

قورئان وهك خوى

وهرگيپان و شرؤقه و هوكارى دابهزين

نوسين : دكتور پشتيوان عهبدوآ

قورئان وهك خۆي

نووسيني: دۆكتۆر، پشتيوان عهبدوئا

پياچوونه وهي نووسين: جهبار حه مه د

پیشه کی

(پیشکەشە، بە ژن و ژیان و ژان، وه گەنج و ئەقل و لۆجیک)

چوارده سەده تێپەر بوو، بە سەر داگیرکاری عەرەبی بیابان بوو خاکی گەلانی میزۆپۆتۆمیا، لە ژێر ناوی اللە اکبر و خوداوەندی جیهانەکان، بەلام تا ئیستا قورئان بە شیوەیەکی راستگۆیانە وەرنەگیراوەتە سەر زمانی کوردی. میللەتی کورد، لە سێ سەدهی یەكەم، ئەک هەر ئیسلام نەبوو، بەلکو زۆرتەری بەرگری و بەخودانی دژ بە ئیسلام کرد. هەر کەسێک لاپەرەیی پەرتووکی میژووێیەکانی ئیسلام هەڵداتەو، ئەو راستییە زۆر بە ئاشکرا دەبینیت.

دوای زیاتر لە سێ سەده، لە کوشتن و کوشتارگە و بە کۆیلەکردن و بە کەنیزەکردن و سەرانی و باجی زۆر، میللەتی کورد، وەک هەر میللەتێکی تر، ناچار بوو بە ئەقڵیەتی دواکەوتووی بیابانی عەرەبی تەسلیم بێت. هەرچەندە لە رووکەشدا بوو بە ئیسلام، بەلام توانی دەست بە زمانە کەیهو بەگریت و پێداگری بکات لەسەر کەلتوور و دابوو نەریتهکانی.

لە یانزده سەدهی رابردوودا، سەدهەها هەزار، بگرە ملیۆنەها، مەلا و وتارخوین لە ناو میللەتی کورددا بوونیان هەبوو، وە هەر هەموویان قورئان و فێقه و شەریعەتی ئیسلامیان بە عەرەبی خویندوو، بەلام نەمانبینی کە دانەیه کیان هەوڵی ئەوهیان دا، قورئان بکەن بە کوردی.

ئاخۆ دەبیت هۆکار چی بێت؟

سەیری هەر پەرتووکی پێرۆزی ئاینەکان بکەن، دەبینین کەم تا زۆر، جوړیک لە فەرمانکردن بە خوشەوێستی و مروڤایەتی و میهرەبانی تێدا، وە شیوازیک لە فەلسەفە و عێرفانیەت و روڤانیەتی تێدا. بەلام قورئان و فەرموودهکانی محمد،

نهك تهنه به تالن له خوشه و یستی و عیرفانیهت و رۆحانیهت، به لكو تا سهر ئیسقان قیزه وهنن. معروف الرصافی، شاعیری ناوداری عیراق، له په رتووکی که سایه تی محمد ده لیت، ده کریت ناو له قورئان بنریت په رتووکی " گوتی و بلی"، قال وقل، چونکه هیچ په رتووکیکی ئاسمانی و زهوی به قهه قورئان گوتی و بلی تیدا نییه. من ده لیم قورئان په رتووکی "قتل و فرج و نکاح"ه، چونکه هیچ په رتووکیکی، هیندهی قورئان فه رمانی به کوشتن نه کردوو. وه هیچ په رتووکیکی، به هیندهی قورئان وشه ی نیوگه ل و گانی تیدا نییه.

هه لبه ته له بهر ئه وهی قیزه وهنه، مه لاکان، قورئانیان تا ئیستا وه رنه گیراوه ته سهر زمانی کوردی. که سیک، قورئانی وه رگیراوه ته سه رزمانی کوردی به ناوی برهان محمد امین، که له زۆربهی ده قه کاند، بۆ جوانکردنی قورئان درۆی کردوو.

له روانگهی به رپرسیاریه تیم به رامبه ر به میلله ته که م، من ئه م کاره م له ئه ستۆ گرت و دهستم کرد به وه رگیرائیکی راستگۆیانهی قورئان، وه شروقه یه کی راستگۆیانه.

ئه م په رتووکه ی له به ردهستی خوینه رانی ئازیزه، تهنه به رگی یه که مه و ۱۵ سوورته له خویدا ده گریت. هه ول ده ده م که کوی به رگه کان له ۲۰ به رگ تیپه ر نه کات.

چه ند خالیکی گرنگ سه بارهت به م په رتووکه "قورئان وهك خوی":

یه که م: سوورته کان به گویره ی ریزبه ندی دابه زین ریکخراون، نهك وهك قورئانی به ردهست. سه رچاوه ئیسلامیه کان پیمان ده لین، که سوورته تی العلق یه که م سوورته به بۆ محمد دابه زیوو، وه القلم دووم و المزمیل سیهه م و المدثر چواره م ... البقرة هه شتا وحه وته مین سوورته و هتد...

به لام، له قورئانی به ردهست تیکه لیان کردوو: الفاتحه یه که مه و البقرة دوومه هتد...

بۆچی ئەم کارەیان کردوو؟ بۆچی سوورەتەکانیان بە گوێرەى ریزبەندى دابەزین دانەناو؟

بۆ ئەوێ زۆر لایەنى شاراوێ قورئان ھەبە و بەدیار نە کەوێت. بۆ نموونە، پیمان دەلێن، مەجد لە چەند سالی یە کەمى پەيامە کەى بە نەپنى پێغەمبەرایەتى و بانگێشەى دە کرد. بەلام ئەو درۆیە کى شاخدارە، چونکە، یە کەم سوورەت، ھێرشى تێدا یە بۆ سەر الولید بن المغیرە، کە پیاویکی ناودارى مە ککە بوو.

دووھم: لە ژێر ھەر ئایەتێک وەرگێرانە کوردیە کە نووسراو، بەلام لە زۆرێکدا ماناکەى روون نییە. بۆچی؟ چونکە قورئان زیاتر لە پەرتووکیکی "کلمات المتقاطعة" دەچێت. و ئەوێ زاناکان و مەلاکان دەلێن، گوايە، قورئان موعجیزە یە لە رووی رەوانیێتى و بەلاغەو، جگە لە درۆیە کى شاخدار ھیچیتر نییە.

سێھەم: بەشى "شروفا و تیبینی" لەم پەرتوکەدا، پەيوەستە بە مانادارکردنى دەقەکان، وە بۆ ئەو، ئاماژەم بە شروفاى شروفا کارە ناودارەکان کردوو، وەك الطبری و ابن کثیر و القرطبی و الزمخشری و الجلالین و الرزای و ابن الجوزی ھتد...

و ھەر دەقیك ھۆکارى دابەزینی ھەبووبیت، ئەوا ئاماژەم بە ھۆکارى دابەزینە کە کردوو. بۆ ئەم مەبەستەم گەراومەتەو بۆ "اسباب النزول" للواحدی و "لباب النقول" للسیوطی و ھەر وھا شروفاى شروفا کاران.

و ھەر وھا ئاماژەم بەو فەرموودە و رېوايەتانەى مەجد کردوو، کە پەيوەندیان بە دەقە کەو ھەبوو.

چارەم: ئاماژەم بە ھەلە زمانەوانییە زەقەکان کردووہ. دەق نییە ھەلە تیدا
نەبیت، بەلام بۆ ئەوہی خوینەری کوردی بە ئاسانی تیبگات، ئەواتەنھا ئاماژەم بە
ھەلە کوشندە و زەقەکان کردووہ.

پینجەم: بۆ روونکردنەوہی مانای ھەندیک وشە، پەنام بردۆتە بەر "لسان العرب"
لابن منظور.

شەشەم: لە ھەر شوینیک پۆیست بووبیت، ئەواتەلامم بە درۆودەلەسە
ئەجەزاتاشان داوہتەوہ.

لە کۆتاییدا ھیوادارم ئەم پەرتووکە، کە فرە بەشە، ھۆکاریک بێت بۆ بیرکردنەوہی
ئەوگەنجانەیی کە موسلمانن، بەلام زمانی عەرەبی نازانن و لە لایەن مەلاکانەوہ
فیلان لێ کراوہ و فیلان لێ دەکریت.

دکتۆر، پشتیوان عەبدوڵا

۸ ئازاری ۲۰۲۱

(۱)

سوورهتی العلق (کلّو خوین)

۱- اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

بخویننه وه، به ناوی خوداکهت که درووستی کردووه.

۲- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

مروّفی له کلّویهک درووست کردووه.

۳- اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

بخویننه وه وه خوداکهت ریژدارترینه.

۴- الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

که به پینووس فیّری کردووه.

۵- عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

مروّفی فیّره نه وه کردووه که نه یده زانی.

٦- كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَى

نه خیر، له راستیدا مروّف سه ریچیکه ره.

٧- أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى

که بینی دهوله مهنده.

٨- إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى

له راستیدا گه رانه وه بو لای خودا که ته.

٩- أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى

ئه وه ده بینیت که ریگری ده کات.

١٠- عَبْدًا إِذَا صَلَّى

بهنده یه ک کاتیک نوپژ ده کات.

١١- أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى

ده بینیت، ئه گهر له سه ره هیدایهت بوایه.

١٢- أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى

یان فه رمانی به خواپه رستی بکردایه.

۱۳- أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

دهبینیت که به دروی زانی و دهستبهرداری بوو.

۱۴- أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى

ئهی نهیزانی که له راستیدا الله دهبینیت؟

۱۵- كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَه لِنَسْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ

نهخیر، ئه گهر واز نه هیئیت ئهوا به قاقولی رایده کیشین.

۱۶- نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

قاقلوډاره، دروزنه، گونا هباره،

۱۷- فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ

دهبا لایه نگره کانی بانگ بکات.

۱۸- سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ

ئیمهش جه نگاوه ره به زهبره کانمان بانگ ده کهین.

۱۹- كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

نهخیر، نه کهیت ملکه چی بیت وه کرنوش بهره و نزیک بهره وه.

شروقه و تېبىنى

ئايەتى ژماره ۱-۵

بخوینەو، بە ناوی خوداکەت تاوہ کو مروقی فیرہ ئەوہ کردووہ کہ نەیدەزانی.

عائیشە دەئیت، بەر لەوہی محمد پەيامی اللہی بۆ دابەزیت و ببیت بە پىغەمبەر، دەچوو بۆ کتوی حیرا و خەلۆهتی دەکرد، تاوہ کو رۆژیکیان بونەوهریک بۆی بەدیار کەوت و گوتی :
 بخوینەو؟ پىغەمبەر گوتی (مَا أَنَا بِقَارِيٍّ) من خوینەوار نیم / چی بخوینەو؟ پىغەمبەر دەئیت، ئەوہبوو بونەوهرە کہ دەم و لووتی گرتم، تاوہ کو هیزو توانای تیا دا نەهیشتم. ئینجا بەریدام و گوتی بخوینەو؟ گوتم چی بخوینەو/خوینەوار نیم. ئەوہبوو بۆ جاری دووہ دەم و لووتی گرتم تاوہ کو هیز و توانام تیا دا نەما. ئینجا بەریدام و گوتی بخوینەو؟ گوتم چی بخوینەو/خوینەوار نیم. ئەوہبوو بۆ جاری سێهەم دەم و لووتی گرتم تاوہ کو هیز و توانام تیا دا نەما. ئینجا بەریدام و گوتی بخوینەو بە ناوی ئەو خودایەى کہ درووستی کردوو، مروقی لە کۆیەك خوین دروست کردوو. بخوینەو وە خوداکەت ریزدارترینە، کہ بە پینووس فیری کردوو، (مروقی فیرہ ئەوہ کردوو کہ نەیدەزانی). پىغەمبەر دەئیت گەرامەو مالهوہ بۆ لای خدیجە، لە ترسانا دلم دەلەرزى، گوتم دامپۆشن دامپۆشن. منیان داپۆشی تاوہ کو ترسە کہم رۆیشت. ئینجا روداوہ کہم بۆ خدیجە گێرایەو و پىم گوت (لَقَدْ حَشِيتُ عَلَى نَفْسِي)، لە خۆم دەترسم (کہ شەیتان بووبیت و دەستی لىم وەشاندىت). خدیجە گوتی هەرگیز، مژدە بیت هەرگیز اللہ تۆ ریسوا ناکات. خدیجە، پىغەمبەرى برد بۆ لای ئامۆزاکەى (وهرهقه كورى نەوفەل)، کہ ئەوکات وەرەقە ببوو بە مەسیحی، وە لە ئینجیل و تەورات دەقی دەردەهینا و دەیکرد بە عەرەبی و دەینووسىهەو. خدیجە هەوالە کەى بە وەرەقە گوت. وەرەقە گوتی ئەوہ هەمان شتە کہ بۆ موسا دابەزى، واتە وەحییە. (صحیح البخارى کتاب بدء الوحى، صحیح مسلم کتاب الايمان و مسند احمد)

ابن هشام له السيره النبوية هەمان فەرمودە رىوايەت دەکات بەلام دەئیت پىغەمبەر فەرمویەتی جبرائیل هات نووسینیکی لابوو لە سەر ئاوریشم نوسرابوو.

ابن الجوزی له پەرتووکی کشف المشکل، (بەشی ۱ لاپەرە ۲۴ کتاب بدء الوحی) دەئیت:

وه قسه کهی (لقد خشیت علی نفسی) (له راستیدا له خۆم ترسام) پیغەمبەر له سەرەتا لهوه دەترسا، که ئەوهی بینویهتی شهیتان بووبیت.

له السیره النبویه لابن هشام (باب : امتحان خدیجه برهان الوحی - تاقیکردنهوهی خدیجه بۆ سهلمانندی وهحی) هاتوو، که خدیجه، مجد تاقی دهکاتهوه.

خدیجه به مجد دهئیت، ئەهی ئامۆزا، ئەگەر ئەو بونهوه ره هات بۆ لات، که له کێوی حیرا بۆت به دیارکهوت، دهتوانیت ئاگادارم بکهیتهوه؟ مجد گوتی به ئی. ئەوه بوو جبرایل هات، مجد به خدیجهی گوت ئەوه هات بۆ لام. خدیجه به مجدی گوت، وه ره له سەر رانی چه په م دانیشه. ئەوه بوو پیغەمبەر هه ئسا و له سەر رانی چه په ی خدیجه دانیش. خدیجه، له پیغەمبەری پرسی دهیبینیت؟ (واته ماوه یان وون بوو) پیغەمبەر گوتی ماوه. خدیجه گوتی، ئەهی مجد وه ره له سەر رانی راسته م دابنیشه. پیغەمبەر هه ئسا و له سەر رانی راسته ی خدیجه دانیش. خدیجه لێی پرسی دهیبینیت؟ (واته ماوه) پیغەمبەر گوتی به ئی. خدیجه گوتی، ئەهی مجد وه ره له سەر کۆشم دابنیشه؟ ئەوه بوو پیغەمبەر له سەر کۆشی خدیجه دانیش، خدیجه لێی پرسی ئایا دهیبینیت؟ گوتی به ئی. ئەوه بوو خدیجه پۆشاکه کهی سەر قاچ و رانی هه ئمائی و سه رپۆشه کهی فری دا و له پیغەمبەری پرسی ئایا دهیبینیت؟ پیغەمبەر گوتی نه خیر، وون بوو. خدیجه گوتی، مژده ئەهی مجد، سویند به الله ئەوه فریشتهیه و شهیتان نییه.

واته فریشته شهرم له قز و رانی ژن دهکات به لام شهیتان شهرم نایکات.

الحمد لله پیغەمبەراییهتی مجد سهلمیندرا.

زۆریه ی زانایانی سونه ده لێن مجد نه خوینه وار بووه. (به شیکی کهم له زانایانی سونه و هه موو زانایانی شیعه ده لێن مجد خوینه وار بووه).

گریمان، مجد نه خوینه وار بووه. که واته، چۆن ده کریت خوداوهندی ئیسلام (الله اکبر) له رینگای جبرایله وه فه رمان به مجد بکات، ده قیقی نوسراو بخوینیته وه؟

بهلام، چهندهها دهقی قورئان، چهندهها ریوایهت و فهرموده، ئیدعای زانایانی سونه به درۆ دهخهنهوه و پیمان دهئین، که مجد که سیکی خوینه وار بووه.

ئایهتی ۱۵۱ سورهتی البقرة دهئیت

أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

له نیوتاندا پیغه مبه ریگمان له خۆتان بۆتان نارد، ئایهته کانی ئیمهتان بۆ دهئیتهوه و پاکتان دهکاتهوه، (له بت په رستی) و فی ره نووسین و حکمه تان دهکات وه شتانیکتان فی رده کات که نه تانده زانی.

ئهم ئایهته ئاماژه به دوو شت دهکات : یه کهم (یتلو علیکم ایاتنا) واته ئایهته کانی ئیمهتان بۆ بلیتتهوه. دووهه : یعلمکم الکتاب (فی ره نووسینتان بکات).

وه شتیکی معلومه، که تاوه کو مجد مردیش، قورئانیکی نووسراو نه بوو تاوه کو که سیک بلیت (کتاب) به مانای په رتووک دیت.

وه ئایهتی ۱۰۶ سورهتی الاسراء دهئیت:

وَقْرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ

وه قورئانمان بهش بهش کرد بۆ ئهوهی بیخوینیتهوه بۆ خه لک.

ئهم دهقه دهئیت (لتقرأه) واته خویندنهوهی دهقیکی نووسراو.

له زمانی عهره بی (قرأ و قراءه) به مانای خویندنهوهی دهقیکی نووسراو دیت، وه جیاوازه له (تتلو و تلاوة)، که به مانای گوته وهی شتیکی دیت که مرؤف له بهریه تی.

وه ئایهتی ۵ سورهتی الفرقان دهئیت:

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اٰكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

(موشرىكه كان) گوتيان، (قورئان) ئەفسانەى پېشىنانە نوسىويەتیه وە لە كەسانىك كە بەيانيان و ئىواران بۆى دەئىننە وە.

ئەم دەقە پىمان دەئىت ، كە موشرىكه كان مەجديان تۆمەتبار دە كەرد كە قورئان لە نووسىنى خۆيەتى، وە چىرۆكە كانى قورئان لە كەسانىكى تر دەبىسىت وە مەج دەياننوسىتە وە.

لە سەرەمەرگدا، مەج داواى پىنووس و تەختەيەك دە كات كە وەسىەتيان بۆ بنووسىت،

(اٰتُونِي بِكِتَابٍ اٰكْتُبْ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدَهُ)، بۆ ئە وەى مىلەتە كەى گومرا نەبىت . بەلام عومەر ناھىلىت و دەئىت پىغەمبەر وړىنە دە كات. مەج لە وەلامدا دەئىت من وړىنە ناكەم و لە ئىوہ باشتر ئاگام لە خۆمە. (صحيح البخارى كتاب العلم و صحيح مسلم كتاب الوصية)

بە گەرانبە وە بۆ ئەم پىنج ئايەتەى يە كەم دەبينىن كە:

۱- خودا وەندى مەج و ئىسلام لە ئايەتى ۳-۵ دەئىت (بخوینە وە خودا كەت رىزدارترىنە، كە بە پىنووس فىرى كەردو وە، مەروفي فىرە ئە وە كەردو وە كە نەيدەزانى).

لە راستىدا، نووسىن داھىنانىكى زۆر نوپىە لە چا و تەمەنى مەروفايەتى. زاناکان كۆكن لە سەر ئە وەى، كە يە كەم نووسىن بۆ سۆمەريە كان دە گەرىتە وە واتە نزيك بە ۵ ھەزار سأل لە مە و بەر.

مەروفا بە شىوہيە كى سەرەكى بۆ فىربوون، بە درىژاي تەمەنى مەروفايەتى، پىشتى بە ھەستە كانى بەستو وە، بە تايبەتى بە بينىن و بىستن. وە تەنانەت لە ئىمروشا زۆربەى مەروفا كان، بۆ فىربوون پىشت بە بىستن و بينىن دەبەستن، نەك بە خویندەنە وە و نووسىن و پىنووس.

ئايەتى ۳۱ سورەتى البقرە دەئىت:

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا

وه (الله) ئادهمى فيره ههموو ناوه كان كرد.

ئايا (الله) به پينوس ئادهمى فيره ههموو ناوه كان كرد؟ هه رگيز.

٢- خوداوه ندى ئيسلام ده ئيت، (مروثي له كلويهك خوين درووست كردووه).

ئوه يان هه له يه كي زانستى كوشنده يه، چونكه مروث له كلويهك خوين درووست نه بووه و درووست نابيت. كلوخوين درووست ده بيت كاتيك فاكته ره كانى خوين مهين چالاك ده بن و له ئاكامى ئه و چالاك بوونه يان زنجيره يه ك كارليك ديتته ئاراوه كه ئاكامه كه ي درووست بوونى توپه ندى ريشالى ده بيت (وه كلوخوين مردووه و زيندوو نيه).

وه قورئان له چه نده ها شوين ته ئكيدى له سه ر ئه م هه له كوشنده يه كردوته وه، دووباره وهك ئايه تي ١٤ سوره تي المؤمنون كه ده ئيت:

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً

ئينجا له توواو كلوخوينمان درووست كرد.

له م دهقانه خوداوه ندى ئيسلام ده ئيت كلوخوينمان له توواو درووست كرد (له ناو مندالدان)

واته وهك چوون هه وين شير په يت ده كات و ده يكات به ماست (په نير) به هه مان شيوه خويني سوپى مانگانه ي ژن به توواو په يت ده بيت و ده بيت به كلويهك خوين.

ئهم تپروانينه له پيش مجد و سه رده مى مجد باوبوو، بينيو يانه كه كاتيك ژن دووگان نابيت سووپى مانگانه ي ده بيت، به لام كاتيك دووگان ده بيت سووپى مانگانه ي نامينيت. وه بينيو يانه كاتيك ژنيك له قوناغه سه ره تاييه كانى دووگان بوون، مندالى له بار ده چيت وهك كلويهك خوين به ديار ده كه ويت .

وه ئهم تپروانينه له ئايه تي ٢ سوره تي الانسان زور روونه كه ده ئيت:

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ

له راستیدا ئیمه مروّفمان له برّیکی تیکهّل درووست کرد (برّیکی تیکهّل واته توّواو و خوینی سووری مانگانهی ژن).

الطبری له جامع البیان دهئیت (خلق الانسان من علق) واته خوین.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دهئیت (خلق الانسان من علق) واته له خوین، وه (علق) کوی (علقة) یه واته "دم جامد" واته کلّوخوین.

الزمخشری له الکشاف دهئیت : ئە گەر گوت بۆچی ئایه ته که دهئیت (من علق) (چونکه علق کوی "علقة" یه) و له راستیدا مروّف له "علقة" (کلّویهک خوین) درووست بووه.

هوههک ئایه تی ٦٧ غافر دهئیت (مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ) واته (له برّیک توّواو ئینجا له کلّویهک خوین)! ئەوا دهئیم چونکه "الانسان" له ماندا کویه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دهئیت : ئاگاداری تیدایه سه بارهت به درووستکردنی مروّف له کلّوخوین

دوو جه لاله که (جلال الدین السیوطی و المحلی) له تفسیر الجلالین دهئین، (علق) کوی (علقة) یه که پارچه یهک خوینی مه ییووه.

وه لهم تفسیرانه و تفسیره کانی تر ده بینین، که هیچ ناکۆکیهک نه بووه له نیوان یاوه ره کانی محمد و نه وهی دوا ی یاوه ره کان سه بارهت به وشه ی "علق" هه ره هه مووی هاوړا بوون که لهم ئایه ته و ئایه ته کانی هاوچه شن، "علق" و "علقة" واته کلّوخوین و کلّویهک خوین.

القرطبی له جامع لاحکام القرآن له شروقه ی ئایه تی ٤ ئاماژه به فهرموده یه کی محمد

ده کات، که ابن مسعود ریوایه تی کردووه، محمد دهئیت:

لا تسکنوا نساءکم الغرف، ولا تعلموهن الکتابه

نه کهن ژنه کانتان له ژوور بژینن وه نه کهن فیّره نووسینیان بکهن.

وه القرطبي پیمان دەلێت، بۆچی مجد ئەم قسەییەى کردوو و دەلێت:

زاناکانمان دەلێن، پێغەمبەر پیاوێ کانی لەو ئەگادارکردۆتەووە چونکە ئەگەر ژنان لە ژووردا ژیان بکەن ئەوا دەروانە پیاوان وە لەو ئەگادار پاراستنیان و داپۆشینیان بوونی نامینیت، چونکە ژنان ناتوانن خۆیان بگرن و سەیری پیاوان نەکەن. وە بە هۆی ئەمەو ئەژاو و کارەسات دێتە ئەژاو، لەبەر ئەوە پێغەمبەر پیاوانی ئەگادار کردۆتەووە کە ژوور بۆ ژنان درووست نەکەن. وە هەر وەها لەبەر ئەوە گوتویەتی: (ليس للنساء خير لهن من ألا يراهن الرجال، ولا يرين الرجال) هێچ شتێک بەقەد ئەوە باشتر و چاکتر نییە کە پیاوان ژنان نەبینن وە ژنان پیاوان نەبینن . چونکە ژنان لە پیاوان درووستکراون ، شەهواتە کەى لە پیاو داى، وە پیاو شەهوەتى تىادا درووست کراو ، وە هێچ کامێکیان لە گەل ئەو هێ تریان سەلامەت نین. هەر وەها فێر بوونی نووسین، لەوانەى، هۆکارێک بووبێت بۆ ئەژاو، چونکە ئەگەر ژن فێر نووسین بوو، ئەوا رەنگە بۆ ئەو کەسە نامە بنووسێت کە دێ دەخوایێت . وە نووسین چاویکە لە چاوەکان، لە رێگای نووسینەو ئەوا کەسێکی دیار کەسێکی نادیار دەبینیت. وە نووسین ئاسەوارى دەستەکانیەتی، نووسین دەربەرینە لە وێژدان و ناخ بەشیوەیەک کە جار هەیه زمان ناتوانیت دەریبەریت، تەنانەت نووسین رەوانترە لە زمان، لەبەر ئەوە پێغەمبەر ئەزەزوی کردوو کە هۆکاری ئەژاو لە ژنان بپریت، بۆ پاراستنیان و پاکى دڵەکانیان.

ئایەتی ۱۹-۶

ئەم ئایەتە سەبارەت بە ابی جەهل بن هەشام دابەزیوون (جامع البيان للطبري، التفسير الكبير للرازي، الجامع لاحكام القرآن للقرطبي، تفسير القرآن العظيم لابن كثير و اسباب النزول للواحدى)

ابن عباس دەلێت، پێغەمبەر لای کعبە نوێژی دەکرد، ابو جەهل هات و پێی گوت : ئەى پێم نەگوتیت ئەم کارە نەکەیت؟ ئەى پێم نەگوتیت ئەم کارە نەکەیت؟ ئەو بوو پێغەمبەر تورەیی لە ابو جەهل هەلسا و رۆیشت. ابو جەهل بە پێغەمبەرى گوت خۆت دەزانیت کە هێچ کەسێک بە قەد من لایەنگرى نییە. ئەو بوو اللّهُ ئەم ئایەتەى دابەزاند کە دەلێت، (دەبا لایەنگرەکانى بانگ بکات وە منیش فریشتە بەزەبر و

زهنگه کانم بانگ ده کهم (صحیح سنن الترمذی کتاب تفسیر القرآن، الهیثمی له مجمع الزوائد کتاب تفسیر القرآن ، مسند احمد ، بداية مسند عبدالله بن العباس)

شروقه کهرانی قورئان ده لئن (الزبانية) واته الملائكة الغلاظ الشداد (فریشتهی توندووتیژی به زهبروزهنگ).

ئایه تی ۶-۷-۸ ماناکه ی بهم شیوهیه: نهخیر، له راستیدا مروّف، که کاتیک بینی دهوله مهنده، سه ریچیکه ر ده بیت، به لام هه ر بو لای خوداکه ت ده گه ریته وه (واته دوا ی مه رگ).

ئایه تی ۹-۱۹ ماناکه ی بهم شیوهیه:

ئه و که سه (عمرو بن هشام بن المغیره المخزومیه که ئیسلام نازناوی ابوجهلی بو داناوه) ده بینیت که چۆن ریگری له بهنده یه ک (مجد) ده کات که نوئژ ده کات، به لام ئه گه ر له سه ر هیدایه ت بوایه و فه رمانی به خودا په رستی بکر دایه ئه واه ئه لبه ته جیاواز ده بوو، به لام تو ی به درو خسته وه و پستی لیت کرد . ئه ی نه یزانی که الله کاره کانی ده بینیت؟ ئنجا الله ده ئیت : نه خیر نازانیت، له بهر ئه وه ئه گه ر واز له م کارانه ی نه هینیت ئه واه به په رچه می (قاقولی)، ئه و قاقولداره درۆزنه گونا هباره راده کیشین، ئینجا ده با لایه نگره کانی بانگ بکات وه ئیمه ش فریشته به زهبروزهنگه کانمان بانگ ده کهین، ئه ی مجد نه کهیت گوپرایه لی بیت، ئه ی مجد کرئوش ببه و له خوداکه ت نزیک به ره وه.

چهند سه رنج و تئیینیه ک:

یه کهم عمرو بن هشام بن المغیره المخزومی که سیکی ژیر و خاوه ن حکمه ت بووه ، له بهر ئه وه خه لکی مه که به ابو حکم ناویان بردووه ، به لام مجد ناوه که ی گوپیوه بو ابوجهل (باوکی جه هاله ت).

دووهم : مجد ته نها ۶ ئایه تی قورئانی بو دابه زیووه، له ئایه تی حه وته م هیرش ده کاته سه ر ابو حکم وه به ابو جهل ناوی ده بات و سوکایه تی پنده کات.

وہ خودی ئەم سورەتە کہ یە کہەم سورەتە بۆ مەجد دابەزیووہ، ئیدعای زانایانی ئیسلام بە درۆ دەخاتەوہ کہ دەلێن مەجد بۆ چەند سالتیک بە نہینی بانگیشە ی کردووہ.

کۆتایی سوورەتە کہ.

(۲)

سورهتی القلم (پینووس)

۱- ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

سوئند به نوون و پینووس و ئهوهی دهینووسن.

۲- مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

تۆ (ئهی محمد) به چاکهی خوداکهت شیت نیت.

۳- وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

وه له راستیدا پاداشتیکه نه براوهت ده بیت.

۴- وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ

وه تۆ له سه ر ریبازیکی مه زنیت.

۵- فَسْتَبْصِرْ وَيُبْصِرُونَ

وه تۆ ده بینیت و ئهوان ده بینن.

۶- بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

به کامه تانه وه شیئی هه یه؟

۷- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

خوداکهت خوئی ده زانیت که کئی له ریگا که ی گومرا بووه، وه ئه وه هر خوئی ده زانیت به وانه ی رینمووی ده کرین.

۸- فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

وه نه که یهت ملکه چی درۆزنان بیت.

۹- وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

وه خوژگه ده که ن نه رم بیت، ئینجا ئه وانیش نه رم ده بن.

۱۰- وَلَا تَطِعْ كُلَّ خَلَافٍ مَّهِينٍ

وه نه که یهت ملکه چی هه موو سویند خوړیکی سووک بیت.

۱۱- هَمَّا زِمَّاءُ بَنِي مِمْ

بوختانکه ری قسه هینه ری ئاژاوه چی،

۱۲- مَنَّا عِ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

ریگری چاکه، سته مکاری گونا هبار

۱۳- عُنْتُ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ

ئیسکگران دواى ئه وه زؤل

۱۴- أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

وه ته نانهت ئه گهر سامان و کورى هه بیټ

۱۵- إِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

کاتیك ئایه ته کانی ئیمه ی بو ده گوتریته وه گوتی ئه فسانه ی پیشینه

۱۶- سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ

سه ره لووتی داغ ده کهین

۱۷- إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

له راستیدا ئیمه تا قیمان کردنه وه ههروهك چون خاوه نانی باخچه که مان تا قی کرده وه که سوئیدیان خوارد به دنیاییه وه به ره به یان (به روو بوومه که ی) ده چنه وه.

۱۸- وَلَا يَسْتَشْنُونَ

وه نه یانگوت ئه گهر الله ئاره زوی له سه ر بیټ

۱۹- فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

شه و گه ریک له خوداکهت به سه ر باخچه که سو رایه وه وه ئه وان خه وت بوون.

۲۰- فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

بوو به پووشوو په لاش

۲۱- فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ

ئینجا کاتیک به یانیاں کرده وه یه کتریان بانگکرد.

۲۲- أَنْ اَعْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ

با بچین بو سهر کیلگه کانتان نه گهر بریاره بچن

۲۳- فَاَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

ئینجا رویشتن وه نهوان به دهنگیکی نزم له گه ل یه ك دهئاخاوتن.

۲۴- أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ

بو نه وهی ئیمرؤ هه ژاران به سهرتاندا نه یه نه ناویه وه (ناو باخچه که)

۲۵- وَغَدَّوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ

وه رویشتن به چوستی (وايان زانی) ده توانن

۲۶- فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

ئینجا کاتیک بینیاں گوتیان له راستیدا ئیمه وون بووین.

۲۷- بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

به لکو ئیمه له بهروبوومه که ی بیبهش کراوین

۲۸- قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

ئهوهی ناوه راستیان گوئی ئه ی پیتانم نه گوت ئه گهر سوپاسگوزاری نه کهن

۲۹- قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

گوئیان شکومه نده خودا که مان له راستیدا ئیمه سته مکار بووین.

۳۰- فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

ئینجا هه ندیکیان روویان له هه ندیکیان کرد لومه ی یه کیان ده کرد

۳۱- قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

گوئیان، خومانرۆۆ له راستیدا ئیمه سه رکهش بووین.

۳۲- عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ

به لکه م خودا که مان به باشر بو مان ده گوپیت، له راستیدا بو خودا که مان ئاره زوومان هه یه.

۳۳- كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

وه به هه مان شیوه ئه شکه نجه وه به دنیا یی وه ئه شکه نجه ی کو تایی مه زنتره ئه گهر بزنان.

۳۴- إِنْ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

له راستیدا، بو خوداناسان لای خودا که یان باخچه ی خوشی هه یه.

۳۵- أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

ئایا موسلمانان وهك تاوانباران لیبكه یین.

۳۶- مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

چیتانه چون بریار دهدهن؟

۳۷- أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

وه یان په رتووکیکتان هه یه که تیایدا ده خوینن؟

۳۸- إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ

وه تیایدا بو تان هه یه هه ر شتیک بتانه ویت هه لیبرین.

۳۹- أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ

وه یان، په ایمانتان له سه رمان هه یه تاوه کو روژی زیندوو بوونه وه بو ئیوه یه سه بارهت به وهی بریاری له سه ر دهدهن.

۴۰- سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ

لییان بیرسه کامه یان سه بارهت به وه سه روکه؟

٤١- أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

وه يان هاوبه شيان هه يه، ده با به هاوبه شه كانيان بين، نه گهر راستگون؟

٤٢- يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

نه و روزه ي که قاچ به ديارده که ويته وه داواتان لي ده کريته بو کرنوشبردن به لام ناتوان.

٤٣- خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

چاوه كانيان شوره و ريسوايي دايگرتون وه بانگ ده کران بو کرنوشبردن له کاتيکدا نه وان تهن درووست بوون.

٤٤- فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

ده بومي جيبيله وه نه وه ي نکولي له م گوفتاره ده که ن، به شيويه که بويان ديين که نازان.

٤٥- وَأَمْ لِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ

موله تيان بده، له راستيدا له خشته بردنم پته وه.

٤٦- أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّعْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

وه يان، داواي کرييان ليده که يته وه نه وان که وتوونه ته ژير قهرزه وه.

٤٧- أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

یان، نادیار (غیب) یان لایه، وه ئه وان دهینووسن.

٤٨- فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

بۆ بریاری خوداکهت دان به خوئا بگره، وه نه کهیت وهك خاوه نی نه ههنگه که بیت که بانگی کرد وه ئه و نیگه ران بوو.

٤٩- لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَنُبِدَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

ئه گهر چاکه ی خوداکهت فریای نه که وتایه ئه و له چۆله وانی فری ده درا وه ئه و لۆمه کرابوو.

٥٠- فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

ئینجا خوداکه ی هه ئیژارد و کردی به پیاوچاکان.

٥١- وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

وه ئه وان ه ی بی باوه رن، خه ریکه به بینایان هه ئتخزینن، کاتیک گوپیان له (ذکر - قورئان) بوو، وه ده لپن له راستیدا ئه و شیته.

٥٢- وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

وه شتیک نییه ته نها وه بیرهینانه وه یهك بۆ جیهانه کان

شروقه و تیبینی

ئایه تی ۱-۴

خوداوهندی ئیسلام سوئند به ۳ شت دهخوات (نوون و پینووس و ئهوهی دهینووسن)، بو ئهوهی له ئایه تی دواتر بلیت ئهی مجد تو به چاکه و فهزلی خوداکهت شیت نیت، وه پاداشتیکی نه براوهت لای خوداکهت ده بییت، وه تو ئهی مجد له سهر ریباریکی مه زنیت.

خوداوهندی ئیسلام له دهیه ها دهقی قورئاندا سوئند به دروستکراوه کانی له چه شنی مانگ و خور و به ره به یان و شه و و تاک و جووت و ته نانهت توژی ژیر پیی ئه سپ دهخوات.

(ن- نوون) به فهرموودهی صحیح هاتووه، که ابن عباس ده لییت: پیغه مبهری الله گوتی، یه کهم شت الله درووستیکرد پینووس و نه ههنگ بوو. به پینووسی گوت بنووسه، پینووس گوتی چ بنوسم؟ گوتی ههر شتیک که ده بییت و دیته بوون تاوه کو روژی قیامهت. ئینجا پیغه مبهر ئه م ئایه تهی خوئندهوه، (ن و پینوس و ئهوهی دهینووسن)، (ن - نوون) واته نه ههنگ، وه پینووس پینووسه (الدر المثور للسیوطی ده لییت، الطبری له جامع البیان و الطبرانی و ابن مردویه ئه م فهرمووده یان ریوایهت کردووه).

وه ابن عباس له فهرموودهیه کی صحیحدا که الحاکم له المستدرک ئاماژهی پی کردووه ده لییت، یه کهم شت الله درووستی کرد پینووس بوو. ئینجا به پینووسی گوت بنووسه، پینووس گوتی چ بنوسم؟ گوتی چاره نووس

بنووسه. ئهوهبوو ههموو شتیکی نووسی لهو پوژهوه تاوه کو پوژی قیامهت. ئینجا الله (ن - نوون) ی درووست کرد. ئینجا ههلمی ئاوی بهرز کردهوه. لهههلمه ئاسمانی هینایه ئاراوه، وه زهوی لهسه پستی (نوون-نههنگ) پانکردهوه. نههنگه که جوولا و ههژا، ئهوهبوو زهوی بهلادا هات، ئهوهبوو الله زهوی به چیاکان لهسه پستی نههنگه جیگیر کرد، لهبهر ئهوه چیاکان شانازی ده کهن بهسه زهویهوه.

وه قورئان له ئایه تی ۸۷ سوره تی الانبیاء تاکید ده کاته وه که یونس ناوی (ذا النون) ه واته پیاوه که ی نههنگ.

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ

وه لهه سوره ته (سوره تی القلم) ئایه تی ۴۸ قورئان به یونس ده لیت:

كَصَابِجِ الْحُوْتِ

واته خاوه نی نههنگه

واته ن و نوون و حووت هه مان شتن.

وه قورئان له ئایه تی ۱۴۳-۱۴۴ سوره تی الصافات له په یوه ست به یونس ده لیت:

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

واته، ئە گەر یونس له تسبیحاتکه ره کان نه بوایه، ئەوا له ناو سکی نهههنگه که دهمایهوه تاوه کو رۆژی قیامهت.

واته له پروانگهی خوداوهندی ئیسلام ده بیته نهههنگیک هه بیته که تاوه کو رۆژی قیامهت ژیان ده کات و ده ژیهته. هه لبه ته ئەم نهههنگه ده بیته ئەوهیان بیته که زهوی له سهه پشته هه لگرتوووه.

وه له صحیح البخاری و مسلم هاتوووه محمد ده لیهته : یه کهم شته که خه لکی به هه شته ده یخۆن زیاده ی جگه ری نهههنگه.

ئه لبه ته ده بیته ئەو نهههنگه بیته که زهوی له سهه پشته هه لگرتوووه، چونکه له رۆژی قیامهت، کاتیک الله زهوی ئاسمانه کان ناهیلیهته، پیویستی بهو نهههنگه نامینهته.

وه به هه مان شیوه شیعه کان و فهرموو ده کانیا ن پشته راستی ئەوه ده که نهوه که (ن) واته ئەو نهههنگه ی که زهوی له سهه پشته هه لگرتوووه (بحار الانوار للعلامة المجلسی).

له وه لاهی ئەو سویندانه (سویند به نهههنگ و پینووس و ئەوهی دهینووسن)، خودای ئیسلام ده لیهته ئەی محمد تو شیهته نیت، واته محمد تاوانبار کراوه، له لایه ن کافر و موشریکه کانی مه کهوه به شیهتهتی.

موشریکه کانی مه کهه پیغه مبهریان تو مه تبار ده کرد به شیهته، وه الله له م ئایه ته دا وه لامیان ده داته وه و ده لیهته محمد شیهته نییه (الطبری).

وه انك لعلى خلق عظيم، واته ئهى مجد تۆ له سهر ريبازىكى مهزنىت. چهند كه سانىكى جيا له عائيشة دهرسن، ئه خلاقى پيغه مبه ر چۆن بوو؟ عائيشة له وه لامدا ده ئيت، قورئان ناخويننه وه؟ ده ئين به ئى، عائيشة ده ئيت ئه خلاقى پيغه مبه ر قورئان بوو (الطبرى و ابن كثير و القرطبى).

وه له صحيح مسلم هاتوو وه عائيشة ده ئيت، ئه خلاقى پيغه مبه ر قورئان بوو.

وه ابن عباس ده ئيت (خلق عظيم) واته ئيسلام.

ئايه تى 5-6

تۆ ده بينيت و ئه وان (موشريكه كان) ده بينن، كه به كامه تانه وه شيتى هه يه.

له م دوو ئايه ته دا خودا وه ندى ئيسلام هه ره شه ده كات و ده ئيت، له داهاتوو و له رۆژى قيامه ت ده بينن، كه كامه لايه نتان شيت بوون، مجد يان ئيوه ي موشريك.

ئايه تى 7

له راستيدا، خودا كه ت هه ر خۆى ده زانيت كى ون بووه له ريبگا كه ي وه هه ر خۆى باشت ر ده زانيت به وان ه ي له سهر هيدا يه تن.

ئايه تي ۸

ئەي محمد نە كەيت گوپرايه ئي درۆزنان بيت.

واته، دوای ئەوهی خوداوهندی ئیسلام به محمد دەئیت، که له سهەر ریبازیکی مهزنه، واته له سهەر ریبازی قورئان و رینگای ئیسلامه، ئەوا محمد ئاگادار ده کاتهوه، که نه کات گوپرايه ئي موشريکه کان بيت و دهستبهرداری ریبازی الله بيت.

ئايه تي ۹

ئەي محمد موشريکه کان خۆزگه ده کهن که تو نهرم بيت، وه ئەوانيش له گه ئتدا نهرم بن.

الطبری له جامع البيان دهئیت: ئەي محمد، ئەو موشريکانه ئاواته خوازن که سه بارهت به ئاينه کهت نهرم بيت و بهرامبهر به خوداوهنده کانين نهرم و نيان بيت، وه ئەوانيش له بهرامبهردا نهرم و نيان دهبن بهرامبهر به خوداکهت. ههروهک ئايه تي ۷۴ سوره تي الاسراء دهئیت (وَلَوْلَا أَنْ تَبْتَئْنَاكَ لَقَدْ كِدْتُمْ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ) واته (ئە گهر ئيمه تۆمان جيگير نه کردايه ئەوا له راستيدا خهريک بوويت شتيکی کهم به لاياندا لابهديت، ئەوکات دووبه رامبهر له دونيا و دووبه رامبهر له مهرگتدا تاعي ئازارمان پیت ده چيژا).

ئايه تي ۱۰-۱۶

خوداوه ندى عه رهب و ئيسلام هيرش ده كاته سهر وليد بن المغيره و
سوكايه تي پيده كات و ده ئيت:

ئەى مجد نه كهيت گوپرايه لى هه موو سويند خوړيكي ريسواى تيكدهرى
ئاژاوه چى بيت ، كه ريگريكه رى چاكه يه و سته مكارى گونا هباره ، ئيسكگران و
زۆله ، وه هه رچه نده سامان و كورپى زۆر هه يه ، به لام كاتيك ئايه ته كاني
ئيمه ي بۆ ده گوتريته وه ده ئيت ، ئەفسانه ي پيشينانه ، هه ر ده بيت سهرى
لووتى داغ بكه ين.

امام الثعلبي له تفسير الكشف و البيان وه القرطبي له الجامع لاحكام القران
ده ئين ، زۆر به ي شوڤه كه ران (موفه سيره كان) ده ئين ، ئەم ئايه تانه سه باره ت
به وليد كورپى المغيره ، (باوكى خاليدى كورپى وه ليد) دابه زيوووه . وه زۆر به ي
موفه سيره كان هاوران كه وليد كورپى المغيره له ته مه نى ۱۸ سالى زانيويه تي
باوكى راسته قينه ي كييه . وه (الزنييم) واته كورپى زينا هه روه ك شاعيريك
گوتويه تي:

زنييم ليس يعرف من أبوه بغي الأم ذو حسب لئيم

(زنييم) نازانيت باوكى كييه ، داىكى قه حبه يه و ره چه له كى گونا هباره .

امام الزمخشري له الكشاف و النسفى له التنزيل و حقائق التأويل ده ئين:

(زنىم) ئىدعا بىكات، وه وهلىد كورى المغيره ئىدعاى ده كرد كه قوره شيه. به لام ۱۸ ساڻ له دواى له دايكبوونى زانى كه باوكى راسته قينهى كتيه.

وه ده لپن دايكى (بغت)، زيناكار بوو، وهلىد به مهي نه ده زانى تاوه كو ئهم ئايه ته دابه زى. وه ئه گهر توواو پيس بوو ئه وا ئه وهى لپى درووست ده بپت پيس ده بپت. ده لپن، وهلىد چوو بو لاي دايكى و گوتى مجد به ۱۰ سيمات وه سفى كردووم، ۹ دانه يان له مندا ههن، به لام هيچ زانياريه كم نييه سه بارهت به (زنىم)، ئه گهر راستيه كه يم پى ده لپت ئه وا باشه ئه گينا له ملت ده ده م. دايكى گوتى، باوكت تواناي سه رجپى نه بوو و مندالى نه ده بوو، ترسام كه بمرپت و سامانه كهى بو كه سيكى تر بپت، ئه وه بوو بانگى شوانى كم كرد و له گه ليدا سه رجپيم كرد، وه تو كورى ئه و شوانه يت.

وه امام الثعالبى وه القرطبى ئاماژه به چند فهرمووده يه كى راستى پيغه مبه ر ده كه ن، سه بارهت به مندالى زول :

يه كه م: لا يدخل الجنة ولد زنى ولا ولده ولا ولد ولده (مندالى زينا و منداله كهى و مندالى منداله كهى ناچنه به هه شته وه).

دووه م: لا يزال أمتي بخير ما لم يفش فيهم ولد الزنى فإذا فشا فيهم ولد الزنى فيوشك أن يعمهم الله تعالى بعقاب، (تا ئه و كاته ميله ته كه م چاك ده بن كه زينا تياياندا بلاونه بپته وه، هه ركه مندالانى زينا زوربوون ئه وا الله به گشت سزايمان به سه ردا ده بارپيت).

سَيِّهَم : إن أولاد الزنى يحشرون يوم القيامة في صورة القردة والخنازير
(مندالانی زینا، له رۆژی قیامهت له شیوهی بهراز و مهیموون
کۆده کرینهوه)

وه له مسند احمد و سنن ابوداود و السلسلة الصحيحة للالباني هاتووه،
پيغه مبهري ئيسلام گوتويه تي: ولد الزنى شر الثلاثة

واته مندالی زینا خراپترینی ۳ دانهن، (منداله که خۆی و دایک و باوکی).

ئایه تی ۱۷-۳۳

خوداوهندی ئیسلام چیرۆکیك ده گپیتتهوه که زۆر بی سهروبهره، له رووی
رهوانبیژی و دارشتن و ماناوه.

چیرۆکه که بهم شیوهیهیه، یان دهتوانین بلیین خوداوهندی ئیسلام
ویستویه تی بلیت: تاقیمان کردنهوه ههروهک چون خاوه نانی بیستانه که مان
تاقی کردهوه، کاتیک گوتیان به یانی دهچین (بهرووبومه که ی) دهچنینهوه،
بهلام نه یان گوت پشتیوان به خودا، یان ان شاء الله به یانی
بهرووبومه که ی دهچنینهوه، نهوه بوو ئیمهش شهوگه پیکمان بو
بیستانه که یان نارد و بیستانه که ی ته فروتونا کرد و کردی به پووشوپه لاش.
هه لبه ته! چونکه نه یانگوت ان شاء الله. کاتیک به یانی داها ت بانگی
یه کتریان کرد و گوتیان با بچین بو بیستانه که، نه گهر بریار وایه بچین، وه
کاتیک له ریگا بوون و دهرویشتن، به چرپه قسه یان له گه ل یه کتر ده کرد، بو
ئه وه ی هه ژاران گوئیان له دهنگیان نه بیت و نه چن بو بیستانه که و داوای

هەندىك بەرووبووميان لى بکەن. ئەو ەبوو بە چوستى رۆيشتن و وایان زانى بەرووبوومه که دەچننهوه، بەلام کاتىک گەيشتن، بروایان نه کرد و گوتیان ئاخۆ دەبیت ئەوه بیسانه که مان بیت؟ ئەو ەبوو زانیان که لەبەر ووبوومه که بیبەش کراون. ئەوهى ناوەرastian، (دیاره ۳ کهس بوون) گوتى، ئەهى پیمنه گوتن تسبیحات بکەن و خودا شکۆمەند بکەن، گوتیان، (دیاره دوو دانە کهى تر، دەسته راست و دەسته چەپ) گوتیان، سبحان (شکۆمەنده) خودا که مان ئیمه ستمکار بووین، ئینجا روویان کرده یه کتر و لۆمهى یه کتریان کرد، ئینجا گوتیان ههى لهخۆمانرۆۆ، ئیمه سەرکەش و سەرپیچکەر بووین. گوتیان خۆزگه ده کهین و ئاواته خوازین که خودا که مان بۆ شتىكى باشر بۆمان بگۆریت، ئیمه له ئیستاوه گەراينهوه بۆ لای خودا (واته خوداپه رستی ده کهین). ئینجا خودا وهندى ئیسلام ده ئیت: سزا بهم شیوهیهیه، بەلام سزای قیامهت (دۆزهخ) له مه زۆر گه وره تره ئە گەر بزانی.

ئایه تی ۳۴-۳۶

بۆ خوداپه رستان، لای خودا که یان، بیستانه کانی خوشی (به ههشت) هەن، ئایا ده کریت موسلمانان وهك تاوانباران لى بکەین؟ دهك داوه شین بۆ خۆتان و حوکمتان (واته ناکریت موسلمان و تاوانبار لای الله وهك یه کبن).

ئایه تی ۳۷-۳۸

خودا وهندى ئیسلام روو ده کاته موشریکه کان و ده ئیت: ئایا په رتووکیکتان ههیه که سهیری ده کهن، وه هه ر شتىک ئاره زوو بکەن له م په رتووکه هه ئیده بژیرن؟

بهوپەر دۇنياييه وه ده توانين بلىين كه ئەم دوو ئايه ته له سەر خودى
 موسلمانان و قورئان جىبه جى ده بىت. حوكم نيه كه موسلمانان ناكوكيان
 له سەر نه بىت، چونكه قورئان ده قى دژ به يه كى زورى تىدايه. هەر
 موسلمانىك به كه يفى خوئى ئەو ده قه هه لده بژىرئيت كه له گه ل حەز و
 ئاره زوو و داخوازى دىته وه.

ئايه تى ۳۹-۴۱

ئىنجا خودا وه ندى ئىسلام به موشرىكه كان ده لئيت: وه يان ئيوه په يمانىكى
 مسوگه رتان تاوه كو رۆژى قيامه ت له گه ل ئيمه (الله) هه يه، له بهر ئەوه
 بو تان هه يه به و شىوازه برىار بدن كه ئاره زوو ده كه ن؟

ئىنجا خودا وه ندى ئىسلام ده لئيت: ئەى محمد لىيان پرسه كى سه ركرده و
 ده م راستيانه، بو برىار دان؟

ئىنجا ده لئيت: وه يان موشرىكه كان شه رىكيان هه يه بو برىاردان وه ئە گه ر
 وايه و راست ده كه ن، ده با شرىكه كانيان بىن.

ئايه تى ۴۲

خودا وه ندى ئىسلام ده لئيت: له رۆژى قيامه ت قاچى خو م نيشانيان ده ده م
 وه بانگ ده كرئىن كه كرئوش ببه ن به لام كافر و موشرىكه كان ناتوانن كرئوش
 ببه ن.

وه له صحيح البخارى و مسلم هاتوه، كه پيغهمبهرى ئىسلام ته ئكيد ده كاته وه كه الله له رۆژى قيامت قاچى خۆى كشف ده كات. فهرمووده كه ده ئيت: خودا كه مان قاچى به ديارده خات، وه هه موو پياويك و ژنيكى باوه ردار كرنوشي بو ده بن، به لام ئه وانهى له دونيا بو ريكارى و ناوبانگ كرنوشيان بو الله ده برد، هه ولده دن كرنوش ببه ن به لام ناتوانن و پشتيان راست ده بيته وه.

وه هه روه ها له صحيح البخارى وه مسلم فهرمووده يه كى دريژى پيغهمبهرى ئىسلام هاتوه، كه باسى رۆژى قيامت ده كات و ده ئيت: الله ديت بو لاي موسلمان و پييان ده ئيت: نيشانه يه كتان هه يه بو ئه وهى الله بناسنه وه؟ موسلمانان ده ئين قاچ، وه الله قاچى به ديار ده خات، يه كسه ر هه رچى باوه رداره كرنوشي بو ده بن.

ئايه تى ٤٣

له په يوه ست به چۆنيه تى بارودۆخى موشريك و كافره كان له رۆژى قيامتدا ده ئيت:

چاوه كانيان شوڤه و له ريسواييدا نوقم بوون، وه له ژيانى دونيا كاتيك ساغ و سه ليم بوون، داوايان لى ده كرا كرنوش ببه ن بو الله به لام نه يانده برد.

ئايەتى ۴۴

ئەى مەى، ئەو كەسە كە بىرە بەم گوفتار و قسە يەم ناكات، بۇ من واز لى بىنە، بە شىوہ يەك دەيگرم و لە خشتەى دەبەم كە خوشى نازانىت چۇن.

ئايەتى ۴۵

(وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ)

بۇ ھەر كەسنىك يەك تۇزقال زمانى عەرەبى بزانىت دەزانىت (أُمْلِي لَهُمْ) ھەلە يە و بى مانايە. وە موفەسىرە كان ھەر ھەموويان زانيويانە كە ھەلە يە، لەبەر ئەو گوتويانە ماناكەى واتە (أَمْهَلُهُمْ) واتە (مۆلەتيان بدەرى).

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن دهليت، (وأُمْلِي لَهُمْ) واتە (أَمْهَلُهُمْ) واتە مؤلەتيان بدەرى.

بۇ نمونە ئايەتى ۱۱ سۇرەتى المزل دەليت، (وَمَهْلُهُمْ قَلِيلًا) واتە ماوہيان بدەرى.

وہ ئايەتى ۱۷ سۇرەتى الطارق دەليت: فَمَهْلِ الْكٰفِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا

واتە ئەى مەى، مؤلەت بدە بە كافرە كان مؤلەتتىكى كەم.

واتە خوداوەندى ئىسلام دەليت ئەى مەى، بۇ ماوہ يەك مؤلەت بدە بەم موشريك و كافرانە، ئە گەر باوہريان ھىنا ئەوا باشە ئە گەر باوہريان نەھىنا، ئەوا ئەشكەنجە يە كى خراپيان دەدەم.

ئايه تي ٤٦

وهيان تۆ ئه ي محمد، داواي پاره و كرى و هه قده ستيان لى ده كه يت ئه گهر باوهر بينن؟ وه له بهر ئه وه له قهرزدا نوqm بوون و ده بن.

ئايه تي ٤٧

وه يان، ئه و موشريك و كافرانه زانستى ناديار (غهيب) ده زانن وه خو يان چاره نوس و قهزا و قه دهريان نوسيووه.

ئايه تي ٤٨-٤٩

خوداوه ندى ئيسلام نموونه ي پيغه مبه ر يونس ده هينيته وه، بو ئه وه ي محمد دان به خويدا بگريت و ده ئيت:

ئه ي محمد، ده كه واته دان به خو تدا بگره، وه وهك خاوه ني نه ههنگه كه مه به، كه هاواري خودا كه ي كرد كاتيك له تهنگه ژه دا بوو.

خو ئه گهر چا كه ي خودا كه ي فرياي نه كه وتايه ئه وا نه ههنگه كه له چوله واني فريي ده دا، له كاتيكدا كه نه خوش بوو.

ئينجا خودا كه ي يونسى هه لبارد و كردى به يه كيك له پيغه مبه ره باشه كان.

كيشه كانى ئه م ٣ ئايه ته:

یہ کہم: بہ گویرہی ئایہ تی ۴۹ نہہہنگہ کہ یونسی فری نہداوہ و یونس له ناو سکی نہہہنگہ کہ ماوہتہوہ، چونکہ دەئیت ئە گەر اللہ فریای یونس نہ کہوتایہ و چاکہی پی نہ بہ خشیایہ، ئەوا نہہہنگہ کہ یونسی فری دەدا له چۆلہوانی. کہواتہ دەبیت چاکہی اللہ ئەوہ بووبیت کہ ریگی گرتووہ لەوہی نہہہنگہ کہ یونس فریبدات.

ئەوہ پیچہوانہی ئایہ تی ۱۴۵ سورہتی الصافاتہ کہ دەئیت، نہہہنگہ کہ یونسی فری دایہ چۆلہوانی. ئایہتہ کہ دەئیت:

فَنَبِّدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

فریمان دایہ چۆلہوانیہوہ، وہ یونس نہخۆش بوو.

هەلبەتە بە حوکمی ئەوہی چیرۆکی یونس زۆر باو بووہ ، هەموو کەسێک زانیویەتی کہ نہہہنگہ کہ یونسی فری داوہ، بەلام نووسەری قورئان بە شیوہیہ کی زۆر نارێک ئایہ تی ۴۹ دارشتووہ.

بۆ ئەوہی ماناکہی تەواو بیت دەکرا بنوسیت:

لولا أن تداركہ نعمة من ربه لنبد مذموما بالعرء (ئە گەر چاکہی خوداکہی فریای نہ کہوتایہ ئەوا نہخۆش بوو کاتیک فری دەدا).

له صحیح البخاری ہاتووہ محمد له فہرموودہیہ کدا گوتووہیہتی:

نابیت هیچ کەسێک بلت من له یونس باشترم.

جا نازانم چۆن موسلمانان پېيان وايه محمد له يونس باشره؟

ئايه تي ۵۱-۵۲

ئەى محمد، خۆ خەرىك بوو كافرە كان به چاوه كانيان هە ئتلووشن (به چاوت ببهن) كاتىك گوپيان له قورئان خوئندنه وه بوو وه ده يانگوت له راستيدا محمد شىته، وه له راستيدا قورئان شتىك نيه ته نها وه بيرهينانه وه يهك نه بىت بو جيهانه كان.

پرسيار ئە وه يه: هيچ كهس هه يه له م دونيايه به كه سىك بلىت شىت وه له هه مان كاتدا به چاوى ببات؟ وه خودا وه ندى ئىسلام ده لىت، ئەم قورئانه شتىك نيه ته نها وه بيرهينانه وه يهك نه بىت بو جنوكه ومروڤ. كه چى موسلمان له چوارچيوهى خويان ده ريان كردوو وه كردوو يانه به په رتوو كى بايولوجى و گهردووناسى و پزىشكى و هتد .

كو تاي سووره ته كه.

(۳)

سوره تی المزل (داپوشراو)

۱- يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ

ئەى داپوشراو،

۲- قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

له شه واندا هه لسه وه ته نها كه ميك نه بيت،

۳- نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

نيوهى يان تو زيكي لى كه م بكه ره وه،

۴- أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

وه يان بوى زياد بكه وه قورئان ريكبخه و بهش بهش بليوه،

۵- إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

له راستيدا ئيمه وتهيه كى قورست به سردا داده به زينين.

٦- إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْءًا وَأَقْوَمُ قِيلاً

له راستیدا شه ونخونی زور قورستره و گوفتاره که ی بالاتره.

٧- إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

له راستیدا له رۆژدا دهرفته تیکی زورت هه یه،

٨- وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

وه ئاماژه به ناوی خوداکهت بکه وه خۆتی بو ته رخان بکه.

٩- رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

خودای خۆره لات و خۆرئاوا هیچ خودایه ک نییه ته نها ئه و نه بیته وه بیکه به پشتیوانی خۆت.

١٠- وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

وه دان به خۆتا بگره سه بارهت به وهی ده یلین وه به شیوه یه کی جوان به جییان به یله.

١١- وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا

واز له من و ئه و خاوهن خۆشیانه بینه که نکۆلی ده کهن وه توژیکی مؤله تیان بدهری.

۱۲- إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

له راستیدا ئیمه کۆتوبه‌ند و دۆزه‌خمان هه‌یه.

۱۳- وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

وه خواردنێکی درکاوی وه ئەشکه‌جه‌یه‌کی ئازاربه‌خش،

۱۴- يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا

رۆژێک که زه‌وی و چیاکان دینه‌له‌رزین، وه‌ چیاکان ده‌بن به‌ ته‌پووتۆز.

۱۵- إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا

له راستیدا ئیمه‌ بۆ ئیوه‌مان ناردوو‌ه‌ پێغه‌مبه‌ریکی شایه‌ت به‌سه‌رتانه‌وه‌، هه‌روه‌ک چۆن پێغه‌مبه‌رمان نارد بۆ فیره‌ه‌ون.

۱۶- فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْدًا وَبِيلًا

ئه‌وه‌بوو فیره‌ه‌ون سه‌رپێچی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرد، وه‌ ئیمه‌ش به‌ توندی گرتمان.

۱۷- فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

ده‌که‌واته‌ چۆن خۆتان ده‌پاریزن ئە‌گه‌ر کوفرتان کرد، له‌ رۆژێکدا که‌ مندا‌لان پیر ده‌کات.

۱۸- السَّمَاءُ مُنْقَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

ئاسمان به‌ هۆیه‌وه‌ (به‌ کوفر) درز ده‌بات، وه‌ به‌ئینه‌که‌ی دیته‌ دی.

۱۹- إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

له راستیدا ئه‌وه ته‌ن‌ها وه‌بیره‌ینانه‌وه‌یه بو که سیک که ئاره‌زوو ده‌کات ریگی خودا که ی بگریت.

۲۰- إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

له راستیدا، خودا که ت ده‌زانیت که تو که متر له دوو له سی به‌شی شه‌و و نیوه‌ی و سییه‌کی هه‌لده‌ستیت‌ه‌وه، وه‌ه‌روه‌ها کومه‌لیک له‌وانه‌ی له‌گه‌لتدان، وه‌الله‌بری شه‌و و رۆژ دیاری ده‌کات، زانی، که ئیوه‌هه‌رگیز نایزمیرن، ئه‌وه‌بوو لیتان بوورا، ده‌هه‌رچه‌ندیک بو‌تان کرا قورئان بخویننه‌وه، وه‌زانی که نه‌خۆشتان تیادا هه‌لده‌که‌ویت، وه‌هه‌ندیکی ترتان به‌زه‌ویدا ده‌گه‌رین بو‌به‌ده‌سته‌ینانی چاکه‌ی الله، وه‌هه‌ندیکی ترتان شه‌ر ده‌که‌ن له‌پیناو الله، له‌به‌ر ئه‌وه‌چه‌ندیک بو‌تان کرا بخویننه‌وه، وه‌نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بدن، وه‌قه‌ردیکی باش بدن به‌الله، وه‌هه‌رشتیک له‌چاکه‌بو‌خۆتان به‌ده‌ستی ده‌هینن ئه‌وا لای الله چاکتر و پاداشتیکی مه‌زنتر هه‌یه، وه‌داوای لیبوره‌ی له‌الله بکه‌ن، له‌راستیدا الله لیبوره‌ی و به‌به‌زه‌یه.

شۆڤه و تېبىنى

ئايەتى ۱

يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ

(المزمل) ھەرۈەك القرطبي له الجامع لاحكام القران دەئىت له بنەرەتدا (المتزمل) بوو، واتە (كەسنىك كە خۆى پىچاۋەتەۋە يان داپۆشيوو). بەلام ديارە لە گەل سەرە و بۆرە كوردنى پىتەكانى قورئان دوو خالى پىتى (ت) لە بىركراۋە.

وہ ابن عباس دەئىت، پىغەمبەر لە دەستپىكى ۋەحى كاتىك فرىشتە كە بۆ لای دابەزى، ۋە پىغەمبەر سەيرى كرد و لى ترسا ھاتەۋە بۆ لای خدیجە و گوتى (زملونى دثرونى) واتە (دامپۆشن بمشارنەۋە).

ابن كئىر لە تفسىر القران العظىم دەئىت، ئەۋەبوو جبرائىل ھات بۆ لای پىغەمبەر و گوتى (يا ايها المزمل) ئەى ئەۋ كەسەى خۆت داپۆشيوو؟

ديارە پىغەمبەر، دواى ئەۋەى بۆ جارى يە كەم جبرائىلى بىنى، زۆر ترساۋە، بۆ ماۋەيەك خۆى داپۆشيوو و ھەشارداۋە.

ئايەتى ۲-۴

خوداۋەندى ەرەب و ئىسلام بە مجد دەئىت:

بەسىەتى خۆشاردنەۋە، لە شەۋدا ھەلسەۋە تەنھا كەمىكى شەۋ يان نيوەى شەۋ نەبىت، ۋە يان تۆزىك لە نيوەى شەۋ كەمتر، ۋە يان بۆى زياد بکە، بۆ قورئان خويندەنەۋە.

لېرەدا اللہ فەرمان بە پېغەمبەر دە کات کہ هیچیتەر خوئی نە شارپتەوہ وە شەوانە خەریکی خەوتن نەبیت بە لکو خەریکی قورئان خویندن بیت. جا چەند ھە لېزاردنیکى داوہ بە پېغەمبەر بۆ قورئان خویندنەوہی شەوان؟

یە کەم: ھەموو شەو، تەنھا کەمیک نەبیت.

دووہم: نیوہی شەو.

سپھەم: تۆزیک لە نیوہی شەو کەمتر.

چارەم: دەتوانیت تۆزیکى بۆ زیاد بکات، واتە تۆزیک لە نیوہی شەو کەمتر.

سوورەتی المزمەل، سپھەم سوورەتە بە گویرەى ریزبەندى دابەزین.

سوورەتی یە کەم، سوورەتی "العلق" ە کہ ژمارەى ئایەتەکانى ۱۹ ئایەتە ، ئینجا سوورەتی "القلم" کہ ژمارەى ئایەتەکانى ۵۲ ئایەتە، واتە بەیە کەوہ ۷۱ ئایەت. ھەردوو سوورەتە کە بە چەند خولە کیک دەخویندرینەوہ ، جا پرسیارە کە ئەوہیە :

چ پىویست دە کات ھەموو شەو کە تەنھا کەمیکى نەبیت وە یان نیوہی شەو، تۆزیکى کەمتر یان تۆزیکى زیاتر بۆ تەرخان بکەیت؟

ئایەتی ۵

خوداوەندى ئىسلام دەلپت: ئەى محمد، ئیمە وەحیە کى قورست بۆ دادەبەزینین،

قورسایە کەى چەندە ؟ اللہ اعلم دیارە وەحى کیش و بارستەى ھەیە.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت، وه حیه کان به هوی مه زنیان قورس بوون کاتیک داده به زین. وه ئاماژه به چند فەرمووده یه کی صحیح ده کات، بو سه لماندنی نه وهی که نه وه حیانه ی بو پیغه مبه ر داده به زین قورس بوون.

یه که م: ئیمام احمد بن حنبل له مسند ئاماژه ی به فەرمووده یه ک کردووه، که عبدالله بن عمرو له پیغه مبه ر ده پرسیت: نه ی پیغه مبه ری الله هه ست به وه حی ده که یت؟ پیغه مبه ر گو تی، گو یم له زه نگو ل ده بیت نه وکات من بیده نگ ده بم، وه هیچ جاریک نییه که کاتیک به م شیوه یه بو م داده به زیت هه ست نه که م که هه ناسه م ده وه ستیت،

سبحان الله وه حیه که زور قورس بووه!

دووهم: صحیح البخاری ئاماژه ی به فەرمووده یه ک کردووه، که الحارث بن هشام پرسیار له پیغه مبه ر ده کات: چون وه حیت بو دیت؟ گو تی، هه ندیک جار له شیوه ی زه نگو ل، که له چاو هه موو شیوازه کانی تر زیاتر ناره حه تم ده کات، کاتیک لیم ده بیته وه، له به رم کردووه نه وه ی پیم گو تراوه.

وه هه روه ها الحاکم له المستدرک، ئاماژه ی به فەرمووده یه کی صحیح کردووه، که عائیشه ده لیت، نه گه ر پیغه مبه ر وه حی بو دابه زیبایه، وه له سه ر پشتی وشتره که ی بووایه، نه وا وشتره که نه یده توانی بجولیت تاوه کو وه حیه که ته واو ده بوو.

واته به هوی قورسای وه حیه که وشتره که باره که ی گران ده بوو، له به ر نه وه نه ده جولاً.

سبحان الله!

ئايەتى ۱۰-۶

خوداوهندى ئىسلام دەلىت، ھەئسانەۋەى شەو و شەونخونى زۆر قورسترە و
گوفتارەكەى بالاترە لە چاۋ رۆژ.

وہ دەلىت ئەى محمد، تۆ لە رۆژدا، كاتىكى زۆرت بەدەستەۋەى، لەبەر ئەۋە ھەندىك
كاتى ديارىكراۋ بۆ يادكردنەۋەى خوداكەت، خوداى رۆژھەلات و رۆژئاۋا، كە ھىچ
خوداىەك نىيە تەنھا ئەۋ نەبىت تەرخان بكة، وە تەنھا پىشت بە خودا بەستە.

وہ ئەى محمد، دان بەخۆتا بگرە سەبارەت بەۋ قسانەى موشرىك و كافرەكان
دەيكەن، وە بە شىۋەىەكى جوان بەجىيان بەئىلە، كاتىك پلار دەھاۋىژن و قسەت
لەسەر دەكەن.

ئايەتى ۱۴-۱۱

وہ ئەۋانەى كە من ۋەك اللہ چاكەم پىيان بەخشیۋە و لە خۆشى ژياندا دەژىن بەلام
نكۆلى لە تۆ دەكەن، ئەۋانە بۆ من جىبەئىلە، وە تۆ ئەى محمد، كەمىك دەرفەتەيان پى
بە، بزىن بە كۆى دەگەن. نەكەيت گوئىيان پىبەدەيت، چونكە ئىمە كۆت و زنجىر
و دۆزەخمان ھەى، وە لە دۆزەخ بۆ كافرەكان خواردنىكى دركاۋىمان ھەى، كە لە
قورگىيان گىر دەبىت، وە ئازارىكى زۆر دەدرىن .

وہ دەلىت ھەموو ئەۋانە دىنە دى، كاتىك لە رۆژى قىامەت زەۋى و چىكان
دەھەژن و دەلەرزىن، وە چىكان وردوخاش دەبن و دەبن بە تەپووتۆز.

ئايەتى ۱۷-۱۵

خوداوهندی ئیسلام به خه لکی مه ککه ده لیت، ئیمه محمان بو ئیوه نارد. وهك پیغه مبه ریکی شایهت به سه رتانه وه، ههروهك چون پیغه مبه ریگمان نارد (موسا) بو لای فیرعه ون، ئه وه بوو فیرعه ون سه ریچی پیغه مبه ره که ی ئیمه ی کرد، وه ئیمه ش فیرعه ونمان به تووندترین شیوه سزا دا و له ناوبرد.

ئایهتی ۱۷

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

ئهم ئایه ته له رووی دارشتنه وه هه له یه.

(فکیف) که واته چون

(تقون) ده پاریزن

(ان کفرتم) که کوفرتان کرد

(یوما) روژیک

(يجعل الولدان شيبا) مندالان تیایدا پیر ده بن

ئایه ته ده بیت به: که واته چون که کوفرتان کرد، روژیک که تیایدا مندالان پیر ده بن.

ده بیت ئایه ته که به م شیوه یه بیت

فَإِنْ كَفَرْتُمْ كَيْفَ تَتَّقُونَ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

واته ئه گهر کوفرتان کرد، چۆن خۆتان دهپاریزن له رۆژتیک که تیایدا مندالان پیر دهبن.

مه بهستی له رۆژتیک، رۆژی قیامهته.

ئایهتی ۱۸

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

ئه م دهقهش کیشهیه به هۆی بوونی (به)

مه گهر مه بهست له (به) کوفر بیته وه یان الله بیته.

واته: ئاسمان به ئه و (الله) شهق ده بیته. وه به ئینه که ی ههر دیتته دی.

وه یان ئاسمان به ئه و (کوفر) شهق ده بات. وه به ئینه که ی ههر دیتته دی.

ئاسمان به الله شهق ده بیته؟ ده قییک زۆر ناته واوه.

خۆ ئه گهر مه بهست به فه رمانی الله بیته، ئه وا ده بیته ده قه که بلیته (السماء منفطر بأمره كان وعده مفعول)

خۆ ئه گهر مه بهستی شهق بوونی ئاسمان بیته له رۆژی قیامهت، ئه وا ده بیته ده قه که به م شیوهیه بوایه:

السماء منفطر فيه كان وعده مفعول (ئاسمان تیایدا – له رۆژی قیامهت - شهق ده بیته).

ٲايه ٲٲ ١٩

خوداوهندي عهههه و ئيسلام دهٲٲٲ: ئهه و ئايه تانه ته نهها وه بٲرهيٲناوهيه كه بٲ كه سانٲك، كه ده يانه وهٲٲ ريگاي خودا كه يان بگرن.

ٲايه ٲٲ ٢٠

ئهم ئايه ته كه ٲٲكه لٲٲ و ٲٲكه لٲٲكي زٲر سه يروسه مه رهيه. له رووي ره وانٲٲٲي و ده بٲرينه وه زٲر كچ و كاله. ئه وه ي زياتر ئهم ده قه ي ناپه سه ند كردووه له رووي ره وانٲٲٲيه وه ٧ جار دووباره بوونه وه ي وشه ي (الله)يه.

وه ئهم ئايه ته كو مه لٲٲك بابه ٲٲ ٲٲكه لٲ به يه ك كردووه.

بابه ته كان:

يه كه م: خودا ده زانٲٲ مجد و گرووٲٲك له وانه ي شه وانه له گه لٲدان، چي كاتٲك هه لده سٲن بٲ قورٲان خوٲندنه وه؟

دووهم : ٲٲمان ده لٲٲٲ، ماوه ي چه ند خه ريكي خودا په رسته ده بن؟

أ- ئه گه ر شه و بكه يٲ به ٣ به ش ئه وا كه ميك كه متر له دوو له سيٲي شه و.

ب- وه نيوه ي شه و.

ج- وه سيٲيه كي شه و.

وه نووسهري قورئان به پیتی (و) نهك (یان) ئەم ۳ برگه‌یهی سه‌ره‌وه‌ی به‌یه‌كه‌وه به‌ستاوه‌ته‌وه، واته خودا نازانیت محمد و یاوه‌ره‌کانی چه‌ند له‌خه‌وه‌ده‌ستن بۆ قورئان خویندنه‌وه.

سێهه‌م : الله، شه‌وه‌ و پوژ دیا‌ری ده‌کات، وه‌ ئیوه (محمد و یاوه‌ره‌کانی) هه‌رگیز ناتوانن بیژمێرن و دیا‌ری بکه‌ن، ئەوه‌بوو الله ته‌وبه‌کردنی لیتان قبول کرد.

ئەم به‌شه‌ کاره‌ساته‌!

یا‌نی چۆن محمد و یاوه‌ره‌کانی ناتوانن دیا‌ری بکه‌ن؟ وه‌ بۆچی ته‌وبه‌یان لی‌ وه‌رگیرا؟ چونکه‌ نه‌یانده‌زانی کاته‌کان دیا‌ری بکه‌ن؟

ئێستا مروّف له‌ ریگی کاتژمێری زۆر هه‌ستیا‌ره‌وه‌ کات دیا‌ری ده‌کات.

چوا‌ره‌م: ئەم برگه‌یه‌ (فَأَقْرُؤُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ)، ده‌ بخویننه‌وه‌ هه‌رچه‌نیک بۆتان کرا له‌ قورئان، دووجار له‌م ئایه‌ته‌ دووباره‌ بۆته‌وه‌.

پینجه‌م: عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

الله، زانیی که نه‌خۆشتان تیا‌دا دیته‌ ئاراوه‌، وه‌ هه‌ندیکتان زه‌وی ده‌کو‌تن (گه‌شت ده‌که‌ن)، بۆ به‌ده‌سته‌ینانی چاکه‌ی الله، (واته‌ بزێوی ژیان)، وه‌ هه‌ندیکتان شه‌ر ده‌که‌ن له‌ پینا‌و الله.

ئایا کاتیک ئەم سووره‌ته‌ دابه‌زی که‌ سو‌ره‌تی ژماره‌ سێیه‌، شه‌رکردن له‌ پینا‌و الله بوونی هه‌بوو و فه‌رز کرابوو؟ هه‌رگیز.

ده كه واته خوداو هندی ئیسلام، ده بیټ باس له داهاتوو بکات، كه واته ده بوايه (سیقاتلون) به کاربهینیت له بری (یقاتلون) ههروهك چۆن (سیکون) ی به کارهیناوه له شوینی (یکون).

شه شههه: وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

وه نوێز بکهه و زه کات بدهه و قه رزیکی باش به الله بدهه.

زاناکان و مه لاکان باش ده زانن كه نوێز له سائه کانی کۆتایی ماوهی مه كه فه رزکراوه، ده كه واته کاتیک نووسه ری قورئان ده لیت نوێز بکهه، (به کۆمه ل) مه به ستی چیه؟

وه زاناکان و مه لاکان باش ده زانن كه زه کات له مه دینه فه رز ده کریت، كه واته ئه م بریار و فه رمانه ی نووسه ری قورئان كه ده لیت، زه کات بدهه مانای چیه؟

ئینجا الله داوای قه رز له باوه رداران ده کات!

ده کرا ده قه كه بو ئه وهی جوان و کورت و پوخت بیټ به م شیوه یه دا بری ژرابوايه:

ان ربك يعلم انك و طائفة من الذين معك تقومون ثلثا او نصفا او ادنى من ثلثي الليل والله يقدر الليل والنهار و علم انكم لن تحصوه فتاب عليكم و علم انه سيكون منكم مرضى و اخرون يضربون في الارض يبتغون من فضله و اخرون سيقاتلون في سبيله فأقروا ما تيسر من القران و اقيموا الصلاة و اتوا الزكاة و اقرضوا الله قرضا حسنا و ما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله هو اعظم خيرا و اجرا و استغفروه انه غفور رحيم

(خودا كه ت ده زانیت كه تۆ و كۆمه ئيك له وانه ی له گه ئتان، دوو له سی، یان نیوهی، یان كه متر له سییه کی شه و هه لدهستن، وه الله بری شه و و رۆژ دیاری ده کات وه زانیی كه ئیوه نایژمیرن، ئه وه بوو لیتان بوورا، وه زانیی كه له ناوتاندا

نهخۆش بوونیان دهبیت، وه ههندیکی دیکه به زهویدا ده گهرین بو به دهستهینانی
 بژیویی، که الله وه ک چاکه یه ک پیمان ده به خشیت، وه ئه وانیت له داهاتوو شهر له
 پیناویدا ده کهن، ده که واته چه ندیك بو تان کرا قورئان بخویننه وه و نوێژ به ستن و
 زه کات بدهن، وه قهرزیکی باش به الله بدهن، وه ههر شتیک که بو خودی خو تان
 به دهستی دههینن، ئه و ئه و با شتر و پاداشتی گه وره تری لایه، وه داوای لی بووردنی لی
 بکهن، وه هه می شه لی بوورده و به به زه پی بووه).

کو تایی سووره ته که.

(٤)

سوره تي المدثر (ده مامكدار)

١- يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

ئەي دە مامكدار؟

٢- قُمْ فَأَنْذِرْ

ههسته و هۆشداري بده.

٣- وَرَبِّكَ فَكْبِّرْ

وه خودا كهت مهزن بكه.

٤- وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

وه جله كانت پاككهره وه.

٥- وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

وه له گلاوي دووركهره وه.

٦- وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْبِرُ

وه منته مه كه، (بۆ ئه وهى چاكه و فه زلت) زۆر بپیت.

٧- وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

وه بۆ خودا كهت، دان به خوۆتدا بگره.

٨- فَإِذَا نَقَرْنَا فِي النَّاقُورِ

ئینجا كاتیک فوو ده کریت به كه ره ناکه.

٩- فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

ئهو رۆژه رۆژیکى سهخت ده بپیت.

١٠- عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

بۆ سه ر كافران ئاسان نابپیت.

١١- ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

بۆ من جیبهیلله ئهو كه سهى به تا قانه یی درووستم كردوووه.

١٢- وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا

وه سامانیکی زۆرم بۆی فه راههم كردوووه.

۱۳- وَبَيْنَ شُهُودًا

وہ کورپکی زور ھەرۆهك دەبیرین.

۱۴- وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا

وہ بە فەرہەمکردن، بۆم فەرہەم کرد.

۱۵- ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ

ئینجا ئارەزووش دەکات بۆی زیاد بکەم.

۱۶- كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا

نەخیر، لە راستیدا ئەو بۆ ئایەتەکانمان سەرست بوو.

۱۷- سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا

دەبیت بە سەرختن ھیلاکی بکەم.

۱۸- إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

لە راستیدا ئەو بیرى کردەو و ھەئیسەنگاند.

۱۹- فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

دەك تیاچیت بۆ چۆنیەتی ھەئیسەنگاندنی.

۲۰- ثُمَّ قَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

ئىنجا تىباچىت بۇ چۆنىه تى ھەلسەنگاندنى.

۲۱- ثُمَّ نَظَرَ

ئىنجا سەيرىکرد.

۲۲- ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

ئىنجا خۆى مروومۆچ کرد و رەش ھەلگەرا.

۲۳- ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

ئىنجا پشتى لىکرد و خۆى بە زل زانى.

۲۴- فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلاَّ سِحْرٌ يُؤْتَرُ

وہ گوتى شتىك نىيە، تەنھا جادوویە كى وەرگىراو نەبىت.

۲۵- إِنَّ هَذَا إِلاَّ قَوْلُ الْبَشَرِ

شتىك نىيە تەنھا قسەى مروّف نەبىت.

۲۶- سَأُضْلِيهِ سَقَرَ

ھەر دەبىت لە سەقەر بىسوتىنم.

۲۷- وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

وه تو چوزانیت سه قهر چیه؟

۲۸- لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ

نایهیلت و له ناوینابات.

۲۹- لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ

داغکهری پیسته.

۳۰- عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

نوزده دانهی له سه ره.

۳۱- وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ
كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ
مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا
يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ

وه پاسه وانانی ئاگرمان کردوو ته نها به فریشته کان، وه ئه و ژماره ایمان
دیاری کردوو ته نها بو تاقیکردنه وه، بو ئه وانهی پروایان نه هی ناوه و بو
دلنیایی ئه وانهی په رتووکیان بو هاتوو و بو زیادبوونی باوه ری ئه وانهی
باوه ریان هی ناوه، وه ههروه ها بو ئه وهی ئه وانهی په رتووکیان بو هاتوو، وه

ئەوانەى باوەريان هیناوه شك و گومان نەكەن، وە بۆ ئەوەى ئەوانەى نەخۆشى لە دنیاندا هەیه، وە كافرەكان بڵین الله، مەبەستى لەم نموونەیه چیه؟ وە بەم شیوێهه الله كەسانىك گومرا دەكات كە هەر خۆى دەیهوێت، وە كەسانىك رینمايى دەكات كە خۆى دەیهوێت، وە هېچ كەسێك سەربازەكانى الله نازانىت تەنها خۆى نەبیت، وە ئەوه شتىك نیه تەنها وەبیرەینانەوێهه بۆ مرۆف.

۳۲- كَلَّا وَالْقَمَرَ

نەخیر، سویند بە مانگ.

۳۳- وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ

وە سویند بە شەو كە دەروات.

۳۴- وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

وە سویند بە بەرەبەیان كە دەردەكەوێت.

۳۵- إِنَّهَا لِأُحْدَى الْكُبَرِ

لە راستیدا بە دنیاییهوه یه كێكه له گهورهكان.

۳۶- نَذِيرًا لِلْبَشَرِ

ئاگادار كەرەوێهه بۆ مرۆف،

۳۷- لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

هەر یه کێک له ئیوه ویستی که پیش کهوێت یان دواکهوێت.

۳۸- كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

هه موو خودێک بارمتهی ئه وهیه که به دهستی هیناوه.

۳۹- إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

تهنها یاوه رانی راسته نه بیته.

۴۰- فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ

له باخچه کان (به ههشت) پرسیار له یه ک ده کهن.

۴۱- عَنِ الْمُجْرِمِينَ

سه بارهت به تاوانباره کان.

۴۲- مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

چی ئیوهی راپیچی دۆزه خ کرد.

۴۳- قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصَلِينَ

گوتیان له نوێرکه ران نه بووین.

۴۴- وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

وه خواردنمان نه ده دا به هه ژاران.

۴۵- وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ

وه له گه ل چه نه بازه کان ده مدریژیمان ده کرد.

۴۶- وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

وه ئیمه نکۆلیمان له روژی لیپرسینه وه ده کرد.

۴۷- حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ

تا وه کو دلنیا بوون بۆلامان هات.

۴۸- فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ

ئینجا تکای تکاران سوودی بۆیان نابیت.

۴۹- فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

ده که واته بۆچی له وه بیرهینانه وه خۆیان به دوورده گرن و روو وه رده گیرن.

۵۰- كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

وهك گه له که ری کیوین ده سله مینه وه.

۵۱- فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

له شیر راده کات.

۵۲- بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً

به لکو هرر دانه یه کیان دهیه ویت په راوئیکي کراوهی بو بیت.

۵۳- كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

نه خیر، به لام له روژی دواپی ناترسن.

۵۴- كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ

نه خیر له راستیدا وه بیرهینانه وهیه.

۵۵- فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

بو که سیک ئاره زووی رینماییه کانی کرد.

۵۶- وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

وه ناتوانن یاده وهری بکهن ئه گهر الله ئاره زووی له سهر نه بیت، وه

هرر ئه و شایسته به په رستن و داواى لیبوردرنکردن.

شروقه و تېبىنى

ئايەتى ۱-۱۰

خوداوهندى ئىسلام گوفتاره كەى ئاراستەى محمد دەكات و بە كەسىكى دەمامكدار (يا ايها المدثر) بانگى دەكات.

له صحيح البخارى و صحيح مسلم و مسند احمد و جامع الترمذى فەرموودەيەك هاتووه كە محمد گوتوويه تى :

دواى ئەوہى ئەشكەوتى حىرام جىھىشت و لە كىوى حىرا دابەزىم، دەنگىك بانگى كردم، سەيرلاى راستەمم كرد هىچم نەبىنى ، سەيرى لاي چەپەمم كرد هىچم نەبىنى، سەيرى پىش خۆمم كرد هىچم نەبىنى، سەرم بەرزكردەوہ، بىنىم ئەو فرىشتەى لە ئەشكەوتى حىرا هات بۆ لام لەسەر كورسىەك كە نىوان ئاسمان و زەوى گرتبوو دانىشتووه. ترس و تۆقاندنىكى زۆر داىگرتم و تووشى لەرزىكى زۆر توند بووم، گەرامەوہ لاي خدىجە و گوتم (دثرونى) دامپۆشن و بمشارنەوہ، وە ئاوى ساردم بەسەردا بكەن. ئەوہبوو منيان داپۆشى و شاردهوہ و ئاوى ساردىان بەسەردا كردم، ئىنجا اللہ ئەم سوورەتەى دابەزناد كە دەئىت (يا ايها المدثر قم فانذر) ئەى دەمامكدار ھەستە و دەست بكە بە ھوشيارىدان سەبارەت بە نزيكبوونەوہى رۆژى قىامەت.

ئىنجا ئايەتە كانى دواتر دەئىن:

ئەى مجد خوداكت مهزن بكه و پۆشاكه كهت پاكه ره وه و له گلاوى دووركه وه.

(ثيابك فطهر و الرجز فاهجر) واته جله كانت له گلاوى بتپه رستى پاكه ره وه، واته نه كهت هيجتر خه ريكى بتپه رستى بيت، وه خوت له بتپه رستى به دوور بگره.

له قورئاندا وشهى "رجز" له ۹ ئايهت ئاماژهى پيكراره، وه به ماناى گلاوى يان ئەشكه نهجه (عذاب) ديت.

بۆ نموونه ئايهتى ۱۶۲ سورهتى الاعراف ده ئيت

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ

ئه وه بوو "رجز" يكمان له ئاسمان به سهريان دابه زاند.

رجز ليره به ماناى عذاب (ئەشكه نهجه) ديت.

وه له ئايهتى ۱۱ سوورهتى الانفال هاتوه ده ئيت:

وَيُنزَلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءٌ لِّيُطَهَّرَكُم بِهِ وَيُدْهَبَ عَنْكُم رِجْزَ الشَّيْطَانِ

وه له ئاسمان بارانيكى به سهرتاندا باراند بۆ ئه وهى له "رجز"ى شهيتان پاكتان بكاته وه.

'رجز' له م ئايهته به ماناى گلاوى ديت واته گلاوى شهيتان.

الطبری له جامع البیان دهئیت:

لهم ئایه ته دا (رجز) به (الرُّجْز) هاتوو ه که مانا که ی جیا به له (الرُّجْز) که به مانای ئازار و ئەشکه نجه یان گلاو دیت.

الطبری دهئیت (الرُّجْز) واته بت.

الطبری و ابن کثیر دهئین، ابن عباس و ابن زید و مجاهید و قتادة و عكرمة و الزهري گوتوو یانه (الرُّجْز) واته بت.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن دهئیت: ابوالعالیه و الربیع و الکسائی گوتوو یانه (الرُّجْز) واته بت.

السیوطی له الدر المنثور دهئیت: (وَالرُّجْزَ فَأَهْجُزُ) دوو بت بوون به ناوی ئیساف و نائلة لای کعبه بوون، هه ر که سیک له موشریکه کان دههات بو لایان دهستیان لییان ده دا و دهم و چاویان پی دهسریه وه، ئە وه بوو الله فهرمانی به پیغه مبه ره که ی کرد که دهستبهرداری ئەم دووبته بیّت و خوئی لییان به دووربگریّت.

وه له السنن الکبری للنسائی هاتوو ه که مجد بزنیك سهرده بریت بو یه کیک له بته کان، زید بن حارثة (کوری به خووه گرتوو ی مجد) دهئیت: من و پیغه مبه ری الله به یه که وه ده رچووین بو لای بتیک له بته کانی مه ککه، وه بزنیکمان بو ی کرده قوربانی، ئینجا گوشته که یمان کولاند تا وه کو پیگه یشت، ئینجا له گه ل خو مان بردمان و رویشتین، ئینجا له و په ر دۆلیک تووشی زید بن عمرو بن نفیل بووین، سلاویان له یه کتر کرد، پیغه مبه ر بانگی

کرد بۆ ئەو هی له گه‌لمان خواردن بخوات، زید بن عمرو گوتی من گوشتیک ناخۆم که بۆ بت سهربرابیت ، تهنه‌ها گوشتی قوربانیه‌ک ده‌خۆم که ناوی اللهی له‌سهر هینرابیت.

وه له صحیح البخاری هاتوو، عبدالله بن مسعود ده‌لێت، پیغه‌مبه‌ر به زید بن عمرو بن نفیل گه‌یشت له خواره‌وه‌ی بلدح ، پیش ئەو هی وه‌حی بۆ دابه‌زیت، پیغه‌مبه‌ری الله سو‌فره‌یه‌ک گوشتی پیشک‌ه‌ش به زید کرد، زه‌ید ره‌تی کردوو به‌خوات. وه‌ گوتی من ئەو گوشته‌ ناخۆم که بۆ بت کراوه‌ته قوربانی، تهنه‌ها ئەو گوشته‌ ده‌خۆم که ناوی اللهی له‌سهر هینراوه.

الکلبی له کتاب الا‌صنام ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ر گو‌توو‌یه‌تی بزنی‌کم کرده قوربانی بۆ "العزی" (بتیک بوو له‌ به‌ته‌کان) وه‌ ئەوکات من له‌ سه‌ر ئاینی قه‌ومه‌که‌م بووم .

وه‌ ئایه‌تی ۷ سوره‌تی الضحی‌ تاکید ده‌کاته‌وه‌ که‌ مجد بت‌په‌رست بووه‌، ده‌لێت:

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

واته‌: الله تۆی بینیی گومرا بوویت، ئەوه‌بوو هیدایه‌تی دا‌یت.

الطبری له‌ تفسیری ئەم ده‌قه‌ ده‌لێت: مجد بۆ ماوه‌ی ۴۰ سا‌ل، (واته‌ تاوه‌کو وه‌حی بۆ دابه‌زی) له‌سه‌ر ئاینی قه‌ومه‌که‌ی بوو.

كەواتە (وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ) واتە خۆت پاککەرەوه له بت
پەرستی و دەستبەرداریان بە.

ئایەتی ۶-۷ دەئیت:

منەت مە که بو ئەوهی چاکەت زۆربیت، وه دان بە خۆتا بگره بو حوکمی
خوداکەت.

ئایەتی ۸-۱۰

کاتیک فوو بە کەرەناکه دەکریت (له کۆتای زەمان)، ئەو رۆژە رۆژیکی
سەخت دەبیت وه ئاسان نابیت بو کافره کان.

ئایەتی ۱۱-۳۱

موفه سیره کان و هوکاره کانی دابه زین کۆک و هاوران که ئەو ۲۱ ئایەتە
سەبارەت بە ولید کوری المغیره دابه زیوون.

خوداوهندی محمد و ئیسلام دەئیت، ئەی محمد، ئەو که سە بو من جیبهیلە
که وهك تاقانه درووستم کردوو (که ولید کوری المغیره یه)،

وه سامان و کورپکی زۆرم پپی بەخشیوو، هه موو شتیکم بوی فه راهەم
کردوو، ئینجا ئاره زووش دەکات بوی زیاد بکه م.

ئینجا دەئیت نه خیر، بوی زیاد ناکەم، چونکه به رامبەر به ئایەتە کانی ئیمه
سەرسەخت و که لله رهق بوو.

ئىنجا دەلىت: بەسەرکەوتن ماندوو و شەكەتى دەكەم.

الطبرى دەلىت، ابى سعيد الخدرى گوتوويه تى، پىغەمبەر سەبارەت بە
(سَأْرَهُقُهُ صَعُودًا) فەرمووى: ئەو چىايەكە لە ئاگر لەناو دۆزەخ، داوايان
لى دەكرىت كە بەسەرىدا سەركەون، ھەركە دەستى لەسەردانا دەتوئىتەو،
و ھەركە دەستى ھەنگرت دەستى بۆ درووست دەبىتەو، و ھەھەمان
شيوە كاتىك پىكانى لەسەر دانا.

و ھەروەھا پىغەمبەر گوتوويه تى: ئەو چىايەكە ۷۰ پايز دەخايەنىت بۆ
ئەو ھى بگەيتە لوتكەى، بەلام بەر لەو ھى بگەيتە لوتكەى دەكەويتە
خوارەو، ئنجا دەبىت بەسەرىدا سەركەويتەو. ئىنجا بەردەبىتەو، ھتد...

ئىنجا دەلىت: ولید بیری لە قورئان كردهو و ھەئىسەنگاند، دەك
داوھشەيت بۆ خۆت و ھەئىسەنگاندت، ئىنجا جارێكى تر دەك داوھشەيت
بۆ خۆت و ھەئىسەنگاندت، ئىنجا سەيرى كرد، ئىنجا خۆى مروومۆچ كرد
و رەنگى گۆرا، ئىنجا پشەتى لى كرد و رۆيشەت و خۆى بە زل زانى، و ھە گوتى
ئەم قورئانە تەنھا جادوويه كە كە مەجە لە جادووگەرانى و ھەرگرتوو، و ھە لە
راستىدا شەتەك نىيە جگە لە و تەى مرؤف (واتە و تەى خوا نىيە).

ئىنجا اللە اكبر ھەرەشە لە ولید دەكات بە "سقر" و دەلىت:

لە "سقر" سوورى دەكەمەو و دەيسووتىنم و داغى دەكەم، و ھە تۆ
چوزانىت "سقر" چىيە؟ ھىچ بەشەيكى لەشت ناھىلەيت (واتە ھەمووى
دەسووتىنەيت)، بەلام لە ھەمان كاتدا لەناو ناچەيت، و ھە پىست رەش دەكات
. و "سقر" ۱۹ فرىشتەى و ھەك پاسەوان لەسەرە.

ئىنجا الله دەلىت، وه پاسهوانانى ئاگرمان تهنه کردووه به فریشته، (واته پاسهوانانى دۆزهخ مروّف و جنۆکه نین واسیته قبول بکهن و بهرتیل وهربگرن)، وه ژماره کانیانمان کردووه به ۱۹، تهنه وهك تاقیکردنه وهیهك بۆ کافره کان، وه بۆ ئه وهی مه سیحی و یهودیه کان دئلیا بن، وه بۆ ئه وهی باوهرداران باوه ره که یان به هیتر بیت، وه مه سیحی و یهودیه کان شک و گومان له قورئان نه کهن، وه ههروهها باوهرداران (موسلمانان)، وه بۆ ئه وهی کافره کان و ئهوانه ی نه خو شی له دلیاندا یه بلین الله چ مه بهستیکی له نمونه هیئانه وهیه ههیه؟ وه بهم شیوهیه الله، که سانیک گومرا دهکات که خو ی دهیه ویت، وه رینمایي که سانیک دهکات که خو ی دهیه ویت، وه هیچ که سیک ژماره ی سه ربازه کانی الله نازان تهنه الله خو ی نه بیت (واته غهیب و نادیاره)، وه ئه م ئایه ته شتیک نییه تهنه وه بیر هیئانه وهیهك بۆ مروّفه کان نه بیت.

سه بارهت به "سقر" موفه سیره کان و شروّفه کاران دهلین، به شیکی تایبه ته له دۆزهخ، خوا په نامان بدات.

موفه سیره کان دهلین، کاتیک الله گو تی (عَلِيهَا تِسْعَةَ عَشْرَ)، واته (دۆزهخ ۱۹ فریشته پاسهوانی ده کهن)، دهلین ابو حکم (که مجد ناوی گوریوه و کردوویه تی به ابو جهل) گو تی، فشهیه تهنه ۱۹ فریشته پاسهوانی دۆزهخ، ئه وه بوو الله ئایه تی ۳۱ دابه زاند و پروونیکرده وه که:

یه کهم: پاسهوانه کانی دۆزهخمان تهنه کردووه به فریشته، وه ژماره کانیانمان کردووه به ۱۹، تهنه وهك تاقیکردنه وهیهك.

دووهم: تاقىکردنه وه يهك بۆ ۳ گرووپ له خهلك.

۱- كافرەكان

۲- بۆ ئه وهى ئه وانەى په رتوو كيان بۆ هاتوو (مه سيحى و يه هوديه كان)،
دنيا بن ئه وهى له قورئان هاتوو هه مان شته له گه ل ئه وهى له ته ورات و
ئىنجيل هاتوو.

من ده ئيم: سه يرى هه موو ته ورات و ئىنجيلم (په رتوكى پيرۆزم) كرد وه
تياياندا ئاماژه به ۱۹ فريشته نه كراوه.

۳- وه بۆ ئه وهى ئه وانەى باوه ريان به الله و مجد هيناوه باوه ريان زياد بكات
(هه لبه ته به هوى ترس له دۆزه خ).

۴- بۆ ئه وهى مه سيحى و يهوودى و موسلمانان تووشى شك و گومان نه بن.

۵- بۆ ئه وهى كافرەكان و ئه وانەى له دنيا نه خووشى هه يه (واته كافرەكان و
مونافيقه كان)، بلين الله مه به ستى له م ئايه ته چيه ؟

۶- الله كه سانىك گومرا ده كات، كه الله هه ر خووى ويستى له سه ره گومرايان
بكات، وه كه سانىك رينمايى ده كات كه هه ر خووى ويستى له سه ره رينمايان
بكات.

۷- وه هه يچ كه سيك جوړ و ژماره ي سه ربازه كانى الله نازانن ته نها خووى
نه بيت (ئه وه له زانستى غه يبه).

ئەم ئايەتەى دوايى (ژمارە ۳۱) نەك تەنھا بەتالە لە جوانى و پوختى و رەوانىيىزى بەلكو تا بلىي كىچ و كالە .

ئايەتى ۳۲ - ۳۸

ئىنجا خوداوەندى عەرەب و ئىسلام دەست دەكات بە سجع و لە كت و پرىكدا تورە دەبىت و لە ئايەتى ۳۲-۳۴ دەلىت:

كَلَّا وَالْقَمَرَ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

نەخىر، سوئىد بە مانگ، وە سوئىد بە شەو كە دەروات، وە سوئىد بە بەرەبەيان كاتىك دادىت.

ئىنجا لە ئايەتى ۳۵-۳۸ وەلامى ئەو سوئىدانه دىت و دەلىت:

لە راستىدا (دۆزەخ-ئاگر) يە كىكە لە مەزنە كان و ھۆشياردەرە بۆ مرؤف، بۆ ھەر كەسىك كە ئارەزوو دەكات بەرەو رووى بىت (واتە ھىدايەت بدرىت)، وە يان خۆى دوا بخات (بەلايەو ھە گرنگ نەبىت و نەيەوئىت ھىدايەت بدرىت)، (چونكە) ھەموو خودىك بارمتەى ئەو ھەيە كە بە دەستى ھىناو (واتە كارووكردەو ھە كانى).

سجع كە ناسراو بە "سجع الكهان" شىوازيكى دەرپرېنى جادووگەرە كانە، كە لە برگەى كورتى وەزن و قافىەدار پىك دىت، وە لە سەرەتا سوئىد خواردنى بە شتانىكى جۆراو جۆر لە چەشنى ئاسمان و مانگ و خۆر و درەخت، ھتد،،، تىدايە ئىنجا ھەوالە كە رادەگەيەنىت.

دکتور جواد علی له المفصل في تاريخ العرب دهليت: دورگه ی عه ره ب پر بوو له جادووگه ر، ته نانه ت هه ر خيلىك جادووگه ريكي تايبه ت به خوى هه بوو، كه پيشبيني رووداوه كانيان ده كرد .

وه دهليت، جادووگه ره كان هه واهه كانيان سه باره ت به داهاتوو له شهيتانه كان و جنوكه كان بو دههات، وه كاتيک هه واهه كه يان بو دههات تووشى نيمچه بيئاگه ي و له رزين و ئه ره قه كردن ده بوون.

ابن الاثير الجزيري له په رتوو كي المثل السائر في ادب الكاتب و الشاعر دهليت: زور سجع له قورئاندا هاتوو، ته نانه ت سووره ت هه يه به ته واوى سجعه وهك سووره تى الرحمن و سووره تى القمر و هتد،

وه خه لکي مه ککه به محديان گوتوو جادووگه ر، چونکه بينيوويانه كه گورانكارى به سهر له شيدا هاتوو كاتيک گوايه وه حى بو داده به زيت، وه هه روها بينيوويانه ده قه كانى قورئان مسجوعه واته سجع ئاسايه.

به لام قورئان له ۲ نايه تدا ره تيده كاته وه كه مجد كاهين (جادووگه ر يان كاهيني جنوكه) بيت.

ئايه تى ۴۲ سووره تى الحاقه دهليت:

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ (وه قورئان وته ي كاهين نيبه).

وه نايه تى ۲۹ سووره تى الطور دهليت:

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

ده يادبکهرهوه، وه تو (ئهى مجد) به چاکهى خوداکهت نه کاهينيت
(جادوگهر) وه نه شيت.

ئاپه تي ۳۹-۴۲

تهنها ياوهراني راسته نه بيت، (که بارمتهى ئهوه نين به دهستيان هيناوه،
هه لبه ته دياره الله له وانه خوښ بووه، وه سزا نادرين) ههروهك سووره تي
الواقعة ده لئيت، (اصحاب اليمين) واته (ياوهراني دهسته راستى الله)
به هه شتن.

ئاپه تي ۴۰-۴۱ ده لئيت ياوهراني دهسته راست له به هه شتن و له به کتر
پرسيار ده کهن له تاوانباره کان چى ئيوهى خسته دوزه خه وه؟

ئينجا ده لئيت:

فِي جَنّٰتٍ يَتَسَاءَلُوْنَ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

ئه م ۳ ئاپه ته ده رپرینه کهيان له رووى رژمانى و زمانه وانى هه ليه،
ده بووايه بهم شيوهيه بوايه:

فِي جَنّٰتٍ يَسْأَلُوْنَ الْمُجْرِمُونَ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

واته: له به هه شت پرسيار له تاوانباره کان ده کهن، چى ئيوهى خسته
دوزه خه وه؟

ئايەتى ۴۳-۴۷

تاوانبارەكان وەلام دەدەنەو (قالوا) گوتيان نوپژمان نەدەکرد، وە خواردنمان نەدەدا بە ھەژاران، وە لە گەل چەنەبازەكان چەنەچەنمان دەکرد، وە نكۆلیمان لە پوژی زیندووبوونەو و قیامت دەکرد.

ئینجا ئایەتى ۴۷ دەئیت، تاو کویە قینمان بو هات (واتە تاو کویە دوای مەرگ زیندووبوونەو و زانیمان راستە).

ئايەتى ۴۸-۴۹

اللہ شەفاعەتى و تکای ھیچ شافعیک و تکاکەرئیک بو ئەو کافر و موشریکانە قبوول ناکات.

ئینجا دەئیت، دە کەواتە ئیستا (لەم دونیایە)، بوچی لە وەبیرھیناوە و یادکردنەو ھى اللہ خویمان بەدوور دەگرن و روو وەردەگێرن؟

ئايەتى ۵۰-۵۱

دەئیت: وەك كەرى كیوى سل لە یادکردنەو ھى اللہ دە کەنەو، کەرئیکى کىوى چۆن لە دەستى شیر رادە کات بە ھەمان شیوہ لە یادکردنەو ھى اللہ رادە کەن.

ئايه تي ۵۲

ده ئيت به لكو هەر پياويكيان دهيه ويت نامه يه كي له لايهن الله وه بو دابه زيت.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده ئيت: ابو جهل و كوومه ليك له پياواني قوره يش گوتيان: ئه ي محمد نامه يه كمان بو بينه له لايهن خوداي جيهانه كان تيايدا نوسرابيت: من محمد وهك پيغهمبهر بو ئيوه ناردووه.

ئايه تي ۵۳

خوداوهندي عه رهب و ئيسلام ده ئيت:

نه خير ئه م كاره ناكه م، چونكه ئه وانه له روژي قيامه ت ناترسن.

ئايه تي ۵۴-۵۵

ده ئيت: نه خير ئه م قورئانه وه بيره يئانه وه يه بو هەر كه سيك ئاره زووي كرد يادي الله بكاته وه.

ئينجا له دوا ئايه ت ده ئيت: به لام له گه ل ئه وه شدا ئه گه ر بيانه ويت يادي الله بكه ن و باوه ر بينن ئه وا ناتوانن، ته نها ئه و كاتانه نه بيت كه الله ويست ي له سه ره. الله هەر خو ي شايسته يه به په رستن و داوا ي لي بوردن كردن.

كو تاي سووره ته كه.

(۵)

سورهتی الفاتحة (دهستیك)

۱- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی الله الرحمن الرحیم.

۲- الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

دروود بو الله خودای جیهانه کان.

۳- الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرحمن الرحیم

۴- مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ

خاوهنی روژی لیپرسینه وه.

۵- اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ

هه ر تو دهپه رستین وه پشت به تو ده به ستین.

٦- اهدنا الصراط المستقيم

رینماییمان بکه بو ریڭای راست.

٧- صراط الذين أنعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين

ریڭای نه وانهی چاکهت پیان به خشی، نهك نه وانهی توره بیان به سهردا باری وه نه گومپراکان.

شروقه و تبیینی

ئایه تی ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (به ناوی الله الرحمن الرحيم)

له راستیدا روشن نییه ئایا سورته تی الفاتحة سورته تی قورئانه وه یان نیزایهك بووه که مجد کردوووه تی.

السیوطی له الاتقان فی علوم القرآن دهئیت: ابو عبید به اسنادیکی صحیح ریوایه تیکی اخراج کردوووه که عبدالله بن مسعود له قورئانه کهیدا سوورته تی الفاتحة تییدا نه بووه وه دهیگوت الفاتحة به هیچ جوړیک بو پیغه مبهر دانه به زیوووه.

وه ههروهها یاوهره کان و تابعین و زاناکان ناکوکن سه بارهت به وهی که ئایا سوورته تیکی مه کییه وه یان مه دینه ییه. وه ته نانهت هه ندیکیان دهئین

نیوهی له مه ککه دابه زیوووه وه نیوهی له مه دینه، وه هه ندیکیان ده لپن دوو
جار دابه زیوووه، جار یکیان له مه ککه وه جار یکیان له مه دینه.

هۆکاری دابه زین:

السیوطی له الدر المنثور ده لیت: ابن ابی شیبه له "المصنف" و ابو نعیم
له "دلائل النبوة" و البیهقی له "دلائل النبوة" و الواحدی له "اسباب
النزول" وه الثعلبی له "الكشف و البیان" ریوایه تیکیان ده رهیناوه که ابی
میسرة ده لیت:

هه کاتیک پیغه مبهری الله گوی ده کرد، گوئی له دهنگیک ده بوو بانگی
ده کرد "ئه ی محمد" وه پیغه مبهریه کسه راپیده کرد، ئه وه بوو وه رهقه کوری
نه و فله به پیغه مبهری گوت: ئه گهر گویت له دهنگه که بوو، بوهسته بزانه
چی ده لیت؟ ئه وه بوو پیغه مبهری چوو بو گوو کردن و گوئی له دهنگه که بوو
و گوتی "ئه ی محمد بلی: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الحمد لله، هتد، ولا
الضالین"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

له سه رهتا ده لیت 'بسم' (باسم) واته به ناوی (الله، الرحمن، الرحیم)

که هه سیکیان ناوی خودا وهندی ئیسلامن.

ئه گهر هاتوو الرحمن و الرحیم سیفاتی الله بووان ئه وا ده بوایه ئایه ته که
به م شیوهیهی لی بیت:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به لام نازانم چۆن کورد ته نانهت ناوه کانی خوداو هندی عه ره ب ده کات به کوردی ، چونکه هیچ "اسم علم" یك وه به تایبهتی "اسم جل الجلالة" مومکین نییه وه ربگێردریت. به لام کورد کردوو یه تی به ناوی خودای به خشنده و میهره بان.

واته ناوی "الله" کردوو به "خودا"

وه "الرحمن" و "الرحيم" کردوو به سیفات.

هه ر ئاینیک ناوی تایبهت به خودا که ی هه یه.

ناوی خودای بنی اسرائیل یه هوه ی یان ئیلوهیمه ، ناوی خودای زه رده شتیه کان ئهورامازده یه ، ناوی خودای ئیسلام "الله" یه

وه خودا به شیوه یه کی مجرد له زمانی عه ره بی "اله" ه نه ک الله

"اله" واته "خوداو هندی ئیسلام ناوی الله و الرحمن و الرحيم هتد

سه ده ها ناوی هه یه ، به لام ۹۹ ناوی جوانه و پێ ده گو تریت "اسماء الحسنی" وه الله ، الرحمن و الرحيم بریتین له اسماء الحسنی.

ده کریت رحمن و رحيم سیفات بیت ، به لام کاتیک له سه ره تای سووره ته کان دیت "بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ" سیفات نین به لکو ناون .

ئايه تي ۱۱۰ سوره تي الاسراء ده ئيت

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ ۗ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

ئەى محمد بلى به الله بانگى بکهن وهيان به الرحمن بانگى بکهن، به هەر کاميکیان بانگى ده کهن ئەوا ئەو (الله) ناوه جوانه کانی ههيه.

وه دكتور جواد على له المفصل في تاريخ العرب ده ئيت،
حميريه كان (يه مهنیه كان)، خوداوه نديك (بتیکیان) ده په رست، به ناوی
"رحمن بعل سمین" واته "رحمان خوداوه ندى ئاسمانه کان."

واته وشه ی "رحمن" به ئەسل يه مهنیه، له بهر ئەوه ياوه ره کان و زاناکان و
موفه سیره کان ئەوپه ر ناکۆکیان ههيه سه بارهت به مانای وشه ی "رحمن".

وه ته نانهت موفه سیره کان ناکۆکن سه بارهت به ئەسلی وشه ی "الله"،
له گهل ئەوهش ئەسلی وشه که سریانى ئارامیه به ناوی خوداوه ندى دیت.

به لام سه بارهت به "الله" له زمانى عه ره بى، موفه سیره کان ده ئین "الله" له
"ال" + "اله" پیک هاتوو، "ال"، له زمانى عه ره بى به ال التعريف واته
الف و لامى ناسینه وه، بۆ نموونه له زمانى کوردی له جیاتی "ال" عه ره بى بۆ
ناسینه وه "که" به کار دیت، بۆ نموونه رجل (پیاو)، الرجل (پیاوه که)

رهنگ بیت "ال" له "ئیل" له زمانى عیبرى واته خوداوه ندى هاتبیت، وه
"اله" خوداوه ندى له زمانى عه ره بى، واته ده بیت به خودای خوداگان "رب
الارباب."

ئەم بابەتە بابەتییکی دوورودریژە وە ھەر ھەموو موفەسیرەکان دەپەھا
 لاپەرەیان لە سەری نوسیووہ. بۆ نمونە القرطبی لە الجامع لاحکام القرآن
 لە تفسیری " بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ " ۲۸ بابەتی لەسەر نوسیووہ. لە بابەتی
 ۲۶ دەئیت:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ واتە بە "الرحيم" گەیشتن بە "الله الرحمن"

"الرحيم" سیفاتییکی محەدە، کە اللہ لە قورئاندا لە ئایەتی ۱۲۸ سوورەتی
 التوبە پێبەخشیووہ، ئایەتە کە دەئیت:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
 رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

پێغەمبەرئیکتان بۆ ھاتووہ لە خودی خۆتان، سەختە بە لایەوہ ئەوہی
 تووشی بوون، بە پەرۆشە لەسەرتان وە بۆ باوەردارن میھرەبان و دلۆقانە.

وہ القرطبی بەردەوام دەبیت و دەئیت، وەك ئەوہ وایە بلیت "بسم الله
 الرحمن و الرحيم" واتە بە "محمد الرحيم" گەیشتن بە "الله الرحمن".

وہ القرطبی دەئیت، ئەم سوورەتە (سوورەتی الفاتحە) ۱۲ ناوی ھەبە:

یە کەم: الصلاة، (چونکە بێ ئەم سوورەتە نوێژ ناکریت).

دووہم: الحمد، (چونکە ئاماژە بە وشەیی حمد کراوە).

سێھەم: فاتحە، (چونکە یە کەم سوورەتە لە قورئانی بەردەست).

چوارهم: أم الكتاب، (دايكي پهرتووك).

پينجهم: أم القران، (دايكي قورئانه).

فهرموودهيه كي حسن صحيح له جامع الترمذى هاتووه، كه محمد صلعم
گوتوويه تي الحمد لله أم القرآن وأم الكتاب والسبع المثاني.

واته الحمد لله (سوره تي الفاتحة) دايكي قورئانه و دايكي پهرتووكه و حه وتي
هه شته كه يه.

شه شه م: المثاني، بوچي وای پي ده گوتريت؟ ناکوکی هه يه، به لام ده لين
چونکه ئەم سوورته پاريزراو بوو له لايهن خودای متعال بو ميلله تي
ئيسلام، وه بو هيچ ميلله تيك دانه به زيوو ه پيش ئيسلام.

حه وته م: القران العظيم، (چونکه هه موو زانسته کاني قورئاني تيادا چر
بوته وه).

هه شته م: الشفاء، (شيفايه) له سنن الدارمي فهرموودهيه ك هاتووه كه ابو
سعيد الخدری گوتوويه تي پيغه مبهري الله فهرمووي: سووره تي الفاتحة
شيفايه بو هه موو ژه هريك.

نوويه م: الرقية، چونکه روقيه ي پي ده كريت. له صحيح البخاري هاتووه، كه
كومه تيك له ياوهره کاني محمد رقيه يان پي كردوو، وه له به رامبهردا رانه
مهريان وه رگرتوو، وه به شيان به محمد داوه.

دهیه‌م: الاساس، (بنه‌ما) ابن عباس گوتوویه‌تی هه‌موو شتیک بنه‌مای هه‌یه، بنه‌مای دونیا مه‌ککه‌یه، چونکه له مه‌ککه‌وه کشان درووست بوو، وه بنه‌مای ئاسمانه‌کان "عریبا"یه، که ده‌کاته ئاسمانی هه‌وته‌م، وه بنه‌مای زه‌وی "عجیبا"یه، که ده‌کاته هه‌وته‌م چینی زه‌وی، وه بنه‌مای به‌هه‌شته‌کان به‌هه‌شتی عه‌دنه، وه بنه‌مای ئاگر دۆزه‌خه، که ده‌کاته چینی هه‌وته‌می ژیر ژیره‌وه‌ی دۆزه‌خ، وه بنه‌مای خه‌لقی مروّف ئاده‌مه، وه بنه‌مای پیغه‌مبه‌ران نوحه، وه بنه‌مای بنی اسرائیل یعقوبه، وه بنه‌مای په‌رتووکه‌کان قورئانه، وه بنه‌مای قورئان فاتحه‌یه.

یانزه‌م: الوافیه، (که خویندته‌وه ده‌بیت پابه‌ندی بیت).

دوانزه‌م: الکافیه، (بو نه‌زان و نه‌خوینه‌واره‌کان، که قورئان نازان ئه‌وا فاتحه کافیه بزنان).

ئایه‌تی ۲

الحمد لله رب العالمين

الطبری ده‌ئیت: الله به خویدا هه‌لده‌دات.

چونکه له سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که وشه‌ی "قل" واته "بلی" وه یان "قولوا" واته "بلین" الحمد لله (سوپاس یان دروود بو الله) نه‌هاتوو.

له‌به‌ر ئه‌وه لهم ئایه‌ته‌دا الله به خویدا هه‌لده‌دات.

واته خوداوهندی ئیسلام (الله) ده لیت: هه موو سوپاسیک بو الله خودای جیهانه کان.

خودای جیهانه کان واته خودای هه موو مخلوقات، له جیهانی گیاندار و جنوکه و مرووف و فریشته کان.

هه رچه نده موسلمانان نا کوکن سه بارهت به "العالمین" "جیهانه کان".

هه یانه، وهك ابو عالیة ده لیت، ۱۴ یان ۱۸ هه زار جیهان هه یه.

ابن کثیر ئامازه به فه رمووده یه کی مجد ده کات که گوتوو یه تی، الله هه زار میلله تی دروست کردوو، ۶۰۰ میللهت له ده ریان، وه ۴۰۰ میللهت له وشکایین، وه یه که م میللهت له م میللهتانه له ناو ده چن کولله ن.

ئایه تی ۳۸ سووره تی الانعام، ته ئکید له وه ده کاته وه که ئەم فه رمووده یه ی مجد راسته، ئایه ته که ده لیت:

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ ۚ مَا فَرَّطْنَا فِي
الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

وه هیچ زینده وه ریکی زهوی وه بالنده یه ک نییه که به دووبال ده فریت وه ک ئیوهی (موسلمان) میللهت نه بن، وه له په رتوو کدا هیچ شتی کمان تینه په راندوو، ئینجا هه موو ئەو میللهتانه لای خودا که یان له روژی قیامهت کووده کرینه وه.

ئايەتى ۳

الرحمن الرحيم (بگه رپوه بو شروفهى ئايەتى ۱)

ئايەتى ۴

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (خاوهنى رۆژى لپرسينهوه).

ئەم ئايەتە بە شىوازيكى تر نووسراوه و خوئندراوتهوه (مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ) واتە (پادشاي رۆژى لپرسينهوه)

يوم الدين (واتە رۆژى قيامەت و لپرسينهوه).

وہ له صحيح البخارى و صحيح مسلم فہرموودەيەك ھاتووه، كہ مجد دەئيت: يقبض الله الأرض ويطوي السماء بيمينه ثم يقول أنا الملك أين ملوك الأرض؟ أين الجبارون؟ أين المتكبرون؟

اللہ، زەوى بە دەست دەگریت و ئاسمان لول دەدات بە دەستە راستى، ئینجا دەئیت من "مليك" م "پادشام"، پادشاکانى زەوى لە كوین؟ بەھیزەکان لە كوین؟ لووتبەرزەکان لە كوین؟

واتە: اللہ، خاوهن و پادشاي رۆژى قيامەت و لپرسينهوهیە.

ئايه تي ۵

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

القرطبي دهليت، خويندهوه و نووسيني جيا هه بووه سه بارهت به وشه
(إِيَّاكَ) لهوانه: " إِيَّاكَ " به بي شهده ، " أِيَّاكَ " وه " هِيَّاكَ " .

ئايه ته كه دهليت: تو ده په رستين و به تو پشت ده به ستين.

ئايه تي ۶-۷

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

ريئماييمان بكه بو ريئگاي راست.

ريئگاي راستي ئهوانه ي چاكهت به سه رياندا به خشي، نهك ئهوانه ي تورهييت
به سه رياندا باراند، وه نهك گومراكان.

"صراط المستقيم" واته ريئگاي الله و مجد، ريئگاي قورئان به احكام و حلال
و حرام و فهрман و نههي، وه سونه تي مجد به ژيان و كردهوه و وته كانيهوه،
چونكه ئيسلام بريتيه له الله و مجد .

(غير المغضوب عليهم) (نهك ئهوانه ي تورهييت به سه رياندا باراندووه)
واته يهوديه كان

وهك ئايه تي ۹۰ سوره تي البقرة ده ئيت:

فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ

(يهووديه كان) شايسته بوون به تورهي له سهر تورهي الله

وه ئايه تي ۶۰ سوره تي المائدة ده ئيت:

مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ

واته: نه وانهي الله نه فره تي لئيان كرد و لئيان توره بوو (مه به ستي يهووديه كانه).

(ولا الضالين) (وه نه گومراكان) مه به ستي مه سيحيه كانه.

ئايه تي ۷۷ سوره تي المائدة، له په يوه ست به مه سيحيه كان ده ئيت:

قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا

گومرا بوون له رابردوو وه زور كه سيان گومرا كرد.

وه خودا وه ندى ئيسلام له چهنده ها شوين به كافر و گومرايان داده نييت به هوي نه وه ي مه سيحيه كان برواين به سيانه كي پيروژ "الثالوث المقدس" هه يه وه پئيان وايه " المسيح " خودا يه، وه هه روه ها چه مكي "ابن الله" واته "رؤله ي خودا" به كارد هه يين.

وہ ابن کثیر لہ تفسیر القرآن العظیم ٹا ماژہ بہ فہرموودہیہ کی مجد دہ کات،
کہ ابن مردویہ بہ اسنادی کی صحیح ٹا ماژہ ی پیکردوہ، کہ دہ لیت:

ابی ذر گوتی، لہ پیغہمبہری اللہم پرسی؟ سہ بارہت (المغضوب علیہم)
گوتی یهوودیہ کانن، وہ گوتہم ئہی (الضالین)؟ گوتی مہ سیحیہ کانن.

وہ ہہروہہا ابن کثیر دہ لیت امام احمد لہ مسندہ کہی ٹا ماژہ ی بہ
فہرموودہیہ کی عائشہ کردوہ، کہ گوتوویہ تی، یہ هوودیہ کان سہ بارہت بہ
ہہموو شتیک حہ سوودیماں پیدہ بہن، ہہروہک چوں حہ سوودیماں
پیدہ بہن سہ بارہت بہ روژی ہہینی، کہ اللہ ئیمہ ی ہیدایہ تدا بو روژی
ہہینی، وہ ئہوانی گومرا کرد بہ ہہینی، وہ سہ بارہت بہم قبیلہ یہی کہ اللہ
ئیمہ ی پی ہیدایہت کرد، بہ لام ئہوانی پی تووشی گومرا پی کرد.

کو تابی سورہتہ کہ.

(٦)

سورهتی المسد (په تڪ)

١- تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

دهستت برزی باوکی ئاگر دهك برزیت.

٢- مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

سامانه کهی و نه وهی به دهستی هیناوه سوودی بوی نابیت.

٣- سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

له ئاگریکی بلیسه دار ده سووتیت.

٤- وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

وه ژنه کهی باره دار هه لده گریت.

٥- فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

له گه رده نیدا په تیک له خوری هه یه.

شروقه و تېبىنى

هەموو زانا يانى ئىسلام، بە شروقه كار و نوسه رانى، لە هوڭارى دابه زىن هاوران، كە ئەم سوورەتە لە پەيوەست بە عبدالعزى كورى عبدالمطلب، كە دەكاتە مامى مجد دابه زيوو. خوداوەندى ئىسلام لەم سوورەتە نازناوى "ابو لهب - باوكى ئاگرى" لە عبدالعزى ناوو.

فەرموودەيەك لە صحيح البخارى، جامع الترمذى، مسند الامام احمد، دلائل النبوة لابي نعيم الاصفهاني، وه ههروهها له اسباب النزول للواحيدى و لباب النقول في اسباب النزول للسيوطى هاتوو، كە ابن عباس دەئيت:

پيغەمبەرى الله به يانيەك بەسەر تەپۆلكەى سەفا سەركەوت و هاوارى كرد "يا صباحاه- ئەى بەرەبە يانتان" ئەو بوو قورەيش لىكۆبوونەو، گوتى "ئەگەر پيئتان بليم كە دوژمن بەرەبە يان يان ئيواره بەسەرتاندا دەدات بپروام پي دەكەن؟" گوتيان بەئى، گوتى "من هو شياردەرى ئيوه لە سەرووبەندى ئازار و ئەشكەنجەيەكى توند" ئەو بوو عبدالعزى (ابو لهب) گوتى دەك داوەشييت بو ئەو ئەيمەت كۆكردهو، ئەو بوو الله ئەم سوورەتەى دابه زاند

مجد گوتهيه تى من هو شياردەرى ئيوه لە سەرووبەندى ئازار و ئەشكەنجەيەكى توند، واتە رۆژى قيامەت نزيكە.

خوداوەندى ئىسلام بو ئەو قسەيەى عبدالعزى كە بە مجدى گوتوو ئەم سوورەتە دادەبە زىنييت و دەئيت.

دهستت برزی باوکی ئاگر دهك برزیت، سامان و ئهوهی به دهستت هیئاوه له رۆژی قیامت سوودی نابیت بۆت، ههر دهبیت به ئاگری دۆزهخ که کپداره بتسووتینم و سوورتکه مهوه.

ئینجا هیرش دهکاته سه ر ژنه کهی ابولهب که ناوی ام جمیل دهبیت و دهئیت:

وه ژنه کهشی (ام جمیل) که باره دار هه لگره وه په تیکی خوری له گه رده ندایه له دۆزه خدا ده سووتینریت.

الطبری له جامع البیان دهئیت ابن عباس گوتوو یه تی ام جمیل درکی ده هیئا و فرپی ده دایه سه ر ریگی هاتوو چۆی پیغه مبه ر و یاوه ره کانی بۆ ئه وهی ئازاریان بدات.

وه الطبری دهئیت " حبل من مسد " ئه و په ته یه که ام جمیل باره داری پی ده به ستایه وه.

تیبینی: موسلمانان ئه م سووره ته یان کردوو به موعجیزه یه کی قورئان و ده لپن، ابو لهب دهیتوانی ئیسلام بیت و قورئان به درۆ بخاته وه.

منیش ده لپم ئه گه ر ابولهب باوه ری به محمد و خودا وه ندی محمد به یئنیایه، ئه و کات نووسه ری قورئان ده قیکی بۆ ئه م سووره ته زیاد ده کرد و ده یگوت

الا ان تابا و اصلحا ان الله توابا رحیما

تهنها ئه گهر تۆبه (ابو لهب و ام جميل) بکهن ئه وائو کات الله تۆبه قبول ده کات و دلوقانه.

وه ئه م شیوازه له لیده رکردن، له زور شوینی قورئاندا به کارهاتوو، بۆ نمونه ئایه تی ۱۵۹ سووره تی البقرة ده لیت:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

له راستیدا، ئه وانه ی که روونکردنه وه و رینمای ده شارنه وه که دامانبه زاند دوا ی ئه وه ی بۆ خه لک روونمان کرده وه له په رتوکدا، ئه وانه الله نه فره تیان لیده کات و نه فره تکه ران نه فره تیان لیده که ن.

ئایه تی ۱۶۰ ده لیت:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

تهنها ئه وانه نه بی ت که تۆبه ده که ن و خو یان چاک ده که ن، وه ده ریانخست ئه وانه تۆبه یان قبول ده که م و له راستیدا من هه می شه تۆبه قبول ده که م و دلوقانم.

نمونه یه کی تر : ئایه تی ۸۷-۸۸ سووره تی ال عمران ده لیت:

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

ئەوانە سزاكەيان نەفرەتى اللہ و فریشتەكان و ھەموو خەلكە، وە بۆ ھەمیشە لە دۆزەخ دەبن، وە سزا لەسەریان سووك نابیت.

ئایەتی ۸۹ دەئیت: **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ**

تەنھا ئەوانە نەبیت كە دواى ئەو كارەیان تۆبە دەكەن و خۆیان چاك دەكەن، ھەلبەتە اللہ ھەمیشە بەخشنە و دلۆقان بوو.

نموونەيە كى تر، ئایەتی ۴ سورەتی النور دەئیت:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

وہ ئەو كەسانەى ژنانىكى پاك و خاوەن مێرد، تۆمەتبار دەكەن بە زینا، ئینجا نەیانتوانى چوار شایەت بێن، ئەوا ۸۰ قامچیان لى بدەن، وە ھەرگیز شایەتیان قبوول مەكەن، وە ئەوانە خراپەكارن.

ئینجا ئایەتی ژمارە ۵ دەئیت:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

تەنھا ئەوانە نەبیت كە دواتر تۆبە دەكەن و خۆیان چاك دەكەن ئەوا اللہ بەخشنە و دلۆقانه.

دەيەھا ئایەتی لەم چەشنە، لە قورئان ھەيە . تەواو.

(۷)

سوره تى التكویر (لوولدان)

۱- إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

كاتىك خۆر لوول دەدرىت.

۲- وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

وه كاتىك ئەستىره كان غلۆردەبنه وه.

۳- وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

وه كاتىك چياكان ناھىلدرىن.

۴- وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

وه كاتىك وشترانى ئاوس بەرداوين.

۵- وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

وه كاتىك درنده كان كۆكرانه وه.

٦- وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

وه کاتیک ده‌ریاگان گر ده‌درین.

٧- وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

وه کاتیک خوده‌کان جووت ده‌کرین.

٨- وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ

وه کاتیک زینده‌به‌چال پرسیا‌ری لیده‌کریت.

٩- بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

به کامه‌گونه‌کوژرا

١٠- وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

وه کاتیک په‌راوه‌کان والا‌ده‌کریت.

١١- وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

وه کاتیک ئاسمان ده‌پیچریته‌وه.

١٢- وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

وه کاتیک دوزه‌خ داده‌گیرسریت.

١٣- وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

وه كاتيك به ههشت نزيك ده خريته وه.

١٤- عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

خوده كان، زانيان چيان ئاماده كرده وه.

١٥- فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ

ده سويند ده خوم به كوممه له ئه ستيره كان.

١٦- الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

ده جووليين وون ده بن.

١٧- وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ

وه شه و كه بال ده كيشيت.

١٨- وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

وه به ره به يان كاتيك هه ناسه ده دات.

١٩- إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

له راستيدا، (قورئان) وته ي په يامبه ريكي ريزداره.

٢٠- ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

خاوون هيز و ده سه لاته لاي خاوون عه رشي پته و.

۲۱- مُطَاعٍ ثُمَّ أَمِينٍ

گویرایه له ئیجا دهستپاکه.

۲۲- وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

وه هاوریکه تان شیت نییه.

۲۳- وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

وه به دننیا ییه وه له ئاسوی رووندا بینی.

۲۴- وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ

وه ئه و سه بارهت به غهیب خه یال ناکات.

۲۵- وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

وه (قورئان) وتهی شهیتانی ده رکراو نییه.

۲۶- فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

ئینجا بو کوی ده روون؟

۲۷- إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

له راستیدا، ئه و (قورئان) ته نها یاد که ره وه یه بو جیهانه کان.

۲۸- لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

بۆ ھەر کەسێک لە ئیوھ کە دەیهوێت راستەری بێت.

۲۹- وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

وہ ئیوھ ناتوانن (رینگای راست بگرن) مەگەر کاتیک اللہ خودای جیھانەکان بیهوێت.

شروقه و تیبینی

خوداوەندی ئیسلام لەم سوورەتە، کە سەرتاپای سەجەعە، باس لە رووداوەکانی کۆتایی دنیا و داھاتی رۆژی قیامت دەکات و بە خۆر دەستپێدەکات و دەلیت:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

الطبری دەلیت: (کورت) وە (تکویر) لە زمانی عەرەب واتە کۆکردنەوہی ھەندیک شت بەسەر ھەندیک شتی ترەوہ، ھەروەک چۆن مەندیل بەسەر یە کدا، لە سەر لوول دەدەیت.

لە صحیح البخاری فەرموودەییەکی مەجد ھاتووہ کە دەلیت:

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُكْوَرَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

واتە خۆر و مانگ لوول دراون لە رۆژی قیامت.

وه له السلسلة الصحيحة للالباني هه مان فهرمووده هاتووه به زيادهى (في النار) له ناو ئاگر.

واته خور و مانگ له روژى قيامهت به لوولدراوى فرى دهرينه ناو ئاگرهوه.
واته، اللهى ئيسلام، له كوٽايى دونيا، خور لوول دهديات.

ئايهتى ٢

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

وه كاتيك ئهستيره كان پهرشوبلاو دهن و غلور دهنهوه.

وهك ئايهتى ٢ سورهتى الانفطار دهئيت:

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ (وه كاتيك ههساره كان /ئهستيره كان پهرشوبلاو دهن)

خودا په نامان بات!!

ئايهتى ٣

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

واته، كاتيك چياكان نامين.

ههروهك ئايهتى ٢٠ سورهتى النبأ دهئيت: وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا (وه چياكان تهروووتونا ده كرين، وه شوينه كانيان وهك سهرابى ليديت)

وه ئايه تي ۸۸ سوره تي النمل ده لئيت: وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ (وه چيا وهك ههور ده پروات)

ئايه تي ۴

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

الطبري سه بارهت بهم ئايه ته ده لئيت: ئهو وشترانهن كه ۱۰ مانگ تئپهر بووه به سهر دووگيان بوونيان، به لام به هوي ترس و توقاندين له روي قيامهت، خه لك گوي بهم وشترانه نادات، له گه ل ئه وهش عه ره ب وشترى زور خوش ده وئيت.

ئايه تي ۵

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

وه كاتيك كه گيانداره درنده كان له روي قيامهت كوده كرئنه وه.

وهك ئايه تي ۳۸ سوره تي الانعام ده لئيت:

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ ۚ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

وه هيچ گيانداريك له زهويدا نيه، وه هيچ بالندهيهك كه به دوو بال ده فرئت نيه، كه وهك ئيوه (ئهي موسلمانان) ميللهت نه بن، وه هيچ شتيكمان له پهرتووك نه په راندووه، ئينجا بو لاي خودا كه يان كوده كرئنه وه.

که واته ئاژه‌ل و بالنده‌کان وه به گیانداره درنده‌کان و کیویه‌کانه‌وه له رۆژی
قیامهت کوّده کرینه‌وه بو لیپرسینه‌وه.

ئایهتی ٦

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

ابن الجوزی له زاد المسیر سه‌بارهت به شروقه‌ی ئەم ئایه‌ته ده‌ئیت،
یه کێک له‌م ٣ مانایه له خۆیه‌وه ده‌گریت:

یه که‌م: گری تیبه‌ردرا و ئاگری گرت. واته وه کاتی‌ک ده‌ریاکان گریان تیبه‌ردرا
و ئاگریان گرت.

دووهم: وشک کران، واته کاتی‌ک ده‌ریاکان وشک کران و ئاویان تیادا نه‌ما.

سیه‌هم: پر بوون له ئاو، واته کاتی‌ک ده‌ریاکان پر بوون له ئاو و له‌سه‌ریان
رژا، ئەوا وشکایی له زه‌ویدا نامینیت.

ئایهتی ٧

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

وه کاتی‌ک خوده‌کان جووت بوون

ابن الجوزی له زاد المسیر سه‌بارهت به‌م ئایه‌ته ده‌ئیت، یه کێک له ٣ مانا
له خۆیه‌وه ده‌گریت:

یه کهم: له گه‌ل هاوشانی کۆده کریتته‌وه، ئیمانداره‌کان به‌یه که‌وه
کۆده کرینه‌وه بۆ به‌هه‌شت، وه‌کافره‌کان به‌یه که‌وه کۆده کرینه‌وه بۆ دۆزه‌خ.

دووهم: رۆحه‌کان ده‌گیردرینه‌وه بۆ لاشه‌کان.

سیههم: خودی موسلمانان هاوسه‌رگیریان پێ ده‌کریت له‌گه‌ل حۆریه‌کان.

ئایه‌تی ۸-۹

وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

وه‌کاتیک زینده‌به‌چالکراو پرسیاریان لێ ده‌کریت، به‌چ گوناھیک کوزران؟

ابن الجوزی له‌ زاد المسیر، الرازی له‌ مفاتیح الغیب وه‌ الزمخشری له‌
الکشاف ده‌لێن، ابن عباس گوتووویه‌تی له‌ سه‌رده‌می جاهیلی (پیش ئیسلام)
کاتیک ژنیک دووگیان ده‌بوو، وه‌ کاتی منداڵ له‌ دایک بوونه‌که‌ی ده‌هات،
ده‌چوو جالیک هه‌لده‌که‌ند، وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و چاله‌ منداڵه‌که‌ی ده‌بوو، ئه‌گه‌ر
کور بوایه‌ ئه‌وا هه‌لیده‌گرته‌وه‌. وه‌ ئه‌گه‌ر کچ بوایه‌ ئه‌وا ده‌یخسته‌ ناو
چاله‌که‌ و به‌ خۆل پری ده‌کرده‌وه‌.

الزمخشری له‌ الکشاف ده‌لێت، عه‌ره‌ب کچانی زینده‌ به‌ چال ده‌کرد، بۆ
ئه‌وه‌ی به‌هۆیه‌وه‌ تووشی شه‌رمه‌زاری نه‌یه‌ن، وه‌ یان بۆ ئه‌وه‌ی خه‌رجیان
نه‌کیشن.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهليٲت: عه رب كچه كاني زينده به چال
ده كرد به دوو هوكاره وه:

يه كه م: ده يانگوت فريشته كاني الله كچن، كه واته كچان زينده به چال
بكه ن بوئه وه ي كچان بن به فريشته ي الله.

دووهميان: يان له ترسي پيداويستي و خه رج، وه يان له ترسي به سه بايا و
كويله كردنيان.

به گشتي عه ربه ي دورگه ي عه ربه ي له چاو كوومه لگا كاني تري ئه و سه رده مه
زياتر پياوسالاري بووه، وهك ئايه تي ٥٨ سوره تي النحل دهليٲت:

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

وه كاتيک پياويکيان مژده ي پي ده درا كه كچيکي بووه، ئه واپرووي رهش
هه لده گه را و نيگه ران ده بوو.

به لام، زينده به چالي كچان به م شيويه نه بووه كه قورئان و سه رچاوه
ئيسلاميه كان باسي ده كهن. رهنگ بيٲ چهنده هوز و تيره يه كي كه مي عه ربه ي
زينده به چالي مندالاني تازه له دايك بوويان كرد بيٲت، به كور و كچه وه له
كاتي گراني و نه بووني خواردن. ئايه تي ٣١ سوره تي الاسراء به لگه يه بوئه م
قسه يه مان، ئايه ته كه دهليٲت:

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا
كَبِيرًا

وه مندالھ كانتان مه كوژن به هوّی نه بوونی و دهست كورتیه وه، ئیمه ئه وان و ئیوه رزق ده دهین، وه ئه گهر پیشووتر كوشتووتانن، ئه وا هه له یه کی گه وره بووه.

ئهم ئایه ته ده ئیت، (اولادکم) واته مندالھ كانتان (به کور و کچه وه)

که واته: زینده به چالکردن به هوّی ره گه زه وه نه بووه، کوران و کچانی گرتو ته وه. ته نها ئه و خیل و هوژانه ئهم کاره یان کردووه که هه ژار بوون، وه یان له کاتی نه هاتی و وشکه سالیدا ئهم کاره یان کردووه.

ئایه تی ۱۰

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

واته، کاتیک په راوه کان کرانه وه.

ئهم په راوانه کاروکرده وه کانی مروّقیان تیادا توّمار کراوه، که دوو فریشته ی سهر شانه کانی مروّف به ناوی "رقیب" و "عتید" دهینووسن.

ئایه تی ۱۰-۱۲ سوره تی الانفطار ده ئیت:

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ كِرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

وه دوو نووسه ری پاریزه ری به ریز له سه رتانه، به م کارانه تان ده زانن که ده یکه ن. وه ک ئایه تی ۱۸ سووره تی ق ده ئیت:

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

وه ههر قسه يهك دهريپريت ئهوا فريشتهي "رقيب" و "عتيد" ات لايه كه دهينووسن.

جا له رۆژي قيامت په راوي ئهه نووسينانه ده كرينه وه.

الله اكبر پشتوانمان بيت و بمانپاريژيت!

١١ ئايه تي

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

وه كاتيک ئاسمان راده مالدریت و لاده بریت.

رهنگ بيت، كه سيك بليت، چون ئاسمان راده مالدریت و لاده بریت؟ ئه ي مه گهر ئاسمان بوشايي نيه؟

نه خير وه ههه ديسان نه خير، (كلا و ثم كلا) له روانگه ي خوداو هندی ئيسلام و دهقه كاني قورئان ئاسمان و ئاسمانه كان بنميچن، وه كون و درزيان تيدا نيه، به لام له رۆژي قيامت ههه شهق ده بن ههه الله اكبر وهك په راو لوولي ده دات

ئايه تي ٣٢ سوره تي الانبياء ده ئيت:

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا (وه ئاسمانمان كرد به بنميچيكي پاريزراو)

وه ئايه تي ٤٧ سووره تي الذاريات ده لئيت:

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ (وه ئاسمانمان به ده ستيك (هيز) بينا كردوو، وه له راستيدا ئيمه توانامان هه يه.

وه ئايه تي ٦ سووره تي ق ده لئيت:

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

ئه ي سه يري ئاسمانى سه ره وه ي خويان نه كردوو، كه چۆن بينامان كردوو و پازاندوو مانه ته وه، وه هيچ **كونيكي** تيدا نيه، وهك ئايه تي ٣ سووره تي الملك ده لئيت:

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ ۗ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

ئه وه ي ٧ چين ئاسمانى درووست كردوو كه هيچ نارپك و پيكيهك له درووست كردنى ره حمان (الله) نابيزيت، ده چاويك به ئاسماندا بخشينه وه بزانه **درزيكي** تيدا ده بينيت؟

ههروهك لهم دهقانه و دهيهها دهق تری قورئان دياره، وه زۆر روونه كه ئاسمان بو شاپي نيه، بهلكو ئاسمان ماديه و بنميچه، وه ههروهها كون و درزي تيدا نيه.

بهلام، له روژى قيامهت ئاسمان شق دهبات، ههروهك ئايه تي ٣٧ سووره تي الرحمن ده لئيت:

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

وه ئه گهر ئاسمان شهق بوو، ئه وا رهنگه كهى سوورئىكى زهيتى ده بئيت.

وه ئايه تي ۱۰۴ سووره تي الانبياء ده ئيت:

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِّ لِّلْكَتُبِ

له رۆژى قيامهت ئاسمان لوول ده دهين، وهك لوولدانى په راوى نووسراو.

هه موو ئه م ئايه تانه و سه ده ها ئايه تي تر پيمان ده ئين ئاسمان بنميچه و
بو شايي نيه.

ئايه تي ۱۲-۱۳

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

واته كاتيك دۆزه خ داده گيرسيئرئيت، وه به هه شت نزيك ده كرئته وه.

ئايه تي ۱۴

له وه لامى هه موو ئه و (اذا - كاتيك) ده ئيت: عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتُ

خوده كان ده زانن چ شتيكيان (له كاروكرده وه) ئاماده كردوه.

واته، دهزانیت بههشتی دهبیت وه یان دۆزهخی دهبیت.

ئایهتی ۱۵-۱۸

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ الْجَوَّارِ الْكُنَّسِ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

لهم چوار ئایهتهدا خوداوهندی ئیسلام سویند به ۳ شت دهخوات:

سویند به (الخنس الجوار الكنس) و سویند به شهو که بال دهکیشتی وه سویند به بهیانی که ههناسه دهوات.

(الْخُنَّسِ الْجَوَّارِ الْكُنَّسِ)، (الخنس) کۆمهئیک ههساره یان ئهستیڤه (الجوار) گهړۆک، (الکنس) ون دهبیت.

واته خوداوهندی ئیسلام سویند به کۆمهئیک ئهستیڤه یان ههسار دهخوات که ناوه ناوه بهدیار دهکهون ئینجا ون دهبن، هتد،

ئیعجازتاشان هاتوون، درۆی گهوره دهکهن و دهئین ئهم ئایهته باسی کونه رهشهکان دهکات، وه وشه ی (الکنس) یان گۆرپیوووه بۆ (کنس). من لیرهدا به پیویستی دهزانم که وهلامیکی کورتیان بدهمهوه بی ئهوهی بچمه ناو جیهانی قوولی زانستهوه:

یه کهم: ههموو شروقه کارانی قورئان هاوران که (الْخُنَّسِ الْجَوَّارِ الْكُنَّسِ) باسی کۆمهئیک ئهستیڤه (یان ههسار) دهکات، که ههندیك جار له شهودا بهدیار دهکهون وه ههندیك جار ون دهبن و نابینرین.

السيوطى له الدر المنثور ده لئيت:

سعید بن منصور و الفریابی و عبد بن حمید و ابن جریر الطبری و ابن ابی حاتم و الحاکم (و به صحیحی داناوه) فہرموودہیہ کیان اخراج کردووه کہ علی کوری ابی طالب سہ بارہت بہ ئایہ تی (الْخُنَّسِ الْجَوَّارِ الْكُنَّسِ) گوتوویہ تی ہہ سارہن، کہ بہ شہو بہ دیار دہ کہون و بہ رۆژ ون دہ بن و نابینرین.

وہ ابن ابی حاتم فہرموودہیہ کی اخراج کردووه، کہ علی کوری ابی طالب گوتوویہ تی (الْخُنَّسِ) پینج ئہستیہرن: زحل و عطارد و مشتری و بہرام و الزہرہ، وہ لہ ہہ سارہ کان ہیچ ہہ ساریک نییہ وہک ئہم پینج دانہیہ فہلہک بپرن.

وہ ابن مردویہ وہ الخطیب لہ پہرتوویکی النجوم (ئہستیہرہ کان) فہرموودہیہ کیان اخراج کردووه، کہ ابن عباس سہ بارہت بہ (الْخُنَّسِ الْجَوَّارِ الْكُنَّسِ) گوتوویہ تی حہوت ئہستیہرن: زحل و بہرام و عطارد و موشتہری و زوہرہ و خۆر و مانگ، (الخنس) واتہ بہ دیار کہوتنیان وہ (کنس) ون بوونیان.

دووهم: ہہموو یاوہرہ کان (الصحابۃ) و تابعین ہاوران لہ گہل ئہم تفسیرہی سہرہوہ بہ لام ہہندیکیان وہک ابن مسعود گوتوویہ تی (الکنس) واتہ کاتیک مانگا لہ ژیر سیبہردا خوی وون دہ کات (ہہروہک عبدالرزاق و سعید بن منصور و الفریابی و ابن سعد و عبد بن حمید و ابن جریر الطبری و ابن ابی

حاتم و ابن المنذر و الطبرانی و الحاکم – وه به صحیحی داناوه-
 فرموده یه کیان اخراج کردوه که ابن مسعود وای گوتووه)

وه ابن عباس گوتوویه تی یه کیك له دوومانا ده گریته وه: کومه نیک
 ئه سترهن که به شه و به دیار ده که ون و به رۆژ ون دهن، یان ئاژه لی کیوین
 که له شه ودا خویمان ده شارنه وه.

سیههم: زمان زانانی عه ره بی و فرهه ننگه کانی زمانی عه ره بی ده لئین:

گنَس واته شوینیک که ئاژه ل خوی تیادا ده شارته وه.

به لام " **گنَس** " واته زبل پاملین ، ههروهک چون لای خویمان کاری
 "کناس" هه یه که زبل کۆده کاته وه . وه ئه و شته ی که زبل راده مائیت له
 زمانی عه ره بی پی ده گوتریت " **مکنسه** " واته گه سک.

به لام ده بیت ئه وه بزانییت که " **گنَس** " له زمانی عه ره بی به مانای پاملینی
 زبل و پیسای دیت (هه ئبه ته کۆکردنه وه ی زبله که له شوینیک)

وه ده لئین (**گنَس النجم**) استمرّ فی مجراه ثم انصرف راجعًا (بهرده وام بوو
 له جو له و دوورکه و تنه وه له فه له که که ی – تاوه کو به چاو نابینریت- ئینجا
 بو شوینی خوی گه رایه وه – ئه وکات به چاو ده بینریت).

وه یان " **گنَس الحیوان** " واته ئاژه له گه گه را و سورا ئینجا گه رایه وه
 کونه که ی یان هیلانه که ی.

به لّام له م سه رده مه دا ئيعجاز تاشان گه سكي كاره بايان له ماله كانيان بينيوه
كه زبل هه لده لوشيت و راده كيشيت ، هاتوون " گنّس " يان كردوووه به "
كنس " .

كونه ره شه كان تيشك و توخم هه لده لوشن، به لّام " كنس " له زماني
عه رهبى وهك گوتمان راماليني زبل و كو كردنه وهى له شوينيك وه به ماناي
هه لوشين نايه ت.

به لّام ئيعجاز تاشاني عه رهب كاتيك گه سكي كاره بايان بينيوه، كه به ئينگيزي
پي ده گو تر يت

(له ژير فشاري نيگه تيف زبل هه لده لوشيت) Vacuum cleaner

به لّام له زماني عه رهبى هه ر مانا كو نه كه يان بو داناوه " مكنسه " كه ناويكي
گونجاو نييه چونكه " مكنسه " واته گه سك دان و رامالين.

ئيعجاز تاشه كان هاتوون ده لّين " كنس " واته چالي رهش، هه وهك چو ن
گه سكي كاره بايي زبل هه لده لوشيت ئه وا چالي رهش به هه مان شيوه تهنه كان
هه لده لوشيت، الله اكبر له م ئيعجازه.

به لّام هه روهك گوتمان " گنّس " كه له م ئايه ته دا هاتوووه مانا كه ي جيايه له
" گنّس " كه ئيعجاز تازه كان به كاري ده هي ن و ده لّين واته چاله ره شه كان.

واته، هاتوون قورئانيان ده ستكاري كردوووه و تحريف كردوووه.

چاره‌م: قورئان پیمان ده‌لئیت ئاسمان بنمیچه و کونی تیدا نییه، که‌واته کاتیک ئیعجازتاشان باس له کونه ره‌شه‌کان ده‌که‌ن، ده‌قه‌کانی قورئان به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه.

پینجه‌م: ده‌یه‌ها شاعیری سه‌رده‌می جاهیلی و ئیسلام هه‌ن، که له شیعه‌کانیان وشه‌کانی "الخنس" و "الکنس" یان به‌کاره‌ئیناوه به‌مانای سه‌ره‌ه‌ل‌دان و وون بوون.

شه‌شه‌م: نموونه‌ی تفسیری قورئان به‌قورئان.

ئایه‌تی ٤ سوره‌تی الناس ده‌لئیت:

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (له شه‌ری چرپه‌ی الخناس)

"الخنس" و "الخناس" هه‌مان ره‌گیان هه‌یه که "خنس" واته شتیک که سه‌رده‌ده‌کات و وون ده‌بیت.

له‌م ئایه‌ته (الخناس) واته له چرپه‌چرپی شه‌یتان که دیت و ده‌روات (سه‌ره‌ه‌ل‌ده‌دات و وون ده‌بیت).

موفه‌سیره‌کان ده‌لئین، علی کوری ابی طالب سه‌باره‌ت به (فلا اقسام بالخنس الجوار الكنس) گوتووویه‌تی کۆمه‌لئیک ئه‌ستیره‌ن له رۆژ و ن ده‌بن و له شه‌و سه‌ره‌ه‌ل‌ده‌ده‌ن.

وه ابن كثير دهليت : "كنس" له قسهى عه رهب به شتيك ده گوتريت كه له
 حاله تيكد ا وون ده بيت، وه ده لين بزنه كيويه كه "كنس" ي كرد نه گهر له
 نه شكه وتيك خو ي وون كرد.

ئا يه تي ۱۹-۲۵

له وه لام به م سويندانه خودا وه ندى ئيسلام ده ليت :

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ وَمَا
 صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ وَمَا هُوَ
 بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

واته: له راستيدا قورئان وته ي په يامنيركي به ريزه، خاوهن هيژه لاي خاوهن
 عهرشي پته و (واته لاي الله)، گو يرايه لي دهن، ئينجا نه مينه، وه
 ياوه ره كه تان (واته مجد) شيت نيه، وه به دنيا ييه وه له ئاسوي روون
 بيني، وه نه و (مجد)، ئاگاداري غه يب نيه، وه ههروه ها قورئان وته ي
 شه يتاني ده ركرا و نيه.

(له راستيدا قورئان وته ي په يامنيركي به ريزه) هه مو و موفه سيره كان ده لين
 واته جبر ايل.

وه جبر ايل خاوهن هيژو ده سه لاته لاي خاوهن عرش (واته لاي الله).

ئەم ئايەتە پیمان دەئیت، که قورئان وتەى اللہ نبيە، بەلکو وتە و قسەى جبرائیلە. وە ئەو ھەموو ئیدعايە کى موسلمانان رەت دەکاتەو، که دەئین قورئان وتە و قسە و کلامى خودايە.

(مُطَاعِ ثَمَّ أَمِينٍ) واتە گوئرايە ئى دەبن، ئینجا ئەمینە.

کین ئەوانەى گوئرايە ئى جبرائیل دەبن، ئینجا ئەمینە؟

(امین) واتە دەستپاکە لە گەیاندى وەحى.

ئايەتى ۲۲- ۲۴

وہ مجد شیت نبيە، وە لە ئاسۆى روون جبرائیلی بينی، وە خەيال ناکات کہ غەیبی (جبرائیلی) بينووە.

ابن کثیر لە تفسیر القرآن العظیم و القرطبی لە الجامع لاحکام القرآن دەئین، مجد صلعم جبرائیلی لە ئاسۆ بينی کہ ۶۰۰ بآلى ھەبوو.

ئینجا دەئیت، ھەر بە راستی مجد جبرائیلی بينی، وە مجد خەيال ناکات.

القرطبی دەئیت، مجد داواى لە جبرائیل کرد کہ خۆى نیشان بدات، ئەو ھەبوو جبرائیل مؤلەتى لە اللہ وەرگرت و خۆى بە پیغەمبەر نیشاندا، کاتیک پیغەمبەر سەیری کرد بينی ئاسۆى بە تەواوی گرتوو (زۆر گەورەى و ۶۰۰ بآلى ھەیە) دەئیت، پیغەمبەر بورايەو.

دهلئیت، قورەیشەکان گوتیان مجد شیتە، (له دورگەى عەرەب و ابابووکە کەسێک دەبوریتەو و تووشی گەشکە دەبیت کە جنۆکەى تێدایە).

هەرۆهك ئایەتی ۸ سوورەتی السبأ دەلئیت:

أَفْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ

(موشریەکان) دەلئین، مجد درۆ بە ناوی اللہ دەکات، وە یان جنۆکەى تێدایە.

ئایەتی ۲۵

وہ قورئان وتہ و قسہی شہیتانی نہ فرہت لیکراو نییہ.

ئایەتی ۲۶

خوداوەندی عەرەب و ئیسلام ھەرەشە دەکات لە موشریک و کافرەکان و دەلئیت:

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ (ئینجا بۆ کوی دەچن)؟

ئایەتی ۲۷- ۲۸

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ

له راستیدا، قورئان تهنها وه بیرخستنه وهیه که بو جیهانه کان (بو جنوکه و مروّف) بو که سانیک که ئاره زوو ده کهن راسته ری بن.

اسباب النزول للواحدی و لباب النقول للسیوطی و الجامع لاحکام القرآن للقرطبی ده لئین، کاتیک ئەم ئایه ته دابه زی (بو که سانیک که ئاره زوو ده کهن راسته ری بن) ابو جهل گوتی که واته ئیمه ئازادین له باوه رهینان، وه باوه رهینان بو خو مان ده گه ریته وه، وه ئە گه ر ئاره زوو مان نه کرد ئەوا راسته ری نابین.

ئوه بوو الله ئایه تی ۲۹ دابه زاند که ده لئیت: وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

وه ئەوان ناتوانن ئاره زوو بکهن، مه گه ر کاتیک الله بیه ویت.

کو تایی سووره ته که.

(۸)

سوورەتی الاعلی (بالا)

۱- سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

ستایشی ناوی خودا به رزه که ت بکه.

۲- الَّذِي خَلَقَ فَسْوَى

ئەوێ درووستی کردووه، ئینجا سه رووسیمای پیداوه.

۳- وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

وه ئەوێ بره که ی دیاری کردووه، ئینجا رینمای کردووه.

۴- وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى

ئەوێ له وه رگی دهرهیناوه.

۵- فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى

ئینجا کردوویه تی به ره شهه لکه راویکی راماندراو.

٦- سَنُقْرِؤُكَ فَلَا تَنْسَى

بۆت ده خوینینه وه نه کهیت له بیربکهیت.

٧- إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى

مه گهر شتیک ویستی اللهی له سه ر بیٔت، وه ههر خۆی به دیار و نادیار ده زانیٔت.

٨- وَنُبَشِّرُكَ لِلْيُسْرَى

وه به ره و ئاسانترت ده بهین.

٩- فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذُّكْرَى

ده که واته یاد که ره وه ئه گهر یاد کردنه وهت سوودی گه یاند بیٔت.

١٠- سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى

ئهو که سه یاد ده کاته وه که ده ترسیٔت.

١١- وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى

وه سه رکیش خۆی لیی به دوورده گریٔت.

١٢- الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى

ئهو هی به ئاگری گه وره ده سووتیٔت.

١٣- ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى

ئىنجا تبايدا نه دهمريت وه نه ده ژييت.

۱۴- قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَّيَّ

ئه و كه سه سه ركه وتوو ده بيت كه خوي پا كرده و ته وه.

۱۵- وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

وه يادى ناوى خودا كه ي كرده وه و نوپزي كرده وه.

۱۶- بَلْ تُؤَثِّرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

به لكو ئيوه له ژير كاريگه رى ژيانى دونيان.

۱۷- وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

وه كو تاي باشتره و ده مينيتته وه.

۱۸- إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

له راستيدا ئه وه له په رتوو كه كاني پيشوو (يه كه م) هه يه.

۱۹- صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

په رتوو كه كاني ئيبراهيم و موسا.

شروقه و تبینی

ئایه تی ۱-۲

ئهی مجد، خودا بالاکهت شکۆمه‌ند بکه، ئه و خودایه‌ی که مه‌خلوقاتی دروست کردوو و سه‌رووسیمای پیداو.

ئایه تی ۳

ئو خودایه‌ی که چاره‌نووسی هه‌موو شتیکی دیاری کردوو، ئینجا رییمایی کردوو و ریگی چاکه و باشه‌ی بۆی دیاری کردوو.

له صحیح مسلم هاتوو که مجد گوتویه‌تی، الله چاره‌نووسی هه‌موو مه‌خلوقاتی دیاری کرد. په‌نجا هه‌زار ساڵ به‌ر له دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زهوی، وه ئه و کات عه‌رشه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو.

ئایه تی ۴-۵

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ

ئو خودایه‌ی که له‌وه‌رگی ده‌ره‌یناوه. ئینجا کردوووه‌تی به‌پووشوو په‌لاشی ره‌نگ گۆردراو.

ئايه تي ۷-۶

سَنُفْرُوكَ فَلَا تَنْسَى إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى

ئەى مەجد، قورئانت بۆ دەخوئىنەنەوہ نەكەيت لە بىرى بکەيت، مەگەر اللہ خۆى ويستی لەسەر بىت لە بىر بکەيت، لە راستيدا اللہ خۆى بەم شتانە دەزانىت كە ئاشکرا و ديارن، وە ئەوانەى ناديار و نەيئىن.

ئايه تي ۸

ئەى مەجد کارە کانت بۆ ئاسانتر دەكەين.

ئايه تي ۹

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذُّكْرَى

دەكەواتە يادى خوداکەت بکەوہ ئەگەر يادکردنەوہ سوودىكى دەبىت.

ئايه تي ۱۰

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى

كەسانىك يادى اللہ دەكەنەوہ، كە لە اللہ و رۆژى قيامەت دەترسن.

ئايهتی ۱۱-۱۳

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى

وه سهرکه شترين که سانیک و خراپه کارترینان خویان له یادکرنه وهی الله به دوورده خه، ئه وانه له ئاگری گه وردها (دۆزهخ) ده سووتینرین، ئینجا له ناو دۆزهخ نه ده مرن وه نه ده ژین.

ئايهتی ۱۴-۱۵

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

به دنیاییه وه ئه و که سه له رۆژی قیامهت سهرکه وتوو ده بییت و پرزگاری ده بییت که خوی له گوناه پاک کردۆته وه، وه یادی ناوی خودا که ی کردوو و نوپژی کردوو.

ئه وهی سهیره له م دهقه: ئاماژه به نوپژکردن ده کات، به لام نوپژکردن له دوا ساله کانی پیغه مبه رایه تی محمد له مه ککه فهرز ده کریت.

ئايهتی ۱۶-۱۷

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

به لّام، نه خيّر خه لّك سه رسامى ژيانى دونيان، له گه لّ ته وهش ژيانى دواى
مه رگ زور باستر و چا كتره له چاو ژيانى دونيا، وه ژيانى كو تاي ژيانى كى
هه ميشه و به رده وام ده بّي ت واته نه مرى ده بّي ت.

ئايه تى ۱۸-۱۹

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

له راستيدا ته م قسانه ي له م سووره تدا ئاماژه ي پي كراوه، له په رتوو كه كاني
يه كه م (پيشوودا) هه ن، له په رتوو كه كاني ئيبراهيم و موسا.

پرسيار، ئايا هيچ په رتوو كي ك بۆ ئيبراهيم دابه زيوو ه؟ هه رگيز .

كو تاي سووره ته كه .

(۹)

سوره تی اللیل (شهو)

۱- وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ

سویند به شهو کاتیک داده پوشیت.

۲- وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

سویند به روژ کاتیک به دیارده که ویت.

۳- وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

وه سویند به وهی له نیرینه و میینه درووستی کردوه.

۴- إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ

له راستیدا ههول و تهقه لاکانتان جوراوجورن.

۵- فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

به لام نه وهی که دهیدات و (له الله) ده ترسیت.

٦- وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى

وہ بروای بہ چاکہ ہیئاوہ.

٧- فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى

ئہوا بہرہو ئاسانکاری دہبہین.

٨- وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى

بہ لام ئہوہی رہزیلی کردبیت و دہستی گرتوتہوہ.

٩- وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى

وہ نکوئی لہ چاکہ کرد.

١٠- فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى

ئہوا بہرہو سہختی دہیبہین.

١١- وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى

وہ سامانہ کہی سوودی بوئی نابیت کاتیک فریدہدریت (ناو دوزہخ).

١٢- إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى

لہ راستیدا لہ سہرئیمہیہ بو رینمای.

١٣- وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى

وه له راستيدا بو ئيمهيه له كوتاي و له سه ره تا.

١٤- فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى

ئه وه ئاگادارم كردنه وه ئاگرئك كه ده سووتئيت.

١٥- لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى

نايسووتئيت ته نها سه ركه شترين نه بيت.

١٦- الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

ئه وه ي نكوئي كرد و پشتي لئيكرد.

١٧- وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

وه خوداترس (له ئاگر) دوورده كرئته وه.

١٨- الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

ئه وه ي سامانه كه ي ده دات، پاك ده بيتته وه (له گونا).

١٩- وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى

وه هيچ كه سيك چا كه يه كي به لايه وه نيه پاداشتي بدات.

٢٠- إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

ته نها له پيناو سيماي خودا به رزه كه ي نه بيت.

۲۱- ولسوف يرضى

وه به دنياييه وه رازي دهبيت.

شروقه و تيبيني

ئاپه تي ۱-۴

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ

اللهى ئىسلام، له ۳ ئاپه تي يه كه مدا سوئند دهخوات به شهو و رۆژ و ئه وهى له نيرينه و ميينه دروستى كردوو، ئينجا وه لامي سوئنده كاني ده داته وه و ده لپت: له راستيدا ههول و تهقه لاکانتان جوراوجورن.

سوئندى يه كه م: سوئند به شهو كاتيك داده پۆشيت.

له روانگه ي اللهى ئىسلامه وه، شهو وهك په رده يه كى رهش وايه كه جيهان داده پۆشيت و تاريكى ده كات.

وه له قورئاندا بازنه ي شهو و رۆژ هيچ په يوه نديان به خولانه وهى زهوى به ده وري خويدا نيبه، چونكه له بنه رته وه زهوى ته خته و جيگيره وه نهك زهوى به ده وري خوردا ناسورپته وه، به لكو ئه وه خوره به ده وري زهويدا ده سورپته وه (له سورته كاني داهاتوو به ئاشكرا ئه مه ده بينرپت).

بۆ نموونه له چهنده ها ده قى قورئان هاتوو.

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ (شەو رۆژ دادەپۆشیت).

شتیك له زانستدا بوونی نییه بە ناوی داپۆشینی رۆژ له لایەن شەووە. بابەتی شەو و رۆژ پەيوەندی هەیه بە خولانەوهی زهوی بە دەورەى خۆیدا. وه لەم خولانەوهیەدا بەردەوام، نیوهی زهوی روو له خۆر دەبیت و نیوه کەى تری پشت له خۆر دەبیت. ئەو نیوهی کە روو له خۆرە، رۆژ دەبیت. وه ئەو نیوهی کە پشت له خۆر دەبیت، تاریك دەبیت و شەو دەبیت.

وه له ئایەتی ۳۳ سورهتی الانبیاء دهئیت:

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

وه ئەو (الله) بوو کە شەو و رۆژ و خۆر و مانگی خەلق کرد، وه هەر هەموویان له فەله کێکدا دەسورپێنەوه.

کێشهیهك نه دهبوو ئە گەر بیگوتبایه خۆر و مانگی دروست کرد، ئەوه ئاساییه. بەلام شەو و رۆژ خەلق نه کراون بە لکو پەيوەندیان بە خولانەوهی زهوی هەیه بە دەورەى خۆیدا.

وه له کۆتایی ئەم ئایەتە، اللهی ئیسلام پیمان دەئیت، رۆژ و شەو فەله کیان هەیه و تیایدا دەسورپێنەوه. سەرتاپای ئەم دەقە و ئەم تێروانینەى قورئان بو شەو و رۆژ گالته جارین.

سویندی دووهم: سویند به رۆژ کاتیک به دیار ده که ویت.

سوئندی سییه م: (ئایه تی ۳) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

وهرگیزانی ئەم دهقه وهك خۆی ماناکه ی بهم شیوهیه ی لی دیت: وه نیرینه و مینه ی درووست نه کردوو.

هه لبه ته، نووسه ری قورئان مه بهستی ئەوه نییه که (الله) نیرینه و مینه ی دروست نه کردوو، به لام ئەم مانایه ده دات. چونکه ئایه ته که ناته واوه و پیوستی به " مِنْ " هه یه – که حرف جر-ه که ماناکه ی ته واو بکات.

واته ده بیت ئەم ئایه ته بهم شیوهیه بنووسریت:

وَمَا خَلَقَ مِنْ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

وه سوئند به هه نیرینه یه ك و مینه یه ك که درووستی کردوو.

له بهر ئەوه موفه سیره کان ده لێن ابن مسعود له قورئانه که ی بهم شیوه ی نووسیبوو: وَالذَّكَرَ وَالْأُنثَى (سوئند به نیرینه و مینه)

واته به بی (ما خلق)

ئینجا له وه لامی ئەم سوئندانه له ئایه تی ۴ ده لیت:

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى

له راستیدا هه ول و تهقه لاکانتان جوړاوجوړن.

واته ههول و تهقه لای مرؤقیك بؤ مرؤقیكى تر جیاوازه له پرووی بروا و خوداپه رستی و کاروو کرده وه کانیه وه.

سهیره ۳ سویند و ههلهیه کی کوشنده تهنها بؤ ئه وهی بلیت ئه ی مرؤف ههول تهقه لاکانتان جیاوازه (ههروهك له سووره ته کانی رابردوو ئاماژه مان کرد، جادوو گه ره کان ئه م شیوازه له دهربرینیان به کار دههینا، سویند خواردن ئینجا گه یاندنی ههواله که).

سه بارهت به هۆکاری دابه زینی ئه م چوار ئایه ته، الواحدی له اسباب النزول دهلیت، ابن عباس گوتوو یه تی:

پیاویکی خاوهن دارخورما، لقی دارخورمایه کی که وتبووه مائی پیاویکی ههژاری خاوهن مندال، وه خاوهن دارخورما که به ناو ماله که سهرده کهوت بؤ سه ر دارخورما که ی، وه کاتیک خورمایه که ده کهوت مندالانی ماله که هه لئانده گرته وه، پیاوه که له دارخورمه که داده به زی و لیپانی ده سه نده وه، خو ئه گهر له ناو ده می منداله کان بووایه ئه وا به په نجه له ده میانی دهرده هینا. پیاوی خاوهن ماله که هات بؤ لای پیغه مبه ر و سکا لای له خاوهن دارخورما که کرد. پیغه مبه ر به م پیاوه ی گوت برؤ پییبلی که پیغه مبه ر گوتوو یه تی ئه م دارخورما خوارم بداتی که لق و پۆپی که وتۆته ناو ماله که ت، له به رامبه ریدا دارخورمایه کی له به هه شت ده ده می. خاوهن ماله که رۆیشت و پییگوت. خاوهن دارخورما که گوتی دارخورمام زۆره و هه ر هه موویان به روو بوو میان باشتره له م دارخورمایه، ئه م دارخورمایه بؤ تو له به رامبه ر به دارخورمایه کی به هه شت. پیاویک گوتی له م قسانه ی پیغه مبه ر بوو و هات بؤ لای پیغه مبه ر و گوتی ئه ی پیغه مبه ر دارخورمایه کی

بهه شتم دهدهیتی وهك ٺه و پياوهی كه دارخورمايه كت دايي؟ پيغه مبه ر
 گوتی دارخورمايه کی بهه شت بو ٺو. ٺه م پياوه رویشت و تووشی خاوه ن
 دارخورماكه بوو ئیتر له کوٺاییدا ٺه م پياوه دارخورماكه ی بهه شتی به
 ٤٠ دارخورما ده فرۆشیت.

ئینجا ٺه م پياوهی كه ٤٠ دارخورماكه ی له به رامبه ر به دارخورمايه کی
 بهه شت گۆریه وه، هات بو لای پيغه مبه ر و گوتی ٺه ی پيغه مبه ر ٺه م ٤٠
 دارخورمايه بو ٺو. ٺه وه بوو پيغه مبه ر چوو بو مالی ٺه و مالهی مندالی هه بوو
 و گوتی ٺه و دارخورمایانه بو ٺو، ٺه وه بوو ٺه م ٤ ٺایه ته دابه زین.

سبحان الله، پيغه مبه ر ته سه روفی به دارخورماکانی بهه شتیشه وه کردوو ه.
 الله اکبر

١٠-٥ ٺایه تی

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى

ئینجا به لام، كه (سامانه كه ی) ده به خشیت و له (الله) ده ترسیت وه بر وای
 به چاكه هیناوه، ٺه وا كاره كانی بو ٺاسان ده كه یین.

به لام ٺه وه ی ره زیل بیٺ و دهستی خو ی بگریته وه (له خیر كردن) وه نكو ٺی
 له چاكه بكات، (واته چاكه نه كات) ٺه وا كاره كانی و ژیا نی قورس و سه خت
 ده كه یین.

ئايەتى ۱۱

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى

وہ سامانہ کہی سوودی بوی نابیت کاتیک فری دہدریتہ دۆزەخەوہ.

ئايەتى ۱۲

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى

ئەم دەقە زۆر لیل و نارۆشنە، وە بەم شیوازە ماناکەى دەبیت بە : لە
راستیدا لە سەرمانە بۆ رینمایى.

هەرۆهك روونە هیچ مانایەك نابەخشیت.

بۆ ئەوہى دەقە کہ مانادار بیت دەبیت بەم شیوہیە دابریژریتەوہ:

عَلَيْنَا أَنْ نُبَيِّنَ الْهُدَى

واتە لەسەرمانە رینگای ھیدایەت روونبکەینەوہ.

چونکہ ئەگەر سەیری ئایەتى ژمارە ۴-۱۱ بکەیت ئەوا ئاماژە بە دوو رینگا
دەکات، وە دوو رینگاکەى دیاری کردووە.

ئايه تي ۱۳

وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

وه له راستيدا بۆ ئيمه يه بۆ كۆتايي (رۆژي قيامهت) و يه كه م (ژياني دونيا).
ئهم ئايه ته به م شيوازه له رووي زمانه واني و ماناوه هه له يه. ده بيت ده قه كه
به م شيوازه بيت بۆ ئه وه ي ماناي ته واو بدات به دهسته وه:

وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ

زۆر پي ده چي ت له م ده قه دا نووسه راني قورئان هه له يان كرد بيت (الف و
لام) سه ره تايان به يه كه وه لكاند بيت، وه به م شيويه بووه به (للاخرة)
له جياتي (الاخرة).

واته الله ده ئيت: ئيمه بالاده ستين به سه ر ژياني دونياتان و رۆژي قيامهت.

ئايه تي ۱۴-۱۶

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

واته ئينجا ئاگادارم كردنه وه، سه بارهت به ئاگر يك كه كلپه ده كات و
ده سوتيني ت، (لا يصلها) ته نها سه ركه شترين مرو ف نه بيت ئه وه ي
نكۆلي ده كات و پشتي خۆي تي ده كات.

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى

ئەم دەقە ھەلەيە، ۋە ماناکەي بەم شىۋەيەي كە نوسراۋە دەبىت بە:

تەنھا مروڧى سەرکەش دۆزەخ دەسوتىنىت.

مروڧ دۆزەخ دەسوتىنىت؟ يان دۆزەخ مروڧ دەسوتىنىت؟

بە راستى سەيرە، بىر يار ۋايە قورئان ۋتەي خوا بىت، (كە خودا ھەلە ناكات) ۋە بە زمانىكى عەرەبى مېين نوسرابىت، ۋە تەنانەت جنۆكە ۋ مروڧ بەيەكەۋە نەتوانن سوورەتتىكى ۋەك قورئان بېين.

دەقە كە دەبىت بەم شىۋازە بىت بۆ ئەۋەي مانادار بىت:

لا يُصَلِّي إِلَّا الْأَشَقَى

ۋاتە ناسوتىنىت تەنھا سەرکەش نەبىت.

ئىنجا دەلىت ئەۋەي كە نكۆلى دەكات ۋ پشت لە ئيمان دەكات.

لە صحيح البخارى ۋ صحيح مسلم فەرموودەيەك ھاتوۋە كە مەجد صلعم دەلىت، سووكتىن ئەشكەنجە كە خەللى دۆزەخ لە رۆژى قىامەت دەبېين ئەۋەيانە كە پشكۆيەك ئاگر دەخرىتە ژىر پارنەي پىكانيانەۋە، لە گەلىدا مېشكىان دەكولت.

ۋە ھەرۋەھا لە صحيح البخارى ۋ صحيح مسلم فەرموودەيەك ھاتوۋە كە ابى سعيد الخدرى دەلىت، لاي پىغەمبەر ئامازە بە ابو طالبى مامى كرا، ئەۋەبوو گوتى: رەنگ بىت شەفاعەتم لە رۆژى قىامەت سوودى بۆي

هه بیټ، ببرد ریته ته نکایي ټاگری دۆزه خ که تا ئاستی گۆزینگی دیت، وه
میشکی له گه لیدا ده کولیت.

ئایه تی ۱۷-۲۱

وَسَيُجَنَّبُهَا الَّذِينَ الَّذِينَ يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ

به لām که سیکی خواترس له دۆزه خ پاریزراو ده بیټ، ئه وهی سامانه که ی
ده دات بو ئه وهی له گوناه پاک بیته وه، له گه ل ئه وهش هیچ که سیکی
چاکه ی به سه ریبه وه نییه، بو ئه وهی چاکه ی بداته وه، به لکو ئه م کاره ده کات
له پیناو رازی کردنی سیمای خودا بالاکه ی، وه ئه م که سه الله له رۆژی
قیامه ت رازی ده کات.

کو تایی سووره ته که.

(۱۰)

سوورەتی الفجر (بەرەبەیان)

۱- وَالْفَجْرِ

سویند بە بەرەبەیان.

۲- وَلَيَالٍ عَشْرٍ

وہ سویند بە ۱۰ شەوہ.

۳- وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

وہ سویند بە جووت و بە تاک.

۴- وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ

وہ سویند بە شەو کاتیک دەروات.

۵- هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ

ئایا لەمەدا سویندیک هەیه بۆ خاوەن ژیر.

۶- أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

ئەى نەتېىنى كە خوداكەت چى كەرد بە عاد؟

۷- إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

ئىرەمى خاوەن ستوون

۸- الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ

كە شتى لەم چەشنە لە ئاوەدانىە كان درووست نە كراوە.

۹- وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

وہ ئەمود، ئەوانەى كە بەردىان لە دۆلە كان دەتاشى

۱۰- وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

وہ فىرەەونى خاوەن دىنگە

۱۱- الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ

ئەوانەى سەركىشىان كەرد لە ولات.

۱۲- فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

ئەوہبوو خراپە كاریان تىادا زۆر كەرد.

۱۳- فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

ئەوہبوو خوداكەت ئەشكەنجەى قامچى بەسەریاندا رژاند.

۱۴- إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

له راستیدا خوداکهت له ئاماده سازیدایه.

۱۵- فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

به لام مروّف کاتیک خوداکه ی تاقیکرده وه و ریزی گرت و چاکه ی پی به خشی،
ئهوا ده ئیت خوداکه م ریزداری کردووم.

۱۶- وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

وه به لام کاتیک تاقیکرده وه و رزقه که ی سنووردار کرد ئهوا ده ئیت خوداکه م
ریسوی کردم.

۱۷- كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ

نه خیر، به لام ریز له هه تیو ناگرم.

۱۸- وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

وه هانی خواردنی هه ژاران نادهن.

۱۹- وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

وه میرات ده خون به جوړیک هه لیده لووشن.

۲۰- وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

وه سامانیان خوش دهویت خوشه ویستیه کی زور.

۲۱- كَلَّا إِذَا دُغَّتِ الْأَرْضُ دَغًّا دَغًّا

نه خیر، کاتیک زهوی وردوو خاش ده کریت به وردوو خاشکردن.

۲۲- وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

وه خوداکهت هات، وه فریشته کان ریز به ریز.

۲۳- وَجِيءٌ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَى

وه ئه و روره دوزه خ هینرا ئه و روره مروف وه بیرى دیته وه وه چۆن بیرکردنه وه یه كه ده بیت.

۲۴- يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

ده لیت خوزگه ده ستپیشخه ریم بو ژیانم بکردایه.

۲۵- فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ

ئینجا لهم روره دا هیچ که سیک به ئه شکه نجه ی ئه و ئه شکه نجه نادریت.

۲۶- وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

وه هیچ که سیک نابه ستریته وه وه كه به سترانه وه ی ئه و.

۲۷- يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

ئهی ئه و خودهی ئارامیت.

۲۸- اَرْجِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

بگه رپوه بو لای خوداکهت ره زامه ندیت و ره زامه ندت کردووه.

۲۹- فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

ده بچوره ریزی بهنده کانم.

۳۰- وَادْخُلِي جَنَّتِي

وه بچوره بهه شته کهم.

شروقه و تبیینی

ثایه تی ۱-۴

خوداوهندی ئیسلام له م چوار ثایه ته دا سویند به پینج شت ده خوات: سویند به به ره به بیان، ده شه و جووت و تاك و شه و.

له سه ره تا سویند به به ره به بیان ده خوات، ئینجا سویند به ۱۰ شه وه ده خوات و ده لیت (وَلَيَالٍ عَشْرٍ).

سه بارهت به (وَلَيَالٍ عَشْرٍ) ناکوکی هه یه که ئه م ۱۰ شه وه چین الله اکبر سویندی پی ده خوات، به لام زوربه ی یاوه ره کانی مجد و تابعین، وه شروقه که رانی قورئان ده لیت: الله مه بهستی ۱۰ شهوی یه که می مانگی ذی الحجة یه، چونکه ۱۰ ی مانگی ذی الحجة جه ژنی قوربانه.

ئىنجا خوداوهندى ئىسلام سوئند دهخوات به جووت (وَالشَّفَعِ) و به تاك (وَالْوَتْرِ).

القرطبي له جامع لاحكام القران دهئيت، فهرموودهيه كي صحيح ههيه كه پيغهمبهر گوتوويه تي (الوتر)، واته رۆژى عهرهفه (كه ده كاته رۆژى نوويه مي مانگي ذى الحجة) وه (الشفع) واته رۆژى سه ربريني ئاژهل و قورباني له كاتي حه ج (كه ده كاته رۆژى ۱۰ ي مانگي ذى الحجة).

وه ههروهها فهرموودهيهك له صحيح البخارى و سنن الكبرى للبيهقي هاتووه، كه مجد صلعم گوتوويه تي : كارووكردهوهي باش له هيچ رۆژيك به قه ده ئهم ۱۰ رۆژه لاي الله خو شهويستتر نيه، له بهر ئه وه له م ده رۆژه دا زور بليين "لا اله الا الله" و "الله اكبر" و "الحمد لله".

به لام مجاهيد و ابن عباس دهئين، (الشفع) مخلوقاته كاني الله ن، چونكه هه موو شتيكي به جووت درووستكردووه، به لام (الوتر) اللهيه چونكه تاكه. وه ههروهها فهرموودهيهك له پيغهمبهر ده گيپيته وه كه گوتويه تي الله نووهت و نو ناوي ههيه (واته تاكه و جوت نيه)، وه الله تاكه و حه زى له تاكه، ههروهك له سووره تي الاخلاص گوتوويه تي، قل هو الله احد (بلي ئه و الله دانهيه كه).

الطبري له جامع البيان فهرموودهيهك ده گيپيته وه كه پيغهمبهر گوتوويه تي (وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ)، واته نوئژ چونكه نوئژ ههيه تاكه و ههيه جووته.

وه له صحيح البخارى و صحيح مسلم فهرموودهيهك هاتووه كه پيغهمبهر گوتوويه تي: الله ۹۹ ناوي ههيه، سه د كه م يهك ناو، هه ر كه سيك ئهم

ناوانه بژمیږیت ئهوا دهچیتته بههشتهوه، وه الله (وتر)ه واته (تاکه) وه
حهزی له تاکه.

گړنگ الله سویند به جووت و تاک دهخوات.

بوچی؟ الله اعلم وهك ئایه تی ۷ سوره تی ال عمران دهئیت:

وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَ الرّٰسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ
رَبِّنَا

وه هیچ کهسیک ماناکه ی (شروقه که ی) نازانیت تهنه الله نه بیټ، وه
ئهوانه ی له زانستدا روچوون (چوونه ته قولاییه وه)، دهئین باوه پمان
پییهینا، هر هه مووی له لایه ن خودا که مانه وه یه.

ئینجا دهئیت، سویند به شهو کاتیک نامینیت و ده پروات (واته به ره به یان
دیت).

ئایه تی ۵

له دوا ی ئه م ۴ ئایه ته که پینج سویندی تیادا دهخوات ، الله وه لامی ئه م
سویندانه به پرسیاریک ده داته وه و دهئیت:

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ

ئایا له مه دا سویندیک هه یه بو که سانیک خاوه ن هوش؟

پرسیار کردن عیب نییه، نهك مروّف، بهلكو اللهش پرسیار دهکات.
 پرسیار دهکات، ههچهنده ناکوکی ههیه سهبارت به مانای (والشفع
 والوتر).

جا ئه گهر پرسیاره که رۆشن و روون نه بیئت، چۆن بتوانین وهلام بدهینهوه؟
 دهلین تیگه یشتنی پرسیار نیوهی وهلامه، ئه ی ئه گهر له پرسیاره که
 تینه گهیت؟ ئهوا ده بیئت بلین "یا وئیلنا" (له خویمان رۆ) یاخود بلین "
 ماذا أراد الله بهذا مثلاً" الله چ مه بهستیکی هه بوو له م نموونهیه.

ئایه تی ۶-۱۴

خوداوهندی عه رهب و ئیسلام ئامازه به کۆمه ئیک هۆز و نه ته وهی پیشوو
 دهکات، که چۆن له ناوی بردوون، وهك: عاد، ارم، ثمود، فرعهون .
 له سه رهتا به عاد دهست پیده کات و ده لیت:

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادِ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ

محمد، ئه ی نابینیت که خوداکهت چ کاریکی کرد به هۆزی عاد؟ به ئیره م
 خاوهن ستوون، که ستوونی له م چه شنه له ولاتان درووست نه کرابوو.

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به (إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا
 فِي الْبِلَادِ) ده لیت، چوار بۆچوون ههیه:

یه که م : هۆزی عاد ستوونی بهرزیان به کارده هیئا بو ږاگرتنی
ره شماله کانیاں.

دووه م : خه لکی هۆزی عاد بالایان دريژ بوو.

سيهه م : هۆزی عاد خاوهن هيژ و توانا بوون.

چواره م : خاوهن بينای بهرز بوون.

هۆزی عاد، گوايه هۆزيك بوون له بياباني عه ره بي ده ژيان، وه
پايته خته كه يان ئيره م بووه، وه الله اكبر پيغه مبه ريكيان بو ده نيړيت به ناوی
هود، ههروهك ئايه تي ٦٥ سوره تي الاعراف ده لیت:

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وه بو عاد براكه يان "هود" مان نارد و گوتي : ئه ی قه ومه که م الله بپه رستن،
هيچ خودايه كتان نيبه جگه له خوی، ئايا ناترسن؟

ئايه تي ١٣٩ سوره تي الشعراء ده لیت:

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ

ئه وه بوو نكو ليان له "هود" كرد ئينجا ئيمه ش له ناومان بردن.

وه ئايه تي ٦ سوره تي الحاقة ده لیت:

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

به لَام عاد به ره شه بایه کی سارد له ناوبران،

ئایه تی ۹

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

وه ته مود، نه وانه ی به ردیان له دۆل ده تاشی.

ثمود هۆزیک بوون له حیجاز ده زیان له شوینیک پیی ده گوترا مدائن صالح.

ئایه تی ۶۱ سوره تی هود ده لیت:

وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

وه بو ثمود براهیان "صالح" مان نارد گوتی نه ی قه ومه که م الله بپه رستن.

ئایه تی ۱۴۱ سوره تی الشعراء ده لیت:

كَذَّبَتْ تَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

ثمود بروایان به پیغه مبه ران نه هینا.

ئایه تی ۷۸ سوره تی الاعراف ده لیت:

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئینجا (زه ویله رزینیک) گرتنی نه وه بوو له ماله کانیاں مردار بوونه وه.

به لَام ئایه تی ٦٧ سوره تی هود ده لیت، گرمه بوو له ناوی بردن.

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

وه ئهوانه ی سته میان کرد گرمه یه ک گرتنی وه له ماله کانیاں مردار بوونه وه.

ئایا، گرمه بوو یان زه ویله رزین؟ الله اعلم

ئایه تی ١٠-١٣ ده لیت:

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ
رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

وه فیرعه ونی خاوه ن میخ (رهنگ بیټ مه بهستی له میخ ئه هرامه کان بیټ)
که له ولاتدا سه رکیشیاں کرد، وه خراپه کاری زوریان کرد، ئه وه بوو
خوداکه ت (سوط عذاب) به سه ریا نندا پرژاند.

(سوط) واته قامچی

(عذاب) ئه شکه نجه

زور روونه که نووسه رانی قورئان له کاتی نووسینه وه هه له یان کردوو ه. بو
ئه وه ی ئایه ته که مانادار بیټ، ده بیټ به م شیوه یه بیټ:

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْءَ عَذَابٍ

واته، ئه وه بوو خراپترین ئه شکه نجه مان به سه ریا نندا پرژاند.

(سوء) واته خراب

وه له قورئاندا (سَوْءُ الْعَذَابِ) هاتووه، وهك ئايه تي ٤٩ سووره تي البقرة و ١٥٧ سووره تي الانعام ، ئايه تي ١٤١ و ١٦٧ سووره تي الاعراف، و ئايه تي ٦ سووره تي ابراهيم هتد.

ئايه تي ١٤

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

ئهي مجد، به دنيايييه وه خودا كهت له ئاماده باشيدايه و له سه ننگه ردايه و له كه ميندايه.

ئايه تي ١٥-١٦

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

به لام مروف كاتيك خودا كه ي تاقيده كاته وه، وه ريزداری ده كات و نيعمه تي پيده دات، ئه وا ده لیت خودا كه م ريزی ليگرتووم.

به لام كاتيك تاقيكرده وه، ئينجا بري رزقه كه ي به سه ريديا دياری كرد (واته سنوورداری كرد و كه مي پي به خشي و هه ژاری كرد) ئه وا ده لیت، خودا كه م ريسوايي كردم.

له راستیدا، ئایه تی یه کهم کیشهی تیدایه، ماناکهی راستر دهردهچوو ئه گهر بهم شیوهیه بوایه:

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ بِالْكَرَمِ وَالنِّعَمِ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

واته، بهلام مروّف کاتیک خوداکهی تاقی کردهوه به ریزپیدان و نیعمهت ئهوا دهلیت خوداکهه ریزی گرتم.

ئایه تی ۱۷-۲۰

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرُمُونَ الْيَتِيمَ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

لهم چوار ئایه ته دا خوداوهندی عه ره ب دهلیت:

نه خیر، به لکو ئه وانه ریز له هه تیوو ناگرن، وه هانی خواردندانی هه ژاران نادهن، وه (تراث) دهخۆن و هه لده لئووشن، وه سامان و پارهیان زۆر خوش دهویت.

له ئایه تی ۱۹ نووسه رانی قورئان هه له یان کردوو له وشه ی (التُّرَاث) که ده بوایه (المیراث) بوایه، واته (میرات)

(التراث) واته که لتوور.

واته ئایه ته که ده بوایه بهم شیوهیه بوایه

وَتَأْكُلُونَ الْمِيرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

واته وه میرات دهخۆن.

به داخه وه، هه موو شوڤه که ران و وهرگیڕانی قورئان بۆ زمانه جیا جیا کانی جیهان، به زمانی کوردیشه وه، درۆیان کردوو له وهرگیڕانی وشه ی تراث، چونکه تراث، به مانای که لتوور دیت، به لام بۆ ئه وهی دهقه که مانا به خش بیت، ده بیت وشه که میراث بیت.

هه لبه ته نووسه رانی قورئان، هه له یان کردوو له نووسینی وشه ی میراث، گۆریویانه بۆ وشه ی التراث.

ئایه تی ۲۱-۲۴

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَى

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

ئینجا، اللهی ئیسلام به روژی قیامهت هه ره شه ده کات و ده لیت:

نه خیر، کاتیک زهوی هه ژا و له رزی و وردوو خاش بوو، ئینجا ئه ی محمّد خوداکهت هات و فریشته کانیش به ریزه وه هاتن، وه ئه و روژه (که روژی قیامه ته) دۆزه خ هیئرا، ئه و روژه مروّف بیر له کارو کرده وه کانی ژیا نی دونیا ی ده کاته وه، وه ئه وه چۆن بیر کردنه وه یه که؟ ئینجا (په شیمان ده بیته وه) و

دهلئت خوزگه شتی باشم بکردایه و پیشخستایه بوئه م ژیانهم (ژیانی دواى مه‌رگ).

ئایه‌تی ۱۶-۱۷ سوره‌تی الحاقه پیمان ده‌لئت، که له روژی قیامه‌ت الله چۆن دئیت:

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

(له روژی قیامه‌ت) بنمیچی ئاسمان شه‌ق ده‌بات و کراوه ده‌بئیت، وه فریشته‌کان له سهر لیواره‌کانی ئه‌و شوینه‌ی که شه‌ق بووه له بنمیچی ئاسمان ئاماده‌بیان ده‌بئیت، وه ۸ دانه‌یان عهرشی الله هه‌ئده‌گرن.

ئایه‌تی ۱۹ سوره‌تی النبأ ده‌لئت:

وَفَتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

وه ئاسمان ده‌کرئته‌وه که ده‌روازه (ده‌رگا) بوو.

وه له صحیح مسلم فه‌رمووده‌یه‌ک هاتوو، که محمد صلعم گوتوو‌یه‌تی له روژی قیامه‌ت دۆزه‌خ ده‌هینرئیت، که ۷۰ هه‌زار قولپی هه‌یه، وه هه‌ر قولپیک ۷۰ هه‌زار فریشته‌گرتوو‌یانه و رایده‌کیشن.

ئایه‌تی ۲۵-۲۶

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

ئىنجا، ئەو رۆژە (رۆژى قىامت) ھىچ كەسنىڭ بە ئەشكەنجهى ئەو كەسە ئەشكەنجه نادىت، ۋە ھىچ كەسنىڭ بە ھەمان شىۋەى ئەو كەسە نابەستىتەۋە ۋە كۆت ۋە بەند ناكىت.

ۋاتە ھىچ كەسنىڭ ۋەك كافر ۋە بىپروا ئەشكەنجه نەدراۋە ۋە نادىت، ۋە نابەستىتەۋە ۋە نەبەستراۋەتەۋە.

ئايەتى ۲۷-۳۰

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي
وَادْخُلِي جَنَّتِي

ئەى ئەو ناخەى كە دىنەۋايت ۋە ئارامىت، (رۆحى باۋەرداران) بگەرپۆۋە بۆ لای خوداكەت، بە شىۋەيەك كە خوداكەت لىت رازىيە ۋە تۆش لىي رازى دەبىت، ئىنجا بچۆرە رىزى بەندە كانمەۋە ۋە بچۆرە بەھەشتە كەم.

كۆتايى سوورەتە كە.

(۱۱)

سوورهتی الضحی (چیشته نگاو)

۱- وَالضُّحَى

سویند به چیشته نگاو.

۲- وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

وه سویند به شه و کاتیک بال ده کیشیت.

۳- مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

خوداکهت توی جینه هیشتوو و دستبه ردارت نه بووه.

۴- وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

وه به دنیاییه وه کو تایی بو تو باشتره له سه ره تا.

۵- وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

وه به دنیاییه وه خوداکهت پیت ده دات و رازیت ده کات.

٦- أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى

ئەى تۆى نەبىنى بە ھەتيووى، ئىنجا لانەدارى كرديت.

٧- وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى

ئەى تۆى نەبىنى گومرا بوويت، ئىنجا رينمايى كرديت.

٨- وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى

وہ تۆى بينى دەستكورت بوويت و دەولەمەندى كرديت.

٩- فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

دەكەواتە ستەم لە ھەتيوو مەكە.

١٠- وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

بەلام لە داواكەر تورە مەبە.

١١- وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

بەلام بە چاكەى خوداكەت بدوى.

شروقه و تیبینی

ئایه تی ۱-۳

وَالضُّحَىٰ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ

له دوو ئایه تی یه که مداء، اللهی ئیسلام سویند دهخوات به چیشته نگا،
(کاتیک خور له ئاسو بهرز ده بیته وه) و به شه و کاتیک بالده کیشیت.

اللهی ئیسلام، ئەم دوو سوینده دهخوات بو ئه وهی مجد پروای پی بکات،
که (ههروهک ئایه تی ۳ ده لیت) دهستبهرداری مجد نه بووه و وازی لی
نه هیناوه.

له صحیح البخاری و صحیح مسلم فهرمووده یهک هاتوو که ده لیت،
ژنیکی قوره یشی به پیغه مبهری گوت: ده بینم که شهیتانه کهت
دهستبهرداری بووه، ئەوه بوو الله ئەم ۳ ئایه ته ی دابه زاند.

له لباب النقول فی اسباب النزول للسیوطی فهرمووده یهک هاتوو که
ده لیت، الحاکم له المستدرک ئاماژه ی پیکردوو و ده لیت، ئەو ژنه ام
جمیل ژنی ابو لهب بوو.

وه له اسباب النزول للواحدی و لباب النقول فی اسباب النزول للسیوطی
فهرمووده یهک هاتوو که ده لیت: جبرایل ماوه یهک نه هات بو لای
پیغه مبهر، ئەوه بوو زور نیگه ران بوو، خدیجه به پیغه مبهری گوت له

نیگه رانیت ده بینم که خوداکهت وازی لیت هیناوه و دهستبه ردارت بووه،
ئهوه بوو الله ئەم ۳ ئایه تهی دابه زاند.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ئاماژه به فەرموودهیه که ده کات که
ده لیت، کاتیک یهوودیه کان ۳ پرسیاریان له پیغه مبه ر کرد، سه بارهت به
رۆح و یاوه رانی ئەشکهوت و ذی القرنین، پیغه مبه ر گوتی، به یانی وه لامتان
ده ده مه وه، به لام پیغه مبه ر نه یگوت ان شاء الله، ئه وه بوو وه حی بو
نه هات، تاوه کو جبرایل هات و پیگوت: (ولا تقولن لشيء إني فاعل ذلك
غدا إلا أن يشاء الله) (به هیچ شتیک مه ئی به دنیایه وه ئەم کاره به یانی
ده که مه گهر الله ویستی له سه ر بیت) (ئایه تی ۲۳-۲۴ سوره تی الکهف)،
ئه وه بوو جبرایل به پیغه مبه ری گوت وه لامی پرسیاره کان، وه سه بارهت به م
چیرۆکه ئەم ۳ ئایه ته دابه زی. وه ده لێن موسلمانان له پیغه مبه ریان پرس
ئه وه چۆنه جبرایل وه حی ت بو ناهینیت؟ پیغه مبه ر گوتی، جا جبرایل چۆن
بیت له کاتیکدا ئیوه په نجه کانتان پاک ناکه نه وه و نینۆکتان ناقرتین و
سمیلتان قوت ناکه ن. سبحان الله!

واته دروستکه ری گه ردوون و ژیان، سویند ده خوات به چیشتنه گاو و شهو،
بو ئه وه ی محمد بروای پی بکات که دهستبه رداری نه بووه.

ئایه تی ۴-۵

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

واته، ئەى مجد ژيانى دواى مه‌رگ بو تو باشتره له ژيانى دونيات، وه خوداکهت ئەوهنده زورت پیده‌دات که رازی بیت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم و القرطبی له الجامع لاحکام القرآن و الطبری له جامع البیان و الواحدی له اسباب النزول سه‌بارهت به (وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى) ده‌لین، فه‌رموده‌یه‌ک به سه‌نه‌دیکی صحیح هاتوو، که ابن عباس ریوایه‌تی کردوو، فه‌رموده‌که ده‌لێت:

الله هه‌زار هه‌زار (واته یه‌ک ملیۆن) کۆشک و ته‌لاری له به‌هه‌شت داوه به پیغه‌مبه‌ر، وه هه‌ر کۆشک و ته‌لاریک به گویره‌ی پێویستی خۆی خزمه‌تکار و هاوسه‌ری تێدایه.

وه ابن کثیر ده‌لێت، یه‌کیک له کۆی ئەم شتانه‌ی به پیغه‌مبه‌ر دراوه له به‌هه‌شت، رووباری "کوثر" که که‌ناره‌کانی له لؤلؤه و بنکه‌شی رووباره‌که له مسکه.

ئایه‌تی ۶-۸

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ

له‌م ۳ ئایه‌ته‌دا، الله اکبر باسی ئەو نیعمه‌ت و چاکانه‌ی ده‌کات که به پیغه‌مبه‌ری به‌خشیوو و ده‌لێت ئەى مجد، تو‌م نه‌بینی که هه‌تیو بوویت وه من خانه و لانه‌م پێتدا؟

ئەى تو‌م نه‌بینی که گومرا بوویت، وه رێنمویم کردیت؟

ئەى تۆ نەبىنى كە ھەژار و دەست كورت بوويت، وە تۆم دەولەمەند كەرد؟

الواحدى له اسباب النزول ئامازە بە فەرموودەيەك دەكات كە ابن عباس رىوايەتى كەردوو و دەئىت، پىغەمبەرى اللە گوتى: پرسىارىكم له خوداكەم كەرد خۆزگە نەمكردايە، گوتەم خوداكەم، پىغەمبەرانى پىش من موعجىزەيان ھەبوو، وەك داود و سلیمان (با) ت بۆيان رام ھىنابوو، وەك عىسای كورى مەريەم مردووى زىندوو كەردۆتەو، وە فەبوو و زۆرىتر. ئەو ھەبوو اللە گوتى: ئەى مەجد، تۆم نەبىنى ھەتىوو بوويت و خانە و لانەم پىتدا؟ گوتەم بەئى خوداكەم، گوتى ئەى تۆم نەبىنى گومرا بوويت، ئەو ھەبوو رىنمايم كەردىت؟ گوتەم بەئى خوداكەم، گوتى ئەى تۆم نەبىنى ھەژار و دەستكورت بوويت و دەولەمەندەم كەردىت؟ گوتەم بەئى خوداكەم، گوتى ئەى سىنەتم توپكار نە كەردىت وە گوناھە كانم لەسەرت لا برد؟ (ئايەتى ۱-۲ سوورەتى الشرح) گوتەم بەئى بەئى خوداكەم.

واتە، ئەى مەجد موعجىزە بە تۆ نادەم.

مەبەست لەم ئايەتە (ئەى تۆى نەبىنى ھەتىوو بوويت و خانە و لانەم پىتدا)، مەبەستى ئەو ھەيە كاتىك ئامىنەى داىكى مرد لەسەرەتا عبدالمطلب بەخپوى دەكەرد، وە كاتىك عبدالمطلب مرد، ابو طالب بەخپوى دەكەرد.

تەنانەت، بە شىو ھەيەك ابو طالب ئاگای لە پىغەمبەرمان دەبوو كە شەوانەش دەبوایە لە تەكى بخەوئىت.

لە پەرتوو كە كانى السيرة النبوية بە اسنادىكى حسن / صحیح ھاتوو. كە ابو طالب شەوانە پىغەمبەرى لە تەك خۆى دەخەواند، پىغەمبەر دەئىت،

شەوئىكىيان ابو طالب داواى لى كردم خۆم پرووت بىكەمەو، ئەو بوو گوتىم
مامە پرووت وەرگىرە، دەئىت پرووى وەرگىرا و خۆم پرووت كردهو و لە
تەنىشتى خەوتىم. وە ابو طالب دەئىت، لەشى محمد زۆر نەرم و نىيان بوو، وە
بۆنى وەك مسك خۆش بوو.

هەلبەتە، دەبىت پەيوەندى نىوان مام و برازا وابىت.

بەلام بەداخەو ابو طالب بە كافرى مرد.

وہ كاتىك ئايەتى ۷ دەئىت، (وہ تۆى بىنى گومرا بوويت وە رىنمايى كرىت)،
واتە، اللہ دەئىت، ئەى محمد، تۆ لەسەر ئايىنى قەومە كەت، قورەيش
بوويت، كە بتپەرسىتى بوو، ئەو بوو من ھىدايەتم دايت بۆ رىگايى خودا
ناسى.

لە ھەموو ئايەتە كانى قورئان "ضال" بە مانايى گومرا ھاتوو، لەبەر ئەو
ئەم دەقە ھىچ مانايە كى تر ھەئناگرىت. وەك الطبرى دەئىت، محمد لەسەر
ئايىنى قەومە كەى بوو بۆ ماوہى ۴۰ سال، واتە تاوہ كو وەحى بۆھات.

ئايەتى ۸ دەئىت (وہ تۆى بىنى ھەزار و دەستكورت بوويت، ئەو بوو
دەولەمەندى كرىت)، ھەلبەتە بە دوو رىگا:

يە كەم : خدىجە بازىرگانىكى دەولەمەند بوو ، پارەو پوولى دوو مېردى
پىشوو وەك مىرات بۆ ما بوو (چونكە بەر لە محمد دوو مېردى كرىبوو).
وہ كاتىك محمد ھاوسەرگىرى لى گەل خدىجە كرى، سەر وەت و سامانى
خدىجە بۆ محمد بوو.

دووهم: له ريځاي دهستكهوته كاني غه زو و سه راييا و جهنگ و شهر، وهك
 غه نيمه و خمس و انفال و فيء (له سوره ته كاني داهاتوو قسه ي له سه ر
 ده كه ين).

ثايه تي ۹-۱۱

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

به لام، ئه ي مجد، نه كه يت تو سته م له هه تيوو بكه يت و سو كايه تي
 پي بكه يت، وه يان له داواكار يك (هه ژار و ده ست كورت) توره بيت و
 لووتبه رزي بكه يت، به لكو ته نها به چا كه ي خودا كه ت بدوي و قسه بكه،
 واته، به شيويه كي باش قسه له سه ر چا كه و فه زلي خودا كه ت بكه بو
 خه لك.

كو تاي سووره ته كه.

(۱۲)

سوورهتی الشرح (تویکار)

۱- أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

ئه‌ی سینهمان تویکار نه کردیت؟

۲- وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

گوناهه کانمان له سهرت لانه برد.

۳- الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

ئه‌و گوناهانه‌ی پشتیان چه ماندبوویه‌وه.

۴- وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

وه ئامازه به ناوتمان بهرز نه کرد.

۵- فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

ده به راستی له گه‌ل هه‌موو ته‌نگه‌ژه‌یه‌ک ئاسووده‌پی هه‌یه.

٦- إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

وه له راستیدا له گه ل هه موو ته نگه ژه یه ك ئاسووده پی هه یه.

٧- فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

ده كاتیک ته واو بوویت ئه وا پیرژیره (سه ر خوداپه رستی).

٨- وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

وه بو لای خودا که ت ئاره زوو بکه.

شروقه و تیبینی

ئایه تی ١-٤

ابن ابی حاتم له "التفسیر بالمأثور" و الطبری له "جامع البیان" و ابو نعیم له "دلائل النبوة" سه بارهت به هوکاری دابه زینی ئه م چوار ئایه ته فه رمووده یه کی صحیحیان اخراج کردوو، له انس بن مالک و عدی بن ثابت که مجد صلعم فه رموویه تی: داوایه کم کرد له خودا که م خوژگه هه ر نه مکر دایه، گوتم ئه ی خودا که م تو ابراهیمت کردوو به دوستی خوت، وه به قسه کردن قسه ت له گه ل موسا کردوو، وه چیات بو داود رام هی نابوو، وه (با) و شهیتانه کانت بو سلیمان رام هی نابوو، وه مردووت بو عیسا زیندوو کردو ته وه، ئه ی چیت بو من کردوو؟ ده ئیت، الله گو تی ئه ی مجد، ئه ی له هه موو ئه وانه باشترم پیت نه داوه؟ ئه ی تو م نه بینی هه تیوو بوویت و لانه م بو ت دابین کرد؟ وه گومرا بوویت و ری نماییم کردیت؟ ئه ی هه ژار

نه بوويت و دهوله مەندم كردیت؟ ئەى سینه تم توئیکار نه کرد؟ ئەى
 گوناھه کانتم لانه برد؟ ئەو گوناھانهى پشتیان چه ماند بوویه وه، وه ناوی
 تۆم بهرز کرده وه، ههركه ئاماژه به ناوم ده كریت ئەوا ئاماژه به ناوی تۆش
 ده كریت.

لاى ابو نعیم به زیادهیهك هاتوووه كه دهئیت: وه سینهى میلله ته كه تم
 كردوووه به ئینجیله كان، ئەزبه ر قورئان ده خویننه وه، وه ئەوهم به هیچ
 میلله تییكى پیش تۆ نه داوه. وه گه نجینهیه كم له گه نجینهى عه رشه كه م به
 تۆ داوه، واته، لا حول ولا قوه الا بالله (هیچ ههول و هیژیک به بی الله
 نییه).

(أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ) واته، ئەى محمد، ئەى سینهى تۆمان توئیکار (فراوان
) نه کرد بۆ دهرك و تیگه یشتن له خودا په رستی؟

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم دهئیت، ئەم ئایه ته واته، ئەى محمد، ئەى
 سینه تمان فراوان نه کردیت بۆ ریڤگای باوهر و خودا په رستی؟ ههروهك ئایه تی
 ۱۲۵ سوره تی الانعام دهئیت:

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

وه ههركه سیك الله بیهوئیت ریڤماپی بکات ئەوا سینهى فراوان دهکات بۆ
 ئیسلام.

وه سه رچاوه ئيسلاميه كان پيمان ده لئين، كه مجد ۳ جار سينگي شەق كراوه و كلؤخوئني شهيتان له دئي دهرهينراوه و دئي به ئاوي زهم زهم پاك كراوه ته وه.

له صحيح مسلم هاتوو، كه له فهرمووددهيهك مجد ده لئيت، كاتيك مندال بووم، جبرائيل هات، سينه ي شەق كردم و كلؤخوئنيكي ليدهرهينا و گوتي ئەمه به شي شهيتان بوو تياتدا، (فاستخرج القلب فاستخرج منه علقه فقال هذا حظ الشيطان منك).

وه ابن حجر له فتح الباري – باب المعراج- ده لئيت، وه سه لميندراوه كه پيغه مبه ر سينگي شەق كراوه، له سه ره تاي پيغه مبه رايه تي، وه ده لئيت ابو نعيم له دلائل النبوة ئاماژه ي كردوو.

وه له صحيح البخاري و صحيح مسلم هاتوو، كه بو جاري سيههم سينگي شەق ده كرئيت و كلؤخوئني شهيتان له دئي دهردههينرئيت، به رله وه ي به بوراق شه وره وي بكات و بو ئاسمانه كان بچئيت.

ئايه تي ۲-۳ ده لئيت:

وَوَضَعْنَا عَنكَ **وَزْرَكَ** الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

واته، گونا هه كانتمان له سه رت لابردي، كه به هو ي زوريبان پشتيان چه ماند بوويه وه.

(وزر) له قورئاندا به ماناي گونا، وه به ماناي بارئكي گران دئيت.

بۆ نموونه ئايه تي ۱۸ فاطر ده لیت، (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى) واته، هيچ كه سيك گوناھي كه سيكي تر هه لناگريت.

وه له ئايه تي ۴ سووره تي مجد، به ماناي باري گران ديت، ئايه ته كه ده لیت:

حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا

تاوه كو جهنگ باره گرانه كاني داده نيت.

(أَوْزَارَ) به كو هاتووه، كه تاكه كه ي (وِزْرَ).

واته ئايه تي ۱-۳ ده لیت: ئه ي مجد، ئه دي ئيمه سينه مان توپكار نه كرديت وه گوناھه كانتمان له سه رت لانه برد؟ ئه و گوناھانه ي كه باريكي گران بوون و پشتيان چه ماندبوويه وه.

القرطبي له الجامع لاحكام القران و الطبري له جامع البيان ده لیت، ابن مسعود ئه م ئايه ته ي له قورئانه كه ي به م شيوازه نوسيبوو و ده يخوينده وه:

وَحَلَّلْنَا عَنْكَ وِقْرَكَ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

واته، باري گرانمان له سه رت لابرد، كه پشتيان چه ماندبووه

واته، مجد، بهر له وه ي ببیت به پيغه مبه ر، به هو ي شرك و بتپه رستيه وه گوناھيكي زوري هه بوو، به لام كاتيک خوداوهندي عه رب (الله اكبر)، كردي به پيغه مبه ر له گوناھه كاني خوش بوو.

واته، پیغمبهری نازدارمان هه قالیکی بارگران بوو.

الطبری و القرطبی سه بارهت به (الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ) ده ئین، وهك وشتر
چۆن کاتیک له سه فهر ده گه ریته وه و باری گرانه، وه به هۆیه وه له ر و لاواز
ده بیته و پشتی ده چه میته وه، ئەوا پیغمبهر به هه مان شیوه بوو.

وه اللهی عه ره ب و ئیسلام له ئایه تی ۲ سوره تی الفتح تاکید ده کاته وه که
مجد، گوناھی هه بووه کاتیک ده ئیت:

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ

واته، بۆ ئه وهی ئه ی مجد، الله له گونا هه کانی پیشووترت و دواترت خو ش
بیته.

ئایه تی ۴

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

واته، ئاماژه کردنمان به ناوی تۆ به رز کرده وه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده ئیت، واته هه رچه ند جاریک ئاماژه به
ناوی الله بکریت، ئەوا ئاماژه به ناوی مجد ده کریت، بۆ نموونه وهك
شایه توومانی (اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان مجد رسول الله)، واته،
شایه تی ده ده م که هیچ خودایه ک نییه ته نها الله نه بیته، وه شایه تی
ده ده م که مجد پیغمبهری الله یه.

وه دهئیت: هیچ وتارخوئینیک و نوئزکه ریک و بانگده ریک نییه که ئاماژه به محمد نه کات، له کاتی وتار پئیشکه شکردن و نوئزکردن و بانگدان. له بهر ئه وه الله دهئیت، ئه ی محمد، ناوی تۆمان له دونیا و قیامت بهرزکرده وه.

وه ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و الطبری له جامع البیان ئاماژه به فهرمووده یه که ده کهن، که ابو سعید الخدری ریوایه تی کردوو و دهئیت، پیغه مبه ر گوتی جبرایل هات بو لام و گوتی، خوداکه م و خوداکه ت دهئیت، چۆن ئاماژه م به ناوی تۆ بهرزکردۆته وه؟ گوتی الله اعلم (الله باشر ده زانیت) جبرایل گوتی، الله دهئیت هه ر کاتیک ئاماژه به ناوم کرا ئه وا ئاماژه به ناوی محمد ده کریت.

وه امام البغوی له معالم التنزیل دهئیت، حسان بن ثابت، شاعیره که ی پیغه مبه ر له پارچه شیعریکدا گوتوو یه تی:

وَضَمَّ الْإِلَهَ اسْمَ النَّبِيِّ مَعَ اسْمِهِ

إِذَا قَالَ فِي الْخَمْسِ الْمُؤَذِّنُ: أَشْهَدُ

وَشَقَّ لَهُ مِنْ اسْمِهِ لِيُجَلَّه

فَذُو الْعَرْشِ مُحَمَّدٌ وَهَذَا مُحَمَّدٌ

واته:

وه خودا ناوی پیغه مبه ره که ی به ناوی خۆیه وه لکاند.

کاتیک بانگدەر پینج جار ده لاین شایه توومانی بدەن.

وه ناوه که ی له ناوه که ی خۆی دەر هیناوه بو شکۆمه ند کردنی.

الله خاوه ن عەرشی محموده، وه ئه وه محمه. (ته واو)

ناوی محمود و مجد له ره گی (حمد) وه رگیراوه.

وه القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت، ابن عباس سه باره ت به م
 ئایه ته گو توویه تی الله ده لیت، ئه ی مجد، ئاماژه به ناوم ناکریت ته گهر
 له گه لمدئا ئاماژه به ناوت نه کریت، له کاتی بانگدان، نوێژ دامه زراندن،
 نوێژ کردن، شایه توومانی، رۆژی ههینی له سه ر مینبه ر، جه ژنی په مه زان و
 جه ژنی قوربان، له حه جدا له رۆژی ته شریق و له رۆژی عه ره فه و له رۆژی
 ره جمکردنی شه یتان و له سه فا و مه روا، له کاتی ژن ماره کردن، وه له
 خۆر هه لات و خۆر ئاوا. وه ئه گه ر پیاویک، الله به رستیت و بروای به
 به هه شت و دۆزه خ هه بی ت و بروا به هه موو شتیک بینیت (له په یوه ست
 به ئیمان)، به لام شایه تی نه دا که مجد پیغه مبه ری الله یه، ئه وا ئیمان ه که ی
 سوودی نابیت و کافره.

ئایه تی ۵-۶

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

ئىنجا، له راستيدا له گەل تەنگەژە ئاسانى ھەيە، له راستيدا له گەل تەنگەژە ئاسانى ھەيە.

واتە، اللہى ئىسلام دووجار دەئیت، له گەل تەنگەژە و سەختی، ئاسانى و کرانەوہ (فراوانی) دیتە ئاراوہ.

السيوطى له لباب النقول في اسباب النزول، سەبارەت بەم دوو ئايەتە دەئیت، کاتیک ئەم دوو ئايەتە دابەزى، پيغەمبەر گوتی ئەى موسلمانان موژدە "يسر" کرانەوہ و فراوانی بوۆتان ھات، وە تەنگەژەيەك ناتوانیت بەسەر دوو 'يسر' زال بیئت.

مەبەست لەم دوو ئايەتە، وەك موفەسیرەكان دەئین: واتە، ئەو تەنگەژەيەى كە توۆ تيايت بە ھوۆ موشريکه كانهوہ، ئەوا بە کرانەوہ و ئاسانکاری كوۆتايي دیت و ژيانت خوۆش دەبیئت.

ئايەتی ۷-۸

فَإِذَا فَرَعْتَ فَإَنْصَبْ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ

واتە، ئەى مجد ھەر کاتیک لە ژيانی رۆژانەت دەستت بەتال بوو، ئەوا کاتت تەرخان بکە بوۆ خوداپەرستی و ئارەزووی خوداکەت بکە.

كوۆتايي سوورەتە كە.

(۱۳)

سورهتی العصر (سنووردار)

۱- وَالْعَصْرِ

سوئند به کاتی سنووردار.

۲- إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

له راستیدا، مروّف له دۆراندایه.

۳- إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

تهنها ئهوانه نه بیّت، که باوهریان هیئاوه و کاری باشیان کردوو و پابهندی راستی بوون و پابهندی خوگری بوون.

شروقه و تبیینی

(العصر) له زمانی عه ره بی، به مانای شتیك دیت که سنووردار کرابیّت، له نیوان دوو شت، وهك کاتی دواى نیوهرو "عصر" که ده که ویتته نیوان نیوهرو، کاتیک خوړ له ئاسوی به رزه وه "مغریب" کاتیک خوړ ئاوا ده بیّت.

اللّٰهٰی ئیسلام، سوئند دهخوات به کاتی عهسر، وه کاتی عهسر له قورئاندا هاتووہ کاتی نوئیژی ناوهراسته، چونکه قورئان فهرمان به ۳ نوئیژ دهکات له رۆژیکدا. له ئایهتی ۲۳۸ سوورهتی البقرة هاتووہ:

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطٰی

پاریزگاری له نوئیژهکان و نوئیژی ناوهراست بکهن.

نوئیژی ناوهراست مه بهستی نوئیژی عهسه.

وهك له مسند امام احمد فهرموودهیهك هاتووہ، كه مجد صلعم، له رۆژی الاحزاب گوتووویهتی: سهرقالیان کردین له نه کردنی نوئیژی ناوهراست، نوئیژی عهسر، الله دله کانیان و ماله کانیان پر ئاگر بکات.

وهك الطبری دهئیت، عائیشه و حفصة دهیانگوت، له سهردهمی پیغه مبهه
ئه م ئایه ته مان بهم شیوهیه دهخوئندهوه :

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطٰی صَلَاةَ الْعَصْرِ

پاریزگاری له نوئیژهکان (نیزاکان) و نوئیژی نیوه رۆ نوئیژی عهسر بکهن.

ئینجا، له ئایهتی ۲-۳ اللّٰهٰی ئیسلام له وهلامی سوئنده کهیدا دهئیت:

له راستیدا مروّف له دۆراندایه، تهنه ئهوانه نه بیّت، که باوهریان هیناوه و کاری باش ده کهن و پابهندی راستی دهبن و پابهندی خۆراگری دهبن.

الطبری له جامع البیان دهلیت، علی کوری ابي طالب بهم شیوهیه ئەم
سوورەتەى دەخویندەوہ:

وَالْعَصْرِ وَنَوَائِبِ الدَّهْرِ، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

سویند به عەسر، وە سویند به رۆژگارەکانی زەمانە، لە راستیدا مروۆف لە
دۆراندايە.

کوۆتایى سوورەتە کە.

(۱۴)

سوورەتی العادیات (هیرشبهەر)

۱- وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

سویند به ئەسپانیك كه له كاتی هیرش نرکهیان لیوه دیت

۲- فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

وه به جوولهیان، كه پڕیشه ئاگر دهرده كهن.

۳- فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

وه به هیرشی به یانیانیان.

۴- فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا

وه به تهپ و تۆزیک كه بهرپای ده كهن.

۵- فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

وه به کۆمه ل خۆیان ده كهن به ناویاندا.

٦- إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

له راستیدا، مرؤف بو خودا که ی کافرہ.

٧- وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكٍ لَّشَهِيدٌ

وہ ئہو بو ئہمہ شایہ تہ.

٨- وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

وہ ئہو بو خوشہ ویستی چاکہ توندہ.

٩- أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ

ئایا نازانیت کاتیک ہیترانہ دەرہوہ ئہوانہ ی له گورہ کانن؟

١٠- وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

وہ ئہوہ ی له سینہ کاندایہ بہدہستہیتران.

١١- إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

له راستیدا خودا که یان له م رورہدا پیان شارہزایہ.

شروقه و تبیینی

السیوطی له لباب النقول فی اسباب النزول و الواحدی له اسباب النزول له
هوکاری دابهزینی ئہم سوورہتہ ده لین:

ابن عباس گوتوو یه تی، پیغه مبهری الله کۆمه ئیک سوارچاکی نارد، ئەوه بوو بۆ ماوهی مانگیک هه والیان نه زانرا، (ئهم ریوایه ته البزار و ابن المنذر و ابن ابی حاتم و الدارقطنی و ابن مردویه ئاماژه یان پی کردوو ه).

وه مقاتل ده ئیت، پیغه مبهری الله کۆمه ئیک چه کداری به سه رکدایه تی المنذر بن عمرو الانصاری نارد ه سه ر تیره یه ک له تیره کانی هۆزی کینانه، ئەوه بوو هه والی ئەم کۆمه له چه کداره نه هات و دواکه وت، مونا فیه کان گوتیان هه موویان کوژراون، ئەوه بوو الله ئەم سووره ته ی دابه زاند.

مه تی ئایه ته که و هۆکاری دابه زین پیمان ده ئین، ئەم سووره ته، سو ره تی که که مجد له مه دینه دایه زاندوو ه، چونکه باسی جهاد و غه زوو و هیرش ده کات له پینا و الله، به لام زانایانی ئیسلام ده ئین ئەم سووره ته مه کییه.

وه ئەم سووره ته سه رتاپای سه جهه .

ئایه تی ۱-۵

خوداوه ندی عه رب و ئیسلام له پینج ئایه تی یه که م سویند به ئەسپ ده خوات، که هیرش ده که نه سه ر کافر و بیباوه ره کان و ده ئیت:

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا فَأَنْزَلَ بِهِ نَقْعًا

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

واته، سوئند بهو ئەسپانەى كە لە گەل ھېرشیان بۆ سەر كافر و بېباوەرەكان، نرکە و حیلەیان لێوھە دیت، وە سوئند بە پڕیشكە ئاگرانەى كە لە ژێر سمەكانیان دەردەچیت، (كاتێك ئەسپ بە خێراى دەروات نالە كەى بە بەرد دەكەوێت و پڕیشكە ئاگر درووست دەكات، ھەرۆك چۆن جار ھەيە بەرپەك كەوتنى دوو بەرد یان دوو ئاسن پڕیشكە ئاگر درووست دەكەن)، وە سوئند بە ھېرشى كتوپرى بەیانیان بۆ سەر كافر و بېباوەرەكان، وە سوئند بەو تەپ و تۆزەى كە ئەم ئەسپانە درووستیدەكەن كاتێك بە خێراى ھېرش دەكەن، ئینجا سوئند بەو كاتەى كە ئەم ئەسپ و سوارچاكانە كۆدەبنەوھە لە ناوھەراستى كافرەكان و دەست دەكەن بە كوشتنیان.

وہ وہك له صحیح البخاری و مسلم و سەرچاوەكانى تری فەرموودەكان ھاتووھە محەد صلعم، ھەمیشە بەیانىھە كى زوو ھېرشى كەردۆتە سەر موشرىك و كافرەكان، كاتێك لە خەودا بوون .

ئایەتى ۶-۸

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

لە وەلامى سوئندەكانیدا خوداوەندى عەرەب و ئىسلام دەئیت:

لە راستیدا، مەرووف بۆ خودا كەى كافرە، وە ئەو لە سەر ئەمە شایەتە، وە لە راستیدا، ئەو (مەرووف)، بۆ خۆشەويستى چاكە، توندە.

ئەم ۳ ئایەتە ھەلەن.

ئايه تي ژماره ۶: إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

(کنود)، له زماڼی عه ربی هیچ مانایه کی نییه وه هه موو موفه سیره کان هاوران، که الله مه بهستی (کفور) ه. واته له بنه رته وه وشه که (کفور) بووه، به لام کاتیک سهره بووره و خال بو قورئان داده نریت، هه له ی تیدا ده کریت (کفور) ده کریت به (کنود).

ئايه تي ژماره ۷: وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكٍ لَّشَهِيدٌ

وه نه و له سهر نه مه شایه ته. مه بهستی له "نه و" کییه؟

ئایا مرو فانیک که بو خودا که یان کفرن دهن به شایه ت؟

الطبری له جامع البیان ده لیت له هه ندیک خویندنه وه هاتوو، که نه م ده که به م شیویه بووه: وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ ذَلِكٍ لَّشَهِيدٌ

واته، له راستیدا الله بو نه مه شایه ته.

وه القرطبی له جامع لاحکام القران ده لیت، زوربه ی شروقه که رانی قورئان و مجاهید و ابن عباس ده لین، واته الله شایه ته.

ئايه تي ژماره ۸: وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

وه له راستیدا نه و (مرو فیک که کافره)، خو شه ویستی به چاکه، تونده. واته زوره.

ئايا له پروانگه‌ی ئيسلام و قورئان، مروّقانیکي بيباوه‌ر، خوشه‌ويستيان بۆ چاکه زوره؟ هه‌رگيز. چونکه قورئان و ئيسلام به شيويه‌کي ئه‌ريئي باس و وه‌سفي کافر و بيباوه‌ره‌کان ناکهن.

له‌به‌ر ئه‌وه، ئه‌م ئايه‌ته ده‌بيت به‌م شيويه‌يه بيت:

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْمَالِ لَشَدِيدٌ

واته، ئه‌و (کافر) خوشه‌ويستی بۆ پاره زوره.

وه يان ده‌بيت، ئه‌م ئايه‌ته به‌م شيويه‌يه بيت

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

واته، له راستيدا ئه‌و (کافر)، خوشه‌ويستی بۆ چاکه گيرانه‌وه‌يه.

واته، ده‌ستی خۆی له چاکه ده‌گرێته‌وه.

هه‌مديسان، کاتيک سه‌ره‌بووره‌يان داناوه پیتی (س) له "سديد" گوڤدراوه بۆ (ش)، وه بووه به (شديد).

ئه‌وه‌ی گالته‌جاری و پیکه‌نيناوويه، ابن کثير ده‌ليت (حب الخیر) و (حب المال) هه‌مان شتن.

ئايەتى ۹-۱۱

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ مَا فِي الْقُبُورِ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

ئەى (كافر و بىباوەر)، نازانیت كە كاتىك ئەوەى لە گۆرەكانە ھىنرايە
دەرەو، وە ئەوەى لە سىنەكانە (كار و كردهو) بە دەست ھىنرا، ئەوا
خودا كەيان، پىيان دەزانیت و لەم رۆژەدا خودا شارەزايە.

ئايەتى ۹ ھەم ديسان ھەلەيە.

(بعثر) لە زمانى عەرەبى واتە پەرشوبلاو.

واتە، مانای دەقە كە بەم شىوھى دەبیت بە: ئايا نازانیت كە كاتىك ئەوەى
لە گۆرەكانە پەرشوبلاو كرا.

ھەلەيە و مانا نادات.

لە راستیدا دەبیت ئەم دەقە بەم شىوھى بەیت:

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ مَا فِي الْقُبُورِ

واتە، ئەى نازانیت كە كاتىك ئەوانەى گۆرەكان زىندوو كرانەو؟

ئىتر، نووسەرانى قورئان بە ھەلە پىتى (ت) يان گۆرپوھ بۆ پىتى (ر).

وه ئايهت زۆرن له قورئاندا كه وشهى " بعث " واته " زيندوو بونه وه " تيدا به كار هاتوو، بۆ نموونه ئايهت ۷ سورهتى الحج كه ده ئيت:

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

وه رۆژى قيامهت هه ر ديت و گوماني تيدانييه، وه له راستيدا الله ئه وانهى گۆره كان زيندوو ده كاته وه.

وه ئايهت ۵۲ سورهتى يس

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا

(كافره كان) گوتيان له خو مانرۆ، كى ئيمهى زيندوو كردۆته وه له گۆره كانمان؟

دياره الله ش هه له ده كات!

كو تاي سوورهته كه.

(۱۵)

سوورهتی الكوثر (كهوثر)

۱- إنا أعطيناك الكوثر

له راستیدا ئیمه كهوسه رمان به تو داوه.

۲- فصل لربك وانحر

ده نوئز بو خودا كهت بكه و سه رپیره.

۳- إن شائك هو الأبر

له راستیدا هاوشانه كهت و جاغ كویره.

شروقه و تبینی

الواحدی له اسباب النزول سه بارهت به هوکاری دابه زینی ئهم سوورهته ده لیت، ئهم سوورهته سه بارهت به العاص بن وائل دابه زی.

ده لیت، کاتیک العاص بن وائل ده چووہ ناو کعبه، پیغہ مبهری بینی ده هاته دهره وه، ئه وه بوو لای دهرگای بنی سهم به یه ک گه یشتن و قسه یان کرد، وه خه لکانیک له گه وره پیاوانی قوره یش لای کعبه دانیشتبوون، کاتیک العاص

هاته لای پیاوه کانی قوره‌یش لییان پرسی ئه‌وه باسی چیتان ده‌کرد له‌گه‌ل محمد؟ العاص بن وائل گوته‌ی ئه‌و "ابتر" ه‌واته‌ محمد، و جاغ کویره. ئه‌وه‌بوو الله ئه‌م سووره‌ته‌ی دابه‌زاند، وه‌ك وه‌لامیك بو‌ العاص بن وائل.

"ابتر" له‌ زمانی عه‌ره‌بی له‌ 'بتر' ه‌اتوو، واته‌ دوا‌براو، واته‌، و جاغ کویره واته‌، كه‌سیك كه‌ مندالی نه‌بیته‌.

ابن الجوزی له‌ زاد المسیر ده‌ئیت، سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی "كوثر" ٦ بو‌چوون و قسه‌ هه‌یه‌:

یه‌ كه‌م: كوثر رووباریكه‌ له‌ به‌هه‌شت.

فه‌رمووده‌یه‌ك له‌ صحیح البخاری ه‌اتوو، كه‌ انس بن مالیک ریوایه‌تی کردوو و ده‌ئیت، پیغه‌مبه‌ری الله گوته‌ی، كاتیك به‌ناو به‌هه‌شتدا ده‌گه‌رام، توشی رووباریك بووم كه‌ قه‌راغه‌ کانی له‌ دور بوو، گوتم ئه‌ی جبرایل ئه‌وه چییه‌؟ جبرایل گوته‌ی ئه‌وه‌ كوثره‌ كه‌ الله به‌تۆی داوه‌، كه‌ قوره‌كه‌ی له‌ بو‌نی مسكه‌.

وه‌ له‌ صحیح مسلم فه‌رمووده‌یه‌ك ه‌اتوو، كه‌ انس بن مالك ده‌ئیت، پیغه‌مبه‌ری الله، له‌ كتوپریكدا بیئاگاه بوو، ئینجا ه‌وشی ه‌اته‌وه‌ و سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ و زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌کرد، پییان گوت بو‌چی پیده‌كه‌نیت؟ گوته‌ی هه‌ر ئیستا سووره‌تیکم بو‌ دابه‌زی. سوره‌تی "انا اعطیناک الکوثر هتد" ئینجا گوته‌ی، ده‌زانن كوثر چییه‌؟ گوته‌یان الله و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ده‌زانن، گوته‌ی رووباریكه‌ له‌ به‌هه‌شت، كه‌ الله به‌ منی داوه‌.

به گویرهی ئەم دوو فەرموودەییە، دەبێت سوورەتی الکوتر سوورەتیک بێت
لە مەدینە دابەزیبێت، چونکە انس بن مالک خەلکی مەدینەییە، وە بوو بە
خزمەتکاری محمد کاتیک محمد کۆچی کرد بۆ مەدینە.

دووهم: ابن عباس دەلێت، "الکوتر" واتە خێریکی زۆر که دراوه به
پێغه مبه ره که مان.

سێهەم: الحسن دەلێت، "الکوتر" واتە زانست و قورئان.

چوارەم عکرمة دەلێت، "الکوتر" واتە پێغه مبه رایه تی.

پینجەم: عطاء دەلێت، "الکوتر" لە گوندیکە "حوض" که به پێغه مبه ر
دراوه له به هه شت.

شەشەم: "الکوتر" واتە زۆری میلله تی ئیسلام.

ئینجا، لە ئایەتی ۲ اللہی ئیسلام بە محمد دەلێت، دە لە خوشی ئەو هی
"کوتر" م بە تۆ داوه، نوێژ بۆ خوداکەت بکە و سەربەرە.

یاوهره کان و شروقه کاران ناکۆکیان هه یه سه بارهت به وشه ی "انحر" به لام
به شیوه یه کی گشتی به یه کیک له دوو مانا دیت:

یه کهم: بۆ خوداکەت نوێژ بکە ئینجا پر به قورگت دەنگ هه لبره.

دووهم: سەربەرە (ئازەل سەربەرە)

ئىنجا ئايەتى ۳ دەلىت:

ھاوشانە كەت (ئەوھى كە دژايەتتە دەكات و رقى لىت دەبىتتەوھ، كە
العاص بن وائلە) دوابراوھ.

كۆتاپى بەشى يەك

قورئان وهك خوۆى

وهرگيپان و شروقه و هوكارى دابه زين

نوسين : دكتور پشتيوان عهبدوللا

قورئان وه ك خۆي

به رگي يه كه م به شي دووهم

نووسين: دكتور پشتيوان عه بدوئا

پياچوونه وه ي نووسين: جه بار حه مه د

له بلاو كراوه كاني ده زگاي رينسانسي كوردي

(۱۶)

سوورەتی التکاثر (زۆربوون)

۱- أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ

خۆشەوېستیانە زۆرکردن.

۲- حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

تاوہ کو سەردانی گۆرہ کان دەکەن.

۳- كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

نەخێر، ھەردەزانن.

۴- ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

ئینجا نەخێر، ھەر دەزانن.

۵- كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

نەخێر، ئەگەر بزانی زانییکی مسۆگەر.

٦- لَتَرُونَ الْجَحِيمَ

بئگومان دۆزهخ ده بینن.

٧- ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

ئینجا، بئگومان ده بینن زانینیکی مسۆگهر.

٨- ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

ئینجا، لهم رۆژه به دنیا ییه وه پرسیارتان لی ده کریت سه بارهت به خوشیه کان.

شروقه و تبیینی

زاناکانی ئیسلام، ئاماژه یان به چهند هوکاریکی دابه زین کردوو به بو ئهم سووره ته، به لام ههر هه موویان له ناوه رۆکدا یه کشتن.

الواحدی له اسباب النزول ده ئیت، سه بارهت به دوو تیره ی قوره یش دابه زی: بنی عبدالمناف و بنی سهم، مشتومر له نیوان گه وره پیاوه کانیا ن هه بوو، که کامه تیره یان زورتین. ههر تیره یه کیان به خو یاندا هه لده دا و ده یگوت ئیمه زورتین، دواتر ئه وه بوو گوتیان با مردوو ه کانمان بژمی رین، ئه وه بوو چون بو گورستان و مردوو ه کانیا ن ژمارد. ده رکه وت بنی سهم زورتین، چونکه ژماره یان له سه رده می جاهیلی زیاتر بوو. ئه وه بوو الله ئهم سووره ته ی دابه زاندا.

السیوطی له لباب النقول فی اسباب النزول، ئاماژە بە هەمان شت دەکات بەلام دەئیت، مشتومرە که له نیوان تیره‌ی بنی حارثة و تیره‌ی بنی حارث بوو.

ئایه‌تی ۱-۲

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

(أَلْهَاكُمُ) له راستیدا هه‌له‌یه و مانا ناگه‌یه‌نیت. ئەم وشه‌یه ده‌بیت (لَهَاكُمُ) یان (نَهَاكُمُ) یان (إِلْهَاكُمُ) بیت، بۆ ئەوه‌ی مانا ببه‌خشیت. ئەگه‌ری زۆر هه‌یه نووسه‌رانی قورئان، له کاتی نووسینی قورئان و دانانی خال و سه‌ره‌بووره هه‌له‌یان کردبیت.

(لَهَاكُمُ) له (لها) و (اللَّهُو) هاتوو، که به مانای رابواردن و خو‌شی و ئالوده‌بوون دیت، بۆ شتیک که مروّف سه‌رقالی ده‌بیت.

وه (نَهَاكُمُ) له (نه‌ی) هاتوو، که به مانای نه‌هیکردن و رینگریکردن دیت.

وه (إِلْهَاكُمُ) له (إِلْه) هاتوو، واته‌ خودا.

ئەگه‌ر وشه‌ که (لهاکم) بیت، ئەوکاته ئایه‌ته‌ که به‌م شیوه‌یه‌ی لی دیت.

لَهَاكُمُ التَّكَاثُرُ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ، واته‌، تامه‌زرۆی زۆرووزه‌بندی بوون، تاوه‌کو سه‌ردانی گۆره‌کانتان کرد.

وه ئه گهر وشه كه بكهين به (نهامك)، ئهوا ئايه ته كه بهم شيويه ي لى ديت:

نهامكُم التَّكَاثُرُ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

واته، زوروزه به ندى نهه لى كردن (له خودا په رستى) تاوه كو سهردانى گوره كانتان كرد.

وه ئه گهر (الله) بيت، ئهوا ئايه ته كه ده بيت به (إِلَهُكُمْ التَّكَاثُرُ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ)، واته، زورى (سامان و خوشى) بووه به خودا كه تان تاوه كو سهردانى گوره كانتان كرد.

ئهم دوو ئايه ته، كه اللهى عه رب و ئىسلام ده لىت، ئه ي خه لكينه سهرقال بوونتان به سامانى دونيا، خودا په رستى له بىرتان بردوته وه، تاوه كو سهردانى گوره كان ده كه ن، جا سهردان، وهك سهردانىك، وه يان كاتىك ده مرن و له گورتان ده نين.

ابن كثير له تفسير القران العظيم و الطبرى له جامع البيان، ئاماژه به فهرمووده يه كى على كورى ابن طالب ده كات، كه گوتوويه تى: شكوو گومانمان هه بوو له ئازار و ئه شكه نجه ي گور، تاوه كو ئهم دوو ئايه ته دابه زين.

وه له صحيح البخارى و صحيح مسلم فهرمووده يه ك هاتوو كه ده لىت، محمد سووره تىكى خوئندوته وه، به لام له قورئانى به رده ستدا نه ماوه. سووره ته كه ده لىت:

لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ ذَهَبٍ

لَأَبْتَعِيَ الثَّالِثَ

وَلَا يَمَلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ

وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ

واته: ئە گەر نهوهی ئادهم دوو دۆل له ئالتونی هه بیته، ئەوا داواى سییههه ده کات.

وه ناخی نهوهی ئادهم، هیچ شتیك پری ناکات تهها خوۆ نه بیته.

وه الله تۆبهی كهسیك قبوول ده کات كه تۆبه ده کات.

ئایهتی ۳-۴

ئینجا اللهی عه ره ب و ئیسلام له م دوو ئایه ته هه ره شه ده کات و ده ئیت:

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

نه خیر، له داها توو هه ره ده زانن، ئینجا نه خیر، له داها توو هه ره ده زانن.

واته، کاتیك ده مرن و له گۆر ده نرین، وه له رۆژی قیامهت زیندوو ده کرینه وه، ئەوکات ده زانن الله، حق و راسته، وه ئەوکات په شیمانیه داد نادات.

ئايه تي ۵-۸

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

نه خيړ، نه گهر به مسوگهري بزنان، به دنياييه وه دوزه خ ده بينن.

ئينجا، به دنياييه وه دوزه خ به چاوه كانتان و به مسوگهري ده بينن. ئينجا،
نه و روزه - كه روزه قيامه ته - پرسيارتان لي ده كريت سه بارهت به
خوشيه كاني دونيا (سه روهت و سامان و خوشيه كاني تری دونيا).

(لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ)، (به دنياييه وه دوزه خ ده بينن)، ته نها مه به ستي بيرواكان
و كافره كان نيه. قورئان له ئايه تي ۷۱ سووره تي مريم پيمان ده لیت، هيچ
موسلمانيك نيه كه نه چيته دوزه خ.

وَإِنْ مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

وه (ئهی محمد)، هيچ كه سيكتان نيه (له موسلمانان)، كه نه چيته دوزه خ،
وه هم برياره برياريكي حه تمی خودا كه ته.

هه موو موسلمانيك، بو ماوه ی چهند له دوزه خ ده مينيتته و ؟ الله اعلم (له
سووره تي مريم، زياتر قسه له سه ر ئهم بابته ده كه ين).

وہ لہ مسند احمد فہرموودہیہ کی صحیحی محمد صلعم ہاتوہ،
گوتوویہ تی، ہیچ پایاچاکیک و پایاخرایک نیہ، کہ نہ چیتہ دؤزہ خ.

دوا ئایہ ت ئایہ تی ۸ دەئیت:

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

ئینجا، لہم رۆژہ دا پرسارتان لی دە کریت، لہ خویشیہ کان.

لہ جامع الترمذی فہرموودہیہ کی محمد صلعم ہاتوہ کہ گوتوویہ تی:

لہ رۆژی قیامہ ت، یہ کہم پرسیار کہ لہ بہندہ (مرؤف) دە کریت، سہ بارہ ت
بہ خویشیہ کان (النعیم)، ئە ی لہ شیکی تہندرووستمان پیت نہ بہ خشی، وہ
ئاوی ساردمان دەر خواردت نہ دا؟

سہیرہ دورگہ ی عہ رہی و ئاوی ساردا! بو لہ دورگہ ی عہ رہی ئاوی پاک
ہہ بووہ تاوہ کو ئافی تہزی ہہ بوو بیت؟

محمد، نہک تہنہا فہرمانی بہ ہاوریکانی کردوہ کہ ئاوی پیس بخونہ وہ،
بہ لکو خودی خویشی ئاوی پیسی خواردوتہ وہ.

فہرموودہیہ کی صحیح لہ سنن ابی داود و سنن النسائی و جامع الترمذی و
مسند احمد و ارواء الغلیل ہاتوہ، کہ یاوہرہ کان لہ محمد دە پرسن ئایا
دہستنوئز بشوین لہ بیری بضاعہ؟ (کہ بیریکہ گوشتی سہگ و خوینی

سوورپی مانگانه و شتی بۆگه نی تیادا فری دهدریت) محمد صلعم
گوتوویه تی، ئاو پاکه و هیج شتیك پیسی ناکات.

وه فهرمووده یکی صحیح له سنن ابو داود هاتوو، که محمد له پیری
بضاعة ئاوی خواردۆته وه، له گه ل ته وه ش پیمان گوتوو، که ئەم ئاو
پیسە و گوشتی سه گ و خوینی سووری مانگانه و پیسای مروفی تیادا فری
دهدریت. محمد صلعم گوتوویه تی، ئاو پاکه و هیج شتیك پیسی ناکات.

دهقی فهرمووده که به زمانی عه ره بی:

إِنَّهُ يُسْتَقَى لَكَ مِنْ بئرِ بُضَاعَةَ، وَهِيَ بئرٌ يُلْقَى فِيهَا لُحُومُ الْكِلَابِ،
وَالْمَحَايِضُ، وَعَذِرُ النَّاسِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ الْمَاءَ
ظَهْوَرٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ"

شعیب الأرناؤوط ده لیت، ئەم فهرمووده یه راسته به هه موو ریگاکانیه وه.

وه له مسند البزار فهرمووده یه ك هاتوو، که ابن عباس ده لیت، پیغه مبه ر
گوتوویه تی: له رۆژی قیامه ت پرسیار له به نده ی الله (مروف) ده کریت
سه باره ت به (نیعمه ته کانی) ئیزار و سیبهری دیوار و نان، وه له سه ریان سزا
دهدریت.

وه له مسند احمد فهرمووده یه ك هاتوو، که ابو هریره ده لیت، پیغه مبه ری
الله گوتوویه تی، الله له رۆژی قیامه ت ده لیت، ئە ی نه وه کانی ئاده م، ئە ی
ئیه م له سه ر پشی ئە سپ و وشتر هه لنه گرت؟ وه وام نه کرد که قازانج
بکه یت و ببیت به رابه ر، ده که واته کوانی سوپاس؟

(۱۷)

سوورهتی الماعون (هاوکاری)

۱- أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ

ئایا ئهوه یانت بینوووه که نکۆلی له رۆژی لپرسینهوه ده کات؟

۲- فَذَلِكِ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

ئهوه ئهوه یانه که به تووندی هه تیوان ده رده کات.

۳- وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

وه هانی ده رخوا ردنی هه ژاران نادات.

۴- فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

قور به سه ر نوێژ که ران.

۵- الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

ئهوانه ی له نوێژه کانیا ن هه له ن.

٦- الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ

ئەوانەى خۆيان دەردەخەن.

٧- وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

وہ رېگري له هاوکاري ده کەن.

شروقه و تبيني

الواحدى له اسباب النزول ده ئيت، ناکۆکى ههيه سه بارهت به وهى ئهم سوورهته له سه رکى دابه زيوو.

ابن عباس و مقاتل و الکلبى ده ئيت، له سه رک العاص بن وائل دابه زيوو.

السدى ده ئيت، له سه رک وليد بن المغيرة دابه زيوو.

الضحاک ده ئيت له سه رک عمرو بن عائذ دابه زيوو.

ابن جريج ده ئيت، له سه رک ابن سفیان دابه زيوو. ده ئيت ابو سفیان هه موو هه فته يه ك ئازه ئيكي سه رده برى، هه تيويك داواى لى ده کرد شتيكى بداتى، به لام ابو سفیان به گوپال لى ده دا و ده رى ده کرد.

الحمد لله، دواتر به زه برى شمشير، له کاتى فتحى مه ککه بوو به ئيسلام و شايه تمانى هينا و نه وه کانى ئيمپراتوريه تى ئومه ويان دامه زراند.

ئايه تي ۳-۱

ده لیت: ئەي محمد ئايا ئەوه يانت بينيووه، كه نكوئي له رۆزي لپرسينه وه
(قيامت) ده كات؟ ئەمه ئەوه يانه كه به زهبر و توندووتيزي هه تيوان
دهرده كات و هاني خواردنداني هه ژاران نادات.

ئەم ۳ ئايه ته، باسي كه سيك ده كات، كه ئەم سيفاتانه ي تيدايه:

يه كه م: نكوئي له رۆزي قيامت ده كات.

دووهم: به زهبي به مندالاني هه تيوو نايه ته وه.

سيههم: خواردن به هه ژاران نادات.

ئايه تي ۵-۴

ئەم دوو ئايه ته زۆر سه مه رهن:

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

واته، واوه يلا (قور به سه ر) نويزكه ران.

ئەوانه ي كه له نويزه كانيان هه لهن (بيئاگان)

ئەم دوو ئايه ته كه زۆر سه يرووسه مه رهن!

چۆن ده كریت له سووره تیکی زۆر كورتی ۷ ئایه تیدا، ۳ ئایه تی یه كه م ئاماژه به كه سیک بکات كه بروای به رۆژی قیامهت نییه و یارمه تی هه تیوان و هه ژاران نادات، ئینجا له كتوپرێكدا بلیت واوه یلا له نوێژكه ران؟ بۆ؟ چونكه له نوێژه كانیان هه له ن (بیئاگان).

ئینجا ئایه تی ۶-۷ به رده وام ده بیت له وه سفی هه مان كه سدا و ده لیت:

الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ

وَيَمْتَعُونَ الْمَاعُونَ

ئه وانه ی خۆیان دهرده خه ن و رێگریكه رن له هاوکاری (یارمه تی و كۆمه ك به هه ژاران و هه تیوان).

وه دواتر چۆن واوه یلا له نوێژكه رانیك كه ته نها له بهر ئه وه ی هه ندیک جار ئاگاداری نوێژه كانیان نین؟ وه ئایا له سه ره تای ماوه ی مه كکی، نوێژكردن بوونی هه بووه و فه رز كراوه؟ هه رگیز.

وه هه روه ها له سه ره تای ماوه ی مه كکی، موسلمانانی مونا فیق نه بووه تاوه كو بگوتریت ئه م ئایه ته له سه ر مونا فیقه كان دابه زیوو، كه نوێژه كانیان به شیوه یه کی رێكوپێك ناكه ن.

هه له به ته، له روانگه ی منه وه، نووسه رانی قورئان، له كاتی خالدا نانی پیته كانی قورئان هه له یان كرده ووه و خالیکیان له بیر كرده ووه له سه ر پیتی (ص) ی (للمصلین) دابنن.

دهبیت ئایه ته که بهم شیوهیه بیت:

فَوَيْلٌ لِّلْمُضِلِّينَ (واوهیلا له گومراکه ران)

فَوَيْلٌ لِّلْمُضِلِّينَ (واوهیلا له گومرابووان)

ئینجا ئایه تی دواتر:

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (ئهوانه ی له گومراییان بی ئاگان)

لیره دا مانا که ته واو دهبیت، وه له گه ل مه تی سوورته که ده گونجیت.

واته، سیفاتیکی تری ئه م که سانه بریتیه له گومراکردن.

ئایه تی ۶-۷

الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ

وَيَمْتَعُونَ الْمَاعُونَ

دهلیت، ئهوانه ی خویمان دهرده خه ن له بهر چاوی خه لک (که خه لکی باشن) به لام له گه ل ئه وه شدا هاوکاری، مندالانی هه تیوو و خه لکی هه ژار ناکه ن.

(۱۸)

سوورەتی الکافرون (بیباوەرەکان)

۱- قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

بلی ئەهی بیباوەرەکان.

۲- لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

ئەو ناپەرستم که دەپەرستن.

۳- وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

و نه ئیو ههش ئەو دهپهستن که من دهپهستم.

۴- وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ

و نه من ئەو دهپهستم که پهستوتانه.

۵- وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

و نه ئیو پهستوتانه، ئەو هی من دهپهستم.

٦- لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

ئىوه ئاينى خوتان ههيه، وه من ئاينى خوم.

شروقه و تيبينى

الواحدى له اسباب النزول و السيوطى له لباب النقول في اسباب النزول و ابن كثير له القران العظيم و القرطبى له الجامع لاحكام القران و الطبرى له جامع البيان، هتد، دهئىن:

ئهم سوورته له پهيوهست به كوومهئيك له پياوانى قورهيش دابهزى، گوتيان ئهى محمد، وه ره پيادهى ئاينه كه مان بكه، وه ئيمه پيادهى ئاينه كهى تو ده كهين، سائيك خوداوهنده كانمان بهرسته، وه ئيمهش سائيك خودا كهى تو ده په رستين. وه ئه گهر ئه وهى تو ده يهئيت باشر بيت له وهى ئيمه هه مانه و له بهردهستمانه ئه وا له گه ئتدا به شدار ده بين. وه ئه گهر ئه وهى ئيمه هه مانه باشر بوو له وهى تو بانگيشهى بو ده كهيت، ئه وا ده توانيت له گه لمان به شدار بيت و بهردهوام بيت. پيغهمبه ر گوتى، په ناگه به الله من شرك ناكهم. ئه وه بوو الله ئهم سوورتهى دابه زاند. پيغهمبه ر چوو بو كعبه كه گه وه پياوانى قورهيشى لى بوو، بو يانى خوئنده وه، قورهيشه كان بيهيوا بوون.

وه ئه وهى پشتراستى ئهم هوكارهى دابه زين ده كاته وه، ئايه تى ٦٤ سوورتهى "الزمر" ه كه ده ئيت:

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

بلی، ئایا فهرمانم پڻ ده کهن که شتیکی تر جگه له الله بپه رستم هه ی
نه زانه کان؟

وه هوکاري دابه زینی دووهم، السیوطی له لباب النقول فی اسباب النزول و
الطبری له جامع البیان و ابن ابی حاتم له التفسیر بالمأثور، ئاماژه یان
پیکردوو ه که ابن عباس ده لیت:

قوره یشه کان، به لئینان به پیغه مبهردا که به راده یه ک زور پاره ی بده نی که
بیت به ده وله مه ندرین پیاو له مه ککه، وه هه ر ژنیکی بوویت بیده نی،
به مه رجیک که ده ستبهرداری جویندان به خوداوهنده کانیاں بیت، وه به
شیوه یه کی خراب ئاماژه یان پڻ نه کات، وه نه گه ر پابه ندیش نابیت نه وا
لایه نی که م سائیک خوداوهنده کانیاں بپه رستیت. پیغه مبه ر گوتی ده بیت
پرسیک به خودا که م بکه م و بزانه چی ده لیت، نه وه بوو سووره تی الکافرون و
ئایه تی ٦٤ سووره تی الزمر دابه زی. جار فیکی تر دایده نیمه وه:

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

بلی، ئایا فهرمانم پڻ ده کهن که شتیکی تر جگه له الله بپه رستم هه ی
نه زانه کان؟

الرازی له مفاتیح الغیب ده لیت، له م کاته دا پیغه مبه ر فه رمانی پیکر ابو و
له گه ل موشریک و کافره کان نه رم و نیاں بیت و بانگیشه بو الله بکات به
جوانترین شیوه، ههروه ک ئایه تی ١٢٥ سووره تی النحل ده لیت:

جَادِلْهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ

به شیوازیك كه جوانترینه گفتووگوویان له گه لدا بکه.

سه بارهت به دوا ئایهت (لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِي دِينِ)، واته، (ئیوه ئاینی خوتان وه من ئاینی خوم).

ئایا ئەم ئایهته له کار خراوه (نسخ بووه)؟

دوو تیروانین ههیه:

یه کهم: زۆربهی شروقه کهرانی قورئان کوکن له سه ره ئه وهی به ئی ئەم ئایهته به ئایهته کانی کوشتن و شه پرکردن له کار خراوه.

تفسیر الجلالین (جلال الدین السیوطی و جلال الدین المحلی)، ده ئین (لکم دینکم ولی دین)، پیش فهرمانکردن به جهنگ بوو.

الشوکانی له فتح القدير ده ئیت، ئەم ئایهته له کار خراوه به ئایهتی شمشیر.

الفيروزابادی له تفسیر القرآن ده ئیت، ئایهته کانی کوشتن و شه پرکردن ئەم ئایهته یان له کار خستوووه.

البغوی له معالم التنزیل ده ئیت، ئەم ئایهته به ئایهتی شمشیر له کار خراوه.

ابن عطية له المحرر الوجیز ده ئیت، ئەم ئایهته به ئایهتی شه پرکردن له کار خراوه.

ابن الجوزي له زاد المسير دهلئ، ئەم ئايهته له لاي موفهسيره كان به ئايهتي شمشير له كار خراوه.

الخان له لباب التأويل دهلئ، مهبهست لهم ئايهته هه ره شهيه له كافره كان، وهك الله له ئايهتي . ٤٠ في فصلت دهلئ، (اعلموا ما شئتم) واته، (چي ئاره زوو ده كهن بيكه ن)، وه ئەم ئايهته به ئايهتي كوشتار له كار خراوه.

ابوحيان له البحر المحيط دهلئ، ئەم ئايهته به ئايهتي شمشير له كار خراوه.

الثعالي له الجواهر الحسان دهلئ، لهم ده برينانه جوړيك له هودنه ههيه به لام له كار خراوه.

ابن عادل له اللباب في علوم الكتاب دهلئ، ئەم ئايهته، بو كافره كان هودنه بوو، دواتر به فه رمانى شه ر و كوشتار له كار خرا.

الثعالي له الكشف و البيان دهلئ، ئەم ئايهته به ئايهتي شمشير له كار خراوه.

مقاتل بن سليمان له ته فسي ره كه ي دهلئ، ئايهتي شمشير (فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم)، (موشريكه كان بكوژن له هه ر كوئيه ك تووشيان بوون)، ئەم ئايهته ي له كار خستوو ه.

الشنقيطى له اضواء البيان دهليت، ثم سوورته جياكه رهويه له نيوان دوو لايه، (شرك و ئيمان)، وه كوٽاي موهادنهيه له نيوانيان و سه رتهاي رووبه روو بوونهويه.

الواحدى له الوجيز دهليت، تهوه پيش فرمانگردن به جهنگ بوو.

السمين الحلبي له الدر المصون دهليت، ثم ثايهته موهادنه بوو بو موشريكه كان، ئينجا به فرمانى شهركردن له كارخرا.

ابن جزى الغرناطى له التسهيل لعلوم التنزيل دهليت، ثم ثايهته ئاشتى تيدايه، به لام له كارخراوه به ثايهتى شمشير.

دووهم: موفه سيره كاني تر كه بروايان وايه ثم ثايهته له كارنه خراوه، دهلين ناكريت له كار بخريت چونكه سوورته كه هه والييه، (خه به ريه)، وه هيچ په يوه ندي به ئازادى عه قيده و بيروورا نيه.

كوٽاي سوورته كه.

(۱۹)

سوره تی الفیل (فیل)

۱- أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

ئە ی نابینیت، که خوداکەت چی کرد بە خاوەنانی فیلە که؟

۲- أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلِيلٍ

ئە ی پیلانە که یانی لەبار نەبرد؟

۳- وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

وہ بائندە ی ئەبابیلی ناردە سەریان.

۴- تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ

بەردی نوسراوی دۆزەخی تێیان دەگرت.

۵- فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُولٍ

ئەوہبوو کردنی بە پووشووپەلاشی خوراو.

شروقه و تېبىنى

ئەمە سوورەتتىكە، باس لە چىرۆكى خورافى و ئەفسانەيى وەك واقعىك دەكات كە رويدايت. لە رووى مېژوويى و ئاسەوارزانىيەو، ھىچ بەلگەيەك نىيە كە روداويكى لەم چەشنە روويدايت. واتە ئەبراھە و سوپاكەي بە فيلىكەو ھېرشىيان كوردىتە سەر مەككە.

وہ لە روہى لاھوتىەو، ئەم سوورەتە كارەساتە. چۆن دەكرىت خوداى جىھانەكان سوپايەكى مەسىحى لەناو بەرىت، كە ھاتبوون بۆ رامالىنى بت و تىكدانى كعبە و نەھىشتى ئاينى بىتپەرسى، وە پارىزگارى كوردىت لە خەلكى مەككەي بىتپەرسى و بتەكان.

كە ئەوكات خەلكى مەككە بە ئىعترافى قورئان، نكاحى داىكانى خويان دەكرد و مندالانىان زىندە بە چال دەكرد و بتيان دەپەرسى.

وئىراى ھەموو ئەمانەش، چەندەھا جار كەعبە بە دەستى موسلمانان سووتىندراو، وە خوداوەندى ئىسلام بىدەنگى ھەلئىزاردوو.

وہك سوپاكەي يزىد و ھېرشەكەي الحجاج بن يوسف الثقفى و ھېرشىي قرمتىەكان.

ئايا لە رووى لۆجىكىەو دەكرىت سوپايەك كە ھەزارەھا كەس بوو، لە يەمەنەو بەرى كەوتبىت و بىابانى بە دوورى ۱۵۰۰ كىلۆمەترى برىيت بۆ

ئەوھى بگاتە مەككە؟ وە ئەوھى سەيرە سوورەتە كە دەئیت، فیلان یان فیلکیان لە گەلدا بوو، وە موفەسیرە كان دەئین ناوی فیلە كە محمود بوو.

فیل لە رۆژێكدا ۲۰۰ لیتر ئاو دەخواتەو، جگە لەو ئاوھى دەيكات بە خۆیدا بۆ رێگاگرتن لەبەرز بوونەوھى پلەى گەرماى لەشى، وە لە رۆژێكدا ۱۵۰ كیلۆ میوھ و سەوزە و روهك دەخوات. ئایا لە بیابان ئاو و سەوزایى بوونی ھەيە كە فیل بتوانیت بیخواتەو و بیخوات؟

گرنگ موفەسیرە كان ھاوران كە ئەبرەھەى حەبەشىی مەسیحی كە فەرمانرەوای یەمەن بوو، سوپایەك ئامادە دەكات بۆ ھێرشكردنە سەر مەككە، بۆ روخاندنی كەعبە و تێكشكانی بتە كانی. وە سوورەتە كە دەئیت، (اصحاب الفیل)، واتە، سوپاكە فیلان لە گەلدا بوو.

وہ گوايہ، ئەم رووداوہ، لە سەردەمی عبدالمطلبی باپیرەى محمد روویداوہ.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن دهئیت، ناکۆكى ھەيە سەبارەت بە سالی روودانی ئەم رووداوہ. بەلام راستە كەى ئەوھيە، لەو سألەدا روویداوہ كە پيغەمبەر لە دايك بوو، وە پي دەگوتريت (عام الفيل)، واتە (سالی فیلە كە).

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم دهئیت، فیلە كە ناوی محمود بوو.

وہ ابن سعد له الطبقات الكبرى والازرقی له اخبار مكة والطبری له تاريخ الرسل والملوك وابن اثير له الكامل في التاريخ وابن الجوزی له المنتظم في تاريخ الملوك والامم دهئین:

فيله كه ناوى محمود بوو.

ئەوھى سەھىرە، حسان بن ثابت له شیعریکدا دەئیت:

فذوالعرش محمود وهذا محمد

واته، اللّٰهى خاوهن عرش محموده، وه ئهوه محمده.

واته. اللّٰهى ئىسلام و فيله كهى ئەبراهه هەردووکیان ناویان محموده.

ئایه تی ۲ پیمان دەئیت، اللّٰهت عەرەب پیلانی سوپاکەى ئەبراهه، كه هاتبوون بۆ رامالینی بته كان و تیکدانی كه عبه، به تال و پووچەل دە کاته وه

چۆن ؟

ئایه تی ۳ وه لام دەداته وه و دەئیت:

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

بائندهى ئەبابیلمان ناردە سەر سەریان، واته ،سەر سوپاکه.

(طیر)، له زمانى عەرەبى به مانای يهك بائنده دیت، وه (اطيار و طيور)، به مانای زیاتر له ۳ دانه دیت (واته کۆمه ئیک بائنده دیت).

ئایه ته كه ده بوايه بئیت:

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيُورًا أَبَابِيلَ

شروڤه كه ران ناكوكن سه بارهت به ماناي وشه ي "ابابيل". ابن الجوزي له
 زاد المسير ده لئيت، سه بارهت به ماناي وشه ي "ابابيل" پينج قسه هه يه:

يه كه م: جيا جيا

دووهم: به دواي يهك

سيههم: زور

چوارهم: كو مه ل له دواي كو مه ل

پينجه م: رهنگ جياواز

وه ههروهه ده لئيت، سه بارهت به جوړي باننده كه و سيفاته كاني جياوازي
 و ناكوكي هه يه.

ابن عباس ده لئيت، دهنووكيان وهك دهنووكي باننده بوو، به لام له پيان وهك
 له پي سه گ بوو.

عكرمة ده لئيت، كه لله سهريان، وهك كه لله سهري گورگ بوو.

ابن اسحاق ده لئيت، وهك شه مشه مه كو پره بوون.

وه سه بارهت به رهنگي باننده كان جياوازي هه يه، له نيوان رهنگي سهوز و
 رهش و سپي.

ئەو بائندانە، كاتىك اللہ ناردنى بۆ سەر سوپاكەى ئەبراھە، چيان كرد؟

ئايەتى ۴ دەئيت:

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ

ئەو بائندانە، بەردىكىيان دەگرته سوپاكە، كە لە سجيل بوو.

الطبرى لە جامع البيان دەئيت، ابن عباس و عكرمة گوتوويانە "سجيل" فارسيە و واتە "سنگ" واتە "بەرد".

القرطبي دەئيت، ئەم بەردانە لە قور درووست كرابوون و بە ئاگرى دۆزەخ سووتىندرابوون.

وہ دەئيت، لە سەر ھەر بەردىك ناوى يە كىك لە سەربازە كانى ئەبراھە نووسرابوو.

القرطبي دەئيت، "سجيل" لە بنەرەتدا "سجين"ە، بەلام پىتى "ن" گۆردراوہ بە پىتى "ل".

واتە، نووسەرانى قورئان ھەلەيان كاردووہ، لە كاتى دانانى خال لەسەر پىتە كان.

وشەى "سجين" لە ئايەتى ۷-۹ سوورەتى المطففين ۲ جار ھاتووہ :

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِّينٌ

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

واته:

نه خيڙ، نووسيني خوڙي وبه ره لاکان له "سجين" دايه.

وه تو چوزانيت "سجين" چييه؟

نووسينيکي فایلکراو.

وه ابن مردويه، فهرموده يه کي دهره يناوه، که عائشه ده لیت، پیغه مبه ر
گوتی سجين: حه وته م چینی خواره وهی زه وييه.

وه ابو نعیم له صفة الجنة، فهرموده يه کي دهره يناوه، که ابن عباس
گوتو ويه تی دوزه خ له چینی حه وته می زه وييه.

که واته "سجين" دوزه خه.

واته، ثايه تی ۴ به هه له نووسراوه، وه ده بیت ثايه ته که به م شیوه يه بیت:

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سَجِّينٍ

واته، بالنده کان، به ردی دوزه خیان ده گرته سوپاکه.

ثايه تی ۵ ده لیت:

ئىنجا سوپاگە، وەك پووشوپەلاش تەفرووتوونا بوون و لەناو چوون.

ابن كئير وەك ئەوہى لە ئان و ساتى رۇداوہ كە ئامادە بووبىت، دەئىت:

ھەر باندەيەك ۳ بەردى ھەنگرتبوو، بەردىك بە دەنووكى و دوو بەرد بە پىكانى. وە بەردەكان بە قەد دەنكە نۆككە يان نىسككە بوون، بە ھەر كەسكەيان بکەوتايە يە كسەر دەيكوشت.

ابن كئير لە راپۆرتە ھەوائىيە كەى بەردەوام دەبىت و دەئىت:

ھەموو سەربازەكان بەردىان بەرنەكەوت، ھەندىكەيان رايانكرد و بە رىگانگان بلبوونەوہ و پرسىاريان دەكرد: محمود واتە فيلە كە لە كوئىيە رىگاي گەرانەوہمان (بو حەبەشە) نىشان بدات.

وہ پەيامنير ابن كئير، بەردەوام دەبىت و دەئىت:

ھەركە بەردەكە بە تەپلى سەرى ھەر سەربازىكەيان بکەوتايە ئەوا لە كونى كۆمى دەھاتە دەرەوہ.

دېقەتم داوہ، سبحان اللہ، ھەمىشە شروڤە كاران دەبىت نىوگەل و قوون بخەنە ناو شروڤەى دەقەكانەوہ.

ھەندىك لە شروڤە كەران دەئىن، سوپاگە بە نەخۆشى ئاۋلە و سوورپىژە لەناو چوو. اللہ اعلم

كۆتايى سوورپەتەكە.

(۲۰)

سوورەتی الفلق (لەتکەر)

۱- قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

بۆی، پەناگە دەبەم بۆ خودای لەتکەر.

۲- مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

لە خراپە کاری ئه‌وهی درووستی کردووه.

۳- وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

وه له خراپه کاری تییر که ده‌چیتته ناوه‌وه.

۴- وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

وه له خراپه کاری فوپیاکردن به گریکان.

۵- وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

وه له خراپه کاری هه‌سوود کاتیك هه‌سوودی ده‌کات.

شروقه و تېبىنى

له صحيح البخارى و صحيح مسلم فەرموودەيەك ھاتووە، كە عائىشە دەلێت، پىغەمبەر سحرى لىكرا لە لايەن پياوئىكى بنى زريق بەناوى لبيد بن الاعصم، سىحرە كە بۆ ماوەى مانگىك بەردەوام بوو، وە پىغەمبەر نەخۆش كەوت و قزى رووتايەووە. پىغەمبەر پىيوابوو، كە لە گەل ژنە كانى جووت بوو و سەرجىيى كردوو، بەلام جووت نەبوو و سەرجىيى نە كردبوو.

دواتر، اللّە دوو فرىشتە دەنيرت بۆ لای محمد و سىحرە كە بە سوورەتى الفلق و سوورەتى الناس بەتال دەكەنەووە. وە فەرموودە كە دەلێت، لە گەل خویندەنەووەى ھەر ئايەتێك لەم دوو سوورەتە (بەيەكەووە ۱۱ ئايەتن) ئەوا گرێيەك لە گرێكانى سىحرە كە دەبوونەووە (سىحرە كە ۱۱ گرێ بوو). لە گەل كردنەووەى ھەر گرێيەكى سىحرە كە، بارودۆخى پىغەمبەر باشتر دەبوو.

وہ جبرائیل لہ ھەمان کاتدا ئەم دەقەى دەخویندەوہ:

بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ

مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ

اللّٰهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ

واته:

به ناوی الله، روقیه ت بو ده کهم.

له هه موو شتیک که ئازارت ده دات.

له خراپه کاری هه موو که سیک یان چاویکی پیس.

الله شیفات ده دات و به ناوی الله روقیه ت بو ده کهم.

ئه م ده قانه ی جبرایلیش، وه ک زۆربه ی ده قه کانی قورئان، سه جه عه.

ابن حجر له فتح الباری ده ئیت:

السهیلی ده ئیت به اسنادیکی موصول و صحیح فه رمووده یه ک هه یه، که ده ئیت، پیغه مبه ر بو ماوه ی ۶ مانگ له ژیر کارکردی سیحر بوو.

ئایه تی ۱

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

ئه ی محمد بلی به ناوی خودای "الفلق".

"فلق" واته دووله تکهر.

وه له ئایه تی ۹۵ سوره تی الانعام هاتوووه:

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى

الله له تکهری دانه وئله و ناوکه.

وه ههروهها له ئایه تی ۶۳ سووره تی الشعراء هاتووه:

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ ۖ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

وه حیمان نارد بو موسا، که به گوپاله که ی له ده ریا بدات، یه کسه ر دووله ت بوو، وه هه ر له تیک وه ک چیا ییکی مه زن بوو.

القرطبی له جامع لاحکام القران ده ئیت، ابن مسعود سووره تی "الفلق" و "الناس" ی له قورئانه که یدا دانه دهنه و ده یگوت وه حی نین.

هه رچه نده وشه ی "فلق" وه ک له سه ره وه روونمان کرده وه، به مانای "دووله تکرن" دیت به لام ابن الجوزی له زاد المسیر ده ئیت، موفه سیره کان و یاوهره کان سه باره ت به مانای وشه ی "الفلق" نا کوکیان هه یه، وه ده ئیت، ۶ بوچوون هه یه:

یه که م: الفلق، واته، به ره به یان (ابن عباس و الحسن و سعید بن جبیر و مجاهید و قتاده و ابن زید).

دووهم: الفلق، واته، الخلق، درووستکردن (ابن عباس و الضحاک).

سیههم: الفلق، به ندینخانه یه که له دوزه خ (ابن عباس).

چوارەم: دۆنیکە لە دۆزەخ (السدي و ابن السائب).

پینجەم: درەختیکە لە ئاگر (عبداللہ بن عمرو).

شەشەم: دانەوێڵە کە دوولەت دەبێت.

وہ ہەر وہا ہەندیك لە شروڤە کەران دەلین، ناویکە لە ناوہ کانی دۆزەخ.

گرنگ، اللہی عەرەب و ئیسلام بە محمد دەلێت، پەناگە ببە بۆ خودای
فلق، بۆ خۆپاراستن لە کۆمەلێک شت:

یە کەم: لە خراپە کارییەم و ئەوانەى اللہ درووستی کردووہ.

دووہم: لە خراپە کارییەم "غاسق" کاتیك "وقب" دەبێت.

سێھەم: لە خراپە کارییەم فووکردنە گریکان (جادووگەران).

چوارەم: لە خراپە کارییەم حەسوود.

ئایەتی ۲

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

لە خراپە کارییەم ئەوہی درووستی کردووہ.

واتە، لە خراپە کارییەم و شتیك، کە اللہ درووستی کردووہ.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهليٲت، واته له شهري هه موو شتيكي
 خراب كه الله درووستي كردوو (له ابليس و نه وه كاني و وه چه كاني و دوزه خ
 و هه موو شتيك).

ٲايه تي ٣

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

به پيويستي دهزانم، كه له رووي زمانه و ايبه وه قسه له سهر ماناي وشه ي
 "غاسق" و "وقب" بكه م.

ابن منظور له لسان العرب سه بارهت به وشه ي "غسق" دهليٲت:

كاتيڪ دهليٲت "حين غسق الليل على الظراب" واته "انصب الليل على
 الجبال" واته شهو دايكوتايه سهر چياكان.

كه واته، "غسق" به ماناي كوتان و داكوتان ديٲ.

وه ابن منظور سه بارهت به وشه ي "وقب" دهليٲت واته "الكوي"،
 "النقرة" واته "كون" و "چال".

وه دهليٲت، وقب: (كل نقر في الجسد) واته ههر كونيڪ له كونه كاني له ش.

وه "وقب" واته، (الثقب الذي يدخل فيه المحور) واته، كونيكه كه
 ته وه ريكي ده چيٲته ناوه وه.

الاقاب: (ادخال الشيء في الوقبة) واته، شتيك بخهيه ته كونيكه وه

و امراة الميقاب: واته ژنيكي نيوگه ل فراوان.

که واته، ئايه تي ژماره ۳ ماناکه ی دهبيت به:

له خراپه کاری چووک که هه لدهستيت و دهچيته کونه وه.

هه لبه ته، زوربه ی شروقه کاران شهرميان کردوو که ئه م دهقه وهک خوی

وهبگيرن، له بهر ئه وه مانای تريان بوی داتاشيووه:

ابن الجوزی له زاد المسير ده لیت، وشه ی "الغاسق" له م ئايه ته دا چوار مانا

ده به خشیت:

یه که م: واته مانگ

فه رمووده یه که له الترمذی و النسائی هاتوو، که محمد سهیری مانگی

کردوو و به عائیشه ی گوتوو، ئه ی عائیشه په ناگه بو الله ببه له

خراپه کاری "الغاسق" کاتیک هه لدهستيت.

لیزه دا چهند پرسياریک دیته ئاراه:

دهقه که ده لیت، له خراپه کاری "شهرانگیزی" "غاسق" کاتیک "وقب"

دهبيت. ئایا مانگ شهرانگیز و خراپه کاره؟ هه رگیز.

وه ئه گهر مانگ خراپ بووايه و شه رانگيز بووايه چۆن الله اكبر سويندى به مانگ ده خوارد، وهك له ئايه تي ۲۳ سوره تي المدثر سويند به مانگ ده خوات و ده لئيت:

كَلَّا وَالْقَمَرَ . واته نه خير سويند به مانگ.

دواتر، له هه موو ده قه كاني قورئان "مانگ" به "قمر" ئاماژه ي پيكر اوه. ئه گهر نووسه ري قورئان مه به ستي مانگ بووايه ئه وا ده يگوت:

و من شر القمر اذا وقب

دووهم: ئه ستي ره

له هيچ قامووس يكي عه ره بي "الغاسق" به ماناي ئه ستي ره نايه ت.

الله ي عه ره ب و ئيسلام، له چه نده ها ده قي قورئاندا سويندى خوار دووه به ئه ستي ره و شويني ئه ستي ره كان. له ئايه تي ۱ سووره تي النجم ده لئيت:

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ. واته، سويند به ئه ستي ره كاتيک نزم ده بيته وه.

وه هه روه ها، سويند به شويني ئه ستي ره كان ده خوات، وهك له ئايه تي ۷۵ سوره تي الواقعة هاتوو وه ده لئيت:

فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ. واته به دنيا ييه وه سويند به شويني ئه ستي ره كان ده خووم.

وه له قورئاندا هاتووه، كه يه كتيك له كاره كانى ئەستېره، راوانان و په جمكردنى شهيتانه كان و جنوكه كانن، كاتيك ههول دهدهن له ژير بنميچى ئاسمانى دونياوه گوڤيان له چرپه و قسهى فريشته كان بيت. ئايهتى ۳ سورهتى الطارق دهئيت:

النَّجْمُ الثَّاقِبُ واته، ئەستېرهى كونكه ر (شهيتانه كان كون دهكات)

سيههم: شهو

"غاسق" بههيج شيويهك به ماناى شهو نايهت.

وه اللهى عه رهب و ئيسلام سويندى به شهو خواردوووه، كه واته، دهبيت شهو دياردهيه كى باش بيت و خراب نهبيت. ئايهتى ۱ سورهتى الليل دهئيت:

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى

وه سويند به شهو كاتيك روژ دادهپوشيت.

ئه گهر شهو خراب بيت، كه واته چون دهكرت خودا سويند به شتيكى خراب بخوات.

چوارهم: كوومه له ئەستېرهى ثريا. ابن زيد گوتوويهتى كاتيك ثريا بهديار ده كه ويت طاعوون و نهخوشي زور دهبن.

بهههمان شيوه، به لگهيهك نيه كه "غاسق" به ماناى "ثريا" بيت.

که واته، ئاخۆ ده بیټ مانای ئەم ئایه ته چی بیټ، که زۆربه ی شروقه که ران له ماناکه ی رایان کردوو ه؟

ئهو هی سهیره القرطبی ده ئیت: ده ئین، الغاسق " واته مار کاتیک ده گه زیت وه "وقب" کاتیک ده چیتته ژووره وه.

واته، به مانای مار و چوونه ژووره وه دیت. به لام له شروقه که ی مانایه کی به ته واو پیچه وانه ی داوه.

السیوطی له الاتقان فی علوم القرآن وابن عطیة له المحررالوجیز و فیروزابادی له معجم المحيط ده ئین:

(من شر غاسق اذا وقب)، واته، له شه ری چووکی پیاو کاتیک هه لده ستیت.

وه امام حامد الغزالی له احیاء علوم الدین ده ئیت:

فیاض بن نجیح گوتوو یه تی، کاتیک چووکی پیاو هه لده ستیت، دوو له سیی ئه قلی له ده ست ده دات. وه هه ندیک له اهلی علم ده ئین، کاتیک چووکی پیاو هه لده ستیت، ئه وا یه ک له سیی ئاینی له ده ست ده دات.

که واته چووکی پیاو، هه ر به راستی "غاسق" و شه رانگیزه، چونکه ئه قل و ئاین که م ده کات. له به ره ئه وه هه ولیتری به کیر ده ئین کافر بابه کافر باب.

وه امام حامد الغزالی به رده وام ده بیټ و ده ئیت، ابن عباس سه باره ت به ئایه تی (من شر غاسق اذا وقب) گوتوو یه تی، واته هه لسانی چووکی پیاو.

ئىنجا دەلىت، وه چووك به لايه، چونكه نه گهر ورووژا، نهوا هيچ نه قلتيك و
ئاينيك ناتوانيت له به رامبهريدا خوراگر بيت، مقاومهت بكات.

ئىنجا بهردهوام دهبيت و دهليت، ههر له بهر نهوه پيغهمبهر له نيزاكاني
گوتوويه تي: الله، په ناگه ده بهم بو تو، بو نهوه ي له شهري بيستنم و بينينم
و دلم و توواوم بمپاريزيت. وه ههروهها گوتوويه تي داواكارم له تو كه دلم
پاكه يته وه و نيوگه لم بپاريزيت.

له ئيسلامدا، ههر به راستي چووكي پياو شهري غاسقه كاتيك وقب دهبيت،
واته هه لده ستيت.

ئايه تي ٤

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

له خراپه كاري جادووگه ران كه فوو ده كه نه گري.

به ئي الله ي ئيسلام، برواي به خورافه ي جادوو و جادووگه ري هه يه.

الطبري ده ليت، خراپترين جادوو نهوه يانه كه فوو كراوه ته گريوه.

وه له صحيح البخاري هاتووه، كه عائيشه ده ليت، كاتيك پيغهمبهر
شهوانه ده چوووه سه رجياگه ي بو خه وتن، هه ردوو له پي دهستي له تهك
يهك داده نا، ئىنجا فووي پياياندا ده كرد، ئىنجا سووره تي "قل هو الله احد"

و "قل اعوذ برب الفلق" و "قل اعوذ برب الناس" ی ده خوینده وه، ئینجا دهسته کانی به دهم و چاوی و له شی داده هینا، وه ۳ جار ئەم کارهی ده کرد. هه ئه به ته محمد صلعم، ئەم کارهی کردوووه نه وهك به چاو بچیت و سیحر و جادو کاری لی بکه ن.

ئایه تی ۵

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

وه له شه ری چه سوود کاتیک حسوودی ده کات.

وه اللهی عه ره ب و ئیسلام، بروای به چاوو و زار هه یه، وه بروای به حسوودی هه یه، هه ر به راستی سهیره!

له صحیح مسلم فه رمووده یهك هاتوووه، محمد گوتووویه تی، العین حق واته، به چاوچوون، راستی و چه قیقه ته.

وه له صحیح الجامع، فه رمووده یهك هاتوووه محمد گوتووویه تی: له دوا ی قه زاو قه دهر زۆربه ی میلله ته که م به هۆی به چاو چوونه وه دهمردن.

ئاخۆ ده بیته ئه وانه کێ بن، که چه سوودی ده به ن به میلله تی ئیسلام و ئه قلی مو سلمانان؟

وه ههروهها فهرموودهيهك له جامع الترمذى وسنن ابو داود هاتووه، كه
محمد نيزاى بو حسن و حسين كردووه و گوتووويه تي:

په ناگه تان بو ده بهم به وتهى ته واوى الله، له هه موو شهيتانيك و دهرديك
وه له هه موو چاويكي زيان به خش.

وه له صحيح مسلم هاتووه، عائيشة ده لئيت، پيغه مبه ر فه رمانى پيكر دم كه
روقيه له چاو (نه وهك به چاو بچم) بكه م.

وه محمد سه ده ها فهرمووده ي هه يه له سه ر چاو و زار.

وه ئايه تي ٥١ سوره تي القلم ده لئيت:

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ
لَمَجْنُونٌ

وه ئه ي محمد، خو خه ريكه به چاو هه لئوشن (به چاوت به ن)، وه
كاتيك گوپيان له قورئان بوو ده لئين، هه ر به راستى محمد شئته.

سه يري ئه و لوجيكه سه يروسه مه ريه بكه ن: كافر هه كان به محمد يان گوتوووه
شئت، به لام له هه مان كاتدا ويستوو يانه به چاوى به ن.

كو تاي سووره كه.

(۲۱)

سوورهتی الناس (خهئک)

۱- قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

بلی په ناگه ده بهم بو خودای خهئک.

۲- مَلِكِ النَّاسِ

پادشای خهئک.

۳- إِلَهِ النَّاسِ

خودای خهئک.

۴- مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

له خراپه کاری چرپه چرپی شهیتان.

۵- الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

که له سینهی خهئک چرپه چرپ ده کات.

٦- مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ

له جنۆكه و خه لك.

شروقه و تيبيني

هۆكارى دابه زيني ئەم سوورته و سوورته "الفلق" هه مان هۆكارى دابه زينه.

ئه گهر سه رنجيكي ئەم پينج ئايه ته بدهين ده بينين:

يه كه م: سه رتاپاي سوورته كه وهك سوورته "الفلق" سه جهعه، (سجعي كاهينه كان واته شيوازي ده بريني جادووگه ره كان).

دووه م: ٣ ئايه تي يه كه م، هه مان مانا ده به خشن، (رب الناس، ملك الناس، وه اله الناس) واته خوداي خه لك، پادشاي خه لك و خوداي خه لك. دووباره كردنه وه يه كي زور بيمانايه.

سيهه م: ٤ جار وشه ي "الناس" له كو تاي پينج ئايه تدا هاتوو، (ئايه تي ١، ٢، ٣، ٥، ٦) كه له رووي ره وانبيژيه وه ده قه كانى زور كرچووكال كردوو.

ئينجا، ئايه تي ٤-٥ ده ئيت:

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

واته، په ناگه ده بهم بؤ خودای خه ئك و پادشای خه ئك و خودای خه ئك، له شهړی چرپه چرپی "الخناس" كه له سینهی خه ئك چرپه چرپ ده کات.

شروقه کاران ده لپن، "الخناس" واته، شهیتان یان جوړیکی تایبه ته له شهیتان، كه كاری سهره کی بریتییه له چرپه کردن له سینهی مروقه کان.

ابن الجوزی ده لپت: هه ركاتیك موسلمان ئماژه ی كرد به ناوی الله، ئه وا ئه م شهیتانه ون ده بیټ و چرپه چرپی نامینیت.

الطبری له جامع البیان ده لپت: ئه م شهیتانه هه م له کاتی دلته نگی وه هه م له کاتی خو شی فوو ده کاته دلی مروقه وه، وه کاتیك ئماژه به ناوی الله ده کریت ون ده بیټ.

دیاره ئه م شهیتانه له سووړی خوینی مروقه دا ده ژیټ و جار به جار سهردانیکي دلی مروقه ده کات. كه واته ده بیټ جه نابی هه زره تی الخناس مجلیسی دامه زران دبیت له دلی ئاشقه کان.

وه له بهر ئه وه، کاتیك فریشته کان سینگی پیغه مبهریان شق کردووه، له دلیدا کلوی شهیتانیا (علقة الشيطان)، یان به شی شهیتانیا دهره یناوه.

وه له صحیح البخاری و صحیح مسلم هاتووه، محمد گوتوویه تی، شهیتان وهك خوین له ناو له شی مروقه دا جرت و فرت ده کات.

وه ههروهها له صحيح البخارى و مسلم، فهرموودهيه كى محمد هاتووه، كه له بهشيكي فهرمووده كه دا دهئيت: شهيتان شهر و خراپه كارى دهخاته دلى مرؤفه وه.

ههر له بهر ته وه له ئيسلامدا روقيه بو دهركردن و دهريه پاندى جنوكه و شهيتانه كان، له ريگاي يه كيك له كونه كانى له شى مرؤف ريگا پيدراو و حهلاله و ئهسل و بنه ماي هه يه.

وه محمد، خؤدى خؤى روقيه ي بو خه لك كردوو. ريوايه ته كان ئيجگار زورن، كه تيايدا ئاماژه به وه كراوه كه محمد روقيه ي كردوو. به لام ليره دا ته نها ئاماژه به يه ك ريوايه ت ده كه ين، كه شيخ الالبانى له السلسله الصحيحة ئاماژه ي پيكر دووه، ريوايه ته كه دهئيت:

ژنيك، كوره 7 ساليه كه ي هينا بو لاي پيغهمبهر و گوتى رۆژانه دوو جار گه شكه ده گرئيت، ئه وه بوو پيغهمبهر تفيكي كرده ده مى مندا له كه و به (جنوكه كه يان شهيتانه كه ي) گوت، ده رچؤ ئه ي دوژمنى الله، من پيغهمبهرى الله م.

دواتر محمد، بو ئه م كاره ي، مه ريك وه ك هه قده ست له ژنه كه وه رده گرئيت.

ئينجا دوا ئايه ت دهئيت :

له جنوكه و مرؤف.

واته، په ناگه ده بهم بؤ خودای خه ئك و پادشای خه ئك و خودای خه ئك له خراپه کارې چرپه چرپې شهیتانی خه ناس، که چرپه ده کات له سینه ی خه ئك له جنوکه و له مروؤف.

ئایا له شهړی جنوکه و مروؤف وه یان شهیتان که چرپه چرپ ده کات له سینه ی جنوکه و مروؤف؟

الطبری ده ئیت: واته شهیتان چرپه چرپ ده کات له سینه ی جنوکه و مروؤف. ده که واته ده بوايه ئایه تی 5-6 یه ك ئایه ت بوونایه و بیگوتبایه:

الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

چونکه ئایه تی پینج ده ئیت، شهیتان چرپه چرپ ده کات له سینه ی "الناس" واته خه ئك (مروؤف).

دواتر ده ئیت، له جنوکه و مروؤف. دياره جنوکه ش سینه ی هه یه، وه جنوکه نه وه ی شهیتانه، که واته شهیتان چرپه چرپ ده کات له ناو دئی نه وه کانی.

کوټای سووره ته که.

(۲۲)

سوره‌تی الاخلاص (فریادی)

۱- قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

بلی ئه‌و الله دانه‌یه‌که.

۲- اللَّهُ الصَّمَدُ

الله پته‌وه.

۳- لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

لی‌ی له‌ دایک نه‌بووه، وه له‌ دایک نه‌بووه.

۴- وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

وه هه‌رگیز هاوشانی نه‌بووه.

شروقه و تبیینی

الواحدی له اسباب النزول وه السیوطی له لباب النقول فی اسباب النزول،
 ئاماژه به چند چیرۆکیك ده کهن، وهك هۆکاری دابه زین:

یه کهم: خه ئکانیکی یه هوودی هاتن بۆ لای پیغه مبه ر و گوتیان خودا که تمان
 بۆ وه سف بکه، ههروهك چۆن خودا له تهورات وه سفی خۆی کردوو،
 پیمان بلی خودا کهت له چ شتی که؟ وه له چ توخمیکه؟ له ئالتوونه، یان له
 مس، وه یان له زیو؟ وه ئایا ده خوات و ده خواته وه؟ ئه وه بوو، الله ئه م
 سووره ته ی دابه زاند و وه سفی خۆی کرد.

به گویره ی ئه م چیرۆکه، ده بیته سووره تی "الاخلاق" سووره تیك بیت له
 مه دینه، نهك له مه كکه دابه زییته، چونکه یه هوودیه کان دانیش تووی
 مه دینه بوون.

دووهم: موشریکه کانیه مه ککه، هاتن بۆ لای پیغه مبه ر و گوتیان وه سفی
 خودا که تمان بۆ بکه، ئه وه بوو ئه م سووره ته دابه زی.

سیههم: یه هوودیه کانیه خه یبه ر، هاتن بۆ لای پیغه مبه ر و گوتیان ئه ی باوکی
 قاسم، (واته محمد که ناسراو بوو به ابا القاسم)، الله فریشته کانیه له
 رووناکی په رده که ی درووست کردوو و ئاده می له قورینکی ره شه لگه راو
 درووست کردوو و ئیبلیدی له کلپه ی ئاگر درووست کردوو، وه ئاسمانی له
 هه ئم درووست کردوو، وه زهوی له که فی ئاو درووست کردوو، پیمان بلی

خوداکهت له چیه؟ پیغمبهر وهلامی نه دانه وه تاوه کو جبرایل ئەم سووره ته ی بو پیغمبهر هیئا.

به گویره ی ئەم چیرۆکه، ده بئیت ئەم سووره ته له مه دینه دابه زیبیت.

به لام ئەم چیرۆکانه، به مه بهسته وه دژ به یه هوودیه کان دروستکراون، چونکه له تهورات شتی وانیه خودا له توخم بئیت، له روانگهی پهرتووکی پیروزه وه، خودا رۆحه، وه فریشته کان له رۆح دروستکراون.

ابن اثیر الجزیری له "اسد الغابة" ده ئیت، کچی خالد بن سنان، هات بو لای پیغمبهر و گوئی لیبوو پیغمبهر سووره تی "قل هو الله احد" ی ده خوینده وه، کچی خالد گوئی ئەوه باوکم کاتی خوئی ده خوینده وه.

وه ابن شیبه النمیری له تاریخ المدینه ده ئیت، کچی خالد بن سنان، هات بو لای پیغمبهر و گوئی لیبوو پیغمبهر سووره تی "قل هو الله احد" ی ده خوینده وه، ئەوه بوو گوئی باوکم ئەوه ی ده خوینده وه که تو ده خوینده وه، پیغمبهر گوئی له راستیدا باوکت پیغمبهر بوو، به لام قهومه که ی پیمان نه زانی.

خالد بن سنان العبسی، یه کیک بوو له ئەحنافه کانی دورگهی عه ره ب، که خودا په رستی ده کرد، وه بهر له دایک بوونی محمد مردوو.

ئەم ریوایه ته پیمان ده ئیت، محمد ئەم سووره ته ی له خالد بن سنان العبسی بردوو.

ئايه تي ۱

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

بَلَىٰ تَعُوذُ بِاللَّهِ دَانَه يه كه.

"احد" بۆ مروّف به كاردىت، به لّام بۆ خودا ناشياوه، وه به كارهيّنانى "احد" بۆ خودا، شرك ده گه يه نىت.

بۆ نموونه "يه كىك" واته مروّفىك، واته دانه يه كه له كۆمه ئىك، يان له ژماره يه كه. بۆ نموونه پياويك له پياوان، خوئندكارىك له خوئندكاران.

وه ده توانين بلىن، ئەم ئايه ته تاكه ئايه ته كه ئاماژه به الله ده كات به "احد" له هه موو ئايه ته كانى ترى قورئاندا "احد" بۆ مروّف به كارها تووه.

القرطبي بهم كيشه ي زانيووه له بهر ئەوه ده ئىت:

(قل هو الله احد) واته "الواحد الوتر" واته "يه كه و تاك".

البغوى له معالم التنزيل ده ئىت، ابن مسعود له قورئانه كه ي نووسى بووى، وه ده يخوئنده وه به (قل هو الله واحد)، واته (بلى تَعُوذُ بِاللَّهِ يه كه).

ئە گەر بىروات به فره خودايى هه بىت ئەوسا ده كرئىت ئاماژه به "احد" بكه يت بۆ خودايه كه له خودا كان.

ثایه تی ۲

اللَّهُ الصَّمَدُ

السیوطی له الدر المنثور ده لئیت الطبرانی له "السنة"، فهرمووده یه کی دهرهیناوه که الضحاک ده یگیریتته وه وده لئیت، یهوودیه کان گوتیان ئه ی محمد ده زانین "احد" چیه، ئه ی "الصمد" چیه؟ پیغه مبه ر گوتی واته ناوی بوش نییه.

واته الله ناو له شی بوش نییه. ههر به راستی سهیره، موسلمانان خودایه که دهره رستن که له شیوه ی مروّفه، به لام وهک مروّف ناوسکی بوش نییه. چونکه الله ناخوات و ناخواته وه، ئه وا گه ده و ریخه لؤکی نییه و ناوسکی پته وه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، له تفسیری ثایه تی ۷۰ ده لئیت:

محمد بن اسحاق و خه لکانیکی دیکه ش، گوتوو یانه قهومی هوود، چند بتیکیان دهره رست، **بتیک به ناوی "صمد"** وه بتیک به ناوی "صمود" وه بتیک به ناوی "الهباء".

"انهم كانوا يعبدون اصناما فصنم يقال له صمد و اخر يقال له صمود و صنم يقال له الهباء"

وه دوکتور جواد علی، له المفصل فی تاریخ العرب قبل الاسلام ده لئیت، عهره بی دورگه ی عهره بی بتیکیان دهره رست به ناوی "صمد".

وه ابن سعد له الطبقات الكبرى، له بابته تي دووگيان بووني ئامينه دهئيت،
ئامينه گوتوويه تي، كاتيك محمد كهوته سكمه وه، له خه ومدا شتيك هات
بو لام و گوتي بلي:

أعيذه بالواحد الصمد، من شر كل حاسد

(محمد) ده سپيرم به تاك و ته نهاي " صمد ". له شهري هه موو
حه سووديك.

محمد له چهنده ها فهرمووده ي صحيحدا دان به وه ده نيت كه دايك و
باوكي بتپهرست بوون و دوزهخين، وه ته نانهت محمد گوتوويه تي من
بيبهريم له ئامينه، ههروهك چون ابراهيم بيبهري بوو له باوكي. كه واته
ده بيت نهو " صمد " ه ي ئامينه ئاماژه ي پي ده كات، بتيك له بته كاني دورگه ي
عه ره ي بووبيت.

كه چي ئامينه، محمدي داوته ده ست صمد، ده بيت صمد لاي ئامينه
ناسراو بووبيت.

ابن الجوزي له زاد المسير دهئيت، سه بارهت به ماناي وشه ي صمد، چوار
قسه هه يه:

يه كه م : " السيد " گه وه، كه پشتي پي ده به ستريت، بو دابينكردي
پيداويستيه كان.

دووه م: ناوه وه ي بوش نيه.

سېهه م: هه مېشه پي و نه به ديه.

چوارهم: "ده مينېته وه"، له دواي له ناو چووني خهلق.

الطبري ده لئيت: ناكوكي سه بارهت به ماناي وشه ي صمد هه يه، هه نديكيان ده لئين واته بو شاپي تي دا نيه و ناخوات و ناخواته وه.

هه نديكيان ده لئين، هه چي لي ده رنا چي ت واته پاشه رو ي نيه.

وه الرزاي له مفاتيح الغيب، ثامزه به ده يه ها مانا ده كات، له يه كيكيان ده لئيت: الصمد هو الاملس من الحجر الذي لا يقبل الغبار و لا يدخله شيء و لا يخرج منه شيء.

واته، "الصمد" بري تيه له به رديكي لووس، كه ته پووتوز هه لئا گري ت و هه چ شتيك نا چي ته ناويه وه و هه چي لي ده رنا چي ت.

زور روونه كه هه موو نه و سيفاتانه به رد و بت ده گري ته وه. به رد و بت هه چيان لي نايه ت، بو ش نين و پته ون، ناخون و ناخونه وه، پاشه رو يان نيه، و لووسن و ته پووتوز هه لئا گرن.

كه واته ثايه تي ۲ ده لئيت الله پته وه.

ئايه تي ۳

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

واته، نه لېي له دايك بووه، وه نه له دايك بووه، ههروهك ئايه تي ۱۰۱
سوره تي الانعام ده لئيت:

أَنِّي يَكُونُ لَهُ وُلْدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً

چون ده كريت الله، كوري هه بيت له كاتيكا دوستي ژني نه بووه.
واته، نه گهر الله، دوستي ژني هه بيت، نه وسا ده كريت مندا لي هه بيت.
نه گهر خودا خودا بيت، ده توانيت دوستيك بو خوي دروستبكات.
مه گهر خودا كامل القدره نيه؟ ده سيلات و تواناي په هاي نيه؟

ئايه تي ۴

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

وه هه رگيز كه سيك هاوشاني نه بووه.
ههروهك ئايه تي ۱۱ الشوري ده لئيت:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

هیچ شتیک وهك الله نیه.

له راستیدا، هیچ مرؤقیك وهك مرؤقیكى تر نییه، له رووی شیوه و سیمات و توانایی، هتد...واته، ئەم ئایهته ناکریت تهنها تایبته بکریت به خودا.

له بهر ئەوه ئەم دهقه له رووی لاهووتیهوه زۆر بی بنهما و بی مانایه، به تایبته تی که له فەرمووده صحیحه کانداهاتوو، که الله مرؤقی له سهه شیوهی خۆی درووست کردوو. له صحیح البخاری و صحیح مسلم فەرموودهیهك هاتوو، محمد گوتوو یه تی:

خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، واته الله، ئادهمی له سهه شیوهی خۆی -واته شیوهی الله - درووست کردوو.

وه الطبری له جامع البیان، ئامارزه به ریوایه تیکی دریژ ده کات سه بارهت به چۆنیه تی درووستکردنی ئادهم، وه چۆن فریشته کان له پهیکه ری ئادهم ده تۆقن کاتیک ده یبینن. چونکه پیمان وابوو که دوو خودایان ههیه، (چونکه الله ئادهمی له سهه شیوهی خۆی درووست کردوو)، تاوه کو ئیبلسی ساخته چی، به شیوهیهك له شیوه کان بۆی روون ده بیته وه که پهیکه ره که ی ئادهم، الله نیه. ریوایه ته که ده لیت:

کاتیک الله ئادهمی له شیوهی پهیکه ریك له قور درووست کرد، بۆ ماوهی چل سال وازی لیهینا و رۆحی فوو نه کرده ناویه وه. فریشته کان له پهیکه ری ئادهم تۆقیبوون، وه ئەوهی له هه موویان زیاتر تۆقیبوو ئیبلس بوو. له بهر ئەوه، هه ر کاتیک به لای پهیکه ره وه تیپه ر ده بوو، شه قیکی لی

دهدا و په يکړه که وهک فه خفووری دهنگی ده دایه وه (صلصال) ههروهک
 الله له قورئان ده لیت، (خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ) (ثایه تی ۱۴
 سووره تی الرحمن)، واته (مرؤفی له قورئیکی فه خفووری ئاسا درووست
 کردووه)، وه ئیبلیس ده یگوت، بؤ شتیک درووستکراویت. ئینجا ئیبلیس،
 له ده می په یکه ره که ده چووه ژووره وه و له کومی ده هاته دهره وه. ئیبلیس، به
 فریشته کانی گوت: له م په یکه ره مه ترسن، چونکه ناوی بؤشه به لام
 خودا که تان "صمد" ه و ناوی بؤش نییه و پته وه.

که واته "الصمد" واته، شتیک پته و که ناوی بؤش نه بیت.

کو تاپی سووره ته که.

(۲۳)

سوورەتی النجم (ئەستیرە)

۱- وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

سوئند بە ئەستیرە، کاتیک شوڤدەبیتەوہ و دەکەوئیت.

۲- مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

هاوریکەتان نہ گومرا بوو وہ نہ سەرکیش.

۳- وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

وہ بە ھەوہس قسە ناکات.

۴- إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

ئەو تەنھا وەحیە کە وەحیندر اوہ.

۵- عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

زۆر بە ھیز فیڤی کردووہ.

٦- ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى

خاوهن حیکمه ته و ریک وهستا.

٧- وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى

وه نهو له ئاسوی بهرز بوو.

٨- ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى

ئینجا نزیك بووه و دابهزی.

٩- فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى

بری دوو کهوان بوو یان که متر.

١٠- فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

ئینجا وه حی دا به بهنده کهی، نهوهی وه حاندى.

١١- مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

دل نکۆلی لهوه نه کرد نهوهی که بینى.

١٢- أَفْتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

ئایا شك و گومانى لى ده کهن له سه ر نهوهی بینى؟

۱۳- وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى

وه به راستی دابه زینیکی تریش بینی

۱۴- عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى

له لای سیدرهی کووتایی.

۱۵- عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى

که له لای به هه شتی نیشته جی بوون هه یه.

۱۶- إِذْ يَغْشَى السُّدْرَةَ مَا يَغْشَى

که سیدره داده پوشیت، جا چه ندیک دابپوشیت.

۱۷- مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى

بینین نه هه لوه سهی کردوووه وه نه هه له.

۱۸- لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى

به دلنیا ییه وه له نیشانه گه وره کانی خودا که ی بینی.

۱۹. أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى

ئایا لات و عوزا نابینن؟

۲۰- وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى

وه مهنات سئیه مه که ئه ویتیر.

۲۱. أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى

ئایا بۆ خۆتان نیرینه، وه بۆ ئه و مینه؟

۲۲- تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى

ده که واته ئه مه دابه شکردنیکی ناره وایه.

۲۳- إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى

له راستیدا ئه وه ته نها ناوانیکن خۆتان و باو کانتان ناوتان لیان ناوه، وه الله هیچ ده سه لاتییکی بۆیان دانه به زاندووه، ته نها پیاده ی مه زنده و هه وه سی ناخه کانیان ده کهن، له (کاتی کدا) لایه ن خودا که یان رینماییان بۆ هاتووه.

۲۴- أُمٌ لِلإِنْسَانِ مَا تَمَعَى

وه یان بۆ مروؤف هه یه ئه وه ی خۆزگه ی بۆ ده کات.

۲۵- فِیهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى

بۆ اللّٰهيه كۆتايى و سهرهتا.

٢٦- وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَن بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى

وه چهند فريشته له ئاسمانه كان، تكاو پارانه وه يان هيچ سوودىكى نيبه، تهنه ئه وكات نه بيت كه الله مؤلهت ده دات، بۆ ئه وهى خوى ده به وىت و لى رازيه.

٢٧- إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى

ئه وانه بى پروايان بۆ كۆتايى نيبه، ناويك له فريشته كان ده نين ناوى ميينه.

٢٨- وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

وه هيچ زانياريه كيان نيبه، تهنه پيادهى مه زنده كانيان ده كه ن، وه له راستيدا مه زنده كردن له به رامبه ر راستيدا هيچ نيبه.

٢٩- فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

ده خۆت به دوور بگره، له و كه سهى كه خوى به دوور ده گرىت له ئامازه كردنمان، وه هيچى ناويت تهنه ژيانى دونيا نه بيت.

۳۰- ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِمَن اهْتَدَى

ئەوہ ئاستی زانستیتیان، لە راستیدا خوداکەت دەزانیت بەوہی کہ گومرا
بووہ لە رینگاکە، وە ھەر خۆی دەزانیت بەوانە ی رینمای کران.

۳۱- وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا
وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى

وہ ھی اللہ یە ئەو شتانە ی لە ئاسمانە کان و ئەو شتانە ی لە زەوین، بۆ
ئەوہ ی سزای ئەوانە بدات کہ کارەکانیان خراب بووہ، وە پاداشتی ئەوانە
بدات کہ کارەکانیان باش بووہ.

۳۲- الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ
الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن انْتَقَى

ئەوانە ی خۆیان لە گوناھە گەورەکان و فاحیشە بە دوور دەگرن، تەنھا
بچوو کہ کان نەبیت، ئەوا لە راستیدا خوداکەت لیبووردە ی فراوانە، ھەر
خۆی باشتەر پیتان دەزانیت، کہ ئیوہ ی لە زەویدا دامەزراند، وە کہ ئیوہ
کۆرپە لە بوون لە سکی دایکانتان، دەکەواتە نە کەن خۆتان پاک کەنەوہ، ئەو
خۆی دەزانیت بەوہ ی خۆی پاراستووہ.

۳۳- أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى

ئايا ئەو ھت بينى كە رۆيشت؟

۳۴- وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى

وہ كە ميكي بەخشي و گرتيہ وہ.

۳۵- أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى

ئايا زانستي ناديارى لايہ وہ دەبينيت.

۳۶- أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

وہ يان پي رانہ گە يەندراوہ ئەوہى لە پەرتووكى موسا ھەبووہ.

۳۷- وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى

وہ ھى ئيبراھيم كە پابەند بوو.

۳۸- أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

لە راستيدا ھيچ كەسيك گوناھى كەسيكى تر لە ئەستۆ ناگريت.

۳۹- وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى

وہ ھيچ شتيك ھى مروف نيبە، تەنھا ئەوہى ھەوئى بو دەدات.

۴۰- وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يَرَى

وه له راستيدا ههوله كاني ههر ده بينریت.

٤١- ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى

ئینجا به باشتین شیوه پاداشت ده دریتته وه.

٤٢- وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ

وه به راستی کوتاییه که ی بو لای خودا که ته.

٤٣- وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ

وه ههر ئه وه به پیکه نینیت دینیت و ده تگری نیت.

٤٤- وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

وه ههر ئه وه ده تمرینیت و ده تری نیت.

٤٥- وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

وه ههر ئه وه جووتییکی له نیرینه و میننه درووست کردووه.

٤٦- مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ

له بریک ئاو کاتیک ده پرزیت.

٤٧- وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَةَ الْأُخْرَىٰ

وه له سه ريه تي بنياتنانيكي ديكه.

٤٨- وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

وه له راستيدا ئه و دهوله مه ند ده كات و ده تكات به كويله و پيسوات ده كات.

٤٩- وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ

وه له راستيدا هه ر ئه و خوداي (ئه ستيره ي) شيعرايه.

٥٠- وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

وه له راستيدا هه ر ئه و له پيشوودا عادي له ناو برد.

٥١- وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ

وه ئه موديش كه نه مان.

٥٢- وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ

وه له پيشوو قه ومي نوح، له چاو ئه وان، (عاد و ثمود)، سته مكارتر و سه ركيشتر بوون.

٥٣- وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ

وه موئته فيكه به هه وه سي خويان كرد.

۵۴- فَعَشَاهَا مَا غَشَّى

ئەوہبوو دایپۆشین ئەوہی دایپۆشت.

۵۵- فَبَائِيَّ آلاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى

دە کەواتە بە کامە چاکەى خوداکەت شک و گومان دە کەیت؟

۵۶- هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَى

ئەوہ هوشیاریکەریکە لە هوشیارکەرەکانی پێشوو.

۵۷- أَزِفَتِ الْأَرْفَةُ

رۆژی قیامەت نزیك بۆتەوہ.

۵۸- لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

کە هیچ کەسێک جگە لە اللہ ناتوانیت بەدیاری بخات.

۵۹- أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

ئایا لەم گوفتارە سەرسام دەبن؟

۶۰- وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَتَّبِعُونَ

وہ پێدەکەنن و ناگرین؟

٦١- وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ

وه ئیوه بی باکن و ده به ننگن؟

٦٢- فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

ده که واته کرنوش بو الله ببهن و بیپه سرتن.

شروقه و تبیینی

ئایه تی ١

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

لهم ئایه ته دا اللهی عه ره ب و ئیسلام، سویند ده خوات به ئه ستیره کاتیک شورد ه بیته وه و ده که ویت.

ناکوکی هه یه له نیو یا وه ره کان و تابعین و شروقه کاران، که (اذا هوی) چ مه به ستیک ده که یه نیت؟

ابن الجوزی له زاد المسیر ده ئیت، پینج قه ول هه یه سه باره ت به مه به ست لهم سوینده.

یه که م: واته "ثریا" که کومه ئیک ئه ستیره ن.

دووهم: ئه و ئه ستیرانه ن که ره جمی شه ی تانه کان ده که ن.

سپهههه: قورئانه، که بهش بهش دابه زیووه.

چوارهم: هه موو ئه ستیره کانی ئاسمانه.

پینجههه: زوهه ریه

ابن الجوزی ده لیت، له سههه ئهه به نه مایه ئه وهی ده لیت "النجم" واته
 "ثریا" ده لیت "هوی" واته "ون بوو و دیار نه ما"، وه ئه وانیه ده لیت
 "النجم" واته "ئه ستیره کان که ره جمی شه ی تانه کان ده کهن" ده لیت
 "هوی" واته "ره جمکردن"، وه ئه وانیه ده لیت "النجم" واته "قورئان"
 ده لیت، "هوی" واته "دابه زین"، وه ئه وانیه ده لیت، "النجم" واته "هه موو
 ئه ستیره کانی ئاسمان"، دوو قه ول هه یه:

یه کههه: "هوی" واته کاتیک دیار نامینیت.

دووهم: "هوی" واته کاتیک له ره وژی قیامهت په ره شوو ببلوو ده بن.

مینیش ده لیت، هه مووی قسه ی بینه مان، چونکه:

یه کههه: ئایه ته که ده لیت، "والنجم" واته، سویند به ئه ستیره، واته یه که
 ئه ستیره، وه نایگوتوووه "والنجوم" واته سویند به ئه ستیره کان.

دووهم: "هوی" له زمانی عه ره بی، واته شو ره بوونه وه و نزمبوونه وه و که وتن.

له بهر ئه وه ئایه ته که ره وونه و اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت،

سوئند به ئەستێرەیهك كه شۆردەبیتهوه و دەكهوئیت (به دیار دەكهوئیت).

ئایهتی ۲-۱۸

وه لامن بو سوئنده كه.

ئایهتی ۲-۴

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

محمد نه گومرا بووه، وه نه به لاریدا چووه، وه به هه وه سی خوئی قسه ناکات، به لکو له راستیدا ئه وهی ده یلئیت (قورئان)، ته نها وه حیه که که وهك وه حی بوئی دئیت.

ئایهتی ۵

ده لئیت که کی ئه م وه حیه فیئری محمد ده کات:

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

(شدید القوی) واته، زۆر به هیژ واته جبرائیل.

ئایه ته که واته: جبرائیل محمد فیرده کات.

ئايه تي ٦

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى

سه بارهت به مانای (ذُو مِرَّةٍ)، ناكوکيه کی زور هه يه.

الطبري له جامع البيان ده ئیت، ناكوکی هه يه سه بارهت به مانای (ذُو مِرَّةٍ).

هه نديک ده ئین واته، خاوهن سيمای جوان، (ابن عباس).

هه نديک ده ئین واته، خاوهن هيژ، (مجاهد، سفیان و ابن زيد).

له روانگه ی الطبري، ماناکه ی واته، خاوهن لاشه يه کی ته ندر ووست و باش و به هيژ، بی نه خو شیی و که مووکورپی.

که واته، (ذُو مِرَّةٍ) ده بیټ، به خاوهن هيژ و سيماجوان.

سه بارهت به (استوی) جيگير بوو.

ئايه تي ٧

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى

وه ئه و (جبرائیل)، کاتيک له ئاسوی به رز بوو.

واته، جبرائیلی خاوهن هیژ و سیماجوان، که محمد فیّر ده کات، فیّره ئه و ده قانه ده کات، که وهك وه حیی بۆی داده به زینیت، ئه و له ئاسۆی بهرز بۆ محمد به دیار که وت و خۆی پینیشان دا.

ئایه تی ۸-۹

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

ئینجا جبرائیل، نزم بۆوه و له محمد نزیك بۆوه، تاوه کو نیوانیان، (نیوان محمد و جبرائیل) ته نها به قه د دووری دوو جه مسه ری که وان یان که متر بوو.

ئایه تی ۱۰

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

ئینجا وه حیی دا به به نده که ی، ئه و وه حیه ی دای.

واته جبرائیل، وه حیی دا به به نده که ی.

ئایا محمد به نده ی جبرائیله ؟ یان به نده ی خودایه ؟

ئهم ئایه ته هه له یه.

ده بیّت به م شیوه یه بیّت :

فَأُوْحَىٰ إِلَىٰ صَاحِبِهِ مَا أُوحَىٰ

واته ئینجا وه حی دا به **هاوریکه ی**، نه وه حیه ی دای.

چونکه نه ده قانه ی پیشوو ده ئین:

سویند به نه ستیره که شو رده بیته وه و به دیارده که ویت، محمد نه گومرا بووه و نه به لاریدا چوو، وه به هه وه سی خو ی قسه ناکات، به لکو نه وه ی ده لیت که قورئانه وه حیه و بو ی دیت، وه جبرائیل که خاوه ن هیژ و جوانیه، محمد فی ر ده کات، (فی ره نه م ده قانه ده کات که وه ک وه حی بو ی دینیت)، نه وه بوو جبرائیل بو محمد به دیار که وت له ئاسوی بهرز، ئینجا دابهزی و نزیک بووه، تاوه کو نیوانیان بوو به قه د ماوه ی نیوان که وان، وه یان که متر، ئینجا وه حیه که ی به محمد دا.

که واته نابیت (عبده) بیت، به لکو (صاحبه)، چونکه محمد به نده ی جبرائیل نییه، به لکو جبرائیل و محمد به نده ی الله ن.

وه له ده یه ها فه رمووده هاتوو، که محمد ئاماژه به جبرائیل ده کات، وه ک "صاحب"، واته هاوری.

له مسند احمد فه رمووده یه ک هاتوو، که کومه ئیک یه هوودی مه دینه دین بو لای محمد و کومه ئیک پرسیری لی ده که ن، له یه کیک له پرسیاره کانیا ن ده ئین:

فأخبرنا من **صاحبك**، قال: جبريل عليه السلام.

پیمان بلی کی ہاوریکہ تہ؟ پیغمبر گوتی، جبرائیل سلاوی لی بیت۔

ٹایہ تی ۱۱-۱۲

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

أَفْتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

واتہ، دلی محمد درؤ ناکات، سہ بارہت بہ وہی بینی۔

ٹایا ئہی موشریک و کافرہ کان ئیوہ شک و گومان دہ کہن لہ وہی کہ محمد
بینی؟

ٹایہ تی ۱۱ پیمان دہ لیت، محمد بہ دل و خہ یال جبرائیلی بینیوہ، لہ ئاسوی
بہ رزدا۔

بہ لام کاتیک چیرؤکہ کہی بو کافر و موشریکہ کان گیپراوہ وہ پروایان پی
نہ کردوہ۔

ٹایہ تی ۱۳

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

وہ تہ نانہت محمد جاریکی دیکہش جبرائیلی بینی، کہ دادہ بہزی۔

لہ کوئی دادہ بہزی؟

ئايه تي ۱۴

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى

له لای سیدرهی کۆتایي.

واته جبرائیل، له سیدرهی کۆتایي داده به زی، کاتیک محمد به دل (خه یال) جبرائیلی بینی.

(سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) له کوئیه؟

ئايه تي ۱۵-۱۶

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى

إِذْ يَغْشَى السُّدْرَةَ مَا يَغْشَى

واته: لای سیدرهی کۆتایي به ههشت ههیه، که شوینی نیشته جیبوونه، نیشته جیبوونی باوهرداران له رۆژی قیامهت.

وه (سیدره) داده پۆشیت، ئه وهندهی که دایده پۆشیت.

وه جبرائیل "سیدره"ی داپۆشیبوو، هه موو یان بریک؟ الله اعلم.

ئايه تي ۱۷-۱۸

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى

واته: بينايي محمد نه هه لوه سه ي كرد، وه نه هه له، به لكو له راستيدا نيشانه گه وره كاني خودا كه ي بيني، واته جبرائيل و سيدة و به هه شتي به دلي (به خه يال) بيني.

ئه گهر لهم ده قانه ورد بيته وه، مانا كاني زور پروون .

به لام زانا كاني ئيسلام، ئه فسانه و چيروكي دروينا نه ي سه يروسه مه رهيان بو ئه م ده قانه داتاشيووه، وهك چيروكي ئيسرا و ميعراج، و سه ركه وتني محمد بو ئاسمانه كان و قسه كردني له گه ل خودا كه ي، هتد...

ليزه به پيوستي نازانم كه ئامازه به و چيروكه درووست كراوانه بكه م.

به لام سه باره ت به ئايه تي (فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ) ابن الجوزي له زاد المسير ده ئيت، ۳ قهول هه يه:

يه كه م: الله وه ي به محمد دا له شهوي ئيسرا و ميعراج.

دووه م: جبرائيل وه ي به محمد دا (ابن عباس).

سیئہم: اللہ وحی به جبرائیل دا و جبرائیلیش به محمد.

هه لبه ته ابن عباس، که ده لیت واته جبرائیل وحی به محمد دا، راست ده کات و ئایه ته که زور روونه.

دوو قهوله که ی تر دوورن له راستی، وه ته نها درووستکراون بو داپوشینی هه له ی ده قه که، که ده لیت "عبده".

له سه رچاوه ئیسلامیه کان سه ده ها فه رمووده هه یه سه بارهت به جبرائیل، به پیویستی ده زانم ئاماژه به هه ندیکیان بکه م:

له صحیح البخاری و صحیح مسلم فه رمووده یه ک هاتوو، که ابن مسعود سه بارهت به ئایه تی (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى) گوتوو یه تی که پیغه مبه ر جبرائیلی بینی ۶۰۰ بآی هه بوو.

وه امام احمد له "مسند" و عبد بن حمید له "سنن" و الطبرانی له "معجم" و ابو الشیخ له "العظمة" و ابو نعیم له "دلائل النبوة" و البیهقی له "دلائل النبوة" ئاماژه یان به فه رمووده یه کی ابن مسعود کردوو، که گوتوو یه تی، پیغه مبه ر جبرائیلی بینی، که ۶۰۰ بآی هه بوو، وه باله کانی ئاسویان گرتوو، وه له باله کانی هه دوپر و یاقوت دلۆپه ی ده کرد.

هه رچه نده له قورئان، ئایه تی ۱ سوره تی فاطر هاتوو، که فریشته کان ته نها جووتیک و دوو جووت و ۳ جووت بالیان هه یه.

جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مِّثْنِي وَثَلَاثَ وَرُبَاعًا

به لّام به گویرهی فهرمووده کانی محمد جبرائیل ۶۰۰ بانی ههیه.

وه سه بارهت به (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى)، دهیهها فهرمووده ههیه، لیڤه ئامارّه به ههندیکیان ده کهین:

ابن ابی حاتم له التفسیر بالمأثور ده لّیت، پرسیاریان له ابن عباس کرد، سه بارهت به (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى)؟ گوتی چونکه هه موو شتیک له ویدا کوّتایی دیت، وه ئه وهی له پشتیه وهیه تی، تهنها الله پیی ده زانیت.

وه له صحیح البخاری و مسند احمد فهرمووده یه که هاتووه، که محمد گوتوویه تی گه لای درهختی " سِدْرَةِ " به قه د گوچکه ی فیلن.

زاناکان نا کوکن ئایا (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) له چینی ههوتهمی ئاسمانه یان له چینی شه شه مه؟

به لّام ههروهک ناوی (المنتهی) یه، واته (کوّتا)، وه له دواى ئه م شوینه شوینی تر نییه، که واته ده بیّت له ئاسمانی ههوتهم بیّت، وه فهرمووده کان ده لّین، عرشى الله، له سه ره وهی ئاسمانی ههوتهمه.

وه ئه م سوره ته، ههروهک باسمان کرد، ده لّیت، (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) له (جنة الماوی) یه، واته له به هه شته.

ئایه تی ۱۹-۲۳

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَى تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى

اللهی عه رب و ئیسلام، له م پینج ئایه ته دا، رووی ده می ده کاته
موشریکه کان و ده لیت:

ئایا "لات" و "عوزا" و "منات" تان بینوه؟ ئایا بو خوتان نیرینه و بو خودا
میینه؟ هه ر به راستی ئه وه دابه ش کردنیکی ناره وایه.

ئه م بتانه ته نها ناویکن که ئیوه و باوکانتان ناوتان لیان ناوه، وه ئه م
(خوداوه ندانه)، هیچ ده سه لاتیکیان له لایهن الله وه پی نه دراوه، ئیوه ته نها
پیاده ی مه زنده و هه وه سه کانتان ده که ن، له کاتیکیا به دنیا ییه وه له لایهن
خوداکیان رینمایان بو هاتووه.

ئه م ده قه له رووی ده ربیرین و زمانه وانیه وه هه له یه، ده بوایه به م شیویه
بوایه:

إِنَّ هُنَّ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهُنَّ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِنَّ مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى

بوچی؟ چونکه له ئایه تی ۱۹-۲۰ ئاماژه به ۳ بت (خوداوه ند) کراوه، له بهر
ئه وه ده بیت (هن) به کربیت، نه ک (هی)، وه به هه مان شیوه (سَمَّيْتُمُوهُنَّ)
بیت به (سَمَّيْتُمُوهُنَّ)، وه (بها) بیت به (بهن).

وه به حوکمی ئەوهی ئایه ته که ئاراسته ی که سی دووه م کراوه (سمیتم) و (انتم) و (اباؤکم) که پاشگری (تم) و (کم) وه (انتم) به مانای ئیوه دیت، که چی دواتر هاتوو ده لیت، (جَاءَهُمْ) (بۆیان هاتوووه)، که بۆ که سی سیهه مه، که ده بیته بیت (جاءکم)، واته بۆتان هاتوووه.

"لات" و "عوزا" و "منات" ۳ خوداوهندی مینه بوون که له دورگهی عه ره ب به شتانیکی مه زن و پیروژ سه یرده کران، وه عه ره ب پیمان وابوو که ئەم خوداوه ندانه شه فاعه تیان بۆ ده که ن لای الله. وه پیمان وابوو که مروّف، زور له وه که متره که راسته وخۆ نیزاکانی ئاراسته ی الله بکات، به لکو ده بیته مروّف نیزاکانی و داواکاریه کانی ئاراسته ی ئەم خوداوه ندانه بکات، وه ئەم خوداوه ندانه به الله ی ده گه یه نن.

ئایه تی ۳ سووره تی الزمر له زمانی موشریکه کانه وه ده لیت:

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى

ئیمه ئەو بتانه ناپه رستین، ته نها بۆ ئەوه نه بیته که له الله نزیکمان بکاته وه.

واته : خه لکی دورگهی عه ره ب پروایان به بوونی "الله" هه بووه، به لام ئەم خوداوه ندانه یان "بت" به کاره ییناوه، بۆ له الله نزیکبوونه وه.

وه ئایه تی ۳۸ سووره تی الزمر ده لیت:

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ

وه ئه گهر پرسيار (له موشريکه کان) بکهیت، کي ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو؟ ئهوا به دنیاییه وه ده ئین، الله.

ئهم دهقانه و چهندهها دهقی تریش پیمان ده ئین، که عه ره ب له دورگه ی عه ره بی بروایان به الله هه بووه، به لام بتیان وهك سیمبولی شتانیکی پیروژ هه بووه، که گوایه شه فاعه تیان بۆ ده کات لای الله و له "الله" یان نزیك ده کاته وه.

وه ههروهها عه ره ب دهیانگوت ئهم ۳ خوداوهنده (لات و عوزا و مه ناته) کچه کانی الله ن. لیره دا الله توره ده بیته و ده ئیته سهیره بۆ خۆتان چه ز ده که ن کورپتان ببیته نهك کچ، که چی کچتان بۆ من داناوه؟ ئه وه به راستی دابه شکردنیکی ناره وایه.

وه ته نانه ت الله له موشريکه کان توره بووه، کاتیك گوته یانه فریشته کان میننه ن، ئایه تی ۱۹ الزخرف ده ئیته:

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ اِنَاثًا

وه (موشريکه کان) فریشته کانیان، که بهنده ی ره حمانن، کردوو به میننه.

وه ئایه تی ۵۷-۵۸ سووره تی النحل ده ئیته:

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

وه كچانيان بو الله دانه وه، شكومه نده، وه بوخويان ئه وهى ئاره زوو ده كه ن.

وه كاتيك دانه يه كيان مژده ي پي ده دريت، كه كچي بووه سيماي رهش هه لده گه ريت و مر و موچ ده بيت.

اللهى عه رب و ئيسلام، خوداو ه نديكي تا سه ر ئيسقان پياو سالاره، وه ته نانه ت له ئايه تي ۳۶ سوره تي ال عمران ده لئيت:

لَيْسَ الذَّكْرُ كَالْأُنْثَى

نيرينه وهك ميينه نييه.

ئه گه ر ديقه تي ئايه تي ۱۹-۲۳ بده ين ده بينين، كه كيشه ي هه ره گه وره ي اللهى عه رب و ئيسلام شرك نييه، به لكو كيشه كه ي له وه دايه كه ئه م خوداو ه ندانه (لات و عوزا و منات) ميينه ن.

له صحيح البخاري هاتوو، ابن مسعود ده لئيت: كاتيك پيغه مبه ر فتحى مه ككه ي كرد، ۳۶۰ بت له ده و روبه ري كعبه هه بوون.

وه زوربه ي هه ره زوري ئه م بتانه نيرينه بوون، بوچي اللهى ئيسلام و عه رب ئاماژه ي به ناوى يه كيك له م بته نيرينانه نه كردوو، وه له ئايه تي ۱۹-۲۰ ته نها ئاماژه ي به ۳ بت كردوو كه ميينه ن؟

الكلبي له "په رتووی بته کان" ده لیت، قوره یشه کانی پیش ئیسلام، به ده وره ی کعبه ده سوورانده وه و ده یانگوت:

واللات و العزی ومناة الثالثة الاخری

فانهن الغرانیق العلی وان شفاعتهن لترتجی

لیره دا به پیویستی ده زانم، که ئاماژه به ئایه تی الغرانیق بکه م:

ابن کثیر له البداية و النهاية ده لیت، له مانگی ره جه بی سالی پینجه می پیغه مبه رایه تی، محمد کومه ئیک موسلمان به سه رکردایه تی عثمانی کوری عفان ده نیریت بو حه به شه.

وه ئه م سووره ته سورته تی النجم له دوا ی کوچکردنی موسلمانان بو حه به شه دابه زیووه.

ابن کثیر ده لیت پیغه مبه ری الله، سووره تی "النجم" ی له مه ککه بو موشریکه کان خوینده وه. کاتیک گه یشته ئه و شوینه ی که ده لیت (أفرايتم اللات والعزی، ومناة الثالثة الأخری)، شهیتان ئه م دوو ده قه ی خسته ناو وه حیه که ی پیغه مبه ر که ده لیت، (تلك الغرانیق العلی، وان شفاعتهن ترتجی) واته، (ئه و بتانه شتانیکی مه زنن، وه شه فاعه تیان - لای الله - قبول ده کریت)، ئه وه بوو موشریکه کان گوتیان، ئه وه یه که م جاره محمد، به باش ئاماژه به خوداوه نده کانمان بکات، وه کاتیک پیغه مبه ر دوا ئایه تی خوینده وه، که ده لیت، (فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا)، واته، (ده کرنوش بو الله ببه ن و بیپه رستن)، پیغه مبه ر، کرنوشی برد و موشریکه کان کرنوشیان برد.

دواتر الله ئەم دوو دەقەى شەيتانى نسخ کرد و لابرد، هەر وهك ئايەتى ۵۲
سورەتى الحج دەلێت:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ
فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

(ئەى محمد)، وه هېچ پېغەمبەرێك و نێردراوێك نەبووه كه پېش تۆ
ناردوو مانە، كاتێك خۆزگەيه كى هەبووه، شەيتان وتەى خۆى نەخستبێتە
خۆزگە كانيه وه، الله ئەوه له كاردەخات كه شەيتان هیناويه تى، ئینجا الله كار
به ئايەتە كاني خۆى دەكات، وه الله زانا و دانايە.

وه ابن كثیر دەلێت، زۆرێك له شروۆفە كاران ئاماژەيان به چیرۆكى "الغرانیق"
كردوو، وه ئەوه هۆكار بووه بۆ گەرانە وهى زۆرێك له موسلمانان له
حەبەشە وه بۆ مەككە.

واتە، كاتێك موسلمانانى حەبەشە هەوالیان پېگەيشتوو، كه محمد دانى به
خوداوه نده كاني قورەيش ناوه، وه كيشە له نيوان محمد و قورەيشە كان
نەماوه، گەراونە تە وه مەككە.

امام الشنقىطى له اضواء البيان دەلێت، وه زۆرێك له شروۆفە كاران تفسیری
ئايەتى ۵۲ سوورەتى "الحج" يان به چیرۆكى الغرانیق كردوو. وه دواى
ئە وهى ئاماژەى به رووداوه كه كردوو دەلێت، تەنانەت ئەو موسلمانانەى
كوچيان كردبوو بۆ حەبەشە، گەرانە وه.

له شروقهى ئايه تي ۵۲ سووره تي الحج زياتر قسه ووباس ده كه ين له سهر
چيروكي الغرائيق، يان ئاياتي شهيتاني.

ئايه تي ۲۴-۲۵

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَّتْ، فَلِئِنَّ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى

يان بو مروف ده بيت، ئه وهى خوزگه ي بو ده كات، له كاتيكا الله خاوه ني
ئهم زيانه و قيامه ته.

ئايه تي ۲۶

وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ
لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى

وه چهند فريشته له ئاسمانه كان هه ن، ئه وا شه فاعه تي هيچيان سوودى
نابيت، مه گهر الله مؤله تيان پي بدات، ئه ويش بو كه سانيك كه الله خوى
ئاره زوو ده كات و لبي رازيه.

واته، فريشته كان ناتوانن شه فاعه ت بو كه سيك بكه ن به بي مؤله تي الله،
وه ته نها ده توانن شه فاعه ت بو كه سانيك بكه ن كه الله ويستي له سهره، وه
ههروه ها الله لبي رازيه.

ئايه تي ۲۷-۲۸

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

ئەوانەى كە باوەريان بە رۆژى دواى واتە زیندوو بوونەو و رۆژى
لێرسینەو و نییە، ناویك له فریشتەکانى الله دەنێن، كە ناویكى كچانەى.

و ئەوانە هیچ زانیاریە کیان نییە، تەنها پیادەى مەزنده کردن دەكەن، وە
مەزنده کردن له بەرامبەر هەق و راستیدا هیچ نییە.

ئەم دەقە هەلەى، (لَيَسْمُونُ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ)، (ناو له فریشتەکان
دەنێن ناوى مێینه)، چۆن ناوى مێینه له فریشتەکان دەنێن؟ له کاتیکدا
فریشتەکان بەشیکن له جیهانى نادیار و نابینرین؟

له چەندها دەقى قورئان هاتوو، كە موشرىكەكان گوتوو یانە، فریشتەکان
مێینهن، بەلام ناویان لێیان نەناو.

بۆ نموونه ئايه تي ۱۵۰ سوورەتى الصافات دەلێت:

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

وہ یان فریشتەکانمان بە مێینهی درووست کردوو و ئەوان شایەتەتال بوون.

ئايه تي ۴۰ سوورەتى الاسراء

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا

ئایا خودا که تان کوری بو ئیوه هه لبراردوو، به لام بو خوئی له فریشتهی مئینه؟

له بهر ئه وه ده بیته ده قه که به م شیوهیه بیته:

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يَقُولُونَ إِنَّا الْمَلَائِكَةُ لِنِاتٍ

واته، ئه وانهی باوهریان به رۆژی دواپی نییه، ده لئین فریشته کان مئینه ن.

ئایه تی ۲۹-۳۰

فَأَعْرِضْ عَنْ مَن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

ذَلِكَ مَبْلُغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَن اهْتَدَىٰ

ئه ی محمد خۆت له وه به دوور بگره که پشت له ئاماژه کانی ئیمه (قورئان) ده کات، وه هیچ شتیکی ناویت ته نها ژیاپی دونیا نه بیته.

ئه وه ئاستی زانستیانه، له راستیدا خودا که ت هه ر خوئی باشت ده زانیته که له رینگاکه ی کچی گومرا بووه، وه هه ر خوئی باشت ده زانیته به وه ی رینماپی کراوه.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت، (فَأَعْرِضْ عَمَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا)، ئەم ئایهته لای شروقه کارانی قورئان، به ئایهتی شمشیر، له کار خراوه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دهلیت، ئەم ئایهته به ئایهتی شمشیر، له کار خراوه.

وه القرطبی دهلیت، ئەم ئایهته (وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا)، (هیچی ناویتی تهنه زیانی دونیا نه بیته)، سه بارهت به النضر بن الحارث دابه زیووه.

ئایهتی ۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنِ

وه هی اللهیه هه رچیهك له ئاسمانه كانه (۷ ئاسمانه كه) وهه رچیهك له زه ویدایه ، بو سزادانی ئهوانه ی له كاره كانیان خراپه کاریان كرد، وه پاداشتدانه وهی ئهوانه ی له كاره كانیان باشه یان كرد.

ئایهتی ۳۲

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

ئەم ئايەتە تەواوکەرى بەشى دووھى ئايەتى پېشوۋە كە دەئىت، (يَجْزِي
الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنِ)، واتە، (پاداشتى ئەوانە دەداتەوۋە كە كارى باشيان
كردوۋە)، ئىنجا ئەم ئايەتە (ئايەتى ۳۲)، تەواۋ دەكات و دەئىت:

كە خۇيان لە گوناھى گەورە و خراپە كارى دەپارىزن، تەنھا بچووكە كان
نەبىت، (چونكە)، خوداكەت لىبوردەپى فراوانە، وە ئەو (اللہ) باشتەر پىتان
دەزانىت، كاتىك لە زەويدا ئىۋەى درووست كردوۋە، وە كە ئىۋە كۆرپە لە
بوون لە سكى دايكانتان، لەبەر ئەو، نە كەن خۇتان پاككەنەو (بلىن
گوناھمان نىيە)، وە ئەو (اللہ) خۇى دەزانىت بە كەسانىك كە خۇيان
دەپارىزن.

ئەم دەقە ئامازە بە چەند شتىك دەكات:

يە كەم: ئە گەر خۇت لە گوناھى گەورە و فاحشە "خراپە كارى" پاراست،
ئەوا پاداشتت لای اللہ دەبىت.

دووھم: گوناھە بچووكە كان "اللهم" هېچ نىيە، چونكە اللہ لىبوردەپى
فراوانە.

سىئەم: اللہ ئىۋەى لە سكى دايكە كانتان لە زەۋى درووست كردوۋە، وە
دەزانىت گوناھى بچووك "اللهم" تان دەبىت، جا نە كەن بلىن ئىمە پاكين و
بىگوناھىين.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن دهئيت، ابو هريرة و ابن عباس و الشعبي
گوتوويانه، "اللهم" واتە، هەموو شتىك كەمتر لە زينا. وە ابن مسعود و

ابو سعید الخدری و حذیفه و مسروق گوتوو یانه، "اللَّمَمَّ" واته، هه موو شتیک ته نها جووتبوون له پیشه وه (له زی) نه بیت، وهك ماچومووچ و چاوبازی و سهیرکردن و دهستگه مه.

وه له صحیح مسلم و مسند احمد فهرمووده یهك هاتووه، كه محمد صلعم گوتوو یه تی، الله به شه زینای له سه ره هه موو تاکیکی نه وه کانی ئاده م نوسیوووه و چاری ناچاره و هه ره ده بیت بیكات. زینای چاوه کان، سهیرکردنه، زینای زمان، قسه کردنه، وه خودی مرؤف خوژگه ده کات و ئاره زوو ده کات، وه نیوگه ل ئه نجامی ده دات، وه یان نکوولی لی ده کات.

له صحیح البخاری و صحیح مسلم فهرمووده یهك هاتووه، كه محمد ده ئیت، ته نها ۷ گوناھی گه وره (الموبقات السبع) هه یه، كه بریتین له:

یه كه م: شرك به الله.

دوو هه م: سیحرو جادوو.

سه یه هه م كوشتنی نه فسئك، كه الله حه رامی كردوو هه بیکوژیت.

چواره م: خواردنی زیده قازانج (ریبا).

پئنجه م: خواردنی سامانی هه تیوو.

شه شه م: راکردن له کاتی شه ر (جیهاد)،

حهوتهم: بوختانکردن به ژنانیکی ئیماندارى بیئاگا، (واته ژنانى کافر و بیئیمانى به ئاگا، ئاساییه).

وه اللهی ئیسلام له چهندهها دهقی قورئاندا دهئیت، تهنه شرك لیبووردنی لهسه ر نییه، وهك ئایهتی ٤٨ سوورهتی النساء.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَ يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

الله، له كهسانیک نابووړیت كه شركی پى ده كهن، وه دهبووړیت له شتانیک له خوارهوهی شرك، له كهسانیک كه خوی دهیهویت.

زاناکانی ئیسلام ناکوکی و خیلافیان ههیه، كه چ شتیك فاحیشه دهگریتهوه.

الجرجانی له پهرتووکی "التعريفات" دهئیت، هه شتیك "حدود" سزای شهریعهتی ئیسلامی بیگریتهوه فاحیشهیه.

ابن الاثير له النهاية في غريب الحديث و الاثر دهئیت:

زور جار فاحیشه له قورئاندا به مانای زینا هاتووه، وه به زینا دهگوتریت فاحیشه.

لیره دا روونه كه "اللمم" واته رامووسان و ماچووموچ و دهستگه مه و چاوبازی و لیخشان له ئیسلامدا، بهم ئایهته، ریگا پیدراوه.

له صحیح ابی داود (لالالبانی) و مسند احمد (تحقیق شعیب الارناؤوط) ریوایه تیك هاتووه ابن عباس دهیگریتهوه و دهئیت

جاء رجلٌ إلى النبيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فقالَ : إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ
قالَ : غَرَّبَهَا قالَ : أَخافُ أَنْ تَتَّبِعَهَا نَفْسِي قالَ : فَاسْتَمْتِعْ بِهَا

پیاویک هات بو لای پیغهمبهر و گوتی: ژنه کهم ریگا له پیاوان ناگریت که
دهستی لی ددهن، پیغهمبهر گوتی لی جیا به وه، پیاوه که گوتی ده ترسم که
دلم به دوایه وه بیت. پیغهمبهر گوتی توش خوشی لی بکه

ئهم فرموده یه پیمان ده لیت به لای محمدیشه وه ئاسایی بووه که پیاوان
دهست له ژنی بیگانه بدن به مهرجیک زینا نه کهن. واته دستگه مه و ماچ
و موچ و راموسان و لیخشاندن و له باوهش گرتن، له ئیسلام ریگا پیدراون و
ئاساین.

ابن قیم الجوزیه له پهرتوکی "روضه المحبین" باسی گه نجیکی قوز ده کات
به ناوی نصر بن الحجاج، به هوی ئه وهی ژنان و کچانی مدینه ناشق و
ئالوده و تامه زرۆی دهن، عومهری کوری خهتاب قژی ده تاشیت و ئاواره ی
به سپره ده کات. له به سپره، نصر بن الحجاج ده بیت به هاوړی مجاشع بن
مسعود که ژنیکی جوانی ده بیت، ژنه که ی مسعود ناشقی نصر ده بیت وه
نصر ژنه که ی مسعودی خوش ده ویت، کاتیک نصر ده زانیت که مسعودی
هاوړی بهم په یوه ندییه زانیووه، شهرم ده کات و له ماله کهیدا گوشه گیر
ده بیت و نه خوش ده که ویت .

ابن قیم ده لیت: مجاشع به ژنه که ی گوت : برۆ بو لای نصر، پشتی بخهره
سهر سینگت وه خواردنی بدهری. ده لیت ژنه که وایکرد.

ابن قىم پرسىارىك ده كات و ده ئىت: ئە گەر پرسىار بىكرىت ئايا شەرىعت رىڭاى بەم كارە داوہ؟

ئە گەر وەك رىڭاىە كى چارە كىردن و رىزگار كىردنى مروف بىت لە مەرگ، شتىك لەوہ مەزنىر نىبە كە زنىك پىاوئىكى بىڭانە و پىاوئىك زنىكى بىڭانە چارەسەر بىكات. وە پزىشك بە دەستە كانى دەست لە نەخوش دەدات بو چارە كىردن. بەلام چارەسەر كىردن لە رىڭاى "جماع" جووت بوون شەرىعت رىڭاى پىي نەداوہ، بەلام چارەسەر كىردن بە لەباوہ شىگرتن و ماچوموچ، ئە گەر ھۆكارىك بىت بو چارەسەر كىردن شەرىعت رىڭاى پى داوہ. وە ئەمە يە كىكە لە گوناھە بچوكە كان و گوناھىكى گەورە نىبە.

واتە ھەموو ئەو كارانە برىتىن لە "اللمم".

وہ زىنا تەنھا ئەو كاتە پىي دە گوترىت زىنا، ئە گەر تۆپە لەى چووكى پىاو لە زىي ژن چووہ ژوورەوہ، ئە گىنا لىخشاندىن و تەنانەت ئا و ھاتنەوہ لە لەسەر نىوگەلى زنىكى بىڭانە، تەنانەت ئە گەر داىكى كاكى موصلمان بىت بە فاحىشە و زىنا دانانىت. بەداخەوہ.

وہ ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتە پشتراستى ئەم راستىە دە كاتەوہ. القرطبى سەبارەت بە ھۆكارى دابەزىن دە ئىت، مقاتل بن سلیمان گوتوويەتى:

ئەم ئايەتە سەبارەت بە پىاوئىكى خورما فروش دابەزىي، پىي دە گوترا نىھانى خورما فروش، دوكانئىكى بچووكى ھەبوو، خورماى تىادا دە فروشت، زنىك ھات بو لای بو كرىنى خورما، نىھان بە ژنە كەى گوت لە ناو دوكانە كە

خورمای با شتر هه‌یه، کاتیک ژنه که هاته ژووه‌ره نبهان داوای لی کرد ریگی بدات له گه‌لیدا بکات، ژنه که ره‌تی کرده‌وه و رویشت، نبهان په‌شیمان بووه و هات بو لای پیغه‌مبهر و گوتی، ئە‌هی پیغه‌مبهری الله هه‌موو شتیکم له گه‌ل ئە‌هو ژنه کرد، تهنه‌ها جووتبوون نه‌بی‌ت، پیغه‌مبهر گوتی، له‌وانه‌یه می‌ردی ئە‌هو ژنه له غه‌زوو بی‌ت، ئە‌هه‌بوو ئە‌م ئایه‌ته دابه‌زی.

واته "اللمم" به خو‌شی بی‌ت، یان به زۆری ئاساییه. هه‌ر له‌به‌ر ئە‌هه‌ تحرش له ولاتانی ئیسلامی له لوتکه‌دایه.

ئایه‌تی ۳۳-۴۲

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى، وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى، أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى، أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى، وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى، أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى، وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى، وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَى، ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى، وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى

(ئە‌هی محمد)، ئایا ئە‌هو که‌سه‌ت بینوووه که پشتی لی‌کرد و رویشت، وه تۆزیک‌ی به‌خشی و گرتیه‌وه؟ ئایا زانستی نادیار‌ی لایه و ده‌بینیت وه یان ئا‌گادار نه‌کراوه‌ته‌وه له‌وه‌ی له‌ په‌رتووکی موسا و ابراهیمه، ئە‌هو ئیبراهیمه‌ی که وه‌فادار بوو، به‌وه‌ی که هیچ که‌سیک‌ گونا‌هی که‌سیکی تر له ئە‌ستۆ نا‌گری‌ت، وه به‌وه‌ی که مرۆف‌ خاوه‌ن هیچ نییه‌ تهنه‌ها ئە‌وه‌ی هه‌ول و کۆش‌شی بو ده‌کات، وه هه‌ول و کۆش‌شه‌کانی له‌ دا‌هاتوو ده‌بینی‌ت، ئینجا به‌ با‌شترین شیوه‌ پاداشت ده‌دری‌ته‌وه، وه کۆتاییه‌ که‌ی گه‌رانه‌وه‌یه بو لای خوداکه‌ت.

ئەم دەقانه باس له كه سيك ده كه ن كه په شيمان بوتهوه، رهنگ بيت له ئيمانهيان به محمد، وه نهو كه سه دياره گوناھي هه بووه، وه كه سيك ئامادهي نيشان داوه كه گوناھه كاني له ئهستو بگريت له بهرامبهر بهوهي كه له ئيسلام هه لگه رپتهوه. ئينجا الله اكبر بهم كه سه ده ئيت، دياره ئاگادارنه كراووتهوه، ئيمه له په رتوو كي موسا (تهورات) وه له په رتوو كي ئيبراهيم، ئاماژه مان به وه كردوو، كه هيچ كه سيك ناتوانيت گوناھي كه سيكي تر له ئهستو بگريت، وه ههروهها مرؤف خاوه ني هيچ نيبه، تهنها كووش و كردهوه كاني نه بيت. كه له روژي قيامهت ئەم كردهوانه هه لده سه نگيترين، ئە گه رباش بوون، ئەوا الله به باشترين شيوه پاداشت دهداتهوه، وه به دنيايييهوه، كووتاي مرؤف (له دواي مه رگ)، هه ر گه رانه وهيه بو لاي الله.

شروقه كاران ناكوكن، سه بارهت بهو كه سه ي كه ئەم ئايه تانه ئاماژه ي پي ده كات.

ابن الجوزي له زاد المسير ده ئيت، ياوه ره كان ناكوكن كه سه بارهت به كي ئەم ئايه تانه دابه زيوون؟ به سه ر چوار قه ول دابه ش بوون:

يه كه م: وه ليد كوري مغيره.

دووهم: النضر بن الحارث: كه گوايه كه سيك بووه به موسلمان، النضر هه نديك پاره ي داوه تي و پي گوتوو، من گوناھه كانت له ئهستو ده گرم، وه بهم شيويه كه سه كه ي له ئيسلام هه لگه راندوتهوه.

سيهههه: ابو جهل.

چوارهم: العاص بن وائل.

ثايه تي ٤٣-٤٧

وَإِنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى، وَإِنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

وَإِنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى، مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى، وَأَنْ عَلَيهِ النَّشْأَةُ
الْأُخْرَى

اللهي ئيسلام، لهه دهقانه و دهقه كاني دواتر، ئاماژه به تواناييه كاني خوي
دهكات و دهليت:

ههه منم به پيكه نينت دينم و دهتگريينم.

وهه منم جووتم لهه نيرينه و ميينه درووست كر دووه، لهه بريك ئاوي پرژاو، وهه
لهه سهه منه (واته الله)، كه درووست كردنيكي تر درووستتان بكه مه وهه، واته
لهه دواي مردن و لهه روي قيامهه.

ثايه تي ٤٥-٤٦ كاره ساتي زانستين لهه چهند روويه كه وهه:

يه كهه: اللهي ئيسلام، بهه شيويهه كي رهه قسه دهكات و دهليت، هه موو
زينده وهه ريكي نيرينه و ميينه ههيه، وهه وهه هه لهيه كي زانستيه.

زۆرن ئەو زىندەوهرانەى كە يەك رەگەزەن و نېرىنە و مېنەيان نىيە، (پىيان دەگوتىت زىندەوهرى ناسىكىسى).

دووم: لە روانگەى نووسەرى قورئان، ھەموو نېرىنەيەك تۆواوئىكى ھەيە كە دەپرئىت، ھەروەك چۆن تۆواوى پياو و وشتر و بەران ھتد دەپرئىن. ئەو ئازەلانەى كە تۆواويان ھەيە، بە مرؤقىشەو، مەرج نىيە تۆواويان وەك مرؤف و وشتر و كەر و ئەسپ و بەران پېرئىت.

بەلام محمد بىنيويەتى، تۆواوى پياو و كەر و ئەسپ و وشتر دەپرئىت وە ئەمەى كىرەو بە ھوكمىكى رەھا.

سېھەم: ئەم دوو دەقە پىمان دەلئىن، كە لە روانگەى اللەى عەرەبەو، تەنھا تۆواو بەرپرسە لە منداڵ دروستكردن، وە ژن تەنھا وەك كىلگەيەك وایە.

(لە سوورەتەكانى تر قسەى زياتر دەكەين سەبارەت بە قورئان و كۆرپەلەزانی).

ئايەتى ۴۸

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

وە ھەر ئەو (اللە) دەولەمەند دەكات و كۆپلە دەكات.

ابن منظور لە لسان العرب دەلئىت:

قنن: الْقِنُّ: الْعَبْدُ لِلتَّعْبِيدَةِ

الْعَبْدُ الْقِنُّ الَّذِي مُلِكَ هُوَ وَأَبَوَاهُ

قنن (القن)، واته بهنده، که به کۆيله کراوه. وه ده ئیت، "العبد القن" ئه و کهسه یه که خۆی و باوکی به کۆيله کراون.

هه موو وه رگیره کانی قورئان بۆ زمانه جیا جیاکان، به زمانی کوردیشه وه، مانای ئه م ده قه یان بۆ شتی سه یروسه مه ره ی جوان گۆریوو ه.

بۆ نموونه، بورهان محمد ئه مین، له وه رگیره نه کوردیه که، زۆر بیشه ره مانه نوسیویه تی:

ده و له مه ندی و ئه وه ی پتویست بیت ده یبه خشیّت.

وه ته نانه ت سه یری چه نده ها وه رگیره نی ئینگلیزیم کرد، به شیوه ی جۆراوجۆر، مانا که یان گۆریوو ه و جوانیان کردوو ه.

ئایا ئایه تی ٤٦ سوره تی النساء، مه به ستی یه هوودیه کانه یان له راستیدا مه به ستی ئیوه ی وه رگیره ؟ ئایه ته که ده ئیت:

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ

ده ستکاری وشه که ده که ن له شوینی خۆی.

بېگومان، روونه، که هر هه مووتان مدلیس و درۆزنن، وه به قه د یه ک
میرووله برواتان به وه نییه قورئان له لایهن خوداوه بیټ، ئه گینا زۆر
بیشه رمانه مانای ده قه کانتان نه ده گۆری.

وه ته نانهت ئه گهر سهیری چهند ئایه تیکی پیشوو بکهیت ده بینیت، که
ئاماژهی کردوو به دژه کان: پیکه نین و گریان، مردن و ژیان، نیر و می. کاتیک
هاتوو ده لیت، وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

واته، هر ئه وه ده و له مهند ده کات و هه ژار (به کۆیله) ده کات.

دهستکاریان کردوو و کردوو یانه به "ده به خشیت".

به راستی شهرمه.

ئایه تی ٤٩

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَىٰ

وه هر ئه وه خودای (ئه ستیره ی) شیعرایه.

شروقه کاران ده لین "الشعری"، ئه ستیره یه ک بوو که عه ره ب له سه رده می
جاهیلی ده یه پرست.

القرطبی ده لیت، یه که م که س له دورگه ی عه ره ب که ئه م ئه ستیره یه ی
په رست، یه کیک له باپیره کانی ئامینه ی دایکی پیغه مبه ر بوو، که ناوی

ابوكبشة (باوکی بهران) بوو، له بهر ئه وه موشریکه کان به پیغه مبهریان
ده گوت "ابن ابی کبشة"، واته کوری باوکی کهبشة

ئایه تی ۵۰-۵۴

له م پینج ئایه ته اللهی ئیسلام، ئامازه به وه ده کات که چه ند قه ومییکی
پیشووی له ناو بردووه: عاد و ثمود و نوح و موئته فیکه. وه ده لیت:

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ، وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ

وَقَوْمِ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ، فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ

وه ئه و بوو که قهومی عاد له سه ره تا، ئینجا ثمودی له ناو برد و نه مان.
وه پیش ئه وان قهومی نوح، چونکه ئه وان سته مکارتر و سه رکیشتری بوون.
وه موئته فیکه دارما و رووخا، ئینجا دایپۆشی، ئه وهی دایپۆشت.

له ئایه تی ژماره ۵۳ (هم) زیادهیه و بی مانایه.

شروقه که رانی قورئان وه ک ابن کثیر و القرطبی و الطبری ده لین، "المؤتفکة"
گوندیک بوو له گونده کانی قهومی لوت، ئه وه بوو الله جبرائیلی نارد، به
بالیکی به رزی کرده وه و سه راوژیری کرد.

(فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى) واته دايپوشرا، بهوهی که پی دايپوشرا، کاتیک الله بهردی کبریتی بهسهردا باراند و گونده کهی داپوشی.

ئایهتی ۵۵-۵۶

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَى

ده که واته به کامه چاکهی خوداکهت شکووگومان ده کهیت؟

الله، لهم دهقه مه بهستی کییه؟ چونکه ئاراسته یه کهسی کردوو.

شروقه کاران ناکوکن: هه ندیکیان ده لئین، واته ئه ی محمد، هه ندیک ده لئین، واته ئه ی نه وه کانی ئادهم، هه ندیک ده لئین، ولید کوری مغیره.

ئهو (محمد)، هوشیاردهریکه له هوشیاردهرانی یه کهم.

واته محمد، وهک پیغه مبه رانی پیشوو هاتوو هوشیاری بدات.

ئایهتی ۵۷-۵۸

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ، لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

قیامهت نزیك بۆته وه، که هیچ کهسیک ناتوانیت بزانیته کهیه، ته نها الله نه بیته، به لام ئاگادار بن نزیکه.

ئايه تي ۵۹-۶۱

أَقْمِنُ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ

واته: ئايا هەر به راستی سه يرتان بهم قسه يه دیت؟ وه پیده که نه نن و ناگریین؟

بهم قسه يه واته (نزيك بوونه وهی رۆژی قیامهت).

والله وبالله وتالله من جار جارئك ده گريم، به لام بو ئه قلی موسلمانانی کورد.

ئینجا ده ئین، ئه ری ئیوه بیباک و بیئاگان؟

ئايه تي ۶۲

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا (ئى ده کرنۆش بو الله ببهن و بیپه رستن).

کاتیک محمد ئەم ده قه ده خوینیته وه، موشريك و موسلمانان له گه ئیدا کرنۆش ده بهن بو کعبه که ۳۶۰ بتی لی بووه.

کۆتای سوورپه ته که.

(۲۴)

سوورەتی عبس (مروومۆچ)

۱- عَبَسَ وَتَوَلَّى

خۆی مروومۆچ کرد و رووی وهرگیڕا.

۲- أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى

که نابیناکه هات بو لای.

۳- وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى

وه تو چوزانیت، به لکو پاک بوایه ته وه.

۴- أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى

یان بیرهینرابووایه وه، وه بیرهینانه وهی سوودی هه بووایه.

۵- أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى

به لام ئه وهی دهوله مهنده.

۶- فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى

تۆ بهرەنگاری دەبیتەو و له گە ئیدا دادەنیشیت.

۷- وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزَّيَّ

و و له سەر تۆ نییه ئە گەر پاك نه بێتەو.

۸- وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى

و و به لأم ئەو و هاته لات داوای کرد.

۹- وَهُوَ يَخْشَى

و و ئەو دەترسیت.

۱۰- فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

تۆ خۆت له ئەو فەرامۆش دەکەیت.

۱۱- كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

نه خیر ئەو و و بیرهینانه و هیه.

۱۲- فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

و و هەر که سیک ئاره زووی ئاماژە ی پیکرد.

۱۳- فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ

له په راوړيكي ريزداره

۱۴- مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

به رزکراوهی پاککراوه.

۱۵- بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

به دهستی نووسه ران.

۱۶- كِرَامٍ بَرَرَةٍ

ريزداري بي گوناوه.

۱۷- قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

مروف به کوشت چیت، چی وایکردووه کافر بیت.

۱۸- مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ؟

له چی شتیک درووستی کردووه؟

۱۹- مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

له بریک ئاو درووستی کردووه، ئینجا چاره نووسی دیاری کردووه.

۲۰- ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ

ئینجا ریگا که (دیاری کردووه) وایکردووه پایدا پروات.

۲۱- ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

ئینجا مرداندوووه تی و له گۆری ناوه.

۲۲- ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

ئینجا کاتیک ئاره زوو ده کات بنیاتی بنیته وه.

۲۳- كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

نه خیر، هه رکه پیشیلی ئه وه ده کات، که فه رمانی پیده کات.

۲۴- فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

ده با مروؤف سهیری خواردنه که ی بکات.

۲۵- أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

له راستیدا ئیمه ئاومان (باران) رژاند، به رژاندن.

۲۶- ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

ئینجا زه ویمان له ت له ت کرد، به له تکردن.

۲۷- فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

وه دانه وئله مان تيايدا پرواند.

۲۸- وَعِنَبًا وَقَضْبًا

وه ترى و (درهختي) لقويو پيدار.

۲۹- وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

وه زهيتون و خورما.

۳۰- وَحَدَائِقَ غُلْبًا

باخچه ي چروپر.

۳۱- وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

وه ميوه و گزوگيا.

۳۲- مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِالْأَنْعَامِ كُمْ

بو سوودي خوٲان و مهرومالاتتان.

۳۳- فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ

وه كاتيك گرمه كه هات.

۳۴- يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

ئەو رۆژە کە پیاو لە براکەى راده کات.

۳۵- وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

وہ لە دایکی و باوکی.

۳۶- وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

وہ لە هاوسەری و مندالەکانی.

۳۷- لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

وہ لەم رۆژەدا بۆ هەموو یه کێک شتیک ههیه که سهرقالیه تی.

۳۸- وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ

لەم رۆژەدا روخساره کان هەن دیارن.

۳۹- ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ

به پیکه نین و گه شاون.

۴۰- وَوُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَبْرَةٌ

وہ لەم رۆژەدا روخساره کان هەن، ته پوو تووزیان له سه ره.

٤١- تَرْهَقُهَا قَتْرَةٌ

دوکه‌ل ماندووی کردووہ.

٤٢- أَوْلَيْكَ هُمُ الْكُفْرَةُ الْفَجْرَةُ

ئەوانە کافرە خویریە کانن.

شروقه و تبیینی

ئایهتی ١-١٠

الواحدی له اسباب النزول و السیوطی له لباب النقول فی اسباب النزول و الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له القران العظیم و القرطبی له الجامع لاحکام القران و الحاکم له المستدرک علی الصحیحین، هتد، ده‌لین، سه‌بارەت به ابن ام مکتوم، که پیاوئیکی نابینا بوو، دابه‌زی.

ده‌لین، ابن ام مکتوم، هات بو لای پیغهمبەر، وه پیغهمبەر قسه‌ی ده‌کرد له گه‌ل عَثْبَةَ بن ربيعة، و ابا جهل بن هشام، و عباس بن عبد المطلب، و ابيّ وأمیه، هه‌ردوو کوره‌که‌ی خلف، بانگیشه‌ی ده‌کردن بو الله، وه ئاواته‌خواز بوو بین به ئیسلام. ابن ام مکتوم هه‌لسایه‌وه و گوتی ئە‌ی پیغهمبەری الله ئە‌وه‌م فی‌ربکه‌ که الله فی‌ری کردوویت، وه به‌رده‌وام پیغهمبەری بانگ ده‌کرد و قسه‌که‌ی دووباره ده‌کرده‌وه، پیغهمبەر ده‌م و چاوی مرووموچ کرد له ابن ام مکتوم و پرووی خو‌ی لیوه‌رگی‌را، وه پیغهمبەر له دلی خویدا گوتی: ئیستا

ئەو گەورە پیاوھ قورەیشیانە دەلین، تەنھا نابینا و نەزان و کۆیلە بە دوای محمد دەکەون. ئەوەبوو پیغەمبەر خۆی لە ابن ام مکتوم مروومۆچ و گرژ کرد و پرووی خۆی لی وەرگیڤرا و بەردەوام بوو لە قسە کردن لە گەل گەورە پیاوانی قورەیش ، ئەوەبوو اللّٰه ئەم سوورەتە ی دابەزاندا، لە ئایەتی ۱-۱۰.

ئایەتی ۱-۱۰ دەلێت:

عَبَسَ وَتَوَلَّى، اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمَى، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزَّيْجَى، اَوْ يَدَّكُرُ فَتَنْفَعَهُ
الذُّكْرَى، اَمَّا مَنْ اِسْتَعْتَى، فَاَنْتَ لَهُ تَصَدَّى، وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّيْجَى، وَاَمَّا مَنْ
جَاءَكَ يَسْعَى، وَهُوَ يَخْشَى، فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى.

واتە:

ئە ی محمد، خۆت گرژ و مروومۆچ کرد و پرووت لی وەرگیڤرا، کاتیک نابینایەك (ابن ام مکتوم) هات بو لات، وه تو چووزانیت، به لكو هیدایەت دەدرا و له گوناھەکانی پاك دەبوو، وه یان کاتیک قسەت لە گەلیدا دەکرد سەبارەت بە اللّٰه و خوداپەرستی سوودی بو ی دەبوو، (واتە هیدایەت دەدرا). بەلام کەسانیک کە دەولەمەندن، تو له گەلیدا دادەنیشیت و قسە ی لە گەلدا دەکەیت. وه به دەست تو نییە دەبا نەیهویت پاك بیتەوه. بەلام ئەو هی به قاچەکانی خۆی دیت بو لات و له خودا دەترسیت، تو پشتگوپی دەخەیت و فەرامۆشی دەکەیت.

ئەم ۱۰ دەقە و هوکارە ی دابەزینکە ی، پیمان دەلێت، محمد لە نابینا و مرووفی هەزار شەرمی کردوو.

به لّام دياره دواتر، ههر خودی گهوره پياواني قورهيش لۆمهى محمدیان کردوو و گوتوو یانه محمد چۆن پیغه مبه ریکی نیردراوه، که خۆی مروومۆچ ده کات له پیاوئیکی نابینا، ئەوا محمد ئەو سوورتهی دابه زاندوو بو ئەوهی بلیت خوداکه م لۆمهى کردم.

الطبری سه بارهت به ئایه تی (أَمَّا مَنْ اسْتَعْنَى)، (به لّام ئەوهی دهوله مه ند بوو) ده لّیت، واته ئەى محمد، به لّام کاتیک که سیک دهوله مه ند بوو ئەوا تو قسه ی له گه لدا ده کهیت، به هیواى ئەوهی موسلمان بیّت.

وه ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، ده لّیت، واته دهوله مه ند.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لّیت، واته خاوهن سامان و دهوله مه ند.

ئایه تی ۱۱

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

له م ئایه ته دا الله ی عه ره ب و ئیسلام، ئینزاریکی سوور به محمد ده دات و ده لّیت: (کلا) نه خیر ئەى محمد، ئەوه چیه کاتیک نابینایه ک به قاچه کانی خۆی بو خوداپه رستی دیت بو لات، خۆت گرژ و مروومۆچ ده کهیت و رووت لیی وه رده گیریت و قسه ی له گه لدا ناکهیت و فه رامۆشی ده کهیت؟ هه رگیز وانا بیّت، (إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ) ئاگاداره، ئەوه ئاگادار کردنه وه و وه بیره یینانه وه و عیبه رته، وه نه کهیت جاریکی تر ئەم کاره بکهیت.

القرطبي دهلئت: واته ئه‌ى محمد نه كه‌يت جاريكى تر ئه‌م كاره بكه‌يت:
پيشوازي له ده‌له‌مه‌ند بكه‌يت و پرووت وه‌رگئت له هه‌ژاريك.

الطبري دهلئت: كار وانأيت ئه‌ى محمد، پرووت له هه‌ژاريك گرژ بكه‌يت و
پشتت ليى بكه‌يت ، وه‌ روو له ده‌وله‌مه‌ند بكه‌يت و قسه‌ى له‌گه‌ندا
بكه‌يت، به‌لام با ئه‌وه عيره‌ت بئت.

ئايه‌تى ١٢-١٦

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ، فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ، مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ، بِأَيْدِي سَفَرَةٍ، كِرَامٍ بَرَرَةٍ

واته، ئه‌م سووره‌ته وه‌ك وه‌بيره‌ينانه وه‌يه كه‌ بو هه‌ر كه‌سيك ئاره‌زووى كرد
وه‌بيرئته‌وه، وه‌ له په‌راويكى ريژدارى به‌رزى پاكه، به‌ ده‌ستى نووسه‌ره‌كانه
كه‌ به‌ريز و بيگونا و پاك.

الطبري دهلئت: (فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ، مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ) واته، له تابلوى
پاريژراوه، كه‌ پاك و به‌رزه و لاي الله‌يه.

القرطبي دهلئت، واته لاي الله‌يه و ده‌ئين له په‌رتووكى پيغه‌مبه‌رانه، وه
به‌لگه‌ ئه‌م ئايه‌ته‌يه كه‌ دهلئت: (إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى صُحُفِ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى)، (ئايه‌تى ١٨-١٩ الاعلى) واته، (ئه‌وه له په‌رتووكه‌كاني
يه كه‌مه، په‌رتووكى ابراهيم و موسا).

ابن الجوزي له زاد المسير دهلئت: (فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ)، واته له په‌رتووكى
ريژداره، وه‌ دوو قه‌ول هه‌يه سه‌باره‌ت به‌ مه‌به‌ست له‌م ئايه‌ته‌:

یه کهم: تابلوی پاریزراو (مقاتل بن سلیمان).

دووهم: پهرتووی پیغهمبهران. وه له سهر ئهم بنه مایه (مَرْفُوعَةٍ)، واته پایه بهرز.

(مُطَهَّرَةٌ)، واته پاکراوه له شرك و كوفر.

وه ابن الجوزی سه بارهت به (بِأَيْدِي سَفَرَةٍ)، (به دهستی نووسهران) ده لیت ۳ قهول ههیه:

یه کهم: نووسهران (ابن عباس و مجاهد و ابو عبیده و ابن قتیبة و الزجاج)

الزجاج گوتوویه تی واته نووسهر.

به پهرتووکه کانی پیغهمبهرانی پهرتووکی پیروز، (تهورات)، ده گوتریت "سفر" که کویه کهی ده کاته "اسفار".

دووهم: خوینهران (قتادة)

سیههم: فریشته کان.

ئایه تی ۱۷

قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

اللہی عہرب و ئیسلام، لہم ئایہ تہ دەئیت، دەک بە کوشتن بچیت باشہ
بۆ خۆت و کوفرت.

سہیرہ کہ خودا بلّیت، دەک بە کوشتن بچیت.

ئایہ تی ۱۸-۱۹

مِنْ أَيْ شَيْءٍ خَلَقَهُ، مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

ئینجا دەئیت: لہ چ شتیک درووستی کردووہ، تاوہ کو کافر بیت و ئیمان
نہہئیت و خۆت پی شتیک گرنگ بیت؟ لہ وہ لامدا دەئیت:

لہ تۆزیک ئاو (تۆواو) درووستی کردووہ، ئینجا چارہ نووسی دیار کردووہ.

وہک ئایہ تی ۳۷ سوورہ تی الکھف دەئیت:

أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا

ئایا کوفرت کرد، بہوہی کہ درووستی کردوویت لہ خۆل، ئینجا لہ بریک
تۆواو، ئینجا تۆی کردووہ بہ پیاو؟

ابن کثیر سہبارہت بہ (فَقَدَرَهُ) دەئیت، واتہ کاتی مہرگ و بژیوی و کاری
دیاری کردووہ، وہ ہەر وہا شادمان بیت، وہ یان سہرکیش.

لہ صحیح البخاری و صحیح مسلم، فہرموودہیہک ہاتووہ کہ محمد
صلعم دەئیت، دواى ئەوہی کۆرپہلہ دەگاتہ قووناغی "مضغة" واتہ "پارچہ

گۆشتیکی بی سهروبهر"، الله فریشته دهئیرت رۆحی فوو بکهنه ناویهوه.
ئینجا فهرمانیان بی دهکات، چوار شتی بو دیاری بکهن: کاتی مه رگی و بژیوی
و کاری، وه سهرکیش بیټ یان شادمان.

ئایه تی ۲۰-۲۲

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ

دهئیت، ئینجا ریگمان بو مهیسه ر و سانا کردوو.

ئینجا (الله)، دهیمرئیت و دهیخاته گۆرهوه.

ئینجا ههر کاتیک ئاره زووی کرد بنیاتی دهکاتهوه، واته زیندووی دهکاتهوه.

ئهوهی سهیره، ئایه تی ۲۱ که دهئیت، ئینجا الله دهیمرئیت و له گۆری
دهئیت.

یانی چۆن الله له گۆری دهئیت؟

الطبری زانیویه تی ئەم دهقه کاره ساته، وه دهیهوئیت پینهی بکات و دهئیت:

ئەوھى لە گۆرى دەنیت اللەيە، چونكە اللە فەرمانى كردووھ بە لە گۆرنانى
مردوو.

ئەي پيش ئىسلام، كى فەرمانى بە بتپەرستە كان كردبوو مردوھ كانيان لە گۆر
بنين؟ لە گۆرنانى مردوو، داھينانىكى مروفي كوھ، كاتيك بينوويانە
خوشەويستە كەيان بوگەن دەكات و ئازەل و درندە دەيخون، لە گۆريان
ناوھ.

ئايەتى ۲۲ دەلئيت: **ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ**

ئايا (نشر) يان (نشر) بەماناي كوگردنەوھ و جمع دئيت.

لەم ئايەتە بە (نشر) هاتووھ، كە لە زمانى عەرەبى واتە پەرتوبلاويپكردن.

لە ئايەتى ۲۵۹ سوورەتى البقرە بە (نشر) هاتووھ كە دەلئيت (وَإِنظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِرُهَا)، واتە سەيركە چۆن ئيسقانه كان بەرز دەكەينەوھ
(واتە كۆي دەكەينەوھ و بەيەكەوھى دەلكينينەوھ).

واتە ئايەتى ۲۲ ھەلەيە، وھ ئايەتە كە دەبئيت بەم شيوەيە بئيت:

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

زۆر روونە كە لە كاتى دانانى سەرە و بۆرە بو پیتە كانى قورئان، خاليكيان
لەبیركردووھ و (ز) بووھ بە (ر).

ئايه تي ۲۳

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرُهُ

نه خير، كاتيك مروّف پيشيلى نهو فهريمانانه ده كات، كه الله فهريمانى پيى
كردووه.

ئايه تي ۲۴-۳۲

اللهى عه رهب و ئيسلام، ئاماژه به كوّمه ئيك لهم ناز و نيعمهت و چاكانه
ده كات، كه به مروّفى به خشيوه.

ئايه تي ۲۴ ده لئيت:

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

دهبا مروّف سهيرى خواردنه كهى بكات.

ئايه تي ۲۵ ده لئيت:

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

له راستيدا ئيمه ئاومان به خور پرژاندووه، به پرژاندن.

ابن كثير و القرطبي و الطبرى ده لئين، واته بارانمان له ئاسمان باراندووه.

نیوان خوْمان بیټ جار به جار ده که یته وشکه سالی ، وه نوټزه به بارانه ش
سوودی نابیت، وه جار هه یه به خور ده بارینیت و لافاو درووست
ده که یت.

ئایه تی ۲۶ ده لیت:

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

ئینجا (دوای باران بارین)، زهوی لهت لهت ده که ین به لهت کردن.

خوی لهت بوونی زهوی به هووی وشکه سالی و وشکیه وه ده بیټ، به لام لهم
ئایه ته دا ده لیت، له دوای باران بارین زهوی شهق ده بیټ.

هه رچه نده الطبری ده لیت، الله مه بهستی ئه وه یه که زهوی له دوای باران
بارین روهك و گز و گیا و شینایی لی دهرده چیټ.

به لام ئه گهر و ابیت، ئه وا ده بوایه وشه ی " فتق " به کار به ینیت، چونکه
گونجاوتره و به مانای سه رده رکردن دیت. ده بوایه بلیت:

ثم فتقنا الارض فتقا

ئایه تی ۲۸- ۳۲ ده لیت:

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا، وَعِنَبًا وَقَضْبًا، وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا، وَحَدَائِقَ غُلْبًا، وَفَاكِهَةً وَأَبًّا،
مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

واته: ئىنجا دانەوئىلەمان لە زەويدا پرواند، وە ميو، (دارى ترى، رەز) و
(درەختى) لقوپۆپدارى گەورە، وە زەيتون و دارخورما، وە باخچەى چرو پر،
وە ميوە و گژوگيا، بۆ خواردنى خۆتان و ئازەلە کانتان.

الطبرى و القرطبى و ابن كثير ده ئين، عومەرى كورى خەتاب، سەبارەت بە
ئايەتى (وَفَاكِهَةً وَأَبًّا) گوتوويەتى زانيمان (فاكهة) (ميوە) چيە، بەلام (أَبًّا)
چيە؟

وە ابن كثير و القرطبى ده ئين، پرسياريان لە ابو ابكر الصديق كرد، سەبارەت
بە (وَفَاكِهَةً وَأَبًّا) گوتى، بۆكام ئاسمانم بەبەت و بۆكام زەويم بەریت ئەگەر
بلىم نازانم (أَبًّا) مانای چيە.

ئايەتى ۳۳-۳۶

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ، وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ، وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

وە كاتىك گرمە كە هات، (گرمەى كۆتاييهينان بە ژيان و داھاتنى رۆژى
قيامەت).

ئەو رۆژە كە رۆژى قيامەتە، پياو لە براكەى و دايكى و باوكى و ھاوسەرى و
مندالەكانى رادەكات، (واتە لە ترسان، وە لە ترسى ئەوھى ھەر كەسىك
خەمى خۆى دەبىت).

(الصاخة) هه لهيه و به هه له خاليكيان له سهر (ح) داناوه و بووه به (خ).

چونكه (صاحه) به ماناي دهنگيكي به رزو به هيز ديت، وه (صاخه) زياتر به ماناي دهنگيك ديت كه درووست ده بيت له ناكمي به ريه ككه وتني دوو شتي پتهو.

له ابن كثير هاتووه، كه ابن عباس گوتوويه تي "صاخه" ناويكه له ناوه كاني روژي قيامهت.

هه لبه ته ابن عباس زانيويه تي هه له كراوه، وه له خوويه وه شتيكي داتاشراوي بو (صاخه) درووست كردووه.

وه الطبري ده لئيت، ده لئين (صاخه) ناويكه له ناوه كاني روژي قيامهت.

ئينجا كاتيك نهو دهنگه به رزو و به هيزه ديت، هه ركه سيك خه مي خوويه تي و كهس ناگاي له كهس نامينيت.

ئايه تي ۳۷

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

له م روژهدا هه ر پياويك سه رقالي خوويه تي.

ئايه تي ۳۸-۳۹

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ، ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ

ئىنجا لەم رۆژەدا (رۆژى قىامەت) ھەندىك سىما روون و پىكەنىناوى و گەشاوھن (ئەوانە ئىماندارەكانن، دەچن بۆ بەھەشت بۆ لای غلمان و ولدان و حۆرىەكان).

ئايەتى ۴۰-۴۲

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَبْرَةٌ، تَرَهَّقُهَا قَتْرَةٌ

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ

وہ لەم رۆژەدا (رۆژى قىامەت)، سىما ھەيە تەپووتۆزى لەسەرە، دووکەلى رەش، ماندوو و شەكەتى كرددووە.

الطبرى دەئيت: ئەو ئازەلانەى اللہ، كە لە رۆژى قىامەت زىندوويان دەكاتەوہ، ئىنجا دواى ئەوہى حوكمىان دەكات، دەيانكاتەوہ بە خۆل، ئەوا خۆلەكانىان لە سىماى كافرەكان دەنىشىت.

ابن كثر دەئيت، پىغەمبەر لە فەرموودەيەك گوتوويەتى، كافرەكان لە رۆژى قىامەت ئەرەقە زۆر دەكەن، ئىنجا تەپ و تۆز بە سىماكانىانەوہ دەنووسىت.

القرطبى دەئيت، ئەم ئايەتە واتە تەپووتۆز و دووكەل.

ئىنجا ئايەتى ۴۲ كە دوا ئايەتە دەئيت:

ئەوانە كافرە خوڧرى و بەرەلا و سەرسەرىيە كانن.

پرسىارتىك: لە ئايەتى ۱ محمد، خوڧى مرووموچ كرددوو و وەلامى ھەزارىكى
نابىناى نەداوئەتەو، لە دوا ئايەت جوڧن بە كافرە كان دەدات و سووكايەتياى
پى دەكات. ئاخر بو بو؟

زۆر سوپاس بو نىعمەتى ئىسلام.

كوۆتايى سوورەتە كە.

(۲۵)

سووره تی القدر (چاره نووس)

۱- إنا أنزلناه في ليلة القدر

له راستیدا له شهوی "چاره نووس" دامانبه زاند.

۲- وما أدراك ما ليلة القدر

وه تو چووزانیت شهوی چاره نووس چیه؟

۳- ليلة القدر خير من ألف شهر

شهوی چاره نووس چاکتره له ههزار مانگ.

۴- تنزل الملائكة والروح فيها بإذن ربهم من كل أمر

تیایدا فریشته کان و روح به مؤله تی خودا که یان به شینه بی دابه زین،
سه بارهت به هه موو شتیک.

۵- سلام هي حتى مطلع الفجر

سلاوکردنه، تاوه کو ده رکه وتنی به ره به یان.

شروقه و تېبيني

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لیت: به قسه ی زوربه ی شروقه که ران، سووره تی "القدر" سووره تیکه له مه دینه دابه زیووه.

وه ده لیت، الواقدی گوتوویه تی، "القدر" یه که م سووره ته که له مه دینه دابه زیووه.

ئه حنافه کانی دورگه ی عه ره بی له سه رده می پیش ئیسلام بروایان وابوو، که "شهو ی قه در"، شه ویکه الله بریار ده دات له سه ر چاره نووسی مروقه کان، بو ماوه ی یه ک سالی داهاتوو، ده که ویتته ره مه زانه وه.

وه له ئاینی "صابئة"، جه ژنیک هه یه به ناوی "یشیشلام ربه" واته "جه ژنی گه وره ی ناشتی" که دوو روژ و شه ویکه، شه وه که به شه وی ناشتی ناسراوه و تیایدا خودا بژیوی مروقه کان دیاری ده کات.

به هه مان شیوه ی ئاینی صابئه، له ئیسلامدا هه روه ک سووره تی قه در پیمان ده لیت، شه وی قه در، شه وی ناشتی و دیاری کردنی بژیوی مروقه کانه.

ئه گه ر سه رنجیکی ئەم سووره ته بدهین، ده بینین سه رتاپای لیل و نارۆشنه، هه یچ شتیکی کونکریتی نادات به دهسته وه، به تاییه تی چه مکه کانی "انزلناه" و "لیلة القدر" و "الروح" و "من کل امر" وه "خیر من الف شهر"

انزلناه واته دامانبه زاند. ئەم شته چييه كه دايبه زاند؟ هه ئبته ته ئەم شته ده بئت نيرينه بئت، چونكه به راناوي لكاوي نيرينه (ه) كو تاي هاتوو.

"ليلة القدر" واته "شهوي چاره نووس". شهوي چاره نووس چييه؟ وه مهبهست له "چاره نووس" چييه؟ وه ئەم شهوه كه يه؟ له چ مانگي كه؟

"الروح": مهبهست له رۆح چييه؟ چونكه له قورئاندا رۆح به ۳ مانا هاتوو: ۱- رۆح مروف ۲- جبرائيل ۳- رۆح الله.

ئايه تي ۱۹۳ سوورهي الشعراء:

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (رۆح دهستپاك دايبه زاندوو).

زاناکانی ئیسلام ده ئین، "الروح الامين" واته جبرائيل.

ئايه تي ۳۸ سوورهي النبأ:

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا

له رۆژی قيامهت "الروح" و فريشته كان به ريز ده وهستن.

ليزه دا "الروح" به مانای رۆح مروف دي.

ئايه تي ۲۹ سوورهي الحجر:

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

هەر کاتیک سەر ووسیمام (به ئادهم) دا و له رۆحی خۆم فوو کرده ناویه وه،
ئهوا کرنۆشی بۆ بهن.

"الروح" لیره به مانای رۆحی الله دیت.

ئایه تی ۱۱۰ سووره تی المائدة:

إِذْ أَيْدُتْكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ

(ئه ی عیسا) که پشتیوانیم کردیت به رۆحی پیروژ.

"روح القدس" واته رۆحی الله، هه رچه نده به هۆی ئه وه ی موسلمانان
بروایان به ئالوث، واته سیانه ک نییه، ئه وا ده لێن لیره "روح القدس" واته
جبرائیل.

ئایه تی ۱۲ سووره تی التحريم:

فَنفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا

ئه وه بوو رۆحی خۆمان فوو کرده نیوگه ئی مریه مه وه.

ئه گهر "رۆح" جبرائیل بێت، که واته الله به فووئیک جبرائیلی کردۆته نیوگه ئ
و ناو مندالدان مریه مه وه؟

گرنگ له م سووره ته "روح" به چی مانایه ک هاتوو ه؟

"من كل امر" واته "سه بارهت به هه موو فه رمانیک"، به تایبه تی وهك
پاشگریك له كووتای ئایه تی ۳ هاتوو، که ده لیت فریشته کان و رۆح تیایدا
"له شهوی قه د" دابه زین، به مؤله تی الله که یان.

"خیر من الف شهر"، واته، یهك شهوی قه در چاکتره له هه زار مانگ.

له چی روانگه یه که وه چاکتره؟

سه رتاپای سووره ته که لیل و نارۆشنه، که چی شرۆفه کاران و زاناکانی ئیسلام
ده یه ها خورافه و سه ده ها فه رمووده یان داتاشیوو، که تیایدا ئامازه کراوه
به چاکه و فه زلی ئەم شهوه، له گه ل ئەوهش که سیان نازانن که ئەم شهوه
که یه؟

ئایه تی ۱

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

له راستیدا ئیمه له شهوی "قه در" دامانبه زاند.

شرۆفه کاران ده لین، ئەو شته ی که له شهوی قه در دابه زین دراوه، قورئانه.

واته، له راستیدا ئیمه قورئانمان له شهوی قه در دابه زاند.

پرسیار؟ ئەوه یه ئە گه ر مه به ست له (ه) قورئان بیت، بۆچی ده قه که
پاشکاوانه نه یده گوت:

إِنَّا أَنْزَلْنَا الْقُرْآنَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

حیکمہت لهم لیلہ چیه؟ وه به لاغته و رهوانیژی ئه وهیه که دهقه که پوخت و روون بیت، هیچ که سیک له سهر ماناکه ی ناوک نه بیت.

وه چهندهها دهقی قورئان ههیه، که ئاماره به دابهزینی قورئان دهکات:

وهك ئایه تی ۱۸۵ سووره تی البقرة:

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

مانگی رهمهزان که تیایدا قورئان دابهزی.

وه ئایه تی ۲ یوسف:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

له راستیدا قورئانیکی عه ره بیمان دابهزاند بو ئه وهی تی بگهن.

ئه گهر سه رنج بدهین ده بینین، که ئایه تی ۱ سووره تی القدر و ئایه تی ۲ یوسف، بهم برگهیه دهست پی ده کهن:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

به لام له ئایه تی ۱ سووره تی القدر، ئاماره به قورئان ناکات، تهنه ده ئیت: ئیمه له شهوی قهر دامانه زاند، نه یگوتوووه قورئانمان دابهزاند.

به لَام له ئايه تي ۲ سوورهي يوسف له دواي (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ) وشه ي (قرآن) هاتوو. واته ده ئيت: قورئانمان دابه زاند. بوچي وشه ي قورئان له ئايه تي ۱ سوورهي القدر نه هاتوو؟

واته، كه شروقه كه ران ده ئين قورئان، هيچ به لگه يه كيان نيه.

وه موفه سيره كان ده ئين، ئايه تي ۱-۳ سوورهي الدخان ده ئيت، قورئان له شه ويكي پيروژ دابه زي. له مه شدا راست ناكه ن چونكه ده قه كه ده ئيت:

حم

وَالكِتَابِ الْمُبِينِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

واته: (حم) وه سويند به په رتووكي روون، ئيمه له شه ويكي پيروژ دامانبه زاند، وه له راستيدا ئيمه هو شياركه ربووين.

به هيچ شيوه يه ك ئاماژه به "قورئان" ناكات، ته نها ئاماژه به په رتووكيكي روون و رووشه ن ده كات، كه له شه ويكي پيروژدا دايبه زاندوو.

وه ئايه تي ۴ هه مان سوورهي ده ئيت:

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

واته، له م په رتووكه دا هه موو فه رمانيك و بابه تيكي حه كيمي جيا كر دوته وه.

وه ئايه تي ۱۴۵ سووره تي الاعراف ده ئيت:

وَكْتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ

وه له تابلوكان هه موو شتيكمان له ئاموژگاري و راسپارده به دووروودريزي بو موسا نووسي.

هه موو شتيك، (له ئاموژگاري و راسپارده به دووروودريزي)، به ماناي (فيها يُفَرِّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) ديت. (واته له م پرتوو كه دا هه موو فه رمانيك و بابه تيكي حه كيمي جيا كردو ته وه).

كه واته، (كتاب مابين، پرتوو كي روون) كه (له شه ويكي پيروزدا به زاندووه تابلوكاني (الواح) موسايه.

واته ئايه تي ۱-۴ سووره تي الدخان، تايبه ته به تهورات نهك به قورئان، وه ئه م شه وه پيروزه، كه شه وي قه ده ره، ئه و شه وه يه كه الله له سينا چاوي به موسا كه وت و تابلوكاني پيدا.

هه ر كه سيك سه يري شه ريعه تي ئيسلامي بكات ده بينيت، كه سونه تي محمد به شي هه ره سه ره كي پيك ده هيئيت، چونكه قورئان كه لين و ناكوكي زور و دزه يه كي زوري تيدايه.

وه كاتيڪ سووره تي الدخان ده خوئينيته وه، ده بينيت زوربه ي ده قه كاني باسي بني ئيسرائيل و فيرعه ون ده كات، له به رئه وه ئه گه ري زياتر هه يه، ئه م پرتوو كه ي له شه ويكي پيروز دابه زيووه، تهورات بيت، نهك قورئان.

خائیکى تر: قورئان دهئیت تهورات وهك پهرتووکیکی کامل و تهواو ههمووی به یه کجار دابه زیووه.

ههر له بهر ئه وه کافره کان داوایان له محمد کردووه، که وهك موسا پهرتووکیکی تهواو و کاملیان به یهك جار بۆ دابه زینیت، بۆ ئه وهی بروای پیبکه ن و باوه ری پي بینن، وهك ئایه تی ۳۲ سووره تی الفرقان دهئیت:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً

وه کافره کان گوتیان، ئه گهر قورئانت به تهواوی و به یه کجار بۆ دانه به زیت، ئه وا ئیمان ناهینین.

الطبری دهئیت: کافره کان گوتیان بۆچی قورئان به یه کجار بۆ سه ر محمد دانابه زیت، ههروهك چۆن تهورات به یه کجار بۆ موسا دابه زی؟

وه ئایه ته که دهئیت: سویند به **پهرتووکیکی** روشن و روون که له شه وئیکی پیروژ دابه زی.

واته ئاماژه ده کات به **پهرتووکیکی کامل و تهواو**، نهك قورئان، چونکه قورئان وهك پهرتووکیکی کامل و تهواو ته نانهت دوای تهواو بوونی وه حیش له سه رده می محمد، بوونی نه بووه، دوای چه نده ها سا ل له دوای مردنی محمد، موسلمانان کویده که نه وه و دهینووسنه وه.

وه ئایه تی ۱۵۴ سووره تی الانعام دهئیت:

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا

ئینجا په رتوو کمان به ته واوی به موسا دا.

وه له صحیح البخاری فهرمووده یه کی محمد هاتووه، که تیایدا ئادهم به موسا ده لیت:

يَا مُوسَى اضْطَفَاكَ اللَّهُ بِكَلَامِهِ وَخَطَّ لَكَ بِيَدِهِ

ئهی موسا، الله توی له ناو هه موو پیغه مبه ران هه لېژارد، که راسته خو قسه ی له گه لدا کرد، وه به ده ستکانی خو ی ته وراتی بو نووسیت.

ئایه تی ۱۶۴ سووره تی النساء ده لیت:

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

واته، الله به قسه کردن قسه ی له گه ل موسا کرد.

که واته ئه گهر ئیسلام و جوه کان هه مان خودایان هه بیت، وه ته ورات و قورئان له لایه ن هه مان خوداوه بن، ئه وا ده بیت ته ورات لای خودا زور پیروتر بیت له قورئان، چونکه خودا به دهسته کانی خو ی ته وراتی نووسیوو، وه راسته وخو قسه ی له گه ل موسا کردوو که ته وراتی بو دابه زاندوو.

که واته ده کریت (کتاب مبین) و (انزلناه)، ته ورات بیت نه ک قورئان.

به لّام شروقه كه راني ئيسلام ده لّين، واته قورئان.

القرطبي ده لّيت، جبرائيل هه موو قورئاني له شهوي "قدر" له تابلوي پاريزراوي ئاسمان بو "بيت العزة" واته "مالي العزة" كه له ئاسماني دونيايه دابه زاند، ئينجا له ئاسماني دونياوه بهش بهش بو پيغه مبهري دابه زاند. وه له نيوان يه كه م بو دوا ئايهت كه دايبه زاند ۲۳ سال بوو.

ابن عباس ده لّيت، قورئان له مانگي رهمه زان، له شهوي قه در، له شهويكي پيروز له لايه ن الله وه، له تابلوي پاريزراو هه مووي به يه كه وه دابه زي بو لاي فريشته نووسه ره كان له ئاسماني دونيا، فريشته كان بهش به شيان كرد و دايان به جبرائيل، وه جبرائيل دايبه زاند بو پيغه مبهر.

وه القرطبي ده لّيت، پي ده گوتريت "شهوي قه در"، چونكه له م شهوه دا، الله بريار له سه ر چاره نووسي هه ر شتيك ده دات كه خو ي ده يه وي ت، وه ك مه رگ و بزيوي و هتد، تاوه كو سالي داها توو.

ئينجا برياره كه ي ده دات به و فريشته نه ي ئيشو كاره كان به رپوه ده به ن، كه بريتين له چوار فريشته: ئيسرافيل و ميكائيل و عزرائيل و جبرائيل.

الطبري له جامع البيان ده لّيت: واته قورئانمان، گشت به يه كه وه، له م شهوه دا كه شهوي قه دره دابه زاند بو ئاسماني دونيا، وه له م شهوه دا الله بريار له سه ر چاره نووسه كان ده دات بو يه ك سالي داها توو. وه ده لّيت پي ده گوتريت شهوي "قدر"، چونكه عه ره ب ده يانگوت "قدر الله علي هذا الامر"، واته الله له سه من ئەم چاره نووسه ي ديارى كردوو. كه واته

ههروهك گوتمان بروابوون به شهوى قهدر، ده گهرپتهوه بو سهردهمى
جاهيلى.

پرسيارىك: ئايا ئەم شروقهيهى شروقه كهرانى قورئان، ناكوك نيبه له گهل
بوونى تابلوى پاريزراو، فهرمووده كانى محمد؟

له صحيح مسلم فهرموودهيه كى محمد صلحم هاتووه ده لىت:

الله چاره نووسى شته كانى ديار كرد، ۵۰ ههزار سال پيش ته وهى
ئاسمانه كان و زهوى دروست بكات، وه ته وكات عهرشى الله له سهر ئاو بوو.

وه له سنن ابوداود و جامع الترمذى، فهرموودهيه ك هاتووه، محمد صلعم
ده لىت: يه كه م شت دروستكرا پينوس بوو، الله پينگوت بنووسه،
پينوس گوتى، خودا كه م چى بنووسم؟ گوتى چاره نووسى هه موو شتىك
تاوه كوروزى قيامهت.

وه له صحيح بخارى و مسلم هاتووه محمد گوتويه تى:

كاتىك ژن دووگيان ده بىت و كورپه له كه ده گاته قوناغى "مضغة"، واته
گوشتىكى بى سه روسيما، ئەوا الله فريشته ده نىرپىت روى فوو بكاته
ناويه وه، ئينجا فه رمان به فريشته كه ده كات كه بژپوى و ئەجه لى و كار و
كرده وه كانى ديارى بكات، وه كه سىكى سه ركيش بىت، وه يان شادمان.

وه فهرموودهيه كى صحيح له جامع الترمذى هاتووه محمد گوتويه تى:

رفعت الأقالام وجفت الصحف، (واته پینووس هه لگیراوه و لاپه ره کان
وشك بوون)

واته، بهر له درووست کردنی گهردوون، الله چاره نووسی هه موو شتیکی له
تابلوی پاریزراو توومار کردووه، وه دهستکاری ناکریت.

که واته ئه وهی شروقه کاران ده لپن، که له شهوی قه در الله ئه جهل و رزقی
مروقه کان دیاری ده کات بو یه ک سالی داهاتوو، قسه ی بی بنه مان.

ئایه تی ۲-۳

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

ئینجا ده لیت: تو چوزانیت شهوی قه در چیه؟

له وه لامدا ده لیت: شهوی قه در چاکتره له هه زار مانگ

واته یه ک شهوی "قدر" ده کاته ۸۳ سال وچه ند مانگیک.

باشه له چ روانگه یه که وه باشتر و چاکتره؟

ئینجا موفه سیره کان، وه ک ئه وهی له دهسته راستی عهرشی خوداوه ندی

عه رب و ئیسلام دانیشتب، هاتوون ده لپن، واته خوداپه رستی و

به روژوو بوون و نوپژ کردن، له یه ک شهوی قه در چاکتره له هه زار مانگ.

به رۆژوو بوون له شهوی قهدر؟

بۆ له رهمهزان خهلك به رۆژ به رۆژوو دهبيت يان به شهو؟

به رۆژوو بوونی شهوانه مان نه بيستبوو؟ هۆی موسلمانان ئاگاداربن، دهبيت له شهوانی قهدر به رۆژوو بن .

ئهی شهوی قهدر كهیه؟ ئه گهر اللهی ئیسلام و محمد نه يان زانیبيت، كهواته چۆن دهكریت زانایانی ئیسلام بیزانن؟ به لām ده لاین ده كه ویتته شهوه تاكه كانی ۱۰ شهوی كۆتایي رهمهزان، واته ۲۱ يان ۲۳ يان ۲۵ يان ۲۷ يان ۲۹.

به لām كيشه له وه دایه موسلمانان كۆك نین سه بارهت به یه كه م رۆژی رهمهزان. خو ئه گهر رۆژی یه كه م هه له یان تیا دا كرد، وه زۆر به ی كاته كان ناكۆكن سه بارهت به یه كه م رۆژی رهمهزان، ئه وا شهوه تاكه كانی ۱۰ رۆژی كۆتایي ده بن به رۆژه جووته كان، وه به قه د ۸۳ سا ل چاكه و حه سه ناتیان بۆ نانووسریت.

پیغه مبهری ئیسلام، هۆكاری دابه زینی سووره تی "القدر" ی په یوه ست كردوو به رووداویکی بنی ئیسرائیله وه. الواحدی له اسباب النزول و السیوطی له لباب النقول فی اسباب النزول و الطبری له جامع البیان، ابن ابی حاتم له التفسیر بالمأثور، ئاماژه به فه رمووده یه کی محمد ده كه ن كه گوتوو یه تی:

پیاویکی بنی ئیسرائیل، چه کی هه لگرت هه زار مانگ له پینا و الله. ئه وه بوو
 موسلمانان سه رسام بوون، ئینجا الله ئه م سووره ته ی دابه زاند (واته
 سووره تی القدر) و گوتی، شهوی قه در چاکتره له هه زار مانگ، که ئه و پیاوه
 تیایدا چه کی هه لگرتووه.

هه ندیک له موفه سیره کان ده لپن، ئه و پیاوه ی بنی ئیسرائیل یوشع کوری
 نون بوو.

الترمذی و ابن جریر الطبری و الطبرانی و ابن مردویه و البیهقی له دلائل
 النبوة و الحاکم له المستدرک، ئاماژه یان به فه رمووده یه ک کردووه که
 ده لیت:

دوای ئه وه ی حه سه نی کوری عه لی به یعه تی به معاویه دا، پیاویک هات بو
 لای حه سه ن و گوتی سیمای ئیمانداران ره ش بوو، حه سه ن گوتی ره حمه تی
 الله ت لیبیت، ئازارم مه ده. با بو ت باس بکه م، پیغه مبه ر (به روئیا) بنی
 ئومه یه ی بینی له سه ر مینه ره که ی وتاریان پیشکه ش ده کرد، به وه زور
 نیگه ران بوو، ئه وه بوو الله سووره تی الکوتر و سووره تی القدری دابه زاند، که
 ده لیت، یا محمد، ليله القدر خیر من الف شهر یملکها بعدک بنو امیه،
 (واته، ئه ی محمد، شهویکی قه در له هه زار مانگی فه رمانه وای بنی
 ئومه یه چاکتره).

القاسم ده لیت، که ماوه ی فه رمانه وای بنی ئومه یه مان ژمارد، بینمان ریک
 هه زار مانگ بوو، نه رۆژیکێ که م بوو وه نه رۆژیکێ زیاد بوو.

ابن کثیر، بۆ وهلام دانهوه به القاسم، به شیوهیه کی کاتی دهستبهرداری کاری شروقه کاری دهبیت و له کتوپرئیکدا دهبیت به ژمیریار، دواى کۆکردنهوه و کهمکردنهوه، دهگات بهم دهره نجامه ی که فه رمانره واپی بنی ئومه یه ۹۲ ساڵ بووه، ئینجا دهلیت ۹۲ ساڵ زیاتر دهکات له ههزار مانگ.

له صحیح البخاری و صحیح مسلم فهرمووده یه که هاتوووه که ابی سعید الخدری دهلیت، پیغه مبه ر وتاری پیشکه ش کرد، گوئی من دهمزانی شهوی قه در کامه شهوه، به لام له بیرم کرد.

وه له صحیح البخاری و صحیح مسلم، فهرمووده یه که هاتوووه محمد به یاوهره کانی دهلیت:

هاتم بۆ ئه وه ی پیتان بلیم کامه شه و شهوی قه دره، به لام دوو پیاو مشتوو مریان کرد، ئه وه بوو به رزکرایه وه بۆ ئاسمان (واته وه حیه که که زانیاری تیدابوو سه باره ت به شهوی قه در به رزکرایه وه).

سهیره، یانی چۆن له بیرت کرد، پینج هه لئزاردیه (۲۱، ۲۳، ۲۷، ۲۵، ۲۹) له نیوان ئه م پینج دانه کامه یانه ؟

جا محمد ژماره یه کی دوو نمره یی له بیر نه مابیت و له بیرى کردبیت، که واته چۆن ده کریت متمانه ی پی بکریت ؟

به لام فهرمووده یه که له صحیح مسلم هاتوووه که ئوبه ی کوری کعب دهلیت:

شەوى ۲۷ رەمەزانە، وە نیشانە كەى ئەوھىە كە خۆر لە رۆژىكى ساف
هەلدیت و تیشكى نىيە.

الحكم لله محمد نهيزانيوو، الله نهيزانيوو، بهلام ئوبهى زانيويهتى، وه
دهليت لهم رۆژەدا خۆر تيشكى نابيت.

وه محمد له فەرموودەھىە كى "حسن" كە شىخ الالبانى له السلسلە
الصحيحة ئاماژەى پيكردوو، گوتووھىەتى:

پەرتوو كى ئىبراھىم لە شەوى يە كەمى رەمەزان دابەزى، وه ۶ رۆژ بەسەر
رەمەزان تىپەر ببوو كاتىك تەورات دابەزى، وه ۱۳ رۆژ لە رەمەزان تىپەر بوو
كاتىك ئىنجىل دابەزى، وه ۲۴ رۆژ لە رەمەزان تىپەر ببوو كاتىك قورئان
دابەزى.

محمد پیمان دەلیت، كە قورئان لە رۆژە تاكە كان دانەبەزیوو، وه ئە گەر
گریمان كە ۲۴ تىپەر بووبیت، ئەوا دەكاتە ۲۵، بەلام فەرموودە كە نالیت
بە شەو دابەزیوو. وه ئە گەر گریمان وابوو، دەى ئەوھش كیشەھىەك نىيە،
دە كەواتە شەوى قەدر شەوى ۲۵ رەمەزانە. بۆ خۆتان شەوى ۲۵
شەونخوونى بكەن و حەسەناتى ۸۳ سأل بە شەویك بە دەست بێن.

ئایەتى ۴-۵

تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ

فریشته کان و رۆح تیایدا (له شهوی قه در)، به مؤله تی خودا که یان داده به زن، له هه موو بابه تیک.

وه ئه م شهوه سلاوکردنه تاوه کو ده رکه وتنی به یانی.

(من کل امر) له ئایه تی ژماره ٤ زۆر بی مانایه، به لام ئه گهر له کو تاپی ئایه تی ژماره ٣ دا بوایه، ئه وا مانادار ده بوو. رهنگ بیت محمد شوینه که ی گۆریبیت له پیناو وه زن و قافییه ده قه کان .

ئه گهر ئه و برکه یه بخهینه سه ر ئایه تی ژماره ٣ ده قه که ده بیت:

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

واته شهوی قه در چاکتره له هه زار مانگ له هه موو بابه تیکه وه (له هه موو روویه که وه)

سه یرکه ن، ئیستا ده زانین که ئایه تی ٣ ماناکه ی چیه، که ده لیت (خیر من الف شهر).

ئایه تی ٤ ده لیت فریشته کان و رۆح داده به زن له شهوی قه در.

وه ده لین رۆح واته جبرائیل، باشه ئه ی جبرائیل فریشته نییه؟

دابه زینی فریشته کان و جبرائیل له شروقه کاران بووه به سه رئیشه، ده بیت وه لامیان هه بیت که بوچی داده به زن.

الطبری ده لیت، ابن عباس گوتوو یه تی، فریشته کان و جبرایل کاتیک داده به زن، بگه نه هه ر ژنیک و پیاوئیک ئیماندار سلاوئیک لی ده که ن.

وه ئه وه کاریان ده بیټ تاوه کو ده رکه وتنی خۆر.

هه لبه ته ده بیټ و ابیټ، چونکه ئایه تی ۵ ده لیت:

سلام حتی مطلع الفجر، واته سلاو کردنه، تاوه کو ده رکه وتنی به یانی.

هه رچه نده وشه ی سلام به مانای ناشتی دیت، به لام کاتیک که سیک سلاو ده کات و ده لیت السلام علیکم، واته سلاوتان لیبت، یان ناشتیتان لیبت.

القرطبی ده لیت، انس بن مالک، ریوایه تی فه رمووده یه کی کردوو ه که پیغه مبه ر گوتوو یه تی کاتیک شه وی قه دره، جبرائیل به کاروانیک فریشته وه داده به زیت، ئینجا ده ست ده که ن به سلاو کردن، له هه ر موسلمانیک که تووشی ده بن و خه ریک زیکری الله ن.

ابن کثیر ده لیت، (سلام هی)، واته ئه م شه وه ناشتیه، وه شه یتان له م شه وه دا ناتوانیت خراپه کاری بکات، یان ئازاری که سیک بدات.

یانی ته نها ئه و شه وه ، شه وی قه در؟ ئه ی شه وه کانی تری ره مه زان؟

له صحیح مسلم و صحیح البخاری، فہرموودہیہك ہاتووه، محمد
دہلّیت، کہ رہمہزان ہات، ئەوا دەرگاگانی بەھہشت دەکرّیتہوہ، وہ
دەرگاگانی دۆزەخ دادەخریت و شہیتانہکان کۆتووبہند دەکرّین.

کۆتایي سوورہتہ کہ.

(۲۶)

سوورەتی الشمس (خۆر)

۱- وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

سوئند بە خۆر و رۆشناییه که ی.

۲- وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا

وہ سوئند بە مانگ، کاتیک بە دوای خۆرەوہ دیت.

۳- وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا

وہ سوئند بە رۆژ کاتیک خۆر دەردەخات.

۴- وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

وہ سوئند بە شەو کاتیک خۆر دادەپۆشیت.

۵- وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا

وہ سوئند بە ئاسمان و بنیاتکەرە که ی.

٦- وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا

وہ سویند بہ زہوی و بہ تہ ختکہ رہ کہی.

٧- وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

وہ سویند بہ خود و شیوہ پیدانہ کہی.

٨- فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

کہ ئیلہامی خراپہ کاری و باشہ کاری پیداوہ.

٩- قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

ئہوہ رزگاری بووہ کہ لہ خویدا پاکی کردوٹہوہ.

١٠- وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

وہ بیہیو ابووہ ئہوہی کویکردوٹہوہ.

١١- كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا

ئہمود بہ ہوئی سہرپیچیانہوہ نکوئیان کرد.

١٢- إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا

کہ سہرکیشترین (کہسیان) نارد

۱۳- فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا

ئینجا پیغمبهری الله گوتی، ئەو و شتر و ئاودیڤی الله یه.

۱۴- فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا

به لام نكۆلیان لیکرد، وه سکی وشتره که یان هه لزراند، ئەو و بوو خودا که یان به هۆی گونا هه کانیاں لیان تووره بوو، ته ختی کرد.

۱۵- وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

وه (الله) له ئاکامی (کاره کانی) ناترسیت.

شروقه و تیبینی

ئایه تی ۱-۷

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا،
وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا، وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا، وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

له م ۷ ئایه ته الله ی عه ره ب و ئیسلام سویند به کۆمه ئیک پیکهاته ی گه ردوونی و دیارده ی سرووشتی ده خوات، له سه ره تا به خۆر و رۆشنایه که ی ده ست پیده کات و ده لیت:

سویند به خۆر و به رۆشنایه که ی، وه سویند به مانگ که به دوای خۆره وه دیت، وه سویند به رۆژ که خۆر به دیار ده خات، وه سویند به شه و

که خۆر داده پۆشیت، وه سویند به ئاسمان و بنیاتنانه کهی، وه سویند به زهوی تهختکردنه کهی، وه سویند به خود (نهفس) و سه روسیما پیدانه کهی.

له کۆتای چوار ئایه تی یه کهم راناوی (ها) بۆ (الشمس) واته خۆر ده گهریته وه. له زمانی عهره بی (ها) بۆ میینه به کاردیت، وه (الشمس) میینه یه.

وهك ئه وهی که ئه م چوار ئایه ته بلین:

وَالشَّمْسِ وَضُحَا الشَّمْسِ، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَا الشَّمْسِ، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّ الشَّمْسِ،
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى الشَّمْسِ

ههر مرۆفیک تۆزیک خوینه واری و ئه قلی هه بیته، به تایبه تی له م سهرده مهی تیایدا ده ژین، که سهرده می زانست وته کنۆلۆجیا یه، ده زانیت ئایه تی ۲-۴ له رووی زانستیه وه هه له ن.

ئایه تی ۲

وه سویند به مانگ کاتیک به دوا ی خۆره وه دیت.

له روانگهی قورئانه وه زهوی تهخت و جیگیره، وه خۆر و مانگ به دوا ی یهك، له فه له کیک به دهوره ی زهویدا ده سوورپینه وه.

وه ته نانهت شهو و رۆژ دوو دیارده ی جیان له خۆر و مانگ.

وهك ئايه تي ۳۳ سووره تي الانبياء ده لئيت:

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

الله، شهو و رۆژ و خۆر و مانگی درووستکردوو، هه موویان له فهله کتیک ده سوورپینهوه.

ئايه تي ۳

سویند به رۆژ کاتیک خۆر ده رده خات.

رۆژ، خۆر ده رده خات؟ یان خۆر هوکاری درووستبوونی رۆژه؟

وهك ئايه تي ۳۳ سووره تي الانبياء، ئاماژه ی پیکردوو، شهو و رۆژ دوو دیارده ی جیان له خۆر، وه هیچ په یوه ندیان به خولانه وه ی زهوی نییه به دهوره ی خۆیدا، چونکه له بنه رته وه زهوی تهخت و جیگیره، وه خۆر به دهوره ی زهویدا ده سوورپینهوه. وه کاری رۆژ نه وه یه که خۆرمان بۆ ده رده خات، نهک پیچه وانه که ی، که رۆژ درووست بی، کاتیک نهو به شه ی گۆی زهوی رووی له خۆره و تیشک و رۆشنای خۆری ده گاتی.

ئايه تي ۴

سویند به شهو کاتیک خۆر داده پۆشیت.

ئەم دەقە کارەساتیکی زانستیه. چونکه شهو کاتیک درووست دەبیت، که نیوهی گۆی زهوی پشتی له تیشکی خۆره.

وه قورئان به شیوهیهک باس له شهو دهکات، که وهک پهردیهک وایه، که خۆر دادهپۆشیت.

ئایهتی ۵

سویند به ئاسمان و بنیاتنانه کهی.

له روانگهی اللهی ئیسلامهوه، ئاسمان بنمیچ و سهقفه، وه درز و کونی تیدانییه، بهلام ههشت دهروازهی ههیه.

(له سوورهته کانی پیشوو به بهلگهوه ئاماژهمان پیکردوووه).

ئایهتی ۶

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاها

سویند به زهوی و تهختکردنه کهی.

ابن منظور له لسان العرب دهئیت:

"طَحَاها" و "دَحَاها" هه مان شتن، واته تهختکردن و پانکردنهوه.

الطبری دهلیت، "طحاها" ای بسطها یمینا و شمالا و من کلّ جانب. واته به راسته و به چهپه، وه له هه موو لایه کیه وه تهختی کرد.

ابن کثیر دهلیت: "طحاها" واته بسطها واته تهختی کرد، وه دهلیت ئهم مانایه به ناوبانگه، وه زانراوه لای خه لکی زمانزان.

القرطبی دهلیت، أي بسطها کذا قال عامة المفسرين مثل دحاها، واته تهختی کرد، وه هه موو شروقه کارانی قورئان واده لّین، وه هه مان مانای "دحاها" ی هه یه.

الرازی، دهلیت واته تهخت.

الجلالین ده لّین، تهختی کرد.

الشوکانی له فتح القدير دهلیت: ومعنى طحاها بسطها. کذا قال عامة المفسرين، كما في قوله { دَحَاهَا } قالوا طحاها ودحاها واحد، أي بسطها من كل جانب، والطحو البسط.

واته، وه مانای "طحاها" واته تهختی کرد. وه هه موو شروقه که ران واده لّین، هه روهك الله دهلیت (دحاها)، ده لّین "طحاها" و "دحاها" یهك شتن واته له هه موو لایه که وه پان و تهختی کردووه، وه "الطحو" واته تهخت.

البعوی، دهلیت واته تهختی کرد.

ابن الجوزی، سہارہت بہ زوربہی چہمک و ئایہتہ کانی قورئان، ئاماژہی چہند ناکوکی و قہولی جیاواز کردووہ، بہ لام سہارہت بہ "طحاہا" یہ کسہر دہلئیت، واتہ بہ راست و بہ چہپ، وہ لہ ہہموو لایہ کہوہ پانی کردوٹہوہ.

ئایہتی ۷-۱۰

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

فَأَلَّهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

واتہ، وہ سوئند بہ مروّف، وہ سہروسیمما پیدانہ کہی.

ئینجا، ئیلہامی خراپہ کاری و چاکہ کاری پیداوہ.

ئہوہ سہرراز (لہ روژی قیامت) بووہ، کہ خوئی (لہ خراپہ کہ) پاککردوٹہوہ.

وہ ئہوہ (لہ روژی قیامت)، بیہیوا دہبیت، کہ خراپہ کاریہ کہ لہ خویدا کودہ کاتہوہ.

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت، من خراپه‌کاری و چاکه‌کارییم له ناخی
 مروّف داناوه وه ئیله‌های خراپه‌کاری و چاکه‌کارییم پی داوه.

وه دواتر ده‌ئیت، ئه‌وه که‌سه له روژی قیامه‌ت سه‌رکه‌وتوو ده‌بیت، که
 خوی له‌وه خراپانه پاک کردۆته‌وه، که من له ناخیم چاندوو.

تۆ بلی ئیراده‌ی مروّف به‌هیزتر بیت له ئیراده‌ی خودا؟

ئه‌گه‌ر خودا داینابیت، مروّف ده‌توانیت پاکی بکاته‌وه، وه ئه‌گه‌ر مروّف
 توانی، ده‌که‌واته له خودا به‌تواناتره، چونکه توانیویه‌تی ئه‌و شته لابه‌ریت
 که خودا دایناره.

له صحیح مسلم، فه‌رمووده‌یه‌ک هاتوو، که دوو پیاو دین بو لای محمد و
 پرسیا‌ری لی ده‌که‌ن و ده‌ئین، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر بینووته که خه‌لک له ئیمرودا
 هه‌ول و تیکوشان ده‌دات، (واته کاری باش ده‌کات، بو ئه‌وه‌ی به‌به‌ه‌شت
 بگات)، ئایا ئه‌وه شتیکه که له‌سه‌ریان نووسراوه و ده‌بیت وابکه‌ن و قه‌زاو
 قه‌ده‌ر پیشیان که‌وتوو؟ وه یان کاره‌کانیان حوکم ده‌کات؟ پیغه‌مبه‌ر گو‌تی
 نه‌خیر، ئه‌وه شتیکه قه‌زاو قه‌ده‌ره و به‌سه‌ریاندا سه‌پیندراوه، وه پشت
 راستکردنه‌وه‌ی ئه‌وه، له په‌رتووکی الله‌یه، که ده‌ئیت: وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا، واته: (وه سویند به‌خود و شیوه‌پیدا‌نه‌که‌ی، که
 ئیله‌های خراپه‌کاری و باشه‌کاری پیداوه).

وه ئایه‌تی ۹۶ سووره‌تی الصافات ده‌ئیت:

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

الله، ئیوه و کاره کانتانی درووست کردووه.

واته، هه ر کار و کرده وهیهك كه مرؤف دهیكات، الله درووستی کردووه.

كهواته اللهی ئیسلام خۆی سه رچاوهی خراپه کاریه، كهواته ده بیټ شهیتان خانه نیش بوو بیټ.

یاخود دواى ئه وهی موسلمان بوو، کاره خراپه کانی ته سلیم به الله کرد.

له صحیح مسلم هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی:

أَنَّ اللَّهَ أَعَانِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ

له راستیدا الله، یارمه تی دام، تاوه کو شهیتانم کرد به موسلمان، وه فه رمانی ههچم پیناکات ته نها چاکه نه بیټ.

شهیتان بووه به موسلمان و فه رمان به محمد ده کات، به لام به کاری باشه. كهواته ده بیټ الله اکبر، خۆی رۆلی شهیتان بگێریت.

ئایه تی ۱۱-۱۵

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا

إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِم رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

ئەم پىنج ئايەتە، باسى ھۆزى ئمود دەكەن، كە بروا بە صالح ناكەن كە اللہ بە وشترىكەوہ وہك پىغەمبەر ناردووئەتە، دەئیت:

ھۆزى ئمود، بە ھۆى سەرکىشىانەوہ نكوئيان (لە پىغەمبەرەكەيان) كرد.

ئىنجا لە ھۆزى ئمود، پياوئىكيان كە لە ھەموويان سەرکىشتەر بوو ھەئساپەوہ (بجىت وشترەكە بكوئيت)، ئەوہبوو پىغەمبەرى اللہ (صالح) گوئى ئەوہ وشترى اللہ، وہ ئەو ئاوەى دەيخواتەوہ ئاوى اللہ. ئەوہبوو بروايان بە صالح نەكرد، وہ وشترەكەيان كوشت. ئىنجا اللہ لىيان تورە بوو، گونداكەى كاول كرد و تەختى كرد.

ئايەتە ۱۵ سەپەرە: دەئیت اللہ ناترسىت لە ئاکامى ئەو کارەى کردى، كە گونداكەى وئيران كردن.

چىرۆكە كە بەم شىوہە: اللہ پىغەمبەرىك بە ناوى صالح بە وشترىكەوہ دەئىرىت بو ھۆزى ئمود، خەلكە كە ئيمان بە صالح ناھىنن، صالح دەئیت، باشە ئەوہ وشترى اللہ، وہ ئەم ئاوەى لە گونداكە ھەپە، ئاوى اللہ، ئاوەكە يەك رۆژى تەواو تەنھا بو وشترەكە، وہ رۆژىك بو خەلكى ئاواپى، سەپىرى نادادپەرەرى اللہى عەرەب و ئىسلام بکەن؟ خەلك بىزار دەبن، ئاوەكەمە لە دورگەى عەرەبى، خەلك پىويستى بە ئاوەبەيت، ناکرىت ئاوى ئاواپى رۆژىك بو وشتر بىت و رۆژىك بو خەلك، كەسپىكيان كە شەقاوہ

دهبیت، هه لدهستیتته وه دیت وشتره که بکوژیت، صالح ده لیت کوره نه کهیت، نه وه وشتری اللهیه، ئیتر نه و کهسه، که شرؤفه کهران ناکوکن لهسه ر ناوه کهی، هه ندیکیان ده لین، ناوی قُدار بن سالف بووه، وه هه ندیک ده لین، ناوی أُحیمَر ثمود بووه، سکی وشتره کهی الله ده درینیت و وشتره که ده کوژیت، الله زور تورپ ده بیت، ئاواویه کهیان ویران ده کات و خه لکه که هه مووی ده مرن.

ئینجا ده لیت من بووم ئەم کارەم کرد، (واته ئیوهم له ناوبرد) وه له که سیش ناترسم.

سه بارهت به ئایه تی (وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا)، واته، (وه ناترست له ئاکامی کاره کهی)، من پیم وایه ئەم ئایه ته له م شوینه دا هه لهیه و به هه له دانراوه. چونکه کاره ساته له په رتووکیک که گوایه ئاسمانیه، ئایه تیک هه بیت و بلیت: خودا له ئاکامی کاره کهی ناترست.

ده بیت ریزبه ندی پینج ئایه تی کو تایی، به م شیوهیه بیت:

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا

إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا

واته:

هۆزی ثمود، به سه رکیشیه کانیان نکۆلیان (له پیغه مبهه ر صالح) کرد،
(بروایان پیی نه هیئا).

(هۆزی ثمود) سه رکیشترین کهسیان نارد (و شتره که بکوژیت)،

که له ئاکامی کاره کهی نه ده ترسا.

پیغه مبهه ری الله (صالح) گوئی، ئه وه و شتری اللهیه و ئاوه کهیه تی و مه یکوژه

نکۆلیان له صالح کرد و سکی و شتره کهیان هه لدراند، ئه وه بوو خودا کهیان
به گونا هه کانیان لییان توپه بوو، و ئاوا ییه که یانی تهخت کرد.

کوۆتایی سوورپه ته که.

(۲۷)

سوورەتی البروج (بورجە کان)

۱- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

سویند بە ئاسمانی ئەستێرەدار.

۲- وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

وہ سویند بەم رۆژە بە لێن پیدراوہ.

۳- وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

وہ سویند بە شایەت و شوینی شایەتدان.

۴- قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ

بە گوشت چن خاوہن چالەکان.

۵- النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ

ئاگری سووتەمەنیدار.

٦- اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

که ئەوان لەسەریدا دانیشتن.

٧- وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

و ئەوان خۆیان شایهتن لەسەر ئەوێ بە باوەردارانیا دەکرد.

٨- وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

و ئەسەرهیچ شتێک ئەشکەنجەیان نەدان، تەنھا ئەو نەبیت که باوەردار بوون بە اللە عەزیزی سوپاسگوزار.

٩- الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

ئەوێ که خاوەنی ئاسمانەکان و زەوییه، و اللە لەسەر هەموو شتێک شایهتە.

١٠- إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

لە راستیدا ئەوانە پیاوان و ژنانی ئیماندار لە خشته دەبەن، ئینجا تۆبە ناکەن، ئەوانە بۆیان ئەشکەنجەیی دۆزەخ و بۆیان ئەشکەنجەیه کی سووتینەر هەیه.

۱۱- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

له راستیدا ئەوانەى باوەریان هینا و کاری باشیان کرد، بەهەشتیک بۆیان
هەیه که له ژیریەوه رووبارەکان دەروڤن، ئەوەیه سەرکەوتنی مەزن.

۱۲- إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

له راستیدا زەبروزەنگی خوداکەت تونده.

۱۳- إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ

له راستیدا هەر خۆی دەستپێدەکات و دووبارەى دەکاتەوه.

۱۴- وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ

وه هەر خۆی لیبووردهیه و بەسۆزه.

۱۵- ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

خاوهن تاج و تهختی شکۆدار.

۱۶- فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

وه ئەوه دەکات که خۆی دەیهوێت.

۱۷- هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

ئایا قسه و باست بۆ هاتوو سه بارهت به سه ربازه کانی

۱۸- فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

فیرعهون و ثمود

۱۹- بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

به لکو ئه وانه ی کافر بوون به نکۆلی کردن.

۲۰- وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

وه الله له پشتیانه وه دهوری داون.

۲۱- بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ

به لکو ئه وه قورئانیکی شکۆداره.

۲۲- فِي لُوحٍ مَّخْفُوظٍ

له تابلوی پارێزراره.

شروقه و تبينى

ئايتى ۱-۳

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

اللہى عہرب و ئىسلام، لەم ۳ ئايەتەدا، سویند دەخوات و دەئیت:

سویند بە ئاسمانى بوردار، (گەلە ئەستیرە) و سویند بە رۆژى بە ئیندراو (رۆژى قیامەت)، وە سویند بە شایەت و شایەت لە سەردراو.

(ذَاتِ الْبُرُوجِ)، واتە بوردەکانى ئاسمان، (الحمل، الثور، التوأمان، السرطان، الأسد، العذراء، الميزان، العقرب، القوس، الجدي، الدلو، الحوت)

خەيال بکە، اللہى ئىسلام، سویند بە بورجى فالچى و جادووگەران دەخوات.

ئايتى ۱۶-۱۷ سورهتى الحجر، تەئکید دەکاتەو، کە مەبەست لە (وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ)، دوانزە بوردە کە، ئايەتە کە دەئیت:

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

وه له ئاسمان بورجی ئەستێره كانمان کردوووه و پازاندۆتهوه بو سه یرکه ران،
وه پاراستوو مانه له هه موو شه یتانیکی ده رکراو.

ابن الجوزی، له زاد المسیر ده ئیت: سه بارهت بهم ئایه ته ۳ قسه هه یه:

یه کهم: بورجی خۆر و مانگن، واته ویستگه کانیا ن (ابن عباس)

وه ده ئیت ناوه کانیا ن: الحَمَل، والثَّوْر، والجَوْزَاء، والسَّرَطَان، والأَسَد،
والسُّنْبَلَة، والمِيزَان، والعقرب، والقوس، والجَدْي، والدلو، والحوت.

دووهم: کۆشکو ته لاری پاسه وانه کانی ئاسمانن، واته فریشته کان (ابن
عباس).

سیههم: هه ساره ن.

واته، بورجه کان له روانگه ی قورئان و ئیسلامه وه چه ند کارێکیان هه یه:

یه کهم: ویستگه ی وه ستانی خۆر و مانگن.

دووهم: کۆشکو ته لاری فریشته پاسه وانه کانی ئاسمانن، که ئاسمان له
شه یتان ده پارێزن.

سیههم: بو رۆمانتیک و جوانیه.

چونکه له قورئاندا هاتووه، که ئهستیره کان وهك چراخانن له بنمیچی
ئاسمان. ئایه تی ۵ سووره تی الملك ده لیت:

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

وه ئاسمانی دونیامان به چراخان (ئهستیره) رازاندوته، وه ئهستیره کانمان
کردوو به (چه کیک) بو ره جمکردنی شهیتانه کان.

چوارهم: بو دیاریکردنی ریگا له وشکای و له ده ریا، وهك ئایه تی ۹۷ سووره تی
الانعام ده لیت:

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ

وه ئه و (الله) بوو، که ئهستیره کانی بو تان کردوو به ری نیشاندهر له تاریکای
وشکای و ده ریا.

له بهر ئه و خالانه، وه رهنگ بیت خالی تریش، که " لا يعلم الا الله " الله ی
ئیسلام سویند به ئهستیره و بورجه کان ده خوات.

ئینجا له ئایه تی ۲ سویند ده خوات به و روژه ی که به لینی داوه دیته دی،
واته روژی قیامهت.

سه بارهت به ئایه تی ۳ که ده لیت، (وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ)، ابن الجوزی، له زاد
المسیر، ده لیت، ۲۴ قسه هه یه:

۱- شایهت رۆژی ههینییه و مشهود رۆژی عهرفهیه، (ابوهریره و ابن عباس و علی بن ابی طالب و ابن زید).

۲- شایهت رۆژی ههینییه و مشهود رۆژی سهبرپینه (نحر)، له کاتی حه ج (عبدالله بن عمر).

۳- شایهت اللهیه و مشهود رۆژی قیامهته، (ابن عباس).

۴- شایهت محمده و مشهود رۆژی قیامهته، (ابن عباس، حسن بن علی).

۵- شایهت رۆژی عهرفهیه و مشهود رۆژی قیامهته، (ابن عباس).

۶- شایهت رۆژی قیامهته و مشهود خه لکه، (جابر بن عبدالله).

۷- شایهت رۆژی ههینییه و مشهود رۆژی قیامهته، (الضحاک).

۸- شایهت رۆژی تهرویهیه، (له حه ج) و مشهود عهرفهیه، (سعید بن المسیب).

۹- شایهت الله و مشهود نهوه کانی ئادهمن، (سعید بن جبیر).

۱۰- شایهت محمده و مشهود عهرفهیه، (الضحاک).

۱۱- شایهت ئادهمه و مشهود قیامهته، (مجاهد).

۱۲- شایهت نهوه کانی ئادهمه و مشهود قیامهته، (مجاهد و عکرمة).

- ۱۳- شایهت ئادهم و نهوه کانیه تی و مشهود قیامه ته، (عطاء بن یسار).
- ۱۴- شایهت مروّفه و مشهود اللهیه، (محمد بن کعب).
- ۱۵- شایهت روژی سه ربینه و مشهود عه ره فهیه، (ابراهیم).
- ۱۶- شایهت عیسایه و مشهود میله ته که یه تی، (ابو مالک).
- ۱۷- شایهت محمده و مشهود میله ته که یه تی (عبدالعزیز بن یحیی).
- ۱۸- شایهت میله تی ئیسلامه و مشهود هه موو خه ئکه، (حسین بن الفضل).
- ۱۹- شایهت قورئان خوئنان و مشهود نه وه کانی ئاده من، (محمد بن علی الترمذی و عکرمة).
- ۲۰- شایهت حه قه و مشهود گه ردوونه، (الجنید).
- ۲۱- شایهت به رده ره شه که ی کعبه یه و مشهود حاجین.
- ۲۲- شایهت پیغه مبه رانن وه مشهود محمده.
- ۲۳- شایهت الله و فریشته کان و ئه هلی عیلمن و مشهود لا اله الا الله.
- ۲۴- شایهت پیغه مبه رانن و مشهود میله ته کانن.

من دهئيم كه هه موو ئه وانه هه ئهن وه ئايه تي ٤-٩ پيمان دهئيت "شاهد و مشهود" كين.

ئايه تي ٤-٩

قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ، النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ، إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ، وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ، وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

له وهلامى سوئنده كانى، اللهى عه رهب و ئيسلام دهئيت:

به كوشت بچن خاوهنى چالى ئاگرينى سووته مه نيدار، ئه وان له سه ر ئاگره كه دانىشتبوون، وه ئه وان ئه وهى ده يان كرد به باوه رداران شايه تن، وه ئازاريان دان ته نها له بهر ئه وهى باوه ريان هينابوو به اللهى عزيزى شكومه ند، كه خاوهنى ئاسمانه كان و زه وييه، وه الله سه ر هه موو شتيك شايه ته.

اللهى عه رهب و ئيسلام له م چهند ده قه دا باسى رووداويك ده كات، كه كوومه ئيك خه ئكى باوه ردار له لايه ن خه ئكانىكى كافر وه فرى دراونه ته ناو چائيك كه ئاگرى تيدابوو، وه دهئيت ئه و كافرانهى ئه م كاره يان كرد به باوه رداره كان، له روژى قيامه ت دهن به شايه ت له سه رخويان، وه الله له سه ر هه موو شتيك شايه ته.

لهم دهقانه دا وشه‌ی (شهود وشهید) هاتوو، که واته کافره کان له رۆژی قیامهت له سه‌ر خودی خو‌یان ده‌بن به شایهت. که واته کافره کان و رۆژی قیامهت (وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ) ن.

مشهود ئه‌و شوینه‌یه که تیایدا شایهتی به‌یان ده‌کریت، بۆ نموونه دادگا.

وه ئایهتی ۲ ده‌ئیت، (وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ) واته سویند به رۆژی به‌ئینپیدراو، واته رۆژی قیامهت. ئینجا ده‌ئیت، (وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ)، واته (سویند به شایهته کان و گۆره‌پانی قیامهت).

ئه‌وه‌یه کاره‌سات، هه‌رچی صحابه و تابعینه به‌که‌یفی خو‌یان تحلیل و تفسیریان کردوو، بۆ ئه‌وه‌ی فکرێکیان له ده‌قه‌کانی دواتر کردبیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌ن چیۆکه که چی ده‌ئیت. ره‌نگ بیته به هۆی "کثیر النکاح"، ماوه‌ی بیرکردنه‌وه‌یان نه‌بووبیت.

"شاهد" واته شایهت وه "مشهود" واته بینه‌رانی شایهتی.

له قورئانی وه‌رگێردراو بۆ زمانی کوردی، بورهان محمد امین درۆی له‌گه‌ڵ زۆربه‌ی ده‌قه‌کان کردوو، بۆ ئه‌وه‌ی له قیزه‌وه‌نی ده‌ریان به‌ئینیت و جوانیان بکات، سه‌بارهت به‌م ئایهته ده‌ئیت:

به‌شایهت و **شایهتی له‌سه‌ردراوه**، یاخود به شایهت و بینه‌راوه‌کان.

مشهود به مانای شایه تی له سهردراو نایه ت ، به لکو "مشهود علیه"
به مانای شایه تی له سهردراو دیت. ئەم بورهان ناوهش وهك صحابه و
تابعین به نه زانی دهقه که ی شروقه کردوو و وهرگیپراوه.

محمد و صحابه و تابعین نازانن (اصحاب الاخدود نارذات الوقود) کین؟
وه هاتوون چهندهها چیرۆکی درۆزنانه یان دارشتوو و درووسترکردوو.

ابن الجوزی له زاد المسیر و الطبری له جامع البیان ده لێن، سه بارهت به
(أصحابُ الأخدود) زاناکان دابهش بوون به سهردراو چهند چیرۆکی:

یه کهم: (چیرۆکی خودای منداله که)، پێغه مبهری الله گوته یه تی: پادشایهك
هه بوو ساحیریکی هه بوو، مندالیکی نارده لای بو ئه وهی فییره سیحری بکات،
وه منداله که له ریگی رۆیشتنی بو لای ساحیره که، تووشی
راهیبیک (پیاویکی ئاینی مه سیحی) ده بوو، منداله که سه رسام بوو به
راهیبه که و فیڕکاریه کانی، ئه وه بوو پادشاکه زانی منداله که پیاده ی ئاینی
راهیبه که ده کات، ئه وه بوو فه رمانی به منداله که کرد که پاشگه ز بیته وه له
ئاینی راهیبه که، منداله که گوتی پاشگه ز نابمه وه، پادشاکه زۆر ریگی
به کارهینا بو له ناو بردنی منداله که نه ی توانی، منداله که گوتی ناتوانیت
بمکوژیت، تاوه کو ئه وهی پیت ده لیم نه یکه یت: خه لک کو بکه ره وه له یهك
شوین، ئینجا من له قه دی دره ختیک له خاچ بده، وه تیریکم تی بگره و له
دلم بدات، وه کاتیک تیره کهم تی ده گریت بلی: به ناوی الله خودای
منداله که، ئه وه بوو پادشاکه ئەم کاره ی کرد و منداله که مرد. ئینجا خه لک
گوتیان باوه رمان هینا به خودای منداله که. پادشا چالی هه لکه ند و ئاگری
تیدا کرده وه و گوتی هه ر که سیک له باوه رهینان به خودای منداله که

پاشگه زنه بیته وه، ئەوا دەبیت فریڤدریته ناو ئەم ئاگره وه، ئەوه بوو خەلکیان فریڤده دایه ناو ئاگره وه.

دووهم: (پادشایه کی سه رخۆش)، علی کوری ابی طالب ده لیت، پادشایه کی مجووسی سه رخۆش بوو، له گه ل خوشکی خۆی جووت بوو، کاتیک به هۆش خۆی هاته وه به خوشکه که ی گوت: قور به سه ر چی بکه یین؟ خوشکه که ی گوتی خه لک کۆبکه وه و وتاریک پيشکه ش بکه و بلی خودا هاوسه رگیری له گه ل خوشکان هه لال کردوو. ئەوه بوو پادشا وایکرد، به لام خه لک ره تیان کردوو، که ئەم کاره فه رمانیک بیت له لایه ن خودا وه. وه پادشا سزایان ده دات به قامچی، وه دواتر شمشیر له دژی خه لکه به کارده هیڤیت، بۆ ئەوه ی برۆا بکه ن که خودا هاوسه رگیری له گه ل خوشکدا هه لال کردوو، خه لکه که ره ت ده که نه وه برۆا بکه ن. ئینجا پادشا چالیک هه لده که نیټ و ئاگری تیادا ده کاته وه، هه ر که سیک برۆا به وه نه کات که خودا خوشکی هه لال کردوو فریڤده داته ناو ئاگره که وه.

دیقه تم داوه که شروقه ی زۆربه ی ده قه کانیا ن په یوه ست کردوو به گان و نیوگه ل، هه لبه ته ده بیت و ابیت، چونکه ئاینی قتل و نکاحه.

سیههم: (له یه مهن کافر ئیماندار ده سووتیڤیت)، علی کوری ابی طالب ده لیت، (چیرۆکه به کورتی)، کافره کان چال هه لده که نن و ئاگری تیادا ده که نه وه و ئیمانداره کانی تیادا فریڤده دن.

چوارهم: (خه لکانیک له بنی ئیسرائیل)، ابن عباس و الضحاک ده لپن، کۆمه لیک ژن و مندالی بنی ئیسرائیل بوون فریڤدرانه ئاگره وه.

پینجهم: (خه لکانیک له نهجران)، مجاهد.

شه شهه: (بتپه رست و ئیماندار)، الربیع بن انس.

حه وتهه: (دوای بهرزبوونه وهی عیسا)، مقاتل ده لیت، کومه لیک له قهومی یوسف بن ذی نواس ئیمان ده هیئن، دهیانگرن و فریاندده نه ئاگره وه.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، شروقه کهران ناکوکن سه بارهت به وهی که ئه وانه کی بوون سووتیندران؟ پینج بوچوون هه یه:

یه کهم: حه به شی بوون (علی کوری ابي طالب).

دووهم: ئیسرائیلی بوون (ابن عباس).

سیههم: یه مه نی بوون (الحسن)، وه الضحاک ده لیت، مه سیحیه کانی یه مه ن بوون، وه ۴۰ ساڵ بهر له هاتنی پیغه مبه ر (محمد) بوو.

چوارهم: خه لکی نهجران بوون (واته مه سیحی بوون).

پینجهم: نه به تی (نبط) بوون (عکرمه).

وه ابن الجوزی ده لیت، سه بارهت به ژماره ی ئه و که سانه ی سووتیندران ۳ بیرورای جیاواز هه یه:

یه کهم: دوانزه هه زار بوون.

دووهم: حهفتا ههزار بوون.

سپههم: ههشتا پياو و نوژن بوون.

وه ابن الجوزى سه بارهت به ئايه تي (إذ هم عليها قعود)، (وه ئه وان له سهريدا- له سهه ئاگره كه- دانيشتبوون) ده ئيت، واته له تهك ئاگره كه (عند النار)، پادشا و هاوريكاني له سهه كورسي له ته كهك ئاگره كه دانيشتبوون، ئيمانداره كانيان ده دا به كافره كان و فرتيان ده دانه ئاگره كه وه.

الطبري له جامع البيان ده ئيت، "والمعنى أنهم قعود على حافة الأخدود" واته، له ليواري ئاگره كه دانيشتبوون.

به هوئي ئه وهى نه يانزانيووه كه ئه سلى چيروكه كه چيه، هاتوون ده ستكاري ماناي ده قه كانيان كردووه. چونكه (عليها) له زماني عه ره بي واته (له سهريدا) واته له سهه ئاگره كه، له ناو ئاگره كه. خو ئه گهر قورئان مه به ستي ده وورووبه ري ئاگره كه بوايه ئه وا ده يگوت (حولها) واته ده قه كه ده بوو به:

إذ هم حولها قعود

من به زاناياني ئيسلام و مه لakan و موسلمانان ده ئيم: بگه ريئه وه بو پهرتووكي پيروزي (وهك خو تان ده ئين ته ورات)، بو ئه وهى بتوان له ماناي ده قه كانتان به تايه تي چيروكه كاني قورئان بگهن، چونكه نووسه راني قورئان ده قه كانيان له پهرتووكي پيروزي وه رگرتووه و دزيووه.

په رتوویکی دانیل له په رتوویکی پیروژ.

دانیل، پیغمبه ریکه له پیغمبه رانی بنی ئیسرائیل و گوره که ی له قه لای که رکوکه. نبوخذنصر پادشای بابل، له سالی ۵۹۷ پیش زاین هیرش ده کاته سهر مهمله که تی یهو ذای جوه کان، که پایته خته که ی ئورشه لیم ده بیت، ده یگریت و ویرانی ده کات، جوه کان به دیل له گه ل خوی ده بات بو بابل. دانیل، له په رتوکه که ی که به شیکه له په رتوویکی پیروژ، باس له هه ندیک رووداوی ئه وکات ده کات. دانیل ده لیت:

نبوخذنصر په یکه ریکی گه وره له زیر درووست ده کات و له ده شتی دورا له بابل دایده نیت، ئینجا فه رمان به هه موو خه لک ده کریت که کرنوش بو په یکه ره که ببه ن، ۳ گه نجی جوو (شه دره خ و می شه خ و عه بیدنه گو) کرنوش نابهن.

نبوخذنصر، فه رمان ده کات که ئاگر له چالیک بکه نه وه و زور گه رمی بکه ن، وه ئه و ۳ گه نجه په لبه ست بکه ن، فریده نه ناو چاله که وه.

ئه م ۳ گه نجه په لبه ست ده کرین و فری ده دهنه ناو ئاگره که وه، وه نبوخذنصر و خه لک سه یر ده که ن. ده بین له ناو ئاگره که ۳ گه نجه که ناسوتین و که سی چواره میان له گه له (که فری شته یه).

ئینجا نبوخذنصر، بانگیان ده کاته ده ره وه، ده بینیت نه سووتاون.

نبوخذنصر، ستایشی خودای بنی ئیسرائیل ده کات.

ئەو پوختەى چىرۆكە كەيە.

واتە ئايەتى ۹-۴ دەلىت:

بە كوشت بچن خاوەنانى چالى ئاگرىنى سووتەمەنىدار (نبوخذنصر و خەلكى بابل)، كە ئەوان (۳ گەنجە كە) تىايدا (لە ناو ئاگرە كە) دانىشتبوون، وە ئەوان (نبوخذنصر و خەلكى بابل)، سەبارەت بەوہى بە ئىماندارە كانيان كرد (گەنجە كان)، خودى خۆيان شايتەن (سەپريان دە كردن)، وە سزايان نەدان، تەنھا لەبەر ئەو نەبىت كە باوەريان بە خودا ھەبوو، ئەو خودايەى خاوەنى ئاسمانە كان و زەويپە، وە بەسەر ھەموو شتەيدا شايتەتە.

بەزەيمم بە ئەقلى موسلمانان دىتەوہ. سەرچاوەى قورئانە كەتان نە تابلوى پارىزراوى ئاسمانە و نە تەرەماش، بەلكو پەرتووكى پىرۆزە.

ئايەتى ۱۰-۱۱

إِنَّ الَّذِينَ فَتِنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

ئەوانەى پياوان و ژنانى باوەرداريان تووشى نىگەرانى و بەلا كرد، ئىنجا تۆبە نە كەن، ئەوا ئەشكەنجەى دۆزەخ و ئەشكەنجەى سووتىنەر بۆيان ھەيە.

بهلام ئەوانەى باوەرپیان هینا و کاری باشیان کرد، ئەوا بەهەشتیک بۆیان هەیه، که له ژیرهوهیدا رووبارهکان دەرۆن، وه ئەوهیه سەرکهوتنی مەزن.

ئایهتی ۱۲

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

له راستیدا زهبروزهنگی خوداکهت تونده.

واته الله اکبر، خوداوهندی عه‌ره‌ب و ئیسلام، تۆله‌سینه‌ره و به‌زه‌بروزه‌نگه.

ئایهتی ۱۳-۱۶

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ، وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ، ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ، فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

له راستیدا، ئەو (الله) ده‌ستپیده‌کات و ده‌یگیریتته‌وه، وه ئەو لی‌بورده‌یه و سۆزداره، خاوه‌ن تاج و ته‌ختی شکۆمه‌نده، وه ئەو کاره‌ده‌کات که خۆی ده‌یه‌وێت.

له ئایه‌تی ژماره ۱۳ هه‌له‌کراوه، د‌ن‌یام نووسه‌رانی قورئان کردوو‌یانه.

ئایه‌ته‌که ده‌بیت به‌م شیوه‌یه بیت:

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ

واته، ئەو (الله) (مخلوقات) له‌ناوده‌بات و درووستیان ده‌کاته‌وه.

وه مروّف له ناو ده بات (دهمړینیت)، ئینجا درووستی ده کاته وه.

به لّام بهم شیوازه ی له قورئاندا نووسراوه ، ماناکه ی زور کرچوکاله چونکه ده لّیت:

له راستیدا، ئه و (الله) ده ستپیده کات و ده یگیرته وه.

ئینجا له کوّتابی ئایه ته که ده لّیت، الله ی لیبوورده و سوژدار که خاوه ن تاج و ته ختی شکومه نده، ئه و کاره ده کات که خو ی ده یه ویت و ویستی له سه ره.

ئایه تی ۱۷-۲۰

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ، فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ، بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ، وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

ئهی محمد، ئایا قسه و باسی سه ربازه کانت پیگه یشتووه؟ فیرعه ون و ثمود، به لکو ئه وانهی له نکولیکردن کوفریان کرد، وه الله له پشتیان ده ورهی داوه.

مه به ست له م چه ند ده قه: ئایا قسه و باسی فیرعه ون و سه ربازه کانی، وه ثمودت پیگه یشتووه؟ به لکو ئه وانه شی که کوفریان له نکولیکردندا کرد، وه الله له پشتیان ه وه ده ورهی داون.

ئایه تی ۱۹ ده لّیت، (الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ) واته، به لکو ئه وانهی کوفریان کرد له نکولیکردن.

بۆ ئەو هی ماناکه به تهواوی بدات (في) ده بئیت (بي) بئیت.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا **بِي** تَكْذِيبٍ

به لكو ئەوانه ی که نکۆلیان له من کرد کوفریان کرد.

ئایه تی ۲۰ ده لئیت:

ئەوانه ی که کوفریان به من کرد، ئەوا له پشتیان هه ده وره مداون ، واته ده توانم هه رشتتیک که به موهیت، لئیان بکه ن.

ئایه تی ۲۱-۲۲

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ، فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

به لكو ئەوه قورئانیکی ریزداره له تابلوی پارێزراوه.

ناکۆکی ههیه له نیوان زانیانی ئیسلام سه بارهت به تابلوی پارێزراو، وه فه رمووده ی سه یروسه مه ره ی ئەفسانه ییان بۆ داتاشیوو ه.

به لام پرسیار ئەوهیه ئایا لوح المحفوظ چیه و قورئان مه بهستی له لوح المحفوظ چیه؟

له قورئاندا پینج جار وشه ی "لوح" و "الواح" هاتوو ه. "لوح" واته ته خته یان تابلۆ و "الواح" واته ته خته کان یان تابلۆکان.

تهنها له ئايه تي ۲۲ سووره تي البروج به تاك هاتوو و ده ئيت:

فِي لَوْحٍ مَّخْفُوظٍ

(قورئان) له تابلوی پارێزراوه.

وه له ئايه تي ۱۳ سووره تي القمر هاتوو:

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْحِ

وه هه ئمانگرت (نوح)، له سه ر (كه شتیه) كه ی له ته خته كان بوو.

واته ته خته دار.

وه ۳ جار له سووره تي الاعراف هاتوو، له په یوه ست به م دوو تابلوییه ی كه خودای بنی ئیسرائیل به موسای به خشی، كه ۱۰ وه سیه ته كه ی تیا دا نوسرابوو.

ئايه تي ۱۴۵

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَوْحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً

وه هه موو شتی کمان له ئامۆژگاری له تابلۆکان بو موسا نووسی.

ئايه تي ۱۵۰ ده ئيت:

وَأَلْقَى الْأَوْحِ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ

وه موسا **تابلوکانی** فریډا و سهري هاروونی برای گرت و رایده کیشا.

ئایه تی ۱۵۴ دهلیت:

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاخَ

وه کاتیک تورپی له موسا نهما، **تابلوکانی** گرت.

دهقه کان زور روونن که خودا به دریژی هه موو شتیکی له وهسیه و
ئامۆزگاری و فهрман له تابلوکان نووسیوو و داویه تی به موسا.

وه ئەم دوو تابلویه ی که یه هوهی به بنی ئیسرائیلی دا، پیی ده گوتریت
(تابوت العهد- تابلوی پهیمان)، یان (تابوت الرب- تابلوی خودا)، یان
(تابوت الشهادة- تابلوی شایه تی).

وه قورئان له ئایه تی ۲۴۸ سووره تی البقرة باسی ئەم تابووته (تابلویه)
دهکات و دهلیت:

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ
مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ

ئینجا پیغه مبه ره که یان پییگوتن، نیشانه ی پادشایه تیه که ی طالوت ئەوهیه
که "تابوت – صندوق" یان بو بینیت، که (ئەم تابووته) ئارامی له
خوداکه تان و پاشماوهی ئەوهی تیدایه که خانه واده ی موسا و هارون

به جييان هيشتووه (واته تابلوكان و تهورات)، كه فريسته كان هه ئيده گرن،
له راستيدا له مه دا نيشانه يه كه هه يه بو كه سانك ئه گه رئيوه باوه ردارن.

وه كاتيك ئايه تي ۲۱-۲۲ ده ئيت:

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

واته ئه م ده قانه ي قورئان له م تابلو پاريزراوانه دايه كه داومانه به موسا.
به مانايه كي تر: تابلوي پاريزراو واته ئه و دوو ته خته به رده ي كه يه هوه ي
"خوداي بني ئيسرائيل" داي به موسا.

واته، ده قه كان قورئان له و تابلويانه وه رگيراه كه خوداي ئيسرائيل به
موساي داوه، وه ئه تابلويانه له گه ل تهورات له "تابوت-سندوق" له
لايه ن بني ئيسرائيل پاريزراوه.

واته دوو ئايه تي كو تاي ده ئيت:

قورئانيكي ريزداره له م تابويانه وه رگيراه، كه له لايه ن بني ئيسرائيله وه
پاريزراون.

وه به هه مان شيوه "ام الكتاب" "دايكي په رتووك" كه له قورئاندا هاتووه
به ماناي تهورات دي. (له تفسير ي ام الكتاب قسه و باسي له سه ر
ده كه ين).

كو تاي سووره ته كه.

(۲۸)

سوورەتی التین (هەنجیر)

۱- وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ

سویند بە هەنجیر و بە زەیتوون.

۲- وَطُورِ سَيْنِينَ

وہ سویند بە چیاى سینا.

۳- وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

وہ سویند بەم وڵاتە ئارامە.

۴- لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

مرۆفمان بە ریکترین شیوه درووست کردووہ.

۵- ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

ئینجا گەراندوو مانەتەوہ بو نزمترینی نزمە کان.

٦-إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

تهنها ئهوانه نهبيت كه باوهريان هيئاوه و كاري باشيان كردووه، ئهوانه پاداشتيكي بيسنووريان ههيه.

٧-فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ

دهكي لهمهودوا به دروت دهخاتهوه سه بارهت به روژي لپرسينهوه؟

٨-أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

ئايا الله باشتريني فه زمانه و اكان نيه.

شروقه و تبيني

ئايه تي ٣-١

وَالَّذِينَ وَالزَّيْتُونَ، وَطُورِ سِينِينَ، وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

اللهي عه ره ب و ئيسلام، له م ٣ ئايه ته دا سويند به هه نجير و زهيتوون و چي اي سينا و ناوچه يه كي ئارام ده خوات و ده ئيت:

سويند به هه نجير و زهيتوون، وه سويند به چي اي سينا، وه سويند به و زيده ئارامه.

ابن الجوزى له زاد المسير ده ئيت، ناكۆكى ههيه سه بارهت به ماناى وشهى
"التين" وه ۷ بۆچوون سه بارهت به ماناكهى ههيه:

يه كهه: ههنجيرو زهيتون ناسراون (ابن عباس، مجاهد، عكرمة و عطاء و
الحسن و جابر بن زيد و ابراهيم).

دووهم: "التين" مزگهوتى پيغه مبهه نوحه، كه له سهه ر چياى جوودى
درووستي كردهوه، وه "الزيتون" واته "بيت المقدس" مالى پيروژ، واته مالى
خوداى بنى ئيسرائيل، واته ههيكهلى سليمان (ابن عباس).

سيههم: "التين" مزگهوته كهى كعبهيه، وه "الزيتون" مزگهوتى "الاقصى" يه
(الضحاك).

چوارهم: "التين" مزگهوتى ديمه شقه و "الزيتون" بيت المقدسه (كعب و
قتاده و ابن زيد).

پينجههم: "التين و الزيتون" دوو چيان، دانهيه كيان ديمه شقى له سههه، وه
ئهوهى تريان بيت المقدسى له سههه (عكرمة و قتادة).

شه شههه: "التين" مزگهوتى ياوه رانى ئه شكهوته و "الزيتون" ايليايه، واته
ئور شه ليمه (القرظى).

ههوتهم: "التين" چياكانى نيوان هه لوان بۆ هه مه دانه و "الزيتون" چياكانى
شامى (الفراء).

خاله الفراء، ههنجیری باشی خواردوو، له ناوچه شاخاویه کانی نیوان
خانەقین و هه مه دان له بهر ئه وه گوتویه تی "التین" واته چیا کانی نیوان
حلوان و هه مه دان.

ئه گهر سهیری ئه م ۳ دهقه بکهین، ده بین، که اللهی عه رهب و ئیسلام،
سویند به چند شتیک دهخوات که نامۆن به دورگهی عه رهب.

وه باس له ناوچه یه ک ده کات که ههنجیر و زهیتوونی تیا به، وه له م ناوچه به
چیا به کی پیروژ هه به که چیا به که له سینا، وه خاکیکه خاکیکه ئارام.

هه موو ئه م دهقانه باس له خاکی پیروژ-خاکی بنی ئیسرائیل- ده کات.

چیا به کی پیروژ له سینا هه به، که "خودای بنی ئیسرائیل" تیایدا بو ماوهی
۴۰ شهو له په یوه ندییدا بووه له گهل موسا، وه ک ئایه تی ۵۱ سووره تی البقرة
ده لیت:

وَاعْدَنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

چل شهو له گهل موسا واده مان هه بوو.

وه له ئایه تی ۶۳ سووره تی البقرة هاتوو:

وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ

وه "طور" مان له سه رتان بهرز کرده وه (واته له سه ر بنی ئیسرائیل).

ئايه تي ۵۲ سووره تي مریم:

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ

وه بانگي (موسا) مان کرد له به شي دهسته راستي چياکه.

وه ئەم دهقه زۆر گالته جاريه: ياني به دهسته راستي الله يان به دهسته راستي موسا؟ وه دهسته راست و چهپ بۆ شتیک به گویره ی ئاراسته ی کهسه که بۆ شته که ده گوړیت.

گرنگ "الله" ده ئیت بانگي موسامان کرد له دهسته راستي "الطور" واته چياکه.

ئايه تي ۱۱-۱۲ سووره تي طه ده ئیت:

فَلَمَّا آتَاهَا نُودِي يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى

كاتیک موسا هات (بۆ لای ئاگره که) بانگ کرا: ئەي موسا، له راستيدا من خوداکه تم، نه عله کانت داکه نه، چونکه له راستيدا تۆ له دۆلێکی پیروزی چياکه يت.

وه زهیتوون لای یهوودیه کان درهختیکی پیروزه و نیشانه ی ژیان و نه مریه.

له په رتووکی پیروز په یمانی کۆن (تهورات) سه بارهت به تۆفانه که ی نوح هاتوو، دوا ی ۴۰ رۆژ له تۆفانه که، نوح کوتریک ده نیړیت بۆ ئەوه ی

بزانت وشکاپی ههیه، کۆتره که به لقیك له دار زهیتوون ده گهریتهوه، که به دهنووی هه لیگرتووه.

وه پهرتووکی پیروژ، له پهرتووکی زه کهریا، ئاماژهی به چیاى زهیتوون کردوووه که ده کهوێته ئیسرایلهوه.

وه بنی ئیسراییل رۆنی زهیتوون له کهسیك دهدهن کاتیك دیاری ده کریت وهك پیاوی ئاینی.

فهرموودهیه کی محمد صلعم له جامع الترمذی هاتوووه گوتووویهتی:

ادَّهِنُوا بِهِ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ

خۆتان به رۆنی زهیتوون چهور بکهن، چونکه درهختیکی پیروژه.

وه ئۆرشه لیم، واته شاری ئاشتی و ئارامی.

که واته به دنیایه وه، له م ۳ ئایه ته دا، اللهی عه ره ب و ئیسلام سویند ده خوات به: ههنجیر و زهیتوون و چیاى سینا و خاکی پیروژ (بیت المقدس و ئۆرشه لیم).

موفه سیره کان ده لێن (وهذا البلد الامین) واته مه ککه.

خودی زانایانی ئاینی ئیسلام، باش دهزانن که رۆژیک له رۆژان مه ککه نه ئارام بووه، وه نه ئاشتی تیدا بووه، به تایبه تی له دواى سه ره ه لدانى ئیسلام.

سوپاکه‌ی یزید بن معاویه، به سه‌رکردایه‌تی مسلم بن عقبه، مه‌ککه ئابلوقه ده‌دهن و به مه‌نجه‌نیق لییده‌دهن، لایه‌کی ده‌سووتینن و ده‌روخینن.

سوپاکه‌ی عبدالملک بن مروان، به سه‌رکردایه‌تی الحجاج بن یوسف الثقفی، ئابلوقه‌ی مه‌ککه ده‌دهن و کعبه به مه‌نجه‌نیق ده‌سووتینن و ویران ده‌کهن، وه عبدالله بن الزبیر ده‌کوژن و که‌له‌سه‌ره‌که‌ی بو دیمه‌شق ده‌نیرن و لاشه‌که‌ی له سه‌ر که‌لاوه‌که‌ی کعبه له خاچ ده‌دهن.

سوپاکه‌ی ابو طاهر القرمطی، له سالی ۳۱۷ کۆچی له وه‌رزی حه‌جدا، هیزش ده‌کاته سه‌ر که‌عبه و مه‌ککه، ۳۰ هه‌زار حاجی ده‌کوژیت و به‌رده ره‌شه‌که لییده‌کاته‌وه و له‌گه‌ل خۆیدا ده‌یبات بو به‌حرین، وه بو ماوه‌ی ۲۲ سال لایان ده‌مینیتته‌وه.

ابن کثیر له البدایة و النهایة ده‌ئیت:

وه ابو طاهر القرمطی له که‌عبه هاواری ده‌کرد.

أین الطیر الأبابیل؟ أین الحجارة من سجیل؟

بالنده‌ی ئه‌بابیل له کوئییه؟ ئه‌ی به‌ردی دۆزه‌خ له کوئییه؟

وه هه‌روه‌ها ده‌یگوت:

یا حمیر ألیس قلتم فی هذا البیت من دخله کان آمنا؟ أین حُرمته الآن؟

ئەى كەرى كۆينە، ئەى نەتاندە گوت، ھەر كەسك بىتە كەعبە سەلامەت دەبىت؟ كوا حورمەتە كەى ئىستا؟

وہ محمد خۆى لە كاتى فەتھى مەككە، فەرمان دەكات بە كوشتى عبداللہ بن اخطل، كە خۆى بە پەردەى كەعبە ھەئواسىبوو.

ئايەتى ۴-۶

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

لە وەلامى سوئندە كان، اللہى عەرەب و ئىسلام دەئىت:

مرۆفمان بە رىكۆپىكتىن شىوہ درووست ردووہ، ئىنجا (كافره كانمان) گەراندۆتەوہ بۆ ھىچ و پووچىتىنى ھىچ و پووچە كان.

تەنھا ئەوانە نەبىت كە باوہريان ھىناوہ و كارى چاكىان كردووہ، ئەوانە پاداشتىكى نەبراوہيان دەبىت.

سەبارەت بە ئايەتى (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ)

الرازى لە مفايح الغيب دەئىت:

الله هه موو گيانداريكي به شيويهه ك درووست كردوو، كه له سه ر چاو بروا
ته نها مروف نه بيت، كه به ريكي و له سه ر دوو قاچ ده پروات، وه به دوو
ده ست نان ده خوات.

الطبري له جامع البيان ده ئيت، ناكوكي هه يه سه باره ت به ماناي ئه و
ئايه ته. هه نديك له ئه هلي عيلم ده ئين واته:

ريكترين پي كه اته و جوانترين سيما.

وه هه نديكيان ده ئين، كه ياندوو مانه ته هه ره تي كه نجيتي و تواناي و هي زي،
وه هه نديكيان ده ئين هه موو گيانداريكي له سه ر چاو ه كاني ده پروات، به لام
مروف به ريكي و له سه ر دوو قاچ ده پروات.

ئينجا ده ئيت، له گه ل ئه وه ش مروفمان به ريكو پيكترين شيوه درووست
كردوو، ئه وا كافر ه كان ده گيرينه وه بو هيچ وپو وچتريني هيچ وپو وچه كان،
ته نها ئه وانه نه بيت كه باوه ريان هيناوه و كاري چا كه ده كه ن ئه وانه لاي
الله پاداشتيكي نه براوه يان هه يه.

ئايه تي ۷-۸

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

ئىنجا دەئىت: ئەي محمد، كى ھەيە لەمەودوا (لە دواى ئەم ئايەتانه)،
نكۆئىت لى بكات سەبارەت بە بوونى رۆژى زىندوو بوونەو و لىپرسىنەو
(قىامەت)؟ ئەي اللە باشتىنى فەرمانرەواكان نىيە؟

لە ئايەتى دواي اللە اكبر، خۆي بەراورد كىردوو بە مروّف و دەئىت،
فەرمانرەواي مروّف لە چا و فەرمانرەواي و حوكمەكانى من ھىچ نىن.

كۆتايى سوورەتە كە.

(۲۹)

سوورەتی قریش (قورەیش)

۱- لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ

بۆ ھاوپەیمانی قورەیش.

۲- إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

ھاوپەیمانیان لە گەشتی زستان و ھاوین.

۳- فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

دە خودای ئەم ماله بپەرستن.

۴- الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ

کە لە بریسهتی خواردنیان دەرخوارد دەدات و لە ترس دەیانپاریزێت.

شروقه و تبیینی

الواحدی له اسباب النزول دهئیت:

پيغهمبەر گوتوويەتی اللہ فەزلی بە قورەيش داوہ لە ۷ ڕوہوہ، کہ پيشوو بە کہسی نہ دەواوہ، وە دواتر بە کہسيشي نادات: خيلافەت، لە قورەيش دەبیت، پەردەپۆشکردنی کہعەبە لە قورەيش دەبیت، ئاودانی حاجیان لە قورەيش دەبیت، پيغهمبەرايەتی لە قورەيش دەبیت، وە بەسەر سوپاکەي فيل سەرکەوتن، وە ۷ ساڵ اللہيان پەرسەت، لە کاتیکدا هيچ کہسيك نہیدەپەرسەت، وە سوورەتيك لەسەر قورەيش دابەزيووہ، کہ تيايدا ئاماژە بە کہسيكي تر نہ کراوہ.

ئايەتی ۱

إِيلَافٍ قُرَيْشٍ

ناکۆکی هەيە سەبارەت بە مانای وشەي (إِيلَافٍ)

الطبري دەليت، ئەم وشەيە (إِيلَافٍ) بە شيوازي جيا دەنووسرا و دەخويندرايەوہ، وەك:

(إِلْفِهِمْ) و (إِلْفِهِمْ)

ابن الجوزي دەليت، هەنديك بە (عِيلَافِهِمْ) دەيانخويندەوہ.

(إِيلَافٍ) واتە هاوپەيماني، وە يان کاتيک کۆمەليک کہس هاوبەش دەبن لە هەمان کاردا، يان شريك دەبن.

لهم سوورته (إيلاف) به مانای ئەو کەسانە دیت کە خەلکی مەککە بوون و خەریکی کاری بازرگانی بوون.

وہ ئایەتی یە کەم، پرووی دەمی دە کاتە ئەو کەسانە و دە ئیت (إیلاف) قُرَيْشٍ، واتە بۆ ھاوپەیمان و ھاوپیشتەکانی قورەیش کە کاری بازرگانان دە کرد.

ئایەتی ۲

إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

ھاوپەیمانیە کەیان بۆ گەشتی زستان و ھاوینە.

واتە، شەریک دەبن لە پارەو پوول بۆ بازرگانیکردن، لە ھاوین بۆ شام و لە زستان بۆ یەمەن.

ابن الجوزی دە ئیت، کۆمە ئێک لە شەرۆفە کاران دە ئین گەشتی بازرگانان لە ھاوین بۆ شام بوو، وە لە زستان بۆ یەمەن بوو.

لە قورئاندا، تەنھا ئاماژە بە ھاوین و زستان کراوە، بە هیچ جۆرێک ئاماژە بە بەهار و پایز نە کراوە.

ئایەتی ۳-۴

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ

ئەى كاروانچىه كانى قورەيش، دە خوداى ئەم مائە بپەرستن، كه له كاتى برسيتى نانتان دەدات و له كاتى ترسدا دەتانپاريزيت.

ئەوكاتەى محمد، لەم ئايەتەدا بانگيشەى كاروانچىه كانى قورەيش دەكات، كه خوداى ئەم مائە "رب هذا البيت" واتە "خوداى كعبە" بپەرستن، ئايا چى له ناو كەعبە بوو، وه كەعبە مالى كى بووه؟

الكلبي له كتاب الاصنام و الدكتور جواد على له المفصل في تاريخ العرب ده لىن: هوبەل مەزنىترين بت بوو لای قورەيش، وه تاكه بت بوو به هوى پيروزي و مەزنىه وه له ناو كەعبە دانرابوو. هەموو بته كانى تر له دەرەوهى كەعبە دانرابوون.

وه به هوبەليان دەگوت "رب البيت" واتە خوداوهندى كەعبە. وه هەر وهها پىيان دەگوت "بيت الله" مالى الله، چونكه هوبەل رەمز و سىمبوولى الله بوو.

ابن كثير له البداية والنهاية ده لىت: ۷ پهرداخ له بەردەم هوبەل دادەنرا، تيرووكه وان لەم ۷ پهرداخانه دەگىرا، بو بپياردان سه بارەت به كيشه جياكان كه خه لك تووشى دههات. واتە هوبەل بريارى دەدا له سەر چاره نووسى مروقه كان (القدر).

وه ابن كثير چيروكى سەربىنى عبدالله له لايەن عبدالمطلبه وه باس دەكات، كه هوبەل له ناو كورە كانى عبدالمطلب، عبدالله هەئدەبژيريت بو

ئەوھى سەرىپدریٲ، دواتر عبدالمطلب سەرى نابریٲ، دواى تىكاو پارانەوھى خەلك، بەلام پرس بە جادووگەریكى ژن دەكات، كە بە عبدالمطلب دەلیٲ، ھەر چەند جارێك ھوبەل ناوى عبداللهى ھەلئزارد ئەواتۆ ۱۰ و شتر بکە بە بەلاگێر. عبدالمطلب وادەكات، لە ئاكامدا ھوبەل ۱۰۰ و شتر لە شوینی عبدالله ھەلدەبژیٲ بۆ سەرىپین.

ابن ھشام لە السیرة النبویة دەلیٲ:

كاتیك ھوبەل ۱۰۰ و شتری لە شوینی عبدالله ھەلئزارد بۆ سەرىپین، عبدالمطلب گوتی تكبیر، ئەوھبوو پیاوانی قورەیش گوتیان اللھ اكبر، ۳ جار.

الكبى له پەرتووکی الاصلنام دەلیٲ، ھوبەل لە شیوھى مروّف درووستكرا بوو.

واتە ھوبەل اللھ اكبر بوو.

محمد لەم سوورەتە داوا لە پیاوانی قورەیش دەكات كە تەنھا اللھ اكبر بپەرستن و دەستبەردارى بتەكانى تر بن.

(امنهم من خوف)، (لە ترسى دەستدریژی دەیانپاریٲ)، چونكە ھاوپەیمانی قورەیش، ریگای بازرگانیان لە مەككەوھ بۆ شام و لە مەككەوھ بۆ یەمەن پاراستبوو، بە ھۆی ئەو ھۆزانەى بە دریژی ئەم ریگا نیشتەجی بوون و دەژیان، تاوھ كو محمد ھات و كوئترۆلى ئەم ریگایەى كرد و دەستیکرد بە ھیرش كردنە سەر كاروانەكانى بازرگانى.

ئەى ئەوكاتە (امنهم من خوف) چى لى ھات؟ ئايەتە كە كاركردى نەما؟
نەيتوانى ھىچىتر بيانپارئىزىت؟

كۆتايى سوورپەتە كە.

(۳۰)

سوورەتى القارعة (لیدان)

۱- الْقَارِعَةُ

لیدان.

۲- مَا الْقَارِعَةُ

لیدان چىيە؟

۳- وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

وہ تو چوزانىت لیدان چىيە؟

۴- يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

لەم رۆژەدا خەلك وەك پەپوولەى پەرشوبلاون.

۵- وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

وہ چياكان وەك خورى شيكراويان لیدیت.

٦- فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

به لامل ئه وهى پارسه نگی ته رازووه كه ی قوورسه.

٧- فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

ئه وه ئه ويان له ژيانى كيدا ده بى ت كه لى پرازيه.

٨- وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

به لامل ئه وهى پارسه نگی ته رازووه كه ی سووك بوو.

٩- فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

ئه وه داى كى دوزه خ ده بى ت.

١٠- وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَتْ

وه تو چوزانى ت كه چيه ؟

١١- نَارٌ حَامِيَةٌ

ئاگرى كى گهرمه.

شروقه و تېبىنى

زاناكاني ئىسلام و شروقه كاران، سەبارەت بە ماناي وشەي "قارعة" لەم سوورەتەدا ناكۆكن.

الطبرى لە جامع البيان دەئيت، ابن عباس گوتوويه تي "القارعة" ناويكه لە ناوہ كاني رۆژي قيامەت.

القرطبي لە الجامع لاحكام القرآن دەئيت، ھەموو شروقه كاران دەئين، "القارعة" واتە رۆژي قيامەت.

ابن منظور لە لسان العرب، سەبارەت بە وشەي (قرع) دەئيت، چەند مانايە كي ھەيە، وەك (كەچەل بوون)، (لەرولواز بوون)، (لیدان كە دەنگ درووست دەكات، وەك بەيە كداداني دوو بەرد) و (سەختي زەمانە)، (دابەزینی كارەساتیكي مەزن) ھتد،

ئايەتي ۱-۳

الْقَارِعَةُ

مَا الْقَارِعَةُ

وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

واتە: قاريعە. وە قاريعە (كوتان) چيە؟ وە تۆ چوزانیت قاريعە چيە؟

ئايەتى ۴-۵

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ، وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

رۆژىكە كە مەروۇف تىايدا وەك پەپوولەى پەرشوبلاوى لىدەت، وە چىكان دەبن بە خورى هەئوشا.

واتە ئەم رۆژە كە رۆژى قىامەتە، خەلك بە رادەيەك مشەوەش دەبەت، كە وەك پەپوولە هەرىە كىك بەلايە كدا رادەكات، وە چىكان وەك خورى هەئوشاوەيان لىدەت، واتە نامىن، چۆن با لە خورى دەدات و پەرشوبلاوى پى دەكات.

هەروەك ئايەتى ۸۸ سوورەتى النمل دەئەت:

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرٌّ مَرَّ السَّحَابِ

وە چىكان دەبىنەت وادەزانەت جىگىرن (بەلام) دەرۆن، هەروەك چۆن هەورەكان دەرۆن.

واتە لە رۆژى قىامەت وردوخاش دەبن و نامىن.

وە ئايەتى ۴۷ سوورەتى الكهف:

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ

وە لەم رۆژەدا (قىامەت) چىكان دەروئىن و نايهئىلەن.

وه ئايه تي ۱۰۵ سوورهي طه:

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

ئهي محمد، پرسيارت ليده كهن سه بارهت به چياكان، ده بلي خودا كه م به وردوخاشكردن وردوخاشيان ده كات.

وه لامبيكي سهيره! پرسياريان له محمد صلعم پيشه وای جيؤلوجيستاني جيهان كرده: چياكان چين؟

له وه لامدا گوتوويه تي خودا كه م چياكان نايانهي ليت.

وهك ئه وهی كه سيك پرسياريكی پزیشكیم ليبتكات، من پيبلیم دواي ۱۰ سالی تر خانه نشين ده بم.

وهك هه وليري گوته ني، تر له كي و ته ورداس له كي.

ئايه تي ۶-۹

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

ئينجا اللهی عه رب و ئيسلام ده ليت: له م روزه دا، له رۆزی قيامه ت:

ئەوھى پارسەنگى تەرازووى چاكەى قورس بوو، ئەوا لە ژيانىكدا دەبىت، كە
لې رازىيە، واتە بەھەشت لای حۆرىيە و غلمان و ولدانە كان.

بەلام ئەوھى پارسەنگى تەرازووى چاكەى سووك بوو، رېڭاكەى بەرەو
دۆزەخە.

(**فَأَمَّهُ هَاوِيَةٌ**) بەم شىوھىيەى نوسراوھ ھەلەيە، وھ ماناكەى دەبىت بە داىك،
واتە، داىكى دۆزەخ دەبىت. قور بەسەر داىك، ئىسلام ھەموو شتتىكى خراپ
بۆ داىك دەگىرئىتتەوھ.

دەبىت ئايەتە كە بەم شىوھىيە بىت (**فَأَمَّهُ هَاوِيَةٌ**) واتە رېڭاكەى بۆ دۆزەخە.
لە زمانى عەرەبى ھەرۆك ابن منظور لە لسان العرب دەلئت:

الأمُّ ، بِالْفَتْحِ : الْقَصْدُ (ئاكامە كەى و رېچكە كەى).

ئايەتى ۱۱-۱۲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

نَارٌ حَامِيَةٌ

ئىنجا دەلئت: تۆ چوزانىت (ھاوىيە) چىيە؟

لە وھلامدا دەلئت، ئاگرىكى گەرەمە.

۷۰. وہ محمد له دہیہا فہرموودہی صحیحدا گوتوویہتی ئاگری دۆزہخ جار له ئاگری ئەم دونیایہ بہہیترہ.

له مسند احمد، فہرموودہیہ کی صحیح ہاتووه، کہ محمد گوتوویہتی ئەم ئاگرہتان، یەك له حەفتای ئاگری دۆزہخہ، وہ اللہ دوو جار ئەم ئاگرہی ئیوہی بہ دەریاکان داداوه، بۆ ئەوہی سوودی لی ببینن، ئەگینا نہتاندەتوانی سوودی لی ببینن.

وہ ہەر وہا له مسند احمد، فہرموودہیہ کی تری صحیح ہاتووه، محمد گوتوویہتی، سووکترین ئازاری خەللی دۆزہخ ئاگریکہ کہ نہعلەکان گەرم دەکات، لەگەئیدا مێشک دەکوئیت.

وہ له صحیح البخاری و صحیح مسلم ہاتووه، گوتوویہتی، تا، (بەرزبوونەوہی گەرمی لەش) لە ئاگری دۆزہخەوہیہ.

وہ ہەر وہا له صحیح البخاری و صحیح مسلم ہاتووه، محمد گوتوویہتی، ئاگری دۆزہخ سکا لای کرد لای اللہ و گوتی خوداکەم خەریکہ بەشیکم بەشە کہی تر بخوات، ئەوہبوو اللہ مؤلہتی بہ دۆزہخدا کہ لە سالیکیدا دوو ہەناسە بدات، ہەناسە یەك له زستان، کہ دەبیئتہ ہۆی درووست بوونی سەرما و سۆل (چلہی زستان)، وہ ہەناسە یەك له ہاوین کہ دەبیئتہ ہۆی درووستب وونی گەرمیہ کی زۆر (چلہی ہاوین).

ئەوہش لیکدانەوہی محمد بۆ (تا)، وہ چلہی زستان و چلہی ہاوین.

وه له ئىسلامدا دۆزەخ، ۷ ناوى ھەيە: جھنم، سقر، سعير، لظى، ھاوية،
جھيم، وھطمة.

كۆتايى بەشى دووھم بەرگى يەكەم.

قورئان وەك خۇى

وەرگىران و شرۆمە و ھۆكارى دابەزىن

نوسىن : دكتور پشتيوان عەبدوﻻ

قورئان وهك خۆى

وهرگيئران و شروقه و هوئارى دابهزين

بهشى سييهم بهرگى يه كه م

نوسيني

دكتور پشتيوان عهبدوئا

پياچوونه وهى نوسين

جه بار جه مه د

له بلاو كراوه كاني

دهزگاي **رئيسانسى** كوردى

(۳۱)

سوره تی القیامة (قیامت)

۱- لا اُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَامَةِ

سویند دهخوم به روژی قیامت.

۲- وَلَا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

وه سویند دهخوم به گیانی لومه کراو.

۳- اَیْحَسِبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَجْمَعَّ عِظَامَهُ

ئایا مروّف پی وایه که ناتوانین ئیسکه کانی کوّبکهینهوه؟

۴- بَلَىٰ قَادِرِیْنَ عَلٰی اَنْ نُّسَوِّیَ بَنَانَهُ

به لی ده توانین تهنانهت په نجه کانی ریك بخرینهوه.

۵- بَلْ یُرِیْدُ الْاِنْسَانُ لَیْفُجِّرَ اَمَامَهُ

به لام مروّف دهیهویت له بهرچاوی خویریاتی بکات.

۶- یَسْأَلُ اَیَّانَ یَوْمِ الْقِیَامَةِ

پرسیار ده کات که یه روژی قیامت.

۷- فَاِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ

هه ر کاتیک بینای ترووسکه ی کرد.

۸- وَخَسَفَ الْقَمَرُ

وه مانگ گیرا.

۹- وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

وه خور و مانگ کوکرانهوه.

۱۰- يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ

ئهو رۆژه مروّف ده ئیت بو کوی په نا ببه م.

۱۱- كَلَّا لَا وَزَرَ

نه خیر په ناگه نییه.

۱۲- إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

له م رۆژه دا لای خودا که ت ئو قره ده گریت.

۱۳- يُنَبِّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

له م رۆژه دا مروّف هه والی ئه وهی پیشوو و ئه وهی دواتر کردوو یه تی پیی راده گه یه نریت.

۱۴- بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

به لکو مروّف به خودی خویدا بینره (شایه ته).

۱۵- وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

وه ئه گهر بیانوه کانی بهینیتته وه.

۱۶- لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَٰ بِهِ

نه که یت زمانت له گه ئیدا بجوئینیت بو ئه وهی په له ی تیادا بکه یت.

۱۷- إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

له راستیدا له سه رمانه (قورئان) کو بکه یه وه و بیخوئینینه وه.

۱۸- فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

هه رکاتیك خویندمانه وه پیاده ی خویندنه وه که بکه.

۱۹- ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

ئینجا له سه رمانه راگه یاندنی.

۲- كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

نه خیر به لام ئیوه ئاره زووتان له په له په له.

۲۱- وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ

وه دهستبهرداری کو تایی (رۆژی قیامت) ده بن.

۲۲- وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

له م رۆژه دا هه نديک سيما گه شاوه ن.

۲۳- إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

سه یری خودا که ی ده کات.

۲۴- وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

وه هه نديک سيما له م رۆژه دا رهش هه لگه راون.

۲۵- تَنْظُنُّ أَنْ يُفْعَلَٰ بِهَا فَاقِرَةٌ

پښوایه که پشتی ده شکینریت.

۲۶- كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

نه خیر هه ر کاتیک گه یشته قورگی.

۲۷- وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ

وه گوترا کی به رزکه ره وه یه.

۲۸- وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

وه زانی که جیاده بیته وه.

۲۹- **وَالْتَقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ**

وه قاچ له گه ل قاچ تیکه ل بوو.

۳۰- إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

له م رۆژه دا راپیچکردن بو لای خودا که ت ده بیت.

۳۱- فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى

وه نه بروای کردووه وه نه نویژی کردووه.

۳۲- وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

بهلام نکۆلی کردووه و پشتی لی کردووه.

۳۳- ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى

ئینجا چوووه بو لای خانهواده که ی پالکه وتوووه.

۳۴- أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

بو تو له پیشتره له پیشتر.

۳۵- ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

ئینجا بو تو له پیشتره له پیشتر.

۳۶- أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

ئایا مرووف پی وایه ههروا وازی لی دههینریت.

۳۷- أَلَمْ يَكْ نُظْفَةً مِّنْ مَّيِّ يُمْنَىٰ

ئهی بریک ئاو نه بوو له توواو دهپرژا.

۳۸- ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

ئینجا کلۆیهک خوین بوو و درووستکرا و سه روسیمای پیدرا.

۳۹- فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

وه لهم توواوه جووتیکی له نیرینه و میننه هینایه ئاراوه.

۴۰- أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

ئایا ئه وه (الله) توانای نییه که مردوو زیندوو بکاته وه.

شروقه و تبني

ئاپه تي ۱-۲

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

لهم دوو ئاپه ته دا اللهی عه رهب و ئيسلام، سوئند ده خوات و ده ئيت:
سوئند ده خوم به روژي قيامت، وه سوئند ده خوم به گياني لومه کراو
ابن الجوزي، له زاد المسير ده ئيت:

هه موو شروقه کاران هاوران که (لا) زياده يه و به ماناي "نه في يان نه هي" ناپه ت.
وه هه نديک ده لپن (لا) وه لامه بو کافره کان که ده يانگوت زيندوو بوونه وه بووني
نييه. ليره اللهی عه رهب و ئيسلام وه لاميان ده داته وه ده ئيت، (لا) واته "نه خير
وانييه" ئينجا ده ئيت "سوئند ده خوم به روژي قيامت، واته زيندوو بوونه وه، وه
سوئند ده خوم به گياني لومه کراو".

وه ده ئيت، ابن کثير ده يخوينده وه (لأُقْسِمُ) واته "به دنيا ييه وه سوئند ده خوم".
(اللَّوَّامِ) له زما ني عه رهب و واته (زه مکراو يان لومه کراو).

ئاپه تي ۲۲ سووره تي ابراهيم ده ئيت:

فَلَا تَلْمُزْنِي وَتَلْمُزُوا أَنْفُسَكُمْ

واته: من لومه مه کهن به لکو لومه ي خوتان بکهن.

وه ئاپه تي ۵۴ سووره تي المائدة ده ئيت:

وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

وه له لومه ي لومه کار ناترسن.

که واته له ئاپه تي ژماره ۲ ده ئيت: سوئند به گياني لومه کراو.

ثایه تی ۳-۴

أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ

له وه لاهی سوینده کان، اللهی عه رب و ئیسلام، له سه ره تا به پرسیاریک ده ست پیده کات و ده لیت:

ثایا مروّف پی وایه که ناتوانین (له روژی قیامت) ئیسقانه کانی کوبکه ینه وه واته زیندووی بکه ینه وه؟

ئینجا له وه لامدا ده لیت: به لی ئیمه ده توانین (نه ک ته نها ئیسقانه کان) به لکو په نجه کانیشی ریك بخره ینه وه.

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به (قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ) ده لیت، دوو قسه هه یه:

یه که م: ده توانین که په نجه کانی ده ست و پیکانی وه ک سمی و شتر و که ری لی بکه ین.

دووهم: ده توانن که په نجه کانی وه ک پیشووی لی بکه ینه وه وه ته نانهت ئه گهر چه ند بچوو کیش بن.

به پیویستی ده زانم که وه لامیک به دروی ئی عجاز تاشه کان بده مه وه که ده لین "بنان" واته په نجه مور.

ابن منظور له لسان العرب ده لیت: وَالْبَنَانُ: الْأَصَابِعُ، وَقِيلَ: أَطْرَافُهَا وَاحِدَتُهَا بَنَانَةٌ.

"البنان" واته په نجه کان، وه ده لین لیواره کانی، وه دانه یه کی پی ده گوتریت "بنانه"

القرطبی له جامع لاحکام القران، ئاماژه ی به شیعیری چه ند شاعیریکی سه رده می جاهیلی کردووه، که ئاماژه یان به وشه ی "بنان" کردووه.

ده لیت "عنتره" له شیعیریکدا گوتویه تی:

وَكَانَ فَتَى الْهَيْجَاءِ يَحْمِي ذِمَارَهَا وَيَضْرِبُ عِنْدَ الْكَرْبِ كُلَّ بَنَانٍ

وه له کاتی ته ننگه ژه دا له هه موو په نجه یه کی ده دا.

وه ئایه تی ۱۲ سووره تی الانفال، الله اکبر فه رمان ده کات به فریشته کان له "بنان" ی کافره کان بدهن.

وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

وه له هه موو په نجه یه کیان بدهن.

القرطبی سه باره ت به م ئایه ته ده ئیت:

فَإِذَا ضَرَبْتَ الْبَنَانَ تَعَطَّلَ مِنَ الْمَضْرُوبِ الْقِتَالُ

هه ر کاتیک له په نجه کان بدریت، ئه وا ئه و که سه ی لییدراوه ناتوانیت شه ر بکات (واته ناتوانیت شمشیر بگریت)

که واته "بنان" واته په نجه، وه به مانای په نجه مؤر نایه ت.

له م دوو ئایه ته دا الله ی عه ره ب و ئیسلام و ایزانیوو که کاتیک مروّف مرد، ئه وا ئیسقانه کانی تاوه کو روژی قیامه ت ده مین و هیچیان لی نایه ت.

فه رمووده صحیحه کان پیمان ده ئین، که محمد گوړی کافر و موشریکه کانی هه لکه ندوو، وه کاتیک هه لیکه ندوو، بینویه تی ئیسقانی مردوو که ماوه، محمد و ایزانیوو ئیسک له ناوناچیت و ده مینیته وه.

له صحیح البخاری فه رمووده یه ک هاتوو، انس ده ئیت، کاتیک پیغه مبه ر، له مه ککه وه کوچی بو مه دینه کرد، بنی نجار بیستانیک دارخورمایان هه بوو، که کردبوویان به گوړستان بو مردوو کانیا، ئه وه بوو پیغه مبه ر لیانی وه رگرت وه گوړه کانی هه لکه ند که گوړی موشریکه کان بوو.

وه له سنن ابو داود فه رمووده یه ک هاتوو، که محمد فه رمان به یاوه ره کانی ده کات گوړی ابو رغال هه لکه نن بو ده ره یانی زیر.

وه له ئایه تی ۲۵۹ سووره تی البقرة، الله ی عه ره ب و ئیسلام، باسی چیروکیک ده کات که گوايه پیاونیک و که ره که ی ۱۰۰ سال مراندوو و دواتر پیاوه که زیندوو ده کاته وه و پیی ده ئیت:

وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنَشِّرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا

وه سەیری ئیسقانه کان بکه، چۆن ریکی دەخەینەوه ئینجا بە گوشت دەورەى دەدەین.

دوای ۱۰۰ سال ئیسکی کەر ماوه؟

واته ئەم کەرە لە سونەتی الله دەرچوو، چونکە دوو جار ژیاوه و دوو جار مردوو. وه ئەوه پێچەوانەى ئایەتی ۴۳ سوورەتی "فاطر" ه که دەئیت:

فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

هەرگیز ئالووگۆریهك بە سەر سونەتی الله دا نابینیت، وه هەرگیز هیچ گۆرانکاریهك بە سەر سونەتی الله دا نابینیت.

سونەت ئەوهیه، که هەموو زیندەوهریک بە مرووفیسهوه لەم دونیایه دا له دایک ببیت و بژییت و بمرییت، واته ژیانیک و مەرگیك. وهك ئایەتی ۶۶ سوورەتی الحج دەئیت:

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

وه هەر ئەو بوو که زیندووویکردن ئینجا دەتانمیرییت ئینجا زیندوووتانده کاتهوه. بەلام بە گویرهی قورئان کەریك هەبووه که دوو جار ژیاوه و دوو جار مردوو. واته الله گۆرانکاری بە سەر سونەته کهیدا هیناوه.

واته اللهی عەرەب و ئیسلام، خۆی بە درۆ دەخاتهوه، چونکە سونەته کهی خۆی گۆریوو.

وه له صحیح مسلم فەرموودهیهك هاتوو محمد گوتووویهتی: كُلُّ ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُهُ التُّرَابُ، إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ مِنْهُ

هەموو لاشەى نەوه کانی ئادەم خۆل دەیخوات، تەنها کلینچکهی نەبیت.

جا ئیعجاز تاشه کان هاتوون ئەمهیان کردوو به ئیعجازی زانستی و گوايه هەرگیز له ناوناچیت.

هه ئېبه ته ئه وه له رووی زانستیه وه ئه سل و ئه ساسی نییه، کاتیک محمد گوری هه ئدا وه ته وه، بینوویه تی ماوه، وه وایزانیو وه که بو هه میسه ده مینیت.

الواحدی له اسباب النزول ده ئیت، عَدِيَّ بن رَبِيعَةَ، هات بو لای پیغه مبه ر و گو تی باسی روژی قیامه تم بو بکه؟ چون ده بیت؟ پیغه مبه ر قسه ی بو کرد. عدی گو تی، ئه ی محمد ته نانه ت ئه گه ر به چاوه کانم ببینم بروات پی ناکه م، وه باوه رت پی ناهینم، بو الله ئه م ئیسقانه ریگ ده خاته وه؟ ئه وه بوو ئه م دوو ئایه ته دابه زین.

ئایه تی 5-6

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ

واته: به لکو مروف دهیه ویت خویریاتی بکات به وهی له پیشیدایه.

پرسیار ده کات: ئایا که یه روژی زیندوو بوونه وه؟

ئه ی له الله ی عه ره ب و ئیسلام، به مروف ده ئیت خویری، له بهر ئه وه ی پرسیار ده کات و ده ئیت که یه روژی قیامه ت؟

له زمانی عه ره بی "فاجر" به که سیک ده وتریت که ئه خلاقی له ده ست دابیت. وه زیاتر به ژن و پیاویک ده گو تریت که به ره لا بن.

له چه ند ئایه تیکی قورئان، وشه ی "فاجر و فجرة" هاتوو، وه له هه موویدا به مانای "فاسق" واته "خویری و سه ره سه ری" دیت:

ئایه تی ۲۴ سووره تی عبس ده ئیت:

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ

ئه وانه کافره خویرییه کانن.

وه ئایه تی ۸ سووره تی الشمس ده ئیت:

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

ئیلهامی خویریاتی و چاکه ی پی داوه.

يان دهبيت ئەم دەقە كە بە شيوەيە كى تر بووبىت، وهك:

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَكْفُرَ أَمَامَهُ

واتە: بەئكو مروّف دەيهوئىت كوفر بهوه بكات كه له پيشيدايه (واتە كوفر به زیندووبوونەوه و روژى قيامەت دەكات).

الرازى له مفاتيح الغيب دهئيت: (لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ)، أي ليكذب بما أمامه من البعث والحساب، لأن من كذب حقاً كان كاذباً وفاجراً.

واتە بو ئەوهى نكوئى بكات بهوهى كه له پيشيه تي له زیندووبوونەوه و لپرسينهوه، چونكه ئەوهى نكوئى بكات هەر به راستى دروژن و خوئرييه.

ئايه تي ۷-۹

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ، وَخَسَفَ الْقَمَرُ، وَجَمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

ئینجا اللهی عه رهب و ئیسلام دهئیت:

كه كاتیک بینای ترووسكه ی کرد و مانگ گيرا و خوړ و مانگ كوكرانه وه.

الجلالین سه بارهت به (فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ) دهئین: ئەو مروّفانهی كه نكوئیان له روژى قيامەت ده کرد، چاو هه كانیان شاگه شكه دهبيت و سه سام دهبيت.

الطبری دهئیت، هه ندیک به (فَإِذَا بَرِقَ) دهیانخوئندهوه، واتە ئەبله ق بوو و كرایه وه له کاتی مه رگ. وه هه ندیک به (فَإِذَا بَرِقَ) دهیانخوئندهوه (وهك له ئايه ته كه نووسراوه) واتە توقا و شله ژا.

ئینجا اللهی عه رهب و ئیسلام، پیمان دهئیت، كه یه كیک له نیشانه كانی روژى قيامەت مانگ گيران و كوكرده وهی خوړ و مانگه.

ئايه تي ۱۰ سوورە تي يس دهئیت:

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

نه خوړ بوئ ههيه به مانگ بگات، وه نه شهو پيش روژ بكهوئیت، وه هه هه موویان له فهله كیدا دهخولینهوه.

بهلام له روژى قيامەت: مانگ ده گيریت و خوړ و مانگ كووده كرينه وه.

الرازی سەبارەت بە (وَجْمَعِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ) دەئیت: چەند بابەتیک لە خۆی دەگریت:

یە کەم: کاتیک رۆژی قیامەت هات، خۆر و مانگ فریای یەک دەکەون و کۆدەبنەووە (واتە بە یە کەووە لە فەلە کدا دەرۆن و دەخولینەووە).

دوووەم: رەووناکیان نامینیت.

سێهەم: لە دۆزەخدا کۆدەکرینەووە وەک دوو شتی رەشی لوولدرائو، وەک ئەوێ دوو گامیشی نەزۆک بن.

وێ دەئین کۆدەکرینەووە و فری دەدرینە دەریاکانەووە، کە دەبیت بە ئاگری مەزنی الله (واتە دۆزەخ).

القرطبی دەئیت، ابن عباس و ابن مسعود گوتووینانە: کۆدەکرینەووە و بەیە کەووە لە رۆژئاوا هەلەدین، وەک دوو شتی رەشی تاریکی لوولدرائو وەک ئەوێ دوو گامیشی نەزۆک بن.

لە صحیح البخاری، فەرموودەیه کە هاتوووە، محمد صلعم گوتووینانە: خۆر و مانگ، لە رۆژی قیامەت، لوول دراون.

وێ الالبانی لە السلسلة الصحيحة فەرموودەیه کە اخراج کردوووە، کە محمد صلعم گوتووینانە:

لە رۆژی قیامەت، خۆر و مانگ، وەک دوو گامیشی نەزۆک دەبن لە ئاگردا (دۆزەخ).

ئەم فەرموودانە پیمان دەئین، کە لە روانگە ی محمد و خوداکە ی: خۆر و مانگ وەک فەرش تەختن و گۆپی نین، چونکە مومکین نیە شتیک کە گۆپی بیت لوول بدریت.

وێ اللهی عەرەب و ئیسلام، لە ئایەتی ۱ سوورەتی التکویر، تەئکید لەسەر لوولدانێ خۆر دەکاتەووە و دەئیت:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

کاتیک خۆر لوول دەدریت.

البغوى له معالم التنزيل دهئيت: لفت كما تلف العمامة (لوول درا ههروهك چؤن
عهمامه لوول درا).

بهئى بهريزان، اللهى عههب و ئيسلام دهئيت، له رؤزى قيامهت خؤر وهك
جهمه داني ومه نديل لوول دهدهم.

له بهر ئه وه محمد زؤر له خؤر و مانگ گيران ترساوه، وايزانيوو ره رؤزى قيامهت.
له صحيح البخارى و صحيح مسلم هاتوو، محمد صلعم گوتوو يه تي:

فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا، وَتَصَدَّقُوا

ئه گهر خؤر و مانگ گيرانتان بينى، ئه وا له الله بپارينه وه و ته كبير بكن و سه دهقه
بكن.

وه له صحيح البخارى و مسلم هاتوو، محمد صلعم گوتوو يه تي، ئه گهر خؤر
يان مانگ گيرا ئه وا: فافزَعُوا (بترسن).

وه له صحيح البخارى فهرمووده يه كه هاتوو، ابو موسى الاشعري دهئيت:

خَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرِغًا، يَخْشَى أَنْ تَكُونَ
السَّاعَةُ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ، فَصَلَّى بِأَطْوَلِ قِيَامٍ وَرُكُوعٍ وَسُجُودٍ رَأَيْتُهُ قَطُّ يَفْعَلُهُ

خؤر گيرا، پيغه مبهه توقيبوو، ده ترسا كه رؤزى قيامهت بيت، هات بو مزگهوت،
نوئزى كرد به شيوه يه كه كه هه گيز پيشوو نه مابينبوو وابكات، دريژترين وهستان
و ركوع و كرئوشى كرد له كاتي نوئز كردن.

وه جاريكيان به راده يه كه ده ترسيهت و ده توقيك، كه پوشاكه ي به دوای خويه وا
راده كيشت، وهك له صحيح البخارى هاتوو، كه ابي بكره دهئيت:

خَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ يَجُرُّ رِدَاءَهُ
حَتَّى انْتَهَى إِلَى الْمَسْجِدِ

خؤر گيرا له سه رده مي پيغه مبهه ري الله، ئه وه بوو هات و پوشاكه كه ي به دوای
خويه وه راده كيشتا تاوه كو گه يشته مزگهوت.

وه محمد صلعم جارئكيان به رادهيهك دهتوقيت كه له په له په ليدا جلى عائشه له بهرده كات و ديت بو مزگهوت بو نوپژکردن ، چونكه واده زانيت كه روژى قيامه ته. فهرموودهيهك له صحيح مسلم هاتوو، كه اسماء كچى ابوبكر ده لئيت:

فَرَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا - قَالَتْ تَعْنِي يَوْمَ كَسَفَتِ الشَّمْسُ - فَأَخَذَ دِرْعًا حَتَّى أَدْرِكَ بِرِدَائِهِ

روژتيك خوړگيرا و پيغه مبه ر شله ژا و ترسا، جليكي له بهر كردبوو (جلى عائشه) تاوه كو جله كاني خوږيان بو هينا.

امام النووى له شرح مسلم ده لئيت: معناه انه لشدة سرعتة واهتمامه بذلك أراد أن يأخذ رداءه فأخذ درع بعض أهل البيت سهوا

مانا كى نه وه يه كه پيغه مبه ر به هوى زور په له په لى و گرنكى به خوړگيران ويستوو يه تي جله كاني خوږى له بهر بكات ، به لام به هه له جلى يه كيك له ژنه كاني له بهر كردبوو.

وه له صحيح البخارى و مسلم هاتوو كه اسماء كچى ابوبكر ده لئيت:

أَنَّهَا قَالَتْ أَتَيْتُ عَائِشَةَ . رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا رَوْحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ كَسَفَتِ الشَّمْسُ ، فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ يُصَلُّونَ ، وَإِذَا هِيَ قَائِمَةٌ تُصَلِّي فَقُلْتُ مَا لِلنَّاسِ فَأَشَارَتْ بِبَيْدِهَا إِلَى السَّمَاءِ ، وَقَالَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ . فَقُلْتُ آيَةٌ فَأَشَارَتْ أَيْ نَعَمْ . قَالَتْ فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلَّيَ الْغَشِيُّ .

هاتم بو لاي عائشه ژنى پيغه مبه ر، كاتيك خوړگيرا، خه لك وه ستابوون نوپژيان ده كرد، وه عائشه وه ستابوو و نوپژى ده كرد، گوتم نه وه خه لك چيانه؟ عائشه به ده ستى ئا ماره ي بو ئاسمان كرد و گوتم سبحان الله. گوتم نيشانه يه (واته نيشانه ي قيامه ت)؟ به ئيشاره ت گوتم به لى. نه وه بوو منيش ده ستم كرد به نوپژ كردن تاوه كو بورامه وه.

١٥-١٠ نايه تي

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ، كَلَّا لَا وَزَرَ، إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ، يُنَبِّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ، بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ، وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ.

ئىنجا اللہى عہرب و ئىسلام دەئیت، کاتیک له رۆزى قیامت مانگ دەگیریت و خۆر و مانگ کۆدە کرینەوہ.

مرۆف دەئیت بۆ کوی پەناگە ببەم؟

اللہى عہرب و ئىسلام له وهلامدا دەئیت: نهخیر پەناگە بوونی نابیت، بهئکو ئۆقره گرنتت بۆ لای خوداکهت دهبيت (واته لای خوداکهت کۆدە کریتەوہ).

ئىنجا دەئیت: مرۆف ههوالی ئەوکارانهی پێ راده گەیه نریت که له پيشوو و دواتر کردوو یه تی، بهئکو مرۆف خۆی شایه ته له سەر کاره کانی ته نانهت ئە گەر پاسا ویش بهینیتەوہ.

ئەم ئایه ته (يُنَبِّأُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ) کیشه یه. چونکه دەئیت کاره کانی پيشوو و کاره کانی دواتری.

یانی چۆن دواتر؟

مرۆف له و ساته وهی هۆش ده کات، تاوه کو ده مریت، کۆمه ئیک کارو کرده وهی ده بیت به چاک و خراب. له روانگهی لاهوتیه وه، لپرسینه وهی له گه ئدا ده کریت له سەر ئەو کارانهی له ژبانی دونیادا کردوو یه تی. ده که واته کاره کانی پيشوو و دواتر مانای چیه؟

محمد وشه ی (وَأَخَّرَ) بۆ ده قه که زیاد کردوو، ته نها له پیناو وهزن و قافیه. به لام ماناکه ی تیک داوه.

ابن الجوزی سه بارهت بهم ئایه ته ده ئیت ٦ قسه هه یه:

یه کهم: ئەو کارانهی پيش مردنی کردوو یه تی، وه ئە وهی وهك سونهت له دواى مردنی جیهیشتوو و کاری پیکراوه (ابن مسعود و ابن عباس).

دووهم: له کاره کانی پيشوو و دواتری ئاگادار ده کریتەوہ (مجاهد).

سپههم: ئە وهی پیشکەشی کردوو له شەر و ئە وهی دواى خستوو له چاکه (عکرمة).

چوارهم: ئە وهی پیشکەشی کردوو له فەرز و ئە وهی دواى خستوو له فەرز (الضحاک).

پینجهم: ئەوێ پێشکەشی کردووێ له سەرکێشی و ئەوێ دوای خستووێ له سەرکێشی.

شەشەم: ئەوێ پێشی خستووێ له سامانەکە و ئەوێ دوای خستووێ له میراتەکە (زید بن اسلم).

سەبارەت بە ئایەتی (بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ) الطبری دەئیت، ابن عباس گوتووێتی: سمعه وبصره ویداه ورجلاه وجوارحه.

واتە، بیستی و بینیی و دەستەکانی و پێکانی و گوناھەکانی.

له روانگە قورئانەو، له رۆژی قیامەت ئەندامەکانی لەشی مەرۆف شایەتی لەسەر مەرۆف دەدەن، وهك چاو و گوێچکە و دەست و پێ و پێست.

ئایەتی ۲۴ سوورەتی النور دەئیت:

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

له رۆژی قیامەت زمانیان و دەستەکانیان و پێکانیان شایەتیان لەسەر دەدەن سەبارەت بەم کارانە کە دەیانکرد.

وه ئایەتی ۶۵ سوورەتی یس دەئیت:

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

له رۆژی قیامەت دەمیان دەگرین، وه دەستەکانیان قسەمان بو دەکەن و پێکانیان شایەتی دەدەن سەبارەت بەم کارانە کە دەیانکرد.

ئایەتی ۲۰-۲۱ سوورەتی فصلت دەئیت:

إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا. قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ

کاتیک هینان، گوێچکەکانیان و چاوهکانیان و پێستەکانیان شایەتیان لەسەر دەدەن سەبارەت بەم کارانە کە دەیانکرد، وه به پێستەکانیان دەئین: بو شایەتیمان لەسەر دەدەیت؟ پێستەکان دەئین: الله ئیمە هینایە قسە کە هەموو شتیکی هیناوتە قسە.

گوايه الله، هه موو شتتيك ده زانتي و ئاگاداري غهيب و ئه و كارانه يه كه مرؤف به نهيني و ئاشكرا دهيكات. وه له صحيح مسلم هاتووه، كه محمد گوتووويه تي:
 كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ
 الله، چاره نووسي درووستكراوه كاني نوسيووه، ۵۰ ههزار سال بهر له درووست كردني ئاسمانه كان و زهوي.

وه له ئايه تي ۱۳ سووره تي الاسراء ده ئيت:

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا

وه هه موو مرؤفيك له رؤزي قيامه ت به نووشته يه ك (نوسراو كه) به مليه وه يه تي، ئينجا نوسراوه كه ده رده هينري ت و ده كرته وه.

ئايه تي ۴۹ سووره تي الكهف ده ئيت:

وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا

وه ده ئين، خو مان رؤ ئه م نوسراوه م چيه ؟ خو هيچ شتتيك نه بچووك و نه گه وره نه ماوه كه نه ينوسيبتي و نه يژمار دبتي.

پرسیار: ده كه واته ئه م گالته جاريه خورافيه، شايه تي ده ست و پي و پيست و چاو و گوئچكه، چ پيوست ده كات؟

ئايه تي ۱۶-۱۹

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ.

واته: ئه ي محمد زمانت مه جوولينه بو ئه وه ي په له ي تي دا بكه ي ت (ئه و وه حيه ي كه بو ت داده به زينين)، چونكه ده بيت كوئيكه ينه وه و بيخوينينه وه، وه هه ر كاتي ك خوئندمانه وه، ئه وا توش پياده ي خوئندنه وه كه ي بكه (واته كاتي ك ئيمه وه حيه كه ت بو ده خوئينه وه، توش وه ك ئيمه بخوينه وه) ئينجا له سه رمانه رايبگه يه نين.

هۆكاری دابه‌زین: له صحیح البخاری و صحیح مسلم و مسند احمد و جامع الترمذی و سنن النسائی و دلائل النبوة للبيهقي و ابو نعیم، ریوایه‌تیک هاتوو هابن عباس ده‌لێت:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَالِجُ مِنَ التَّنْزِيلِ شِدَّةً، وَكَانَ مِمَّا يُحَرِّكُ شَفَتَيْهِ - فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَأَنَا أُحَرِّكُهُمَا لَكُمْ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَرِّكُهُمَا

پێغه‌مبهری الله ده‌شله‌ژا، كاتیک وه‌حی بو داده‌به‌زی، وه‌ لێوه‌ كانی ده‌جوولاند. ابن عباس گوئی: سه‌یركه‌ن من لێوه‌ كانم ده‌جوولینم هه‌روه‌ك چۆن پێغه‌مبهری الله ده‌يجوولاند، ئه‌وه‌بوو الله (ئایه‌تی ۱۶-۱۹) دابه‌زاند.

ئهم ریوایه‌ته‌ و ده‌یه‌ها ریوایه‌تی تر پێمان ده‌لێن، محمد صلعم گه‌شكه‌ی هه‌بووه‌. له‌ كاتی رودانی گه‌شكه‌، كه‌سی توش بوو، به‌ ته‌واوی یان نیمچه‌ بی هۆش ده‌بیت، كاتیک ئاگاهی و هۆشی ده‌گه‌رێته‌وه‌، ورینه‌ ده‌كات، وه‌ له‌ كاتی ورینه‌ كردن، به‌ خێرانی قسه‌ ده‌كات، هه‌ندیك جار وشه‌ كانی نارۆشن ده‌بیت، وه‌ یان ته‌نها یه‌ك وشه‌ی نارۆشن له‌ زاریه‌وه‌ دێته‌ ده‌ره‌وه‌.

ئه‌وه‌ی سه‌یره‌ ئهم وشه‌یان له‌ سه‌ره‌تای ۲۹ سووره‌تی قورئان نووسیوه‌، كه‌ گوايه‌ وه‌حی بووه‌، وه‌ك "حم"، "الر"، "كه‌يعض"، "المر"، "طس"، "طسم"، "حم"، "ص"، "طه"، "ق"، "حم عسق" و "یس".

محمد هه‌موو نیشانه‌ كانی كه‌سێكی گه‌شكه‌داری هه‌بووه‌:

یه‌ كه‌م: لێوجلولادن و گه‌زتن.

دووهم: زرينگه‌ له‌ گوێچكه‌ كان و له‌ هۆش خۆچوون و ئه‌ره‌قه‌یه‌ كی زۆر.

له‌ صحیح البخاری فه‌رمووده‌یه‌ك هاتوو محمد صلعم ده‌لێت:

أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ فَيُفْصِمُ عَنِّي وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلِكُ رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعِي مَا يَقُولُ قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيُفْصِمُ عَنْهُ وَإِنَّ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا

هه نديك جار وهك زرينگه ي زهنگوله، وه ئه وهيان له هه موويان زياتر كارم لى ده كات، كاتيك ليم جيا ده بيتته وه و هو شم وه بهر هاتوته وه، ئه وا له يادم ماوه، وه هه نديك جار له شيوه ي فرشته يهك بوم به ديار ده كه ويت و قسه م له گه لدا ده كات. وه عائيشه ده لئيت: بينيم له روتكي زور ساردا وه حى بو دابه زى كه چى له نيوجه وانه كانى ئه رهقه ده هاته خواره وه.

وه له مسند احمد، ريوايه تيك هاتووه، عمرى كورى خه تاب ده لئيت:

كان إذا نزل على رسول الله صلى الله عليه وسلم الوحي يسمع عند وجهه
كدوى النحل

كاتيك وه حى بو پيغه مبه ر داده به زى، لاي دم و چاوى گوپيستي گزه گزيك ده بوويت، وهك گزه گزي ههنگ.

سيهه م: رهش هه لگه راني سيما.

له صحيح مسلم فهرمووده يهك هاتووه، عبادة بن صامت ده لئيت:

ان نبي الله صلى الله عليه وسلم إذا أنزل عليه الوحي كُرب لذلك وتردد وجهه

كاتيك وه حى بو پيغه مبه ر داده به زى، نيگه ران ده بوو و دم و چاوى رهش هه لده گه را .

كه سي توشبوو به گه شكه، ماسوولكه كانى گرژ ده بن، وه هه وا به پي پويست ناچيت بو سيه كان، له ئاكامدا ئوكسجين له خوينا كاهم ده بيت و دووهم ئوكسيدي كاربون به رز ده بيتته وه، كه ده بيتته هو ي رهش يان شين هه لگه راني دم و چاوى.

چواره م: گرژ بووني ماسوولكه كان.

له صحيح البخارى ريوايه تيك هاتووه، زيد بن ثابت كه نووسه رى وه حى بوو ده لئيت:

فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَى رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفَخِذَهُ عَلَى فَخِذِي، فَثَقُلْتُ عَلَى حَتَّى خِفْتُ أَنْ تَرْضَ فَخِذِي، ثُمَّ سُرِّيَ عَنْهُ

الله وه حی دابه زاند بو پیغه مبه ره که ی، وه رانی له سه رانم بوو، له کتوپرئیکدا رانی به سه رانم قورس بوو، ته نانه ت ترسام که رانم بشکینیت.

واته محمد ماسولکه کانی گرژ بووه له کاتی تووش بوون بهم حاله ته ی که تووشی ده بوو.

پینجه م: مرخه.

له صحیح البخاری ریوایه تیک هاتوو، عومه ری کوری خه تاب ده لیت:

فَإِذَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحَمَّرٌ الْوَجْهَ يَغِطُّ

له کاتی دابه زینی وه حی، پیغه مبه رم بینی سیمای سوور هه لگه رابوو، وه مرخه ی ده کرد.

بوچی مرخه؟ چونکه ئه و که سه ی که تووشی گه شکه ده بیت، ماسولکه کانی سینگ و قورگی گرژ دهن، وه له گه ل هه ناسه دان مرخه دروست ده بیت.

شه شه م: سه رئیشه.

ابونعیم له دلائل النبوة، ریوایه تیک له ابوهریره ده گپرئته وه، که گو توویه تی:

كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا نزل عليه الوحي صدع وغلف رأسه بالحناء

کاتیک وه حی بو پیغه مبه ر داده به زی، تووشی سه رئیشه ده بوو، له بهر ئه وه خه نه ی له سه ری ده دا.

حه وته م: مل خوار بوونه وه.

له صحیح مسلم ریوایه تیک هاتوو، عباده بن الصامت ده لیت:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ نَكَسَ رَأْسَهُ وَنَكَسَ أَصْحَابُهُ رُءُوسَهُمْ

کاتیک وه حی بو پیغه مبه ر داده به زی، ئه و سه ری شو رده بووه، وه یاوهره کانی سه ریان داده گرت.

هه شته م: سه رخوش ئاسا.

ابن سعد له الطبقات الكبرى، ريوايه تيك ده گيريته وه كه ده لئيت:
 كَانَ إِذَا أُوجِيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ لَدَيْكَ سَاعَةٌ كَهَيْئَةِ
 السَّكْرَانِ

كاتيك وه حى بؤ پيغهمبهر داده به زى، بؤ ماوهى كاتزميريك وهك سه رخوشى لى
 ده هات.

دهيه ها فهرمووده و ريوايه تى تر ههن كه ههر هه مووى دهيسه لمين محمد
 كه شكه ي هه بووه، به لام ياوهره كانى وايان زانيووه وه حيه.
 هه له يه كى به چاو و زه قى له ئايه تى ۱۶-۱۹ دا هه يه:

اللهى عه رب و ئيسلام، به محمد ده لئيت: كاتيك وه حيت بؤ داده به زينين ئه وا
 زمانت مه جو لئينه، بؤ ئه وهى په له بكه يت له خوئندنه وه كه ي، چونكه
له سه رمانه كوئيبكه ينه وه و بيخوئنينه وه، وه ههر كاتيك خوئندمانه وه ئه وا توش
 پياده ي خوئندنه وه كه بكه، چونكه **له سه رمانه** رايبگه يه نين.

ئايا الله كوئيده كاته وه و ده يخوئنيته وه؟

نه خير، نووسه رانى وه حى، كه واته ده قه ده بيت به م شيوه يه بيت:
 لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْهِمْ جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ،
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْهِمْ بَيَانَهُ

واته: ئه ي محمد كاتيك وه حيت بؤ داده به زينين، ئه وا زمانت مه جو لئينه بؤ
 ئه وهى په له بكه يت له خوئندنه وه كه ي، چونكه **له سه ريانه** كوئيبكه نه وه و
 بيخوئنينه وه، وه ههر كاتيك خوئندمانه وه ئه وا توش پياده ي خوئندنه وه كه بكه،
 چونكه **له سه ريانه** رايبگه يه نين.

(له سه ريانه) واته نووسه رانى وه حى و ياوهره كانت و موسلمانان.

ئايه تي ۲۰-۲۱

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ، وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ

ئىنجا له كتوپرئىكدا الله تورە دەبىت و دەئىت: نەخىر، دەزانم ئارەزووتان له پەلەپەلە و دەستبەردارى رۆژى دوايى (قيامەت) دەبن.

ئايه تي ۲۲-۲۳

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ، إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

لەم رۆژى قيامەتەدا، هەندىك سىما هەن كە پىرئىنگدار و گەشاو، سەيرى خودا كە يان دە كەن.

لە صحيح البخارى و مسلم، فەرموودەيەك هاتوو، ابو هريرة دەئىت:

قَالَ أَنَسُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَىٰ رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ " هَلْ تُصَارُونَ فِي الشَّمْسِ، لَيْسَ دُونَهَا سَحَابٌ " . قَالُوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ " هَلْ تُصَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَيْسَ دُونَهُ سَحَابٌ " . قَالُوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ " فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ

هەندىك خەلك گوتيان ئەى پىغەمبەرى الله له رۆژى قيامەت خودا كە مان دەبين؟ گوتى ئايا هىچ رىگريەك هەيه خۆر بىين له رۆژئىكدا كە هەور نىيە ؟ گوتيان نەخىر ئەى پىغەمبەرى الله. گوتى ئايا هىچ رىگريەك هەيه كە بتوان مانگ بىين كاتىك هەور له ئاسمان نىيە ؟ گوتيان نەخىر ئەى پىغەمبەرى الله. گوتى بە دنىايەو له رۆژى قيامەت الله دەبين.

وہ فەرموودەيە كى تر له صحيح البخارى هاتوو، محمد صلعم گوتوو يەتى:

إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ

ئىو خودا كە تان دەبين هەروەك چۆن ئەو مانگە دەبين.

وہ له جامع الترمذى و المستدرک للحاكم، (دەئىت صحيح) فەرموودەيەك هاتوو ابن عمر دەئىت، پىغەمبەر گوتى:

ریزدارترین لای الله له بههشت، ئهوهیانه که رۆژانه بهیانان و ئیواران سهیری ده‌م و چاوی الله ده‌کات، ئینجا پیغه‌مبه‌ر ئه‌م ئایه‌ته‌ی قورئانی خوینده‌وه که ده‌ئیت:

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ

فه‌رمووده‌کان زورن که ده‌یسه‌لمینن موسلمانان خودایه‌کیان هه‌یه‌ مادییه و له سه‌ر شیوه‌ی مروفه، وه له رۆژی قیامه‌ت ده‌یینن.

ئایه‌تی ۲۴-۲۵

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بِأَسْرَةٍ

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت: وه له رۆژی قیامه‌ت هه‌ندیك سیما (کافره‌کان) ره‌ش هه‌لگه‌راوه و مرومۆچه، واده‌زانیت پشتی شکینراوه.

ئایه‌تی ۲۶-۳۰

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الرَّاقِي، وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ، وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ، وَالتَّفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ، إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

ئینجا جارێکی تر اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام تووره‌ ده‌بیت و ده‌ئیت:

نه‌خیر، کاتیک رۆح گه‌یشته‌ قورگ (له‌ کاتی مه‌رگ)، پێی گوترا: کێ به‌رزی ده‌کاته‌وه (واته‌ رۆح له‌ قورگ ده‌ردینیت)؟ وه‌ پێی وابوو که رۆح له‌ لاشه‌ جیا‌ده‌بیته‌وه و قاچه‌کان تیک ئالان، ئه‌وکات به‌ره‌و خوداکه‌ت راپیچ ده‌کریت.

له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام وه‌سف‌ی رۆح‌دانی کافره‌کان ده‌کات که به‌سه‌ختی و به‌قورسی رۆح ده‌ده‌ن، وه‌ فریشته‌ی مه‌رگ یارمه‌تیان نادات. رۆحیان له‌ قورگیان بیته‌ ده‌ره‌وه، وه‌ کاتیک به‌ ئازاره‌وه رۆح ده‌ده‌ن و رۆحیان ده‌رده‌چیت، ئه‌وا رۆحه‌کیان بو‌لای الله اکبر راپیچ ده‌کریت.

سه‌باره‌ت به‌ ئایه‌تی (وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ)، ابن‌الجوزی له‌ زاد‌المسیر ده‌ئیت، دوو قسه‌هه‌یه:

یه کهم : فریشته کان به یه کتر ده لئین: کئی رۆحه که ی ده رده کات و به رزی ده کاته وه؟ فریشته ی به زه یی یان فریشته ی ئه شکه نجه؟ (ابن عباس).

دووهم: که سوکاری که سه که ی له سه را مه رگه ده لئین: که سیک هه یه چاره سه ری بکات و شیفای بدات؟ (ابن عباس).

دهقی قورئان و فه رمووده ی محمد هه یه، که پالپشتی بۆچوونی یه کهم ده کات. به لگه کان:

ئایه تی ۹۳ سووره تی الانعام ده لئیت:

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ

وه ئه گهر سه ته مکاران ببینیت چۆن به ئازاره وه رۆح ده دهن، وه فریشته کان ده سه ته کانیا ن پان کردۆته وه و پیا ن ده لئین: ئاده ی خۆتان رۆحتان ده ربکه ن، وه پیا ن ده لئین ئه مرۆ ئازاری دۆزه خ ده درین.

واته کافر به ئیش و ئازاره وه ده مریت، وه فریشته کان زوو رۆحیا ن ده رناکه ن بۆ ئه وه ی ئازار و ئه شکه نجه ی زیاتر ببین.

وه هه روه ها له کاتی رۆح ده رچوونیا ن فریشته کان به شهق له سمتیا ن و ده م و چاویان ده دهن:

ئایه تی ۵۰ سووره تی الانفال:

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

وه ئه گهر کافره کان ببینیت کاتی که ده مرن، ئه وا فریشته کان له ده م و چاو و سمتیا ن ده دهن، وه پیا ن ده لئین: ئازاری سووتان بچێژه.

ئایه تی ۲۷ سووره تی محمد:

إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ

کاتی که فریشته کان ده یانمرین ئه وا له ده موچاو و سمتیا ن ده دهن.

وه له صحیح مسلم، فہرموودہیہک ہاتووه محمد صلعم دلئیت:

کاتیک رۆحی ئیماندار دہردہچیت، دوو فریشتہ رۆحہ کہ بۆن دہکەن و دلئین بۆنی چەند خۆشە لە بۆنی مسک دہچیت، ئینجا بۆ ئاسمان بەرزى دہکەنەوہ، ئینجا فریشتہکانی ئاسمان دلئین: رۆحیکى نایاب و بۆنخۆش لە زہویہوہ ہات، اللہ نوێژی لەسەرت کرد، وە لەسەر ئەم لاشہیہی کہ تەمەنت پى کرد، ئینجا دہیبەن بۆ لای اللہ، ئینجا اللہ دلئیت بیبەن تاوہ کو رۆژی قیامەت. بەلام کاتیک کافرک رۆحی دہردہچیت، فریشتہکان دلئین وای کہ بۆگەنە، وە نەفرەتی لى دہکەن، وە فریشتہکانی ئاسمان دلئین: رۆحیکى بۆگەن لە زہویہوہ ہات، دہگوتريت بیبەن بۆ شوینی خۆی تاوہ کو رۆژی قیامەت.

وه له مسند احمد و سنن ابوداود و المستدرک للحاکم فہرموودہیہک ہاتووه محمد صلعم گوتویہتی:

وَإِنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ .. نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَأِكَةٌ سُودُ الْوُجُوهِ مَعَهُمُ الْمُسُوخُ فَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَيَقُولُ: أَيَّتْهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةُ أَخْرَجِي إِلَى سَخَطِ مِنَ اللَّهِ " قَالَ: " فَتُفَرَّقُ فِي جَسَدِهِ فَيَنْتَزِعُهَا كَمَا يَنْتَزِعُ السَّفُودَ مِنَ الصُّوفِ الْمَبْلُولِ فَيَأْخُذُهَا

وه کاتیک بەندہیہ کی کافر وادہی مەرگی دیت، فریشتہی سیما رەش بە دەستەسریکەوہ لە ئاسمانەوہ بۆ لای دادەبەزن و لە دووریہک لئیہوہ دادەنیشن بە قەد مەودای بینین دہبیت، ئینجا فریشتہی مەرگ دیت و لای سەریہوہ دادەنیشیت و دلئیت: ئەی گیانی پيس دەرچە بۆ لای زہبروزەنگی اللہ، لە لاشہ کہی جیا دہبیتەوہ، ہەرورەک چۆن درکیکى لقوپۆپدار لە خوریہ کی تەر دیتەدەرەوہ.

واتە: کاتیک فریشتہکان رۆحی کافرەکان دہکیشن.

یہ کہم: بە ئازارەوہ رۆح دہدەن.

دووہم: فریشتہکان یارمەتیان نادەن بۆ ئەوہی بە ئاسانی رۆحیان بە دەستەوہ بەدەن، بۆ ئەوہی ئازار و ئەشکەنجەى زیاتر ببینن لە کاتی رۆحدان.

سیہەم: فریشتہکان بە شەق لە دەم و چاویان و سمتیان دہدەن.

چوارهم: فریشته کان پیدان ده لپن: هەر ئیمرو روحت ده بردریت بو دوزه خ بو نازار و ئەشکه نجه.

پینجه م: روحتیکی پیسه و نه فرهتی لی ده کریت.

ئایه تی ۹۳ الانعام ده لیت: وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ الْمَوْتِ (سته مکاران ئیش و نازاریان ههیه کاتیک له کاتی روحدان ده یانبینیت).

ئایا محمد له کاتی مه رگدا ئیش و نازاری هه بووه؟ ئە گهر هه یبوو بیت ده که واته که سیتیکی سته مکار بووه؟

محمد بو ماوهی ۳ مانگ به دهست ئەو نه خووشیه وه ده نالیئیت که به هوییه وه مرد، وه بو ماوهی ۱۴ روژ له سه را مه رگ ده بیت و نازار و ئەشکه نجهیه کی زوری ده بیت.

له صحیح البخاری ریوایه تیک هاتوو ه عائیشه ده لیت:

لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاشْتَدَّ وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَرْوَاجَهُ أَنْ يُمَرَّضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ، فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ تَخَطَّ رِجْلَاهُ الْأَرْضَ

کاتیک نه خووشیه که ی به سه ریدا زال بوو، وه نازاره که ی زور بوو، مؤله تی له ژنه کانی وه رگرت که بیت بو ماله که ی من، له نیوان دوو پیاو هیناین که قاچه کانی له زه ویدا ده خشا.

وه له صحیح البخاری و مسلم، ریوایه تیک هاتوو ه، عائشه ده لیت:

مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَشَدَّ عَلَيْهِ الْوَجَعُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ

واته: که سیکم نه بینوو وه له سه ره مه رگدا به قه د پیغه مبه ر نازاری هه بوو بیت.

وه له صحیح الترغیب و صحیح ابن ماجه، ریوایه تیک هاتوو ه، ابو سعید الخدری، سه ردانی محمد ده کات و ده لیت:

يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَشَدَّهَا عَلَيْكَ قَالَ إِنَّا كَذَلِكَ يَضَعُفُ لَنَا الْبَلَاءُ وَيَضَعُفُ لَنَا الْأَجْرُ

ئهی پیغه مبه ری الله تابه که ت چه ند گهر مه، پیغه مبه ر گو تی ئیمه ی پیغه مبه ر واین، ده رده کانمان چه ند جار هیه بو ئە وه ی پاداشتمان چه ند جار هه بیت ه وه.

وه له صحيح البخارى، ريوايه تيك هاتووه، كاتيك فاطيمه ي كچى ده بينيت كه محمد نازارى زوره، ده لیت: واگزب أباه (واى له نازارى باوكم)

وه له صحيح البخارى و مسلم، ريوايه تيك هاتووه ابن مسعود ده لیت، سهردانی پیغه مبهرم كرد (وهو يوعك و عگا شديدا)، واته (نازاريكى زورى هه بوو).

وه له صحيح البخارى، فهرمووده يه كه هاتووه، محمد له سهرمه رگدا ده لیت:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكْرَاتٍ

هيچ خودايه كه نيبه ته نها الله نه بيت، ههر به راستى مهرگ نازارى هه يه.

ابن منظور له لسان العرب، سه بارهت به وشه ي (سگر) ده لیت:

وَسَكْرَةُ الْمَوْتِ: شِدَّتُهُ . وَقَوْلُهُ تَعَالَى: وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ

(سكرة الموت)، واته توندى وهك الله ده لیت: وه سهختى و شیده تى مهرگ ههر به راستى هات.

وه ابن منظور، سه بارهت به وشه ي (عَمَرَاتِ الْمَوْتِ)، ده لیت، واته سهختى و شیده تى.

ئهو فهرمووده و ريوايه تانه ي پشتراستى ده كه نه وه كه محمد نازاريكى زورى به دهست مهرگه وه چيژاوه، ئيجگار زورن، به لام ئه م چند فهرمووده يه ي ئامازه م پيكردن به سن بو ئه وه ي بيسه لمينن كه محمد، به گويره ي ئايه تى ۹۳ سووره تى الانعام، كه سيكى سته مكار بووه.

بیرکەر وه ئه ي كوردى موسلمان.

ئايه تى ۲۹-۳۰ ده لیت، **(وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ، إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ)**.

ابن الجوزى له زاد المسير ده لیت، پينج بوچوون سه بارهت به شروفه ي ئه م ئايه ته هه يه:

يه كه م: بابه تى دونيا به قيامهت تيكه ل بوون.

دووهم: زيان و مهرگ كو بوونه وه.

سيههم: قاچه كانى له ناو كفن ده سوورين.

چوارهم: قاچه کانی له کاتی مه‌رگ ده‌سوورپین.

پینجه‌م: شیده‌ت له دوای شیده‌ت.

ئهم شروفا‌نه سه‌رتاپای ورپینه‌ن و قسه‌ی هیج و پووچن.

من ده‌لیم (وَالتَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ) واته راپیچکه‌ران به راپیچکه‌ران ده‌گه‌ن.

واته: ئهم فریشتانه‌ی که رۆحه‌که‌ی وه‌رده‌گرن، کاتیک له لاشه‌ی ده‌رده‌چیت،

به‌م فریشتانه ده‌گه‌ن که رۆحه‌که‌ی تسلیم ده‌که‌ن (بگه‌رپوه بو ئه‌و

فه‌رمووده‌یه‌ی محمد که ئاماژه‌مان پیکرد).

ئینجا ده‌لئیت: رۆحه‌که‌ی بو لای الله ده‌بردیت.

به‌لام له وشه‌ی (التَّتِ) خائیک (ف) له بیرکراوه و ده‌بیت (ق) بیت واته ده‌بیت

وشه‌که (التَّتِ) بیت نه‌ک (التَّتِ). (التَّتِ) واته به‌یه‌ک گه‌یشتن.

وه له چه‌ند ده‌قیکی قورئان هاتوووه که فریشته‌کان رۆحه‌کان راپیچ ده‌که‌ن:

ئایه‌تی ۲۱ سووره‌تی ق:

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

وه هه‌موو رۆحیک هات و له‌گه‌ئیدا راپیچکه‌ریک و شایه‌تیک هه‌یه.

وه ئایه‌تی ۷۳ سووره‌تی الزمر:

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا

وه ئه‌وانه‌ی خوداترس بوون، پۆل له دوای پۆل، راپیچ ده‌کرین بو به‌هه‌شت.

ئایه‌تی ۸۶ سووره‌تی مریم:

وَنَسُوقَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا

وه تاوانباران راپیچی دۆزه‌خ ده‌که‌ین.

ئایه‌تی ۶ سووره‌تی الانفال:

كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ

وه‌ک ئه‌وه‌ی بو مه‌رگ راپیچ بکرین.

کهواته مانای ئەم دوو ئایهتە دەبن: کاتیک راپیچکەرەن (ئەو فریشتانە ی رۆحە کەیان هەنگرتوو) بە راپیچکەرەن (بە فریشتەکانی ئاسمان) دەگەن، لەم رۆژەدا (رۆحە کە) بۆ لای خوداکەت راپیچ دەکریت.

ئایهتی ۳۱-۴۰

ئەم ۱۰ ئایهتە سەبارەت بە ابوجهل دابەزیوو.

الطبری و القرطبی و ابن کثیر دەڵین، ئەم ئایهتە تانە لەسەر ابو جهل دابەزیوو.

له مسند احمد، فەرموودە یەك هاتوو محمد گوتوو یه تی:

إن لكل أمة فرعوناً وإن فرعون هذه الأمة أبو جهل

هەموو میللەتیک فیرعەونیکی هەیه، وە فیرعەونی ئەم میللەتە ابو جهله.

اللہی عەرەب و ئیسلام، لە ئایهتی ۳۱-۳۵ دەڵیت:

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى، وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى، ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى، أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ، ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

نە چاکە ی کرد، وە نە نوێزی کرد، بە لکو نکۆلی (لە پیغەمبەراییەتی موحەمەد) کرد و پشتی لی کرد، ئینجا گەراییەو بۆ لای خانەوادە کە ی بۆ پالکەوتن، ئینجا ئەم کارانە ی کردت وە دەیکەیت، بۆت لە پیشترە بۆ ئەو کارانە ی کە لە پیشترن (بۆ قیامەت)، ئینجا ئەو هیان بۆت لە پیشتر بوو لەم شتانە ی لە پیشترن.

ئایهتی ۳۴-۳۵ دەڵیت، (أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ، ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ) ماناکە ی رۆشن نییە و یاوەرە کان و شرۆفە کاران ناکۆکیان هەیه سەبارەت بە مانای ئەم دوو دەقە کە چوار جار وشە ی (أَوْلَىٰ) تیا دا دووبارە بۆتەو.

(أَوْلَىٰ)، واتە شتیک ئەو لەو یه تی هەبیت لە چاوشتەکانی تر، واتە لە هەموو شتیک لە پیشتر بیت کە ئەنجامی بەدەیت یان بیکەیت.

دەکریت ئەم دوو ئایهتە بە یه کیک لەم دوو مانایە یین:

یە کەم: گەرانیو هەت بۆ مالهو هەت و پالکەوتنت، لە پیشترە لە خیرکردن و نوێژ کرد و نکۆلیکردن لە محمد و قورئان.

دووه م: تۆ له هه موو كه سيك زياتر شايسته تره ت به ئازار و ئه شكه نه جه ي دۆزه خ.
والله اعلم.

ئايه تي ۳۶-۴۰

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى، أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّيِّ يُمْنِي، ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً
فَخَلَقَ فَسَوَّى، فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى، أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ
الْمَوْتَى.

ئاي مرؤف پي وايه پشت گوي ده خريت (و لپرسينه وه ي له گه لدا ناكريت)؟
ئهي بريك له تۆواو نه بوو كه ده پرژا؟ ئينجا كلۆيه ك خوين نه بوو درووستكرا و
سه روسيماي پيدرا؟ وه له م بريك تۆواوه جووتيك نيرينه و ميينه ي نه هينايه
ئاراهه؟ ئهي ئه وه ي وايكرد (الله) تواناي نيه كه مردوو زيندوو بكا ته وه؟

له م چه ند ئايه ته دا الله ي عه ره ب و ئيسلام، وه لامى ابو جهل ده داته وه، وه
هه روه ك له مه تنى ئايه ته كاندا دياره، ابو جهل برواي به زيندوو بوونه وه نه بووه.
له ئايه تي ژماره ۳۷-۳۹ الله ي عه ره ب و ئيسلام ده لئيت: مندا ل ته نها له تۆواوي
پياو درووست ده بيت، وه ژن هيج رۆلئيكى نيه، چونكه ده لئيت: ئهي مرؤف
بريك تۆواوي پرژاو نه بوويت؟ ئينجا نه بوويت به كلۆيه ك خوين، ئينجا
سه روسيمان بيت نه دا؟ ئينجا له تۆواوه كه ي جووتيك نيرينه و ميينه نه هينايه
ئاراهه.

واته ژن ته نها رۆلى كئيلگه ده بينيت، چون كئيلگه يه ك گه شه به دانه وي له ده دات.
هه ر له بهر ئه وه ئايه تي ۲۲۳ سووره تي البقرة ده لئيت:

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ

ژنه كانتان كئيلگه تانن چون ئاره زوو ده كه ن بيانكئيلن.

وه ئايه تي ۵-۷ سووره تي الطارق، ته ئكيد ده كاته وه كه ژن هيج رۆلئيكى نيه له
مندا ل درووست كردن، ته نها ئه وه نه بيت وه ك كئيلگه يه ك وايه:

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ، خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ، يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

دهبا مروّف سهيربكات له چي درووست بووه، له ئاويكي پرژاو درووست بووه،
که (ئهم ئاوه-واته ئاوي پياو) له نيوان پشت و سينگه وه دهرده چيټ.

وه ئايه تي ۱۷۲ سووره تي الاعراف ده ئيت:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۗ شَهِدْنَا

وه که خوداکهت له پشتي کوره کاني ئادهم وه چه کاني دهرهينا و شايه تي پيياندا
له سهر خودي خويان و گوتي: ئه ي من خوداکه تان نيم؟ گوتيان به ئي.

ئهم دهقه ده ئيت الله اکبر، له پشتي کوره کاني ئادهم، ورده وه چه ي دهرهينا وه و
قسه ي له گه ئياندا کردوه.

دواتر کاتيک پياو له گه ل ژن جووت ده بيت، ئهم ورده وه چانه له مندال داني ژن
گه وره ده بن.

هه رچه ند له سه رچاوه ئيسلاميه کان ئامازه به فه رمووده ي محمد کراوه که
ده ئيت ژنيش ئاوي هه يه، به لام زور پي ده چيټ که ئهم فه رموودانه له گه ل
وه رگيراني په رتوو که کاني يوناني، به ناوي محمده وه درووست کرابن. چونکه
پزيشکيکي وه ک گالينس که يوناني بووه و سه ده ي دووهم ژياوه گوتويه تي:
ههروه ک چون پياو فاکته ري هه يه له درووست کردني مندال، ئه وا ژنيش
به شداره و فاکته ري هه يه.

کو تاي سووره ته که.

(۳۲)

سوره تی الهمزة (ته شهر)

۱- وَبِلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

واوهیلا له هه موو له که دار که ریکی عه یبدار.

۲- الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

ئه وهی سامانی کو کردو ته وه و ده یژمی ریت.

۳- يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

واده زانیت که سامانه که ی نه مری ده کات.

۴- كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

نه خیر فری ده دریتته ناو پلیقینه ر.

۵- وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

وه تو چوزانیت پلیقینه ر چییه.

۶- نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

ئاگری هه لگیر ساوی الله یه.

۷- الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ

ئه وهی رووده کاته دله کان.

۸- إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ

به سه ریاندا داگیر ساوه.

۹- فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

له ستوونانیکی دریژدا.

شروقه و تبينى

ثايه تي ۱-۳

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ
الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

اللهی عه رب و ئیسلام، له ئایه تی ۱ ده لیت، واوهیلا له کاسانیک که بوختانکه رن و له که دارکه رن.

(هُمَزَةٌ) که سیکه که بوختان بو خه لک ده کات و له که داریان ده کات.

وهک ئایه تی ۱۱ سووره تی القلم ده لیت:

هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنَمِيمٍ

(هَمَّازٍ)، واته بوختانکه ر و له که دارکه ر.

ئینجا اللهی عه رب و ئیسلام، له ئایه تی ۲-۳ زیاتر وه سفی نه و که سه ده کات و ده لیت: نه وهی سامان کو ده کاته وه و ده یژمی ریت، وه پی وایه که سامانه که ی نه مری ده کات.

به لام السیوطی له الدر المثور، ده لیت، ابن مردویه و البیهقی له "شعب الایمان"، فه رمووده یه کیان دهره یناوه، که پیغه مبه ر گوتوو یه تی:

مَا عُرِجَ بِي مَرَزْتُ بِرِجَالٍ تُقَطِّعُ جُلُودَهُمْ بِمَقَارِيضَ مِنْ نَارٍ فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ قَالَ:
الَّذِينَ يَتَزَيَّنُونَ لِلزَّيْنَةِ، قَالَ: ثُمَّ مَرَزْتُ بِجُبِّ مُنْتِنِ الرِّيحِ فَسَمِعْتُ فِيهِ أَصْوَاتًا
شَدِيدَةً

فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ قَالَ: نِسَاءٌ كُنَّ يَتَزَيَّنْنَ بِزَيْنَةٍ وَيُفَعِّلْنَ مَا لَا يَحِلُّ لَهُنَّ ثُمَّ
مَرَزْتُ عَلَى نِسَاءٍ وَرِجَالٍ مُعَلِّقِينَ بِنُدْيِهِنَّ فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ قَالَ: هَؤُلَاءِ
الْهَمَّازُونَ وَالْهَمَّازَاتُ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَالَ: وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

کاتیک بۆ ئاسمانه کان بهرزکرامه وه، به لای پیاوانیک تپهه بووم به چرنووکی ئاگرین پیستیان لی ده کرایه وه، گوتم ئه ی جبرایل ئه م پیاوانه کین؟ گوتی ئه وانه پیاوانیکن که له دونیا بۆ جوانی خوین جوان ده کرد. ئینجا به لای چالیک بۆن بۆگه ن تپهه بووم و گویم له قیزه قیز بوو، گوتم ئه ی جبرایل ئه وانه کین؟ گوتی ئه وانه ژنانیکن که له دونیا خوین ده رازنده وه و جوان ده کرد له کاتیکدا بۆیان حلال نییه خوین جوان بکه ن، ئینجا به لای ژنانیک و پیاوانیک تپهه بووم که به مه مکه کانیا ن هه ئواسرا بوون، گوتم ئه ی جبرایل ئه وانه کین؟ گوتی ئه وانه ژنان و پیاوانی بوختانکه ر و له که دارکه رن، ههروهک الله گوتوو یه تی واوه یلا له هه موو بوختانکه ریکی له که دارکه ر.

ئایه تی ۴-۵

كَلَّا لِيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطْمَةِ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ

ئینجا الله ی عه ره ب و ئیسلام، تووره ده بیته و ده لیته:

نه خیر هه ر ده بیته فری بده مه وه ناو "حطمة" پلیقیته ر، وه ئه ی محمد تو جوزانیت پلیقیته ر "حطمة" چیه؟

(الْحَطْمُ) واته شان، "الْحُطْمَةُ" شکیته ر واته پلیقیته ر.

وه "الْحُطْمَةُ" ناویکه له ناوه کانی دۆزه خ.

واته ئه وه که سه ی که بوختانکه ره و له که دارکه ره وه سامان کو ده کاته وه، فری ده دریته "الحطمة" دۆزه خه وه.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن ده لیته:

سُمِّيَتْ بِذَلِكَ لِأَنَّهَا تَكْسِرُ كُلَّ مَا يُلْقَى فِيهَا وَتَحَطُّمُهُ وَتَهَشُّمُهُ

پی ده گو تریت "الحطمة"، چونکه هه موو شتیک که فری ده دریته ناویه وه، تیکیده شکیته ی و ووردوخاشی ده کات و ده یکات به پووشوپه لاش.

وه القرطبي ده لیته:

وَهِيَ الطَّبَقَةُ السَّادِسَةُ مِنْ طَبَقَاتِ جَهَنَّمَ (وه الحطمة چینی شه شه می دۆزه خه)

وَحَاكِيَ الْقُشَيْرِيِّ عَنْهُ: الْحُطْمَةُ الدَّرَكَةُ الثَّانِيَةُ مِنْ دَرَكِ النَّارِ

به لَام القشیری گوتوویتی، چینی دووه می دوزه خه.

به لَام السیوطی له الدر المثور ده لیت، الحسین بن واقد گوتوویتی "الحطمة"
دهرگایه که له دهرگاکانی دوزه خ.

له ئیسلامدا دوزه خ:

یه که م: ۷ ناوی هه یه "جحیم، جهنم، حطمة، سقر، لظی، سعیر، هاویة".

دووه م: ۷ دهرگای هه یه.

ئایه تی ۴۴، سووره تی الحجر، ده لیت:

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ

دوزه خ ۷ دهرگای هه یه، وه ههر دهرگایه که به شه کانی دابهش کراون.

سیهه م: ۷ چینه.

مونافیکه کان "دوورووه کان" له چینی خوارخواره وهدا دهن، وه ک ئایه تی ۱۴۵
سووره تی النساء ده لیت:

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

ابن کثیر ده لیت، الضحاک گوتوویتی: چینیک بو جووه کان و چینیک بو
مه سیحیه کان و چینیک بو ئاگرپه رسته کان و چینیک بو سائیه کان و چینیک بو
موشریکه کانی عه رهب و چینیک بو مونافیکه کان و چینیک بو
ته و حیدیه کان "موسلمانان".

له تاریخ البخاری و جامع الترمذی، فه رمووده یه که هاتووه، که محمد ده لیت:

جَهَنَّمَ سَبْعَةُ أَبْوَابٍ بَابٌ مِنْهَا لِمَنْ سَلَّ السَّيْفَ عَلَى أُمَّتِي

دوزه خ ۷ دهرگای هه یه، دهرگایه که بو ئه و که سانه یه که شمشیریان له میله ته که م
ده ره یناوه.

دهرگایه که بو که سانیک که شمشیریان له میله ته که ی محمد، واته له موسلمانان
ده ره یناوه. که واته ئه وانیه له عوسمان هه لگه رانه وه و کوشتیان، وه ئه وانیه

به‌شدار بوون له شه‌ری وشتر، به عائیشه و طلحه و الزیر و علی و ئەو هه‌زاره‌ها که‌سه‌ی که کوژران، وه ئەوانه‌ی به‌شدار بوون له شه‌ری "الصفین" به علی و معاویه و ئەو هه‌زاره‌ها که‌سه‌ی که به‌شدار بوون و کوژران هتد.

القرطبی له الجامع لاحکام القران، ده‌ئیت، علی کوری ای طالب گوتووێتی
چینی خواره‌ی دۆزه‌خ "جهنم" ه و له‌سه‌ره‌وه‌ی "الحطمة" یه، وه له
سه‌ره‌وه‌یدا "السقر" ه، وه له سه‌ره‌وه‌یدا "الجحیم" ه، وه له سه‌ره‌وه‌یدا "الظی" یه،
وه له سه‌ره‌وه‌یدا "السعیر" ه وه له سه‌ره‌یدا "الهاویة" یه، وه هه‌ر چینیک له چاو
ئەوه‌ی سه‌ره‌وه‌تری ۷۰ جار گه‌رمتره.

له راستیدا موسلمانان دوو‌رووه‌کان، له چینی خوارخواره‌وه‌ی دۆزه‌خدا ده‌بن.
موسلمانان دوو‌رووه‌کان، ئەوانه‌ن که به‌شیک ئیسلامیان قبوول و به‌شیکیان
قبوول نییه، بۆ نموونه وه‌ک قورئانیه‌کان. یان ئەوانه‌ن که هه‌ندی‌ک فه‌رمووده‌ی
قیزه‌وه‌ن ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، یان نکۆلی لێ ده‌که‌ن، وه‌ک زۆریه‌ی موسلمانانی کورد.
گرنگ، موسلمانان مونا‌فیکه‌کان له چینی ژیر ژیره‌وه‌ دۆزه‌خ ده‌بن، وه کافره‌کان
چینیک له سه‌ره‌وه‌ی مونا‌فیکه‌کان ده‌بن.

ئایه‌تی ۶-۹

له وه‌لامی پرسیا‌ری (وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ) واته (وه تۆ چوزانیت پلیدی‌نه‌ر چیه‌ی
اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام له ئایه‌تی ۶-۹ ده‌ئیت:

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ، الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ، إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ، فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ
ئاگری اللهی هه‌نگیره‌ساوه، که گری ئاگره‌که رووی کردۆته دله‌کان، وه ئاگره‌که
چوارده‌وره‌یانی داوه، له شیوه‌ی ستوونی درێژکراوه (واته ئاگره‌که به شیوه‌ی
ستوونی به‌رزه).

سه‌باره‌ت به ئایه‌تی (إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ)، الطبری له جامع البیان ده‌ئیت:
أَيُّ مُطَبَّقَةٍ، أَطَبَقَهَا اللَّهُ عَلَيْهِمْ، فَلَا ضَوْءَ فِيهَا وَلَا فَرْجَ، وَلَا خُرُوجَ مِنْهَا آخِرَ الْأَبَدِ
واته به‌سه‌ریاندا داخراوه، الله به‌سه‌ریاندا داخستوووه، نه‌ رووناکی تیدا‌یه وه نه
ده‌رچه، وه تا‌کو ئەبه‌د لێ ده‌رناچن.

سەیری ئەم گالته جاریه بکهن، له ناو ئاگردان، به لام رووناکی بو ناچیت؟! !!
 ابن الجوزی له زاد المسیر ده ئیت: أطبقت الأبواب علیهم، ثم شدت بأوتادٍ من
 حديد

واته ده رگاکیان به سهردا داخراوه، ئینجا ده رگاکیان به کۆت و زنجیری ئاسنین
 به ستراوه ته وه.

کۆتای سووره ته که.

(۳۳)

سوورهتی المرسلات (نیردراوه کان)

۱- وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

سویند به وانهی به دوای یه که وه نیردراون.

۲- فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا

وه سویند به و بایانهی به هه لکردن هه لده که ن.

۳- وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا

وه سویند به وانهی بلاوده که نه وه به بلاوکردن.

۴- فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا

وه سویند به وانهی داده برین به دابراندن.

۵- فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا

وه سویند به وانهی یادکردنه وهی (الله) ده خه نه (دلّه کانه وه).

۶- عُدْرًا أَوْ نُذْرًا

وهك ئاگاداری یان هوشیاریدان.

۷- إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعٌ

له راستیدا ئه وهی سۆزتان پیدراوه به دلنیا ییه وه دیتته دی.

۸- فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

جا کاتیک ئه ستیره کان کوژانه وه.

۹- وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

وه کاتیک ئاسمان کون بوو.

۱۰- وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

وه کاتیک چیاکان ته فرووتوونا بوون.

۱۱- وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ

وه کاتیک نیردراوه کان کاتیان بو دانرا.

۱۲- لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

بوچ روژیک دواخرا.

۱۳- لِيَوْمِ الْفَصْلِ

بو روژی جیاکاگردنه وه.

۱۴- وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ

وه تو چووزانیت روژی جیاگردنه وه چیه؟

۱۵- وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لهم روژه واوه یلایه له نکوئیکه ران.

۱۶- أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

تهی تهوانه ی پیشوومان قر نه کرد و له ناونه برد؟

۱۷- ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

ئینجا له دوا یاندا تهوانه ی تریش.

۱۸- كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

بهم شیوهیه ده کهین له گه ل تاوانباران.

۱۹- وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لهم روژه واوه یلایه له نکوئیکه ران.

۲۰- أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

ئەى ئىوھمان لە ئاویکی قیزهوهن (توواو) درووست نه کرد؟

۲۱- فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

ئینجا کردمانه شوینیکی پتهو(مندالدان)

۲۲- إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

بو ماوهیه کی دیاریکراو.

۲۳- فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

ئەوهبوو دیاریمان کرد، وه ئیمه باشتین توانادارین.

۲۴- وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

لەم رۆژهدا واوهیلا لە نکۆلیکهران.

۲۵- أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

ئەى ئیمه زهویمان نه کردوو به مؤلگه؟

۲۶- أَحْيَاءٍ وَأَمْوَاتًا

(بو) زیندوووه کان و مردوووه کان

۲۷- وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا

وه چیاى مهزمان تیادا نهچه سپاندوووه و ئاوی سازگارمان دهرخواردتان

نه داوه؟

۲۸- وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

لەم رۆژهدا واوهیلا لە نکۆلیکهران.

۲۹- انظِلُّوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ

برۆن به رهو ئەوهی که نکۆلیتان لی ده کرد (دۆزهخ).

۳- انظَلُّوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ

برۆن بۆ سيبهري دووکه ئيكي سى رېچکه.

۳۱- لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِبِ

نه سيبهري ههيه، وه نه دهپاريزيت له بليسه (ئاگر).

۳۲- إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّرٍ كَالْقَصْرِ

له راستيدا پروشکه دههاويزيت که بهقه کوشکوته لاريکه.

۳۳- كَانَهُ جَمَالَتْ صُفْرٌ

وهك ئهوهى وشترانيكي زهردن.

۳۴- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لهم رۆژهدا واوهيلا له نكوئيكه ران.

۳۵- هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

لهم رۆژهدا قسه ناکه ن.

۳۶- وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

وه لهم رۆژهدا مؤله تيان نادريت که پاساو بيينه وه.

۳۷- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لهم رۆژهدا واوهيلا له نكوئيكه ران.

۳۸- هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ

ئه مړو رۆژى جياکردنه وهيه، ئيوه و ئه وانهى پيشوومان کۆکردۆته وه.

۳۹- فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

جا ئه گهر ته له که بازیه کتان ههيه ئه وا بيکه ن.

۴۰- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لهم رۆژهدا واوهيلا له نكوئيكه ران.

٤١- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

خوداپه‌رستان له سښهر و كانياون.

٤٢- وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

وه ميوه ټه‌وهی ټاره‌زوو ده‌که‌ن.

٤٣- كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بخون و بخونه‌وه نوشتان بښت، به‌هوی ټه‌و کارانه‌ی ده‌تانکردن.

٤٤- إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

له راستیدا ټیمه به‌م شیوه‌یه پاداشتی پیاوچاگان ده‌ده‌ینه‌وه.

٤٥- وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

له‌م روزه‌دا واوه‌یلا له نکولیکه‌ران.

٤٦- كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ

بخون و خو‌شی بکه‌ن بو ماوه‌یه‌کی که‌م، له راستیدا ټیوه تاوانبارن.

٤٧- وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

له‌م روزه‌دا واوه‌یلا له نکولیکه‌ران.

٤٨- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

وه کاتیک پښان ده‌گوتریت کرنوش ببه‌ن کرنوش نابهن.

٤٩- وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

له‌م روزه‌دا واوه‌یلا له نکولیکه‌ران.

٥- فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

ده‌که‌واته له دوا‌ی ټه‌م قسه‌یه، به‌کامه قسه‌ بر‌وا ده‌که‌ن؟

شروقه و تیبینی

سه رتاپای ئەم سوورته سه جهه، شیوازی سه جهه عی جادووگه ران.
اللهی عه ره ب و ئیسلام، له پینج ئایه تی یه که مدا سویند به پینج شت ده خوات،
که کهس نازانیت ئەم شتانه چین و مانایان چیه.

ئایه تی ۱

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

ابن الجوزی له زاد المسیر ده ئیت، سه بارهت به م ئایه ته چوار بۆچوون هه یه:
یه که م: واته (با) که به دوای یه کدا دین (ابن عباس و ابن مسعود، مجاهد و
قتاده).

دووهم: فریشته ن که نێردراون به فرمان کردن به باشه و نه هی کردن له
خرابه (ابن مسعود، ابو هریره و مقاتل و الفراء).

سیههم: پیغه مبه ران که به موعجیزه وه نێردراون (ابی صالح).

چوارهم: فریشته و (با) یه (ابو عبیده).

سه یری ئەم گالته جاریه تان کردوو؟ بۆچوونه کان به قه د دووری نیوان ئاسمان و
زهوی له یه که وه دوورن.

ئایه تی ۲

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا

وه سویند به وانهی که هه لده که ن به هه لکردن.

الطبری ده ئیت، واته سویند به و بایانه ی که به خیرایی و به تووندی هه لده که ن،
خۆشبه ختانه ناکۆکی نییه سه بارهت به م ئایه ته.

ئایه تی ۳

وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا

وه سوئند به پەرشوبلاوه پیکردنیان، که پەرشوبلاوهی پێ دەکەن.
 ابن الجوزی له زاد المسیر دەئیت، پینج بۆچوون سەبارەت بەم ئایەتە هەیه:
 یە کەم: بایە کە بە خێراپ هەندە کات.
 دووهم: فریشتە کانن که نووسراوه کان دەکەنەوه.
 سێهەم: پەراون لای الله دەکرینەوه، سەبارەت بە کار و کردەوهی بەندەکان.
 چوارەم: زیندوو بوونەوه له رۆژی قیامت که رۆحە کان دەگەڕیند رینەوه
 لاشە کان.
 پینجەم: بارانە که دەبیت هۆی روانی روهك و گژ و گیا.

ئایەتی ٤

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا

وه سوئند بەوانە ی که جیا یان دەکەنەوه بۆ کۆمەلە ی گیا.
 ابن الجوزی دەئیت، چوار بۆچوون هەیه:
 یە کەم: فریشتەن که هەق و باتل له یەك جیا دەکەنەوه (ئەوه تێروانی زۆر بە ی
 شروقه کەرانه).
 دووهم: قورئان که حرام و حەلالی لیک جیا کردۆتەوه.
 سێهەم: بایە، که هەورە کان له یەك جیا دەکاتەوه و پەرشوبلاوه یان پێ دەکات.
 چوارەم: پەیا منیرانن.

ئایەتی ٥-٦

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا، عُذْرًا أَوْ نُذْرًا

وه سوئند بەوانە ی "ذکر" دەگە یەنن، بۆ ئاگادار کردنەوه یان هۆشیاری دان.
 ابن الجوزی، سەبارەت (فَالْمُلْقِيَاتِ) دەئیت، بۆ ماناکە ی دوو بۆچوون هەیه:
 یە کەم: فریشتە کانن که وهی دەگە یەنن به پیغە مبه ران.

دووهم: پیغه مبه رانن که په یام ده گه یه نن به میلله ته که یان.

ثایه تی ۷

له وه لای سوینده کان اللهی ئیسلام ده لیت:

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

له راستیدا ئه وهی به لیتان پی دراوه به دننیا یی وه رووده دات.
واته روژی قیامت و زیندوو بوونه وه و لپرسینه وه هر رووده دات.

ثایه تی ۸-۱۰

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

اللهی ئیسلام، پیمان ده لیت، که ی روژی قیامت رووده دات؟ و ده لیت:
هه رکاتیک ئه ستیره کان کوژانه وه و ئاسمان کون بوو و چیاکان وردوو خاش بوون.
له روانگه ی قورئان، وه که له سووره ته کانی پیشوو ئاماژه مان پیکرد، ئه ستیره کان
چراخانن، هه رکاتیک الله ئاره زوو بکات فووکیان لی ده کات و ده یانکوژینیتته وه.
وه ئاسمان له روانگه ی قورئان، سه قف و بنمیچه، هه رکاتیک الله ئاره زوو بکات
کونیکی لی ده کات (بگه ریوه بو سووره ته کانی پیشوو).

وه کاتیک چیاکان وردوو خاش بوون و بوون به ته پوو توژ.

الطبری، سه باره ت به ثایه تی (فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ) ده لیت، واته کاتیک

ئه ستیره کان رووناکیان نه ما، نه رووناکی وه نه ترووسکایان مایه وه.

وه سه باره ت به ثایه تی (وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ) الطبری و ابن کثیرو القرطبی

ده لیتن، واته کاتیک ئاسمان درزی بردوو و کون بوو.

ئايه تي ۱۱-۱۲

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

اللہى عہرب و ئىسلام دەئیت:

وہ کاتیک پیغہمبهران، له کاتی خویدا له رۆژی قیامت کوکرانهوه،

دواتر ههر خوی پرسیار ده کات و دەئیت:

بۆ چ رۆژیک کوکردنهوهیان دواخراوه؟

ئايه تي ۱۳-۱۴

لِيَوْمِ الْفَضْلِ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَضْلِ

دەئیت ، کوکردنهوهیان دواخراوه بۆ رۆژی جیاکردنهوه، (رۆژی قیامت که له م رۆژهدا باوهرداران و بیباوهران لیک جیاده کرینهوه).

ئینجا دەئیت: وه تۆ ئه ی محمد چوزانیت رۆژی جیاکردنهوه چیه؟

ئايه تي ۱۵

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

اللہى عہرب و ئىسلام دەئیت: له م رۆژهدا قوربه سهر ئه وانه ی نکۆلیان له رۆژی زیندوو بوونهوه و لپرسینهوه ده کرد.

له م سورته، ۱۰ جار (وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ) دووباره بۆتهوه.

ئايه تي ۱۶-۱۹

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ، ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ، كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ، وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

اللہى عہرب و ئىسلام دەئیت:

ئەى چەندەھا نەتەوہ و مېللەتى پېشووومان لە ناونەبرد و قىر نەکرد، ئىنجا دوای ئەوانە، مېللەتان و نەتەوہکانى دواترمان لەناوبرد و قىرکرد، ئىمە ئاوا دەكەين لە تاوانباران (تاوانباران واتە ئەوانەى باوەريان نەهیناوە بە اللہ اکبر).

ئىنجا لە ئایەتى ۱۹ دەئیت: لە رۆژى قىامەت قور بەسەر ئەوانەى نكۆئيان دەکرد لە رۆژى زىندوووبونەوہ و لىپرسینەوہ.

ئایەتى ۲۰-۲۲

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ، فَجَعَلْنَا فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ، إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

ئىنجا دەئیت: ئەى ئیوہمان لە ئاویكى قیزەوہن (تۆواو) درووست نەکرد؟ ئىنجا ئەو ئاوەمان نەکردە شوینىكى پتەو (مندالدان) بۆكات و ماوەیەكى ديارىکراو؟

(إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ)، واتە تا ئەوکاتەى لەدايک دەبیت.

ئایەتى ۲۳-۲۴

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

اللہى عەرەب و ئىسلام، لە ئایەتى ۲۳ بە خۆیدا ھەلەدەدات و دەئیت:

ئەوہبوو ئىمە ديارىمان کرد (ماوەى دووگان بوون) وە ئىمە باشترین توانامان لە ديارىکردنى ھەیە .

ئىنجا بۆ جارى سېھەم دەئیت: قور بەسەر ئەوانەى نكۆئيان لە رۆژى زىندوووبونەوہ و لىپرسینەوہ دەکرد.

ئایەتى ۲۵-۲۸

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا، أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا، وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

ئىنجا پرسيارىكى تر دەكات و دەئیت:

ئەي ئىمە زەويمان نە کردوو بە مۆلگەتان بۆ زىندوو کانتان و مردوو کانتان؟ وه چىاي بەر زمان له زويدا چه قاندوو و ئاوى سازگارمان دەر خوار دتان داوه.

ئىنجا بۆ جارى چوارەم دەئيت: قور بەسەر ئەوانەي نكوئيان له رۆژي زىندوو بوونەوه و لىپرسىنەوه دەکرد.

تیبينيهك: ئەگەر له داهاوو مروّف له مەريخ يان هەر هەساريكي تر نىشتهجى بوو، وه لهويدا مرد و له گۆر نرا، ئەوا الله له رۆژي قيامەت زىندوو ناکاتەوه، چونکە ئەم ئايەتە زۆر روونە کە دەئيت زەويمان بۆ مروّف کردوو بە مۆلگەيهك بۆ زىندوو کان و مردوو کان.

(کفات) له زمانى عەرەبى بە ماناي زبّدان و توالت ديت.

القرطبي دەئيت: دەئين زەوى "کفات" ي زىندوو کانە، واتە شوينى له چالناني پاشماوه و پيساي مروّف.

له صحيح مسلم، فەرمودەيهك هاوو، محمد صلعم گوتوو يەتي:

سَيْحَانُ وَجَيْحَانُ وَالْفُرَاتُ وَالنَّيْلُ كُلُّ مِنْ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ

واتە، سيحان و جيحان و فورات و نيل له رووبارەکانى بەهەشتن. واتە سەرچاوەکانيان له بەهەشتهويه و له بەهەشتهوه هەلدهقوئين.

محمد ئەم ناوانەي بە بەدحالى بوونەوه له پەرتووکی پيرۆز (تەورات) وهگر تووه. له پەرتووکی پيرۆز "سفر التكوين" بەشى ۲ دەقى ۱۰-۱۴ هاوو:

وه روبرايك له باخچهي عەدن دەر دەچوو بۆ ئاودانى باخچه کە، وه له ويوه دابەش دەبوو بۆ چوار روبرار: فيشون و جيحون و حداقل و فرات.

ئايەتي ۲۹-۳۴

انظِلُّوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَدِّبُونَ، انظِلُّوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ، لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ، إِنَّهَا تَزْمِي بِشَرِّرٍ كَالْقَصْرِ، كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ، وَإِلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

ئىنجا اللهى عەرەب و ئىسلام، بەم کەسانە دەئيت کە نكوئيان دەکرد له رۆژي زىندوو بوونەوه:

برۆن به رهو دۆزه خ که نکۆلتان له بوونی ده کرد، برۆن به رهو سیبهریک که ۳ ریچکهی ههیه، به لām نه سیبهری ههیه، وه نه له گروبلیسسه که ی ده تانپاریزیت، وه پرۆشکه ی ئاگره که به قهه کۆشک و ته لاریکه، وهک ئه وه ی وشتریکی زهره د بێت.

ئینجا بو جاری پینجه م ده لیت: قور به سه ر ئه وانه ی نکۆلیان له رۆزی زیندوو بوونه وه و لپرسینه وه ده کرد.

(ظِلُّ ذِي ثَلَاثِ شَعْبٍ)، شروقه کاران نا کوکیان ههیه سه بارهت به مانای ئه م ده قه، به لām زۆربه یان ده لپن: واته دوکه ئیک کاتیک به رزده بیته وه، به ۳ به ش و تۆبه له دوکه ل ده بیته.

نووسه ری قورئان، له وه رزه سه رما و سو له کان بینویه تی، ماله کان له شام بو خۆم گه رمکردنه وه، ئاگردان له ماله کانیا ن و دوکه لکیش له سه ربانه کانیا ن ههیه که دوکه لی لی دیته ده ره وه، له سه ر بنه مای ئه وه ده قیکی قورئانی نووسیوه.

(شُعْب) له زمانی عه ره بی واته ریچکه.

(ظِلُّ ذِي ثَلَاثِ شَعْبٍ) واته سیبهریک که ۳ ریچکه ی هه بیته. ئه م ده قه مانای چیه؟ به تایبه تی ئاماژه ی به ژماره ۳ کردوو؟

نووسه ری قورئان زیندوو بیته وه، نازانیت ماناکه ی چیه.

الجلالین (دوو جلاله که السیوطی و المحلی) له "تفسیره که یان" ده لپن، واته دوکه لی دۆزه خ کاتیک به رزده بیته وه، به ش ده بیته و ده بیته به ۳ به ش.

ئاگری دۆزه خ دوکه لی ههیه!!!! الله په ی به ته کنۆلۆجیا ی سه رده م نه بردوو. بو ئاگری دۆزه خ، سووته مه نی چه رخه دپرینه کان به کارده هیته، وهک دار، له بهر ئه وه دۆزه خ دووکه لی ههیه.

له ئایه تی ۴ سووره تی المسد هاتوو:

وَأَمْرًا تُهَمَّالَةَ الْحَطَبِ

وه ژنه که ی ابو لهب (ام جمیل) دار ده کیشیت بو ئاگری دۆزه خ.

وه ئایه تی ۶ سووره تی التحريم ده لیت:

فُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

خۆتان و خانەواده که تان له ئاگرێک بپاریزن، که سووته مه نه که ی خه ئک و بهردن.

رهنگ بیته مه بهستی بهردی کبریتی بیته، که له پهرتووکی پیروژ پهیمانی نوی (پهرتووکی رۆیا) هاتوو ده لیت:

بحيرة النار المتقدة بالكبريت

دۆزه خ ده ریاچه یه کی ئاگره که به کبریت گری گرتوو.

وه قورئان ئەم ده قه ی وه رگرتوو و له ئایه تی ٦ سوورته تی الطور ده لیت:

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ (سویند به ده ریای گرگرتوو).

وه به حوکمی ئه وه ی سووته مه نی دۆزه خی الله ی عه ره ب و ئیسلام، دار و بهرده (کبریت)، ئه وا دۆزه خ دووکه ئیکی زۆری ده بیته. وه ئەم دووکه له پهنگ ده خواته وه ئه گه ر دووکه ئکیشی نه بیته بو به رزبوونه وه و ده رچوو نی دووکه له که، له بهر ئه وه الله ٣ دووکه ئکیشی له بنمیچی دۆزه خ درووست کردوو، بو ئه وه ی دووکه له که بیته ده ره وه، وه کاتیک دیته ده ره وه دووکه له که له ت ده بیته و ده بیته به ٣ به شه وه.

وه ئاگره که به راده یه ک گه وه و زه به لاهه که پرۆشک ده هاویژی، وه هه ر پرۆشکیکی به قه د کوۆشکوته لاریکه یان وشتریکی زه رده.

ئینجا ده لیت: قورئان به سه ر، ئه وه نکۆلیتان له م رۆژه ده کرد؟

ئایه تی ٣٥-٣٧

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ، وَلَا يُؤَدُّنُ لَهُمْ فَيْعَتَدِرُونَ

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

ئینجا ده لیت: له م رۆژه دا، کافره کان قسه ناکه ن، وه مۆله تیان نادریتی قسه بکه ن و داوا ی لیبووردن بکه ن یان پاسا و به یینه وه، قور به سه ر ئه وانه ی نکۆلیان له م رۆژه ده کرد.

ئايه تي ۳۶ هه له يه كي تيدا يه، چونكه ده ئيت: وه مؤله تيان نادر يت (قسه بکه ن) ئينجا پاساوييننه وه.

ده بوايه بنوسريت: وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ لِيَعْتَدِرُونَ (مؤله تيان پي نادر يت قسه بکه ن بؤ ئه وه ي پاساوييننه وه يان داواي ليبور دن بکه ن).

ئينجا الله ي عه رب و ئيسلام بؤ جاري شه شه م ده ئيت: له م رۆژه دا قور به سه ر ئه وانه ي نكو ئيان له م رۆژه ده كرد.

ئايه تي ۳۵ ده ئيت، له رۆژي قيامه ت مؤله ت نادر يت به كافر ه كان قسه بکه ن. وه ئايه تي ۶۵ سووره تي يس ده ئيت:

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ

له م رۆژه (رۆژي قيامه ت) ده مه كانيان ده گر ين و ده سه ته كانيان قسه مان بؤ ده كه ن و پيكانيان شايه تيمان بؤ ده دن.

به لام چه ند ئايه تي ك له قور ئاندا هه ن كه ده ئين كافر ه كان قسه ده كه ن:

ئايه تي ۱۹ سووره تي فصلت:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا

وه كافر ه كان گو تيان: خودا كه مان ئه وانه مان نيشان بده له جنو كه و مرو ف كه ئيمه يان گومرا كرد، بؤ ئه وه ي بيان خه ينه ژير پيكانمانه وه.

به لام ئايه تي ۲۱ سووره تي فصلت:

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا

به پيسته كانيان گوت: بؤ چي شايه تيتان له سه رمان دا؟

ئايه تي ۲۳ سووره تي الانعام:

قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

موشريكه كان گو تيان، سويند به الله خودا كه مان ئيمه موشريك نه بووين.

ئىستا نه مانزانی کافر و موشرىکه کان له رۆژى قيامهت ده میان ده گيريت و
مۆله تيان پي نادریت قسه بکهن، وه يان قسه ده کهن؟
والله اعلم.

ئايه تي ۳۸-۴۰

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

وَأَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

ئىنجا ده ئيت: ئەم رۆژە، رۆژى جياکردنه وه، ئيوه مان کۆکردۆته وه، وه ميلله تانى
پيش ئيوه. وه ئە گەر ته له که بازیه کتان ههيه فهرموو بیکه ن،

ئىنجا بۆ جارى هه وه ته ده ئيت: قور به سه ر ئەوانه ي نكو ئيان ده کرد.

(يَوْمُ الْفَصْلِ) (رۆژى جياکردنه وه) له نيوان ئەوانه ي باوه ريان هيناوه له گه ل
ئەوانه ي باوه ريان نه هيناوه.

اللهى عه ره ب و ئيسلام خودايه كى زور سه مه ره يه. يانى چۆن ئە گەر ته له که بازى
و فرتوو فيلكتان ههيه بیکه ن!!!!

ئايه تي ۴۱-۴۵

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ، وَفَوَاكِهٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ، كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ، إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ، وَأَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

ئىنجا ئاماژه به باوه رداران ده کات و ده ئيت: خوداناسان له سي به ر و کانياوه کانن،
وه هه ر ميوه يه كه كه ئاره زوو ده کهن ده خۆن، وه (الله پييان ده ئيت) بخۆن و
بخۆنه وه ، نۆشتان بيت، به هۆى ئەو کارانه ي (کارى باش) که ده تانکرد، وه له
راستيدا ئيمه به م شيوه يه پادا شتى پياوچا کان ده ده ينه وه.

ئىنجا بۆ جارى هه شته م ده ئيت: قور به سه ر ئەوانه ي نكو ئيان ده کرد.

ٲاٲه ٲٲ ٤٦-٤٩

كُلُوا وَتَمَتُّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ

وَأَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

وَأَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

ٲٲنجا سه باره ٲه كافرله كان ده ٲٲٲ: (لهم ٲٲانه ٲان) بو ماوهٲه كٲ كه م بخون و خوٲى بكهن ٲٲوه ٲهٲ ٲاوانباران، لهم ٲوٲه دا (قٲامه ٲ) واوهٲلا له نكوٲٲكه ران، وه كاتٲك (به كافرله كان) ده گوٲرٲٲ كرنوش ببهن، ٲهوا كرنوش نابهن، لهم ٲوٲه دا (قٲامه ٲ) واوهٲلا له نكوٲٲكه ران.

اللهٲ عهره ب و ٲٲسلا م، مرؤف به ٲاوانبار داده ٲٲٲٲ، ٲه ٲها له بهر ٲهوه ٲرواٲ ٲٲ ناكهن و ٲابه ندى ٲاٲنه كهٲ و ٲٲغه مبه ره كهٲ نابن.

وه بو جارى نوٲه م و دهٲه م ده ٲٲٲٲ، لهم ٲوٲه دا واوهٲلا له نكوٲٲكه ران.

ٲاٲه ٲٲ ٥٠

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

ده ٲه گهر به م هه موو قسهٲه م ٲروا ناكهن ، ٲهٲ به چٲ ٲروا ده كه ن؟

من ده ٲٲٲٲ: ماره باب به هٲچ. سه رٲاٲاٲ قسهٲ هٲچ بوون.

كوٲاٲٲ سووره ٲه كه.

(۳۴)

سوورەتی ق (قاف)

۱- ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

قاف و سویند بەم قورئانە پیرۆزە.

۲- بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

بەلکو بەلایەنەووە سەیرە کە هوشیار دەرهووەیە کیان لە خودی خۆیان بۆ هاتوو، کافرەکان گوتیان ئەووە شتیکی سەمەرەیه.

۳- أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

ئایا کە مردین و بووین بە خۆل (زیندوودەبینەووە)، ئەووە گەرانیەووەیکی دوورە؟

۴- قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

ئیمە زانیمان کە زەوی لییان (لە لاشەیان) کەم دەکات، وە ئیمە پەرتووکیکی پارێزراومان لایە.

۵- بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيحٍ

بەلکو نکۆلیان کرد کاتیک هەقیان بۆ هات، ئەوان لە حالەتیکی شلەژاون.

۶- أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

ئایا سەیری ئاسمانی سەرەووەی خۆیان کردوو، چۆن درووستمان کردوو و بە (چراخان) رازاندوو مانەتەووە، وە هیچ کونیکی تیدا نییە.

۷- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

وە زەویمان پان و درێژ کردۆتەووە، وە چیا مان تیا دا چەقاندوو، وە لە هەموو رووەکیکی جووتیکی نایامان تیا دا رواندوو.

۸- تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

بۆ بینایی و وه بیرهیناوهیهک، بۆ هه موو بهندهیهک ئاره زوو بکات بگه ریته وه.

۹- وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

وه له ئاسمان ئاوئیکی پیرو زمان دابه زاندوو، که باخچه کانمان به هویه وه رواندوو، وه دانه ویله دره و بکریت.

۱۰- وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

وه دارخورمای بهرز، که به توپه ل هیشووی ههیه.

۱۱- رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

رزقیکه بۆ بهنده کان، وه زیدیکی مردوو مان پیی ژیانده وه، وه ده رهینان به م شیوهیهیه.

۱۲- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

له پیشیاندا قهومی نوح و یاوه رانی رهس و ته مود نکۆلیان کرد.

۱۳- وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

وه عاد و فیرعه و نن و براكانی لوط.

۱۴- وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ

وه خاوه نانی ئه یکه و قهومی توبه ع، هه ره موویان نکۆلیان له پیغه مبه ران کرد، ئینجا به ئینه کانم به سه ریاندا هاته دی.

۱۵- أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

ئایا بیده ره تان بووین له یه که م دروو ستکردن، وه یان ئه وان له شکوو گومانن له دروو ستکردنیکی نوی؟

۱۶- وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمُ مَا تُوسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

وه ئيمه مروفمان درووست کردوو و دهزانين که له ناخيدا چ خه يالتيک دهکات، وه ئيمه لييه وه نزيکترين له لوولهی خوئنبهري.

۱۷- إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ
که جووتیک (فريشته) بهيهک دهگن، له راسته و له چهپهی دانيشتوون.

۱۸- مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

ههر ورتهيهک دهبريت ئهوا لايهتي رهقيب و عهتيد.

۱۹- وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ
وه نازاري مهرگ به ههق هات، ئهوه بوو که خوت لي لادهدا.

۲۰- وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

وه فوو به کهرهنا دهکريت، ئهوه روژي به ئينپيدراوه.

۲۱- وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

وه ههموو خوديک له گه ئيدا ليخورپک و شايهتيک ههيه.

۲۲- لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

تو لهمه بي ئاگا بوويت، ئهوه بوو سه رپوشمان له سه رت لادا، وه بيناييت له ئيمرودا تيژه و بر دهکات.

۲۳- وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ

وه هاوه له کهي (فريشته) گوتي، ئهوهی لای منه ئامادهيه.

۲۴- أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

وه ههموو کافريکي سه رسه ختمان خسته دوزه خه وه.

۲۵- مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

رینگری له چاکه ده کرد و ده سترپژي ده کرد و شکووگومانی دههینايه ئاراوه.

۲۶- الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

ئەوھى كە لە گەلّ اللّٰه خودايە كى ترى ھىنا بوو ٲاراو، ئەوھ بوو فرېمان دايە ناو ئەشكەنجەيە كى توند.

۲۷- قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

ھاوھ لە كەى گوتى، خودا كە مان من توشى سەرىچىم نە كردوو، بەلكو خۆى لە گومرايىە كى دوور بوو.

۲۸- قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

(اللّٰه) گوتى، مشتومر لە لای من مە كەن، وە من پېشووتر ئەم بەلېنەم پېتان راگەياندبوو.

۲۹- مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

قسە لای من ناگۆردریت، وە من ستەم لە كوێلە ناكەم.

۳۰- يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

رۆژىك بە دۆزەخ دەلېن ئايا پر بوويت؟ دەلېت ئايا زياتر ھەيە؟

۳۱- وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

وہ بەھەشت لە خوداپەرستان نزىك بۆتەو، وە دوور نىيە.

۳۲- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

ئەمە ئەو بەلېنەيە كە پېتان دراو، بۆ ھەموو گەراوھيەك (بۆ لای اللّٰه) و خوپارىزىك.

۳۳- مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ

ئەوھى بە ناديار لە رەحمان ترساو، وە بە دلېكى پاكەو ھاتوو.

۳۴- ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

بە ئاشتىو ھە برۆنە ناويەو ھە (بەھەشت)، ئىمرۆ رۆژى نەمريە.

۳۵- لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

هه چیه کیان بویت تیا دایه، وه زیاترمان لا دهست ده که بویت.

۳۶- وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ

وه چهند نه وه مان پیش ئه وانه له ناو برد و قر کرد، ئایا ئه وانه له وان به زهر و توانا تر بوون؟ ده سهیری ولاتان بکهن هیچ ئاسه وار یکیان ماوه؟

۳۷- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

له راستیدا له مه دا وه بیرهینانه وه ههیه، بو هه ر که سیک دلی هه بیته، وه یان گوی بگریته، وه ئه و شایه ته.

۳۸- وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

وه ئیمه ئاسمانه کان و زه ویمان وه ئه وهی نیوانیانمان به شهش رۆژ درووست کردوو، وه تووشی ماندوو بوون نه هاتین.

۳۹- فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

(ئهی محمد) ئارام بگره سه بارهت به وهی دهیلین، وه دروود بو شکومه ندی خوداکهت بکه بهر له خۆر هه لاتن و پیش خۆر ئاوا بوون.

۴۰- وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ

وه له شهودا و له کو تایی کرنۆشه کانت شکومه ندی بکه.

۴۱- وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ

وه گوئیگره که رۆژیک بانگیشیک بانگ ده کات له شوینیکی نزیک.

۴۲- يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

وه رۆژیک که به راستی گوئیان له گرمه که ده بیته، ئه و ئه و رۆژه رۆژی ده رچوونه.

٤٣- إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

له راستیدا ئیمه زیدووتان ده کهینهوه و ده تانمرینین، وه گه رانه وهت بو لای ئیمه یه.

٤٤- یَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكِ حَشْرٌ عَلَيْنَا یَسِیرٌ

رؤژیک که زهوی به ههژان به سه ریاندا لهت ده بیت، ئه وه کو کردنه وه یه (حه شر) وه بو ئیمه ئه م کاره ئاسانه.

٤٥- نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا یَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ یَخَافُ وَعَیدِ

ئیمه باشر ده زانین به وهی ده یلین، وه تو به سه ریاندا زور لیکه ر نیت، وه هه ر که سیك که له به لین (رؤژی قیامهت) ده ترسیت ئه وا تو (ئه ی محمد) به قورئان وه بیرى بهینه وه.

شروقه و تبیینی

ئایه تی ١

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِیدِ

سویند به قاف و قورئانی پیروز.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، سه بارهت به پیتی (ق) پینج بوچوون هه یه:

یه که م: سویندی که و الله سویندی پی خواردووه (ابن عباس).

دووهم: چیا یه که له لؤلوی سه وز.

ابن عباس گوتوویه تی: الله چیا یه کی دروست کردووه پی ده گوتریت (قاف)، که

دهوره ی زهوی داوه و ره گه کانی رۆچۆته ناو ئه و به رده ی زهوی له سه ره، ئه گه ر

الله بیهویت بوومه له رزه له گوندیك بهینیته ئاراوه، فه رمان به ره گی ئه و چیا یه

ده کات که له ته نیشته گونده که یه بجولیت، وه به م شیویه بوومه له رزه

دروست ده بیت.

- وه مجاهد گوتوويه تی، چيايه كه دهورهی زهوی داوه.
- وه الضحاک گوتوويه تی، چيايه كه له لؤلؤيكي سهوز كه لیواره کانی قوبه ی ئاسمانی له سهر وه ستاوه، وه سهوزایی ئاسمان به هوی ئه م چيايانه وه یه.
- سهیهم: چيايه كه له ئاگر له ناو دۆزه خ (ابن عباس).
- چواره م: ناویكه له ناوه کانی قورئان (قتاده).
- پینجه م: پیتی وشه یه كه، وه ئه مه پینج قسه ی له سهر هه یه:
- ۱- یه كه م پیتی وشه ی "القدير"، "القاهر" و "القريب" ه
 - ۲- یه كه م پیتی وشه ی "القدير" ه
 - ۳- یه كه م پیتی وشه ی "قضى الامر" ه واته " بریاره كه جیبه جی بوو"
 - ۴- یه كه م پیتی وشه ی "قف عند امرنا ونهینا و لا تغدُهما" واته له ئاستی فه رمان و نه هیه کانمان بوه سته و سنووریان مه به زینه.
 - ۵- یه كه م پیتی وشه ی "قل يا محمد" بلی ئه ی محمد.
- امهات التفاسیر (دایکی شروقه کان):
- الطبری له جامع البیان، القرطبی له الجامع لاحکام القرآن، الرازی له مفاتیح الغیب، ئاماژه یان به و فه رمووده یه ی سه ره وه ی ابن عباس کردووه.
- الشوکانی له فتح القدير ده لیت:
- فقال الواحدی قال المفسرون هو اسم جبل يحيط بالدنيا من زبرجد، والسماء مقببة عليه
- الواحدی النیسابوری گوتوويه تی، شروقه که ران گوتوویانه (قاف) ناوی چيايه كه له لؤلؤ كه دهوره ی جیهانی داوه، وه قوبه ی ئاسمانی له سهر وه ستاوه.
- تفاسیر اهل السنة (شروقه کانی ته هلی سونه)
- ئه م موفه سیرانه: الفيروزابادی له "تفسیر القرآن" و السمرقندی له "بحر العلوم" و الماوردی له "النکت و العیون" و البغوی له "معالم التنزیل"، و ابن عطیه له "المحرر الوجیز"، و ابن عبدالسلام له "تفسیر القرآن"، الخازن له "الباب

التأويل"، و الثعالبي له "الجواهر الحسان"، و ابن عادل له "اللباب في علوم الكتاب"، مقاتل بن سليمان له "تفسير القران"، الثعلبي له "الكشف و البيان"، الطبراني له "التفسير الكبير"، الماتريدي له "تأويلات اهل السنة"، و "تفسير حاشية الصاوي"، و همام الصنعاني له "تفسير عبدالرزاق"، و محمد جمال الدين القاسمي له "محاسن التأويل"، ابن ابي زمنين له "تفسير القران العزيز"، ابي بكر السجستاني له "نزهة القلوب" و الرسعني الحنبلي له "رموز الكنوز" يه كنيك له شروفة كانيان بو (قاف) چياييكه كه دهورهى زهوى داوه:

هُوَ اسْمُ جَبَلٍ مُحِيطٍ بِالدُّنْيَا مِنْ رُبُّجِدٍ أَخْضَرَ اخْضَرَّتِ السَّمَاءُ مِنْهُ، وَهُوَ وَرَاءَ الْحِجَابِ الَّذِي فِيهِ تَغْيِبُ الشَّمْسُ مِنْ وَرَائِهِ بِمَسِيرَةِ سَنَةٍ، وَلَيْسَ فِي الْأَرْضِ بَلَدٌ إِلَّا وَتَحْتَهَا عِزْقٌ مِنْ عُرُوقِ ذَلِكَ الْجَبَلِ، فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يُزَلِّزَ تِلْكَ الْأَرْضَ حَرَّكَ عِزْقَهُ ذَلِكَ فَزَلَّزَلْ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِأَهْلِ مَدِينَةٍ هَلَاكًا أَمَرَهُ فَحَرَّكَ عِزْقَهُ فَخُسِفَ بِهِمْ

ناوى چياييكه له لؤلؤى سهوز كه دهورهى دونياى داوه، وه ئاسمان بههويهوه سهوز بووه، وه ئهم چيايانه له پشت ئهو پهردهيهن كه خور له پشتيهوه ئاوا دهبيت به دوورى ٦٠٠ سال، وه هيچ ولاتيك له زويدا نبيه كه ره گيک له ره گه كاني ئهم چيايهى له ژير نه بيت، وه ئه گهر الله بيهويت ئهو پارچه زهويه تووشى بوومه له رزه بکات، ئهوا ره گه كهى دهجوولينييت بهم شيويه بوومه له رزه روودهات، وه کاتيک الله بيهويت خه لکی شارپک قر بکات، فهرماني پي دهکات بجوولينييت وه زهويه كه رووده چييت و له ناو دهچن.

السيوطى له الدر المنثور دهلييت : ابن ابي حاتم فهرموودهيه كى ابن عباسى اخراج كردووه كه گوتويه تي:

خلق الله تعالى من وراء هذه الأرض بحراً محيطاً بها ثم خلق من وراء ذلك جبلاً يقال له { ق } السماء الدنيا متررفة عليه، ثم خلق من وراء ذلك الجبل أرضاً مثل تلك الأرض سبع مرات، ثم خلق من وراء ذلك بحراً محيطاً بها، ثم خلق من وراء ذلك جبلاً يقال له ق السماء الثانية متررفة عليه حتى عد سبع أرضين وسبعة أبحر وسبعة أجبل وسبع سموات، قال: وذلك قوله { والبحر يمده من بعده سبعة أبحر } [ثايه تي ٢٧ سوره تي لقمان]

الله له دهورهی ئەم زهویمان دهریای درووست کردوو، که دهورهی زهوی داوه. ئینجا له دهورهی ئەم دهریایانه چیاى درووست کردوو، پیتی دهگوتریت(قاف) که ئاسمانی دونیا لهسهری وهستاوه، ئینجا له دهورهی ئەم چیاپانه زهویه کی ۷ به قهده ئەم زهویمان درووست کردوو، ئینجا له دهورهیدا دهریای درووست کردوو، ئینجا له دهروهی ئەم دهریایانه چیاى (قاف)ی درووست کردوو که ئاسمانی دووهمی لهسهر وهستاوه، وه بهم شیوهیه ۷ زهوی ههیه و ۷ دهریا ههیه و ۷ چیا ههیه و ۷ ئاسمان ههیه، وه ئەوه مانای ئایهتی ۲۷ سوورهتی لقمانه که دهئیت: وه دهریایه ک ۷ دهریا پاکبشتی بکهن و ئاوه کهیان برژینه ناویه وه.

تفسیری شیعهکان (شیعهی ۱۲ ئیمامی)

ابراهیم القمی له "تفسیر القرآن"، و الطبرسی له "مجمع البیان"، الطوسی له "التبیان الجامع"، الفیض الکاشانی له "تفسیر الصافی"، الجنابذی له "بیان السعادة"، و هاشم الحسین البحرانی له "البرهان فی تفسیر القرآن" دهئین، چیاپه که که دهورهی زهوی داوه و ئاسمانی له سهر وهستاوه.

تفسیری شیعه (الزیدیة):

الاعقم له "تفسیر الاعقم" دهئیت، چیاپه که دهورهی زهوی داوه.

الاباضیة :

الهوری له "تفسیر کتاب الله العزیز"، و اطفیش له "همیان الزاد" باس له هه مان چیا ده کهن که ناوی (قاف)ه و دهورهی زهوی داوه و قوبهی ئاسمانی لهسهر وهستاوه.

واته: موفهسیره کانی سونه له "امهات التفاسیر" و موفهسیره کانی "اهل السنة" و موفهسیره کانی شیعهی (دوانزه ئیمامی و یزیدی) و موفهسیره کانی اباضی، زۆربهی زۆریان دان به وهدا دهئینن که چیاپه ک ههیه دهورهی زهوی داوه و قوبهی ئاسمانی لهسهر راوهستاوه.

من دهویت بچم دهستیک لهم چیاپه بدهم. کچی ههیه بمانبات؟

٢ ئايه تي

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ
به لكو خه لکی عه ره ب به لايه نه وه سه يرو سه مه ره بوو، كه ئاگادار كه ره وه يه كيان
(واته محمد) له خودی خويان (له عه ره ب) بو هاتووه، كافر ه كان گوتيان نه وه
شتيكي سه يرو سه مه ره يه.

به گویره ی نه م ئايه ته بهر له هاتنی محمد، له ناو خه لکی دورگه ی عه ره ب
ئيماندار هه بووه، چونكه ده لیت كافر ه كان (نه ك باوه رداره كان) گوتيان.
به گویره ی نه م ده قه و ده يه ها ده قی تری قورئان، محمد ته نها بو ئاگادار كردنه وه ی
عه ره ب هاتووه، وه بو هيچ ميلله تيكي تر نه هاتووه.

٣ ئايه تي

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَىٰ بُرْجَانُ مَرْيَمَ بِبُحْبُوحٍ مِّنْهَا فَنَزَلَ فِي فَاتِحَةٍ مِّنْهَا
ئايه نه گهر مردين و بووين به خوئ، (ئايه زيندوو ده بينه وه؟) نه مه دووره له
راستی؟
سه يركه ن ئايه ته كه ته واو نيه.

ده بيت ئايه ته كه به م شيوه يه بيت، بو نه وه ی مانا كه ی ته واو بيت:
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَىٰ بُرْجَانُ مَرْيَمَ بِبُحْبُوحٍ مِّنْهَا فَنَزَلَ فِي فَاتِحَةٍ مِّنْهَا
به م شيوه يه مانا كه ی ده بيت: ئايه نه گهر مردين و بووين به خوئ، **زيندوو**
ده كرئينه وه؟ نه مه دووره له راستی.

٤ ئايه تي

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ
له وه لام به قسه ی موشريكه كان، الله ی عه ره ب و ئيسلام ده لیت:
خو ئيمه ده زانين كه زهوی لاشه يان ده خوات، به لام ئيمه په رتوو كيكي پاريزراومان
هه يه كه هه موو شتيكي تيدا يه.

ئەم دەقە زۆر گالته جاريە: اللہ دەلئیت دەزانم کہ کاتیک دەمرن و لە گۆر دەنرین، زەوی لاشەیان دەخوات و دەبن بە خۆل.

ئینجا اللہ پیمان دەلئیت چۆن دەزانئیت: دەلئیت چونکہ پەرتووکی پارێزراوم لایە و هەموو شتیکی تیدایە.

واتە: اللہی عەرەب و ئیسلام نەیدەزانی ئە گەر پەرتووکی پارێزراوی لا نەبوایە کہ ئەمەی تیدانوسراوە؟!!!!

بە راستی ئەم دەقە گالته جاريە و لە رووی لاهوتیەووە کارەساتە.

ابن کثیر لە تفسیر القران العظیم دەلئیت:

أَيُّ : مَا تَأْكُلُ مِنْ أَجْسَادِهِمْ فِي الْبَلَى ، نَعْلَمُ ذَلِكَ وَلَا يَخْفَى عَلَيْنَا أَيُّنَ تَفَرَّقَتِ الْأَبْدَانُ ؟ وَأَيُّنَ ذَهَبَتْ ؟ وَإِلَى أَيُّنَ صَارَتْ ؟ (وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ) أَيُّ : حَافِظٌ لِذَلِكَ ، فَالْعِلْمُ شَامِلٌ ، وَالْكِتَابُ أَيْضًا فِيهِ كُلُّ الْأَشْيَاءِ مَضْبُوطَةٌ

واتە: ئەوێی کہ لاشەیان دەخوڕیت و هەلەووە شیتەووە، ئەووە دەزانین، وە لە ئیمە شاراوە نییە کہ لاشە چۆن هەلەووە شیتەووە و بو کوی دەروات؟ وە (نووسراوی پارێزراومان لایە)، واتە هەموو شتیکی سەبارەت بەمە پارێزراوە، وە زانستە کہ گشتگیرە، وە ئەم نووسراوە هەموو شتیکی بە مەزبووتی تیدایە.

الطبری لە جامع البیان دەلئیت:

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَأْكُلُ الْأَرْضُ مِنْ أَجْسَامِهِمْ بَعْدَ مَمَاتِهِمْ، وَعِنْدَنَا كِتَابٌ بِمَا تَأْكُلُ الْأَرْضُ وَتُعْفِي مِنْ أَجْسَامِهِمْ، وَلَهُمْ كِتَابٌ مَكْتُوبٌ مَعَ عَلِمْنَا بِذَلِكَ، حَافِظٌ لِذَلِكَ كُلِّهِ.

زانووومانە کہ لاشەیان لە دوای مەرگ زەوی دەخوات، وە ئیمە نووسراومان لایە کہ ئاماژەى بەووە کردوووە کہ زەوی لاشە کەیان دەخوات و لەناو دەبات، وە پەرتووکی نووسراومان لایە لە گەل زانیاریمان سەبارەت بەووە، هەر هەمووی پارێزراوە.

وە سەبارەت بە (وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ) واتە (وە پەرتووکی پارێزراومان لایە) الرازی و الطبری دەلئین واتە، "ولا يتغير ولا يتبدل" ناگۆردئیت و دەستکاری ناكرئیت"

القرطبي دهليٲت: "محفوظ من الشياطين او محفوظ فيه كل شيء" له شهيتانه كان پاريزراوه، يان هه موو شتيكي تيا دا پاريزراوه.

البغوي دهليٲت: "محفوظ من الشياطين ومن ان يدرس ويتغير" واته له شهيتانه كان پاريزراوه، وه له وهى ديراسهت بكريت و بگوردريت.

پرسيار ثايا الله دهستكاري ئه و شتانه ناكات كه له په رتووكه كهى ئاسماندا نووسيويه تي سه بارهت به چاره نووسى درووستكراوه كاني؟

ثايه تي ٣٩ سووره تي الرعد، پيچه وانه كهى دهليٲت:

يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

الله ئه وهى خوئى ئاره زوو بكات دهيسرپته وه و جيگيري ده كات، وه دا يكي په رتووكاني لايه.

ئيسٲا خه لك ئيمان به كامه بهينيت؟

به وهى كه ٥٠ هه زار سال بهر له درووست كردني گهردوون به پينووست گوت، بنووسه؟

پينووس چاره نووسى هه موو شتيكي نووسى له تابلوى پاريزراو تا روژى قيامهت.

كه چي له م ثايه ته دهليٲت، هه ر شتيك له تابلوكه به دلّم نه بيت دهيسرپه وه، وه ئه وهى خوشم به دلّم بيت جيگيري ده كه م، واته هه ر خوٲ دهسكاري ئه و قهدهره ده كه يت كه بهر له درووست كردني ئاسمانه كان و زهوى بريارت له سه ر دابوو، كه واته خاوه نشكو به برياره كانيدا ده چيٲته وه، تو بلي خاوه نشكو ته خته سري هه بيت؟

ثايه تي ٥

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيحٍ

به لكو نكوئيان له هه ق (قورئان) كرد كاتيک بويان هات، وه له باروودوخيني تيكل و ناجيگيرن (واته ناتوان هه ق و باتل له يه ك جيا بکه نه وه).

ابن الجوزي له زاد المسير دهليٲت:

قال المفسرون: ومعنى اختلاط أمرهم: أنهم كانوا يقولون للنبي صلى الله عليه وسلم: مَرَّةً: ساحر، ومرة شاعر، ومرة مُعَلِّمٌ، ويقولون للقرآن مرة: سحر، ومرة: مُفْتَرِي، ومرة: رَجَز.

شروقه که ران ده لاین: وه مانای "تیکه لوپیکه لی حالیان" واته: جاریکیان به محمدیان ده گوت ساحر، وه جاریک شاعیر، وه جاریک فیترکار، وه به جاریک به قورئانیان ده گوت، سیحره، وه جاریک درویه، وه جاریک سجع و شاعر الجلالین ده لاین: سه بارهت به پیغه مبهر و قورئان سه رلیشیواو بوون، جاریکیان ده یانگوت ساحیر و سیحر، وه جاریکیان ده یانگوت شاعیر و شاعر، وه جاریکیان ده یانگوت جادوگهر و جادوو.

تایه تی ۱۱-۶

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ
وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَذَكَرْنَا
لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ، وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا
طَلْعٌ نَضِيدٌ، رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

ئینجا اللهی عه ره ب و ئیسلام، باس له هه ندیک له فهزل و نیعمه ته کانی ده کات که به مروقی به خشيووه، بوئه وهی قه ناعهت به کافر و موشریکه کان بهینیت که ئیمان به محمد و قورئان بهینن، وه ده لیت:

ئایا سهیری ئاسمانی سه ره وهی خویمان نه کردوو که چون درووستمان کردوو و رازاندوو مانه ته وه (به چراخان)، وه هیچ کونیک تییدا نییه؟

وه زه ویمان پاندریژ کردوته وه و چیمان له سه ریدا چه قاندوو، وه تیایدا (له زه ویدا) له هه موو جوړیک جووتیکمان تیادا رواندوو که جوانن و نایابن بو سه یرکردن، وه وهک وه بیرهینانه وهیهک بو ههر بهندهیهک بگه ریته وه بو لای الله، وه ئاوکی پیروزمان له ئاسمان دابه زاندوو، که به هویه وه باخچه و دانه ویله که درهوی ده کریت، وه دارخورمای به رزی هیشوو دارمان رواندوو وهک رزیک بو

بهنده کان، وه بهم ئاوه زیدیکی مردوومان زیندووکردۆته وه، وه ده رکردن بهم شیوهیه ده بئیت (واته ده رکردنی روهك و دانه وئله و دارخورما بهم شیوهیه ده بئیت).

ئهم دهقانه چهند هه لهیه کی زانستیان تیدایه:

یه کهم: ئاسمان بنمیچ نییه تاوه کو کونی تیدا بئیت یان تئیدا نه بئیت، ئاسمان بۆشاییه، وه هه رچی توخم و وزه و ژیان و تهن ههن له بۆشاییدان.

وه ئاسمان دهروازه و ده رگای ههیه که فریشته ده رگاوانه کان ده یپاریزن. له صحیح البخاری و مسلم هاتوو، محمد صلعم، باسی سه رکه وتنی ده کات بۆ ئاسمانه کان و ده ئیت کاتیک جبرایل گه یشته ئاسمانی دونیا:

فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ جِبْرِيلُ قِيلَ وَمَنْ مَعَكَ قَالَ مُحَمَّدٌ

له ده رگایدا، (پاسه وانه که) گوئی ئه وه کییه؟ جبرایل گوئی: جبرایله. پاسه وانه که گوئی کیت له گه له؟ گوئی محمد.

وه محمد ده ئیت به هه مان شیوه له هه موو ئاسمانه کان ده رگا هه بوو و جبرایل له ده رگای ده دا و پاسه وانی ده رگا که هه مان پرساری ده کرد، ئینجا ده رگای لی ده کرایه وه.

وه ته نانه ت محمد ده ئیت، به هه شت ده رگای ههیه، له صحیح مسلم فه رموده یه که هاتوو، محمد ده ئیت:

آی باب الجنة يوم القيامة فاستفتح فيقول الخازن: من أنت؟ فأقول: محمد فيقول: بك أمرت أن لا أفتح لأحد قبلك

دیم بۆ لای ده رگای به هه شت و له ده رگا ده ده م، پاسه وانی ده رگا که ده ئیت تۆ کئیت؟ ده ئیم محمد. ده ئیت: فه رمانم پیکراوه که ته نها ده رگا بۆ تۆ بکه مه وه و بۆ هه یچ که سئیک نه که مه وه.

وه له مسند احمد فه رموده یه که هاتوو، محمد صلعم ده ئیت:

آی باب الجنة فأخذ بحلقه باب الجنة فأقرع الباب فيقال من أنت فأقول محمد فيفتح لي فأرى ربي عز وجل وهو على كرسيه أو سريره فأخبر له ساجداً

دېم بۆ لای دەرگای بههشت دەرگاكوته كه (تهقولباب) ده گرم و له دەرگا ددهم، پاسهوانی دەرگاكه دهئیت تو کیت؟ دهئیم من محمدم، دەرگاكه م بۆ ده کریتتهوه، یه کسهر خوداكه م ده بینم له سهر کورسیهك یان قهرهویلهیهك دانیشتووه، یه کسهر کرنووشی بۆ ده بهم.

ئایه تی ۸-۹ سووره تی جنوکه ته ئکید ده کاتهوه كه ئاسمان بنمیچه، وه ته نانهت کورسی لییه، وهك پارکی شاندهر، بۆ دانیشتن.

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا

(جنوکه کان دهئین) له راستیدا ئیمه دهستمان له ئاسمان دا، بینیمان پر بووه له پاسهوانی توندووتول و شوهوب (تۆپهلهی ئاگرین)

وه ئیمه له پيشوو له سهر کورسیهك بۆ خوومان داده نیشتن و گویمان (له فریشته کان) ده گرت، به لام ئیستا (له وهتای محمد وهك پیغه مبهر نیردراوه) ههر كه سیك گوی بگریت ئهوا به تۆپهلهی ئاگر بهرپه رچی ده دریتتهوه. واته بهر له هاتنی محمد وهك پیغه مبهر، هیزی بهرگری ئاسمانی الله زور پتهو نه بوو.

وه ئایه تی ۳ سووره تی الملك دهئیت:

فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

ده چاوئیک به ئاسماندا بخشینهوه بزانه درزیک ده بینیت.

دووهم: ئهستیره کان وهك چراخان به بنمیچی ئاسمان شوړبوونه وهتهوه

ئایه تی ۶ سووره تی الصافات دهئیت:

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

له راستیدا ئیمه ئاسمانی دونیامان رازاندوتهوه به ئهستیره کان.

له قورئاندا کوکب و نجم به مانای ئهستیره دین.

ئایه تی ۲ سووره تی التکویر دهئیت:

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

وه کاتیک ئەستیڤه کان غلۆربوونهوه و کهوتن.

القرطبی ئاماژه به فەرموودهیهک دهکات، که ابن عباس گێراویهتیهوه که محمد گوتویهتی:

لَا يَبْقَى فِي السَّمَاءِ يَوْمَئِذٍ نَجْمٌ إِلَّا سَقَطَ فِي الْأَرْضِ، حَتَّى يَفْزَعَ أَهْلُ الْأَرْضِ
السَّابِعَةَ مِمَّا لَقِيَتْ وَأَصَابَ الْعُلْيَا

له رۆژی قیامهت، ئەستیڤهیهک له ئاسمان نامینیت که بهرنه بیتهوه سه ر زهوی،
تاوه کو خه لکی چهوتهم دهتوقن به هوی ئهوهی خه لکی زهوی تووشی بوون.

وه القرطبی ده لیت، له فەرموودهیه کدا ابن عباس گوتویهتی:

تَسَاقَطَتْ، وَذَلِكَ أَنَّهَا قَنَادِيلٌ مُعَلَّقَةٌ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ بِسَلْسِلٍ مِنْ نُورٍ، وَتِلْكَ
السَّلْسِلُ بِأَيْدِي مَلَائِكَةٍ مِنْ نُورٍ، فَإِذَا جَاءَتِ النَّفْخَةُ الْأُولَى مَاتَ مَنْ فِي الْأَرْضِ
وَمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ، فَتَنَاثَرَتْ تِلْكَ الْكَوَاكِبُ وَتَسَاقَطَتِ السَّلْسِلُ مِنْ أَيْدِي
الْمَلَائِكَةِ، لِأَنَّهُ مَاتَ مَنْ كَانَ يُمَسِكُهَا

واته که ئەستیڤه کان کهوتن: چونکه ئەستیڤه کان چران و به زنجیرهک له رووناکی
له نیوان ئاسمان و زهوی هه لواسراون، وه ئەم زنجیرانه به دهستی
فریشته کانهوهن. کاتیک فووی یه کهم کرایه که ره ناکه وه، هه رچی له ئاسمانه کان و
زهوییه ده مریت، ئەهوکات ئەستیڤه کان په رشوبلاو ده بنه وه، وه زنجیره کان له
دهستی فریشته کان ده کهون، چونکه فریشته کان مردوون.

نزیکترین ئەستیڤه له زهوی، ئەلفا و بیئا سینتۆریه، که نزیک به ۴ و نیو سالی
رووناکی دوورن.

سالی رووناکی = ۳۰۰ هه زار که رهت ۶۰ که رهت ۶۰ که رهت ۲۴ که رهت ۳۶۵ =
کیلۆمهتر لیمان دوورن.

وه ئەلفا سینتۆری له خۆر گه وره تره، ئەگه ر بزانیته که یهک ملیۆن زهوی له ناو
خۆردا جیگای ده بیته وه.

بهلام ئهوهی سهیره قورئان له سوورهتی الکهف دهلیت، خوړ له گوماویکی
قوراوی گهرمی زهویدا ئاوا دهبیّت.

ئایهتی ۸۶ سوورهتی الکهف:

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

کاتیک ذی القرنین گهیشته شوینی ئاوابوونی خوړ، بینی له کانیوویکی قوراوی گهرم
ئاوا دهبیّت.

له بهر ئهوه بهلاتانهوه ئاسایی بیّت، ئه گهر گوئیان له ئیسلامدا فیلیک دهچیته ناو
کونه لووتی میروویه کهوه.

سیههم: زهوی تهخته و جیگیره و اللهی عهره ب و ئیسلام، چیای فری داوته
سهری بو ئهوهی لهنگهر بگریّت و بهلادا نهچیّت. ئایهتی ۱۵ سوورهتی النحل
دهلیت:

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

وه چیای فری داوته سهر زهوی بو ئهوهی زهوی لارتان نه کاتهوه.

وه له راستیدا اللهی عهره ب و ئیسلام، ئاسمان و زهوی گرتوووه بو ئهوهی
روونهچن و نه جوولین. ئایهتی ۴۱ سوورهتی فاطر دهلیت:

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۗ وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ
بَعْدِهِ

له راستیدا الله، ئاسمانهکان و زهوی گرتوووه که له شوینی خوئیان نه جوولین، خو
ئه گهر بجوولین و روچوون ئایا که سیك ههیه له دواى الله بیانگریتهوه؟

له سوورهتهکانی دواتر، دریزتر قسه له سهر گهر دوون ده کهین له روانگهی قورئان
و محمدهوه.

چوارهم: له هه موو ره کیک و درهختیک جووتیکمان (نیڕینه و میننه) له زهویدا
رواند. ئهوه هه لهیه و هه موو ره کیک نیڕینه و میننه نییه.

پینجهم: له قورئاندا دهورهی باران بارین بوونی نییه، به لکو ئاوی باران ههیه له ئاسمانه کانه وه داده به زیت، (له سووره ته کانی دواتر به دریتر قسه و باسی له سه ر ده کهین).

له صحیح مسلم و مسند احمد و سنن ابی داود، ریوایه تیک هاتوو ه انس ده لیت:

أَصَابَنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَطَرٌ، قَالَ: فَحَسَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَوْبَهُ، حَتَّى أَصَابَهُ مِنَ الْمَطَرِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ صَنَعْتَ هَذَا؟ قَالَ: لِأَنَّهُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِرَبِّهِ تَعَالَى

جاریکیان له گه ل پیغه مبه ر بووین باران باری، پیغه مبه ر جله کانی هه لکرد تاوه کو باران به ری که ویت، گوتمان ئه ی پیغه مبه ری الله بوچی واتکرد؟ گوتی ئه م بارانه تازه لای خودا که ی هاتوو ه.

وه له صحیح البخاری، فه رموو ده یه ک هاتوو ه، انس بن مالک ده لیت، پیغه مبه ر له سه ر مینه ر بوو و باران باری.

لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مَنْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَلَيَّ لِخَيْتِهِ

ئینجا ده لیت: له سه ر مینه ر دانه به زی تاوه کو بینیم ئاوی باران له ریشی ده چوری.

ئایه ته که ده لیت وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا (له ئاسمان ئاویکی پیرو زمان دابه زاند)، وه محمد پیی و ابووه که ئاوی باران ئاویکی تاییه ته و جیایه له هه موو ئاویکی تر.

امام النووی له شرح مسلم ده لیت:

هذا الحديث دليل لقول أصحابنا أنه يستحب عند أول المطر أن يكشف غير عورته ليناله المطر

ئهم فه رموو ده یه به لگه یه بو قسه ی یاوه ره کانمان که موسته حبه مروف له سه ره تایی باران بارین خووی رووتکاته وه، ته نه نا نیوگه لی نه بیت، بو ئه وه ی باران لی بدات.

امام أبو العباس بن عمر القرطبي الحنبلي له "المفهم لما أشكل من تلخيص صحيح مسلم" دهلیت خو پیرۆزکردن "تبرک" و شیفادان به باران ده کریت، چونکه الله له قورئاندا ناوی له باران ناوه "رحمة" و "مبارک" و "طهور" وه کردوویتی به هوکاری زیان.

له "المصنف" لابن ابی شیبه و "الادب المفرد" للبخاری و صحیح ابن حبان، بابیک ههیه له ژیر ناوی "کئی خوئی ده دایه بهر باران له سه رهتای باران بارین". وه ده لێن:

ابن عباس له سه رهتای باران بارین جله کانی ده خسته ژیر بارانه وه.

عثمان بن عفان خوئی ده دایه بهر باران له سه رهتای باران بارین.

علی کوری ابی طالب: کاتیک باران ده باری خوړ پروت ده کرده وه، له ژیر باران داده نیشته و ده یگوت: ئەم بارانه له ژیر عرشى الله وه هاتوو.

البیهقی له السنن الکبری، ریوایه تیکی اخراج کردوو، که ده لیت کاتیک باران ده باری پیغه مبهه ده یگوت:

أَخْرَجُوا بِنَا إِلَى هَذَا الَّذِي جَعَلَهُ اللَّهُ طُهْرًا، فَتَنْظَهُرُ مِنْهُ، وَنَحْمَدُ اللَّهَ عَلَيْهِ

با ده رچین بو ژیر ئەو بارانه که الله کردوویتی به پاکه ره وه، وه به هویه وه پاک بیننه وه، وه سوپاسی الله بکهین بو دابه زاندنی.

ئایه تی ۱۲-۱۴

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ، وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ، وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبَّعَ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ

اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ۳ ده قه دا، ئاماژه به قه کردنی چه ند هو زیک و نه ته وه یه ک ده کات، به هوئی نه وهی ئیمانیا ن به خودی خوئی یا ن پیغه مبه ره کانی نه هینا وه و ده لیت:

پیش ئەوان (پیش عه ره به کانی دورگه ی عه ره بی) قه ومی نوح و یا وه رانی ره س و ثمود و عاد و فیره ون و براکانی لوط و یا وه رانی ئەیکه و هو زی توبه ع نکو ئیا ن

کرد، هەر هه موویان نکوئیان له نێردراوه کان کرد، ئه وه بوو به ئینه که مان (سه بارهت به قه کردن و له ناوبردنیان) هاته دی.

نازانم بۆچی ناوی له هاوهره گه زخوازه کانی سوډوم و عموره ناوه "اخوان لوط" واته "براکانی لوط"؟ له کاتیکدا "الرس" و "الایکه" ی به اصحاب واته یاوهر و "نوح" و "تبع" ی به "قوم" ناوبردوو.

ناکوکی ههیه سه بارهت به "أَصْحَابُ الرَّسِّ". کچی بوون و له کوئی دهژیان؟

ابن الجوزی له زاد المسیر دهئیت، پینج چیرۆک ههیه:

یه کهم: خه لکانیک بوون درهختیان دهپه رست، الله پیغه مبه ریکی بویان نارد له کوره کانی یهوذا بن یعقوب، بیریکیان بوی هه لکه ند و فریانی دایه ناو بیره که وه، به هوئی ته م کاره یان الله قری کردن (علی بن ابی طالب).

دووهم: خه لکانیک بوون پیغه مبه ریکیان بۆ نێردرا به ناوی حنظله بن صفوان، پیغه مبه ره که یان کوشت ئه وه بوو الله قری کردن (ابن عباس).

سیههم: خه لکانیک بوون که بیریکیان هه بوو، الله پیغه مبه ر "شعیب" ی بویان نارد، به رده وام بوون له سه رکیشیان، ئه وه بوو بیره که یان روخا و الله خویان و ماله کانیانی خزنده ژیر زه وییه وه (وهب بن منبه).

چاره م: خه لکانیک بوون که "حبیب النجار" یان خسته بیریکه وه و کوشتیان (السدی).

پینجه م: خه لکانیک بوون که پیغه مبه ره که یان کوشت و گوشته که یان خوارد، وه ژناکه نیان یه که م که س بوون که سیحریان کرد (ابن السائب).

وه ابن کثیر له البدایة و النهایة له به شی "ذِكْرِ أُمَّمِ أَهْلِكُمْ بِعَامَّةٍ" باس له چه ند چیرۆکیک ده کات سه بارهت به "أَصْحَابُ الرَّسِّ":

یه کهم: "أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ" که سووره تی البروج ئاماژه ی پیمان کردوو (الطبری).

دووهم: خه لکی گوندیک بوون له گونده کانی ثمود (ابن عباس).

سَيِّهَم: ابن عساكر له "تأريخ دمشق" دهليت له "حضور" بوون و الله
پيغهمه به ريكي بويان نارد به ناوي حنظلة بن صفوان، بروايان پي نه كرد و
كوشتيان.

چوارهم: "إِرْمُ ذَاتُ الْعِمَادِ" ن (بگه ريوه بو سووره ته كاني پيشوو).

پينجهم: "الرَّسُّ بُرُّ بِأَذْرَبِيحَانَ" ، ريس بيريك بوو له نازه ربيجان،
پيغهمه به ريه كه يان خسته ناو بيره كه و كوشتيان (ابن عباس و عكرمة).

شه شهه: "أَصْحَابُ الرَّسِّ بِفُلْجٍ، وَهُمْ أَصْحَابُ يَاسِينَ" ياوه راني ريس له
ناوجه يه كه به ناوي "فهله ج" بوون، وه نه وانه ياوه راني "ياسين" ن (عكرمة)،
"فهله ج" گونديكه له يه مامه (قتادة)،

حه وته م: چيروكيكي سه يروسه مه ره

أَنَّ أَصْحَابَ الرَّسِّ كَانَتْ لَهُمْ بُرٌّ تَرْوِيهِمْ، وَتَكْفِي أَرْضَهُمْ جَمِيعَهَا، وَكَانَ لَهُمْ مَلِكٌ
عَادِلٌ حَسَنُ السَّيْرِ، فَلَمَّا مَاتَ وَجَدُوا عَلَيْهِ وَجْدًا عَظِيمًا، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ أَيَّامٍ
تَصَوَّرَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ فِي صُورَتِهِ، وَقَالَ: إِنِّي لَمْ أَمْتْ، وَلَكِنْ تَغَيَّبْتُ عَنْكُمْ حَتَّى أَرَى
صَنِيعَكُمْ . فَفَرَحُوا أَشَدَّ الْفَرَحِ، وَأَمَرَ بِضَرْبِ حِجَابٍ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ، وَأَخْبَرَهُمْ أَنَّهُ لَا
يَمُوتُ أَبَدًا، فَصَدَّقَ بِهِ أَكْثَرُهُمْ، وَافْتَتَنُوا بِهِ، وَعَبَدُوهُ

ياوه راني ريس بيريك يان هه بوو كه سه رچاوه ي ناو خوار دنه وه يان و زه وي و
كي لگه كان يان بوو، وه پادشايه كي داد په روه ريان هه بوو، كاتيك مرد تووشي
نيگه رانيه كي مه زن بوون، چه ند رورتيك تپه ر بوو، شه يتان له سه ر شيوه ي
پادشاهه بويان به دياركه وت و گوتي من نه مردووم، به لام ماوه يه كه خوم ليتان ون
كرد بو نه وه ي بزانه چي ده كه ن، نه وه بوو دليان زور خوش بوو، شه يتان فه رمان ي
كرد كه په رده يه كه دابنيت له نيوان خوي و خه لكه كه، و پياني گوت كه هه رگيز
نامريت، زوربه يان بروايان كرد و كه وتنه داويه وه و په رستيان.

نه م چيروكه پيمان ده ليت: الله ي عه رب و ئيسلام شه يتانه. چون؟

ثايه تي ۵۱ سووره تي الشوري ده ليت:

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

وه بؤ هيج مروفتك نبيه كه الله قسهى له گه لدا بكات تهنها له ريگاي وهى
نه بيت، وه يان له پشت په رده وه نه بيت.

شهيتان له پشت په رده وه قسه ده كات و خه لك فريو ده دات
الله اكبر له پشت په رده وه قسه ده كات.

هه شته م: الطبرى ثمازهى به فه رموده به كى محمد كرووه كه ده لپت:

إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْعَبْدُ الْأَسْوَدُ؛ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَعَثَ
نَبِيًّا إِلَى أَهْلِ قَرْيَةٍ، فَلَمْ يُؤْمِنْ بِهِ مِنْ أَهْلِهَا إِلَّا ذَلِكَ الْأَسْوَدُ، ثُمَّ إِنَّ أَهْلَ الْقَرْيَةِ
عَدَوْا عَلَى النَّبِيِّ، فَحَفَرُوا لَهُ بُئْرًا، فَأَلْقَوْهُ فِيهَا، ثُمَّ أَطْبَقُوا عَلَيْهِ بِحَجَرٍ أَصَمَّ

يه كه م كه س له خه لك كه ده چپته به هه شته وه كويله به كى رهش ده بيت، چونكه
الله پيغه مبه ريكي بو خه لكى گونديك نارد، هيج كه سيك باوه رى پي نه هينا ته نها
ئه و پياوه ره شه نه بيت، ئنجا خه لكى گونده كه ده ستريزيان كرده سهر
پيغه مبه ره كه و بيريكيان بو هه لكه ند و فريان دايه ناويه وه و به به رديك سهرى
بیره كه يان داخست. (چيروكه كه دريژه و محمد ده لپت ئه و كويله ره شه يارمه تي
پيغه مبه ره كه ي ده دات، هتد،).

القرطبي له الجامع لاحكام القران، دواى ئه وهى ثمازه به كومه نيك چيروك
ده كات كه ابن كثير ثمازهى پيان كرووه، ثمازه به چهند چيروك و تيروانينيكي
جيا ده كات و ده لپت:

يه كه م: السدى ده لپت، رهس، بيريكه له انطاكية، كه تيايدا حبيب النجاريان
كوشت.

دووه م: على كورى ابي طالب ده لپت، خه لكانيك بوو دره ختى سنوبه ريان
ده په رست.

سيهه م: رهس و نيوگه ل

أَصْحَابُ الرَّسِّ قَوْمٌ كَانُوا يَسْتَحْسِنُونَ لِنِسَائِهِمُ السَّحْقَ، وَكَانَ نِسَاؤُهُمْ كُلُّهُمْ
سَحَاقَاتٍ. وَرَوَى مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ
مِنْ أَسْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَكْتَفِيَ الرَّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ وَذَلِكَ السَّحْقُ

ياوه رانی رهس، خه لکانیک بوون که هاوړه گهزی ژنه کانیاڼان به لاهه کاریکي نایاب بوو، وه هه موو ژنه کانیاڼان هاوړگه ز بوون. انس فهرمووده یه که له پیغه مبهه ده گپړیته وه که گوتوویه تی: یه کی که له نیشانه کانی روژی قیامت نه وه یه که پیاو پیاوی بهس بیت و ژنانیش ژنانیاڼان بهس بیت بو سیکس وه نه وه پتی ده گوتریت "السحق".

به رده وام بووم له خویندنه وهی بیرو بوچوونه جیاوازه کان سه بارهت به یاوه رانی رهس، به لاهه وه زور سه یروبو که باسی نیوگه لی تیا دا نه بوو، چونکه له نیسلامدا بابه ته که میشووله یه که تاوه کو فیلیک ده بینیت تیکه ل بکریت به سیکس، تاوه کو القرطیم بینی ئامازهی بهم چیروکه کردوه، ئینجا گوتم نه ده بوو و نه ده کرا باسی سیکس له که لتي "قتل و نکاح و فرج" دا نه بیت.

هه موفه سیریک و یاوه ریریک له یاوه ره کانی محمد چه نده ها چیروکیان دروست کردوه بو نه م دهقه. به لام پرسیاره که نه وه یه بوچی؟

چونکه قورئان ته نها دوو جار گوتوویه تی "أَصْحَابُ الرَّسِّ" جاریکیان له ئایه تی ۱۲ سووره تی ق، وه جاریکیان له ئایه تی ۳۸ سووره تی الفرقان که ده لیت:

وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

وه عاد و ثمود و یاوه رانی رهس، وه نه وهی زور له نیوانیاڼاندا.

خودی نه م چیروکه و ده یه ها چیروکی تر، وه نه م دهقه و سه ده ها دهقی تر پیمان ده لین، که ئیدعای قورئان "بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ" (به زمانیکی عه ره بی روون) وه "كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ فُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ" (قورئان په رتووکیکه ئایه ته کانی روونکراونه ته وه، قورئانکی عه ره بیه بو نه ته وه یه که که عه ره بی ده زانن). قسه یه کی بی بنه ماو هیچ و پووچه.

وه "أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ" له قورئاندا له ۳ سووره تدا ئامازه یان پیکراوه:

ئایه تی ۱۴ سووره تی "ق" و ئایه تی ۱۳ سووره تی "ص" و ئایه تی ۷۸ و ۱۷۶ سووره تی الحجر

ئایه تی ۷۸ سووره تی الحجر ده لیت:

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ

وه ياوهرانی ئەیکه له ستهمکاران بوون.

ئایهتی ۱۷۶-۱۷۸ سوورەتی الحجر دەئیت:

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ، إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ، إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ

خاوهنانی ئەیکه نکۆلیان له پیغه مبه‌ران کرد، که شوعه‌یب پێی گوتن، ئایا
ناترسن؟ من پیغه مبه‌ریکی ده‌ستپاک و راستگۆم بو ئیوه.

له‌م ۳ ده‌قه دیاره که پیغه مبه‌ریکیان بو نێردراوه به‌ ناوی شوعه‌یب.

(له سوورەتی الحجر به‌ درێژی قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ین).

"قَوْمُ تَبَعٍ" دووجار له‌ قورئاندا ئاماژه‌ی پیکراوه، بێ ئه‌وه هه‌یج ئاماژه‌یه‌ک به‌
چیرۆکیان بکات، جاری یه‌که‌م له‌ ئایه‌تی ۱۴ ئەم سوورەته‌ وه‌ جاری دووهم له‌
۳۷ سوورەتی الدخان که‌ ده‌ئیت:

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تَبَعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

ئایا ئه‌وان خیرتر بوون یان قه‌ومی توبه‌ع، وه‌ ئه‌وانه‌ی پێشیان که‌ قه‌مان کردن،
چونکه‌ تاوانبار بوون؟

هه‌ردوو سوورەته‌ که‌ ده‌ئین "قوم تبع" مان قه‌ر کرد، به‌لام باس له‌ چیرۆکیان
ناکات.

وه‌ وه‌ک "اصحاب الرس" چه‌نده‌ها چیرۆکی بو‌ دارێژراوه.

خۆ ئه‌گه‌ر موسلمانان و زاناکانیان بێین، قورئان ئاماژه‌ی بێ نه‌ کردووه، چونکه‌
چیرۆکیان باو بووه له‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بی.

ئه‌وا منیش ده‌ئیم

یه‌که‌م: چیرۆکی نوح و ئیبراهیم و یوسف و موسا، هتد، له‌ ناو هه‌موو میله‌تان
باو بووه، وه‌ پێویست نه‌بووه قورئان ئاماژه‌ی پێبکات، چونکه‌ ته‌ورات به‌
شیوه‌یه‌کی ورد تر و ریکوپیکتەر ئاماژه‌ی پێیان کردووه.

دووهم: ئەم قسهی موسلمانان دهیسه لمینیت که قورئان تهنه بو خه لکی دوورگه ی عه ره به، به واتایه کی تر، ئە گهر قورئان بو هه موو میلله تان بیت ئەوا ده بوایه قورئان ئامازه ی به چیرۆکی " اصحاب الرس " و " قوم تبع " بگردایه.

ئایه تی ۱۵

أَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

هه موو موفه سیره کان هه وئیان داوه ئەم دهقه پینه بکهن، چونکه زۆر بی مانایه و دهقیکی کرچوکال و پرووپوچه.

دهلین (أَفَعَيَّنَا) واته (أَفَاعْجَزْنَا)، واته بی دهره تان بووین. به لام ئە گهر وابیت ئەوا پیتی (ف) زیاده، ده بیت (أَعَيَّنَا) بیت، نهك (أَفَعَيَّنَا).

(أ) بو پرسیاره، واته (ئایا)، ئینجا (عَیَّنَا)، واته بی دهره تان بووین (بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ)، به رامبهه به خه لقی یه کهم (پیشینان).

ئینجا ده لیت، به لکو ئەوان له شکووگومانان به رامبهه به خه لقیکی نوی.

له گه ل ئەو پینه و په رۆیه ی موفه سیره کان ئایه ته که مانادار نابیت: ئایا بی دهره تان بووین به رامبهه به درووستکردنی یه کهم، به لکو ئەوان له شکووگومانان له درووست کردنی نوی.

واته ده بیت ئایه ته که به شیوه یه کی تر دابریژریته وه بو ئەوه ی ماندار بکریت:

أَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ حَتَّى هُمْ يَكُونُوا فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

واته ئایا بی دهره تان بووین له درووستکردنی یه کهم (ئادهم) تاوه کو ئەوان شکووگومان بکهن سه بارهت به تواناکانمان له درووستکردنیکی نوی (له دوا ی مه رگ دروستیان بکهینه وه)؟

واته الله، دهیه ویت به و کافرانه بلیت که گوتوو یانه چون ئیمه زیندووده بینیه وه له کاتی کدا ده بین به خۆل:

ئایا ئیمه نه مانتوانی یه کهم جار درووستیان بکهین تاوه کو له شکووگومانان بن سه بارهت به درووستکردنه وه یان له دوا ی مه رگ؟

الله قهسدى شهريفه، بهلام ئاخ تعبیره كهى ضعيفه.

ئايهتى ۱۶-۱۸

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمُ مَا تُوسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

واته: ئيمه مروفمان درووست كردووه، وه دهزانيه كه له ناخيدا چ خه يالئيك و چرپه چرپيك له ئارادايه، چونكه ئيمه لئى نزيكترين له لولهى خوئين، كه دووانه كه (فريشته) بهيهك دهگن، دانهيه كيانه له لاي راسته و دانهيه كيانه له لاي چهپه (مروقه كه) دانيشتووه، وه ههر چرپهيهك و بزهيهك له دهميهوه (دهمى مروقه كه) دهر بچيت ئهوا چاوديريك (رقيب) و ئاماده باشيك (عتيد) له لايهتى.

دووتيبينى و پرسياريك سه بارهت بهم ۳ ئايهته:

يه كه م: (حبل الوريد) "حبل" واته پهتك، "الوريد" واته خوئنبهر واته لولهى خوئنبهر.

لوله كاني خوئنبهر و خوئنهينه له سه رتاپاي له شى مروف توپه نديان درووست كردووه، جا نازانم الله اكبر مه بهستى كامه له خوئنبهره كانه؟

دووه م: شوئنى بيركردنه وه و برياردان و جووله و ههست و سووز و خه يال ميشكه نهك دل. بهلام قورئان ده لئيت شوئنى هه موو ئه وانه دله. وه ته نانهت له قورئاندا به هيچ جورئيك ئامازه به ميشك نه كراوه. له دهيه ها دهقى قورئاندا هاتووه كه دل شوئنى بيركردنه وه و تيگه يشتنه.

چه ند نموونه يهك:

ئايهتى ۶ ۷ سوورهتى الحج ده لئيت:

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا

ئەى بە زەویدا نەرویشتون بۆ ئەوہى **دلیکیان ھەبیت کە بەھۆیەوہ تیبگەن.**

واتە: دل شوینی تیگەیشتنە.

ئایەتی ۲۴ سوورەتی محمد:

أَفَلَا يَتَذَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

ئایا لە قورئان تیناگەن وە یاخود قوفل لە دلەکانیان دراوہ؟

واتە لە قورئان تیناگەن چونکە قوفل لە دلەکانیان دراوہ.

ئایەتی ۱۶۷ سوورەتی ال عمران:

يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

بە دەمەکانیان قسەیک دەلین، کە جیاوازە لە گەل ئەوہى لە دلەکانیاندا.

واتە، دل شوینی شاردنەوہى نەینییە.

ئایەتی ۱۱ سوورەتی الفتح:

يَقُولُونَ بِاللَّسِنَتِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

ئەوہى بە زمانەکانیان دەیلین، ھەمان شت نییە کە لە دلەکانیاندا.

ھەر لەبەر ئەوہ لە سوورەتی الناس ھاتووہ، کە شەیتانی بەرپرس لە چرپەکردن،

الخناس، لە سینەى مرؤفدا چرپە دەکات (واتە لە دل).

وہک ئایەتی ۴۶ سوورەتی الحج دەئیت:

فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

لە راستیدا چاوہکان کویر ناکات بەلکو ئەو دلانە کویر دەکات کە لە سینەکانن.

وہ وەک لە سوورەتەکانی تر ئاماژەمان کرد، کاتیک سینگی محمد شەق دەکریت،

بەشە کلۆی شەیتان لە دلیدا دەردەھینریت.

وہ لە صحیح مسلم فەرموودەیکەى محمد ھاتووہ دەئیت: شەیتان لە ناخى

مرؤف جرتوووفرت دەکات وەک چۆن خوین ھاتووچۆ دەکات.

وہ ئہ گہر ئہم فہرموودہیہ لہ گہل ئایہ تی ۱۶ بہیہ کہوہ بہستینہوہ، دہبینن کہ شہیتان لہ ناو ناخی مروؤف جرتوووفرت دہکات، وہ لہ ناو دلیدا چرپہ چرپ دہکات، بہلام تواناییہ کانی اللہ اکبر کہ مترہ لہ تواناییہ کانی شہیتان، چونکہ اللہ دہلئت ئیمہ لہ مروؤف نزیکترین لہ خوئنبہر.

بہلام اللہ چون نزیکہ؟ وہ ئایا بہ راستی نزیکترہ؟ ئایہ تی ۱۷ دہلئت لہ ریگی دوو فریشتہ بہ ناوی رقیب و عتید، یہ کہ میان لہ لای دہستہ راستی مروؤفہوہ دانیشٹووہ وہ دووہ میان لہ لای دہستہ چہ پیہوہ دانیشٹووہ.

شہیتان لہ ناخی مروؤف دیت و دہچیت و جار جاریکیش دیت بو ناو دل و چرپہ چرپ دہکات، بہلام اللہ ہہوالی مروؤف دہزانیت لہ ریگی دوو فریشتہ کہ لہ دہستہ راست و دہستہ چہ پی مروؤف دانیشٹوون.

امام المناوی لہ فیض القدیر، اخراجی فہرموودہیہ کی کردووہ بہ اسنادیکی صحیح کہ محمد صلعم گوتووہ تی: فریشتہ ی دہستہ راست ئہ میری فریشتہ ی دہستہ چہ، ئہ گہر بہندہیہ ک کاریکی باشی کرد، ئہوہ بہ ۱۰ کہرہت بو ی دہنووسیت، خو ئہ گہر کاریکی خراپی کرد، وہ فریشتہ کہ ی دہستہ چہ پ ویستی بنووسیت، ئہوا فریشتہ کہ ی دہستہ راست پی دہلئت جاریک مہنووسہ ۶ کاترمیر مؤلہ تی بدہری، خو ئہ گہر اللہ لیبووری ئہوا نانوسریت.

واتہ ئہو فریشتہ یہ ی لہ دہستہ راستی مروؤف دانیشٹووہ، بہرپرسہ لہ نووسینی چاکہ و ئہوہ ی دہستہ چہ پ بہرپرسہ لہ نووسینی خراپہ.

پرسیارہ کہ ئہوہیہ: ئایا ئہم دوو فریشتہ یہ لہ گہلمان دین بو حمام و ئاودہست و ژووری خہوتن؟؟؟

ئایہ تی ۱۹-۲۱

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

دوای ئه وه الله اکبر ده ئیت، دوو سیخووم به ناوی رقیب (چاودیر) و عتید (ئاماده باش) بۆ ههر که سیکتان دیاری کردوو که لیتانه وه نزیکترن له لوهلی خوین، دیته سهر باسی مهرگ و روژی قیامهت و ده ئیت:

وه ئازاری مهرگ به راستی هات، ئه وه بوو که خۆت لی لاده دا، ئینجا فوو کرایه که رهناکه وه، ئه وه روژی به ئینپیدراوه (قیامهت)، وه هه موو خودیک هینرا، راپیچکه ریک و شایه تیکی له گه لدايه.

ده بوايه له نیوان پیتی (و) و (جاءت) وشه ی (اذا) واته کاتیک هه بوايه، بۆ ئه وه ی مانا که ته واو و ریک بووايه.

وَإِذَا جَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

وه کاتیک ئازاری مهرگ به راستی هات

له م حاله ته دا (اذا) بۆ ههر که سیک ئایه ته که ده گه راپه وه، وه ده بوو به (وه کاتیک ئازاری مهرگ هات) وه (کاتیک فوو کرایه که رهناکه وه) و (وه کاتیک هه موو خودیک هینرا).

شروقه کاران و یاوه ره کان و تابعین نانکوکیان هه یه سه بارهت به (سائق و شهید).

وهك ابن الجوزی ده ئیت: سه بارهت به (سائق) واته راپیچکه ر دوو تیروانین و بۆچوون هه یه:

یه که م: فریشته که راپیچی ده کات بۆ گوره پانی مه حشر.

دووهم: هاوه له که ی له شهیتانه کان.

وه سه بارهت به (شهید) ۳ تیروانین و بۆچوون هه یه:

یه که م: فریشته یه که شایه تی ده دات له سه ر کاره کانی.

دووهم: کاره کانیه تی که شایه تی له سه ر ده دات.

سیههم: ده ست و پیکانیه تی که شایه تی له سه ر ده دن.

من ده ئیم (سائق) واته فریشته ی (چاودیر-رقیب) وه (شهید) واته په راوی

کاره کانی، وهك ئایه تی ۱۳ سووره تی الاسراء ده ئیت:

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا
وه نوشته‌یه‌ک به ملی هەر مروفتیکه‌وه ده‌بیت، له روژی قیامت نووسراوه‌که
ده‌رده‌هینین و ده‌یکه‌ینه‌وه.

ئایه‌تی ۲۲

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
(بیباهەر له روژی قیامت ده‌لئیت)، من بیئاگابووم له‌وه (له زیندوو‌بوونه‌وه و
روژی قیامت)، (الله ده‌لئیت)، په‌رده‌که‌تمان له‌سه‌ر لابردیت، وه ئیمرؤ
بیناکانت زور تیژن و بره‌و ده‌که‌ن.
ناکوکی هه‌یه سه‌باره‌ت به (فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ)، به‌لام ابن عباس ده‌لئیت،
واته ژیا‌نی دوا‌ی مه‌رگ.

ابن الجوزی ده‌لئیت: لابردنی ئه‌و په‌رده‌یه‌ی که دل و بیستن و بینینی
داپوشی‌بوویت.

واته وه‌ک ئایه‌تی ۷ سووره‌تی البقرة ده‌لئیت:

حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ
الله په‌رده‌ی داوه به‌سه‌ر دل‌یان و گو‌یچکه‌یان و چاوه‌کانیان.

من پیم وایه به مانای لابردنی په‌رده‌ی کوفر دیت و ئایه‌ته‌که مانا‌که‌ی به‌م
شیوه‌یه‌ی لی دیت:

بیباهەر ده‌لئیت من بیئاگابووم له روژی زیندوو‌بوونه‌وه و لیپرسینه‌وه. په‌رده‌ی
کوفرمان له‌سه‌رت لابرد، ئیمرؤ بینا‌ییت تیژه و بره‌و ده‌کات.

ئایه‌تی ۲۳

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ

وه هاوه‌له‌که‌ی (فریشته) ده‌لئیت، ئه‌وه (ئه‌م نووسینه سه‌باره‌ت به کارو
کرده‌وه‌کانی) لای من ئاماده‌یه.

ئايه تي ۲۴-۲۶

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ، مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ، الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

فریمان دایه دۆزه خه وه هه موو کافرئیکي سه رسه خت، که رینگریکه ره له چاکه و سنووربه زینه (حلال و حرام) و شکووگومانکه ره (سه بارهت به الله و ئیمان)، که له گه ل الله خودایه کی تری هیناوه ته ئاراهه، فریمان دایه ناو ئازاریکی قورسه وه، (دۆزه خ).

ئايه تي ۲۷-۲۹

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانِ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ
مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ

هاوه له که ی (شهیتان) گوتی، خودا که مان من سه رکیشیم پی نه کردوو، به لکو خوئی له گومر ابوونئیکي دوور بوو.

(الله) گوتی، لای من مشتومر مه که ن، و به ئینی ئەم رۆژهم (قیامهت) پیتان دابوو.

وه قسه لای من ناگۆردرئیت وه من ستهم له کوئله ناکه م.

معروف الرصافي شاعیری ناوداری عیراقی، له په رتووکی الشخصیة المحمدیة، راستی گوتوو که ده کرئیت به قورئان بگوترئیت په رتووکی "قل" وه ده ئیت هیچ په رتووکیکی ئاسمانی و مروئی به قهه د قورئان "قال و قل" (گوتی و بلی) ی تیدا نییه.

له زۆربه ی سووره ته کانی قورئان ده بینیت که له ئایه تیکه وه بو ئایه تیکي تر ئالووگۆری به سه ر که سایه تی الله دا دئیت، مه به ستم له قسه که ر ده بئیت به که سی سیههم، وه له که سی سیههم ده بئیت به که سی یه که م.

بۆ نموونه ئايه تي ۲۶ ده لئيت، (**قَالَ قِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ نَيْمَهُ فَرِيْمَان دايه** دۆزه خه وه.

واته قسه كه ره (كه سي يه كه مه).

له كتوو پريكتدا له ئايه تي ۲۸ (واته دوو ئايه ت دواتر)، ده بئيت به كه سي سيههم:

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ

الله گوتي لاي من مشتومر نه كه ن.

وهك ئه وه ي كه سيكي تر چيرو كه كه بگيرتته وه و بئيت كافر كه گوتي، ئينجا بئيت، الله گوتي هتد،

ده بوايه ده قه كه بئيت:

قلنا لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ (لدينا)

گوتمان لاي من (نئمه) مشتومر نه كه ن.

سه باره ت به (قَالَ قَرِينُهُ) ناكوكي هه يه: ئايا فريشته يه يان شه يتانه؟

له ئايه تي ۲۳ به ماناي فريشته بوو، به لام له ئايه تي ۲۷ به ماناي كي ديت؟ وه هاوه له كه ي كئيه؟

من پيم وايه له ئايه تي ۲۷ به ماناي (شه يتان ديت)، كه ده لئيت خودا كه مان من تووشي سه ركيشيم نه كرد، به لكو خو ي له گوومر اييه كي دووردا بوو.

به لگه بۆ ئه م قسه يه م ئايه تي ۱۶ سووره تي "الحشر" ه كه ده لئيت:

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

وهك نموونه ي شه يتان كه به مروفي گوت كوفر بكه، وه كاتيك كوفري كرد گوتي من له تو بئيه ريم، له راستيدا من له الله ده ترسم خودا وه ندي جيهانه كان.

له راستيدا شه يتان له ئيسلامدا نهك ته نها توحيديه (يه كتا په رسته) به لكو موسلمانيشه.

لهم ئايه تهی سهره وه دا روونه که شهیتان دان ده نیت که له الله دترسیت، وه الله به خودای جیهانه کان ده زانیت.

وه له ئايه تی ۸۲ سووره تی ص، سویند به عیزه تی الله ده خوات و ده نیت:

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

شهیتان گوتی، ده سا سویند به عیزه تی ده بیت هه موویان له خشته بهه م.

وه شهیتان به شایسته ی نه زانیوو که کرنوش بو هیچ شتیک ببات جگه له الله.

له صحیح مسلم، فهرمووده یه که هاتوو محمد ده نیت، شهیتانه که ی ئیسلام بووه، وه ته نها فهرمانی چاکه ی پی ده کات.

أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ فَلَا يَأْمُرَنِي إِلَّا بِخَيْرٍ

له راستیدا الله کومه کی کردم تاوه کو شهیتان ئیسلام بوو، وه فهرمانی هه چم پی ناکات، ته نها باشه نه بیت.

ابن ابی الحدید له شرح نهج البلاغه ده نیت، ابو الفتوح الغزالی (برای امام حامد الغزالی)، و تاریکی له یه کتیک له مزگه وته کانی بغدا پیشکه ش کرد و له وتاره که ی گوتی:

من لم يتعلم التوحيد من إبليس فهو زنديق، أمر أن يسجد لغير سيده فأبي
ولست بضارع إلا إليكم وأما غيركم حاشا وكلا

هه ر که سیک له شهیتان فی ره ته وحید نه بیت ئه وا زندق و کافره، فهرمانی پی کرا کرنوش ببات بو که سیک دیکه جگه له الله، ره تی کرده وه کرنوش ببات و (به الله ی) گوت من ملکه چی هه چ که سیک نابم ته نها ئیوه نه بن، من ته نها کرنوش بو ئیوه ده به م، به لام شتانیکی دیکه حاشا.

وه له صحیح البخاری و مسلم، فهرمووده یه کی محمد هاتوو گوتوو یه تی:

فإن الله حرّم على النار مَنْ قال: لا إله إلا الله، يَبْتَغِيْ بِذَلِكَ وَجَهَ اللَّهِ

الله ئاگری (دوزه خ) حرام کردوو له سه ر که سیک که گوتبیتی هه چ خودایه که نییه ته نها الله نه بیت، وه به مه ویستبیتی ره زامه ندی سیمای الله به ده ست بی نیت.

وه له صحیح مسلم، فہرمودہیہك ہاتووہ محمد گوتووہتی:
 من مات وهو يعلم أنه لا إله إلا الله دخل الجنة
 ہر کہسیک بمریت وہ بزانیٹ کہ ہیچ خودایہك نیہ تہنہا اللہ نہبیٹ،
 دہچیٹہ بہہشتہوہ.

وه ئایہتہ کان زورن له قورئاندا کہ دہلین:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

اللہ له کہسیک نابووریت کہ شرکی پی کردبیٹ.

ہہموو ئہوانہ بہلگہن کہ شہیتان توحیدیہ و له اللہ دہترسیٹ و دہزانیٹ و دان
 بہوہدا دہنیٹ کہ ہیچ خودایہك نیہ تہنہا اللہ نہبیٹ، وہ شرکی بہ اللہ
 نہ کردووہ، کہواتہ بہ مسوگہری بہہشتہ.

ئایہتی ۳۰-۳۵

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

اللہ اکبر دہلیٹ: ئہو رۆژہی کہ بہ دۆزہخ دہلین ئایا پر بوویت (له جنوکه و
 مروّف)، وہ دۆزہخ دہلیٹ: ئایا زیاتر ہہیہ؟

وه کہ بہہشت بۆ خوداپہرستان نزیک بۆوہ، وہ ئہم رۆژہ دوور نیہ.

ئہوہ بہلین پیدراون، بۆ ہہموو کہسیکی گہراوہ بۆ لای اللہ کہ خوٰی له گونہ
 دہپاریزیٹ.

ئہوی له رەحمان بہ غەیب ترسا، وہ بہ دلئیکی پاک ہات.

(پیدان ده گوتريت) به ئاشتی برۆنه ناويه وه (ناو بهههشت)، ئيمرو پوړی نه مرییه
(نهر دهن و بو هه ميشه تيايدا ده ميننه وه).

وه ههر شتيك ئاره زوو بکهن تيايدايه، وه زياتريشمان لايه.

چه ند خاليك سه بارهت به م ٦ ئايه ته:

يه كه م: (غَيْرَ بَعِيدٍ) الله ده لیت ته م پوړه ی كه دوزه خ و بهههشت ده هیتریت
دوو نیه. "غير بعيد" دوور نیه.

دووهم: دوزه خ قسه ده كات له گهل الله، الله ده لیت له م پوړه دا پرسيار له دوزه خ
ده كه ين: ئايا پر بوويت؟ دوزه خ له وهلامدا ده لیت: زياتر هه يه؟

الله اكبر له ئايه تي ١٣ سووره تي السجدة ده لیت:

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

ئه گهر بمانوو يستايه ئهوا رينمايي هه موو گياننيكمان ده دا، به لام راستي و
درووستي قسه كه م ده بيت بيته دي، كه ده بيت دوزه خ پر بکه م له جنوکه و
مروف به يه كه وه.

واته الله اكبر سويندي خواردوو، كه ده بيت دوزه خ پر بکات له جنوکه و
مروف، له بهر ئه وه هيدايه تي هه موو كه سيك نادات. وه ههر ده بيت
سوينده كه ي بيته دي.

كاتيك ئيبليس كرنوشي بو ئاده م نه برد، قسه و باسيك له نيوان الله و ئيبليس
روويدا، ئه وكات الله، وهك ئايه تي ٨٤-٨٥ سووره تي ص ده لیت، الله به ليني به
خوی دا و گوتی:

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ، لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

(الله به ئيبليسي گوت)، راستي راستي ده ليم، به دنيايي هه وه ده بيت دوزه خ له تو
و له وانهي به دوات ده كه ون پر بکه م.

الله ئه م به لینه ي داوه و ناتوانيت په شيمان بيته وه، وه ده بيت به لين و
سوژه كه ي بيته دي.

له صحيح البخارى و مسلم، فهرموودهيهك هاتووه كه محمد صلعم گوتوويه تي:
 لَا تَزَالُ جَهَنَّمَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ، حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا قَدَمَهُ ، فَتَقُولُ قَطُّ
 قَطُّ وَعِزَّتِكَ

دوزه خ بهرده وام دهبيت و دهليت: ئايا زياتر ههيه؟ تاوه كو الله قاچيكي دهخاته ناو
 دوزه خه وه، ئينجا دوزه خ دهليت سويند به شكوت پربووم پربووم.
 به لي بهريزان خودا پاك و بيگه رده به لام قاچي دهخاته ناو ئاگره وه.

وه اللهى عه رب و ئيسلام له شيوهى مروقه، وهك مروف هه موو ئه نداميكي
 له شى ههيه.

ئينجا الله دهليت، ئه وهيه به ئينتانا پيدراوه (دوزه خ و به ههشت) بو هه موو
 كه سيك كه:

يه كه م: بيه وي و ئاره زوو بكات بگه ريته وه سه ريبازى الله و پاريزگارى له خوئى
 بكات له گونا ه.

دووهم: ئه وهى له الرحمن (الله) بترسييت (بالغيب).

سيههم: به دليكي پاكه وه بيت.

(مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ)، مه بهست چيه؟ ئايا مه بهست ئه وهيه كه به نهيني
 له الرحمن بترسييت؟ وه يان له زانستى غه يي الرحمن بترسييت؟
 الله اعلم

ئينجا به خوداترسان دهليت به ئاشتیه وه برؤنه به هه شته وه، ئيمرو رؤرى
 نه مريتانه، وه له به هه شتدا هه ر شتيك ئاره زوو ده كه ن ههيه وه (وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ)
 واته زياتريشمان لا دهسته كه وييت.

(وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ) واته شتى زياترمان لا دهسته كه وييت له دهره وهى ئه م شتانهى له
 قورئان ئاماژه مان پيكر دووه.

ابن الجوزى، سه بارهت بهم دهقه دهليت 3 بوچوون ههيه:

يه كه م: سه يركردنى الله

دووهم: هه‌ور به ئاسمانی به‌هه‌شتدا ده‌روات و حۆریه ده‌بارینیت، حۆریه‌کان ده‌لین ئیمه ئه‌وانه‌ین که الله گوتووویه تی (وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ).

سینه‌هم: هه‌رچیه‌ک زیاتر داوا بکه‌ن و خۆزگه‌ی بۆ بکه‌ن که گوێچکه‌کان نه‌یانیبستوووه و به‌ دلی مرۆفدا نه‌هاتوووه.

له‌ مسند احمد و ابو‌یعلی‌ الموصلی فه‌رمووده‌یه‌ک به‌ اسنادیکی حسن هاتوووه محمد گوتویه‌تی:

إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَّكِي فِي الْجَنَّةِ سَبْعِينَ سَنَةً قَبْلَ أَنْ يَتَحَوَّلَ ... فَتُسَلَّمُ عَلَيْهِ " . قَالَ: " فَيَرُدُّ السَّلَامَ، وَيَسْأَلُهَا: مَنْ أَنْتِ؟ وَتَقُولُ: أَنَا مِنَ الْمَزِيدِ

پیاو بۆ ماوه‌ی ۷۰ ساڵ له‌ به‌هه‌شت له‌ سه‌ر ته‌نیشتیکی پال که‌وتوووه، پێش ئه‌وه‌ی ته‌نیشته‌که‌ی بگۆریت.... ئینجا حۆریه‌کی زۆر جوان دیت و سلاو له‌ پیاوه‌که‌ ده‌کات، پیاوه‌که‌ سلاوه‌که‌ وه‌لام ده‌داته‌وه‌ و لێ ده‌پرسیت تو کیت؟ حۆریه‌که‌ ده‌لێت من له‌ زیاده‌کانم.

ابن مردویه، ئاماژه‌ی به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی هاوچه‌شن کردوووه، به‌لام تیایدا هاتوووه که حۆریه‌که‌ ده‌لێت:

أنا من اللواتي قال الله (ولدينا مزيد).

من له‌وانه‌م که الله گوتووویه تی (وه زیاترما لا ده‌ستده‌که‌ویت).

له‌ جامع الترمذی و "صفة الجنة" لابی‌نعیم، فه‌رمووده‌یه‌ک هاتوووه محمد گوتووویه‌تی:

إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَدْخُلُونَ كُلَّ يَوْمٍ مَرَّتَيْنِ عَلَى الْجَبَّارِ تَعَالَى فَيَقْرَأُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ خه‌لکی به‌هه‌شت رۆژانه‌ دوو جار سه‌ردانی الله ده‌که‌ن ، الله قورئانیان بۆ ده‌خوینیتته‌وه.

ئایه‌تی ۳۶-۳۷

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيصٍ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

ئىنجا دەلىت، وه چەندەھا نەوھمان لە پيشيان (كافرانى سەردەم) لەناوبرد و قرد، لەگەل ئەوھش ئەوان بە زەبرووزەنگتر و بەتواناتر بوون لەم كافرانە، با بچن و لاتەكان بپشكنن و ھەلبكەنن، بو ئەوھى بزائن كە ئايا ھىچ كەسئىكان رزگاربان بووھ؟

لە راستیدا لەمەدا و ھەبەرھەنەنەوھ ھەيە بو كەسانئىك كە دەیانەوئیت لە بئباوھرى بگەرئینەوھ و ئيمان بەئینن، وھ يان گوئىكانيان شل بكنن، وھ با خوئى بئیت بە شايەت بو خوئى.

ئايەتى ٣٨

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

وھ ئيمە ئاسمانەكان و زەويمان بە شەش رۆژ درووست كرد، وھ بە ھىچ شئوھيەك تووشى ماندوووبوون نەبووين.

(لە سوورەتى فصلت بە درئزى قسە دەكەين سەبارەت بە قورئان و درووست بوونى گەردوون).

الواحدى لە اسباب النزول دەئیت: جووھكان دەیانگوت خودا ئاسمانەكان و زەوى لە ٦ رۆژ درووست كردووه، وھ لە رۆژى ھوتەم پشووى داوھ كە رۆژى شەمەيە، ئەوھبوو اللھ ئەم دەقەى دابەزانن .

بە گوئىرەى ئەم ھۆكارى دابەزینە بئیت، ئەم سوورەتە سوورەتئىكە لە مەدینە دابەزیووه.

ئايەتى ٣٩-٤١

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

اللھى عەرەب و ئىسلام ئەم ئايەتانە فەرمان بە محمد دەكات و دەئیت:

ئارام بگره سه بارهت به وهی دهیلین، وه خوداکهت شکومهند بکه و تسبیحات بکه پیش خوره لاتن و پیش خورئاوا بوون، له شهودا و له کوتاپی کرنوش بردنه کانت.

وه گوی بگره و گوئیچکه کانت شل بکه، بوئه و روزهی بانگدهریک بانگ دهکات له شوئیکی نزیك.

له ئایهتی ۱ ۴ الله اکبر به محمد دهلیت، روزهی قیامهت له ژیانی تودا روودهات، چونکه دهلیت، ئهی محمد گوی بگره بو بانگدهریک له شوئیکی نزیك بانگ دهکات، بو کوبوونه وه له گوره پانی مه حشه.

ئهم ۳ ئایهته په یوه ندیان به یه که وه ههیه، چونکه ئایهتی دووهم و سیههم به پیتی (و) ی (لکینه) به سراونه ته وه به ئایهتی یه کهم که فرمانکردنه به محمد .

واته الله لهم چند ئایهته دا فرمان به محمد دهکات و دهلیت:

یه کهم: (اضی) ئارام بگره سه بارهت بهم قسانه ی کافره کان دهیلین.

دووهم: (وَسْبِحْ) وه تسبیحات بکه: پیش خوره لاتن و پیش خورئاوا بوون، وه له شهو و له کوتاپی کرنوشه کانت.

سیههم: (وَاسْتَمِعْ) وه گوئیگره بوئه و روزهی بانگدهریک بانگ دهکات، له سوئیکی نزیك.

ئهم ئایهته کافیه بو رهتکردنه وهی قورئان، چونکه دهیسه لمینیت که نووسه ری قورئان به محمد دهلیت، روزهی قیامهت و گردبوونه وه له گوره پانی مه حشه له ژیانی محمد روودهات.

محمد مرد و ۱۴۰۰ سال تیپه ری و روزهی قیامهتیش نه هات.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت، شروفه کاران دهیلین، ئه وهی بانگ دهکات ئیسرافیه، له سه ره ده که ی قودس ده وه ستیت و هاوار دهکات: ئهی خه لکینه وهرن بو گوره پانی مه حشه بو لیپرسینه وه، الله فرمان دهکات کوبینه وه بو روزهی دادگابی.

محمد، ههميشه لهو بروايله دا بووه كه له ژيانيدا رږڅي قيامت رووده دات، ليرهدا ناماده به دوو فهرمووده ده كه ين، كه راستي و درووستي نهمه ده سه لمين:

1- له صحيح البخاري و موسليم، فهرمووده يه كه هه تووه محمد و توويه تي:

بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ هَذَا، ويشير بأصبعيه فيمُدُّ بهما، واته من و رږڅي قيامت وه كه نه و دوو په نجه ي ته كه يه كه واين، واته له ژياني من رږڅي قيامت رووده دات. وه پيغهمبر دوو په نجه ي جووت ده كرد و نيشاني ده دا.

2- وه له صحيح البخاري و موسلم، ريوايه تي كه هاتووه، كه پياويك پرسيار له محمد ده كات و ده پرسيت، كه ي رږڅي قيامت رووده دات؟ منداليك له كاته دا له وي ده بيت، محمد ده لئيت، نه و منداله پيرنابيت رږڅي قيامت رووده دات.

كه واته ثايه تي ژماره ۱ ۴، وه نهم دوو فهرمووده يه، وه چهنده ها فهرمووده ي هاوچهن ههن، كه ده سه لمين محمد شكووگوماني نه بووه كه رږڅي قيامت له ژيانيدا رووده دات.

زياتر له ۱۴۰۰ سال به سهر مردني محهمد تپهري و رږڅي قيامت رووي نه دا.

بو ههر مرؤفيك كه ميك عه قل و لوژيكي هه بيت، به سه بو نه وه ي بو ي روون بيته وه كه قورئان له نووسيني مرؤفه و هيچ په يوهندي به خوداوه نيه.

ئاخو ده بيت كه ي موحه مه د له گوړه كه ي بيته ده ره وه و په رچه ميكي سووري به ده سته وه بيت؟

له صحيح موسلم ريوايه تي كه هاتووه، ابن عباس ده لئيت، جُعِلَ فِي قَبْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَطِيفَةً حُمْرَاءَ، واته، پارچه په رويه كي سوور خرايه ناو گوړه كه ي پيغهمبره وه، وه له سنن ابى داود وه له جامع الترمزي، ريوايه تي كه هاتووه ابن عباس ده لئيت، ثايه تي ۱۶۱ سووره تي ال عمران دابهزي سه بارهت به پارچه په رويه كي سوور، كه له غه نيمه ي شهري به درون ببوو، ياوه ره كان وتيان پيغهمبر بردوويه تي.

رهنگ بيت نهم په رږڅو سووره ي خراوه ته ناو گوړه كه ي محهمده وه ههر نه و په رږڅو سووره بيت كه له ده سكه وته كاني شهري به درون ببوو، وه له صحيح البخاري و موسلم فهرمووده يه كه هاتووه، محمد ده لئيت، يه كه م كه س ده بم كه له رږڅي قيامت له گوړه كه م ديمه ده ره وه و نالايه كم به ده سته وه يه.

ئەي مۇسلمانان چاۋەرىي مردوويه ك بكن له دوورگه‌ي عه‌ره‌ي كه له گۆره‌كه‌ي دېته
 ده‌ره‌وه، ئىزارىكى له به‌ره تا سهر ئه‌ژنوكانيه‌تي، سمىلى قوته و پيشى دريژه قزى بۆ سهر
 شانە كاني شۆر بۆته‌وه، چوار كه‌زي هه‌يه، چاۋه‌كاني پر له كلن، وه‌ئالايه‌كي سوورى
 به‌ده‌سته‌وه‌يه، به‌لام ئاگادار بن ئالا سووره‌كه داس و چه‌كوش و درووشمى ئازادى و
 يه‌كساني له‌سهر نيه‌يه، به‌لكو له سهر ئالاكه دوو شمشير هه‌يه، وه نووسره‌وه انا القتال
 الضحوك، بانگه‌ريك هاوار ده‌كات و ده‌ئيت، كي بوون برويان به‌ په‌يامى قتل و نيكاح
 هه‌بوو له ده‌ورى ئەم ئالايه‌كو ببنه‌وه ،

مۇسلمانان چاۋه‌رى بكن كه‌ي پياويك به‌م سيفاتانه له گۆره‌كه‌ي دېته ده‌ره‌وه.

ئايه‌تي ٤٢

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

ئەم ئايه‌ته پيمان ده‌ئيت، كه ئەم رۆژه چ رۆژيكه كه الله فه‌رمان به محمد
 ده‌كات گوي بگريت بۆ بيستنى. ده‌ئيت:

رۆژيک که به راستی گوئیستی گرمه‌يه‌ك ده‌بن، له‌م رۆژه‌دا ده‌رده‌چن.

گرمه‌كه گرمه‌ي رۆژي قيامه‌ته، وه ده‌رچوونه‌كه بۆ گۆره‌پاني مه‌حشه‌ره.

ئايه‌تي ٤٣

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

ئىنجا ده‌ئيت، له راستيدا ئيمه زيندوووه‌كه‌ينه‌وه و ده‌مريين، وه گه‌رانه‌وه بۆ
 لاي ئيمه‌يه.

ئايه‌تي ٤٤

يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

ئىنجا سه‌باره‌ت به‌وانه‌ي كه مردوون و له گۆردان: زه‌وى به‌سه‌رياندا شەق
 ده‌بات (سراعا) ئەم حەشەرە (کۆکردنە‌وه‌يه) بۆ ئيمه‌كارىكى ئاسانه.

(سراعا) به‌ خي‌راي، بۆ زه‌وى شەق بوونه‌وه‌كه ده‌گه‌رپته‌وه، وه يان كاتيك گۆر
 به‌سه‌ر مردوووه‌كان شەق ده‌بيت و دینه‌ده‌ره‌وه، به‌خي‌راي ده‌رۆن بۆ مه‌حشه‌ر؟

چۆن مردووہ کان زیندوو دہبنہوہ؟ فہرموودہیکی صحیح لہ المستدرک علی
الصحيحين للحاكم و مجمع الزوائد و منبع الفوائد للهيثمي وہ جامع البيان
للطبري ہاتووہ، کہ ابن مسعود دەلّیت:

فَيُرْسِلُ اللَّهُ مَاءً مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ كَمَيِّ الرَّجَالِ ، فَتَنْبُتُ لِحْمَانُهُمْ وَجُثْمَانُهُمْ مِنْ
ذَلِكَ الْمَاءِ ، كَمَا يُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنَ الثَّرَى " ، ثُمَّ قَرَأَ عَبْدُ اللَّهِ : وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
الرِّيَّاحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ(ئايہ تی ۹۰ سوورہ تی فاطر).

اللہ ئاویک لہ ژیر عرشہ کہی دەنیریت کہ وەك تۆواوی پیاوہ، بەم ئاوہ گوشت و
لاشہیان درووست دەبیتہوہ، ھەر وەك چۆن زەوی بە باران دەبووژیتہوہ. ئینجا
عبداللہ بن مسعود، ئەو ئایہ تەہی خویندەوہ کہ دەلّیت: (با) پەرشووبلاوہ بە
ھەورەکان دەکات، ئینجا ھەورەکانمان راپیچ کرد بو ولاتیکی مردوو، بەم شیوہیە
خاکیکمان بووژاندەوہ دوای ئەوہی مردبوو، وە زیندکردنەوہی مرؤف بەھەمان
شیوہ.

ئایہ تی ۵ .

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ
ئەہی محمد ئیمە باشتر دەزانین کہ کافر و موشریکہ کان چ شتتیک دەلّین، بەلام زۆ
تۆ بەسەریاندا زۆردار نیت تاوہ کو زۆریان لی بکەیت، بە قورئان ئەو کہ سانە
وہبیربھینەوہ کہ لہ رۆژی قیامت دەترسن.
کوۆتای سوورەتە کہ.

(۳۵)

سوورەتی البلد (زید)

۱- لا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

سویند دەخۆم بەم زیدە.

۲- وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

وہ تو تیایدا نیشته جییت.

۳- وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

وہ سویند بە باوک و نەوہ کانی.

۴- لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

مروڤمان لە گەل تەنگەژەبی درووست کردووہ.

۵- أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

ئایا وادەزانیت هیچ کەسێک توانایی بەسەریدا ناشکیت.

۶- يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

دەئیت سامانیکی زۆرم لە دەست داوہ.

۷- أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

ئایا وادەزانیت کە کەس نەیبینیووہ.

۸- أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

ئەو دوو چاومان بۆی نەکردووہ.

۹- وَلساناً وَشَفَتَيْنِ

وہ زمانیک و دوو لیو.

۱۰- وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

وه رینمایمان کردووه بو دوو بهرزایی.

۱۱- فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

دهسا بهربهست "عقبة" دهبرم.

۱۲- وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

وه تو چوزانیت بهربهست "عقبة" چیه؟

۱۳- فَكُ رَقَبَةٍ

گهردهن نازادکردن.

۱۴- أَوْ إِطْعَامٍ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

وه یان نان دانه له روژی قاتووقری.

۱۵- يَتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

به هه تیویکی نزیکت.

۱۶- أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

یان هه ژاریکی دهستکورت.

۱۷- ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

ئینجا یه کیک بیت لهوانه ی باوهریان هینابیت و راسپارده به زوراگری و
ئاموزگاری به بهزه ییهاتنه وه بکه ن.

۱۸- أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

ئهوانه یاوهرانی دهسته راستن.

۱۹- وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

وه ئهوانه ی کوفریان کرد ئهوانه یاوهرانی دهسته راستن.

۲- عَلِيَهُمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

ئاگرىكى گراويان له سه ره.

شروقه و تيبينى

وشهى (بلد) واته "زید" له ئايهتى يهك و (انت) واته "تو" له ئايهتى دوو هاتوه. قورئان كه م تا زور پرونى نه كردوته وه كه ئه م "زیده" كوئيه وه "تو" كييه؟ به لام شروقه كاران ده ئين "بلد" واته مه ككه و "انت" واته محمد.

ئايهتى ۱-۲

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

ده ئيت، سوئند ده خوم به م زیده كه تو تيدا نيشته جييت.

ئايهتى ۳

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

وه سوئند به باوك و ئه وهى كورپه تى.

واته سوئند به باوك و كور.

محمد له سه ره تاي په يامه كهى برواي به سيانه كى پيرۆز هه بووه (باوك و كور و گيانى پيرۆز). له م ئايه ته خودا وه ندى ئيسلام سوئند به باوك و كور ده خوات.

زانايانى ئيسلام سه ريان سورماوه، نازانن ئه م باوك و كورپه كييه كه خودا وه ندى عه ره ب و ئيسلام سوئندى پي خوار دووه. ابن الجوزى له زاد المسير ده ئيت ۳ قه ول هه يه:

يه كه م: ئاده م و منداله كاني

دوو هه م: ابراهيم و وه چه كاني

سيه هه م: گشتييه و هه موو باوك و منداله كاني ده گريته وه

ئايه تي ۴-۵

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ
أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

له وه لامي سوينده كان، اللهى عه رب و ئيسلام ده ئيت:
مرو قمان به لاوازي درووست كردووه.

ئينجا ده ئيت:

ئايا واده زانيت هيچ كه سيك توانايي به سه ريديا ناشكيت؟

ئايه تي ۶-۷

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا
أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ
سامانيكي زورم له ده ستداوه.

ئايا واده زانيت هيچ كه سيك نه يبينيووه؟

ابن الجوزي له زاد المسير ده ئيت، سه باره ت به (يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا) دوو
بوچوون هه يه:

يه كه م: كافر و موشريكه و ده ئيت: سامانيكي زورم له ده ست داوه بو دژايه تي
كردني محمد.

ئهم تيروانينه زور بي بنه ما و پرووپوچه چونكه ئهم سووره ته مه ككييه، وه ئه و
كات محمد سوپاي نه بووه، تاوه كو كافر يك پاره خه رج بكات بو دژايه تي كردني
محمد.

دووهم: ئيمانداره و ده ئيت: سامانيكي زورم له پيناو الله و بو كه فاره تي گونا
سه رف كردووه.

ئهم تيروانينه ش پرووپوچ و بي بنه مايه، له ماوه ي مه ككه جيهاد بووني نه بووه.
وه ده قه كاني تايبه ت به كه فاره ت له سووره ته كاني مه دينه دابه زيوون.

من پيم وايه مهبهست لهم دوو دهقه ئهوه بئيت:

كاتيك داواي لي ده كريت كوّمهك به هه ژاران و هه تيوان بكات، ده ئيت پارهيه كي زورم له دهست داوه، له بهر ئهوه ناتوانم.

وه الله ده ئيت: ئايا واده زانيت كه كهس نه يينيوه و نايبينيت له كاتيكدا ئهم درويه دهكات.

هه لبهته من ناههقي موفه سيره كان ناگرم، كه ليكدانه وهي جيا و بيبنه ميان بو ئهم دهقانه كردوو، چونكه دهقي زور ليل و ناروشن، وه يان دهبيت دهقيك له پيشتر هه بووبيت به لام له قورئاندا نه ماوه.

ئايه تي ۸-۹

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ، وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

ئه ي دوو چاو و زمانيك و دوو ليومان بوي نه كردوو.

ئايه تي ۱۰

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

وه رينمايمان كردوو بو دوو ريگا.

(نجد)، له زماي عه ره بي واته شوينيكي بهرز و سهخت.

ابن الجوزي ده ئيت، سه بارهت بهم ئايه ته ۳ بوچوون هه يه:

يه كه م: ريگاي باشه و خراپه.

دووهم: ريگاي هيدايهت و گومراي (ابن عباس).

سيههم: دوو مه مك بو ئه وه ي شيريان لي بخوات (ابن عباس و ابن المسيب و قتادة و الضحاك).

من پيم وايه ئهم دهقه واته: ئيلهامي ريگاي باشه و خراپه مان پي داوه.

ئايه تي ۶-۷ سووره تي الشمس ده ئيت:

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

وه ههر گیانیک دروستی کردوو و سهرووسیمای پیی داوه، ئیلهامی خراپه و باشه‌ی پیی داوه.

ئایه‌تی ۱۱-۱۲

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

به دنیاییه‌وه به‌ربه‌ست (عقبة) ده‌برم.

وه تو چوزانیت به‌ربه‌ست (عقبة) چیه؟

واته ئه و که‌سه ده‌ئیت: به دنیاییه‌وه "عقبة" ده‌برم

الله وه‌لام ده‌داته‌وه و ده‌ئیت: تو چوزانیت "عقبة" چیه؟ که وا به ئاسانی ده‌ئیت ده‌بیرم.

السیوطی له الدر المثور، ئاماژه به بیروبوچوونی جیای یاوه‌ره‌کان و تابعین ده‌کات سه‌بارهت به "عقبة"، وه‌ک: دۆزه‌خ و ناوچه‌یه‌که له نیوان دۆزه‌خ و به‌هه‌شت، و چیا‌یه‌که له دۆزه‌خ (بوئه‌وه‌ی بگه‌یت به لوتکه‌ی، پیوستیت به ۷۰ هه‌زار سال هه‌یه).

ئایه‌تی ۱۳-۱۶

فَلِكُ رَقَبَةٍ، أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ، يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ، أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا الله‌ی عه‌ره‌ب و ئیسلام به موسلمانان ده‌ئیت، که له ریگی یه‌کیک له‌م کارانه ده‌توانن "عقبة" بپرن:

یه‌که‌م: گه‌رده‌ن ئازادکردن (ئازادکردنی کوپله).

دووهم: یان خواردندانی هه‌تیویکی نزیک له خۆت له روژیکی سه‌خت و قاتوووقری.

سیه‌هم: یان خواردندانی هه‌زاریکی ده‌ست کورت.

هەر یه كۆيىك له مانه، واته مه رچ نیه ئازادکردنی كۆیله بێت، كه موسلمانان ده ئین له سوورتهی بلد ئاماژه كراوه به ئازادکردنی كۆیله.

وه كاتیک ئەم سوورته دابه زیوو، محمد سوپای نه بووه خه لك بكات به كۆیله. وه ههروهها زۆربهی ئەوانه ی له ماوهی مه ككه ئیمان به محمد دههین، كۆیله بوون، محمد ئەم دهقهی دابه زاندوو، بۆ ئهوهی كۆیله ئیمانداره كانی ئازاد بكرین.

له المستدرک علی الصحیحین للحاکم فەرموودهیهك هاتوو به اسنادیكی صحیح عایشه ده ئیت، كاتیک (فَلَا افْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ، وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ) دابهزی، له پیغه مبهه پرسیار كرا؟

مَا عِنْدَنَا مَا نُعْتِقُ إِلَّا أَنْ أَحَدَنَا لَهُ جَارِيَةٌ سَوْدَاءٌ تَخْدُمُهُ ، وَتَسْعَى عَلَيْهِ ، فَلَوْ أَمَرْنَا هُنَّ فَرَزَيْنَ ، فَجِئْنَا بِالْأَوْلَادِ فَأَعْتَقْنَاهُمْ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ - : " لَأَنْ أُمَّتٍ بِسَوْطٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَمَرَ بِالزَّانَا ، ثُمَّ أُعْتِقَ الْوَلَدَ

ئیمه كۆیله مان نیه ئازادی بکهین تهنها ئهوه نه بێت ژنه كۆیله ی رهشمان ههیه ، ئه گهر فەرمانیان پێ بکهین زینا بکهن، مندالیان بێت و دواتر منداله كه ئازاد بکهین، چۆنه؟ پیغه مبهه گوتی قامچیك به كاریهینم له پینا و ریگای الله خۆشه و یستره لهوهی فەرمان بکهم به زینا، ئینجا مندالی زینا کهریك ئازاد بکهم. به گویرهی ئەم فەرموودهیه بێت، سوورتهی البلد سوورته تیکي مه دینهیه.

ئایهتی ۱۷

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

ئینجا ئهوه كه سه ده بێت یه كۆيىك بێت لهوانه ی كه ئیمانی هینا بێت به الله و محمد، وه پاسپارده بكات به خۆراگری و ئامۆزگاری بكات به دلوفانی. واته ناتوانیت "عقبة" بپریت ئه گهر ئیمانداران نه بێت به الله و محمد. لیره روون ده بێتهوه كه "عقبة" به مانای رۆژی قیامهت دیت.

ئايه تي ۱۸

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

ده لئيت: ئەوانه ياوه راني دهسته راستي الله ن (بهه شتیه کانن).

ئايه تي ۱۹-۲۰

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

ده لئيت: به لام ئەوانه ی کوفریان کرد به ئایه ته کانمان، ئەوانه یاوه رانی دهسته چه پن (دۆزه خین).

وه ئاگری دۆزه خ به سه ریاندا کراوه ته وه.

کۆتایی سووره ته که.

(۳۶)

سوورهتی الطارق (شه وگهر)

۱- وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

سویند به ئاسمان و تارق.

۲- وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

وه تو چوزانیت تارق چیه؟

۳- النَّجْمُ الثَّاقِبُ

ئهستیڤه کونکه ره.

۴- إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

هه موو گیانیک پاریزه ری له سه ره.

۵- فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

با مروف سه یربکات له چی دروست کراوه؟

۶- خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

له ئاویکی پرژاو درووست کراوه.

۷- يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

له نیوان پشت و تهخته ی سینگ دهرده چیت.

۸- إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

له راستیدا ئه و (الله) توانایی هه یه بیگه ریڤیتته وه.

۹- يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ

له و روزه دا نهینیه کانی دهرده که ون.

۱۰- فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

که نه هیژیکه ههیه وه نه هاریکار.

۱۱- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

وه سویند به ئاسمان که دهیگیږیتهوه.

۱۲- وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

وه زهوی که درز و قلیشی ههن.

۱۳- إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ

به دلنیاپی ئهوه قسهیه کی یه کلاکه رهوهیه.

۱۴- وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

وه ئه و قسانه گالته نین.

۱۵- إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

ئهوان به فیلکردن فیل ده کهن.

۱۶- وَأَكِيدُ كَيْدًا

وه منیش فیلیک ده کهم.

۱۷- فَمَهْلِكِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا

ده ماوه به کافره کان بده ماوهیه کی کهم.

شروقه و تبينى

ثايه تي ۱-۳

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ، النَّجْمُ الثَّاقِبُ
سویند به ناسمان و طارق.

ئینجا ده لیت: وه تو چوزانیت طارق چیه؟

ئینجا له ثايه تي ۳ وه لام ده داته وه و ده لیت: (طارق) نه ستیره یه کی کونکره.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

أَقْسَمَ رَبُّنَا بِالسَّمَاءِ وَبِالطَّارِقِ الَّذِي يَطْرُقُ لَيْلًا مِنَ النُّجُومِ الْمُضِيئَةِ ، وَيَخْفَى نَهَارًا ،
وَكُلُّ مَا جَاءَ لَيْلًا فَقَدْ طَرَقَ

خوداکه مان سویندی خواردوو به ناسمان وه به طارق که شهوانه ده گهریت،
له نه ستیره پرشنگذاره کانه، به روژ ون ده بیت، وه ههر شتیک که به شهو دیت
پی ده گوتریت شهو گهر.

وه ده لیت (النجم الثاقب) واته نه وه نه ستیره یه که رووناکیه که ی پرشنگذاره و
ده دره وشیتته وه.

وه ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت: به نه ستیره ده گوتریت طارق،
چونکه به شهو به دیار ده که ویت و به روژ ون ده بیت، وه فهرمووده یه کی
صحیحی پیغه مبه پرشتیوانی له م بوچوونه ده کات که نهی کردوو.

أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، وَاتَه پیاو به شهو به سهر ژنه که یدا بیت.

وه ده لیت واته به شهو له کتوو پریکدا بگهریتته وه ماله وه.

الرازی له مفاتیح الغیب ده لیت: به لام طارق نهوا هه موو شتیکه که به شهو دیت
جا نه گهر نه ستیره (هه سار) بیت وه یان شتیکه تر بیت، طارق (شهو گهر) به
روژ نابیت، وه به لگه بو نه مه قسه ی موسلمانانه که له نیزاکانیان ده لیت: په ناگه
ده بهینه بهر الله له شهو گهر (طوارق اللیل)، وه له پیغه مبه ده گیرنه وه که نهی
کردوو پیاو به شهو بگهریتته وه ماله که ی.

الزمخشري له الكشاف، و البيضاوي له انوار التنزيل ده لئين (النجم الثاقب) واته
پرشنگدار وهك ئه وهى به ترووسكاييه كهى تاريكايى ئاسمان كون بكات.

الجلالين (السيوطى و المحلى) ده لئين: هه موو شه و گه ريك به ئه ستيره وه پيى
ده گو تریت طارق، چونكه به شه و به ديار ده كه ویت.

القرطبي له جامع لاحكام القران ده لیت: "الطارق" واته ئه ستيره، وه ئه م ناوهى
ليزراوه چونكه له شه و به ديار ده كه ویت، وه عه رب به هه موو شه و گه ريك
ده لیت طارق.

وه له صحيح مسلم، فه رمووده يه ك هاتووه كه جابر ده لیت:

نَهَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَطْلُبُ
عَثْرَتَهُمْ

پيغه مبهه نه هى كرد كه پياو شه وانه به سهه ر خانه واده كهيدا بچیت، (بو ئه وهى
بزانيت) خيانه تى لى ده كه ن يان بو دوزينه وهى كه موو كووريان.

وه له صحيح البخارى و مسلم فه رمووده يه ك هاتووه، كه محمد نه هى كردووه
پياوان ته گهه ر له سه فهه ر گهه رانه وه، به سهه ر ماله وه دا بچن.

نهى النبي صلى الله عليه وسلم أن يطرُق المسافر أهله ليلًا لكي تَمْتَشِطَ الشَّعِثَةَ
وَتَسْتَجِدَّ الْمُغِيبَةَ (بو ئه وهى ژنان مؤله تيان پى بدریت قزبان چاك بكهه ن و به ريان
بتاشن و لووس بكهه ن).

(الثَّاقِبُ) واته كونكهه ر، له (ثقب) كونه وه هاتووه، (النَّجْمُ الثَّاقِبُ) واته
ئه ستيرهى كونكهه ر، كه شه يتانه كان كون ده كهه ن كاتيك له ئاسمانه كان نزيك
ده بنه وه، وهك ئايه تى ۱۰ سووره تى الصافات ده لیت:

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

ته نها ئه و شه يتانانه نه بيت كه چرپه يه ك ده رفينن، ئه وا توپه له يه كى كونكهه ر
به دوايانه وه ده كه ویت.

وه ابن منظور له لسان العرب سه بهاره ت به وشه ي "ثاقب" ده لیت:

وَقَوْلُهُ تَعَالَى: وَالطَّارِقِ قِيلَ: هُوَ النَّجْمُ الَّذِي يُقَالُ لَهُ كَوْكَبُ الصُّبْحِ،
وَمِنْهُ قَوْلُ هِنْدِ بِنْتِ عُتْبَةَ، قَالَتْ يَوْمَ أَحَدٍ تَحَضُّ عَلَى الْحَرْبِ

نَحْنُ بَنَاتُ طَارِقٍ نَمْشِي عَلَى النَّمَارِقِ

وَالدُّرُّ فِي الْمَخَانِقِ إِنْ تُقْبِلُوا نَعَانِقِ

أَوْ تَدْبِرُوا نُفَارِقِ فِرَاقَ غَيْرِ وَامِقِ

وه الله ده لیت، (سویند به ناسمان و به طارق)، ده لین نه و نه ستیره یه که پی
ده گوتریت نه ستیره ی به ره به یان، وه هیند کچی عتبه (ژنی ابو سفیان) له شه ری
رؤژی ئوحد هانی (موشریکه کانی) ده دا بو شه ر و ده یگوت:

ئیمه کچانی "طارق" ین له سهر فهرش ده رۆین

دور له گهرده نمانه نه گهر هیرش بکه ن له باوه شتان ده گرین

نه گهر رابکه ن لیتان جیا ده بینه وه جیا بوونه وه یه کی ناخوشه ویستانه

ابن منظور ده لیت "طارق" "أَيُّ أَنْ أَبَانَا فِي الشَّرَفِ وَالْعُلُوِّ كَالنَّجْمِ الْمُضِيِّ"،
واته باوکانمان خاوه ن شه ره ف و پایه ی به رزن، وه ک نه ستیره ی پرشنگدار.

هوکاری دابه زین: الواحدی له اسباب النزول و القرطبی له الجامع لاحكام القران
و الزمخشری له الکشاف، الرازی له مفاتیح الغیب، ده لین:

جاریکیان پیغه مبه ر له گه ل ابو طالب دانیشتبوو، نه ستیره یه ک نزم بووه، زهوی
پر کرد له رووناکی، ابو طالب ترسا و گوتی نه وه چی بوو؟ پیغه مبه ر گوتی: نه وه
نه ستیره بوو گیرایه شه یتان، وه نه وه نیشانه یه که له نیشانه کانی الله، ابو طالب
سه رسام بوو، وه نه م ۳ نایه ته دابه زین.

پوخته:

یه که م: "طارق" واته شه وگهر

دووهم: به هه موو نه ستیره یه ک که به شه و به دیار ده که ویت ده گوتریت "طارق"

سَيِّهَم: طارق له سهردهمی جاهیلی و پیش ئیسلام به کارهاتوو، ههروهك چۆن هیندی ژنی ابی سفیان، به کاریهتیناوه بۆ هاندانی کافرهکان که شهر بکهن دژ به موسلمانان، له شهری ئوحد.

چوارهم: فهرموودهکانی محمد پیمان دهلین "طارق" واته شهوگهر

پینجهم: له ئایهتی ۳، قورئان پیمان دهلین، که طارق واته "النجم الثاقب" واته ئهستیره کونکه که شهیتانهکان کون دهکات.

شه شههه: هوکاری دابهزینی ئەم دهقه پیمان دهلین که "طارق" واته ئهستیره کی پرشنگدار و کونکه.

پرسیاری من ئهوهیه: موسلمانان شهرم ناکهن درۆ دهکهن و ئەم ۳ ئایهتیهان کردوو به ئیجازی زانستی، که گوايه ئهستیره که له ئاسمان، دهنگیکی لیوه دیت ههروهك چۆن له دهرگا دهدهیت و دهنگ درووست دهکات.

هه ی جاهیل و نهزانینه، بۆ ئهوهی دهنگ درووست بیت و بگوێزیتهوه پیویست به ناوهند دهکات. دهنگ له بۆشایی ناگوێزیتهوه چونکه ههوا ی تیدا نییه.

ئایهتی ۴

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

واته: هه موو خودیک ئهوهی له سهریه تی پارێزه ریک.

(ما) زیادهیه و ماناکه ی تیک داوه، ئایه ته که ده بیت به م شیوهیه بیت:

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَعَلَّيْهَا حَافِظٌ

ماناکه ی ده بیت: له سه ره موو خودیک پارێزه ریک ههیه.

(حافظ) (پارێزه ریک) واته فریشتهیه کی پارێزه ره.

ئايه تي ۷-۵

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ، خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ، يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ
 دهبا مروّف سهيربكات له چى درووستكراوه، له ئاويكى پرژاو درووستكراوه، له
 نيوان پشت و تهخته سينگه وه دهرده چيْت.

واى لهم كاره ساته زانستيه واى لهم گالته جاريه.

ئەم ۳ ئايه ته دان پيانانيكى روون و يه كلا كه ره وه يه، كه له روانگه ي قورئانه وه:

يه كه م: ته نها پياو به رپسه له درووستكردنى مندال (له سووره ته كاني پيشوو
 ئاماژه مان به م راستيه كرد)، چونكه ده ئيت له ئاويكى پرژاو. ته نها پياو ئاوى هه يه
 كه ده پرژيْت و فيچقه ده كات.

دووهم: ئاوى پياو له نيوان پشت و تهخته سينگه وه دهرده چيْت (نهك له گون)

له قورئاندا به هيچ جورتيك ئاماژه به گون نه كراوه.

ئەوهى سهيره الله اكبر ده ئيت، ئاده مم له خوّل به ههردووك دهسته كانم
 درووستكردوو، وهك ئايه تي ۷۰ سووره تي ص ده ئيت:

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي

(الله) گو تي ئەي ئيبليس ئەوه بو كر نوشت نه برد بو ئەوهى به دوو دهسته كانم
 درووستم كردوو.

كه واته ده بيت هه ر خو ي به دهسته پيروزه كاني كيسه ي گون و دوو هيلكه گوني
 بو ئاده م كرد بيت، وهك ئايه تي ۲۹ سووره تي الحجر ده ئيت:

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

هه ركه شيوهم پييدا و روحي خو م فوو كرده ناويه وه، كر نو شي بو بهن.

تو بلي الله گوني پياوى بو جوانى درووست نه كرد بيت؟ يان تو بلي بو ئەوه
 درووستى نه كرد بيت كه رپه وي ميز له نگر بگريْت وه راسته و چه په نه كات؟
 به تايبه تي چونكه زوربه ي ئازاره كاني گو ر به هو ي دلۆپه ميزه وهن.

الله گيان په ناگه به تو له ئازارى گو ر.

مروّف سه دهه ها سال بهر له محمد زانیویه تی که گون بهر پرسیه له درووست کردنی توّواو و سیفاته کانی نیرینه، به لام محمد و خوداکه ی ئەم راستیه یان نه زانیووه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

{ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ } واته توّواو، که ده ده چیت ده پرژیت له پیاو و ژندا، مندالیان لی درووست ده بیت، به مؤله تی الله، وه له بهر ئەوه ده لیت { يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ } واته پشتی پیاو، و ته خته سینگی ژن، که سینگی ده کات.

امام البیضاوی له انوار التنزیل ده لیت:

شکووگومانی تیدا نییه که می شک مه زنتین ئەندامه له درووست کردنی توّواو، وه له بهر ئەوه ئەوه پیاوانه ی زور جووت دهن و ده پرن می شکیان لاواز ده بیت.

الجلالین ده لین، توّواوی پیاو له پشتیه وه و توّواوی ژن له سینگیه وه ده ده چیت.

الرازی له مفاتیح الغیب ده لیت: سه بارهت بهم ئایه ته دوو تیروانین هه یه:

یه که م: مندال درووست ده بیت لهو ئاوه ی له پشتی پیاو و سینگی ژنه وه ده ده چیت.

دووهم: مندال درووست ده بیت ته نها له ئاوی پیاو که له پشت و سینگیه وه ده ده چیت.

ئینجا ده لیت به لگه ی دووه میان ئەوه یه: الله پرونی کردۆته وه که مروّف (مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ- له ئاویکی پرژاو) درووست بووه، وه ئەوه ی بهمه وه سف ده کریت توّواوی پیاوه، ئینجا ئەم ئایه ته لکینراوه به فه رمانی (یخرج- ده ده چیت) واته ئەم ئاوه پرژاوه ده ده چیت له نیوان پشت و سینگی، وه ئەوه به لگه یه که مندال ته نها له ئاوی پیاو درووست ده بیت.

ئینجا الرازی ده لیت: وه لامی یه که میان بو دووه میان ئەوه یه که مندال له ئاوی پیاو و ئاوی ژن درووست ده بیت، چونکه ئاوی پیاو به ته نها که مه و به ش ناکات بو مندال درووست کردن، وه پیغه مبه ر له فه رمووده یه کدا گوتوو یه تی: ئە گه ر ئاوی پیاو به سه ر ئاوی ژن زال بوو، منداله که کور ده بیت و له پیاوه که یان که سوکاری نزیک پیاوه که ده چیت، وه ئە گه ر ئاوی ژنه که زال بوو به سه ر ئاوی پیاوه که، ئەوا منداله له ژنه که و که سوکاری ژنه که ده چیت.

وه الرازی له وه لآم به مولحیده کان ده لئیت: تۆواو له میشک درووست ده بیئت، له بهر ئه وه ده بینیت شیوهی تۆواو له میشک ده چیت (له رووی پهنگ و خهستیه وه)

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لئیت:

إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ النَّظْفَةَ مِنْ جَمِيعِ أَجْزَاءِ الْبَدَنِ وَلِذَلِكَ يُشْبَهُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ كَثِيرًا .
وَهَذِهِ الْحِكْمَةُ فِي غَسْلِ جَمِيعِ الْجَسَدِ مِنْ خُرُوجِ الْمَيِّ . وَأَيْضًا الْمُكْتَرُ مِنَ الْجَمَاعِ
يَجِدُ وَجَعًا فِي ظَهْرِهِ وَصُلْبِهِ وَلَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا لِخُلُوقِ صُلْبِهِ عَمَّا كَانَ مُحْتَبَسًا مِنَ الْمَاءِ

به دُنیا ییه وه ئیمه ده زانین که تۆواو له هه موو به شه کانی له شه وه یه، وه له بهر ئه وه مروّف زور له دایک و باوکی ده چیت. وه حیکمه تی شۆرینی هه موو له ش له دوای ده رچوونی تۆواو له وه دایه (تۆواو له هه موو له شه وه ده رده چیت). وه ههروه ها پیاویک که زور جووت ده بیئت و ده په ریّت، هه ست به ئازار ده کات له پشتی، وه ئه م ئازاره به هوی هیچ شتیکه وه نییه ته نها به تال بوونه وه ی پشت نه بیئت له م تۆواوه ی که تیایدا قه تیس ببوو.

وه الطبری له جامع البیان و الزمخشری له الکشاف، هه مان شت که م تا زور وه ک ابن کثیر ده لئین.

القرطبی و الزمخشری ده لئین: له تۆواوی پیاو ئیسک و ده مار درووست ده بیئت وه له ئاوی ژن گوشت و خوین.

وه له صحیح مسلم فه رمووده یه ک هاتوو، محمد گو تویه تی:

ماء الرجل أبيض وماء المرأة أصفر، فإذا اجتمعا فعلا مني الرجل مني المرأة أذکرا
بإذن الله، وإذا علا مني المرأة مني الرجل أنثا بإذن الله

ئاوی پیاو سپیه وه ئاوی ژن زه رده، ئه گه ر کۆبوونه وه و ئاوی پیاو زال بوو به سه ر ئاوی ژن، ئه وا منداله که نیرینه ده بیئت به مؤله تی الله، خو ئه گه ر ئاوی ژنه که زال بوو به سه ر ئاوی پیاوه که، ئه وا منداله که کچ ده رده چیت به مؤله تی الله.

چه ند خالئیک:

یه که م: له روانگه ی قورئانه وه، ژن دوو روۆلی هه یه له درووست کردنی مندال:

۱-خوینی سووری مانگانه: توواوی پیاو (نطفة) تیکه ل به خوینی سووری مانگانهی ژن ده بیت و ده یکتا به کلویهك خوین (علقة)، وهك چۆن هه وین شیر ده کات به ماست.

ئایه تی ۲ سووره تی الانسان:

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ (له راستیدا ئیمه مرو فمان له بریک شلهی تیکه ل دروست کرد).

واته بریک ئاوی پیاو + بریک خوینی سووری مانگانهی ژن = کلۆخوین (علقة).

وهك ئایه تی ۱۴ سووره تی المؤمنون ده ئیت:

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً (ئینجا له بریک ئاوه که کلۆخوینی کمان دروست کرد).

ابن منظور له لسان العرب، سه بارهت به مانای وشه ی (نطفة) ده ئیت:

وَالنُّطْفَةُ: الْمَاءُ الْقَلِيلُ يَبْقَى فِي الدَّلْوِ (النطفة واته بریک ئاوی که م که له ناو ده لو ده مینیت).

وه سه بارهت به وشه ی (علقة-علق) ده ئیت:

وَالْعَلْقُ: هُوَ الدَّمُ الْجَامِدُ الْعَلِيظُ، وَقِيلَ: الْجَامِدُ قَبْلَ أَنْ يَبْسَ ("العلق" واته خوینیکی مه یوی په ی، وه ده لین وشك، بهر له وهی وشك بیته وه)

له رووی زانسته وه (نطفة و علقه) هه له ن، چونکه مرو ف له یهك سپرم و یهك هیلکوکه دروست ده بیت، نهك له بریک ئا و کلۆخوینیك.

ابن کثیر سه بارهت به (علقه) ده ئیت: (نطفة) ده بیت به (علقه) واته، کلۆخوینیکی سووری لووله پی.

۲-ژن کیلگه یه: وهك چۆن کیلگه توو ده دریت و به ره مه که ی دانه ویله ده بیت، ژن به هه مان شیوه یه، کیلگه یه که که پیاو تووی ده دات و به ره مه که ی مندال ده بیت.

ئايەتى ۲۲۳ سوورەتى البقرة :

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ (ژنە كانتان كىلگە تانن چۆن ئارەزوو دەكەن و ابیانكىلن).

۳- لە قورئاندا بە ھىچ جۆرىك باس لە ھىلكۆكەى ژن نە كراوھ.

۴- فەرموودەكەى محمد، كە باسى ئاوى ژن دەكات.

دووھم: نە تۆواوى پياو لە پشت درووست دەبىت وە نە ئاوى ژن لە سىنگ.

تۆواوى پياو لە گون درووست دەبىت، وە كۆرپە لە درووست دەبىت كاتىك ھىلكۆكەى ژن كە لە ھىلكە دانەوھە دەردەچىت، دەپىتىنرىت بە تۆواوى پياو.

سىھەم: رەگەزى منداڵ ھىچ پەيوەندى بەوھە نىيە كە ئايا ئاوى پياو زال دەبىت بەسەر ئاوى ژن، وە يان ئاوى ژن زال دەبىت بەسەر ئاوى پياو. چونكە لە بنەرەتەوھە، ئاوى ناو زىي ژن، ھىچ پەيوەندى نىيە لە درووست كردنى پىكھاتەى كۆرپە، بەلكو سىپىرى ھەلگىرى كرۆمۆسۆمى " ئىكس " كاتىك ھىلكە دەپىتىنرىت دەبىتە ھۆى درووستبوونى كۆرپەلە كى مېنە، وە كاتىك سىپىرى ھەلگىرى كرۆمۆسۆمى " وای " ھىلكۆكە دەپىتىنرىت، ئەوا كۆرپەلە كى رەگەز نېرىنە درووست دەبىت.

پرسىيار: محمد چۆن زانىوئەتى تۆواوى پياو سىپە، وە لە فەرموودەلەك ھاتووە گوتوئەتى سىپى و خەستە، ئەگەر پىغەمبەر نەبووبىت و ئەو زانىارىيەى وەك وەحى بۆ نەھاتبىت؟!!!!!! سبحان اللہ.

چوارەم: ئەم ۳ ئايەتە زۆر رۆشن كە دەلېن:

۱- (مرؤف) لە ئاوىكى (ماء) پرژاۋ (دافق) درووستبووھە، واتە يەك ئاۋ كە دەپرژىت وە نەگوتوئە لە دوو ئاۋ، ئەگەر ئايەتە كە مەبەستى ئاوى پياو و ژن بوايە ئەوا دەبوايە بلىت:

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ يَنْ دَافِقِينَ

واتە: (مرؤف) دروستكراوھ لە دوو ئاوى پرژاۋ.

ئەگەر گریمانەى ئەوھمان کرد کە، ژن ئاوى ھەيە و ئاوەکەى ژنیش وەك پیاو دەپرژیت.

۲- ئینجا ئایەتە کەى دواتر دەئیت (يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ) واتە ئەو ئاوە لە نیوان پشت و سینگ دەردەچیت.

(يَخْرُجُ- دەردەچیت) بۆ ئاوە کە کە ئاوى پیاو دەگەریتەو. ئەگەر مەبەستی دەرچوونی دوو ئاو بووایە (ئاوى پیاو و ئاوى ژن) ئەوا دەبوا ئایەتە کە بلیت:

يَخْرُجَانِ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

واتە: **دەردەچن** لە نیوان پشت و سینگ.

وہ یان

یخرج ماء من الصلب و ماءها من الترائب.

واتە: ئاوەکەى (پیاو) لە پشت و ئاوەکەى (ژن) لە سینگەو دەردەچیت.

لە زمانى عەرەبى، (یخرج) بۆ تāk و (یخرجان) بۆ دوو دانە و (یخرجون) بۆ ۳ دانە و زیاتر دیت.

پوختە: ھەموو ئایەتە کانی قورئان سەبارەت بە کۆرپە لە ھەلەن.

گالینس کە زانایە کى تۆنانى بوو و لە سەدەى دووھم ژیاو، تێروانینە کانی زۆر لۆجیکترن لە چاو قورئان سەبارەت بە کۆرپە لە. گالینس دەئیت:

ھەر وەك چۆن پیاو تۆواوى ھەيە، ژنیش لە توخمى کۆرپە لەدا بەشدارە، بەلام گالینس ھەمان ھەلە دەکات کە دەئیت خوینی سوورى مانگانە لە پرۆسەى درووستبوونی کۆرپە لە بەشدارە.

ئەو کەسانەى کە دەئین بە شیوہیە کى زانستی باسى کۆرپە لەزانى لە قورئاندا کراو، چۆن دەتوانن درۆى شاخدارى لەم چەشنە بکەن؟ ئامۆزگارى من بۆ ئەو کەسانە ئەوہیە: لەھەر شوینیک باسى زانست کرا، پابەندى ئەم ئایەتەى قورئانە کەت ببە کە دەئیت " فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ " "بەجیيان بیلە تاوہ کو باسى بابەتیکى دیکە دەکەن".

ئايەتى ۸

إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

(اللہ) دەتوانیت بیگپریتەوہ

مەبەستی اللہى عەرەب و ئىسلام ئەوہیە: ئەو خودایەى كە مرؤفی لە برئىك ئاۋ، كە لە نیوان پشت و سینگەوہ دەردەچیت، درووستکردوۋە، ئەوا دەتوانیت، لە رۆژى قیامەت درووستىبكاتەوہ.

ئايەتى ۹-۱۰

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ، فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

اللہ دەلئیت، لە رۆژى قیامەت مرؤف زیندوۋ دەكریتەوہ، و نەینیه كانی دەردەخرین، وە ئەو كات نە هیزی هەیه وە نە هاریكار.

وشە كە دەبئیت (تُبْدَى) بئیت، كە بە مانای دەرخستن دئیت، نەك (تُبْلَى) كە بە مانای تاقىكردنەوہ دئیت. واتە دەبئیت بەم شیۋەیه بئیت:

يَوْمَ تُبْدَى السَّرَائِرُ، فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

رۆژئىك كە نەینیه كانی بەدیاردەخریت، ئەوا هیچ هیزئىك و هاریكارئىكى نابئیت.

ابن كئیر لە شروڤهى ئەم ئایەتە دەلئیت، لە هەردوۋ صحیحە كە (البخارى و مسلم) فەرموودەیهك هاتوۋە كە پئىغەمبەر گوتوۋیەتى:

يرفع لكل غادر لواء عند استه يقال: هذه غدره فلان بن فلان

لە رۆژى قیامەت لای سمتى هەر سته مكارئىك، ئالایەك هەلده كريت و لەسەرى دەنووسرئیت ئەوہ فلان كورى فلانە.

وہ لە صحیح مسلم، فەرموودەیهك هاتوۋە دەلئیت، بەرز و نزمى ئالە كە بە گوێرەى ئاستى سته مەكەى دەبئیت.

ثایه تی ۱۱-۱۴

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ، وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ، إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ، وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ
سویند به ئاسمان که ده گه ریته وه، وه سویند به زهوی که که لینداره، نه وه به
دنیا ییه وه قسه یه کی یه کلا که ره وه یه، وه گالته نییه.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، (وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ) واته سویند به ئاسمان
که خاوهن بارانه، وه به باران گوتراوه (الرجع) چونکه باران تیایدا دیت و
ده گه ریته وه و دووباره ده بیته وه، (وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ) واته خاوهن درز، چونکه
زهوی به گز و گیا و روهک کون ده بیت و درز ده بات. وه نه وه قسه ی
شروقه که ران و زمانانانه.

السیوطی له الدر المنثور ده لیت، عبد الرزاق والفریابی و عبد بن حمید و البخاری
له " التاریخ الکبیر " و ابن جریر الطبری و ابن المنذر و ابن ابی حاتم و الحاکم (وه به
صحیحی داناوه) و ابن مردویه، ده لیت ابن عباس گوتوو یه تی:

{ و السماء ذات الرجع } گوتوو یه تی باران له دوا ی باران (و الأرض ذات الصدع)
گوتوو یه تی روهک زهوی شهق ده کات.

واته (و الأرض ذات الصدع)، هه مان مانای ثایه تی ۲۶-۲۷ سووره تی عبس ده دات
که ده لیت: ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا
ئینجا زهویمان به شهق کردن شهق کرد و دانه و یله مان تیادا رواند.
له وه لاهی نه م دوو سوینده، الله ده لیت: نه م قسانه یه کلا که ره وهن و گالته نین.

ثایه تی ۱۵-۱۷

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا، وَأَكِيدُ كَيْدًا، فَمَهْلِكِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا

الله ده لیت: بیباوه ران پیلان داده ریژن بو فیل کردن وه منیش به فیل کردن فیل
ده که م، ده سا نه ی محمد مؤله ت به کافره کان بده، مؤله تیکی کورت ماوه.

ابن الجوزی ده لیت " مؤله تدان " به کافره کان به ثایه تی شمشیر له کار خراوه.
کو تاپی سووره ته که.

(۳۷)

سوورهتی القمر (مانگ)

۱- اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

کاته که ی نزیك بۆته وه و مانگ دوولهت ده بیت.

۲- وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

وه هه رکه نیشانه یه ک ببینن برۆا ناکهن و ده لئین جادووه و بهرده وام هه بووه.

۳- وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّرٍ مُّسْتَقِرٌّ

وه نکۆلیان کردووه و به دوا ی هه وه سه کانیا ن که وتوون، وه هه موو شتیك سنووری خو ی هه یه.

۴- وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

وه له م هه والانه ی بۆیا ن هاتووه ئه وه نده ی تیدایه که رایانچله کینیت.

۵- حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

ئه وپه ر ژیرمه ندیا ن تیدایه، به لام ئاگاداری بۆیا ن سوودی نییه.

۶- فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ

ده تو وازیا ن لی بینه بو رۆژیك که بانگده ر بانگیا ن ده کات بو شتیکی ناخوش.

۷- خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ

چاوشۆر له گۆره کانیا ن دهرده که ون، وه ک ئه وه ی کولله بن بلاوبینه وه.

۸- مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

به شله ژان و خیرای دهرۆن بو لای بانگده ره که، کافره کان ده لئین ئه مرۆ رۆژیکی

سه خته.

۹- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

پیش له مانهش میلله تی نوح نکۆلیان له بهنده که مان کرد و گوتیان شیته و گرفتار کرا.

۱۰- فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ

بانگی خودا که ی کرد، له راستیدا من شکستم هیناوه، ده پشتیوانی بکه.

۱۱- فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّثَمَرٍ

ئینجا هه موو ده روزه کانی ئاسمانمان کرده وه بو ئاو یکی به خور.

۱۲- وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

وه له زه ویدا کانیواه کانمان ته قانده وه، ئاوه کان به یه ک گه یشتن، به و بره ی بو ی دیاری کرابوو.

۱۳- وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَاحِ وَدُسِّرَ

وه هه لمانگرت له سه ر ئه وه ی له ته خته دار و بزمار بوو.

۱۴- تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ

له ژیر چاودیریمان ده رویشته، سزایه ک بو ئه وانه ی کوفریان کرد.

۱۵- وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ

وه وه ک نیشانه یه ک جیمان هیشت، ئاخو بیره وه ریک هه یه؟

۱۶- فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرٍ

ئاخو چۆن بوو ئه شکه نجه و هه ره شه کانم؟

۱۷- وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ

وه قورئانمان ئاسان کردوو وه بو بیرلیکردنه وه، ئاخو بیره وه ریک هه یه؟

۱۸- كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرِ

عاد نكوڻي ڪرد، ٿاخو چوڻ بوو ٿه شڪه نجه و هه ره شه کانم؟

۱۹- إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

ٿيمه ره شه بايه ڪي ساردي به رده و امان نارهه سهريان له رڙيڪي شووم.

۲۰- تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ

خه لڪه ڪه هه ٿده گرت، وهڪ ٿه وهي ڪو ته رهي دارخورماي هه لڪيشراو بن.

۲۱- فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرِ

ٿاخو چوڻ بوو ٿه شڪه نجه و هه ره شه کانم؟

۲۲- وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ

وه قورٿانمان ٿاسان ڪردووه بو بيرليڪر دنه وه، ٿاخو بيره وه ريك هه يه؟

۲۳- كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

وه ٿمود نكوڻيان له هه ره شه کانم ڪرد.

۲۴- فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعْرٍ

ٿه وه بوو گوتيان ٿايا مروڙيڪ له خو مان و پيادهي بڪهين؟ گهر وابڪهين ده ڪه واته ٿيمه له گومراي و ده به نگيدان.

۲۵- أَوْلَقِيَ الذُّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ

ٿايا له نيوانماندا په يام ته نها بو ٿه و دابه زيووه؟ به لڪو ٿه و دروڙنيڪي خو سه پينه ره.

۲۶- سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ

دواروڙ ده زانن ڪه ڪي دروڙن و خو سه پينه ره.

۲۷- إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

ٿيمه ميينه و شريڪ ده نيرين بو تاقير دنه وه يان، توش چاوڊيريان بڪهن و خوڙا گره.

۲۸- وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرِبٍ مُّحْتَضِرٌ

وه پښان رابگه يه نه که ئاوه که له نيوانيان دابه ش کراوه، هر يه کيکيان که نوره يان هات ده خونه وه.

۲۹- فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

بانگي هاوريپه کيان کرد، ئه وه بوو وه لامي دانه وه و وشتره که ي هه لزانند.

۳۰- فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرِ

ئاخو چون بوو ئه شکه نجه و هه ره شه کانم ؟

۳۱- إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

ئيمه ته نها يه ک گرمه مان نارده سهريان، ئه وه بوو بوون به پووشوويه لاش.

۳۲- وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

وه قورئانمان ئاسان کردووه بو بيرليکردنه وه، ئاخو بيره وه ريك هه يه ؟

۳۳- كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ

میلله تي نوح نکوليان له هه ره شه کان کرد.

۳۴- إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحْرِ

ئيمه به ردمان نارده سهريان ته نها خانه واده ي نوح نه بيت رزگارمان کردن له به ره به يانیکدا.

۳۵- نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

وه ک چاکه يه ک له لاي ئيمه، به م شيويه پاداشتي که سانیک ده ده ينه وه که سوپاسگوزارن.

۳۶- وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ

وه له زه برووزهنگي ئيمه ئاگاداري کردنه وه، به لام شکووگومانيان کرد له هه ره شه کان.

۳۷- وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

نیازیان بوو سواری میوانه کانی بن، چاوه کانیانم نابینا کرد، ده تام بکهن
ئه شکه نجه م و هره شه کانم.

۳۸- وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

له بهره بیانیکدا ئه شکه نجه یه کی بهره وام هاته سه ریان.

۳۹- فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرٍ

ده بچیزن ئه شکه نجه و هره شه کانم.

۴۰- وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

وه قورئانمان ئاسان کردوووه بو بیرلیکردنه وه، ئاخو بیره وه ریک هه یه؟

۴۱- وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

وه خانه واده ی فیرعه ون هره شه کانیان بو هات.

۴۲- كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاَهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

نکوئیان له هه موو نیشانه کانمان کرد، ئه وه بوو ئیمه گرتمان به گرتنی
ده سه لاتداری به توانا.

۴۳- أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّتِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

ئایا کافره کانی ئیوه چاکترن له وانه ی پيشووتان، وه یان پاکانه تان له ته خته ی
نوسراودا هه یه.

۴۴- أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ

وه یان ده لاین ئیمه گشتمان سه رده که وین؟

۴۵- سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

گشتیان شکست دینن، وه پشت ده کهن و راده کهن.

۴۶- بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرٌ

به لکو کاته که (قیامهت) واده یانه، وه کاته که (قیامهت) سه ختر و تالتره.

٤٧- إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ

له راستيدا تاوانباران له گومراي و ئاگردان.

٤٨- يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

ئەو رۆژە لەسەر چاوە لە ناو ئاگر رادە کێشریڤ، (پێیان دە گوتریت) بچێژن ئازاری (سقر) دۆزەخ.

٤٩- إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

له راستيدا هەموو شتێکمان بە برو چارەنووسی دیاریکراو دروستکردوو.

٥٠- وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمَحٍ بِالْبَصَرِ

وہ فەرمانی ئێمە تەنھا یە کجارە یە وەك چاوتر وکانیکە.

٥١- وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ

زۆری هاوچە شنی ئیوهمان قەر کردوو، ئاخۆ کەسێک وەبیری دیت؟

٥٢- وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

وہ هەر کاریک کردوو یانە لە تەختە دایە.

٥٣- وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَظَرٌّ

وہ هەموو بچووکیک و گەورە یەك نووسراو.

٥٤- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

له راستيدا خوداترسان له باخچه کان و رووبارن.

٥٥- فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

له جیندیشینی پەسند لای پادشایە کی بەتوانا.

شروقه و تبينى

ئاپتە ۱

اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

كاتە كە نزيك بۆۈە و مانگ دوولەت بوو.

لە ۴۸ ئاپتە قورئاندا وشەى (الساعة/ساعة) هاتوۈە، لە ھەر ھەموويان بە ماناى رۆژى زىندووبوونەۈە هاتوۈە.

لەم دەقەدا اللەى عەرەب و ئىسلام ئاماژە بە يە كىك لە نىشانە كانى رۆژى قىامەت دەكات و دەئىت: ھەر كە كاتە كە (رۆژى قىامەت) نزيك بۆۈە، مانگ دوولەت دەبىت.

موسلمانان دەئىن محمد مانگى دوولەت كىردوۈە. ئايا ئەم ئىدعايە ھىچ بنەمايە كى ھەيە؟

من دەئىم بە راستى شەرەمە مروّف پىيى وابىت كە مانگ دوولەت بوۈە. ۈە شەرەمى گەرەتر ئەۈەيە كە درۆ بە ناۈى ناسا دە كەن و دەئىن ناسا سەلماندوۈيەتى، ۈە يان كاتىك ئارمىسترونگ چوۈ بۆ سەرمانگ ئاسەۈارى دوولەت بوۈنى مانگى بىنى. لىرە بە پىۈىستى دەزانم ئاماژە بە چەند خالىك بكەم:

يە كەم: موسلمانان پىيان ۈايە مانگ دوولەت بوۈن، يارىە كى پلەى ستىيشن ئاسايىە، دە كرېت دياردە كە روۈبدا، ئىنجا بگەرپتەۈە بارودوۈخى جارانى خۆى.

ئە گەر مانگ دوو لەت بىت ژيان لە زەۈيدا ئەستەم دەبىت، بە ھۆى گۆرانكارى بەسەر دياردەى "مد و جزر" ى دەريكان و سەرھەلدانى بەردەۈامى سونامى و بوۈمەلەرزە و بووركان و كۆبوۈنەۈەى گازە زىانبەخشە كان و گۆرانكارى بەسەر پلەى گەرماى زەۈى، ھتد، ئە گەر، ۈە تەنھا ئە گەر، گريمان كە لەتىك لە لەتە كانى مانگ يان ھەردوۈ لەتە كان بەرزەۈى ناكەۈن.

دوۈەم: ئە گەر لە شوئىنك دوو لەتبوۈنى مانگ بىنرېت، ئەۈا دەبىت لە ھەموۈ ئەۈ شوئىنانە بىنرېت كە تيايدا شەۈە. ھىچ بەلگەيەك لە دەرەۈەى سەرچاۈە

ئىسلاميه كان بوونى نيهه كه بليت مانگ دوولت بووه: وهك سه رچاوه يونانى و رومي و يه هوودى و ئهرمه نى و ساسانيه كان، به تايبه تي ئه و شارستانيه تيانه ميژوونوس و فهله كناسى بليمه تيان هه بووه له و سه رده مهى محمدى تيا دا ژياوه.

الشوكانى له فتح القدير ده لئيت:

لأنه لو انشق في زمن النبوة لم يبق أحد إلا رآه لأنه آية والناس في الآيات سواء
ئه گهر مانگ دوولت بووييت له سه رده مى پيغه مبه ر، ئه وا هيچ كه سيك نه ده ما
كه نه بينييت، چونكه نيشانه يه، وه خه لك بو بيني نيشانه كان (ديارده كان)
وهك يهك وان.

سيههم: له ٤٨ ئايه تي قورئاندا وشه ي (الساعة/ساعة) هاتوو، له ههر
هه موويان به ماناي روي زيبدوو بوونه وه هاتوو. بوچي ئه م ده قه يان جياوازييت
و به ماناي ئان و ساتي محمد بيت؟

ته نانه ت له خودى سووره تي القمر دوو جاري تر وشه ي (الساعة) هاتوو له ئايه تي
٤٦ كه ده لئيت:

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ

واته كاته كه واده يانه، وه كاته كه سه ختر و تالتره بو يان.

كاته كه واته كاتي زيبدوو بوونه وه (قيامه ت).

من تحداى موسلمانان ده كه م، يهك ئايه تي قورئانم بو بينن كه (الساعة) به
مانايه كي جياواز له ماناي (قيامه ت) هاتبيت.

چاره م: تاوه كو دابه زيني ئه م سووره ته، (سه يري سووره ته كاني پيشوو بكه ن)
هيچ كام له كافر و موشريكه كان داواي ئه نجامداني موعجيزه يان له م محمد
نه كردوو.

پينجه م: الله اكبر له ده يه ها ئايه ت رت ده كاته وه كه موعجيزه به محمد بدات،
وه ده لئيت تاكه موعجيزه قورئانه و ته واو.

له ئايه تي ۵۰ سووره تي الكهف كافر و موشريكه كان داواي موعجيزه له محمد ده كه ن و ده لئین:

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
گوتیان: نه گهر محمد موعجيزه يه كي له لايه ن خودا كه يه وه بو دانه به زیت (نه وا ئیمان ناهینین)، نه ی محمد بلی به لكو موعجيزه لای الله يه، وه من ته نها هوشيارده ريكي روشنم.

ئینجا له ئايه تي ۵۱ ده لئیت:

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

نه ی به سیان نییه که ئیمه په رتوو کی کمان (قورئان) دابه زاندوو به بیان ده گوتريته وه، راستی له مه دا په حمه ت و وه بیرهيئانه وه هه يه بو خه لکانیک که ئیمان ده هینین

اللهی عه رب و ئیسلام ده لئیت: تاکه موعجيزه بو محمد قورئانه و ته واو.

شه شه م: وه محمد صلعم، خوی پشتر راستی ده کاته وه، که تاکه موعجيزه پي درابیت، وه حی و قورئانه.

فه رمووده يه ك له صحيح البخاری و مسلم و صحيح الجامع للالبانی هاتوو، ابو هريرة ده لئیت پیغه مبهري الله گوتی:

مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ

هیچ پیغه مبهريك له پیغه مبهران نه بووه که موعجيزه ی پي نه درابیت و خه لك به هو يه وه ئیمانی نه هینابیت، به لام نه وه ی به من دراوه ته نها وه حیه له لايه ن الله وه، وه هیوادارم که له روژی قیامه ت زورترین شوینکه وتووم هه بیت.

حه وته م: شایه ته کان و ناوه روکی ریوايه ته کانی دووله ت بوونی مانگ:

هه شته م: السیوطی له الاتقان في علوم القرآن ، له پیناسه ی موعجيزه ده لئیت:

اعْلَمْ أَنَّ الْمُعْجِزَةَ أَمْرٌ خَارِقٌ لِلْعَادَةِ مَقْرُونٌ بِالتَّحْدِي سَالِمٌ مِنَ الْمُعَارِضَةِ

واته: موعجيزه كاريكه له دهرهوهى عادهت، و تهحهدايه و سهلامهته له بهرهنستی.

لهم پیناسهیهدا السیوطی ئاماژه به چهند خالیك دهكات:

یه کهم: موعجيزه رووداویکه روودهات که له دهرهوهى یاساکانی سرووشته.

دووهم: موعجيزه که ئه نجام دهدریت وهك تهحهدايهك بو نه یاران.

سیههم: وه ده بیت زوریک خه لک، به تایبهتی له نه یاران، موعجيزه که ببینن، وه موعجيزه که شکووگومان هه لنه گریت.

تاکه کهس که ئیدعا دهكات موعجيزه ی دوولت بوونی مانگی بینیبیت عبدالله بن مسعوده. به لام شایه ته کان چوار شایه تن (عبدالله بن مسعود و عبدالله بن عمر و عبدالله بن العباس و انس بن مالک).

یهك کافر و موشریک نه یانبینیوو، وه بریار وایه موعجيزه بو ئه وه بیت که نه یاران ببینن بو ئه وهی بروا بکه ن و ئیمان بهینن.

ریوایه ته کان صحیح البخاری که ابن مسعود باس له رووداوی دوولت بوونی مانگ دهكات:

۱- انشق القمر على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم شقين، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: اشهدوا

واته مانگ کهرت بوو بو دوو لهت له سهردهمی پیغه مبهه، پیغه مبهه گوتی شایهت بن.

۲- انشق القمر على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم فرقتين، فرقة فوق الجبل وفرقة دونه فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم اشهدوا

مانگ بوو به دووله ته وه له سهردهمی پیغه مبهه، له تیکیان له سهه چیاکه بوو، وه له تیکیان له پشت چیاکه، وه گوتی شایهت بن.

وه له صحیح مسلم هاتوو، ابن مسعود ده لیت:

انشق القمر على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم فلقتين فستر الجبل فلقة وكانت فلقة فوق الجبل

مانگ لهت بوو له سهرده می پیغهمبه ر بوو دوو لهت، به شیکیان له پشت چیاکه دیار نه بووه، به شیکیان له سه ر چیاکه بوو.

له مسند امام احمد ریوایه تیک هاتووه، به اسنادیکی صحیح ابن مسعود ده لیت: انشق القمر علی عهد رسول الله صلی الله علیه وسلم حتی رأیت الجبل بین فرجتي القمر

مانگ له سهرده می پیغهمبه ر دوولهت بوو، ته نانهت چیاکه م بینی له نیوان دوو له ته که ی مانگ.

۳- اُنشِقَ الْقَمَرُ وَنَحْنُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِنَى فَقَالَ " اَشْهَدُوا ". وَذَهَبَتْ فِرْقَةٌ نَحْوَ الْجَبَلِ وَقَالَ أَبُو الضُّحَى عَنْ مَسْرُوقٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ اُنشِقَ بِمَكَّةَ له گه ل پیغهمبه ری الله بووین، مانگ دوو لهت بوو له ناوچه ی "منی" و له تیکیان چوو به ره و چیاکه، پیغهمبه ر گوتی شایهت بن.

وه له ریوایه تیک ابن مسعود گوتوو یه تی له "مه ککه" دوولهت بوو.

الحاکم له المستدرک علی الصحیحین، ریوایه تیک اخرج کردوو ه (صحیح علی شرط الشیخین)، عبدالله بن مسعود گوتوو یه تی:

رَأَيْتُ الْقَمَرَ مُنْشَقًا بِشِقَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ بِمَكَّةَ قَبْلَ مَخْرَجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ، شِقَّةٌ عَلَى أَبِي قُبَيْسٍ ، وَشِقَّةٌ عَلَى السُّوَيْدَاءِ

مانگم بینی دوو جار له مه ککه دوولهت بوو، پیش نه وه ی پیغهمبه ر کوچ بکات (بو مه دینه)، له تیک له سه ر کیوی ابي قوبه یس بوو، وه له تیک له سه ر کیوی سوهدا بوو.

ابو نعیم له دلائل النبوة، ریوایه تی فه رمووده یه کی ابن مسعود ده کات، که گوتوو یه تی:

انشق القمر ونحن بمكة، فلقد رأيت أحد شقيه على الجبل الذي بمنى ونحن بمكة

مانگ دوولهت بوو وه ئیمه له مه ککه بووین، هه ردووک له ته که یم بینی له سه ر نه و چیا یه ی له "منی" یه وه ئیمه له مه ککه بووین.

وه ههروهها له "دلائل النبوة" لابی نعیم فهرموودهیه کی تر هاتوو، ابن مسعود سویند دهخوات و دهئیت:

رأيت القمر والله منشقاً باثنتين بينهما حراء

سویند به الله، مانگم بینی لهت بوو بو دوو لهت له نیوانیان کیوی "حراء" هه بوو.

قسه کانی ابن مسعود سه رتاپای ناکوکین، به واتیه کی تر فهرمووده که درویه و درووست کراوه، وه یان خودی ابن مسعود، ئەم چیرۆکهی، چیرۆکی دوولت بوونی مانگی، داتاشیوو.

ناکوکیه کان:

۱- شوینی دوولت بوونی مانگ: مینا بوو یان مه که بوو؟

۲- ههردوو لهته که دیار بوون و کیو له نیوانیان بوو. یان لهتیک دیاربوو، وه لهتیک له پشت کیوه که بوو؟

۳- کامه کیو بوو: ابي قبیس یان سویداء یان حراء.

به ره له دابه زینی سوورتهی النجم (که به گویرهی ریزبهندی دابه زین، ژماره بیست و سی یه)، کومه ئیک موسلمانان که ابن مسعود یه کیکیان ده بیته، به سه روکایه تی عوسمانی کوری عفان کوچ ده کهن بو لای نجاشی له حه به شه، له مانگی ره جه بی سالی پینجه می پیغه مبه رایه تی محمد.

ابن کثیر له البداية و النهاية ده ئیت، یه کیک له و که سانهی که کوچی کرد بو حه به شه ابن مسعود بوو، له گه ل براکهی که ناوی عتبه بوو.

ابن اثیر له اسد الغابة و الذهبی له سیر اعلام النبلاء ده ئین، ابن مسعود کوچی کرد بو حه به شه.

وه له مسند احمد، ریوایه تیک هاتوو، ابن مسعود ده ئیت:

بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى النَّجَاشِيِّ، وَنَحْنُ نَحْوُ مِنْ ثَمَانِينَ رَجُلًا

ئینجا ده ئیت: ثُمَّ تَعَجَّلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ حَتَّى أَدْرَكَ بَدْرًا

پیغمبر ٲیمه ی نارد بو لای نه جاشی، وه ٲیمه ٣٨ ٲیاو بووین.

ٲینجا ده ٲیت: عبدالله بن مسعود له گه رانه وه ی له حه به شه په له په لی کرد تاوه کو توانی فریای شه ری بدر بکه وٲت.

واته: عبدالله بن مسعود سالی ٲینجه می پیغمبرایه تی محمد کوچی کردووه بو حه به شه (به ر له دابه زینی سووره تی النجم)، ٲینجا له سالی دووهمی کوچی له حه به شه وه گه راوه ته وه بو مدینه (سالی ٲانزه ههمی پیغمبرایه تی محمد).

واته له نیوان سالی ٥-١٥ پیغمبرایه تی محمد له حه به شه بووه.

به گوٲره ی ریزبه ندی دابه زین، سووره تی القمر سووره تی ژماره سی و حه وته، واته چوارده سووره ت له دوا ی سووره تی النجم دابه زیووه.

واته: کاتیک سووره تی القمر دابه زیووه، عبدالله بن مسعود له دوورگه ی عه ره بی نه بووه، به لکو له حه به شه بووه. (شاهد ماشفش حاجة) شایه ته، به لام هیچی نه بینووه.

شایه ته کانی تر: انس بن مالک و عبدالله بن الخطاب و عبدالله بن العباس

له ماوه ی ١٣ سالی پیغمبرایه ٲیه که ی له مه ککه، محمد ٨٦ سووره ت داده به زینیت، یه که م سووره ت العلق و دوا سووره ت المطففین ده ٲیت.

سووره تی القمر، به گوٲره ی ریزبه ندی دابه زینه وه ژماره سی و حه وته

ابن عاشور له التحریر و التنویر سه باره ت به سووره تی القمر ده ٲیت:

وَكَانَ نَزْوُلُهَا فِي حُدُودِ سَنَةِ خَمْسٍ قَبْلَ الْهِجْرَةِ فِي الصَّحِيحِ أَنَّ عَائِشَةَ قَالَتْ :
أُنزِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ بِمَكَّةَ وَإِنِّي لَجَارِيَةٌ أَلْعَبُ بِلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى
وَأَمْرٌ

(سووره تی القمر)، نزیک به ٲینج سال به ر له کوچکردن بو مه دینه دابه زی، له

فه رمووده یه کی صحیحدا هاتووه، عائشه ده ٲیت: (بِلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ

وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ) (ٲایه تی ٤٦ سووره تی القمر) له مه ککه بو محمد دابه زی،

وه ئه وکات من مندال بووم و یاریم ده کرد.

وه دهليت: وَذَكَرَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ أَنَّ انْشِقَاقَ الْقَمَرِ كَانَ سَنَةَ خَمْسٍ قَبْلَ الْهِجْرَةِ وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ كَانَ بَيْنَ نُزُولِ آيَةِ سَيُّهُزْمِ الْجَمْعِ وَيُولُونَ الدُّبْرَ وَيَيْنَ بَدْرٍ سَبْعَ سِنِينَ

ههنديك له شروفه كه ران ده لين، دوولت بووني مانگ، پينج سال بهر له كوچ كردن بو مهدينه بوو، وه ابن عباس دهليت، له نيوان دابه زيني (سيهزم الجمع ويولون الدبر) (تايه تي ٤٥ سووره تي القمر) و شهري بدر ٧ سال بوو.

واته سووره تي القمر له سالي ههوتهمي پيغهمبه رايه تي محمد دابه زيووه، وه ئه وكات ابن مسعود له هه به شه بوو.

ئهي انس بن مالك و عبدالله بن عمر و عبدالله بن العباس؟

انس بن مالك:

له سير اعلام النبلاء للذهبي هاتووه، انس بن مالك دهليت:

قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْمَدِينَةَ وَأَنَا ابْنُ عَشْرِ

كاتيك پيغهمبهر كوچي كرد بو مهدينه، من ته مه نم ١٠ سال بوو.

واته كاتيك مانگ دوو لهت بووه، انس ته مه ني پينج سال بووه، وه انس خه لكي مهدينه و خه لكي مه ككه نيبه.

عبدالله بن عمر:

له سير اعلام النبلاء للذهبي هاتووه، عبدالله بن عمر دهليت:

عَرَضْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ أُحُدٍ وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً ، فَلَمْ يُجِزْنِي

له روژي شهري ئوحد، به پيغهمبهر نيشان درام، وه ئه وكات ته مه نم ١٤ سال بوو به لام ريگاي نه دام به شدار بم.

شهري ئوحد له سالي سيههمي كوچي بوو، وه سووره تي القمر پينج سال پيش كوچي دابه زي.

واته کاتی دوولت بوونی مانگ، عبدالله بن عمر ته مه نی 5-6 سال بووه.

ثایا له ئیسلامدا، شایه تی مندائیکی پینج سالی قبول ده کریت؟

عبدالله بن العباس:

سیر اعلام النبلاء للذهبی ده لیت:

مَوْلِدُهُ بِشَعْبِ بَنِي هَاشِمٍ قَبْلَ عَامِ الْهِجْرَةِ بِثَلَاثِ سِنِينَ

له دایکبوونی له بنی هاشم 3 سال بهر له کوچی بوو.

واته ئه وکاته ی مانگ دوولت بوو، عبدالله بن العباس له گونی، ببوورن له پشتی باوکی بوو و هیشتا له دایک نه ببوو.

هه ره موویان "شاهد ماشفش حاجة" ن.

نۆهه م: وه بوچی موسلمانان ئه م درۆیه یان کردوو و فه رمووده یان بو دارشتوو؟

چونکه له روانگه ی دهقه کانی قورئان و فه رمووده کانی محمد، مانگ و خور

چراخانن، وه وهك چرا بچووکن یان تۆزیک گه وره ترن.

ئه گه ر خور به گه وره یی خو ی له گو ماویکی گه رمی قوراوی زهوی نوقم بیت له

کاتی ئاوا بوون، هه لبه ته لای موسلمان ئاساییه که مانگیش دوولت بیت.

ثایه تی 86 سووره تی الکهف ده لیت:

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

تا وه کو ذالقرنین گه یشته شوینی ئاوا بوونی خور، بینی له کانی اوویکی قوراوی گه رم

نوقم ده بیت

له صحیح سنن ابی داود (لالبانی)، ریوایه تیک هاتوو، ابی سعید الخدری

ده لیت، من و پیغه مبهری الله به سواری کهر بووین کاتی خورئاوا بوون، پیغه مبهر

لی پیرسیم ده زانیت له کو ی ئاوا ده بیت؟ گوتم الله و پیغه مبهره که ی باشر

ده زانن. گو تی:

فَإِنَّهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَامِيَةٍ

خو ی له کانی اوویکی گه رم ئاوا ده بیت.

وه له السيرة النبوية لابن هشام هاتوو محمد به ابي طالبي مامي دهليت:
 وَاللَّهِ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي، وَالْقَمَرَ فِي يَسَارِي عَلَى أَنْ أَتْرَكَ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى
 يُظْهِرَهُ اللَّهُ، أَوْ أَهْلِكَ فِيهِ، مَا تَرَكْتُهُ

سویند به الله، نه گهر خور له دهسته چه پم دابنین و مانگ له دهسته راستم،
 نهوا دهستبهرداری پیغه مبهرایه تی نابم تاوه کو الله سه ری دهخات، وه یان خوم
 تیا بچم، دهستبهرداری نابم.

له روانگهی محمد هوه، خور و مانگ وهك گلوپی ۱۰۰ و ۶۰ واتی و ابوون.

له صحیح مسلم و صحیح الجامع للالبانی، فهرموودهیهك هاتوو، محمد
 صلعم گوتوو یه تی:

تُدْنِي الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ، حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ. قَالَ سُلَيْمُ
 بْنُ عَامِرٍ: فَوَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا يَعْنِي بِالْمِيلِ؟ أَمَسَافَةَ الْأَرْضِ، أَمْ الْمِيلَ الَّذِي تُكْتَحَلُ
 بِهِ الْعَيْنُ. قَالَ: فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرَقِ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى
 كَعْبَتِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ
 يُلْجِمُهُ الْعَرَقُ إِلْجَامًا. قَالَ: وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ إِلَى فِيهِ.

له روژی قیامت خور له مروف نزیك ده بیته وه تاوه کو ته نها یهك میل لییه وه
 دوور ده بیت، سلیم بن عامر ده لیت، نازانم مه به ست له میل، میلی کلدانه، وه
 یان میلی دووری. وه مروف به گویره ی کاره کانیا نئه رهقه ده کهن، مروف هه یه
 ئه رهقه تاوه کو ئاستی پاژنه ی پیکانیه تی، وه مروف هه یه ئه رهقه تاوه کو ئاستی
 ئه ژنوکانیه تی، وه مروف هه یه ئه رهقه تاوه کو نیوقه دیه تی، وه مروف هه یه ئه رهقه
 دایده پوشتی، وه پیغه مبه ر به ده ست هیمای بو ده می کرد.

ههروهك روونه محمد پیی و ابووه خور لامپا و فانوسه.

له بهر ئه وه به لای موسلمانان ئاسای بووه که چهنده ها ریوایه تی دروژنانه دابریژن
 بو ئه وه ی بلین پیغه مبه ره که یان موعجیزه ی هه بووه. له کاتی کدا خودی ئه م
 ئیدعا دروژنه یه، ئیدعاکانی قورئان رهت ده کاته وه، که ده لیت محمد موعجیزه ی
 نابیت.

جا ئیستا نازانم ئیوه و فهرمووده کانتان درۆ ده کهن؟ یان دهقه کانی قورئان درۆ ده کهن و محمد موعجیزه ی هه بووه؟

به لام ئه وه هه موو بابه ته که نییه به لکو محمد ئه م ئایه ته ی له شاعیری ناوداری جاهیلی امروء القیس وهرگرتووه. امام المناوی له فیض القدیر شرح الجامع الصغیر ده ئیت:

وقد تکلم امرؤ القیس بالقرآن قبل أن ينزل، فقال:

دَنْتِ السَّاعَةَ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرَ

عَنْ غَزَالٍ صَادَّ قَلْبِي وَنَفَرَ

محمد ته نها وشه ی (دَنْتِ) ی گۆریوو به (اَفْتَرَبَتِ)، که هه مان مانایان هه یه.

شيعره که ی امروء القیس، شيعریکی رۆمانتیکی زۆر نایابه و ئه وپه ر په وانپیژی تیدا یه. له م به یته شيعره دا امروء القیس ده ئیت:

کاته که نزیک بۆوه و مانگ دووله ت بوو.

له ئاسکینک که دلی راوکردم ئینجا وون بوو.

به کوردی و کورتی ئایه ته که ده ئیت: هه رکه رۆژی قیامه ت نزیک بۆوه مانگ دووله ت ده بیته.

بۆ نموونه: ئایه تی ۱۳ سووره تی التکویر ده ئیت:

الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

(أُزْلِفَتْ)، واته (اَفْتَرَبَتِ)، واته نزیک بۆوه.

واته به هه شت نزیک بۆوه.

ئایا به هه شت هه ر ئیستا له بهر چاوی ئیماندارانه؟ هه رگیز.

به هه مان شیوه: (اَفْتَرَبَتِ السَّاعَةَ)، واته هه رکه قیامه ت نزیک بۆوه، (وَأَنْشَقَّ الْقَمَرَ) ئینجا مانگ شه ق ده بیته.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده ئیت:

قَوْلُهُ تَعَالَى : اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَأُنشِقَ الْقَمَرُ اقْتَرَبَتْ : أَي قَرَبَتْ مِثْلُ أَزِفَتْ الْأَزْفَةُ عَلَى مَا بَيَّنَّاهُ . فَهِيَ بِالْإِضَافَةِ إِلَى مَا مَضَى قَرِيبَةٌ : لِأَنَّهُ قَدْ مَضَى أَكْثَرُ الدُّنْيَا كَمَا رَوَى قَتَادَةُ عَنْ أَنَسٍ قَالَ : حَظَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ كَادَتْ الشَّمْسُ تَغِيبُ فَقَالَ : مَا بَقِيَ مِنْ دُنْيَاكُمْ فِيمَا مَضَى إِلَّا مِثْلُ مَا بَقِيَ مِنْ هَذَا الْيَوْمِ فِيمَا مَضَى وَمَا نَرَى مِنَ الشَّمْسِ إِلَّا يَسِيرًا

(اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَأُنشِقَ الْقَمَرُ): (اقتربت)، واته (قَرَبَتْ)، واته نزیک بوتهوه، وهك ئایه تی (أَزِفَتْ الْأَزْفَةُ)، رۆژی قیامت، به زیاده بوئه و زهمانه ی تیپه ر بووه، ئهوا نزیکه، چونکه زۆربه ی دونیا تیپه ر بووه، ههروهك قتاده له انس دهیگپریتهوه و گوتوویه تی: پیغه مبهری الله وتاری پیشکهش کرد، وه خۆر له سه روبه ندی ئاوا بوون بوو، پیغه مبهر گوتی: له دونیاتان هیچ نه ماوه ته نها وهك ئیمرو نه بیته، که زۆربه ی رۆیشتوووه، وه له ئیمرو دا ته نها بو ماوه یه کی کهم خۆر ده بینین ئینجا ئاوا ده بیته.

وه چه ند ژماره یه کی کهم و دیاریکراو له موفه سیره کان و صحابه و تابعین ده لێن: مانگ دووله ت نه بووه، به ئکو له رۆژی قیامت له ت ده بیته.

ئایه تی ۲

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ

وه هه ر کاتیك نیشانه یه ك ببین، بروا ناکه ن و ده لێن ئه وه جادوووه و هه ر هه بووه.

(آيَةً) نیشانه یه ك (دیارده یه ك له دیارده کانی گهردوون)، وهك خۆرگیران و مانگیگیران و هتد

ئینجا ده لیت کاتیك دیارده یه ك ده بینن، بی باکن.

(سحر)، رهنگ بیت (ساحر) بووبیت، چونکه بهر له وهی پیته کانی قورئان خالی له سه ر دابنریت و (الف) المد دابهینریت، (سحر) و (ساحر) ههردووکیان به (سحر) ده نووسران.

نموونه :

ئايه تي ۲ سوورہ تي يونس ده لیت:

قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ

كافره كان گوتيان ئه وه ساحير يكي ئاشكرايه.

الطبري له جامع البيان ده لیت:

فقرأته عامة قراء أهل المدينة والبصرة: (إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ)، بمعنى: إن هذا الذي جئنا به، يعنون القرآن، لسحر مبین

زۆربه ي قورئانخوینانی مه دینه و به سره ده یانخوینده وه (ئه وه سیحریکی ئاشکرايه)، واته ئه وه ی محمد هیناویه تی، مه به ستیان قورئانه، سیحریکی ئاشکرايه.

له بهر ئه وه زۆر ری تیده چیت که ده قه که به م شیویه بووبیت:

وَيَقُولُوا سَاحِرٌ مُّسْتَمِرٌّ، واته محمد ساحیر یکی پرووپوچ و به تاله.

واته، به شی یه که م و دووه می ئایه ته که باس له دوو شتی جیا ده که ن.

(وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا) کاتیک دیارده یه که له دیارده کانی سرووشت ده بینن، بیباکی نیشان ده دن. چونکه محمد ویستویه تی به م دیاردانه بیانترسینیت و پیانی گوتووه تورپی الله یه. وه که ئایه تی ۴ الانعام ده لیت:

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وه نیشانه نییه (وه که خورگیران و مانگگیران و ره شه با، هتد،) که له لایه ن خودا که یانه وه بۆیان بیت، ته نها بی باکیان نیشان داوه.

وه ئایه تی ۱۴ سوورہ تی الصافات ده لیت:

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ

وه هه رکه نیشانه یه که (دیارده یه که) ده بینن، ئه وا گالته ی بی ده که ن.

(ایه)، له قورئان به چند مانایه که دیت، وه که موعجیزه و دیارده ی سروشتی و ئایه ته کانی قورئان. بۆ نمونه ئایه تی ۱۲ سوورہ تی الاسراء ده لیت:

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ

شهو و رۆژمان کردوو به دوو نیشانه (دیارده) به لام نیشانه‌ی شهومان
سریوه ته وه.

ئایه تی ۹۱ سووره تی الانبیاء ده لیت:

فَنفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

فوومان کرده نیوگه لی مریه مه وه، وه خو ی و کوره که یمان کرد به **موعجیزه یه ک**
بو جیهانه کان.

ئایه تی ۹۹ سووره تی البقرة ده لیت:

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

وه **ئایه تی** روونمان بو ت دابه زاند، (واته ئایه ته کانی قورئان).

له بهر ئه وه به شی یه که می ئایه ته که که ده لیت، (وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا) کاتیک
ئایه تیک ده بین، ئه وا خو یان لی لاده دن و بیباکی نیشان ده دن.

(ئایه تی قورئان، دیارده ی سرووشتی یان موعجیزه)؟

به شی دووه می ئایه ته که، (وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ)، واته (وه ده لیت سیحریان
ساحیریکی بیبنه مایه).

وهك له سووره ته کانی پیشوو، بینیمان به محمدیان گوتوووه ساحیر، وه به
قورئانیا ن گوتوووه سیحر.

ئایه تی ۳

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ

ئهم ئایه ته ته واوکه ری ئایه تی دووه، ده لیت:

وه نکۆلیان کردوووه و به دوا ی هه وه سه کانیا ن که وتوون، وه هه موو شتیک
سنووری هه یه (واته ته حه موولکردنیا ن سنووری هه یه).

الطبری له جامع البیان ده لیت:

(وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ) أَي: إِلَى الْآنَ، لَمْ يَبْلُغِ الْأَمْرُ غَايَتَهُ وَمُنْتَهَاهُ، وَسَيَصِيرُ الْأَمْرُ إِلَى آخِرِهِ، فَالْمُصَدِّقُ يَتَقَلَّبُ فِي جَنَاتِ النَّعِيمِ، وَمَغْفِرَةُ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ، وَالْمُكَذِّبُ يَتَقَلَّبُ فِي سُحُطِ اللَّهِ وَعَذَابِهِ، خَالِدًا مُخَلَّدًا أَبَدًا

واته تاوه کو ئیستا مهسه له که نه گه یشتوته لوتکه و نه وپه ره که ی، وه مهسه له که هه ره و کو تایی دیت، نه وه ی بروا دینیت نه و کو تاییه که ی به هه شتی خوشی و لیبوورده یی الله و په زامه ندیه که ی ده بیت، وه نه وه ی باوهر ناهینیت نه و کو تاییه که ی زه بروزه نگی الله و نه شکه نجه که یه تی، که بو هه میشه تئیدا ده مینیتته وه.

ئایه تی ۴-۵

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُرْدَجَرٌ، حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

وه له م هه والانه ی که بو یان هاتوو نه وه نده ی تئیدایه که بیان توقینیت، وه نه وپه ر حیکمه تی تئیدایه به لام ئاگاداری بو یان سوودی نییه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

(وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّنَ الْأَنْبَاءِ) واته هه وال سه باره ت به چیرۆکی نه و میلله تانه ی که نکۆلیان له پیغه مبه ره کانیا ن کرد و بروایان پییان نه هیئا، وه نه وه ی تووشی بوون له سزاو زه بروزه نگی و نه شکه نجه (مَا فِيهِ مُرْدَجَرٌ)، واته نه وه ی تیا یه تی له ئامۆژگاری و پاسپارده بو دوور که وتنه وه یان له شیرک و به رده وام بوون له نکۆلیکردن، (حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ) له رینمایي الله بو که سانیک که رینمایان ده کات، وه گومرا کردنیا ن له لایه ن الله وه بو که سانیک که هه ر خوی گومرایان ده کات، (فَمَا تُغْنِي النُّذُرُ) واته چ شتیک له وه ئاگادار که رتره که الله سه رکیشی له سه ری نوسیوو ه دلی داخستوو ه، له دوای نه وه جگه له الله کی رینمایي ده کات؟ وه نه م ئایه ته وه ک نه و ئایه ته (ئایه تی ۱۴۹ سووره تی الانعام) وایه که ده لیت:

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ

ئه ی محمد بلی، الله خاوه ن به رزترین به لگه یه، نه گه ر الله ئاره زوو ی له سه ر بوایه هه ر هه مووتانی رینمایي ده کرد.

وه ئایه تی ۱۰۱ سووره تی یونس که ده لیت:

وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

وه ئایات و ئاگادارکردنه وهی سوودی نابیت بۆ خه لکانیک که بروا ناهینن.

ئایه تی ۶-۸

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

ده لیت: ئە ی محمد وازیان لی بینه، بۆ ئە و رۆژی (رۆژی زیندوو بوونه وه) که بانگدهریک بانگیان ده کات بۆ شتیکی خراپ و ناخۆش (دۆزه خ).

چاوه کانیان شوپره، له گوپه کانیان دهرده چن، وهك ئە وهی کولله ی په رشوبلاوبن،

به شپرزهی و به په له ریچکه ده کهن به ره و بانگده ره که، کافره کان ده لین: ئە وه رۆژیکی سه خته.

ئایه تی ۹-۱۴

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ، فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي

مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ، فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ، فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ

مُنْهَمِرٍ، وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ، وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ

الْأَوْحِ وَدُسِّرْ، تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ

له م ۶ ئایه ته الله ی عه رب و ئیسلام، وهك هه ره شه یه ك بۆ خه لکی مه كکه، نموونه ی میلله تی نوح ده هی نیته وه، که چۆن به لافا و قری کردوون، ده لیت:

له پیش خه لکی مه كکه، میلله تی نوح نکۆلیان له نوح کرد، وه گو تیان شیته، وه

گرفتاریان کرد. ئە وه بوو نوح بانگی شه ی خودا که ی کرد و گو تی، له راستیدا من

شکستم هی نا که باوه ریان پی بینم، پشتیوانیم لی بکه و به سه ریاندا سه رکه وه.

ئە وه بوو دهرگا کانی ئاسمانمان کرده وه و به لیشاو و خور ئاومان دابه زاند، وه

کانیاومان له زهوی ته قانده وه، هه ردوو ئاوه که (ئاوی ئاسمان و ئاوی زهوی)

به یه ك گه یشتن، سه بارهت به بابه تیک که بریاری له سه ر درابوو، وه نوو حمان له

(کهشتیهك هه لگرت) که له تهخته دار و بزمار بوو. کهشتیه که له بهر چاوی ئیمه و چاودییری ئیمه، جرتوو فرتی ده کرد، ئه وه سزا بوو بو ئه وهی کافر بوون و بروایان نه هیئا.

(فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ)، ده لئیت، ده رگاکانی ئاسمانمان بو ئاوئیکی به خور کرده وه.

ئاسمان بنمیچه و کون و درزی تیدانییه، به لام ده رگای ههیه بو دابه زینی فریشته کان و سه رکه وتنی رۆحه کان و باران و سه رما و سوّل بارین و دابه زینی نه فرهت و ئه شکه نجهی الله. به گویرهی محمد ئاسمان ۸ ده رگای ههیه.

ئایه تی ۲۷-۲۸ سووره تی النازعات ده لئیت:

أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءِ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمُكَهَا فَسَوَّاهَا

ئایا ئیوه دروو سته که ریکی لیها تووترن یان ئه وهی ئاسمانی دروو ست کردوو، وه ئه ستورایی ئاسمانی به رز کردۆته وه و ریکی خستوو؟

ئایه تی ۳۲ سووره تی الانبیاء ده لئیت:

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَفْفًا مَّحْفُوظًا

وه ئاسمانمان کردوو به بنمیچیکی پاریزراو.

ئایه تی ۳ سووره تی الملك ده لئیت:

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

چاو به ئاسمان بخشینه وه، ئایا درزی تیدا ده بینیت؟

ئایه تی ۶ سووره تی ق ده لئیت:

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

ئهی سهیری ئاسمانی سه ره وهی خو یانیان نه کردوو، که چۆن دروو ستمان کردوو و رازاندوو مانه ته وه، وه هیچ کونیکی تیدا نییه.

اللهی عه ره ب و ئیسلام، وشه ی (فرج)ی بو ئایه ته کانی گه ردوونیش به کاره یئاوه (کثر خیرک یا ارحم الراحمین).

وه له ئايه تي ٦ سووره تي المرسلات ده ئيت:

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

وه كاتيك ئاسمان كون بوو، (هه ئبه ته له روژي قيامه ت).

ئايه تي ٤٠ سووره تي الاعراف ده ئيت:

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ

ئه وانه ي نكو ئيان له ئايه ته كانمان كرد و زويان له به رامبه ريديا به زل زاني، ده رگاكاني
ئاسمانيان بو ناكريته وه و ناچنه به هه شته وه، تاوه كو وشتر به كونه ده رزي تيپه ر
نه بيت.

وه له صحيح البخاري و مسلم، ريوايه تي خورافي ئيسرا و ميعراج هاتووه، كه
محمد ده ئيت:

فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيْلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ

جبرائيل له ده رگاي ئاسماني دا، پاسه واني ده رگاكه گو تي كييه؟ گو تي منم جبرائيل،
گو تي كيت له گه له، گو تي محمد.

وه له صحيح البخاري و صحيح مسلم هاتووه، كه محمد گو توويه تي:

فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ

له به هه شت هه شت ده رگ هه يه.

به هه شت له ئاسماني دونيا وه ده ست پيده كات.

ئه وه ي مه به ستمه بليم ئه وه يه، كه الله له كاتي لافاوه كه ي نوح هه ر هه شت
ده رگا ده كاته وه و ئاو به خور دينه خواره وه.

وه به گو يره ي قورئان و ئيسلام، هه و ره كان ته نها وهك بارگريك وان، ئاو له
ده رگايه ك له ده رگاكاني ئاسمان ده رزيته سه ر هه ور، ئينجا هه و ره كه هه لي
ده گري ت بو ئه و شو ينه ي الله ده يه وي ت باراني لي بباري ت.

الطبري له جامع البيان له ته فسيري ئايه تي ٥٧ سووره تي الاعراف ده ئيت:

إِنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتَأْتِي بِالسَّحَابِ مِنْ بَيْنِ الْخَافِقَيْنِ ، ظَرْفَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ مِنْ حَيْثُ يَلْتَقِيَانِ ، فَيُخْرِجُهُ مِنْ تَمَمِّ ، ثُمَّ يَنْشُرُهُ فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ ، ثُمَّ يَفْتَحُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ ، فَيَسِيلُ الْمَاءُ عَلَى السَّحَابِ ، ثُمَّ يُمِطِرُ السَّحَابَ بَعْدَ ذَلِكَ

الله با دهنیږت و هور لهم لیوارانهی که تیایدا ناسمان و زهوی بهیهک گه یشتون دهنیږت، ئینجا هورره کان له ناسمان بلاوده کاتهوه و پان ده کاتهوه، به جوریک که الله خوی بیهویت، ئینجا دهرگاکانی ناسمان ده کاتهوه، ئاو دهرژیته سهر هورره کان، ئینجا هورره کان باران دهریږن.

هورره کان روئی ئیسفهنج دهبین.

سبحان الله نهوه کافره مولحیده کان بوچی نهو زانسته موحکمه له خهک دهشارنهوه، هه ی به نه فرته بن.

له ساته وهختی لافاوه که ی نوح، پیویست به هور نه بووه، به لکو ئاو به خور له دهرگاکانی ناسمان هاتوونه ته خوارهوه.

ئایه تی ۱۵-۱۷

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

واته: وه (که شتی که مان) وهک نیشانهیهک جیهیشت، ئاخو بیره وهریک ههیه؟
ئه شکه نجه و هه ره شه کانم چوون بوون؟ وه قورئانمان سانا کردوووه بو یادکرنهوه،
ئاخو بیره وهریک ههیه؟

ئایه تی ۴۴ سووره تی هود ده لیت:

وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ

که شتی که له سهر چیای جوودی نیشته وه.

وه ئایه تی ۱۵ ده لیت، وهک نیشانهیهک جیمان هیشت، واته که شتی که.

ئىنجا دەلىت، (فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ)، واتە ئاياكەسىك ھەيە وانە و عىبەت لەمە
و ەربگىت، واتە رووداوەى مىللەتى نووح.

و ە دەلىت، چۆن بوو ئەشكەنجە و ھەرەشە و ئاگادارىيە كانم؟

و ە ئەم قورئانەمان سانا كرددوو ە بۆ بەبىرھىنانە و ەتان سەبارەت بەم چىرۆك و
رووداوانە، ئاياكەسىك ھەيە وانە و عىبەت لەم چىرۆك و رووداوانە
و ەربگىت؟

ئايەتى ۱۸-۲۰

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

ئىنجا اللہى عەرب و ئىسلام، باسى قىرکردنى ھۆزى عاد دەكات و دەلىت:
عاد نكوئى (لە ھوود) كرد، چۆن بوو ئەشكەنجە و ھەرەشە كانم؟ ئەو ەبوو
رەشەبايە كى ساردى بىوچانمان نارده سەريان لە رۆژىكى شووم، كە خەلكى
ھەلدەتە كاند، و ەك ئەو ە قەدى دارخورماى ھەلتە كاندراو بن.

ئايەتى ۷ سوورەتى الحاقە دەلىت:

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ
أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

ھەوت شەو و ھەشت رۆژى بەردەوام (رەشەباى) بەسەرياندا ھىنا،
خەلكە كەت دەبىنى بە مردووى كەوتبوونە سەر زەوى، كە و ەك قەدى
دارخورماى ھەلتە كىنراو بوون.

لە صحيح البخارى و مسلم، فەرموودەيە كى محمد صلعم ھاتوو، دەلىت:

نُصِرْتُ بِالصَّبَاِ وَأُهْلِكَتْ عَادٌ بِالذَّبُورِ

من بە رەشەباى "صەبا" سەركەوتەم، و ە خەلكى عاد بە رەشەباى "دەبوور"
لەناوچوون.

مه بهستی محمد له ره شه بای "صه با"، ئه و ره شه بایه بوو که له شه ری خه نده ق هه لیکرد، ئه و ه بوو کافر و موشریکه کان نه یان توانی هیچ بکه ن و گه رانه وه مه ککه.

وهك ئایه تی ۱۰ سووره تی الاحزاب ده لیت:

إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا

که سه ربازه کان هاتنه سه رتان، ئه و ه بوو با و سه ربازانی کمان (فریشته) نارد ه سه ربان که نه تان ده بینین.

ئو بایه بای صه با بووه.

ابن کثیر ده لیت، ابن ابی حاتم فه رمووده یه کی اخراج کردوه، که محمد صلعم گوتوویه تی:

مَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى عَادٍ مِنَ الرِّيحِ الَّتِي أَهْلِكُوا فِيهَا إِلَّا مِثْلَ مَوْضِعِ الْخَاتِمِ ، فَمَرَّتْ بِأَهْلِ الْبَادِيَةِ فَحَمَلَتْهُمْ وَمَوَاشِيَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ ، فَجَعَلَتْهُمْ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ أَهْلُ الْحَاضِرَةِ الرِّيحَ وَمَا فِيهَا قَالُوا : هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ، فَأَلْقَتْ أَهْلَ الْبَادِيَةِ وَمَوَاشِيَهُمْ عَلَى أَهْلِ الْحَاضِرَةِ

ئو بره بایه ی الله هه لیکرد به سه ر هۆزی عاد و به هۆیه وه قریکردن، به قه د شوینی ئه م ئه نگوستیله یه بوو، بایه که به سه ر خه لکی کۆچه ر تیپه ری، خویان و مه رومالته کانیان و که لووپه له کانیا نی هه لگرت و به رزی کردنه وه بو نیوان ئاسمان و زهوی، کاتیک خه لکی گونده که بایه که یان بین و ئه وه ی تیایه تی گوتیان، به سه رماندا ده بارینیت، ئه و ه بوو خه لکه کۆچه ره که و مه رومالته ته که یانی فری دایه سه ر خه لکی گونده که و تیچوون.

ئایه تی ۲۱-۲۲

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

بگه ریوه بو ئایه تی ۱۶-۱۷ (دوو باره یه).

ئايه تي ۲۳-۳۲

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ، فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّمَّنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ، أَوْلَقِي
الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ، سَيَعْلَمُونَ عَدَا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُّ، إِنَّا
مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ، وَبَنَيْنَاهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ
شَرْبٍ مُحْتَضَرٌ، فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ، فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذُرِي، إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ.

لهم چەند ئايه تەدا، اللہى عەرەب و ئىسلام، نموونەى ھۆزى ثمود دەھىنئىتەوہ
كە چۆن قىرپانى كىردووه، بە ھۆى ئەوھى نىكۆلىان لە پىغەمبەرايەتى صالح
كىردووه و وشترەكەيان كوشتووہ. دەئىت:

ھۆزى ثمود باوھىرپان نەھىنا بە ئاگاداركەرەوہ كە (صالح)، گوتيان ئايا پىادەى
دواى تاكە مەرۆڤىك كە لە خۆمانە بكەين؟ گەر وابكەين دەكەواتە ئىمە گومرا و
دەبەنگين. ئايا لە نىو ئىمەدا، تەنھا وەحى بۆ ئەو ھاتووہ؟ لە راستىدا صالح
پىاوئىكى درۆزان و خۆسەپىنەرە.

ئىنجا اللہ وەلاميان دەداتەوہ و دەئىت: بەيانى دەزانن كە كى درۆزان و
خۆسەپىنەرە. (بە صالحمان گوت) ئىمە وشترىكى مئىنە دەنئىرپن بۆ
تاقىكردنەوھيان، تۆ چاودىرپان بكە و ئارام بگرە، وە بە خەلكى ثمود رابگەيەنە كە
ئاوھكان دابەش كراوہ لە نىوان وشترەكە و خەلكى ئاواپى (رۆڤىك بۆ وشترەكە و
رۆڤىك بۆ خەلكى ئاواپى).

ئىنجا دەئىت: خەلكى ثمود پىاوئىكى خۆيان بانگ كىرد (بۆ كوشتنى وشترەكە)،
ئەوھبوو بە دەنگ بانگەكەيانەوہ ھات و وشترەكەى كوشت.

ئىنجا اللہ دەئىت: دە توخوا چۆن بوو ئەشكەنجە و ھەرەشەكانم؟

ئىنجا دەئىت: ئەوھبوو يەك گىرمەمان ناردە سەريان، قىر بوون، وەك
پووشووپەلاشيان لى ھات.

ابن كئىر دەئىت: { إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ }، واتە وەك تاقىكردنەوھىەك بۆ
ھۆزى ثمود، اللہ وشترىكى مئىنەى مەزنى "عشراء"، لە بەردىكى پتەو دەرھىنا.

الطبري دهليت: { وَنَبَّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ }، الله به صالحى گوت: به هۆزه كهت ثمود رابگه يه نه نه و ئاوه (ئاوى ئاوايى) دهبيت له نيوان وشتره كه و ئيوه دابهش بكرىت، رُوْزِيْكَ بُوْ وشتره كه و رُوْزِيْكَ بُوْ خه لكى ئاوايى.

الطبري دهليت (فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ) هۆزى ثمود، "قदार بن سالف" يان بانگ كرد، كه سه ربړى وشتر بوو، گوتيان ئه م وشتره ي صالحمان بو سه ربړه. ئه وه بوو ورگى وشتره كه ي هه لدراند و كوشتى.

ابن كثير دهليت، { فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ } شروقه كاران ده لىن، بكورى وشتره كه، ناوى قدار بن سالف بوو، كه خوږيترين و سه ركيشترين كه س بوو له ناو هۆزى ثمود.

القرطبي دهليت { إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَاحِبَةً وَاحِدَةً } واته به يه ك هاوارى جبرائيل له ناوچوون.

سووره تى هوود به شيوه يه كى دريژتر باسى هۆزى ثمود و صالح ده كات. ئايه تى ٦١ سووره تى هوود ده ليت:

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَعِفَرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

وه بو ثمود، براكه يان صالحمان نارد، و گوتى: ئه ي هۆزه كه م الله بپه رستن، هيچ خودايه كتان نيه جگه له نه و، هه ر نه و ئيوه ي له زهوى دروو ستركردووه و تيايدا نيشته جيى كردوون، داواى لىبورده ي لى بكنه، ئينجا توبه ي لى بكنه، له راستيدا خودا كه م نزيكه (له به نده كانى) و وه لام به توبه كاران ده داته وه.

ئايه تى ٦٢ ده ليت:

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

هۆزى ثمود گوتيان: ئه ي صالح تو تاوه كو ئىستا جيگاي ئوميدى ئيمه بوويت، ئايا ريگريمان لى ده كه يت كه نه وه بپه رستين كه باوكانمان ده يانپه رست؟ وه ئيمه شكوو گومانمان هه يه سه باره ت به وه ي كه بانگمان بو ده كه يت.

ئايه تي ۶۴-۶۵ ده لیت:

وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرُ مَكْدُوبٍ

ئەى ھۆزە كەم ئەو و شترە مینەى اللەىە وەك موعجیزەىەك بۆ ئیوھ ھاتووە، دە
وازی لیببىن با بۆخۆى لە زەوى اللە بخوات، وە نە كەن خراپەى لە گەلدا بكەن،
ئە گینا اللە بە زووترین كات سزاتان دەدات.

ئەو ھەبوو سکیان ھەلدەرى (كوشتیان)، ئەو ھەبوو (صالح) گوتى، لە ماله كانتان بۆ
خۆتان ۳ رۆژ خۆشى بكەن، وە ئەو بە ئینىكى درۆ نییە.

ئايه تي ۶۶-۶۷ ده لیت:

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

واتە: كاتىك وادەى برپارە كەمان گەشت، وەك بەزەىیەك لە ئیمەو، صالح و
ئەوانەى لە گەلدا باوهریان ھینابوو، لە ریسواى ئەو رۆژە رزگار كرد، خوداكەت
ھەر خۆى بە ھیز و دەسەلاتە.

وہ گرمەىە كى ئەوانە گرت كە ستەمیان كرد، ئەو ھەبوو لە ماله كانیان بوون بە
مردارەو ھەبوو.

ئايه تي ۳۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

(بگەریو ھە بۆ ئايه تي ۱۷) دووبارەىە.

ئايه تي ۳۳-۳۸

كَذَّبَتْ قَوْمٌ لوطٍ بالنُّذُرِ، إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحْرِ،
نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ، وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بالنُّذُرِ،

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ، وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً
عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ

ئینجا اللهی عه رب و ئیسلام، نموونهی میله تی لوط ده هیئتته وه که چۆن قری
کردوون و ده لیت:

میله تی لوط باوه ریان نه هیئا به ئاگادار کردنه وه، ئه وه بوو به ردمان ناردده سه ریان،
ته نها خانه واده ی لوط نه بیت، وه ک چاکه یه ک له ئیمه وه، له به ره به یانیکدا
رزگارمان کردن، به م شیوه یه ئیمه چاکه ی که سانیک ده دینه وه که
سوپاسگوزارن، (لوط) ئاگاداری کردنه وه له زه بروزه نگی ئیمه، به لام
شکووگومانیان کرد له ئاگاداریه که مان، وه میله ته که ی له میوانه کانی
دوورخستنه وه (میوانه کانی فریشته بوون و میله ته که ی ده یانویست سواریان
بن)، به لام ئیمه بینایمان سرینه وه و گوتمان ده بچیژن ئه شکه نجه و
ئاگاداریه کانم، له به ره به یانیه کدا ئه شکه نجه یه کی به رده وام هاته سه ریان.

ابن کثیر ده لیت: { وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن صَيْفِهِ } شه ویکیان جبرائیل و میکائیل و
ئیسرافیل له شیوه ی گهنجی بی تووکی جوان هاتن بو لای لوط، وه لوط سلاوی
لیبیت میوانداری کردن، وه ژنه پیره که ی لوط هه والی نارد بو خه لکه که که لوط
میوانی جوانی هاتوو، ئه وه بوو پیاوان له هه موو شوینیکه وه به په له ده هاتن بو
مالی لوط، ئه وه بوو لوط ده رگای ماله که ی داخست، وه خه ریک بوو ده رگا که
بشکینن، وه کاته که شه و بوو، وه لوط سلاوی لیبیت به رگری له میوانه کانی
ده کرد و ده یگوت، { هَؤُلَاءِ بَنَاتِي - ئه وانه کچه کانم } (ئایه تی ۷۸ سووره تی هود)
{ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ - ئه گهر ده تانه ویت کاری وابکه ن }، (ئایه تی ۷۸ سووره تی هود)
له وه لامدا پیاوانی ئاواویه که گوتیان { قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ -
خۆت ده زانیت که ئیمه هیچ په یوه ندیمان به کچه کانتته وه نییه }، (ئایه تی ۷۹
سووره تی هود) واته زه وقمان له کچه کانت هه لئاستیت، { وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ -
وه تو خۆت باش ده زانیت ئیمه چیمان ده ویت }، (ئایه تی ۷۹ سووره تی هود)
کاتیک بارودوخه که دژوار بوو، وه به هیچ رازی نه بوون، ته نها ئه وه نه بیت بینه
ژووره وه، جبرائیل لیان هاته ده ره وه { فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ - چاوه کانیا نمان سریه وه }
به ته نیشتی بالیکی له چاوه کانی دان و چاوه کانیا نی نه هیشت و سریه وه.

ئايه تي ۸۱ سوورەتي الاعراف دەلّيت، ميللتي لوط ھاورەگە زويست بوون.

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ

ئيوە شەھوەتتان بۆ پياو ھەلدەستيت و پياوان دەگيڭن، نەك ژنان.

ھەر بە راستي ميللەتتە بىنا مووس بوون، معقوله بتهويت فريشته بگييت؟
جنۆكە كيشە يەك نيبە. لە ئيسلام جنۆكە دەتوانيت مروّف بگييت و مروّف
دەتوانيت جنۆكە بگييت. بەلام فريشته؟ خودايە تۆبە.

من زور له ژنه كهى لوط تورهم. معقوله ژنى پيغه مبهر بيت و خهريكى كارى
گه وادى بيت؟ به راستى معقول نيبه. بەلام بە سزای خۆی گەيشت. الله گيان
له ناوی برد. الى جهنم و بئس المصير.

ئايه تي ۳۹-۴۰

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

(بگەريو ھە بۆ ئايه تي ۱۶-۱۷) دووبارە يە.

ئايه تي ۴۱-۴۲

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

ئینجا اللہى عەرەب و ئيسلام، نموونەى فيرعهون و قەومە كەى دەھيئيتەو ھە كە
چۆن قرى كر دوون و دەلّيت:

و ھە ئاگادار كرنەو ھە بۆ خانەو ھە فيرعهون نيردرا.

ئەو ھەبوو نكوۆيان لە گشت نيشانە كانمان (موعجيزە كانى موسا) كرد، ئەو ھەبوو
ئيمە گرتمانن گرتنيكى بە ھيزو توانادار.

(لە سوورەتە كانى داھاتوو تايبەت بە موسا و فيرعهون بە دريژى باسى ئەم
روداو ھە كەين)

٤٣-٤٤ ئايه تي

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ

ئینجا اللهی عه رب و ئیسلام پرسیار له کافر و موشریکه کانی مه ککه ده کات و ده لیت:

ئایا کافر کانی ئیوه باشتن له وانهی ئاماژم پیمان کرد، وه یان ئیوه پاکانه تان هه یه له ته خته ی نووسراو؟ وه یان ده لین ئیمه کومه لین سه رده که وین؟

الشوکانی له فتح القدير ده لیت، { أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ } "الزبر"، نه و په رتووکانه ن که دابه زیوون بو پیغه مبه ران.

ئایه تی ١٩٦ سووره تی الشعراء ده لیت:

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

وه (قورئان) له "زبر" ی پيشوو دایه.

"الزبر" تاکه و "الزبور" کویه. وه الزبور په رتووکی داود بووه.

زه بووره کان که په رتووکی داوده، ١٥١ بهش له خوی ده گریت.

اللهی ئیسلام به موشریکه کان ده لیت، ئایا ئیوه پاساوتان هه یه و پاساوه که تان له زه بووره کانی داود نووسراوه.

(أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ)، له م ئایه ته له شوینی (جمع-گشت) ده بیت (جمع-کومه ل) بیت.

به لگهش بو ئه وه، جگه له ماناکه ی، ئایه تی ٤٥ که ده لیت (سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ) واته کومه له که ده شکیت و پشت ده که ن و راده که ن.

٤٥ ئايه تي

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

ده لیت: کومه له که ده شکین (واته کافر کان) و پشت ده که ن و راده که ن.

الطبری له جامع البيان دهلیت: ابن عباس گوتی { سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ }
 ئەم ئایەتە له شه‌ری بدر دابه‌زی. قوره‌یشه‌کان گوتیان، (نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ-
 ئیمه‌ کۆمه‌لین سه‌رده‌که‌وین)، ئەوه‌بوو ئەم ئایەتە دابه‌زی (سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ
 الدُّبُرَ).

الجلالین ده‌لین، کاتیک ابو جه‌ل له شه‌ری به‌در گوتی (نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ)، ئەو
 ئایەتە دابه‌زی که‌ ده‌لیت (سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ)
 واته‌ ئایه‌تی ٤٤-٤٥ له‌م سووره‌ته‌ له‌ مه‌دینه‌، له‌ کاتی شه‌ری به‌در دابه‌زیوون.

ئایه‌تی ٤٦-٤٨

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَىٰ وَأَمْرٌ، إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرِ
 يَوْمٍ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ

واته‌: به‌لکو قیامه‌ت واده‌یانه‌، وه‌ قیامه‌ت دژوارتر و تالتره‌ (له‌ شکستی
 دونیایان)، (چونکه‌) تاوانباران له‌ گومرایی و سوتاندان، له‌ (قیامه‌ت) له‌ ناو
 دۆزه‌خ و ئاگر له‌سه‌ر چاوه‌کانیان راده‌کیشرین، وه‌ پیدان ده‌گوتریت: ده‌
 ئەشکه‌نجه‌ی دۆزه‌خ(سقر) بجیژن.

ابن الجوزی ده‌لیت، سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (سُعْرِ) ٣ قه‌ول هه‌یه‌:
 یه‌که‌م: شیت بوون.

دووهم: ئەشکه‌نجه‌.

سێههم: ئاگر و سوتان.

ئایه‌تی ٧ سووره‌تی الشوری ده‌لیت:

فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

فه‌ریقیك له‌ به‌هه‌شتن و فه‌ریقیك له‌ "سعیر"، واته‌ له‌ ناو ئاگر.

وه‌ (سَعِيرِ) و (سُعْرِ) هه‌مان ره‌گیان هه‌یه‌ که‌ (سعر)، که‌واته‌ ده‌بیت ماناکه‌یان
 له‌یه‌ك نزیك بیت، وه‌ به‌ مانای شتیك دین که‌ له‌ ئاگر نزیکه‌.

که‌واته‌ ده‌قه‌ ده‌لیت تاوانباران له‌ گومرایی و سوتاندان.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت، سه بارهت به هوکاري دابهزینی ئەم ئایهته (إِنَّ
المجرمین فی ضلالٍ وسُغْرِ)، دوو قهول ههیه:

یه کهم: له صحیح مسلم، ریوایه تیک هاتوو، که ابي امامة دهلیت، پیغه مبهه
گوتی:

إِنْ هَذِهِ الْآيَةُ نَزَلَتْ فِي الْقَدَرِيَّةِ

ئەم ئایهته سه بارهت به قهدهریه کان دابه زیوو.

تیبینی: قهدهریه کان، ههرته قهیه کی ئیسلامی بوون، که برویان به قهزاو قهدهر
نه بووو و رهتیاں کردۆتهوه، ههروهها برویان بهوه نه بوو که الله بریاری دابیت
سه بارهت به چاره نووسی مرۆف و مرۆفی "مسیر" کردبیت، به لکو دهیانگوت
مرۆف "مخیر" ه

دووهم: پیاوانی ئایینی مه سیحی له نهجرانهوه هاتن بو لای پیغه مبهه، وه گوتیاں
ئهی محمد تو دهلیت سه ریپیچی و سه رکیشی مرۆفه کان له لایهن الله وه دیاری
کراوه، به لام وانیه (واته مرۆف مخیره)، پیغه مبهه گوتی ئیوه دزایهتی الله
ده کهن، ئه وه بوو ئەم ئایهته دابهزی.

رهنگ بیت، ئەم هوکاره دابهزینانه درووست کرابیت بو پینه و پهرو کردنی
ئایهته که، چونکه ئایهته که دهلیت: تاوانباران له گومرایی و سووتاندان.

(ضلال- گومرایی) کاتیک له ناو دۆزهخیت، زور بی مانایه.

یان وشه ی (سُغْرِ) هه لهیه و بو نموونه ده بیت (سُكْر) بیت واته مهستی.

واته تاوانباران له گومرایی و مهستیدان.

ئایهتی ۴۹-۵۰

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

واته: ئیمه هه موو شتی کمان به چاره نووسیکی دیاریکراوه وه درووست کردوو.

وه فه رمانی ئیمه شتیک نییه، ته نها چاوترووکانیکه بو هاتنه دی.

مه به ست له ئايه تي ۵۰ (كن فيكون) ه، وهك ۸۲ سووره تي يس ده لئيت:

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

به لكو فه رمان ئه كه ي كاتيكي شتيكي بويت، به شته كه ده لئيت ببه و ده بيت.

ئايه تي ۵۱

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ

وه هاوچه شنه كانيانمان (هاوچه شني خه لكي مه ككه) قر كردووه، ئاخو
بیره وه ريك هه يه؟

واته كه سيك هه يه عيرهت و دهرس له وه وه ريك ريت؟

ئايه تي ۵۲-۵۳

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَظَرٌّ

وه ده لئيت: هه رشتيكي كردوويه تي (واته الله)، له زه بوور (زه بووري داود) دايه.

وه هه موو شتيكي بچووك و گه وره نووسراوه ته وه (له زه بوور).

هه لبه ته داود باوكي سلیمان شهر و جه نگیکی زوری کردووه. رهنگ بيت الله
مه به ستی ئه و جه نگانه بيت.

ئايه تي ۵۴-۵۵

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ

واته خوداپه رستان له نيوباخچه كان و كه ناری رووبارن (له به هه شت).

له مه جليسيكي راستگوپين لای پادشايه كي به توانا (واته الله).

كو تاي سووره

قورئان وەك خۇي

وەرگىران و شرۆقە و ھۆكارى دابەزىن

نوسىن : دكتور پىشتىوان عەبدوﻻ

قورئان وهك خۆى

وهرگيړان و شرۆقه و هوځارى دابهزين

بهرگى دووهم

نوسينى

دكتور پشتيوان عهبدوډا

پياچوونه وهى نوسين

جبار حه مه د

له بلاو كراوه كاني

دهزگاي رينيسانسى كوردى

(۳۸)

سوورەتی ص (صاد)

۱- ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

صاد و سویند به قورئانی وه بیرهینه ره وه.

۲- بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

به لام بیباوه ران له شکو و لووتبه رزیدان.

۳- كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَعَلَىٰ حِينٍ مِّنَاصٍ

چه ندمان به رله وانه له نه وه کان قرکرد، بانگیانکرد به لام دهرفه تی
ره تکردنه وهی به سه رچوو بوو.

۴- وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

وه به لایانه وه سه یربوو که هوشیارده ریك له خویانه وه بویان هات، وه
بیباوه ران گوتیان ئه وه ساحیریکی درۆزنه.

۵- أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ

ئایا خوداوهنده کانی کردوو به یهك خوداوهند، له راستیدا ئهوه شتیکی سه مه ره یه.

۶- وَأَنْطَلِقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

پیاوماقوو لانیان رویشتن (گوتیان) به ردهوام بن و خوړاگر بن له سه ر خوداوهنده کانتان، ئهوه شتیکی باشه.

۷- مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ

شتی ئاوامان نه بیستوو له دوا ئاین، ئهوه ته نه شتیکی هه لبه ستراوه.

۸- أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذُّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ

ئایا له نیوانماندا هوشیارده ره وه ته نها بو ئه و دابه زیوو، به لکو ئه وان له شکوگومانن له هوشیاریدان، به لکو کاتیک ئه شکه نجه ده چیژن.

۹- أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

وه یان گه نجینه کانی به زه یی خودای به ده سه لات و پیده ری تو یان لایه.

۱۰- أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ

وه یان خاوهنداریتی ئاسمانه کان و زهوی و ئهوهی نیوانیان ده کهن،
ده کهواته با به په یژه سه رکه وتن.

۱۱- جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

سه ربازانیک که له ویدان، نه یاره کان تیک ده شکینن.

۱۲- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

پیش ئه وان میلله تی نوح و عاد و فیرعه ونی خاوهن توانا، نکۆلیان کرد.

۱۳- وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ

وه ههروه ها ثمود و میلله تی لوط و یاوه رانی ئه یکه، ئه م کۆمه لانه.

۱۴- إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ

له راستیدا هه ر هه موویان ته نها نکۆلیان له پیغه مبه ران کرد، وه
شایسته بوون به سزا.

۱۵- وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ

وه ئه وان هه چاوه روانی هه چ نا کهن ته نها به ک گرمه نه بیت، که
هاوچه شنی نییه.

۱۶- وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

وه گوئیان خودا که مان له پیدانی به شه کانمان په له په ل بکه، بهر له روژی لیپرسینه وه.

۱۷- اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

خوړاگر به، به رامبهر به وهی دهیلین، وه پیری به نده مان داودی خاوهن هیژ بکه که توبه کار بوو.

۱۸- إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

ئیمه چیا کانمان له گه لیدا دهسته مو کردبوو، (له کاتی) ئیواران و خوړه ه لاتندا به خودا هه لبدن.

۱۹- وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ

وه بالنده گردبوو ه کانیش، هر ه موویان ملکه چی نه و بوون.

۲۰- وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

وه پادشایه تیه که یمان به هیژ کرد، وه حکمهت و وتهی یه کلا که ره وه مان پی به خشی.

۲۱- وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

وه ئايا هه وای ناکۆکیکه ره کانت پینگه یشت که به دیواری میحراب
سه رکه وتن؟

۲۲- اِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا
عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ

که له داود هاتنه ژووره وه، لیان تۆقی، گوتیان مه ترسه، دووکه سین
ناکۆکیمان هه یه، یه کیکمان سته می له وهی تریان کردوو، به ره وای حوکم
له نیوانمان بکه و سته مه که، وه وهک یه ک بو راستی رینماییمان بکه.

۲۳- اِنَّ هَذَا اَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَّلِي نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفُلْنِيهَا
وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

ئه وه براهمه و نه وه د و نو مه ری هه یه، وه من مه ری کم هه یه، (براکه م)
گوتی مه ره که ت به من بده و من که فالتی ده که م، وه له قسه کردن له منی
بردۆته وه.

۲۴- قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ اِلَى نِعَاجِهِ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ
لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ
وَزَنَّ دَاوُودُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَاَنَابَ

(داود) گوتی سته می لیتکردوو به وهی ویستوو یه تی مه ره که ت بخاته
سه ره مه ره کانیه وه، له راستیدا زۆربه ی ئه وانه ی تیکه ئن سته م له یه کتر
ده که ن ته نها ئه وانه نه بی ت که باوه ریان هیناوه و کاری چاکیان کردوو، وه
ئه وانه ش که من، وه داود پیو ابوو که له راستیدا تا قیمان کردۆته وه، داوای

لیبوردی له خوداکه ی کرد، وه خۆی خسته سه ر چاو و کرنۆشی برد و په شیمان بۆوه.

۲۵- فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

ئه وه بوو له وه لیخۆش بووین، وه لای ئیمه له نزیکانن و جیگای چاکمان بۆی ئاماده کردوو.

۲۶- يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

ئه ی داود له راستیدا تۆمان کردوو به جینشین له زهویدا، ده فه رمانه وای به ره وای بکه له نیوان خه لک، وه به دوای هه وه سه کان مه که وه، چونکه له ریگای الله ونت ده کات، له راستیدا ئه وانیه له ریگای الله گومرا ده بن، ئه شکه نجه یه کی تووندیان ده بیته، به هوی ئه وهی رۆژی لیپرسینه وه یان له بیر کردوو.

۲۷- وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

وه ئیمه ئاسمان و زهوی و ئه وهی نیوانیانمان بیینه ما درووست نه کردوو، ئه مه تیروانی کافره کانه، واوه یلا له کافره کان که شوینیان ئاگره.

۲۸- أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ
نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

وه يان ئەوانەى باوەريان هیناوه و کاری چاکیان کردووہ وەک ئەوانە
لئبکەین کە خراپە کارن لە زەویدا وە یان خوداپەرستان وەک خوێریە کان لئ
بکەین؟

۲۹- كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

پەرتووکیکی پیروژە بۆ تۆ دامانبەزاندووہ، بۆ ئەوہی لە ئایەتەکانی تیبگەن
وہ بۆ ئەوہی خاوەن ھۆشە کان بیربکەنەوہ.

۳۰- وَوَهَبْنَا لِداوودَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

وہ سلیمانمان بە داود بەخشی، کەچەند بەندەییەکی باش بوو، ھەمیشە
بۆ لای ئیمە دەگەرایەوہ.

۳۱- إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ

کە ئیواران ئەسپی رەسەنیان نیشانیدەدا.

۳۲- فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

گوئی لە راستیدا من خۆشەویستی خیرم بە سەر خۆشەویستیم بۆ
وہبیرەیناوهوہی خوداکەم ھەبژاردووہ تاوہ کو بە پەردەوہ دادەپۆشرا.

۳۳-رُدُّوہَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

بۆ لای من بیانگیرنه وه ئینجا به تیخ قاچه کان و ملیانی په راندن.

۳۴-وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

وه سلیمانمان تاقیکرده وه و لاشه یه کمان خسته سهر کورسیه که ی ئینجا تۆبه ی کرد و بۆ لای ئیمه گه رایه وه.

۳۵-قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

گوئی خوداکه م لیم ببوره، وه دهسه لاتیکم پیبه خشه که نابیت هیچ که سیک له دوای من هه بییت، هه ر خۆت ده به خشیت.

۳۶-فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءً حَيْثُ أَصَابَ

ئه وه بوو بامان بۆی دهسته مو کرد، به فه رمانی ئه و، به شینه یی هه ئیده کرد، بۆ هه رکوییه ک بیویستایه به رییده که وت.

۳۷-وَالشَّيَاطِينِ كُلِّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ

وه شهیتانه کان له هه موو بیناسازیك و مه له وانزانی قوولی ژیر ده ریا.

۳۸-وَأَخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

وه شهيتانه كانى ترمان كوت و بهند كردبوو.

۳۹- هَذَا عَظَاؤُنَا فَاْمُنُّنُ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

ئهوه به خشينه كانى ئيمهيه، دهتوش ئه گهر ببه خشيت وه يان بيگريته وه ئهوا لپيرسينه وهت له سهر نيهه.

۴۰- وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

وه له راستيدا لاي ئيمه نزيكايه تي و شويني چاكي ههيه.

۴۱- وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

وه بهنده مان ئه يوبت له يادبیت كه بانگی خودا كه ی کرد و گوتی له راستيدا شهيتان دهستی ليم وه شان دووه و تووشی دهره و ئازاری کردووم.

۴۲- ارْكَضْ بَرَجْلِكَ هَذَا مَغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

زهوی بکوته به قاچت، ئهوه جيئشورتيكي سارده وه بو خواردنه وه.

۴۳- وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

وه خانه واده و ئه وهنده ی ترمان پي به خشى وهك به زه ييهك له ئيمه وه، وه وهك بيره وه ريهك بو خاوهن هوشه كان.

۴۴- وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاصْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنََّّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

گورزيك به دهسته وه بگره و پي ليبيده (له ژنه كهت) وه سوينده كهت مه شكينه، له راستيدا ئيمه بينيمان خوږاگره، بهنده يه كي زور باش بوو، وه توبه كار بوو و ده گه رايه وه لاي ئيمه.

٤٥- وَأَذْكَرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

وه بهنده كانمان، ئيبراهيم و ئيسحاق و يه عقوبت له ياد بيت كه خاوهن هيژ و دوورنما بوون.

٤٦- إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

له راستيدا ئيمه ئه وانهمان به هه لېژاردن هه لېژاردوو، وه بيرهيئانه وه ي خانه واده.

٤٧- وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ

وه ئه وانه لاي ئيمه له باشتريه هه لېژيردراوه كانن.

٤٨- وَأَذْكَرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

وه ئيسماعيل و يه سع و زه لكيفل يادبكه وه، وه هه ره موويان له باشه كان بوون.

٤٩- هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ

ئه وه وه بيرهيئانه وه يه كه، وه بو له خوداترسان جيگايه كي باش هه يه.

۵۰- جَنَاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

بہ ہشتی عہدن دہرگانی بویان ئاوالا دہکات.

۵۱- مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

تیایدا پالیان داوہتہوہ، تیایدا داوای میوہیہ و خواردنہوہیہ کی زور دہکن.

۵۲- وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ

وہ حوریہی ہاوتہمہنی کورتبینیان لایہ.

۵۳- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

ئہوہ ئہو شتانہن بہ لئنتان پیدراوہ بو رۆزی لیپرسینہوہ.

۵۴- إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

لہ راستیدا ئہوہ رزق و رۆزیمانہ کہ ہہرگیز تہواو نابیت.

۵۵- هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ

ئہوہ ئاوا وہ لہ راستیدا بو سہریچکہران خراپترین شوین ہہیہ.

۵۶- جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ

دۆزهخ تیایدا دهسووتینن، که خراپترین مؤلگه یه.

۵۷- هَذَا فَلْيَذُقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ

ئەو دەبا تامی بکەن گەرماو و کیماو.

۵۸- وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ

وہ چەند جووت شتانیکی هاوچەشن.

۵۹- هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

ئەو کۆمەلە لە گەلتان پالده نرینه ناویەو (ناو دۆزهخ) (پێیان دەگوتریت) دەک بەخیر نە یەن، ئەوانە ریسوا دەبن لە ئاگردا.

۶۰- قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

گو تیان بە لکو ئیو بە خیر نە یەن، ئیو ئەو تان (دۆزهخ) بو ئیمە پیش هینا، که خراپترین جینگایە.

۶۱- قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

گو تیان خودا کە مان، ئەو هی ئەمە ی بو ئیمە هینا ئەوا ئەشکەنجە کە ی چەند کەرەت زیاد بکە لە ئاگردا.

۶۲- وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

وه گوتيان بۆچی پياوانىك نابيين كه ئيمه به شه رانگيزمان داده نان.

۶۳- اَتَّخَذْنَا هُمْ سِخْرِيًّا اَمْ رَاَعَتْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ

به گالته جارمان داده نان، وه يان چاوه كانمان له ئاستياندا ليلن؟

۶۴- اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ

ئه وه راستيه، خه لى دۆزه خ مشتومر، ده كه ن.

۶۵- قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ اِلَهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

بلى له راستيدا من ته نها هوشياردهرم، وه هيچ خودايه ك نيه ته نها
اللهى تاك و سهر كه وتكه ر نه بيت.

۶۶- رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

خوداي ئاسمانه كان و زهوى وه ئه وهى نيوانيان، به هيژه و ليووردهيه.

۶۷- قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ

بلى ئه وه هه واليكي مه زنه.

۶۸- اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

ئيوه گوئي پيناده ن.

٦٩- مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

هیچ زانیاریه کم نه بوو به راویژکارانی بالا (فریشته) که مشتومریان بوو.

٧٠- إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

وه حیم بو دیت تهنهها له بهرئه وهی هوشیاردهریکی روشنم.

٧١- إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ

که خوداکهت به فریشته کانی گوت، من مروّف درووستده کهم له قور.

٧٢- فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

هر کاتیک سه روسیمام پییبه خشی و روچی خوم کرده ناویه وه ئهوا کرنوشی بو ببهن.

٧٣- فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

ئه وه بوو هه موو فریشته کان کرنوشیان بو برد.

٧٤- إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

تهنها ئیبلیس نه بیت خوئی به گه وره زانی، وه له کافره کان بوو.

٧٥- قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

(الله) گوتی ئەى ئىبلىس چى قەدەغەى کردیت که کړنۆش بەریت بو ئەو شتەى که به هەردوو دەستە کانم درووستمکردوو، ئایا خۆت به زل زانی وه یان تۆ له بەرزەکان بوویت؟

۷۶- قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

(ئىبلىس) گوتى من له ئەو (ئادەم) باشترم، منت له ئاگر درووستکردوو، وه ئەوت له قور درووستکردوو.

۷۷- قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

(الله) گوتى دە لیڤه برۆ دەرەوه، له راستیدا تۆ تروکراویت.

۷۸- وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

وه نەفرەتى من لەسەرته تاوه کو رۆژى لیپرسینەوه.

۷۹- قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

(ئىبلىس) گوتى خوداکەم مۆلەتم بدە تاوه کو رۆژى زیندوو بوونەوه یان.

۸۰- قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

(الله) گوتى دە ئەوه تۆ له مۆلەت پیدراوانیت.

۸۱- إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

تاوه کو رۆژی کاتی دیاریکراو.

۸۲- قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

(ئیبلیس) گوتی سویند به شکۆ و دهسه لاتت ده بیټ سه رتا پایان له خشته ببه م.

۸۳- إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

ته نها ئه و به ندانه ت نه بیټ که پاک و دئسوژن.

۸۴- قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

(الله) گوتی راستی ئه مه یه و هه ر راستی ده ئیم.

۸۵- لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

سویند بیټ، ده بیټ دۆزه خ له تو و له گشت ئه وانه پر بکه م که به دوات ده که ون.

۸۶- قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بلی من داوای هیچ کرییه کتان لیناکه م، وه من له وانه ش نیم درۆ هه لبه ستم.

۸۷- إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

ئەو تەنھا وەبیرھیناوەیە کە بۆ جیھانە کان.

۸۸- وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأُ بَعْدَ حِينٍ

وہ بہ دُنیاویہ وہ ہہوالہ کہی دہزانن دواى ماوہیہك.

شروڤه و تېبىنى

ئايه تى ۱

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

سویند بە (صاد) و قورئانیك کە وەبیرھینانەوہی بۆ مروڤه کان تیدایە سەبارەت بە سزا و زەبروزەنگی اللہ، دەرھەق بەو میللەت و ھۆزانەى کە لە رابردوو باوہریان بە پێغەمبەرەن نەھینا و اللہ قری کردن.

سەبارەت بە مانای پیتی (صاد) ابن الجوزی لە زاد المسیردەئیت، ھەوت قەول ھەیە:

یە کەم: سویندیکە و اللہ سویندی پێخواردووہ، وە (صاد) ناویکە لە ناوہکانی اللہ.

دووہم: واتە "صدق محمد" واتە محمد راستی گوتووہ.

سَيِّهَم: واته "صدق الله" واته الله راستی گوتووہ.

چوارہم: صاد، ناویکہ له ناوہ کانی قورئان و الله سوئندی پیخواردووہ.

پینجہم: (صاد)، ناوی ماریکہ کہ سہری له ژیر عہرشہ و کلکی له ژیر زہوی
 حہوتہ مدایہ.

شہ شہم: واتہ قورئان بدوینہ و سہیری بکہ. وہ ہہروہا بہ مانای "صادِ
 بِعَمَلِكَ الْقُرْآنَ، أَي: عَارِضُهُ" قورئان رہوابکہ بہ کارہ کانت، وہ یان دژایہ تی
 بکہ.

حہوتہم: واتہ محمد دئی خہلکی راوکرد و بہ لای خویدا رایکیشا، تاوہ کو
 باوہریان پیہینا و خوشیانویست.

رہنگ بیت ئەو مارہی کہ سہرہ کہی له ژیر عہرشہ، ہہمان ئەو مارہ بیت
 کہ چواردہوری عہرشی اللهی داوہ.

ریوایہ تیکی صحیح، عبداللہ بن احمد له "السنة" و الذہبی له "مجمع
 الزوائد" و الالبانی له "المختصر العلو"، ئاماژہ یان پیکردووہ، کہ عبداللہ بن
 عمرو دەلّیت:

إِنَّ الْعَرْشَ مَطَوَّقٌ بِحَيَّةٍ، وَإِنَّ الْوَجِي لَيُنزَلُ فِي السَّلَاسِلِ

عہرشی الله دەورہ دراوہ بہ مار، وہ وہی بہ پلیکان دادہ بہ زیت.

رهنگ بیت ئەم مارە، که خۆی لوول داوہ له دەورەى عەرشی اللہ، ئەوا سەرەکەى له ژێر عەرشدای بیت.

له راستیدا ژێر عەرشی اللہ له باخچەى ئازەلان دەچیت، جگە له و مارە چەند مخلووقاتیکى تری له ژێردایە، وهك: ههشت بزنه کيوى و که له شير.

له سوورپهته کانی داهاتوو باسیان ده کهین.

ابن الجوزى سه بارهت به (ذِي الدُّكْرِ) ده ئیت، ۳ قهول ههیه:

یه کهم: قورئان خاوہن شەرپهفه.

دووهم: قورئان خاوہن راگه یاندنه.

سیههم: قورئان خاوہن (التذکیر) وه بیرهینانه وهیه.

ئایه تی ۲

بَلِّ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

له وهلامی سویند خواردن به (صاد) و به (قورئان)، اللہى عەرهب و ئیسلام ده ئیت:

به لکو کافره کان به هوی عیزه تی نهفس (شکو) و لووتبه رزیان، باوهر به قورئان ناهین.

هه‌رچه‌نده شروقه کاران و یاوه‌ره‌کانی محمد و تابعین ناکوکن سه‌باره‌ت به‌وهی کامه‌ ئایه‌تی دواتر وه‌لام به‌ سوینده‌ که‌ی الله‌یه‌.

ابن الجوزی ده‌لیت پینج قه‌ول هه‌یه‌:

یه‌ که‌م: (ص) وه‌لامه‌ بو سویند به‌ قورئان. واته‌ وه‌لامی سوینده‌ که‌ پیش سوینده‌ که‌ هاتووه‌. وه‌ک ئه‌وه‌ی الله‌ گوتبیتی :

وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ (سویند به‌ قورئانی خاوه‌ن وه‌بیره‌ینانه‌وه‌) ئینجا (ص).

دووهم: وه‌لام به‌ "سویند به‌ صاد" ئایه‌تی ژماره‌ ۳ یه‌، که‌ ده‌لیت (كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ)، واته‌ چه‌نده‌ها نه‌وه‌ و میلیه‌تمان له‌ پیشیاندا قر کرد).

سیه‌هم: وه‌لام به‌ سوینده‌ که‌، ئایه‌تی ژماره‌ ۱۴ یه‌، که‌ ده‌لیت، (إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ)، واته‌ هه‌ر هه‌موویان نکوئیان له‌ پیغه‌مبه‌ران کرد .

چوارهم: وه‌لام به‌ سوینده‌ که‌، ئایه‌تی ژماره‌ ۶۴، که‌ ده‌لیت، (إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ)، واته‌ ئه‌م هه‌واله‌ راسته‌ که‌ خه‌لکی دوزه‌خ مشتومر ده‌که‌ن.

پینجه‌م: وه‌لامی سوینده‌ که‌ س‌ردراوه‌ته‌، واته‌ مانا که‌ی ده‌بیت به‌ (والقرآنِ ذِي الذِّكْرِ مَا الْأَمْرُ كَمَا يَقُولُ الْكُفَّارِ)، وه‌ سویند به‌ قورئانی خاوه‌ن وه‌بیره‌ینانه‌وه‌، شته‌ که‌ وانیه‌ که‌ کافره‌کان ده‌لیین.

الله‌ اعلم

هه موویان دهزانن که ئایه تی ژماره دوو وه لومه به سوینده که، به لام بوچی
ئهم هه موو ناکوکیه له ئارادایه؟ چونکه ئایه تی ژماره ۲ ناته واوه.

(بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ)، واته، به لکو بیباوه ران له عیزهت و
لووتبهرزیدان، مانای چیه؟

بو ئه وهی مانادار بیته، ده بیته وشه ی بو زیاد بکریت، وه ئایه ته که به م
شیوه ی لیبکریت:

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا **به** فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

واته: به لام ئه وانهی کوفریان پییکرد (باوه ریان پینه هینا واته به قورئان)،
له عیزهت و لووتبهرزیدان.

واته، به هوی عیزهت و لووتبهرزیان بروایان به قورئان نه هینا.

ئایه تی ۳

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلا تَحِثِّبِنَا

چهند میلله تمان پیش ئیوه قرکرد و له ناو برد، (کاتیکی سزیمان به سه ریاندا
دابه زاند)، هاواریان کرد (له الله پاران هوه و توبه یان کرد)، به لام کاتی پاکردن
له سزاکه (مۆله تییان) به سه رچوو بوو.

اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ئایه ته ده ئیت: چهنده ها میللهت و هوزمان
به ره له کافر و موشریکه کانی دوورگه ی عه ره بی له ناو برد، به هوی ئه وه ی

باورپان نه هیئا، وه کاتیك سزام به سهریان دابه زاند، ئه و میللهت و هوزانه هاوار و نیزا و توبه یان کرد، به لام کاتی په شیمان بوونه وه و توبه بو پراکردن له سزای الله به سه رچوو بوو.

ئایه تی ۴-۵

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت: وه (خه لکی مه ککه) به لایه نه وه سه یربوو که هوشیارده ریک له خویانه وه بو یان هات، ئه وه بوو کافره کان گوتیان: محمد ساحیریک دروزنه.

ئایا هه موو خوداوهنده کانی (بت و خوداوهنده کان) کردوو به یه ک خوداوهند (الله اکبر)، له راستیدا ئه وه شتیکی سه یره یه.

ریوایه تیک له جامع الترمذی و سنن النسائی و مسند احمد و المستدرک للحاکم و الدلائل للبيهقي و القرآن العظيم لابن كثير و جامع البيان للطبری و جامع لاحکام القرآن للقرطبي هاتوو، ابن عباس ده ئیت:

کاتیك ابو طالب نه خوشکهوت، کومه ئیک له گه وره پیاوانی قوره یش هاتن بو لای ابو طالب که "ابوجهل" یان له گه ئدا بوو و گوتی: محمدی برزات جوین به خوداوهنده کانمان دهدات، وه واده کات و واده کات، وه واده ئیت و واده ئیت، ئه گهر بتوانیت به دوایدا بنی ریت و ئاموژگاری بکه یت. ئه وه بوو

پيغهمبر هات و ابو طالب گوتی: ئه وه چیه هۆزه که ت سکا لایان ههیه؟
 وه ده لاین جوین به خوداوهنده کانیان ده دهیت و ده یلیت و ده لیت
 (يَزْعُمُونَ أَنَّكَ تَشْتُمُّ آلِهَتَهُمْ، وَتَقُولُ وَتَقُولُ). پيغهمبر گوتی ئه ی مام (إِنِّي
 أُرِيدُهُمْ عَلَى كَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ يَقُولُونَهَا تَدِينُ لَهُمْ بِهَا الْعَرَبُ وَتُؤَدِّي إِلَيْهِمْ بِهَا
 الْعَجْمُ الْجَزِيَّةَ) من ده مه ویت یه که وشه بلین که عه ره ب قه رزارباریان بیته
 و عه جه م سه رانه یان پیدبات. گوتیان ئه وه وشه یه چیه؟ گوتی هیچ
 خودایه که نییه ته نه ا الله نه بیته، ئه وه بوو هه لسان و رویشتن، وه گوتیان
 (أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ - ئایا خوداوهنده کانی کردوو
 به یه که خوداوهند، هه ره به راستی ئه وه شتیکی سه مه ره یه، ئه وه بوو (ص
 وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ) تاوه کو (بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ) دابه زی.

سه بارهت به ئایه تی ۴-۵، چه ند تیبینییه که:

یه که م: توحید واته یه کانگیرکردن، واته کو مه لیک شت بکهیت به یه که
 شت، کو مه لیک دهسته بکهیت به یه که دهسته، کو مه لیک خوداوهند و بت
 بکهیت به یه که خوداوهند و بت.

ئه وه ی محمد کردی هه لباردن یه که بتی مه زن بوو و کردی الله ی عه ره ب و
 ئیسلام که، هه روه که له سووره ته کانی پیشوو باسما ن کرد، هوبه ل بوو، وه
 ناوی بته کانی تری دوورگه ی عه ره بی کرد به سیفاته کانی الله اکبر.

دووهم: به محمدیان گوتوو هه ساحیریکی درۆزن. جا نازانم موسلمانان درۆ و
 ده له سه ی نازناوی "صادق الامین" یان له کوی هیناوه، که گوایه قوره ییش
 محمدیان ناوبردوو به "صادق الامین" واته "راستگۆی ده ستپاک"، یه که

دهقی قورئان نییه که بلیت قوره‌یشه کان به محمدیان گوتووہ "الامین" ،وه یان "صادق".

ابن اسحاق که السیرة النبویة دهنووسیت، نزیک به ۱۴۰ سال له دواى مردنی محمد، وه به حوکمی ئەوهی باوک و باپیری مه‌سیحی بوون، نازناوی یسوع المسیح (عیسا) که "الصادق" و "الامین" ه له په‌رتووکی پیروژ دهدزیت و دهیکات به نازناوی محمد.

سیههم: محمد ههر له سه‌ره‌تاوه جوینفرۆش بووه، وه له ریواته که دیاره که گه‌وره پیاوانی قوره‌یش زۆر لیبوورده بوون به‌رامبه‌ر به سووکایه‌تی و جوینه‌کانی محمد.

ئایه‌تی ۶-۸

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌لیت:

گه‌وره پیاوانیان رویشتن، (گوتیان)، خه‌لکینه له‌سه‌ر خوداوهنده‌کانتان به‌رده‌وام بن و به‌رگریان لیبکه‌ن، وه ئەوه شتیکه داوا ده‌کریت.

وه گوتیان: شتی وامن نه بیستووہ (که خوداوہنده کان بکرین به یهک خوداوہند) له دوا میللهت، ئه وه شتیکه تهنهها محمد هه لیبه ستووہ.

وه گوتیان: ئایا (وه حی و قورئان) له ناو ئیمه دا تهنهها بو ئه و (محمد) دابه زیووہ؟

ئینجا الله وه لامیان ده داته وه و ده ئیت: تهنانهت شکوگومانیان هه بوو که شتیکه هه بیته به ناوی هوشیاریدان. به لکو تا ئه و کاته ی ئه شکه نجه ده چیژن.

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به (وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ- گه وره پیاوانیان رویشتن) ده ئیت:

واته گه وره پیاوانی قورهیش رویشتن بو لای ابي طالب، بو سکا لا کردن له محمد. (أَنْ اَمْشُوا وَاَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ- برۆن و خوراگر بن له سه ر خوداوهنده کانتان)، واته پیداکر بن له سه ر په رستی خوداوهنده کانتان.

(إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ) به دنیاییه وه ده بیته به رگری له خوداوهنده کانمان، ویستمان بیته.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به { إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ } : واته ئه م قسه یه ی محمد ده یکات (خوداوهنده کان بکهین به یهک خوداوهند) و بانگی شه مان بو ده کات (هیچ خودایهک نییه تهنهها الله نه بیته)، شتیکه محمد داوامان لیده کات بو ئه وه ی دهستی خویمان به سه ردا به رزیکاته وه و به سه رماندا زال بیته و ئیمه بین به شوین هه لگری.

سه بارهت به ئايه تي (مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ- له
دوا ميللهت (ئاين) گويمان لهمه نه بووه، به لكو ئه وه شتيكه ته نها محمد
هه ئيبه ستووه).

ابن كثير ده ئيت واته: له دوا ميللهت (ئاين) گويمان له "توحيد" نه بووه كه
محمد بانگيشه ي بو ده كات.

الطبري ده ئيت، شروقه كاران ناكوكيان هه يه سه بارهت به شروقه ي ئه م
ئا يه ته، هه نديكيان ده ئين واته: گويمان له و شته نه بووه كه محمد
بانگيشه يمان بو ده كات، كه ده ستبه رداری هه موو خودا وه نده كان بين و
ته نها الله بپه رستين. وه مه به ست له (ميللهت) واته مه سيحيه كان.

الله ي عه ره ب و ئيسلام، به وپه ر جهل و نه زاني سه بارهت به عه قيده ي
مه سيحيه كان (سيانه كي پيرو ز) قسه ي كردووه، چونكه مه سيحيه كان
بروايان به بووني ۳ خودا نيه، به لكو بروايان به يه ك خودا هه يه كه ۳
لايه ن (اقنوم) ي هه يه.

قورئان يبي وايه كه ثالث واته ۳ خودا، وه ك ئايه تي ۱۱۶ سووره تي المائدة
ده ئيت:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن
دُونِ اللَّهِ

وه كه الله به عيسا كوري مريه مي گوت: ئايا تو به خه لكت گوتووه من و
دايكم وهك دوو خودا جگه له الله به خو تانه وه بگرن؟

واته له روانگه‌ی قورئانه‌وه مه‌به‌ست له سیانه‌کی پیروژ ۳ خودایه: الله و مریه‌م و عیسا.

وه ئه‌وه جگه له ده‌به‌نگی و نه‌شاره‌زایی بوون سه‌بارهت به عه‌قیده‌ی مه‌سیحیه‌کان و په‌رتووکی پیروژ به هه‌ردوو سه‌رده‌مه‌که‌ی شتیکی تر نییه.

له چهنده‌ها شوین له په‌رتووکی پیروژ، په‌یمانی نوی (ئینجیل) هاتوو، که خودایه‌که. بۆ نموونه، له سفر الرؤیا هاتوو: لأن الله واحد هو (چونکه خودایه‌که).

واته الله‌ی عه‌رب و ئیسلام، هه‌مان تیروانی موشریک و کافره‌کانی هه‌بووه که پێیان وابوو مه‌سیحیه‌کان بروایان به فره‌خودایی هه‌یه.

سه‌بارهت به ئایه‌تی (أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابٍ - ئایا له نیوانماندا قورئان ته‌نها بۆ محمد دابه‌زیوو به‌لکو ئه‌وانه له شکوگومان سه‌بارهت به قورئان، به‌لکو (بروا به‌ین) کاتیك ئه‌شکه‌نجه ده‌چێژن).

هه‌روه‌ک ده‌بینن زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کان به‌م شیوه‌ن، نارۆشن و لیلن.

الجلالین (السیوطی و المحلی)، سه‌بارهت به (بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابٍ) ده‌لین: واته بروا به محمد به‌ین کاتیك ئه‌شکه‌نجه ده‌چێژن، به‌لام ئه‌وکات برواهینان سوودی نابیت.

القرطبي له جامع البيان، سه بارهت به (بَل لَّمَّا يَدُوقُوا عَذَابِ) ده لیت، وه
ئه گهر ئه شکه نجهی من ببینن و بچیژن ئهوا ئه وکات ئیمان ده هیینن، به لام
ئه وکات ئیمان هیینان سوودی نابیت.

ئایه تی ۹-۱۱

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

یان گه نجینه کانی به زه بی خودای به ده سه لات و پیده ری تو یان لایه ئه ی
محمد.

وه یان خو یان خاوه ندری تی ئاسمانه کان و زه وی و ئه وه ی نیوانیانه ده که ن؟
(گهر وایه و خاوه ندری تی ده که ن) ده با به پلیکان بو ئاسمانه کان سه رکه ون.

به لام با ئاگادار بن، سه ربازانیك له ئاسمانه کانن (هیژی به رگری ئاسمانی الله
که فریشته ن)، کو مه له نه یاره کان تیك ده شکینن و پاشه کشه یان پی
ده که ن.

الطبری له جامع البيان ده لیت:

ئه ی محمد ئایا ئه و موشریکانه، که نکۆلی ده که ن وه حیت له لایه ن الله وه
بو هاتبیت، گه نجینه کانی به زه بی الله یان لایه ؟ ئه و الله ی که قودره تمه نه ده

له دهسه لاته كهى وه حى به ههر كه سيك ده به خشيت كه ههر الله خوى
دهيه وئيت؟

وه سه بارهت به {فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ}، ده ئيت، ته گهر خويان
خاوه نداري تي ئاسمانه كان و زهوى و ته وهى له نيوانيانه ده كه ن، ده با به
دهرگانى ئاسمان و ريگانى سه ركه ون.

الرازي له مفاتيح الغيب و الزمخشري له الكشاف و الشوكاني له فتح القدير
والبضاوى له انوار التنزيل، سه بارهت به {فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ} ده ئين:
واته ته گهر ئيدا ده كه ن كه ئاسمانه كان و زهوى خويان خاوه نداري تي
ده كه ن، ده كه واته با به پليكان سه ركه ون تا وه كو ده گنه لاي عهرشى الله.

القرطبي له جامع لاحكام القران، سه بارهت به {فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ}
ده ئيت، واته: ده با بو ئاسمانه كان سه ركه ون، وه ريگا له و فريشتانه بگرن كه
وه حى بو محمد داده به زين.

(سبب) واته (ريگا) و (اسباب) ريگان.

بو نمونه له ئايه تي ٨٥ سووره تي الكهف سه بارهت به ذالقرنين هاتوه،

فَاتَّبَعَ سَبَبًا

ئه وه بوو (ذالقرنين) ريگيه كي گرت.

ههر له بهر ته وه الله بي عه رب و ئيسلام، له ئايه تي ٣٣ سووره تي الرحمن،
ده ئيت:

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَانفُذُوا ۚ لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

ئەى كۆمەلى جنۆكە و مروّف، ئەگەر توانیتان كە تەوهرەى ئاسمانە كان و
زەوى بېرن ئەوا بېيرن، بەلام ناتوانن تەنها بە مۆلەت و دەسەلاى الله
نەبىت.

چونكە ئاسمان بنمیچه، وه دەرگاكانى ئاسمان پاسهوانیان ههیه، ئەوا اللهى
ئىسلام دەلئیت، ناتوانن بنمیچی زەوى كە قوبهى ئاسمانە بېرن.

وه له ئایه تی ۳۵ سووره تی الانعام دەلئیت:

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا
فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ

وه ئەى محمد، ئەگەر داواكارى (موشريك و كافرەكانت) بەلاوه سەختە،
ئەگەر دەتوانیت ئەوا تونیلئیک له زهویدا هەلبكەنه وه یان **په یژهیهك به**
ئاسمان هه لپه سیڤه بۆ ئەوهى موعجیزهیه کیان بۆ بینیت.

له روانگهى اللهى ئىسلام، ئەگەر مۆلەت بە كەسێك بدات بۆ ئاسمان
سەرکەوئیت، ئەوا دەتوانئیت بە په یژه و پلیکان سەرکەوئیت.

ئەوهنده داواى موعجیزهیان له محمد کردوو، محمد له ترسا ویستویه تی
خۆى بشارئتهوه لهبەر ئەوه خوداکهى پئی دەلئیت: ئەى محمد موعجیزه
بۆ تۆ نییه، وه ئەگەر داواكارى كافرەكان بەلاتهوه سەختە ئەوا بچۆره ژیر

زهوی، وه یان به پلیکان بو ئاسمانه کان سه رکه وه بو ئه وهی
موعجیزه یه کیان بو بینیت.

ناسای کافر ئەم زانیاریه گرنگه ی له خه لک شاردۆته وه، خو یان به پلیکان بو
ئاسمانه کان سه رده که ون، به لام وایان له خه لک گه یاندوو ه که به موشه ک
سه رده که ون. الله اکبر

سه باره ت به ئایه تی (جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ)، واته (سه بازانیك
له ئاسمانه کان، تیکشکیندراون له کومه له کان).

ئەم دهقه سه رتاپای کاره ساته و له رووی مانا وه هه له یه، له بهر ئه وه
شروقه کاران له مانا راسته قینه که ی رایان کردوو ه و ده لێن ئەم دهقه
سه باره ت به شه ری به دره، کاتیک سوپای موشریکه کان تیکشکان و رایان
کرد.

به لام ئە گهر سه یری ئەم ۳ ئایه ته ی دوا ی بکه ین، ده بینن که په یوه ندیان
به یه که وه هه یه، وه کو تایی ئایه تی ۱۰ و ئایه تی ۱۱ ده لێن:

فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ، جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

ده لیت: ده با به ریگا کان (بو ئاسمانه کان) سه رکه ون، سه ربازانیك له وین،
تیکشکان به دهستی کومه لی نه یاران.

له زمانی عه ره بی (هنا) ناوی ئیشاره یه به مانای (ئیره)، واته بو شوینیکی
نزیك دیت، (هنالك) ناوی ئیشاره یه بو شوینیکی دوور دیت.

واته "لهوى" له ئاسمانه كان، چونكه ئاسمانه كان (دوورن له زهوى) سهربازانيك ههن (فريشته كه پاسهوانى دهركانى ئاسمانن).

(مَهْزُومٌ) واته تيكشكاون و دووراون.

(مَنْ الْأَحْزَابِ) له حيزه به كان يان به دهستى حيزه كان (نه ياره كان).

واته ئەم دهقه دهئيت: دهبا موشريكه كان سهركهون به ريگكانى ئاسمان، بهلام ئاگادارين، كه له ئاسمانه كان سهربازانيك له فريشته ههن كه تيكشكاون و دووراون له مملانيي نه ياره كان.

به ئى زور روونه كه فريشته كانى الله تيكشكاون.

يان دهبيت ئەم دهقه بهم شيوهيه بووبيت:

فَلْيَرْتُقُوا فِي الْأَسْبَابِ، جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ **مُنْهَزِمُونَ** مِّنَ الْأَحْزَابِ

واته: دهبا كافره كان به ريگكانى ئاسمان سهركهون، سهربازانيك له وئيدان كه له نه ياران يان تيكشكاندوه.

ئايه تي ۱۲-۱۴

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ

إِن كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

ئینجا اللهی عه‌رب و ئیسلام، باسی ئه‌وه ده‌کات که چۆن چه‌نده‌ها
میلله‌تی پیشووی له‌ناوبردوو، چونکه ئیمانیاں به پیغه‌مبه‌ره‌کانی نه‌هیناوه
و ده‌لیت:

پیش کافر و موشریکه‌کانی مه‌ککه، میلله‌تی نوح و عاد و فیرعه‌ونی خاوه‌ن
میخه‌ک (ره‌نگ بی‌ت مه‌به‌ستی هه‌ره‌مه‌کان بی‌ت)، ثمود و میلله‌تی لوط و
یاوه‌رانی ئه‌یکه، وه‌ ئه‌و کۆمه‌لانه، هه‌ر هه‌موویان نکۆلیان له پیغه‌مبه‌ره‌کان
کرد ئه‌وه‌بوو شایسته بوون به سزای ئیمه.

(بگه‌رپوه بو سووره‌ته‌کانی پیشوو سه‌باره‌ت به چۆنیه‌تی قه‌رکردنی ئه‌و هۆز و
میلله‌تانه له لایه‌ن الله‌وه).

ابن الجوزی سه‌باره‌ت به (وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ) ده‌لیت، شه‌ش قه‌ول هه‌یه:

یه‌که‌م: فیرعه‌ون خه‌لکی له نیوان چوار ستوون ئه‌شکه‌نجه‌ ده‌دا، له‌م چوار
ستوونه‌دا که‌سه‌که‌ی ده‌به‌ستایه‌وه، ئینجا به‌ردیکی به‌سه‌ر ته‌پلی سه‌ریدا
به‌رده‌دایه‌وه و ده‌یکوشت.

دووهم: واته فیرعه‌ونی خاوه‌ن باله‌خانه‌ی به‌رز و پته‌و.

سیه‌هم: واته فیرعه‌ونی خاوه‌ن سه‌رباز.

چواره‌م: فیرعه‌ون شوینیکی به‌رزی دروو‌ستکردبوو خه‌لکی له‌سه‌ر
سه‌رده‌بهری.

پینجهم: فیرعهون چوار ستوونی لووله پی هه بوو، که مروّفی پینانه وه کوّت و بهند ده کرد، ئینجا ستوونه کانیاں له یه کتر دوور ده خسته وه بوّ نه وهی مروّفه که ئازار بچیزیت.

شه شه م: شوینی یاری و ته راتی پی فیرعهون.

ئایه تی ۱۵

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ

کافره کانی مه ککه چاوه ری پی هیچ ناکه ن ته نها یه ک گرمه نه بیت، که به شیوه یه کی کتوپر رووده دات و هیچ گرمه یه ک وه ک نه و گرمه یه نییه.

مه به ست له (صَيْحَةً وَاحِدَةً) گرمه ی کوّتای جیهانه.

الطبری له جامع البیان، ئاماژه به فه رمووده یه ک ده کات، که الطبرانی العجم الکبیر، له ژیر ناوی "حدیث الصور" ئاماژه ی پیکردوو، محمد صلعم ده لیت:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمَّا فَرَعَّ مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ خَلَقَ الصُّورَ، فَأَعْطَاهُ إِسْرَافِيلَ، فَهُوَ وَاضِعُهُ عَلَى فِيهِ شَاحِصًا بَصَرَهُ إِلَى الْعَرْشِ يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الصُّورُ؟ قَالَ: الْقَرْنُ

کاتیک الله له درووستکردنی ئاسمانه کان و زهوی دهستی به تال بوو، که ره نای درووستکرد و دای به ئیسرافیل که خستوو یه تیه سه رلیوه کانی و

له هه مان کاتدا چاوه کانی خستوته سهر عرش بو ئه وهی بزانیته کهی الله
فه رمانی پی ده کات، که فوو به که ره نا که بکات؟

(ابو هریره) ده لیت گوتم ئه ی پیغه مبه ری الله که ره نا چییه؟ گوتی قوچی
ئاژه ل.

له م ئایه ته اللهی ئیسلام به کافره کانی مه ککه ده لیت: روژی قیامه ت نزیکی
روودانه.

ئایه تی ۱۶

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

وه کافر و موشریکه کان ده لین، خودا که مان، ههر سزایه ک بو مان ت دانا وه
په له په لی تیدا بکه بهر له روژی لیپرسینه وه.

(قِطَّنَا): (قِط) واته پشیله.

هه له کراوه له کاتی نووسیندا، ده بیته (قِسط) واته (بهش) بیته.

واته ئایه ته که ده بیته بهم شیوه یه بیته:

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِسطَنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

واته، په له بکه له به شه که مان.

وشه‌ی (قسط) له قورئان هاتوو:

ئایه‌تی ٤٧ سووره‌تی الانبیاء:

وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

ئیمه به‌شه‌کان له تایی ته‌رازوو داده‌نیین له رۆژی قیامه‌ت.

ئایه‌تی ١٧

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

ده‌ئیت: ئە‌ی محمد، ئارام بگره سه‌باره‌ت به‌و قسانه‌ی کافر و موشریکه‌کان ده‌یکه‌ن و ده‌یلین، وه به‌نده‌ی ئیمه، داودت له یاد بێت که خاوه‌ن ده‌سه‌لات و تۆبه‌کار بوو.

ئایه‌تی ١٨-٢٠

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

ئینجا الله‌ی عه‌رب و ئیسلام، باس له‌و ئیمتیازاتانه ده‌کات که داویه‌تی به داود و ده‌ئیت:

له راستیدا ئیمه چیاکانمان له گه‌ل داود ده‌سته‌مۆ کرد، که ئیواران کاتی خۆر‌هه‌لاتن ته‌سبیحاتیان ده‌کرد (به‌خودایان هه‌لده‌دا).

وه‌بائنده‌گرددبووه‌کانیش، له‌گه‌ل داود ته‌سبیحاتیان ده‌کرد، وه‌هه‌ر هه‌موویان ملکه‌چی الله‌بوون.

وه‌پادشایه‌تی داودمان به‌هێز کرد و ژیری و حیکمه‌ت و توانایی بریارو گوفتارمان پێی دا.

واته: چیاکان و باینده‌کان له‌گه‌ل داود سروودیان بو‌شکو‌ویی خودا ده‌گوته‌وه.

وه‌ئایه‌تی ۷۹ سووره‌تی الانبیاء ته‌ئکید ده‌کاته‌وه و ده‌ئیت:

وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ

وه‌چیاکان و باینده‌کانمان له‌گه‌ل داود ده‌سته‌مۆ بوو و له‌گه‌لیدا ته‌سبیحاتیان ده‌کرد.

وه‌ئایه‌تی ۱۸ سووره‌تی الحج ده‌ئیت:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ

ئەى نابىنىت كە بۆ اللە كرنۆش دەبەن ئەوانەى لە ئاسمانە كان و ئەوانەى
لە زەويدان و خۆر و مانگ و ئەستېرە كان و چياكان و درەختە كان و
ئازەلە كان و زۆرىك لە خەلك.

واتە ئازەل و درەخت و شتە جامدە كان نەك تەنھا تەسبىحات دەكەن،
بەلكو كرنۆشيش بۆ اللە دەبەن.

ئايەتى ٤٤ سوورەتى الاسراء دەئىت:

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ

وہ هیچ شتیک نییہ کہ تسبیحات بۆ شكۆمەندى اللہ نەكات، بەلام ئیوہ
لە تسبیحاتیان تیناگەن.

هەلبەتە دەبىت داود تیگەیشتبىت.

تەسبىحات، واتە هەلدان بە اللە، وەك: سبحان اللہ.

واتە چياكان و بالندە كان لە گەل داود ئیواران و بەیانیان تەسبىحاتیان
کردووہ و گوتوویانە: سبحان اللہ.

بۆ ماوہى چەند؟ اللہ اعلم

ابن الجوزى له زاد المسير سه بارهت به واتاى وشەى (أَوَابٌ) دەئىت ١٠
قەول هەيە:

یه کهم: موسلمان.

دووهم: تۆبه کار.

سیههم: که سیک که ته سبیحات بکات.

چوارهم: ملکه چی فه رمانی الله.

پینجهم: ئه وهی که کاتیک ته نهاییه ئاماژه به گوناوه کانی ده کات بو الله و الله لیی ده بووریت.

شه شهم: ئه وهی به دل و کار و کرده وه کانی روو ده کاته الله.

حه وتهم بو نوویهم: نویرکه ر

ده یهم: ئه وهی به نهینی گوناوه ده کات و به نهینی داوای لیبوورده پی له الله ده کات.

(وَفَضَلَ الْخِطَابِ) واته بریار سه بارهت به یه کلا کردنه وهی کیشه کانی خه لک. به لگه بو ئه مه ئایه تی دواتره که ده لیت:

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضِيمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

وه ئه ی محمد ئایا هه وائی نا کوکیه کهت پیگه یشتوو، که به سه ر دیواری میحراب سه رکه وتن (بو ئه وهی بگه نه لای داود).

ئايه تي ۲۱-۲۳

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى
بَعْضٍ فَاخْتُمْنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ

واته ئه‌ی محمد هه‌والی ئه‌و ناکۆکیه‌ت پێگه‌یشتوو. که به‌سه‌ر دیواری
میحراب هه‌لگه‌ران.

که له داود چوونه ژووره‌وه، داود لیان تۆقی، گوتیان مه‌ترسه، ئیمه دوو
که‌سین ناکۆکیمان هه‌یه، یه‌کیکمان ده‌ستدریژی کردۆته سه‌ر مافی ئه‌وه‌ی
تریان، ده‌ به‌ هه‌ق و په‌وایی حوکم له نیوانمان بکه‌ و لایه‌نگری لایه‌کمان
مه‌که، به‌لکو پێگایه‌کی راست و په‌وان بو‌هه‌ردووکمان وه‌ک یه‌ک دیاری
بکه‌.

(دانه‌یه‌کیان گوتی) ئه‌وه‌ براهمه، ۹۹ مه‌ری هه‌یه‌ به‌لام من یه‌ک مه‌رم
هه‌یه، که‌چی ده‌ستی به‌سه‌ر مه‌ره‌که‌مدا گرتوو و له‌ ده‌سه‌لاتدا له‌ من به‌
تواناتره‌ و سته‌می لیم کردوو.

ئایه‌تی ۲۱، دوو هه‌له‌ی تیدایه‌ و ده‌بیت به‌م شیوه‌یه‌ بێت:

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِينَ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

واته ئه‌ی محمد هه‌والی ئه‌و دوو که‌سه‌ت بۆ هاتوو‌ه که کیشه‌یان هه‌بوو
کاتی‌ک به‌ سه‌ر دیواری می‌حراب هه‌ل‌گه‌ران؟

(الخصم) به‌ مانای ناکۆکی دیت، به‌لام (الخصمین) واته‌ دوو که‌س که
ناکۆکیان هه‌یه.

ئایه‌تی ۲۲ پیمان ده‌لیت، دوو برا بوون ناکۆکیان هه‌بوو، (تَسَوَّرُوا) به‌ کۆ
هاتوو‌ه، واته‌ بۆ ۳ که‌س و زیاتر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بی‌ت (تَسَوَّرُوا) بی‌ت که‌ به‌
مانای دوو که‌س دیت که‌ به‌سه‌ر دیوار هه‌ل‌گه‌ران.

گرنگ دوو برا ده‌بن، دانه‌یه‌کیان ۹۹ مه‌ری ده‌بی‌ت (سبحان الله، له‌م
ئیعجازه‌ ژماره‌یه‌، الله ۹۹ ناوی هه‌یه‌ له‌ ئیسلام، وه‌ یه‌ کی‌ک له‌م دوو برایه‌
۹۹ مه‌ری هه‌یه‌) وه‌ ئه‌وه‌ی تریان یه‌ک مه‌ری ده‌بی‌ت، براکه‌ی یه‌ که‌م
ده‌یه‌وی‌ت ئه‌و دانه‌ مه‌ره‌ش له‌ براکه‌ی زه‌وت بکات. وه‌ براکه‌ی دووهم که‌
خاوه‌ن یه‌ک مه‌ره‌ به‌ داود ده‌لیت: دادپه‌روه‌رانه‌ حوکم بکه‌ و لایه‌نگری
که‌س مه‌که‌.

ئایه‌تی ۲۴-۲۵

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لِيَبْغِيَ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ
دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكْ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

(داود گوئی) براكهت سته می لیتکردووہ کہ داوات لیدہ کات مہرہ کہی بدہیتی و بیخاتہ سہر مہرہ کانیهوہ، وہ زوریک لهوانه ی بهیه کهوہ کار ده کهن و شریکن ستهم لهیه ک ده کهن، تهنہا ئهوانه نہ بیت کہ باوہریان هیناوہ و کاری چاکیان کردووہ، وہ مروّفانیتی لهم چهشنه کهمن.

ئینجا ده لیت: داود وایزانی کہ تاقیمان کردوتهوہ، ئهوه بوو داوای لیبوورده پی له خوداکه ی کرد و کرنوشی بو برد و توبه ی کرد.

ئینجا ده لیت: ئیمه ش له گوناھه کهی خوشبووین، وہ بو داود له لای ئیمه نزیکه، وہ جیگایه کی باشی ده بیت.

چهندهها هه له و سهرنج سه بارهت بهم چند ئایه ته:

یه کهم: پاش و پیش له وشه ی (له عندنا) لهم ئایه ته هه یه که ماناکه ی تیک داوه، وہ ده بیت بهم شیوه یه بیت:

وَإِنَّهُ لَزُلْفَىٰ وَلَهُ عِنْدَنَا حُسْنَ مَآبٍ

وه ئه و (داود) له ئیمه نزیکه، وه له لای ئیمه جیگایه کی باشی ده بیت.

دووهم: ئایه تی ۲۴-۲۵ ده لیت، (وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ، فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكْ) واته:

وه داود پيواوو كه له راستيدا ئيمه تاقيمانكردوتهوه، ئهوهبوو داواي
ليبووردهي له خوداكي كرد و كهوته سهر زهوي و كرنوشي برد و توبه
كرد، وه ئيمهش لهوهدا لي خوشبووين).

ئهم داواي ليووردنهي داود له چوار چيوه چيروكي كيشه ي نيوان دوو
كه سدا هاتوو، كه دانهيه كيان له گه ل ئهوهش 99 مهري ههبووه ستهمي
له پياويك كردوو كه يهك مهري ههبووه و مهريهكه ي لي زهوتكردوو.

كهواته مه بهست لهم چيروكه چيه؟ بهتايهتي له حوكمي نيوان ئهم دوو
كهسه داود ستهمي نه كردوو، وهك ئايهتي 24 ده لئيت:

لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ

داود گوتي: ستهمي ليكردوويت كه مهريهكه ي توي خستوته سهر
مهريه كانيهوه.

بهلام دهقه ته ئكيد ده كاتهوه كه داود ستهمي كردوو، له بهر ئهوه داواي
لي خوشبووني له گوناوه كه ي كردوو و خوداكي لي خوشبووه.

مهسه له كه مهر نيه، مهسه له كه دهستگرتن به سهر ژنه. وه قورئان مهري
وهك كينايه بو ژن به كارهي ناوه، چونكه له روانگه ي قورئان ژن وهك ئازهل و
مهر و مالاتن.

سيههم: القرطبي له جامع لاحكام القران و الطبري له جامع البيان و الرازي
له مفاتيح الغيب، ده لئين:

به خویندنه وهی ابن مسعود دهقه که بهم شیویه بوو:

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً أَنْثَى

(انثی) واته میینه، واته مهرومالاتی میینه. واته کیشه که له سه ر میینه بووه.

البغوی له معالم التنزیل، ده لیت:

وحقیقة المعنى: وهذا كله تمثيل لأمر داود مع أوریا زوج المرأة التي تزوجها داود حيث كان لداود تسع وتسعون امرأة ولأوریا امرأة واحدة فضمها إلى نسائه.

حه قیقه تی مانای ئەم ئایه تانه: ته مسیلی ئەو شته ده کهن که داود له گه ل ئەوریا کردی که میردی ئەو ژنه بوو که داود هاوسه رگیری له گه لدا کرد، ئەوکات داود ۹۹ ژنی هه بوو و ئەوریا ته نها یه ک ژنی هه بوو، به لام داود دهستی به سه ر ژنه که ی ئەوریا دا داگرت.

الطبری له جامع البيان ده لیت:

وَإِنَّمَا كُنِّيَ بِالنَّعْجَةِ هَاهُنَا عَنِ الْمَرْأَةِ، وَالْعَرَبُ تَفْعَلُ ذَلِكَ

لهم دهقه دا ژن به مه ر ئاماژه ی پیکراوه، چونکه عه ره ب ئەم کاره ده کات (واته ژن به مهرومالات ناوده بات).

وه الطبری دهلیت:

وَهَذَا مَثَلٌ ضَرَبَهُ الْخَصْمُ الْمُتَسَوِّرُونَ عَلَى دَاوُدَ مِحْرَابَهُ لَهُ، وَذَلِكَ أَنَّ دَاوُدَ
كَانَتْ لَهُ فِيمَا قِيلَ: تِسْعٌ وَتِسْعُونَ امْرَأَةً، وَكَانَتْ لِلرَّجُلِ الَّذِي أَغْرَاهُ حَتَّى قُتِلَ
امْرَأَةً وَاحِدَةً، فَلَمَّا قُتِلَ نَكَحَ دَاوُدُ امْرَأَتَهُ.

وه ئه وه نمونه یه که هیئراوته وه سه بارهت بهم دوو پیاوهی کیشه یان
هه بوو و به سهر دیواری میحراب هه لگه ران و له داود چوونه ژووره وه، وه
نمونه که سه بارهت به داوده، ههروهك دهلین، داود ۹۹ ژنی هه بوو، وه
ئه و پیاوهی که ژنیکی هه بوو داود ناردی بو شهر و جهنگ بو ئه وهی
بکوژریت، کاتیک کوژرا داود ژنه که ی له خوئی ماره کرد.

له بهر ئه وه ابن الجوزی، له زاد المسیر دهلیت: ئه وه نمونه یه هیئراوته وه،
وه له راستیدا دوو پیاوه که دوو پیاو نه بوون به لکو فریشته بوون، هاتوون
ئه م نمونه یان بو داود هیئاوته وه بو ئه وهی بزانییت که سته می کرد له
ئه وریا.

وه له م دهقه پروونه که ئه وریا خه می ژنه که ی بووه، داود پییگوتووه خه مت
نه بییت من ئاگاداری ژنه که ت ده بم.

له راستیدا باش ئاگاداری بوو.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت بهم ئایه ته (وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّهَا فَتْنَاهُ- وه
داود پییوابوو که تاقیمان کردوته وه)، دهلیت:

(ظن داود) واته دُنیا بوو و زانی، (اَنْمَا فَتَنَّا) دوو مانا له خوږه وه ده گړیت:

یه کهم: تا قیما نکرده وه.

دوو هم: هه لمانسه نگاند (ابتلاء).

وه ده لیت، سه بارهت به (ابتلاء) سی قه ول هه یه:

یه کهم: دوو فریشته که نه وه یان بو داود ده بری که خودا که ی هه لیسه نگاند.

دوو هم: کاتیک دوو فریشته که بو ئاسمان به رزبوونه وه گو تیان داود خو ی حوکمی له سه ر خویدا (که هه ندیک له شریکه کان و نه وان هی تیکه لن سته م له یه کتر ده که ن ئایه تی ۲۴).

سیه هم: کاتیک حوکمی له نیوانیاندا، یه کیکیان سه یری نه وه که ی تری کرد و پیکه نی، ئینجا بو ئاسمان سه رکه وتن، وه داود سه یری ده کردن، وه زانی که الله تا قی کردو ته وه و هه لیسه نگاند وه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

وَالْعَرَبُ تُكْفِي عَنِ الْمَرْأَةِ بِالنَّعْجَةِ وَالشَّاةِ، لِمَا هِيَ عَلَيْهِ مِنَ السُّكُونِ
وَالْمَعْجِزَةِ وَصَعْفِ الْجَانِبِ. وَقَدْ يُكْفِي عَنْهَا بِالْبَقَرَةِ وَالْحِجْرَةِ وَالنَّاقَةِ؛ لِأَنَّ
الْكُلَّ مَرْكُوبٌ

وه عه رهب به مهر و بز ن ته عبير له ژن ده كات، به هوئى ئه وهى ژن لايه نى
 ئارامى و بئ ده سه لآتى و لاوازى تيدا يه، وه ته نانه ت به مانگا و وشتر ئاماژه به
 ژن ده كات، چونكه هه ر هه موويان بو سوار بوونن.

السعدى له تفسير كلام المنان ده ئيت:

لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً أَيُّ: زَوْجَةٌ

(99 مهرى هه يه)، واته ژن.

الرازى له مفاتيح الغيب ده ئيت:

النعجة الأنثى من الضأن والبقرة الوحشية والشاة الجبلية، والجمع
 النعجات، والعرب جرت عاداتهم بجعل النعجة والظبية كناية عن المرأة

(النعجة) واته ميينه ي بز ن و مانگاى كئوى و مهرى چيايى و كوئيه كه ي
 ده بئيت به (نعجات) وه دابونه ريتى عه رهب وايه كه ته عبير له ژن ده كه ن به
 مهرومالات.

الشوكانى له فتح القدير ده ئيت:

له راستيدا مه به ست له (هئا-ئه و) داوده چونكه 99 ژنى هه بووه.
 مه به ست له (وَلِي نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ- وه من يه ك مهرم هه يه) ئه وريا يه كه
 ميژدى ئه و ژنه بوو كه داود ويستى هاوسه رگيرى له گه ئدا بكات.

الجلالين دهليين:

{إِنَّ هَذَا أَخِي} أي على ديني {لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً} يعبر بها عن المرأة {وَلِي نَعْجَةٌ وَحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا} أي اجعلني كافلها.

(ئەوہ برامہ) واتہ لەسەر ئاینه که مه (۹۹ مەری هەیه)، تعبیری لی دەکریت بە ژن، (وہ من یهک مەرم هەیه گوتی من ئاگاداری دەبم).

هەر هەموو شروڤه کاران هاوران که ژن له ئیسلامدا بە مەرومات دادەنریت.

الرازی له مفاتیح الغیب، سەبارەت بە ئایه تی ۲۱ سوورەتی الروم، (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا)، دەلیت:

(خَلَقَ لَكُمْ) دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ النِّسَاءَ خُلِقْنَ كَخَلْقِ الذَّوَابِّ وَالنَّبَاتِ وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الْمَنَافِعِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى (خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ) (البقرة ۲۹).

واته: (بۆ ئیوهی پیاوانی درووستکردوو) بەلگهیه که ژنان، وهک مەرومات و روهک و شتانیکی دیکه بۆ سوودی پیاوان درووستکراون. هەر وهک الله له ئایه تی ۲۹ سوورەتی البقرة دەلیت، (ئهی پیاوان الله هەموو ئەوانه ی زهوی بۆتان درووستکردوو).

چیرۆکه که بهم شیوهیه هاتوو، له پەرتووکی پیروزی جووه کان (صموئیل الثاني): داود پادشای بنی ئیسرائیل، زینا دهکات له گه‌ل ژنی سه‌رکردهیه کی سوپاکه‌ی، که ناوی (اوریا الحثی) ده‌بی‌ت، وه ژنه که‌ی ناوی (بشبع)

دهبیت، داود پلان داده ریژیت بو به کوشتدانی ئەوریا و دەینیرت بو
پیشهوهی جهنگ و به کوشتی دەدات، دواتر خۆی هاوسەرگیری له گه‌ل
(بشبع) ژنه که‌ی ئەوریا ده‌کات.

واته داود زینا ده‌کات.

قورئان بو ئەوه‌ی بلیت پیغه‌مبه‌ران "معصوم" ن و له گونا‌ه پارێزراون .
هاتوو به شیوه‌یه‌کی تعبیری و به کینایه ئاماژه‌ی به چیرۆکه که کردوو.

وه هه‌ر هه‌موو شروقه که‌رانی قورئان له په‌یوه‌ست به‌م ئایه‌تانه، ئاماژه‌یان
به رووداوی داود و ئەوریا و بشبع کردوو.

الطبری له جامع‌البيان ده‌ئیت: ابن عباس گوتوو یه‌تی:

کاتیک داود له میحراب بوو، کوتریکی ئالتوونی له میحراب نیشته‌وه، داود
ویستی بیگریت، به‌لام کوتره که فری و له په‌نجه‌ره نیشته‌وه، داود بۆی
چوو بیگریت، به‌لام کوتره که فری، وه کاتیک داود له په‌نجه‌ره که سه‌یری
کرد، ژنیکی به رووتی بینی خۆی ده‌شۆری، ئەوه‌بوو داودی پیغه‌مبه‌ری الله
به دوا‌ی ئەم ژنه‌ی نارد و ژنه که هات، داود له‌م ژنه‌ی پرسى سه‌باره‌ت به
می‌ردی، ژنه که گوتی می‌رده که‌ی له شه‌ره، داود نامه‌یه‌کی نووسی بو
سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی که می‌ردی ئەم ژنه به کوشت بدات، ئەوه بوو
وایکرد و می‌ردی ژنه که کوژرا.

وه داود هاوسەرگیری له گه‌ل ژنه که کرد، وه ئەم ژنه‌ی داود دواتر سلیمانی
بوو.

له راستیدا محمد هه مان کاری کرد له گه ل زید بن حارثة: کاتیک محمد په یوه ندی خوشه ویستی دروو ستکرد له گه ل زهینه ب که نه وکات ژنی زید بن حارثة (کورپی ته به نا کراوی محمد و پیمان ده گوت زید کورپی محمد) محمد چهنده ها جار زهید ده نیریت بو غه زو، به لام زهید ناکوژریت، وه محمد ئوقره ی نامینیت، نه وه بوو به ده قیکی قورئان که له سوورته ی الاحزاب هاتوو، زهینه ب له زید ده سینیت و ده یکات به ژنی خو ی.

فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا (الاحزاب ۳۷)

هه ر کاتیک زهید خو ی له زهینه ب خالی کردوو، نه وا نه ی محمد زهینه بمان کرد به ژنی تو.

له دوا ی نه وه ی محمد له گه ل زهینه ب هاوسه رگیری ده کات، به رده وام ده بیت له ناردنی زید بو غزو، تاوه کو له شه ری مؤته به کوشتنی ده دات.

انا لله وانا اليه لراجعون

به لام ده بیت یه ك شت بزانی ت: که به گویره ی قورئان داود پیغه مبه ره، به لام به گویره ی په رتووکی پیروزی جووه کان، داود ته نها پادشایه ك بووه و پیغه مبه ر نه بووه. وه پیاویك بووه دهستی به خوین سوور بووه.

وه به گویره ی په رتووکی پیروزی جووه کان، خودای بنی ئیسرائیل "یهوه ی" ریگا نادات به داود که مالی پیروزی "هیکل" ی بو دروو ست بکات، له سفر الاخبار الاول هاتوو، خودای بنی ئیسرائیل به داود ده لیت:

مال به ناوی من و بو من درووستنه کهیت، چونکه تو پیاوی جهنگیت و دستت سووره به خوین رشتن.

'معصوم' بوونی پیغهمبه‌ران له گونا یه کیکه له درو گه‌وره‌کان که زانیانی ئیسلام کردوو یانه و دهیکه‌ن، ئه‌گه‌ر چاوئیک به قورئان و فهرمووده‌کانی محمد بخشینیته‌وه ده‌بینیت دانه به دانه‌ی پیغهمبه‌ران گونا هیان کردوو، وه گونا‌هی گه‌وره، وه محمد به ته‌ن‌ها به قه‌د سه‌رتاپای پیغهمبه‌ران گونا و تاوانی کردوو.

له راستیدا تاکه پیغهمبه‌ر بی‌گونا‌هه به گویره‌ی قورئان و ئینجیل یسوعی المسیح (عیسا) یه.

هه‌ول ده‌ده‌ین ئاماژه به دانه به دانه‌ی گونا‌هه‌کانی پیغهمبه‌ران بکه‌ین، کاتیکی له سوورته و ئایه‌ته‌کان ئاماژه به ناویان ده‌کریت.

ئایه‌تی ۲۶

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

ئهی داود ئیمه تۆمان کردوو به جیگره‌وه له زه‌ویدا، ده به راستی و درووستی حوکم له نیوان خه‌لکدا بکه، وه به دوا‌ی هه‌وه‌س و ئاره‌زووه‌کانت مه‌که‌وه، ئه‌گینا گومرات ده‌کات له ریگای الله، ئه‌وانه‌ی که

گومرا دهن له ریگای الله، ئەوانه ئەشکهنجیه کی تووندیان دەبیت له
 رۆژی لپرسینهوه (قیامەت)، به هۆی ئەوهی له بیران کردوو.

ئەم دەقه له رووی رەوانیژییهوه زۆر کچوکالە، ئەگەر سهیر بکهیت
 دەبینیت، که (عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) دووجار هاتوو، له کاتیکیدا دهکرا تهنایهک
 جار بیت، بیئەوهی مانای دەقه که بگۆریت. واته:

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
 الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا
 يَوْمَ الْحِسَابِ

واته: ئەهی داود ئیمه تۆمان کردوو به جیگرهوه له زهویدا، ده حوکم به
 راستی و دروستی بکه له نیوان خه لکدا، وه به دواى ههوهس و
 ئارهزووه کانت مه کهوه، ئەگینا گومرا دەبیت له ریگای الله، له راستیدا
 ئەوانهی گومرا دهن، ئەشکهنجیه کی تووندیان دەبیت له رۆژی قیامەت،
 به هۆی ئەوهی له بیران کردوو.

لەم دەقەدا، اللهی عەرەب و ئیسلام، تەئکید دەکاتەوه له داود که به دواى
 ههوهسبازی و ئارهزووه کانی نه کهویت، ئەگینا ریبازی الله ون دەکات.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به (بما نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ - بهوهی
 له بیران کردوو له رۆژی لپرسینهوه)، ده لیت، دوو قهول ههیه:

یه کهم: واته به هۆی ئەوهی دهستبهرداری کاری باش بوون بۆ رۆژی
 لپرسینهوه.

دووهم: واته ئەشكەنجەیه كی تووندیان دەبیت له رۆژی لیپرسینهوه، به هۆی ئەوهی کاری باشیان له بیر کردوو.

واته، دهقه كه دهبیت جارىكى ديكه دهستكارى بكریت بو ئەوهی مانای تهواو بدات، دهبیت بهم شیوهیهی لی بكریت:

يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا
لِيَوْمِ الْحِسَابِ

(لیوم الحساب) واته بو رۆژی لیپرسینهوه.

ئایهتی ۲۷-۲۸

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

وه ئیمه ئاسمان و زهوی و ئەوهی نیوانیانمان بی هۆکار درووستنه کردوو،
وهك بیباوهرهكان پییان وایه، واوهیلا لهوانه ی باوهریان نههینا له ئاگر.

وه يان ئهوانه ي باوهريان هيناوه و كارى چاكيان كردووه، وهك ئهوانه
ليبكهين كه خراپه كارى له زهويدا دهكهن؟ وه يان خوداپهريستان وهك
(كافره) خوڤريه كان لى بكهين؟

ئايه تي ٢٩

كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

په رتوو كيك (قورئان) كه پيروزه بوئومان (محمد) دابه زند، بوئوه ي له
ئايه ته كانى تيبگهن، وه خاوهن هوشه كان وه پيريان بيته وه.

ئهم ئايه ته زور روونه كه ده ئيت، قورئان بوئوه يه له ئايه ته كانى تيبگه يت.
(خه لكيان گه وجاندووه به خوڤندنه وه ي قورئان بوئوه سهنات). (يهك
ئايه تي قورئان بوونى نيه كه بليت موسلمان له ريگاي خوڤندنه وه ي قورئان
حه سهنات به ده ست ده هينيت).

الطبرى له جامع البيان ده ئيت: (كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ)، واته ئه ي محمد، ئهم
قورئانه مان بوئ دابه زاند (لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ)، بوئوه ي له به لگه كانى الله و
شه ريعه ته كانى تيبگهن كه تيايدا ئاماژه ي پيكراره، ئينجا ئاموزگارى و كارى
پى بكه ن.

ئايه تي ٣٠-٤٠

ئايه تي ٣٠-٤٠ باسى سليمان ده كات و ده ئيت:

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

وه سلیمانمان به داود به خشی، یه کیك بوو له بهنده هه ره چاکه کان، له راستیدا سلیمان بو لای ئیمه ده گه رایه وه و توبه ی ده کرد.

ئایه تی ۳۱-۳۳ ده ئیت:

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ، فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ، رُدُّوَهَا عَلَيَّ فَطْفِقَ **مَسْحًا** بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

که به ئیواران ئەسپی ره سه نیان نیشانی ده دا، (سلیمان گوتی) له راستیدا من خوشه و یستیم بو خیر زیاتره له خوشه و یستیم بو ئامازه کردن به خوداکه م، تاوه کو (خۆر) به په رده داده پو شرا، (گوتی) ئەسپه کانم بو بیننه وه، تیغیکی گرت و مل و قاچه کانی برین.

ئەم ۳ ئایه ته تیکه ل کران له بهر ئەوه ماناکه شیویندراوه، وه قسه ی سلیمان دوولت بووه. ده بی ت ئەم ۳ ئایه ته به م شیوه یه بن

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ **حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ**، فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ **الْخَيْلِ** عَن ذِكْرِ رَبِّي، رُدُّوهُمْ عَلَيَّ فَطْفِقَ **بِالْمَسْحِ** السُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

واته: له ئیواران تاوه کو خۆر به په رده داده پو شرا ئەسپه کانی بو نمایش ده کرا، ئەوه بوو (سلیمان) گوتی، وا دیاره من خوشه و یستیم بو ئەسپ زیاتره له خوشه و یستیم بو زیکری (پیاوه لدان) به خوداکه م، ئینجا، گوتی

ئەسپە كانم بۆ بگېرنەو، ئەو بوو سلیمان بە تیغیک قاچە كانیان و ملیانی بری.

دەقە كان كەم نین نووسەری قورئان (اللہی عەرەب و ئیسلام) ھەئەی زمانەوانی تیدا نە کردبیت، بەلام بە حوکمی ئەو ھەی میللەتیکى وەك كورد عەرەبی نازانیت، ئەوا گەوجیندراو و پیتی گوتراو قورئان موعجیزەھە.

چەند تیبینیەك سەبارەت بەم ھەلانە:

یەكەم: بەم شیوہی ئەو ۳ ئایەتەم دارشتۆتەو، لە رووی بە لاغیەو و پیکر و پیکتر و جوانترە، چونکە بەم شیوہی ئایەتە كان دەبن بە دوو بەش، بەشی یەكەمیان ھەوائیە و دەئیت (سلیمان لە ئیواران تاوہ كو خۆر ھەلاتن سەرقال بوو بە ئەسپە رەسەنە كانی)، و بەشی دووہم قسە كانی سلیمانن كە بە (فقال) واتە (سلیمان گوتی) دەستپیدەكات.

بەلام ئەگەر ئایەتە كان وەك خۆی بمینیت ئەوا پچر پچر دەبیت و دەبیت بە چوار بەشەو: ھەوأل، ئینجا سلیمان قسە دەكات، ھەوأل، ئینجا سلیمان قسە دەكات.

واتە (كە بە ئیواران ئەسپە رەسەنە كانی نیشان دەدرا) ئەو ھەوائیە، ئینجا سلیمان دەئیت (من خوشەو یستیم بۆ خیر زیاترە لە خوشەو یستیم بۆ ئاماژە كردن بە خوداكەم) ئینجا ھەوائیە و دەئیت (تاوہ كو خۆر ون دەبوو) ئینجا سلیمان قسە دەكاتەو و دەئیت (بیگېرنەو، بە تیغ قاچە كانی و ملیانی بری).

دووهم: (إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي) لهم دهقه دا نووسه رانی قورئان
 هه له یان کردوو، به هه له پیتی (ل) یان کردوو به (ر) چونکه (خیل) واته
 ئهسپ، وه جیا به له (خیر) که به مانای خیر و چاکه دیت.

وه ئایه ته کان باس له ئهسپ ده که ن که واته وشه که ده بیت (خیل) بیت
 نهك (خیر).

به لام موفه سیره کان هه و ئیان داوه که ئه م هه له یه پینه بکه ن، بو نموونه
 البغوی له معالم التنزیل ده ئیت:

وه مه به ست له (الخیر) له م ئایه ته (الخیل) ه وه عه ره ب ئالو گووری ده کات
 له نیوان پیتی (ر) و (ل).

السعدی له کلام المنان ده ئیت، مه به ست له (الخیر) له م دهقه دا (الخیل) ه

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده ئیت: مه به ست له (الخیر) له م دهقه دا
 (الخیل) ه، وه عه ره ب به م شیوه یه ناوی ده بات- واته عه ره ب به ئهسپ
 ده ئیت خیر- وه ههروه ها عه ره ب ئالو گووری ده کات له نیوان (ر) و (ل).

الطبری له جامع البیان ده ئیت، مه به ست له (الخیر) ئهسپه.

سیههم: (رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ)

(رُدُّوْهَا) واته بیگیژنه وه، به تاك هاتوو، به لام دهقه که ده ئیت (الصَّافِنَاتُ
 الْجِيَادُ) واته کومه ئیک ئهسپی رهسهن، وه ههروه ها هاتوو ده ئیت،

مله کانیان (الأعناق) واته چهندهها ئهسپ، له بهر ئهوه له جياتی (رُدُوها) ده بیټ (رودوهم) بو خیل و (ردوهن) بو صافیات به کاربهیتریت.

چوارهم: (فَطْفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ) ئهه دهقه زور بیمانایه، چونکه ده لیټ، دهستیگرد به پیداهینانی قچه کان و مله کان.

وه بو ئهوهی مانای تهواو بدات، ده بیټ بهم شیوهیه بیټ:

فَطْفِقَ بِالْمَسْحِ السُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

واته تیغی گرت و دایهینا به قچه کانیان و ملیان.

ئهوه بوو موعجیزه‌ی قورئانه که تان یا اولی الالباب؟

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیټ: زیاتر له که سیک له ئههلی سلف و موفه سیره کان ده لیټن، سلیمان سه رقالم ببوو به بینینی ئهسپه کان تاوه کو نوژی عهسری له کیس ده چوو. چونکه دواتر دهقه که ده لیټ: (بیهیننه وه، وه به تیغ قچه کان و ملیانی بری)، سلیمان گوتی، سویند به الله، هیچیت سه رقالم ناکه له خوداپه رستی خوداکه م، ئهوه بوو فه رمانی کرد ئهسپه کانیان کوشت.

السعدی له کلام المنان و البغوی له معالم التنزیل ده لیټن: ئهوه بوو سلیمان قاجیان و ملیانی به شمشیر بری.

وه البغوی ده لیټ، ئهوه قسهی ابن عباس و الحسن و قتاده و مقاتل و زوربهی موفه سیره کانه.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهليٲت، دوو قهول هه يه:

يه كه م: سليمان دهستي به قاچ و ملي ئه سپه كان داده هينا وهك ريٲزيك بو يان.

دووه م: به تيغ ئه سپه كانى كوشت، بو ئه وهى له الله نزيك بيٲته وه.

وه دهليٲت، على كورى ابي طالب گوتوويه تي: سليمان سه رقال بوو به ئه سپه كانى بو جيهاد له پيناو الله، تاوه كو خوړئاوا ده بوو له پشت په رده. ئه و بوو به فه رمانى الله، سليمان فه رمانى به فريشته كانى به رپه رس له خوړ كرد كه خوړ بگيرنه وه بو ئه وهى نوٲزى عه سر بكات، ئه وه بوو فريشته كان خوړيان له پشت په رده هينا يه وه، سليمان نوٲزى كرد.

القرطبي دهليٲت، من دهليم زوربهى موفه سيره كان دهلين، (ان الذى توارث بالحجاب - ئه وهى به په رده داپوشرا) خوړه.

القرطبي دهليٲت: وَالْحِجَابُ جَبَلٌ أَخْضَرٌ مُحِيطٌ بِالْخَلَائِقِ، واته، په رده كه بريتيه له چيايه كى سهوز كه دهورهى دونياى داوه (خورى له پشت ون ده بيٲت).

وه القرطبي دهليٲت:

خَرَجَ الطَّحَاوِيُّ فِي مُشْكِلِ الْحَدِيثِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ مِنْ طَرِيقَيْنِ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُوحَى إِلَيْهِ وَرَأْسُهُ فِي حِجْرِ عَلِيٍّ ، فَلَمَّ يُصَلِّ الْعَصْرَ حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

- : أَصَلَيْتَ يَا عَلِيُّ قَالَ : لَا . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - :
اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَ فِي طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ فَارْزُدْ عَلَيْهِ الشَّمْسَ . قَالَتْ أَسْمَاءُ
: فَرَأَيْتَهَا غَرَبَتْ ثُمَّ رَأَيْتَهَا بَعْدَ مَا غَرَبَتْ طَلَعَتْ عَلَى الْجِبَالِ وَالْأَرْضِ ، وَذَلِكَ
بِالصَّهْبَاءِ فِي خَيْبَرَ . قَالَ الطَّحَاوِيُّ : وَهَذَا الْحَدِيثَانِ ثَابِتَانِ ، وَرَوَاتُهُمَا
ثِقَاتٌ

الطححاوی له مشکل الحدیث، دوو ریوایه تی اخراج کردووہ، کہ اسماء کچی
عمیس ده لیت، پیغهمبهر وه حی بو هات، وه سه ری له سه ر کو شی عه لی
بوو، له بهر نه وه علی نه یتوانی نوژی عه سر بکات تاوه کو خوړ ئاوا بوو،
نه وه بوو پیغهمبهر گو تی: نه ی عه لی نوژی عه سرت کرد؟ گو تی نه خیر،
نه وه بوو پیغهمبهر نیزای کرد و گو تی: الله گیان علی گو پرایه ل و ملکه چی
پیغهمبهره که ت بوو، تکایه خوړی بو بگیړه وه بو نه وه ی نوژی عه سری
بکات. اسماء ده لیت من به چاوه کانم بینیم که خوړ ئاوا بوو ئینجا گه رایه وه
دوای نه وه ی ئاوا ببوو، خوړ هه لهاته وه به سه ر چیاکان و زه وی وه نه وه له
صبه اء له خه ی بهر بوو. الطحاوی ده لیت، نه م دوو فه رمووده یه جیگیرن و
نه وان ه ی گیړاویه نه ته وه جیگی متمانه ن.

وه له صحیح البخاری و صحیح مسلم، فه رمووده یه کی محمد هاتووہ،
باسی پیغهمبهریک له پیغهمبهرانی بنی ئیسرائیل ده کات و ده لیت:

فَقَالَ لِلشَّمْسِ إِنَّكَ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيْنَا فَحُبِسَتْ حَتَّى
فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ

به خۆری گوت، ئەهی خۆر، تۆ راسپێردراویت، وه من راسپێردراوم، الله خۆر بهند بکه، ئەوه بوو الله خۆری بهند کرد تاوه کو فهتھی شوینه کهی کرد.

سه بارهت به ئەسپه کانی سلیمان (الصّافِنَاتُ الْجَيَادُ) یاوه ره کان و تابعین ده لێن ئەسپی بالدار بوون (دوو بالیان هه بوو).

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لیت:

الحسن و الضحاک و ابن زید و علی بن ابي طالب و ابراهيم التیمی گوتوو یانه: ئەسپه کان بالیان هه بوو (ذات أجنحة).

الحسن و ابن زید ده لێن، شهیتانه کانی سلیمان ئەسپه کانیاں له ده ریا دهرده هینا، واته ئەسپی ده ریا بوون.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، سه بارهت به ژماره ئەسپه کان چوار قهول هه یه:

یه کهم: ۱۳ ههزار ئەسپ.

دووهم: بیست ههزار ئەسپ بوون.

سیههم: ههزار ئەسپ بوون.

چوارهم: بیست ههزار ئەسپ.

وه ئه م خورافه يه سليمان و ئه سپي بالدار له دوورگه ي عه ره بي بووني هه بووه. له صحيح سنن ابو داود و غاية المرام للالباني، ريوايه تيك هاتوو كه عائيشه ده ئيت، پيغه مبهري الله له تبوك يان خه يبه رگه رايه وه، وه با هه لي كرد و په رده ي هه لمالي له سهر ياربه كانم.

فقال : ما هذا يا عائشة ؟ قالت : بناتي ورأى بينهن فرساً له جناحان من رِقَاعٍ، فقال: ما هذا الذي أرى وَسَطَهُنَّ ؟ قالت: فَرَسٌ. قال: وما هذا الذي عليه ؟ قالت: جَنَاحان. قال: فرسٌ له جَنَاحانِ ؟ قالت: أما سَمِعْتَ أن لسليمانَ خيلاً لها أجنحةٌ ؟ قالت: فَضَحِكَ حتى رَأَيْتُ نواجذَه

ئينجا پيغه مبهري گوتي، ئه ي عائيشه ئه وانه چين ؟ گوتم بوو كه كانم. ئه سپيكي بالداري له نيوانيان بيني و گوتي، ئه ي ئه وه يان چييه ؟ گوتم ئه سپه، گوتي ئه وه چييه هه يه تي ؟ گوتم دووبال ؟ گوتي ئه سپ و دووبال ؟ گوتم نه تبيستوو كه سليمان ئه سپي دووبالي هه بووه ؟ ده ئيت پيغه مبهري پيكه ني تاوه كو مه لاشوه كاني به ديار كه وت.

محمد به راده يه ك سه رسامى ئه سپ بووه كه له فه رمووده يه كدا كه له صحيح البخارى هاتوو، گوتويه تي:

مَنْ اِحْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اِيْمَانًا بِاللَّهِ وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهُ وَرَوْثَهُ وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

هه ر كه سيك ئه سپيكي بو ريبازي الله (جيهاد) ته رخان بكات، له روانگه ي ئيماني به الله و بروا بوون به به ئينه كه ي (قيامه ت)، ئه وا الله له روژي

قيامهت ئاليك و ئاو و پيساي و ميزى ئەسپه كه دهخاته تاي تهرزووى
چاكه كانيه وه.

وه له فهرموودهيه كى تر كه له صحيح البخارى و مسلم و سنن الترمذى
هاتوو، محمد صلعم، گوتووويه تى:

الخيْلُ ثَلَاثَةٌ: هِيَ لِرَجُلٍ أُجْرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ سِتْرٌ، وَهِيَ عَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ. فَأَمَّا
الَّذِي هِيَ لَهُ أُجْرٌ فَالَّذِي يَتَّخِذُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَعِدُّهَا لَهُ هِيَ لَهُ أُجْرٌ لَا
يَغِيبُ فِي بَطُونِهَا شَيْئًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَجْرًا

ئەسپ سى جوړن، دانەيه كيان پاداشته بو خواونه كهى، دانەيه كيان
سه تره، وه دانەيه كيان له سهر خواونه كهى باره. به لام ئەوهى پاداشته بو
خواونه كهى، ئەوه يانه كه له پيناو ريبازى الله (جيهاد) به كاردەهيئريت، وه
ئەوه كه پاداشتي بو به دەست دەهيئريت، وه ههر شتيك له سكي ئەسپه كه
ون دەبيت (واته دهخوات)، ئەوا الله به پاداشت بو خواون ئەسپه كهى
دەنووسيت.

وه له صحيح مسلم، فهرموودهيهك هاتوو، محمد گوتووويه تى:

لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ وَلَا فَرَسِهِ صَدَقَةٌ

موسلمان زه كاتى ناكه وبت نه له كويله كهى وه نه له ئەسپه كهى.

وهك له صحيح مسلم هاتوو، محمد دوو بهش غه نيمهى دەدا به ئەسپ
و تهنه به شيكى دەدا به پياده.

سوورهتی (العادیات)، واته سوورهتی ئەسپی هێرشبەر که له ئایهتی یه کدا،
اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، سویند به حیهی ئەسپ ده‌خوات و ده‌ئیت:
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

وه ئایهتی ۸ سوورهتی النحل ده‌ئیت:

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وه ئەسپ و هێستر و که‌رمان بۆ ئەوه درووستکردوو که سواری بن، وه
وهك جوانی بۆتان، وه الله شتانیک درووستده‌کات که ئیوه نایزان.

له‌م ئایه‌ته، اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، ده‌ئیت من هێستم درووستکردوو.
توو ویزدانان خودا هێستری درووستکردوو یان هێستر له ئاکامی جووت
بوونی ئەسپ و که‌ر درووستده‌بیت؟

عبداللطیف عاشور له په‌رتووکی "موسوعة الطير و الحيوان في الحديث
النبوي"، ئاماژه به ژماره و ناوی ئەسپه‌کانی محمد ده‌کات:

اللَّحِيفُ، السَّكْبُ، الْوَرْدُ، الْمَلَاوِحُ، الْبَحْرُ، سَبْحَةُ، الظَّرْبُ، اللَّزَّازُ، الْمُرْتَجَزُ
(أشهب).

وه ابن قییم له زاد المعاد ده‌ئیت، امام ابو عبدالله محمد بن اسحاق بن
جماعة الشافعی، ناوی ئەسپه‌کانی پیغه‌مبهری کردوو به به‌یتیک شیعر و
گوتوو یه‌تی:

وَالْخَيْلُ سَكْبٌ لَّحِيفٌ سَبْحَةُ ظَرْبٌ لِّزَّازٌ مُرْتَجَزٌ مَوْزِدٌ لَهَا أَسْرَارُ

ئايه تي ۳۴

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

وه سلیمانمان له خشته برد و تاقیکردهوه، لاشهیه کمان خسته سهر تاج و تهخته که ی، ئینجا تۆبه ی کرد.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

(فَتَنَّا)، واته سلیمانمان تاقیکردهوه و سزامان دا.

وه ده لیت، سلیمان بیست سال له دوای دهسه لاته که ی له خشته برا و بیست سال دوای له خشته بردنه که ی فرمانره وایی کرد.

وه وهب بن منبه گوتوو یه تی: سلیمان کچی پادشای "صیدون" که ناوی "خرادة" بوو و کچیکی جوان بوو، له یه کیك له غهزه واته کانی به کویله گرت و کردی به که نیه ی خو ی، ئینجا جرادة داوای له سلیمان کرد که په یکه ریکی بو درووستبکات له سهر شیوه ی باوکی بو ئه وه ی سهیری بکات، ئه وه بوو سلیمان فه رمانی کرد و په یکه ره که ی بو درووستکرا، جرادة و خزمه تکاره کانی کرنوشیان بو ئه م په یکه ره ده برد، تاوه کو وایلیهات بوو به بتیک که له ماله که ی سلیمان ده په رسترا بو ماوه ی چل رۆژ، سلیمان به وه ئاگادار نه بوو. ئه وه بوو سلیمان سزا درا.

(أَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا- لاشهیه کمان فری دایه سهر تاج و تهخته که ی) زۆربه ی شروقه کاران ده لین، ئه م لاشهیه شهیتان بوو که الله فری دایه

سهر تاج و تهختی سلیمان، وه الله شیوهی ئەم شهیتانهی وهك شیوهی سلیمان لیکرد.

شروقه کاران هاوران که ئەو لاشهیهی الله فری دایه سهر تاج و تهختی حوکمرانی سلیمان شهیتانیک بوو له سهر شیوهی سلیمان، به لام ناکوکن سه بارهت به ناوی شهیتانه که.

ابن کثیر، له تفسیر القرآن العظیم دهئیت، ناکوکی ههیه سه بارهت به ناوی شهیتانه که، وه چوار ناو ههیه:

یه کهم: صخر (صخر کوری عمیر که خاوهنی ده ریاکان بوو).

دووهم: آصف

سیههم: آصر

چوارهم: حقیق

الطبری، له جامع البیان دهئیت:

يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ: وَلَقَدْ ابْتَلَيْنَا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا شَيْطَانًا مُتَمَثِّلًا بِأَنْسَانٍ، ذَكَرُوا أَنَّ اسْمَهُ صَخْرٌ. وَقِيلَ: إِنَّ اسْمَهُ آصِفُ. وَقِيلَ: إِنَّ اسْمَهُ آصِرٌ وَقِيلَ: إِنَّ اسْمَهُ حَبْقِيقٌ

الله لهم ئایه ته دا دهئیت: وه سلیمانمان تاقیکرده وه و له خسته برد، وه لاشه شهیتانیکمان له شیوهی مروف خسته سهر تاج و تهختی

فەرمانرەوایی سلیمان. وە دەلێن شەیتانە کە ناوی صخر بوو، وە دەلێن ناوی
 آصف بوو، وە دەلێن ناوی آصر بوو، وە دەلێن ناوی حبقیق بوو.

ههروهك له ناوهكان دياره شەیتانە کە ی سلیمان عەرەب بوو. اللّٰه اكبر
 تكبير اللّٰه اكبر

وه الطبری و ابن کثیر و القرطبی و هتد دەلێن:

کاتیک سلیمان دەچوو بۆ ئاودەست، ئەنگوستیلە کە ی پەنجە ی دەدا بە
 یەکیک لە ژنەکانی، رۆژیکیان چوو بۆ ئاودەست و ئەنگوستیلە کە ی دا بە
 یەکیک لە ژنەکانی، ئەو بوو اللّٰه شیوهی شەیتانیکی گۆری بۆ شیوهی
 سلیمان، وە شەیتانە کە هات و داوای ئەنگوستیلە کە ی سلیمانی لە
 ژنە کە ی سلیمان کرد، وە ژنە کە وایزانی سلیمان خۆیەتی، شەیتان
 ئەنگوستیلە کە ی وەرگرت و فری دایە دەریاوه، وە شەیتان بۆ ماوهی چل
 شەو و رۆژ حوکمی کرد لە مەملە کە تە کە ی سلیمان، وە سلیمان ئاوارەو
 دەربەدەر بوو.

وه دەلێن رۆژیکیان سلیمان ماسیهك له كه نار دەریا دە کریت و دەیکولینیت
 دەبینیت ئەنگوستیلە کە ی تیدایە، ئەنگوستیلە کە دە کاتە دەستیهو وە
 فەرمانرەوایی بۆ دە گەریتەو.

الطبری دەلێت، لە ریوایەتیک ابن عباس گوتوو یەتی، ناوی ئەم ژنە ی
 سلیمان (جرادة) بوو، وە لە ریوایەتیک تر کە القرطبی ئاماژە ی پیکردوو،
 ابن عباس گوتوو یەتی، ناوی ئەم ژنە ی سلیمان (الأمینة) بوو.

ئەو ھى سەھىرە نەك تەنھا شەھىتەنە كە عەرەب بووە يان ناوى عەرەبى
 ھەبوو، بەلكو ژنە كانى سەلېمانىش ناوە كانىان عەرەبى بوو. لە گەل ئەو ھەش
 سەلېمان عەبىرى بوو و زمانى عەرەبى نەزانىووە.

القرطبي دەئیت، جابر بن عبدالله گوتوو یەتی، پېغەمبەر صلعم گوتی:

كَانَ نَقْشُ خَاتِمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

لەسەر ئەنگوستیلە كەى سەلېمان نووسرابوو: ھىچ خودایەك نىيە تەنھا اللھ
 نەبیت، وە محمد پېغەمبەرى اللھ یە.

دیارە ئەنگوستیلە كەى سەلېمان بە عەرەبى لەسەر نووسرابوو.

زاناكانى ئاسەوار تا ئیستا رەتی دەكەنەووە كەسایەتییەك لە مېژوودا بە ناوى
 سەلېمان بوونی ھەبووبیت. وە ئەو ھى سەھىرە سەرتاپای دەقە كانى قورئان لە
 پەيوەست بە سەلېمان خورافى و ئەفسانەن.

كاتێك پەرتووکی پیرۆزى جوووە كان دەخوینیتەووە، دەبینیت كە سەلېمان
 پادشایەك بوو وەك ھەر پادشایەكی ئەو سەردەمە. سەلېمان تا بلیت
 ئاشتىخواز بوو، وە ناوى سەلېمان بە زمانى عەبىرى واتە پیاوى ئاشتى. بۆ
 ماو ھى چل سالى حوكمرانییە كەى یەك شەر و جەنگ ناكات. وە بە حوكمى
 ئەو ھى ئاشتىخواز بوو، "یەھو ھى-ئیلوھىم" خودای بنى ئیسرائیل مۆلەتی
 پى دەدات پەرسنگای خودا "ھەیکەل" ی بۆ درووست بکات. سەلېمان
 كەسێكى خاوەن ژیری و حیکمەت بوو (پەرتووکیكى ھەیە لە پەرتووکی
 پیرۆز، بە ناوى پەندە كانى سەلېمان كە ۳۱ بەشە)، وە پەرتووکیكى تری ھەیە

به ناوی (سرودی سرووده کان). سلیمان بۆ بهرقه راکردنی ئاشتی وه به هۆی ئهوهی میبازیکی پلهیهك بووه، ژن له میللهتهه بتهپرسته کان دههینیت.

یه کێك له ژنه کانی کچی فیرعهون دهبیت، وه سلیمان ۷۰۰ ژن و ۳۰۰ کهنیزه ی دهبیت (پهرتووکی ملوک الاول)

وه بۆ ماوهیهك "بعل" که خودای کهنعانیهك بوو، دهپهستییت. وه له ناو مهملله کهته که ی پهرتوگا بۆ خوداوهند و بتی میللهتهه بتهپرسته کان دهکاتهوه.

بهلام له پهرتووکی پیروژ سلیمان پیغه مبهر نییه، بهلکو تهنها پادشایه که. له سهردهمی داود و سلیمان، کهسیک به ناوی ناٹان پیغه مبهر بوو.

وه ئهوهی له قورٹان هاتوووه، سهبارته بهوهی سلیمان شهیتانی و جنوکه کاریان بۆ کردوووه و پهپوو سلیمان (هدهد) و میرووله قسهیان له گه ئیدا کردوووه، وه هینانی تاج و تهختی ژنه پادشای سبأ له لایهن عفريتیکه وه و رام هینانی با و، هتد، سهرتاپای خورافهن که له تهوراتدا بوونی نییه. بهلکو له چیرۆکی خورافی یه هوودیه کانه وه وهرگیراوه که له دورگهی عهره بی بوونی هه بووه.

وهك ئهوهی ئیمرو پیغه مبهریک سه رهه ئبدات و دهقه کانی پهرتووکه پیروژه که ی سهبارته به محمد، له پهرتووکی خورافی موسلمانان که نووسیویانه سهبارته به ئیسرا و میعراج وهربگریت. وه له پهرتووکه که ی ئاماژه به وه بکات که محمد به کهریکی بالدار بۆ قودس و له وپوه بۆ ئاسمانه کان فریوووه.

محمد زور سهرسامی سلیمان بووه، وه له زور شتدا لاسایی سلیمانی
کردۆتهوه، وه ک:

یه کهم: سلیمان میبازیك و گانکه ریکی نه قولا بووه. له صحیح البخاری و
مسلم هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی:

قَالَ سُلَيْمَانُ لِأَطُوقَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى تِسْعِينَ امْرَأَةً، كُلُّهُنَّ تَأْتِي بِفَارِسٍ يُجَاهِدُ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ: قُلْ إِنَّ شَاءَ اللَّهِ، فَلَمْ يَقُلْ إِنَّ شَاءَ اللَّهِ، فَطَافَ
عَلَيْهِنَّ جَمِيعًا فَلَمْ تَحْمِلْ مِنْهُنَّ إِلَّا امْرَأَةً وَاحِدَةً جَاءَتْ بِشِقِّ رَجُلٍ

سلیمان گوتی، ده بیته ئه م شهو گان له گه ل ۹۰ ژن بکه م، وه هه ر
هه موویان کورپکی سوارچاکیان ببیته که جیهاد له پیناو الله بکه ن،
هاورپکه ی (فریشته) پپی گوت: بلی ان شاء الله، ئه وه بوو سلیمان نه یگوت.
گانی له گه ل هه موو ژنه کان کرد، وه هیچیان دووگیان نه بوون، ته نها
دانه یه کیان نه بیته که ئه ویش مندالیکی بوو نیوه ی مرؤف بوو.

وه له فه رموودیه ک هاتوو، ده لیت ۱۰۰ ژن.

نیوو مرؤفیک ی ده بیته، دیاره نیوو که ی تری جنۆکه بووه. فه رموودیه ک
له صحیح البخاری و مسلم هاتوو، محمد گوتوو یه تی:

لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ قَالَ بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ
وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنَّهُ إِنْ يُقَدَّرُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ
شَيْطَانٌ أَبَدًا

هۆی پیاوانی موسلمان ئە گەر ژنه کانتان گا، ئەوا بڵین، به ناوی الله، الله شهیتان، له ئیمه و ئەوهی له ئاکامی ئەو گانه پیمان دهبه خشیت به دووربگره، وه ئە گەر هاتوو کورپکیان بوو، ئەوا شهیتان ناتوانیت زیانی پێ بگهیه نیت

واته هه رکه پیاو چووکی خسته زێ ژنه کهی، ده بپیت بلیت بسم الله و دو عاکه بکات، بۆ ئەوهی ئە گەر ژنه که دووگیان بوو شهیتان زیان به منداله که نه گهیه نیت.

ئهی ئە گەر نه یگوت بسم الله و نیزاکهی نه کرد؟

ابن حجر له فتح الباری ده ئیت، مجاهید گوتوو یه تی:

أَنْ الَّذِي يَجَامِعُ وَلَا يَسْمِي يَلْتَفِ الشَّيْطَانُ عَلَى إِحْلِيلِهِ فَيَجَامِعُ مَعَهُ

ئهو پیاوهی که له گه ل ژنه کهی جووت ده بپیت و نالیت بسم الله، ئەوا شهیتان خۆی له چووکی لوول ده دات و له گه ل ژنه کهی جووت ده بپیت.

وه له سنن ابی داود، ریوایه تیک هاتوو، عائشه ده ئیت، پیغه مبه ر گوتی:

هَلْ رُئِيَ أَوْ كَلِمَةً غَيْرَهَا فِيكُمْ الْمُغْرَبُونَ قُلْتُ وَمَا الْمُغْرَبُونَ قَالَ الَّذِينَ يَشْتَرُكَ فِيهِمُ الْجِنَّ

ئایا نامۆکان (دوو ره گه کان) له نیوانتان ده بینریت؟ گوتم ئەهی پیغه مبه ر "نامۆکان" چین؟ گوتی ئەوانه ی جنۆکه تیا یاندا به شداره.

واته، مروّف و جنوکهن.

العظیم آبادی له عون المعبود، بو لیکدانه وهی ئەم فەرموودهیهی ابو داود، ئاماژە بە فەرموودهیه کی محمد دەکات، که گوتوویه تی:

هل تحس منکن امرأة أن الجن تجامعها

واته، ئەهی ژنان ههست ده کهن که جنوکه له گه ئاندا جووت ده بن؟

وه شیخی سه له فیه کان، ابن تیمیة، له مجموع فتاوی، ده ئیت:

قَدْ يَتَنَاجَحُ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ وَيُولَدُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ وَهَذَا كَثِيرٌ مَعْرُوفٌ وَقَدْ ذَكَرَ
الْعُلَمَاءُ ذَلِكَ وَتَكَلَّمُوا عَلَيْهِ.

وه مروّف و جنوکه یه کتر ده گین، وه مندال له نیوانیان ده بیّت، وه ئەوه شتیکی ناسراوه و زانراوه، وه زانایانی ئیسلام ئاماژەیان بەم راستیه کردووه، وه قسهیان له سه ری کردووه.

السیوطی له الدر المنثور و البغوی له معالم التنزیل و السمعی له تفسیر السمعی هتد:

ئاماژەیان بە ریوایه تیک کردووه، که پیاویک هاتوو بو لای ابن عباس، پرسیری لی کردووه و گوتوویه تی:

إِنَّ امْرَأَتِي اسْتَيْقِظَتْ وَكَأَنَّ فِي فَرْجِهَا شِعْلَةَ نَارٍ قَالَ ذَاكَ مِنْ وَطِيءِ الْجِنِّ قَالَ
فَمَنْ أَوْلَادِهِمْ؟ قَالَ هَؤُلَاءِ الْمُخْنَثُونَ

ژنه کهم له خه وهه لسا، وهک ئه وهی نیوگه لی گریک بوو له ئاگر، ابن عباس گوتی ئه وهه جنوکه گاویانه، پیاوه که گوتی: ئه ی کین مندا له کانیانن؟ ابن عباس گوتی: نیره موو که کان.

که واته ده بیت سلیمان نیره موو کیکی بوو بیت به هوی ئه وهی نه یگوتوه بسم الله و ان شاء الله.

وه محمد به هه مان شیوهی سلیمان له شه وی کدا (وه له فه رمووده یه کدا هاتوو ده لیت، له یه ک کاتزمیری شه وی کدا) گانی له گه ل هه موو ژنه کانیدا کردوو. له صحیح البخاری و مسلم، ریوایه تیک هاتوو، که انس بن مالک (خزمه تکاری محمد بوو) ده لیت:

أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ فِي اللَّيْلَةِ الْوَاحِدَةِ
وَلَهُ يَوْمًا تِسْعُ نِسْوَةٍ

پیغه مبه ر له شه وی کدا گانی له گه ل هه موو ژنه کانی ده کرد، وه ئه وکات نو ژنی هه بوو.

وه له صحیح البخاری، ریوایه تیکی تر هاتوو، که قتاده ده لیت، انس بن مالک گوتی:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدُورُ عَلَى نِسَائِهِ فِي السَّاعَةِ الْوَاحِدَةِ مِنَ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُنَّ إِحْدَى عَشْرَةَ قَالَ قُلْتُ لِأَنْسٍ أَوْ كَانَ يُطِيقُهُ قَالَ كُنَّا
نَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُعْطِيَ قُوَّةَ ثَلَاثِينَ وَقَالَ سَعِيدٌ عَنْ قَتَادَةَ إِنَّ أَنْسًا حَدَّثَهُمْ تِسْعَ
نِسْوَةٍ

پيغهمبەر به سەر ژنه كانيدا دهسوورايه وه (بو گانکردن) له يهك كاترميڤرى شهو و رۆژيڤيڤدا، وه ئهوكات ژماره ي ژنه كانى يانزده ژن بوون، قتاده دهلييت، له ئه نه سم پرسى ئايا پيغهمبەر دهيتوانى و ئه وتوانايه ي هه بوو؟ انس له وه لامدا گوتى، ئيمه پيمان وابوو كه پيغهمبەر هيڤى سى پياوى پيدرابوو. وه له فهرمووده يهك هاتوو، كه هيڤى ٤٠ پياوى پيدرابوو.

ابن حجر له فتح البارى، دهلييت پيغهمبەر گوتوو يه تي:

أعطيت قوة أربعين في البطش والجماع " وعند أحمد والنسائي وصححه الحاكم من حديث زيد بن أرقم رفعه " إن الرجل من أهل الجنة ليعطى قوة مائة في الأكل والشرب والجماع والشهوة " فعلى هذا يكون حساب قوة نبينا أربعة آلاف

هيڤى چل پياوم پيدراوه له زهبروزهنگ و گانکردندا، وه ههروهها فهرمووده يهك كه له احمد و النسائي هاتوو، وه الحاكم به صحيحى داناوه هاتوو، كه پيغهمبەر گوتوو يه تي: پياوى بههشت هيڤى ١٠٠ پياوى پي دهرپيت له خواردن و خواردنه وه و شههوت و گانکردن.

وه ابن حجر دهلييت، له سهر بنه ماى ئه وه ئه وا هيڤى گانکردنى پيغهمبهرمان هيڤى چوار ههزار پياو بووه.

واته محمد وهك سليمان گانكه ريڤى نه قولا بووه.

دووهم: جنوکه و شهيتان و عفريت.

سه بارهت به سلیمان قورئان له چهندهها سوورهت دهئیت، که جنۆکه کان و شهیتانه کان و عفریته کان بۆ سلیمان دهسته مۆ بوون و کاریان بۆ سلیمان ده کرد.

ئایه تی ۱۲ سووره تی سبأ دهئیت:

وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ

وه له جنۆکه کان هه بوو که کاریان بۆ سلیمان ده کرد به مؤله تی خودا که ی.

ئایه تی ۱۳ سووره تی السبأ دهئیت:

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ

وه سلیمان هه رشتیکی له مینبهری بهرز و په یکه ر و له گونی (حهوز) گه وره و مه نجه لی زه به لاح بو یستایه جنۆکه کان بۆیان دروو سته ده کرد.

ئایه تی ۸۲ سووره تی الانبیاء دهئیت:

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ

وه له شهیتانه کان هه بوو قووله مه له یان بۆی ده کرد بۆ ژیر ده ریاکان، وه هه ندیکیان کاری دیکه یان بۆی ده کرد.

ئایه تی ۱۷ سووره تی النمل دهئیت:

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

وه بو سلیمان سهربازه کانی له جنۆکه و مروّف کۆده کرایه وه.

ئایه تی ۳۹ سووره تی النمل ده لیت:

قَالَ عَفْرِيْتُ مِنَ الْجِنَّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ

عفريتێك له جنۆكه كان (واته جنۆكه يه كى زه به لاج)، به سلیمانی گوت من
تاج و تهختی ژنه پادشای سه به ئت بو دینم پیش ئه وهی له جیگا كهت
هه لسیته وه، وه من به هیزم و ده ستپا كم.

وه زور ده قی تر كه هیچی له م تروهات و خورافانه له په رتووکی پیروزی
جووه كاندا نییه، له په یوه ست به سلیمان. نووسه ری قورئان سه رتاپای ئه م
خورافاتانه ی له خورافه ی باوی دوورگه ی عه ره ب و جووه کانی دوورگه ی
عه ره ب وه رگرتوو ه.

محمد به هوی ئه وه ی سه رسامی ئه م چیرۆكه خورافیانه ی سلیمان بو وه،
خوی کردوو ه به پیغه مبه ری جنۆکه و شه یتانه کان و مروّف.

هه ر له بهر ئه وه یه ك سووره تی کامل و ته واو له قورئاندا هه یه به ناوی
سووره تی جنۆکه، كه ئایه تی ۱-۲ ده لیت:

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

ئەى محمد بلىٰ وه حيم بۆ هاتوووه كه كۆمه ئىك له پياوانى جنۆكه گوئيان له قورئان خوئندنم بوو، گوتيان هەر به راستى گوئيمان له قورئانىكى سه مه ره بوو.

كه رينمايى ده كات بۆ رينگاي راست، ئەوه بوو باوه رمان پيهينا (به محمد و قورئان) وه هيجيتىر شك به الله ناكهين.

ئەوهى راستى بيت محمد تهنها له ماوهى مه ككه بۆ دلدانه وهى خوئى ئاماژهى به جنۆكه و ئيمانهيئانى جنۆكه كردوووه، كاتىك كوچ ده كات بۆ مه دينه و سوپاي ده بيت و غنيمه و ژن به دهست ده هينيت، له كوله كهى ته ريش ئاماژه به جنۆكه ناكات و ئاگاي له جنۆكه نامينيت.

له صحيح مسلم، ريوايه تىك هاتوووه ابو درداء ده لىت:

قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ ثُمَّ قَالَ أَلْعُنْكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ ثَلَاثًا وَبَسَطَ يَدَهُ كَأَنَّهُ يَتَنَاوَلُ شَيْئًا فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ سَمِعْنَاكَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ شَيْئًا لَمْ نَسْمَعْكَ تَقُولُهُ قَبْلَ ذَلِكَ وَرَأَيْنَاكَ بَسَطْتَ يَدَكَ قَالَ إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ إِبْلِيسَ جَاءَ بِشِهَابٍ مِنْ نَارٍ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِ فَقُلْتُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ قُلْتُ أَلْعُنْكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ الثَّامَّةِ فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ أَرَدْتُ أَخْذَهُ وَاللَّهِ لَوْلَا دَعْوَةُ أَخِينَا سُلَيْمَانَ لَأَصْبَحَ مُوثَقًا يَلْعَبُ بِهِ وَوَلَدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ

پيغه مبهرى الله دهستى به نوئز كردن كرد، وه گوئيمان لىبوو له كاتى نوئز كردن ده يگوت: "په ناگه ده بهم بۆ الله له تو"، ئينجا گوتى "نه فرهتت لى ده كه م به نه فرهتتى الله" سى جار وا يگوت، ئينجا دهستى دريژ كرد وهك ئەوهى

بیهویت شتیک بگریت. کاتیک له نویره که ته و او بوو گوتمان ئه ی پیغه مبهری الله گویمان لیوو له کاتی نوپرکردن قسه یه کت ده کرد پیشوو گویمان لیت نه بوو وابلیت، وه بینیمان دهستت دریز کرد، گوتی دوژمنی الله، ئیبلیس، به بلیسه یه ک ئاگره وه هات، ویستی بیخاته نزیک ده موچاوم، منیش سی جار گوتم په ناگه ده بم بو الله له تو، ئینجا گوتم نه فرهتت لی ده که م به نه فرهتی الله، ئه وه بوو سی جار و ام گوت، به لام نه رویشت و پاشه کشه ی نه کرد، ویستم بیگرم، سویند به الله ئه گهر داواکه ی سلیمانی برام نه بوایه ئه و ده مگرت و له یه کیک له ستوونه کانی مزگهوت ده مبهسته وه بو ئه وه ی مندالانی مه دینه یاریان له گه لدا بکر دایه.

له کاتیکدا قورئان ده لیت شهیتانه کان له ژیر فرمانی سلیمان کاریان ده کرد، محمد ده لیت شهیتانه که م ئیمانی پیمهینا و بوو به موسلمان و فرمانی باشه ی پیم ده کرد.

له صحیح مسلم، فهرموده یه ک هاتوو، محمد ده لیت:

ما مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ قَالُوا: وَإِيَّاكَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: وَإِيَّايَ، إِلَّا أَنْ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ

هیچ که سیکتان نییه که یاوه ریکی جنوکه ی نه بیت، یاوه ره کان گوتیان توش ئه ی پیغه مبهری الله؟ گوتی منیش، به لام الله پشتیوانی کرد و یارمه تی دام تاوه کو کردمان به ئیسلام، وه فرمانی هیچم پیناکات ته نها چاکه نه بیت.

وه له صحیح مسلم، ریوایه تیک هاتوو، عائشه ده لیت:

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَدْ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ مَعِيَ شَيْطَانٌ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ نَعَمْ وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ

پيغهمبر پيگوت ئه‌ی عايشه، ئه‌وه شهيتانه كهت هاتوته لات؟ گوتم ئه‌ی پيغهمبرى الله ئايا شهيتان له گه لمدايه؟ گوتى به‌ئى. گوتم شهيتان له گه ل هه‌موو مروفيكه؟ گوتى به‌ئى، گوتم له گه ل توش؟ گوتى به‌ئى، به‌لام خودا كه‌م پشتيوانى كردم تاوه كو بوو به ئيسلام.

هه‌روه‌ك روونه محمد، وه‌ك هه‌ر كه‌سيكى تر شهيتانيك ياوه‌رى بووه، به‌لام دواتر شهيتانه كه‌ى محمد، به يارمه‌تى الله، شايه‌تمانى هيناوه و ئيسلام بووه، وه‌ ته‌نها فه‌رمانى باشه‌ى به محمد كردووه.

قورئان له ئايه‌تى ۲۷ سووره‌تى ق، ده‌ئيت:

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

ياوه‌ره‌كه‌ى له شهيتانه كان گوتى خودا كه‌مان من تووشى سه‌ركيشيم نه‌كرد به‌لكو خو‌ى تووشى گومرايه‌كى دوور هاتبوو.

الطبرى له شروفه‌ى ئه‌م ده‌قه ده‌ئيت:

قَالَ قَرِينُ هَذَا الْإِنْسَانِ الْكَفَّارِ الْمَتَّاعِ لِلْخَيْرِ، وَهُوَ شَيْطَانُهُ الَّذِي كَانَ مُوَكَّلًا بِهِ فِي الدُّنْيَا

واته، ياوهري ئه و مروّقه كافره كه ريگري چاكهيه، ئه و شهيتانهيه كه له
دونيا بۆي دانرابوو.

واته مروّفي كافر شهيتانيكيان له گه لدا دهبيت له دنيا.

دياره محمد، كافر بووه، تا ئه و كاته ي شهيتانه كه ي كردوو به ئيسلام،
له بهر ئه وه "قرين" ياوهريكي له شهيتان له گه لدا بووه. تكبير الله اكبر.

فهرمووده و ريوايه ته كان سه باره ت به شهيتان ئيجگار زورن، وه
ئه گه ربمه و يت له سهري بنووسم ئه و دهبيت چهند بهرگيك بنووسم.

سيهه م: سليمان و ئازه ل (هه هه و ميروو)

له قورئاندا هاتوو، كه سليمان قسه ي له گه ل په پووسليمانى "هدهد" و
ميروو كردوو.

ئايه تي ١٦ النمل، ده ليت:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ

(سليمان) گوتي، ئه ي خه لكينه ئيمه فيره زمانى بالنده كان كراوين.

ئايه تي ١٧ سووره تي النمل:

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ

وه بو سليمان كووده كرايه وه سه ربازه كانى له جنوكه و مرووف و بالنده.

له ئايه تي ۲۳-۲۴ سووره تي النمل، هودهود قسه له گه ل سلیمان ده کات و ده لیت:

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

له راستیدا من ژنیکم دوزیه وه که فرمانره وایان ده کات، وه هه موو شتیکی بو فه راهه م کراوه، وه تاج و ته ختیکی مه زنی هه یه.

بینیم که نه و ژنه و میلله ته که ی جگه له الله، خور ده په رستن، وه شه یتان کاره کانیانی رازاندوته وه به شیوه یه که که دووری خستونه ته وه له ریگی الله، له بهر نه وه رییمای نه کراون.

له ئايه تي، ۲۷ سلیمان وه لامی هودهود ده داته وه و ده لیت:

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

چاوه ری ده که ین نه ی هودهود، بزاین راسته که ییت یان تو له دروزه کانی.

ههروه ک روونه گف تووگو له نیوان هودهود و سلیمان روویداوه.

نه وه ی سهیره هودهود زمانی عییری زانیووه، وه زمانی خه لکی سبای زانیووه، واته فره زمان بووه.

ٲاٲه ٲٲ ١٦ سووره ٲٲ النمل؁ دهٲٲٲ: سلٲٲان به خه ٲكه كه ٲ گوت ٲه ٲ
خه ٲكٲنه ٲٲمه فٲره زماٲٲ بالنده كراوٲن.

به ٲلام دوو ٲاٲه ٲ دواتر (ٲاٲه ٲٲ ١٨-١٩)؁ نووسه رٲ قورٲان ٲاٲه ٲٲ ١٦
له بٲرده كات و دهٲٲٲ سلٲٲان له قسه ٲ مٲروو ٲٲگه ٲشتووہ؁ دهٲٲٲ:

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِي النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا
يَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّ مِّنْ قَوْلِهَا

ٲاوہ كو سلٲٲان و سوٲاكه ٲ هاتن بو دؤٲٲ مٲروو؁ مٲرووٲه كٲان گوتٲ؁ ٲه ٲ
مٲرووہ كان برؤنه وه لانه كانتان؁ نه كا سلٲٲان و سه ربازه كاني ٲانتان كه نه وه
له كاتٲكدا هه ست ناكه ن.

ٲه وه بوو سلٲٲان به م قسه ٲ مٲرووہ كه ٲٲكه نٲ.

واته؁ سلٲٲان له قسه ٲ مٲروو ٲٲگه ٲشتووہ.

ٲه وه ناكؤكٲه كٲ زؤر روون و ٲاشكراٲه. چونكه له ٲاٲه ٲٲ ١٦ دهٲٲٲ؁
سلٲٲان ته نها له زماٲٲ بالنده ٲٲده گه ٲشت؁ به ٲلام له ٲاٲه ٲٲ ١٨ دهٲٲٲ؁ له
زماٲٲ مٲروو ٲٲگه ٲشتووہ.

كه واته ٲه وه ٲان فه ٲته ٲه كٲ نووسه رٲ قورٲانه؁ وه ٲان له روانگه ٲ
قورٲانه وه مٲروو بالنده ٲه.

ئەى مۇسلمانان ھەر كاميان لەم دوو ھەلبژاردەى ھەلدەبژىرن ھەلبىژىرن و ئازاد بن ، بەلام وەلامە كەى ھەر كامىكىان بىت كارەساتە.

لە سوورەتى النمل، وەلام بە گالته جارى ئىعجازى مېروو دەدەمەوہ.

لە گەل ئەوہش كە قورئان نە فى ئەوہ دەكاتەوہ كە محمد موعجىزەى ھەبووبىت، بەلام سەرچاوہ ئىسلامىە كان ھەزارەھا موعجىزەيان بو محمد خولقاندووہ، كە لىرەدا ئاماژە بە چەند دانەىەك دەكەم:

لە صحیح البخارى و مسلم، رىواىەتەك ھاتوہ، محمد گوتوویەتى:

بَيْنَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقْرَةً إِذْ رَكِبَهَا فَضَرَبَهَا، فَقَالَتْ: إِنَّا لَمْ نُخْلَقْ لِهَذَا، إِنَّمَا خُلِقْنَا لِلْحَرْثِ فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ بَقْرَةٌ تَكَلَّمُ، فَقَالَ: فَإِنِّي أُوْمِنُ بِهَذَا، أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، - وما هُما ثم - وبينما رَجُلٌ في غَنَمِهِ إِذْ عَدَا الذَّبُّ، فَذَهَبَ مِنْهَا بَشَاةً، فَطَلَبَ حَتَّى كَانَهُ اسْتَنْقَذَهَا مِنْهُ، فَقَالَ لَهُ الذَّبُّ هَذَا: اسْتَنْقَذْتَهَا مِنِّي، فَمَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ، يَوْمَ لَا رَاعِيَ لَهَا غَيْرِي فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ ذِئْبٌ يَتَكَلَّمُ، قَالَ: فَإِنِّي أُوْمِنُ بِهَذَا أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ

پىاوىك سوارى مانگايەك بوو و لىدەدا، مانگا گوتى ئىمە بو ئەوہ درووستنە كراوين، بەلكو بو جووت و كىلان درووستكراوين، خەلكە كە گوتيان سبحان الله مانگا قسە دەكات؟ پىغەمبەر گوتى لە راستىدا من بروام بەوہ ھەىە كە مانگا قسە بكات، وە ھەر وہا ابو بكر و عومەرىش.

وہ ھەر وہا كاتىك پىاوىك لە لای مەرەكانى بوو، گورگىك ھات و پەلامارى مەرپىكى دا و بردى، شووانە كە بەدواى كەوت و وىستى مەرەكە لە گورگە كە

بسینتته وه، گورگه که گوتی ئیمرو تو له دهستم رزگاریده کهیت ئه ی له دهشتوده ر کاتیک شوانی لینییه کی له دهستم رزگاریده کات؟ یاوه ره کان گوتیان سبحان الله گورگ قسه ده کات؟ پیغه مبه ر گوتی من و ابوبکر و عمر بروا ده کهین که گورگ قسه بکات.

له مسند احمد ریوایه تیک هاتوو، که گورگیك دان به پیغه مبه رایه تی محمد ده نیئت. ریوایه ته که ده نیئت، گورگیك مه ریک له شوانیک ده بات، شوانه که مه ره که له گورگه که ده سینتته وه، گورگه که له سه ر کلکی داده نیشیت و به زمانیکی عه ره بی ره وان قسه له گه ل شوانه که ده کات، شوانه که ده نیئت:

که سهیره گورگ وهك مروف قسه ده کات! گورگه که گوتی: ئه ی له وه سه یرترت پی بلیم؟ ئه وه محمد وا له یثرب (مدینه) هه والی نه وه کانی پیشوو به خه لک راده گه یه نیئت. ئه وه بوو شوانه که به مه ره کانیه وه گه یشته مه دینه و مه ره کانی له لایه کی مه دینه دانا و هات بو لای پیغه مبه ر، رواداوه که ی به پیغه مبه ر گوت. پیغه مبه ر به بانگده ری گوت خه لک له مزگه وت بو نوێژکردن بانگ بکات. کاتیک خه لک کو بوونه وه، پیغه مبه ر به شوانه که ی گوت رووداوه که بو خه لک بگیڕیتته وه، کاتیک گیڕایه وه پیغه مبه ر گوتی راسته کات، وه سویند به وه ی گیانی محمدی به دهسته روژی قیامهت نایهت تاوه کو گورگ وهك مروف قسه نه کهن.

وه ابو نعیم له دلائل النبوة و ابن کثیر له البدایة و النهایة، ریوایه تیکی درێژ ده گیڕنه وه که محمد ئاسکیکی میینه له دهستی خانه واده یه کی کوچه ر رزگار ده کات، خانه واده که ئاسکه که یان گرتوو و ده یانه ویت سه ریپه رن،

ئاسکه که داوا له محمد ده کات که داوايان لیبکات به شیوهیه کی کاتی
ئازادی بکهن، بۆ ئهوهی بچیت شیر به بیچووه کانی بدات. ئینجا
ریوایه ته که ده لیت:

فَأُطْلِقَهَا فَخَرَجَتْ تَعْدُو فِي الصَّحْرَاءِ فَرَحًا، وَهِيَ تَضْرِبُ بِرِجْلَيْهَا فِي الْأَرْضِ
وَتَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ

پێغه مبه ر ئازادی کرد، وه ئاسکه که به بیاباندا به خۆشیه وه رایده کرد و
جووتکه ی ده هاویشته و ده یگوت:

هیچ خودایه ک نییه ته نها الله نه بیت، وه تو ئه ی محمد، پێغه مبه ری
اللهیت.

وه ههروه ها ریوایه ته هه یه که وشتر کرنۆشی بۆ محمد بردوووه.

وه محمد و یعفرور، ابن کثیر له البدایه و النهایه، به شیکی تایبه تی ته رخان
کردوووه له ژیر ناوی "حدیث الحمار" واته "فه رمووده ی که ره که" که ناوی
یعفرور بووه و محمد قسه ی له گه لدا کردوووه، ریوایه ته که ده لیت:

کاتیک الله فه تحی یه کیک له شورا کانی خه یبه ری بۆ پێغه مبه ره که ی کرد،
به شه غه نیمه ی پێغه مبه ر، چوار جووت نه عل و چوار جووت گۆره وی و
ده ئوقیه زی و زیو و که ریکی ره ش و خاکه نازیک بوو.

پێغه مبه ر قسه ی له گه ل که ره که کرد و که ره که قسه ی له گه ل پێغه مبه ر
کرد. پێغه مبه ر له که ره که ی پرسی: ناوت چییه؟

که ره که گوتی: یزید کوری شه هاب، الله شهشت نهوهی له باپیره
 گه وره مه وه هیناوه ته ئاراهه، هه ره هه موویان پیغه مبه ران سواریان بوو، له
 نه وه کانی باپیره م کهس نه ماوه ته نها من نه بم، وه له پیغه مبه ران کهس
 نه ماون ته نها تو نه بیت، له بهر ئه وه پیمو ابیت ده بیت سوارم بیت، له پیش
 تو من که ری پیاوئیکی جوو بووم، به مه به سته وه ساتمه م ده کرد و به رم
 ده دایه وه، وه پیاوه جووه که لیی ده دام و برسی ده کردم.

پیغه مبه ر گوتی ئه وه ناوم کردی به یعفوور. که ره که گوتی، به خو لامت بم.

پیغه مبه ر گوتی، ئه ی به عفووور، دلت بو ما که ر ناچیت؟

یعفوور گوتی، نه خیر ئه ی پیغه مبه ری الله.

وه هه ر کاتیک پیغه مبه ر پیویستی به که سیک بووایه ئه وا یعفووری به دوا ی
 که سه ده نارد و یعفوور به که له سه ری له ده رگای که سه که ی ده دا، کاتیک
 که سه که ده رگای ده کرده وه، یعفوور سه ری ده له قاند، که وه ره بو لای
 پیغه مبه ر پیویستی پیته و داوات ده کات.

کاتیک پیغه مبه ر مرد، یعفوور زور نیگه ران بوو، چوو له بی ری ا پی هیثم
 کوری نبهان، خو ی فری دایه بی ره که وه و مرد، بی ره که بوو به
 گوری. (ته واو)

هه لبه ته یعفوور ناچیت به هه شته وه و دوزه خی ده بیت، چونکه به
 فه رمووده ی صحیح هاتوو، هه ر که سیک خو ی بکوژیت ئه وا دوزه خی
 ده بیت.

انا لله وانا اليه راجعون.

تهنانهت اللهى عه رب و ئىسلام، له ئايه تي ۸۲ سووره تي النمل، ده ئيت،
له سه رووبه ندى رۆژى قيامهت ئازه ئيك له زهوى ده رده كهين كه قسه
له گه ل خه لك بكات. ئايه ته كه ده ئيت:

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا
بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

وه كاتيك كاتي برياره كه مان هاته دى ئه وا ئازه ئيكيان له زهوى بو ده رده كهين
و قسه يان له گه لدا ده كات و ده ئيت: خه لك به نيشانه كاني ئيمه
نه ده ترسان.

ئه و ده عبايه (درنده يه) درنده يه كى زور سه يروسه مه ريه (له بابه تي
سووره تي النمل، گفتوو گووى له سه ر ده كهين)

ئه وهى سه يره ئه و درنده يه به خه لك ده ئيت: خه لك به نيشانه كاني ئيمه
نه ده ترسان.

واته ئه م درنده يه، وهك الله قسه ده كات، چونكه ده ئيت، نيشانه كاني ئيمه.

پرسياريك: كه الله شيوه ي شهيتانى گوڤرى بو شيوه ي سليمان و ده سه لاتي
مه مله كه تي كه وته ده ست، ئايا شهيتان له گه ل ژنه كاني سليمان جووت
ده بوو؟ چونكه ۷۰۰ ژن و ۳۰۰ كه نيزه ي هه بوو.

ئايه تي ۳۵

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

دوای ئه وهی الله سلیمان له خشته ده بات و تاقیده کاته وه به فریدانی
لا شهی شهیتانیک له سهر تاج و ته خته که ی، سلیمان نیزا ده کات و ده لیت:

خودا که م ده سه لاتم پی ببه خشه که هیچ که سیک له دوای من ئهم
ده سه لاتهی نه بیت، تو ههر خوت پیده ریت.

ئايه تي ۳۶-۴۰

الله اکبر، وه لام به نیزا و داوا که ی سلیمان ده داته وه و چهند ده سه لاتیک پی
ده به خشیت:

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ، وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ
وَعَوَّاصٍ، وَأَخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ، هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ **بِغَيْرِ**
حِسَابٍ، وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ.

واته: بای شینه ییمان بو سلیمان ده سه مو کرد، که به فه رمانی سلیمان
هه لیده کرد بو ئه و شوینه ی که سلیمان بو یستایه بو ی بچیت، وه هه روه ها
شهیتانه کانمان بو ی ده سه مو کرد، که هه موو جو ره بینایه کیان بو ی
درووستده کرد، وه هه ندیک شهیتان مه له یان بو ی ده کرد بو ژیر ده ریاکان،
وه شهیتانه کانی ترمان کو تو و به ند و زنجیر کرد.

ئىنجا دەلىت: ئەي سلىمان ئەو بەخشىن و پىداني ئىمەيە بۆتۆ، جا تۆش بىبەخشە، وەيان دەستی پىوہ بگرہ بە بى حىساب.

ئىنجا دەلىت: سلىمان لە ئىمەوہ نزىكە، وە جىگايە كى باشى لە بەھەشت دەبىت.

لەم پىنج ئايەتەدا، اللہى عەرەب و ئىسلام دەلىت، چەند ئىمتىيازاتىكم داوہ بە سلىمان، وەك:

يەكەم: باى شىنەيىمان بۆ سلىمان دەستەمۆ كىرد، ھەر كاتىك سلىمان بىھوئىت فەرمان بە با دەكات، وە با ھەلدەكات، وە سلىمان بۆ ئەو شوئىنە دەبات كە دەيەوئىت.

دووەم: كۆمەلىك شەيتانى خستۆتە ژىر كۆنترۆلى سلىمانەوہ، وە ئەو شەيتانانە لە دوو جۆر كاردا لىھاتوون: بىناسازى و مەلەى قوول بۆ ژىر دەريا.

سىھەم: ھەندىك لە شەيتانە ساختەچىيە كانى بۆ سلىمان كۆت و بەند كىردووە.

وہ ھەر وەك قسەمان لەسەر كىرد، سلىمان وەك مىرات لە داودى باوكىيەوہ ھەندىك توانايى و ئىمتىيازاتى بۆ ماپووە، وەك:

يەكەم: ئاخاوتن لە گەل بالندە.

دووەم: ئاخاوتن لە گەل مىروو.

سېهه م: به شېك له سه ربازه كاني جنوكه بوون.

چوارهم: عفريت كه جنوكه و شهيتاني زه به لاحن له ژير فه رمانى سلیمان بوون.

پینجه م: هه نديك له جنوكه كان، ستوونى به رز و په يكه ر و له گه نى گه وره و ده فرى گه وره يان بو سلیمان درووستكردوو.

وه اللهى عه رب و ئيسلام كوومه ئيك ئيمتيازاتى ترى به سلیمان به خشيووه، وهك:

ئايه تى ۸۱ سووره تى الانبياء ده ئيت:

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

وه بو سلیمان باى به هيژمان (ره شه با) ده سته مو كرد، كه به فه رمانى سلیمان بو ئه و خاكه هه ئيده كرد كه پيروژمان كردوو، وه ئيمه به هه موو شتيك ئاگادار بووينه.

وه ئايه تى ۱۲ سووره تى سبأ ده ئيت:

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غَدُوًّا شَهْرًا وَّرَوَاحَهَا شَهْرًا وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ

وه بۆ سلیمان بامان دەستەمۆ کرد، که رینگای رۆیشتنی مانگیکی به نیوه رۆژیک و رینگای گه‌رانه‌وهی مانگیکی به نیوه رۆژیک ده‌بری، وه هه‌روه‌ها کانیوی مسمان بۆی تواندبۆوه.

ده‌ره‌نجام، الله اکبر، بای شینه‌پی و بای به‌هیز و ره‌شه‌بای بۆ سلیمان ده‌سته‌مۆ کردبوو.

هه‌موو ئه‌و خورافانه‌ ته‌نها له‌ قورئاندا بوونیان هه‌یه، وه موسلمان ده‌توانیت بگه‌ریته‌وه بۆ چیرۆکی سلیمان له‌ په‌رتووکی پیروز، ده‌بینیت که ئه‌م ئه‌فسانه‌ ترووهاتانه‌ له‌ په‌یوه‌ست به‌ چیرۆکی سلیمان له‌ په‌رتووکی پیروزی جووه‌کان بوونی نییه. واته‌ قورئان ده‌قه‌کانی له‌ چیرۆکی خورافی باوی دوورگه‌ی عه‌ره‌بی و یه‌هوودیه‌کان وه‌رگرتوو.

وه ئه‌م خورافانه‌ لای زۆریک له‌ شاعیره‌کانی سه‌رده‌می جاهیلی بوونیان هه‌بووه، وه محمد وه‌ریگرتوو و کردوووه‌تی به‌ ده‌قه‌کانی قورئان.

ئایه‌تی ٤١-٤٤

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام له‌م چوار ئایه‌ته‌دا باسی چیرۆکی ئه‌یوب ده‌کات و ده‌لیت:

وَإِذْ كُنَّا عَبْدًا لِّأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

واته: ئه‌ی محمد، ئه‌یوپی به‌نده‌مانت له یاد بیټ که بانگی خودا که‌ی کرد و گوتی: له راستیدا شه‌یتان به‌ فیل ده‌ستی لیم وه‌شاندوووه و ئازاری داوم.

(پیمان گوت) به‌ قاچت له زه‌وی بده، وه‌ ئه‌وه‌ جیشوړیکی سارده و بو خواردنه‌وه‌یه.

وه‌ وه‌ك به‌زه‌یه‌ك له ئیمه‌وه‌، خانه‌واده‌که‌ی و ئه‌وه‌نده‌ی تریشمان (که‌ له ده‌ستی دابوو) پی به‌خشی، ئه‌مه‌ (چیرۆکی ئه‌یوب) وه‌بیره‌ینانه‌وه‌یه‌که‌ بو که‌سانیک‌ی خاوه‌ن ه‌وش.

وه‌ گورزه‌یه‌ك چیلکه‌ دار به‌ده‌سته‌وه‌ بگره‌ (له‌ ژنه‌ که‌ت بده‌)، وه‌ سوینده‌ که‌ت مه‌شکینه‌، له‌ راستیدا ئیمه‌ ئه‌یوبمان بینی خوراگره‌، به‌نده‌یه‌کی باش بوو، له‌ راستیدا ئه‌یوب تۆبه‌کار بوو.

وه‌ سه‌باره‌ت به‌ ئه‌یوب، دوو ئایه‌تی تر، ئایه‌تی ۸۳-۸۴ له‌ سووره‌تی الانبیاء هاتوو، که‌ ده‌لێت:

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ

واته: وه ئه يوب كه بانگي خودا كه ي كرد (گوتی)، له راستیدا زیانم بهرکه وتوو، وه خۆت له وانهی به به زهین به به زه بیتریت.

ئه وه بوو وه لاممان دایه وه، وه ئه زیانه ی به ریکه وتبوو له سه رمان لابر، وه خانه واده که ی و ئه وهنده ی ترمان پێ به خشی، وهك به زه ییهك له ئیمه وه، وه وهك وه بیره یینانه وه یهك بو ئه وانهی ئیمه ده په رستن.

ئه م دوو ئایه ته ی سووره تی الانبیاء، دووباره بوونه وه ی ئایه تی ٤١ و ٤٣ سووره تی "ص" ه.

واته سووره تی ئه یوب له قورئاندا ته نها ٤ ئایه ته. له کاتیکدا چیرۆکی ئه یوب له په رتووکی پیروژ ٤٢ به شه (سوورپه ت)، وه زیاتر له هه زار ده قه (ئایه ته)، وه چیرۆکی ئه یوب له سه ره تاوه باس ده کات تاوه کو کۆتایی.

له بهر ئه وه شروقه کارانی قورئان، بو مانادارکردنی ئه و ٤ ئایه ته گه راونه ته وه بو په رتووکی پیروژ، له کاتیکدا زاناکانی ئیسلام درۆ ده که ن و ده لێن ئه م په رتووکانه ی پیش قورئان له کارخراون، وه نهك هه ر ئه مه، به لکو ده لێن ته ورات و ئینجیل ده ستکاری کراون.

باشه گریمان ده ستکاری کراوه، به لام ئه وه چه ندی به چه ند که موفه سیره کانتان بو ئه و په رتووکه ده ستکاری کراوه گه راونه ته وه بو ئه وه بزانی ئه یوب کێیه و چیرۆکه که ی چیه ؟

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت، شروقه کاران ده لێن:

ئەيۇب رۆمى بوو، خەلكى "بثنية"، نازناوى ابو عبدالله بوو، اللّٰه كوردى به پيغەمبەر و سامان و مندالئىكى زۆرى پيى به خشى، وه هەميشە سوپاسگوزارى اللّٰه بوو، وه بهندهيه كى چاك و به بهزهپى بوو، وه تەنها ۳ كەس ئيمانين پيى هينا. وه رۆژنيك له رۆژان ئيبليس چوو بو ئاسمانى حەوتەم، اللّٰه به ئيبليسى گوت: ئايا دەسەلاتت بەسەر ئەيۇبى بەندە كەم دەشكىت؟ ئيبليس گوتى، خوداكەم، جا چۆن دەسەلاتم بەسەريدا بشكىت له كاتيكدا تۆ سامانئىكى زۆر و مندالئىكى زۆرت پيى به خشيووه؟ جا ئەگەر سامان و مندالە كاني لئيبسئىتتهوه و هەژار و مالموئيراني بكەيت، ئەوكات له ژير فەرمان و گوئرايه ئى تۆ دەرده چيئت. اللّٰه به ئيبليسى گوت، ئەوا دەسەلاتت زال دەكەم به سەر مندالە كاني و سامانە كەى. ئەوه بوو ئيبليس له ريگاي عفريت و جنوكە كاني بايه كى ئاگريني هەلكرد، هەرچى سامانى ئەيۇب هەبوو له ناوچوو. ئەيۇب گوتى زۆر سوپاس بو اللّٰه كه سامانى پيىم به خشى وه هەر خۆى برديه وه. ئينجا ئيبليس هات و كووشكوتە لاره كەى ئەيۇبى رووخاند بەسەر مندالە كاني و خانەواده كەى و هەموويانى كوشت. ئينجا ئيبليس هات بو لاي داود و پيىگوت، كه مندالە كاني تياچوون، ئەيۇب دەستى كرد به خۆل كردنه سەرى. ئيبليس بەرزبووه بو ئاسمانە كان، تاوه كو ئيبليس گەيشت، ئەيۇب تۆبهى كردبوو، وه تۆبه كەى گەيشتبووه اللّٰه. ئەوه بوو ئيبليس گوتى، ئەى خوداكەم زالم بكە بەسەر لاشەى ئەيۇب، اللّٰه گوتى، ئەوه زالم كرديت بەسەر لاشەى، تەنها زمان و دل و بينيني نەبيت. ئيبليس فووى كرده لاشەى ئەيۇب، وه لەشى ئەيۇب تووشى گەرى بوو. لەشى دەخوراند به نينوكة كاني تاوه كو خوئنى ليدەهات، ليره ايوب دهئيت، (مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ).

وه ئەيوب بەم شىۋەيە بوو بۆ ماوەى سى سال، كاتىك ئىبلىس نەيتوانى بەسەر ئەيوب زال بىت، ئەوا لە شىۋەى مروقىكى جوان بۆ ژنە كەى ئەيوب بەديار كەوت و گوتى، من خوداى زەويم، وه من بووم كە ئەيوبى مېردتم تووشى ئەو ھەموو كارەساتە كرد، ئە گەر يەك كرنۆشم بۆ ببەيت ئەوا ھەرچى لە دەستى داو، لە سامان و مندال، بۆى دە گېرمەو. ژنە كەى ئەمەى بۆ ئەيوب باس كرد، ئەو ھەبوو ئەيوب سوئىدى خوارد ھەر كاتىك اللە چاكي كردهو لە ژنە كەى بدات.

القرطبي ده ئيت: ئينجا اللە داواى لە ئەيوب كرد قاچى لە زەوى بدات (اَزْكَضُ بَرِّجَلِكْ- قاچت لە زەوى بدە)، ئەو ھەبوو كانياويك تەقيهو، وه پيىگوت، خۆت بەو ئاوه سارده بشۆ و بخۆوه (هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ- ئەو ھەبوو جىشۆرىكى سارده وه خواردنەو).

وه القرطبي ده ئيت:

(وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ- وه خانەوادە كەى و ئەو ھەندەى ترمان بە ئەيوب بەخشى)، اللە بە ئەيوبى گوت، ئە گەر دەتەوئيت مندالە كانت بۆ لەم دونيايە زیدوو دە كەمەو، وه يان ئە گەر ئارەزوو دە كەيت ئەوا با لە بەھەشت بمين، وه بە قەد ژمارەى مندالە كانت مندالى تريت پى دە بەخشم، ئەو ھەبوو گوتى، با لە بەھەشت بمين، وه اللە مندالى تريت لە دونيا پيىبەخشى.

ئىنجا له ئايه تي ٤٤، الله فهران به ئيوب ده كات له ژنه كه ي بدات و سوينده كه ي نه شكينيت، به ئيوب ده لئيت، گورزه چيلكه يه ك بهينه و له ژنه كه ت بده.

ابن الجوزي ده لئيت: ئيوب ١٠٠ چيلكه داري كرد به گورزه يه ك له ژنه كه ي دا، به لام يه ك جار لييدا، وه وهك ئه وه وايه ١٠٠ قامچي ليدابيت، چونكه گورزه كه له ١٠٠ چيلكه پي كه اتبوو.

ئىنجا ابن الجوزي باس له بابه تيكي فيقه ي ده كات و ده لئيت:

زاناكاني فيقه ي ئيسلامي ناكوكن سه باره ت به كه سيك كه سويندى خواردوو ١٠ قامچي له كويله كه ي بدات، ئايا ده كري ت ١٠ دار بينيت و به يه كه وه بيكات به گورزيك و يه ك جار لي بدات؟ وه ئايا ئه وه يه كسانه به ١٠ جار ليدان؟ امام مالك و الليث بن سعد، ده لئين، نابيت (واته ده بيت ١٠ قامچي لي بدات)، به لام امام ابو حنيفه و الشافعي ده لئين، ده بيت، به مه رجيك كو تاي ههر ١٠ داره كه ي بهر كه و يت. وه ئه م ده قه ي چيروكي ئه يوبيان كردوو به به لگه.

وه له كاتيكا القرطبي، خودي خو ي چيروكه كه ي ئه يوبي له په رتووكي پيرو ز و هرگرتوو ه، ده لئيت:

قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ الْقَاضِي أَبُو بَكْرٍ: وَلَمْ يَصِحَّ عَنْ أَيُّوبَ فِي أَمْرِهِ إِلَّا مَا أَخْبَرَنَا اللَّهُ عَنْهُ فِي كِتَابِهِ فِي آيَتَيْنِ، الْأُولَى قَوْلُهُ تَعَالَى (سورة الانبياء) وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَالثَّانِيَةُ فِي (سورة ص) أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ. وَأَمَّا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمْ يَصِحَّ عَنْهُ أَنَّهُ ذَكَرَهُ

بِحَرْفٍ وَاحِدٍ إِلَّا قَوْلُهُ: بَيْنَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ إِذْ خَرَّ عَلَيْهِ رَجُلٌ مِنْ جَرَادٍ مِنْ
ذَهَبٍ . . . الْحَدِيثُ .

ابن العربی گوتووویه تی، وه سه بارهت به ئه یوب هیچ شتیک راست نییه
ته نها ئه وه نه بیت که الله پییراگه یاندووین له سووره تی الانبیاء، که ده لیت،
(وه که ئه یوب بانگی خوداکه ی کرد و گوتی تووشی مهینه تی هاتووم)، وه
ئایه تی دووهم له سووره تی ص، که ده لیت، له راستیدا شهیتان به فیل
دهستی لیم وه شان دووه و ئازاری داوم، به لام سه بارهت به پیغه مبه ر هیچ
شتیک راست نییه ته نها یه ک فهرمووده نه بیت که گوتووویه تی: کاتیک
ئه یوب خوئی ده شووری کوومه لیک کولله ی زیرین دابه زینه سه ری ..

له صحیح البخاری، له فهرمووده یه کدا محمد گوتووویه تی:

بَيْنَمَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ عُرْيَانًا خَرَّ عَلَيْهِ رَجُلٌ جَرَادٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَجَعَلَ يَحْيِي فِي
ثَوْبِهِ، فَنَادَى رَبُّهُ يَا أَيُّوبُ، أَلَمْ أَكُنْ أَعْنَيْتُكَ عَمَّا تَرَى قَالَ بَلَى يَا رَبِّ، وَلَكِنْ لَأَ
غْنَى لِي عَنْ بَرَكَتِكَ

کاتیک ئه یوب رووت بوو و خوئی ده شووری، کوومه لیک کولله ی زیرین
که وتنه سه ر له شی، ئه یوب دهستی کرد به کوکردنه وه یان له جله کانیدا،
الله بانگی ئه یوبی کرد و گوتی: هوئی ئه یوب ئه ی ده و له مه ندم نه کردیت؟
ئه یوب گوتی، به لی خوداکه م، به لام ناکریت ده ستبه رداری به ره که تت بم.

پرسیاری من لیره دا ئه وه یه:

یه کهم: ئه ی موفه سیره کان و مه لا ده جاله کان چیرۆکی ئه یوبتان له کوی
هیناوه؟

دووهم: ئه ی نالین په رتووکی پیروز له لایه ن الله وه به تال کراوه ته وه و له کار
خراوه؟

سیههم: ئه ی نالین په رتووکی پیروز ده ستکاری کراوه؟

چوارهم: ئه وه هاو په یمانیه ی الله و شهیتان مانای چیه؟

پینجهم: ده لین الله فه رمانی کردوو به سیواک له ژن بدریت، به لام ئایه تی
٤٤ سووره تی ص، الله فه رمان به ئه یوب ده کات، به گورزه چیلکه له
ژنه که ی بدات و سوینده که ی نه شکینیت.

وهک زانایانی ئیسلام و مه لاکان و که ئته که تان، گائته جارم نه بینیه.

ئایه تی ٤٥-٤٩

وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

وَأَذْكَرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، ده‌ئیت:

وه ئه‌ی محمد، به‌نده‌کانمان، ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یه‌عقوبت له‌ یاد بی‌ت،
که‌ که‌سانییکی خاوه‌ن ده‌ست (توانا) و دووربینا بوون.

وه له‌ راستیدا ئیمه‌ پاکمان راگرتن، به‌ پاکیه‌ک بو‌ یاده‌وه‌ری (رۆژی) ماله‌ که‌
(به‌هه‌شت).

وه ئه‌وانه‌ لای ئیمه‌ له‌ باشتین هه‌ل‌بژێردراوه‌کانن.

وه ئیسماعیل و یه‌سع و ذالکفل و هه‌موو له‌ (پیاو) چاکه‌کانت له‌ یاد بی‌ت.

ئه‌وه‌ وه‌بیره‌ینانه‌وه‌یه‌، وه‌ بو‌ خوداپه‌رستان باشتین جیگا هه‌یه‌ (له‌
به‌هه‌شت).

ابن الجوزی له‌ زاد المسیر، سه‌باره‌ت به‌ (أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ-خاوه‌ن
ده‌ست و دووربینا)، ده‌ئیت، {أُولِي الْأَيْدِي}، واته‌ هه‌یز له‌ گوێرایه‌لی،
{وَالْأَبْصَارِ}، دووربینی له‌ زانست و ئاین.

واته‌ ده‌قه‌ که‌ ده‌ئیت: ابراهیم و اسحاق و یعقوب گوێرایه‌لی باش بوون بو‌
الله، وه‌ خاوه‌ن دووربینی بوون له‌ زانستی (خودایی) و ئاین.

ئىنجا دەئىت، ئەو ۳ كەسەمان (ئىبراهيم و ئىسحاق و يعقوب)، بە پاك و بىگەرى ھەلبۇزاردوو بە پاك و بىگەردى دوا مال (بەھەشت).

ئايەتى ۴۸ دەئىت:

وَادْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

ئەى محمد، ئىسماعىل و يەسەع و ذالكفلت لە ياد بىت، وہ ھەر ھەموویان لە پیاو چاکەکان بوون.

(ذا الكفل) تەنھا وەك ناو دووجار لە قورئان ئاماژەى پىكراو، جارئىكىان لەم ئايەتە، وہ جارى دووھەم، لە ئايەتى ۸۵ سوورەتى الانبياء، كە دەئىت:

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ

وہ ئىسماعىل و ئىدریس و ذالكفل ھەر ھەموویان لە خۆراگرەکان بوون.

پرسیارى من ئەوھىە : ذالكفل كىيە؟ كە اللہ بە محمد دەئىت، لە يادت بىت و بىرى بکەرەوہ.

نووسەرى قورئان زىندووئىتەوہ، نازانىت كىيە.

يانى چۆن محمد لە يادى بىت ئەگەر نەزانىت كى بوو و چ بەسەرھاتىكى ھەبوو؟

وه ئه وهى كه سيك به من بليت پشتيوان، حسن په نجاو پينجت له ياد بيت. باشه به چاوان به لام حسب په نجاو پينج كييه؟

يان پياويك به ژنه كهى بليت، هوى، ژنه كه هه رامهت له بيرې. به چاوان پياوه كه، به رام هه رامه چييه؟ ههى مارم به قور نه گرتې ته توو لو ئه وهنده سوعالان ده كهى؟ هه رامه و ته واو. ده باشه په كوو چهند تورې ده رپي سماقت خوارديه.

ئه وه يه گالته جارى قورئان و ئيسلام، له كتوپريكدا ناويك ده خاته ناو ده قه كانه وه، بيته وهى بليت كييه.

رهنگ بيت، الله له بيرى كرد بيت باسى "ذا الكفل" مان بو بكات.

ئايه تي ٤٩

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ

ئينجا ده لیت: ئه وه وه بيره ينانه وه يه، وه بو خودا په رستان باشتري ريگا و جيگا له به هه شت هه يه.

له ئايه ته كاني دواتر باسى ئه و ريگا و جيگايانه ي به هه شت ده كات بو خودا په رستان.

ئايه تي ٥٠

جَنَاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ

باخچه کانی عهدن دەرگاگانی ئاوالا کردووہ بو ئه و خوداپه رستانه.

له سوورته کانی پیشوو ئاماژمان کرد، که ئاسمان (بهههشت) ههشت دەرگیان ههیه، واته ههموو دەرگاگان ئاوالایه بو خوداپه رستان، جا به کهیفی خویمان له کامه ی دهچنه ژووره وه با بچن.

ئایه تی ۵۱-۵۲

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ، وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
أَثْرَابٌ

(پیاوان) له باخچه ی عهدن پالیان داوته وه و تیایدا داوای میوه و مه ی زور ده کهن، وه له لایانه خوړیه ی هاوته مه نی کورتبین، (واته دوور نابین و چاو هه لئابرنه پیاوانیکی تر).

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به (اتراب) ده لیت:

والأتراب: اللواتي أسننهنَّ واحدةٌ وهنَّ في غاية الشباب والحسن

الاتراب، واته ژنانیکی یه ك ته مه ن، که له وپه رگه نجیتی و جوانیدان.

له راستیدا (فیها) ی دووه م زیاده یه، چونکه مادام ده لیت، (مُتَّكِنِينَ فِيهَا) تیایدا پالکه وتوون، که واته بو جاری دووه م پیویست به (فیها) ناکات.

واته له رووی ره وانپژیه وه، ئایه ته که باشتر ده بوو ئه گه ر به م شیوه یه
بوایه:

مُتَّكِّينَ فِيهَا وَ يَدْعُونَ فَاكِهَةً كَثِيرَةً وَ شَرَابَ

ئايه تي ۵۳-۵۴

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

ئەو ئەمەیه کە بە ئینتان پێدراوێ بۆ رۆژی لیپرسینهوێ.

لە راستیدا ئەوێ رزقمانە، وێ هەرگیز تەواو نابێت.

اللہ دەلێت میوێ و خواردنەوێ کانمان لە بەهەشت تەواو نابێت، وێک دوورگەیی عەرەبی نییە، خواردن نەمینیت و ئاو نەبیت، نا نا هەرگیز لە بەهەشت شتی وا نییە. لە بەهەشت خواردن و خواردنەوێ نەبراوێ دەبیت و بۆگەنیش نابیت. وێک لە ئایه تی ۳۱-۳۳ سوورەتی الواقعة هاتووێ، دەلێت:

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ، وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ، لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

واتە: ئاوێکی فرە زۆر (لە سەری دەروات) و میوێیێکی زۆر کە نە دەبریت وێ نە قەدەغەیه.

ئايه تي ۵۵-۵۸

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاعِينَ لَشَرَّ مَا بِي، جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ، هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ
حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ، وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ

ئىنجا دەئیت، بەلام بۆ سەرپىچکەرەن (کافرەکان) خراپترین مۆلگە ھەيە،
کە دۆزەخە و تیايدا دەسووتیڤن، وە ئەو خراپترین شوینە، وە جگە لەمە
بەلکو دەبیت گەرماو و کیمماو تام بکەن، وە شتانیکى تری ھاوچەشنى گەرما
و کیمماو.

ابن الجوزى، سەبارەت بە مانای (غَسَّاقٌ) دەئیت، چوار قەول ھەيە:

یە کەم: الزمھیر، واتە بەستەئەك، کە بەھۆى ساردیەو ناتوانن کیمماو کە
تام بکەن.

دووھم: (غساق)، واتە کیمماو، کە لە لەشى خەلکی دۆزەخ دیتە خواریو و
دەروات.

سێھەم: (غساق)، کانیاییکە لە دۆزەخ، کە مار و دوویشکی پیادا دەروات.

چوارەم: (غساق)، فرمیسکی خەلکی دۆزەخ.

خەلکی بەھەشت زۆر سەرما و سۆل نابینن، وەك ئايه تي ۱۳ سوورەتى
الانسان دەئیت:

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۖ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

لهسەر قهنهفه پالیان داوهتهوه، نه خۆر دهبینن نه بهستهلهك.

واته جهوهكهی و ئاوههواكهی بههاریه، خو ئه گهر بههاریش نه بیته ههر بههاریه، چونكه موسلمانان دهیهها خوړیه و ههزارهها غلمان و ولدانی له گه لدا ده بیته، وهك شاعیر ده ئیته بههار بوو فهسلی زستانم ئه گهر یارم له گه ل بوایه.

به پیچهوانه ی ئه هلی بهههشت، دۆزهخ دوو بهشه، بهشیکی ئاگر و زۆر گهرم، بهشیکی زۆر سارد و بهستهلهك كه پییده گو تریته، زمهریر.

جا ئه گهر کافر، له رۆژی حیساب داوای بهشه سارده كه ی کرد، ئهوا الله دهینی ریت بو بهشه گهرمه كه، وه ئه گهر داوای بهشه گهرمه كه ی کرد، ئهوا الله دهینی ریت بو بهشه سارده كه ی. خوا په نامان بدات و به بهههشت و خوړیه و غلمان و ولدانمان شاد بکات. امین یا رب العالمین.

ئایه تی ۵۹-۶۲

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیته:

ئەو كۆمەلەگە ئىكەن لە گەل ئىو پال دەنرئە ناوئەو (ناو دۆزەخ)، دەك بەخىرنىن، ئەوانە ريسواى ئاگر دەبن.

گوتيان: بەلكو ئىو بەخىر نەيەن، ئىو ئەو تان بۆ ئىمە پيشهئناو، كە خراپترين مۆلگەيە.

گوتيان: خودا كەمان، ئەوئە ئەمەى بۆ ئىمە پيشهئناو، چەندەها جار ئەشكەنجە كەى لە ئاگر دا زياد بكە.

گوتيان: هۆكار چيە پياوانىك نابىنن كە ئىمە بە پياوانىكى شەرانگىزمان دادەنان؟

دەك رۆحت ئاسودە و شاد بىت معروف الرصافي، كە گوتوويەتى، قورئان پەرتووكى "قال" يە

ئاخر ئەو هەموو "قال" يە چيە؟ موسلمانان، مەبەست لە "قال" هە چيرووكى تەمسىلى "قاله" لە خەتا گىراو نىيە "نا نا، بەلكو ئەم ئايە تانەيە هەر هەمووى دەئيت، "گوتيان" و "گوتيان" و "گوتيان".

ئايەتى ۵۹ دەئيت: هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

(هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ - ئەو كۆمەلەگە كە لە گەل ئىو پال دەنرئە ناوئەو واتە ناو دۆزەخ)، ديارە ئەمە قسەى پاسەوانانى دۆزەخە.

وہك ئايەتى ۳۰ سوورەتى المدثر، دەئيت:

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

واته، دۆزه خ نۆزده فریشتهی جهلادی لهسه ره.

ئه م فریشتانه، کاتیک کۆمه لی دووه می کافره کان دههینن بۆ بهردهم ده رگایه ک له ده رگاکی دۆزه خ (چونکه دۆزه خ ۷ ده رگای ههیه)، ده لێن، ئه م کۆمه له له گه ل ئیوه پالده نرینه ناو دۆزه خه وه. گروپی یه که م له کافره کان ده لێن، (لا مَرَحَبًا بِهِمْ- ده ک به خیر نهیهن)، ئینجا فریشته کان ده لێن، (إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ)، ئه وانه ریسوای ئاگر ده بن.

ئینجا کۆمه له ی دووه م وه لامی کۆمه له ی یه که م ده دهنه وه و ده لێن:

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرَحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

به لکو ئیوه به خیر نهیهن، ئیوه هوکار بوون که ئیمه هاتینه ناو دۆزه خه وه، وه دۆزه خ خراپترین شوینه.

ئینجا کۆمه له ی یه که م، وه لامی کۆمه له ی دووه م ده دهنه وه و ده لێن:

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

خودا که مان، هه ر که سیک ئه وه ی بۆ ئیمه پیشهینا، واته دۆزه خ، ئه وا ئه شکه نجه که ی له ئاگر چه ند که ره ت زیاد بکه.

ئايه تي ۶۲-۶۳

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

أَتَّخَذْنَا هُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

ئىنجا گوتيان: بۆچى پياوانىك نابىنين، كه ئىمه به كه سانىكى شه رانگىزمان دادەنان و بە گالته وەرمانگرتبوون، وه يان چاوه كانمان كز بووه و نايانبىنين؟
واته كافرەكان دەلئىن، چۆنه هەندىك كهس نابىنين كه ئىمه له ژيانى دونيا به مروّفى شه رانگىزمان دادەنان و گالته مان پىيان دە كرد؟ مه به ست له موسلمانانه.

كوره بابى بابم، هەى ماره باب، پياوه شه رانگىزه كان له به هه شتن، له ژير عەرشى رەحمان، شلپه دە كهن، ئەما شلپه له سەر حوریه و غلمانە كان.

له صحيح البخارى و صحيح مسلم، فەرمووده يه ك هاتوو، محمد دەلئيت:

إِنَّ اللَّهَ لِيُؤَيِّدَ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجْلِ الْفَاجِرِ

الله، به دنيا يه وه ئەم ئاينه (ئىسلام) به پياوئىكى خوئىرى سەردەخات.

هەلبەته دەبئيت ئەم پياوه خوئىرىه له به هه شت بئيت.

وه له تخريج الاحياء و النسائى، فەرمووده يه ك هاتوو، محمد گوتوو يه تي:

إِنَّ اللَّهَ لِيُؤَيِّدَ هَذَا الدِّينَ بِقَوْمٍ لَا خَلْقَ لَهُمْ

الله، ئەم ئاینه (ئیسلام)، به خه لکانیک سهرده خات که ئەخلاقیان نییه. واته، بی ئەخلاقه کان ده چن بو به ههشتی خه یالی اللهی عه ره ب و ئیسلام.

ئایه تی ٦٤

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ

ئینجا اللهی عه ره ب و ئیسلام، ده ئیت: ئەوهی باسم کرد راستیه، که خه لکی دۆزه خی مشتومر له نیوانیان درووسته بیته.

ئایه تی ٦٥-٦٦

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

ئینجا ده ئیت: ئەهی محمد، بلی له راستیدا من هوشیاردهرم، وه هیچ خودایه ک نییه ته نها اللهی یه ک و داپلۆسینه ر نه بیته.

خودای ئاسمانه کان و زهوی و ئەوهی له نیوانیانه که به هیزه و لیبووردهیه.

ئايه تي ۶۷-۷۰

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ، أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ، مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ، إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

ئەي محمد بلى ئەو ھەوالئىكى مەزنى، كە ئىوھ لىي بىئاگان، وھ منىش ھىچ ئاگادارىھ كە نەبوو، كاتىك دەستەي بالاي فرىشتە كان مشتومريان بوو، بەلام من بە وھى بوھات، لە راستىدا من تەنھا ھوشياردەرىكى روونم.

لە ئايه تي ۷۰ (إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ)، (إِلَّا) ماناي دەقە كەي تىك داوھ و زيادەيھ.

بەم شىوھيھ ماناكەي دەبىت بە: وھحىم بو دىت، ئەوھ نەبىت كە لە راستىدا من ھوشياردەرىكى روونم).

ئەگەر (إلا) لابرىت (إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) ماناكەي روونتر دەبىت و دەبىت بە: من وھحىم بو دىت، وھ لە راستىدا من ھوشياردەرىكى روونم.

گرنگ اللھى ئىسلام بە محمد دەلىت: ئەي محمد بلى ئەو ھەوالئىكى مەزنى كە ئىوھ (كافره كان)، لىي بىئاگان و بەلاشتانەوھ گرنگ نىيھ.

ئىنجا ئايه تي ۶۹-۷۰ دەلىت:

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

من وهك محمد، ئاگادارى ئه و زانىاريه نه بووم كه فريشته بالاكان
مشتومريان بوو، وه من به وه حى ئاگادار كرامه وه چونكه من هوشياردهرم
(پيغه مبهرم).

المباركفورى، له تحفة الاحوذى، دهليت:

الملا الأعلى: الملائكة المقربون، والملا: هم الأشراف الذين يملأون
المجالس والصدور عظمة وإجلالاً، ووصفوا بالأعلى إما لعلو مكانتهم عند
الله تعالى، وإما لعلو مكانهم

(الملا الاعلى) فريشته نزيكه كانن (له الله)، وه (الملا) شهرافه تمه ند و
خانه دانه كانن كه دانيشته كان و ريزه كانى پيشه وه پر ده كه ن و داگيرده كه ن
به هوى مه زيان و پله و پايه يان، وه به (الاعلى) وه سف كراون، يان به
هوى پله ي به رزيان لاي الله، وه يان به هوى به رزي جىگا و شوئينيان.

واته، (الملا الاعلى)، دهسته ي بالاى فريشته كان كه الله راويزيان پيده كات.

سه يرى ئه م گالته جاريه بكه، فريشته كان شهر و مشتومريان بووه. ئايا
فريشته مشتومر ده كه ن؟ دهيه ها ده قى قورئان ههيه ده ليت، نه خير، ته نها
ئه و كاره ده كه ن كه الله فه رمانيان پيده كات. به لام ئه م ئايه ته ده ليت،
فريشته بالاكان مشتومريان بووه. عجيب غريب امور قضيه.

ئايه تي ۲۶-۲۷ سووره تي الانبياء، ده ليت:

عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

فریشته کان خوداپه رستی ریژدارن، هه رگیز له قسه پیش الله ناکه ون، وه به
 فه رمانه کانی الله کارده کهن.

ئایه تی ۶ سووره تی التحريم، ده ئیت:

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

(فریشته کان)، سه ریچی ئه و شتانه ناکه ن که الله فه رمانیان پیده کات، وه
 ئه و شته ده کهن که فه رمانیان پی ده کریت.

ئایه تی ۲۱ سووره تی التکویر:

مُطَاعِ ثُمَّ أَمِينٍ

(جبرائیل) گویریایه لی الله یه، ئینجا ده ستیا کیشه.

ئهم ئایه تانه پیمان ده ئیت، که فریشته کان به هیچ جوریک سه ریچی بریاری
 الله ناکه ن، وه ته نها ئه و کاره ده کهن که الله فه رمانیان پی ده کات (واته
 فریشته کان ۱۰۰٪ موسه یه رن) وه ک رۆبۆت وان.

به لام ئه وه ی سهیره، ئایه تی ۶۹ ئهم سووره ته، ده ئیت:

مشتومر پروویداوه له نیوان دهسته ی بالا و راویژکاری فریشته کان.

ده بیت به زووترین کات نه ته وه یه کگرتوووه کان کو بوونه وه یه ک بکات بو
 دیراسه کردنی کیشه ی دهسته ی بالای فریشته کان.

ئاخو دهبيت كيشه يان چي بووبيت؟

الطبري، له جامع البيان دهليت: مشتومرو ناكوكي فريشته كان سه بارهت به درووست كردني ئادهم بوو.

كاتيك الله به فريشته كاني گوت (اِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً)، واته (له) راستيدا من جيگره وهيهك له زهويدا داده نيم)، (ئايه تي ۳۰ سووره تي البقرة).

فريشته كان له وهلامدا گوتيان (اَتَّجَعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ)، واته (ئايا كه سيك له زهويدا داده نييت كه خراپه كاري تيدا بكات و خوين بريژيت؟)، (ئايه تي ۳۰ سووره تي البقرة).

السيوطي له الدر المنثور، دهليت، ابن عباس گوتوويه تي، كاتيك الله ويستي ئادهم درووست بكات، فريشته كان مشتومريان كرد و گوتيان ده ته وييت كه سيك له زهويدا دابنييت كه خراپه كاري تيدا بكات و خوين بريژيت؟

به لام نه گهر سه يري ئهم ئايه ته بكهين ده بينين مشتومره كه له نيوان الله و فريشته كان بووه.

گرنگ مشتومر له نيوان الله و فريشته كاني روويداوه سه بارهت به درووست كردني ئادهم و بارودوخه كه قليشاوه ته وه. له ئاكامدا كوونگره ي ئاسمان دوولهت بووه و انشقاق روويداوه و دوو حيزبي لي كه وتوته وه: حيزبي الله و حيزبي شهيتان.

ئايه تي ۱۹ سووره تي المجادلة دهليت:

أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ

ئەوانە حیزبی شەیتانن.

ئایەتی ۲۲ سوورەتی المجادلة، دەئیت:

أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ

ئەوانە حیزبی اللەن.

ئایەتی ۱۹ سوورەتی المجادلة، دەئیت:

أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ئەى لە راستیدا حیزبی شەیتان لە دۆراوەکان نین.

ئایەتی ۲۲ سوورەتی المجادلة، دەئیت:

أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ئەى لە راستیدا حیزبی اللە سەرکەوتوو نین.

هەرۆهك پوونه كه بهرەى ئاسمان لەو ساتەوهى ئەم مشتومرە پوویدا،
دوولەت بوو.

ئەى تۆ لە كامە حیزبیت؟

ئايه تي ۷۱-۸۵

ئەم ۱۵ ئايەتە ھەوا ئە كە مان پیدە ئیت، ھەوا ئی مشتومری نیوان اللہ و ئیبلیس، کاتیک اللہ ئادەم درووستدە کات.

ئايه تي ۷۱-۷۴

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ، فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ، فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ، إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

ئە ی محمد، کە خوداکەت بە فریشتەکانی گوت، لە راستیدا من مروفتیک لە قور درووستدە کەم، ئینجا ھەرکاتیک ریکوپیکم کرد و روحي خووم فوو کردە ناویەو، ئیو ھەرئووشی بو بەن، ئەو ھوو گشت فریشتەکان کەرنووشیان برد، تەنھا ئیبلیس نەبیت لووتبەرزى کرد و لە کافرەکان بوو.

چەند تیبینیەك سەبارەت بەم چوار ئايەتە:

یە کەم: اللہ فەرمان بە فریشتەکان دەکات، وە ئیبلیس فریشتە نییە.

کەواتە، ئیبلیس سەرپیچی فەرمانە کە ی اللہ نە کردوو، بەلام اللہ شەری بە ئیبلیس فرۆشتوو.

لە صحیح مسلم و صحیح الجامع، فەرموودە یەك ھاتوو، محمد دە ئیت:

خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَ خَلِقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَ خَلَقَ آدَمَ مِنْ مِمَّا
وُصِفَ لَكُمْ

فریشته کان له پرووناکی درووستکراون، وه جنوکه له کلپه ی ئاگر
درووستکراوه، وه ئادهم له وه درووستکراوه که بوټان له قورټان وه سف
کراوه.

واته فریشته و جنوکه دوو مه خلوقاتی جیاوازن.

ئایا ئیبلیس فریشته بووه؟

ئایه تی ۵۰ سووره تی الکھف ده ئیت:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ

وه که به فریشته کانمان گوت کرنوش بو ئادهم ببهن، کرنوشیان برد تهنها
ئیبلیس نه بیټ که له جنوکه کان بوو.

واته ئیبلیس جنوکه یه.

که واته فه رمانه که ی الله تهنها فریشته کانی گرتوته وه و ئیبلیسی
نه گرتوته وه، چونکه ئیبلیس جنوکه یه.

دووه م: چ خودایه کی محترم و ریزدار فه رمان به شرک ده کات؟

چونکه کرنۆش بردن بۆ هەر شتێك جگه له خودا ئەوا شرکه، به لام چهندهها ئایهت ته ئكید ده كه نه وه، كه الله فه رمانی به فریشته كان كردوو كه کرنۆش بۆ ئادهم ببهن، وه ئەوه شرکه، واته الله خۆی فه رمانی به شرك كردوو.

سێهه م: ئایا سه رپێچیکردنی بریارێکی الله ده تكات به كافر؟ ئە گه ر ده تكات، ئەوا هیچ موسلمانێك نییه كافر نه بیته، چونكه موسلمان نییه رۆژانه سه رپێچی بریارێك له بریاره كانی الله كه ی نه كات.

چواره م: الله ی ئیسلام ده ئیت، ته نها شرك لی بووردنی له سه ر نییه، باشه، ئیبلیس نه ك شرکی نه كردوو، به لكو ره تیکردۆته وه كه شرك بكات.

ئایه تی ٤٨ سووره تی النساء، ده ئیت:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

الله له كه سێك خۆش نابیت كه شرکی پێ ده كات، به لام له كه سانیک خۆش ده بیته كه خۆی ده یه ویت بۆ شتانێکی بچوو كتر له شرك.

ئهو ناكوکیانه پیمان ده ئین، كه لاهووت و ریباز به ته واوی له ئیسلام و قورئاندا غائبه و بوونی نییه.

پینجه م: الله رۆحی هه یه، چونكه ده قه كه ده ئیت (نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي) وه رۆحی خۆم فوو كرده ناویه وه. وه رۆحی خودا ده بیته پیرۆز بیت، كه واته

(الروح القدس) دهبیت بوونی هه بیته. نازانم چۆ دهتوانن ئینکاری ئەم دهقانه بکهن؟

ئایهتی ۷۵-۷۶

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِيَّ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

لێرهوه (قال و قل)، دهست پیده کات.

(الله) گوته: ئەه ئیبلیس، چی رێگای لێ گرتیت که کړنۆش ببهیت بۆ ئەوهی به ههردوو دهسته کانم درووستمکرد؟ ئایا لووتبهرزیت کرد یان لهوانه بوویت که خۆت پێ بهرز بوو؟

(ئیبلیس) گوته: من له ئەو (ئادهم) باشترم، تو منت له ئاگر درووستکردوو، وه ئەوت (ئادهم) له قور درووستکردوو.

(بیدی) واته به ههردوو دهست، وه ئەوه مهجازی نییه، ئەگه ر بیگوتبایه (بید) به دهست، ئەوکات ده کرا بگوتریت ئەوه مجازیه و به مانای هیژ دیت.

به لأم اللہی عہرب و ئیسلام، ده لئیت، به هہردوو دستہ کانم درووستمکرد. چۆن قوتبه دین له لانه وازان ده یگوت به هہردوو دستہ کانم په روه ردهم کرد.

السیوطی له الدر المنثور ده لئیت، ابن ابی دنیا له "صفة الجنة" و ابو الشیخ له "العظمة" و البیهقی له "الاسماء و الصفات"، فهرمووده یه کیان اخراج کردوو، که محمد گوتوو یه تی:

خلق اللہ ثلاثة أشياء بيده: خلق آدم بيده، وكتب التوراة بيده، وغرس الفردوس بيده.

اللہ سی شتی به دسته کانی درووستکردوو: ئاده می به دسته کانی درووستکردوو، وه ته وراتی به دهستی خوئی نووسیوو، وه فیردهوسی به دسته کانی کیلاوه.

وه له صحیح البخاری و مسلم، فهرمووده یه کی محمد هاتوو، که به فهرمووده ی شفاعة ناسراوه، محمد گوتوو یه تی، خه لک ده چن بو لای ئاده م بو ئه وه ی شفاعه تیان بو لای اللہ بکات و ده لئین:

يَا آدَمُ أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ وَأَسْكَنَكَ الْجَنَّةَ

ئه ی ئاده م تو باوکی مروؤفیت و اللہ به دسته کانی تو ی درووستکردوو و له روؤحی خوئی فوو ی کردو ته ناوته وه و فهرمانی به فریشته کان کردوو کرنوشتت بو ببه ن.

له صحیح سنن ابی داود، فہرموودہیہک ہاتووه، محمد گوتووہتی:

إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبَضَهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ بَنُو آدَمَ عَلَى قَدْرِ الْأَرْضِ: جَاءَ مِنْهُمْ الْأَحْمَرُ، وَالْأَبْيَضُ، وَالْأَسْوَدُ، وَبَيْنَ ذَلِكَ، وَالسَّهْلُ، وَالْحَزْنُ، وَالْخَبِيثُ، وَالطَّيِّبُ

اللہ ئادہمی درووستکرد له مشتیک خۆل له ہہموو زہوی ہہئیگرتہوہ، وہ نہوہکانی ئادہم بہ گویرہی شوینی خۆلہ کهن، ہہیانہ سوور و ہہیانہ سپی و ہہیانہ رەش و ہہیانہ له نیوان ئەم رەنگانہ، وہ ہہیانہ دلخۆش و دلتنگ و پیس و پاک.

سہیری ئەم گالتہ جاریہ بکہن، محمد پیمان دەلیت، مروفی سوور، سوورہ، چونکہ له خۆلی سوور درووستکراوہ، مروفی پیست رەش، رەشہ، چونکہ له خۆلی رەش درووست راوہ، ہتد،

وہ ئەوہی مروفی پیسہ، رەنگ بیت له گواو درووستکرا بیت.

سبحان اللہ ئەوہ عیلمی جینۆلۆجیہ، ئەوہ لۆ کافرہ ملعونہ کان ئەو عیلمہیان له ئیمہ شاردۆتہوہ؟

ئایہ تی ۷۷-۷۸

قَالَ فَأَخْرَجَ مِنْهَا فِائِكَ رَجِيمٌ

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

واته (الله) گوتی، ئەهی ئیبلیس، دە لە بەهەشت برۆ دەرەووە تۆ رەجم
 کراویت (نەفرەت لیکراویت)، وە تاووە کو رۆژی لپرسینەووە نەفرەتی منت
 لەسەر بێت.

(رجیم)، لە (رجم) واتە بەردباران هاتوو، واتە تۆ بەردباران کراویت.

رەنگ بێت ئەووە هۆکار بێت موسلمانان لە کاتی حەجدا بەرد لە شەیتان
 دەگرن، بە شیوەیەك بەردی تێدەگرن هەر دەلیی باوکه کوشته یانە و
 شەری عەشائیری و بنەمالەییان لە گەل شەیاتن هەیه.

پرسیاریك تۆ کاری خراپە دەکەیت شەیتان چی بکات؟ ئەهی نالین الله
 پەنجا هەزار ساڵ بەر لە درووست کردنی گەردوون چارەنووسی هەموو
 شتیکی دیاری کردوو؟

ئایەتی ۷۸ زۆر سەهیرو سەمەرەیه، (وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ)، واتە
 (نەفرەتی منت لیبیت تاووە کو رۆژی لپرسینەووە، واتە قیامەت).

پرسیار: نەفرەتی الله لە شەیاتان کۆتایی دیت لە قیامەت؟ دەبنەووە بە
 هاویری، وەك ئەوہی نە بای بێت و نە باران؟

ئایەتی ۷۹-۸۱

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

(ئىبلىس) گوتى، خداكەم مۆلەتم بده تاوه كو ئه و رۆژهى زىندوو دهبه وه.

(الله) گوتى، ئه و تۆ مۆلەت پىدراويت تاوه كو رۆژى كاتى ديارىكراو،
(قيامت).

لېره دا، الله و ئىبلىس په يمانىك واژۆ ده كهن.

پرسىارى من ئه وه يه: تازه ئادهم دروستكراوه، وه هيشتا چه و
دروستنه كراوه، چۆن ئىبلىس زانى كه مهرگ بوونى ده بىت؟ وه دواى
مهرگ زىندوو بوونه وه و لىپرسينه وه بوونى ده بىت؟ چونكه ئىبلىس ده لىت:

رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

خودا كەم مۆلەتم پى بده تاوه كو رۆژىك كه زىندوو دهبه وه.

به تايبه تى هيشتا ئادهم له درهخته كهى نه خوارد بووه، تاوه كو له به ههشت
دهربكرىت و مه حكوم بىت به مهرگ.

دهيه ها دهقى قورئان ههيه كه ده لىت، هيج كه سىك غهيب نازانىت ته نها
الله نه بىت. بو نموونه ئايه تى ٦٥ سووره تى النمل:

لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

هیچ که سیک له وانه ی له ئاسمانه کان و زه ویدان غه یب نازانن، ته نها الله نه بیته.

ئی ئیبلیس یه کیك بوو له وانه ی له ئاسمانه کان بوو، که واته نابیته غه یب بزانیته که ئاده م ده مریت و نه وه کانی ئاده م ده مرن و رۆژی زیدوو بوونه وه و لپرسینه وه بوونی ده بیته؟

ئایه تی ۸۲-۸۳

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ، إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ

(ئیبلیس) گوته، سویند به شکۆت ده بیته هه ره موویان له خشته ببه م ته نها به نده دلسۆزه کانت نه بیته.

دوو تیبینی:

یه که م: ئیبلیس سویند ده خوات به شکۆی الله، واته ئیبلیس که سیک توحیدیه.

دووه م: چۆن ئیبلیس زانی که ئاده م مندالی ده بیته به تایبه ته ئه وکات هیشتا حواء درووستنه کرابوو؟ چونکه ده لیته ده بیته هه موو مروقه کان له خشته ببه م ته نها به نده دلسۆزه کانت نه بیته؟

له ئایه تی ۳۹ سووره تی الحجر هاتوو، ئیبلیس به خودا ده لیته:

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

ئىبليس) گوتى، خوداگەم بە ھۆى ئەوھى تۆ منت لە خىشتە برد، ئەوا دەبىت زەويان بۆ برازىنمەوھ و ھەر ھەموويان لە خىشتە ببەم.

لېرەدا تېبىنەك و پرسىارىك دېتە پېشەوھ:

ئىبليس بە خودا دەلېت، خوداگەم تۆ منت لە خىشتە برد، لەبەر ئەوھ دەبىت تۆلە بگەمەوھ، منىش مرؤف لە خىشتە ببەم.

واتە مرؤف قوربانى مەملانىي نىوان اللھ و ئىبلىسە.

وھ ئىبلىس دەزانىت كە اللھ لە خىشتەى بردووھ، چۆن؟

اللھ فەرمانى بە فرىشتە كرد كرنۆش بۆ ئادەم ببەن، وھ نەيگوت ئەى فرىشتە وئىبلىس. وھ لېرەدا ئىبلىس ھەر كامىكى ھەلئىزاردايە ئەوا تووشى كېشە دەبوو.

مەبەستم:

ئەگەر ئىبلىس كرنۆشى بېردايە، ئەوا اللھ دەيگوت تۆ سەرپېچى بېيارەكەى منت كرد، من تەنھا گوتم ئەى فرىشتە كان كرنۆش ببەن، خۆ تۆ فرىشتە نىت و جنۆكەيت.

وھ كاتىك كرنۆشى نەبرد، ئەوا اللھ ترؤى كرد.

واته، له ههردوو حالته ته که بۆ ئیبلیس وهک یهک بوو، دهیزانی که قوریکه و بۆی گیراوه ته وه، له بهر ئه وه ئیبلیس ده ئیت، (رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي)، واته (خوداکه م به هۆی ئه وهی تۆ منت له خشته برد).

ئایه تی ۸۴-۸۵

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ

لَأْمَلَانَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

(الله) گو تی، هه ق هه قه، وه من هه ق ده ئیم، به دنیاییه وه ده بیت دۆزه خ پر بکه م له تۆ و له وانیه به دوات ده که ون، گشتان به یه که وه.

دوای ئه وهی الله ئیتفاق ده کات له گه ل ئیبلیس: سویند ده خوات ده بیت دۆزه خ پر بکات له شوینکه وتوانی ئیبلیس له جنۆکه و مروّف، وهک ئایه تی ۱۳ سووره تی السجده، ده ئیت:

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

وه ئه گه ر ئاره زوو مان بکر دایه ئه وا رینما پی هه موو که سیکم ده دا، به لام ده بیت قسه که م بیته دی: که ده بیت دۆزه خ پر بکه م له جنۆکه و مروّف به یه که وه.

ئايه تي ۸۶-۸۸

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

وَلِتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

واته: ئه ي محمد بلي، من داواي كرښتان لي ناكه م بو قورئان، وه من له وانه نيم كه له خوومه وه راتانسپيرم وفهرمانتان پي بكه م، (به لكو ئه وه فه رمانى الله يه).

به لكو ئه وه ته نها وه بيره ښانه وه يه كه بو جيهانه كان، (جيهانى جنو كه و مروف).

وه داواي ماويه كه، (له داواي مهرگ و روژي زيندوو بوونه وه)، به دنيا يه وه هه واله كه ي ده زانن.

كو تاي سووره ته كه.

(۳۹)

سوورەتی الاعراف (تەپۆلکە)

۱-المص

سوئند بە مژین.

۲-کِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيَتَذَكَّرَ بِهِ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ

پەرتووکیک دابەزیووہ بو تو، (بو ئەوہی) لە سینەتدا بە ھۆیەوہ
تەنگزەیەک نەیەتە ئاراوہ، بو ئەوہی لە رێگای (قورئان) ھوشیاری بدەیت،
وہ وەک وەبیرھینانەوہیەک بو باوہرداران.

۳-اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ

پیادە ی ئەوہ بکەن کە بو تان دابەزیووہ لە لایەن خوداکەتانەوہ، وە جگە
لە ئەو (اللہ) پیادە ی ھیچ شتیکی تر مە کەن، (بەلام) تەنھا کەمیک خەلک
بروادین.

۴-وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

وه چهند له گونده كانمان ويران كرد، كه زهبر و سزای ئيمه يان به سهردا جيبه جي كرا، كه له ماله كانيان خهوتبوون، وه يان به ئاگا بوون و قسه يان ده كرد.

۵- فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

كاتيك زهبر و سزای ئيمه به سهر يان جيبه جي بوو، گوفتاريان ته نها ئه وه بوو: له راستيدا ئيمه سته ممان له خو مان كرد.

۶- فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

وه به دنيا ييه وه پرسيار له وانه ده كه ين كه بو مان نار دوون، وه به دنيا ييه وه پرسيار له نير درا وه كان ده كه ين.

۷- فَلَنَقْصِنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

وه به دنيا ييه وه له سهر بنه ماي زان ياريمان بو يان ده گيرينه وه، وه ئيمه بي ئاگا نه بوو ين.

۸- وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وه ته رازوو له م روژه دا هه قه، وه هه ركه سيك تاي ته رازوو هه كه ي قورس بوو، ئه وا ئه وانه ن كه سه ركه وتوون.

۹- وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

وه ههر كه سيك تاي ته رازووه كه ي سووك بوو، ئه وانه كه خويان دوراندووه، به هوي ئه ووهي سته ميان له نيشانه كانمان ده كرد.

۱۰- وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

ئيوه مان له زهويدا نيشته جي كرد و تاييدا بزيويمان بو سازاندوون، به لام كه ميكتان سوپاس گوزارن.

۱۱- وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ

وه ئيمه ئيوه مان درووستکردووه، ئينجا شيوه مان پيتان داوه، ئينجا به فريشته كانمان گوت، کرنوش بو ئاده م ببهن، ئه وه بوو کرنوشيان برد ته نها ئيبليس نه بيت، له کرنوش به ران نه بوو.

۱۲- قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

(الله) گوتي چي وايکرد كه کرنوش نه بهيت كاتيك فه رمانم پيت كرد؟ (ئيبليس) گوتي من له ئه و باشترم، منت له ئاگر درووستکردووه و ئه وت له قور درووستکردووه.

۱۳- قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

(الله) گوتی، ده لئی دابهزه (له بههشت)، بۆت نییه تیایدا لووتبه رزی بکهیت، دهی، ده رچه له راستیدا تۆ له ریسواو بچووکه کانیت.

۱۴- قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

(ئیبلیس گوتی)، مۆله تم بده تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه وهیان.

۱۵- قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

(الله) گوتی، تۆ له مۆلهت پیدراوانیت.

۱۶- قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

(ئیبلیس) گوتی، چونکه تۆ منت له خشته برد ئهوا منیش بۆیان داده نیشم له سه ر یگای راستت.

۱۷- ثُمَّ لَا تَتَّبِعُهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

ئینجا له پیشیان و له دواوهیان و له دهسته راستیان و له دهسته چه پیانه وه بۆیان دیم، وه ده بینیت که زۆر بهیان سوپاس گوزارت نابن.

۱۸- قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لِّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

(الله) گوتی، به لؤمه کراوی و ترؤکراوی لیی ده رچه، وه هه ر که سیک به دوات که ویت نهوا به دنیا ییه وه دۆزه خ له گشتان پر ده که م.

۱۹- وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

وه ئه ی ئاده م خۆت و هاوسه ره که ت له به هه شت بژین، وه هه رچه که ئاره زوو ده که ن بخۆن به لām له م دره خته نزیک مه بنه وه ئه گینا ده بن به یه کیك له سته مکاران.

۲۰- فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

ئه وه بوو شه يتان چرپه چرپی بۆيان (ئاده م و حواء) کرد بۆ ئه وه ی ئه و شوینه ی نیوگه لیان به دیار که ویت که داپۆشرا بوو، وه (شه يتان) پییانی گوت: خودا که تان نه هی لیتان کردوو (نزیک) ئه م دره خته بکه ون بۆ ئه وه ی نه بن به دوو فریشته، وه یان نه بن به نه مر.

۲۱- وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

وه سویندی بۆيان خوارد، که له راستیدا من بۆ ئیوه له دلسۆزه کانم.

۲۲- **فَدَلَاهُمَا** بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

به فیلبازی سه رکیشیانی کرد، کاتیک تامی درهخته که یان کرد، نیوگه لیان بۆ یه کتر به دیار که وت، وه هه ولیاندا که له گه لای باخچه که بخه نه سه ر نیوگه لیانه وه، ئینجا خودا که یان بانگیانی کرد: ئه ی من نه هیم لیتان نه کردبوو له م درهخته، وه پیم نه گوتبوون که شهیتان بۆ ئیوه دووژمنیکی ئاشکرایه.

۲۳- قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

(ئاده م و حوا) گوتیان خودا که مان سته ممان له خو مان کرد، وه ئه گه ر لیمان نه بووریت و به زه ییت پیمان نه یه ته وه ئه وا به دلنیا ییه وه له دو را وه کان ده بین.

۲۴- قَالِ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ

(الله) گوتی، له به هه شت دابه زن، هه ندیکتان بۆ هه ندیکی تر وه ک دووژمن، وه له زه ویدا شوینی ئو قره گرتنتان ده بیت، وه خو شی بکه ن بۆ کاتیکی دیاریکراو.

۲۵- قَالِ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

(الله) گوتی تیایدا (له زهوی) دهژین و تیایدا ده‌مردرین، وه تیایدا
 درده‌هینرین (له گۆر له رۆژی قیامت).

۲۶- يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى
 ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

ئەى نەووەکانى ئادەم، پۆشاک و پەرمان بە ئیووە داووە بۆ ئەوێ نێوگەلتان
 دابپۆشیت، وە پۆشاکى خۆپاریزی ئەووە چاکترە، وە ئەووە لە نیشانەکانى
 اللەیه، رەنگ بێت وانە وەرەبگرن.

۲۷- يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
 عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ
 إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

ئەى نەووەکانى ئادەم ئاگاداربن شەیتان فریووتان نەدا، هەرۆهک چۆن
 باوکانى ئیووەى لە بەهەشت بەدەرکردن دا، کاتیک جله‌کانیانى داکنەند بۆ
 ئەوێ نێوگەلى یە کتر ببینن، شەیتان خۆى و وەچەکانى بە جۆریک دەتان
 بینن کە ئیووە نایان بینن، ئیمە لە راستیدا شەیتانە‌کانمان کردووە بە یاوهر و
 پشتیوانى ئەو کەسانەى کە باوهر ناهینن.

۲۸- وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وه كاتيك ناپه سنده يه ك ده كه ن ده لپن، باوكانمان بيني له سهر ئه وه بوون
و الله فەرمانی پیمان کردوو، (ئەى محمد) بلى، الله فەرمان به
ناپه سەندى ناكات، ئايا شتانیك سەبارەت به الله دەلپن كه نایزانن؟

۲۹- قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

(ئەى محمد) بلى، خودا كه م فەرمانى به ره وایى کردوو، وه رووتان
ئاراسته ی (الله) بکه ن لای هه موو شوینیکی کرنۆشبردن (په رستگا)، به
دلسۆزى لى پيارينه وه (بوئه وه ی لیتان ببوریت)، هه ر وه ك چۆن له
سه ره تا ئیوه ی دروو ستر کردوو بو ئه ویش ده گه ری نه وه.

۳۰- فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ

كومه لپكتان رینمايى كراون و كومه لپكتان گومرايى به سه ردا سه پینراوه،
ئه وانه شهیتانیان وهك یاوه ر جگه له الله گرتوو، وه پیمان وایه كه رینمايى
كراون.

۳۱- يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

ئەى نه وه كانى ئاده م جله كانتان له گه ل خوتان ببه ن بو لای هه موو
شوینیکی کرنۆشبردن (په رستگا)، وه بخۆن و بخۆنه وه به لام زیاده روپی
مه كه ن چونكه الله ئه وانه ی خو ش ناویت كه زیاده روپی ده كه ن.

۳۲- قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

(ئەى محمد) بلى، كى ئەو جوانكارىەى اللەى حرام كردوو، كە بۆ بەندەكانى دەرەیناو، وە ھەر وەھا رزقە نایابەكان؟ بلى ئەو بۆ ئەوانەىە كە لە ژيانى دونیا بە پاكى باوەریان ھیناو بۆ رۆژى قیامت، وە بەم شیوہىە ئایەتەكانمان بە درىژى باس دەكەین بۆ خەلكانىك كە دەزانن.

۳۳- قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

(ئەى محمد) بلى، لە راستیدا خوداكەم ناپەسەندى بەوہى بەدىار دەكەوئیت و بەوہى شاراوہىە، قەدەغە كردوو. وە ھەر وەھا گوناھ و سەركیشى بە ناھەق، وە شك كردن بە اللە بە شتانىك كە اللە ھىچ دەسەلاتىكى پێیان نەداو، وە قسەىەك بكەن سەبارەت بە اللە كە لى نازانن.

۳۴- وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

وہ بۆ ھەموو مىللەتىك كاتىكى ديارىكراو (چارەنووس) ھەىە، كە نە كاتزمىرىك دوا دەكەوئیت وە نە پيش دەكەوئیت.

۳۵- يَا بَنِي آدَمِ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ئەى نەوہ کانی ئادەم یان پیغەمە بەرانیك له خۆتانەوہ بوۆتان دیت کە
نیشانە کانی منتان بوۆ دەگیرنەوہ، ئینجا ھەرکەسیك ترسا و خوی چاککرد،
ئەوا نە ترسیان لەسەرە وە، ئەوانە با دلتنەنگ نەبن.

۳۶- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

بەلام ئەوانەى کە نکۆلیان لە نیشانە کانمان کرد و لووتبەرزیان
لەبەرانبەریدا کرد، ئەوانە یاوہرانی ئاگر دەبن، وە ئەوانە بوۆ ھەمیشە تیایدا
دەمیئنەوہ.

۳۷- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ
نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَافِرِينَ

وہ کى لەو کەسە ستەمکارترە کە درۆ بە ناوی اللہوہ دەکات، وە یان نکۆلى
لە ئایەتە کانی دەکات، ئەوانە بەشى خۆیان لە پەرتووک بە دەست ھیناوە،
تاوہ کو کاتیک نیردراوہ کانی ئیمە (فریشتە کان) دیت بۆلایان بوۆ ئەوہى
بیانمرین، (فریشتە کان) دەلین: ئایا لە کوی بوون کاتیک بانگتان بوۆ شتانیک
دە کرد جگە لە اللہ، دەلین: لە ئیمە گومرا بوو، وە شایەتیاں دا بەسەر
خودی خۆیان، وە ئەوانە لە کافرە کان بوون.

۳۸- قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ

گوئی، (وهك) میله تانی پیش خوتان، له جنوکه و مروقه وه، برونه ناو ئاگره وه، هه رچه ند جاریک میله تیک ده چیتته ناو ئاگره وه، خوشکه که ی (میله ته که ی تر) نه فره تی لی ده کات تاوه کو هه موویان ده خرینه ناویه وه، دوا میله تیان به یه که م میله تیان ده لیت: خودا که مان ئه وانه ئیمه یان گومرا کرد، ده چهند که رهت ئه شکه نجه ی ئاگریان بده، (الله) گوئی، بو هه ر هه مووتان ئه شکه نجه چهند که رهتته، به لام ئیوه نازانن.

۳۹- وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وه ئه وه ی یه که میان به وه ی دواییان ده لیت: ئیوه فه زل و چاکه تان به سه ر ئیمه وه نییه، ده بچیرن ئه شکه نجه به هوی ئه وه ی به ده ستان ده هینا.

۴۰- إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

له راستیدا ئه وانه ی نکو لیان له ئایه ته کانمان کرد و له به رامبه ریدا لووتبه رزیان کرد، ده رگاکانی ئاسمانیان بو ناکریتته وه تاوه کو وشتر به ناو کونه ده رزیدا تپه ر نه بیت، وه به م شیوه یه سزای تاوانباران ده ده یان.

٤١- لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

له دۆزهخ بۆیان شوینی راکشان ههیه، وه له سهریان دوکهل، وه بهم شیویه سزای ستهمکاران دهدهین.

٤٢- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

بهلام ئهوانه ی باوهریان هیئا و کاری چاکهیان کرد، ئه رکیک به خودیک نادهین که نه توانیت هه لیبگریت، ئهوانه یاوه رانی به هه شتن، وه بۆ هه میشه تیایدا ده میینه وه.

٤٣- وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنَ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وه هه ررق و قینیك که له سینه کانیاں بوو ده رهینا، رووباره کان له ژیریانه وه ده روات، وه گوتیان سوپاس بۆ الله که رینمایي کردن بۆ ئه وه، وه رینمایي نه ده کراین ئه گه ر الله رینمایي نه کردباين، وه به دلنیا ییه وه پیغه مبه رانی خوده که مان به هه ق هات وه بانگ درا: ئه وه ئه وه به هه شته یه که به ده ستان هیئا وه به هوی ئه و کارانه ی ده تان کرد.

٤٤- وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

وه ياوه رانی به ههشت بانگی یاوه رانی دۆزه خیان کرد: ئیمه ئه وه مان بینی که خودا که مان به ههق به ئینی پیمان دابوو، ئایا ئیوه ئه وه تان بینی که خودا که تان به ئینی پیتان دابوو؟ گوتیان به ئی. له نیوانیان بانگدهریک بانگی کرد: نه فرهتی الله له سته مکاران.

٤٥- الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

ئه وانهی بهرپه چى ریگای الله دهده نه وه، وه به خواری کارى له سه ر ده که ن، وه ئه وانه له کو تاییدا کافره کانن.

٤٦- وَيَبِينُهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وه له نیوانیان په رده یهك (به ربه ستیک) ههیه، وه له سه ر ته پۆلكه که پیاوانیک هه ن، که هه ردووکیان به سیماکانیان ده ناسنه وه، وه بانگی یاوه رانی به هه شتیان کرد: سلاوتان لیبیت، وه نه هاتوونه ته ناویه وه، وه ئاره زوو ده که ن بینه ناویه وه.

٤٧- وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وه کاتیک چاوه کانیان وه سوراند به ئاراسته ی یاوه رانی دۆزه خ گوتیان: خودا که مان له گه ل خه لکانیکی سته مکارمان دامه ئی.

٤٨- وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَى
عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

وه یاوه رانی ته پۆلکه بانگی پیاوانیکیان کرد که ده یانناسین به سیماکانیان،
گوتیان کۆمه له که تان چ سوودیکی بۆتان هه بوو، وه ئیوه خۆتان پێ لووت
به رز نه بوو.

٤٩- أَهْوَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ئایا سویندتان به سهر ئه وانه وه ده خوارد که ره حمه تی الله به ده ست
ناهیین؟ (پییان ده گوتریت) برۆنه به هه شته وه نه ترس له سه رتان هه یه وه
نه ئیوه نیگه ران بن.

٥٠- وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ

وه یاوه رانی دۆزه خ بانگی یاوه رانی به هه شتیان کرد که له ئاومان به سه ردا
برێژن یان ئه و رزقه ی الله پیسانی داوه، گوتیان الله له کافره کانی حه رام
کردوو ه.

٥١- الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ
كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

ئه وانه ی ئاینه که یان به گالته و یاری وه رگرتوو ه، وه ژیا نی دنیا بیئا گای
کردوون. (الله ده لیت)، ئیمه ش ئیمرو فه رامۆشیان ده که یین، هه روه ک
چۆن ئه وان ئه م رۆژه یان فه رامۆش کردبوو و به ئایه ته کانی ئیمه بروایان
نه ده هات.

۵۲- وَلَقَدْ جِئْنَا هُمْ بِكِتَابٍ فَصَلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

وه پهرتووکیکمان بویان هیناوه که روونمان کردوتهوه و خویمان پیی دهزانین که رییمایی و بهزهییه بو خه لکانیک که ئیمان دههیین.

۵۳- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

ئایا تهنه چاوری شروفه کهی ده کهن که روژیک شروفه کهی دیت، وه ئهوانه ی که پیشووتر فه راموشیان کردبوو ده لپن نیردراوی خودا که مان به هه ق هاتبوو، ئایا که سیک هه یه له تکا که ران که تکامان بو بکات وه یان بمانگه ریئیتته وه بو ئه وهی کاریک بکه یین جیا بیت له وهی ده مانکرد، ئه وانه خویمان دویراند و به هو ی دروکانیان خویمان گومرا کرد.

۵۴- إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

خودا که تان الله، ئاسمانه کان و زهوی له شه ش روژدا دروو ستکردوو، ئینجا بو سهر عرش به رزبووه و له سه ریدا دانیشت، شه و روژ داده پو شیت و به دوای یه که وه دین، وه خوړ و مانگ و ئه ستیره کان به فه رمانی ئه و سازیندراون، ئه ی ههر بو ئه و نییه دروو ستکردن و فه رمان، پیروزه الله خودای جیهانه کان.

۵۵- ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

بانگی خودا که تان بکه ن به ترس و نهیینه وه، له راستیدا ئه و (الله) سنووربه زینه رانی خو ش ناویت.

۵۶- وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

وه خراپه کاری له زهویدا مه کهن دواى ئه وهى سازیندرا، وه بانگی بکهن به ترس و ویسته وه، له راستیدا به زهی الله نزیکه له چاکه کهران.

۵۷- وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وه ههر ئه و با وه ک مژدهیه ک له نیوان ههردوو دهسته کانی ره حمه تی خویدا ده نیږیت، تاوه کو هه وری قورس هه لده گریټ و دهیبهین بو خاکیکی مردوو، له ریگایه وه ئاو داده به زینین، ئینجا له ریگایه وه هه موو به روو بومیك ده هیئینه ئاراهه، وه به هه مان شیوه مردوه کان له گوره کان دهر دینین، به شکو یادبکه نه وه.

۵۸- وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

وه خاکی نایاب روه که کانی دهرده هیئیت به مؤله تی خودا که ی، وه ئه وه ی پیسه هیچی لی دهرناچیت ته نها که میکی بیسوود نه بیټ، به م جوړه ئایه ته کان روون ده کهینه وه بو خه لکانیک که سوپاس ده کهن.

۵۹- لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

وه به دلنیا ییه وه نوحمان بو قه و مه که ی نارد و گو تی: ئه ی قه و مه که م الله بپهرستن، جگه له ئه و هیچ خودایه کی ترتان نییه، له راستیدا من لیتان دهرسم له ئه شکه نجه ی روژیکی مه زن.

٦٠- قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

پیاوماقلیک له قهومه کهی گوتی: له راستیدا ئیمه تو له گومراییه کی رووندا ده بینین.

٦١- قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

(نوح) گوتی ئه ی قهومه کهم من له گومراییدا نیم به لکو له راستیدا من نیردراوم له لایه ن خودای جیهانه کان.

٦٢- أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

په یامه کانی خودا که متان پی راده گه یه نه م و ئاموژگاریتان ده که م، وه من له الله وه ده زانم که ئیوه نازانم.

٦٣- أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

ئایا به لاتانه وه سهیره که له وشیارده ریك له لایه ن خودا که تانه وه بو پیاویکتان هاتووه، بو ئه وه ی ئاگادارتان بکاته وه و بترسن، وه به شکه ره حمتان پیده کریت.

٦٤- فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

نکوئیان لی کرد، ئینجا خو ی و ئه وانه ی له گه ئیدا بوون له که شتیدا رزگار کرد، وه ئه وانه مان نوقم کرد که نکوئیان له ئایه ته کانمان کرد، ئه وانه خه لکانیکی کویر بوون.

٦٥- وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وه بو عاد، براكه يان هودمان نارد، گوتى ئه‌ى قه‌ومه كه‌م الله بپه‌رستن،
ه‌يچ خودايه كتان جگه له ئه‌و نبييه، ئه‌رى ناترسن؟

٦٦- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ

پياوماقووئيك له كافره كانى قه‌مه كه‌ى گوتى: له راستيدا ئيمه ده‌بينين كه
تو له ده‌به‌نگيدايت، وه ئيمه پيمان وايه كه تو له دروژنه كانيت

٦٧- قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

گوتى ئه‌ى قه‌ومه كه‌م ده‌به‌نگى له مندانييه به‌لكو له راستيدا من
نيردراوم له لايه‌ن خوداى جيهانه كان.

٦٨- أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَإِنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

(هاتوم) په‌يامه كانى خودا كه‌متان پيرابگه‌يه‌نم، وه من بو ئيوه
ئاموژگار يكه‌ريكى ده‌ستپاكم.

٦٩- أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ
جَعَلَكُمْ خُلَفَاءً مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ
لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ

ئه‌وه به‌لاتانه وه سه‌ير بوو كه هوشيارده‌ريك له خودا كه‌تانه وه بو پياويك
له ئيوه هات بو ئه‌وه‌ى ئاگادارتان بكاته وه؟ و له يادتان بيت كه (الله)
ئيوه‌ى كرد به جينشين له دواى قه‌ومى نوح، وه له بالاتان زيادى كرد، ده
چا كه كانى الله تان له پيربيت به‌شكو سه‌رده كه‌ون.

٧٠- قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

گوتیان هاتویت بو لامان بو ئه وهی ته نها الله بپه رستین و ده سته رداری ئه وه بین که باوکانمان ده یانپه رست، ده بو مان بی نه ئه وهی به لیتت ده دا پیمان ئه گه ر تو له راستگو کانیت.

۷۱- قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتَّجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

گو تی ئه وه که وته سه رتتان سزایه ک و توره ییه ک له خودا که تان، ئایا مشتومرم له که لدا ده که ن سه باره ت به و ناوانه ی که خو تان و باوکانتان ناوتان لیان ناوه، وه الله هیچ ده سه لاتیک ی پیمان نه داوه، ده چاوه ری بکه ن، وه من له که ل ئیوه دا له چاوه روانیدا ده بم.

۷۲- فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

ئه وه بوو خو ی و ئه وانه ی له که لیدا بوون، وه ک ره حمه تیک له خو مانه وه، رزگارمان کرد، وه ره گ و ریشه ی ئه وانه مان ده ره ینا که نکو لیان له ئایه ته کانمان ده کرد وه باوه ردار نه بوون.

۷۳- وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وه بو ثمود، براهه یان صالحمان نارد، گو تی، ئه ی قهومه که م الله بپه رستن، وه جگه له ئه وه هیچ خودایه کی تر نییه، ئه وه به لگه له لایه ن خودا که تانه وه بو تان هاتووه، ئه وه وشتره میینه ی الله یه بو ئیوه، وازی

لیبینن با بوخوی له زهوی الله بخوات، وه خراپه ی له گه ل مه کهن، ئه گینا
ئه شکه نجه یه کی ئازاربه خش ده تانگریت.

۷۴- وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ
سُھُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

وه له یادتان بیت که ئیوهی کرد به جینشین له دوای عاد، وه له زهویدا
دایمه زراندن، له دهشتاییه کانی کوشکوته لارتان هه یه و له چیاکان خانوه کان
دهتاشن، ده چاکه کانی الله تان له یاد بیت وه هانی خراپه کاری مه دهن له
خاکه که.

۷۵- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ
أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِّنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

پیاوماقووئیک له وانه ی خو به زلزان بوون له قهومه که ی گوتی به وانه یان
چه وسینرابوونه وه که باوه ریان هینابوو: ئایا (دلنیان) که صالح له لایه ن
خودا که یه وه نیردراوه؟ گوتیان له راستیدا ئیمه به وه ی پیی نیردراوه
باوه ردارین.

۷۶- قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

ئه وه ی له خو به زلزانه کان بوو گوتی، له راستیدا من کافریم به وه ی ئیوه
باوه رتان پیی هیناوه.

۷۷- فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و شتره مینه که یان کوشت و پیشیلی فرمانی خودا که یان کرد، وه گوتیان ئه ی صالح ئه وه مان به سهر بهینه که به لئنت پیمان داوه ئه گهر تو یه کیکیت له نیردراوه کان.

۷۸- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئه وه بوو هه ژانیک گرتنی، و له ماله کانیاں مردار بوونه وه.

۷۹- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ

صالح پشتی لیان کرد و گوتی ئه ی قهومه که م په یامی خودا که م به ئیوه که یاند، وه ئاموژگاریم کردن به لام ئیوه که سانیکی دلسوزتان خوش ناویت.

۸۰- وَلَوْ طَآءُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

وه لو طمان نارد که به قهومه که ی گوت: کاری ناپه سهند ده که ن، وه هیچ که سیک له جیهانه کان له پیش ئیوه ئه م کاره ی نه کردوه.

۸۱- إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

ئیوه، جگه له ژنان، به شه هوه ته وه پیاوان ده گین، له راستیدا ئیوه خه لکانیکی زیده روڤن

۸۲- وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

وه وه لامی قهومه که ی شتیک نه بوو جگه له وه ی گوتیان ده ریانکه ن له گونده که تان، ئه وانه خه لکانیکن به پاکی خو یان راگرتوه.

۸۳- فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

ئەو ھەبوو خۆی و خانەوادە کە یمان رزگار کرد تەنھا ژنە کە ی نەبیت لە بەجیماوھەکان بوو.

۸۴- وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

وھ بارانیکیمان بەسەریاندا باراند، دە سەیرکەن چۆن بوو ئاکامی تاوانبارەکان.

۸۵- وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

وھ بۆ میدیەن براکەیان شوەعیبمان نارد گوتی، ئە ی قەومە کەم اللھ بەپرستەن، ھیچ خوداکە کتان نییە جگە لە ئەو، بەلگەتان لە خوداکە تانەوھ بۆ ھاتووھ، دە پابەندی پێوان و تەرازوو بن، وھ شتەکانی خەلک بە سووک مەبینن، وھ لە خاکە کەدا خراپە کاری مەکەن دوای سازاندنی، ئەوھ چاکترە بۆ ئێوھ ئە گەر بە راستی باوھەردارن.

۸۶- وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُكُمْ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وھ لەسەر ھەموو رێگایە ک دامەنیشن ھەر شەبکەن و بەرپەرچی رێبازی اللھ و ئەوانە بدەنەوھ کە باوریان پێی ھیناوە، وھ دەتانهویت رێگاکە لار و خواروخێچ بکەنەوھ، وھ لە یادتان بیت کە ئێوھ کەم بوون، ئەو ھەبوو زۆری کردن، دە سەیرکەن چۆن بوو ئاکامی خراپە کاران.

۸۷- وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

وه له گهل ئه وهش کومه ئیک له ئیوه باوه ری هینا به وهی که پییم ناردبوو، وه کومه ئیک باوه ریان نه هینا، دانبه خوتانا بگرن تاوه کو الله حوکم ده کات له نیوانمان وه ههر خوی باشرینی فه رمانره واکانه.

۸۸- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

وه پیاوماقوو ئیک له وانهی خۆبه زلزان بوون له قهومه که ی گوتی، ئهی شوعه یب سویند بیت تو و ئه وانهی له گهلتن که باوه ریان هیناوه دهر بکهین، یان ده بیت بگه ریینه وه سه ر ئاینه که مان، گوتی ته نانه ت ئه گهر ئاره زووش ناکهین.

۸۹- قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

به دلنیا ییه وه که واته درۆمان له سه ر الله کردوو ئه گهر بگه ریینه وه سه ر ئاینه که تان دوا ی ئه وهی که الله لپی رزگاری کردین، وه بو ئیمه نییه بو ناوی بگه ریینه وه مه گهر الله خودا که مان ویستی له سه ر بیت، خودا که مان زانستی کشاوه به سه ر هه موو شتیکی، پشتمان به الله به ستاوه، خودا که مان نیوانمان و نیوان قهومه که مان به هه ق بکه، وه ههر خوت باشرین یه کلا که ره وهیت.

۹۰- وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ

وه پياوماقووليك له وانه ی کافر بوون له قهومه که ی گوئی، نه گهر شوینکه وته ی شوعه یب بن نهوا ئیوه به دنیا ییه وه له دوراوه کان ده بن.

۹۱- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

نه وه بوو هه ژانیک گرتی و له ماله کانیا ن مردار بوونه وه.

۹۲- الَّذِينَ كَذَبُوا شَعْبًا كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَبُوا شَعْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

وه نه وانه ی نکولیا ن له شوعه یب کرد هیچ سوودیکیان نه بوو بو نه وانه ی نکولیا ن له شوعه یب کرد، وه نه وانه له دوراوه کان بوون.

۹۳- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

نه وه بوو پستی لیا ن کرد، وه گوئی نه ی قهومه که م من په یامه کانی خودا که م به ئیوه گه یاند، وه ئاموژگاریم کردن، نه ی چون بوو تو له که م له خه لکانیکی کافر.

۹۴- وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ

وه له هیچ نیردراویک نه بووه که بو گوندیک ناردییمان مه گهر خه لکه که یمان تووشی ده رده سه ری و زیان نه کردییت، بو نه وه ی به شکو بترسن.

۹۵- ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

ئىنجا شوئى خراپە كانمان گۆريه وه به چاكه تاوه كو وازيان ليهيئرا، وه گوتيان باوكانمان تووشى دهردهسەرى و زيان بوون، له كتوپرئىكدا گرتمانن له كاتئىكدا هەستيان نەدە كرد.

۹۶- وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وه خو ئه گەر خه ئكى گونده كان باوهر بيئن و بترسن ئه وا دهرگايه كى چاكه و خووشيان له ئاسمان و زهوى بو ده كه ينه وه به لام نكوئيان كرد، ئه وه بوو به و كارانهى به ده ستيان هينابوو ئه وانمان گرت.

۹۷- أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

ئايا خه ئكى گونده كان متمانه يان هه يه كه زهبروزهنگى ئيمه يان به سهردا نايهت كاتئىك له شهودا له ماله كانيانن و خه وتوون.

۹۸- أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

وه يان خه ئكى گونده كان متمانه يان هه يه كه زهبروزهنگى ئيمه يان به سهردا نايهت له ده مه و نيوهرؤ كاتئىك يارى ده كه ن.

۹۹- أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

ئاي متمانه يان كرد به فرتوفئى الله؟ له راستيدا هيج كه سيك متمانه به فرتوفئى الله ناكات ته نها خه لكانئىكى دؤراو نه بيئت.

۱۰۰- أَوْلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
بِدُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

ئایا بۆ ئەوانەى که بوون بە میراتگری زهوی له دوای خەلکه کهى
 رووننەبۆتەوه ئە گەر بمانهویت بە گوناھه کانیاں تووشیاں ده کهین و مۆر
 له سەر دله کانیاں ددهین که ئەوکات نەتوانن ببیسن.

۱۰۱- تِلْكَ الْقُرَى نَقَصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

هه وای ئەو گوندانەت بۆ ده گێڕینهوه که پێغه مبه رانیاں به به لگه وه بۆ
 هات، وه نه بیته برۆا بین به وهی که پیشوو نکۆلیان لی ده کرد، وه به م
 شیویه الله مۆر له دلی کافره کان دهدات.

۱۰۲- وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

وه به دیمان نه کرد که زۆربه یان په یمانیکیان هه بیته، وه بینیمان که
 زۆربه یان خراپه کارن.

۱۰۳- ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا
 فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

ئینجا له دوایان موسامان به موعجیزه وه نارد بۆ لای فیرعهون و
 دارودهسته کهى، ستهمایان لی کرد، ده سهیرکهن چۆن بوو ئاکامی
 خراپه کاران.

۱۰۴- وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

وه موسا گوتی ئەى فیرعهون له راستیدا من نێردراوم له لایه ن خودای
 جیهانه کان.

۱۰۵- حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه پيداگرم له سهر ئه وهى هيچ شتيك نه ليم له سهر الله ته نها راستى
نه بيت، به موعجيزه وه له لايه ن خودا كه تانه هاتووم، ده كه واته نه وهى
ئيسرائيلم له كه لدا بنيره.

۱۰۶- قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

گوته ئه گهر به به لگه وه هاتوويت بيخه ره روو ئه گهر تو له
راستگوکانيت.

۱۰۷- فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

گوپاله كهى فريدا، ئه وه بوو يه كسه ر بوو به ماريكى گه ورهى ئاشكرا.

۱۰۸- وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

وه ده ستى ده رهينا كه سپى بوو بو ته ماشا كه ران.

۱۰۹- قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

يه كيك له پياوه كانى فيرعه ون گوته ئه وه ساحيريكى ليزانه.

۱۱۰- يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

دهيه ويته له خاكه كه تان وه ده رتان بنيت، ده سا فه رمان به چى
ده كه ن؟

۱۱۱- قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

گوتيان خوئى و براكهى ده سته سه ر بكه و ئه و پياوانه ت كه خه لك
كو ده كه نه وه بو شاره كان بنيره.

۱۱۲- يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

بو ئه وهى هه موو ساحيريكى ليزانت بو بينن.

۱۱۳- وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ
 وه ساحیره کانی فیرعهون هاتن گوتیان ئایا پاداشتمان ده بیت ئه گهر
 هاتوو ئیمه براوه بین؟

۱۱۴- قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

گوتی به ئی، وه له راستیدا ئیوه دهبن به نزیکه کانم.

۱۱۵- قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

گوتیان ئه ی موسا یان تو فریبده، وه یان ئیمه له وانه ده بین که
 فریبده ده بین.

۱۱۶- قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَزْهَبُوهُمْ وَجَاوُوا
 بِسِحْرِ عَظِيمٍ

گوتی فریبده، وه کاتیک فریپاندا، سحریان له چاوه کانی خه لک کرد و
 تۆقاندیان، وه سحریکی مه زنیان ئه نجام دا.

۱۱۷- وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

ئه وه بوو ئیمه ش وه حیمان به موسا دا که گۆپاله که ی فری بدات،
 (هه رکه فرییدا) یه کسه ر درۆ و جادوییانی هه لئوشی.

۱۱۸- فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

هه ق زال بوو، وه ئه وه پوچه ل بووه که ده یان کرد.

۱۱۹- فَغَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

هه ر له وی دۆران، وه ریسوا بوون.

۱۲۰- وَالْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

وه ساحیره کان کرنۆشیان برد.

۱۲۱- قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گوتیان باوه‌رمان هینا به خودای جیهانه کان.

۱۲۲- رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

خودای موسا و هارون.

۱۲۳- قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

فیرعهون گوتی باوه‌رتان هینا بهر له وهی من مؤله‌تتان بدهم، ئه وه فرتوفیلێکه له ناو شاره که دا کردووتانه بو ئه وهی خه‌لکه که ی تیا دا ده‌ربکه‌ن، ئینجا هه‌ر ده‌زانن.

۱۲۴- لِأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

سویند بێت ده‌بیت ده‌ست و پیکانتان راستوچه‌پ بېرم ئینجا سویند بێت له خاچتان بدهم.

۱۲۵- قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گوتیان له راستیدا (گه‌ر وابکه‌یت) ئه‌وا ئیمه‌ بو لای خودا که مان ده‌گه‌رپینه‌وه.

۱۲۶- وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

وه تۆله‌مان لێناکه‌یته‌وه ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بیت که ئیمه‌ باوه‌رمان هینا به‌و به‌لگه‌ و موعجیزانه‌ی خودا که مان بو ئیمه‌ی هینا، خۆراگریت به‌سه‌رماندا برێژه، وه وه‌ک موسلمان بمانمرینه‌.

۱۲۷- وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
وَيَذَرَكْ وَالْهَتَكَ قَالَ سَنُقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ

وه یه کیك له پیاوه کانی قهومی فیرعهون گوتی واز له موسا و
قهومه که ی دههینیت بو ئه وهی خراپه کارپی له خاکه که دا بکهن، وه
دهستبهرداری تو و خوداوهنده کانت بن، گوتی کوره کانیاں ده کوژین و
ژنه کانیاں دههیلینه وه، وه (به م شیوهیه) ئیمه به سه ریا نندا بالادهست
دهبین.

۱۲۸- قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

موسا به قهومه که ی گوت پشت به الله ببهستن و خوږاگرین، زهوی
مولکی اللهیه، دهیدات به که سیک که خو ی دهیه ویت، وه داهاتوو بو
خوداپه رستانه.

۱۲۹- قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ
يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گوتیان: ئازار دراوین پیش ئه وهی تو بییت، وه دوا ی ئه وهی تو
هاتیت، گوتی به شکو خودا که تان دوژمنه که تان له ناووبات و بتانکات به
جینشین له خاکه که، با سه یربکه ین بزاین چی ده کهن.

۱۳۰- وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَدْغُرُونَ

وه خانه واده ی فیرعهونمان بو چه نده ها سال سزادا، وه به کهم
بوونه وهی به روو بووم، بو ئه وهی به شکو بیربکه نه وه.

۱۳۱- فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

کاتیك چاکه یه کیان بو دههات دهیانگوت ئه وهی به هوئی خویماننه وهیه، وه کاتیك خراپه یه کیان تووش ده بوو، ده یانخسته ئه ستوی موسا و ئه وانه ی له گه لیدا بوون، ئه ی له راستیدا ههر هه مووی له ئه ستوی الله نییه، به لام زوربه یان نازان.

۱۳۲- وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ وَهَ گوتیان هه رچیه ک له به لگه و موعجیزه کانی ئه و بو بینیت که به هویماننه وه سیحرمان لی بکهیت، ئه وای ئیمه به تو باوهر ناهینین.

۱۳۳- فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

ئه وه بوو لافاو و کولله و ئه سپی و بووق و خوینمان وه ک موعجیزه ی روون به سه ریاندا هینا، ئه وانه خو به زلزان بوون، وه خه لکانیکی تاوانبار بوون.

۱۳۴- وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِئِنَّ كَشْفَتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه کاتیك سزا که یان به سه رداهات گوتیان ئه ی موسا بو ئیمه خوداکهت بانگ بکه به وهی که په یمانی به تو داوه، ئه گهر ئه و سزایه له سه رمان لابه ریت ئه و بروت پیدینین، وه له گه لندا بنی ئیسرائیل ده نیڕین.

۱۳۵- فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

وه ههر كه سزاكه مان بۆ ماوهيهك له سهر لابرده، گه رانه وه دۆخى جاران
و په يمانه كه يان شكاند.

۱۳۶- فَاَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ

ئه وه بوو تو له مان لىيان كرده وه و له دهريا نوقممان كردن به هوى
ئه وهى نكو لىيان له به لگه و موعجيزه كانمان كرد، وه لىي بيئاگا بوون.

۱۳۷- وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

وه له خو رهه لات بۆ خو رئاواى ئه و خاكه ي كه به بيت و به ره كه تمان
كرد بوو به ميرات دامان به و قه ومه ي كه ده چه وسپيرانه وه، وه به لىي نايابى
خودا كه ت به سهر بنى ئيسرائيل هاته دى به هوى ئه وهى خو را گر بوون، وه
ئه وانه مان ويران كرد كه فيرعه ون و قه ومه كه ي درووستيان ده كرد، وه ئه و
كو شكوته لارانه ي ئاوه دانيان كرد بووه.

۱۳۸- وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ
قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

وه بنى ئيسرائيلمان له دهريا په رانده وه، ئه وه بوو هاتن به لاي
خه لكانيك كه له ده وره ي بته كانيان خه لوه تيان كرد بوو، گو تيان ئه ي موسا
خودا وه نديكمان بۆ بهينه ئاراوه ههروهك چۆن ئه وانه خودا وه نديان ههيه،
گو تى ههر به راستى ئيوه خه لكانيكى نه زانن.

۱۳۹- إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرُّوْنَ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

له راستیدا ئهوهی ئهوانه تیایدان بیهودهیه ، وه ئه و کارهی دهیکهن پروپووجه.

۱۴۰- قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

گوته ئایا جگه له الله خوداوهندیکی ترتان بو بینمه ئاراهه له کاتیکیدا ئه و به سهر جیهانه کان په سندی کردوون و هه ئیژاردوون.

۱۴۱- وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وه له یادتان بیت که له خانهوادهی فیرعهون رزگارمان کردن که به خراپترین شیوه ئازاری ده دان، کوره کانتانی ده کوشت و ژنه کانتانی له ژیاندا ده هیشته وه، وه له مه تاندا به لایه کی مه زن له خودا که تانه وه هه بوو.

۱۴۲- وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

وه ژوانی سی شه وه مان به موسا دا ئینجا ده رۆژمان خسته سه ری و ته واومان کرد، له دیدهنی خودا که ی بوو بو چل شه و، وه موسا به هارونی برای گوته: له جیگای من به له ناو قهومه که م، وه چاک به، وه نه که یته پیاده ی ریگای خراپه کاران بکه یته.

۱۴۳- وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

وه کاتیک موسا هات بو دیده نمان، وه خودا که ی قسه ی له گه لدا کرد
 گوتی خودا که م مؤله تم بده سه یرت بکه م، گوتی ناتوانیت بمبینیت به لام
 سه یری نه و چیا به بکه، نه گهر له شوینه که ی مایه وه نه و ده مبینیت،
 کاتیک خودا که ی خو ی به دیار خست، چیا که وردوخاش بوو، وه موسا
 بورایه وه، کاتیک به ناگا هاته وه گوتی شکومه ندیت، توبه م کرد بو تو، وه له
 راستیدا من له یه که م باوه یداران ده بم.

۱۴۴- قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا
 آتَيْتَكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

گوتی نه ی موسا من تو م به سه ر خه لکدا هه لبراردوو به په یامه که م و
 به قسه کردنم له گه لتدا، ده ست به وه بگره که به تو م داوه، وه له وانه به
 که سوپاسگوزارن.

۱۴۵- وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
 فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

وه هه موو شتیکمان بو ی نووسی له تابلوکان له راسپارده و
 روونکردنه وه سه باره ت به هه موو شتیک، ده به هیز بیگره، وه فه رمان به
 قه ومه که ت بکه که پیاده ی باشتیرینیان بکه ن، له داهاتوو شوین و زیدی
 خراپه کارانتان نیشان ده ده م

۱۴۶- سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا
 آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ
 الْغِيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

له به لگه و نیشانه کانم رووی نه وانه وه رده چه رخینم که خوبه زلزانن به
 بی هه ق له زه ویدا، وه هه موو به لگه و نیشانه یه کیش ببینن، خو هه ر بروای

پیناهینن، وه نه گهر ریځای راست ببینن نهوا وهك ریبازيك نايگرن، وه نه گهر ریځای سهركیښی ببینن نهوا دهیگرنه بهر، چونكه نهوانه نكوځيان له نيشانه كانمان كرد، وه لی بی ئاگا بوون.

۱۴۷- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وه نهوانه ی نكوځيان له نيشانه كانمان و دیدهنی روژی قیامت كرد، كاره كانیان به فیرو چووه، نهی مه گهر پاداشت ناکرینه وه تهنها بو نهو کارانه ی دهیانکرد.

۱۴۸- وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

وه قهومی موسا له دواى خویدا له خشله كانیان لاشه ی گویره كه یه كیان (وهك خوداوهند) به خوځانه وه گرت كه بوړه ی دههات، نهی نه یانده بینی كه قسه یان له گه لدا ناکات و رینمایان ناکات بو ریځایهك، به لام ههر به خوځانه وه گرت، وه سته مکار بوون.

۱۴۹- وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وه کاتیک نه م کاره له دهستیان ده رچوو وه بینیان كه گومرا بوون گوتیان نه گهر خودا که مان به زه ییمان پی نه کات و لیمان نه بووریت نهوا به دلنیا یه وه له دوړاوه کان ده بین.

۱۵۰- وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ

ابن أمّ إنَّ القومَ استضعفوني وگادُوا يفتُلونني فلا تُشمت بي الأعداء ولا
تجعلني مع القوم الظالمين

وه كاتيك موسا گه رایه وه بو ناو قهومه كهی توره و دلتهنگ بوو گوتی به خراپترین شیوه له دواى خوّم جیندشینی منتان کرد، ئەوه په له تان کرد له بریاری خودا که تان؟ ئەوه بوو تابلوکانی فریدا و سه ری براهه ی گرت و بو لای خو ی رایکیشا گوتی ئەی کوری دایکم له راستیدا قهومه که تهنگیان پی هه لچنیم وه خه ریک بوو بمکوژن، ده سا دلی دووژنمان به من خو ش مه که وه له گه ل خه لکانیکی سته مکارم دامه نی.

۱۵۱- قال رب اغفر لي ولأخي وأدخلنا في رحمتك وأنت أرحم الراحمين

گوتی خودا که م له خوّم و براهه م خو ش به وه بمانخه ره ژیر به زه ییه که ت، وه هه ر خو ت له هه مووان به به زه ییترنیت.

۱۵۲- إنَّ الذين اتَّخذوا العجلَ سِيناً لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ

هه لبه ته ئەوانه ی گویره که که یان به خو یانه وه گرت ئەوا توره ییه کی خودا که یان و ریسوا ییه که له م ژیا نه ی دونیا یان به ده ست ده یین، وه به م شیوه یه پاداشتی ئەوانه ده ده یینه وه که شت هه لده به ستن.

۱۵۳- وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وه ئەوانه ی کاری خراپیان کردوو ه ئینجا له دواى ئەوه تۆبه یان کردوو ه و باوه ریان هینا وه ئەوا له دواى ئەوه له راستیدا خودا که ت لیبوو رده و به به زه ییه.

۱۵۴- وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى
وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

وه کاتیک تورپی موسا دامرکایه وه تابلوکانی گرت، وه له نووسینه کانیدا
هیدایهت و رهحمهتی تیدابوو بو ئهوانه ی له خوداکه یان دهتوقن.

۱۵۵- وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ
إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

وه موسا له قهومه که ی حهفتا پیاوی هه لبرارد بو دیدهنمان، وه کاتیک
ههژان گرتی، گوئی، خوداکه م ئه گهر بتویستایه ئهوا پيشووتر ئهوان و منت
ده گرت، ئایا له ناومان ده بهیت به هوی ئه وه ی هیچ و پووچه کانمان
کردیان؟ وه ئه وه شتیک نییه تهنها ئازاوهیه کی خۆت نه بیته که به هوییه وه
که سانیک گومرا ده کهیت که خۆت ده تهویتی، وه که سانیک ریئمای
ده کهیت که خۆت ده تهویتی، تو گه وره ی ئیمهیت، ده لیمان ببوره و
بهزه ییت پیمان بیته وه، وه ههر خۆت چاکترینی ئهوانهیت که ده بوورن.

۱۵۶- وَاکْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَدَايُ
أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكْتُبُهَا لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

وه چاکه مان لهم دونیایه و له روژی دواپی بو بنووسه، ئیمه ریباری
تۆمان گرتوو، گوئی ئه شکه نجه کهم تووشی که سیك ده بیته که خۆم
ویستم له سه ره، وه بهزه ییه کهم هه موو شتیکی گرتوته وه، ده سا دهینووسم
بو ئهوانه ی خوداترسن و زه کات ده ده ن و ئهوانه ی بروایان به نیشانه و
به لگه کانمان هه یه.

١٥٧- الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ئەوانەى شوینکەوتوو پینغەمبەریکی هەوالدەری نائاشنابووی بە پەرتووکە، کە دەبینین لە لایان لە تەورات و ئینجیل نووسراوە، کە فەرمانیان پێ دەکات بە چاکە و ڕێگریان لێ دەکات لە خراپە و نایابەکانیان بۆ حلال دەکات و پێسەکانیان لێ حرام دەکات، وە بارگرانەکانیان لەسەر لادەبات، وە ئەو کۆتوبەندانەى کە لەسەریان بوو، دەسا ئەوانەى باوەرى پێ دین و پشتیوانی و پالپشتی دەکەن و شوینکەوتوو ئەو رووناکیەن کە لەگەڵیدا دابەزیوو، ئەوانە لە سەرکەوتووکانن.

١٥٨- قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بلى ئەى خەلكينه لە راستیدا من پینغەمبەرى اللەم بۆ گشتان، ئەوەى کە خاوەنداریتی ئاسمانەکان و زەوی بۆ ئەو، هیچ خودایەك نییە تەنها ئەو نەبیت، هەر ئەو دەژینیت و دەمرینیت، دە باوەر بە اللە و بەو پینغەمبەرە هەوالدەرە نائاشنابوو بە پەرتوکە بین کە باوەرى بە اللە و تەکانی هەیه، وە شوینکەوتەى بن بەشکو هیدایەت دەدرین.

١٥٩- وَمِن قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وہ لە میللەتی موساکۆمە ئیکیان ڕینمایى خەلك بە راست و درووستی دەکەن و راستیش دادوەرى دەکەن.

۱۶۰- وَقَطَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ئهوانمان کرد به دوانزه بهش و کومه‌ل، وه وهحیمان بو موسا نارد که قهومه کهی داوای ئاوی خواردنه وهیان لیی کرد، که به گوپاله کهی له بهرده که بدات، ئه وه بوو دوانزه کانیاو له بهرده که هه لقولان، وه ههر کومه ئیک له خه لکه که زانیان که کامه کانیاو شوینی ئاو خواردنه وه یه تی، هه وریشمان به سه ریاندا کرد به سیبه‌ر، که زو و شیلایه شمان بویان دابه زاند، (گوتمان) ده بخون له م شته نایابانه‌ی که کردوومانه به رپوزیتان وه سته ممان لییان نه کرد به لکو خویان بوون که سته میان له خویان کرد.

۱۶۱- وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

وه له یادت بیت که پییان گوترا بوخوتان له م گونده بژین و تیایدا هه رچییه که ئاره زوو ده کهن بخون، وه بلین "حطة" (واته هه لوه شینیک)، وه له ده‌رگا که به کرنوشه وه برونه ژووره وه، له گونا هه کانتان ده بوورین، وه زیادهش به چاکه که ران ده دهین.

۱۶۲- فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

ئینجا ئه وانه‌ی سته میان کرد ئه و قسه یه‌ی که پییان گوترا بوو گوورییان به قسه یه کی دیکه، ئه وه بوو سزایه کمان له ئاسمان بویان دابه زاند به هو‌ی ئه و سته مه‌ی ده یانکرد.

۱۶۳- وَاسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

ئەى محمد پرسىار له جووه كان بکه سه بارهت بهو گوندهى که له قه راغ ده ریا بوو، که خه لکه کهى پيشیلى رۆژى ساباڤيان ده کرد کاتیک ماسیه کان له رۆژى شه ممه سه رئاو ده که وتن، وه له رۆژانیک که ساباڤ نه بوو، ماسیه کان دهرنه ده که وتن، بهم جوړه تاقيان ده کهینه وه به هوى ئه وهى خراپه کار بوون.

۱۶۴- وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

وه که کومه ئیک له خویان گوتیان بوچی ئاموژگارى خه لکانیک ده کهن که الله ههر له ناویان ده بات، وه یان سزایه کی کوشنده یان ده دات؟ گوتیان لیبووردنیک بو خودا که تان، وه به شکو بترسن.

۱۶۵- فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وه کاتیک فه راموشی ئه و ئاموژگاریه یان کرد که پیان کرابوو، ئه وانهمان رزگار کرد که نه هیان له خراپه ده کرد، وه ئه وانهمان به خراپترین شیوه ئازاردا به هوى ئه وهى کارى خراپیان ده کرد.

۱۶۶- فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

کاتیک پيشیلى ئه وه یان کرد که نه هیان لی کرابوو پیمان گوتن بن به مه یموونی ریسوا.

۱۶۷- وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

وه که خوداکهت مؤله تیدا که تاوه کو روژی قیامت که سیک بنیڑته سهریان که به خراپترین شیوه نازاریان بدات، له راستیدا خوداکهت له سزادان خیرایه، وه هر ئه و لیبوورده و به بهزه ییه.

۱۶۸- وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وه له زهویدا به شبه شمان کردن بو کومه له ی جیاواز، هه یانه چاکن، وه هه یانه له ئاستیکی نرمتره، به چهنده ها چاکه و خراپه تاقیمان کردوونه ته وه، سا به شکو بگه ریینه وه.

۱۶۹- فَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ئینجا له دوایان جیگره وه یه کی تر جیگیان گرتنه وه که په رتووکیان به میرات وهرگرت، که شته کانی ئەم دونیایه یان وهرده گرت و ده یانگوت لیمان ده بووردی، وه ته نانهت ئه گهر شتانیکی هاوچه شنیشیان پی بدریت وهریده گرن، ئەه ی په یمانی په رتووکیان لی وهرنه گیرا که جگه له قسه ی هه ق له سه ر الله هه یچ شتیکی تر نه لین، وه ئه وه ی تیایدایه خویندوو یه تیانه وه ، وه مالی کو تایی (به هه شت) چاکتره بو ئه وه ی ده ترسن، ئایا هیشتا تیناگه ن؟

۱۷۰- وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

وه ئهوانه‌ی پابه‌ند ده‌بن به په‌رتووک و نوێژ ده‌که‌ن، ئه‌وا له‌ راستیدا ئی‌مه‌ پاداشتی چاک‌سازکه‌ران ون ناکه‌ین.

۱۷۱- **وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ**

وه که چیاکه‌مان هه‌لته‌کاند و به‌سه‌ریاندا وه‌ک هه‌وریک به‌رزمان کرده‌وه، که وایانزانی به‌سه‌ریاندا ده‌که‌وێت، (ئینجا پیمان گوتن) توند ده‌ست به‌وه بگرن که به‌ ئیوه‌مان داوه، وه یادی ئه‌وه بکه‌نه‌وه که تێدایه‌، سا به‌شکو پارێزراو ده‌بن.

۱۷۲- **وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ**

وه له‌ یادت بێت که خوداکه‌ت له‌ پشتی کوره‌کانی ئاده‌م وه‌چه‌کانی ده‌ره‌ینا و کردنی به‌ شایه‌ت به‌سه‌ر خودی خویان و گوتی ئه‌ی من خوداتان نیم؟ گوتیان به‌ئێ شایه‌تیماندا. نه‌که‌ن له‌ رۆژی قیامه‌ت بلی‌ن له‌ راستیدا ئی‌مه‌ سه‌باره‌ت به‌وه بێئاگا بووین.

۱۷۳- **أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ**

یان بلی‌ن باوکانمان له‌ پیش ئی‌مه‌ شرکیان کرد، وه ئی‌مه‌ دوای ئه‌وان وه‌چه‌ بووین، ئایا به‌ هۆی کارێک که پیشی‌لکه‌ران کردووینانه له‌ناومان ده‌به‌یت؟

۱۷۴- **وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ**

وه به‌م جو‌ره‌ ئایه‌ته‌کان روونده‌که‌ینه‌وه به‌شکو ده‌گه‌رێنه‌وه

۱۷۵- وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ

وه هه والی ئه و که سه یان پی بلی که نیشانه کانی خو مان پییدا، ئه وه بوو خوئی لی دامالاند، ئینجا شهیتان شوینی کهوت، وه یه کیک بوو له چه نه باز و سه رلیشیوا وه کان.

۱۷۶- وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

وه ئه گهر بمانویستایه ئه وا به هوئی نیشانه کانمان بهر زمان ده کرده وه، به لام ئه و خوئی پابهندی زهوی کرد، وه شوینکه وتهی ئاره زووه کانی بوو، نموونهی ئه و که سه وهك سه گیکه که ئه گهر فشاری بخه یته سه ر ئه وا زمان دهر دینیت، وه ئه گهر وازی لیبهینیت ئه وا ههر زمان دهر دهینیت، ئه وه نموونهی ئه و که سانه یه که نکو لیان له نیشانه کانی ئیمه کرد، تو له م چیرۆکانه یان بو بگیروه وه، به شکو بیرده که نه وه.

۱۷۷- سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلَمُونَ

نموونه یه کی خراپه ئه و خه لکانه ی که نکو لی له ئایه ته کانمان ده که ن، وه خو یان سته میان له خو یان کردو وه.

۱۷۸- مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ههر که سیک الله هیدایه تی بدات ئه وا هیدایه ت کراوه، وه ههر که سیک الله گومرای بکات ئه وا ئه وانه دو راوده بن.

۱۷۹- وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا
وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ
هُم أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

ئیمه زور له جنوکه و مروڤمان بو دوزه خ درووستکردوو، نهوانه
دلیکیان ههیه که له ریگیه وه تیناگهن، وه چاوشیان ههیه به لام له
ریگیه وه نابین، وه گوپیان ههیه به لام له ریگیه وه نابیسن، نهوانه وهک
نازهل وان به لکو له نازهل گومراترن، نهوانه بیئاگان.

۱۸۰- وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وه بو الله ناوی جوان و نایاب ههیه، بهو ناوانه بانگی بکهن، وه واز
لهوانه بین که ناههقی بهرامبهه به ناوهکانی ده کهن، نهوانه سزای خوین بو
نهو کارانهی دهیانکرد وهردهگرنهوه.

۱۸۱- وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وه لهوانهی درووستمان کردوون، میلههتیکه که رینمایی به ههق
ده کهن، وه به ههق دادپهروهی ده کهن.

۱۸۲- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وه نهوانهی نکولیان له ئایهته کانمان کرد نهوا هیواش هیواش بوین
دهچین له شوینکدا که خوشیان نهزانن.

۱۸۳- وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّا كِيدِي مَتِينٌ

وه ماوهیهك مؤلهتیاں دهدهم به لام له خشتهبردندا پتهوم.

۱۸۴- أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

ئەى ئەوانە بېرىان نە كىردۆتەوہ كە ياوہرە كەيان جنۆكەى تېدا نېيە بەلكو لە راستىدا تەنھا ھۆشيار دەرىكى روونە.

۱۸۵- **أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ**

ئايا ئەوانە لە شانشىنى ئاسمانەكان و زەوى و ھەر شتىك كە اللہ درووستىكردووہ رانەماون؟ وە رەنگ بېت كە كۆتايان نزيك بوويتەوہ، دەسا بە كامە قسە لە دوای ئەوہ بروا دەكەن؟

۱۸۶- **مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ**

ئەوہى اللہ گومراى بكات ئەوا رېنیشان دەرى نابېت، وە وازيانلېيېنە لە سەر كېشياندا بېن و بچن.

۱۸۷- **يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ**

پرسىارت لى دەكەن سەبارەت بە كاتى سەرھەلدانى قىامەت، كەى بەرپا دەبېت؟ بلى لە راستىدا زانستەكەى لای خوداكەمە، خوى نەبېت ھىچ كەسىك ناتوانېت كاتەكەى بەدىاربخات، بەرپابوونى (قىامەت) بو ئەوانەى لە ئاسمانەكان و زەويدان گرانە، رۆژى قىامەت روونادات تەنھا بە كتوپرى نەبېت، پرسىارت لى دەكەن وەك ئەوہى تو لى بزانىت، بلى لە راستىدا زانستەكەى لای اللہى، بەلام زۆر بەى خەلك نازان .

۱۸۸- **قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ**

بلى من ناتوانم هيچ سوودىك يان زيانىكم بو خوم هه بيت مه گهر
ويستى اللهى له سهر بيت، وه ته گهر له غه بيم بزانيايه ئەوا به دنيايه وه
چاكه ي زورم ئەنجام دەدا و هيچ ناخوشيه كيشم تووش نه دههات، له
راستيدا من هيچ نيم تهنها هوشياردهريك و مزدهدهريكم بو خه لكانيك كه
باوهر دين.

١٨٩- هُو الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

هه ر خوى ئيوه ي له يهك خود (ئادهم) دروستکردوه، وه لهم خوده
هاوسه ره كه ي (حهوا) هيناوته ئاراهه، بو ئه وه ي له گه ليدا بزييت، وه
كاتيك (ئادهم له حهواي) برى و دووگيان بوونىكى سووك دووگيان بوو، وه
به م حاله وه تپه رى كرد، ئينجا بارى گران بوو، ههردووگيان (ئادهم و حهوا)
بانگى الله خودا كه يان كرد: ته گهر منداللىكى باشمان پى ببه خشيت ئەوا له
سوپاسگوزاره كانت ده بين.

١٩٠- فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

وه كاتيك منداللىكى چاكيان بوو، ئەوا هه وه ليان بو الله دانا له وه ي كه
پياني دابوو، الله به رزه ده كه واته چون هاوه لى بو دينه ئاراهه.

١٩١- أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ

ئايا شرك ده كه ن به وه ي كه هيچ شتىك دروستناكات وه خويانىش
دروستكراون.

١٩٢- وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

له کاتیځدا که ناتوانن نه یارمه تیان بدهن و نه یارمه تی خوشیان بدهن.

۱۹۳- وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءَ عَلَيَكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

وه نه گهر ئیوهش بانگیان بکهن بو هیدایهت نهوا شوینتان ناکهون، جا نه گهر بانگیان بکهن، وه یان بیدهنگیان لی بکهن، وهك یهك وایه.

۱۹۴- إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

له راستیدا نهوانه ی جگه له الله، ئیوه بانگیان ده کهن، بهندهیه کن وهك ئیوه، ده بانگیان بکهن، وه با وهلامتان پی بدهنهوه نه گهر بهراستی ئیوه راستگون.

۱۹۵- أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا قَلْبًا تَنْظُرُونَ

ئایا نهو بتانه قاجیان ههیه که پیی دهروون یان دهستیان ههیه بو راوهشانندن یان چاویان ههیه پییهوه دهبین یان گوچکهیان ههیه پییهوه دهبیستن؟ پییان بللی بانگی پهراوه کانتان بکهن ئینجا پیلانگیږی خوټان بکهن و دهرفه تم مهدهن.

۱۹۶- إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

وه له راستیدا پشتیوانی من اللهیه که پهرتووی دابه زاندووه، وه ههر خوی سه ره رشتی چاکه که ران ده کات.

۱۹۷- وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ
يَنْصُرُونَ

وه ئه و بتانهی که ئیوه، جگه له الله، بانگیان ده کهن، ناتوان سهرتان
بخه، وه ته نانهت ناتوان خودی خویشیان سهربخه.

۱۹۸- وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ

وه ئه گهر بانگیان بکهیت بو هیدایهت گوئیان لی نابیت، وه تو ده بینیت
که سهیرت ده کهن به لام له راستیدا ئه وان نابین.

۱۹۹- خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

چاو بپوشه و فه رمان به دابونه ریت بکه و واز له نه زانه کان بیئه.

۲۰۰- وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وه هه رکه هاندانیکت له شهیتانه وه بو پیشهات و ویستی هانتبدات،
ئه وا په ناگه بگره به الله، ئه وه هه ر خوی بیسته ر و زانایه.

۲۰۱- إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ
مُبْصِرُونَ

ئه وان هه ی که خواترسن، ئه گهر شه و گه ریک له شهیتان ده ستیان لی
بوه شینیت، جا کاتیک یادی الله ده که نه وه، ئه وا ئه وان به رچاویان روون
ده بیته وه.

۲۰۲- وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

وه براکانیان هانیان ده ده ن بو سه رکیشی کردن ئینجا له هه وه له کانیان
کۆل نادهن.

۲۰۳- وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَآئِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

وه ئه گهر موعجزه يه كيان بۆ نه هيئييت ئه وا ده ليين ده ي بۆچى بۆ خوت دانه يه كت هه ئنه به ستا؟ بلى له راستيدا من ته نها پياده ي ئه و وه حيه ده كه م كه له لايه ن خودا كه مه وه بۆم ديت، ئه وه (قورئان) چا ورؤشه نكه ر له لايه ن خودا كه تانه وه يه، وه هيدا يه ت و ره حمه ته بۆ خه لكانيك كه بروا ديين.

۲۰۴- وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وه كاتيك قورئان خوئندرايه وه ئه وا گوئي لى بگرن و بيدهنگ بن به شكو به زه ييتان پى ده كريت.

۲۰۵- وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

وه يادى خودا كه ت بكه وه له ناخدا به ترس و نه ينى و بيدهنگ هه لبرين و به رزكردنه وه له به يانيان و ئيواران، وه له وانه مه به كه بيئاگان

۲۰۶- إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

له راستيدا ئه وانه ي لاي خودا ي تۆن خو به زلزان نين بۆ په رستنى و ستايش كردنى، وه بۆ ئه و كرنؤش ده بن.

شروقه و تبیینی

ئایه تی ۱

المص

اللہی عہرب و ئیسلام، له سہرہتای سوورہتی الاعراف سوئند دەخوات و دەئیت، (المص) واتہ سوئند بہ مژین.

ابن منظور له لسان العرب سہبارہت بہ وشہی (مصص) دەئیت:

(المَصُّ) واتہ مژین، مژینی شتیک کہ بمژیت، بۆ نموونہ کاتیک مندال گۆی مہمک دەمژیت. وہ ئہو شیرینیہی کہ دەمژیت پی دەگوتریت (مصاصة). وہ (مَصَّصْتُ الرِّمَانَ أَمْصُ) ہہنارہ کہم مژی بہ مژین.

وہ (وَمَصَّانٍ) وہک سووکایہ تی بہ پیاوئیک دەگوتریت کہ حہزی له مژینہ، وہ (مَصَّانَةٌ) وہک سووکایہ تی بہ ژنیک دەگوتریت کہ حہزی له مژینہ.

له صحیح مسلم، فہرموودہیہک ہاتووه، عائیشہ دەئیت، پیغہمبہر گوتی:

لَا تُحَرِّمُ الْمَصَّةَ وَالْمَصَّانِ

مژینیہک وہ یان دوو مژین (مہمک)، پیاو و ژن لیک حرام ناکات.

بۆ راکردن له مانای ئہم وشہیہ، ابن الجوزی له زاد المسیر دەئیت، سہبارہت بہ مانا و مہبہستی اللہ له (المص) حہوت قہول ہہیہ:

یه کهم: واته الله زاناترین و جیاکارتیرینه (أنا الله أعلم وأفضل).

دووهم: سوئندیکه و الله سوئندی پی خواردووہ.

سیہهم: یه کیکه له ناوه کانی الله.

چوارهم: (الف) واته الله، (لام) واته لطیف، (میم) واته مجید، وه (صاد) واته صادق.

پینجهم: "المص" ناوی سوورته که یه.

السیوطی له الاتقان لعلوم القرآن دهئیت: ئەم سوورته، له سه رهتا ناوی "المص" بوو، ئینجا دواتر ناوه که ی گۆردرا بو "الاعراف".

شه شههم: ناویکه له ناوه کانی قورئان.

حه وتهم: هه ندیک وشه یه.

بیرورای دووهم دهئیت سوئنده، ئەم بیروبوچونه زۆر راسته، چونکه ده گمه نن ئەو سوورته تانه ی مه ککه که الله له سه رهتای سوورته که سوئندی نه خواردییت. له بهر ئەوه (المص) سوئنده، به لام سوئند به چی؟ سوئند به مژین؟

له صحیح مسلم و موطأ مالک، فهرمووده یه که هاتووہ عائیشه دهئیت:

كَانَ فِيمَا أَنْزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ، ثُمَّ نُسِخْنَ بِخَمْسِ مَعْلُومَاتٍ، فَتُوْفِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِيمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ

ئەوێ وەك قورئان دابەزی، دە جار مەمك مژین بوو، كە پیاوی لە ژن حرام دەكرد، ئینجا لە كارخرا (نسخ بوو) و بوو بە پینج جار مژین، ئەوێ بوو كاتیك پینجەمبەر مرد، لە قورئاندا دەخویندراپەوێ.

وه له مسند احمد و سنن ابن ماجه، فەرموودەيەك هاتووێ عائشە گوتووێ تە:

لَقَدْ أَنْزِلَتْ آيَةُ الرَّجْمِ، وَرَضَعَاتُ الْكَبِيرِ عَشْرٌ، فَكَانَتْ فِي وَرَقَةٍ تَحْتَ سَرِيرِي فِي بَيْتِي، فَلَمَّا اشْتَكَيْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَشَاغَلْنَا بِأَمْرِهِ، وَدَخَلْتُ دُوبَةً لَنَا فَأَكَلْتَهَا

ئایە تە رەجم و دە جار مەمك مژین دابەزی، لە پەراوێك نووسرابوو لە ژیر قەرەوێلە كەم كاتیك پینجەمبەر نەخۆش كەوت و بەهۆیەوێ سەرقال بووین، ئازە ئیكی خۆمالی هاتبوو و خواردبوو.

واتە ئایە تە (رضاع الكبير)، (مەمكە مژە زرتە زەلامان) دوو جار دابەزیوو، جاری یە كەم، دە جار مژین بوو، وە دواتر نسخ كراو و بوو بە پینج جار مژین.

وه له صحيح مسلم، له بابی "مەمكە مژە گەوران" فەرموودەيەك هاتووێ عائشە دەئیت:

جَاءَتْ سَهْلَةُ بِنْتُ سُهَيْلٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَرَى فِي وَجْهِ أَبِي حَذِيفَةَ مِنْ دُخُولِ سَالِمٍ وَهُوَ حَلِيفُهُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْضِعِيهِ قَالَتْ وَكَيْفَ أَرْضِعُهُ وَهُوَ رَجُلٌ كَبِيرٌ فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ رَجُلٌ كَبِيرٌ زَادَ عَمْرُو فِي حَدِيثِهِ وَكَانَ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا

سهلة کچی سهیل هات بو لای پیغهمبهر و گوتی: ئەى پیغهمبهرى الله، له سیمای حذیفه ی میردم نیگه رانی ده بینم کاتیک سالم (هاوپه یمانی ابو حذیفه بوو) به سه رمدا دیته ژووره وه، پیغهمبهر گوتی با گوی مه مکت بمژیت، گوتم: چۆن گوی مه مکم بمژیت، وه سالم پیاویکی گه وره یه، پیغهمبهر پیکه نی و گوتی ده زانم گه وره یه. وه سالم له شه ری به در به شدار بوو

وه ئەم پرووداوه ده گه ریته وه بو دواى دابه زینی ئایه تی ته حریمی ته به نی (سووره تی الاحزاب)، که ۳ سال له دواى شه ری به در دابه زیووه.

وه له صحیح مسلم، فه رموده یه کی تر هاتووه، که سه له کچی سهیل به محمد ده لیت:

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْضِعِيهِ، فَقَالَتْ: إِنَّهُ ذُو لِحْيَةٍ

گۆی مه مکتی بده ری بیمژیت، سه له گوتی: سالم ریشی هه یه.

محمد گوتی، بیده ری.

وه له سير اعلام النبلاء للذهبي، سه بارهت (ابو حذيفة) ميړدى سهله ده لیت:

وَهَاجَرَ إِلَى الْحَبَشَةِ مَرَّتَيْنِ. وَوُلِدَ لَهُ بِهَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حُدَيْفَةَ، وَلَدَتْهُ لَهُ سَهْلَةُ بِنْتُ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرِو، وَهِيَ الَّتِي أَرْضَعَتْ سَالِمًا، وَهُوَ كَبِيرٌ، لِتَظَهَرَ عَلَيْهِ

ده لیت ابو حذيفة دوو جار كوچي كرد بو حه به شه (سالي پينجي پينغه مبهرايه تي محمد)، وه له حه به شه له سهله ي ژني محمد بن حذيفه ي بوو، وه سهله ئه و ژنه بوو كه سالم گو ي مه مكي مژي، وه سالم گه و ره بوو، بو ئه وه ي بتوانيت به سه ريده بيته ژووه ره وه.

روونه كه ئه و كاته ي سهله گو ي مه مكي خستوته ده ي سالم، كه پياو يكي گه و ره بووه، سهله شيري نه بووه چونكه مندالي شيره خوړي نه بووه. دوا مندالي له حبشه ده بيت كه ناوي محمد ده بيت، واته ئه و كاته ي سهله مه مكي ده خاته ناوي ده ي سالم، كوره بچووكه كه ي لايه ني كه م ته مه ني ۱۳ سال ده بيت.

وه له زماني عه رهبى "رضاعة" واته مژيني مه مك، جا گرنګ نيبه شير هه بيت وه يان نه بيت.

دايك هه يه گو ي مه مكي ده خاته ده ي منداله كه ي بو ئه وه ي ژير بيته وه له گه ل ئه وه ش كه شيري نيبه، به لام پي ده گوتريت (رضاعة).

له زمانى عه ره بى، (الرضاعة)، واته (التقاط فم الطفل للثدي) گه يشتنى دهى مندال به مه مك.

رپوايه تيك له سنن ابى داود هاتووه، كه ده لئيت، عائشة كارى به
فه رموودهى مه مكه مژهى زرتنه زه لاما ن ده كرد. فه رمووده كه ده لئيت:

فَبِدَلِّكَ كَأَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَأْمُرُ بَنَاتِ أَخَوَاتِهَا وَبَنَاتِ إِخْوَتِهَا أَنْ
يُرْضِعْنَ مَنْ أَحَبَّتْ عَائِشَةُ أَنْ يَرَاهَا وَيَدْخُلَ عَلَيْهَا وَإِنْ كَانَ كَبِيرًا خَمْسَ
رَضَعَاتٍ ثُمَّ يَدْخُلُ عَلَيْهَا

وه عائشه كارى بهم فه رموودهيه ده كرد، وه فه رمانى ده كرد به كچى
خوشك و براكانى كه مه مكيان بدن به پياوانيك كه عائشه ئاره زوى
ده كرد بيانبنيت و سهردانى بكهن، ئه گهر كه سه كه گه وره بووايه ئه وا پينج
جار ده يانمژى، ئينجا له عائشه ده هاتنه ژووره وه.

وه له موطأ مالك، فه رمودهيه ك هاتووه، سالم بن عبدالله بن عمر ده لئيت:

أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أَرْسَلَتْ بِهِ إِلَى أُخْتِهَا أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ
فَقَالَتْ أَرْضِعِيهِ عَشْرَ رَضَعَاتٍ حَتَّى يَدْخُلَ عَلَيَّ قَالَ سَأَلِمُ فَأَرْضَعْتَنِي أُمَّ
كَلْثُومٍ ثَلَاثَ رَضَعَاتٍ ثُمَّ مَرِضْتُ فَلَمْ تُرْضِعْنِي غَيْرَ ثَلَاثِ رَضَعَاتٍ فَلَمْ أَكُنْ
أَدْخُلُ عَلَى عَائِشَةَ مِنْ أَجْلِ أَنَّ أُمَّ كَلْثُومٍ لَمْ تُتِمَّ لِي عَشْرَ رَضَعَاتٍ

عائشهى داىكى ئيمانداران، منى نارد بو لای ام كلثومى خوشكى، كچى
ابوبكر، وه گوتى با ده جار مه مكى بمژيت تاوه كو بتوانيت ليم بيته
ژووره وه، سالم ده لئيت ۳ جار مه مكيم مژى به لام دواتر نه خوش كهوت و

نەمتوانى دە جارە كە تەواو بىكەم، لەبەر ئەو نەمتوانى سەردانى عائىشە
بىكەم

وہ موسا شاہین لہ فتح المنعم لشرح صحيح مسلم بابى رضاع الكبير
دەئىت:

وكانت عائشه ترى ارضاع الكبير يحرمه وارضعت غلاما فعلا وكان يدخل
عليها

وہ عائىشە وايدەبىنى كە مەمكە مژەى زرتە زەلامان، ژن و پياو لەيەك حرام
دەكەن، وە عائىشە بە فيعلى خۆى مەمكە مژەى بۆ ھەرزە كارىك كرد، وە
ھەرزە كارە كە لىي دەچووہ ژوورەوہ.

ئايا عائىشە مندالى بچووك و شيرە خۆرى ھەبوو تاوہ كو بتوانىت شير
بدات بە ھەرزە كارىك؟

پوختە:

يەكەم: اللہى عەرەب و ئىسلام، لە ئايەتى ژمارە يەكى سوورەتى الاعراف،
سوئند دەخوات بە مژىن.

كامە جوړ لە مژىن؟ اللہ اعلم

دووہم: مژىن لە ئىسلامدا پىرۆزە، بە تايبەتى مەمكە مژە، بە مندالان و
پياوان ھەردوو جوړ لە مەمكە مژە، ژن و پياو لىك حەرام دەكەن.

سپهه م: مه مکه مژه به مانای نه وه نایه ت که ژنه که ده بیت شیری هه بیت.

لیزه من پرسیاریکم هه یه: چ خودا و پیغه مبه ریکی موحتهرم فه رمان به ژنان ده که ن که مه مکیان له ستیان ده ربه یین و بیخه نه ده می زرته زه لامیکه وه بو نه وه ی لی حه رام بن؟

وه چ خودایه ک و پیغه مبه ریکی موحتهرم هه یه که ته به نی حه رام بکه ن؟ وه مه مکه مژه بکه ن به به دیل بو حه رام کردنی نه و که سانه ی مندالیان به خووه گرتووه و تبنی کردووه؟

نایه تی ۲-۳

کِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

له وه لای سوینده که ی، الله ی عه رب و ئیسلام، ده لیت:

سویند به مزین نه ی محمد، نه وه (قورئان) په رتووکیکه بو توت دابه زیوه بو نه وه ی له سینه تتدا هیچ نیگه رانیه ک بوونی نه بیت، وه بو نه وه ی به م په رتووکه خه لک ناگادار که یته وه، وه نه م په رتووکه وه بیرهیانه وه یه که بو ئیمانداران.

ئىنجا فەرمان دەكات و دەلئیت: شوئىنكەوتەى ئەوہ بن كە لە لایەن خوداكەتانهوہ بۆتان دابەزیووہ، وە شوئىنكەوتەى كەسانىك مەبن جگە لە اللہ، بەلام تەنھا ھەندىك خەلك وانە لە بىرھىنانەوہ وەردەگرن.

لە ئايەتى ژمارە دوو (مَّنْهُ) زیادەى و بى مانايە، چونكە بەم شىوہى دەقەكە دەبئیت:

پەرتووكتىك دابەزیووہ بۆ تۆ، جا نابئیت لە سىنەتتدا نىگەرانییەك ھەبئیت
لَبِي (واتە لەم پەرتووكتە)

زۆر بى مانايە، دەلئیت قورئانمان دابەزاندووہ بۆت بۆ ئەوہى بە ھۆى قورئانەوہ نىگەرانیىت نەمىنئیت.

زۆر بى مانايە، چونكە كافىيە دەقە بلئیت، ئەى محمد قورئانمان بۆت دابەزاندووہ بۆ ئەوہى نىگەرانی لە سىنەتتدا نەمىنئیت. تەواو

ئايەتى ۳ واتە: ئەى خەلكى مەككە شوئىن كەوتووئى ئەو قورئانە بن كە بۆ ئىوہ دامانبەزاندووہ، وە شوئىنكەوتەى شتانىكى تر جگە لە اللہ مەبن.

(وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ - وە شوئىنكەوتەى كەسانىك جگە لە اللہ مەبن)، وەك الطبرى دەلئیت، واتە گەورەكانتان كە فەرنتان بە شرك و پەرسنى بەتەكان بى دەكەن.

واتە بە دوای محمد و قورئان بكەون و بە دوای گەورە پیاوانى موشرىك مەكەون.

ئایه تی ۴-۵

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنًا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

ده لیت: وه چهند له گونده کانمان کاول کرد، زه برو سزای ئیمه یان به سه ردا جیبه جی کرا، که شه و بوو و له ماله کانیاں بوون، وه یان روژ بوو.

وه کاتیک زه بروزه نگی ئیمه به سه ریاندا جیبه جی کرا، گو فتاریان ئه وه بوو: ئیمه سته ممان له خو مان کرد (چونکه باوه رمان نه هیئا).

ئایه تی ۶-۷

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت: وه به دنیا ییه وه پرسیار له وانه ده کریت که پیغه مبه رانیان بو نیر دراوه، وه پرسیار له و پیغه مبه رانه ده کریت که نیر دراون. وه به دنیا ییه وه له سه ر بنه مای زانیاریمان بو یان ده گیرینه وه، وه ئیمه بی ئاگا نه بووین.

ئهم دوو ئایه ته زور گالته جارین:

یه کهم: دهئیت (فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ)، واته لهوانه پرسیار ده کریت
که پیغهمبه رانیان بو نیردرا.

ئایه تی ۳۹ سووره تی الرحمن دهئیت:

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

له روژی قیامت پرسیار له مروّف و جنوکه ناکریت سه بارهت به
گوناهه کانیاان.

ئایه تی ۷۸ سووره تی القصص:

وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

وه پرسیار له تاوانباران ناکریت سه بارهت به گوناهه کانیاان.

ئایستانه مانزانی که پرسیار ده کریت، وه یان پرسیار ناکریت؟

بو ده رچوون لهم تهنگه ژهیه، شروقه که ره کان روئی خویمان بینوووه له
پینه کردنی دهقه که. بو نموونه:

الجلالین دهئین: {فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ} أي الأمم عن إجابتهم الرسل
وعملهم فيما بلغهم {وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ} عن الإبلاغ

{به دنیا ییه وه پرسیار لهوانه ده کریت که بویمان نیردراوه}، واته میلله ته کان
سه بارهت به وه لامیان به پیغهمبه ران و کاره کانیاان به وهی پیغهمبه ران پییان

راگه ياندوون، {وه به دنياييه وه پرسيار له نيردراوه کان ده کريت} سه بارهت به په يام.

ابن الجوزي له زاد المسير ده لیت: قوله تعالى: {فلنسالنّ الذين أرسل إليهم} يعني: الأمم يُسألون: هل بلغكم الرُّسل، وماذا أجبتهم؟ ويسأل الرسل: هل بلغتكم، وماذا أجبتهم؟.

{به دنياييه وه پرسيار له وانه ده کريت که بويان نيردراوه} واته ميلله ته کان پرسياريان لي ده کريت: ثايا پيغهمبه ران په يامه که يان پيتان راگه ياندووه؟ وه وه لامتان چي بووه؟ وه پرسيار له نيردراوه کان ده کريت: ثايا په يامه که تان گه ياند، وه وه لاميان چي بووه؟

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم ده لیت: ابن عباس في تفسير هذه الآية {فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ} قال يسأل الله الناس عما أجابوا المرسلين، ويسأل المرسلين عما بلغوا

ابن عباس له شروقه ي ثم ثايه ته، (به دنياييه وه له وانه پرسيار ده کريت که بويان نيردراوه، وه به دنياييه وه پرسيار له نيردراوه کان ده کريت) گوتوويه تي: خه لك چ وه لاميكيان به نيردراوه کان داوته وه، وه پرسيار له نيردراوه کان ده کريت ثايا په يامه که تان گه ياندووه؟

دووه م: ده لیت {فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ}، وه به دنياييه وه له سه ر بنه ماي زانياريمان بويان ده گيرينه وه وه نيمه بي ناگانه بووين.

ئەگەر تۆۋەنك خودايەك دەزانىت، ئەم مىللەتانه، بە پېغەمبەرەكان
 ۋەلاميان چى بوو، دەكەۋاتە بۆ پرسىاريان لى دەكەيت؟

ئايەتى ۸-۹

وَالْوِزْنُ يُوَمِّدُ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ، وَمَنْ خَفَّتْ
 مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

ۋە تەرازوو لەم رۆژەدا ھەقە، ۋە ھەر كەسك تاي تەرازوو كەى قورس
 بىت ئەۋا ئەۋانە سەر كەۋتوون، ۋە ھەر كەسك تاي تەرازوو سۈوك بوو
 ئەۋا ئەۋانە خۇيان دۆراندوو، بە ھۆى ئەۋەى كە ستەميان لە ئايەتەكانمان
 دەكرد.

اللہى عەرەب و ئىسلام تەرازوى ھەيە بۆ كىشانی چاكە و خراپە. بەلام
 ھەلبەتە ئەم تەرازوو بۆ كافرەكان نىيە، چونكە كەسكى كافر، چەند
 باشىش بىت و چاكەش بكات، بە مسۆگەرى دەچىت بۆ دۆزەخ. جا
 سەبارەت بە موسلمانان، ئەگەر چاكەيان قورستر بوو لە خراپەيان ئەۋا
 دەچن بۆ بەھەشت، ۋە ئەگەر خراپەيان قورستر بوو لە چاكەيان ئەۋا،
 لايەنى كەم بۆ ماۋەيەك دەنئردرئىن بۆ دۆزەخ.

ئايەتى ۷ سوورەتى الرحمن دەئىت:

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

ۋە (اللہ) ئاسمانى بەرزكردەۋە و تەرازوى دانا.

دوای نهوهی بنمیچی ناسمانی بهرزکردوتهوه، تهرارووی داناوه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دهئیت: "وَالْمُرَادُ بِالْوَزْنِ وَزْنُ أَعْمَالِ الْعِبَادِ بِالْمِيزَانِ" مهبهست له کیشان، کیشانی کاروکردهوهی بهندهکانه به تهراروو.

ئینجا ئامارزه به چهند فهرموودهیه کی محمد دهکات، که له پهیههست به تهرارووی الله هاتووه:

یه کهم: إِذَا خَفَّتْ حَسَنَاتُ الْمُؤْمِنِ أَخْرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِطَاقَةً كَالْأَنْمَلَةِ فَيُلْقِيهَا فِي كِفَّةِ الْمِيزَانِ الْيُمْنِيِّ الَّتِي فِيهَا حَسَنَاتُهُ فَتَرْجَحُ الْحَسَنَاتُ فَيَقُولُ ذَلِكَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي ! مَا أَحْسَنَ وَجْهَكَ وَمَا أَحْسَنَ خَلْقَكَ فَمَنْ أَنْتَ ؟ فَيَقُولُ أَنَا مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ

ئه گهر تاي تهرارووی چاکه ی موسلمان له روژی قیامت سووک بوو پیغه مبهر کارتیک دهرده هیئیت به قه د کو تایی په نجهیه که و فری د ه داته تاي تهرارووی راسته وه که چاکه کانی تیدایه، بهم شیوهیه تاي تهرارووی چاکه کانی قورس ده بیت، وه بهنده ئیمانداره که به پیغه مبهر دهئیت: دایکم و باوکم به خو لامت بن، سیماکهت چهند جوانه و ئه خلاقت چهند باشه، تو کئیت؟ دهئیت من محمدم پیغه مبهره کهت.

دووه م: فَتُخْرَجُ لَهُ بِطَاقَةٌ فِيهَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فَيَقُولُ يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السَّجَّاتِ فَيَقُولُ إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ فَتُوضَعُ السَّجَّاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَطَاشَتِ السَّجَّلَاتُ وَثَقُلَتِ الْبِطَاقَةُ. زَادَ التِّرْمِذِيُّ فَلَا يَثْقُلُ مَعَ
اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ

دهلئيت، كاتيك تاي تهرازووي چاكه ي موسلمان سووك دهبيت، كارتئيكى بؤ
دهردههينريت كه تيايدا نووسراوه "هيچ خودايهك نيبه تهنها الله نهبيت،
وه محمد بهنده و پيغهمبهريه تي" بهنده كه دهلئيت خوداكه م ئه و كارته
چيبه؟ دهلئيت تو ستهمت لى ناكريت. ئينجا تو ماري كاروكرده وه كاني
دهخريته تايه كي تهرازووه كه و كارته كه دهخريته تايه كه ي تريه وه، پيغهمبه
گو تي: ئينجا تاي كاروكرده وه كاني بهرز دهنه وه و كارته كه تاي تهرازووه كه
قورس دهكات. وه الترمذى، ئاماژه ي به زيادهيهك كردووه بؤ ئه م ريوايه ته و
دهلئيت: هيچ شتئيك له ئاستى قورسايى ناوى الله نيبه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم، سه بارهت به (الْوَزْنُ - تهرازوو) ئاماژه به
سى بؤچوون دهكات:

يه كه م: الله كار و كرده وه كان ده گوړپيت بؤ جهسته بؤ ئه وه ي بتوانيت
بيانكيشيت. وه سى به لگه بؤ ئه م تيروانينه دههينئته وه:

۱- له ريوايه تيكي صحيحدا هاتووه، كه محمد گوتوويه تي سووره تي البقرة و
سووره تي ال عمران، له روژى قيامهت وهك دوو هه ور يان دوو كوومه ل
بالنده ي بالكراره له گوړه پاني مه حشه ر ئاماده دهن.

سه رچاوه: صحيح مسلم

۲- وه له رپوايه تيكي صحيحدا هاتووه، كه محمد گوتووويه تي، قورئان له رۆژي قيامهت له شيويه گهنجيكې رهنك زهره ئاماده دهبيت. لېي پرسيار ده كريت: تو كيت؟ ده لئيت من نهو قورئانه م كه شهونخوينيت به هوئ منهوه كرد.

سه رچاوه: صحيح ابن ماجه و مسند احمد و التذكرة للقرطبي

۳- وه له چيروكي پرسيارى گور فهرمووده يه كه هاتووه، كه ده لئيت، گهنجيكې رهنك جوان و بون خوش له گوردا ديت بو لاي ئيماندار. پرسيارى لېي ده كريت: تو كيت؟ ده لئيت من كاره باشه كانتم

ئهم فهرمووده يه له مسند احمد هاتووه و الالباني له احكام الجنائز ئامازهي پيكردوووه و به صحيحى داناوه.

دووهم: په رتوووكي كاره كانى ئيماندار ده كيشريت ههروهك له فهرمووده ي كارته كه هاتووه (له سهروهه ئامازهي پيكراره) ابن كثير ده لئيت، ئهم فهرمووده يه الترمذى ئامازهي پيكردوووه، وه به صحيحى داناوه.

سيههم: خاوهن كاروكرده وه كه ده كيشريت.

له صحيح مسلم فهرمووده يه كه هاتووه محمد گوتووويه تي:

يُؤْتَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِالرَّجُلِ السَّمِينِ، فَلَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ " ثُمَّ قَرَأَ:
(فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا)

له رۆژی قیامت پیاوی قه له و دههینریت، که کیشی میشووله یه کی نییه لای الله، ئینجا ئایه تی ۱۰۵ سووره تی "الکھف" ی خوینده وه که ده لیت، {رۆژی قیامت هیچ کیشیکیان پی نادهین}.

الطبری له جامع البیان ده لیت، له روانگهی منه وه ئه وه ی راسته ئه وه یه که "المیزان" بو کیشه. وه الله له رۆژی قیامت کاره باشه کان و کاره خراپه کان ده کیشیت.

وه ده لیت ته نها مروقی جاهیله که ئینکاری ئه و راستیه ده کات، چونکه نه ک ته نها قورئان ئاماژه ی پیکردوه به لکو پیغه مبه ریش له ریگی فه رمووده کانیه وه ئاماژه ی پیکردوه.

به لگه یه کی زور، وه تانه نه ت مه تی ئایه ته که پیمان ده لیت، الله ته رازوی هه یه بو کیشانی حسنات و سیئات.

وه چه نده ها ده ق له قورئاندا هه ن که الله ئاماژه به ته رازوو ده کات له رۆژی قیامت وه ک ئایه تی ۴۷ الانبیاء:

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ

وه ته رازوی ره وایی داده نیین له رۆژی قیامت، وه سته م له هیچ که سیك ناکهین، وه ته نانه ت ئه گه ر توزقالتیک له خه رده ل بیت.

سەیره خودا تەرازووی ھەبیت. ئەو ھە خورافە و ئەفسانەییەکی ئاینە
 فیرعە و نیەکان بوو، کە خوداوەند (أوزوریس) بە تەرازوو باشە و خراپەیی
 مردووھەکان دە کیشیت بۆ ئەو ھە بزانیت شایستەییە بە ئازار و ئەشکەنجە
 یان نا.

ئایەتی ۱۰

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

ئێوھەمان لە زەویدا نیشتەجێ کرد و تیایدا بژێویمان بۆ سازاندوون، بەلام
 تەنھا کەمیکتان سوپاس گوزارن.

ئایەتی ۱۱

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
 إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ

وھ ئێوھەمان درووستکرد، ئینجا شیوھەمان پیتان دا، ئینجا بە فریشتەکانمان
 گوت کرنۆش بۆ ئادەم ببەن، کرنۆشیان برد تەنھا ئیبلیس نەبیت لە کرنۆش
 بەران نەبوو.

ھەرۆھک لە سوورەتی (ص) ئاماژەمان پیکرد کە اللھ لە دوای درووستکردنی
 ئادەم فەرمان بە فریشتەکان دەکات کرنۆش بۆ ئادەم ببەن.

وه ئهم ئايه ته له به شی دووه میدا ته ئکید ده کاته وه که الله فه رمانی به فریشته کان کردووه کرنۆش بۆ ئادهم ببهن. وه ئادهم که سیك بووه، وه به باوکی مروفايه تي داده نريت. وهك ئايه تي ۲۳ سووره تي الحجر ده لیت:

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

وه هه رکه (ئادهم) م ریکوپیکی کرد و روچی خووم فوو کرده ناویه وه ئهوا کرنۆشی بۆ ببهن.

ئهم ده قه ته ئکید ده کاته وه که الله یه ک که سی درووست کردووه.

به لام به شی یه که می ئهم ئايه ته ده لیت، (وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ) واته، (وه ئیوه م درووست کرد ئینجا شیوازم پیتان دا) له دواى ئه وه وشه ی (ثم) دیت که به مانای (ئینجا) دیت.

له زمانى عه ره بیدا، وه له ریزمانى هه موو زمانیکدا، (ثم- ئینجا)، ئامرازى ریزبه ندیه له رووی کاته وه.

بۆ نموونه ئايه تي ۷-۹ سووره تي السجدة، ده لیت:

وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ

واته: وه مروؤفی سه ره تا له قور درووست کرد، ئینجا زنجیره ی وه چه کانی له ئاوێکی قیزه وهن هینایه ئاراوه، ئینجا ریکوپیکی کرد و روچی فوو کرده ناویه وه.

واته ئینجا بو ریزبهندی رووداوه کان له رووی کاتهوه به کاردیت.

ئایه تی ۱۱ ده لیت ئیوه مان (له یه کهم نهوهی ئادهمه وه به دواوه) درووستکرد، ئینجا شیوه م پیتان دا، ئینجا به فریشته کانمان گوت کرنوش بو ئاده م بهن.

مه بهستی اللهی عه رب و ئیسلام چیه؟ مه بهستی ئه وه یه هه موو مروقه کانی له شیوه ی پیکهاته یه کی بچووک درووستکردوه، ئینجا شیوازی پیان داوه، ئینجا خستوو یه تیه پشتی ئاده مه وه.

وه به لگه بو ئه مه ئایه تی ۱۷۲ ئه م سووره ته یه (الاعراف)، که ده لیت:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۗ شَهِدْنَا ۗ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا
غَافِلِينَ

وه که خوداکهت له پشتی کوره کانی ئاده م وه چه کانی دهرهینا و کردنی به شایهت به سه ر خودی خو یان، (الله لیانی پرسى) ئه ی من خوداکه تان نیم؟ (وه چه کان) گوتیان، به ئی شایه تی ده دهین. (الله گوتی) نه که ن روژی قیامهت بلین ئیمه له وه بی ئاگا بووین.

دهقه زور روونه، الله هه موو مروقا یه تی له شیوه ی مندالی قهزه می بچووک له پشتی کوره کانی ئاده م دهرهینا وه و کردوونی به شایهت.

وه ئه وه به لگه يه كي تره كه به گویره ي قورئان، ته نها پياو رۆلي هه يه له درووستکردني مندال، وه ژن ته نها کيلگه يه كه بۆ گه وره کردني قه زمه كه بۆ مندال.

ئه ي ئيعجاز تاشان له كوین؟ كه ي له درۆ کردن ده كه ون؟

ئايه تي ۱۲-۱۸

له م ۷ ئايه ته، ئايه ته كاني "قال و قيل" ن له نيوان الله و شه يتان. ئه م ده قانه هاوار ده كه ن كه محمد يان مامۆستا كاني نووسيو يانه. ئه گه ر له نووسين و وه حي خودا بوايه، ئه وا ده بوو خودا رۆلي كه سي قسه كه ر ببينيت و بليت قلنا يان قلت نه ك بليت قال.

چونكه قلنا وه قلت بۆ كه سي قسه كه ر واته كه سي يه كه م به كار ديت، به لام قال بۆ كه سي ناديارى سييه م به كار ديت.

له سه ده ها ده قي قورئاندا، قسه ي الله اكبر به قال هاتوو.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ، ثُمَّ لَأَتَيْنَهُمْ مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذُومًا مَّدْحُورًا لِّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

سهیری ئەو هه موو "قال" هتان کردوو. ئە گەر قسهی خودا بوایه دهیگوت "قلنا" گوتمان یان "قلت" گوتم به لام کاتیك ده ئیت "قال" واته گوئی واته الله ده بیت به که سی سیهههه، وهك ئەوه وایه که سیک چیرۆکه که بگپرتیهوه.

گرنگ ئەم دهقانه باسی مشتومری نیوان الله و ئیبلیس ده کهن و ده ئین:

(الله) گوئی چی ریگی لیگرتیت که کرنۆش نه بهیت که فه رمانم پیت کرد، (ئیبلیس) گوئی، من باشترم له ئەو (ئادهه) منت له ئاگر درووست کردوو وه ئەو (ئادهه) ت له قور درووست کردوو.

(الله) گوئی، لیبی (له ئاسمانه کان) دابهزه، بوئت نییه تیایدا لووتبه رزی بکهیت، ده رچۆ، له راستیدا تو له ریسوا و بچووکه کانیت.

(ئیبلیس) گوئی، مؤله تم بده تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه وه یان.

(الله) گوئی، ئەوه مؤله تم پیت دا.

(ئیبلیس) گوئی، به هۆی ئەوهی تو منت له خشته برد، ئەوا به دلنیا ییه وه له سه ر ریگی راست بویان داده نیشم، ئینجا له پیشیان و له دواوه یان و

له راستيان و له چهپيانه وه بۆيان ديم، وه دهبينيت كه زۆربه يان سوپاسگوزارت نابن.

(الله) گوتى، به لۆمه كراوى و ترۆكراوى لىي دهرچۆ، ههركه سيك له وان به دواته وه كه وىت ئه وا ده بىت له گشتيان دۆزه خ پر بكه م.

چهند تىبينى و سه رنج و پرسيارىك سه بارهت به م حهوت ئايه ته:

يه كه م: ههروهك گوتمان ئه گهر الله قسه ي بكردايه ئه وا ده بوايه بلىت، "قلنا" واته گوتمان يان "قلت" واته گوتم.

دووهم: تازه ئاده م درووست كراوه و الله فه رمان ده كات كرنۆشى بۆ بىرىت، وه ته نها ئىبليس كرنۆش نابات.

ئىبليس چۆن زانى؟

۱- مروّف مه حكوم ده بىت به مهرگ و دهمرىت (چونكه ده لىت مؤله تم پى بده تاوه كو رۆژى زىدوو بوونه وه)؟

۲- ئىبليس چۆن زانى ئاده م نه وهى ده بىت؟ به تايبه تى ئه وكات هيشتا حه وا درووستنه كرابوو (چونكه ئىبليس ده لىت، ده بىت بۆ مروّف دانىشم له سه ر رىگاي راستت).

سىههم : له م ئايه تانه الله سى فه رمان به ئىبليس ده كات، (فَاهْبِطْ - دابه زه) و (فَاخْرُجْ - دهرچۆ) و (اخْرُجْ - دهرچۆ).

وه وهك ئايه تي ۸۲ سووره تي يس، فهرماني الله دهستبه جي جيبه جي دهبيت:

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

له راستيدا فهرمانه كه ي نه گهر شتيكي بويت، پي ده لئيت ببه، وه ده بيت.

(كن فيكون)، واته (دابهزه) و (داده بهزي).

(كن فيكون)، واته (دهرچو) و (دهرچوو).

به لام ده بينين دواي نه وه ي شهيتان له به هشت و ئاسمانه كان داده به زيت
و ده چي ته دهر وه جاريكي تر ده گه رپته وه (ئايه تي ۱۹-۲۰ سووره تي الاعراف)

چوارهم: ئايه تي ۱۲ ده لئيت:

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ

(نه ي ئيبليس) چي ريگاي ليگرتيت كه كر نوش نه به يت؟

ئايه تي ۷۵ ص ده لئيت:

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ

نه ي ئيبليس چي ريگاي ليگرتيت كه كر نوش به يت؟

ئەم دوو ئايەتە پيچەوانەى يەكن، يەكەمىان دەئيت (شتيک ريگاي له ئيبليس گرت که کرنوش نهبات)، بهلام ئەوهى دووهميان دەئيت (شتيک ريگاي له ئيبليس گرت که کرنوش ببات).

ئىستا کامەيان راستن: ئيبليس کرنوشى برد بۆ ئادەم، وه يان کرنوشى نهبرد بۆ ئادەم؟

دواى ئەوهى الله ئيبليس له بههشت و ئاسمانەکان دەردەکات، حەوا له پەراسوويه کى خواری ئادەم دروستدەکات، وهك ئايەتى ۱۸۹ سوورەتى الاعراف دەئيت:

هو الذي خلقكم من نفس واحدة وجعل منها زوجها ليسكن إليها

وه هەر ئەو (الله) بوو که له يەك خود (کەس) ئیوهى دروستکردوو، وه لهم خوده (کەسه) هاوسەرە کهى (ژنه کهى) هیناوته ئاراوه بۆ ئەوهى لهته کیدا بژییت.

ئەم ئايەتە پیمان دەئيت که الله، حەوا و نهوهکانى ئادەمى له ئادەم هیناوته ئاراوه.

وه ئايەتى ۱ سوورەتى النساء دەئيت:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا

ئەى خەلکینه له خوداکەتان بترسن که ئیوهى له يەك خود(ئادەم) دروستکردوو، وه لهو خوده (ئادەم) ژنه کهى دروستکردوو.

ئايه تي ۶ سووره تي الزمر ده لیت:

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

ئيوه ی له یه ك خود درووستکردوو، ئینجا له م خوده ژنه که ی هیئاووته
ئاراوه.

له صحیح البخاری و مسلم، فەرمووده یه ك هاتوو محمد ده لیت:

فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ

له راستیدا ژن له په راسوو درووست کراوه.

ئايه تي ۱۹

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

دواى دهرکردنى ئیبلیس له بههشت و ئاسمانه كان، الله به ئادم ده لیت:

وه ئه ی ئادم توو ژنه که ت له بههشت بژین، وه هه رچیه ك ئاره زوو
ده که ن بخون، به لام له م درهخته نزیك مه بنه وه ئه گینا دهن به یه کیك له
سته مکاره كان.

ابن الجوزی، سه باره ت به و درهخته که الله له ئادم و حه وای نه ی کردبوو
لی نزیك نه بنه وه ده لیت، حه وت قه ول هه یه:

یه کهم: فهریکه گهنم.

دووهم: گه لا میو.

سیههم: ههنجیر.

چوارهم: درهختی زانست.

پینجهم: درهختی کافوور.

شهشهم: دارخورما.

حهوتهم: درهختی نه مری

نووسه ری قورئان چیرۆکی ئادهم و حهواى له پهرتووکی پیروژ ده رهیناوه به
ناته واوی، ههر له بهر ئه وه شرۆفه که رانی ئیسلام نازانن که ئهم درهخته چی
بووه.

له تهورات، له پهرتووکی درووستبوون به شی دووهم هاتوووه و ده لیت:

درهختی ژیان، وه درهختی زانینی چاکه و خراپه له ناوه پراستی باخچه ی
عه دهن بوون .

خودا فه رمانی به ئادهم دا و گوئی: تو ئازادیت له ههموو درهخته کانی
باخچه که بخویت به لام بووت نییه له درهختی زانینی چاکه و خراپه

بخۆیت، چونکه له و رۆژهی دهیخۆیت ئەوا به مردن دەمریت، (واته مردن دهبیت به بهشیک له سروشت).

له تهورات زۆر رۆشنه که درهخته که درهختی زانیی چاکه و خراپه بووه. وه ههروهها که مه‌رگ بهشیک نه‌بووه له سروشتی ئاده‌م، به‌لام کاتیکی له‌م درهخته ده‌خوات، مه‌رگ ده‌بیت به بهشیک له سروشتی ئاده‌م و نه‌وه‌کانی.

وه هه‌روه‌ها خودای بنی ئیسرائیل و ته‌ورات: یه‌ک راسپارده به ئاده‌م ده‌دات که نه‌که‌یت له درهختی زانیی چاکه و خراپه بخۆیت.

ده‌قه‌کانی قورئان به هیچ جو‌ریک ئاماژه به‌م خالانه ناکه‌ن که له ته‌وراتدا هاتووه.

وه له قورئاندا نه‌هاتووه که اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به ئاده‌م بلیت هه‌رکه له‌م درهخته‌ت خوارد ئەوا مه‌رگ ده‌بیت به بهشیک له سروشت، دیاره بو نه‌مری ئاده‌می درووست نه‌کردبوو.

ریوایه‌تیک له صحیح البخاری و مسلم هاتووه، محمد ده‌لیت:

ئاده‌م و موسا مشتومریان کرد، موسا به ئاده‌می گوت:

أَنْتَ الَّذِي أَخْرَجْتَ النَّاسَ مِنَ الْجَنَّةِ بِذَنْبِكَ وَأَشَقَيْتَهُمْ، قَالَ: قَالَ آدَمُ: يَا مُوسَى، أَنْتَ الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ، أَتَلُمُنِي عَلَى أَمْرِ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي - أَوْ قَدَّرَهُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي

ئەى ئادەم تۆ بە ھۆى گوناھە كەت خەئكت بە دەركردندا لە بەھەشت و سەرھەرۆییت كردن، ئادەم گوتى: ئەى موسا، اللھ تۆى ھەئبژارد بە پەيامە كەى و قسە كردن لە گەئتدا، لۆمەم دە كەىت سەبارەت بە شتێك كە اللھ لەسەرى نووسىبووم پێش ئەوھى درووستم بكات.

واتە، اللھ نووسىبووى كە دەبێت ئادەم لە بەھەشت دەربكات پێش ئەوھى درووستى بكات.

ئايەتى ۲۰-۲۱

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

شەیتان بۆیان (ئادەم و حەوا) چرپە چرپى كرد بۆ ئەوھى ئەو بەشەى نۆگەئیان بەدیار كەوێت كە داپۆشرا بوو، وە (شەیتان) گوتى خودا كە تان نەھى لێتان نە كرددوو كە ئەم درەختە بخۆن تەنھا بۆ ئەو نەبێت كە نەبن بە دوو فریشتە، وە یان نەمر نەبن.

وہ سویندى بۆیان خوارد كە ئامۆزگارێكە رێكى باشیانە.

چەند تېبىنىيەك:

یه کهم: ههروهك له ئایه ته کانی پيشوو پروونمان کردهوه، (ئیبلیس) له بههشت و ئاسمانه کان به فهرمانی الله ده رکرا، که چی ئەم ئایه ته پیمان ده لیت شهیتان گهراوه ته وه بههشت.

ئهی (کن فیکون) چی لیهات، کاریگه ری نه بوو، وه یان نسخ کرا؟

دووهم: ئەم دهقه پیمان ده لیت که الله به ئادهم و حوای نه گوتوو وه نه مرن، به لام ئە گهر لهم درهخته بخۆن ئەوا نه مری له دهست ده دن، له بهر ئەوه شهیتان توانیوو یه تی له خشته یان ببات له ریگای ئەوه ی بلیت ئەم درهخته بخۆن نه مر ده بن.

وه ئەوه ی سهیره شروقه که ران و زانایانی ئیسلام ناویان لهم درهخته ناوه "شجرة الخلد" واته درهختی نه مری. واته هه مان ناویان بو ئەو درهخته هه لبزار دووه که شهیتان ناوی لی ناوه. ئایه تی ۱۲۰ سووره تی طه ده لیت:

قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى

(شهیتان) گوتی، ئەهی ئادهم درهختی نه مری و سامانی که هه رگیز ته وا نه بیت بیت نیشان بدهم؟

وه له مسند احمد، فهرمووده یه کی محمد هاتوو، که گوتوو یه تی:

إن في الجنة شجرة يسير الراكب في ظلها مائة عام، ما يقطعها وهي شجرة الخلد

له بههشت درهختیک ههیه که سوارچاک له ژیر سیبهره کهی دهروات بو
سه د سال، وه ناتوانیت بیپریت، وه ناوی درهختی نه مرییه.

سییه م: ئاده م بینی که ئیبلیس کرنۆشی بو ی نه کرد، کاتیك شهیتان هاته وه
بههشت، چۆن بروای به سوینده کهی شهیتان کرد که دلسۆزیانه؟

بو ده رچوون له م ناکوکیه ی قورئان، که چۆن ئیبلیس جارێکی تر گهراوته وه
بههشت له دوا ی ئه وه ی به فه رمانی الله ده رکراوه، شروقه کاران وه ک
هه میشه رۆلی خو یان بینوو ه له پینه کردنی ئه م فه لته یه ی قورئان، بو ئه م
مه به سته چه ند چیرۆکیکی ئه فسانه ییان دارشتوو ه که من به کورتی
ئامازه یان پی ده که م:

یه که م: له جامع البیان للطبری و القران العظیم لابن کثیر و الجامع لاحکام
القران للقرطبی، چیرۆکیک هاتوو ه که ده ئیت:

مار خزمه تکاری ئاده م بوو له بههشت به لام خیانه تی له ئاده م کرد و ریگی
دا شهیتان بچیته ناویه وه، به م شیویه شهیتان گه رایه وه بههشت و ئاده م
و حه وای له خشته برد.

دوو ه م: له جامع البیان للطبری، چیرۆکیک هاتوو ه ده ئیت:

ئیبلیس داوای له هه موو ئازه لانی زه وی کرد که بچیته ناویانه وه بو ئه وه ی
له ریگیانه وه بچیته ناو بههشته وه، هه موو ئازه له کان ره تیان کردوو ه ته نها
مار نه بیت قبوولی کرد، ئه وه بوو شهیتان چوو ه ناو ماره که و چوو ه
بههشته وه.

ئايه تي ۲۲-۲۵

فَدَلَاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سُوءَاتُهُمَا وَظَفِيقًا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلُّ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ مُّبِينٌ

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ
قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

ده ئيت: شهيتان به فيل زهليلي كردن، وه كاتيك ههردووكيان (ئادهم و
حهوا) درهخته كهيان تام كرد، نيوگه ليان بو يه كتر بهديار كهوت، ئه وه بوو
گه لاي به ههشتيان دهخسته سهر نيوگه ليان، خودا كهيان بانگي كردن: ئه ي
نه هيم نه كرد كه له م درهخته نزيك نه بنه وه؟ وه پيتانم نه گوت كه شهيتان
دووژمنيكي ئاشكراتانه؟

گوتيان (ئادهم و حهوا) سته ممان له خو مان كرد، وه ئه گهر ليمان
نه بووريت و بهزهيت پيمان نه يه ته وه ئهوا له دوراوه كان ده بين.

(الله) گوتي، دابهزن وهك دووژمني يه كتر، وه له زهويدا جيگير بن و خو شي
بكه ن بو ماوه يهك.

(الله) گوتی، له زهویدا دهژین و تیایدا دهمرن، وه لییدا دهردهچن (دوای مه‌رگ له روژی قیامهت).

چه‌ند تیبینیه‌ك سه‌بارهت ئەم چوار ئایه‌ته:

یه‌که‌م: (فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ)، واته (نیشانی دان به‌ فیل) هه‌له‌یه و ده‌بی‌ت (فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ) بی‌ت، واته "زه‌لیلی کردن و ده‌سته‌مۆکردن به‌ فیل". له ده‌یه‌ها ئایه‌تی قورئاندا وشه‌ی (ذل) هاتوو، بۆ نموونه ئایه‌تی ۷۲ سووره‌تی یس:

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ، واته، بۆیان ده‌سته‌مۆمان کردوون.

دووهم: کیشه‌ی هه‌ره سه‌ره‌کی الله‌ی عه‌ره‌ب و ئیسلام نیوگه‌له.

ئایه‌تی ۲۰ ده‌لیت شه‌یتان چرپه‌ چرپی بۆ ئاده‌م و حه‌وا کرد بۆ ئه‌وه‌ی نیوگه‌لیان به‌دیار که‌وێت و نیوگه‌لی یه‌ کتر ببینن.

لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَآتِهِمَا

الزبیدی له تاج العروس و ابن منظور له لسان العرب و ابن اثیر له النهاية فی غریب الحدیث و الاثر، سه‌بارهت به‌ وشه‌ی (سَوَآةٌ) ده‌لین:

السَّوْءَةُ فِي الْأَصْلِ الْقَرْجُ ، ثُمَّ نُقِلَ إِلَى كُلِّ مَا يُسْتَحْيَا مِنْهُ إِذَا ظَهَرَ مِنْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ

(السَّوَأَةُ) له بنه پرتدا واته نیوگه ل (چووک و زی) ئینجا دواتر گۆرپدراوه بۆ هه موو شتیك كه مرۆف شه رمی لی ده کات له قسه و کردار.

ئایه تی ۲۶ سووره تی الاعراف ده لیت:

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا

ئهی نه وه کانی ئاده م پۆشاک و په رامووچه مان پیتان داوه بۆ ئه وه ی نیوگه ئتان دا پۆشن.

واته، ئه گه ر شه یتان نه بووایه ئه وا مرۆفایه تی ئاشنایه تی له گه ل ئه ندایه زازوی خوی و په گه زی به رامبه ر په یدا نه ده کرد و زازوی نه ده هاته ئاراوه.

وه له به هه شت جگه له بوونی ئاده م و حه وا مرۆفایه کی دیکه بوونی نه بووه، وه خۆت ده لیت ژنانت بۆ پیاوان درووست کردوو بۆ ئه وه ی " لِتَسْكُنَ اِلَيْهَا- له گه لیدا بژیت"، وه ده لیت " هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لِهِنَّ- ژنان پۆشاکتان و وه ئیوه ی پیاوان پۆشاکه ی ژنانن"

به لام الله ی عه رب و ئیسلام ته ئکید ده کاته وه له ئایه تی ۱۱۸ سووره تی طه، که نابیت ئاده م رووت بیت.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى

(ئهی ئاده م) تۆ له به هه شت برسیت نابیت وه نابیت رووت بیت.

ئەى حەوا؟ قورئان ئاماژە ناكات كە اللہى عەرەب و ئىسلام ھەمان
فەرمانى بە حەوا كوردبیت.

ابن كئیر و الطبرى دەئین، وھب بن منبە گوتووئەتی:

كان لباسهما نورًا على فرجه وفرجها

پۆشاكى ئادەم و حەوا نوورى اللہ بوو لەسەر نىوگەئیان.

شەیتان بە چرپەيەك ئەم رپووناكییە لەسەر نىوگەئیان لادەبات. تۆ بئى
چرپەيەكى شەیتان بەھیزتر بىت لە نوورى اللہ؟

پرسىارى من ئەوئەيە بۆچى نابىت لە بەھەشت رپووت بن؟ وە دەبىت
نىوگەئیان داپۆشرا بىت؟ لە كاتىكدا لە بەھەشت ھەموو شتەك رىگا
پىدراو، وە شەرم و رق و قین بوونى نىيە؟ وە جگە لە ئادەم و حەوا
كەسئىكى تر لە بەھەشت بوونى نەبوو؟

رەنگ بىت جاھیل و جەھوولئىك بئىت:

يە كەم: لەبەر فرىشتەكان

منىش دەئیم: ئەى خودا كە تان دوو فرىشتەى (رقیب و عتید) وەك چاودىر
لەسەر شانى ھەر مرؤفئىك دانەناو، بۆ نووسىنى كار و كردهو، كانى؟ وە ئەم
دوو فرىشتەيە ھەرگىز لە مرؤفەكان دانا بربن تاو، كو مرؤفە كە دەمرىت.

ئەم دوو فریشتەیه بەردەوام لە گەل مروّفن و لیبی دانا برین، تەنانەت کاتیک مروّف لە ئاودەست و حەمام و ژووری خەوتنە.

لە صحیح مسلم، فەرموودەیه کی محمد هاتوووە گوتووویەتی:

إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ

ئە گەر پیاویک ژنە کە ی بانگ کرد بۆ سەر جییکردن، وە ژنە کە نە هات، وە پیاووە کە بە توورە پی خەوت، ئەوا فریشتە کان تاووە کو بە یانی دە بیته وە نە فرەت لە ژنە کە دە کەن.

وە لە صحیح مسلم، فەرموودەیه کی محمد هاتوووە گوتووویەتی:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُو امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهَا فَتَأْتِي عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاخِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا

سویند بەو هی کە گیانی منی بە دەستە، هەر پیاویک داوای ژنە کە ی بکات بۆ سەر جی، وە ژنە کە سەر جی لە گەل نە کات، ئەوا هەر چی فریشتە ی ئاسمانە لە ژنە کە توورە دە بن تاووە کو پیاووە کە لە ژنە کە رازی دە بیته.

واتە، فریشتە کان دە بینن کە کامە ژن گوێرایه لی میژدە کە ی دە بیته و سەر جی لە گەلدا دە کات.

دووهم: لە بەر خودا.

ئەى خودا خۆى ئەندامى زاوژىي نىرېنەى ئادەمى بەدەستە كانى خۆى درووستنە كرد، وه نىوگەلى ژنانى بەدەستە كانى خۆى درووستنە كرد؟

سەبارەت بە ئايەتى ۱۶۶ سوورەتى الشعراء، كه دەئىت (وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ- وه دەستبەردارى ئەوه دەبن كه خودا كه تان له ژنە كانتان درووستى كردوو) القرطبى دەئىت:

يَعْنِي فُرُوجَ النِّسَاءِ فَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَهَا لِلنِّكَاحِ

واتە زىي ژنان كه الله درووستى كردووە بوگان.

الطبرى دەئىت: وَتَدْعُونَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ مِنْ فُرُوجِهِنَّ

واتە، دەستبەردارى زىي دەبن كه خودا كه تان له ژنە كانتان درووستى كردووە.

ابن تيمية له "المستدرک على مجموع الفتاوى"، ئاماژەى بە فەرموودەىە كى محمد كردووە كه گوتووێهەتى:

مَكْتُوبٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ نَاكِحَهُ

لهسەر هەموو قوزىك نووسراوه ناوى ئەو كه سەى دەيگىت.

هەرچەندە ابن تيمية دەئىت، ناكړىت ئەم فەرموودەىە پىغەمبەر گوتبىتى.

سېهەم: لهبەر شەيتان و جنۆكه كان.

محمد له فہرموودہیہ کدا کہ له بخاری و مسلم ہاتوہ، دہلّیت، شہیتان
وہک خوین له لہشی مروّفا دیت و دہچیت.

جا مروّف پروت بیت وہ یان جلی له بہردا بیت شہیتان ہەر له ناخیدا
دیت و دہچیت.

الطبری له جامع البیان سہ بارہت بہ (أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ- ئەى نہہیم لیتان نہ کرد کہ نزیک ئەو
درہختہ نہ کہون، وہ پیم نہ گوتن کہ له راستیدا شہیتان دووژمنیکی
ئاشکراتانہ؟) دہلّیت:

اللہ بہ ئادەمی گوت: بۆچی خواردت له کاتیکدا کہ نہہیم لیت کردبوو؟
گوتی ئەى خوداکەم حەوا دەرخواردی دام، وہ بہ حەواى گوت: بۆچی
دەرخواردت دا؟ گوتی: مارە کہ فەرمانی پیم کرد. بہ مارە کہى گوت: بۆچی
فەرمانت پى کرد؟ گوتی ئیبلیس فەرمانی پیم کرد؟ اللہ گوتی ئەى ئیبلیس
تۆ نہ فرەتلیکرا و دوّراو دہبیت، بہ لّام تۆ ئەى حەوا، ہەر وہک چۆن واتکرد
درہختہ کہم خوینی له بہر بروات، ئەوا وادە کہم ہەموو مانگیك خوینت
له بہر بروات، بہ لّام تۆ ئەى مار، دہبیت قاچە کانت بپریم و دہبیت له سەر
سکت بخشییت، وہ ہەر کہ سیك بتبینیت ئەوا دہبیت سەرت پان
بکاتەوہ، دابەزن له بہہشت ہەندیکتان بن بہ دووژمنی ہەندیکی تر.

وہ الطبری دہلّیت، ابن عباس گوتووہتی:

کاتیک ئادەم له درہختہ کہى خوارد، پى گوترا: بۆچی لەم درہختەت خوارد
کہ نہہیم لیت کردبوو؟ گوتی حەوا فەرمانی پیم کرد. گوتی من حەوام

سزادا که دهبیت به ناخوشی و نازارهوه دووگیان بیت، وه نابیت مندالی
ببیت تهنها به نازار و ناخوشی نهبیت. گوتی حهوا دهستی کرد به گریان و
نوزه نووز. پیی گوترا زیانت گریان و نوزه نووز دهبیت.

البغوی له معالم التنزیل، ثامازه به فهرموودهیه کی محمد دهکات، که
گوتوویه تی:

كَانَ آدَمُ رَجُلًا طَوَّالًا كَأَنَّهُ نَخْلَةٌ سُحُوقٌ كَثِيرٌ شَعْرِ الرَّأْسِ، فَلَمَّا وَقَعَ فِي
الْخَطِيئَةِ بَدَتْ لَهُ سَوَائَتْهُ، وَكَانَ لَا يَرَاهَا فَانْطَلَقَ هَارِبًا فِي الْجَنَّةِ، فَعَرَضَتْ لَهُ
شَجَرَةٌ مِنْ شَجَرِ الْجَنَّةِ فَحَبَسَتْهُ بِشَعْرِهِ، فَقَالَ لَهَا: أُرْسِلِينِي، قَالَتْ: لَسْتُ
بِمُرْسَلَتِكَ، فَنَادَاهُ رَبُّهُ: يَا آدَمُ أَمِّي تَفِرُّ؟ قَالَ: لَا يَا رَبِّ، وَلَكِنْ اسْتَحْيَيْتُكَ

ئادهم پیاویکی بالابهرز بوو وهك دارخورمایه کی دریژر و ابوو، وه قژی زور بوو،
کاتیك تووشی گوناهاه که بوو و نیوگه لی به دیارکهوت، وه نیوگه لی خوی
نه ده بیی، له ناو به ههشت رایکرد، درهختیک له درهخته کانی به ههشت
ئادهمی گرت به قژی، ئادهم گوتی: به رمده، درهخته که گوتی بهرت نادهم،
خوداکه ی بانگی کرد و گوتی: ئه ی ئادهم ئه وه له دهست من راده کهیت؟
گوتی نه خیر خوداکه م به لام شهرمت لی ده کهم.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به (وَظْفِقًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
الْجَنَّةِ - وه گه لایه کی به ههشتیان گرت و خستانه سهر نیوگه لیان)، ده لیت،
سه بارهت به م گه لایه دوو قهول ههیه:

یه کهم: گه لای ههنجیر بوو.

دووهم: گه لای مؤز بوو.

ئایه تی ۲۳ ده لیت:

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

ئادهم و حهوا گوتیان ئه ی خودا که مان سته ممان له خو مان کرد، وه ئه گهر هاتوو لیمان نه بووریت وه به زه ییمان پي نه که یت ئهوا به دنیاییه وه له دؤراوه کان ده بین.

ئایه تی ۳۷ سووره تی البقرة ده لیت:

فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

ئادهم له خودا که یه وه وشه ی بو هات و لی بووری، ئه و (الله) هه می شه توبه قبول که ر و به به زه ییه.

واته، الله ته نها توبه ی ئاده می قبول کردوو، له کاتی که ئایه تی ۲۳ الاعراف ده لیت، ئادهم و حهوا داوا ی لی بورده بیان کرد.

بوچی؟

چونکه له ئیسلامدا ژن به کائینیکی شه یتانی داده نریت.

ئایه تی ۲۴ ده لیت:

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

(الله) گوتی، دابهزن ههندیکتان وهك دووژمن بو ههندیکتان، وه له زهویدا شوینتان دهبیت بو سرهوتن، وه خوشیکردن بو ماوهیهك.

چه ند تیبینییهك سه بارهت بهم دهقه:

یه کهم: الله دهلّیت، (اهبیطوا)، واته (دابهزن)، واته له بههشت (له ئاسمان) دابهزن بو زهوی.

(هَبَطَ) واته دابهزین له شوینیکی بهرز بو شوینیکی نزم.

القرطبی دهلّیت: وَالْهُبُوطُ : التُّرُولُ مِنْ فَوْقِ إِلَى أَسْفَلَ

واته: (الهبوط - دابهزین) دابهزین له سه رهوه بو خوارهوه.

الله دهلّیت ههندیکتان له زهویدا بین به دووژمنی ههندیکی ترتان، وه ئه وه فرمانه. واته الله اکبر تووی دووژمنایهتی نیوان مروّقه کانی به تایبهتی نیوان ژن و پیاوی له ناخیاندا چاندوو.

وه القرطبی، له تفسیری ئایهتی ۳۶ سوورهتی البقرة، دهلّیت:

وَالْخِطَابُ لِآدَمَ وَحَوَّاءَ وَالْحَيَّةِ وَالشَّيْطَانَ

وه قسه کهی الله بو ئادهم و حهوا و ماره که و شهیتانه.

نانه وهی رق و قین کاریکی سه ره کی اللهی عه رب و ئیسلامه، بو نموونه له ئایهتی ۱۴ سوورهتی المائدة، سه بارهت به مه سیحیه کان دهلّیت:

فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

دووبه ره کی و دژایه تی و رق و قینمان خسته نیوانیانه وه تاوه کو روژی
قیامت.

الحاکم له المستدرک علی الصحیحین و الذہبی له مجمع الفوائد، ثامازہیان
به فہرموودہیہ کی ابن عباس کردووه که گوتووہ تی:

مَا أَسْكِنَ آدَمُ الْجَنَّةَ إِلَّا مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ

ئادہم تہنہا ماوہی نیوان نوژی عہسربو ئاوابوونی خوړ له بههشت ژیا،
(واته نیو روژ و دهرکرا).

ئایه تی ۲۵ ده لیت:

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

الله گوتی، له زهویدا دهژین و تیایدا دهمرن و لهویدا له گوره کانتان دهردهچن
له روژی قیامت.

له صحیح مسلم و البخاری، فہرموودہیہ کی محمد هاتووہ که گوتووہ تی:

خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ وَطُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا.. فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ،
فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ حَتَّى الْآنَ

کاتیک الله ئادهمی درووست کرد، درئییه کهی ۶۰ گهز بوو، ..، وه ههریه کییک بچیته بههشتهوه له سه ر شیوهی ئادهم دهبیته، بهلام دوای ئادهم بالای مروّف له کهمبووندایه تاوه کو ئیستا.

واته ئادهم بالای ۳۷ مهتر بووه.

چی؟

پرسیار ده کهیت، ئه ی درئیژی و ئهستووری چووکی؟ الله اعلم

القرطبی له الجامع لاحکام القران، دهئیت:

وَكَانَ السَّحَابُ يَمْسَحُ رَأْسَهُ فَأَصْلَعَ، فَأُورَثَ وَلَدَهُ الصَّلَعُ

(کاتیک ئادهم دابهزی به هو ی ئهوهی بالای دریژ بوو) ههوره کان له سه ری ئادهمیان ده دا ئه وه بوو که چه ل بوو، وه منداله کانی ئادهم که چه ئیان به میراتی له ئادهمه وه بو ماوته وه.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهئیت، ناکوکی ههیه سه بارهت بهوهی ئایا هه موویان (ئادهم و حهوا و ماره که و شهیتان) بهیه که وه دابهزین یان به جیا دابهزین؟ وه دهئیت، دوو قهول ههیه:

یه کهم: بهیه که وه دابهزین به لام هه ر یه کیکیان کهوته ولاتیکه وه.

دووهه: به جیا دابه‌زین، ئیبلیس پێش هه‌مووان له‌ الأبله (ده‌که‌وێته‌ عیراق) دابه‌زی، ئینجا ئاده‌م له‌ هیندستان دابه‌زی و حه‌وا له‌ جدّه (سعودیه) دابه‌زی ئینجا ماره‌که‌ له‌ نصیبین (کوردستان) دابه‌زی.

وه‌ ابن‌ الجوزی ده‌ئیت: الله‌ فه‌رمانی به‌ جبرائیل کرد ئاده‌م بگریت، ئه‌وه‌بوو جبرائیل قاقۆلی ئاده‌می گرت و له‌ دره‌خته‌که‌ رزگاری کرد و ئینجا فرپی دایه‌ سه‌ر زه‌وی.

بوچی حه‌وا له‌ جدّه (سعودیه) که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌؟

چونکه‌ له‌ صحیح البخاری و مسلم فه‌رمووده‌یه‌کی محمد هاتوه‌ گوتووێته‌تی:

الْفِئْتَةُ هَا هُنَا، الْفِئْتَةُ هَا هُنَا، مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ

ئاژاوه‌ لی‌ره‌یه‌، ئاژاوه‌ لی‌ره‌یه‌، لی‌ره‌ قوچه‌کانی شه‌یتان سه‌ره‌ه‌لده‌ده‌ن.

وه‌ ئاماژه‌ی کرد بو‌ نجد (سعودیه).

وه‌ به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی له‌ ئیسلامدا ژن مه‌خووقاتییکی شه‌یتانیه‌، وه‌ شه‌یتان له‌ نجد سه‌ره‌ه‌لده‌دات، ئه‌وا کاتی‌ک حه‌وا ده‌رکراوه‌ له‌ به‌هه‌شت، له‌ نجد (سعودیه) که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌.

ابن‌ اثیر الجزیری له‌ الکامل فی‌ التاریخ، وه‌ ابن‌ عساکر له‌ تاریخ دمشق، ئاماژه‌ به‌ ریوایه‌تییکی ابن‌ عباس ده‌که‌ن که‌ گوتووێته‌تی:

فَجَاءَ فِي طَلَبِهَا فَكَانَ كَلِّمَا وَضَعَ قَدَمَهُ بِمَوْضِعِ صَارَ قَرْيَةً، وَمَا بَيْنَ خُطْوَتَيْهِ
مَقَاوِزُ فَسَارَ حَتَّى أَتَى جَمْعًا فَازْدَلَفَتْ إِلَيْهِ حَوَاءٌ، فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ الْمُرْدَلْفَةُ،
وَتَعَارَفًا بِعَرَافَاتٍ فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ عَرَافَاتٍ، وَاجْتَمَعًا بِجَمْعٍ فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ
جَمْعًا

ئادهم (له هيندهوه) به دواى حهوا هات، ههر كاتيك قاچى دهخته سهر
شوئنيك، ئهوا شوئنه كه دهبوو به گونديك، وه نيوان ههنگاوه كاني دهبوو به
دهشتاي، كاتيك ئادهم لهو شوئنه نزيك بووه كه حهواى ليبوو، حهواش له
ئادهم نزيك بووه، (ئهه شوئنه ئيستا پي دهوتريت (مزدلفة) كه دهكه ويته
نيوان مينا و عهرفه، وه يه كيكه له رپوره سمه كاني حه ج)، ئينجا ئادهم و
حهوا له ناوچهى جمع به يه كگه يشتن و كو بوونه وه، (وه ئيستا جمع
شوئنيكه له مه ككه و رپوره سمى گرنكى حه جه، كه حاجيه كاني تيدا
كو ده بيته وه)، ئينجا دواى ئه وه ئادهم و حهوا لهو شوئنه ي كه ئه مرؤ پي
دهوتريت عهرفه كه دابوونه ريتيكي حه جه، جووت بوون.

ابن منظور له لسان العرب سه بارهت به يه كيك له مانا كاني وشه ي (عرف)
ده لئيت:

فَلَقِيَهَا فِي ذَلِكَ الْمَوْضِعِ عَرَفَهَا وَعَرَفَتْهُ

ئادهم لهم شوئنه دا له گه ل حهوا "عرف" ي كرد، وه حهوا له گه ل ئادهم
"عرف" ي كرد.

يه كيك له مانا كاني وشه ي (عرف) واته (جامع) واته جووت بوو.

واته له و شوینهی که پی ده گوتریٔ (عرفات) ئادهم و حهوا جووت بوون.

وه راسته (عرف) به مانای یه کترناسینیش دیت، به لام خو حهوا له بههشت ژنی ئادهم بوو، وه له گه ل یهك بوون، که واته له م شوینه دا به مانای (تعارف-یه کتر ناسین) نایهت به لکو به مانای جووتبوون دیت.

وشه ی مزدلفه، له ازدلفه وه زلفی هاتوو، که له چهندهها دهقی قورئان ئامازهیان پیکراوه، به مانای نزیکبوونه وه دیت.

وه وشه ی جمع به مانای کؤبوونه وه و گردبوونه وه دیت له نیوان دوو کهس و زیاتر.

ئه گهر سهیر بکهین هه موو دابوونه ریتیکی حه ج له ئیسلامدا دابوونه ریتیکی بته رستانه یه.

وه موسلمانان له شوینیک نیزا بو خوداکه یان ده کهن که عه ره فه یه و ئادهم و حهوا له ویدا جووت بوون.

جبرائیل ئادهم فی ره سیکس ده کات:

ابن عساکر له تاریخ مدینه دمشق و المتقی الهندی له کنز العمال، ئامازه به فه رموده یهك ده کهن که محمد گوتوو یه تی:

هَبَطَ آدَمُ وَحَوَّاءُ عُرْيَانَيْنِ جَمِيعًا عَلَيْهِمَا وَرَقُ الْجَنَّةِ، فَأَصَابَهُ الْحُرُّ حَتَّى قَعَدَ
يَبْكِي وَيَقُولُ لَهَا: يَا حَوَّاءُ قَدْ آذَانِي الْحَرُّ، فَجَاءَهُ جِبْرِيلُ بِقُطْنٍ وَأَمَرَهَا أَنْ
تَغْزَلَ وَعَلَّمَهَا، وَأَمَرَ آدَمَ بِالْحَيَاكَةِ وَعَلَّمَهُ وَكَانَ لَمْ يُجَامِعِ امْرَأَتَهُ فِي الْجَنَّةِ

حَتَّى هَبَطَ مِنْهَا، وَكَانَ كُلُّ مِنْهُمَا يَنَامُ عَلَى حِدَةٍ، حَتَّى جَاءَهُ جِبْرِيلُ فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ، وَعَلَّمَهُ كَيْفَ يَأْتِيهَا، فَلَمَّا أَتَاهَا جَاءَهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ: كَيْفَ وَجَدْتَ امْرَأَتَكَ؟ قَالَ: صَالِحَةً

ئادهم و حهوا کاتیک دابهزین پرووت بوون، وه تهنه گه لای درهختیان به سه ره وه بوو، نه وه بوو گه رما کاری کرد له ئادهم و دهستی به گریان کرد، وه دهیگوت: نهی حهوا گه رما ئازاری دام، نه وه بوو جبرائیل لوکهی له گه ل خوی هیئا و فه رمانی به حهوا کرد بیرئیسیت، نه وه بوو حهوا رئیسایی، وه ئادهمی فییره چین کرد و فه رمانی به ئادهم کرد ریسه که بچنیت، وه ئادهم له گه ل حهوا ی ژنی جووت نه بوو تا وه کو دابهزی بو سه رزهوی، وه ههر یه کیکیان به تهنه ده خهوت، تا وه کو جبرائیل هات و فه رمانی به ئادهم کرد که له گه ل حهوا جووت بیئت، وه فییری کرد که چون له گه لیدا جووت بیئت. کاتیک ئادهم له گه ل حهوا جووت بوو، جبرائیل هات و پرسی: چون بوو؟ ئادهم گوتی باش بوو.

ابن عساکر ده لیت، له ریوایه تیک هاتوو ه که دوای جووت بوونی یه که می ئادهم له گه ل حهوا، حهوا به ئادهمی گوتوو ه: کوره ئادهم نه وه گه له ک خووش بوو، ده کریت زیاتر بکهین.

مثل ما يقولون : بالهناء و البنین

ئايه تي ۲۶-۲۷

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

اللہی عہ رب و ئیسلام ده ئیت: ئە ی نه وه کانی ئادەم پۆشاک و پەرەمووچە مان بۆتان دابەزاند بۆ ئەو هی نیوگەلتان دابپۆشیت، وه پۆشاکى خۆپاریزی، ئەوه چاکتره، ئەوه له نیشانه کانی اللہیه به هیواى ئەوهی وه بیرتانبیته وه.

ئە ی نه وه کانی ئادەم شهیتان فریووتان نه دات ههروهک چۆن باوک و دایکی ئیوهی له بهههشت ده رکرد، پۆشاکه کانی پی داکه ناندن بۆ ئەوهی نیوگه لیان بۆیه کتر به دیار کهویت، ئەو (شهیتان)، خۆی و داوودهسته که ی به شیوهیهک ده تانبینن که ئیوه نایانبینن، له راستیدا ئیمه شهیتانه کانمان کردوو به یاوه ری ئەوانه ی باوه ر ناهینن.

له صحیح مسلم، فهرموودهیه کی ابن عباس هاتوو که ده ئیت:

كَانَتِ الْمَرْأَةُ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَهِيَ عُرْيَانَةٌ فَتَقُولُ مَنْ يُعِيرُنِي تَطَوَافًا تَجْعَلُهُ عَلَيَّ فَرْجَهَا وَتَقُولُ الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْضُهُ أَوْ كُلُّهُ فَمَا بَدَا مِنْهُ فَلَا أُحِلُّهُ

ژن به رووتی به دهورهی که عبه ته وافی ده کرد و دهیگوت: کئی پارچه یه ک
په رۆم ده داتی بیخه مه سهر نیوگه لم؟ وه دهیگوت:

ئیمرو هه ندیکی وه یان گشتی له ده ره وه یه.

ئه وهی ئیمرو به دیار که وتوو هه لالی ناکه م.

الطبری، له جامع البیان سه بارهت به (یا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُؤَارِي سَؤَاتِكُمْ وَرِيشًا- ئه ی نه وه کانی ئاده م ئیمه پۆشاک و په ره مووچه مان
بو تان دابه زاند بو ئه وهی نیوگه لتان داپۆشیت) ده ئیت: الله له م ئایه ته به
عه ره بی دوورگه ی عه ره بی، که به رووتی به دهوره ی که عبه دا ته وافیان
ده کرد، ده ئیت، پۆشاک له بهر بکه ن و نیوگه لتان داپۆشن و به رووتی
ته وافی مه که ن و له الله بترسن.

(ریش) له زمانی عه ره بی واته په ره مووچه ی په له وه ر و بالنده.

واته، الله ده ئیت پۆشاک و په ره مووچه م به ئیوه داوه بو ئه وهی له بهری
بکه ن و نیوگه لتانی پی داپۆشن.

الطبری، سه بارهت به (وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ- پۆشاک ی خو پاریزی
باشتره)، ده ئیت، ناکۆکی هه یه، وه یاوه ره کان دابه ش بوون به سهر ئه م
قه ولانه:

یه که م: ئیمان (واته پۆشاک ی ئیمان باشتره).

دووهم: شهرم (واته پۆشاک ی شهرم باشتره).

سېھم: كاری چاك (واته پۆشاكی كاری چاك باشته).

چوارهم: شیوه و وبقار (واته پۆشاكی وبقار چاكتره).

پینجهم: خواترسی (واته پۆشاكی خواترسی چاكتره).

شه شهه: داپۆشینى نیوگه ل (واته پۆشاكی داپۆشینى نیوگه ل چاكتره).

به گویرهی مه تنی دهقه كه وشه ی (تقوی) له م ئایه ته، به مانای خو پاریزی دیت، كه واته ئایه ته كه ده لیت:

ئه ی نه وه كانی ئاده م ئیمه پۆشاك و په ره مووچه مان پیتان به خشیوو، وه ك پۆشاكی خو پاریزی كه نه وه یان چاكتره، نه وه له نیشانه كانی الله یه، به هیوای نه وه وه بیرتان بیته وه.

چونكه دهقه ده لیت، (ذَلِكَ خَيْرٌ - نه وه چاكتره)، واته پۆشاك له به ركردن بو خو پاراستن له رووتی باشته.

القرطبی له الجامع لاحكام القران، باسیکی دوور و دریز ده كات سه باره ت به عه وره ت و ده لیت، زانایانی ئیسلام ناكۆكن سه باره ت به وه ی كه عه وره ت چییه و كوپی له شی مرؤف ده گریته وه.

ده لیت: ابن ابی ذئب و داود و ابن ابی علبه و الطبری و اهل الظاهر ده لین: عه وره ت پیش و پاشی نیوگه ل ده گریته وه، چونكه الله گوتوو یه تی " پۆشاكیك نیوگه لتان داپۆشیت"، وه گوتوو یه تی " نیوگه لیان بو یه كتر به دیار كه وت".

وه ده لیت امام الشافعی گوتوو یه تی ناوک و ئەژنۆ له عه ورهت نین، (واته عه ورهت ده که ویته نیوان ناوک و ئەژنۆکان).

چه نده ها فه رمووده هه یه که پیغه مبهری ناسکو له و نازدار ران و نیوگه لی خو ی نیشان داوه:

یه که م: رانی محمد سپی بوو.

له صحیح البخاری، رپواتیک هاتوو ه انس بن مالک ده لیت:

فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي زُقَاقِ خَيْبَرَ، وَإِنَّ رُكْبَتِي لَتَمَسُّ فَخِذَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ حَسَرَ الْإِزَارَ عَنْ فَخِذِهِ حَتَّى إِني أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِ فَخِذِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پیغه مبهر (له سه ر پشتی و لاغ) به ناو کو لانه ته سکه کانی خه یبه ر تیپه ری، وه ئەژنۆم به رانی کهوت، ئەوه بوو ئیزاره که ی له سه ر رانی هه لمالی تاوه کو من رانی پیغه مبهرم بینی که سپی بوو.

دووهم: رانی محمد به پالکه وتوو یی.

له صحیح مسلم، فه رمووده یه ک هاتوو ه عائشه ده لیت:

إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعًا فِي بَيْتِي كَاشِفًا عَنِّي فَخِذِهِ أَوْ سَاقِيهِ

پیغه مبهر له ماله که م پالکه وتبوو و رانی یان قاچی رووت کردبوو.

ئىنجا دەلىت، باوكم (ابوبكر)، وه دواتر (عمر) هاتنه ژورره وه ، پيغهمبهر
 خوي تيك نه دا و له سهر هه مان حاله تدا مایه وه، به لام بهر له وهی
 عوسمانی كوری عه فان بيته ژورره وه، دانیشته و رانه كانی داپوشي. عائیشه
 دهليت ليم پرسی بوجی كاتيك باوكم و عمر هاتنه ژورره وه خوت دانه پوشي
 به لام كاتيك عوسمان هاته ژورره وه دانیشته رانت داپوشي. دهليت
 پيغهمبهر گوتی:

أَلَا أَسْتَجِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَجِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ

ئهی شهرم له كه سيك نه كه م كه فریشته كان شهرمی لی ده كه ن.

واته: محمد شهرمی له ابوبكری خه زووری و عمر نه كردوو كاتيك رانی
 رووت بووه.

سيهه م: محمد جلی دايكه عائیشه ی له بردايه و رانی رووته.

له صحيح مسلم فهرمووده يه كه هاتوو ه عائیشه دهليت:

پيغهمبهر له سهر جيگا كه ی پال كه وتبوو و جلی منی له بهردابوو (وَهُوَ
 مُضْطَجِعٌ عَلَى فِرَاشِهِ لِأَبْسٍ مِرْطَ عَائِشَةَ)، دهليت ابوبكر وه داوی ئه و عمر
 داوی مؤله تيان كرد و هاتنه ژورره وه، پيغهمبهر خوي تيكنه دا، كاتيك
 عومهر رویشته، عوسمان داوی مؤله تی كرد بيته ژورره وه، دهليت
 پيغهمبهر جله كه ی منی داکه ناند و خوي ريکخست و گوتی بابيته ژورره وه.
 عائیشه دهليت كاتيك عوسمان رویشته ليم پرسی كه بوجی بو ابوبكر و

عمر خوئی تیکنه دا به لّام بو عوسمان جله کانی منی داکه ناند و خوئی
ریکخست، ئینجا مؤله تی پیدای بیته ژووره وه، ده لّیت پیغه مبه رگوتی

إِنَّ عُمَانَ رَجُلٌ حَيٌّ وَإِيَّيَّ خَشِيتُ إِنَّ أَذِنْتُ لَهُ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ أَنْ لَا يَبْلُغَ إِلَيَّ
فِي حَاجَتِهِ

واته، عوسمان پیاویکه مروّف شهرمی لی ده کات، وه من ترسام که بهم
حاله ته وهم لیم بیته ژووره وه شهرم بکات، وه نه توانیت ئه وه بگه یه نیت که
بوئی هاتبوو.

چوارهم: پیغه مبه ر نیوگه لی رووت ده بیت باوهش ده کات به زید بن حارثة

له جامع الترمذی، ریوایه تیک هاتوو ه عائیشه ده لّیت، زید بن حارثة
گه رایه وه مه دینه و هات بو مالمان و له ده رگای دا.

فَقَامَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ عُرْيَانًا يَجْرُ ثَوْبَهُ، وَاللَّهُ مَا رَأَيْتُهُ عُرْيَانًا قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ،
فَاعْتَنَقَهُ وَقَبَّلَهُ

پیغه مبه ر هه لّسایه وه و پو شاکه که ی به دوای خویدا راده کیشا، سویند به
الله نه پیشووتر وه نه دواتر به رووتی نه مبینبوو، باوهشی کرد به زهید و
ماچی کرد.

تیبینی: زهید بن حارثة له کوشتنی ام قرفة ده گه ریته وه.

هه ر له بهر ئه وه ئه هلی علم ناکوکن که ئایا رانی پیاو عه ورته یان عه ورته
نییه، به لّام زوربه یان ده لّین ران عه ورته.

به لَام بُو ژن جياوازه، وه ژنان دهبن به دوو بهش:

يه كه م: ژناني ئيمانداري ئازاد هه موو له شيان وه ته نانهت دهنگيشيان
عهورهته.

القرطبي ده لّيت: وَأَمَّا الْمَرْأَةُ الْحُرَّةُ فَعَوْرَةٌ كُلُّهَا إِلَّا الْوَجْهَ وَالْكَفَّيْنِ. عَلَى هَذَا
أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ

زۆربه ي ئه هلى عيلم ده لّين، كه هه موو له شي ژناني ئازادي موسلمان
عهورهته ته نها ده موچاو و دوو ناو له پي نه بّيت.

دووهم: ژناني كه نيزه و كويله، عهوره تيان وهك عهوره تي پياوه، واته ته نها
نيوان ناوك و ئه ژنو ده گرّيته وه.

القرطبي ده لّيت وَأَمَّا الْأَمَةُ فَالْعَوْرَةُ مِنْهَا مَا تَحْتَ ثَدْيَيْهَا

به لَام عهوره تي ژنه كويله له ژير مه مكه كانيه وه بُو خواره وه يه.

ابن العثيمين له "الممتع على زاد المستنقع" ده لّيت:

الأمّة -ولو بالغة- وهي المملوكة، فعورتها من السُّرّة إلى الرُّكبة، فلو صلّت
الأمّة مكشوفة البدن ما عدا ما بين السُّرّة والرُّكبة، فصلاتها صحيحة؛ لأنّها
سترت ما يجب عليها ستره في الصّلاة

ژنه كويله ئه گهر بائغ بوو (واته ته مه ني سه روو ۹ سالي بوو) وه خاوه ني
هه بوو، عهوره تي له نيوان ناوك بُو ئه ژنوكانيه تي، وه ته نانهت ئه گهر نوپّري

کرد و له شی رووت بوو تهنها ئه و شوینه نه بیت که ده که ویته نیوان ناوک و ئه ژنو، نویره که ی قبووله، چونکه ئه و شوینه ی داپوشیوه که له سه ری پیویسته داپوشیت.

وه له سنن الكبرى للبيهقي و حجاب المرأة للالباني، ریوايه تیک هاتوو که انس بن مالک ده لیت:

كَنَّ إِمَاءُ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَخْدُمُنَا كَاشْفَاتٍ عَنِ شَعُورِهِنَّ تَضْطَرُّ
تُدِيهِنَّ

ژنه کویله کانی عومه ر خزمه تیان ده کردین قژیان رووت بوو و مه مکه کانیان به ریه ک ده که وتن.

شیخ الاسلام ابن تیمیه له مجموع الفتاوی ده لیت:

والحجابُ مختصٌّ بالحرائر دون الإماء، كما كانت سُنَّةُ الْمُؤْمِنِينَ فِي زَمَنِ
النَّبِيِّ وَخُلَفَائِهِ: أَنْ الْحُرَّةَ تَحْتَجِبُ، وَالْأَمَةَ تَبْرُزُ. وَكَانَ عَمْرٌ إِذَا رَأَى أُمَّةً
مُخْتَمِرَةً، ضَرَبَهَا وَقَالَ: أَتَشْبِهِينَ بِالْحَرَائِرِ

وه بالاپوش کردن تایبه ته به ژنانی ئازاد نه ک ژنانی کویله، ههروه ک چۆن سونه ت بوو له سه رده می پیغه مبه ر و سه رده می خه لیفه کان، ژنانی ئازاد خویان بالاپوش ده کرد وه ژنه کویله کان خویان نیشان ده دا. وه ئه گه ر عومه ر ژنیکی کویله ی بینیا یه که خوی داپوشیوه، لیی ده دا، وه ده یگوت: ده ته ویت له ژنانی ئازاد بچیت؟

ئايەتى ۲۷ دەئیت:

ئەى نەوہکانى ئادەم شەیتان فریووتان نەدات، ھەرۈەك چۆن باوك و دایكتانى (ئادەم و ھەوا) لە بەھەشت بەدەرکردن دا، جەلەكانى لەبەریان داکەناند بۆ ئەوہى نىوگەلى يە كتر ببین (واتە ئادەم نىوگەلى ھەوا ببینیت و ھەوا نىوگەلى ئادەم ببینیت)، شەیتان خۆى و دارودەستەكەى دەتانبىنیت، لە شوئینىك كە ئیوہ نایبىن، وە لە راستیدا ئیمە شەیتانەكانمان کردووہ بە یاوہر و پشتیوانى ئەوانەى كە ئیمان ناھین.

دوو خال سەبارەت بەم ئايەتە:

یەكەم: شەیتان خۆى و دارودەستەكەى (هُوَ وَقَبِيلُهُ)

الطبرى لە جامع البيان دەئیت (قَبِيلُهُ) واتە ھاوشیوہ و رەگەز و وەچەكانى.

واتە شەیتان وەچەكانى لە جنۆكە.

البیھقى لە شعب الایمان و الطبرانى، فەرموودەىە كیان اخراج کردووہ كە محمد گوتووہىتى:

لَا تَكُنْ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ السُّوقَ وَلَا آخِرَ مَنْ يَخْرُجُ مِنْهَا فَبِهَا بَاضَ الشَّيْطَانُ
وَفَرَّخَ

یەكەم كەس مەبە دەچیتە ناو بازارەوہ، وە دواكەس مەبە كە لە بازار دىیتە دەرەوہ، چونكە شەیتان ھىلكەى تىادا کردووہ و بیچوو ھەلدىنیت.

شهیتان هیلکه ده کات و له ریځای هیلکه کانیه وه بیچووی ده بیت!!!!

القرطبی له الجامع لاحکام القران، له تفسیری ئایه تی ۵۰ سووره تی الکهف ده لیت:

الشعبی گو تی: پیاویک پرسیاری لی کردم ئایا ئیبلیس ژنی هه یه؟ گو تم ئه م زه ما وهنده من تیایدا به شدار نه بووم، ئینجا به بیرم هاته وه که الله گو تو ویه تی " أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ - ئایا ئیبلیس و وه چه کانی ده که ن به یاوهر و پشتیوانی؟)، ئه وسا زانیم که نا کریت وه چه هه بیت به بی بوونی هاوسهر، ئه وه بوو گو تم به لی.

وه مجاهد گو تی: شهیتان چووکی خسته ناو زیی خو یه وه، پینج هیلکه ی کرد، وه ئه مه بنچینه ی وه چه کانیه تی. وه ده لین، الله له رانی راسته ی شهیتان چووک و له رانی چه په ی زیی دروو ستر کردوو، ئینجا شهیتان چووکی ده خاته زییه وه له ئاکامدا پینج هیلکه داده نی، وه کاتیک ههر هیلکه یه ک ده ترووکی ۷۰ شهیتانی نیرینه و ۷۰ شهیتانی میننه دینه دهره وه، واته، شهیتان وه چه ی هه یه (هُوَ وَقَبِيلُهُ - خو ی و وه چه و داروده سته که ی) واته، (ذُرِّيَّتُهُ).

دووهم: ئایه ته که ده لیت (له راستیدا ئیمه شهیتانه کانمان کردوو به یاوهر و پشتیوانی که سانیک که ئیمان ناهین).

واته الله شهیتانی کردوو به یاوهری که سانیک که کفرن. وه ئه وه ویست و ئیراده ی الله ی عه رب و ئیسلامه.

به لَام له ئايه تي ۵۰ سووره تي الكهف ده لیت:

أَفْتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

ئایا ئیبلیس و وه چه کانی له جیاتی من وهك یاوهر و پشتیوانی خوٲتان ده گرن، وه ئه وانه دووژمنتانن؟

ئهم دوو ئایه ته زۆر سه یرن!!!! خو ى شه یتان و وه چه کانی کردوو به یاوهری و پشتیوانی ئه و که سانه ی ئیمان ناهینن، دواتر گازانده ده کات و ده لیت: ئایا ئیوه شه یتان و وه چه کانی ده کهن به و یاوهر و پشتیوانی خوٲتان؟

تۆ بلیت ئیراده ی مرؤف له ئیراده ی الله به هیتر بیٲ، بو ئه وه ی ئه و یاوهره ی شه یتان ره ت کاته وه، که الله بو ی دانا وه؟

سه ېهم: ئایه ته که ده لیت، (ئیمه شه یتانه کانمان کردوو به یاوهری ئه و که سانه ی ئیمان ناهینن).

به گویره ی ئهم ده قه بیٲ موسلمانان و محمد ئیمانان نه بووه، چونکه ههر هه موویان یاوهریکی شه یتانان هه بووه.

له صحیح مسلم، باب (تَحْرِيشِ الشَّيْطَانِ وَبَعْثِهِ سَرَايَاهُ لِفِتْنَةِ النَّاسِ وَأَنَّ مَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ قَرِينًا- هه لاواردنی شه یتان و ناردنی سه ربازه کانی بو له خسته بردنی خه لك، وه له گه ل هه موو مرؤفیک شه یتانیک هه یه)، فه رمووده یه ك هاتوو ه که محمد گوتوو یه تی:

مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ " . قَالُوا وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ " وَإِيَّايَ إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ

هیچ که سیکتان نییه که یاوه ریکی له جنوکه کان بو دیاری نه کرابیت، گوتیان توش ئه ی پیغه مبهری الله؟ گوتی منیش، به لام الله یارمه تی دام تاوه کو بوو به موسلمان، وه فه رمانی هیچم پی ناکات ته نها چاکه نه بیت.

وه ههروه ها له صحیح مسلم له هه مان باب فه رمووده یه ک هاتوو ه محمد به عائیشه ده لیت:

أَقْدُ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ مَعِيَ شَيْطَانٌ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ نَعَمْ وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ

ئه وه شهیتانه کهت هاتوته لات؟ گوتم ئه ی پیغه مبهری الله ئایا من شهیتانم هه یه؟ گوتی به ئی. گوتم وه له گه ل هه موو مروقیک؟ گوتی به ئی. گوتم، وه له گه ل توش ئه ی پیغه مبهری الله؟ گوتی به ئی به لام الله یارمه تی دام تاوه کو بوو به موسلمان.

محمد پشتراستی ئه کاته وه که خو ی و هه موو موسلمانیک یاوه ریکی شهیتانیا ن هه یه. که واته به گویره ی ئه م ئایه ته بیت، محمد کافر بووه، وه هه موو موسلمانان کافرن.

جا دواتر الله اکبر یارمه تی محمد ده دات، تاوه کو شهیتانه که ی محمد موسلمان ده بیت، وه شهیتانه که ی فه رمانی چاکه به محمد ده کات.

به ئی موسلمانانی نازیز شهیتان موسلمان بووه.

چارهه: ئایه ته که ده لیت (شهیتان و دارودهسته که ی ئیوه ده بینین له شوینیک که ئیوه ئه وان نابین).

پرسیار؟ چۆن محمد و عومه ر و ابوهریره، هتد، شهیتانیا بینوووه؟

کامه یان درۆ ده که ن؟ الله و قورئان وه یان محمد؟

چه ند فه رمووده و ریوایه تیک که محمد و یاوه ره کانی جنۆکه و شهیتانه کانی بینوووه:

یه که م: شهوی جنۆکه.

له صحیح مسلم فه رمووده یه که هاتوووه که شهویکیان محمد له دۆله کانی ده وره به ری حراء ون ده بیته، به ره به یانیه کی به دیار ده که ویته وه و لی ده پرسن که له کوی بووه؟ له وه لامدا محمد ده لیت:

أَتَانِي دَاعِي الْجِنَّ فَذَهَبْتُ مَعَهُ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ

بانگیشه ری ئیسلامی جنۆکه کان هات و له گه ئی چووم و قورئانم بو جنۆکه کان خوینده وه.

وه محمد ده لیت، جنۆکه کان لیان پرسیم که چی حه لاله بۆیان که بیخۆن؟ محمد ده لیت پیم گوتن ئیسقان و پیسای ئاژهل.

ئىنجا محمد بە ياوهرە كانى دەلەيت: فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا فَإِنَّهُمَا طَعَامٌ إِخْوَانِكُمْ

نە كەن لە دوای پيسايکردن خۆتان بە ئىسق و پاشەپروى ئازەل پاك
بکەنەوہ چونکە ئەم دوو شتە خواردنى براکانتانن لە جنۆکە.

دووہم: پياوانىكى پروتى پىست رەشى جنۆکە سواری پىغەمبەر دەبن.

لە مجمع الزوائد و منبع الفوائد للهيثمى، رىوايەتيك هاتووہ بە اسنادىكى
صحيح كە ابن مسعود دەيگيرىتەوہ و دەلەيت:

شەويكىان لە گەل پىغەمبەر دەرچووم، هەيلىكى بە دەورەمدا كيشا و گوتى
لەم هەيلە مەيە دەرەوہ ئە گينا تيا دەچيت، دواتر پىغەمبەر گەرايەوہ، ئىنجا
ابن مسعود دەلەيت كۆمەلەيك پياو بە ديار كەوتن

كَانَهُمُ الرُّطُّ لَيْسَ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ وَلَا أَرَى سَوَاتِيهِمْ طَوَّالًا قَلِيلٌ لَحْمُهُمْ ، قَالَ:
فَأَتَوْا فَجَعَلُوا يَرْكَبُونَ رَسُولَ اللَّهِ وَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ يَقْرَأُ عَلَيْهِمْ، قَالَ عَبْدُ
اللَّهِ: فَأُرْعِبْتُ مِنْهُمْ رُعبًا شَدِيدًا، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ جَاءَ ثَقِيلًا وَجِعًا أَوْ يَكَادُ
أَنْ يَكُونَ وَجِعًا مِمَّا رَكِبُوهُ ، قَالَ : إِيَّيَّيْ أَجِدُنِي ثَقِيلًا

واتە، كۆمەلەيك پياوى "زط" ئەفرىقى كە جليان لە بەردانەبوو، وە
نيوگەليانم نەدەبىنى، وە دريژ بوون و گوشتيان كەم بوو، هاتن سواری
پىغەمبەرى اللە بوون، وە پىغەمبەر قورئانى بويان دەخويندەوہ، وە من زور
ترسام، ئىنجا پىغەمبەر قورس ببوو و ئازارى هەبوو بە هوى ئەوہى سواری
ببوون، وە گوتى هەست دەكەم لەشم قورس بووہ.

سیہم: محمد عفریت ده گریت:

له صحیح البخاری فہرموودہیک ہاتووه محمد دلّیت:

إِنَّ عَفْرِيَّتًا مِّنَ الْجِنِّ تَفَلَّتْ عَلَيَّ الْبَارِحَةَ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ الصَّلَاةَ فَأَمَكَّنِي اللَّهُ
مِنْهُ فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى سَارِيَةِ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُصْبِحُوا وَتَنْظُرُوا
إِلَيْهِ كَلُّكُمْ فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ: رَبِّ هَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ
بَعْدِي (ثايه تي ۳۵ سوورہ تي ص)

عفریتیک له جنوکه دوینی به پیشمدا رت بوو بوئووهی نویره کهم بریت،
الله دهسه لاتی به سه ریدا شکاند و گرتم، ویستم له یه کیک له ستوونه کانی
مزگه وتی ببه ستمه وه تاوه کو به یانی بوئووهی هر هه مووتان بیبینن، به لام
وته که ی سلیمانی برامم بیرهاته وه: خوداکه م دهسه لاتیکم پی ببه خشه که
هیچ که سیک له دوا ی من نه وه دهسه لاته ی نه بیت (ثايه تي ۳۵ سوورہ تي
ص)

چوارهم : شهیتان له عومه ری کوری خه تاب ده ترسیت.

له صحیح البخاری، ریوایه تیک هاتووه، محمد به عومه ری کوری خه تاب
ده لیت:

إِيَّهَا يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقَيْكَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجًّا قَطُّ،
إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ

ئەى كورى خەتاب، سوئند به وهى گيانمى به دهسته، شهيتان له هەر رېگايه ك تووشت بىت ئەوا رېگاي خوى ده گورپت و رېگايه كى تر ده گريت. شهيتان له الله نه ترساوه و ملكه چى فه رمانى الله نه بووه، به لام له عومهرى كورى خەتاب ده ترسپت.

به لام عومهر عومهره خو فشه نييه. سبحان الله.

وه له ئيسلامدا شهيتان و جنوكه ده توانن خويان به رجهسته بكن و نيكاحى ژنان و پياوانى موسلمان بكن.

ئەم بابەتە دە كريت چەندەها بەرگ پەرتوو كى لە سەر بنووسرپت، بە لام من لپره دا تەنھا ئاماژە بە قسە يە كى ابن تيمية شىخى سە لە فیه كان و شىخ الاسلام دە كەم، كە لە مجموع الفتاوى گوتوو يە تى:

وَصَرَعُهُمْ لِلْإِنْسِ قَدْ يَكُونُ عَنْ شَهْوَةٍ وَهَوَى وَعِشْقٍ كَمَا يَتَّفِقُ لِلْإِنْسِ مَعَ
الْإِنْسِ وَقَدْ يَتَنَاجَحُ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ وَيُولَدُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ وَهَذَا كَثِيرٌ مَعْرُوفٌ

وه زالبوونى جنوكه به سەر مروفا دا دە كريت به هوى شه هوهت و خوشه ويستى و ئيشقه وه بىت، ههروهك چون له نيوان مروفا و مروفا روودەدات، وه به هه مان شيوه دە كريت مروفا و جنوكه يە كتر بگين، وه منداليان ببىت، وه ئەوه زور ناسراو و زانراوه.

تو بلي موسلمانان سرووشتى كه ريان نه بىت؟ له ئيسلامدا كه ر شهيتان ده بينيت، وه تەنانەت ئەوه يان كرووه به ئيعجازى زانستى، وه دە لپن

شه پۆلى بينايى كه ر جياوازه له شه پۆلى بينايى مروّف، له بهر ته وه كه ر ده بينيت و مروّف نابيينيت.

واته شه پۆلى بينايى چاوه كانى محمد له شه پۆلى بينايى كه رى كردوو.

له صحيح البخارى و مسلم، فهرموودهيه كى محمد هاتوو هاتووويه تى:

إِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيْقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا."

ئه گهر گویتان له زه رينى كه ر بوو ئه وا په ناگه به نه بهر الله چونكه شه يتانى بينوو.

ئايه تى ۲۸-۳۰

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وه كاتيك ناپه سندهيه ك ده كه ين ده لپن باوك و باپيرانمان هه مان ريبازيان هه بووه، وه الله فه رمانى پيمان كردوو كه وابكه ين، (ئه ي محمد) بلى له راستيدا الله فه رمان به ناپه سه ندى ناكات، ئايا قسه يه ك له سه ر الله ده كه ن كه لى نزانن؟

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

ئەى محمد) بلى خودا كەم فەرمان بە راسترەوى دە كات، وه سىماكانتان ئاراستەى ھەموو شوئىنىكى كرنۆشبردن بكەن، وه بە پاكى بانكى (الله) بكەن، و ئاين (رۆزى قىامەت) ھەر بۆ ئەو (الله). ھەرۆك چۆن ئىوھى دەست پى كرددووه، دە گەرئىنەوھ.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُمْ مُّهْتَدُونَ

كۆمەئىك ھىدايەتكراو، وه كۆمەئىك گومراپى ھەق بووه بەسەريان، ئەوانە شەيتانىان جگە لە الله وەك ياوەر و پشتىوان بەخووه گرتووه، وه پىيان وايە كە رىنماپى كراون.

اللهى عەرەب و ئىسلام دەئىت:

القرطبى دەئىت "فاحشة" لەم ئايەتەدا، بە قسەى زۆربەى شرۆفەكاران بەماناى تەواف كرددنىان بە رووتى بە دەورەى كعبە دىت.

الطبرى دەئىت "فاحشة" لەم ئايەتەدا بە ماناى ئەوھ دىت:

كَانُوا يَطُوفُونَ بِالْبَيْتِ عُرَاءَ ، يَقُولُونَ : " نَطُوفُ كَمَا وَلَدَتْنَا أُمَّهَاتُنَا " فَتَضَعُ الْمَرْأَةُ عَلَى قَبْلِهَا النَّسْعَةَ أَوِ الشَّيْءَ ، فَتَقُولُ

الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْضُهُ أَوْ كُلُّهُ فَمَا بَدَا مِنْهُ فَلَا أُحِلُّهُ

عەرەب بە رووتى بە دەورەى كعبەدا تەوافيان دە كرد، وه دەيانگوت " بە رووتى تەواف دە كەين، ھەرۆك چۆن بە رووتى لە داىك بووین " كاتىك

ته و افه که یان ته و او ده کرد، پارچه په روږیه کی سپیان پیده درا و نیوگه لیان پې
داده پوښی.

ئیمرو هه نديکي یان گشتی به دیار که وتوو، نه وهی ئیمرو دیاره هیچیتر
حه لالی ناکه یین.

وه الطبری به رده و ام ده بیت و ده لیت: ده یانگوت باوک و باپیرانمان به
رووتی ته و افیان کردوو وه ئیمه ش وهک نه وان به رووتی ته و اف ده که یین و
له سهر ریگی نه وان ده روین و کار به سونه ته که یان ده که یین، وه الله
فرمانی پیمان کردوو و ابکه یین و ئیمه فرمانی الله جیبه جی ده که یین.

له وه لاما الله پیمان ده لیت: الله فرمان به م کاره ناکات که ئیوه به رووتی
به دهوره ی که عبه ته و اف بکه ن له کاتی عومره و حه جدا.

پرسیار؟ بوچی به رووتی به دهوره ی به رده رهشکه و که عبه ته و افیان
کردوو؟

الشهرستانی له الملل و النحل ده لیت:

له کاتی حه جدا، خه لکی دورگه ی عه رب، تقوساتیکی سه یریان ده کرد که
خویان له به رده رهشه که ده خشانده.

سید القمني له "الاسطورة و التراث" ده لیت:

به رده رهشه که له بنه ره ته وه سپی بوو، به لام به هو ی به ریه که و تنی به
خوینی سووری مانگانه ی ژنان رهش بوو، واته له سه رده می جاهیلی

تقوساتیک هه بوو که ژنان به بهرده که ئه نجامیان ده دا که بهرکه وتنی بهرده
رهشکه بوو به خوینی سووری مانگانه.

واته ژنان و پیاوان به رووتی ده سورانه وه به ده وره ی که عبه و بهرده
ره شه که، ئینجا نیوگه لیان له بهرده ره شه که ده خشاند بو ئه وه ی له و
گوناهانه پاکیان بکاته وه که به هوی نیوگه لیانه وه ئه نجامیان دابوو.

له صحیح الترغیب و صحیح الترمذی، فه رمووده یه کی محمد هاتوو که
گوتوو یه تی:

الحجرُ الأسودُ من الجنة، وكان أشدَّ بياضًا من الثلج، حتى سَوَدَّتْهُ خطايا
أهلِ الشُّركِ

بهرده ره شه که له به هه شته وه یه، وه سپیتر بوو له به فر، به لام گونا هه کانی
خه لکی موشریک ره شیان کرد.

ئایا ئه وه له رووی زانسته وه مومکینه؟ به ئی.

توخمه کانی به رد به ئاسانی کارلیک ده که ن له گه ل هیموگلووبینی خوین،
چونکه هیموگلووبین ئاسنی تیدایه، وه کاتیک ئاسن له گه ل توخمه کانی به رد
کارلیک ده کات ژهنگاوی و دواتر رهش ده بیته.

پرسیار؟ ئایا چۆن ده کریت ژنان نیوگه لی خویمان له ۷-۸ به ردی بچووک
خشانده بیته که هه ر دانه یه کی به قه د پشقلیکه؟

له سه رهتا بهرده ره شه که گه وره بوو، تاوه کو طاهر القرمطی له سالی ۳۱۷
له کاتی چه جدا هیژش ده کاته سهر که عبه و بهرده ره شه که لی ده کاته وه و بو
ماوهی ۲۲ سال له گه ل خویدا ده بیات بو به حرین.

له السیره الحلبیه و تاریخ الخلفاء للسیوطی، هاتووه که کاتیک له سالی
۳۳۹ بهرده ره شه که ده گیزنه وه بو مه ککه، محمد بن غزاعه بهرده که
ده بینیت و ده لیت:

تأملت الحجر الاسود وهو مقلوع، فإذا السواد في رأسه فقط، وسائره
ابيض، وطوله قدر ذراع

سهیری بهرده ره شه که م کرد به لیکراوه پی، تهنه پویه که ی رهش بوو، به لام
قه ده که ی سپی بوو، وه دریزیه که ی باسکیک بوو.

واته دریز بوو، سبحان الله.

الحاکم له المستدرک علی الصحیحین، ئاماژه به فهرمووده یه که ده کات که
محمد گوتوویه تی:

الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ يَمِينُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ صَافَحَهُ وَقَبَّلَهُ فَكَأَنَّمَا صَافَحَ اللَّهَ
وَقَبَّلَ يَمِينَهُ

بهرده ره شه که دهسته راستی الله یه له زه ویدا، هه رکه سیک ته وقه ی
له گه لدا بکات و ماچی بکات وه که ئه وه وایه له گه ل الله ته وقه ی کردبیت و
دهستی راسته ی الله ی ماچ کردبیت.

واته، به‌رده ره‌شه که له سه‌رده می محمد گه‌وره بووه، وه موسلمانان توانیویانه به‌ده‌ست بی‌گرن.

وه له صحیح الجامع فه‌رمووده‌یه کی محمد هاتووه که گوتوو‌یه‌تی:

إِنَّ مَسْحَ الْحَجْرِ الْأَسْوَدِ، وَ الرُّكْنَ الْيَمَانِيِّ، يَحُطُّانِ الْخَطَايَا حَطًّا

ده‌ست پیا هی‌نان به به‌رده ره‌شه که و زاویه‌ی یه‌مه‌نی گونا‌ه له ناو ده‌به‌ن به له‌ناو‌بردن (واته گونا‌ه ناهین).

به‌ردپه‌رستی کتوومت وه‌ک خو‌ی هاتوته ناو ئی‌سلامه‌وه، جاران نیو‌گه‌ل لی‌خشان‌دن بوو به‌لام ئی‌ستا ده‌ست لی‌دانه.

وه ته‌نانه‌ت ئه‌وپه‌رۆ سپیه‌ی موسلمانان له کاتی حه‌ج و عومره له خو‌یان لوول ده‌ده‌ن، هه‌مان په‌رۆیه که "حمس" له سه‌رده‌می جاهیلی به‌و خه‌ل‌کانه‌یان ده‌دا که به‌ رووتی ده‌سورانه‌وه دوای ته‌واو کردنی ۷ جار سورانه‌وه.

ئایه‌تی ۲۸-۲۹ ده‌ئیت:

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ، فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

چه‌ند به‌شیکه:

یه کهم: ئه‌ی محمد بلی خوداکه‌م فه‌رمان به راستره‌وی ده‌کات.

دووهم: سیماکانتان ئاراسته‌ی هه‌موو شوینییکی کرنۆشبردن (په‌رستگا) بکه‌ن و ئینجا به پاکي و دلسۆزی بانگی الله بکه‌ن چونکه رۆژی قیامه‌ت هه‌ر بۆ الله‌یه.

سپه‌هم: هه‌ر وه‌ك چۆن الله له‌سه‌ره‌تا ئیوه‌ی درووست کردووه به‌هه‌مان شیوه بۆ لای ئه‌و ده‌گه‌رینه‌وه له‌ رۆژی قیامه‌ت، جا کۆمه‌لیکتان به هیدایه‌تکراوی، وه کۆمه‌لیکتان به گومرایی، که به‌هه‌ق به‌سه‌ریدا جیبه‌جی کراوه، چونکه ئه‌وانه جگه له‌ الله شه‌یتانیان به یاوه‌ر و پشتیوانی خۆیان گرتبوو، وه پێیان وایه که هیدایه‌ت دراون.

الطبری له‌ جامع‌ البیان، سه‌باره‌ت به (وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ- وه سیماکانتان ئاراسته‌ی هه‌موو شوینییکی کرنۆشبردن {په‌رستگا} بکه‌ن) ناکوکی هه‌یه سه‌باره‌ت به ماناکه‌ی، وه ده‌لیت دوو قه‌ول هه‌یه:

یه کهم: به ئاراسته‌ی که‌عه‌.

دووهم: ته‌نها بۆ الله نه‌ك بۆ بت و خوداوه‌نده‌کانی دیکه‌.

ده‌قه‌ که ده‌لیت، (کل مسجد- واته هه‌موو شوینییکی کرنۆشبردن {په‌رستگا}، وه کاتیك ئه‌م سووره‌ته دابه‌زیوووه که سووره‌تی ژماره ۳۹ یه:

۱- نوێژ کردن بۆ موسلمانان فه‌رز نه‌کراوو.

۲- اللهی عه رب و ئیسلام ئەم ئایه تانه ی له په یوه ست به موشريك و بتپه رسته كان دابه زاندووه. واته فه رمان به موشريك و بتپه رسته كان ده كات كه رووی خو یان بکه نه هه موو شوینییکی کرنۆش بردن (په رستگا)، وه کرنۆش بو بته كان به ن.

سپهه م: "كل مسجد" واته هه موو شوینییکی کرنۆش بردن (په رستگا)، وه پیش ئیسلام به كه عبه گوتراوه "مسجد"، واته شوینی کرنۆش بردن (په رستگا) بو خوداوه نده كان. ئە گه ر مه به ست ته نها له كه عبه بووايه ئەوا ده بوایه ده قه بلیت:

وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ، نَهْكَ) عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ.

كه واته مه به ست له (وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ) چیه؟

مه به ست هه موو ئەو كه عبانه یه كه له دوورگه ی عه رب بوونیا ن هه بوو.

۲۳ كه عبه له دوورگه ی عه رب بوونی هه بوو، كه ۷ دانه یان له یه مه ن بوو.

ئەم ئایه ته پیمان ده ئیت، اللهی عه رب و ئیسلام، له سه ره تا دانیناوه به هه موو كه عبه كانی دوورگه ی عه رب.

ابن كثیر، سه باره ت به (كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ) ده ئیت، ابن عباس گوتوو یه تی پیغه مبه ر گوتوو یه تی خه ئك له رۆژی قیامه ت بو لای الله حه شر ده كرین به پپی په تی و رووتی و بی خه ته نه كراوی، ئینجا (ئایه تی ۱۰۴ سووره تی الانبیاء) ی خوینده وه كه ده ئیت، (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ)، واته

ههروهك چۆن له سه رهتای درووستکردن دهستان پیکرد ئەوا وهك جارانی
لی ده کهینه وه.

وه ئەم فهرموودهیه، له صحیح البخاری و صحیح مسلم هاتوو، که
محمد گوتوو یه تی:

يُحْشِرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلًا قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، النَّسَاءُ
وَالرِّجَالُ جَمِيعًا يَنْظُرُونَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا
عَائِشَةُ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ.

واته، خهك له رۆژی قیامهت به پێی پهتی و رووتی و بی خهته نه کراوی
حه شر ده کرین. عائیشه ده لیت، گوتم ئەهی پێغه مبه ری الله ژنان و پیاوان
به یه که وه، سهیری یه کتر ده کهن؟ پێغه مبه ر گوتی ئەهی عائیشه مه سه له که
زۆر له وه دژوار تره که سهیری یه کتر بکه ن.

واته بهم شیوه یه بۆ لای الله ده گه رینه وه ههروهك چۆن له سه رهتا وه
درووستی کردوون.

وه ئایه تی ۳۰ ده لیت، (فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ - كَوْمَهُ لَيْك
به هیدایهت کراوی وه کومه لیک به ههق گومرای کراون)، واته هه ندیک
ئیماندار و کومه لیک کفرن له رۆژی قیامهت.

وهك ئایه تی ۲ سووره تی الطغابن ده لیت:

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ

ئەو (الله) درووستی کردوون، هەتانه کافرە و هەتانه ئیماندار.

ئایەتی ۳۱

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ

اللهی عەرەب و ئیسلام دەئیت:

ئەو نەوێکانی ئادەم جوانکاریە کانتان لە گەڵ خۆتان بێن بۆ لای هەموو
شوێنیکی کرێشەردن (پەرستگا)، وە بخۆن و بخۆنەو و زێدەرۆی مە کەن،
لە راستیدا ئەو (الله) ئەوانەو خۆش ناوێت کە زێدەرۆی دە کەن.

ابن کثیر لە تفسیر القرآن العظیم دەئیت:

عەرەب بە رووتی تەوافیان دە کرد، وە الله فەرمان دە کات پێیان کە "زینە"
واتە پۆشاکە کانیان لە گەڵ خۆیان بێن بۆ داپۆشێ نیوگە لێیان.

وە دەئیت: زیاتر لە کەسێک لە ئەهلی سە لەف سە بارەت بە شوڤە کەو
گوتووێانە کە ئەم ئایەتە دابەزی لە سەر موشریکە کان کە بە رووتی تەوافیان
دە کرد.

الواحدی لە اسباب النزول دەئیت: ابن عباس گوتووێتی، کە خەلکی
عەرەب بە رووتی بە دەورەو کە عەبەدا تەوافیان دە کرد، وە شتیکی پێچە
ئاسایان بە نیوگە لێانەو دە بەست.

وه دهلّيت، (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا- بخون و بخونه وه به لام زيا له پيوست نا) واته لاي كه عبه بخون و بخونه وه.

ثابته تي ۳۲

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ.

ئهي محمد، بلّي كي زينته تي الله ي حرام كردوه؟ وه رزقه نايابه كان كه بو بهنده كاني فه راهم كردوه؟ ئهي محمد بلّي، ئهم زينته و رزقه نايابانه بو ئه وانه كه ئيمانين هيناوه له زياني دونيا، وه ته نها بو ئه وانه له روژي قيامته، وه بهم شيويه ثابته ته كانمان روونده كهينه وه بو خه لكانيك كه ده زانن.

ابن الجوزي، سه بارته به (زينة الله) دهلّيت، يه كيك له دوو شت ده گريته وه:

يه كه م: داپوشيني نيوكه ل.

دووه م: پو شاك.

وه سه بارته به (وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ- رزقي ناياب) الطبري دهلّيت: موشريكه كان له كاتي حه ج و عومره هه نديك خواردنيان له خويان حرام

ده کرد. که یاوهره کان و شروقه کاران ناکوکن سه بارهت به جوړی نهو
خواردنانه:

یه کهم: گهنمه شامی.

دووه م: شیرو چهوری و گوښی مهر.

سیهه م: خواردنی ده ریایی.

اللهی عه رهب و ئیسلام، وه لام ده داته وه و ده لیت هیچ خواردنیک حه رام
نییه ته نها گوښی به راز و خوین و ناژه لی مردوو نه بیت.

وهك ئایه تی ۵۹ سووره تی یونس ده لیت:

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ
لَكُمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

ئهی محمد بلی، ده بینین که نهو پرزقه ی الله به ئیوه ی داوه، نهوا
هه ندیکتان حه رام و هه ندیکتان حه لال کردوو؟ نهی محمد بلی، کی
مؤله تی پیتان داوه (که هه ندیک حرام بکهن)، وه یان درو به ناوی الله وه
ده کهن؟

وه سه بارهت به (قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ-
ئهی محمد بلی، نهو خورادنه نایاب و پوښاکانه بو ئیماندارانه له ژیانی
دونیایا، وه ته نها بو ئیماندارانه له قیامهت)

واته، الله هه چي خوښي دوتيا هه يه بو ئيمانداراني دروستکردووه، نهك بو كافره كان، وه هه موو ئه و خوشيانه له روژي قيامهت بو ئيمانداران ده بئيت، چونكه كافره كان ده چن بو دوزه خ.

هه ر له بهر ئه وه موسلمانان پئيان وايه هه موو زه وي، هي خو يانه وه كافره كان شايسته نين به ژيان. وه ك ابن كثير ده ئيت:

ئه ي محمد، به موشريكه كان بلي كه به ئاره زوي بو گه نيان شتانيك حه رام ده كه ن، بلي ئه و شتانه الله دروستيكردون بو كه سانيك كه له دوتيا باوه ر به الله و پيغه مبه ره كه ي ده هينن، وه له روژي قيامهت ته نها بو ئيماندارانه، وه هيچ كافريك تيايدا به شدار نابئيت چونكه به هه شت له كافره كان حه رام كراوه.

ئايه تي ۳۳

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

ئه ي محمد بلي، خودا كه م كاري ناپه سه ندي حه رام كردووه جا ئه وه ي ئاشكرايه و ئه وه ي نه ينييه، وه گونا ه وه ده سترريژي به بي هه ق، وه كاتيك شرك ده كه ن به الله به شتانيك كه هيچ ده سه لاتيكيان بو دانه به زيووه، وه قسه يه ك بكه ن له سه ر الله كه لي نازانن.

ابن الجوزي، سه بارهت به (قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ - بلي خودا كه م ناپه سه ندي حه رام كردووه)، ده لي 6 قه ول هه يه:

یه کهم: زینا، جا چ به ئاشکرا بیټ چ به نهیئی بیټ.

دووهم: دایک نکاح کردن.

سیههم: کور ژنی باوکی نکاح بکات.

چوارهم: به ئاشکرا واته زینا، به نهیئی واته تۆواوت له دهرهوه بیتهوه.

پینجههم: به ئاشکرا تهواف به رووتی، به نهیئی واته زینا.

شه شههم: گشتیه سه بارهت به هه موو سه ریچیه کان.

البغوی له معالم التنزیل ده ئیټ، ئەم ئایه ته واته: تهواف به رووتی (ئه وهی به ئاشکرا) تهوافی پیاوان به روژ، (ئه وهی به نهیئی) تهوافی ژنان به شهو.

وه ئامازه به فهرموودهیه کی صحیح البخاری ده کات، که محمد گوتوو یه تی:

لَا أَحَدَ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ فَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا أَحَدَ أَحَبُّ إِلَيْهِ الْمِدْحَةُ مِنَ اللَّهِ فَلِذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ

هیچ که سیک به قهه الله ههست به غیره ناکات، هه ره له بهر ئه وه ناپه سه ندی حه رام کردوو، جا ئه وهی به ئاشکرا ده کریټ یان ئه وهی به شاراوپی ده کریټ، وه هیچ که سیک به قهه الله ئاره زوو ناکات که پایدا هه ئبدریټ، له بهر ئه وه الله به خویدا هه ئیداوه.

(وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ)، واته بۆت ههیه به ههق دهستدریژی بکهیت، وه له ئیسلامدا، به هه موو شیوهیهك بۆت ههیه دهستدریژی بکهیته سهر كه سیك كه ناموسلمانه، تهنه ئه و كاتانه نه بیته كه له گه ئیسلام پهیمانی ههیه.

(وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا)، وه شرك كردنتان به الله به شتانیک كه هیچ دهسه لاتیکیان بۆ دانه به زیوو وهك بت.

ئایهتی ۳۴

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

وه بۆ هه موو میلله تیک کاتیکی دیاریکراو ههیه، وه هه رکه کاته که یان هات ئه و نه کاترمیریک دواده که ویت، وه نه کاترمیریک پیش ده که ویت.

ابن الجوزی له زاد المسیرده لیت، سه بارهت به (أَجَلٌ) دوو قهول ههیه:

یه کهم: سزادان

دووهم: زیان

الطبری له جامع البیان ده لیت، لهم ئایهته الله هه ره شه ده کات له موشریکه کان و ده لیت ئه گه ره له سه ر کاری ناپه سه ندیتان به رده وام بن و له سه ر شرکتان به رده وام بن، ئه و وهك ئه و میلله تانه تان لی ده کهم که قرم

کردن، جا ئه گهر کاتي سزادانتان هات ئهوا نه کاترميرنیک دوا ده که ویت وه نه کاترميرنیک پيش ده که ویت.

ئايه تي ۳۵-۳۶

يَا بَنِي آدَمَ **إِمَّا** يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي ۖ فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ئهي نه وه کاني ئادهم، يان پيغه مبه رانيک له خو تانه وه بو تان ديت که ئايه ته کاني منتان بو ده گيرپيته وه، ئه وسا ههر که سيک له خوا ترسا و خو ي چاک کرد، نه ترسي له سهر هه يه وه نه نيگه راني.

به لام ئه وانهي که نکولي له ئايه ته کانمان ده که ن و له ئاستيدا لووتبه رزي ده که ن ئه وانه ياوه راني دوزه خن، وه ئه وانه بو هه ميشه تيايدا ده ميننه وه.

هه له يه کي بهرچاوي ئه م ئايه ته ئه وه يه که ده لیت (إِمَّا) واته (يان) به لام له ئاياته که هه لبارده ي تر بووني نييه.

کاتیک (اما) واته (يان) له رسته دا به کارده هينريت، ئهوا به دنيا ييه وه رسته که يان قسه که ده بيت هه لبارده ي تيدا بيت. به لام له م ئايه ته هه لبارده نييه. وه مادام هه لبارده ي تيدا نييه ئهوا ده بوايه ئايه ته که به م شيوه يه بوايه:

يَا بَنِي آدَمَ سَيِّئَاتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي، نَهَكَ (إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ)

واته ئەى نەووە كانی ئادەم پێغەمبەرانیكتان بۆ دیت كە ئایاتە كانی منتان بۆ دەگیرنەووە.

وہ یان دەبیت لە شوینی (إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ)، واتە (یان بۆتان دیت) وشەى (أَلَمْ يَأْتِكُمْ)، واتە (ئەى بۆتان نەهات) بێت. كەواتە ئایەتە كە دەبیت بەم شیوەیە بێت:

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

واتە ئەى پێغەمبەرانتان بۆ نەهات لە خۆتان كە ئایەتە كانی منیان بۆ ئیووە دەگیرایەووە؟

وہ لە راستیدا بەم شیوەیەى دواى ئایەتەى ۱۳۰ سوورەتى الانعام هاتوووە كە دەلیت:

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

وہ ھۆیە كى تر كە ئایەتەى ۳۵ ھەلەى ئەمەى:

ئەم قورئانە بریار وایە بۆ محمد دابەزبیت، وە محمد دوا پێغەمبەرە، بەلام ئایەتە كە دەلیت:

ئەى نەووە كانی ئادەم یان پێغەمبەرانتان لە خۆتان بۆ دیت ئایەتە كانی منتان بۆ دەگیرنەووە.

واته چهندهها پیغمبهری تر له دوای محمد دین؟

وه ههروهها به کارهینانی (یَقُصُّونَ) ههلهیه و بو چیرۆك به کاردیت.

بو نموونه له ئایهتی ۳ سوورهتی یوسف هاتوو:

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ (ئیمه باشتترین چیرۆکت بو ده گێڕینهوه)، ده بیته له شوینی (یقصون) فهرمانی (یَتْلُونَ) بیته که به مانای گوتهوه دیت. ههوهك له ئایهتی ۷۱ سوورهتی الزمر هاتوو که ده لیت:

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ

ئه ی پیغمبهرانتان له خوۆتان بو نه هات که ئایهتهکانی منیان بوۆتان ده گوتهوه.

گرنگ ئه و ئایهته بهم شیوهیه، پیمان ده لیت که محمد دوا پیغمبهر نییه.

سه لاوات له دیداری محمد

ئینجا ده لیت (فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ - هه رکه سیك له خوا ترسا و خو ی چاک کرد ئه و نه ترسی له سه ره وه نه نیگه رانی).

واته هه رکه سیك که ئیمانی هینا به الله و پیغمبه ره که ی ئه و با له سزای روژی قیامهت نه ترسیت و پپووست ناکات نیگه ران بیته.

ئايه تي ۳۷

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ.

واته، كى له م كهسه سته مكارتره كه درۆ به ناوى الله وه ده كات، وه يان نكوڭى له ئايه ته كانى الله ده كات؟ ئه وانه به شى خوڭيان له په رتووك به ده ست هيناوه، تاوه كو كاتيك نيردراوه كانمان (فريشته) دڭن بو لا يان ده يان مريڭن ده لڭن: له كوڭ بوون كاتيك جگه له الله بانگيشه تان بو شتانىكى ديكه ده كرد، ده لڭن له ده ستمان چوو. ئه وانه شايه تياندا له سه ر خودى خوڭيان كه له راستيدا كافر بوون.

سه باره ت به (أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ - ئه وانه به شى خوڭيان له په رتووكه كه به ده سته هيناوه) ابن الجوزى له زاد المسير ده لڭت، ۷ قه ول هه يه:

يه كه م: ئه وهى له چاره نووس بوڭيان نووسراوه له خراپه و چاكه.
دووهم: به شيان له كاروكرده وه.

سيههم: ئه وهى له سه ريان نووسراوه له رڭنمايى و گومرايى.

چوارهم: ئه وهى له سه ريان نووسراوه له بژيوى و كار و ته مه ن.

پڭنجه م: ئه و ئه شكه نجه يه ي له سه ريان نووسراوه.

شه شه م: ئه وهى الله را يگه يان دووه له هه موو په رتووكه كان.

حه وته م: ئه وهى له په رتووك ئاماژه ي پڭكر دووه سه باره ت به سزادانيان.

ئڭنجا ابن الجوزى ده لڭت، سه باره ت به ماناى (الْكِتَابِ)، پڭنج قه ول هه يه:

۱-: تابلوی پاریزراو.

۲-: هه موو په رتووکه کانی الله (که دابه زاندووه).

۳-: قورئان.

۴-: په رتووکی کاروکرده وه کانیان.

۵-: قهزا و قهدهر.

الطبری له جامع البیان ده لیت، نه و به شهی که الله بویانی نووسیوو له تابلوی پاریزراو پیمان ده گات (له کاتی مه رگدا).

وه سه بارهت به (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيَّنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ) الطبری ده لیت: کاتیک فریشته کان دین بیانمرین و ریحیان بکیشن لییان ده پرسن: ها له کوی بوون، کاتیک بانگی شتیکی ترتان جگه له الله ده کرد و ده تانپه رست؟ له وه لامدا ده لین، ریگی الله مان ون کردبوو.

ئینجا الله ده لیت: نه وانه شایه تیان له سهر خویندا که نه وانه کفرن.

ثایه تی ۳۸-۳۹

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ، وَقَالَتْ أُوْلَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

(فریشته که) ده لیت: وه کو میله تانی تر له جنوکه و مروف برونه ناو ناگره وه، وه هر چند جاریک میله تیک ده چیته ناو ناگره وه، میله تی

خوشکی (واته ئه و میلله ته که ی له دۆزه خدایه)، نه فره تیان لی ده که ن،
 تاوه کو هه موویان به یه که وه له دۆزه خ کو دده بنه وه، ئینجا دوا میلله ت که
 چۆته دۆزه خه وه به وه ی که یه که میان چۆته دۆزه خه وه ده لیت:
 خودا که مان ئه وانه ئیمه یان گومرا کرد، ئازاره که یان له ئاگر چهند قات
 بکه وه، پییان ده گوتریت بو ههر هه مووتان ئازاره که چهند قاته به لام ئیوه
 نازانن، وه ئه و میلله ته ی یه که مجار له ناو ئاگر بوو به وه ی که له کو تایدا
 چۆته ئاگره وه ده لیت، ئیوه هیچ چاکه یه کتان به سه ر ئیمه نه بووه، ده
 ئیوه ش تامی ئازار بکه ن به هوی ئه و کارانه ی به ده ستان هیناوه.
 ره وانت شاد معروف الرصافی، له خۆرای نه تگوتوووه قورئان په رتووکی
 "قال" یه.

ده قه که روونه پیویست به تفسیر ناکات. جوین و مشتومر له نیوان
 میلله تانی ناو دۆزه خ درووست ده بیت. ههر یه کیکیان لومه ی ئه وه ی تر
 ده کات. هه رچه نده ده قه که جگه له گالته جاری شتیکی تر نییه.

ئایه تی ۴۰-۴۱

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ
 لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

واته: ئه وانه ی نکۆلیان له ئایه ته کانی ئیمه کرد و له ئاستیدا لووتبه رز بوون،
 نه ده رگا کانی ئاسمانیان لی ده کریتته وه، وه نه ده چنه به هه شته وه، تاوه کو
 وشتر به کونه ده رزیدا تیپه ر ده بیت، وه به م شیویه پاداشتی تاوانباران
 ده دهینه وه. بویان له دۆزه خ پیخه ف و له سه ریان دوکه ل و ئاگر هه یه، وه
 به م شیویه سه زای سته مکاران ده دهین.

ئايه تي ۰ ۴ وتەيە كى يسوع المسيحە، كە لە ئىنجىل مرقس ھاتووہ و نووسەرانى قورئان دزيويانە. يسوع المسيح (عيسا) دەئيت:

مُرُورُ جَمَلٍ مِنْ ثَقَبِ إِبْرَةِ أَيَسْرٍ مِنْ أَنْ يَدْخُلَ غَنِيٌّ إِلَى مَلَكُوتِ اللَّهِ

واتە: تىپەربوونى وشتر بە كونه دەرزی ئاسانترە لەوہى كە دەولەمەندىك بچیتە شانشینى خوداوە.

نووسەرانى قورئان تەنھا وشەى "دەولەمەند"يان گۆرپووە بۆ "تاوانبار".
وہ قورئان سەدەھا دەقى دزيووە لە شاعيرانى جاھىلى كە لە شوئىنى خۆيدا
ئاماژەيان پى دەكەين.

الطبرى لە جامع البيان دەئيت، نووسين و خوئندنەوہى جيا سەبارەت بەم
ئايەتە ھەبووە:

ابن مسعود لە قورئانە كەى نووسيبووى:

حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ الْأَصْفَرُ

تاوہ كو **وشتى زەرد** بە كونه دەرزی تىپەر دەبیت.

وہ ابن عباس و ابي بن كعب و سعيد بن جبیر، بەم شيوەيە
دەيانخوئندەوہ:

حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ

واتە: تاوہ كو گوريس بە ناو كونه دەرزی تىپەر دەبیت.

الطبرى، سەبارەت بەم ئايەتە دەئيت: اللہ گوتوويەتى ئەوانەى كە برۆا بە
بەلگە كانمان ناھيئن و پيادەى پيغەمبەرە كانمان ناكەن و لەبەرەمبەر بە
ئايەتە كانمان لووتبەرز بوون ، ئەوانە كاتيك دەمرن دەرگاكانى ئاسمان بۆ
رۆحە كانيان ناكريتەوہ.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم بۆ شروقهی ئەم ئایهته ئاماژه به
 فەرموودهیه کی دریزی محمد ده کات، که له مسند احمد و سنن ابن ماجه و
 سنن النسائی هاتوو که ده ئیت:

کاتیک فریشته کان رۆحی کافر ده کیشن، به رزی ده که نه وه بۆ ئاسمان، وه
 کاتیک به لای هەر فریشته یه که تپه ری ده که ن، ده ئین: ئەم رۆحه پیسه
 کییه؟ ده ئین فولانی کوری فولان، وه به ناشیرینترین ناو له ناوه کانی دونیای
 بانگی ده که ن، تاوه کو رۆحه که ی ده گه یه نن به ئاسمانی دونیا، ئینجا له
 ده رگا ده ده ن، به لام ده رگا نا کریتته وه، ئینجا پیغه مبه ر ئەم ئایه ته ی
 خوینده وه، (نه ده رگا کانی ئاسمانیان بۆ ده کریتته وه وه نه ده چنه به هه شته وه
 تاوه کو وشتر به کونه ده رزیدا تپه ر ده کات)، ئینجا الله ده ئیت، له
 "سجین-دۆزه خ" که له چینی خواره وه ی زهویه په رتوو که که ی بنووسن.
 فریشته کان رۆحه که ی به فریدان فری ده ده نه سجینه وه، (ته واو).
 له ئیسلامدا قه رارگه ی رۆحی کافره کان له چینی خوار خواره وه ی زهویه،
 (سجین) و له ویدا ئازار ده درین. ئەمه هه مان تپروانیی ئایینی
 فیرعه ونیه کانه، که پێیان وابوو مردوو ه کان بۆ "العالم السفلی" جیهانی
 ژیره وه ده چن.

ئینجا ئایه تی ۱ ۴ ده ئیت: ئەو کافرانه دۆزه خ پیخه فیان ده بیّت و ئاگره که ی
 داپۆشه ر (لیفه) یان ده بیّت.

ئیمام الماوردی له النکت و العیون سه باره ت به (وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ)
 ده ئیت، ۳ قه ول هه یه:

یه که م: داپۆشه ر (لیفه و به تانی).

دووهم: پۆشاک.

سیهه‌م: سیبه‌ر.

وه ده‌لیت، مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته: له‌ سه‌ریان ئاگر ده‌بی‌ت و له‌ ژیره‌وی دۆزه‌خن.

به‌لام ابن‌ الجوزی له‌ زاد‌ المسیر ده‌لیت، ۳ قه‌ول سه‌باره‌ت به‌ (عَواشِ) هه‌یه: لیفه‌ و دوکه‌ل و ئاگر.

نووسه‌ری قورئان هه‌ر به‌ راستی هونه‌ربازی کردوو‌ه له‌ وه‌سفی دۆزه‌خ.

ئایه‌تی ۴۲-۴۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

به‌لام ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هینا و کاری چاکه‌یان کرد، ئه‌رکیک به‌ هه‌ر خودیک ده‌سپیرین که له‌ تواناییدا بی‌ت، ئه‌وانه‌ یاوه‌رانی به‌هه‌شتن،

وه‌ رقی و کینه‌مان له‌ سینه‌کانیان لابرده‌، له‌ ژیره‌وه‌ چه‌نده‌ها رووبار ده‌رۆن وه‌ گوتیان سوپاس بو‌ الله‌ که ئیمه‌ی رینمایی کرد بو‌ ئه‌مه‌، وه‌ ئیمه‌ رینمایی نه‌ده‌کراین ئه‌گه‌ر الله‌ رینمایی نه‌کردینایه‌، وه‌ نیردراوه‌کانی الله‌ به‌ هه‌ق هاتن، وه‌ بانگ ده‌کرین: ئه‌وه‌ ئه‌و به‌هه‌شته‌یه‌ که به‌ میراتی به‌ده‌ستان هیناوه‌، به‌ هوی ئه‌و کارانه‌ی ده‌تانکردن.

ئەم دوو ئايەتە لە ئىزارە كەى عومەرى كورى خەتاب دەچن، وەك سەرچاوە ئىسلامىيە كان پيمان دەئین، لە سالى الرمادة، عومەرى كورى خەتاب ئىزارىكى لە بەردابووە كە لە ۱۰ پارچەى جياواز پىك هاتبوو.

ئەم دوو ئايەتەش بە هەمان شىوون، لە ۱۰ پارچەى جياواز پىك هاتوون:

پارچەى يە كەم: وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ئەوانەى باوەريان هيناو كارى چاكەيان كرد.

پارچەى دووهم: لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

ئىمە ئەركىك بە خودىك ناسپىرين مەگەر لە تواناي بيت.

پارچەى سىيەم: أَوْلِيكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

ئەوانە ياوهرانى بەهەشتن.

پارچەى چوارەم: هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ئەوانە تيايدا نەمرن.

پارچەى پىنجەم: وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ

وہ لە سینه كانيان هەر رق و كىنىك هەبوو لمان برد.

پارچەى شەشەم: تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

لە ژىريانەوہ رووبارە كان دەروون.

پارچەى حەوتەم: وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

وہ گوتمان سوپاس بو اللہ كە ئىمەى هيداىەتدا بو ئەمە.

پارچەى هەشتەم: وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ

وه ئيمه هيدايت نه ده دراين ته گهر الله ئيمه ي هيدايت نه كرايه.

پارچه ي نويم: لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

نيردراوه كاني خودا كه مان به هه ق هات.

پارچه ي دهيم: وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وه بانگران: ئه مه ته و به هه شته يه كه به ميرات به هو ي كاره كانتانه وه به دهستان هيناوه.

واي له م گالته جاريه، ئينجا ئيدعاش ده كه ن كه قورئان به لاغه يه.

ده كريت ئه م دوو ئايه ته به م شيويه كه پوختر و جوانتره دابريژرينه وه:

لَا نَكْفُ نَفْسَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِلَّا وَسَعَهَا أَوْلِيكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ وَتَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَنْزِعُ مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ وَ يَقُولُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ لَقَدْ

جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فهدانا وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

واته: ئيمه ئه ركيبك به خودي ئه وانه ي ئيمانان هيناوه و كاري چا كه يان
كردووه ناسپيرين مه گهر له توانايدا بيت، ئه وانه ياوه راني به هه شت و
رووبارانيك به ژيرياندا ده پروات وه تيايدا نه مرن.

وه رق و كينه له سينه كانيان لاده به ين، وه ده لپن سوپاس بو الله كه
هيدايتي دايين بو ئه مه، وه نيردراوانيكي به هه ق بو مان نارد و هيدايت
دراين، وه بانگ ده كرين ته وه ئه م به هه شته يه كه به ميرات له ريگاي
كاره كانتان به دهستان هيناوه.

سه بارهت به (لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا- وه ئهركيک به کهسه ئيمانداره کان دهسپيرين که بتوانن له تهستوی بگرن)، الشوکانی له فتح القدير دهئیت، واته ئهركيک به بهنده کان ناسپيرين تهنها ئهوهيان نهبيت که دهتوانن له تهستوی بگرن و دهتوانن ئهنجامی بدهن.

ئه م ئايه ته وهك ئايه تي ۱۸۵ سووره تي البقرة وايه که دهئیت:

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

الله ئاسانکاری بو ئيوه دهوئیت، وه نايه وئیت (ئهرك و خوداپه رستيتان) له سه ر قورس و گران بکات.

وه ئايه تي ۷۸ سووره تي الحج دهئیت:

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ

واته: وه له ئايندا هيچ تهنگزهيهك و گرانيه كي له سه ر دانه ناون.

له شروقه ي ئه م دهقه دا، الطبري له جامع البيان دهئیت:

خودا که تان له م ئاينه ي که خوداپه رستي پي ده که ن هيچ تهنگزهيه كي له سه رتان دانه ناوه، وای نه کردوو که ده رچوونتان نه بيت له م شتانه ي که له ريگايه وه تاقيده کرينه وه، به لکو بو تانی فراوان کردوو، به ته و به کردن له هه نديکيان رزگارتان ده بيت، و به که فارهت له هه نديکيان و به سزا له هه نديکيان، له بهر ئه وه له ئيسلامدا هيچ گونا هيك نيه که موسلمان ده يکات، ريگايه كي نه بيت بو ده رچوون و رزگار بوون له گونا هه که.

وه سه بارهت به (وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ- رِق و کينه مان له سينه کانيان لابرده)، الرازي له مفاتيح الغيب دهئیت:

(نزع) واته ده رکيشانی شتيک له شوينه که ي، وه (غل) واته رِق و کين

وه بو ئەم ئايه ته دوو شروقه ههيه:

يه كه م: واته ئه ورق و كينه مان لابرد كه به رامبه ر به يه ك هه يانبوو له ژيانى
دونيا.

وه ده ئيت، ههروهك على كورى ابي طالب گوتوويه تي: هيوادارم من و
عثمان و طلحة و الزبير، له وانه بين كه الله له قورئاندا له سهريان
گوتوويه تي: وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ

دووهم: مه به ست له م ئايه ته ئه وه يه كه پله كانى به ههشت جياوازن به
گويره ي ته واوى يان كه مو كورى كاره كانى ئيمانداران، وه الله هه سوودى له
دله كانيان ناهي ئيت به شيويه كه كه ئه وه كه سه ي پله يه كى نزمترى هه يه له
به ههشت هه سوودى به كه سيك نه بات كه پله يه كى به رزترى هه يه
(ته واو).

وه له صحيح البخارى، فه رمووده يه كى محمد صلعم هاتوو ه كه گوتوويه تي:

إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ حُبِسُوا بِقَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيَتَقَاصُونَ
مَظَالِمَ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا نُقُوا وَهَدُّبُوا أُذِنَ لَهُمْ بِدُخُولِ الْجَنَّةِ

واته: كاتيك باوه رداران له ئاگر رزگاريان بوو، له قهنته ره به ند ده كرين كه
ده كه ويته نيوان به ههشت و دوزه خه وه، ئينجا تو له ي ئه وه سته مه له يه كتر
ده كه نه وه كه له دنيا له يه كيان كر دووه، تا وه كو پاكوبه گه رد ده بنه وه ،
ئينجا مو له تيان ده دريت بچنه به هه شته وه.

ئهم ئايه ته به هه مان ماناي ئايه تي ٤٧ سووره تي الحجر ديت، كه ده ئيت:

وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

رق و کینه مان له سینه کانیاں لابرډ، بران و ږووله یه ک (به رامبه ر به یه ک)، له سهر قهره ویله دانیشتون.

سه باره ت به م ئایه ته ابن کثیر و الطبری و القرطبی ئامازه به ږیوایه تیکی علی کوری ابي طالب ده که ن، که له السنن الکبری للبيهقي هاتووه که ده ئیت: دواى ته و او بوونی شه ری و شتر "جمل" عمرانی کوری طلحة هات بو لای علی کوری ابي طالب، نه وه بوو علی به خیر هاینی کرد و لای خو ی داینا و گوتی: هیوادارم که الله من و باوکت وه که نه وانه لی بکات که له سه ریان گوتوویه تی: وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ (رق و کینه مان له سینه کانیاں لابرډ و بوون به برا و له سهر قهره ویله ږووبه ږووی یه ک دانیشتون).

له شه ری جمل که له نیوان عائشه و طلحة و الزیر له لایه ک وه علی کوری ابي طالب له لایه کی تر ږوویدا، هه زاره ها موسلمان ی تیدا کوژرا، یه کیک له وانه ی کوژرا طلحة بوو.

طلحة و الزیر و عائشه خه وارج بوون، چونکه دژ به علی، که وه که خه لیفه به یعه تی پیدرابوو، شه ریان کرد.

وه هه روه ها نه م ئایه ته ده ئیت (تَجْرِي مِنَ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ) نه و که سانه ی ئیمانداران و ده چنه به هه شت و الله ږوقین له سینه کانیاں لاده بات، چه نده ها ږووبار به ژیر پیکانیاندا ده روات.

ئینجا له ئایه ته که هاتووه، نه و ئیماندارانه ده ئین: زور سوپاس بو الله که هیدایه تی داین بو به ده سته یینانی به هه شت، خو ئیمه خو مان هیدایه ت نه ده کراین نه گهر الله پیغه مبه ری نه ناردا یه و هیدایه تی نه داباین.

ئىنجا دەنگىك دىت و پىيان دەلىت: ئەمە ئەو بەھەشتەيە كە بە ھۆى كار و كردهوہ چاكە كانتان بە ميرات بۆتان ماوہتەوہ.

خەيال بکہن: على كورى ابي طالب و عثمانى كورى عفان و طلحة بن عبیداللہ و الزير بن عوام و معاوية بن ابي سفیان بەيە كەوہ دینە بەھەشتەوہ، وە پاسەوانى دەرگای بەھەشت پىيان دەلىت:

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ (ئايەتى ۷۳ الزمر)

سلاوتان لىبىت و ياخودا بەخىر بىن، برۆنە ناو بەھەشتەوہ و بۆھەمىشە تىايدا خۆشى بکہن.

وہ الطبرى، ئامازەى بە فەرموودەيەك كرددوہ كە دەلىت:

ئىنجا "ولدانه كان" دەورەيان دەدەن و بەگەرمى و شۆروشەوقەوہ باوہشيان پىدا دەكەن. ئىنجا چەند ولدانىك رادەكەن و مژدە دەدەن بە حۆريە كان.

وہ رىوايەتە كە دەلىت: ولدانه كان ناوى دوانەى پياوہ كانيان دەھىن كە ھاتوونەتە بەھەشتەوہ، واتە:

ولدانه كانى على بە حۆريە كانى على دەلىن:

ھۆى كچى مژە كچى مژدە.

حۆريە كە دەلىت: كورە قوون لووس چى بووہ؟

ولدانه كە دەلىت: كچى مارە باب على كورى ابي طالب ھاتە ناو بەھەشتەوہ.

حۆريە كە دەلىت: بە چاوہ كانى خۆت بينيت (انت رأيتہ؟)

ولدانه که دهري ئه‌دی کوو، خو درۆت له گهر ناکه‌م، وه‌لاهی وه‌ بالاهی و تیلاهی به‌ چاوه‌کانی خوّم دیتم، ئه‌ها ئه‌توو ببینه‌ ببینه‌، واده‌زانی درۆیانی له‌ گهر ده‌که‌م.

ئینجا ریوایه‌ته‌ که ده‌ئیت: خوڤیه‌کان له‌ خوڤشیانه‌ خه‌ریکه‌ بفرن به‌لام ناتوانن له‌ ره‌شماله‌کانیان ده‌رچن و خوڤیان بێن بیانبین. چونکه‌ الله‌ گوتوو یه‌تی:

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ (ئایه‌تی ۷۲ سووره‌تی الرحمن)
خوڤیه‌کان قه‌تیسن له‌ ره‌شماله‌کان.

جا ریوایه‌ته‌ که ده‌ئیت: دین له‌ پشت ده‌رگای ره‌شماله‌که‌ له‌ دیوی ژووره‌وه‌ ده‌وه‌ستن و له‌ درزی‌کدا سه‌یر ده‌که‌ن (فیجئن حتی یقفن علی أُسْكَفَةَ الباب).

ئینجا علی بو‌ لای خوڤیه‌کانی و عثمان بو‌ لای خوڤیه‌کانی و هتد، دین. ریوایه‌ته‌ که ده‌ئیت له‌ ره‌شماله‌کانیان ده‌چنه‌ ژووره‌وه‌.

ئینجا کاتیک دینه‌ ژووره‌وه‌ ئه‌بله‌ق و ده‌بینن:

وَسُرُّ مَرْفُوعَةٌ، وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ، وَنَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ، وَزُرَابِيٌّ مَبْثُوثَةٌ (ئایه‌تی ۱۳-۱۶ سووره‌تی الغاشیة).

قه‌له‌ویره‌ی به‌رز و پیکی دانراو و سه‌رینی ریزکراو خوڤیه‌ له‌سه‌ر جیگای نه‌رم پالی داوه‌ته‌وه‌.

ده‌ئیت: له‌باوه‌شیان ده‌گرن و له‌گه‌ل یه‌ک له‌سه‌ر قه‌ره‌وێله‌کان داده‌نیشن ئینجا ده‌ئین:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

سو پاس بو الله که هیدایه تی داین بو ئه مه، وه ئیمه هیدایه ت نه ده دراین
ئه گهر الله هیدایه تی نه دابوواین له ریگی ناردنی پیغه مبه ران به هه ق.

ئایه تی ٤٤-٤٥

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ، الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
كَافِرُونَ

وه یاوه رانی به هه شت بانگی یاوه رانی دۆزه خ ده که ن (و پیمان ده لپن)، ئیمه
ئه وه مان به راستی به ده ست هینا که خودا که مان به لپنی پیمان دابوو، ئایا
ئیوه ئه وه تان به راستی به ده ست هینا که خودا که تان به لپنی پیمان دابوو؟
(دۆزه خیه کان) ده لپن به لپ. له نیوانیان بانگده ریک بانگ ده کات و ده لپت:
نه فره تی الله له سته مکاران بیت، ئه وانه ی که به رپه رچی ریگی الله یان
داوه ته وه و ریبازه که یان به خواروخچی ده ویت، وه ئه وانه له رۆژی کو تایی
کافرن.

ئه م دوو ئایه ته ده لپن که گفتوگو رووده دات له نیوان ئه و خه لکانه ی له
دۆزه خن وه ئه و خه لکانه ی له به هه شتن.

به هه شتیه کان بانگی دۆزه خیه کان ده که ن و ده لپن ئیمه ئه و به هه شته مان
به ده ست هینا که الله به لپنی پیمان دابوو، ئه ی ئیوه ئه و دۆزه خه تان
به ده ست هینا که الله به لپنی پیمان دابوو؟ دۆزه خیه کان ده لپن به لپ. ئینجا
ده نگیک دیت و ده لپت نه فره تی الله له کافره کان.

ئەوھى لە قورئان و سونەدا ھاتووە، دۆزەخ زۆر گەورەییە و پەنجەرەى نىیە،
وہ ئاگرە کەى بەرادەییەك بەھیزە کە کلپ دەدات، چۆن پیاوانى بەھەشت و
پیاوانى دۆزەخ توانیان پەيوەندى بگرن و قسە لە گەل یە کدا بکەن؟

لە صحیح مسلم، فەرموودەییە کى محمد صلعم ھاتووە گوتووویەتى:

يُوتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ
يَجْرُونَهَا

دۆزەخ لە رۆژى قیامەت دەھینریت ۷۰ ھەزار قوڵى ھەییە، وہ ھەر قوڵپیک
۷۰ ھەزار فریشتە رایدە کیشن.

واتە چوار بلیۆن و نۆسەد ملیۆن فریشتە دۆزەخ رادە کیشن.

وہ لە صحیح سنن ابى داود، فەرموودەییە کى محمد صلعم ھاتووە دەئیت:

أُذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلَكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ إِنَّ مَا بَيْنَ
شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ مَسِيرَةُ سَبْعِمِائَةِ عَامٍ

مۆلەتم پیدرا کە بۆتان باسى فریشتەییەك لە فریشتەکانى اللہ بکەم کە
عەرشیان ھەلگرتوووە، دوورى نیوان گوێچکە کەى بۆ سەر شانى ۵۰۰ سأل
رۆیشتنە.

ئىستا دەتوانن پیم بلین چۆن پیاوانى بەھەشت بانگى پیاوانى دۆزەخیان کرد
و قسەیان لە گەلیان کرد؟

ابن کثیر لە تفسیر القرآن العظیم، لە تفسیری (يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا)، واتە خەلك دوور دەخەنەوہ لە پیادە کردنى ریبازى اللہ و
شەریعەتە کەى، وہ ئەوھى پێغەمبەران ھیناویەتى، وہ دەیانەوئیت کە

رَبَّازِي اللَّهِ خَوَارُوخِيچ بَيْت و رِيك و رَاسْت نَه بَيْت بُو ئه وهِي هِيچ كه سِيك
به دوای نه كه ویت.

ئايه تي ۴۶-۴۹

ئەم چەند ئايه ته باسی خەلکانیک ده کات که چاکه و خراپه یان به رامبهره وه
له رۆژی قیامهت له سه ر ته پۆلکه یه که له چاوه پروانیدان، ئەم ته پۆلکه یه
ده كه ویته نیوان دۆزه خ و به هه شت. وه له کو تایدیدا الله ریگیان ده دات
بچنه به هه شته وه.

ئايه تي ۴۶ ده ئیت:

وَيَبِينُهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وه له نیوانیان (به هه شتی و دۆزه خیه کان) به ربه ستیک هه یه، وه له سه ر
ته پۆلکه پیاوانیک هه ن، که هه ردووکیان (به هه شتیه کان و دۆزه خیه کان) به
سیماکانیان ده ناسنه وه، وه بانگی یاوه رانی به هه شتیان کرد: سلاوتان لی
بیت. پیاوانی ته پۆلکه هیشتا نه چوونه ته به هه شته وه به لام ئاره زوو ده که ن.

ئايه تي ۴۷-۴۸ ده ئیت:

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ
جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

وه کاتیك چاوه کانیان وه رچه رخایه سه ر یاوه رانی دۆزه خ، گو تیان
خودا که مان له گه ل خه لکانیکی سته مکارمان دامه نی.

وه ياوه رانی ته پۆلكه بانگی پیاوانیکیان (کافره کان) کرد که به سیماکانیان دهیانناسن ، پییان گوتن: زۆریتان و لووتبهرزیتان سوودی نه بوو بووتان.

ئایه تی ٤٩

أَهْلُؤَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ئایا (ئیوهی کافر) سویندتان بو ئهوانه (پیاوانی ته پۆلكه که) دهخوارد که بهزهپی الله بهدهست ناهینن؟ (به پیاوانی ته پۆلكه دهگوتریت) برۆنه بهههشتهوه، نه ترستان لهسه رههیه، وه نه نیگه ران بن.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به وشه ی (أَعْرَافٍ) ده ئیت:

ئهم سووره ته ناوی لیئراوه "الاعراف" به هوی بهرزی شوینه که وه. ابن عباس گوتووویه تی: "الاعراف" دیواریکه له نیوان بهههشت و دۆزهخ که پۆپهیه کی ههیه وهک پۆپنه ی که له شیر، وه ابو هریره گوتووویه تی "الاعراف" چیایه که له نیوان بهههشت و دۆزهخ، وه خه لکانیک له سه ر لوتکه ی چیاکه ن که به شیوهیه که له پۆپنه ی که له شیر ده چیت. وه زمانانان گوتووویانه "الاعراف" لای عه ره ب به مانای هه موو شوینیکی زهوی دیت که بهرزه. تاکه که ی "عُرف" ه و کۆیه که ی "اعراف" ه.

السیوطی له الدر المنثور ده ئیت، چهند بوچوونیک ههیه سه بارهت به وشه ی "الاعراف":

یه کهم: پیی ده گوتریت "الاعراف" چونکه خه لکه که ی خه لکی بهههشت و خه لکی دۆزهخ ده ناسنه وه.

دووهم: "الاعراف" دیواریکه له نیوان بهههشت و دۆزهخ.

سیھەم: "الاعراف" شوینیکیه که بال ده کیشیت به سەر دۆزه خ و بههشت.

چوارەم: "الاعراف" بهر بهستیکیه له نیوان بههشت و دۆزه خ.

پینجەم: "الاعراف" ته پۆلکه یه له شیوهی پۆنه ی که له شیر.

ئیمام الماوردی له النکت و العیون ده لیت:

قَالَ أُمِّيَّةٌ بِنُ أَبِي الصَّلْتِ

وَأَخْرُونَ عَلَى الْأَعْرَافِ قَدْ طَمِعُوا بِجَنَّةٍ حَفَّهَا الرُّمَانُ وَالْخَضِرُ

وَهَذَا وَإِنْ كَانَ شِعْرًا جَاهِلِيًّا وَحَالُ الْأَعْرَافِ مَنْقُولٌ عَنْ خَبْرٍ يُرْوَى فَيَحْتَمِلُ
أَمْرَيْنِ: أَحَدُهُمَا: أَنْ يَكُونَ أُمِّيَّةٌ قَدْ وَصَلَ إِلَى عِلْمِهِ مِنَ الصُّحُفِ الشَّرْعِيَّةِ.
وَالثَّانِي: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ قَدْ أَنْطَقَ بِهِ أُمِّيَّةً إِلَهَامًا لِتَصْدِيقِ مَا جَاءَ بِهِ الْقُرْآنُ.

ده لیت، ئومه یه کوری الصلت له شیعریکیدا گوتوو یه تی:

وه هه ندیکی دیکه له سەر "الاعراف" ن و ئاره زوو ده که ن به بههشتیک که دهوره دراوه به درهخته کانی هه نار و به سه وزه ن.

وه ئه مه له گه ل ئه وه ش شیعریکی جاهیلیه، وه چۆنیه تی گوێزانه وه ی هه وائی "الاعراف" دوو ئه گه ر له خۆیه وه ده گریت:

یه که میان: ئومه یه به م زانسته گه یشتوو له په رتوو که شه رعیه کان.

دوو ه میان: الله ئیلهامی به ئومه یه داوه که قسه له سەر شتیک بکات که دواتر له قورئان دایبه زینیت.

واته: به کوردی و به کورتی محمد و نووسه رانی قورئان له شیعری شاعیریکی جاهیلیان وه رگرتوو ه. وه محمد ده یه ها وه بگره سه ده ها ده قی قورئانی له شیعه ره کانی ئومه یه کوری الصلت وه رگرتوو ه.

له صحيح مسلم و مسند احمد، ريوايه تيك هاتووه كه الشريد دهليت:
 قَالَ رَدِفْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ " هَلْ مَعَكَ مِنْ شَعْرِ
 أُمِّيَّةِ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ شَيْئًا " . قُلْتُ نَعَمْ قَالَ " هِيهِ " . فَأَنْشَدْتُهُ بَيْتًا فَقَالَ "
 هِيهِ " . ثُمَّ أَنْشَدْتُهُ بَيْتًا فَقَالَ " هِيهِ " . حَتَّى أَنْشَدْتُهُ مِائَةَ بَيْتٍ .

رؤيكيان له گه ل پيغهمبهر بووم به سواری ولاغ، پيغهمبهر گوتی: هيچ
 شيعريكي نوميه كوري الصلت لايه؟ گوتم به لي، گوتی بلي، دهليت نه وه
 بوو به يتيكم بوي گوت، پيغهمبهر گوتی زياتر، ئينجا به يتيكي ترم بو
 خوینده وه، گوتی زياتر، تاوه كوسه د به يتم بوي خوینده وه.

وه ابن حجر له الاصابة دهليت: وه هاتووه كاتيك الشريد شيعری نوميه ی
 بو پيغهمبهر خوینده وه، پيغهمبهر گوتوويه تی:

آمَنْ شِعْرُهُ وَكَفَرَ قَلْبُهُ

شيعره كانی ئيمانان هيناوه به لام دلي كافر بووه.

وه له صحيح البخاری فهرمووده يه ك هاتووه محمد گوتوويه تی:

وَكَادَ أُمِّيَّةُ بْنُ أَبِي الصَّلْتِ أَنْ يُسْلِمَ

نوميه كوري ابي الصلت خهريك بووه موسلمان بيت.

به لام نه و كه سه ی كه محمد سه رسامی شيعره كانی بووه و شيعری لي
 بردووه و كردوويه تی به ئايه تی قورئان، هوکاری دابه زینی ئايه تی ۱۷۰ نه م
 سووره ته پيمان دهليت، كه كه سيكي شهيتانی بووه:

وه ئايه تی ۱۷۰ سووره تی الاعراف دهليت (وَإِتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا
 فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ - وه نه ی محمد هه والی نه و

که سه یان پي بلي که نایه ته کانی خو مان پي گه یاند به لام خو ی لي به دوور گرت، وه شهیتان به دواي کهوت ئینجا له سه رلیشیواوان بوو).

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له القران العظیم و الواحدی له اسباب النزول ده ئین:

ابن مسعود و عبدالله بن عمرو و ابن عباس گوتوو یانه ئەم نایه ته سه بارهت به ئومه یه کوری ابي الصلت دابه زیوو.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت، جابر بن عبدالله گوتوو یه تی:

پرسیار له پیغه مبهری الله کرا سه بارهت به و که سانه ی که چاکه و خراپه یان به رامبه ره؟ پیغه مبه ر گوتی " أَوْلَئِكَ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ ، لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَظْمَعُونَ " ئەوانه یاوهرانی ته پۆلکه ن، وه نه چوونه ته ناو به هه شته وه، به لام ئاره زوو ده که ن بچن.

واته که سانیک که موسلمانن و چاکه و خراپه یان به رامبه ره، الله له رۆژی قیامهت له سه ر ته پۆلکه یان داده ئیت که ده که ویتته نیوان به هه شت و دۆزه خ. وه ئەو خه لکانه ده توانن پیاوانی به هه شت ببینن که له چ خوشیه کدا ده ژین: حۆریه و غلمان و ولدان و شراب و میوه و هتد وه ههروه ها خه لکانی دۆزه خیش ده بینن که له ناو ئاگر چ ئەشکه نجه یه ک ده بینن.

وه نایه ته که ده ئیت (يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ – هه ردووکیان به سیماکانیان ده ناسنه وه)، واته پیاوانی ته پۆلکه، ئیماندارانی به هه شت و کافره کانی دۆزه خ به سیماکانیان ده ناسنه وه. وهك نایه تی ۱۶۰ سووره تی ال عمران ده ئیت:

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ

له رۆژی قیامت هه‌ندیك سیما سپی ده‌بن (به‌هه‌شتیان)، وه هه‌ندیك
سیما ره‌ش ده‌بن (كافره‌كان).

ئایه‌تی ۵۰-۵۱

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ
اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ، الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَعَزَّوْهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

اللهی عه‌رب و ئیسلام له گالته‌جاریه‌که‌ی به‌رده‌وام ده‌بیت و ده‌لێت:

وه‌ پیاوانی دۆزه‌خ بانگی پیاوانی به‌هه‌شت ده‌که‌ن و ده‌لێن: توخوا هه‌ندیك
ئاو یان هه‌ندیك له‌و رزقه‌ی الله‌ پێی داون بمانده‌نی، له‌ وه‌لامدا پیاوانی
به‌هه‌شت ده‌لێن: الله‌ له‌ کافره‌كان حرامی کردووه‌، ئه‌وانه‌ی ئاینه‌که‌یان به‌
گالته‌ و گه‌پ وه‌رگرتبوو وه‌ ژیا‌نی دونیا بیئاگای کردبوون. (الله‌ ده‌لێت)،
ئیمه‌ش ئیمرو فهرامۆشیان ده‌که‌ین، هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وان ئه‌م رۆژه‌یان
فهرامۆش کردبوو و به‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ بروایان نه‌ده‌هات.

چه‌ند تیبینییه‌ک سه‌باره‌ت به‌م دوو ئایه‌ته‌:

یه‌ که‌م: ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ پێمان ده‌لێن که‌ له‌ نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ
دیوارێک هه‌یه‌، وه‌ دیواره‌که‌ ده‌لاقه‌ی کونی تیدایه‌، وه‌ له‌ رێگی
ده‌لاقه‌که‌وه‌، پیاوانی به‌هه‌شت و پیاوانی دۆزه‌خ گفتوگو ده‌که‌ن.

پیاوانی دۆزه‌خ ده‌لێن ترلم برلم برلم برلم حول حول، پیاوانی به‌هه‌شت
ده‌لێن برلم برلم برلم ترلم حول حول: ئه‌ری تۆزیک ئاومان بده‌نی
بیخۆینه‌وه‌، وه‌ تۆزیک له‌ میوه‌ و گوشتی بالنده‌ی به‌هه‌شت بیخۆین، خو
ئه‌گه‌ر کرا به‌ ده‌لاقه‌که‌ حۆریه‌کمان بو‌ بنیرن بو‌ ئه‌وه‌ی سه‌مامان بو‌ بکات و

گۆرانیمان بۆ بلیت، گویمان له دهنگیانه که گۆرانی دهلپن دهنگیان گه لهك
خۆشه.

له وهلامدا پیاوانی بهههشت دهلپن برۆن نانه جیبی نارهسهن، نییه، چونکه
الله له کافره کانی حه رام کردوو.

ئه ی مروّف بروات بهم گالته جاریه بیّت!

دووهم: ئایه تی دووهم وهسفی ئه و کافره دۆزه خیانه دهکات و دهلیت:

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الدُّنْيَا فَاَلْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا
نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

ئه و کافرانه ی که دینه که یان (ئیسلام) به گالته و گه پ وهرگرتبوو.

ئایا ئیسلام ئایینی کافره کانه؟ چونکه دهقه که دهلیت کافره کان دینه که یان به
گالته و گه پ وهرگرتبوو؟

ئه وه هه له یه کی کوشنده ی قورئانه. دهقه که ده بیّت بهم شیوه یه بیّت

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُ لَهْوًا وَلَعِبًا وَهِيَ الْآيَاتُ الَّتِي اتَّخَذُوا دِينَكُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا

واته ئه و کافرانه ی که دینه که ی (الله) یان به گالته و گه پ وهرگرتبوو، وه یان
ئاینه که ی ئیوه یان (موسلمانان) به گالته و گه پ وهرگرتبوو.

وه مه تی ئایه ته که پیمان دهلیت که مه به ست له ئاین له م دهقه دا، ئایینی
ئیسلامه، چونکه دواتر دهلیت (وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ- وه به
ئایه ته کانمان بروایان نه دههات).

وه ههروه ها ئایه تی ۵۱ ته واوکه ری کۆتای ئایه تی ۵۰ یه که پیاوانی
بهههشت به کافره کانی دۆزه خ دهلپن:

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَيَّ الْكَافِرِينَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا

گوتیان: له راستیدا الله له کافره کانی حه رام کردوو، ئه وانهی که
ئاینه که یان به گالته و گهپ وهرگرتبوو.

وه ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

ئینجا الله وه سفی کافره کان ده کات که چون ئاینه که یان به گالته و گهپ
وهرگرتبوو.

ئینجا اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت:

فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا

ئیمهش ئیمرو ئه و کافرانه فه رامۆش ده که یان ههروهک چون ئه وان دیداری
ئه م پۆزه یان فه رامۆش کردبوو.

له صحیح مسلم فه رمووده یه که هاتوو محمد صلعم گوتوو یه تی، له پۆزی
قیامهت کاتیک کافر له دیداری خودا وهندی عه ره ب و ئیسلام ده بیت، پئی
ده لیت:

فَيَقُولُ أَيُّ قُلُومٍ أَلْمَ أَكْرِمَكَ وَأَسْوَدَكَ وَأَزَوَّجَكَ وَأَسَخَّرَ لَكَ الْخَيْلَ وَالْإِبِلَ
وَأَذَرَكَ تَرَاسُ وَتَرْبَعُ فَيَقُولُ بَلَى قَالَ فَيَقُولُ أَفَظَنَنْتَ أَنَّكَ مُلَاقٍ فَيَقُولُ لَا
فَيَقُولُ فَإِنِّي أَنَسَاكَ كَمَا نَسَيْتَنِي

ئه ی فولان ئایا ریزم لیت نه گرت و نه مکردیت به کو یخوا و ژنم بۆت
نه هیئا و ئه سپ و وشترم بۆت دهسته مۆ نه کرد و وام نه کرد که ببیت به
گه وره پیاوی خیله که ت؟ کافره که ده لیت: به ئی، الله ده لیت ئایا پیت و ابوو
که له دیدارم ده بیت؟ کافره که ده لیت: نه خیر، الله ده لیت: منیش
فه رامۆشت ده که م ههروهک چون تو منت فه رامۆش کرد.

ئايه تي ۵۲-۵۳

اللهى عه رهب و ئيسلام به رده وام ده بيت و ده لئيت:

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا
نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

وه په رتوو كيكمان بويان هي ناوه كه روونمان كردو ته وه و خو مان پي ده زانين
كه رينمايي و به زه ييه بو خه لكانيك كه ئيمان ده هين.

ئايا ته نها چاورپي شروفه كه ي ده كه ن كه روژيك شروفه كه ي ديت، وه
ئه وانه ي كه پيشووتر فه راموشيان كرد بوو ده لپن نيردراوي خودا كه مان به
هه ق هات، ئايا كه سيك هه يه له تكا كه ران كه تكامان بو بكات، وه يان
بمانگيرنه وه بو ئه وه ي كار يك بكه ين جيا بيت له وه ي ده مان كرد، ئه وانه
خويان دوړاند و به هو ي دروكانيان خويان گومرا كرد

ابن الجوزي له زاد المسير سه باره ت به ئايه تي ۵۲ ده لئيت:

واته: قورئانمان بويان هي ناوه كه تيايدا هه ق و باتلمان روونكردو ته وه، وه
تيايدا چه لال و چه رامان جيا كردو ته وه.

وه سه باره ت به (عَلَىٰ عِلْمٍ- له سه ر بنه ماي زانين) ده لئيت، دوو قه ول
هه يه:

يه كه م: به زانيني ئيمه روونكراوه ته وه.

دووه م: به ئاگاداري و زانيني ئيمه دابه زيووه.

ئىمام الماوردى له النكت و العيون سه بارهت به (فَصَلَّنَاهُ عَلَيَّ عِلْمٍ-
جيامان كردۆته وه له سه ر بنه ماى زانين) ده ئىت، دوو قهول هه يه:

يه كه م: حه لال و حه راممان تيايدا روونكر دۆته وه.

دووهم: تيايدا هيدايهت و گو م راييمان جيا كردۆته وه له سه ر بنه ماى پاداشت
و سزا.

ابن كثير سه بارهت به (فَصَلَّنَاهُ عَلَيَّ عِلْمٍ) ده ئىت، واته به ئاگادارى ئيمه
تيايدا جيا كراوه ته وه، وه ده ئىت، ههروهك الله له ئايه تي ۱۶۶ سووره تي
النساء گو توويه تي: اللهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ واته الله شايه تي
دهدات به وهى بو ت دابه زيووه، وه به ئاگادارى خو ي دايبه زان دووه.

وه وهك ئايه تي ۱ سووره تي هو د ده ئىت:

كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

په رتوو كيك ئايه ته كاني مو حكه م كراون، ئينجا له لايه ن ژيرمه ندى شاره زاوه
(واته الله) ئاياته كاني روونكراونه ته وه.

الطبرى له جامع البيان ده ئىت:

واته به ئاگه دارى ئيمه ئايه ته كاني روون كراونه ته وه.

سه بارهت به ئايه تي ۵۳ الطبرى له جامع البيان ده ئىت:

(هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ)، واته ئايا ئه و مو شريكانه كه نكو ئى له نيشانه كاني
الله ده كه ن و ديدارى له رو ژى قيامهت پهت ده كه نه وه، چاوه رى ده كه ن
تا وه كو ئازار و ئه شكه نجه ي الله ده بينين و له دۆزه خدا ده سوو تي ئيرين.

(يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ)، الطبرى ده ئىت، واته ئه و
رو ژه ي كه سزا كه ي دى ت ئه وان ه ي پيشوو كه رو ژى قيامه تيان فه رامو ش

کردبوو و بروایان پیی نه بوو ده لاین (قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ) نیردراوه کانی خودا که مان له دونیا به هه ق هاتن (به لام ئیمه برومان پیمان نه هینا)، ئینجا ده لاین (فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ)، واته ئایا که سیک له تکاران هه یه تکمان بو بکات لای الله که لیمان خوش بیت، وه یان بمانگیریتته وه بو ژیانی دوونیا، وه کاروکرده وه یه که بکه یین که جیا بیت له وهی کردوومانه؟ الله ده لیت (قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ)، ئه وانه خویمان دوراند، وه به هوی دروکانیان خویمان تووشی گومرایی کرد.

ئایه تی ۵۴

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

ئه وه خودا که تانه الله، که ئاسمانه کان و زهوی له شهش رۆژدا درووست کردوه، ئینجا له سه ر تاج و تهخت دانیشته، رۆژ به شه و داده پۆشیت، به ریکوپیکی به دوایدا دیت، وه خۆر و مانگ و ئه ستیره کان رامهاتوون به فه رمانه که ی، ئایا ئه ی درووستکردن و بریاردان بو ئه و نییه؟ الله پیرۆزه خودای جیهانه کان.

سه بارهت (سِتَّةِ أَيَّامٍ- شهش رۆژ) موفه سیره کان ده لاین:

السعدی له تفسیر کلام المنان ده لیت، یه که م رۆژ یه که شه ممه بوو و شه شه م رۆژ هه یینی بوو.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت، الله پیمان راده گه یه نیت، که ئه و جیهانه ی به ئاسمانه کان و زهوی و ئه وه ی نیوانیان به شهش رۆژ درووست

کردوو، ههروهك چۆن له چهندهها ئايهتي قورئان هه مان شتي پيمان
راگه ياندوو، وه شهش رۆژه كه بریتين له يه كشه ممه و دووشه ممه و
سيشه ممه و چوارشه ممه و پينجشه ممه و ههيني، وه له م شهش رۆژه دا
هه موو مه خلوقات درووست کران به ئاده ميشه وه.

الطبری له جامع البيان ده ئیت: ئاسمانه كان و زهوی له شهش رۆژ
درووست کردوو: رۆژه كان يه كشه ممه و دووشه ممه و سيشه ممه و
چوارشه ممه و پينجشه ممه و ههيني.

القرطبي له الجامع لاحكام القران و البغوی له معالم التنزيل هه ستیان به
فه ئته ی ئه م ده قه ی قورئان و ده قه كانی هاوچه شن کردوو، له بهر ئه وه
ده ئین:

به ر له درووستکردنی گهردوون نه خۆر هه بووه وه نه ئاسمان، كه واته الله
مه به ستي رۆژی خۆيه تي، وه رۆژيک لای الله به قه د هه زار سالی ئيمه يه.
وهك ئايه تي ٤٧ سووره تي الحج گوتوو يه تي:

وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

وه رۆژيک لای خوداکه ت وهك هه زار ساله كه ئيوه ده يژميړن.

واته الله ی ئيسلام له کاتدا ده ژييت.

وه هه ر شتيك له کات و شويندا بووني هه بيت ئه وا درووست کراوه و
ناکريت درووستکه ر بيت.

الرازی له مفاتيح الغيب ٣١ لاپه رهی سه باره ت به شروقه ی ئه م ئايه ته
نوسيووه، وه زۆر هه ولى داوه پينه ی بکات به لام بوى نه کراوه، وه له
کو تاييدا گوتوو يه تي:

به لَام له سهر مه زهه بی ئیمه " الاشاعرة " مه سه له که له گشتدا ئاسانه و
 روونه، چونکه الله شتیک ده کات که خوئی دهیه ویت و حوکمیک ده کات که
 خوئی ویستی له سهره، وه هیچ ریگریهک نایه ته ری له ههر بابه تیک له
 بابه ته کان.

واته الله به شهش رۆژ جیهانی درووستکردوه.

الجلالین ده لێن، شهش رۆژ له رۆژه کانی دونیا، به لَام به هوی ئه وهی خۆر
 نه بووه ئه وا به قهه د رۆژه کانی دونیا.

الشوکانی له فتح القدير ده لیت، رۆژی یه کهم یه که شه ممه بوو و رۆژی
 شه شه م هه ینی بوو.

محمد له فه رمووده یه کی صحیح که له مسلم و مسند احمد و صحیح ابن
 خزیمه هاتوه ده لیت:

خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ التُّرْبَةَ يَوْمَ السَّبْتِ وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ وَخَلَقَ
 الشَّجَرَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ وَخَلَقَ النُّورَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ
 وَبَثَّ فِيهَا الدَّوَابَّ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَخَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ
 الْجُمُعَةِ فِي آخِرِ الْخَلْقِ وَفِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ فِيمَا بَيْنَ الْعَصْرِ
 إِلَى اللَّيْلِ

واته الله له رۆژی شه ممه خوئی (زهوی) درووستکرد، وه رۆژی یه که شه ممه
 چپای تیادا درووستکرد، وه له رۆژی دوو شه ممه دره ختی تیادا درووستکرد،
 وه له رۆژی سی شه ممه زیانبه خشه کانی تیادا درووستکرد، و له رۆژی
 چوار شه ممه روونای درووستکرد، وه رۆژی پینج شه ممه زینده وارانی تیادا
 بلاوکرده وه، وه ئاده می له رۆژی هه ینی له دوا ی عه سر، له نیوان عه سر و
 شه وه له دوا کاتز می ره کانی هه ینی درووستکرد.

به گویرهی ئەم فەرموودهیه هه‌موو مه‌خلووقات به ۷ رۆژ درووستبوون، به‌لام له ئیسلامدا ئاساییه که فەرمووده پێچه‌وانه‌ی ئایه‌تی قورئان بێت .

وه ئه‌وه‌ی سه‌یره له‌م فەرمووده‌یه دره‌خت دوو رۆژ پێش رووناکی درووستکراوه، وه دره‌خت ناژی ته‌گه‌ر رووناکی بوونی نه‌بێت.

بۆ محمد دره‌ختی کردۆته رۆژی سه‌په‌م له‌ دوای خوڵ و چیا، وه خستویه‌تیه پێش زینده‌وه‌ر و گیاندار درووستکردن؟

زانبوویه‌تی که ئازهل بۆ خواردن پێویستیان به‌ گژ و گیا هه‌یه .

به‌لام الله ئاده‌می به‌ په‌له‌ په‌ل درووستکردوو، وه‌ک ئایه‌تی ۳۷ سووره‌تی الانبیاء ده‌لێت:

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ

مروّف به‌ په‌له‌ په‌ل درووست کراوه.

له‌ سووره‌تی فصلت به‌ درێژی باسی درووستبوونی گه‌ردوون ده‌که‌م له‌ روانگه‌ی قورئانه‌وه.

ئینجا دوای ئه‌وه‌ی الله ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌ شه‌ش رۆژدا درووستده‌کات، ده‌ست به‌ سه‌ر تاج و ته‌ختدا (عرش) ده‌گرێت و له‌سه‌ری داده‌نیشیت وه‌ک ئایه‌ته‌که‌ ده‌لێت، (ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ) ئینجا له‌سه‌ر عه‌رش دانیشت.

پێش درووستکردنی گه‌ردوون عه‌رشه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو وه‌ک ئایه‌تی ۷ سووره‌تی هود ده‌لێت:

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ

وه ههر ئه و بوو ئاسمانه كان و زهوى له شهش رۆژ درووستکرد، وه پيشووتر عهرشه كهى له سه ر ئاو بوو.

(استوى) به مانای بهرزبوونه وه و نيشتنه وه و دانيشتن ديت.

واته كاتيك له سه ر كورسى داده نيشيت ده بيت هه لسيته وه و سمت بگاته ئاستى كورسيه كه بو ئه وهى له سه رى دابنييت.

له ئايه تي 5 سووره تي النجم، به مانای بهرزبوونه وه ديت، كه ده ئيت:

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

خاوه ن هيزه بهرزبووه (مه به ستى جبرائيله).

وه له ئايه تي 28 سووره تي المؤمنون به مانای "نيشتن" ديت:

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ

ئهى نوح ههر كاتيك خۆت و ئه وانهى له گه لئدان **چوونه سه ر** كه شتیه كه.

وه له ئايه تي 44 سووره تي هود به مانای "نيشتنه وه" ديت.

وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ

(كه شتیه كه) له سه ر چياى جوودى **نيشته وه**.

واته به گویرهى قورئان، "استوى" به مانای بهرزبوونه وه و نيشتنه وه و نيشتن ديت.

به لى الرحمن (الله) بهرزبوته وه و له سه ر تاج و ته خته كهى دانيشتووه، وهك ئايه تي 5 سووره تي طه ده ئيت:

الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى

وه له راستيدا الله قاجه كاني له سهر كورسى داده نيټ، عرش بو سمت و كورسى بو قاج.

ثايه تي ۲۵۵ سووره تي البقرة ئامازه به كورسيه كهى الله ده كات و ده نيټ:
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

كورسيه كهى جيگاي ئاسمانه كان و زهوى ده بيټه وه.

له شروفهى ئه م ئايه ته الطبرى ده نيټ، الضحاك گوتويه تي:

كُرْسِيُّهُ الَّذِي يُوَضَّعُ تَحْتَ الْعَرْشِ، الَّذِي يَجْعَلُ الْمُلُوكَ عَلَيْهِ أَقْدَامَهُمْ
كورسيه كهى ئه وهيه كه له ژير عرش دايده نيټ، ئه ها ئه وهى پادشكان
قاجيان ده خنه سهرى.

الطبرى ئامازه به فهرمودهيه كي صحيحى محمد ده كات كه گوتويه تي:

مَا الْكُرْسِيُّ فِي الْعَرْشِ إِلَّا كَحَلْقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ أُلْقِيَتْ بَيْنَ ظَهْرِي فَلَاةٍ مِنَ
الْأَرْضِ

كورسى له چاو عرش شتيك نيهه تنها وهك ئه وه ئه نگوستيله ئاسنينه كه
فري ده دهيه ته ده شتاييهك له زهويدا.

واته عرش و كورسى وهك فيل و ميروو وان له رووى قه باره وه.

وه محمد له فهرمودهيه كي ترى صحيحدا گوتويه تي، كاتيك الله له سهر
عرش داده نيشيت، ئه وا عرش وهك ولاغيك كه بو يه كه م جار سواري سهر
پشتي ده بيت، به هوى قورساي سواره كه وه، نوزه نووزى ديت.

وَإِنَّ لَهُ أَطِيطًا كَأَطِيطِ الرَّحْلِ الْجَدِيدِ، إِذَا رُكِبَ مِنْ ثِقَلِهِ

واته کاتیک خوی گهوره له سه ر عرش داده نیشیت عه رشه که دهنگی لیوه دیت چونکه الله گهوره و قورسه.

ئه ی کورسی؟

له مجمع الزوائد و منبع الفوائد للهیثمی و المستدرک علی الصحیحین للحاکم، فهرمووده یه کی صحیح هاتووه، که محمد صلعم گوتوو یه تی:

وَإِنَّ لَهُ أَطِيطًا كَأَطِيطِ الرَّحْلِ الْجَدِيدِ مِنْ ثِقَلِهِ

کورسیه که به هوی قورسای قچه کانی الله قچه قچی دیت کاتیک الله قچه کانی ده خاته سه ری.

ئینجا الله ده لیت: رۆژ به شه و داده پۆشم و خۆر و مانگ و ئه ستیره کانم دهسته مۆ کردوووه. وه دروو ستکردن و بریاردان بۆ منه.

له سووره ته کانی پیشوو ئاماژه م به وه کرد که له روانگهی قورئانه وه شه و وهک په رده یه کی رهش وایه، رۆژ و خۆر داده پۆشیت، وه له ئایه تی سووره ته کانی دواتر زیاتر قسه ی له سه ر ده که م.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت:

وه ئاماژه کردن به عرش لای عه رب له سه رده می جاهیلی و ئیسلام زۆر به ناوبانگ بووه، ئومه یه کوری ابی الصلت له شیعیکیدا ئاماژه ی به عه رشی الله کردوووه و گوتوو یه تی:

مَجِّدُوا اللَّهَ فَهُوَ لِلْمَجْدِ أَهْلٌ

رَبُّنَا فِي السَّمَاءِ أَمْسَى كَبِيرًا

ذَلِكَ الْمُنْشَىءُ الْحِجَارَةُ

وَالْمَوْتِ وَأَحْيَاهُمْ وَكَانَ قَدِيرًا

الأعلى الذي سبق الناس

وَسَوَى فَوْقَ السَّمَاءِ سَرِيرًا

الله شڪومهند بڪهن هر خوى شايسته به شڪومهندي

خوداڪه مان له ئاسمانه خاوهن شڪويه كي مهزنه

هر نه و درووستكهري بهرده كانه

وه له زيندووكرنه وهى مردووه كان به توانايه

له بهرزيدايه له سه ره وهى خه لكه

وه له سه ره وهى ئاسمان تاج و تهختى داناوه

له دوا ديڙدا ده لئيت وه له سه ر ئاسمان عهرشى داناوه.

"سرير" له زمانى عهره بى به ماناى جيگاي دانيشتنيش ديٽ.

ثايه تي ۵۵

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

له بهر خوداڪه تان به سه رشوري وه به نهيني، له راستيدا نه و

ده ستر ٿرڪه راني خوش ناويت.

ثايه تي ۲۰۵ سووره تي الاعراف هه مان مانا ده به خشيت كه ده لئيت:

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ

ئهى محمد، يادى خوداڪه ت بڪه له ناخى خوتدا به ملڪه چى و نهينيه وه،

وه بى نه وهى دهنگت ببيسرئيت يان بهرزيكه يته وه.

ثایه تی ۵۶

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

وه خراپه کاری له خاکه که دا مه کهن دواى چاککردنی، وه به ترس و ویسته وه بانگی (الله) بکهن، له راستیدا ره حمه تی الله نزیکه له پیاوچاکه کان.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا- وه خراپه کاری له خاکه که دا مه کهن له دواى چاککردنی)، ده لیت، ۶ قهول هه یه:

یه کهم: به کوفر خراپی مه کهن دواى ئه وهی به ئیمان چاک بووه.

دووهم: به ستهم خراپی مه کهن دواى ئه وهی به دادپهروه ری چاک بووه.

سیههم: به سه رکیشی خراپی مه کهن دواى ئه وهی به ملکه چبوون بو الله چاک بووه.

چوارهم: سه پیچی الله مه کهن، ئه گینا باران ده گریته وه و کشتوکال و کیلگه کانتان به سه رکیشیتان تیا ده چیت، دواى ئه وهی به باران و پیت و به ره که تی چاکی کرد.

پینجهم: خراپی مه کهن به کوشتنی ئیماندار، دواى ئه وهی به هیشتنه وهی ئیمانداران چاکی کرد.

شه شه م: خراپی مه کهن له ریگی نکوئیکردن له په یامبه ران، دواى ئه وهی به وه حی چاکی کرد.

وه سه بارهت به (وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا- بانگی بکه له ترسان و بو داواکردن) ده لیت، واته له ترسی سزا و بو داواکردنی پاداشت.

ئایه تی ۵۷-۵۸

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

وه هه ر ئه و (الله) باى مژده به خش له نيوان دوو دهسته كاني به زه يي
ده نيړيت تاوه كو هه وري قورس هه لده گريت، راپيچمان كرد بو زيديكي
مردوو كه ئاومان پي دابه زاند، ئه وسا له هه موو به روو بووميكان
وه ده ره يينا، وه به هه مان شيوه مردوو له گوړه كانيان وه ده رد ينين، به هيواي
ئه وه ي بيربكه نه وه.

وه زيدي ناياب روو كه كاني به مؤله تي خودا كه ي درده كات، وه ئه وه ي پيس
بووه ده رنا چيت ته نها كه ميكي بي سوود نه بيت، وه به م شيويه
ئايه ته كانمان ده خه ينه روو بو خه لكانيك كه سوپاس ده كه ن.

الطبري له جامع البيان ده لیت، مانای ئه م ئايه ته به م شيويه: الله شنه
بايه كي نه رم و نيان ده نيړيت بو توپه له كردني هه وره كان، ئينجا به بايه كه
راپيچيان ده كات بو بوژاندنه وه ي خاكيكي مردوو، ئينجا باران ده بارينيت كه
له ريگايه وه هه موو به روو بووميك له خاكه كه درده كات.

وہ سہ بارہت بہ (كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى)۔ وہ بہ ہمان شیوہ مردوو لہ
گورہ کان دہردینین) الطبری لہ جامع البیان و البغوی لہ معالم التنزیل
دہلین: ابو ہریرہ گوتوویہ تی:

کاتیک خہ لک لہ گہ ل فووتیکردنی یہ کہم بہ کہرہناکہ دہمرن، اللہ ئاویک لہ
ژیر عہرش بو ماوہی چل رۆژ دہبارینیت کہ پی دہگوتریت "ماء الحیوان"
واتہ "تؤواو" مرؤفہ کان زیندوودہبنہوہ ہہرہوک چۆن سہوزای بہ ئاو
دہرویتہوہ.

وہ لہ صحیح البخاری و مسلم فہرموودہیہ کی محمد ہاتوہ کہ
گوتوویہ تی:

اللہ ئاویک لہ ئاسمان دادہبہزینیت، ئیوہ زیندوودہبنہوہ ہہرہوک چۆن
سہوزہ دہرویتہوہ، وہ لہ مرؤفدا ہیچ نہماوہ تہنہا یہک ئیسک نہبیت کہ
ئہویش ئیسکی کلینجہیہ، وہ لہ رۆژی قیامت لہم ئیسکہ مرؤفہ کان
درووست دہبنہوہ.

ابن کثیر لہ تفسیر القران العظیم سہ بارہت بہ (فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ ۚ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى)۔ ہہموو بہرووبوومیکنان بہ بارانہ کہ
دہرہینا، وہ بہ ہمان شیوہ مردووہ کان) واتہ: ہہرہوک چۆن ئەم
زہویپہمان، دوا ی ئەوہی مردوو بوو، بوژاندہوہ، بہہمان شیوہ لہ رۆژی
قیامت، لہ گہ ل ئەوہش لاشہی مردووہ کان بوون بہ خاکوخۆل ئەوا
زیندوویان دہکہینہوہ. اللہ ئاویک لہ ئاسمان بو ماوہی چل رۆژ
دادہبہزینیت کہ بہہویہوہ لاشہ کان لہ گورہ کانیاں زیندوودہبنہوہ،
ہہرہوک چۆن دانہوئلہ لہ زہویدا دہرویتہوہ.

وہ ابن الجوزی لہ زاد المسیر دہلیت ابن عباس گوتوویہ تی:

اللّٰهُ بَارَانِيْكَ دَه بَارِيْنِيْتِ وَهَكَ تَوَوَاوِي پياوانه "كمني الرجال" له ريڭايه وه مرؤقه كان له گوره كانيان دهبوژينه وه ههروهك چوْن له سكي دايكيان روان.

الطبري ده لّيت السدي گوتوويه تي:

اللّٰهُ با دهنيرت كه ههوره كان له ههردوو جه مسهر- ئه و شوينه ي كه ئاسمان و زهوي به يهك ده گهن- دههينيت، ئينجا له ژير ئاسمان ههوره كان په رشوبلاو و پان ده كه نه وه، ئينجا ده رگكاني ئاسمان ده كرينه وه، ئاو ده رڙيته سهر ههوره كان، ئينجا دواي ئه وه ههوره كان ئاوه كه دهبه ن بو شوينيك كه اللّٰهُ ده يه ويْت باراني لي بباريت، وه باران دهبارين.

واته ههروهك چوْن ئيسفهنج ئاو ده مژيت و كاتيك ده يگوشيت ئاوي لي ده چوريت، ئه وا ههوره كان هه مان روليان هه يه.

ئينجا اللّٰهُ عه رب و ئيسلام له ثايه تي ۵۸ ده لّيت:

ئينجا به م بارانه، زيدي ناياب به مؤله تي خودا كه ي، پروه كه كاني له خاكه كه ي دهردههينيت، وه ئه و زيده ي پيس بووه، هيچي لي نارويت ته نها شتيكي كه م و بي كه لك نه بيت.

ئينجا ده لّيت: به م شيوه يه ثايه ته كانمان ده خهينه روو بو كه سانيك كه بيرده كه نه وه.

ثايه تي ۵۹-۶۴

اللّٰهُ عه رب و ئيسلام چيروكي نوح و قهومه كه ي و لافاوه گه و ره كه دههينيته وه بو ترساندني كافره كاني دوورگه ي عه رب و ده لّيت:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
 أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ
 فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا عَمِينَ

دهلیت:

وه به دنيايييه وه نوحمان بو قهومه كهی نارد و گوتی: ئه ی قهومه كه م الله
 بپه رستن، جگه له ئه وه هیچ خودایه کی ترتان نییه، له راستیدا من لیتان
 ده ترسم، له ئه شکه نجه ی روژیکی مه زن.

پیاوماقوو لیک له قهومه كه ی گوتی: له راستیدا ئیمه له گومراییه کی رووندا
 ده تبیین.

نوح گوتی، ئه ی قهومه كه م من گومرا نیم، له راستیدا من نیردراوی خودای
 جیهانه کانم.

من په یامه کانی خودا که متان پی راده گه یه نم و دلسوزتانم و من له الله وه
 شتیك ده زانم، که ئیوه نایزانم.

وه یان به لاتانه وه سهیره که له خودا که تانه وه وه بیره یینانه وه یه که بو
 پیاویکتان هاتوو بو ئه وه ی ئاگادارتان بکاته وه و بترسن، رهنگ بیت
 به زه ییتان پی بکریت.

نکوئیان لئی کرد، ئیمه ش نوح و ئهوانه ی له گه لیدا بوون له کهشتیدا رزگار کرد، وه ئهوانه مان نوqm کرد که نکوئیان له ئایه ته کانی ئیمه کرد، له راستیدا ئهوان خه لکانیکی کویر بوون.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت، ابن عباس گوتوو یه تی:

له ئاده مه وه بو سه رده می نووح، ۱۰ سه ده یه، هه ره موویان ئیسلام بوون (موسلمان بوون).

(عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ - ئه شکه نه جه ی روژیکی مه زن) واته روژی قیامه ت.

ئایه تی ۶۰ ده لیت:

پیاوماقوولیک له قهومه که ی نوح گوتی: ئه ی نوح ئیمه ده بینین که تو له گومرایی روون دایت.

وه له ئایه تی ۲۷ سووره تی هود هاتوو:

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشْرًا مَثَلًا وَمَا نَرَاكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِي الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرُكُمْ كَاذِبِينَ

پیاوماقوولیک له کافره کانی قهومه که ی نوح گوتی: ئیمه ناتبینین ته نها مروقیکی وه ک ئیمه نه بیته، وه نابینین که که سانیک شوینکه وته ت بن ته نها ئهوانه نه بیته که خاوه ن بریاری خراپن، وه نابینین که ئیوه هیچ چاکه یه کتان به سه ر ئیمه وه هه بیته، به لکو پیمان وایه ئیوه درۆزن بن.

وه نوح له ئایه تی ۶۱-۶۳ وه لام ده داته وه و ده لیت:

ئه ی قهومه که م من گومرا نیم به لکو من نیردراوی خودای جیهانه کانم، په یامه کانی خوداکه م به ئیوه راده گه یه نم و من دلسۆزتانه م، وه من شتیک له الله وه ده زانه م که ئیوه نازانه م، ئایا سه رتانه سورماوه که له لایه ن

خودا که تانه وه وه بیرهینانه وه یه ک بو پیاویک له خۆتانه وه هاتوووه بو ئه وهی
ئاگادارتان بکاته وه و بترسن، به لکو الله لیتان ده بووریت و به زه بیتان پی
ده کات.

ئایه تی ٦٤ ده لیت:

بروایان پی نه هینا ته وه بوو نوحمان رزگار کرد له گه ل ئه وانه ی له گه ئیدا
بوون (فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ) له که شتیه ک، وه ئه وانه مان نوقم کرد که
نکو لیان له نیشانه کانی ئیمه کرد، چونکه ئه وانه خه لکانیکی کویر بوون، واته
راستیه کانیان و نیشانه کانی الله یان نه ده بیخی.

له سووره تی هود و نوح به دریزی قسه له سه ر چیرۆکی نوح ده که یین.

ئایه تی ٦٥-٧٢

الله ی عه ره ب و ئیسلام، له م چه ند ئایه ته چیرۆکی قه کردنی هۆزی عاد
ده هینیته وه، بو ترساندنی کافر و موشریکه کانی دوورگه ی عه ره ب. ئه گه ر
له م ئایه تانه وردبینه وه و به راوردیک له گه ل ئایه ته کانی چیرۆکی نوح بکه یین،
ده بیینن که هه مان ئایه ته ن ته نها وشه ی نوح گۆراوه بو عاد. ئایه ته کان
ده لین:

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وه به دنیا ییه وه بو عاد، برا که یان "هود" مان نارد، که گو تی: ئه ی

قه ومه که م الله بپه رستن، خودایه کتان نییه جگه له ئه و، ئایا ناترسن؟

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

پیاوما قوولیک له کافر ی قه ومه که ی گو تیان: له راستیدا ئیمه تو ده بیینن له

ده به نگیدا ی، وه ئیمه پیمان وایه تو درۆز نیت.

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 هود گوتی ئەهی قەومە کەم من دەبەنگ نیم بە لکو له راستیدا من نێردراوی
 خودای جیهانه کانم.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

په یامه کانی خوداکه م به ئیوه راده گه یه نم وه من بو ئیوه دلسوزیکی
 ده ستپاکم

**أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
 خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ**

ئایا به لاتانه وه سهیره که وه بیرهینا وه یه ک بۆ یه کیک له پیاوه کانتان هاتوو
 بۆ ئەوهی ئاگادارتان بکاته وه؟ ده سا له یادتان بیت که ئیوهی کردوو به
 جینشین له دوای قهومی نوح وه له شیوه بۆ ئیوهی زیاد کردوو که
 چوارشانه ن، ده ئامازه بکه ن به چاکه کانی الله، به لکو رزگارتان ده بیت.

**قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ**

گوتیان، ئایا بۆ ئەوه هاتوویت که ته نها الله بپه رستین، وه ده ستبه رداری
 ئەوه بین که باوکانمان ده یان په رستن؟ ده ئەوه مان به سه ردا بی نه که به لئینت
 پیمان داوه ئە گه ر له راستیدا تو راستگۆیت.

**قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتْجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا
 أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانتظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ**

هود گوتی، ده ئه وه سزا و تورپه یی خودا که تان دابه زیه سهرتان، ئایا مشتومرم له گه لدا ده که ن سه بارهت به ناوانیک که ئیوه و باوکانتان ناوتان لییان ناوه، وه الله هیچ ده سه لاتیک بویان دانه به زاندووه، چاوه ری بکه ن، له راستیدا منیش له گه ل ئیوه له چاوه روانیم.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

ئه وه بوو وهك به زه ییهك له ئیمه وه خوی و ئه وانهی له گه لیدا بوون رزگارمان کردن، وه ئه وانهمان له ریشه وه ده رهینا که نکۆلیان له نیشانه کانی ئیمه ده کرد، وه ئیماندار نه بوون.

چیرۆکی عاد و هود له شهش سووره تی قورئاندا ئاماژه ی پیکراوه، له الشعراء و هود و الاعراف به درێژی و له القمر و فصلت و الحاقة به کورتی.

له سووره تی القمر ئاماژه مان کرد به چیرۆکی عاد و ثمود، وه به پێویستی نازانم که دووباره ی بکه مه وه. به لام هه ندیک له م ده قانه پێویستیان به روونکردنه وه هه یه، که لیژهدا هه ول ده ده م تیشکیان بخه مه سه ر:

یه که م: له ئایه تی 69 هود ئاماژه به و چاکانه ده کات که الله به هۆزی عادی به خشیوووه.

یه که م: (جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ - ئیوه ی کردوووه به جینشین له دوای له ناو بردنی قهومی نوح).

دووهم: (زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً - وه الله له بالاتان زیادی کردوووه).

ئینجا ده ئیت، (فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ - ده یادی چاکه کانی الله بکه نه وه).

له ئایه تی ۲۴۷ سووره تی البقرة وشه ی "بسطة" هاتوو له په یوه ست به طالوت، ده ئیت:

وَزَادَهُ **بَسْطَةً** فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ

وه الله له زانست و لاشه بوی زیاد کرد.

واته پیاوئیکي قه به و چوارشانه بوو.

ابن کثیر له تفسیری (زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً) ده ئیت، واته الله دريژتری کردن له چاو خه لکانئیکي تر.

الطبري ده ئیت: واته ئه و چاکه و فه زله ی الله تان له یاد بیت که به ئیوه ی به خشيوه له لاشه و هیژ.

الطبري ده ئیت، سه باره ت به له ناوبردنی قهومی عاد ده ئیت:

قیل بن عنز (که گه و ره پیاوی عاد بوو)، نیزای کرد و گوتی: ئه ی خودا که مان ئه گهر هود راستگویی ئه و بارانمان بو ببارینه وه، ئیمه تیاچووین (به هوی بیبارانی). ئه وه بوو الله ۳ جوړ هه وری بو یان دروست کرد: سپی و رهش و سوور، ئینجا بانگده ریک له ناو هه و ره کان بانگی کرد و گوتی: ئه ی قیل بو خوت و قهومه که ت یه کیک له م هه و رانه هه لېژیره. قیل گوتی، ره شه که م هه لېژارد چونکه ئاوی زورتره. ئه وه بوو بانگده ریک بانگی کرد و گوتی

اخترت رَمَادًا، رَمِدًا

لا تُبْقِي مِنْ آلِ عَادِ أَحَدًا

لا وَالِدًا تَتْرِكُ وَلَا وَلَدًا

إِلَّا جَعَلْتَهُ هَمِدًا

واته: سوتینه ریک هه لېژارد که ده کات به خو له میښ، هیچ که سیک ناهیلیت له هۆزی عاد، نه باوک وه نه مندا له کانی ده هیلیته وه، ته نها دهیکه م به مردوو.

ئه گهر سهیری دهقه کانی قورئان بکهیت ده بینیت جیاوازیه کی نییه له گه ل ئه م سهجه عه. ئه م شیوازه له دهربرین پی ده گوتریت سهجه ع که شیوازیکی تایبته بووه به جادوو گهره کان.

وه السیوطی له الدر المنثور ده لیت، الترمذی له "نوادر الاصول" ریوایه تیکی اخراج کردوو که ابن عباس گوتوو یه تی:

دریژی ههر پیاویک له قهومی عاد ۸۰ باع بوو، وه دهنکه هه ناریکیان به قه د گورچيله ی مانگایه ک بوو وه هه ناریکیان ۱۰ کهس له سهری داده نیشته.

۱ باع = ۲ مهتر

واته بالای ههر پیاویکی قهومی عاد ۱۶۰ مهتر بووه

وه السیوطی ده لیت، ابن عساگر له تاریخ مدینه دمشق اخراجی ریوایه تیکی کردوو که وهب گوتوو یه تی، ههر پیاویکیان ۶۰ باسک بووه به باسکی خویان، وه له ناو چاوی یان کونه لووتی پیاویکیان گورگ دهیتوانی بیچووی تیادا بیت.

ئه وه ئه قلی موسلمانانه. ده لیت ۶۰ باسک به باسکی خویان!!!!!!

جا ئه گهر نه زانین خویان چهند بوون، ئه وا چۆن بزانیان باسکیان چهند بووه؟

واته ئه گهر گریمان بالآ = ن

وه ئه گهر گریمان باسک = ج

کہواتہ "ن" = ۶۰ ج

وہ ج = ن دابہش ۶۰

لہبرئوہ ۱۴۰۰ سالہ وہك میزی وشر بو دواوہ گہراونہتہوہ.

ثایہتی ۷۱ دہلئت ہود گوتی، (أَتَجَادِلُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ)، واتہ مشتومرم لہ گہلدا دہ کهن سہبارہت بہ ناوی ئہوبتانہ، کہ ناویکن تہنہا خوٹان و باوکانتان ناوتان لیان ناوہ ئہ گینا ہیچ دہسہلاتیکیان لہ لایہن اللہوہ بو دانہبہزیوہ.

ابن کثیر دہلئت، ۳ بتیان دہپہرست بہ ناوی "صمد" و "صمود" و "ہباء" کہ محمد لہ سوورہتی الاخلاص یہ کیك لہ سیفاتہ کانی اللہی کردوہ بہ "صمد" کاتیک دہلئت، اللہ صمد. (بگہریوہ بو سوورہتی الاخلاص).

ئینجا ہود بہ قہومہ کہی دہلئت، (فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ) چاوری بکہن منیش لہ گہل ئیوہ لہ چاوہروانی بریاری اللہ دہبم.

لہ ثایہتی ۷۲ اللہی عہرب و ئیسلام دہلئت:

وہك رہحمہتیک لہ لایہن ئیمہوہ ہود و ئہوانہی ئیمانیان پیی ہینابوو رزگار کرد، وہ بیباوہرانمان لہ قہومی عاد لہ ریشہوہ دہرہینا و توومان برینہوہ.

اللہی عہرب و ئیسلام، وہك لہ ثایہتی ۶-۷ سوورہتی الحاقہ ہاتووہ دہلئت، بہ رہشہبایہ کی سارد لہ ناومان برد.

عَادُ فَأَهْلِكُوا بَرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ
عاد قرکران بہ رہشہبایہ کی سارد کہ ۷ شہو و ۸ روژ بہسہریاندا ہہلکرا.

وہ لہ صحیح البخاری و مسلم ہاتووہ محمد گوتووہتی:

نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادٌ بِالذَّبُورِ

من به رهشهبای سهبا سهرکهوتم و عاد به رهشهبای دهبور لهناوچوو.
(رهشهبای سهبا) ئه و رهشهبایهیه که هه ئی کرد کاتیک موشریکه کانی مه ککه
هاتنه سه مه دینه له شه ری خندق.

له بهر چیرۆکی قهومی عاد، محمد زۆر له با ترساوه، له صحیح البخاری و
مسلم فهرموودهیه که هاتوو هائیشه گوتوو یه تی:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ الرِّيحِ وَالْغَيْمِ، عُرِفَ ذَلِكَ
فِي وَجْهِهِ، وَأَقْبَلَ وَأَدْبَرَ، فَإِذَا مَطَرَتْ سُرَّ بِهِ، وَذَهَبَ عَنْهُ ذَلِكَ، قَالَتْ
عَائِشَةُ: فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَكُونَ عَذَابًا سُلِّطَ عَلَيَّ أُمَّتِي، وَيَقُولُ،
إِذَا رَأَى الْمَطَرَ: رَحْمَةٌ

ئه گهر رۆژنیک باو و هه ور بووایه، له دهم و چاوی پیغه مبه رانی به دیار
ده کهوت، وه دههات و دهچوو (نه دهسهوت)، وه که باران دهباری ئهوا
تهنگه ژه که ی نه دهما و ئاسای ده بووه، هائیشه ده ئیت: لیم پرسی، ئه وه بوو
گوتی: ئه ی هائیشه ترسام که سزا و ئه شکه نجه یه که بیت دابه زیته سه
میلله ته که م، وه ههروه ها کاتیک بارانی ده بینی ده یگوت ئه وه ره حمه ته.

ئه م فهرموودهیه پیمان ده ئیت، محمد جوړیک له خه موکی هه بووه، ئه و
که سانه ی که خه موکیان هه یه له کاتی هه ور و هه ئکردنی با، زۆر به روونی
له سیمایان به دیار ده که ویت.

ئايه تي ۷۳-۷۹

ئىنجا، اللہى عەرەب و ئىسلام بۇ ترساندن و توقاندنى خەلكى مەككە ئاماژە بە چىرۆكى قىرکردنى ھۆزى ئمود دەكات و دەلئىت:

وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيْنَهُ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وہ بۇ ھۆزى ئمود براکہیان صالحمان نارد، صالح گوتى ئەى ھۆزەكەم اللہ بپەرستن، خودایەكى تىرتان نىیە جگە لە ئەو، بەئگەتان لە خوداکەتانەوہ بۆھاتووہ، ئەوہ وشترە مئینەى اللہیە، موعجیزەىەكە بۇ ئیوہ، دە وازى لیبینن لە خاكى اللہ بلەوہرئیت، وە خراپەى لە گەئدا مەكەن، ئە گینا اللہ ئەشكەنجەىەكى ئازار بەخشان دەدات.

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأْنَا فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

وہ لە یادتان بئیت كە لە دوای قىرکردنى عاد، ئیوہى کردووہ بە جینشین و لە زەویدا جیگای بۇ دیارى کردوون، كە كۆشكوتەلار لە دەشتەکانى درووست بکەن و لە چیاکانى خانوو بتاشن، دە چاکەى اللہتان لە یادبئیت وە لە زەویدا ھانى كاری خراپەكارى مەدەن .

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَن آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

پیاوماقوولئىكى خۆبەزلزان لە ھۆزەكەى بەوانەى گوت كە دەچەوسینرانەوہ و باوہریان ھینابوو: ئایا ئیوہ دەزانن كە صالح لە لایەن خوداکەىەوہ

نیردراوه؟ گوتیان له راستیدا ئیمه باوه‌رمان هیناوه به و په‌یامه‌ی که به
ئه‌ودا نیردراوه.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

ئه‌وانه‌ی لووتبه‌رزبوون **گوتی**: له راستیدا ئیمه کوفرمان کرد به‌وه‌ی ئیوه
باوه‌رتان پیی هیناوه.

**فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ**

وشره‌که‌یان کوشت و له فه‌رمانی خودا‌که‌یان ده‌رچوون، وه‌گوتیان ئه‌ی
صالح ئه‌وه‌مان بو بینه (سزا) که به‌ئینت پیمان دابوو ئه‌گه‌ر به‌راستی تو له
نیردراوه‌کانیت

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئه‌وه‌بوو هه‌ژانیک گرتی و له ماله‌کانیان مردار بوونه‌وه.

**فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَأَنْ
تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ**

پشتی لیان کرد و گوتی ئه‌ی هۆزه‌که‌م، من په‌یامی خودا‌که‌م پیتان گه‌یاند،
وه‌ ئاموژگاریم کردن، به‌لام ئیوه ئاموژگاریکه‌رانتان خو‌ش نه‌ده‌ویست.

له‌ سووره‌تی القمر ئامازه‌مان کرد به‌ چیرۆکی ثمود و صالح (بگه‌رپوه‌ بو
سووره‌تی القمر).

چەند تېبىنيەك:

يەكەم: ئايەتى ۷۶ دەئىت (قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ) واتە: ئەوانەى لووتبەرزبوون گوتى: لە راستىدا ئىمە كوفر دەكەين بەوہى ئىوہ باوہرتان پىي ھىناوہ.

لە زمانى عەرەبى "اسم موصول" واتە "ناوى بەيەكەوہ گرئدان" ھەيەكە بۆ نىرئىنە: (الذى) بۆ تاك و (اللدان) بۆ دوو دانە و (الذین) بۆ كۆمەل بە كاردىت.

ئەم ئايەتە دەئىت: الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا واتە ئەوانەى خۆبەزلزان يان لووتبەرز بوون، واتە كۆمەلىك.

كەواتە دەبىت بلىت "قالوا" گوتيان، نەك "قال" گوتى چونكە كۆمەلىكن و يەك كەس نىيە.

دووہم: لە مسند احمد و مسند البزار و الدر المنثور للسيوطى و المستدرک للحاكم فەرموودەيەكى صحيح ھاتووە كە جابر بن عبدالله دەئىت:

كاتىك پىغەمبەرى اللہ لە "الحجر" دابەزى، وتارى پيشكەش بە خەلك كرددو و گوتى: ئەى خەلكىنە، داواى موعجىزە لە پىغەمبەرەكەتان مەكەن، ھۆزى صالح داوايان لە پىغەمبەرەكەيان كرد كە موعجىزەيەكەيان بۆ بەھىنىت، ئەوہبوو اللہ و شترىكى مئىنەى بۆيان نارد. لە فەرمانى خوداكەيان دەرچوون و وشترەكەيان كوشت، ئەوہبوو اللہ بەئىنى پىياندا كە دواى ۳ رۆژ سزايان دەدات، ئەوہبوو گرمەيەك (الصَّيْحَةُ) ھات و ھەموويان تياچوون تەنھا پياوئىكيان نەبىت كە ئەوئىش لە كەعبە بوو. گوتيان: ئەى پىغەمبەرى اللہ ئەو پياوہكى بوو؟ گوتى ابو رغال، بەلام كاتىك لە كەعبە دەرچوو، ئەوئىش تياچوو.

له مصنف عبدالرزاق ريوايه تيڪ هاتووه كه محمد به ياوهره كاني ده لئيت:
گوره كه ي ابو رغال ئالتووني تيدايه و فه رمان به ياوهره كاني ده كات
هه ليكولن

فَبَحَثُوا عَنْهُ حَتَّى اسْتَخْرَجُوا الْغُصْنَ (غُصْنٌ مِنْ ذَهَبٍ).
ده لئيت، گوره كه يان هه لكولن و ئالتوونه كه يان ده رهينا.

سيهه م: هوذي ثمود به چي قركران و له ناوبران؟

قورئان ئامازه به ۳ هو كاري جياواز ده كات:

"- ۱ الرِّجْفَةُ" واته "هه ژان" و "له رزان".

ئايه تي ۷۸ سووره تي الاعراف: فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

"- ۲ الصَّيْحَةُ" واته "ده نكيكي گه وره".

ئايه تي ۶۷ سووره تي هود: وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

ئايه تي ۳۱ سووره تي القمر: إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً

"- ۳ الصَّاعِقَةُ" واته "گرمه".

ئايه تي ۴۴ سووره تي الذاريات: فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ

جياوازيه كي ئه وتو نبيه له نيوان (الصَّيْحَةُ) له گهل (الصَّاعِقَةُ)، به لام
(الرِّجْفَةُ) جياوازه به ماناي له رزين و هه ژين ديت، وهك زهوي هه ژين و
له رزين.

چواره م: كاتيڪ محمد ده چييت بو غه زووي تبوك، خو ي و ياوهره كاني له
زيدي ثمود كه ناوي "حجر" ه لاده دهن. له صحيح البخاري،
فه رمووده يه كي محمد هاتووه كه به ياوهره كاني ده لئيت:

نه کهن بچنه زیده کانیا نه وه ته نها به گریان نه بیت، نه گهر نه گرین نه هوا مه چنه که لاوه کانیا نه وه نه گینا الله تووشی هه مان کاره ساتتان ده کات که تووشیانی کرد.

وه له مسند احمد رپوایه تیک هاتوو که ده لیت، کاتیک پیغه مبهری الله بو غه زووی تبوک چوو، یاوه ره کانی له "حجر" لای خانوه کانی ثمود دابه زاند، یاوه ره کانی محمد، له و بیرانه ی که ثمود به کاریان ده هیئان، ئاویان به کاره یئنا و خوارده وه و ئاردیان به ئاوه که کرد به هه ویر و مه نجه لیان ئاماده کرد بو خواردن دروو ستکردن. پیغه مبهر فه رمانی پیمان کرد که خواردنی ناو مه نجه له که فری بدن و هه ویره که بدن به وشتره کانیا، ئینجا یاوه ره کانی برد بو لای نه و بیرهی که وشتره که ی صالح ئاوی لی ده خوارده وه، وه نهی لیان کرد که بچنه زیدی نه و که سانه ی که الله سزایانی داوه، وه گوئی له راستیدا ده ترسم که الله هه مان کاره ساتتان به سه ردا بهینیت ههروه ک چون به سه ر نه وانیدا هیئا.

ئایه تی ۸۰-۸۴

ئینجا الله ی عه رب و ئیسلام باسی قه کردنی قهومی لوط ده کات و ده لیت:

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ
 إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
 وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ
 فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

ده لیت:

وه لوطمان نارد كه به قهومه كهى گوت: كارى ناپه سهندى ده كه ن، وه له پيش ئيوه دا هيچ خه لكىك ئه م كارهى نه كردوو، ئيوه شه هوه تى خو تان له پياوان نهك له ژنان به تال ده كه نه وه، به لكو له راستيدا ئيوه خه لكانىكى زيده روون.

وه وه لامي قهومه كهى هيچ نه بوو، ته نها ئه وه نه بيت كه گوتيان ده ريان بكه ن له گونده كه تان ئه وانه خه لكانىكن خو يان به پاكي راگرتوو ه ئه وه بوو خو ي و خانه واده كه يمان رزگار كرد ته نها ژنه كهى نه بيت كه له له ناوچوو ه كان بوو.

وه بارانىكمان به سه رياندا باراند، ده سه ير كه ن كه چو ن بوو ئا كامي تاوان باره كان.

له ئايه تى ٨٠ لوط به قهومه كهى ده لىت:

ئايا كارى ناپه سهندى ئه نجام ده ده ن، كه هيچ كه سيك له جيهانه كان پيش ئيوه ئه م كارهى نه كردوو ه

(اَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ - ئايا كارى ناپه سهندى ئه نجام ده ده ن) كو ده نكي له سه ره، واته: كارى ني ربا زى

بو نموونه ابن كثير له تفسير القران العظيم و القرطبي له الجامع لاحكام القران و الطبرى له جامع البيان، ده لىن، واته: " اِثْبَانُ الذُّكُورِ " ني ربا زى.

(مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ - هيچ كه سيك له جيهانه كان پيش ئيوه ئه م كارهى نه كردوو ه) ئه مه هه له يه و راست نيه. كارى ني ربا زى له جيهانى ئاژهل و مرو فدا هه ر له دي ر زه مانه وه بوونى هه بووه. ته نانه ت ده توانين بلىين كه ني ربا زى كو نه به قه د كو نى جيهانى ئاژهل و مرو ف.

له دهيه ها ئايه تي قورئان چه مكي "رب العالمين" به كارها تووه، وه موفه سيره كان كوكن كه "العالمين" واته هه موو مه مخلوقاتيك كه الله درووستي كردووه. واته خوداي هه موو مخلوقاتيك.

الجلالين له تفسيره كه يان ده ئين، "رب العالمين" واته خوداي هه موو مه مخلوقاتيك له مرووف و جنوكه و فريشته و ئازهل و هتد،

سه ده ها جور له ئازهل و زينده وه ري ئاوي و وشكابي هه ن كه ها وره گه زبازن.

وه لوط له ئايه تي ٨١ پييان ده ئيت:

(إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ) واته: به راستي ئيوه ي پياوان هه وه سي گانكردنتان له پياوان به تال ده كه نه وه له جياتي ژنان.

وه كاتيك فريشته كانى الله ميوانى لوط ده بن، پياوانى قه ومه كه ي به په له ديئه به رده م ماله كه ي لوط و ده يانه ويئت فريشته كانى الله بگين، له سووره تي الحجر هاتووه، لوط پييان ده ئيت:

إِنَّ هَؤُلَاءِ صِيفِي فَلَا تَفْضَحُونِ، وَأَنْتُمْ وَاللَّهِ وَلَا تُخْرُونَ، هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

ئه وانه ميوانى منن، وازبينن و ئابرووم مه به ن، له الله بترسن و ريسوام مه كه ن، ئه وه كچه كانم ئه گهر ده تانه ويئت (گان) بكه ن.

له ئايه تي ٧٩ هود هاتووه، ني ربازه كان وه لامى لوط ده ده نه وه و ده ئين:

لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

خوت باش ده زانيت كه ئيمه به لاي كچانه وه ناچين، وه خوت باش ده زانيت كه ئيمه چيمان ده ويئت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، له شروقهی ئەم دهقه دهلیت: واته ئەی لوط خۆت باش دهزانیت که ئیمه هه وه سمان له ژنان هه لئاستیت، وه خۆت باش دهزانیت که ئیمه نیرینه مان دهویت.

نیربازه کان له ئایه تی ۸۲ دهلین:

أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

لوط و خانه واده که ی شاربه دهر بکه ن، له راستیدا ئەوانه خه لکانیکن خویان پاک راده گرن.

الطبری له جامع البیان سه بارهت به (إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ- ئەوانه خه لکانیکن خویان پاک راده گرن) دهلیت، واته: لوط و ئەوانه ی له گه لیدا بوون خویان پاک راده گرن له وهی ئیمه دهیکه ن، که گاینی نیرینه له کومه وه. (إِنَّ لُوطًا وَمَنْ تَبِعَهُ أَنَاسٌ يَّتَزَّهُوْنَ عَمَّا نَفَعَلُهُ نَحْنُ مِنَ إِيْتَانِ الرَّجَالِ فِي الْأَدْبَارِ).

له ئایه تی ۸۳ اللهی عه ره ب و ئیسلام دهلیت:

ئه وه بوو لوط و خانه واده که یمان رزگار کرد ته نها ژنه که ی نه بی ت، که یه کیك بوو له وانه ی مایه وه (فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ)

وهك له ئایه تی ۸۱ سووره تی هود هاتوو ه، که اللهی عه ره ب و ئیسلام فه رمان به لوط ده کات و دهلیت:

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ

خانه واده کهت له به شیکی شه ودا ده ربکه، وه هیچ که سیکتان ئاور
نه داته وه ته نها ژنه کهت نه بیته، چونکه هه مان سزای خه لکه که ئه ویش
ده گریته وه.

نیبازی تایبه ته به پیاوان، بوچی ژنه که ی له گه ل خه لکه که سزا درا؟
له ئایه تی ۱۰ سووره تی التحريم هاتوو ده ئیت، خیانه تی له لوط ده کرد.
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ
عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا

الله نمونه بو کافره کان ده هیئیته وه: ژنه که ی نوح و ژنه که ی لوط، که
هاوسه ری دووبه نده ی چاکی ئیمه بوون، ئه وه بوو خیانه تیان لییان کرد.

ئینجا الله ی عه رب و ئیسلام له ئایه تی ۸۴ ده ئیت:

(وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ)، واته، ئینجا
بارانمان به سه ریاندا باراند، ده سه یری بکه ن ئاکامی تاوانباران چون بوو.

نووسه ری قورئان له ئایه تی ۸۴ الاعراف و ۱۷۳ الشعراء و ۵۸ النمل
ده ئیت: أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا واته بارانمان به سه ریاندا باراند.

وه له ئایه تی ۳۴ سووره تی العنكبوت ده ئیت: رَجْرًا مِّنَ السَّمَاءِ، واته سزایه ک
له ئاسمان.

وه له ئایه تی ۸۲ سووره تی هود ده ئیت:

جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ

واته: گونده که مان سه ره و ژیر کرد، وه به ردی دوزه خمان یه ک له دوا ی یه ک
به سه ر گونده که باراند.

وه له ئایه تی ۷۴ سووره تی الحجر ده ئیت:

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

واته: گونده که مان سه راوژیر کرد، ئینجا بهردمان له دۆزه خ به سه ر
خه لکه که دا باراند.

ابن الجوزی، سه بارهت به وشه ی (سِجِّیل) ده ئیت، ۷ قهول هه یه:
یه که م: "سجیل" فارسیه، واته سه ننگ.

دووهم: "سجیل" ده ریایه کی هه ئواسراوه له نیوان زهوی و ئاسمان، له م
ده ریایه وه بهرده کان دابه زین.

سیههم: "سجیل" ناوی ئاسمانی دونیایه و بهرده کان له وئوه دابه زیوون.
چوارهم: "السجیل" بهردی زۆر پتهو.

پینجه م: "سجیل" واته له سه ر بهرده کان نووسرابوو که ده بیت به م شیوه یه
سزا بدرین.

شه شه م: "سجیل" واته نیردراو.

حه وته م: "سجیل" واته پیدراو.

وه ده ئیت سه بارهت به وشه ی "مَنْضُودٍ" ۳ قهول هه یه:

یه که م: یه ک له دوا ی یه ک داده به زین.

دووهم: ریزکراو.

سیههم: کۆمه لکراو.

وه ده ئیت، سه بارهت به شیواز و سیفاتی بهرده کان شه ش قهول هه یه:

یه که م: سپیه که ی سوور بوو.

دووهم: مؤرکراو بوون، سپی بوون و خائیکی رهشیان تیدابوو، وه یان رهش بوون و خائیکی سپیان تیدا بوو.

سیههم: به رهش و سوور هیلیان پیدا هاتبوو.

چوارهم: هیلی سووریان پیدا هاتبوو.

پینجهم: نیشانهیه کی لهسه ر بوو که ئەمه بهردی دونیا نییه.

شهشهم: لهسه ر هه ر بهردیک ناوی ئەو کهسه نووسرابوو که پیی ده کهوئیت.

وه سه بارهت به (جَعَلْنَا عَلَیْهَا سَافِلَهَا - گونده کهی سهروژیر کرد)، شروقه کاران هاوړان که جبرائیل به بایک گونده کانی قهومی لوطی سهراوژیر کرد.

په یامنیری شروقه کاران، القرطبی له ئان و ساتی کاولکاریه که له شوینی روداوه که ئاماده بوو، دهئیت:

گونده کان پینج گوند بوون: سدوم که گورهترینیانه، عامورا، دادوما، ضعوه و قتم.

ئینجا جبرائیل بایک له باله کانی خسته ژیریانهوه، له زهوی دایراندن و بهرزی کردنهوه تاوه کو نزیك ئاسمانی دونیا، تاوه کو فریشته کانی ئاسمان گوئیان له زهزه ری که ره کانیان و قوقه قووقی که له شیره کانیان و چه په چه پی سه گه کانیان بوو، وه نه جه ریه ک، وه نه قاپیک نه کهوت. ئینجا سه ره وژیری کرد و له گه ل زهوی ته ختی کرد، ئینجا بهرد له ئاسمانه وه به سه ریاندا باری.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهليٽ، كؤدهنگي ههيه كه هاورگهزي
 هرامه، بهلام ناكوكي ههيه سهبارت به شيوازي سزاداني.

فهرموودهيه كي محمد صلعم له صحيح الترمذي (لاللاني) و سنن ابوداود و
 سنن ابن ماجه هاتووه كه دهليٽ:

مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلًا قَوْمٍ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ

ههه كه سيكتان بيني كه كاري قهومي لوط دهكات، نهوا بكههه كه و نهوهي
 له سهري دهكريٽ بكوژن.

القرطبي دهليٽ:

ابن عباس گوتوويه تي دهبيٽ رهجم بكرين.

ابو بكر سووتاندوويه تي وهك له ريواته كان هاتووه كه پياويكي به ناوي
 الفجاءة سووتاندووه كه كاري هاوره گه زبازي كردووه.

علي كوري ابو طالب گوتوويه تي دهبيٽ بسووتينرين.

عبدالله بن الزبير ههنديكي سووتاندووه و ههنديكي رهجم كردووه.

خالد القسري سووتاندوويه تي.

وه شيخ الاسلام ابن تيمية له مجموع الفتاوى دهليٽ:

وه ههنديك له اهلي سلف گوتوويانه، كه دهبيٽ له سهه ديواريني بهرز
 فري بدريته خوارهوه، ئينجا به ردباران بكريت، ههروهك چؤن الله ههمان
 كاري به قهومي لوط كردووه.

وه محمد زور ترساوه كه ميلله ته كه ي هاوره گه زباز دهچن، له

فهرموودهيه كي حسن صحيح له صحيح الترغيب و الترهيب للمندري و

صحيح الجامع للترمذي فهرموودهيه كه هاتووه محمد گوتوويه تي:

إِنَّ أَخَوَفَ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي مِنْ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ

ئەوێ لە هەموو شتێک زیاتر لێ دەترسێم ئەوێهێ که میللهته کهم کاری قهومی لوط بکهن.

ئینجا القرطبی باسی ئازەلگاین دەکات و دەئیت: ناکۆکی ههیه، ههندیك دهئین نه بکهره که ده کوژریت وه نه ئازەله که، وه ههیه دهئیت بکهره که ناکوژریت به لام ئازەله که ده کوژریت، وه ههیه دهئیت بکهره که و ئازەله که ده کوژریت.

ابن عباس ئاماژەى به دوو فەرمووده کردوو هه بارهت به کهسیك که دهستدریژی سیکی ده کاته سه ر ئازهل.

له فەرموودهیهك که له جامع الترمذی هاتوو هه ابن عباس دهئیت، محمد صلعم گوتوو یه تی:

مَنْ وَجَدْتُمُوهُ وَقَعَ عَلَىٰ بَهِيمَةٍ فَاقْتُلُوهُ وَاقْتُلُوا الْبَهِيمَةَ

هه ر کهسیکتان بینی که ئازهل ده گیت ئەوا بیکوژن، وه ئازەله که بکوژن.

وه له فەرموودهیهك هاتوو هه که ابن عباس دهئیت، محمد صلعم گوتوو یه تی:

لَيْسَ عَلَى الَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ حَدٌّ

هه یچ سزایهك له سه ر کهسیك نییه که ئازهل ده گیت.

التمذی گوتوو یه تی ئەم فەرموودهیهی دووهم راستره له فەرمووده کهی یه کهم، وه ئەهلی عیلم کار ده کهن به فەرمووده کهی دووهم.

واته زاناکان کار ده کهن به فەرمووده کهی دووهم: که هه یچ سزایهك نییه له سه ر کهسیك که ئازهل ده گیت.

به لَام ده لَين، ده بَيت نازَه له كه بكوژرَيت. وه كوشتني نازَه له كه بو چهند
هوكاريك ده گيرنه وه، ههروهك السيوطي له حاشية السندی علی ابن ماجه
ناماژه ی پيكردوه:

یه كه م: بو ئه وه ی گوشته كه ی نه خورَيت، ئه گهر نازَه لَيك بوو له و
نازه لانه ی كه خواردنی گوشته كه ی حه لال بوو

دووهم: بو ئه وه ی خاوه ن نازَه له كه له كه دار نه كرَيت.

سپههم: له ترسی ئه وه ی نه وهك بيچوويه كي ببَيت نيوه ی مرؤف و نيوه ی
نازه ل بيَيت.

ابن قيم له بدائع الفوائد ده لَيت:

وان كانت امرأة لا زوج لها واشتدت غلمتها فقال بعض أصحابنا يجوز لها
اتخاذ الاكربنج وهو شيء يعمل من جلود على صورة الذكر فتستدخله
المرأة أو ما أشبه ذلك من قثاء وقرع صغار

وه ئه گهر ژنيك ميژدی نه بوو، وه شه هوه تي تيني بو ی هيئا، ئه وا هه نديك
له ياوه ره كانمان شياويان كردوه كه ژنه كه ئيكرينج يان شتيك له
شياوزه كه ی وهك خيار و كودوی بچووك به كار بهينيَيت.

وه ابن قيم ده لَيت: ئيكرينج شتيكه له پيست دروستده كرَيت له شيوه ی
چووك.

وه ههروه ها ده لَيت:

وان قور بطيخة أو عجينا أو أديما أو نجشا في صنم إليه فأولج فيه فعلى ما
قدمنا من التفصيل قلت وهو أسهل من استمنائه بيده

وه ئه گهر پياو چووکی بخاته کونیک له گندوره یان ههویر یان پیست یان پهیکهر، ئهوا من ده ئیم ئهوه ئاسانتره له دهستپهر به دهست.

ئایه تی ۸۵-۹۳

ئینجا اللهی عه رهب و ئیسلام باس له خه لکی مه دیهن و پیغه مبه ره که یان شوعه یب ده کات و ده لیت:

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

واته: وه بو مه دیهن براهی "شوعه یب" مان نارد و گوتی ئه ی قه ومه که م الله بپه رستن، جگه له ئه وه هیچ خودایه کی ترتان نییه، به لگه له خودا که تانه وه بو ئیوه هاتووه، ده پابه ندی کیش و ته رازوو بن، وه شتی خه لک بیبه ها مه که ن و له خاکه که خراپه کاری مه که ن دوا ی چاک کردنی، ئه وه بو ئیوه چاکتره، ئه گهر به راستی ئیوه ئیماندارن.

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وه له سه ره موو ریگایه ک دامه نیشن بو به لپن دان و به رپه رچ دانه وه ی هه ره که سیك که باوه ری به ریگای الله هیناوه، وه بتانه ویت لاری بکه نه وه، وه له یادتان بیت که ئیوه که م بوون ئینجا زوری کردن، وه سه یرکه ن که چو ن بوو ئاکامی خراپه کاران.

وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

وه ئه گهر كوومه ئيكتان باوهريان هيئابيت بهوهي كه پي نيدراروم، وه كوومه ئيكتان باوهري نه هيئابيت، ئهوا خوڤراگر بن تاوه كو الله حوكم دهكات له نيوانمان، وه هه رخوي باشتري حوكمدهره.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوْلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

پياوماقوولتيك لهوانه ي خوڤه زلزان بوون له قهومه كه ي گوتي، ئه ي شوعه ييب به دلنيايييه وه تو و ئهوانه ي ئيمانيان له گه لتدا هيئاوه له گونده كه مان دهرده كه ين، وه يان بگه رپينه وه سه ر ئاينه كه مان، گوتي ته نانه ت ئه گه ر ئاره زووش نه كه ين؟

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

كه واته ئيمه درومان به ناوي الله وه كردوو ئه گه ربگه رپينه وه ناو ئاينه كه تان، دواي ئه وه ي الله ئيمه ي لبي رزگار كرد، وه ئيمه ي بو مان نيه بگه رپينه وه بو ئاينه كه تان مه گه ر خودا كه مان الله ويستي له سه ر بيت، زانستي خودا كه مان فراوانه و هه موو شتيكي گرتوته وه، پشتمان به الله به ستوه، خودا كه مان له نيوان ئيمه و قهومه كه مان به هه ق بكه، وه هه ر خو ت باشتري نيت له كردنه وه (نيوان كردن).

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ

وه پياوماقوولاني ئهوانه ي كافر بوون له قهومه كه ي گوتي ئه گه ر به دواي شوعه ييب بكهون، ئهوا ئيوه له دوڤراوه كان ده بن.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئەو دەبوو ھەژانیک گرتنی، ۋە لە ماله کانیاں مردار بوونەو.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا هُمُ الْخَاسِرِينَ

ئەوانەى نكوۆليان لە شوعەيب كرد ۋەك ئەوەى كە ئەوانەى نكوۆليان لە شوعەيب كرد تيايدا سووديان نەبوو، لە راستيدا ئەوان لە دۆراوہ كان بوون

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

پشتى لپيان كرد، ۋە گوٲى ئەى قەومە كەم من پەيامە كەناى خوداكەم بە ئيوە راگەياندا، ۋە ئامۆژگاريم كردن، ئيتەر من چۆن نيگەران بم بۆ خەلكانىكى كافر.

چەند تيبينيهك:

يە كەم: سەرتاپاى دەقە كان لە رووى زمانەوانى و رەوانبپژيەو گەلتە جارين. لە نووسينى خویندكارىكى تەمبەلى پۆلى سبى ناوەندى دەچیت. ئەم دەقانه ھەر بە راستى كارەساتن لە رووى رەوانبپژى و دارشتنەو. لپرەدا چەند نموونەيەك دەھينمەو:

ئايەتى ٨٦ :

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ

دەقە كە جوان دەبوو، ۋە مانادارتر دەبوو، ئەگەر بەم شيوەيە دابريژرا بووايە:

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

ئايەتى ٨٩

چوار جار ناوی "الله" و سئ جار ناوی "ربنا" هاتوو، وه ئه مه دهقه که ی زۆر ناشیرین کردوو.

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

واته: وه بو ئیمه نییه بگه ریینه وه سه ر ئاینه که تان مه گه ر الله ویستی له سه ر بیته خودا که مان، زانیاری خودا که مان فراوانه و هه موو شتیکی گرتوته وه، وه پشت به الله ده به ستین.

"ربنا" که سوور کراوه زیاده یه و پیویستی نه ده کرد، چونکه دهقه کانی پیشوو پیمان ده ئین که خودا که ی شوعه یب الله بووه.

وه ده کرا ئه م برگه یه به م شیوه یه دابریژریت

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا

واته: وه بو ئیمه نییه بگه ریینه وه سه ر ئاینه که تان مه گه ر الله ویستی له سه ر بیته، زانیاری خودا که مان فراوانه و هه موو شتیکی گرتوته وه، وه پشت به ئه و ده به ستین.

وه ههروه ها له هه مان ئایه ت هاتوو:

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

خودا که مان له نیوان ئیمه و قه ومه کان به هه ق بکه وه، وه خۆت باشرینیت له کردنه وه.

یانی الله چی فتح بکات؟ ئه گهر مه بهست له یه کلا کردنه وه بیته ئهوا باشتر بوو وشه ی " استفتح " به کاربیت، وه ئه گهر مه بهست له حوکم دان بیته ئهوا باشتر بوو بلیت " احکم "

رَبَّنَا **اسْتَفْتَحْ** بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

رَبَّنَا **احکم** بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

ئایه تی ۹۲:

الَّذِينَ **كَذَّبُوا شُعَيْبًا** كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ **كَذَّبُوا شُعَيْبًا** كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

ئهوانه ی نکۆلیان له شوعه یب کرد وهك ئهوه ی له گونده که ئهوانه ی نکۆلیان له شوعه یب کرد سوودیکیان نه گه یاند، وه ئهوانه له دۆراوه کان بوون.

له م ئایه ته کورته دا برگه ی (الَّذِينَ **كَذَّبُوا شُعَيْبًا** - ئهوانه ی نکۆلیان له شوعه یب کرد) دووجار هاتوو، وه زۆر بی مانایه.

ده کرا ئایه ته به م شیوه یه بووایه:

كَانَ الَّذِينَ **كَذَّبُوا شُعَيْبًا** لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

وهك ئهوه ی که ئهوانه ی له گونده که نکۆلیان له شوعه یب کرد سوودیکیان نه گه یاند، وه ئهوانه له دۆراوه کان بوون.

چۆنیه تی قهرکردنی خه لکی مه دیه ن:

له ئایه تی ۹۱ هاتوو ده لیت:

فَأَخَذَتْهُمُ **الرَّجْفَةُ** فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئهوه بوو هه ژانیک تووشیان هات، وه له ماله کانیا ن مردار بوونه وه.

به لَام

ثایه تی ۳۷ سووره تی العنکبوت ده لیت:

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

نکولیان لی کرد نه وه بوو هه ژانیک تووشیان هات، وه له ماله کانیاں مردار بوونه وه.

ثایه تی ۹۴ سووره تی هود ده لیت:

وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئه وانهی که سته میان کرد **گر مه یه ک** تووشیان بوو و له ماله کانیاں مردار بوونه وه.

ثایه تی ۹۴-۹۵

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ
ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ
وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

وه هیچ پیغه مبه ریگمان بو هیچ گوندیک نه نار دووه مه گهر خه لکی نه و شوینه مان تووشی ته نگه ژه پی و گرفتاری نه کرد بیت بو نه وه ی ملکه چ بن.

ئینجا شوینی خراپه کانمان گوړی به چاکه تاوه کو وازیان لی هیئرا، ئینجا گوتیان به راستی گرفتاری و خووشی تووشی باو با پیرانمان بووه، نه وه بوو ئیمه ش له کتوپر یگدا گرتمانن، وه نه وان هه ستیان پی نه ده کرد.

ئايه تي ۹۶-۹۹

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وہ ئه گهر خه لکی گونده که باوهر بین و بترسن ئهوا ده رگایه کی به ره که تیان
له ئاسمان و زهوی بو ده که یینه وه ، به لام (ئه گهر) نکوئی بکه ن ئهوا به وه
ده یانگرین که به ده ستیان هیئاون.

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

ئایا خه لکی گونده که متمانه یان کرد له وهی که زه بروزهنگی ئیمه یان به سهردا
بیت کاتیک به شه و له ماله کانیا ن و خه وتوون.

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

یان خه لکی گونده که متمانه یان کرد که زه بروزهنگی ئیمه یان به سهردا بیت له
به ره به یانیکدا کاتیک یاری ده که ن.

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

ئایا متمانه یان کرد به فرتوفیلی الله، هیچ که سیک متمانه به فرتوفیلی الله
ناکات مه گهر خه لکانیکی دورا و نه بیت.

له ئايه تي ۹۶ اللهی عه رب و ئیسلام ده لیت:

ئه گهر خه لکی ئه و گوندانه ی پیغه مبه رانمان بو یان نارد ئیمانیا ن به یئایه ئه و
ده رگای به ره که ته مان له ئاسمان و زه ویدا بو یان ده کرده وه، به لام ئیمانیا ن
نه هیئا، ئه وه بوو ئیمه ش گرتمانن به هو ی ئه و کاره کانیا ن و قرمان کردن.

ئینجا له ئايه تي ۹۷-۹۸ اللهی عه رب و ئیسلام به شیوه ی پرسیار ده لیت:
نه که ن متمانه به فرتوفیله کانم بکه ن و ده لیت:

(أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَى) ئايا خه ئى گونده كان دئنيان له وهى كه من زه بروزهنگ له به رامبه رياندا به كار ناهينم، كاتيك شه وه و له ماله كانيان و خه وتوون، وه يان روزه و له دهره وهن و يارى ده كه ن؟

له ئايه تي ۹۹ ده ئيت، تهنه مرؤفانيكى دؤراو متمانه به فرتوفيللى الله ده كه ن، وه ده ئيت:

ئايا متمانه ده كه ن به فرتوفيللى الله (أَفَأَمِّنُوا مَكْرَ اللَّهِ)؟

ئينجا له وه لامدا هه ر خوى ده ئيت، (فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ) هيچ كه سيك متمانه ناكات به فرتوفيللى الله تهنه خه لكانىكى دؤراو نه بن.

ده ئين گوتراوه: كورد بدوينه شه رحى خوى ده كات، به لام من ده ئيم قورئان به تيگه يشتنه وه بخوينه وه بو ت روونده بيتته وه الله اكبر شه يتانه.

خودا چ پيويستيه كى به فرتوفيل و ته له كه بازي هه يه؟ مه گه ر فرتوفيل و ته له كه بازي له كاره كاني شه يتان نيه؟

وه نه وهى سه يره اللهى ئيسلام وه سفى خوى ده كات و به خويدا هه لده دات و ده ئيت، (وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ- الله چاكترينه له فرتوفيل كردن)، ئايه تي ۵۴ سووره تي ال عمران.

ئايا الله له په يوه ست به چ مونسه باتيكدا گوتوويه تي (وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ)؟

ئايه تي ۵۴-۵۵ سووره تي ال عمران ده ئيت:

وَمَكْرُوا مَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ، إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ نَحْنُ آلُكُمْ وَأَنْتَ خَلْقٌ آخَرٌ فَاقْبَلْ آيَاتِنَا وَاتَّقِ اللَّهَ لَعَلَّكَ تُرَقَّبُ وَتَكُونَ مِنَ الْمُهْتَابِينَ وَرَافِعَكَ إِلَيَّ وَمُطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

واته: (یهودیه کان) فرتوفیلان کرد، وه الله فرتوفیلی کرد، وه الله چاکترینه له فرتوفیل کردن، که به عیسای گوت من دهمرینم و بهرزت ده که مه وه بو لای خووم و له کافره کان پاکت ده که مه وه.

له ئایه تی ۵۵ دا زور پروونه که یهوودیه کان فرتوفیلان له عیسا کردووه، وه به فرتوفیل گرتوووانه، وه الله ده ئیت منیش فرتوفیل لیمان کرد، وه من چاکترینانم له فرتوفیل کردن. چوون؟ ده ئیت کاتیک به عیسام گوت دهمرینم و بهرزت ده که مه وه بو لای خووم، بهم شیوهیه له کافره کان رزگارت ده که م.

وه ئایه تی ۱۵۷ سووره تی النساء زیاتر پروون ده کاته وه که الله چوون فرتوفیلی له یهوودیه کان کردووه. ئایه ته که ده ئیت:

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ
وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ

یه هوودیه کان ده ئین: له راستیدا ئیمه المسیح عیسای کوری مه ریه ممان کوشت. الله له وه لامدا ده ئیت: نه یانکوشت، وه له خاچیان نه دا، به لکو پییان وابوو عیسا بوو که کوشتیان و له خاچیان دا.

یانی چوون پییان وابوو عیسا بوو که کوشتیان و له خاچیان دا؟

هه موو موفه سیره کان کوکن له سه ر ئه وه ی که الله فیلیکی کرد: شیوه ی یه کیک له یاوهره کانی عیسای گوری بو شیوه ی عیسا، عیسای بو لای خووی بهر زکرده وه بو ئاسمانه کان، وه ئه و که سه ی که الله شیوه ی گوری بو شیوه ی عیسا له خاچ درا و کوژرا.

واته الله فیلی کردووه.

وه الله له ئایه تی ۲۱ یونس ده ئیت، فرتوفیلی من زور خیرایه:

قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا

ئەى محمد بلى فرتوفىلى الله خىراترينه.

وه ئايه تي ٤٢ سووره تي الرعد ده ئيت:

فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا

الله به قه ده همووان فرتوفىلى هه يه.

السيوطى له الدر المنثور، ئامازه به ريواته يك ده كات كه ده ئيت، الله به
فريشته كاني گوت:

ئەو ترسه چييه گرتووتانه له كاتيكدا من پله و پايه يه كم به ئيوه داوه كه به
هيچ كه سيكم نه داوه؟ فريشته كان گوتيان: خودا كه مان متمانه به
فرتوفىله كات ناكه ين، هيچ كه سيك متمانه به فرتوفىله كات ناكات ته نها
خه لكانىكى دوړاو نه بن.

عطية بن محمد سالم، له شرح الاربعين النووية، ئامازهى به ريوايه تىكى ابو
بكر الصديق كردووه، كه گوتوويه تي:

لو كانت إحدى قدي داخل الجنة والأخرى خارجها ما أمنت مكر الله
واته: ئە گەر قاچيكم له ناو به ههشت بيت، وه قاچه كه ي ترم له دهره وه ي
بيت، ئەوا متمانه به فرتوفىلى الله ناكه م.

واته: تاوه كو به ته واوى نه چمه ناو به ههشته وه ئەوا متمانه به الله ناكه م.
له بهر ئەوه محمد صلعم گوتوويه تي، به ههشت و دوژه خ به كاري باش و
كاري خراب نيبه، به لكو به مه زاج و په حمه تي الله يه.

له صحيح البخارى و مسلم فهرمووده يه كي محمد هاتووه، گوتوويه تي:

لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ. قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: لا، ولا أنا،
إلا أن يتغمّدني الله بفضله ورحمته

هیچ که سیکتان له ریگای کاره باش و چاکه کانی ناچیته بههشتهوه،
یاوهره کان گوتیان: وه توش ناچیت ئه ی پیغه مبهری الله؟ گوتی نه خیر
منیش ناچم مه گهر الله من بخاته ژیر ره حمهت و فهزلی خوویهوه.

وه ههروهها له صحیح البخاری و صحیح مسلم فهرموودهیه کی ترهاتووه،
محمد صلعم گوتووویه تی:

لَنْ يُنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ قَالَ رَجُلٌ وَلَا إِلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ وَلَا إِلَيَّ إِلَّا
أَنْ يَتَّغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ

هیچ که سیکتان به هوئی کاره باش و چاکه کانی له دوزهخ پزگاری نابیت،
پیاویک گوتی، وه توش پزگارت نابیت ئه ی پیغه مبهر؟ گوتی، وه منیش
پزگرم نابیت، مه گهر الله من بخاته ژیر ره حمهتی خوویهوه.

ئایه تی ۱۰۰

أَوْلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

ئهی بو ئه وانهی خاکه که یان به میرات بو ماوه ته وه له دوا ی (قرکردنی)
خه لکه که ی روون نه بو ته وه که ئه گهر بمانه ویت ئه وا به گونا هه کانیا ن
توووشمان ده کردن (توووشی سزا) و له سه ر دله کانیا ن مؤرمان ده دا، جا خو
ئه وانه نابیستن.

مه به ست له (أَوْلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ)، واته ئهی بو ئه وانهی
خاکه که یان به میرات بو ماوه ته وه روون نه بو ته وه (مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا)، واته له
دوا ی قرکردنی خه لکه که ی، وه ک ئایه تی ۲۶ سووره تی السجده ده لیت:

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ

ئەى بۆيان پووننەبۆتەووە چەند نەووەمان لە پێش ئەوان قەر کرد؟

ووە هەر وەها ئایەتی ۱۲۸ سوورەتی طە کە دەئیت:

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ

ئەى بۆيان پووننەبۆتەووە کە چەند نەووەمان لە پێش ئەوان قەر کرد؟

ئینجا ئایەتە کە دەئیت، (أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاَهُمْ بِدُنُوبِهِمْ) واتە: کە ئەگەر بمانەوێت ئەوا بە گوناھەکانیان دەیانگرین و سزایان دەدەین، (وَنَنْطَبِعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ)، واتە: وە مۆر لە سەر دڵەکانیان دەدەین، (فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ)، ئینجا ناتوانن بیستن.

ئەگەر سەیری ئەم ئایەتە بکەین دەبینین کە لە روانگەى اللہى عەرەب و ئیسلام، دڵ نەك تەنها شوینی بیرکردنەووە و بریاردانە، بە لکو دڵ بەرپرسیشە لە بیستن.

لە قورئاندا بە هیچ جورێك وە تەنانەت بۆ یەك جاریش ئاماژە بە مێشك نە کراوە، لە روانگەى اللہى عەرەب و ئیسلام، دڵ شوینی بیرکردنەووە و تیگەشتنە. دەیهەا ئایەت لە قورئاندا هەن کە باسی دڵ دەکەن وەك ناوەندى بیرکردنەووە، بۆ نموونە ئایەتی ۴۶ سوورەتی الحج دەئیت:

فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا

دلیکیان دەبیت کە بە هۆیەووە بێردەکەنەووە.

ئايه تي ۱۰۱-۱۰۲

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ
وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

واته: ئه ي محمد، هه وای ئه و گوندانه ت بو ده گيرينه وه، وه پيغه مبه رانيان به به لگه وه بو هات، وه نه بيت بروا بينن به وه ي كه پيشوو نكوئيان لي ده كرد، وه به م شيويه الله مور له دلي كافره كان ده دات.

وه به ديمان نه كرد كه زوربه يان په يماننيكان هه بيت، وه بينيمان كه زوربه يان خراپه كارن.

(تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ)، ئه و گوندانه كه هه واله كانيانمان بو ت گيرايه وه، وه پيغه مبه رانيان به به لگه وه بو هات: مه به ست له و گوند و پيغه مبه رانه، ئه وانهن كه له ئايه ته كاني پيشوو ئاماژه ي پيكردن: قه ومي نوح، عاد و صالح، ثمود و هود، مه ديه ن و شوعه يب، قه ومي لوط.

(فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ) - وه نه بيت بروا بينن به وه ي كه پيشوو نكوئيان لي ده كرد، ئه م ده قه زور ناروشنه و قه ولي جيا و جياواز هه يه سه باره ت به شروقه كه ي.

ئو شروقه ي كه زورترين شروقه كاران و ئه هلي علم له سه ري كوكن ئه وه يه: الله به هو ي زانستي پيشوه خته ي ده يزاني كه باوهر ناهينن. وه ده لين كاتيک الله له پشتي ئاده م ده ريه ينان و كردني به شايه ت به سه ر

خودی خوځان ئهوا به زور ئيمانان به الله هينا، به لام له دله وه ئيمانان نه هينا، وهك ئايه تي ۱۷۲ سووره تي الاعراف ده لیت:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

وه كه خودا كهت له پشتی كوره كانی ئادهم وه چه كانیانی دهرهینا و كردنی به شایهت به سهر خودی خوځان، (الله) گوتی ئه ی من خودا كه تان نیم؟ گوتیان به ئی شایه تی ددهین. الله گوتی ده نه كه ن روژی قیامهت بلین ئیمه له وه ئاگادار نه بووین.

شروقه كاران ده لین: كاتیک الله هه موو مروفايه تی له پشتی كوره كانی ئادهم دهرهینا وه و كردوونی به شایهت، هه نديکیان به دل و به گیان شایه تیان نه داوه كه الله خودا كه یانه.

رهنگ بیت ئه م شروقه یه تا راده یه کی زور راست بیت، چونكه ئايه تی ۱۰۲ ده لیت، (وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ)، وه بینیمان كه زوربه یان هیچ په یمانیکیان نییه، واته دانیان نه ناوه به الله.

به لام پرسیار ئه وه یه: مادام ده تزانی ئیمان ناهینن بوچی پیغه مبهرت بویان ده نارد؟

هه رچه نده له ئايه تی ۵۹ سووره تی القصص ده لیت:

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَّهَاتِنَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِنَّ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

وه ئه ی محمد، خودا كهت گونده كان ویران و قر ناکات تا وه كو پیغه مبهریك بو گوندی دایکی (سهره كیه كه ی) نه نیریت كه ئايه ته كانی ئیمه یان به سهر

بخوینیتتهوه، وه بۆ ئیمه نهبووه گوندهکان قری بکهین مه گهر خه لکه کهی
سته مکار بووبن.

واته له گهل ئه وهش الله به هوئی زانستی پیشوه ختهی زانیویه تی که ئیمان
ناهیئن، به لام پیغه مبهری ههر ناردوووه بۆ ئه وهی به لگه یه کی به دهسته وه
بیت بۆ قری کردنیان.

ئایه تی ۱۰۳-۱۵۶

ئهم ۵۴ ئایه ته باسی موسا و فیرعه ون و بنی ئیسرائیل ده کهن.

سه رگوزشتهی موسا له ۲۹ سووره تی قورئاندا ئاماژهی پیکراوه، وه ناوی
موسا ۱۳۶ جار له ۳۴ سووره تدا هاتوووه.

ئه گهر چیرۆکی موسا و بنی ئیسرائیل، وه پیغه مبه رانی بنی ئیسرائیل له
قورئان ده ربه ینیت، ئه وا قورئان ده بیت به نامیلکه یه ک.

ئایه تی ۱۰۳

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ **فَظَلَمُوا بِهَا** فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

ئینجا (دوای نوح و هود و صالح و لوط و شوعه یب) موسامان به
موعجیزه وه نارد بۆ لای فیرعه ون و دارودهسته کهی، سته میان لپی کرد، ده
سه یرکه ن چۆن بوو ئاکامی خراپه کاران.

"ها" له م برکه یه (**فَظَلَمُوا بِهَا**) بۆ مینه به کار دیت نه ک بۆ نیرینه، وه
(**فَظَلَمُوا**) واته "سته میان کرد"، موفه سیره کان ده لیت (ها) بۆ (ایات) که
مینه یه ده گه ریته وه، به لام:

یه کهم: "ایات" کوّیه و تاک نییه تاوه کو (ها) به کاربیت.

دووه م: ئە گەر مه بهست له (ایات) بوایه ئەوا ده بوایه بلیت (فَظَلَمُوا بِهِن) نهك (فَظَلَمُوا بِهَا).

سیههم: ستهم له موعجیزه "ایه و ایات" نا کریت به لکو نکۆلی "تکذیب" ده کریت، کهواته ئە گەر مه بهستی له ره تکرده وهی موعجیزه بووایه، ده بوایه ئایه ته که بلیت "گذبوا بها" یان "گذبوا بهن".

کهواته مه بهست له ستهم، ستهم کردن له موسایه، له بهر ئەوه ده بوایه بلیت "فَظَلَمُوا بِهِ"، واته ستمه یان له موسا کرد.

ئایه تی ۱۰۴-۱۰۵

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ، حَقِيقٌ عَلَيَّ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه موسا گوتی ئەهی فیرعهون، له راستیدا من نێردراوم له لایه ن خودای جیهانه کان، وه پێداگرم له سه ر ئەوهی هیه چ شتیك نه ئیم له سه ر الله ته نها راستی نه بیت، به موعجیزه وه له لایه ن خودا که تانه وه هاتووم، ده کهواته نه وهی ئیسرا ئیلم له گه لدا بنیره.

ئایه تی ۱۰۶

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

فیرعهون گوتی: ئە گەر به راستی به لگه یه کت (موعجیزه یه کت) هیناوه، ده بیخه روو، ئە گەر تو له راستگو یه کانیت.

ئايەتى ۱۰۷-۱۰۸

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ، وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

ئەو ھەبوو موسا گۆپالە كەى فېرىدا، يە كسەر بوو بە ماریكى گەورەى ئاشكرا،
و ھەستى دەرھینا، يە كسەر سېى بوو بۆ تە ماشا كەران.

وهك ھەموو شىرۇقە كاران دەلین (ثُعْبَانٌ) واتە ماریكى گەورەى نېرىنە.

پېش ئەو ھەى موسا بگەرپتەو ھە مىسر و فیرەون بېنىت، لە دۆلېك ئاگرېك
دەبېنىت، و ھەك لە ئايەتى ۷ سوورەتى النمل ھاتو ھەلېت:

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

كە موسا بە خانەوادە كەى گوت من ئاگرېك بېنىو ھە، ھەوالېكتان لە
ئاگرە كە بۆ دېنم، يان بلىسە يە كتان لە ئاگرە كە بۆ دېنم، بۆ ئەو ھەى خوتانى
پې گەرم بگەنەو ھە.

ئايەتى ۸-۹ دەلېت:

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ، يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

كاتېك موسا ھات بۆ لای ئاگرە كە دەنگېك ھات و گوتى: پېرۇزە ئەو ھەى لە
ناو ئاگرە كە يە و لە دەورووبەرىەتى، و ھە شكۆمەندە اللە خودای جېھانە كان،
(اللە گوتى)، ئەى موسا ئەو ھە منم لە ناو ئاگرە كە، لە راستیدا من اللەى بە
توانا و ژىرمەندم.

به ئی الله له ئاگردا خوی بهرجهسته کردووہ.

له ئایه تی ۳۰ سوورہ تی القصص هاتووہ:

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا
مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

وه كاتيك موسا هات بو لای ئاگره كه، له كه ناری راسته ی دۆله كه له پارچه یه کی پیروز له دره ختیكدا بانگ کرا: ئه ی موسا له راستیدا من الله م خودای جیهانه کان.

ئهم دهقه پیمان ده ئیت الله اکبر له دره ختدا خوی بهرجهسته کردووہ. وه شروقه کاران ده ئیت، خوی دره ختیك بوو ئاگری گرتبوو به لام ئاگره كه نه ده سوتا.

وه له ئایه تی ۱۱-۱۲ سوورہ تی طه هاتووہ:

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى، إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طَوًى

وه كاتيك موسا هات بو لای ئاگره كه، بانگ کرا ئه ی موسا، ئه وه منم خودا كه ت، نه عله كانت داکه نه، له راستیدا تو له دۆلئیکي پیروزیت.

ئینجا الله اکبر دوو موعجیزه به موسا ده دات پیش ئه وه ی بینیریت بو لای فیرعه ون.

یه كه م: گوپاله كه ی ده بیئت به مار، وهك له ئایه تی ۱۹-۲۰ سوورہ تی طه هاتووہ:

قَالَ أَلْقَاهَا يَا مُوسَى، فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى

الله گوتی ئەى موسا گۆپالە کەت فری بده، هەرکە فرییدا بوو بە ماریک و دەجوولا

دووهم: دەست سپی بوون.

ئایەتی ۲۲ سوورەتی طه دەئیت:

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ

وہ دەستت بنووسیڤنە بە تەنیشتت بە سپیتی دیتە دەرەوہ.

ئایەتی ۱۲ سوورەتی النمل دەئیت:

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ

وہ دەستت بخەرە ناو گیرفانت بە سپیتی دیتە دەرەوہ.

پرسیار ئایا الله فەرمانی بە موسا کردووہ دەستی بە تەنیشتیەوہ بنووسیڤیت، وە یان دەستی بخاتە گیرفانیەوہ؟

ئینجا الله اکبر فەرمان بە موسا دەکات بچیت بو لای فیرەون، وەک لە ئایەتی ۲۴ سوورەتی طه هاتووہ:

اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

موسا برۆ بو لای فیرەون یاخی بووہ.

بەلام لە ئایەتی ۴۲ سوورەتی طه هاتووہ، کە الله اکبر فەرمان بە موسا و هارون دەکات بچن بو لای فیرەون:

اَذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي

ئەى موسا خۆت و براكەت (هارون) بە نيشانە كانم برۆن (بو لای فيرعهون).
ئايەتى ۱۰۶-۱۰۷ سوورەتى الاعراف دەلّيت، موسا لە پيش چاوى فيرعهون
و پياوہ كانى ئەم دوو موعجيزەى ئەنجام داوہ:

يە كەم: گوپالە كەى فریڊاوه و يە كسەر بووہ بە ماریكى گەورە.

دووہم: دەستى دەرھینا و يە كسەر سپى بوو.

الطبرى لە جامع البيان و القرطبي لە الجامع لاحكام القران دەلّين، موسا
پياويكى ئەسمەر بوو، كاتيك دەستى دەرھینا، دەستى سپى بوو.

ئايەتى ۱۰۹-۱۱۰

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمٍ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

يە كيك لە دارودەستە كەى فيرعهون گوتى: لە راستيدا موسا ساحيريكى
زانايە، دەيهوويت لە خاكە كەتان دەرئان بكات، ئيوە فەرمان بە چى دەكەن؟

موفەسیرە كان نازانن كى گوئوويهتى (يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ)، وه كين ئەوانەى كە موسا دەيهوويت لە خاكە كەيان دەرئان بكات؟

الطبرى لە جامع البيان و القرطبي لە الجامع لاحكام القران و البغوى لە
معالم التنزيل و الرازى لە مفاتيح الغيب دەلّين، (يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ
أَرْضِكُمْ) واتە ئەى قيبتيە كان موسا دەيهوويت لە خاكە كەتان لە ميسر
دەرئان بكات.

وه دهئیت، (فَمَاذَا تَأْمُرُونَ) فیرعهون گوتووویه تی فهرمان به چی ده کهن؟

ئایه تی ۱۱۱-۱۱۲

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ، يَا تُؤَكُّ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

دارودهسته که ی فیرعهون گوتیان، موسا و هارونی برای دهستبهسه ر بکه، وه بو شاره کان بنیره که له هه موو ساحیریکی لیژان و لیها تووت بو بینن.

الماوردی له النکت و العیون سه بارهت به {وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ} دهئیت، ابن عباس گوتووویه تی: ئه وانه پۆلیس بوون که فیرعهون ناردنی بو کۆکردنه وه و هینانی ساحیره کان، وه ژماره یان ۷۲ کهس بوو.

ئایه تی ۱۱۳-۱۱۴

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

دهئیت: ساحیره کانی فیرعهون هاتن و گوتیان: ئایا به دنیاییه وه پاداشتمان ده بیته ئه گهر هاتوو ئیمه به سه ر موسا سه رکه وتین؟

فیرعهون گوتی: به ئی، ئه وسا ئیوه به دنیاییه وه له من نزیك ده بن.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهئیت، سه بارهت به ژماره ی ساحیره کانی فیرعهون ۱۳ قهول هه یه:

یه کهم: ۷۲ ساحیر بوون (ابن عباس).

دووهم: ۷۲ هه زار ساحیر بوون (ابن عباس).

سیهه‌م: ۷۰ ساحیر بوون (ابن عباس).

چواره‌م: ۱۲ هزار (کعب).

پینجه‌م: ۷۰ هزار بوون به‌لام فیرعه‌ون ۷ هزاره‌زاری هه‌لبژارد.

شه‌شه‌م: ۷۰۰ هزار ساحیر بوون به‌لام فیرعه‌ون ۷۰ هزاره‌زاری هه‌لبژارد.

حه‌وته‌م: ۲۵ هزار ساحیر بوون.

هه‌شته‌م: ۹۰۰ ساحیر بوون.

نۆیه‌م: ۸۰ هزار ساحیر بوون.

ده‌یه‌م: ۳۰ هزار و هه‌ندیك بوون.

یانزه‌م: ۱۵ هزار ساحیر بوون.

دوانزه‌م: ۱۹ هزار ساحیر بوون.

سینزه‌م: ۴۰۰ ساحیر بوون.

وه ده‌لیت، گه‌وره ساحیره‌که‌یان ناوی شمعون بوو.

ئایه‌تی ۱۱۵-۱۱۶

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَن تُلْقِي وَإِنَّا أَن نَكُون نَحْنُ الْمُلْقِينَ

قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

ده‌لیت:

ساحیره کان گوتیان: ئەهی موسایان تو فری بده، وه یان ئیمه لهوانه دهبین
که فری دهدهن،

موسا گوتی: ئیوه فری بدهن. هه رکه فرییان دا سحریان له چاوی خه لک
کرد و خه لکیان ترساند، وه سیحریکی مه زنیان کرد.

ئایه تی ۱۱۷-۱۲۲

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ، فَوَقَعَ الْحَقُّ
وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ، وَأَلْقَى السَّحْرَةَ
سَاجِدِينَ، قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

الله اکبر ده لیت: وه حیمان نارد بو موسا که گوپاله که ی فری بدات، (هه رکه
فرییدا) دهستی کرد به هه لלו شینی ئه و فرتوفیلانه ی که ده یان کرد، ئه وه بوو
راستی جیگیر بوو، وه ئه و شتانه ی ده یان کرد به تال بووه، هه ر له وی
شکستیان هیئا و به ریسوایی گه رانه وه، وه ساحیره کان کرنوشیان برد و
گوتیان باوه رمان هیئا به خودای جیهانه کان، خودای موسا و هارون.

له ئایه تی ۶۶ سووره تی طه هاتوه ده لیت:

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى

موسا گوتی، به لکو ئیوه فری بدهن، (ئه وه بوو پهت و داره کانیا فرییدا)، وه
وا خه یالیان ده کرد له و سیحرا نه ی که کردیان، پهت و داره کانیا ده جو لین.
واته ساحیره کانی فیرعه ون پهت و داریان به کاره یئا وه.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، ابن عباس گوتوویه تی، ساحیره کان
باوه ریان هیئا و ۶۰۰ هه زار له نه وه کانی ئیسرا ئیل به دوای موسا که وتن.

ساحیره کانی فیرعه ون له بهر چاوی فیرعه ون کرنۆشیان بردوووه و گوتویانه:
باوهرمان هیئا به خودای جیهانه کان، خودای موسا و هارون.

ئایه تی ۷۰ سووره تی طه ته ئکید ده کاته وه که ساحیره کانی فیرعه ون ئیمانیا
هیئاوه به خودای بنی ئیسرائیل:

فَأَلْقِيَ السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى

ساحیره کان کرنۆشیان کرد و گوتیان باوهرمان هیئا به خودای هارون و
موسا.

وه ههروه ها ئایه تی ۴۶-۴۸ سووره تی الشعراء:

فَأَلْقِيَ السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ، قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

ساحیره کان کرنۆشیان برد و گوتیان باوهرمان هیئا به خودای جیهانه کان،
خودای موسا و هارون.

پرسیار: ئایا ساحیره کان گوتیان: باوهرمان هیئا به خودای جیهانه کان،
خودای موسا و هارون، یان گوتیان باوهرمان هیئا به خودای هارون و
موسا؟

راسته له رووی مه تنه وه جیاوازی نییه به لام ئه وه قسه ی ساحیره کانه، وه
ده بیت کتوومت وهك خوی بیت.

ئایه تی ۱۲۳-۱۲۴

قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمْوهُ فِي الْمَدِينَةِ
لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ ثُمَّ لأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

فیرعهون به ساحیرهکانی گوت: ئیمانتان به خودای موسا و هارون هیئا پیش ئهوهی من مؤلهتتان پی بدهم؟ له راستیدا ئهوه فرتوفیلئیکه له شاره که دا کردووتانه بو ئهوهی خه لکه که ی لی دهربکه ن، جا له داهاتوو دهزانن (که چیتان لی ده که م).

ئینجا فیرعهون به ساحیره کان ده لئیت: سوئید بیئ دهست و قاچتان راست و چهپ دهریم، ئینجا سوئید بیئ ده بیئ هه مووتان له خاچ بدهم.

چهند تیبینییه ک سه بارهت به ئایه تی: ۱۲۴

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ ثُمَّ لأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

سوئید بیئ دهست و قاچتان راست و چهپ بیرم، ئینجا سوئید بیئ ده بیئ هه مووتان له خاچ بدهم، له ئایه تی ۷۱ سووره تی طه دووباره بوته وه و ده لئیت:

فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ

سوئید بیئ دهست و قاچتان راست و چهپ بیرم و سوئید بیئ له قه دی دارخورما له خاچتان بدهم.

وه ئایه تی ۴۹ سووره تی الشعراء ده لئیت:

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

سوئید بیئ دهست و قاچتان راست و چهپ بیرم، ئینجا سوئید بیئ ده بیئ هه مووتان له خاچ بدهم.

یہ کہم: بہ لگہ میژووی و ئارکیؤلوجیہ کان پیمان دہ لپن کہ لہ خاچدان لہ سہردہ می فیرعہ و نیہ کان بہ ہیچ جوریک بوونی نہ بووہ.

لہ خاچدان، بو یہ کہم جار لہ لایہن ئیمپراتوریہ تی ئاشووری نوی و بابلیہ کان بہ کارہاتووہ، دواتر رۆمہ کان بہ کاریان ہیئاوہ بو سزادانی تاوانباران.

محمد و نووسہرانی قورئان بینوویانہ کہ رۆمہ کان تاوانباران لہ خاچ دہدہن، وایان زانیووہ کہ میسریہ کۆنہ کان و فیرعہ و نیہ کان ہمان کاریان کردووہ.

وہ تہ نانہت نووسہری قورئان لہ ئایہ تی ۱۵۷ سوورہ تی النساء، تووشی ہہ لہ یہ کی کوشندہ بووہ، کاتیک سہ بارہت بہ المسیح دہ لپت:

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ

وہ نہ کوشتیان و نہ لہ خاچیان دا.

نووسہری قورئان وایزانیووہ کہ مروّف دہ کوژریت ئینجا لہ خاچ دہدریت، وایزانیووہ کہ فہرہنگی رۆمہ کان وہک فہرہنگی عہرب و صعالیکہ کان بووہ، کہ خہ لک دہ کوژن و ہہتکی دہ کہن ئینجا لہ خاچی دہدہن.

وہ نہیزانیووہ کہ رۆمہ کان مروّفیان بہ ساغی لہ خاچ داوہ تاوہ کو مردووہ.

دووہم: لہ گہ ل ئہوہش قورئان فیرعہون وہک کہ سیکی فاسد و بہدئہ خلاق و سہرکیش ناوزہند دہکات، بہ لام اللہی عہرب و ئیسلام فہرمان بہ ہمان شیوازی سزا دہکات، کہ فیرعہون بہ کاری ہیئاوہ دژ بہ نہیارہکانی.

لہ ئایہ تی ۳۳ سوورہ تی المائدہ، اللہی عہرب و ئیسلام دہ لپت:

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ

به دنیاییه وه سزای نهو که سانهی که دژایه تی الله و پیغه مبه ره که ی ده که ن و خراپه کاری له زه ویدا بلاوده که نه وه، نه وه یه که ده بیت پارچه پارچه بکرین یان له خاچ بدرین، وه یان ده ست و پیکانیان راست و چه پ بپردریت.

واته اللهی ئیسلام فه رمان به سزادانی نه یاره کانی ده کات به شیوه یه که فیرعه ونی فاسد و به دئه خلاق به کاری هیناوه.

ئایه تی ۱۲۵-۱۲۶

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

ساحیره کان گوتیان: له راستیدا ئیمه بو لای خودا که مان ده که ریینه وه، وه تو توله مان لی ناکه یته وه، ته نها له بهر نه وه نه بیت که ئیمه باوه رمان به نیشانه کانی خودا که مان هیناوه کاتیک بو مان هات، نه ی خودا که مان خوراگیمان به سه ردا بپرژینه، و به موسلمانانی بمانمرینه.

به گویره ی ئایه تی ۷۲-۷۶ سووره تی طه، ساحیره کان به فیرعه و نیان گوتوه:

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا ۗ فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۗ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا، إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ، إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ، وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ

لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى، جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ
وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى

واته: (ساحیره کان) گوتیان، سویند به وهی ئیمه ی درووست کردووه،
هه رگیز بو تو دهستبهرداری ئه وه نابین که وهك نیشانه بو مان هاتووه، جا
هه رچیه کت له دهست دی بیکه، تو تهنها دهتوانیت بریاردهر بیت له ژیانی
دونیا، ئیمه برومان به خوداکه مان هیئا بو ئه وهی له گونا هه کانمان و ئه و
سیحره مان که تو به سهر ئیمهت سه پاند خووش بییت، وه الله چاکتره و ههر
دهشمینی، وه ههر که سیك به تاوانباری بییت بو لای خوداکه ی، ئه و
دۆزه خی بو ده بییت که تیایدا نه ده مریت وه نه ده ژیییت، وه ههر که سیك به
باوهرداری بییت بو ی لای و کاری چاکی کرد بییت، بو ئه وانه پله ی بالا هه یه،
که باغاتی عه دنه چهنده ها رووبار له ژیری وه ده روات، وه ئه وه پادا شته بو
که سانیک که خو یان له گونا هه پاک ده که نه وه.

ئه و ده قانه پیمان ده لێن، ساحیره کان نهك تهنها ئیمان به خودای بنی
ئیسرائیل هیئا وه به لکو ئه و تیکه یشتنی ته و او یان هه بو وه سه بارهت به
لیپرسی نه وه له دوای مه رگ و سزا و پادا شت و دۆزه خ و به هه شت.

به گویره ی په رتووکی پیروژ (ته ورات):

یه که م: هیچ کام له ساحیره کان ئیمانیا نه هیئا وه.

دووهم: کاری موسا و هارون قه ناعهت هیئا نه به فیرعه ون و
داروده سه ته که ی نه بو وه که ئیمان به "یه هوه ی- ئیلوهیم" خودای بنی
ئیسرائیل بینن.

سیههم: له ته ورات ته نانهت بو یهك جاریش ئاماژه به دۆزه خ نه کراوه.

چوارهم: باغی عهدن که له تهورات ئاماژهی پیکراوه، نهو شوینه بووه ئادهم و حهواى تیدا درووست کراوه و ژیاوه، وه له زهویدا بووه.

پینجهم: به هیچ جوریک له تهورات ئاماژه به ژیانی دواى مهرگ و بههشت نه کراوه.

نووسه‌ری قورئان ئەم قسانه‌ی له‌سه‌ر زمانى ساحیره‌کانى فیرعه‌ون کردووه، که وینای بههشتیکه کتوومت له بههشتی ئیسلام ده‌چیت.

ئایه‌تی ۱۲۷

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ
وَالْهَتَكَ قَالَ سَنُقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

هه‌ندیك له داروده‌سته‌كه‌ی فیرعه‌ون گوتیان: ئایا رینگا به موسا و قه‌ومه‌كه‌ی (بنی ئیسرائیل) ده‌ده‌یت که له خا‌که‌که خراپه‌کاری بکه‌ن؟ وه ده‌ستبه‌رداری تو و خوداو‌هنده‌کانت بیت؟ (فیرعه‌ون) گوتی، کوره‌کانیان ده‌کوژین و ژنه‌کانیان ده‌هی‌لینه‌وه، وه ئیمه به‌سه‌ریاندا بالاده‌ستین.

دوو تیبینی و سه‌رنج سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته:

یه‌که‌م: فیرعه‌ون گوتوو‌یه‌تی (سَنُقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ)، واته، (کوره‌کانیان ده‌کوژین و ژنه‌کانیان له ژیاندا ده‌هی‌لینه‌وه).

وه له ئایه‌تی ۶ سووره‌تی ابراهیم دووباره بو‌ته‌وه، که ده‌لیت:

وَيَذَّبُحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ

کوره‌کانی ئیوه‌ی سه‌رده‌بری و ژنه‌کانتانی له ژیاندا ده‌هی‌شتنه‌وه.

وه له ئايه تي ۲۵ سووره تي غافر هاتووه:

قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ

گوتيان كوره كاني ئه وانه بكورن كه ئيمانان له گه ليدا هيناوه، وه ژنه كانيان له ژياندا بهيلنه وه.

هه لبه ته نووسه ري قورئان مه به ستي كوشتني "كورو نيرينه" و هيشتنه وه ي "كچ وميينه" يه واته "بنات و اناث" ه. له بهر ئه وه ده بوايه ئايه ته كه بليت:

سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي بَنَاتَهُمْ يٰۤاِنَّهُمْ

چونكه (نساء) له زما ني عه ره بي به ماناي ژن ديت.

دووهم: ئايا فيرعه ون خوداو هندی هه بووه وه يان ئيدعا ي خوداو هندی كردوو ه و گوتوو يه تي من خودام؟

له ئايه تي ۳۸ سووره تي القصص هاتووه:

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي

فيرعه ون گوتي: ئه ي داروده سته كه م ئايا به خودايه كتان زانيوو ه جگه له خو م؟

له ئايه تي ۲۳-۲۴ سووره تي النازعات هاتووه:

فَحَشَرَ فَنَادَى، فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

(فيرعه ون) خه لكي كو كرده وه و هاواري كرد و گوتي: له راستيدا من خوداي هه ره مه زنتانم.

به لَام ئایه تی ۱۲۷ سووره تی الاعراف ده لیت فیرعه ون خوداوهندی هه بووه.

وَيَذَرِكَ **وَالْهَتَّكَ**

ئایا ریگا ده دهیت که ده سته برداری تو و خودا کانت بیت؟

پرسیار: ئایا فیرعه ون ئیدعای خوداوهندی ده کرد و ده یگوت من خوداوهندی هه ره مه زنه، وه یان فیرعه ون خوداوهندی هه بووه؟

ئایه تی ۱۲۸

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ **عِبَادِهِ** وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.

موسا به قهومه که ی گوت، پشت به الله ببهستن و خوړاگر بن، له راستیدا خاکه که مولکی الله یه، به میرات دهیدات به و به ندانه ی که هه ر خو ی ویستی له سه ره، و سه ره نجام بو خودا په رستانه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن سه بارهت به (إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ) ده لیت، واته خاکی میسر. واته الله خاکی میسر ده دات به جووه کان.

الطبری له جامع البیان ده لیت، موسا به قهومه که ی گوت، نه گه ر پشت به الله ببهستن و خوړاگر بن نه وا رهنگ بیت الله خاکی فیرعه ون و قهومه که ی به ئیوه بدات.

ئایه تی ۱۲۹

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ **عَدُوَّكُمْ** وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

نهوه کانی ئیسرائیل به موسایان گوت : پيش نهوهی تو بییت و دواى نهوهی تو هاتیت ههر ئازار دراوین، (موسا) گوتی، به هیواى نهوهی خودا که تان دوژمنه که تان له ناووبات و قریبکات، وه له خاکه که یان بتانکات به جینشین، ئینجا (الله) سهیرتان ده کات که ئیوه چ کاریک ده که ن.

ئه گهر ئایه تی ۱۲۸-۱۲۹ به یه که وه بخوینینه وه ده بینن قسه و باسیکه سه بارهت به پیدانی خاکی فیرعه و نیه کان به جووه کان.

وه له ئایه تی ۲۵-۲۸ سووره تی الدخان، اللهی عه ره ب و ئیسلام ته ئکید ده کاته وه که له دواى له ناو بردنی فیرعه ون و قه و مه که ی خاکی میسری داوه به جووه کان.

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ، وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ، وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ، كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ

چه نده ها باغ و کانیایان له دواى خویان جیهیشت، وه چه نده ها کیلگه و کوشکوته لاری به نرخ، خیره به ره که تیکیش که تیادا له و په ر خو شیدا بوون، وه به م شیوه یه دامان به گه لیکی دیکه.

واته جووه کانمان کرد به میراتگری خاکی فیرعه و نیه کان، وه نه وکات خاکی فیرعه و نیه کان ته نها میسر نه بوو، به لکو به شی باکووری سودانی شی له خووه ده گرت.

له ئایه تی ۵۷-۵۹ سووره تی الشعراء اللهی عه ره ب و ئیسلام ته ئکید ده کاته وه که خاکی فیرعه و نیه کانی داوه به جووه کان.

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ، وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ، كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

له باغات و كانياوه كان دهرمانکردن، وه گه نجينه كان و كوشكوته لاره به نرخه كان، وه بهم جوړه بنى ئيسرائيلمان (جووه كان) كرد به ميراتگره وهى.

وه ئايه تي ۱۳۷ سووره تي الاعراف ده ئيت:

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

ئینجا ئیمه، نهو میلله تهی که له خوړه هلاته كان و خوړناواکانی نهو زهویه ی پیرو زمان کرد، که ده چه وسینرانه وه، کرد به میراتگری خاکه که، وه به لینی هره چاکی خوداکهت به سهر بنی ئیسرائیل (جووه کان) هاته دی، به هوئی نه وهی خوړاگر بوون، وه هه رچییه ک فیرعه ون و قه ومه که ی درووستیانده کرد وه له کوشکوته لاره کانیاو ویرانمان کرد.

نه م ئايه ته ته ئکيد ده کاته وه که اللهی عه رب و ئيسلام خاکی فیرعه ونیه کانی به جووه کان داوه.

ئايه تي ۱۳۰

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

وه ئيمه خانه واده ی فیرعه ونمان چه نده ها سا ل گرت، وه که مېوونه وه له به روو بوومه کان، بو نه وهی بیربکه نه وه.

نه م ئايه ته زور نارېک و پیکه، وه له رووی دارپشتنه وه زور ناته واوه، نه م ئايه ته بو نه وهی مانا به خشیت ده بیت بهم شیوه یه بیت:

وَلَقَدْ أَخَذْنَا فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ بِنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ سَنِينًا لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

واته: فیرعهون و قهومه کهیمان گرت به کهمکردنهوه له بهرووبومه کانیان بۆ چهندهها سال.

ئایهتی ۱۳۱

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

جا ئه گهر باشهیان بۆ دههات ئهوا دهیانگوت ئهوه کاری خۆمانه، وه ئه گهر خراپهیه کیان تووشدههات ئهوا دهیانگوت ئهوه شوومی موسا و ئهوانهیه که له گه ئیدان، ئه ی مه گهر له راستیدا باشه و شووم له لایهن الله وه نییه؟ بهلام زۆربهیان نازانن.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت، (فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ) له پیت و به ره که تی و رزق (قَالُوا لَنَا هَذِهِ)، دهیانگوت، ئه وه بۆ ئیمه ده گه رپته وه وه ئیمه شایستهین (وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ)، وه که ناخۆشیه کیان تووشده بوو، له نههاتی و وشکه سالی (يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ)، ئه وه به هۆی موسایه و ئهوانه ی له گه ئیدان، وه ئه وه ی هیناویانه.

(أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ)، واته هه موو ئهوانه به باشه و به خراپه له لایهن الله وه یه.

ئایهتی ۱۳۲

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

وه (فیرعهون و دارودهسته که ی) گوتیان، ئه ی موسا ههر نیشانه یه کمان بۆ بینیت به نیازی جادوولیکردن، ئهوا ئیمه باوهرت پیناهیین.

ئايه تي ۱۳۳

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

ئىنجا ئىمه نىشانه ي ئاشكرامان له لافاو و كولله و ئه سپى و خوئين و
بو قمان نارده سهريان، (چونكه) ئه وان خو به زلزان و خه لكانىكى تاوانبار
بوون.

به گویره ي تهورات موسا ۱۰ موعجيزه ي روون و ئاشكرای به فيرعه ون و
قهومه كه ي نيشانداوه.

به لام ئايه تي ۱۰۱ سووره تي الاسراء ده ئيت:

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

وه نو موعجيزه ي ئاشكرامان به موسا دا.

يه كه م: گوپاله كه ي

دووهم: ده ستى

سيهه م: تو فان

چوارهم: كولله

پىنجه م: ئه سپى

شه شه م: بو ق

حه وته م: خوئين

هه شته م: که مبوونه وهی به روو بووم

به لام قورئان ئماژهی به هه شت موعجیزه کردوو.

وه له ئیسلام: کولله و ئه سپی و بوق سهربازیکن له سهربازه کانی الله.

یه که م: کولله

الطبرانی له معجم الاوسط و السیوطی له الدر المنثور و البیهقی له شعب الایمان، ئماژهیان به فهرموودهیه کی محمد کردوو که گوتوو یه تی:

لا تَقْتُلُوا الْجَرَادَ فَإِنَّهُ جُنْدُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ

نه که ن کولله بکوژن چونکه مه زنتین سهربازه کانی الله ن.

دووهم: بوق

محمد ریگی گرتوو له کوشتنی بوق:

له صحیح سنن ابی داود (للالبانی)، فهرموودهیه ک هاتوو که ده لیت:

أَنَّ طَبِيبًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنِ ضُّفْدَعٍ يَجْعَلُهَا فِي دَوَاءٍ،
فَنَهَاها النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ قَتْلِها

پزیشکیک پرسیری له پیغه مبه ر کرد سه باره ت به بوق که بیكات به
دهرمان، ئه وه بوو پیغه مبه ر نه هی کرد له کوشتنی بوق.

وه له صحیح ابن ماجه (للالبانی)، فهرموودهیه ک هاتوو ده لیت، محمد
صلعم نه هی کردوو له کوشتنی چوار زینده وهر که دانه یه کیان بوقه.

الصُّرْدُ وَالضُّفْدَعُ وَالنَّمْلَةُ وَالْهُدُودُ

وه له مصنف عبدالرزاق فهرمودهيهك هاتووه، عائشه دهئيت:

كَانَتْ الضُّفْدَعُ تُظْفِي النَّارَ عَنِ إِبْرَاهِيمَ، وَكَانَ الْوَرَعُ يَنْفُخُ فِيهِ، فَنُهِِيَ عَنِ قَتْلِ
هَذَا، وَأُمِرَ بِقَتْلِ هَذَا

بوځ ئاگه ره که ی ئیبراهیمی ده کوژرانده وه به لام مارمیله که فووی پیا دا
ده کرد، له بهر ئه وه (پیغه مبه ر) نه هی کردو وه له کوشتنی بوځ و فه رمانی
کردو وه به کوشتنی مارمیله که.

وه له سنن الکبری للبیهقی فهرموودهيهك هاتووه، که دهئيت:

لَا تَقْتُلُوا الضَّفَادِعَ فَإِنَّ نَقِيْقَهَا تَسْبِيْحٌ

بوځ مه کوژن چونکه دهنگه که ی تسبیحات و پیا هه ئدانه به الله.

سیههم : ئه سپی

کوشتنی ئه سپی، له حاله تی حرام (له شوینه پیروژه کان و له مانگه
حرامه کان و له کاتی حه ج و عومره) حرامه.

اما النووی له المجموع دهئيت: ناپه سهنده که له قژت یان له ریشته به
دوای ئه سپیدا بگه رییت، وه ئه گه ر ئه م کارهت کرد و ئه سپیه کی لی
دهرچوو، ئه وا ده بیته سه دهقه (خیریک) بکه یت ته نانهت ئه گه ر به لوقمه
نانیکیش بیته.

ئایا ئیمام الشافعی (وه ئیمامه کانی تریش) له خو یانه وه نه هیان کردو وه له
کوشتنی ئه سپی له حاله تی ئیحرام؟ هه رگیز، چونکه ئایه تی ۱۹۶ سووره تی
البقره دهئيت:

وَلَا تَخْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ
أَذَىٰ مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ

له حج و عومره سهرتان مه تاشن تاوه كو قوربانیه كه به شوینی خوی
نه گات، ئە گەر كه سێك نه خوۆش بوو یان دهر دێك له سهریدا بوو، (ئەوا
بووی ههیه قزی بتاشیت)، به لام ده بیټ به لاگیڤری (فیدیة) بدات:
به رۆژوو بوون یان سه ده قهیه ك یان قوربانیه ك بکات.

له صحیح البخاری و مسلم فهرموودهیه ك هاتوو، كه كعب بن عَجْرَةَ
گوتوو یه تی، ئەم ئایه ته {فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ} له سه ر من
دابه زی، ده لیټ منیان برد بو لای پیغه مبه ری الله، وه ئە سپی به رده بووه
سه ر ده موچاوم، ئە وه بوو ئەم ئایه ته دابه زی و پیغه مبه ر گوتی قزټ بتاشه،
به لام ده بیټ ۳ رۆژ به رۆژوو بیت، یان ۶ هه ژار خواردن بدهیت یان مه رێك
بكهیت به قوربانی.

وه محمد خوی ئە سپی هه بووه، به گوڤه ری فهرمووده صحیحه كان ۳ ژن
له قزی محمد به دوا ی ئە سپیدا گه راون.

یه كه م: ام حرام بنت ملحان ژنی عبادة بن الصامت

له صحیح البخاری و مسلم ریوایه تیك هاتوو، كه انس بن مالك ده لیټ:
پیغه مبه ر سهردانی ام حرامی ده كرد، ام حرام خواردنی ده دا به پیغه مبه ر و
قزی ده پشكنی بو ئە سپی.

دووهم: زینب بنت جحش (ژنیك له ژنه كانی محمد).

له سنن ابی داود ریوایه تیك هاتوو، كه زینب قزی محمدی ده پشكنی بو
ئە سپی.

سَيِّهَم: ام سلمة (ژنيك له ژنه كاني محمد).

له المعجم الكبير للطبراني ريوايه تيك هاتووه، كه ام سلمة قزى محمدى ده پشكنى بو ئه سپي.

وه له المستدرک على الصحيحين للحاكم و مسند احمد ريوايه تيك هاتووه، كه ابو سعيد الخدرى ده ئيت: كاتيك پيغهمبهر نه خووش بوو سهردانيم كرد، وه پارچه يهك په رووى پيدا درابوو، دهستم له په روكه دا، بينيم تاى پيغهمبهر زور گهرمه، ئه وه بوو گوتم ئه ي پيغهمبهرى الله تايه كهت زور گهرمه، ده ئيت پيغهمبهر گوتم ئيمه ي پيغهمبهران بهم جوهرين، ده رده كانمان چه ند جاره ده بيته وه له چاو خه لكاني تر بو ئه وه ي پاداشته كانمان چه ند جاره بيته وه، وه محمد ده ئيت، هه نديك له ئيمه ي پيغهمبهران به ئه سپي تووشى دهرده بين تاوه كو ده مانكوژيت.

ئايه تي ۱۳۴

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه كاتيك سزاكاني ئيمه يان به سه ردا هات، گوتمان ئه ي موسا له خودا كهت داوا بكه، به وه ي كه په يمانى به تو داوه، ئه گهر ئه م سزايه مان له سه ر لابه ريت، سويند بيت باوه رت پي بينين، وه سويند بيت بنى ئيسرائيلت له گه لدا بنيزين (واته ريگا به جووه كان بده ين له گه لتدا له ميسر ده ريجن).

ئايه تي ۱۳۵

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

وه ههركه سزاكه مان له سهريان بو ماوهيهك لابرد ئهوا پهيمانه كهيان دهشكاند.

ابن الجوزي له زاد المسير دهئيت، { إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ }، واته: تاوه كو له دهريا نوقوممان كردن { إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ } واته: پهيمانه كهيان دهشكاند.

ئايه تي ۱۳۶

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ
 ئهوه بوو تو له مان لئيان كرده وه و له دهريا نوقوممان كردن، به هوئى ئه وهى
 نكوئيان له ئايه ته كانمان كرد، وه له به رامبهريدا بيياك بوون.
 شروقه كاران وهك الطبرى و القرطبى و ابن كثير ده لئين، (اليم) واته دهريا.
 " اليم " وشهيه كى عيبريه و به ماناي دهريا ديئ.

ئايه تي ۱۳۷

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ
 ئينجا ئيمه ئه و ميلله تهى كه له خو ره ه لاته كان و خو رئاوا كانى ئه و زهويهى
 پيرو زمان كرد، كه ده چه وسينرانه وه، كرد به ميراتگري خاكه كه، وه به لئيني
 هه ره چاكي خودا كه ت به سه ر بنى ئيسرائيل (جووه كان) هاته دى، به هوئى
 ئه وهى خو راگر بوون، وه هه رچيهك فيرعه ون و قه ومه كهى
 درووستيانده كرد، وه له كو شكوته لاره كانيان ويرانمان كرد.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت:

{وأورثنا القوم} واته بنی ئیسرائیلمان کرد به میراتگر. {الذین کانوا یُسْتَضْعَفُونَ} واته: زهلیل کرابوون به سه ربربی کوره کانیان و به کارهینانی ژنه کانیان و به کوپله کردنی پیاوه کانیان {مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا} واته: خوره لاته کان و خورثاواکانی خاکه که، ۳ قهول هه یه:

یه کهم: خوره لاته کان و خورثاواکانی شام.

دووهم: خوره لاته کانی خاکه کانی شام و میسر.

سیههم: به شیوه یه کی رهها خوره لات و خورثاواکانی خاکه که.

الطبری له جامع البیان دهلیت، (مَشَارِقِ الْأَرْضِ - خوره لاته کانی خاکه که) واته شام. وه دهلیت (وَأُورَثْنَا) واته به میرات دامان به بنی ئیسرائیل.

القرطبی دهلیت، ئایه ته که پروونه که بنی ئیسرائیل خاکی قیبتیه کانیان وه ک میرات پیدراوه. وه دهلیت (مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا - خوره لاته کانی خاکه که و خورثاواکانی) واته شام و میسر.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دهلیت، الله ئاگادارمان ده کاته وه که خاکه که ی داوه به و میلله ته ی که ده چه و سپنرانه وه - که بنی ئیسرائیله - خوره لاته کان و خورثاواکانی خاکه که ی پیمان داوه.

وه دهلیت، (خوره لاتی خاکه که) واته شام.

البغوی له معالم التنزیل دهلیت، (مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا) واته شام و میسر.

السعدی له تفسیر کلام المنان دهلیت، واته خاکی میسر.

الزمخشرى له الكشاف دهئيت: وه خاكة كه خاكي ميسر و شامه كه الله داويه تي به بنى ئيسرائيل، له دواى فيرعه و نيه كان و عمالقه كان.

الرازي له مفاتيح الغيب دهئيت، ناكوكي ههيه سه بارهت به و خاكة. هه نديك دهئين، خاكي شامه، وه هه نديك دهئين ميسر و خورئاوا كه يه تي.

البيضاوى له انوار التنزيل دهئيت، واته خاكي شام، كه الله داويه تي به بنى ئيسرائيل له دواى فيرعه و نيه كان و عمالقه كان.

الجلالين دهئين، واته خاكي شام (تبييني ئەم دوو جلاله ، السيوطى و المحلى ميسرى بوون، له بهر ئه وه گوتوو يانه ميسر نيه و شامه).

الشوكاني له فتح القدير دهئيت، واته خاكي ميسر و شام.

زور پروونه كه اللهى عه رهب و ئيسلام هه موو خاكي شام و ميسرى داوه به جووه كان، كه چى ئيستا ده يانه و يت جووه كان له ئيسرائيل (فه له ستين) ده ربكه ن به دروشمى:

خير خير يا يهود جيش محمد سوف يعود

واته: ئه ي يهود خه يبه رته ن له ياد بيت،

سو پاي محمد هه ر ده گه ر يته وه.

پرسیاری من له مه لاكان ئه وه يه: هه ر به راستى ئيوه برواتان هه يه كه قورئان وته ي خودايه؟ ئه گه ر برواتان هه يه كه قورئان له لايه ن خوداوه بو محمد دابه زيووه، كيشه يه ك نيه. به لام پروونه كه الله كه تان ميسر و شامى داوه به جووه كان. كه واته ئه و شيره شير و شيوه نه تان كه مينبه ره كانتان ده يكه ن بو قودس و فه له ستين له پاي چيه؟

وه شام سوريا و لوبنان و فهلهستين و ئوردون ده گريته وه، وه خاكي
فيرعه و نيه كان سينا و ميسر و باكووري سودان ده گريته وه.

ئه وهى ئيستا له ژير كوئترولي جووه كانه زور زور كه متره له وهى الله اكبر
پيانيدا وه. له راستيدا ده بيت موسلمانان كوشش بكهن بو ئه وهى هه موو
ئه و خاكانه بكه ويته ژير كوئترولي جووه كانه وه بو ئه وهى قسه ي خودا كهيان
بيته دى، چونكه ئايه ته كه ده ليت:

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه ئه ي محمد، به ئيني جواني خودا كه ت به سهر بني ئيسرائيل هاته دى.

به لام له راستيدا نه هاتوته دى، له بهر ئه وه موسلمانان ده بيت كار بكهن كه
بيته دى، ئه ويش له ريگاي ئه وهى هه و ل بدن كه باكووري سودان و ميسر
و سينا و هه موو شام بيت به به شيك له خاكي جووه كان.

ئايه تي ۱۳۸-۱۴۰

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا
مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ، إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ
مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

قَالَ أَغْيَرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وه بني ئيسرائيلمان له ده رياكه په رانده وه، ئه وه بوو هاتن به سهر خه لكانيك
كه پابه ندى بته كانيان بوون، بني ئيسرائيل به موسايان گوت:
خودا وهنديكمان بو بينه ئاراهه وهك چون ئه و خه لكه خودا وهنديان هه يه،

موسا گوتی به راستی ئیوه خه لکانیکی نه زانن، ئه و حاله ته ی ئه وانه ی تیدایه
تیا چوونه و هه ر کاریک ده یکه ن پووچه ئه.

وه موسا گوتی: ئایا ئیوه ده تانه ویت جگه له الله خودایه کی ترتان بو بینه
ئاراهه؟ له کاتیکدا ئه و ئیوه ی هه لبراردوووه و په سند کردوووه به سه ر
جیهانه کان.

قورئان له چهنده ها شویندا ده لیت: الله بنی ئیسرائیلی هه لبراردوووه و
په سه ندی کردوووه به سه ر هه موو جیهانه کان.

وهك ئایه تی ٤٧ و ١٢٢ سووره تی البقرة:

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ئه ی جووه کان ئه و چاکه ی منتان له یاد بیت که به ئیوه م به خشی، وه له
راستیدا من ئیوه م هه لبراردوووه و په سه ند کردوووه به سه ر جیهانه کان.

وه ئایه تی ١٦ سووره تی الجاثية

وَفَضَّلْنَاكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وه ئه وانمان (جووه کان) هه لبراردوووه و په سه ندمان کردوون به سه ر
جیهانه کان.

واته الله اکبر جووه کانی هه لبراردوووه و په سه ند کردوووه به سه ر
موسلمانانیش.

وه مه لاکان و زانایانی ئاینی ئیسلام درو له گه ل خه لکدا ده که ن که ده لین له
ئایه تی ١١٠ سووره تی البقرة هاتوووه که موسلمانان باشتیرین و چاکترین
میله تن.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

ئیوه باشتین و چاکترین میللهت بوون بو خه لک هاتنه ئاراوه، فهرمان به
باشه ده کهن و ریگری له خراپه ده کهن و پرواتان به الله ههیه.
له شروقهی سوورهتی البقرة، دهیسه لمینم که نه م دهقه باس له جووه کان
ده کات و باس له موسلمانان ناکات.

ئایه تی ۱۴۱

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

الله ده ئیت: وه که ئیوه مان له خانه وادهی فیرعه ون رزگار کرد که به
خراپترین شیوه سزای دهدان، که کوره کانی ده کوشتن و ژنه کانی ده ژیاندن،
وه له مه دا تاقیکردنه وهیه کی مه زن هه بوو له الله وه بو ئیوه.

الطبری سه بارهت به (وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ) ده ئیت، له ئازاردانتان
به خراپترین شیوه، تاقیکردنه وهی و نیعمه تیکی مه زنی الله بوو بو ئیوه.

ئایه تی ۱۴۲

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّمَّاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

وه ژوانی سی شه وه مان له گه ل موسا دانا و ده شه وی تریشمان بووی زیاد
کرد، به م جووره دیداری له گه ل خودا که ی چل شه و بوو، وه موسا به

هارونی برای گوت، تو له ناو قهومه کهم له جیی من به، و کاری چاک بکه و پیادهی ریگی خراپه کاران مه که.

واته الله اکبر ژوانی دیداری له گه ل موسا داناوه، وه له سه ره تا بریار وابوو که دیداره که یان ته نها سی شه و بیته، به لام کاتیک موسا ده چیت بو لای الله و له دوای ته و او کردنی سی شه وه که، ده شهوی تری بو زیاد ده کهن و ماوهی دیداره که یان ده بیته به چل شهو.

ئاخو ده بیته بو ده شهویان زیاد کرد بیته؟

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، ابن عباس گوتوو یه تی:

صَامَ تِلْكَ الثَّلَاثِينَ لَيْلُهُنَّ وَنَهَارَهُنَّ، فَلَمَّا انْسَلَخَ الشَّهْرُ، كَرِهَ أَنْ يُكَلِّمَ رَبَّهُ
وَرِيحُ فَمِهِ رِيحُ فَمِ الصَّائِمِ، فَتَنَاوَلَ شَيْئًا مِنْ نَبَاتِ الْأَرْضِ فَمَضَّغَهُ، فَأَوْحَى
اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ: لَا كَلِّمْتُكَ حَتَّى يَعُودَ فُوكَ عَلَى مَا كَانَ عَلَيْهِ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ
رَائِحَةَ فَمِ الصَّائِمِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ؟ وَأَمْرُهُ بِصِيَامِ عَشْرَةِ أَيَّامٍ

واته: سی شهو و روژ موسا به رده وام به روژوو بوو کاتیک له دیداری الله بوو، کاتیک مانگه که ته و او بوو، موسا به لایه وه شیاو نه بوو که قسه له گه ل خودا که ی بکات له کاتیکدا به هو ی به روژوو بوو نیه وه بو نی ده می ده هات، نه وه بوو روه کیکی هه لگرت ه وه و خسته ده میه وه (بو نه وه ی بو نه که نه مینیت) نه وه بوو الله وه حی به موسا دا و گوتی: نه ی موسا قسه ت له گه لدا ناکه م تا وه کو ده مت وه ک پيشووی لینه یه ته وه، نه ی نازانیت که بو نی ده می به روژوه وان له لای من خو شه ویستره له بو نی مسک؟ نه وه بوو الله فه رمانی به موسا کرد ده روژی تر به روژوو بیته.

واته به م جو ره دیداری الله و موسا بوو به چل شهو و روژ.

القرطبي له الجامع لاحكام القران و البغوى له معالم التنزيل و الزمخشري له الكشاف و الرازى له مفاتيح الغيب و البيضاوى له انوار التنزيل و الجلالين له تفسير الجلالين والالوسى له روح المعانى هتد دهليين:

أَمَرَهُ أَنْ يَصُومَ الشَّهْرَ وَيَنْفِرَ فِيهِ بِالْعِبَادَةِ، فَلَمَّا صَامَهُ أَنْكَرَ خَلُوفَ فِيهِ فَاسْتَاكَ. فَقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْشِقُ مِنْ فِيكَ رَائِحَةَ الْمِسْكِ فَأَفْسَدْتَهُ بِالسَّوَاكِ. فَزِيدَ عَلَيْهِ عَشْرُ لَيَالٍ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ. وَقِيلَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْحَى إِلَيْهِ لَمَّا اسْتَاكَ: يَا مُوسَى لَا أَكَلِّمُكَ حَتَّى يَعُودَ فُوكَ إِلَى مَا كَانَ عَلَيْهِ قَبْلُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ رَائِحَةَ الصَّائِمِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ. وَأَمَرَهُ بِصِيَامِ عَشْرَةِ أَيَّامٍ

الله فهرماني به موسا كرد كه مانگيك بهرؤژوو بيٽ، وه بهتهنها ئهم خوداپه رستيه بكات، كاتيك بهرؤژووبوو، بوئي دهى بهلاوه ناپه سهند بوو، ئه وه بوو سيواكى به كارهيئا، فريشته كان به موسايان گوت: ئيمه كه بوئي دهى تو مان هه لدهمژى بوئي مسكمان ده كرد، به لام تو به سيواك بوئه كه ت تيكدا، ئه وه بوو داواى ليكرا ده شهو له مانگى ذي الحجة بهرؤژوو بيٽ، وه دهليين كاتيك موسا سيواكى به كارهيئا، وه حى نارد بو موسا: ئه ي موسا قسه ت له گه لدا ناكه م تاوه كو بوئي دهمت وهك جاراني لى نه يه ته وه، ئه ي تو نازانيت كه بوئي دهى بهرؤژوه وان لاي من خوشتره له بوئي مسك؟ ئه وه بوو الله فهرماني پيى كرد ده شهوى تر بهرؤژوو بيٽ.

واته كردى به چل شهو و رؤژ.

له صحيح البخارى و مسلم فهرموده يه كى محمد هاتوو، كه گوتوو يه تى:

فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَخُلْفَةُ فَمِ الصَّائِمِ، أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ

سویند به وهی گیانی محمدی به دهسته، بۆنی ده می رۆژوه وان لای الله
خۆشتره له بۆنی مسك.

كاتيك محمد كوچ ده كات بۆ مه دینه، له جووه كانی مه دینه پئی
راده گه یه نریت كه له سه ره تاوه واده و دیداری "یهوه" ی خودای بنی
ئیسرائیل له گه ل موسا چل شه و بووه، نهك سی شه و، محمد له یه كه م
سووره تی مه دینه كه سووره تی البقره یه ئایه تی ۵۱ داده به زینیت بۆ
راستکردنه وهی هه له كه. ئایه ته كه ده لیت:

وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

وه كه ژوانمان له گه ل موسا دانا بۆ چل شه و.

ئیسئا نه مانزانی واده كه و ژوانه كه ۳۰ یان چل شه و بوو؟

"واعد" واته دوو كه س یان زیاتر واده بۆ یه كتر داده نین كه بۆ ماوه یه كی
دیاریكراو و له شوینیکێ دیاریكراو یه كتر ببینن. ئایا الله و موسا پێشئه وهی
به یهك بگهن بپاریان دابوو ۳۰ شه و یان ۴۰ شه و له گه ل یه كدا بن؟

ته نانه ت الله اكبر، له ئایه تی ۲ ی له سووره تی الفجر، سویند به و ۱۰ شه وه
ده خوات كه درێژیکردۆته وه بۆ دیده نی موسای ئازیز و خۆشه و یستی،
ده لیت، وَلَيَالٍ عَشْرٍ، (وه سویند به ۱۰ شه وه كه).

شرۆقه كاره درۆزانه كان، له شرۆقه ی ئه م ئایه ته ده لین، الله سویند
ده خوات به ۱۰ شه وی یه كه می مانگی ذای الحجه.

ئايەتى ۱۴۳

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَن نَرَاكَ
وَلَكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرَاكَ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ
جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ

وہ کہ موسا بۆ دیدہنمان ہات، وہ خوداکہی قسہی لہ گہلدا کرد، موسا
گوتی: خوداکہم خۆتم نیشان بدہ با بتبینم، (اللہ) گوتی ہەرگیز ناتوانیت
بمبینیت، بہلام سہیری ئەو چیاہ بکہ، ئە گەر لہ شوینہ کەہی خۆی
مایہوہ، ئەوکات دەتوانیت بمبینیت، کاتیک خوداکہی بۆ چیاکہ بہدیار
کہوت، چیاکہ وردوخاش بوو، وہ موسا کہوت و بورایہوہ، کاتیک بہئاگا
ہاتہوہ، گوتی شکۆمەندیت، تۆبەم لہ تۆ کرد، وہ من یە کہم باوہردارم
سەرنبج و تیبینی:

یہ کہم: ہەلەہی زمانہوانی دەقہ کہ:

لەسەرہتا اللہ وەک قسە کہریک قسە دەکات و دەلئیت، (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى
لِمِيقَاتِنَا)، واتہ، وہ کہ موسا ہات بۆ دیدہنمان. ئینجا یە کسەر دەلئیت،
(وَکَلَّمَهُ رَبُّهُ) خوداکہی قسہی لہ گہلدا کرد.

وەک ئەوہی دوو خودا بوونیان ہەبیت، لەسەرہتا خودای ژمارہ یەک وەک
قسە کہر قسە دەکات، ئینجا دەلئیت خوداکہی موسا قسہی لہ گہل موسا
کرد.

واته، لهم دهقه‌دا "خودا" له قسه‌كه‌ر و كه‌سى يه كه‌م يه كه‌سه‌ر ده‌بیت به كه‌سى سيّه‌م. بۆ ئه‌وه‌ى خودا وه‌ك قسه‌كه‌ر و كه‌سى يه كه‌م بمينيتته‌وه ده‌بیت بليت، (وَكَلَّمْنَاهُ) **قسه‌مان له‌گه‌ئيدا كرد**، له جياتى (وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ).

ئينجا ده‌ليت، (قَالَ لَنْ تَرَانِي)، واته **گوته** ناتوانيت بم بينيت. ده‌بیت بليت (قُلْتُ لَنْ تَرَانِي) واته **گوتم** ناتوانيت بم بينيت، وه يان (قُلْنَا لَنْ تَرَانِي) **گوتمان** ناتوانيت بم بينيت.

ئينجا ده‌ليت (فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا) وه هه‌رکه خودا كه‌ى خوى به چياکه نيشاندا چياکه وردوخاش بوو. ئه‌م برگه‌يه‌ش ده‌بیت به‌م شيويه بيت: (فَلَمَّا تَجَلَّى لَنَا لِلْجَبَلِ جَعَلَنَا دَكًّا)، وه هه‌رکه بۆ چياکه **به‌ديارکه‌وتين** چياکه‌مان وردوخاش کرد.

ئه‌گه‌ر ده‌قه‌كه دابريژينه‌وه ئه‌وا ده‌بیت به‌م شيويه بيت:

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمْنَاهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ **قُلْنَا** لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى لَنَا لِلْجَبَلِ جَعَلَنَا دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

دووهم: چه‌نده‌ها فه‌رمووده هه‌يه سه‌باره‌ت به‌ چۆنيه‌تى وردوخاشبوونى چياكان كاتيك الله خوى نيشان دان. ليره‌دا هه‌نديكيان ئاماژه پيده‌كه‌ين.

السيوطى له الدر المنثور ده‌ليت، ابو الشيخ له "العظمة" فه‌رمووده‌يه‌كى اخراج كردوو، كه محمد صلعم گوتووويه‌تى:

لَمَّا تَجَلَّى اللَّهُ لِمُوسَى كَانَ يُبْصِرُ دَبِيبَ النَّمْلَةِ عَلَى الصِّفَا فِي اللَّيْلَةِ الظُّلْمَاءِ مِنْ مَسِيرَةِ عَشْرَةِ فَرَاسِخَ

كاتيك الله خوى به موسا نيشاندا، له دوورى ۱۰ فرسخ له شهويكى
تاريكدا، ميرووله دهبينرا له سهر سه فا.

يهك "فرسخ" نزيك به ۶ كيلومه تره. واته ميرووله يهك له دورى ۶۰
كيلومه تر دهبينرا.

وه السيوطى له الدر المنثور ده لئيت، ابن ابى حاتم و ابن مردويه و ابو
الشيخ و الديلمي و ابو نعيم له "الحلية" فهرمووده يه كيان اخراج كردووه
كه محمد صلعم گوتوويه تي:

مَا تَجَلَّى اللَّهُ لِلْجَبَلِ طَارَتْ لِعَظْمَتِهِ سِنَّةٌ أَجْبَلٍ، فَوَقَعَتْ ثَلَاثَةٌ بِالْمَدِينَةِ،
أُحْدُ وَوَرِقَانُ وَرَضْوَى، وَبِمَكَّةَ حِرَاءٌ وَثَبِيرٌ وَثَوْرٌ

كاتيك الله خوى به چياكه نيشاندا، به هوى مه زنى الله وه ۶ چيا فرين، ۳
دانه يان كه وتنه مه دينه، كه بريتين له ئوحد و وه ريقان و رهزوا، وه ۳
دانه يان كه وتنه مه ككه كه بريتين له حيرا و تهبير و ثور.

وه فهرمووده يهك له صحيح البخارى و مسلم و مسند احمد هاتووه، كه
محمد گوتوويه تي:

فَإِنَّ النَّاسَ يُصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ، فَإِذَا مُوسَى آخِذٌ
بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ

خه لك له روژى قيامه ت ده بوورينه وه، من يه كه م كه س ده بم به ئاگا
ديمه وه، كاتيك به ئاگا ديمه وه ده بينم موسا پيچكه يهك له پيچكه كاني
عه رشى الله ي گرتووه.

سَيِّهَم: له پەرتووکی پیروژ خودا روّحه و نابینریت به لّام دەتوانیت وتە ی بەرجەستە بکات، بە لّام له ئیسلامدا اللّە اکبر له مروّف دەکات و ئەندامەکانی لەشی هەیه. لێرەدا ئاماژە بە هەندیک بە لّگە دەکەم:

قورئان:

یە کەم: دانیشتن له سەر عرش (بگەرێوه بۆ شوّقهی ئایه تی ٥٤ ئەم سوورەتە سوورەتی الاعراف).

دووهم: دوو دەستی هەیه (بگەرێوه بۆ شوّقهی ئایه تی ٧٥ سوورەتی ص).
له صحیح مسلم دوو فەرمووده ی محمد هاتوو، که له یه کیکیان ده لیت:
وَکَلَّتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ، واتە هەردوو دەسته کانی اللّە راستەن.

وه له فەرمووده کە ی تر دا ده لیت:

طَوِي اللّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيُمْنَى ثُمَّ
يَطْوِي الْأَرْضَيْنِ بِشِمَالِهِ

اللّە له روژی قیامەت ئاسمانەکان لوول دەدات، ئینجا بە دەستی راستە دەیانگریت، ئینجا چینه کانی زهوی لوول دەدات و بە دەستی چەپە دەیانگریت.

سَيِّهَم: قاچی اللّە (يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ) بگەرێوه بۆ شوّقهی ئایه تی ٤٢ سوورەتی القلم.

چوارەم: قاچی اللّە

له صحيح مسلم و البخارى فہرموودہیہك ہاتووه، كه دۆزهخ داواى زياتر
له جنۆكه و مروّف دهكات:

لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ تَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ، حَتَّى يَضَعَ فِيهَا رَبُّ الْعِزَّةِ، تَبَارَكَ وَتَعَالَى،
قَدَمَهُ فَتَقُولُ: قَطُّ قَطُّ

تاوه كو الله قاچى دهخاته ناو دۆزهخهوه، ئينجا دۆزهخ دهئيت، بهس بهس،
وه ههروهك پيشوو گوتمان، كورسى شوينى پيكانى اللهيه.
پينجهم: چاوه كانى الله كوئر نين.

له صحيح البخارى فہرموودہیہك ہاتووه محمد دهئيت:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ. وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى عَيْنِهِ.. وَإِنَّ
الْمَسِيحَ الدَّجَالَ أَعْوَرَ الْعَيْنِ الْيُمْنَى

الله لیتان شاراوه نابیت، الله كوئر نيه، وه پيغهمبهه به دهستی نيشانهى
کرد بو چاوه كانى، بهلام مسيحي دهجال چاوى راستهى كویره.
شه شههه: الله خاوهن لاشهيه.

وه له صحيح البخارى فہرموودہیہكى دريژى محمد هاتووه له پهيوهست
به روژى قيامهت، له فہرموودہكه دا دهئيت:

فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ هَذَا مَا كُنَّا حَتَّى يَأْتِينَا رَبُّنَا فَإِذَا جَاءَنَا
رَبُّنَا عَرَفْنَا فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فِي صُورَتِهِ الَّتِي يَعْرِفُونَ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ
أَنْتَ رَبُّنَا فَيَتَّبِعُونَهُ

الله ديت بولاي موسلمانان و دهليت من خودا که تانم، موسلمان دهلين
 نه وه شوينمان دهبيت تاوه کو خودا که مان ديت، هرکاتیک خودا که مان
 هات نهوا ئيمه دهيناسينه وه، ئینجا الله له م شیوهیه دیته وه که موسلمانان
 دهیناسنه وه، وه دهليت من خوداتانم، موسلمان دهلين وایه تو
 خودامانیت، ئینجا موسلمان به دواي الله ده که ون.

وه شیخ الاسلام ابن تیمیة له بیان تلبیس الجهمیة ئماژه به فهرموودهیه کی
 صحیحی محمد ده کات که گوتوویه تی:

رَأَيْتُ رَبِّي فِي صُورَةِ شَابٍّ أَمْرَدَ لَهُ وَفْرَةٌ جَعْدٌ قَطَطٌ

واته: خودا که م بین له شیوهی گهنجیکی لووسی بیتووک، قژیکی زوری
 لوولی هه بوو.

ده کریت پیمان بلین نه و لاشهیه لاشهیه کییه که الله تیایدا به دیار
 ده که ویت؟

حه وته م: مه لاشو و ددان.

الطبری له جامع البیان و ابن منده له الايمان و الدارقطني له رؤية الله و ابي
 يعلى له ابطال التأويلات، ئماژه به فهرموودهیه کی محمد ده که ن که
 گوتوویه تی:

فَيُضْحَكُ حَتَّى تَبْدُو لَهُ وَاتُهُ وَأَضْرَأْسُهُ

الله به قاقا پیده که نیت تاوه کو مه لاشو و ددانه کانی به دیار ده که ویت.

هه شته م: دم و چاوی الله

له صحیح مسلم و البخاری فهرموودهیه کی محمد هاتووه که ده ليت:

خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ طُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا

الله ئاده می له سه ر شیوهی خوئی درووستکردوو، در یژیه که ی ۶۰ گه ز بووه.

وه له صحیح مسلم فهرمووده یه کی محمد صلعم هاتوو هاتوووه گوتوو یه تی:

إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ فَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ

ئه گه ر له گه ل براکه ت به شه ر هاتیت ئه وا خو ت له لیدانی ده موچاوی به دوور بگره چونکه الله ئاده می له سه ر شیوهی خوئی درووستکردوو.

وه سه ده ها فهرمووده ی تر هه ن که ده یسه لمینن الله ی عه ره ب و ئیسلام لاشه و ئه ندامه کانی له شی هه یه.

ئایه تی ۱۴۴

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

(الله) گوتی ئه ی موسا من تو م به سه ر خه لکدا هه ل بژاردوو، به په یامه کانمه وه وه ئاخاوتنم له گه ل تو، جا ده سته وه بگره که به تو م داوه، وه له سوپاسگوزاران به.

ئهم ده قه ئامازه به دوو خال ده کات:

یه که م: الله له ناو هه موو مرو قایه تیدا موسای هه ل بژاردوو بو گه یاندنی په یامه که ی.

دووهم: راسته وخو به ئاخاوتن قسه ی له گه ل موسادا کردوو.

وه له ئايه تي ٤١ سووره تي طه هاتوووه كه الله به موسا ده ئيت:

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

وه تووم بوو خووم درووستكردوووه.

وه ئايه تي ١٦٤ سووره تي النساء ده ئيت:

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

وه الله به قسه كردن قسه ي له گه ل موسا كرد.

له صحيح البخاري فه رمووده يه كي محمد هاتوووه كه ده ئيت:

قَالَ لَهُ آدَمُ يَا مُوسَى اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِكَلَامِهِ وَخَطَّ لَكَ بِيَدِهِ

ئاده م به موساي گوت: ئه ي موسا الله تو ي هه لېژارد به قسه كردن له گه ئتدا و به دهسته كاني خو ي (ته وراتي) بو ت نووسي.

ئايه تي ١٤٥

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمُرَ قَوْمَكَ يَا خُدُوأَ بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

وه هه موو شتيكمان له راسپارده و له روونكردنه وه بو هه موو شتيك به دريژي له تابلوكان بو موسا نووسي، ده كه واته ئه ي موسا به توندي پابه نديان ببه و بيانگره، وه فه رمان به قهومه كه ت بكه كه پابه ندي باشرينيان ببن، وه له ئاينده شويني خراپه كارانتان نيشان ده ده م.

له م ده قه دا الله ده ئيت:

یه کهم: له "الألواح" واته تابلوکان (واته ۳ تابلو و زیاتر) هه موو شتیکنان بو
موسا نووسی له:

۱- راسپارده، (۱۰ راسپارده که).

۲- روونکردنه وه به شیوهیه کی دریژ سه بارهت به هه موو شتیکن (تهورات).

الطبری له جامع البیان سه بارهت به (مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ) روونکردنه وه سه بارهت به هه موو شتیکن له فه رمانی الله و نه هیه کانی.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت: (وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ)، واته تهورات.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت، وه ئه و تابلویانه ی الله به موسایدا تهوراتیشیان تیا بوو.

البيضاوی له انوار التنزیل ده لیت، وه تابلویانه تهوراتیان تیدابوو.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده لیت، { وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ }، واته تابلوکانی تهورات.

الشوکانی له فتح القدير ده لیت: وه ئه و تابلویانه تهورات بوون.

وه تفسیر المیسر ده لیت: واته بو موسا له تهورات هه موو شتیکنان نووسی که له ئاینه که ی پیویستی پییه تی، له حوکمه کان و راسپارده و له حه رام و حه لال و فه رمان و نه هی و چیرۆک و عه قیده و هه و آل و نادیاره کان (غیب).

السعدى له كلام المنان دهليت: وه له تابلوكان هه موو شتيكمان له و
 شتانهى كه بهنده كان پيوستيان پييه تي له راسپارده بو ئاره زوومه ندى كردنيان
 بو كاري چاكه و ترساندنيان له كاري خراپه، وه روونكردنه وه به دريژي
 سه بارهت به ئه حكامه شهرعيه كان و عه قيده و ئه خلاق و ئادابمان بو موسا
 نووسى.

الطنطاوى له تفسير الوسيط دهليت (وَكْتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاِحِ)، واته تهورات.

واته الله تهوراتى به دهستكاني خوئى نووسيوه و داويه تي به موسا.

هه رچه نده به گوپرهى په رتووكي پيروزي جووه كان ئه مه ئه سل و ئه ساسى
 نيه و درويه كه نووسه رى قورئان كردويه تي.

له تهورات هاتووه: كه ۱۰ راسپارده كه له دوو تابلودا بوون "يهوهى-
 ئيلوهميم" خوداى بنى ئيسرائيل بو موسا دهنووسيت. تابلوى يه كه م چوار
 ئاموزگارى و راسپارده له خوئى ده گريت، كه باس له په يوه ندى جووه كان
 له گه ل يه هوهى ده كات:

يه كه م: من خوداتم و نابيت هيچ خودايه كي ترت هه بيت.

دووهم: نابيت بو هيچ په يكه ريك و وينه يه ك نه له ئاسمان و نه له زهوى و
 نه له ژير ده ريا كرنوش ببهيت و بيپه رستيت.

سيههم: نابيت ناوى خودا كه تان به درو و بو شتى پوچ بهين.

چوارهم: روژى سابات له ياد بيت و به پيروزي رايبگره.

تابلوى دووهم شهش راسپارده له خوئى ده گريت، كه په يوه ندى مروف
 له گه ل مروف ريكد ه خات.

یه کهم: ریژی دایک و باوکتان بگرن.

دووهم: مه کوژن.

سیههم: داوینپسی مه کهن.

چوارهم: دزی مه کهن

پینجهم: درۆ مه که و به درۆ شایه تی له سه ر که س مه ده.

شه شه م: چاو مه برنه ژن و مال و سامانی خه لک.

وه موسا خۆی ته ورات ده نووسیته وه، وهك ته ورات و په رتووکه کانی دواى ته ورات پشراستی ده که نه وه که موسا خۆی ته وراتی نووسیوه. بۆ نموونه، له سفر الخروج (که یه کیکه له پینج په رتووکه که ی ته ورات) له اصحاحی ۲۴ هاتوو:

فَكَتَبَ مُوسَى جَمِيعَ اقْوَالِ الرَّبِّ

موسا هه موو قسه کانی خودای نووسی.

وَأَخَذَ كِتَابَ الْعَهْدِ وَقَرَأَ فِي مَسَامِعِ الشَّعْبِ

ئینجا موسا په رتووکی په یمانه که ی هه لگرت و بۆ گه لی ئیسرائیلی خوینده وه.

ئه وه ی جیگای پیکه نینه له م ئایه ته ئه م ده قه یه که ده لیت، (وَأْمُرُ قَوْمَكَ يَاخُذُوا بِأَحْسَنِهَا)، واته ئه ی موسا فه رمان به قه ومه که ت بکه پابه ندی ئه و به شه ی ته ورات بن که باشتینیا نه.

پرسیار: قسه ی خودا خراپترین و خراپ و باش و باشتیرینی تیدایه؟ یان هه ر هه مووی باشن؟

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت بهم برگه یه ی ئەم ئایه ته ده لیت: (كأن فيها ما ليس بحسن) وهك ئەوهی بلیت كه هه ندىك شتى باشى تیدا نیه.

(سَأْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ)، واته (له داهاتوو شوین و خاکی خراپه کارانتان نیشاندههین) واته خاکی جبابرة و عمالقه کان له شام.

ئیمام الماوردی له النکت و العیون ده لیت، ئەم برگه یه به شیوه یه کی تریش ده خویندرایه وه:

سَأْورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ، واته ده تانکه م به میراتگری خاکی خراپه کاران.

ئەم برگه یه مه به ستی خاکی پیروزه، ههروهك له ئایه تی ۲۱ سووره تی المائدة هاتوو موسا به بنی ئیسرائیل ده لیت:

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ

ئەى قه ومه كه م برۆنه ناو خاکی پیروزه وه كه الله له سه رتانی نووسیوه.

دواى ئەو هه موو به لگه یه، چۆن موسلمانان شهرم ناکه ن کاتیک ده لین، محمد " اشرف الخلق و سيد ولد ادم "

لیره دا به پیویستی ده زانم كه به راوردیک له نیوان موسا و محمد بکه م له روانگه ی قورئانه وه:

یه كه م: موسا راسته وخۆ قسه ی له گه ل خودا كه ی کردوو. یه ك ده قی قورئان نییه بلیت كه خودا كه ی موسا له ریگای جبرائیله وه یان فریشته وه قسه ی له گه ل موسادا کردبیت. به لكو هه موو ده قه كانی قورئان ئاماژه به وه ده كه ن كه خودای موسا راسته وخۆ قسه ی له گه ل موسادا کردوو.

ئەى محمد؟

يەك دەقى قورئان نىيە كە بلىت محمد راستەوخۆ قسەى لە گەل خوداكەى كىردىت. محمد لە رىگاي نىوهندىك گوايە وەحى بۆ دابەزىو، كە لە سەرەتا خودى خۆى پىيوادەبىت شەيتان بووبىت. وە ناوى جبرائىل تەنھا ۳ جار لە قورئاندا ھاتوو، ئەوئىش لە سوورەتە كانى مەدىنە

سوورەتى البقرە ئايەتى ۹۷ و ۹۶ وە سوورەتى التحريم ئايەتى ۴.

دووھم: خوداي موسا، وادە و ژوان لە گەل موسادا دادەنىت، وە بۆ ماوھى چل شەو لە گەل يە كدا دەبن.

محمد خەون و روئىاي بەوھ بىنيوھ.

سپھەم: خوداي موسا خۆى لە درەختىك كە گرى گرتووھ بۆ موسا بەرجەستە دەكات.

چوارەم: خوداي موسا بە دەستە كانى خۆى تەورات بۆ موسا دەنووسىت. بەلام قورئانە كەى محمد، نووسەرانى وەحى دەينووسن.

پىنجەم: خوداي موسا، موسا بە درووستكردن بۆ خۆى درووستدەكات.

ھتد،،

زانايانى ئىسلام شەرم ناكەن كە دەلپن "محمد اشرف الخلق و سىد ولد ادم" ھ؟

وہ بە چ ئەقل و مەنتقىك دەلپن ئەو پەرتوو كە تحريف و دەستكارىكراو، كە خودا بە دەستكانەى خۆى نووسىويەتى، لە كاتىكدا ئەو پەرتوو كە تحريف و دەستكارىنە كراو كە مروؤف نووسىويەتى؟

له سوورته کانی داهاتوو وه لّام به درۆی دهستکاریکردنی ته ورات دهدهمه وه، وه دهیسه لمینم که ئه وه قورئانه که تانه دهستکاریکراوه.

ئایه تی ۱۴۶

سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

ئه و که سانه ی که به ناهه ق له زه ویدا فیز دهنوین، وه ئه گهر هه موو نیشانه یه ک ببین ئه و باوه ری پی ناهین، وه ئه گهر ریگی راست ببین ئه و نایگره بهر، وه ئه گهر ریگی سه رکیشی ببین ئه و دهیگره بهر، به هوی نکۆلیکردنیان له نیشانه کانمان و بیباک بوونیان لی، ئه و منیش له نیشانه کانی خۆم وه ریانده سوړینم.

امام الماوردی له النکت و العیون سه بارهت به { سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ } ده لیت، ۳ تیروانین هه یه:

یه کهم: الله ده لیت واده کهم له قورئان تینه گهن.

دووهم: گومرایان ده کهم له رینمای وه ک سزایه ک بو کوفریان.

سیههم: چاوی خۆم ده گرم له ئاست تو له کردنه وه لییان.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت: واته ریگا ده گرم له دلی به فیزه کان که له به لگه کانی مه زنیم و شه ریه تم و ئه حکامه کانم تیبگهن به هوی ملکه چ نه بوونیان بو من و لووتبه رزیان له ئاست خه لکدا به پی هه ق. واته: ههروه ک چۆن پی هه ق لووتبه رز بوون ئه و الله ریسوایان ده کات به نه زانی.

ههروهك الله له ئايه تي ۱۱۰ سووره تي الانعام ده ئيت:

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ

واته، وه دلته كانيان و گوچكه كانيان ئاوه ژووده كهين ههروهك ئه وهى
يه كه م جار ئيمانان نه هينا بئيت، وه وهك ئايه تي ۵ سووره تي الصف ده ئيت:
فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ، واته كاتيك دله كانيان به لاريدا چوو ئه وا الله
دله كانيانى به لاريدا برد.

ئايه تي ۱۴۷

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وه ئه وانه ي نكو ئيان له ئايه ته كانمان و پوژى دوايى كرد، كاره كانيان
به فيرو چوو، ئايا هيچ پاداشتيكيان ده دري ته وه جگه له وهى كه دهين كرد؟

ئايه تي ۱۴۸-۱۴۹

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمٌ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا
يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وه قهومي موسا له دواي موسا (كاتيك موسا چوو بو دیداری خودا كهی) له
خشله كانيان په يكهري گویره كهيه كيان دروست كرد كه بوړه ي دهات. ئايا
نه يانده بيني كه قسه يان له گه لدا ناكات و بو ريڼگای (راست) ريڼمايان

ناکات؟ به لّام هەر (وهك خوداوهند) به خۆیانه وه گرت، وه ئهوانه سته مکار بوون.

وه کاتی که له دهسته کانیاں دهرچوو (واته کاریکه به هه له کردوو یا نه و له دهستیان دهرچوو) وه بینیاں که گومرا بوون گوتیاں ئه گهر خودا که مان به زه ییمان پێ نه کات و لیماں نه بووریت ئهوا به دنیاییه وه له دۆراوه کان ده بین.

وه ئایه تی ۵۱ سوورته تی البقرة ده لیت:

وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وه که ژوانمان له گه لّ موسا دانا بو ماوه ی چل شه و ئینجا ئیوه ئه ی بنی ئیسرا ئیل، له دوا ی موسا، گویره که یه کتان وهك خوداوهند به خووه گرت وه ئیوه سته مکار بوون

وه ئایه تی ۸۷-۸۸ سوورته تی طه ده لیت:

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمُلْنَا أَوزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَفُنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ، فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِي

بنی ئیسرا ئیل به موسایان گوت: ئیمه سه ریچی به ئینه که ی تو مان نه کردوو، به لّام ئیمه باریکی زوری جوانکاریه کانی قهومی فیرعه و نیه کانمان هه لگرتبوو، ئه وه بوو ئیمه فریماندا، وه به هه مان شیوه السامری فرییدا، ئه وه بوو (السامری) بویاں لاشه ی گویره که یه کی هی نایه ئاراوه که بو ره ی دههات، ئه وه بوو گوتیاں ئه وه خودا که تانه و خودای موسایه، وه موسا له بیری کردووین.

ئەم ئايەتەنە پېمان دەلېن كە دوای ئەوہی موسا دەروات بو دیداری خوداکەہی و چل رۆژ و شەو ون دەبیت، بنی ئیسرائیل ئەو خشل و زېر و زیوانەہی لە گەل خویان لە میسەرەوہ ہینابووین کۆدە کەنەوہ و دەیکەن بە پەیکەری گویرە کە یەك كە بۆرەہی دیت، و دەپەرستن، وە دەلین موسا زۆری پېچوو و ئیمەہی لە بیر کردەوہ.

بەلام ئەوہی سەیرە لوجیکی اللہی عەرەب و ئیسلامە کە دەلیت: أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ، واتە ئایا بنی ئیسرائیل نەیان دەبینی کە گویرە کە قسەیان لە گەلدا ناکات؟

پرسیاری من ئەوہیە: بو خودا قسە لە گەل خەلك دەکات؟ لایەنی کەم گویرە کە کە بۆرەہی ہاتووہ.

تەنانەت اللہی عەرەب و ئیسلام، قسەہی لە گەل حبیبە کەہی، خوشەو یستە کەہی کە محمدە نە کردووہ.

ئایەتی ۱۵۰-۱۵۱

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي
أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ
الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلاَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

دەلیت:

وه کاتیک موسا گه رایه وه بو لای قه ومه که ی، به تورپی و غه مباریه وه گوتی: به راستی له دوای من جینشینیکی (خراب بوون)، نه وه په له تان کردن له بریاری خودا که تان؟ وه تابلوکانی فریدا، قژی براکه ی (هارون) گرت و بو لای خو ی رایکیشا، (هارون) گوتی، کوری دایکم به راستی قه ومه که ته نگیان پی هه لچنیم، وه خه ریک بوو بمکوژن، دلی دووژمنان به من خو ش مه که، وه من له گه ل خه لکانیکی سته مکار دامه نی.

موسا گوتی: خودا که م له من و له براکه م (هارون) خو شبه، وه بمانخه ژیر به زه ییه که ت، وه هه ر خو ت به به زه یترینی به به زه ییه کانیت.

ئایه تی ۹۲-۹۴ سووره تی طه، سه باره ت به هه مان رووداو ده لیت:

قَالَ يَا هَارُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا، أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي، قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۚ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

موسا گوتی، نه ی هارون چی وای لیکردیت ریگیان لی نه گرت کاتیک بینیت گومرابوون؟ وه چی وای لیکردیت که پیاده ی راسپارده کانم نه کهیت؟ ئایا سه ریچی فه رمانه کانی منت کرد؟ هارون گوتی، نه ی کوری دایکم نه ریشم بگره وه نه قرم بگره، من ترسام که بلیت تو هوکاری دووبه ره کی بنی ئیسرائیل بوویت و گویت به قسه ی من نه دا.

پرسیار: ئایا موسا ته نها قژی هارونی گرت، وه یان ریش و قژی گرت؟

له سووره تی البقرة ئاماژه به وه ده کهین که چو ن نووسه ری قورئان فه لته یه کی گه وره ی داوه و هه له یه کی مه زنی کردوو ه کاتیک ئاماژه ی به السامری کردوو ه. چونکه السامری له سه رده می موسا بوونی نه بووه.

ثایه تی ۱۵۲-۱۵۳

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ

ئینجا اللهی عه رب و ئیسلام ده لیت:

له راستیدا ئه وانهی که گویره که که یان وهك خوداوهند به خووه گرت،
توره ییه که له خودا که یان به دست ده هیئن، وه ریسواییه کیش له ژیانی
دونیا، وه ئیمه ئه وها سزای ئه و که سانه ده دهین که درو به ده می خوداوه
هه لده به ستن.

وه ئه وانهی کاری خراپیان کرد ئینجا دواتر توبه یان کرد و ئیمانیاں هیئا، ئه و
خودا که ت (ئهی محمد) دوا ی ئیمانیه یانیاں به دنیا ییه وه لیبوورده و به
به زه ییه.

ثایه تی ۱۵۴

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاخَ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

وه کاتیک توورپی موسا دامرکایه وه تابلوکانی گرت، له نووسینه کانیدا ریئماپی
و به زه پی هه بوو بو ئه وانهی که له خودا که یان ده توقن.

به گویره ی تهورات، کاتیک موسا ده بینیت بنی ئیسرائیل خه ریکی په رستنی
گویره که یه کی درووستکراون، توره ده بیت و تابلوکان فریده دات، وه

تابلۆكان دهشكپن، وه جاريكي تريهوهي خوداي بني ئيسرائيل بو موسى دهنوسيتتهوه.

بهلام ههلبهته نوسهري قورئان و محمد ئاشنايهتي تهواويان به تهورات نهبووه، لهبهر ئهوه دهبينيت كه له كاتيكا زوربه ي چيروكه كانيان له توراسي يهودي وهرگرتوو بهلام ناتهواو و ناكلن، وه ههلهي زوريان تيدايه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم دهليت، زوريك له شروفه كاران دهلين، كاتيك موسى تابلۆكاني فريدا، تابلۆكان شكان، ئينجا دواي ئهوه كويكردنهوه. وه دهليت تابلۆكان له گهوههري بهههشت بوون.

ئايهتي ١٥٥

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

الله دهليت: ئينجا موسى له قهومه كه ي ٧٠ پياوي ههلبژارد بو ديدهنمان، كاتيك تووشي (زهوي) ههژانه كه بوون (موسا) گوتي، خودا كه ته گهر پيشوو بتويستايه ئهوا من و ئهوانت له ناوبهريت، ئايا له ناومان ده بهيت به هو ي ئه و كارهي هيچ و پووچه كانمان كرديان؟ وه ئهوه ته نها تاقيكردنه وهيه كي خوته، له ريگايه وه خه لكانيك كه هه ر خوت ده ته وي ت گومرا ده كه يت، وه هيدايه تي كه سانيك ده كه يت كه هه ر خوت ده ته وي ت، تو گه وره ي ئيمه يت، ده لي مان خو شبه و به زه ييت پيمان بيته وه وه تو چا كترينيت له لي خو شبوون.

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به (وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
لِّمِيقَاتِنَا -موسا ۷۰ پیاوی له قهومه که ی هه لَبْزارد بۆ دیده نمان) ده لیت،
 چوار قهول هه یه:

یه که م: ئەو دیده نیه که الله بۆ موسای دیاری کردبوو بۆ ئەوهی ته وراتی لی
 وه ربگریت.

دووه م: دیده نیک بوو الله بۆ موسای دیاری کردبوو چونکه هه ندیک له بنی
 ئیسرائیل ده یانگوت، موسا راست ناکات و قسه له گه ل خودا ناکات.

سیهه م: دیده نیک بوو الله بۆ موسا و کومه نیک له بنی ئیسرائیل دیاری
 کردبوو بۆ ئەوهی داوای لی بووردنی لی بکه ن.

چواره م: دیده نیک بوو الله بۆ موسا و ۷۰ پیاوی بنی ئیسرائیل دیاری
 کردبوو.

گرنگ زوو زوو موسا دیده نی هه بووه له گه ل خودا که ی.

ئایه تی ۱۵۶

وَكَتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَدَايُ أُصِيبُ
 بِهِ مَنْ أَنشَأَ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

وه له م دونیا یه و له رۆژی دوای چاکه مان بۆ بنووسه، له راستیدا ئیمه
 هیدایهت کراوین بۆ لای تو، (الله) گوتی، ئەشکه نهجه که م تووشی که سانیک
 ده بیت که خۆم ویستم له سه ره، وه به زه ییه که م هه موو شتیکی گرتۆته وه،

وه بؤ ئهوانه دهنووسم كه خوداپه‌رستن و زه‌كات دده‌ن، وه بروا به نيشانه‌كانمان دههين.

الطبري له جامع البيان ده‌ليت، ئەم به‌شەى ئايه‌ته (وَإَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ) - له‌م دونيايه‌و له‌ روژى دوايى چاكه‌مان بؤ بنووسه، وه له‌ راستيدا ئيمه‌ هيدايت كراوين بؤ لاي تو)، نيزاي موسايه.

الله له‌ وه‌لامدا ده‌ليت: هه‌ر كه‌سيك خووم ئاره‌زوو بكه‌م ئازار و ئه‌شكه‌نجەى دده‌م، وه‌ ره‌حمه‌ته‌ كه‌م هه‌موو شتيكى گرتوته‌وه‌ بؤ كه‌سانيك كه‌ خوداپه‌رستن و زه‌كات دده‌ن و ئيمانيان به‌ نيشانه‌كانمان هه‌يه.

له‌ صحيح البخارى و مسلم فه‌رمووده‌يه‌ كى محمد صلعم هاتوو ه‌ گوتوو‌يه‌تى:

جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةً جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخَمُ الْخَلْقُ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشِيَةً أَنْ تُصِيبَهُ

الله به‌زه‌يى كردوو به‌ سه‌د به‌ش، ۹۹ به‌شى لاي خووى گداوه‌ته‌وه، وه‌ ته‌نها يه‌ك به‌شى دابه‌زاندوو بؤ سه‌ر زه‌وى، وه‌ به‌ هووى ئەم به‌شه‌وه‌ هه‌موو مه‌خلوقات به‌زه‌بيان به‌يه‌ كتر ديته‌وه، ته‌نانه‌ت به‌ هووى ئەم به‌شه‌وه‌ ئەسپ سمه‌كاني به‌رز ده‌كاته‌وه‌ نه‌كا به‌ بيچوه‌كه‌ي بكه‌ويت.

وه‌ له‌ صحيح البخارى فه‌رمووده‌يه‌ كى محمد صلعم هاتوو ه‌ گوتوو‌يه‌تى:

إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ: إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي، فَهُوَ
مَكْتُوبٌ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ

الله بهر له وهی مخلوقات درووستبكات، له سه ره وهی عه رشه كهی
نووسيوه تی: ره حمه تم پیش تووره ییم كهوت.

وه له صحیح الجامع (لاللانی) هاتووه كه ده لیت:

إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي

ره حمه تم به سه ر تووره ییم زال بوو.

وه به گویره ی فه رمووده یه كه له السیره الحلبیه للحلبی و كنز العمال
للمتقی الهندی و المصنف للعبدالرزاق هاتووه، اللهی عه رهب و ئیسلام
یوگا ده كات بوئه وهی كوئترولی تووره ییه كهی بكات:

محمد ده لیت كاتيك له گه ل جبرائیل بوئاسمانه كان سه ركه وتم و گه یشینه
ئاسمانی شه شه م، جبرائیل گوئی، ئه ی محمد جارئك بوهسته چونكه الله
نوئز ده كات. ده لیت گوتم:

اهو یصلي؟ قال: نعم، قال: وما صلاته؟ قال: يقول: سبح قدوس، رب
الملائكة والروح، سبقت رحمتي غضبي.

ئایا الله نوئز ده كات؟ گوئی به ئی، گوتم نوئزه كهی چونه؟ گوئی ده لیت
"سُبُوحٌ قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ، رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي"

واته الله نوئز ده كات و له كاتی نوئز كردن ئه م وشانه ده لیتته وه: تسبیحات
ده كه م و پیرۆزه، خودای فریشته كان و رۆح، ره حمه تم پیش تووره ییم
كهوت.

وه ابن كثير له تفسيرى (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ - له راستيدا الله و فريشته كاني نويز له سهر پيغه مبهر ده كه ن)، ده لئيت، عطاء بن ابي رباح گوتوويه تي واته:

نويزه كه ي الله واته: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ سَبَقَتْ رَحْمَتِي غَضَبِي

گرنگ الله يوگا ده کات بو ئه وه ي تووره ي دابمرکيته وه و ره حمه تي به سهر توره ييه كه ي زال بيت.

وه له صحيح البخارى، فه رمووده يه كي محمد صلعم هاتووه ده لئيت، ره حم خوى به دوخيني ئيزارى الله وه گرت و گوتى بهرت ناده م.

خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ، فَلَمَّا فَرَعُ مِنْهُ قَامَتِ الرَّحِمُ، فَأَخَذَتْ بِحَقْوِ الرَّحْمَنِ، فَقَالَ لَهُ: مَهْ، قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ، وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ، قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ، قَالَ: فَذَلِكَ

کاتيك الله له درووستکردنى مه خلوقاته کاني ته واو بوو، ره حم دوخيني ئيزارى ره حماني (الله) گرت، الله گوتى چى بووه؟ به رمده، ره حم گوتى ئه وه ئه و شوينه يه كه من په ناگه ي بو ده به م له ههر كه سيك كه په يوه ندى نزيكايه تي ده بريت. الله به ره حمى گوت: ئايا رازى نابيت كه په يوه ندىم هه بيت له گه ل كه سيك كه بيت ده گات؟ وه په يوه ندى بپریم له گه ل كه سيك كه په يوه ندىم له گه ل ده بريت؟ ره حم گوتى، به لئى ئه ي خودا كه م. الله گوتى ئه وه بو تو.

الفيومي له المصباح المنير في غريب الشرح الكبير ده لئيت: الْحَقُّ مَوْضِعُ شَدِّ الْإِزَارِ وَهُوَ الْخَاصِرَةُ

(الحقو) شوينى تووندکردنى ئيزاره، واته نيوقه د.

الله ئىزار له بهر ده كات و نيوقه دى هه يه. سبحان الله.

ئايه تي ١٥٧

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ
فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

ئهوانه ي شوينكه وتووى ئه و پيغه مبهره هه والدهره ن كه نه يخويندوو
دهبين كه له لايه ن له تهورات و ئينجيل ناوى نووسراوه، فهرمانيان پي
دهكات به چاكه و نههيان لي دهكات له خراپه، وه شته نايابه كانيان بو
حلال دهكات و پيسه كانيان لي حهرام دهكات. وه ئه و بارگراني و كووتانه ي
كه له سهريان بوو، له ئهستويان لادهبات، وه ئهوانه ي باوهريان پي هيئا و
پشتيواني و پالشتيان كرد و پياده ي ئه و پرووناكيه يان كرد كه له گه ليدا
دابهزي، ئهوا ئهوانه له براوه كانن.

ئهم ئايه ته ئيدعاى چهند شتيك دهكات:

يه كه م: كه ئاماژه به ناوى پيغه مبهريكي هه والدهرى كراوه كه " اُمِّي " يه.

دووهم: وه ده لئيت ناوى ئهم پيغه مبهره هاتوو له ئينجيل و تهورات.

سيههم: ده لئيت ئهم پيغه مبهره فهрман به چاكه و نهه ي له خراپه دهكات.
وه شتانيكي باش حلال دهكات و شتانيكي خراپ حهرام دهكات.

چوارهم: بارگراني و گوناھي ئه و كه سانه ناهي لئيت كه ئيماني پي دههينن.

پینجه م: ئەو پیغمبەر کاتیک دابه زیووه له گه ئیدا رووناکی دابه زیووه.

الجالین له تفسیر الجالین ده لئین:

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ}، واته محمد صلعم {الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ}، به ناوی و سیفاته کانی {يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ}، ئەوهی حه رام کراوه له شه ریعیه تیان {وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ}، وهك مردار بوو و شتی هاوچه شن {وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ} بارگرانیه کانیان {وَالْأَغْلَالَ}، سه ختیه کانیان {الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ} وهك تۆبه قبولکردن ئە گهر بکوژیت، وه نه هیشتی پاشماوهی پیسی {فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ}، له یهودی و مه سیحیه کان {وَعَزَّزُوهُ} پشتیوانی و پالپشتیان کرد {وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ}، واته قورئان {أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}.

ئە گهر ئەوه پوخت بکهینه وه بو تیکه یشتن: ده لئیت:

مه بهست له پیغمبەر و هه والده ریک که نه یخویندۆته وه، محمده، وه مه بهست ده بینین له لایهن له تهورات و ئینجیل ئاماژهی پیکراوه، واته به ناو و سیفاته کانیه وه، مه بهست له فرمانیان پی ده کات به چاکه و نه هیان لی ده کات له خراپه، وه شتانیکی نایابیان بو حه لال ده کات، واته ئەوهی حه رام کراوه له شه ریعیه تی یهودی و مه سیحیه کان، وه مه بهست له شتانیکی پیسیان لی حه رام ده کات، وهك گوشتی ئازهلێ مرداره وه بوو، وه مه بهست له بارگرانی و سه خته کانیان له سه ر لاده بات، واته گونا، مه بهست له وانیه که له سه ریان بوو، واته قبولکردنی تۆبه ئە گهر که سیکت به ناههق کوشتبیت، مه بهست له ئەوانه یان که ئیمانیان پی هیناوه، واته مه سیحی و یهودی.

تیبینی و سه رنج:

"الْأُمِّيَّ" لهم ئایه ته و له ئایه ته کانی هاوچه شن "الْأُمِّيَّ" به مانای نه خوینده وار
 نایه ت به لکو به مانای که سیك یان خه لکانیک دیت که پیشووتر په رتووی
 ئاسمانیان بو دانه به زیبیت، یان په رتووی ئاسمانیان نه خویند بیته وه.

وهك ئایه تی ۱۵۵-۱۵۶ سووره تی الانعام ده لیت:

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ
 لَغَافِلِينَ

وه نه وه په رتووی که دامان به زاند (قورئان) پیروزه، پیاده ی بکن، وه بترسن
 بو نه وه ی ره حمتان پیبکریت.

وه نه کهن هیچیتر بلین له راستیدا له پیش ئیمه په رتووک بو دوو تائفه
 (یهودی و مه سیحی) دابه زی، وه ئیمه له راستیدا له خویندنه وه ی نه دوو
 په رتووکه تینه ده که یشتن.

(الْأُمِّيَّ) واته که سیك یان خه لکانیک پیشووتر په رتوویان نه خویند بیته وه وه
 یان په رتووی ئاسمانیان بو دانه به زیبیت.

وه (الْأُمِّيَّ)، چه مکیکه که جووه کان بو هه موو نه و میلله تانه به کاریان هیناوه
 که یهودی نه بوون، ههروهک چون عه رب چه مکی عه جه م به کارده هیبیت
 بو هه موو نه و میلله تانه ی عه رب نین.

محمد خوینده وار بوو، هه م به به لگه ی قورئان هه م به به لگه ی سونه و
 توراسی ئیسلامی.

ئايه تي ۲ سووره تي الجمعة ده لیت:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

ئەو بوو (الله) بوو كه له ناو " الْأُمِّيِّينَ " پيغه مبهريكي له خويان بو ناردن، (بو
ئەو هەي) ئايه ته كاني بويان بليته وه، وه له گوناه پاكتان بكاته وه و فيره نووسين
و حيكمه تيان بكات له گه ل ئەوهش له پيشوودا له گومرايه كي رووندا بوون.

بزانه ئەم ئايه ته عه ره بي به " الْأُمِّيِّينَ " واته ئەوانه ي كه پيشوو په رتوو كي
ئاسمانيان بو دانه به زيوو ه يان نه خوئندو ته وه.

وه محمدي ناردوو ه بويان بو چه ند مه به ستيك:

يه كه م: قورئانيان بو بليته وه (يتلو)

دووهم: له گوناه پاكيان بكاته وه (يُزَكِّيهِمْ)

سيههم: فيره نووسين و حيكمه تيان بكات (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ)

وه ئەو كاته ي ئەم ئەم ئايه تانه دابه زيون قورئانيكي نووسراو له به رده ست
نه بووه بو ئەوه ي بليين (وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ) به ماناي فيركردني په رتووك بيت.

(كتاب) له قورئاندا به ماناي نووسين، وه به ماناي په رتووك هاتوو ه.

ئايه تي ۱۵۱ سووره تي البقرة ته ئكيد ده كاته وه له و راستيه ي ئاماژه مان
پيكرد:

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

ئەم ئايەتە تەئكىد دەكاتەوہ كە محمد نېردراوہ بۆ ئەوہى ئايەتە كان بۆ خەلكى دوورگەى عەرەب بلىتەوہ و لە گوناہ پاكىان بكاتەوہ و فىرە نووسىن و حىكمەتەيان بكات.

ئىنجا ئايەتە كە دەلىت: وە محمد فىرە شتائىكتان دەكات كە پىشووتر نەتانەزانى.

وہ لە ئايەتە ۱۶۴ سوورەتى ال عمران ھەمان شت دووبارە بۆتەوہ كە دەلىت:

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

موسلمان ئامازە بە ئايەتە ۴۸ سوورەتى العنكبوت دەكەن بۆ ئەوہى ھەول بەن كە بىسەلمىن محمد نەخوینەوار بووہ. ئايەتە كە دەلىت:

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ

وہ ئەى محمد تۆ پىش قورئان ھىچ پەرتووكتىكت نەدەخویندەوہ، وە نە بە دەستى راستەت دەتنووسى.

ئە گەر كەسك پەرتووك نەخوینتەوہ و نەنووسىت ئايا ماناى ئەوہى كە خوینەوارە؟ ھەرگىز

ھەيە دەزانىت بخوینتەوہ و بنووسىت بەلام پەرتووك ناخوینتەوہ، وە نووسەر نىيە بۆ ئەوہى وتار يان پەرتووك بنووسىت.

الطبرى لە جامع البيان لە تفسىرى ئايەتە ۲۰ سوورەتى ال عمران (وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ) دەلىت:

ئەى محمد بە يەھودى و مەسىحىە كان وه به "الأميين" واتە ئەوانەى
 پەرتووىكى -ئاسمانيان بۆ دانەبەزىووه- له موشرىكه كانى عەرەب بلى ئايا
 ئىسلام بوون؟

وه الطبرى دەئیت: محمد بن جعفر بن الزبير سه بارەت به " وقل للذين
 أوتوا الكتاب والأمين " گوتوویەتى واتە " الذين لا کتاب لهم " ئەوانەى
 پەرتوویان- پەرتوویكى ئاسمانيان- نییە.

الطبرى شروقه کارىكى بلىمەت بووه، وه زانیویەتى "الأميين" واتە خەئکانیک
 كه پيشوو پەرتوویكى ئاسمانيان بۆ دانەبەزىووه.

وه چەندەها بەئگەى سونه هەیه كه محمد خوینەوار بووه. كه به پیویستی
 نازانم ئاماژەیان پىبکه م چونکه بهئگە کانى قورئان کافین.

{جَدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ}، واتە ناوی محمد له تهورات و
 ئىنجیل ئاماژەى پىکراوه.

ئىمام الشافعى له "الام" و البیهقى له السنن الکبرى ئاماژەیان به
 فەرموودەیه کى صحیحى محمد کردوووه كه گوتوویەتى:

البینة على المدعي

بهئگە له سەر ئەو كه سهیه كه ئیدعاى شتىك دەكات.

واتە محمد و اللهى عەرەب و ئىسلام دەبیت بهئگەیان بهینایه كه له كوئى
 تهورات و ئىنجیل ئاماژە به محمد و سیفاتە کانى کراوه.

به تايبه تي ئيسلام ئيدعا ده كات كه اللهى ئيسلام هه مان خوداى يهودى و مه سيحيه كانه، وه هه مان خودا قورئان و ئينجيل و تهورات و زه بوورى دابه زاندووه.

له قورئان شتى زور هيچ و پوچ و بيكه لك ئاماژهى پيكراره، وه پريه تي له دووباره، بو نمونه له سوورتهى الرحمن ۳۱ جار ئه م ئايه ته دووباره بوته وه كه ده لئيت:

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (ده به كامه چا كه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن) وه قورئانه كه تان هونه ربازي كردووه له ئازار و ئه شكه نجه كاني دوژه خ و له وه سفي حوريه كان و ولدان و غلمانه كان.

بوچى الله اكبر به لگه ي نه ده هينا يه وه كه له تهورات و ئينجيل ئاماژه به محمد كراوه. ده يتواني بلئيت له فولانه اصحاب و له فولانه په رتووكي تهورات و ئينجيل ئاماژه به محمد كرابوو، وه ده قه كه به م شيويه ئاماژه به محمد ده كرد.

محمد و الله ۲۳ سال دهر فه تيان هه بوو، ئه م كاره بكه ن، بوچى نه يان كرد؟ وه ئه گه ر بلين تهورات و ئينجيل تحريف كراوه، كه له سوورته كاني دواتر دهر ژيمه سهر ئه و بابه ته و ده يسه لمينم كه ئه وه درويه كي زانا كاني ئيسلامه و قورئان ئيدعا ناكات كه تهورات و ئينجيل تحريف كرابن.

به لام ئه گه ر گريمان تحريف كرابن، بوچى الله اكبر نه يده گوت به م شيويه و له فولانه شويني تهورات و ئينجيل ئاماژه به محمد كرابوو.

ئه ي هه ر خوي تهوراته ئه سليه كه و ئينجيله ئه سليه كه ي له تابلوي پاريزراوى ئاسمان لانييه؟

{أَمْرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ} واته له تهورات و ئينجيل نووسراوه كه محمد فهрман به چاكه و نه هي له خراپه دهكات، وه شته نايابه كان حلال دهكات و خراپه كان حرام دهكات.

تاوه كو دابه زيني ئهم ئايه ته (ئايه تي ۱۵۷ سوورته تي الاعراف) نه مبيني كه الله ي عه رهب و ئيسلام شتيكي حرام كر بيت، وه يان شتيكي حلال كر دبيت. وه دواتر ئايه ته كه ده لئيت، محمد حرام و حلال دهكات؟ ئايا له ئيسلام الله حرام و حلال دهكات، وه يان محمد حرام و حلال دهكات؟

وه قورئانه كه تان سه بارهت به خوراك جگه له گوشي به راز شتيكي تري حرام نه كردووه. ته نانهت به گوپره ي قورئانه كه تان باربيكيوي (برژاندن) سيسارك و چه لاوي مشك و سهروپي جورج حلاله. (له سوورته كاني دواتر ده رژيمه سهر ئه و بابه ته).

محمد ههر ۱۰ دانه له راسپارده كاني موساي خستوته ژير پيكانيه وه، ئه و راسپاردانه ي كه به دانپيداناني قورئان خوداوهندي بو موساي نووسيوه. خودا كه ي محمد جيايه له خوداي بني ئيسرائيل واته "يهوه ي-ئيلوهيم" جيايه له الله اكبر كه خوداوهندي عه رهبه.

له ۱۰ راسپارده كه هاتووه كه نابيت كر نوش بو هيچ په يكه ريكي ئاسماني و زهوي و دهريايي ببردريت، موسلمانان كر نوش بو به رديكي رهش ده بن. وه محمد كوشتوويه تي و تالاني كردووه و زينا و داوينپيسي كردووه و چاوي بريوه ته ژن و مالي خه لك.

{وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ} پیادهی ئەو رووناکییه بکهن که له گه‌ل محمد دابه‌زی.

مه‌به‌ست له رووناکی، وه‌ك شرۆفه‌کاران ده‌لێن قورئانه.

ئهم ده‌قه پیمان ده‌لێت قورئان و محمد به‌یه‌که‌وه له ئاسمانه‌کان دابه‌زیوون.

پرسیار ئایا محمد له ئاسمانه‌کان دابه‌زیووه؟

وه ئه‌وه‌ی له هه‌مووی سه‌یرتره له‌م ئایه‌ته ئه‌وه‌یه که ده‌لێت: ئه‌وانه‌ی بوون به ئیسلام ده‌لێن له ته‌ورات و ئینجیل ئاماژه به ناوی محمد کراوه واته:

یانی خوداوه‌ندی ئیسلام بیئاگایه له‌وه‌ی ئاماژه به ناوی محمد کرابێت له ته‌ورات و ئینجیل.

وه ئهم ئایه‌ته له مه‌که‌که دابه‌زیووه. ئایا هیچ یه‌هودی و مه‌سیحیه‌ک هه‌بوو که له ماوه‌ی مه‌که‌که بپیت به موسلمان؟ به کورتی نه‌خیر نه‌بووه.

ئایه‌تی ۱۵۸

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

ئەى محمد بلى، ئەى خەلكىنە لە راستىدا من پىغەمبەرى اللہم بۆ ئىوہ گشتتان، ئەو اللہىەى كە ھەر بۆ ئەوہ خاوەندارىتى ئاسمانە كان و زەوى، ھىچ خودايەك نىيە تەنھا ئەو نەبىت، ھەر ئەو دەژىننىت و دەمرىننىت، دە باوہر بىنن بە اللہ و پىغەمبەرە كەى ھەوالدەرە ئومىيە كەى، كە خۆى باوہر بە اللہ و وتە كانى دەھىننىت، وە پىادەى بكەن، رەنگ بىت ھىدايەت بدرىن

ئەوہى زۆر گالته جارىيە لەم ئايەتە ئەوہىە كە دەئىت، (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ - لہ راستىدا من پىغەمبەرى اللہم)، ئىنجا دەئىت، (الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ - ئەو پىغەمبەرەى باوہرى بە اللہ ھەىە).

ھەلبەتە ئە گەر تۆ پىغەمبەرى اللہ بىت و وەحىت بۆ بىت، دەبىت باوہرت بە اللہ ھەبىت، قابىلە وەحى بۆ كافرو خوانەناسىك بىت كە برواى بە بوونى خوا نىيە؟

ئايەتى ۱۵۹

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وہ لە مىللەتى موسا (جووہ كان) كۆمەئىكىان رىنمايى خەلك بە راست و درووستى دەكەن و راستىش دادوہرى دەكەن.

واتە كۆمەئىك لە جووہ كان خەلكى باشن.

ئايەتى ۱۶۰

وَقَطَّعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّةً وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ

مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ده لیت:

ئەوانمان کرد بە دوانزە بەش و کۆمەل، وە وەحیمان بو موسا نارد که
قەومە کە ی داوای ئاوی خواردنە وەیان لێیکرد، که بە گوپالە کە ی له
بەردە کە بدات، ئەو بوو دوانزە کانیاو له بەردە کە هەلقولان، وە هەر
کۆمە لێک له خەلکە کە زانیان که کامە کانیاو شوینی ئا و خواردنە وە یە تی،
هە وریشمان بە سەریاندا کرد بە سیبەر، گەزۆ و شیلایە شمان بویان
دابەزاند، (گوتمان) دەبخۆن لەم شتە نایابانە ی که کردوو مانە بە رۆزیتان
وە ستە ممان لێیان نە کرد بە لکو خۆیان بوون که ستە میان له خۆیان کرد.

ئەم ئایە تە ئاماژە بە چەند خالێک دەکاتە:

یە کەم: که الله بنی ئیسرائیلی دابەش کردوو بە سەر دوانزە تیرە و کۆمەل،
هەلبە تە نووسەری قورئان نازانیت بوچی بنی ئیسرائیل ۱۲ تیرە بوون.
ئە گەر بیزانیایە ئەوا نەیدە گوت (وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّمًا).

یعقوب باوکی یوسف که یهوه ی خودای بنی ئیسرائیل نازناوی
"ئیسرائیل" ی پێبەخشیوو ۱۲ کورپی هەبوو، وە له هەر کورپێک تیرە یە ک
یان هۆزێک سەر هەل دەدات.

له پەرتووکی پیروژ-تەورات- سفر الخروج هاتوو که بە یعقوب
دەگوتریت:

لهمه وودوا ئیتر ناوت به یعقوب ناهینریت، به لکو به ئیسرائیل چونکه له گه ل خودا و پیاوان تیکۆشاویت و سه رکه وتوویت.

له بهر ئه وه به جووه کان ده گوتریت "بنی ئیسرائیل" واته منداله کانی ئیسرائیل واته یعقوب.

وه له ههر کوریکێ یعقوب تیره یان هۆزیک سه ره هه لده دات و ده بن به ۱۲ تیره یان هۆز.

دووهم: دوانزه کانیوا ههر کانیواوێک بو تیره یه ک.

{ اضْرِبْ بَعْصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا } موسا به گۆپاله که ی له به ردیک ده دات، دوانزه کانیوا له به رده که هه لده قولیت.

خه لکی دوورگه ی عه ره ب به م موعجیزه ی موسایان زانیوو له بهر ئه وه داوایان له محمد کردوو کانیواوێکیان بو به ته قینیتته وه، وه ک له ئایه تی ۹۰ سووره تی الاسراء هاتوو ده لیت:

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

وه خه لکی مه ککه گوتیان ئیمانته پیناهینین تا وه کو بو مان کانیواوێک له زه ویدا نه ته قینیتته وه.

سیههم: سیبه ر { وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ } کاتیک بنی ئیسرائیل له میسر ده رده چن زۆربه ی کاته کان له بیابانی سینا به سه ر ده به ن، لیره دا موسا موعجیزه یه کی تریان بو ئه نجام ده دات که ئه یش به هه ور وه ک چه تر سیبه ریان به سه ردا دروو ستده کات و له گه رمی خۆر ده یان پارێزیت.

چوارهم: گه زؤ و شىلاقه { وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوى } خودای بنى ئیسرائیل له بیابانى سینا گه زؤ و شىلاقه (بالندهیه که) به بنى ئیسرائیل ده دات.

پینجه م : هه له یه کی زؤر ئاشکرا و پروون { وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ }

الله ده یه ویت بلیت: وه سته ممان لییان نه کرد به لام خویمان سته میان له خویمان کرد.

به لام (ظَلَمُونَا) واته سته میان لییمان نه کرد، نه ك سته ممان لییان نه کرد. واته ئەم ده قه ده لیت، سته میان لییمان نه کرد به لام خویمان سته میان له خویمان کرد.

ئه وه هه له یه، ئەو ده قه ده بیت به م شیویه بیت، بو ئه وه ی مانای راستی خو ی بدات:

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

واته، سته ممان لییان نه کرد به لام خویمان سته میان له خویمان کرد.

بو نمونه له ئایه تی ۱۱۸ سووره تی النحل هه مان دهق هاتوو ه که ده لیت:

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وه سته ممان لییان نه کرد به لام خویمان سته میان له خویمان کرد.

ئايه تي ۱۶۱

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

وه هه ركه پييان ده گوتريت له م گونده نيشته جيبن و بژين، وه هه رچيه ك
ئاره زوو ده كه ن تيايدا بخون، وه نيزايه ك بليين (پاكبينه وه) وه له ده رگا كه
برونه ژووره وه به كرنوشبردن، له گونا هه كانتان خوش ده بين، وه (پاداشتي)
زياتريش ده ده بين به چا كه كه ران.

الطبري له جامع البيان ده لئيت:

ئهي محمد هه له ي ئه و قه ومه ت (بني ئيسرائيل) له ياد بيت له
پابه ننده بوونيان به فه رماني خودا كه يان و سه ريپچي كردنيان بو موسا، الله
پياني گوت، له م گونده بژين و نيشته جيبن كه قودسه، وه به ئاره زووي
خوتان له به روو بوومه كه ي و دانه وييله كه ي و روه كه كاني بخون.

(وَقُولُوا حِطَّةٌ) ئه م كاره تان گونا هه كانتان هه لده وه ريئيت و له ناوده بات و
ئيمه ش له گونا هه كانتان خوش ده بين.

وه هه مان ئايه ت له ئايه تي ۵۸ سووره تي البقرة دووباره بوته وه:

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ ۖ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

له ئايه تي ۱۶۰ سووره تي الاعراف ده لئيت، (وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ)، وه كه پييانگوترا.

له ئايه تي ۵۸ سووره تي البقرة ده لئيت، (وَإِذْ قُلْنَا)، وه كه گوتمان، واته الله
گوتي و فه رماني كرد.

(وَقُولُوا حِطَّةٌ) محمدیش له گۆر زیندوو بیتهوه نازانیت ئهوه مانای چیه.

(حط) واته له ناوبردن و هه ئوه رین وه (حِطَّةٌ) واته له ناوبردنیک یان هه ئوه رینیک. (وَقُولُوا حِطَّةٌ) واته " بلین له ناوبردنیک " یان " بلین هه روه رینیک " .

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به مانای (وَقُولُوا حِطَّةٌ) ده لیت ۳ بۆچوون هه یه:

یه کهم: واته، داوای لیبووردهی بکهن، واته (حط عنا ذنوبنا)، واته گونا هه کانمان هه ئوه رینه.

دووهم: واته، " بلین ئهوه هه قه هه روه ک فه رمانمان پیکراوه " .

سیههم: واته، لا اله الا الله، هیچ خودایه ک نییه ته نها الله نه بیته.

به لām له صحیح البخاری فه رمووده یه کی محمد هاتوو ه که ده لیت:

قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ { ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ }
فَبَدَّلُوا فَدَخَلُوا يَرْحَفُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ وَقَالُوا حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ

به بنی ئیسرائیل گوترا (له ده رگا که بچنه ژوو ره وه به کرنۆش بردن، وه بلین " حطه " بۆ ئه وه ی له گونا هه کانتان خۆش بین) ئه وه بوو فه رمانه که یان گۆری له سه ر سمتیان ده خشان و ده چوونه ژوره وه، وه ده یانگوت ئه وه هیچ نییه ده نکیکه له داوه مویک.

ئايه تي ۱۶۲

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

ئىنجا ئەوانەى ستەمیان کرد ئەو قسەيەى كە پىيان گوترا بوو گۆريان بە قسەيە كى ديكە، ئەوەبوو سزايە كمان لە ئاسمان بۆيان دابەزاند بە ھۆى ئەو ستەمەى دەيانکرد.

الطبرى له جامع البيان دەئیت: جووہ کان فەرمانە كەى اللہ یان دە گۆرى بۆ شتێكى ديكە لەبەر ئەو اللہ سزا و بەلایە كى لە ئاسمان بۆيان دابەزاند.

ئايه تي ۱۶۳

وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا جُبْحَانُ الْحَرْثِ وَالْخِلْيَابِ الْمَعِينِ يَوْمَ يُقَالُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

ئەى محمد پرسيار لە جووہ کان بکە سەبارەت بەو گوندەى كە لە قەرەغ دەريا بوو، كە خەلكە كەى سنوورى رۆژى ساباڤيان دەشكاند كاتيك ماسيە كان لە رۆژى شەممە سەرئاو دەكەوتن، وە لە رۆژانىك كە ساباڤ نەبوو، ماسيە كان دەرنەدەكەوتن، بەم جۆرە تاقياندە كەينەو بە ھۆى ئەوہى خراپە كار بوون.

ساباڤ = ھەموو رۆژىكى شەممە و ھەر رۆژىك و بۆنەيە كى پيرۆزى يەھودىە كانە.

لهم ئايه ته اللهى عه رب و ئيسلام فه رمان به محمد ده كات كه پرسيار له جووه كاني دوورگه ي عه رب بكات.

واته دهقه كاني قورئان كه په يوهستن به جووه كان له سهر بنه ماي قسه و ئه فسانه ي جووه كاني دوورگه ي عه رب بنيات نراون.

ئه گهر خوداي عه رب و ئيسلام هه مان خوداي بني ئيسرائيل بيټ، ئه وا ده بيټ بزانيټ، وه پيويست ناكات فه رمان به محمد بكات پرسيار له جووه كاني دوورگه ي عه رب بكات.

وه ئه م سووره ته سووره تيكي مه ككه يه، وه جووه كان ته نها له يثريب و خه يبه ر و يه مهن بوونيان هه بووه، كه واته محمد پرسيار له كي بكات؟

ئه م ئايه ته تا سهر ئيسقان چيروكيكي خورافه يه، وه له په رتووكي پيروزي جووه كان به هيچ جوړيكي بووني نيه.

ئه م ئايه ته ده ئيټ: گونديكي جووه كان له قه راغ ده ريا بووه، وه ئه و شه ش روژه ي هه فته (يه كشه ممه بو هه يني) كه بويان بووه راوه ماسي بكن، الله ماسيه كاني له ده ريا نه هيشتووه، وه يان وا يكر دووه بچنه قولايي ده ريا وه، به لام له روژاني شه ممه كه حه رامه بو يه هوديه كان كار بكن، الله وا يكر دبوو كه ده ريا پر بيټ له ماسي، وه ماسيه كان سهر ئاو بكه ون.

ئينجا الله ده ئيټ به م جوړه خراپه كاران ده خه ينه ئه زموننه وه و تاقيان ده كه ينه وه.

وه ئه م دهقه وهك هه ر هه موو دهقه كاني قورئان، ئاماژه به ناو و شوين ناكات. چونكه خورافه يه.

وه دهقه كه زۆر روونه و هيچ شرۆفه كارتيك نيه كه كيشه ي هه بووبيت له شرۆفه ي ئەم ئايه ته.

الطبري له جامع البيان دهئيت:

الله له م ئايه ته دهئيت ئەي محمد پرسيار له و جوانه بکه که دراوسیتن، سه بارهت به بابته تي ئەو گونده ي که قه راغ دهريا بوو.

ئینجا الطبري دهئيت، ناکۆکی ههيه سه بارهت به وه ي که ئايا ئەم گونده له کوی بووه. وه دهئيت ههنديک دهئین آيلة و ههنديک دهئین له نيوان مهديه ن و الطور و ههنديک دهئین مقنا بووه که ده که ویتته نيوان مهديه ن و عهينوني.

وه الطبري سه بارهت (إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ - پيشيلي رۆژی شه ممه يان ده کرد) دهئيت، واته خه لکی ئەو گونده پيشيلي فه رمانی الله يان ده کرد له رۆژی شه ممه، و سنووری ئەوه يان ده به زاند که الله حه رامي کرد بوو.

وه دهئيت: پيشيلکردنيان بو رۆژی شه ممه ئەوه بوو: که الله له جووه کانی حه رام کرد بوو که رۆژی شه ممه کار بکه ن، به لام جووه کانی ئەم گونده له رۆژی شه ممه ماسيان راوده کرد.

ئینجا دهئيت، ماسيه کان له رۆژه کانی ههفته ته نها شه ممه نه بيت نه دههاتن و به ديار نه ده که وتن، به لام کاتيک ده بوو به شه ممه (ساباث) ئەوا ماسيه کان دههاتن و سه رئاو ده که وتن و ده مييان ده رده هينا.

وه دهئيت، الله تاقیکردنه وه به وه ي ئەو رۆژانه ي بۆيان هه بوو ماسي راوبکه ن، ئەوا ماسي له دهيا ديار نه ده ما، به لام رۆژی شه ممه که بۆيان نه بوو راوبکه ن، ئەوا ماسي له دهريا ده رده که وتن.

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم، كۆكە له گەل شروقه كهى الطبرى
القرطبي له الجامع لاحكام القرآن ده ئيت:

ئەى محمد پرسىار بكة له و جووانەى كه دراوسىتن سه بارهت به هه وائى
باپىرانيان كه الله مه سخى كردن بو مه يمون و به راز.

ئايه تي ١٦٤

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
قَالُوا مَعذِرَةٌ إِيَّايَ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

وه كه كۆمه ئيك له خويان گوتيان بوچى ئامۆزگارى خه لكانيك ده كه ن كه
الله هه ر له ناويان ده بات، وه يان سزايه كى كوشنده يان ده دات؟ گوتيان
ليبووردنيك بو خودا كه تان، وه رهنگ بيت بترسن.

ئەم ئايه ته باسى خه لكى گونده كه ده كات، به لام ده بيت ئايه تي تر
هه بوو بيت، به لام له قورئاندا نه ماوه.

له مه تنه كه پيده چيت كه كۆمه ئيك له خه لكى گونده كه ئامۆزگارى
راوچيه كانيان كرد بيت كه له رۆژى شه ممه راونه كه ن، وه له وه لامدا
كۆمه ئيكى تر گوتوو يانه ئامۆزگاريان مه كه ن چونكه الله يان له ناويان
ده بات وه يان ئەشكه نجه يه كى تونديان ده دات. كۆمه له يه كه م له
وه لامدا به كۆمه له ي دووهم ده ئين: به لكو داواى لىبووردنيك له خودا كه يان
بكه ن و بترسن، وه خودا كه يان ئازاريان نه دات، وه يان له ناويان نه بات.
ئەوه ئەو قورئانه تانه كه ده ئين هيج كه سيك ناتوانيت ده قى هاوچه شنى
به ئينيت؟ ئەوه يه ره وانبيژى قورئانه كه تان؟

هه لبه ته من ناتوانم ده قى له م چه شنه بېنم. ده زانن بو؟ چونكه شهرم ده كه م به م شيوه يه بنووسم و قسه بكه م. قسه ده كرېت بو ته وهى هه موو كه سيك لېي تېبگات، وه ده نووسرېت بو ته وهى هه موو خوښه رېك تېبگات.

قورئانه كه تان وهك قسه ي شيتوشوارېك نارو شنه.

ابن الجوزى ده لېت، شروفه كاران ده لېن به گوږه ي ئه م ئايه ته خه لكي گونده كه بېوون به سى كومه له وه: كومه لېك له شه ممه راويان ده كرد، وه كومه لېك نه هيان كرد و ئاموژگاربان كرد، وه كومه لېك راوى نه ده كرد، وه ئه و كومه له خه لكه ي راويان نه ده كرد به و خه لكانه يان گوت كه نه هيان ده كرد {لَمْ تَعْظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ- بۇچى ئاموژگارې خه لكانېك ده كه ن كه الله هه ر له ناويان ده بات، وه يان سزايان ده دات) له وه لامدا ئه و كومه له ي نه هيان ده كرد گوتيان {مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ- داواى لېبووردنېك له خودا كه يان، وه رهنگ بېت بترسن}.

ئايه تي ۱۶۵

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وه كاتېك فه راموشى ئه و ئاموژگارېه يان كرد كه پېيان كرابوو، ئه وانهمان رزگار كرد كه نه هيان له خراپه ده كرد، وه ئه وانهمان به خراپترين شيوه ئازاردا به هوى ته وهى كارې خراپيان ده كرد.

ئەم ئايەتە پیمان دەلین کە راوچیه کان بەردەوام بوون لە راوکردنی ماسی لە رۆژی شەممەدا. وه الله سزایانی داوه. ئايەتی دواتر ئاماژە بە سزاكەى الله دەکات.

ئايەتی ۱۶۶

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

كاتیک بەردەوام بوون لەو کارەى کە نەهیا ن لیکرابوو بیکەن، ئەوا پیمان گوتن ببن بە مەیموونی هیچ و پووچ و ریسوا.

واتە الله کۆمەلێک جووی کردوو بە مەیموون، تەنھا لەبەر ئەوەى لە رۆژی شەممەدا بە ناچارى ماسیان راوکردوو. بە ناچارى بوو، چونکە الله ماسی لە دەریا نەهیشتوو لە شەش رۆژە کەى تری هەفتە، وه دەریاکانی پر کردوو لە ماسی لە رۆژی شەممە.

وه ابن کثیر لە تفسیر القرآن العظیم و الطبری لە جامع البیان دەلین، السدی گوتوو یەتی: راوچیه کان لەو رۆژانەى کە رینگا پیدراو بوو، راوچیه کان چالیکیان لە تەك دەریا هەلده کەنى و رپرەویکیان لە دەریاکەوه بو چالە کە درووستدە کرد. کاتیک دەبوو بە رۆژی شەممە، شەپۆلی دەریاکە ماسیەکانی دەهینا بو ناو چالە کە، وه ماسیە کان لە چالە کە گیریان دەخوارد و نەیان دەتوانی بگەرینه وه بو دەریاکە، ئینجا راوچیه کان رۆژی یەکشەممە (کە رینگا پیدراوه) دەهاتن و ماسیەکانی ناو چالەکانیان دەگرت.

وه راوچیه کان دەیانگوت ئیمە ماسیمان لە رۆژی یەکشەممە راوکردوو، بەلام زاناکانیان دەیانگوت نەخیر ئیوه لە رۆژی شەممە ماسیتان راوکردوو چونکە ماسیە کان رۆژی شەممە هاتوونەتە ناو چالە کەوه.

الله لییان قبول ناکات و دهیانکات به مهیموونی هیچ و پووچ.

وه له ئایه تی ٦٥ سووره تی البقرة هاتوو که ده لیت:

وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

وه ئه ی جووه کان خو تان زانیتان ئه وانه تان که پیشی رۆژی شه ممه یان کرد چیان به سه ر هات، ئه وه بوو پیمان گوتن بین به مهیموونی هیچ و پووچ.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم سه باره ت به (فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ - پیمان گوتن بین به مهیموونی هیچ و پووچ)، ابن عباس گوتوو یه تی، الله کردنی به مهیموون و به راز، گه نجه کانیا ن بوون به مهیموون، وه پیره کانیا ن بوون به به راز.

بوچی ابن عباس ده لیت مهیموون و به راز؟ له کاتی کدا ده قه که ده لیت مهیموون؟ چونکه له ئایه تی ٦٠ سووره تی المائدة هاتوو ده لیت:

وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ

واته، الله کردنی به مهیموون و به راز.

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له القرآن العظیم ده لیت، ابن عباس گوتوو یه تی:

خه لک به یانی له خه وه ئسان بینیا ن کو مه لیک له خه لک و نن و دیار نین، ئه وه بوو گوتیا ن با بچین به دوایان بگه رپین، کاتی ک چوونه ماله کانیا ن بینیا ن ده رگا کانیا ن به سه ردا داخرا وه. ئه وه بوو چوونه ژوو ره وه، بینیا ن پیا وه و بو وه به مهیموون، ژنه و بو وه به مهیموون، وه منداله و بو وه به مهیموون.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهلئت: ابن عباس گوتوويه تي، له ۳ رۆژ زياتر نه ژيان، چونکه نه وانه ي مه سخ دهن هه رگيز له ۳ رۆژ زياتر ناژين، وه ناخون و ناخونه وه و زاووزي ناکهن.

وه دهلئت، ابن عطية ئاماژه ي به فه رمووده يه كي پيغه مبه ر کردووه که گوتوويه تي: نه وه ي مه سخ ده بئت، زاووزي ناکات و ناخواته وه و ناخوات، وه له ۳ رۆژ زياتر ناژي.

له تاريخ الطبري و البداية و النهاية لابن كثير هاتووه، که کاتيک محمد ئابلوقه ي بني قريظة ده دات، هاوار ده کات و پيدان ده لئت:

يا إخوان القردة والخنازير

ئه ي براياني مه يموون و به راز.

وه محمد له فه رمووده يه ك، که له صحيح البخاري هاتووه گوتوويه تي:

فُقِدَتْ أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ، وَإِنِّي لَا أُرَاهَا إِلَّا الْفَارَ إِذَا
وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْ، وَإِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْ

کۆمه ئيک خه لک له بني ئيسرائيل ون بوون، وه کهس نازانئ چيان به سه ر هات، وه من وايد ه بينم که بوون به مشک، چونکه کاتيک شيري وشتر يان بو داده نئت ناخونه وه، به لام کاتيک شيري مه ريان بو داده نئت ده خونه وه.

بوچی شيري وشتر ناخونه وه؟ چونکه له شه ريعه تي موسا گوشتي وشتر چه رام کراوه.

وه له صحيح البخاري ريوايه تيک هاتووه که عمرو بن ميمون گوتوويه تي:

رَأَيْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ قِرْدَةً اجْتَمَعَ عَلَيْهَا قِرْدَةٌ قَدْ زَنْتَ فَرَجْمُوهَا فَرَجَمْتُهَا
مَعَهُمْ

له سهردهمی جاهیلی مهیموونییکی مئینهم بینی که زینای کردبوو
مهیموونه کان له سهری کوږونهوه و بهردبارانیان کرد، وه منیش له گهل
مهیموونه کان بهردبارانم کرد.

واته مهیمونیش شهریهتی الله اکبریان جیبه جی کردووه. شهریهتی ئیسلامی
تهنها بو موسلمانان دانه به زیووه به لکو بو مهیمون و سهرجهم ئازله کانیش.

چونکه ئایه تی ۳۸ الانعام (ئازهلان) ده لیت

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ مِّمَّا فَرَّطْنَا فِي
الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

وه هیج ئازهلئیک له زهویدا و بالندهیهک که به دوو بال ده فریت نییه که
وهک ئیوه میلهت نه بن ئه ی موسلمانان وه له په رتوک هیچ شتیکیان
فه راموش نه کردووه ئینجا بو لای خودا که یان کوږه کرینه وه.

واته ئازهل و بالندهش له روژی قیامهت له گوږه پانی حه شر کوږه کرینه وه.

ئایه تی ۱۶۷

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ
رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

وه که خودا کهت مؤله تیدا که سیک بنیږیته سهریان که تاوه کو روژی
قیامهت به خراپترین شیوه ئازاریان بدات، له راستیدا خودا کهت له سزادان
خیرایه، وه ههر ئه و لیبوورده و به به زه ییه.

سهیری ئەم گالته جاریه: خوداکهت له سزادان به په له یه به لām لیبوورده و به به زه ییه.

ابن کثیر له القران العظیم ده ئیت: الله که سانیک ده نیړیته سهر جووه کان، تاوه کو روژی قیامهت ئازار و ئەشکه نجه بدرین، به هوی سه رکیشیان و سه ریچیکردنیان به فه رمانه کانی الله و شه ریه ته که ی و فرتوو فیلیان له محارم.

الطبری له جامع البیان ده ئیت، ابن عباس گوتوو یه تی، الله به دهستی میلله تی محمد تاوه کو روژی قیامهت ئازار و ئەشکه نجه ی یه هوده یه کان ده دات.

ئایه تی ١٦٨

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وه (جووه کانمان) له زه ویدا دابهش کرد بو کومه له ی جیاواز، هه یانه چاکن وه هه یانه له ئاستیکی نزمتره، به چه نده ها چاکه و خراپه تا قیمان کردوونه ته وه، سا به شکو بگه ریینه وه.

له م ئایه ته الله ده ئیت، بنی ئیسرائیلمان کردووه به گرووپ و کومه ئی جیاواز و دووبه ره کیمان خستۆته نیوانیانه وه. وهك ئایه تی ٦٤ سووره تی المائدة ده ئیت:

وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

وه دووبه ره کی و رقو قینمان خستۆته نیوانیانه وه تاوه کو روژی قیامهت.

وه له فهرموودهيه كي صحيح كه له سنن ابي داود و جامع الترمذی و سنن ابن ماجه و السلسلة الصحيحة للالباني و الحاكم له المستدرک هاتووه، محمد گوتوويه تي:

افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَأَفْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى ثِنْتَيْنِ
وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَتَفْتَرِقَنَّ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ
فِرْقَةً فَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ

جووه كان بوون به ۷۱ کومه ل، مه سيحيه كان بوون به ۷۲ کومه ل، وه سویند به وهی گیانی محمدی به دهسته میلله ته که م ده بن به ۷۳ کومه ل، ته نها کومه لیکیان ده چنه به هه شت، وه ۷۲ کومه لیان ده چنه دوزه خ.

وه ئایه ته که ده لیت (وَبَلَّوْنَاَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ- بنی ئیسرائیل مان به چهنده ها چاکه و چهنده ها خراپه تاقیکرده وه، سا به شکو بگه ریینه وه سهر ریگی الله).

ئایه تی ۱۶۹

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ
سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ
لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ئینجا له دوایان جیگره وهیه کی تر جیگیان گرتنه وه که په رتووکیان به میرات وهرگرت، که شته کانی ئەم دونیایه یان وهرده گرت و ده یانگوت لیمان ده بووردی، وه ته نانه ت نه گه ر شتانیکی هاوچه شنیشیان پیبدری وهریده گرن، ئەهی په یمانی په رتووکیان لی وهرنه گیرا که جگه له قسه ی هه ق

لهسه ر الله هيچ شتيكي تر نه لئن، وه ئه وهى تيايدايه خوئندووويه تيانه وه، وه مالى كوٽاي (بههشت) چاكره بو ئه وهى دهترسن، ئايا هيشتا تيئاگهن؟

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

دواى ئه وه وهويهى كه چاك و خراپيان تيدا بوو، نه وهيه كه جيگان گرتنه وه كه هيچ خيريكيان تيدا نه بوو، له گه ل ئه وهش ته وراتيان خوئندبووه.

الطبرى له جامع البيان ده لئيت:

الله ده لئيت خه لكانيكى خراپ جيگاي ئه وانه ي گرتوو كه چيروكه كه يانم باسكرد له ئايه ته كاني پيشوو.

ئه وانه گوږدران به خه لكانيكى خراپتر، وه په رتوو كى الله يان بو مائه وه و فيرى بوون، به لام كار يان پي نه كرد و پيچه وانه ي حوكمه كاني الله كار يان كرد، وه رهشويهان وهرده گرت، وه كاتيك رهشويهان وهرده گرت ده يانگوت الله له گونا هه كانمان ده بووريت. ههروهك الله له ئايه تي ۷۹ سووره تي البقرة ده لئيت:

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتْ رُوا بِهِ
ثَمًّا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

واوهيلا له وانه ي په رتووك به دهسته كانيان ده نووسن، ئينجا ده لئن ئه وه له لايه ن الله وهيه بو ئه وهى نرخيكى كه م به دهست بهينن، واوهيلايان ليبيت به هوى ئه وهى به دهسته كانيان نووسيو يانه، وه واوهيلا له وهى به دهستيان هيئاوه.

وه ده لئيت، گونا هيكي وهك وه رگرتنى رهشويهان حه لال كرد و وه ريانده گرت.

ئینجا دهقه که دهئیت {أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ- ئەى پهیمانی پەرتووکیان لی وەرنه گیرا که هیچ شتیک نهئین سه بارهت به الله تهنهها حق نه بیته، وه ئەى ئەوهی له پەرتووک-تهورات-داهاتوو نه یانخوئیندۆته وه؟}

الطبری سه بارهت به م برگهیه دهئیت:

واته الله پهیمانی له بنی ئیسرائیل وەرگرتوو که کار به تهورات و ئەوهی تئیدایه ده کهن.

ئایه تی ۱۷۰

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

به لأم ئەوانه ی که پابه ند به پەرتووک دهن و نوئژ ده کهن، ئەوا له راستیدا ئیمه پاداشتی ئاکارچاکان ون ناکهین.

مه بهست له {کتاب} تهوراته.

ئایه تی ۱۷۱

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وه که چیا که مان هه لکه ناند و به سه ریاندا وهك هه وریك به رزمان کرده وه، که وایان زانی به سه ریاندا ده که ویت، (ئینجا پیمان گوتن) توند دهست به وه بگرن که به ئیوه مان داوه، وه یادی ئەوه بکه نه وه، که تئیدایه سا به شکو پاریزراو دهن،

ئەم ئايەتە پیمان دەئیت، که الله چیاى هەلتە کاندوو و بەسەر بنى ئیسرائیل بەرزى کردۆتەو وەك هەرەشەیهك، ئینجا پێیانی گوتوو پابەندی پەیمانە کەم دەبن یان ئەم چیاپەتان بەسەردا بەردەمەو؟

الرازی له مفاتیح الغیب و القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دەئین:

ابو عبیدە گوتوو یەتی، ئەسلی وشەى (النتق) واتە دەرکێشانى شتیک له شوینی خۆی و فریدانی. وە دەگوتریت (امراة ناتق و منتاق) واتە ژنیک که مندالی زۆر دەبیت و مندالەکانی بە فریدان فریدەدات کهواتە {نَتَقْنَا الْجَبَلَ} واتە چیاکەمان له ریشەو دەرکێشا و خستمانە سەریانەو.

تیبینی (امراة ناتق و منتاق)، له کوردەواری بە ژنیک که مندالی زوو زوو دەبیت دەگوتریت، دەئیی پشیلەیه زوو زوو مندال فریدەدات.

الطبری له جامع البيان دەئیت:

الله به پیغەمبەرە کهى محمد دەئیت، وە ئەى محمد له یادت بیت که ئیمە چیاکەمان له رەگ و ریشەو دەرکێشا و لەسەر جوووەکان بەرزمان کردەو، وە چیاکە وەك هەور و ابوو سیبەری کردبوو بەسەریاندا، وە پیمان گوتن " یەلە بە توندی پابەندی ئەو بن که بە ئیوهمان داو" له فەریزە و ئەحکامەکانی تەورات، وە قبوولی بکەن.

وە الطبری و ابن کثیر دەئین:

الله فەرمانی کرد بە چیاکە که له رەگ و ریشەو بیتە دەرەو و له ئاسمان بەرزیتەو، تاووەکو چیاکە له نیوان ئاسمان و تەپلی سەری جوووەکان بوو، ئینجا موسا پێی گوتن: ئەى نابین خوداکەم چی دەئیت؟ دەئیت ئەگەر تەورات و ئەوێ تێدایە قبوول نەکەن ئەوا ئەو چیاپەتان تێدەگرم.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده لئین:

{ وَ } له یادت بئیت { إِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ } چیاکه مان له ره گوریشه وه بهرزکرده وه، { فَوَقَّهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا }، به سه ریاندا وهك هه وریك وابوو بؤ ئه وهی بترسن، { أَنَّهُ وَقَعَ بِهِمْ }، به رده بیته وه به سه ریاندا به به لئینی الله بؤیان ئه گهر ته ورات و ئه حكامه كانی ته ورات قبول نه كهن، ئه وه بوو ترسان و قبولیان كرد، ئینجا پیمان گوتن، { خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ } به جدی و به اجتهاده وه وه ربیگرن، { وَادْكُرُوا مَا فِيهِ }، وه كار به وه بكهن كه تیایدا هاتوو { لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ }.

وه له ئایه تی ۶۳ سووره تی البقرة هاتوو ده لئیت:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وه كه په یمانمان لییان وه رگرت و چیا مان به سه ریاندا بهرزکرده وه و پیمان گوتن، به توندی پابه ندی ئه وه بن كه به ئیوه مان داوه، وه ئه وه تان له یاد بئیت كه تیایدا هاتوو، به شكو پاریزراو ده بن.

بؤ زانیاری ئه م خورافه یه له ته وراتدا بوونی نییه.

له ئیسلامدا چیا كان وهك میخن، الله اكبر له دوای پانكردنه وهی زهوی فرییدا وه نته سه ری بؤ ئه وهی له نگره بگریت و به لادا نه چیت.

ئایه تی ۱۹ سووره تی الحجر ده لئیت:

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا هَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ

وه زهویمان پانكردو ته وه، وه چیا مان فرییدا وه ته سه ری وه.

بۆ چىاي فریداوهته سهر زهوى؟

ئايه تي ۱۵ سوورەتى النحل، وهلام دەداتەوه و دەئيت:

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

وه چىاي فریداوهته سهر زهوى بۆ ئەوهى زهوى لارتان نه کاتهوه.

ئاخۆ دەبیت چەند له دەرچووی زانکۆی جیۆلۆجی و پزیشکی و ئەندازىارى ئەم دەقه به گریانەوه بخویننەوه بۆ ئەوهى حەسانتى پى وەر بگرن.

وه صحیح البخارى و مسلم رىوايه تىكى محمد هاتوو، گوايه دواى ئەوهى محمد له تائيف دەرده کەن، الله اکبر فریشتەى چيا دەنیریت و به محمد دەئيت:

قَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَأَنَا مَلِكُ الْجِبَالِ وَقَدْ بَعَثَنِي رَبُّكَ إِلَيْكَ لِتَأْمُرَنِي بِأَمْرِكَ فَمَا شِئْتَ إِنَّ شِئْتَ أَنْ أُطَبِقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ

ئەى محمد، الله گوپی لهو قسانه بوو که قەومە کەت به تۆیان گوت، وه من فریشتەى چيام، وه الله منى بۆ لای تۆ ناردوو، که کار بکەم به فهردمان و ویستی تۆ، ئە گەر ئارەزوو بکەیت ئەوا ئەم دوو چیا یه یان له سهر ته بق دە کەم.

محمد دەئيت:

فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا

نه خیر، به لکو ئاواته خوازم که له پشتی باوکه کانیاں خه لکانیک بینه ئاراهه که ته نها الله بپهرستن و به هیچ شتیک شرک به الله نه کەن.

زور سوپاس سهيرکهن ناسکووله و نازدار چهند به رهحمهت بووه !!!

ثايه تي ۱۷۲-۱۷۴

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
الْمُبْطِلُونَ

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

ئهم ۳ ئايه ته ده ليين:

وه كه خودا كهت له پشتاوپشتي نه وه كاني ئاده مي له پشتيان دهره يينا و
كردني به شايهت به سهر خودي خو ياندا، (الله) پي ياني گوت: ئه ي من
خوداتان نيم؟ (وه چه كان) گوتيان به ئي شايه تيماندا، (الله گوتي) نه كه ن له
رؤزي قيامهت بلين له راستيدا ئيمه ئاگاداري ئه وه نه بووين.

وه يان بلين له راستيدا باوكانمان له پيشوو شركيان كردبوو، وه ئيمه له
دوايان وه چه بووين، ده سا له ناومان ده به يت به هو ي ئاكارى كه سانيني
ناهق؟

به م شيويه ئايه ته كان روونده كه ينه وه، به شكو ده گه ريئه وه.

ئهم ده قه پيمان ده ليت، دواي ئه وه ي الله ئاده م درووستده كات، هه رچي
وه چه و نه وه هه يه كه تاوه كو رؤزي قيامهت درووستده بن له پشتي ئاده م
دهر يانده هي ني ت و ئه وه چانه ده كات به شايهت به سهر خو يان كه الله
خودايه.

وه ئەم ئايەتە دەئیت: اللّٰه قسەى له گەل ئەو تۆواوه کردووہ که له پشتی ئادەم دەرهیناوه {أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا، واتە ئەى من خوداتان نیم، وەچە کان گوتیان بە ئی شایەتی دەدەین}. ئەم ئايەتە بەتەنھا دەیسەلمینیت که له روانگەى قورئانەوہ تۆواوی پیاو بریتیه له مندالئیکی کامل و تەواو بەلام بچووک و مایکروۆسکوپییه.

لێرەدا دەمەوێت گریمانەیهك بکەم: ئەگەر گریمان تاوہ کو ئیستا ۱۰۰ بلیۆن مرۆف هاتبیتە بوون، وە هەر سپیرمیکی مرۆف درێژیه کهى ۰،۰۰۲ ئینجە. کهواتە دەبیت بە دووری ۵۰۸۰ کم سپیرم له پشتی ئادەم بوونی هەبووبیت. وە واز لەم مرۆفانە بێنە که تاوہ کو کۆتایی دونیا له دایک دەبن. وە وەك دەزانین درێژی ئادەم ۶۰ گەز واتە ۳۲ مەتر بووہ. ئەى مەلاکان و موسلمانان ئەم ترە کهرە که چۆن سەردە گریت؟

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دەئیت:

وَهَذِهِ آيَةٌ مُّشْكَلَةٌ، واتە ئەم ئايەتە کیشەیه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دەئیت:

اللّٰه رايدە گەيه نيّت که وەچە کانی مرۆفی له پشتیان دەرهیناوه و کردوونی بەشایەت بە سەر خودی خۆیان که اللّٰه خودایانە و پادشایەنە، وە هیچ خودایەك نییه تەنھا اللّٰه نەبیت.

الطبری له جامع البيان دەئیت:

اللّٰه به پیغەمبەرە کهى، محمد دەئیت: وە ئەى محمد یادبکەوہ که خوداکەت نەوہ کانی ئادەم له پشتی باوکه کانیاں دەرهینا و پابەندی کردن بە یه کتایی، وە کردنی بەشایەت بەسەر خودی خۆیان.

له جامع الترمذي و المستدرک علی الصحیحین فہرموودہیہ کی صحیح
ہاتوہ محمد گوتوویہ تی:

مَا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مَسَحَ ظَهْرَهُ فَسَقَطَ مِنْ ظَهْرِهِ كُلُّ نَسَمَةٍ هُوَ خَالِقُهَا مِنْ
ذُرِّيَّتِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَجَعَلَ بَيْنَ عَيْنَيْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ وَبَيْصًا مِنْ نُورِ نَوْمٍ
عَرَضَهُمْ عَلَى آدَمَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ مَنْ هَؤُلَاءِ قَالَ هَؤُلَاءِ ذُرِّيَّتُكَ فَرَأَى رَجُلًا
مِنْهُمْ فَأَعْجَبَهُ وَبَيْصُ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ مَنْ هَذَا فَقَالَ هَذَا رَجُلٌ مِنْ
آخِرِ الْأُمَمِ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ يُقَالُ لَهُ دَاوُدُ فَقَالَ رَبِّ كَمْ جَعَلْتَ عُمْرَهُ قَالَ سِتِّينَ
سَنَةً قَالَ أَيُّ رَبِّ زِدْهُ مِنْ عُمْرِي أَرْبَعِينَ سَنَةً فَلَمَّا قُضِيَ عُمْرُ آدَمَ جَاءَهُ مَلَكُ
الْمَوْتِ فَقَالَ أَوْلَمْ يَبْقَ مِنْ عُمْرِي أَرْبَعُونَ سَنَةً قَالَ أَوْلَمْ تُعْطِهَا ابْنَكَ دَاوُدَ.

کاتیک اللہ ئادہمی درووستکرد، دستیکی بہ پشتیدا ہیئا، ہہرچی وہچہ
ہہیہ کہ اللہ له ئادہم درووستیانده کات تاوہ کو روژی قیامت له پشتی
ئادہم ہاتنہ دہرہوہ، وہ له نیوان دووچاوہ کانی ہہر یہ کیکیان ترووسکایہک
له رووناکی دانابوو، ئینجا اللہ بہ ئادہمی نیشاندان، ئادہم گوتی ئہی
خوداکہم ئہوانہ کیئن؟ اللہ گوتی ئہوانہ نہوہ کانت دہبن، ئہوہبوو ئادہم
پیاویکیان بینی زور سہرسامی بوو و گوتی خوداکہم ئہم پیاوہ کییہ؟ اللہ
گوتی، ئہوہ یہ کییکہ له نہوہ کانت کہ له میللہ تانی دواتر دہبیت و ناوی
داودہ. ئادہم گوتی، اللہ چہند تہمہنت بوی داناوہ؟ اللہ گوتی شہست
سال. ئادہم گوتی چل سال له تہمہنی من بخہ سہر تہمہنی. کاتیک تہمہنی
ئادہم تہواو بوو و فریشتہی مہرگ ہات روچی بکیشیت، ئادہم گوتی ئہی
ہیشتا چل سال له تہمہنم نہماوہ؟ فریشتہی مہرگ گوتی، ئہی
نہتہخشی بہ داودی کورپ؟

وہ ابن کثیر دہلّیت، ابن ابی حاتم فہرموودہیہ کی اخراج کردووہ، کہ محمد
صلعم گوتوویہ تی:

ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى آدَمَ فَقَالَ: يَا آدَمُ، هَؤُلَاءِ ذُرِّيَّتُكَ. وَإِذَا فِيهِمُ الْأَجْدَمُ
وَالْأَبْرَصُ وَالْأَعْمَى، وَأَنْوَاعُ الْأَسْقَامِ، فَقَالَ آدَمُ: يَا رَبِّ، لِمَ فَعَلْتَ هَذَا
بِذُرِّيَّتِي؟ قَالَ: كَيْ تَشْكُرَ نِعْمَتِي. وَقَالَ آدَمُ: يَا رَبِّ، مِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَرَاهُمْ
أَظْهَرَ النَّاسِ نُورًا؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْأَنْبِيَاءُ يَا آدَمُ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ

ئینجا الله وه چه کان "تؤواوه کانی" به ئادم نیشاندا و گوتی تهی ئادهم تهوانه
وه چه کانتن، کاتیک ئادهم سهیری کرد، بینی که سانیکی تیدایه که گهر و
به لهک و کویرن، وه جورهها نه خووشیان ههیه، ئادهم گوتی تهی خوداکهم
بوچی وات له وه چه کانم کردوووه؟ گوتی بو تهوهی نیعمه ته کانم سوپاس
بکرین.

وه له صحیح سنن ابی داود ریوایه تیک هاتوووه، محمد گوتوووه تی:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ آدَمَ، ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ بِيَمِينِهِ، فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً،
فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلْجَنَّةِ وَبِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَعْمَلُونَ، ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ
فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً، فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلنَّارِ وَبِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ يَعْمَلُونَ

الله دهستی راسته ی به پشتی ئادهم داهینا و هه ندیک وه چه ی دهرهینا
ئینجا گوتی: تهوانهم بو به ههشت درووستکردوووه، وه کار به کاری خه لکی
به ههشت ده کهن، ئینجا دهستیکی تری به پشتی ئادهم داهینا و هه ندیکی
تری له وه چه کانی دهرهینا، ئینجا گوتی تهوانهم بو دوزه خ درووستکردوووه،
وه کار به کاره کانی خه لکی دوزه خ ده کهن.

السیوطی له الدر المنثور و الطبری له جامع البیان، ئاماژه یان به
فه رموده یه کی محمد صلعم کردوووه، که گوتوووه تی:

أَخَذَ مِنْ ظَهْرِهِ، كَمَا يُؤْخَذُ بِالْمُشْطِ مِنَ الرَّأْسِ، فَقَالَ لَهُمْ: (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ
قَالُوا بَلَى) قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ شَهِدْنَا

الله له پشتی ئادهم وهچه کانی دهرهینا، ههروهک چۆن به شانە له قژ
دهردههینریت، ئینجا الله پئی گوتن: ئەهی من خوداتان نیم؟ گوتیان به ئی،
وه فریشته کان گوتیان ئیمه شایهتین که شایهتیان دا.

وه له مسند احمد، فهرموودهیه کی محمد صلعم هاتوو، گوتووویه تی:

خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ حِينَ خَلَقَهُ فَضْرَبَ كَتِفَهُ الْيُمْنَى فَأَخْرَجَ ذُرِّيَّةً بَيْضَاءَ كَانَتْهُمْ
الدُّرُّ، وَضْرَبَ كَتِفَهُ الْيُسْرَى فَأَخْرَجَ ذُرِّيَّةً سَوْدَاءَ كَانَتْهُمْ الْحَمَمُ، فَقَالَ لِلَّذِي فِي
يَمِينِهِ: إِلَى الْجَنَّةِ وَلَا أَبَالِي. وَقَالَ لِلَّذِي فِي كَتِفِهِ الْيُسْرَى: إِلَى النَّارِ وَلَا أَبَالِي

الله ئادهمی درووستکرد ئەو کاتهی درووستیکرد، ئینجا به ناوله پی له شانی
راستهی ئادهمیدا و وهچهی سپی دهرهینا وهک دور و ابوون، ئینجا به ناوله پی
له شانی چهپهی ئادهمیدا و وهچهی رهشی دهرهینا وهک قهتران بوون،
ئینجا الله به وانه ی راسته ی گوت: بو به ههشت و گوینادهم چی ده کهن، وه
به وهی چهپه ی گوت: بو دوزهخ و گوینادهم که چی ده کهن.

رهنگ بیت پرسیار بکریت: ئایا له کوی الله دهستی به سمتی یان پشتی
ئادهمدا هیناوه؟

له مسند احمد و سنن النسائی و المستدرک للحاکم، فهرموودهیه کی صحیح
هاتوو، محمد گوتووویه تی:

أَخَذَ اللَّهُ الْمِيثَاقَ مِنْ ظَهْرِ آدَمَ بِنِعْمَانَ يَعْنِي عَرَفَةَ

الله پهیمانی له پشتی ئادهم (واته نهوه کانی ئادهم) وهرگرت له نعمان، واته
عرفة.

وه له صحیح مسلم و سنن النسائی فهرموودهیهك هاتووه، كه عائشة دهلیت، من و پیغه مبهه بانگراین بوجه نازهی مندالئیکی انصار له مدینه، عائشه دهلیت گوتم:

يا رَسُولَ اللَّهِ، طُوبَى لِهَذَا، عَصْفُورٌ مِنْ عَصَافِيرِ الْجَنَّةِ لَمْ يَعْمَلِ السُّوءَ وَلَمْ يُدْرِكْهُ، قَالَ: أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا، خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ، وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا، خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ

ئهه پیغه مبهه ری الله خوزگه بهم منداله بخوازه، بالندهیه كه له بالنده كانی بهههشت، هه رگیز کارئیکی خراپی نه کردووه چونکه گه وره نه ببوو بۆ ئه وهی کاری خراب بکات. دهلیت پیغه مبهه ر گوئی: وانیه ئهه عائشه الله خه لکانیکی بۆ بهههشت درووستکردووه، وه کاتیك له پشتی باوکه کانیان بوون بۆ بهههشتی درووستکردوون، وه خه لکانیکی بۆ دۆزهخ درووستکردووه، کاتیك له پشتی باوکه کانیان بوون بۆ دۆزهخ درووستکراون.

وه له مسند احمد و مجمع الزوائد للهيثمي و مرقاة المفاتيح للقاري، ريوایه تیکی صحیح هاتووه، كه دهلیت:

أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَالُ لَهُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ دَخَلَ عَلَيْهِ أَصْحَابُهُ يَعُودُونَهُ وَهُوَ يَبْكِي فَقَالُوا لَهُ مَا يُبْكِيكَ أَلَمْ يَقُلْ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُذْ مِنْ شَارِبِكَ ثُمَّ أَقِرَّهُ حَتَّى تَلْقَانِي قَالَ بَلَى وَلَكِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَبَضَ بِيَمِينِهِ قَبْضَةً وَأُخْرَى بِالْيَدِ الْأُخْرَى وَقَالَ هَذِهِ لِهَذِهِ وَهَذِهِ لِهَذِهِ وَلَا أَبَالِي فَلَا أَدْرِي فِي أَيِّ الْقَبْضَتَيْنِ أَنَا

یه کیك له یاوهره کانی پیغهمبهر که ناوی عبدالله (بن رواحة) بوو، نهخوش بوو، هاوړیکانی سهردانیان کرد، وه بینیان ده گری، لییانپرسی بوچی ده گریپت؟ عبدالله گوتی ئه ی پیغهمبهر پیینه گوتوون: سمیلت قوت بکه و پابه ندیبه تاوه کو به من ده گهیت، گوتیان به ئی. عبدالله گوتی به لام گویشم له پیغهمبهر بوو که گوتی الله مشتیک به دهستی راسته ی و مشتیک به دهستی چه په ی له پشتی ئادم دهرهیناوه و گوتوویه تی ئه م مشتیه یان بو دوزه خ و ئه م مشتیه یان بو به هه شت، وه گوئیپینادم (چ کاروکرده وه یه که ده کهن). ئیستا من نازانم له کامه مشتیانم.

ئایه تی ۱۷۵-۱۷۶

وَأَثَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَفْضُصَ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

ئهی محمد، هه والی ئه و که سه یان پیبلی که نیشانه کانی خوومان پییدا،
ئه وه بوو خووی لی داملاند، ئینجا شهیتان شوینیکه وت، وه یه کیك بوو له
چه نه باز و سه رلیشیواوه کان.

وه ئه گهر بمانویستایه ئه وا به هوویه وه (نیشانه کان) بهر زمان ده کرده وه،
به لام ئه و (که سه) خووی پابه ندی زهوی کرد، وه شوینیکه وته ی ئاره زووه کانی
بوو، نموونه ی ئه و که سه، وه که سه گیکه که ئه گهر فشاری بخه یته سه ر
ئه وا زمان دهر دینیت، وه ئه گهر وازی لیبهینیت ئه وا هه ر زمان

دهردههينيت، ئهوه نموونهى ئهوه كه سانهيه كه نكوڤيان له نيشانه كاني ئيمه كرد، تو له م چيروكانه يان بو بگيرهوه، به شكو بيرده كه نه وه.

له م دوو ئايه ته، الله اكبر چهند خاليك ده خاته روو:

يه كه م: كه سيك كه الله ويستووويه تي به رزي بكاته وه، به لام كه سه كه به دواى ئاره زوووه كاني خوئى كه وتوووه.

دووهم: شهيتان شوينكه وتهى بووه و كه سيكي چهنه باز و سه ليشيو او بووه. سيهه م: نكوڤي له نيشانه كاني الله كردوووه.

چوارهم: نموونهى ئهوه كه سه، وه ك سه گيك وايه كه ئه گهر فشارى بخه يته سهر زمان ده ردههينيت، وه ئه گهر وازى ليهينيت ئه وا ههر زمان ده ردههينيت.

پينجه م: الله ده لپت هه موو ئه وانهى نكوڤي له نيشانه و ئايه ته كانمان ده كه ن وهك ئه وه سه گه وان.

اسباب النزول للواحدى النيسابورى ده لپت:

ابن عباس گوتووويه تي، ئه وه كه سه ناوى بلعم بن باعورا له بنى ئيسرائيل بووه.

به لام عبد الله بن عمرو بن العاص وزيد بن اسلم گوتووويانه، ئه م ئايه ته له سهر امية ابن ابي الصلت الثقفي دابه زى.

(له سووره ته كاني رابردوو ئاماژه مان كرد به امية بن ابي الصلت، وه محمد ديه ها ده قى قورئانى له شيعره كاني امية بن ابي الصلت وه رگرتوووه).

ابن الجوزي له زاد المسير دهليّت، شەش قەول ھەيە سەبارەت بە
ناسنامەي ئەو کەسە:

يە کەم: پياويك بوو لە بنی ئيسرائيل بە ناوی بلعم بن أبر (عبداللہ بن
مسعود)، بەلام ابن عباس گوتوويەتی، ناوی بلعم بن باعورا، وہ لە
ريوايەتییکی دیکە گوتوويەتی، ناوی بلعم بن باعور بوو.

وہ ابن عباس لە ريوایەتیکدا گوتوويەتی، بلعم خەلکی يەمەن بوو.

دووەم: أمية بن ابي الصلت (عبد اللہ بن عمرو بن العاص، وسعيد بن
المسيب، وأبو روق، وزيد بن أسلم)، چونکە ئيمانی بە محمد نەھيئا.

سێھەم: أبو عامر الراهب، (کە قەشەيە کي مەسيحی بوو)، بە گوێرەي
ريوايەتییکی ابن عباس.

چوارەم: پياويك بوو لە بنی ئيسرائيل (ابن عباس).

پنجەم: کەسيکی موناڤيق (الحسن).

شەشەم: ھەر کەسيک کە خۆي لە ھەق دادەمائيّت (قتادة).

وہ ابن کثير دەليّت، ابن عباس گوتوويەتی:

۱- ناوی ئەو کەسە "صيفي بن الراهب"ە.

۲- ناوی "بلعم"ە و خەلکی يەمەنە.

۳- واتە أمية بن ابي الصلت.

ئەگەر قسە كانی ابن عباس رەت كەينەوہ چونكە ھەر جارہی قسەيە كى كرددوہ، ئەوا دەگەين بەم دەرەنجامەي كە ئەم ئايەتە مەبەستى أمية بن ابي الصلته.

ئايەتى ۱۷۷

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

نموونەيە كى خراپە ئەو خەلكانەي كە نكۆلى لە ئايەتە كانمان دەكەن، وە خۆيان ستەميان لە خۆيان كرددوہ.

ئايەتى ۱۷۸

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ھەر كەسك اللہ ھيدايەتى بدات ئەوا ھيدايەت كراوہ، وە ھەر كەسك اللہ گومراي بكات ئەوا ئەوانە دۆراو دەبن.

الطبرى لە جامع البيان دەئيت، ئەو ئايەتە دەئيت: ھيدايەت و گومراي بەدەست اللہيە.

جا ئەوہى سەيرە، لە گەل ئەوہش كۆمەلگاي مروفايەتى بەدەست مروفي خراپەكار و ستەمكار دەنائينيت، بەلام اللہى عەرەب و ئيسلام دەئيت، من ھيدايەتى خراپەكار و ستەمكار و كافر نادەم!

لە پينج ئايەتدا ھاتوہ كە اللہ ھيدايەتى خەلكانيكى خراپەكار نادات، (ئايەتى ۶ سوورەتى المنافقون، ئايەتى ۱۰۸ سوورەتى المائدة، ئايەتى ۳۴ و ۸۰ سوورەتى التوبة، ئايەتى ۴ سوورەتى الصف):

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

له راستيدا الله هيدايتي خه لكانتيكي خراپه كار نادات.

وه له چوار ئايه تدا هاتوووه كه الله هيدايتي خه لكانتيكي كافر نادات.
(ئايه تي ۲۶۴ سوورهي البقرة، ئايه تي ۶۷ سوورهي المائدة، ئايه تي ۱۰۷ سوورهي النحل و ئايه تي ۳۷ سوورهي التوبة):

أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

له راستيدا الله هيدايتي خه لكانتيكي كافر نادات.

وه له ۱۰ ئايه تدا هاتوووه كه الله هيدايتي خه لكانتيكي سته مكار نادات.
(ئايه تي ۲۵۸ البقرة، ۸۶ ال عمران، ۱۹ و ۱۰۹ التوبة، ۱۷ الصف، ۵ الجمعة، ۵۱ المائدة، ۱۴۴ الانعام، ۵۰ القصص، ۱۰ الاحقاف).

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

وه الله هيدايتي خه لكانتيكي سته مكار نادات.

پرسیاری لوجیکی ئه وه یه: ئه ی بۆ کێ ۱۲۴ ههزار پیغه مبهرت ناردوووه؟

ئايه تي ۱۷۹

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا **أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ** أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت:

ئىمە زۆر لە جنۆكە و مروڤمان بۆ دۆزەخ درووستكردوو، ئەوانە دئىكيان
 ھەيە كە لە رېڭايەو تىناگەن، وە چاويشيان ھەيە بەلام لە رېڭايەو
 نابىن، وە گوڤيان ھەيە بەلام لە رېڭايەو نابىسن، ئەوانە وەك ئازەل وان،
 بەلكو لە ئازەل گومراترن، ئەوانە بئىئاگان.

اللہى عەرەب و ئىسلام كەلتوورى جوڤىندانى لە دوورگەى عەربى وەرگرتوو
 و جوڤىن دەدات و سوکايەتى دەكات، وە بەوانەى كە بروای پىناھىن
 دەئیت:

سەگ (وەك لە ئايەتى ۱۷۶ بىنيمان) و ئازەل.

بەلام سەيرە كە لەو دەايە لە ئايەتى پيشووتر دەئیت، { مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ
 الْمُهْتَدِي وَمَن يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ - ئەو ھى اللہ ھيدايەتى بدات
 ئەوا ھيدايەت كراو، وە ئەو ھى گومراى بكات ئەوا لە دۆراو ھەكانە }.

واتە ھيدايەت و گومرا بوون بە دەست خۆيەتى.

يا أولى الالباب، ئەى دەجال و مەلاكان، ئەى موصلمانانى كالفام و جاھيل،
 ئىستا دەتوانن پيمان بلىن كى سەگ و ئازەلە؟ ھەلبەتە لە گەل ريز و
 حورمەتم بۆ سەگ و ئازەل. ئەو ھەندەى ئازەل و سەگ خزمەتى مروڤايەتيان
 كردوو، مليۆنەھا ئەو ھەندە خودا كالفام و جاھيلە كە تان زيانى بە مروڤايەتى
 گەياندوو.

و ھەر وەك روونە لەم دەقە كە اللہى عەرەب و ئىسلام دەئیت، مروڤ بە
 دل بىردە كاتەو. { لَّهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا - دئىكيان ھەيە كە پىيەو ھىر
 ناكەنەو }.

وه له راستیدا {قلوب}، (کۆیه، واته ۳ دل و زیاتر) هه له یه و ده بیته (قلب)، واته دل بیته. چونکه مروّف یه ک دلی هه یه و چهنده ها دلی نییه. له بهر ئه وه ده بیته ئایه ته که بهم شیوه یه بیته:

لَهُمْ قَلْبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا

له سنن ابن ابی عاصم و جامع البیان للطبری و الدر المنثور للسيوطی
فهرمووده یه ک هاتوو ه، محمد که گوتوو یه تی:

لَمَّا ذَرَأَ اللَّهُ تَعَالَى لِحَبَّتِهِمْ مَنْ ذَرَأَ كَانَ وَلَدُ الزَّانَا مِمَّنْ ذُرَا لِحَبَّتِهِمْ

کاتی که الله ئه وان ه ی بو دۆزه خ دروو ستکرد که دروو ستیکردن، ئه وا منالانی
زینا یه کی که بوون له وان ه ی بو دۆزه خ دروو ستیکردن.

ئه وه ی سهیره محمد خو ی مندالی زینا بووه و کهس نه یزانیوو ه باوکی
کیه. من له په رتووکی ئه خلاق پیغه مبهری ئیسلام به درژی باسی ئه و
بابه ته م کردوو ه که محمد نه کوری عبدالله بووه وه نه قوره یشی، به
پیوستی نازانم لی ره دووباره ی بکه مه وه. به لام چه ند پرسیاریک ده که م:
سه رچاوه ئیسلامیه کان ده لێن:

یه که م: ئامینه جگه له محمد هیچ مندالیکی تری نه بووه.

دوو ه م: محمد نه وه ی عبدال مطلب بووه، وه عبدال مطلب به سه رکرده ی
قوره یش ناسراو بووه و پیاویکی ده و له مه ند بووه.

سه یه ه م: شیوه زمانی قوره یش پاراو ترین زمان بووه و قورئان به شیوه زاری
قوره یش دابه زیوو ه.

پرسیاره کان:

یه کهم: بۆچی محمد نۆردرا بۆ هوازن بۆ لای حلیمه السعدیه بۆ
دایه نکردهی؟ ئەه ی له سه رچاوه ئیسلامیه کان نه هاتوو ه که ئامینه خه و نی
بینی که محمد ده بیته به پیغه مبه ری عه ره ب؟ ئەه ی کاری ئامینه چی بوو
کاتیك محمد چوو بۆ لای حلیمه السعدیه؟

دووهم: ئەه ی سه رچاوه کانتان نالین چه نده ها نیشانه روویدا کاتیك محمد له
دایك بوو، بۆچی محمد نۆردرا بۆ لای حلیمه السعدیه؟

سیههم: سه رچاوه کانتان ده لێن هه موو کورو نه وه کانی عبدالمطلب له
مه ککه دایه نیی ده کران، ژنه کۆیله شیریان ده دانی، بۆچی محمد نۆردرا بۆ
لای حلیمه السعدیه؟

چوارهم: سه رچاوه کانتان ده لێن، هه موو کور و نه وه کانی عبدالمطلب
خوینه وار بوون، بۆچی محمد نه خوینه وار ده رچوو؟

پینجه م: سه رچاوه کان ده لێن، عبدالمطلب کۆیله ی زۆری هه بوو که کاریان
بۆی ده کرد، وه ک شوانکاری و وشتروانی، بۆچی محمد کاری وشتروانی و
شوانکاری کردوو ه؟

شه شه م: له سنن الترمذی فه رموو ده یه کی العباس (که گوایه مامی محمده)
هاتوو ه، که به محمد ده لیت، قوره یشه کان گوتیان.

فَجَعَلُوا مَثَلَكَ مَثَلِ نَخْلَةٍ فِي كَبُوءٍ مِنَ الْأَرْضِ

نموونه ی محمد وه ک دارخورمایه ک وایه که له زبڵدانیک سه ره ه لده دات.
له م فه رموو ده یه دا العباس لای قوره یشه کان به رگری له محمد نه کردوو ه.

"زبلدان" به ژنيك ده گوتريت كه هەر رۆژهی پیاویك خۆی تیايدا خالی ده كاتهوه، وه كاتيك مندالی ده بیئت پیی ده گوتريت مندالی زبلدان.

زۆر پرسیااری تریش، به لام ئه وهنده پرسیااره كافیه بو كه سیك تۆزیک بیربكاتهوه.

ئایهتی ۱۸۰

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوْا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ
مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

وه بو الله ناوی جوان و نایاب ههیه، بهو ناوانه بانگی بکهن، وه واز له وانه بینن كه ناههقی بهرامبهه به ناوه کانی ده کهن، ئه وانه سزای خویان بو ئه و کارانهی دهیانکرد وهرده گرنهوه.

اللهی عه رهه و ئیسلام خودایه کی سهیروسه مه رهیه ، ناوی نایاب و ناوی خراپی ههیه.

بو نموونه وهك محمود و خوله، قادر و قاله، هتد،،

له صحیح البخاری فهرموودهیه کی محمد صلعم هاتووه، گوتووویه تی:

إِنَّ لِلّٰهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِّمَّةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ

الله سه د کهم یهك (واته ۹۹) ناوی ههیه، ههه که سیك ئه و ناوانه بژمیريت ده چیته بههشتهوه.

له صحیح البخاری و مسلم، ئامازه به ناوه کان کراوه، که بریتین له:

هو الله الذي لا إله إلا هو الرحمن الرحيم، الملك، القدوس، السلام،
المؤمن، المهيمن، العزيز، **الجبار**، **المتكبر**، الخالق، البارئ، المصور،
الغفار، **القهار**، الوهاب، الرزاق، الفتاح، العليم، القابض، الباسط،
الخافض، الرافع، المعز، **المذل**، السميع، البصير، الحكم، العدل، اللطيف،
الخبير، الحليم، العظيم، الغفور، الشكور، العلي، الكبير، الحفيظ،
المقيت، الحسيب، الجليل، الكريم، الرقيب، المجيب، الواسع، الحكيم،
الودود، المجيد، الباعث، الشهيد، الحق، الوكيل، القوي، المتين، الولي،
الحميد، المحصي، المبدئ، المعيد، المحيي، **المميت**، الحي، القيوم،
الواجد، الماجد، الواحد، الأحد، الفرد، الصمد، القادر، المقتدر، المقدم،
المؤخر، الأول، الآخر، الظاهر، الباطن، الوالي، المتعالي، البر، التواب،
المنتقم، العفو الرؤوف، مالك الملك، ذو الجلال والإكرام، المقسط،
الجامع، الغني، المغني، المانع، **الضار**، النافع، النور، الهادي، البديع،
الباقي، الوارث، الرشيد، الصبور.

هه نديك لهم ناوانه جوان و نايبانهى: "الضار" واته زيانبه خش، "المنتقم"
تۆله سيّنه، "المميت" بكوژ، "المذل" ريسواكه، "المتكبر" خوْبه زلزان ،
"القهار" چه وسينهر، "الجبار" به زه بروزهنگ.

نازانم بوچى "المكار" يان نه خستوته ليستى ئەم ناوانه، چونكه خوْى به
شانازيه وه ده ئيت: "خير الماكرين" م.

جگه لهم ناوه نايب و جوانانه، هه نديك ناوى هه يه كه له ئاستيكي نزمترن:
وهك "الدهر" و "الشىء".

"الدهر" واته زه مانه:

فه رمووده يه كى صحيح له فتح البارى لابن حجر هاتوو، محمد گوتوو يه تى:

لا تسبوا الدهر فإن الله قال: أنا الدهرُ

سووکایه تی به زهمانه مه کهن، چونکه الله گوتی من زهمانه م

ئاخ زهمانه!

وه له صحیح البخاری ومسلم، فهرمودهیه کی محمد هاتوو، گوتووویه تی

قال الله عز وجل: يُؤذيني ابنُ آدَمَ يقولُ: يا خيبةَ الدهرِ فلا يقولنَّ أحدُكم: يا خيبةَ الدهرِ فإني أنا الدهرُ

الله گوتی: نهوه کانی ئاده م ئازارم دهدهن و دهلین ئای له دهست زهمانه، نه کهن بلین ئای له زهمانه چونکه من زهمانه م.

ئاخ له دهست زهمانه!

"الشيء" واته شت. شت یه کیکه له ناوه کانی الله.

ئایه تی ۱۹ الانعام دهلیت:

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ

ئه ی محمد بلی، کامه شت گهورهترین شایه تییه، بلی الله.

واته الله شته!

ئاخ له دهست شت، ئه ی شت فریام کهوه.

وه ئایه تی ۸۸ سووره تی القصص دهلیت:

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

هه موو شتیک له ناوده چیت، ته نها سیماکه ی الله نه بیټ.
واته سیمای الله شته.

وه له صحیح البخاری کتاب التوحید بابیک هه یه به ناوی:

بَابُ قُلِّ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِّ اللهُ فَسَمَّى اللهُ تَعَالَى نَفْسَهُ شَيْئًا وَسَمَّى
النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ شَيْئًا وَهُوَ صِفَةٌ مِنْ صِفَاتِ اللهِ وَقَالَ كُلُّ
شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

باب: بلی کامه شت گوره ترین شایه تییه بلی الله، الله ناوی له خوئی ناوه
شت. وه پیغهمبهر ناوی له قورئان ناوه شت، وه نه وه سیفه تییکه له
سیفاته کانی الله، وه الله گوتوویه تی: هه موو شتیک له ناوده چیت ته نها
سیماکه ی نه بیټ.

البخاری ده لیت، الله ناوی له خوئی ناوه شت.

وه به قسه ی ئیوه قورئان وته ی الله یه، به لام محمد ناوی له وته ی الله
ناوه شت.

واته الله شته و وته که ی شته.

وه به حوکمی نه وه ی شته، که واته مخلوقه و درووستکراوه، واته له زه مان
و شویندایه، که واته ناکریت خودا بیټ.

واته ده کریت نیزا بو الله بکه ییت و بلیت یا شیء واته نه ی شت.

به لام ناگاداربن الله گوره ترین شته.

تایه تی ۱۸۱

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وه له وانهی که درووستمانکردوون، کوومه ئیک هه ن که به هه ق
رینیشاندهرن، وه به هه ق دادوهری ده که ن.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و الطبری له جامع البیان ده ئین،
مه به ست له م کوومه له میله تی محمده.

وه له تایه تی ۱۵۹ الاعراف ئاماژه به وه ده کات، که کوومه ئیک له میله تی
موسا به هه ق رینیشاندهرن و به هه ق دادوهری ده که ن.

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

تایه تی ۱۸۲

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وه ئه وانهی نکۆلیان له نیشانه کانمان کرد، ئه وا هیواش هیواش
رایانده مالین (له ناویان ده بهین)، به شیوه یه که که خوشیان نه زانن.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده ئین:

{وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا- وه ئه وانهی نکۆلیان له نیشانه کانمان کرد}، واته
قورئان که خه لکی مه که که نکۆلیان لی کرد، {سَنَسْتَدْرِجُهُمْ} که م که مه
ده یانگرین، {مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ} به شیوه یه که که خوشیان نه زانن.

ثایه تی ۱۸۳

وَأْمَلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

ماوهیه ک مؤله تیان ددهین، له راستیدا له خشته بردنم پتهوه.

ثایه تی ۱۸۴

أَوْلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

ثایا بیریان نه کردوتهوه که هاورپیکه یان (محمد) جنوکه ی تیدانییه، به لکو
ئه و (محمد) ته نها هوشیاردهریکی ئاشکرایه.

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و القرطبی له
الجامع لاحکام القران، سه بارهت به هوکاری دابه زینی ئه م ئایه ته ده لپن:

پیغه مبه ر له سهر ته پو لکه ی سه فا بوو، بانگی قوره یشه کانی کرد، دهستی کرد
به بانگ کردنی تیره به تیره و دهیگوت "ئه ی بنی فولان، ئه ی بنی فولان"
ئاگاداری کردنه وه له زه بروزهنگی الله و سزای الله، یه کیکیان گوتی: له
راستیدا هاورپیکه تان -محمد- شیته، ئه وه له به یانیه وه بانگده کات، ئه وه بوو
الله ئه م ئایه ته ی دابه زاند، وه گوتی محمد شیت نییه.

ثایه تی ۱۸۵

أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

ئايا ئهوانه له سهروهري ئاسمانه كان و زهوى و هه شتتیک که الله درووستیکردووہ رانه ماون؟ وه رهنګ بیت که کۆتاییان نزیک بوویتهوه، دهسا به کامه قسه له دواى ئهوه برودا ده کهن؟

یه کتیک له سهیره سه مه ره کانی اللهی عه ره ب و ئیسلام ئه وه یه به "ئه گهر" نهک "یه قین" قسه ده کات.

قورئان پریه تی له وشه ی "عسی" و "لعل" واته رهنګ بیت، یان ئه گهر. واته اللهی عه ره ب و ئیسلام نازانیت، له بهر ئه وه به ئه گهر و رهنګه قسه ده کات.

وه وشه ی "ملکوت" وشه یه کی ئارامی سریانی عیبرییه، وه به مانای شانشینى خودا دیت.

که چی نووسه ری قورئان وشه ی "ملکوت" ی به کاره ی ناوه، بیته وه ی بزانیت ماناکه ی چییه، وه یا خود وایزانیوو به مانای ئاسمان دیت.

چونکه "ملکوت" به مانای شانشینى خودا دیت. پرسیار: ئایا مومکینه مروّف شانشینى خودا واته میتافیزیک ببینیت؟ هه رگیز

ئه ی که واته چۆن ئه م ده قه ده ئیت، ئایا له شانشینى ئاسمانه كان و زهوى رانه ماون؟

بۆ نموونه له ئایه تی ۷۵ سووره تی الانعام هاتوو، ده ئیت:

وَكَذَلِكَ نُرِيّٰ اِبْرَاهِيْمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيْكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

به م شیوه یه شانشینى (ملکوت) ئاسمانه كان و زهویمان به ئیبراهیم نیشاندا بۆ ئه وه ی له دُنیاکان بیت.

ئەم دەقە پیمان دەلئیت که شانشین ئاسمانە کان نیشان بە ئیبراهیم دراوہ.
واتە شانشین شتیک نییە ھەموو کەسیک بیبینئیت، چونکە شانشین لە
میتافیزیکە، لە دەرەوہی کات و شوئینە.

کەچی اللہی عەرەب و ئیسلام دەلئیت، ئەرئ لە ملکوت (شانشین)
ئاسمانە کان و زەوی رانەماون؟

وہ تەنانەت لەم ئایەتە اللہی عەرەب و ئیسلام دەلئیت، زەویش مەلە کوتی
ھەبە.

(فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ- دەسا بە کامە قسە لە دوای ئەمە بروادینن)،
واتە قورئان.

ئایەتی ۱۸۶

مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

ھەر کەسیک اللہ گومرای بکات ئەوا رینیشاندەری نابئیت، وازیان لی دینئیت
کە لە سەر سەرگەردانیان بپن و بچن.

ابن کثیر لە تفسیر القران العظیم دەلئیت:

ھەر کەسیک اللہ گومرای لە سەر نووسیبت، ئەوا هیچ کەسیک ناتوانئیت
رینمای بکات.

ئايه تي ۱۸۷

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ئەي محمد، پرسيارت لى دەكەن سەبارەت بە كاتى سەرھەلدانى قىامەت، كەي بەرپا دەبەيت؟ بلى لە راستيدا زانستە كەي لای خودا كەمە، خۆى نەبەيت هېچ كەسە نەتوانەيت كاتە كەي بە دياربخت، بەرپا بوونى (قىامەت) بۆ ئەوانەى لە ئاسمانە كان و زەويدان گرانه، رۆژى قىامەت رۆونا دات تەنھا بە كتوپرى نەبەيت، پرسيارت لى دەكەن وەك ئەوەى تۆ لى بزانيت، بلى لە راستيدا زانستە كەي لای اللەيه، بەلام زۆر بەى خەلك نازان.

الواحدى له اسباب النزول دهئيت:

ابن عباس گوتوويه تي، جَبَل بن أَبِي قُشَيْرٍ وَشُمُوَال بن زيد كه دوو پياوى جوو بوون، پرسياريان لە پيغەمبەر كرد سەبارەت بە رۆژى قىامەت، كە كەي بەرپا دەبەيت؟

قتادة دهئيت، قورەيشە كان پرسياريان لە پيغەمبەر كرد، كە كەي رۆژى قىامەت بەرپا دەبەيت؟

ئەم سوورەتە سوورەتەى كى مەككە، وە يهود لە مەكە بوونيان نەبوو، كەواتە قسە كەي ابن عباس راست نيه.

ئەم ئايەتە دهئيت:

یه کهم: هیچ کهسیک نازانیت کوّتایی دونیا کهیه تهنه الله نه بیّت. وه دوو جار ئەم برگهیه له م ئایه تدا هاتوو.

قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي (بَلَىٰ له راستیدا زانسته که ی لای خودا کهمه).

قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ (بَلَىٰ له راستیدا زانسته که ی لای اللهیه).

ئەم دوو باره بوونه وهیه پیویست ناکات، وه زۆر بیمانایه، مه گهر خودا که ی محمد جیا بیّت له الله.

دووهم: وه ده ئیّت له کتوپرێکدا به ریا ده بیّت.

سیههم: { ثَقُلْتُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ - به ریا بوونی قیامهت له ئاسمانه کان و زهوی قورسه }.

ئە گهر مه بهست له م دهقه ئەوه بیّت که روودانی قیامهت له سه ر دانیشتوانی ئاسمانه کان و زهوی قورس بیّت، ئەوا ده بوايه له جیاتی (فی) وشه ی (علی) به کاریت.

ئەم دهقه به م شیوهیه ی ئیستا مانا که ی ده بیّت به: به ریا بوونی قیامهت له ئاسمانه کان و زهوی قورسه.

به لام ئە گهر ببیّت به (علی): ثَقُلْتُ **علی** السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

ئەوا مانا که ی گونجاو ده بیّت: به ریا بوونی قیامهت له سه ر خه لکی ئاسمانه کان و زهوی قورس ده بیّت.

قورس ده بیّت چونکه خه لک له رۆژی حیساب و لیپرسینه وه ده ترسن.

ئەى فرىشته كان بۆ؟ به گویرهى فهرمووده كان، الله اكبر فرىشته كان دانه به دانه له ناوده بات، دوا دانه يان كه الله له ناوى ده بات جبرائيله.

له راستيدا نازانم بۆ تا ئىستا جبرائيل ماوه ته وه، ئەى نالین محمد دوا پىغه مبه ربوو، وه پىغه مبه رى تر نايه ت؟ ئىش و كارى جبرائيل چيه؟

به لام ئەوهى سهيره كاتيك سهيرى دهقه كانى قورئان ده كه يت سه باره ت به به هه شت، ده بينيت فرىشته كان به خيره اتنى پياوانى موسلمان ده كه ن كاتيك ده چنه به هه شته وه. وه فرىشته كان پاسه وانى دۆزه خن.

يانى الله ده يامرئيت و دواتر زيندوو يان ده كاته وه؟ ئەى له ده قى قورئاندا نه هاتوو كه الله له گه ل فرىشته كان داده به زى ت له رۆژى قيامه ت؟

وهك ئايه تى ۲۲ سووره تى الفجر ده ئيت:

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

وه خودا كه ت هات و فرىشته كان پۆل به پۆل له گه ئيدا.

وه ههروه ها له ئايه تى ۱۶-۱۷ سووره تى الحاقه هاتوو:

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

ئاسمان شهق بوو، وه له م رۆژه دا كراويه، فرىشته كان له سه ر ليوارى ئاسمانه كانن، وه ۸ فرىشته عرشى الله يان هه لگرتوو.

ٲايه ٲى ١٨٨

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ
لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

ٲهى محمد بلى؁ من ناتوانم هيچ سوودىك يان زيانىكم بو خوم هه بيت
مه گهر ويستى اللهى له سهر بيت؁ وه ٲه گهر له غهيبم بزانيايه ٲهوا به
دنيايه وه چاكهى زورم ٲه نجام دها و هيچ ناخوشيه كيشم توش
نه دههات؁ له راستيدا من هيچ نيم ٲهنا هوشياردهرىك و مردهدهرىكم بو
خه ٲكانىك كه باوهر دىن.

الواحدى له اسباب النزول ده ٲىٲ:

خه ٲكى مه ككه گوتيان: ٲهى محمد؁ ٲايا خودا كه ٲ ٲاگادارت ناكاته وه
سه باره ٲ به نرخی ههرزان ٲيش ٲه وهى گران بيت؁ بو ٲه وهى بو خوت
بكرىٲ و قازانجىكى زور بكه ٲىٲ؟ ٲه وه بوو الله ٲه ٲايه ٲهى دابه زاند.

الطبرى له جامع البيان؁ سه باره ٲ به شروفهى ٲه ٲايه ٲه ده ٲىٲ:

الله به ٲىغه مبه ره كهى محمد ده ٲىٲ: ٲهى محمد به و كه سه بلى كه
ٲرسيارى ٲىٲ كردو وه؁ سه باره ٲ به كات و ساتى رورى قيامه ٲ بلى: من
خوم ناتوانم سوودىك به خوم بگهيه نم؁ وه ناتوانم زيانىك له خوم دوور
بخه مه وه؁ وه ٲه گهر له غهيبم بزانيايه؁ ٲه وهى بووه و ٲه وهى له داهاتوو
ده بيت؁ ٲهوا چاكهيه كى زورم ٲاماده ده كرد.

ٲايه ٲىٲى ١٨٧-١٨٨ ٲامازه به چهند خالىك ده كه ن:

يه كه م: ٲهنا الله غهيب ده زانىٲ.

دووهم: محمد له غهیب نازانیت و نازانیت له داهاتوو چی رووده‌دات.

له گه‌ل ئه‌وه‌ش ده‌یه‌ها فهرمووده‌ی هه‌یه سه‌باره‌ت به داهاتوو.

سه‌یه‌م: ته‌نانه‌ت محمد ناتوانیت سوود یان زیان به‌خوی بگه‌یه‌نیت، چونکه ئه‌وه رووده‌دات که الله له‌سه‌ری نووسیوه.

وه‌ك ئایه‌تی ۵۱ سووره‌تی التوبه ده‌لیت:

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا

ئه‌ی محمد بلی، هیچ شتیک تووشمان نابیت ته‌نها ئه‌وه‌یان نه‌بیت که الله له‌سه‌رمانی نووسیوه.

وه ئایه‌تی ۵۶ سووره‌تی الاسراء که ده‌لیت:

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

ئه‌ی محمد بلی، ده بانگ و هاوار بو ئه‌وانه بکه‌ن که جگه له الله ده‌تانپه‌رستن، نه ده‌سه‌لاتیان هه‌یه زیان له‌سه‌رتان لابه‌رن، وه نه ده‌توانن بیگۆرن.

له صحیح الترمذی ریوایه‌تیکی محمد هاتوو که ده‌لیت:

وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ

وه بزانه ئه‌گه‌ر میلله‌ت هه‌مووی کویتته‌وه بو ئه‌وه‌ی سوودیکت به شتیک پیبگه‌یه‌نیت ناتوانن سوودت پیبگه‌یه‌نن، ته‌نها به‌و شته نه‌بیت که الله

له سهرتی نوسیوو، وه ئه گهر کۆبینه وه زیانت به شتیك پیبگه یه نن ئه وا ناتوانن زیانت پیبگه یه نن، ته نها به وه نه بیته که الله له سهرتی نووسیوه. پینووسه کان لابران و لاپه ره کان وشک بوون.

ئایه تی ۱۸۹-۱۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

هه ره خۆی (الله) ئیوهی له یهك خود (ئادهم) درووستکردوو، وه له م خوده هاوسه ره که ی (حوا) هیناوه ته ئاراهه، بو ئه وهی له گه ئیدا بژی، وه کاتیك (ئادهم له حه وای) بری (جووت بوو) و دووگیان بوونیکی سووک دووگیان بوو، وه به م حاله وه تیپه ریکرد، ئینجا باری گران بوو، هه ردووگیان (ئادهم و حوا) بانگی الله خودا که یان کرد: ئه گهر مندالیکی باشمان پیبه خشیت ئه وا له سوپاسگوزاره کانت ده بین.

وه کاتیك مندالیکی چاکیان بوو، ئه وا هه وه ئیان بو الله دانا له وهی که پیبانی دابوو، الله به رزه، ده که واته چۆن هاوه ئی بو دینه ئاراهه.

ئهم دوو ئایه ته پیمان ده ئیت، که ئادهم و حه وا شرکیان کردوو.

دوای ئه وهی ئادهم له به هه شت ده رکرا و داوای لیبوورده ی له الله کرد، وه الله تۆبه که ی قبول کرد.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ

ئادەم گوتى، خودا كەم من ستمەم لە خۆم كرد و لىم خۆشبه، ئەو بوو اللہ لى خۆش بوو.

بەلام لە دواى دەرکردنیاں لە بەهەشت باوكە ئادەم و داىكە حەوا شرك بە اللہ دەكەن.

لە زۆر ئايەتى قورئاندا هاتوووە كە اللہ لە شرك خۆش نابىت، وە ئەوھى شرك بكات ئەوا بە دۇنيايىھو دەچىتە دۆزەخەوھ.

بۆ نمونە ئايەتى ۱۱۶ سوورەتى النساء:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

لە راستیدا اللہ لە كەسك نابوورىت كە شركى پى دەكات.

لە صحيح البخارى و مسلم فەرموودەھى كى درىژ هاتوووە، كە ناسراوھ بە فەرموودەھى الشفاعة كە محمد گوتووھىتى، لە رۆژى قيامەت خەلك لە گۆرەپانى محشر لە ترسى اللہ تۆقيون، دەچن بۆ لای ئادەم بۆ ئەوھى شەفاعەتياں لای اللہ بۆ بكات، ئادەم دەلىت:

نَفْسِي، نَفْسِي، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَىٰ غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَىٰ نُوحٍ

خواخوامە خۆم خۆم خۆم پرگارم بىت، برۆن بۆ لای كەسكى تر، برۆن بۆ لای نوح.

واتە ئادەم خواخواى بووھ خۆى لە دۆزەخ پرگارى بىت. بۆچى؟ چونكە شركى كرددووە. وە بە ھۆى گوناھە كەى بەھەشتیھوھ نىيە، چونكە قورئان لە چەندەھا شویندا دەلىت اللہ لەم گوناھەى ئادەم خۆشبوو، وەك ئايەتى ۳۷ سوورەتى البقرة دەلىت:

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ

ئادەم وتەيە کى له لايەن خوداکەيەو پيگەيشت و له گوناھە کەى
خۆشبوو.

ئادەم و حەوا چۆن شرکيان کردوو؟

له جامع الترمذى و مسند احمد و المستدرک للحاکم (وه ده لیت صحیحه
له سەر شەرتى مسلم) فەرموودەيە کى محمد هاتووە کە گوتوو يە تى:

لَمَّا حَمَلَتْ حَوَاءُ طَافَ بِهَا إِبْلِيسُ وَكَانَ لَا يَعْيشُ لَهَا وَلَدٌ فَقَالَ سَمِّيهِ عَبْدَ
الْحَارِثِ فَسَمَّيْتُهُ عَبْدَ الْحَارِثِ فَعَاشَ وَكَانَ ذَلِكَ مِنْ وَحْيِ الشَّيْطَانِ وَأَمْرِهِ

ده لیت، حەوا کورى بۆ نە دەژيا، کاتیک دووگيان بوو، ئيبليس به دەوریدا
سورايەو و گوتى ناوى لى بنى عبدالحارث ئەوا دەژى، ئەو بوو کورە کەى
ناونا عبدالحارث وه ژيا، وه ئەو له وه حى و فەرمانى شەيتان بوو.

المبارکفورى له تحفة الاحوذى ده لیت:

قال صاحب فتح البيان: قد استشكل هذه الآية (۱۸۹ سورة الاعراف)
جمع من أهل العلم، لأن ظاهرها صريح في وقوع الإِشْرَاقِ من آدم عليه
السلام، والأنبياء معصومون عن الشرك، ثم اضطروا إلى التفصي من هذا
الإشكال

خاوهنى "فتح البيان" گوتوو يە تى ئەم ئايەتە (ئايەتى ۱۸۹ سوورەتى الاعراف)
سەرئيشەى ناوہتەو بۆ ھەموو ئەھلى عيلم، چونکە ئايەتە کە روونە کە
ئادەم شرکى کردوو، بەلام پيغەمبەران پاريزراون له شرک، لەبەر ئەو
ناچاربوون کە بە شيوەيەک له شيوەکان ئەم ئايەتە لەم کيشەيە رزگار
بکەن.

بژی موفه سیره کان که پینه و پهرۆ ده کهن بۆ دهقه کانی قورئان، به هیمه تی
الله اکبر سه روکی شه یاتینه کان.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

قَوْلُهُ تَعَالَى هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ قَالَ جُمْهُورُ الْمُفَسِّرِينَ: الْمُرَادُ
بِالنَّفْسِ الْوَاحِدَةِ آدَمُ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا يَعْنِي حَوَاءَ لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا لِيَأْنَسَ بِهَا
وَيَظْمَأَنَّ ، وَكَانَ هَذَا كُلُّهُ فِي الْجَنَّةِ

وه وتهی الله (هه ر ئه و بوو که له یه ک خود ئیوهی دروو ستکردوو ه)
جه ماوه ریک له شرۆفه کاران گوتوو یانه: مه به ست (له یه ک خود) ئاده مه
(هاوسه ره که ی له م خوده هیناوه ته ئاراوه) واته حه وا، بۆ ئه وه ی له ته کیدا
بژی و دلنه وای بکات، وه ئه وه هه مووی له به هه شت بووه.

(فَلَمَّا تَغَشَّاهَا - كَاتِيكَ پیاوه که له ژنه که ی بری - واته جووت بوو له گه لیدا)
له زه وی بووه دوا ی ئه وه ی دابه زین، ئینجا دوو گیان بوو، دوو گیان بوونیک
سووک.

الرازی له مفاتیح الغیب ده لیت ابن عباس گوتوو یه تی:

(هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ - هه ر ئه و بوو ئیوهی له یه ک خود
دروو ستکرد)، واته خودی ئاده م، (وه له م خوده هاوسه ره که ی
دروو ستکرد)، واته حه وا که الله له په راسویه کی ئاده م دروو ستیکرد (کاتیک
تیبیری - جووت بوو)، ئاده م له گه ل حه وا (دوو گیان بوو دوو گیان بوونیک
سووک، و تیپه ری کرد به م حاله، ئینجا کاتیک دوو گیان بوونه که ی قورس
بوو)، واته که کوره که ی قورس بوو له سکیدا، ئیبلیس له شیوه ی پیاویک
هات بۆ لای حه وا و گو تی: ئه وه چیه ئه ی حه وا! له راستیدا من ده ترسم

سه گ بیت یان ئاژهل بیت، وه تو چوزانیت له کویته وه دهرده چیت؟ ئایا له کوئمه وه دیته دهره وه و ده تکوژیت، وه یان سکت و سکت شهق ده کات؟ جا حهوا ترسا، و به ئاده می گوت، به بهرده وای ئاده م و حهوا خه میان بوو و بیریان ده کرده وه، ئینجا ئیبلیس هات بو لای حهوا و گوتی: ئه گهر داوا له الله بکهیت که بیکات به مندالئیکی چاک و له شیوهی تو بکات و دهرچوونی له سکت ئاسان بکات ئهوا ناوی لی بنی عبدالحارث، وه کاتیک ئیبلیس فریشته بوو ناوی حارث بوو، وه ئه وه مانای ئه و ده قهیه که ده ئیت: (وه کاتیک الله کورئیکی چاکی پئیندا - به ئاده م و حهوا - هاوه لیان بو الله هینایه ئاراوه سه بارهت به وهی پئینیدا، الله به رزه، چون هاوه لی بو ده هیننه ئاراوه) واته کاتیک الله کورئیکی چاک و ریکی پئیان به خشی، هاوه لیان بو الله هینایه ئاراوه، واته ئاده م و حهوا شرکیان به الله کرد، مه به ست له شرکه که الحارثه واته ئیبلیس.

وه الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، که م تا زور هه مان چیرۆک ده گێرنه وه، که سعید بن جبیر و ابن عباس ریوایه تیان کردوو.

له الدر المنثور للسیوطی و النکت والعیون للماوردی فه رموو هیکی محمد هاتوو، که گوتوو یه تی:

شهیتان دوو جار فیلی له ئاده م و حهوا کرد، جاری یه که م له به هه شت و جاری دووه م له زهوی.

به لی به گویره ی قورئان باوک و دایکی هه ره گه وره مان، ئاده م و حهوا شرکیان کردوو. کورد گوته نی مال به مال خوی نه چیت حه رامه.

ئايه تي ۱۹۱-۱۹۲

أَيْشُرْكَونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

ئايا شرك ده كهن به وهی كه هیچ شتيك درووستناكات، وه خوځيانيش درووستكراون.

وه ناتوانن نه يارمه تيان بدن و نه يارمه تي خوځيان بدن.

ابن الجوزي له زاد المسير ده لئيت:

وتهی الله {أَيْشُرْكَونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا} - ئايا شرك ده كهن به وهی كه هیچ شتيك درووستناكات؟ ابن زيد گوتوويه تي: ئه وه ئادهم و حه وان كه ناويان له كوره كه يان نا عبد شمس (به ندهی خوځر)، وه خوځر هیچ شتيك درووستناكات. وه هه نديكي تر گوتوويانه: ئه م ده قه ده گه رپته وه بو كافره كان كه به بته كانيان شركيان به الله ده كرد، وه بت هیچ شتيك درووستناكات، وه وتهی الله {وهم يُخْلَقُونَ} وه خوځيان درووستده كرښن، واته بته كان خوځيان درووستكراون.

البغوي له معالم التنزيل ده لئيت:

الله گوتوويه تي: (أَيْشُرْكَونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا) واته: ئيبليس و بته كان، (وَهُمْ يُخْلَقُونَ)، واته ئه وانه خوځيان درووستكراون.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

ئەو ھەيئەتە ئىنكارە لە ھەيئەتە بۆ موشرىكە كان كە لە گەل ھەيئەتە شتى تریان ھەيئەتە كە بته كان دەپەسرت، ھەيئەتە ئەم بەتانه درووستكراون، كە ھىچ دەسەلاتىكىان نىھ ھەيئەتە نە زىانىان ھەيئەتە ھەيئەتە نە سوود.

{وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا}، واتە ئەم شتانهى كە دەيانپەرستن و شركيان پى دەكەن ئەوا ناتوانن يارمەتيدان بەدن، {وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ}، ھەيئەتە تەنانەت ناتوانن يارمەتى خووشيان بەدن.

ئايەتى ۱۹۳

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءَ عَلَيَكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

ھەيئەتە گەر ئىپوھش بانگيان بەكەن بۆ رىڭاى (الله) ئەوا شوپىنتان ناكەون، جا ئە گەر بانگيان بەكەن ھەيئەتە يان بىدەنگيان لى بەكەن، ھەيئەتە يەك واىھ.

ابن الجوزى لە زاد المسير سەبارەت بە {وَإِنْ تَدْعُوهُمْ} ھەيئەتە گەر بانگيان بەكەن {دەلىت دوو قەول ھەيئەتە:

يەكەم: دەگەرپىتە ھەيئەتە بۆ بته كان، واتە ئەى موشرىكە كان ئە گەر بته كانتان بانگ بەكەن بۆ رىڭاى راست، ئەوا بەدواتانە ھەيئەتە نايەن چونكە فام ناكەن.

ابن كثير و الطبرى و القرطبى لە گەل ئەم شروڤەيەن.

دووھەم: دەگەرپىتە ھەيئەتە بۆ كافرە كان، واتە ئەى محمد ئە گەر ئەو كافرانە بانگ بەكەيت بۆ ھىدايەت، ئەوا بە دوات ناكەون، لەبەر ئەو بانگيان بەكەيت ھەيئەتە يان پى دەنگ بيت، ھەيئەتە يەك واىھ.

والله اعلم

ئايه تي ۱۹۴

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

له راستيدا ئهوانه ي جگه له الله، ئيوه بانگيان ده كهن، بهنده يه كن وهك ئيوه، ده بانگيان بكهن، وه با وهلامتان پي بدهنه وه ئه گهر به راستي ئيوه راستگون.

له م ئايه ته الله ي عه رب و ئيسلام ده لئيت، بته كان وهك ئيوه بهنده ي الله ن. چونكه ده قه، ئاراسته ي بته پرست و موشريكه كانه و ده لئيت:

ئهي موشريك و بته پرست، ئه و بته نه ي كه ئيوه نيزايان بو ده كهن ئه وا وهك ئيوه بهنده ي الله ن، ده بانگيان بكهن و وهلامتان بدهنه وه ئه گهر راستگون.

ئهمه هه له يه كي زور سه يروسه مه ريه، چون بته كان وهك مروف بهنده ي الله ن؟ ئه گهر بيگوتبايه بته كان وهك ئيوه دروستكراون ئه وه ئاساي بوو، واته ده قه كه بيگوتبايه:

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ **مخلوق** أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

واته ئهوانه ي، جگه له الله، ئيوه بانگيان ده كهن، وهك ئيوه دروستكراون.

الطبري له جامع البيان ده لئيت:

الله به و موشريكانه ده لئيت، كه بتيان ده په رست {إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ- ئهوانه ي بانگيان ده كهن} واته موشريكه كان كه بته كانيان بانگ ده كهن {مِنْ دُونِ اللَّهِ- جگه له الله}، واته جگه له الله ده يان په رستن و به هو يانه وه شرك

و کوفر به الله ده کهن {عِبَادُ أَمْثَالِكُمْ- بهندهن وهك ئیوه}، ئه و بتانه مولکی اللهن ههروهك چۆن ئیوه مولکی اللهن.

ئایهتی ۱۹۵-۱۹۶

أَلْهَمُ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ

إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

ئینجا اللهی عه رهب و ئیسلام ده لیت:

ئایا ئه و بتانه قاچیان ههیه که پیی ده پۆن؟ یان دهستیان ههیه بۆ راوه شانندن؟ یان چاویان ههیه پییه وه ده بینن؟ یان گوئیچکه یان ههیه پییه وه ده بیسن؟ (ئه ی محمد به بتپه رسته کان) بلی، بانگی په رستراوه کانتان بکهن، ئینجا پیلانگی پری خۆتان بکهن و ده رفه تم مه دهن، وه له راستیدا پشتیوانی من اللهیه که په رتووکی دابه زاندوو، وه هه ر خۆی سه ره په رشتی چاکه که ران ده کات.

ئه م ده قه زۆر پروو پووچه، مندالیکیش ده زانیت که به رد قاچ و ده ست و گوئیچکه و چاوی نییه. نازانم ئه گه ر ئه وه لۆجیکی خودا بیت بۆ قه ناعه تهینان به خه لکانیک که نایه پهرستن، نه بوونی ئه م خودایه زۆر باشتره له بوونی. ئه قل و لۆجیکی خودا وه ندی بیابانی عه ره بی له خواره وهی ئه قل و لۆجیکی مندالیکیه ته مه ن شه ش ساله یه.

ئینجا به بتپه رسته کان ده لیت: ده ی خۆتان و بته کانتان پیلانگی پری بکهن، وه من لیتان بیمنه تم.

راسته بهرد نابینیت و قسه ناکات. بهلام ئەی چۆن موسلمانان پیمان وایه بهرده رهشه که مروّف له گوناه پاک ده کاتهوه؟ مه گهر بهرد ههر بهرد نییه؟ ئەی چۆن پیتان وایه که بهرده رهشه که له روژی قیامت دوو چاو و دوو لیو و زمانیکی ده بیت و شایه تی دهدات بو که سیک که سهردانی کردوو؟ مه گهر بهرد ههر بهرد نییه؟ ئەی چۆن بهردیک به ناوی شهیتان به بهرد رهجم ده کهن؟ مه گهر بهرد ههر بهرد نییه؟

لّوجیک له ئیسلامدا بوونی نییه.

الجلالین له تفسیر الاجلالین ده لّین:

{وَإِن تَدْعُوهُمْ - وَهَ كَه بَانْگِیَان دَه کَهِتِ}، وَاتَه بته کان {إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ - بُو هیدایهت، ناتبین، وَه تُو دَه یانبینیت}، وَاتَه بته کان ئەی محمد {يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ - سَهیرت دَه کهن}، وَاتَه رووت تیده کهن بو ئەوهی بتبین {وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ - وَه ئەوان ناتبین}، له کاتیکدا نابین.

الطبری له جامع البیان ده لّیت:

وه ئەم وتاره له الله وهیه بو پیغه مبه ره کهی، وه ده لّیت: وه ئەی محمد ده بینیت که خودا وهنده کانیا - بته کانیا - سَهیرت دَه کهن له کاتیکدا ئەو بتانه نابین.

ئایه تی ۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

چاو بپوشه و فهрман به دابونه ریت بکه و واز له نهزانه کان بیته.

(عُرْف) له زمانى عه ره بى به ماناى دابونه ریت دیت، وه ئه م وشه یه ته نانه ت به کوردیش کراوه، وهك ده ئین عورف و عادات.

جا اللهى ئیسلام، له م ده قه دا فه رمان به محمد ده کات که پابه ندى دابونه ریت بیئ. چ دابونه ریتیک؟ دابونه ریتیکى بتپه رستانه.

شروقه کاران ماناى ئه م وشه یه یان گوړیوووه بو (المَعْرُوفُ)، واته چاکه، به لام راست ناکه ن، چونکه (عُرْف) جیا یه له (مَعْرُوفُ).

یان ده بیئ نووسه رانی قورئان پیتی (م) وشه ی (مَعْرُوفُ) یان له بیرکرد بیئ و وشه که بووبیئ به (عُرْف)

ابن الجوزى له زاد المسیر ده ئیت:

وه لای زۆرینه، ئه م ئایه ته گشتی مو حکه مه، وه لای هه ندیک ته نها ناوه راسته که ی مو حکه مه {واته ئه و به شه ی که ده ئیت وَأَمْرٌ بِالْعُرْفِ}، وه ده ئیت، به لام سه ره تا و کو تایی نسخ بووه {واته " خُذِ الْعَفْوَ " و " وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ " له کار خراوه به ئایه تی شمشیر}.

ئایه تی ۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وه ئه ی محمد هه رکه هاندانیکت له شه یتانه وه بو پیشهات و ویستی هاندت بدات، ئه وا په ناگه بگره به الله، ئه و هه ر خو ی بیسته ر و زانایه.

الله اکبر ئاموژگاری پیغه مبه ره که ی ده کات که ئه گه ر شه یتان هانیدا و ده فی کرد ئه وا په ناگه بباته به ر الله.

اللہی عہرب و ئیسلام باش پیغہمبہرہ کہی ناسیووہ، کہ شہیتان
ہہمیشہ پیی فیرووہ و ہانیداوہ و دفعی کردووہ.

الطبری لہ جامع البیان و القرطبی لہ الجامع لاحکام القرآن و ابن کثیر لہ
تفسیر القرآن العظیم و ابن الجوزی لہ زاد المسیر دلئین:

کاتیک ئایہ تی { حُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ } دابہزی،
پیغہمبہر گوتی ئہی خوداکہم ئہدی تورہ بوون؟ ئہوہبوو ئہم ئایہ تہ
دابہزی.

الطبری دلئیت:

مہبہستی اللہ لہم ئایہ تہ ئہوہیہ (وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ - وہ ہہرکہ
ہاندانیکت لہ شہیتان بو پیشہات و ویستی ہانتبدات) واتہ وہ ہہرکہ
تورہبونیکت لہ شہیتان بو پیشہات و ویستی تورہت بکات و واتلیبکات کہ
واز لہ نہزانہ کان نہہینیت، ئہوا (فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ) دلئیت: پہناگہ بہہ بہر اللہ
لہ ہاندانی شہیتان.

ئہم ئایہ تہ پیمان دلئیت، کہ تورہ بوون یہ کیکہ لہ ہاندانہ کانی شہیتان.
بہلام بہ حوکمی ئہوہی محمد بہردہوام شہیتان ہاوہل و یاوہری بووہ،
ئہوا تورہبوون و جنیودان بہشیک بووہ لہ زیانی محمد.

لہ صحیح مسلم فہرموودہیہک ہاتووہ، محمد گوتووہ تی:

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، أُغْضِبُ كَمَا يَغْضِبُ الْبَشَرُ

لہ راستیدا من مروقم و ہک ہہر مروقیکی تر توورہ دہبم.

وہ لہ صحیح البخاری فہرموودہیہک ہاتووہ، محمد گوتووہ تی:

اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الله ئە گەر سووکایه تيم به هەر ئيمانداريک کرد، وه شایسته نه بوو بهم سووکایه تیه ئەوا بوی بکه به نزيکبوونه وه لیت له روژی قیامهت.

وه له صحيح مسلم فهرمووده يه ك هاتوو، محمد گوتوو يه تي:

اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ سَبَبْتُهُ أَوْ لَعَنْتُهُ أَوْ جَلَدْتُهُ فَاجْعَلْهَا لَهُ زَكَاةً وَرَحْمَةً

الله له راستيدا من مروقم، ئە گەر سووکایه تيم به هەر موسلمانیک کرد، وه يان نه فرهتم لپی کرد، وه يان به قامچی لیما ئەوا بوی بکه به زه کات و ره حمهت.

وه له مسند احمد فهرمووده يه ك هاتوو محمد گوتوو يه تي:

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أَغْضَبُ كَمَا يَغْضَبُ الْبَشَرُ فَأَيُّمَا رَجُلٍ آذَيْتُهُ أَوْ جَلَدْتُهُ فَاجْعَلْهَا لَهُ زَكَاةً وَصَلَاةً

له راستيدا من مروقم، تووره ده بم ههروهك چۆن مروف تووره ده بيت، وه ئە گەر ههركه سيكم ئازاردا يان به قامچی لیما، ئەوا بوی بکه به زه کات و نويز.

له سنن الدارمي و مصنف ابن ابي شيبة فهرمووده يه ك هاتوو، محمد گوتوو يه تي:

اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ فَأَيُّ الْمُسْلِمِينَ لَعَنْتُهُ أَوْ شَتَمْتُهُ أَوْ جَلَدْتُهُ فَاجْعَلْهَا لَهُ صَلَاةً وَرَحْمَةً وَقُرْبَةً تُقَرِّبُهُ بِهَا إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الله له راستیدا من مروقم، ئه گهر نه فرهت يان جوینم به ههر موسلمانیکدا
وه يان به قامچی لیمداء، ئەوا بۆی بکه به نوێژ و رهحمهت و نزیکبوونهوه
لیت له رۆژی قیامهت.

وه زۆر سهراوهی تریش ئاماژهیان بهوه کردووه، که محمد جوینی داوه و
سووکایهتی کردووه.

بهلام ئاگادار بن محمد به شهرت و مهرج پیغه مبه رایه تی بو الله کردووه،
وهك له صحیح البخاری و مسلم هاتوو، محمد گوتوو یه تی:

أَبِي اسْتَرَطْتُ عَلَى رَبِّي فَقُلْتُ: إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، أَرْضَى كَمَا يَرْضَى الْبَشَرُ، وَأَغْضَبُ
كَمَا يَغْضَبُ الْبَشَرُ، فَأَيُّمَا أَحَدٍ دَعَوْتُ عَلَيْهِ، مِنْ أُمَّتِي، بِدَعْوَةٍ لَيْسَ لَهَا بِأَهْلٍ،
أَنْ يَجْعَلَهَا لَهُ ظُهُورًا وَزَكَاةً، وَقُرْبَةً يُقَرِّبُهُ بِهَا مِنْ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

له راستیدا من مهرجم له سهرا خوداکه م داناوه و پیم گوتوو: له راستیدا من
مروقم، رازی دهبم ههروهك چۆن مروف رازی دهبیت، وه توره دهبم
ههروهك چۆن مروف توره دهبیت، ئه گهر نيزام له ههر كه سێکی
میلله ته كه م کرد و شایسته نه بوو به نيزاکه م ، ئەوا بۆی بکات به پاکبوونهوه
له گوناوه و زهکات و له خۆی نزیکی بکاتهوه له رۆژی قیامهت.

وه جوینه کانی محمد زۆرن، وه ته نانهت هانی ژنه کانیشی داوه که جوین
بدهن. ههول دهدهم له سووره ته کانی داهاتوو قسه یان له سهرا بکه م.

ئایه تی ۲۰۱-۲۰۲

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ
وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغِيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

ئەوانەى كە خۆپاريزن، ئە گەر شەوگەرپىكى شەيتان دەستيان لىوہ شىنئىت، لەم ساتەدا يادى اللہ بکەنەوہ، ئەوا ئەوانە بەرچاويان روون دەبىتەوہ. وە براکانيان هانيان دەدەن بۆ سەرکيشيکردن ئىنجا لە هەولە کانيان کۆل نادن.

وشەى (ظائف) لەم ئايەتە كە دەكرىت بە چەند مانايەك بىت: شەوگەر، خەيال، و شىتبوون، و تورەبوون دىت.

وہ بە حوكمى ئەوہى ئايەتە كە دەلئيت (ظائفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ - تائيفيك له شەيتان)، وە دەلئيت، (إِذَا مَسَّهُمْ - ئە گەر بەريانكەوت يان دەستى لىياندا) ئەوا زياتر بە ماناي شىتبوون و شەوگەر دىت، نەك بەماناي خەيال.

وہ "مَسَ الشَّيَاطِينِ"، واتە دەستوہ شاندى شەيتانە كان لە ئىسلامدا بوونى هەيە، لەبەر ئەوہ كارىك لە كارەكانى مەلا دەجالە كان، كارى جادووگەرى و دەركردنى جنۆكە و شەيتانە كانە.

الطبرى لە جامع البيان سەبارەت بە ئايەتى {وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ} دەلئيت، اللہ دەلئيت: وە براکانيان لە شەيتانە كان هانيان دەدەن بۆ سەرکيشيکردن، ئىنجا ئەو كە سانەى كە خوداترسن ئەوا خوداترسىە كەيان كەم ناكات كاتيك شەيتان دەستيان لى دەوہ شىن.

وہ دەلئيت، (ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ - ئىنجا كە مەتەرخەمى ناكەن)، واتە وە شەيتانە كانىش كە مەتەرخەمى ناكەن لە هاندانى براکانيان لە سەرکيشيکردن.

ئايەتى ۲۰۳

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا
بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

وہ ئے گەر محمد موعجیزہیہ کیان بۆ نہ هیئیت، ئهوا ده لئین دهی بۆچی بۆ
خۆت دانەیهک هه ئنا به ستیت؟ ئه ی محمد، بلی له راستیدا من ته نه
پیا دهی ئه و وه حییه ده که م که له لایه ن خودا که مه وه بۆم دیت، ئه وه
(قورئان) چا ورۆشه نکەر له لایه ن خودا که تانه وه یه، وه هیدایهت و
ره حمه ته بۆ خه لکانیک که بروا دینن.

ئه وه یه که م ئایه ته که تیادا موشریکه کان داوای موعجیزه یان له محمد
کردوو، به لام کاتیک محمد نه یه یئا وه، ئیتر به محمدیان گوتوو: ده ی بۆ
خۆت موعجیزه یه ک هه ئبه سته.

وه اللهی عه ره ب و ئیسلام له وه لامدا ده لئیت، ئه ی محمد بلی، من ته نه
پیا دهی ئه و وه حییه ده که م که له لایه ن خودا که مه وه بۆم دیت، وه ئه و
قورئانه چا ورۆشنکه ر و هیدایهت و ره حمه ته.

الطبری له جامع البیان ده لئیت:

موشریکه کان به محمدیان گوتوو: { لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا } ده ی بۆچی بۆ خۆت
موعجیزه یه کت هه ئنه ده به ستا؟

ئايەتى ۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وه كاتيك قورئان خویندرايه وه ئه وا گوئی لی بگرن و بیدهنگ بن به شکو
به زهیتان پی ده کریت.

ئایه تی ۲۰۵

وَإِذْ كَرَّرْنَا فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

وه یادی خوداکهت بکه وه له ناخدا به ترس و نهینی و بیدهنگ هه لبرین و
به رزکردنه وه له به یانیان و ئیواران، وه له وانه مه به که بیئاگان.

پرسیاریک بو مه لاکان: بوچی له مزگه وته کان ده شیرین و دهنگ هه لده برن؟
وه به هیترین ئه مپلیفایه ر بو مزگه وته کان داده نین؟ یان الله ئه م ئایه ته ی
نسخ کردوه؟

ئایه تی ۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ **وَلَهُ يَسْجُدُونَ**

له راستیدا ئه وانه ی لای خوداکه تن، له په رستی و ستایشکردنیدا
خوبه زلزان نین، وه هه ر بو ئه و کرنوش ده بن.

مه بهستی له فریشته کانه.

(ته نها بو ئه و کرنوش ده بن)؟ ئه ی کرنوشیان نه کرد بو ئاده م؟

که واته فریشته کان ته نها کرنوشیان بو الله نه کردوه.

کووتای سووره ته که

قورئان وەك خۇي

وەرگىران و شرۆفە و ھۆكارى دابەزىن

نوسىن : دكتور پشتيوان عەبدوﻻ

بەرگى سىيەم

بەشى پىنچەم

قورئان وهك خوۆى

وهرگيړان و شروقه و هوکاري دابهزين

بهشي پينجهم بهرگي سيههم

نووسيني

دکتور پشتيوان عهبدوئا

پياچوونهوهى نووسين

جهبار حهمد

له بلاوکراوه کاني دهزگای **رئيسانسى** کوردی

(٤٠)

سوورهتی الرحمن (الرحمان)

١- الرَّحْمَنُ

الرحمان

٢- عَلَّمَ الْقُرْآنَ

وتنه وهی فیترکرد

٣- خَلَقَ الْإِنْسَانَ

مروئی ئافراند

٤- عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

مروئی فییره رهوانی کرد

٥- الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

وه خور و مانگ به نه اندازه

٦- وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

وه نهستییره و درهخت کرنوش ده بهن

٧- وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

وه ئاسمانه که ی بهرزکردو ته وه و ته رازوه که ی دانا وه.

۸- أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

فرتوفیل له تهرازو مه کهن

۹- وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

وه کیش به رهوایی بکهن و تهرازوتان سووک مه کهن.

۱۰- وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

وه زهوی داناوه بو گیانداران

۱۱- فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

تییدایه میوه و دارخورمای خونچه دار

۱۲- وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

وه دانه ویلهی که په کدار و رهیحانه

۱۳- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکوئی ده کهن؟

۱۴- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

مروئی دروست کردووه له قوریکی وشکی فه خفووری ئاسا.

۱۵- وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ

وه جنوکهی دروست کردووه له گرئیک له ئاگر.

۱۶- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆئی ده کهن؟

۱۷- رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

خودای دوو خۆر هه لاته که و خودای دوو رۆژئاواکه

۱۸- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆئی ده کهن؟

۱۹- مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

شه پۆلی دوو ده ریا به یه که ده گهن

۲۰- بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

له نیوانیان به ربه ستیک هه یه که به یه که ناگهن.

۲۱- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆئی ده کهن؟

۲۲- يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

لیبانه وه دهرده چیت مرواری و مهرجان.

۲۳- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆئی ده کهن؟

۲۴- وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

وه که شتی هه رۆکه کان له ده ریا که وه که چیان، هه رهی خۆیه تی.

۲۵- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

۲۶- كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

وه ههر به کیك له سه ریه تی نامینیت

۲۷- وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

وه سیمای خودا خاوهن شکۆ و به ریزه که ت ده مینیت.

۲۸- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

۲۹- يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

ئه وانهی له ئاسمانه کان و زه وین لیی ده پرسن، هه موو رپۆژیک ئه و له کاریکدایه.

۳۰- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

۳۱- سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ

دهستمان بو تان به تال ده که یین ئه ی دوو ره زاقورسه که.

۳۲- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که مان نکۆلی ده که ن؟

۳۳- يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاَنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

ئەى كۆمەلى جنۆكە و مروّف ئە گەر توانیتان له تەوهرەى ئاسمانە كان
و زەوى بېرن، ئەوا بېرن، ناتوانن مە گەر بە دەسەلات نەبیت.

۳۴- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دەسا بە كامە چاكە كانى خوداكەتان نكوۆلى دەكەن؟

۳۵- يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

بلیسەى بە دوکەل و بى دوکەل بو سەرتان دەنپریت، وه ناتوانن
سەربکەون.

۳۶- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دەسا بە كامە چاكە كانى خوداكەتان نكوۆلى دەكەن؟

۳۷- فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

وه ئە گەر ئاسمان قەلشی برد، ئەوا دەبیت بە کالیک روون ئاسا.

۳۸- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دەسا بە كامە چاكە كانى خوداكەتان نكوۆلى دەكەن؟

۳۹- فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

لهو روژەدا هېچ کامیک له مروّف و جنۆكە پرسياريان لى ناکریت
سەبارەت بە گوناھەکانیان.

٤٠- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

٤١- يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ

تاوانباره کان به سیماکانیان دهناسرینه وه، به قاقۆل و پیکانیان ده گیرین.

٤٢- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

٤٣- هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

ئهمه ئه و دۆزه خه یه که تاوانباره کان نکۆلیان لیی ده کرد.

٤٤- يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنِ

له نیوان (ئاگر) و ئاوی گهرم که پیاندا ده کریت ده خولینه وه.

٤٥- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

٤٦- وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

وه بو ههر که سیک که له پایه ی خودا که ی دهرسیت دوو باخ هه ن.

٤٧- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

٤٨- ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

هه ردوو باغه که (دره خته کانیاں) لقوپۆپداره.

۴۹- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده سا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆلی ده که ن؟

۵۰- فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ

تیا یاندایه دوو کانیاو که له بهریان ده پروات.

۵۱- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده سا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆلی ده که ن؟

۵۲- فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

تیا یاندایه له هه موو میوه یه که دوو جوړ

۵۳- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده سا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆلی ده که ن؟

۵۴- مُتَكَيِّينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

له سه ر راخه ریک پالکه وتوون که سه رپۆشه که ی له ئاوریشمی
ئه ستووره، وه بهری باخه کان شو ربۆته وه.

۵۵- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده سا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆلی ده که ن؟

۵۶- فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

تياياندايه کچانيکي چاو کورتبين که هه رگيز پيشووتر نه مروّف نه جنوکه نه يانگاون.

۵۷- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کاني خوداکه تان نکوئي ده کهن؟

۵۸- كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

ئهو مييانه وهك ياقووت و مهرجانن.

۵۹- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کاني خوداکه تان نکوئي ده کهن؟

۶۰- هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

ئهي پاداشتي چاکه مه گهر چاکه نيبه؟

۶۱- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کاني خوداکه تان نکوئي ده کهن؟

۶۲- وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

وه له خواره وهيان دوو باخ هه يه.

۶۳- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کاني خوداکه تان نکوئي ده کهن؟

۶۴- مُدْهَمَّتَانِ

سه وزیکی توخن

٦٥- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆئی ده کهن؟

٦٦- فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ

دوو کانیاویان تیدایه هه لده قوئین.

٦٧- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆئی ده کهن؟

٦٨- فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

تیاپاندایه میوه و دارخورما و هه نار.

٦٩- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆئی ده کهن؟

٧٠- فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

تیاپاندایه کچانیکی جوانکیله و ئاکار باش هه ن.

٧١- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خوداکه تان نکۆئی ده کهن؟

٧٢- حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

حۆریه کان له ناو ره شماله کان قه تیسن.

٧٣- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

۷۴- لَمْ يَطْمِئُنْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

هه رگیز پيشووتر نه له لایه ن مروّف و نه له لایه ن جنۆکه نه گایراون.

۷۵- فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

۷۶- مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ

له سه ر رایه خی سه وز و سه رینی نایاب پالکه وتوون.

۷۷- فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

۷۸- تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

به به ره که ته ناوی خودا خاوه ن شکۆ و ریزداره که ت.

شروقه و تبیینی

شروقه که ران و یاوه ره کان و زاناکانی ئیسلام ناکۆن که ئایا ئه م سووره ته

مه ککییه یان مه ده نیه ؟

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن و ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده ئین،

مه ککییه .

الشوکانی له فتح القدیرو البغوی له معالم التنزیل ده ئین:

ثایه تی ژماره ۱ ی سووره تی الرحمن دابه زی، بو وه لامدانه وهی خه لکی مه ککه که ده یانگوت مروّفیک محمد فیّر ده کات، وه ک له ثایه تی ۱۰۳ النحل هاتووه، {إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ - له راستیدا مروّفیک محمد فیّر ده کات} وه وه لامیک بو یان که ده یانگوت الرحمن کیییه؟

السیوطی له الدر المنثور ده لیت ابن عباس و عبدالله بن الزبیر و عائیشه گوتوویانه، سووره تی الرحمن له مه ککه دابه زیووه.

هه ندیک له به لگه کان که ده یسه لمین سووره تی الرحمن سووره تی کی مه ککیه: یه که م: قورئان به شیوه یه کی گشتی ته نها له سووره ته کانی مه ککه ئاماژه ی به جنوکه کردووه، وه له چه نده ها ثایه تی ئەم سووره ته ئاماژه به جنوکه کراوه دووه م: قورئان به شیوه یه کی گشتی ته نها له سووره ته کانی مه ککه به قوولی چوته ناو خو شیه کانی به هه شت و شیوازه کانی ئازار و ئەشکه نجه ی دوزه خ. وه ئەم سووره ته باس له خو شیه کانی به هه شت و ئەشکه نجه کانی دوزه خ ده کات.

سیهه م: سووره تی ک له سووره ته کانی مه دینه نییه که ئاماژه ی به کوشتوکوشتار نه کر بیّت. له م سووره ته به هیچ جوړیک ئاماژه به جیهاد و کوشتوکوشتار نه کراوه.

چواره م: سووره ت نییه له سووره ته کانی مه دینه که ئاماژه ی به حرام و حلال و فه رمان و نه هی وه یان بنه مایه ک له بنه ما کانی شه ریعه ت نه کر بیّت. وه به هیچ جوړیک له م سووره ته ئاماژه نه کراوه به حلال و حرام، وه یان به ندیک شه ریعه ت.

پینجه م: السیوطی له الدر المنثور ده لیت، ریوایه تی ک امام احمد و ابن مردویه ئاماژه یان پیکردووه، که اسماء کچی ابوبکر گوتوویه تی: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ وَهُوَ يُصَلِّي نَحْوَ الرُّكْنِ: فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ

گویم له پیغمبهری الله بوو که قورئانی ده خوینده وه و لای روکنی که عبه نوژی ده کرد و دهیگوت: به کامه چاکه کانی خودا که تان نکوئی ده که ن. شه شه م: السیوطی له الدر المنثور ده لیت، ههر یه ک له الترمذی و ابن المنذر و ابو الشیخ له "العظمة" والحاكم له المستدرک (وه به صحیحی داناوه)، ابن مردویه و البیهقی له "الدلائل" ریوایه تیکیان ئامازه پیکردوه که جابر بن عبدالله گوتوویه تی:

خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَصْحَابِهِ فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ «الرَّحْمَنِ» مِنْ أَوَّلِهَا إِلَى آخِرِهَا، فَسَكَتُوا، فَقَالَ: «مَا لِي أَرَاكُمْ سَكُوتًا لَقَدْ قَرَأْتَهَا عَلَى الْجِنِّ لَيْلَةً الْجِنُّ فَكَانُوا أَحْسَنَ مَرْدُودًا مِنْكُمْ، كُنْتُ كُلَّمَا أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِهِ: فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ قَالُوا: وَلَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمِكَ رَبَّنَا نُكْذِبُ، فَلَكَ الْحَمْدُ

پیغمبهری الله هات بو لای یاوهره کانی، وه سوره تی "الرحمن" ی له سه ره تا وه بو کو تایی بو یان خوینده وه، یاوهره کان بیدهنگ بوون، پیغمبهری گوتی: چیه بو و ابیدهنگن، بو جنوکه کانم خوینده وه له شهوی جنوکه، وه جنوکه کان وه لامیان له ئیوه باشر بوو، ههر چه ند جاریک ده گه یستمه نه وه ده قه ی که ده لیت: ده سا به کامه چاکه کانی خودا که تان نکوئی ده که ن، جنوکه کان ده یانگوت: خودا که مان به هیچیک له نیعمه ته کانت نکوئی ناکهین، سوپاس ههر بو تویه.

وه السیوطی له الدر المنثور ده لیت: الْبَزَّازُ وَ ابْنُ جَرِيرٍ وَ ابْنُ الْمُنْذِرِ ، وَالِدَّارَقُطْنِيُّ لَهُ "الْأَفْرَادِ" وَ ابْنُ مَرْدُويَه ، وَالْخَطِيبُ لَهُ "تَارِيخُ بَغْدَادِ" بِهِ سَهْنَه دِيكِي صَحِيحِ ئَامَاژَه يَان بَه رِيوَايَه تِيك كَرْدُووه كَه عِبْدَالله بِنِ عَمْرٍ گوتوویه تی:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ سُورَةَ الرَّحْمَنِ عَلَى أَصْحَابِهِ، فَسَكَتُوا، فَقَالَ: مَا لِي أَسْمَعُ الْجِنَّ أَحْسَنَ جَوَابًا لِرَبِّهَا مِنْكُمْ! مَا أَتَيْتُ عَلَى

قَوْلِ اللَّهِ : فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ إِلَّا قَالُوا: لَا شَيْءَ مِنْ نِعْمِكَ رَبَّنَا نَكْذِبُ،
فَلَكَ الْحَمْدُ

(هه مان رپوایه ته که که جابر بن عبدالله گپراویه تیه وه)،
هه موو ئه و به لگانه سه لمینه رن که سووره تی الرحمن سووره تیکی مه ککیه و
پیش سووره تی جنوکه دابه زیووه.

ثایه تی ۱-۴

الرَّحْمَنُ، عَلَّمَ الْقُرْآنَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ، عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

ده لیت: الرحمن (که ناویکه له ناوه کانی اللهی عه رب و ئیسلام) خویندنه وهی
فیگرد، مروقی دروستکرد و مروقی فییره رهوانی کرد.

(قُرْآن) به ئه سل وشه یه کی سریانییه (قریانا- قیریانا) که به مانای خویندنه وه
و گوتنه وهی دهقی پیروز دیت.

وه "الرحمن" ناویکه له ۹۹ ناوه نایابه کانی اللهی عه رب و ئیسلام. وهك له
ثایه تی ۱۱۰ سووره تی الاسراء هاتووه:

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ

ئه ی محمد بلی بانگی الله بکه ن یان بانگی الرحمن بکه ن.
واته الله و الرحمن هه مان شتن.

که واته ئه م چوار ثایه ته ده لیت: الرحمن خویندنه وهی فیگرد، مروقی
دروستکرد ئینجا مروقی فییره رهوانی له ده ربین کرد.

ثایه تی ۵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

خۆر و مانگ به ئەندازه (دەجوولین)

له زۆر دەقی قورئاندا هاتوووه که خۆر وهك مانگ به دەورەى زهویدا
دەسووریتەوه، بۆ نموونه ئایەتی ۴۰ سوورەتی یس دەئیت:

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ

وه نه خۆر بۆی ههیه که فریای مانگ بکهویت، وه نه شهو پیش رۆژ
بکهویت، وه ههر هه موویان (خۆر و مانگ و شهو و رۆژ) له فهله کیکدا
دەسووریتەوه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دەئیت:

{ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ } أَي: يَجْرِيَانِ مُتَعَاقِبَيْنِ بِحِسَابٍ مُقَنَّيْنِ لَا يَخْتَلِفُ
وَلَا يَضْطَرِبُ

ئەم ئایەتە واتە خۆر و مانگ به دوای یه کهوه به حسابی ریک و ورد به
دوای یه کهوه دەرۆن، ناکۆکی و سه رلیشیوان له نیوانیان نایهته ئاراهه.

الطبری له جامع البیان دەئیت:

وَجَعَلَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَجْرِيَانِ بِحِسَابٍ

وه خۆر و مانگ به حساب دەرۆن و دەجوولین.

القرطبي له الجامع الاحكام القرآن دەئیت:

أَيُّ يَجْرِيَانِ بِحِسَابٍ مَعْلُومٍ

واته: خۆر و مانگ به حسابی دیاریکراو دەرۆن.

ثایه تی ۱۳ سووره تی فاطر ده لیت:

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى

شهو له رۆژ ده بریت و رۆژ له شهو ده بریت، وه خۆر و مانگی سازاندووه، هه ر هه موویان (شه و رۆژ و خۆر و مانگ) ده رۆن بو کاتیکی ده ستنیشانکراو.

ههروهك له سووره ته كانی پيشوو ئاماژه م کرد، كه به گویره ی قورئان شهو و رۆژ دوو دیارده ی سه ربه خۆن، كه م تا زۆر په یوه ندیان به خولانه وه ی زهویه وه نییه به دهوره ی خۆیدا. وه زهوی له روانگه ی قورئانه وه ته خته و جیگیره واته ناجوولیت.

الرازی له مفاتیح الغیب له شروقه ی ئەم ئایه ته ته حدای فه یله سوف و فه له کناسان ده کات و ده لیت:

أَنَّ بَعْضَ النَّاسِ إِنْ تَكُنْ لَهُ النَّفْسُ الزَّكِيَّةُ الَّتِي يُغْنِيهَا اللَّهُ بِالذَّلَائِلِ الَّتِي فِي الْقُرْآنِ، فَلَهُ فِي الْأَفَاقِ آيَاتٌ مِنْهَا الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ، وَإِنَّمَا اخْتَارَهُمَا لِلذِّكْرِ لِأَنَّ حَرَكَتَهُمَا بِحُسْبَانٍ تَدُلُّ عَلَى فَاعِلٍ مُخْتَارٍ سَخَّرَهُمَا عَلَى وَجْهِ مَخْصُوصٍ، وَلَوْ اجْتَمَعَ مَنْ فِي الْعَالَمِ مِنَ الطَّبِيعِيِّينَ وَالْفَلَاسِفَةِ وَغَيْرِهِمْ وَتَوَاطَفُوا أَنْ يُدَبِّتُوا حَرَكَتَهُمَا عَلَى الْمَمَرِّ الْمُعَيَّنِ عَلَى الصَّوَابِ الْمُعَيَّنِ وَالْمِقْدَارِ الْمَعْلُومِ فِي الْبُطْءِ وَالسَّرْعَةِ لَمَا بَلَغَ أَحَدٌ مُرَادَهُ إِلَى أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْحَقِّ وَيَقُولَ: حَرَكَتَهُمَا اللَّهُ تَعَالَى كَمَا أَرَادَ

ئه گه ر هه نديك كه س دليكي پاكيان هه بيت كه به لگه كاني الله يان به س بيت كه له قورئاندا ئاماژه ی پييان كردووه، ئهوا له ئاسۆ چهنده ها به لگه ی هه ن له وانه: خۆر و مانگ. له راستيدا الله هه لبيژاردوون بو ئاماژه پيكرديان چونكه جووله يان كه به حيسابه، به لگه يه بو بكهريك كه به تايبه ت سازى

داون، وه ئه گهر ههركئيهك كه له جيهاندا بووني ههيه له گهردونناسان و فهيله سوغه كان و ئهوانى ديكه كووبينهوه و بيانه وئيت جوولهى خوړ و مانگ له رپرهبوئى دياريكراو به راستى و دروستى وه به برئىكى دياريكراو له هيواشى و خيراى به دهست بهينن، ئهوا ناتوانن به مه بهسته كه يان بگهن، تاوه كو له ئاكامدا ده گه رپته وه بو ههق و دهئين: له راستيدا الله خوړ و مانگ ده جوولئينيت هه رچوئنيك خوئى ويستى له سه ر بيئت.

تكبير الله اكبر تكبير الله اكبر

الجلالين له تفسير الجلالين دهئين، { الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ } يجريان، واته دهروڼ.

الشوكانى له فتح القدير دهئيت:

{ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ } أي يجريان بحساب، ومنازل لا يعدوانها، ويدلان بذلك على عدد الشهور والسنين

واته به حساب دهروڼ، وه هه ر به كئيكيان رپرهبوى خوئى ههيه كه نايه زئينيت، وه له رپگاي جووله يان ژماره ي مانگه كان و ساله كان ده زانريت. به ئى له قورئاندا خوړ ده جوولئيت و به ده وره ي زهويدا ده خولئيته وه.

ئايه تي ٦

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

وه ئه ستيره و درهخت كرئوش ده بهن.

واته ئه ستيره كان و درهخته كان كرئوش بو الله ده بهن.

الطبرى له جامع البيان دهئيت:

هەر شتیک له سەر قاچ بوهستیت (درهخت)، وه ئهوهی لهسەر قاچ
ناوهستیت (ئهستیڤه)، ئهوا کرنۆش بو الله دهبن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دهئیت:

{ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ } قَالَ ابْنُ جَرِيرٍ: اِخْتَلَفَ الْمُفَسِّرُونَ فِي مَعْنَى قَوْلِهِ:
(وَالنَّجْمُ) بَعْدَ إِجْمَاعِهِمْ عَلَى أَنَّ الشَّجَرَ مَا قَامَ عَلَى سَاقٍ وَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ
قَالَ: النَّجْمُ مَا انْبَسَطَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ - يَعْنِي مِنَ النَّبَاتِ .

واته ابن جریر الطبری گوتوویتی، شروقه کاران ناکۆکن سه بارهت به مانای
(وه ئهستیڤه)، دواى ئهوهی کۆدهنگ بوون که (الشجر) واته درهخت که
لهسەر قهدی دهوهستیت، وه ابن عباس گوتوویتی، (ئهستیڤه) ئهوهیه که
سەر زهوی پان بوتهوه- واته قهدی نییه- واته روهک.

واته (النجم- ئهستیڤه) خوی راسته به مانای ئهستیڤه دیت بهلام لهم ئایهته
به مانای روهک دیت که قهدی نییه، وه (الشجر- درهخت) ئهوه درهخته که
قهدی ههیه و لهسهری دهوهستیت.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن باس له چهند بوچوونیک دهکات:

یه کهم: ئهستیڤه ئهوهیه که قاچی نییه، وه درهخت ئهوهیه که قاچی ههیه.

دووهم: کرنۆشیان ئهوهیه که رووده که نه خۆر کاتیک خۆر ههلدیت.

سیههم: کرنۆشیان خولانهوهی سیبه ره به دهوریاندا.

ئه گهریریئیک له بوچوونی دووهم بکهینهوه: کرنۆشیان ئهوهیه که رووده که نه
خۆر، بو نموونه وهک گوله بهرۆژه، که واته خۆر اللهیه.

له ئایهتی ۱۵ سوورهتی الرعد هاتوووه که سیبه ریش کرنۆش بو الله دهبات:

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

واته: وه تهوانه ی له ئاسمانه کان و زهوین، ئاره زوومه ندانه یان به ناچاری، خوین و سیبهره کانیان کرنوش بو الله دهبن، به یانیان و ئیواران.

تایه تی ۷

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

وه ئاسمانه که ی بهرزکردوته وه و تهرازوه که ی داناوه.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده ئیت:

{ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا } واینما فعل ذلك لیحیا الحیوان وتمتد الأنفاس، وأجرى الریح بینها و بین الأرض، کیمایتروح الخلق ولولا ذلك لماتت الخلائق کرباً

{ وه ئاسمه نه که ی بهرزکردوته وه }، الله ئه م کاره ی کردووه بو ئه وه ی ئازه له کان بتوانن بزین و هه ناسه بدهن، وه هه وای جووله پیکردووه له نیوان ئاسمان و زهوی، بو ئه وه ی مه خلوقاته کان دلیان خوش بیته، وه ئه گهر ئاسمانی به رزنه کردایه وه بو مه خلوقاته کان، ئه واماوه که ته سک ده بوو به هوی ته نگزه وه ده مردن.

امام الماوردی له النکت و العیون ده ئیت:

{ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا } یعنی علی الأرض

واته ئاسمانی له سه رزهوی بهرزکردوته وه.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

{ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا } یقول تعالی ذکره: والسماء رفعها فوق الأرض. وقوله: { وَوَضَعَ الْمِيزَانَ } یقول: ووضع العدل بین خلقه فی الأرض. وذكر أن ذلك فی قراءة عبد الله «وَحَفَظَ الْمِيزَانَ» والخفض والوضع

{ وه ئاسمانه که ی بهرزکردوته وه } الله ده ئیت: وه ئاسمانی به سه رزهویدا

بهرزکردوته وه، { وه تهرازوی داناوه } ده ئیت: وه دادوهری له نیوان خه لقه کانی له

زهویدا داناوه. وه به خویندنه وه ی ابن مسعود { وَحَفَظَ الْمِيزَانَ } بوو، که "الخفض"

به مانای "وضع" واته دانان دیت.

الزمخشری له الکشاف ده لیت، به خویندنه وهی ابن مسعود نایه ته که ده یگوت،
«وخفض المیزان» واته ته رازوی نزم کردو ته وه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

{ وَوَضَعَ الْمِيزَانَ } يعني العدل كما قال تعالى { لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ } الحديد 25

{ وه ته رازوی داناوه } واته دادوه ری، هه روهك الله ده لیت، { نیردراوه کانمان
به به لگه کان هه نارد، وه له گه لیا ندا په رتووك و ته رازوومان دابه زاند بو ته وهی
خه لك به دادوه ری هه لسو كهوت بکه ن }، نایه تی ۲۵ سووره تی الحديد.
به لام، من پیموایه مه بهستی اللهی عه رب و ئیسلام ته رازووی کیشانه، وه
ئه م ده قه هیچ په یوهندی به دادوه ری هه نییه. به لگه کان:
یه که م: نایه تی ۸-۹ ده لیت فرتووفیل له کیشان مه که ن.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

دوو ه م: له قورئان ته رازو و کیشان به یه که وه هاتوون.

نایه تی ۱۵۲ الانعام، باس له ته رازو و کیشان ده کات.
أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ

واته له کیشان و ته رازوودا پابهندی رهوایی بن.

نایه تی ۸۵ سووره تی هود ده لیت:

أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ

له کیشان و ته رازو و پابهندی رهوایی بن، وه شتی خه لك سووك
مه کیشن.

نایه تی ۳۵ سووره تی الاسراء ده لیت

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ

ئه گه رشتیکتان پیوا، ئه وا به ریکی بیون، وه به رهوایی بکیشن.

سپهههه: قسط و العدل

ئايهتي ۱۳۵ سوورهتي النساء دهئيت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ

ئهي ئهوانهي باوهرتان هيئاوه به رهوايي ههئسوكهوت بكهه.

ئايهتي ۸۵ سوورهتي النساء دهئيت:

وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

وه ئه گهر هوكمتان كرد له نيوان خهئك ئهوا به دادوهري هوكم بكهه.

ئايهتي ۲۹ سوورهتي الاعراف دهئيت:

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ

ئهي محمد بئى خوداكهه فهرماني كردوه به دادوهري.

چوارهه: له زماني عهههه {ميهان} واته تهرازوو.

له رهوشنابي ئهه بهئگانهوه ئهوا اللهي عهههه و ئيسلام دهئيت:

ئاسمانه كهه بهرزكردوتهوه و تهرازوو كهه داناوه.

مهههستي له تهرازوو بو كهيشاني چاكه و خراپه له رهوزي قيامهه.

ئايهتي ۸-۹

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

ئهه دوو ئايهته رهونكردهوهي بو ئايهته كهي پيشوو {وه تهرازوو كهي داناوه}.

لهه دوو ئايهتهه، كه اللهي عهههه و ئيسلام دهئيت:

نه كهه سهركيشي بكهه له تهرازوو، وه كهيشان به رهوايي بكهه و فرهووفيل له تهرازوو مه كهه.

الطبری له جامع البیان و القرطبی له الجامع لاحکام القرآن، ثمازه به
 ریوایه تیک ده کات که ابی المغیره گوتوویه تی:
 سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ فِي سُوقِ الْمَدِينَةِ : يَا مَعْشَرَ الْمَوَالِي، إِنَّكُمْ قَدْ بُلِيْتُمْ
 بِأَمْرَيْنِ أَهْلِكُ فِيهِمَا أُمَّتَانِ مِنَ الْأُمَّمِ: الْمِكْيَالُ وَالْمِيزَانُ
 گویم له ابن عباس بوو له بازاری مه دینه ده یگوت: نهی خزمه تکارانی
 عه ره ب، ئیوه به دوو شت تاقیکراونه ته وه که به هوویه وه دوو میلله ت له
 میلله تان تیاچوون: پیوان و تهراروو.

ثایه تی ۱۰-۱۲

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ، فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ، وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
 وَالرَّيْحَانُ

وه زهوی بوؤ ئاژه لان داناوه، تیایدایه میوه و دارخورمای خونچه دار، وه
 دانه ویله ی که په کدار و ره یحانه.

(انام) هه موو گیانداریکی سهر زهوی ده گریته وه، وه ک الطبری له جامع البیان
 سه باره ت به م ثایه ته ده ئیت:

{ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ { وَالْأَرْضَ وَطَّأَهَا لِلْخَلْقِ، وَهُمْ الْأَنَامُ

واته، وه زهوی پانوته خت کردوته وه بوؤ مه خلوقاته کان، وه مه خلوقاته کان
 (الانام) ن.

وه ده ئیت ابن عباس گوتوویه تی:

(وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ) قَالَ: كُلُّ شَيْءٍ فِيهِ الرُّوحُ

واته هه موو شتیک که روچی تیایه.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهليٲت، الضحاك گوتوويه تي، هه موو شتيك كه له سهر زهويدا دهروات و دهخشيٲت.

البعوى له معالم التنزيل دهليٲت، واته هه موو ئه و مه خلوقاتانه ي كه تيايدا بلاوى كردوٲته وه.

{ ذَاتُ الْأَكْمَامِ } واته خونچه دار، ههر درهختيك كه خونچه ي هه يه، وهك ثايه تي ٤٧ سووره تي فصلت دهليٲت:

وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا

وه ئه وه ي له ميوه كان له خونچه كانيان ده رده چن.

ثايه تي ١٣

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ئينجا خوداوهندي عه رب و ئيسلام دهليٲت:

ده سا ئه ي مروٲف و جنوٲكه به كامه له چاكه كاني خودا كه تان نكوٲي ده كه ن؟

واته له م چاكه و نيعمه تانه ي له ثايه ته كاني پيشوو ئاماژه ي پيكر دووه.

ئهم دهقه ٣١ جار له م سووره ته دا هاتوو ه.

ثايه تي ١٤-١٥

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ

دهليٲت: مروٲفي له قورپيكي وشكي وهك فه خفووري دروست كر دووه

وه جنۆكهى له گرێك له ئاگر دروستكردوووه

واته، ههروهك چۆن كورهچى له قور مهركانه و كوپه و جههه دروست دهكات، ئينجا دهیخاته كورهوه بۆ ئهوهى وهك فهخفوری پتهو بێت و زرینگهى بێت، اللهى عههب و ئيسلام بههه مان شیوه مروفي دروستكردوووه.

بهلام جنۆكهى له گرێك له ئاگر دروستكردوووه

الطبرى له جامع البيان دهئیت:

{خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ} يَقُولُ : خَلَقَ اللَّهُ الْإِنْسَانَ وَهُوَ آدَمُ مِنْ صَلْصَالٍ: وَهُوَ الطِّينُ الْيَابِسُ الَّذِي لَمْ يُطْبَخْ، فَإِنَّهُ مِنْ يُبْسِهِ لَهُ صَلْصَلَةٌ إِذَا حُرِّكَ وَنَقِرَ كَالْفَخَّارِ، يَعْنِي أَنَّهُ مِنْ يُبْسِهِ - وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَطْبُوعًا كَالَّذِي قَدْ طُبِحَ بِالنَّارِ - فَهُوَ يُصَلِّصُ كَمَا يُصَلِّصُ الْفَخَّارُ ، وَالْفَخَّارُ : هُوَ الَّذِي قَدْ طُبِحَ مِنَ الطِّينِ بِالنَّارِ

واته دهئیت: الله مروفي له قورپکی وشك دروستكردوووه كه ئادهمه، وه (الصلصال) قورپکی وشكه كه به ئاگر نه كولاوه، وه به هوی وشكیه كهى وهك فهخفوری زرینگهى ههیه ئه گهر بجووئیت و لپی بدریت، واته به هوی ئه وهى وشكه، له گه ل ئه وهش ته نانهت ئه گهر نه كولا بێت به ئاگر ئه وا وهك ئه وه وا به كه به ئاگر كولا بێت- زرینگهى دیت، ههروهك چۆن فهخفوری زرینگهى دیت، وه (الفخار- فهرخفوری) ئه و قورهیه كه به ئاگر كولا بێت.

وه دهئیت ابن عباس گوتووویهتی:

فَمَكَتْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً جَسَدًا مُلْقَى، فَكَانَ إِبْلِيسُ يَأْتِيهِ فَيَضْرِبُهُ بِرِجْلِهِ فَيُصَلِّصُ فَيَصَوْتُ. قَالَ: فَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ - تَعَالَى -: (كَالْفَخَّارِ) يَقُولُ: كَالشَّيْءِ الْمُنْفَرَجِ الَّذِي لَيْسَ بِمُضْمَتٍ .

دوای ئەو هی الله ئاده می له قورپکی وشکبوو دروستکرد، چل شهو مایه وه
تهنها وهك لاشهیه کی فریدراو، ئیبلیس دههات، به قاچه کانی لپی دهدا
زرینگی دههات و دهنگی دهدایه وه، وه ئەوه مانای ئەو قسهیه ی اللهیه که
دهلئیت {وهك فهخفوری}، واته شتیکی ناوبۆش نهك پتهو.

بهلام عکرمة گوتویه تی: الصَّلْصَالُ: طِينٌ خُلِطَ بِرَمْلِ فَكَانَ كَالْفَخَّارِ

واته، قورپکه که به لم تیکه ل کراوه، وهك فهخفوری لیها تووه.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلئیت:

فتارة يقول: { خَلَقَهُ مِنْ تَرَابٍ } [آل عمران: 59]، وتارة: « مِنْ صَلْصَالٍ » وتارة: { مِنْ
طِينٍ لَازِبٍ } [الصفات: 11] وتارة { كَالْفَخَّارِ } [الرحمن: 14] وتارة: { مِنْ حَمًا
مَسْنُونٍ } [الحجر: 29]؛ فالجواب: أن الأصل التراب فجعل طيناً، ثم صار كالحماء
المسنون، ثم صار صلصالاً كالْفَخَّارِ.

الله جارپکیان دهلئیت، {له خو ل دروستیکردوو} (ئایه تی ۵۹ سووره تی ال
عمران)، وه جارپکیان دهلئیت، {له قورپکی وشک}، وه جارپکیان دهلئیت {له
قورپکی لینج}، (ئایه تی ۱۱ سووره تی الصفات)، وه جارپکیان دهلئیت {له
فهخفوری ئاسا} (ئایه تی ۱۴ سووره تی الرحمن)، وه جارپکیان دهلئیت، {له
قورپکی بوگه نی ره شهه لگه راو}، (ئایه تی ۲۹ سووره تی الحجر)، وه لامه که به م
جو رهیه: ئەسله که خو له، ئینجا خو له که کرا به قور، ئینجا قوره که بوو به
قورپکی بوگه نی رهش، ئینجا بوو به قورپکی وشک وهك فهخفوری.

واته الله خهفته ی گرتوته وه.

وه سه بارهت به {وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ- وه جنوکه ی له گرپک له ئاگر
دروستکردوو} الماوردی له النکت و العیون دهلئیت، پینج قهول ههیه:

یه که م: بلیسه ی ئاگر

دووهم: ی اگریکی تیکه ل

سیهه م: گری زهر د و سهوز و سووری ئاگر که به رزده بیته وه.

چوارهم: ئاگری نیردراوه که ریگای لی ناگیریت.

پینجه م: ئاگریکی ورووژاو که هه لده چیت و داده مرکیتته وه.

وه سه بارهت به وشه ی (الجان) ده لیت، دوو بوچوون هه یه:

۱-: واته باوکی جنوکه، ههروهک چوون ئاده م باوکی مروقه.

۲-: واته ئیبلیس

ئایه تی ۱۶

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده سا ئه ی جنوکه و مروف به کامه چاکه کانی خودا که تان نکو لی ده که ن؟

ئایه تی ۱۷

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

خودای دوو خوهره لاته که و خودای دوو خوړئاواکه.

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم و البغوی له

معالم التنزیل و الزمخشری له الکشاف و الجلالین له تفسیر

الجلالین و الشوکانی له فتح القدیر ده لین:

(رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ - خودای دوو خۆرهه‌لاته که)، واته شوینی هه‌لاتنی خۆر له زستان و شوینی هه‌لاتنی له هاوین.

(وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ - خودای دوو خۆرئاواکه)، واته شوینی ئاوابوونی خۆر له زستان و شوینی ئاوابوونی له هاوین.

الرازی له مفاتیح الغیب ده‌ئیت: ئەم ئایه‌ته که به‌لگه‌یه که خۆر دوو شوینی هه‌لاتن و دوو شوینی ئاوابوونی هه‌یه.

به‌ئێ قورئان ده‌ئیت، خۆر دوو شوینی جیای هه‌یه بو هه‌لهاتن، وه دوو شوینی جیای هه‌یه بو ئاوابوون.

شوینی هه‌لاتن و ئاوابوونی خۆر له هاوین و زستان جیایه.

چەند تێبینیه‌ك سه‌بارهت به‌م ده‌قه:

یه‌که‌م: خودای عه‌ره‌ب و ئیسلام بو جاریکی تر له رێگای ئەم ده‌قه ده‌یسه‌لمینیت که زه‌وی جیگیره و ناجولیت، وه ئه‌وه خۆره که ده‌جولیت و به‌ ده‌وره‌ی زه‌ویدا ده‌خولیته‌وه.

دووهم: شوینی هه‌لاتن و ئاوابوونی خۆر له هاوین و زستان جیایه.

سێههم: ئەم ده‌قه پیمان ده‌ئیت، که اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام وای زانیوووه کاتیک له دوورگه‌ی عه‌ره‌بی زستانه ئه‌وا له هه‌موو شوینیک زستانه، وه کاتیک هاوینه ئه‌وا له هه‌موو شوینیک هاوینه. واته نه‌یزانیوووه که کاتیک له نیوه‌ی گۆی زه‌مین پله‌ی گه‌رما داده‌به‌زیت و وه‌رزی سارد ده‌ستپیده‌کات ئه‌وا له نیوه‌که‌ی تر پله‌ی گه‌رما به‌رزده‌بیته‌وه و وه‌رزی گه‌رم ده‌ستپیده‌کات.

محمد دهیه‌ها فہرموودہی ھہیہ کہ دەیسەلمینیت خۆر دەروات. لیږەدا
به پیوستی دەزانم ئاماژە بە ھەندیك لەم فەرموودانە بکەم:

یە کەم: صحیح البخاری و صحیح مسلم: ابو ذر دەئیت لە گەڵ
پێغەمبەر بووم لە کاتی خۆرئاواو بوون، لێ پرسیم و گوتی:

أَيْنَ تَغْرُبُ الشَّمْسُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهَا تَذْهَبُ
حَتَّى تَسْجُدَ تَحْتَ الْعَرْشِ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَالشَّمْسُ تَجْرِي
لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ}.

دەزانیت خۆر لە کوی ئاوا دەبیت؟ گوتیم اللہ و پێغەمبەرە کە ی دەزانن،
گوتی، لە راستیدا خۆر دەروات تاوہ کو لە ژێر عەرش کړنۆش دەبات،
وہک اللہ دەئیت، {وہ خۆر دەروات بو شوینی ئوقرہ گرتی، ئەوہ اللہ ی
دەسەلاتدار و زانا وایداناوہ}.

دووہم: لە صحیح البخاری فہرموودەہیہ کی محمد ھاتووہ کہ گوتووہ تی،
خۆر بەند کرا بو پێغەمبەرێک لە پێغەمبەرەکانی بنی ئیسرائیل.
فَحُبِسَتْ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ (خۆر بەند کرا تاوہ کو اللہ فتھی بو ی
کرد).

لە السلسلة الصحيحة للالبانی و فتح الباری لابن حجر فہرموودەہیہ ک
ھاتووہ، کہ محمد گوتووہ تی، ئەو پێغەمبەرە یوشع بووہ.

مَا حُبِسَتْ الشَّمْسُ عَلَى بَشَرٍ قَطُّ، إِلَّا عَلَى يُوشَعَ بْنِ نُونٍ لِيَأْتِيَ سَارًا إِلَى
بَيْتِ الْمَقْدِسِ

خۆر ھەرگیز بو ھیچ کەسێک بەند نہ کراوہ تەنھا بو یوشع کوری نون
نەبیت، ئەو شەوہی کہ بو قودس رویشت.

وہ ابن عثیمین لە مجموع الفتاوی، ئاماژە بە فہرموودەہیہ کی بەناوبانگی
ابن عباس دەکات، کہ سەبارەت بە ئایەتی ۱۳ سوورەتی الانبیاء، {وَهُوَ

الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ- وهه ره
الله بوو كه شهو و روژ و خوړ و مانگي دروستكرد، وهه ره هموويان له
فهله كيدا دهخولينهوه { گوتوويه تي:

يدورون في فلکة كفلکة المِغزِلِ. واته له فهله كيك دهسورينهوه ههروهك
چون ته شي له فهله كيدا دهسورينهوه.

سيهه م: له صحيح البخاري فهرمودهيه كي محمد هاتووه گوتوويه تي:
فإنها تَطْلُعُ بَيْنَ قَرْنِي شَيْطَانٍ (كاتيك خوړ هه لديت به نيوان دوو
قوجه كه ي شهيتاندا هه لديت).

وه له سنن ابى داود فهرمودهيه كي محمد هاتووه گوتوويه تي
فإنها تغربُ بَيْنَ قَرْنِي شَيْطَانٍ (كاتيك خوړ تاوا دهبيت به نيوان
قوجه كاني شهيتاندا تاوا دهبيت)

چوارهم: ابن كثير له البداية و النهاية (به اسناديكي صحيح دهليت،
پياوه كان جيگاي متمانهن) و له تفسير القران العظيم (به اسناديكي باش)
ثمازه به رپوايه تيكي ابن عباس دهكات كه گوتوويه تي:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَدَّقَ أُمِّيَّةً فِي شَيْءٍ مِنْ شِعْرِهِ فَقَالَ:
وَالشَّمْسُ تَطْلُعُ كُلَّ آخِرِ لَيْلَةٍ حَمْرَاءَ يُصْبِحُ لَوْنُهَا يَتَوَرَّدُ
تَأْبَى فَمَا تَطْلُعُ لَنَا فِي رِسْلِهَا، إِلَّا مُعَذَّبَةٌ وَإِلَّا تُجَلَدُ
فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَدَقَ

پيغهمبهري الله باوهري كرد به شتيك له شيعره كاني نوميه بن ابى
الصلت كه له شيعريكدا گوتوويه تي:

وه خوړ له كو تا پي هه موو شهويكدا هه لديت.

رهنگي سووره ئينجا رهنگي كال دهبيتتهوه.

كه خوړ دهنيردريت رهتده كاته وهه هه لبيت،

تهنها دهبيت نازار بدریت وه یان جهلد بکریت.
پیغهمبه ر گوتی راست دهکات.

پینجه م: الالوسی البغدادی له روح المعانی، ئامارّه به فهرمووده یه کی
محمد دهکات که ابن عساکر له تاریخ مدینه دمشق اخراجی کردووه که
دهلّیت:

أَنَّ خَزِيمَةَ بْنَ حَكِيمِ السَّلْمِيِّ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ
حَرِّ الْمَاءِ فِي الشِّتَاءِ وَبَرْدِهِ فِي الصَّيْفِ، فَقَالَ: إِنَّ الشَّمْسَ إِذَا سَقَطَتْ
تَحْتَ الْأَرْضِ سَارَتْ حَتَّى تَطْلُعَ مِنْ مَكَانِهَا، فَإِذَا طَالَ اللَّيْلُ فِي الشِّتَاءِ كَثُرَ
لُبْثُهَا فِي الْأَرْضِ، فَيَسْخُنُ الْمَاءُ لِذَلِكَ، فَإِذَا كَانَ الصَّيْفُ مَرَّتْ مُسْرِعَةً لَا
تَلْبَثُ تَحْتَ الْأَرْضِ لِقِصْرِ اللَّيْلِ، فَثَبَّتَ الْمَاءُ عَلَى حَالِهِ بَارِدًا

ابن خزیمه بن حکیم السلمي، پرساری له پیغهمبه ر کرد سه بارهت به
هوکاری گهرم بوونی ئاو له زستان و سارد بوونی له هاوین، پیغهمبه ر
گوتی: کاتیک خور دهچیته ژیر زهویه وه ئهوا به ژیره وه دهروات تاوه کو
له شوینه که ی هه لدیت، وه کاتیک له زستان شهو دریز دهبيت ئهوا خور
زیاتر له ژیر زهویدا دهمینیته وه، وه دهبيته هو ی گهرم بوونی ئاو، به لام له
هاویندا خور به خیرای به ژیر زهویدا دهروات و زور نامینیته وه به هو ی
کورتی شهو، به م شیوه یه ئاو سارد دهبيت (مه بهستی ئاوی بیره).

بو خور دهچیته ژیر زهوی؟ به ئی قورئان. دهلّیت، له کانیاویکی قوراوی
گهرم نوقم دهبيت، وهك له ئایه تی ۸۶ سووره تی الکهف هاتووه دهلّیت:
وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

بینی خور له کانیاویکی قوراوی گهرم ئاوا دهبيت.

وه فهرمووده یه کی محمد له ابن أبي شيبة وعبد بن حميد وابن المنذر وابن
مردويه والحاكم (به صحیحی داناوه)، وه سنن ابی داود (الالبانی به حسنی داناوه)
هاتووه، ابی ذر گوتوویه تی، له گه ل پیغهمبه ری الله بووم له سه ر پشتی که ریک
کاتی خورئاوا بوون، ئه وه بوو پیغهمبه ر پرسی دهزانیت خور له کو ی ئاوا
دهبيت؟ گوتم الله و پیغهمبه ره که ی باشر دهزانن، گوتی:

فإنها تغرب في عين حامية، واته، خور له كانياويكي گهرم ئاوا دهبيت. وه دهيهها به لگه ي تر ههيه. به لام ئه وهنده به لگه به سه بو كه سيك كه توزيك بيرده كاته وه و لوجيكي لايه.

ئايه تي ۱۸

فَبَايَّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دهسا ئه ي جنوكه و مروقه كان به كامه چاكه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن؟

ئايه تي ۱۹-۲۲

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ، بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ، فَبَايَّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ، يَخْرُجُ مِنْهُمَا
الْلُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ، فَبَايَّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

شه پوئي دوو دهرياكه به يه كده گن، له نيوانيان به ربه ستيك هه يه به يه كناگن، دهسا ئه ي جنوكه و مروقه كان به كامه چاكه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن؟ له دوو دهرياكه مرواري و مهرجان دهرده هينريت، دهسا ئه ي جنوكه و مروقه كان به كامه چاكه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن؟

به حوكمي ئه وه ي ده جاله دروزانه كان ئه م چهند ئايه ته يان كردوو به ئيعجازي زانستي، ئه وا به پيوستي ده زانم كه وه لاميك يه كلا كه ره وه يان پي بدهمه وه.

وه لامه كانم بو به تال و پووچه لكر دنه وه ي دروكانيان له چهند روويه كه وه ده بيت:

يه كه م: ماناي وشه ي "مَرَج" و "بَرْزَخُ"

دووهم: شروقه ي قورئان به قورئان

سيههم: شروقه ي شروقه كاراني قورئان

چوارهم: ده قي هاوچه شن له په رتوو كه كاني پيشوو

پينجه م: ئايا دوو ئا و تيكه ل نابن؟

يه كه م: چه مك و وشه كان:

ابن منظور له لسان العرب سه بارهت به وشه ی (مرج) ده لیت چهند مانایه ک ده به خشیت، وه مانای وشه که به گویره ی رسته که ده گوړیت. وه ده لیت وشه ی مرج به مانای "اِخْتَلَطَ" تیکه ل بوو اضطرَبَ شله ژا.

وه ده لیت: **وَمَرَجَ اللَّهُ الْبَحْرَيْنِ الْعَدْبَ وَالْمِلْحَ: خَلَطَهُمَا حَتَّى التَّقِيَا،** واته الله دوو ده ریای شیرین و خوړواوی مرج کردووه واته تیکه لى کردوون تاوه کو به یه ک ده گن.

ئینجا ابن منظور ئاماژه به تیروانینی شاره زیانی زمانی عهره بی ده کات و ده لیت: **الْفَرَاءُ** گوتوویه تی، واته **أَرْسَلَهُمَا ثُمَّ يَلْتَقِيَانِ بَعْدُ،** واته به ره لای کردوون ئینجا دواتر به یه کده گن.

الزجاج گوتوویه تی، واته تیکه ل بوون.

ابن الأعرابي گوتوویه تی، واته **أَجْرَاهُمَا:** هه ردوو ده ریایه ی رویشتوناندووه.

که واته ئایه تی ۱۹ ده لیت: شله ژاوی- که شه پوله- دوو ده ریایه که به یه ک ده گن.

وه ابن منظور سه بارهت به وشه ی "برزخ" ده لیت:

الْبَرْزُخُ: مَا بَيْنَ كُلِّ شَيْئَيْنِ، الْحَاجِزُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ. وَالْبَرْزُخُ: مَا بَيْنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ قَبْلَ الْحَشْرِ مِنْ وَقْتِ الْمَوْتِ إِلَى الْبَعْثِ، فَمَنْ مَاتَ فَقَدْ دَخَلَ الْبَرْزُخَ

به رزه خ: له نیوان دوو شته، به ربه ستي نیوان دوو شت، وه به رزه خ له نیوان دونیا و روژی دواویه پیش روژی حه شر، له کاتی مه رگه وه تاوه کو زیندوو بوونه وه، هه ر که سیک بمړیت ده چیتته به رزه خه وه.

دووهم: شوڤه ی قورئان به قورئان

له قورئاندا چوار ئایهت هه یه که ئاماژه به وشه ی 'مرج' و "مارج" و مریج" ده که ن:

ئایه تی ۱۵ سووره تی الرحمن ده لیت:

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ

واته: جنۆكه كانى له 'مارج' يَك له ئاگر دروستكردوو.

"مارج"، واته گرێك يان كَلپه يهك.

ئايهتى ۵ سوورەتى ق:

فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيحٍ

واته ئەوان له حاله تىكى شىوان و تىكه ئدان.

"مريج"، واته شىوان و تىكه ل.

ئايهتى ۵۳ سوورەتى الفرقان ده لىت:

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ، واته، وه ههر الله بوو كه دوو دهرياكه ي به يه كگه ياند.

وه ئايهتى ۱۹ سوورەتى الرحمن ده لىت:

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

"مارج من نار"، واته كَلپه يهك له ئاگر.

ئه گهر بو ئاگر "مرج" به ماناي كَلپه بيت ئەوا بو دهريا به ماناي شه پۆل دىت.

كه واته ئايهتى ۱۹ الرحمن مانا كه ي ده كاته: شه پۆلى دوو دهرياكه به يهك ده گهن.

وه له ۳ ئايهتى قورئاندا وشه ي "برزخ" هاتوو.

ئايهتى ۱۰۰ المؤمنون كه ده لىت:

وَمِنْ وَّرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

له پشتيانه وه به رزه خيك هه يه تا وه كو ئه و پۆزه ي زیندوو دهنه وه.

ئايهتى ۵۳ سوورەتى الفرقان:

وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا

له نيوانيان بهرزخ و بهر بهستی ريگاگري هيناو ته ئاراهه.

وه ئايه تي ۲۰ سوورهي الرحمان كه ده ئيت:

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ واته بهرزخ خيكيان له نيوانه كه نايرن.

"برزخ" واته بهر بهست جا فيزيكي بيت يان متافيزيكي.

"بَغِي" واته دهستدريژي و ستهم.

"لا يبغيان" واته ئەم دوو دهريايه دهستدريژي ناكه نه سه ريهك واته سنووري يه كتر نابرن.

له روانگهي ئەو مانايانه كه واته ئەم چهند ئايه ته ده ئين:

شه پۆلي دوو دهريايه كه به يهك ده گهن، بهر بهستتيك له نيوانيانه كه نايرن، وه له ههردوو كيان مرواري و مهرجان ده رده هينرين.

ئايا له زهويدا دوو دهريا ههيه كه شه پۆليان به يهك بگات و بهر بهستتيكي فيزيكي يان ميتافيزيكي له نيوانياندا هه بيت، وه نه توانن ئەم بهر بهسته بپرن؟ هه رگيز مه گهر مه بهستي ئەو دهريايانه بيت كه وشكابي جياياني كردۆته له دهريايان. ليره دا وشكابي رۆلي بهرزخ و بهر بهست ده بينيت.

بو ئاگاداريتان قورئان ده ئيت "البحرين" به {ال تعريف واته الف و لامى ناسينه وه} كه ئيمه له زماني كوردي پاشگري (كه) بو ناسينه وه به كارد هينين. واته قورئان باس له دوو دهرياي دياركراو و ناسراو ده كات، نهك هه موو دوو دهريايهك.

سيهه م: شروقه كه راني قورئان

الطبري له جامع البيان ده ئيت، ئەهلي عيلم ناكۆكن سه بارهت به دوو دهريايه كه الله لهم دهقه دا ئامازه ي پيكر دووه، كامه دوو دهريان؟

هه نديك ده ئين (ابن عباس و سعيد بن جبير) دهريايه كيان له ئاسمانه، وه دهريايه كيان له زهوييه.

هه نديك ده لئين (الحسن و قتادة) ده ياي فارس و دهرياي رومه.

ئينجا الطبري راي خوي بهيان ده كات و ده لئيت:

وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ عِنْدِي بِالصَّوَابِ قَوْلُ مَنْ قَالَ: عُنِيَ بِهِ بَحْرُ السَّمَاءِ، وَبَحْرُ الْأَرْضِ؛ وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ قَالَ { يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ }، وَاللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ إِنَّمَا يَخْرُجُ مِنْ أَصْدَافِ بَحْرِ الْأَرْضِ عَنْ قَطْرِ مَاءِ السَّمَاءِ، فَمَعْلُومٌ أَنَّ ذَلِكَ بَحْرُ الْأَرْضِ وَبَحْرُ السَّمَاءِ

وه نهو وتهيهي لاي من راسته نهوه يانه كه گوتوويه تي: مه به ست له مه دهرياي ناسمان و دهرياي زهويه، چونكه الله گوتوويه تي، (له دوو دهرياي كه مرواري و مهرجان دهرده هي ريت)، وه له راستيدا مرواري و مهرجان له سه ده في دهرياي زهوي دهرده هي ريت كه به باراني ناسمان دروست بووه، وه ناشكرايه كه نه م نايه ته مه به ستی دهرياي زهوي و دهرياي ناسمانه.

الطبري ده لئيت: ابن عباس گوتوويه تي:

إِذَا نَزَلَ الْقَطْرُ مِنَ السَّمَاءِ ، تَفَتَّحَتِ الْأَصْدَافُ فَكَانَ لُؤْلُؤًا

كاتيك باران له ناسمان باري، نهوا سه ده ده فه كاني دهريا ده ميان ده كه نه وه و ده بيت به مرواري.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت:

ابن عباس و سعيد بن جبیر و مجاهد گوتوويانه: دهرياي ناسمان و دهرياي زهوي، وه له سائيكدا جاريك به يه ك ده گهن.

الحسن و قتادة گوتوويانه: دهرياي فارس و دهرياي رومه.

ابن جريج گوتوويه تي: دهرياي خويواوي و پروباري شيرينه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

مه به ستي الله له (البحرين) خوږواوي و شيرينه، شيرينه كه ټه و رووبارانن كه له نيو
 خه لكدا ده پون، هه روهك ټايه تي ٥٣ سووره تي الفرقان ده ټيټ: وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
 الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا
 واته، هه ر الله بوو كه دوو دهرياي به يهك گه ياند، ټه و هيان شيرين و سازگاره وه
 ټه و هيان خوږواوي و تاله، وه له نيوانياندا به رزه خيک و به ربه ستيکي داناو.

الرازي له مفاتيح الغيب ده ټيټ، دوو قهول هه يه:

يه كه م: دهريايه كي ټاسمان و دهريايه كي زه وي.

دوو هم: دهرياي شيرين و دهرياي خوږواوي، هه روهك الله له ټايه تي ١٢ سووره تي
 فاطر گوټوويه تي: وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ
 أُجَاجٌ

واته، وه دوو دهريا وهك يهك نابن ټه و هيان شيرين و سازگاره خواردنه وهت به له زه ته،
 وه ټه و هيان خوږواوي و تاله.

اللهي عه رهب و ټيسلام ده ټيټ، دهريا هه يه ټاوه كه ي شيرين و به له زه ته. نه يزانيو وه
 كه ټاوي هه موو دهريايهك سوږ و تاله.

الزمخشري له الكشاف و الجالين له تفسير الجالين ده ټيټ:

{ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ } دهرياي خوږواوي و دهرياي شيريني نار دوو ه كه له تهك يه كن و
 به ريهك كه وټوون، وه هيچ جيا كه ره وه يهك له نيوان دوو ټاوه كه نيه كه به چاو
 ببيريټ { بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ } به ربه ستيک به تواناي الله هه يه { لِأَيُّغِيَانِ }، وه سنووري
 يه كتر نابرن و ده سټريټي ناكه سه ريهك به تيكه لاو كردي ټاوه كانيان.

ټه م شوږفه يه شوږفه يه كي زور لوجيکه، واته كاتيک رووباره كان- كه ټاويان شيرينه-
 ده رټينه ناو ده ريا كانه وه- كه ټاويان خوږواويه- نه ټاوي ده ريا كه شيرين ده بيت، وه
 نه ټاوي رووباره كه خوږواوي و تال ده بيت.

وہ اللہ ہی عہرب و ئیسلام دەئیت، بەربەست ھەبە لە نێوانیان،

وہ ھەموو مەرۆفیک بە درێژایی میژوو ئەوہی زانیووہ کہ لە گەل ئەوہش ئاوی رووبار دەرژیتە ناو دەریاوہ بەلام نہ ئاوی دەریا شیرین دەبیت، وە نہ ئاوی رووبار تال دەبیت. ئەوہ لە کۆندا لای مەرۆف پرسیار بووہ.

ھۆکارە کہی پەبوہندی بە چەند خاسیەتیکی فیزیکی ئاوەکانەوہ ھەبە وەك رێژە و چری خوئی و پلە ی گەرما ی ئاوەکەوہ.

ئەو تفسیرانە ی ئاماژەمان پێیان کرد، پێیان دەگوتریت، امھات التفاسیر. وە گشت موفەسیرەکانی تریش ھەمان قسە دووبارە دەکەنەوہ

ئەگەر تێروانیی موفەسیرەکان پوخت بکەینەوہ، بینیمان کہ ۳ بۆچوون ھەبە:

یەکەم: دەریایەك لە ئاسمانە و دەریایەك لە زەوی کہ بەربەست لە نێوانیانە و ئاوەکانیان تیکەل نابیت.

دووہم: دەریای رۆم (سپی ناوہراست) و دەریای فارسە (دەریای سوور و ھیندی)، بەربەستە کہ وشکاییە.

سێھەم: رووباری شیرین و دەریای خوئواوی.

وہ لە ئایەتی ۶۰ سوورەتی الکھف ھاتووہ کہ موسا بە یوشع دەئیت:

لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ

کۆل نادەم تاوہ کو نہ گەم بە شوینی بەیەگگەیشتنی دوو دەریاکە.

واتە، قورئان قسە دەکات سەبارەت بە شوینیەك کہ لە لە خۆرھەلاتی ناوہراست بووہ، نازانم چۆن شەرم ناکەن دەچن بۆ دەریاکانی ئالاسکا و کاریبیەن.

چوارەم: نووسەری قورئان ئەم ئایەتە ی لە تەورات وەرگرتووہ، لە یەکەم پەرتووکی تەورات- سفر التکوین- اصحاحی یەکەم دەقی ۶-۷ ھاتووہ:

یه هوهی-ئیلۆهیم فهرمووی با بهربهستیک له نیوان ئاوه کاندای ببت بۆ جیا بوننه وهی
 ئاو له ئاو، یه هوهی بهربهسته کهی دروست کرد، ئاوه کهی ژیر بهربهسته کهی له
 ئاوه کهی سهر بهربهسته که جیا کرده وه. یه هوهی بهربهسته کهی ناونا ئاسمان.

رئیک ئەم دهقهیه که قورئان وهریگرتوو، وه ئیمرو موسلمانان دههۆل و زورنای
 ئیعجازی قورئان بهم دهقه لی ددهن و دهژهن.

پینجه م: کاره ساتی ئەم دهقه و دهقه کانی هاوچه شن:

۱- ئە گهر بلین ئاوی دوو دهریا بهیه ک ده گهن به لام به هوی ئه وهی بهربهسته ههیه
 و تیکه ل نابن، ئه وه راست نییه و درۆیه کی شاخداره. هه موو ئاویک تیکه ل ده بن،
 به لام ههروه ک گوتم به گویره ی چری توخمه کان و پله ی گهر میان ئه وا خیرای تیکه ل
 بونه که یان جیاوازه، به لام له ئاکمدا تیکه ل ده بن.

۲- ئە گهر بلین دهریایه ک شیرینه و دهریایه ک خوئواویه.

وه ک ئایه تی ۵۳ سووره تی الفرقان ده لیت:

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَحِجْرًا مَّحْجُورًا

وه ئایه تی ۱۲ سووره تی فاطر:

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ

ههردوو ئایه ته که ده لین، دوو دهریا ههیه که دانهیه کیان ئاوی شیرینه و سازگاره، وه
 دانهیه کیان ئاوی سویر و تاله.

ئه وا من پیتان ده لیم ئه ی ئومه تی محمد، من ئاماده م هه ر هه مووتان به م بۆ سه ر
 تاکه به تاکی هه موو دهریا کانی زه وی لیان ئاو بخونه وه، ئە گهر دهریایه کتان دۆزیه وه
 که ئاوی شیرین بوو، ئه وا هه ر له وی حوکمی ئایه تی ۳۳ سووره تی المائده م به سه ردا
 جیبه جی بکه ن که ده لیت:

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا
أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ

له راستیدا سزای ئه و که سانهی که دژایه تی الله و پیغه مبه ره که ی ده که ن و له زه ویدا
خرابه کاری بلاوده که نه وه، ئه و ده بیت پارچه پارچه بکرین یان له خاچ بدرین و یان
دهست و پیکانیان راست و چه پ بپردریت، وه یان له زه ویدا نه فی بکرین.

نازاد بن کامه ی هه لده بژیرن: پارچه پارچه کردن و یان له خاچ دانم یان دهستوپا برینم.

به لام حوکمی چواره م که نه فیکردنه بو من جیهیلن، واته ئه گهر ده ریایه که نه بوو که
ئاوی شیرین بیت، ئه و هه مووتان نه فی ده که م بو ناو ده ریا، ئینجا ئیوه نیزا بکه ن
بو خوای گه وره تان فریاتان بکه ویت.

۳- له قورئان وشه ی "بحر" به مانای ده ریا و "نهر و انهار" به مانای رووبار و
رووباره کان، وه "عین" به مانای کانیوا هاتووه. له بهر ئه وه کاتیک ده قه که ده لیت
"بحرین" واته دوو ده ریا، نه که ده ریایه که و رووباریک.

به لام الله ی عه رب و ئیسلام و ایزانیوو ده ریا هه یه ئاوی شیرینه و ده خوریته وه.

۴- وه ئه گهر بلین که مه به ست له دوو ده ریا ئه و ده ریا و رووباریکه وه که له ئایه تی
۵۳ سووره تی الفرقان و ۱۲ سووره تی فاطر هاتووه، ئه و ده لیم فه رموون، مرواریه که
یان مه رجانیک بو له رووباریک ده ربه یین.

مرواری و مه رجان ته نها له قوولای ده ریا کان واته له ئاوی خوئواوی بوونی هه یه.

ئهم ده قانه تان وه که هه موو ده قه کانی تری قورئانه که تان کاره ساتی زانستین، که چی له
جیاتی ئه وه ی بیده نگه هه لبژیرن هاتوون درو و ده له سه ی ئیججازی زانستی ده که ن.
هه ر به راستی شه رم ناکه ن؟

پرسیاری کو تایی ئه وه یه: ئایا ابن عباس و سعد بن جبیر له کوئی هیناویانه که
ده ریایه که له ئاسمان هه یه؟ ریوایه تیک له مسند احمد و سنن ابوداود و النسائی و

الترمذی هاتووہ کہ محمد بو یاوہرہ کانی باسی ۷ ئاسمانہ کہ دہ کات و دہ لیت ماوہی نیوان ئاسمانیک و ئاسمانیکی تر پینج سہد سال رۆیشتنه. ئینجا دہ لیت:

وَفَوْقَ السَّمَاءِ السَّابِعَةِ بَحْرٌ بَيْنَ أَسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، ثُمَّ فَوْقَ ذَلِكَ الْعَرْشُ

وہ له سہر ئاسمانی حہوتہم دہریایہک ہہیہ کہ قولایہ کہی بہقہد ماوہی نیوان زہوی و ئاسمانی دونیایہ، (واتہ پینج سہد سال)، ئینجا له سہرہوہی ئەم دہریایہ عہرش ہہیہ.

ئایہتی ۲۴-۲۵

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ، فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ

له فہرہہنگہ کانی زمانی عہرہبی ہاتووہ، (الجوار المنشآت)، واتہ (مرفوعۃ الشرع) واتہ چارۆکہداری بہرز.

(له) واتہ ہی ئەوہ، واتہ ہی اللہیہ.

واتہ اللہ اکبر لەم دہقہدا دہ لیت: من خاوەنی ئەو کہشتیہ چارۆکہدارہ زہبہ لہانہم کہ وہک شاخن و له دہریا جرتوفرت دہ کہن.

ئینجا دہ لیت: دہسا مروؤف و جنۆکہ کان بہ کامہ چاکہ پیدانی خوداکہ تان نکۆلی دہ کہن؟

الطبری له جامع البیان دہ لیت:

(وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ)، يَقُولُ: وَلِرَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَالْمَغْرِبَيْنِ الْجَوَارِي، وَهِيَ السُّفُنُ الْجَارِيَةُ فِي الْبَحَارِ

وہ ہی خودای ہہردوو خۆرہہ لاتہ کان و ہہردوو خۆرئاواکانہ کہ شہیہ گہورہ کانی دہریا.

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم و القرطبي له الجامع الاحكام القرآن، ثامازه به ريوايه تيك ده كه ن كه ابن ابي حاتم گيراويه تيه وه، كه عميره بن سعد گوتويه تي:

كُنْتُ مَعَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَى شَاطِئِ الْفُرَاتِ إِذْ أَقْبَلْتُ سَفِينَةً مَرْفُوعٌ شِرَاعُهَا، فَبَسَطَ عَلَى يَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَلَهُ الْجَوَارِي الْمُنشآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ). وَالَّذِي أَنْشَأَهَا تَجْرِي فِي [بَحْرِ مِنْ] بِحَوْرِهِ مَا قَتَلْتُ عُثْمَانَ، وَلَا مَالًا عَلَى قَتْلِهِ .

له گه ل علی کوری ابوطالب بووم له که ناریکی رووباری فورات، که شتیه ک هات که چاروکه که ی به رزکردبووه، نه وه بوو هه ردوو دهسته کانی پانکرده وه و گوتی الله ده لیت، {وه هه ر هی خوویه تی که شتیه چاروکه داره زه به لاهه گه روکه کانی ناو ده ریا که وه ک چیان}، وه سویند به وه ی که نه م که شتیه ی دروستکردوو و له ده ریا یه ک له ده ریا کانی ده روات، من نه عوسمانم کوشتوو، وه نه دهستم هه بووه له کوشتنیدا.

الرازی له مفاتیح الغیب پرسیار ده کات و ده لیت:

مَا الْفَائِدَةُ فِي جَعْلِ الْجَوَارِي خَاصَّةً لَهُ وَلَهُ السَّمَاوَاتُ وَمَا فِيهَا وَالْأَرْضُ وَمَا عَلَيْهَا؟ نَقُولُ: هَذَا الْكَلَامُ مَعَ الْعَوَامِّ

فَقَالَ: لَا شَكَّ أَنَّ الْفُلَّكَ فِي الْبَحْرِ لَا يَمْلِكُهُ فِي الْحَقِيقَةِ أَحَدٌ إِذْ لَا تَصْرِفَ لِأَحَدٍ فِي هَذَا الْفُلَّكَ وَإِنَّمَا كُلُّهُمْ مُنْتَظِرُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ تَعَالَى مُعْتَرِفُونَ بِأَنَّ أَمْوَالَهُمْ وَأَرْوَاحَهُمْ فِي قَبْضَةِ قُدْرَةِ اللَّهِ تَعَالَى. وَهُمْ فِي ذَلِكَ يَقُولُونَ: لَكَ الْفُلُّكَ وَلَكَ الْمَلِكُ، وَيُنْسِبُونَ الْبَحْرَ وَالْفُلَّكَ إِلَيْهِ

چ سوودیک له وه دا هه یه که الله بلیت، که شتیه کان به تایبته بو من له کاتیکیدا ئاسمانه کان و نه وه ی تیا یاندا یه و زه وی و نه وه ی له سه ریه تی خو ی خاوه نیه تی؟ ده لیتین: نه و قسه یه بو خه لکی عه وامه.

وه گومانی تیدا نییه که که شتیه کانی ده ریا له حه قیقه تدا هیچ که سیك خاوه ندریتی ناکات، وه بو هیچ که سیك نییه که مامه له به م که شتیه وه بکات.

به لکو هەر هه موویان چاوه پێی په حمه تی الله ده کهن و دان به وه ده نین که سامان و پوحيان له ژیر دهستی اللهیه. وه سه بارهت به مه ده لێن: هەر خۆت خاوه نی که شتیت و هەر خۆت پادشایت، وه خاوه ندرایتی که شتی و ده ریا بو الله ده گیرنه وه.

وه ده لیت، چونکه الله فه رمانی به نوح کرد که که شتی درووست بکات کاتیک گو تی، (وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا- وه که شتی درووست بکه له ژیر چاودیری ئیمه).
ئایه تی ۳۷ سووره تی هود.

امام الماوردی له النکت و العیون ده لیت، یه کیک له شروقه کان ئه وه یه که ئه م که شتی گه وه چارۆکه دارانه الله خه لقی کردوون.

وه له ئایه تی ۳۲ سووره تی الشوری، الله ی عه ره ب و ئیسلام سه بارهت به که شتیه کانی ده ریا ده لیت:

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

وه له نیشانه و به لگه کانی الله، که شتیه گه رۆکه کانی ده ریان که وه ک چیان.

ئینجا له ئایه تی ۳۳ ده لیت:

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ

ئه گه ر الله بیه ویت بایه که داده مرکینیتته وه، ئه وسا که شتیه کان له سه ر ئاوه که ده وه ستن.

واته الله ی عه ره ب و ئیسلام ده لیت: من خاوه نی که شتیه کانم و که شتیه کان نیشانه یه کن له نیشانه کانی من.

وه له ئایه تی ۳۱ سووره تی لقمان ده لیت:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ

ئەى نابىنىن كە كەشتىە كان لە دەرىياكان جرتوفرت دەكەن بە نىعمەتى اللہ بۆ
ئەوہى لە نىشانە كانى نىشانتان بدات؟

واتە، لە رىگای سەىرکردنى كەشتى بىناسن و باوهرىم پىبىنىن، چونكە كەشتى
نىشانەىە كە لە نىشانە كانى بوونى اللہ.

وہ لە ئايەتى ١٦٤ سوورەتى البقرە دەئىت:

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي
الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

لە دروستکردنى ئاسمانە كان و زەوى و جىاوازى شەو و رۆژ و ئەو كەشپەى كە
لە دەرىادا دەروات بەوہى كە سوود بە خەلك دەگەىەئىت، و ئەوہى اللہ لە ئاو
لە ئاسمان داىبەزاندووہ، كە زەوى پىپەوہ بوژاندۆتەوہ لە دوای مردنى و لە
هەموو ئازەئىكى تىادا بلاوكردۆتەوہ و هەئسوكةوت كردنى بە باىە كان و هەورە
دەستەمۆكراوہ كانى نىوان ئاسمان و زەوى، لە راستىدا چەندەها نىشانەن بۆ
خەلكانىك كە تىدەگەن.

با ئەم دەقە خالبەندى بكەىن، اللہى عەرەب و ئىسلام دەئىت، ئەم نىشانانە بۆ
خەلكانىكەن كە تىدەگەن:

١- دروستکردنى ئاسمانە كان و زەوى.

٢- جىاوازى شەو و رۆژ

٣- كەشتى كە لە دەرىادا جرتوفرت دەكات و دەروات.

٤- باران كە زەوى پى دەبوژىنىتەوہ دوای ئەوہى وشك و مردوو بوو.

٥- بلاوكردەوہى ئازەل و زىندەوہر لە زەوىدا.

6- هه‌ئسوکه و تکردن به بایه کان.

7- هه‌ووری ده‌سته‌مۆکراوی نیوان ئاسمان و زه‌وی.

ئه‌وانه‌ی کردوو به به‌ئگه بو ئه‌وه‌ی خه‌ئک باوه‌ری پێبینن و بلین لا اله الا الله
محمد رسول الله.

به‌لام ئه‌وه‌ی سه‌یرتره ئه‌وه‌یه که ده‌ئیت، من که‌شتیه‌کانم درووست کردوو. له
ئایه‌تی ۴۱-۴۳ سووره‌تی یس سه‌باره‌ت به نوح ده‌ئیت:

وَأَيُّ لَّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقذُونَ

وه نیشانه‌یه‌ک بو خه‌ئکی مه‌ککه ئه‌وه‌یه که له راستیدا ئیمه نه‌وه‌کانیانمان له
که‌شتیه‌که بارکرد، وه بو خه‌ئکی مه‌ککه شتیکی هاوچه‌شنمان **درووست کرد** که
سواری بن، وه ئه‌گه‌ر بمانه‌وێت ئه‌وا نوقمیان ده‌که‌ین، ئه‌وسا نه‌که‌سیک دیت
به‌هاواریانه‌وه، وه نه‌که‌سیک ده‌بیت که‌رزگاریان بکات.

خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت: هه‌روه‌ک چۆن که‌شتیه‌که‌ی نوحمان
خلق کرد، ئه‌وا به‌هه‌مان شیوه‌شتیکی هاوچه‌شنمان بو خه‌ئکی دوورگه‌ی
عه‌ره‌بی درووست کرد.

واته‌که‌شتی له‌مخلوقات‌ی الله‌یه.

وه ئه‌م ئایه‌ته‌هه‌له‌یه‌کی تری تیدایه، که به‌خه‌ئکی دوورگه‌ی عه‌ره‌ب ده‌ئیت:
نه‌وه‌کانی ئیوه‌مان له‌که‌شتیه‌که‌هه‌ئگرت. ئه‌گه‌ر نوح و کوره‌کانی به‌باپیره‌ی
دووهمی مرو‌فایه‌تی دابنرین ئه‌وا ده‌بوایه‌بلیت باپیرانی ئیوه‌مان له‌که‌شتیه‌که
هه‌ئگرت، نه‌که‌ نه‌وه‌کانی ئیوه.

القرطبي سه بارهت به ئايه تي ٤٢ (وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ- وه هاوچه شني كه شتیه كه ی نوحمان بویان خلق كرد)، ده ئیت، ٣ قه ول هه یه:

یه كه م: ههروهك چون كه شتیه كه ی نوحمان خلق كرد، ئهوا بو خه ئكي دوورگه ی عه رب و شترمان خلق كرد بو ئه وه ی سواری بن، (ابن عباس و مجاهد و قتادة و كومه ئيك له شروقه كاران).

دووهم: وهك چون كه شتیه كه ی نوحمان خلق كرد، ئهوا هه موو ئه و ئاژه لانه ی كه سواریان ده بن ، بویان خلق كرد.

سیههم: كه شتی هاوچه شنی كه شتیه كه ی نوحمان بویان خلق كرد.

واته الله ده ئیت، من كه شتیم خه لق كردوو ههروهك چون و شترم خلق كردوو ه.

وه له وه سه یرتر ئه وه یه كه ده ئیت خو م شو فی ری كه شتیه كانم. له ئايه تي ٦٦ سووره تي الاسراء، الله ی عه رب و ئیسلام ده ئیت:

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ

خودا كه تانه كه بو تان كه شتیه كان له ده ریا لی ده خوری ت.

(یزجی) واته "ساقها" واته لی خورین.

وهك ئايه تي ٤٣ سووره تي النور ده ئیت:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا

ئهی نابینیت كه الله هه وره كان لی ده خوری ت.

وه ههروهها له ئايه تي ٦٥ سووره تي الحج ده ئیت، من كه شتیم بو تان ده سته مو كردوو ه:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ

ئەى نابىنىت كە اللە ئەوہى لە زەویدايە بۆتان دەستەمۆى کردووہ، وە ھەرۋەھا كەشتى كە لە دەريا بە فەرمانى ئەو دەروات، وە ئاسمانى گرتووہ بەسەرتاندا نە كەوئىت، تەنھا بە مۆلەتى خۆى نەبئىت، لە راستیدا اللە بۆ خەلك بەخشندە و مېھربانە.

واتە كەشتى وەك وشتر و كەر و ھىستر و ئەسپ بۆمان دەستەمۆ کردووہ.

وہ لە ئايەتى ۱۲ سوورەتى الزخرف دەئىت:

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

وہ ئەو اللەيەى كە ھەموو جووتىكى دروستکردووہ، وە بۆ ئيوہ لە كەشتى و ئازەلە كانى ھىناوہتە ئاراوہ بۆ ئەوہى سواريان بن.

واتە دەئىت، كەشتى و ئازەلم بۆتان دەستەمۆ کردووہ، بۆ ئەوہى سواريان بن. وەك ئايەتى ۳۲ سوورەتى ابراھىم دەئىت:

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ

اللەيە كە ئاسمانە كان و زەوى بۆتان دروستکردووہ وە لە ئاسمان ئاوى دابەزاندووہ، كە لە رىگايەوہ ميوە كانى وەك رزق بۆتان دەرھىناوہ، وە كەشتى بۆتان دەستەمۆ کردووہ، بۆ ئەوہى لە دەريا بە فەرمانى ئەو برون، وە پورئىشى بۆتان دەستەمۆ کردووہ.

اللەى عەرەب و ئىسلام زور سەرسام بووہ بە كەشتى، زور بىرى كردۆتەوہ واقىورماوہ كە چۆن ئەو كەشتىە گەورانە لە دەريا دەرۆن بى ئەوہى نوقم بن، لە كاتىكدا كە بەردىكى بچووك نوقم دەبئىت.

ئايەتى ۲۶-۲۸

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ، وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

هەر كئيهك له سهریه تی له ناو دهچیت، وه سیمای خودا خاوهن شكۆ و ههره بهرئزه كهت ده مینیتته وه، ده سا ئه ی مروّف و جنۆكه كان به كامه له چاكه كانی خودا كه تان نكوئی ده كه ن؟

(عليها) ده بئیت بو (الْجَوَارِ الْمُنشَاتُ - كه شتی گه وره ی گه رۆك) بگه ریتته وه چونكه ئایه تیکی پيشووتر ئاماژه ی پیکردوو ه.

واته هەر كئيهك له سهر كه شتی كه بئیت له ناو ده چیت، ته نها سیمای الله نه بئیت ده مینیتته وه. به لام شروقه كاران ده ئیت (عليها) بو زه وی ده گه ریتته وه. واته هەر كئيهك له سهر زه وی بئیت له ناو ده چیت، ته نها سیمای الله نه بئیت ده مینیتته وه.

رهنگ بئیت كه سئیک پرسیار بكات و بئیت: ئایا الله دم و چاوی هه یه؟ به ئی به دئنیاییه وه الله ی عه رب و ئیسلام دم و چاوی هه یه.

لیره دا ئاماژه به چه ند به لگه یهك ده كه ین:

یه كه م: هبة الله بن الحسن بن منصور الطبري اللالكائي الشافعي، له په رتووکی شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ده ئیت:

ئه م یاوه رانه گوتوو یانه كه له رۆژی قیامه ت ئیمانداران الله اكبر ده بینن:

عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي أَمَامَةَ، وَمُعَاوِيَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ، وَحَدِيفَةَ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَعَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَفَضَّالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، وَهَ پیاوانیکی تر له یاوه ره كانی پیغه مبه ر

وه ئه م تابعینانه گوتوو یانه، له رۆژی قیامه ت ئیمانداران الله اكبر ده بینن:

سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، وَطَاوُسٌ، وَمُجَاهِدٌ، وَعِكْرِمَةُ، وَمُحَمَّدُ بْنُ كَعْبٍ الْقُرَظِيُّ، وَكَعْبُ الْأَخْبَارِ، وَأَبُو الْعَالِيَةِ، وَالْحَسَنُ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى، وَقَتَادَةُ

وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ سَابِطٍ ، وَأَبُو إِسْحَاقَ السَّبِيْعِيُّ ، وَالرَّبِيعُ بْنُ أَنَسٍ ، وَإِبْرَاهِيمُ الصَّايِعُ ، وَيَزِيدُ بْنُ أَبِي مَالِكٍ ، وَعَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ يَزِيدَ النَّصْرِيُّ ، وَالضَّحَّاكُ بْنُ مُزَاحِمٍ ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عُمَرَ الرَّاهِدِيُّ ، وَابْنُ الرَّبِيعِ السَّايِحُ ، وَأَبُو سِنَانٍ

وه ئهه زانا يانهى ئيسلام گوتوو يانه كه له روژى قيامهت ئيمانداران الله اكبر ده بينن:

مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ ، وَاللَيْثُ بْنُ سَعْدٍ ، وَالْأَوْزَاعِيُّ ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ الْمَاجَشُونُ ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ ، وَسُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ ، وَشَرِيكُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ النَّخَعِيُّ ، وَحَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ ، وَحَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ ، وَخَارِجَةُ بْنُ مُصْعَبٍ ، وَجَرِيرُ بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ ، وَوَكَيْعٌ ، وَيَزِيدُ بْنُ هَارُونَ ، وَ**مُحَمَّدُ بْنُ إِدْرِيسَ الشَّافِعِيُّ** ، وَأَبُو نَعِيمٍ الْفَضْلُ بْنُ دُكَيْنٍ ، وَسُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ ، وَأَبُو النَّضْرِ هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ الْمِصْرِيُّ ، وَعَلِيُّ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ شَقِيقٍ ، وَهَشَامُ بْنُ عُبَيْدٍ ، وَاللَّهُ الرَّازِيُّ ، وَ**أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ** ، وَإِسْحَاقُ بْنُ رَاهَوِيَةَ ، وَأَبُو عُبَيْدٍ ، وَأَبُو ثَوْرٍ ، وَأَحْمَدُ بْنُ صَالِحِ الْمِصْرِيِّ ، وَنُعَيْمُ بْنُ حَمَّادِ الْمَرْوَزِيِّ ، وَأَبُو إِبْرَاهِيمَ الْمُرْنِيُّ ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْحَكَمِ ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَرِيرِ الطَّبْرِيِّ ، وَابْنُ خُزَيْمَةَ ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حَاتِمٍ .

دووهم: له صحيح البخارى و مسلم و مسند احمد و موطأ مالك، فهرمووددهيهك هاتووه سه بارهت به روژى قيامهت، محمد ده لیت:

أَسْتَأْذِنُ عَلَى رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فَيُؤْذَنُ لِي فَإِذَا رَأَيْتُ رَبِّي وَقَعْتُ أَوْ خَرَرْتُ سَاجِدًا إِلَى رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ

مۆلهت له خودا كهه م وهرده گرم كه بچمه ژووروه، مؤلهتم پي ده دات، هه ركه بينيم ئهوا ده كهوم و كرنوش بو خودا كهه ده بهم.

رهنگ بيت كه سيك پرسيار بكات و بلیت: بو الله له كوويه بو ئه وهى مؤلهت وهربگريت و بچيته ژووروهه؟

ترشیتان بیت و خوشتان بیت، الله له مالہ کہی خوہتی، بہ لئِ الله مال و پاسه وانی ہہیہ له بہہشت. له صحیح البخاری فہرموودہیہک ہاتووہ محمد دلئیت:

فَأَسْتَأْذِنُ عَلَى رَبِّي فِي دَارِهِ فَيُؤْذَنُ لِي عَلَيْهِ، فَإِذَا رَأَيْتُهُ وَقَعْتُ سَاجِدًا
مؤلت له خوداکہم و ہردہ گرم له مالہ کہی، مؤلتہم پی دہدریت کہ بچمہ لای،
ہہرکہ بینیم ئەوا دہکہوم و کرنووشی بو دہبہم.

وہ له مسند احمد فہرموودہیہ کی محمد ہاتووہ گوتووہتی:

ثُمَّ آتَى بَابَ الْجَنَّةِ فَأَخَذَ بِحَلْقَةِ بَابِ الْجَنَّةِ فَأَقْرَعُ الْبَابَ فَيُقَالُ مَنْ أَنْتَ فَأَقُولُ
مُحَمَّدٌ فَيُفْتَحُ لِي فَأَرَى رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَلَى كُرْسِيِّهِ أَوْ سَرِيرِهِ فَأَخِرُّ لَهُ سَاجِدًا
وَأَحْمَدُهُ بِمَحَامِدٍ لَمْ يَحْمَدْهُ بِهَا أَحَدٌ كَانَ قَبْلِي وَلَا يَحْمَدُهُ بِهَا أَحَدٌ بَعْدِي

له روژی قیامت دیم بو لای دەرگای بہہشت و بہ دەرگاوتہ (تہقولباب) له
دەرگای بہہشت دہدہم، دہگوتریت کییہ؟ دہلیم منم محمد، دہرگام لی
دہکریتہوہ، و یہکسہر خوداکہم دہبینم لهسہر کورسیہک یان قہلہویرہیہک، من
یہکسہر کرنووشی بو دہکہم و پایدا ہلہدہدہم بہ شیوہیہک کہ ہیچ کہسیٹیک نہ
له پیشووہ نہ دواتر بہم شیوہی من پیای ہلہنہدابیت.

سئہم: له صحیح البخاری و صحیح مسلم فہرموودہیہک ہاتووہ، کہ
یاوہرہکان پرسیار له محمد صلعم دہکہن:

هَلْ تَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: هَلْ تُمَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْسَ دُونَهُ
سَحَابٌ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَهَلْ تُمَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ دُونَهَا سَحَابٌ
قَالُوا: لَا، قَالَ: فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ

ئایا له روژی قیامت خوداکہمان دہبینن؟ گوتی له شہوئکی سامال کہ ہہور
بوونی نہبیت ئایا ہیچ ریگریہک دہبیت کہ مانگ نہبینن؟ گوتیان نہخیر ئەی
پیغہمبہری الله، گوتی ئەی له روژیٹکدا کہ ہہور له ئاسماندا نییہ، ہیچ ریگریہک

دهبیت که خور نه بینن؟ گوتیان نه خیر ئه ی پیغه مبهری الله، گوتی ده به م شیوهیه خودا که تان ده بینن.

چوارهم: الله پیچه که ی لاده بات بو ئه وه ی پیاوانی ئیماندار بیبینن

له صحیح مسلم فہرموودہیہک ہاتووه محمد دلئیت:

فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ عَزَّ وَجَلَّ، فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، فَوَاللَّهِ مَا أَعْظَاهُمْ اللَّهُ شَيْئًا هُوَ أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِمَّا هُمْ فِيهِ

الله پیچه کہ ی لاده بات و ئیمانداران سهیری ده کہن، سوئند به الله، الله هیچ شتیکی پی نه به خشیوون به قه د ئه وه لایانه وه خوشتر و خوشه ویستر بیت.

پینجهم: کاتیک له گه ل الله داده نیشن پیویستیتان به وه رگیږ نییه چونکه الله عه ره پی ده زانیت.

له صحیح البخاری و صحیح الجامع (للالبانی) فہرموودہیہک ہاتووه محمد گوتوویہ تی:

مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيُكَلِّمُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمانٌ

هیچ کامیکتان نییه که الله قسه ی له گه لدا نه کات، وه وه رگیږ له نیوان خوی و الله دا نییه.

شه شه م: له سنن ابن ماجه و مسند البزار، فہرموودہیہ کی محمد ہاتووه گوتوویہ تی:

بَيْنَا أَهْلُ الْجَنَّةِ فِي نَعِيمِهِمْ إِذْ سَطَعَ لَهُمْ نُورٌ فَإِذَا الرَّبُّ جَلَّ جَلَالُهُ قَدْ أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، وَهُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى: سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ

کاتیک پیاوانی به هه شت خه ریکی خوشیه کانیا ن، له کتوپریکا رووناکیه که به سه ریاندا هه لده دات، ده بینن که الله یه و سه ریان ده کات و ده لئیت: سلاوتان

لَيْبِيتُ نَهَى پياوانى خه لكانى به ههشت، ههروهك الله له قورئاندا ده لئيت: سلاويك له خودايه كى ره حيم.

حه وته م: پياوانى ئيماندار سهردانى الله ده كه ن و قورئانيان بو ده خوئينيته وه.

الترمذى و النسائى و ابن ماجه فهرمووده يه كيان گيراوه ته وه كه محمد گوتوو يه تى:

إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ نَادَى مُنَادٍ إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا قَالُوا أَلَمْ يُبَيِّنْ
وُجُوهَنَا وَيُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ وَيُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ قَالُوا بَلَى قَالَ فَيَنْكُشِفُ الْحِجَابُ

كاتيك پياوانى به ههشت ده چنه به ههشته وه بانگده ريك بانگ ده كات: نهى پياوانى به ههشت ديدارتان هه يه له گه ل الله بو نه وهى پاداشتان بداته وه، پياوانى به ههشت ده لئين نهى سيماي سپى نه كردين و له ئاگر رازگارى نه كردين و ئيمه ي نه هينايه به ههشته وه، ده لئين به لئى، يه كسهر الله پيچه كه ي لاده بات و خوئى پييان پيشان ده دات.

وه فهرمووده يه كى متواتر له جامع الترمذى و سنن الديلمى هاتوو كه محمد گوتوو يه تى، الله قورئان بو پياوانى به ههشت ده خوئينيته وه:

كَأَنَّ النَّاسَ لَمْ يَسْمَعُوا الْقُرْآنَ حِينَ يَثْلُوهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي الْجَنَّةِ

وهك نه وهى كه خه لك پيشووتر گوئيان له قورئان نه بوو بئيت كاتيك الله بوئان ده خوئينيته وه.

ههشته م: الذهبى له سير اعلام النبلاء (له ژياننامه ي عائشه) ده لئيت:

وَأَمَّا رُؤْيَةُ اللَّهِ عَيَانًا فِي الْآخِرَةِ ، فَأَمْرٌ مُتَيَقَّنٌ تَوَاتَرَتْ بِهِ النَّصُوصُ

به لام به چاو بينينى الله له قيامه ت، شتيكى يه قينه و دهقه كان متواترن.

وه له سوره ته كاني پيشوو ئاماژه مان به چهنده ها فهرمووده كرد و سه لماندمان كه الله ي عه رب و ئيسلام لاشه و نه ندامه كاني له شى هه يه.

وه چند ده قیچی قورئان هه یه که ده لیت پیاوانی ئیماندار له به ههشت الله
ده بین:

ئایه تی ۲۳ سووره تی المطففین:

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

(پیاوانی به ههشتی) له سه رقه نه فهن و سهیری (الله) ده کهن.

ابن کثیر ده لیت، سهیری الله ده کهن.

ئایه تی ۱۵ المطففین ده لیت:

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

نه خیر کافره کان له رۆژی قیامهت به ربه ست کراون له بینی خودا که یان.

وه ئایه تی ۲۳ سووره تی القیامة ده لیت:

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

پیاوانی به ههشتی سهیری خودا که یان ده کهن.

ئایه تی ۲۹-۳۰

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

هه موو رۆژیک، ئه وانه ی له ئاسمانه کان و زه وین، داوای شتیک له ئه و (الله)
ده کهن، ده سا مرووف و جنوکه کان به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی
ده کهن؟

الطبری له جامع البیان ده لیت:

واته ئهوانه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌وین له فریشته و مروّف و جنوکه و مخلوقاته‌کانی تر روو ده‌که‌نه الله بو پیداوێستیه‌کانیان.

وه الطبری ئاماژه به فهرمووده‌یه‌ك ده‌كات كه عبدالله بن الأزدی پرسیار له محمد ده‌كات و ده‌ئیت:

عبد الله الأزدی قال: تلا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هذه الآية (كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ) فقلنا: يا رسول الله، وما ذلك الشأن؟ قال: يَغْفِرُ ذُنُوبًا، وَيُعْرَجُ كَرْبًا، وَيَرْفَعُ أَقْوَامًا، وَيَضَعُ آخَرِينَ

پێغه‌مبه‌ری الله ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه (هه‌موو رۆژێک ئەو له باب‌ه‌تیکدايه) گوتمان: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله ئەو باب‌ه‌ته‌ چیه‌؟ گوتی، له‌ گونا‌ه‌ ده‌بووریت و ته‌نگه‌ژه‌ی کۆتای‌ی پێ ده‌هینیت و خه‌لكانیك لاده‌بات و خه‌لكانیکی تر له‌ شوینیان داده‌نیت.

وه الطبری له جامع‌البيان و الرازی له مفاتیح‌الغیب و الحاکم له المستدرک‌علی‌الصحیحین، ئاماژه به‌ فهرمووده‌یه‌کی صحیحی ابن‌عباس ده‌که‌ن که‌ گوتوو‌یه‌تی:

إِنَّ مِمَّا خَلَقَ اللهُ لَوْحًا مَحْفُوظًا مِنْ دُرَّةٍ بَيْضَاءَ دَفَّنَاهُ مِنْ يَاقُوتَةٍ حَمْرَاءَ ، قَلَمُهُ نُورٌ ، وَكِتَابُهُ نُورٌ يَنْظُرُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ ثَلَاثِمِائَةَ وَسِتِّينَ نَظْرَةً ، أَوْ مَرَّةً فِي كُلِّ مَرَّةٍ مِنْهَا يَخْلُقُ وَيَرْزُقُ ، وَيُحْيِي وَيُمِيتُ ، وَيُعِزُّ وَيُذِلُّ ، وَيَفْعَلُ مَا يَشَاءُ فَذَلِكَ قَوْلُهُ : (كَلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ)

یه‌کیك له‌و شتانه‌ی که‌ الله درووستی‌کردن، تابلوی پارێزراو بوو له‌ دورپێکی سپی، دوو لایه‌که‌ی له‌ یاقوتیکی سوور بوو، پینووسه‌که‌ی له‌ نوور بوو، وه‌ نووسینه‌که‌ی له‌ نوور بوو، هه‌موو رۆژێک الله ۳۶۰ جار سه‌یری ده‌كات، وه‌ هه‌موو جارێک که‌ سه‌یری ده‌كات، دروست ده‌كات و رزق ده‌دات، ده‌ژینیت و ده‌مرینیت، سه‌ربه‌ز ده‌كات و ریسوا ده‌كات، وه‌ هه‌ر شتیك خوی بیه‌ویت ده‌یکات، وه‌ ئه‌وه‌ مانای ئەو ئایه‌ته‌یه‌ که‌ ده‌ئیت، (هه‌موو رۆژێک ئەو له‌ باب‌ه‌تیکه‌).

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت مقاتل گوتوویه تی، هوکاری دابه زینی ئه و ئایه ته
 ئه وه بوو که یه هودییه کان دهیانگوت: الله له روژانی شه ممه هیچ شتیک ناکات،
 ئه وه بوو ئه م ئایه ته دابه زی.

ئایه تی ۳۱-۳۲

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ئایه ته هه ره شه یه کی سه یر ده کات و ده لیت:

دهستم بو تان به تال ده که م ئه ی جنوکه و مروقه کان، ده سا به کامه چاکه کانی
 خودا که تان نکو لی ده که ن؟

(فرغ) واته به تال یان دهسته تال.

(سَنَفْرُغُ) بو داهاتوو به کار دیت واته با دهستم به تال بیت و سه رقال نه بم.

وهك كورد گوته نی: بوم بوهستن و با له ناو دوو نانی گهرم بیت.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده لین:

{ سَنَفْرُغُ لَكُمْ } سنقصده لحسابکم { أَيُّهَا الثَّقَلَانِ } { الْإِنْسِ وَالْجِنِّ }

{ دهستمان بو تان به تال ده که یان } له داهاتوو سزاتان ده ده یان { ئه ی دوو ئیسک
 گرانه که } مروقه و جنوکه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

ابن عباس گوتوویه تی، { سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ } ئه وه به لین و په یمانی الله یه بو
 بهنده کانی، وه الله سه رقال نییه و دهستی به تاله.

ئايه تي ۳۳-۳۶

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَبْطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده ئيت: ئەي كۆمە ئى جنۆكە و مروّف ئە گەر توانيتان ليوارە كاني ئاسمانە كان و زەوى بېرن ، ئەوا بېيرن، ناتوان بېرن تەنھا بە دەسە لاتى اللّە نە بېت.

دەسا ئەي مروّف و جنۆكە كان بە كامە لە چاكە كاني اللّە نكۆلى دە كەن؟

ئاگرى بى دووكە ل و دووكە لدار دە نيريت بۆ سەرتان، وە ناتوان سەربكەون.

دەسا ئەي مروّف و جنۆكە كان بە كامە لە چاكە كاني خودا كە تان نكۆلى دە كەن؟

ابن الجوزى له زاد المسير ده ئيت:

{ أَنْ تَنْفُذُوا } واتە دەرىچن، دە گوتريت شتتیک لە شتتیک دەرىچوو: ئە گەر لىي دەرباز بوو، وەك تير كە لە كەوان دەردەچيت و {أَقْطَارِ}: واتە ليوار و لايە كان. وە ۳ بۆچوون هەيە سەبارەت بە ماناكەي:

يە كەم: ئە گەر توانيتان بزنان كە چى لە ئاسمانە كان و زەويە ئەوا بزنان، (ابن عباس).

دووهم: ئە گەر توانيتان لە مەرگ رابكەن بە دەرىچوون لە ليوارە كاني ئاسمانە كان و زەوى، ئەوا رابكەن و لىي دەرىچن. وە مەبەست ئەو هەيە كە لە هەركوتيه ك بن ئەوا مەرگ فریاتان دە كە ویت، (الضحاک و مقاتل).

سَيِّهَم: ئە گەر توانیتان ئەوا لیواره کانی ئاسمانه کان و زهوی ببهزینن بۆ ئەوهی
خوداکه تان نه توانیت دهسه لاتی به سه رتاندای پروات، ئەوا ببه زینن، وه ئەم
قسه یان پێ ده گوتیت له رۆژی قیامهت (ابن جریر الطبری)

وه سه بارهت به { لا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ - ناتوانن تهنها به دهسه لات نه بیت }،
ده لیت ۳ قهول ههیه:

یه کهم: ناتوانن بپرن تهنها به دهسه لاتی الله و خاوه ندریه تیه کهی نه بیت چونکه
هه ر خوی خاوه نی هه موو شتی که، (ابن عباس).

دووهم: ناتوانن بپرن تهنها به به لگه و بیانویه ک نه بیت، (مجاهید).

سێههم: ناتوانن ببیپرن تهنها به خاوه ندری تی نه بیت، وه ئیوه خاوه ندری تیتان
نییه، (قتاده).

الطبری له جامع البیان ده لیت، ئەو شروقه یه ی که من به راستی ده زانم ئەوه یه:

ئهی جنۆکه و مروّف ناتوانن لیواره کانی ئاسمانه کان و زهوی بپرن تهنها به به لگه
و پاساو نه بیت، چونکه ئەوه مانای (السلطان) ه له زمانی عه ره بدها، وه
خاوه ندری تیش ده گریته وه چونکه خاوه ندری تی به لگه یه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

واته: ئەهی جنۆکه و مروّف ناتوانن له فه رمان و چاره نووسی الله رابکه ن،
چونکه ده وره ی گرتوون، ناتوانن خۆتان رزگار بکه ن له حوکمه کهی، وه ناتوانن
ده رچن له و حوکمه ی به سه ر ئیوه ی داوه، بۆ هه ر کوئییه ک بچن ده وره ی گرتوون،
وه ئەوه رۆژی مه حشه ره، فریشته کان نیگیان له سه ر مه خلوقاته کانه، حه وت
ریز له فریشته له هه موو لایه ک هه یه، وه هیه چ که سیک ناتوانیت پروات (إلا
بسلطان)، واته: تهنها به فه رمانی الله نه بیت، {قول الإنسان يومئذ أين المفر كلا
لا وزر إلى ربك يومئذ المستقر- وه مروّف له م رۆژه دا ده لیت بۆ کوئی رابکه ن،

نه خيړ په ناگه نبييه، ئوقره گرتن ته نها بو لاي خودا كه ته، (ئايه تي ۱۰-۱۲)
سوره تي القيامه).

الجلالين ده ئين:

{ يَمْعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا - ئه ي كوومه لي جنو كه و مروف
ئه گهر توانيتان بېرن، { مِنْ أَقْطَارِ - له ليواره كاني، ليوار {السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا - ئاسمانه كان و زهوي ئه وا بېرن، ناتوانن {لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا
بِسُلْطَنِ - وه ناتوانن بېرن ته نها به مؤلهت نه بيت، به هيژ نه بيت، وه ئيوه
هيژتان نبييه.

ئينجا ئايه تي ۳۵ پيمان ده ئيت كه بوچي جنو كه و مروف ناتوانن ليواري
ئاسمانه كان و زهوي بېرن، وه ده ئيت:

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

گري ئاگري بي دوو كه ل و دوو كه لدار ده نيړيته سهرتان، وه ناتوانن سهر بكه ون
الطبري له جامع البيان ده ئيت:

الله ده ئيت، (يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا - ده نيړيته سهرتان) ئه ي جنو كه و مروف له روژي
قيامهت (شَوْاظٌ مِّنْ نَّارٍ - گريك له ئاگري بي دوو كه ل) واته بليسه ي ئاگر كه
دوو كه لي نبييه، (وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ)، وه دوو كلكدار، وه ناتوانن سهر بكه ون.

الله ي عه رب و ئيسلام تحداي جنو كه و مروف ده كات، كه ناتوانن ئاسمانه كان
بېرن. بو؟ چونكه له روانگه ي قورئان ئاسمان بنميچ و سه قفه، وهك سه قفي
خانوو.

له ئايه تي ۳۲ سوره تي الانبياء ده ئيت:

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَفْفًا مَّحْفُوظًا

وه ئاسمانمان كردوو به بنميچيكي پاريزراو.

وه ئايه تي ۲۸ سووره تي النازعات ده ئيت:

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

وه بنميچي ئاسماني بهرزكرده وه و ريكيخست.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده ئيت، واته بنميچي ئاسماني بهرزكرده وه له هه وادا.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئيت، أي جعلها عالية البناء، واته بنميچي ئاسماني بلند كردوه.

وه له ئايه تي ۶ سووره تي ق ده ئيت:

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

ئه ي سهيري ئاسماني سه ره وه ي خو يان نه كردوه كه چو ن بنياتي كردوه و پازاندويه تيه وه وه هيچ كو نيكي تي دا نيه.

وه له ئايه تي ۳ سووره تي الملك ده ئيت:

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ
الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

الله حه وت ئاسمانه كه ي به چين له سه ر چين دروست كردوه، وه له دروست كردني الرحمن (الله) هيچ ناريكو پيكيه ك نابينرئيت، ده چاو پيادا بگيره وه،
ئا يا هيچ درزيك ده بينيت؟

وه له ئايه تي ۶۵ سووره تي الحج ده ئيت:

وَيُمَسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

وه ئاسماني گرتوه كه نه كه ويته سه ر زه وي ته نها به مؤ له تي خو ي نه بي ت، له راستيدا الله بو خه لك به دنيا ييه وه به خشنده و ميهره بانه.

خه یال بکهن بنمیچی ئاسمان بکه ویتته سه زهوی، هر ده پلیدیینه وه، ئه ری
وه لاهی وه بیلاهی وه تیلاهی به خشنده و میهره بانه.

به لام ئاسمان ۸ ده رگای هه یه که له لایه ن پاسه وانه کانی ئاسمانه وه پارێزراون.
(وهک له فهرمووده و ریوایه ته کانی میعراج هاتوو، وه له سووره ته کانی پیشوو
ئاماژهمان پیکرد).

وه له ئایه تی ۴۰ سووره تی الاعراف هاتوو:

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ

ئه وانه ی نکۆلیان له ئایه ته کانمان کرد و خۆبه زلزان بوون له به رامبه ریدا، ئه وا
ده رگا کانی ئاسمانیان لی نا کریتته وه تا وه کو و شتر به کونه ده رزی تیپه ر ده بیته.

هر له بهر ئه وه موسللمانان ئینکاری ئه وه ده کهن، که مروف گه شتی ئاسمانی
کرد بیته و بیکات.

وه یان ده لێن چونکه محمد به که ری باندار (بوراق) بو ئاسمانه کان فریوه له
ئاست قودس، ئه وا هه موو موشه کیکی و مانگیکی ده ستر کرد که ده چیت بو
ئاسمانه کان ئه وا ده بیته به و کونه ی ئاسمان تیپه ر بیته که له ئاستی قودسه.

وه ئه وانه له ریگی ئه و قسه یان بۆمان ئه و ده قانه ی قورئان ده سه لمینن که
ئاسمان قوبه یه به سه ر زه ویدا.

ئایه تی ۳۷-۴۰

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام ئاماژه به رۆژی قیامه‌ت ده‌کات و ده‌ئیت:

جا هه‌ر کاتیگ ئاسمان قلیشی برد، ئە‌وا په‌مه‌ی ده‌بیت وه‌ک رۆن.

ده‌سا ئە‌ی مرۆف و جنۆکه‌کان به‌ کامه‌ له‌ چاکه‌کانی خودا که‌تان نکۆلی ده‌که‌ن؟

له‌و رۆژه‌دا نه‌ مرۆف وه‌ نه‌ جنۆکه‌ پرسیا‌ری لی‌ ناکریت سه‌باره‌ت به‌ گونا‌هه‌کانی.

ده‌سا مرۆف و جنۆکه‌کان به‌ کامه‌ له‌ چاکه‌کانی خودا که‌تان نکۆلی ده‌که‌ن؟

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام یان انفصام‌ال‌شخصی (سکیزۆفرینیا‌ی) هه‌یه‌، وه‌ یان

زه‌هایمه‌ری. چونکه‌ له‌ هه‌ندیگ ده‌قی قورئاندا ده‌ئیت کافره‌کان پرسیا‌ریان

لیده‌کریت، وه‌ له‌ هه‌ندیگ ده‌قی قورئاندا پرسیا‌ریان لی‌ ناکریت.

لی‌ره‌دا ئاماژه به‌ چه‌ند ئایه‌تیک ده‌که‌ین:

ئایه‌تی ۹۲-۹۳ سووره‌تی‌ الحج‌ر ده‌ئیت:

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ، عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وه‌ سویند به‌ خودا که‌ت به‌ دنیاییه‌وه‌ له‌ گشتیان پرسیا‌ر ده‌که‌ین، سه‌باره‌ت

به‌و کارانه‌ی ده‌یانکرد.

وه‌ ئایه‌تی ۹۳ سووره‌تی‌ النحل ده‌ئیت:

وَلَنَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وه‌ به‌ دنیاییه‌وه‌ پرسیا‌ریان لی‌ ده‌کریت سه‌باره‌ت به‌و کارانه‌ی ده‌یانکرد.

به‌لام ئایه‌تی ۱۳۴ و ۱۴۵ سووره‌تی‌ البقره‌ ده‌ئین:

وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وه‌ پرسیا‌ریان لی‌ ناکریت سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ده‌یانکرد.

ئايه تي ۷۸ سووره تي القصص ده لئيت:

وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

وه پرسيار له تاوانباره كان ناکریت سه بارهت به گوناهاه کانیان.

ئیسنا نه مانزانی له رۆژی قیامهت پرسيار له کافره کان ته کریت یان ناکریت؟

ئايه تي ۴۱-۴۵

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنِ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده لئيت: له رۆژی قیامهت تاوانباران به سیماکانیان ده ناسرینه وه، به قاقول و پیکانیان ده گیرین، ده سا ئه ی مروف و جنوکه کان به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده کهن؟ ئه مه ئه و دۆزه خه یه که تاوانباره کان نکۆلیان لپی ده کرد، له نیوان دۆزه خ و نیوان ئاوی گهرم ده سورینه وه، ده سا ئه ی مروف و جنوکه کان به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده کهن؟

به راستی نووسه ری قورئان هونه ربازیکی لیها توو بووه له ئازار و ئه شکه نجه ی دۆزه خ.

{يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ- تاوانباره کان به سیماکانیان ده ناسرینه وه} چونکه سیماکانیان رهش ده بیت، وهك ئايه تي ۱۰۶ سووره تي ال عمران ده لئيت:

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ

له رۆژی قیامت هه ندیك سیما (ئیمانداران) سپی دهبن و هه ندیك سیما
(كافره كان) رهش دهبن.

الطبری له جامع البیان دهئیت: فریشته كان تاوانباره كان به نیشانه كانیان و
سیماكانیان ده ناسنه وه، چونكه الله سیمایان رهش دهكات و چاوه كانیان شین
دهكات.

{فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأُقْدَامِ- به قاقۆل و قاچه كانیان ده گیرین}.

القرطبی له الجامع الاحكام القران و الطبری له جامع البیان دهئین، فریشته كان
كافره كان به قاقۆل و پیکانیان ده گرن و فرییان ده دهنه دۆزه خه وه.

وه سه بارهت به ئایه تی (يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمِ آِنِ- له نیوان دۆزه خ و ئاوی
گهرم ده خولینه وه).

الطبری له جامع البیان دهئیت: الله دهئیت، ئه و تاوانبارانه له دۆزه خدا له نیوان
چینه كانی دۆزه خدا ده سورینه وه (وَبَيْنَ حَمِيمِ آِنِ) وه له نیوان ئاویك كه
دهستبه جی و تازه زۆر گهرمكراوه و كولاوه.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهئیت:

{وبین حمیم آِنِ} ابن قتیبه گوتوویه تی (الحمیم) ئاوی گهرم، (الآنی) ئه و ئاوه یه
كه له گهرمیدا گه یشتوته لوتكه. شروقه كاران گوتوویمان: ماناكه ی واته
دۆزه خیه كان له نیوان ئه شكه نجه ی دۆزه خ و ئاوی زۆر گهرم ده خولینه وه،
ئه گهر هاواریان كرد له دهست ئاگر ئه وا به ئاوی زۆر گهرم كه به سه ریاندا
ده كریت فریایان ده كه ون.

السیوطی له الدر المنثور دهئیت، ابْنُ مَرْدَوَيْهِ وَالضُّيَاءُ الْمَقْدِسِيُّ له په رتووکی
"صِفَةُ النَّارِ"، ئاماژه یان به فه رمووده یه کی محمد صلعم کردوو ه كه گوتوویه تی:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ خُلِقَتْ مَلَائِكَةٌ جَهَنَّمَ قَبْلَ أَنْ تُخْلَقَ جَهَنَّمُ بِالْأَفِ عَامٍ فَهُمْ
كُلَّ يَوْمٍ يَرْدَادُونَ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِهِمْ حَتَّى يَفْبُضُوا عَلَى مَنْ قَبَضُوا بِالنَّوَاصِي وَالْأُقْدَامِ

سویند به وهی گیانی منی به دهسته، فریشته کانی دۆزهخ دروستکراون بهر له دروستکردنی دۆزهخ به ههزار سال، وه له هه موو پوژیکدا هیژیان زیاتر و زیاتر ده بیته، تاوه کو له روژی قیامهت قاقول و پیکانی که سانیک ده گرن که ده یگرن.

ئایهتی ۷۷-۴۶

له م ۳۲ ئایهته دا اللهی عه رهب و ئیسلام باس له و خوشی و نیعمه تانه ده کات که دهیدات به پیاوانی ئیماندار.

ئایهتی ۴۸-۴۶

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

ده لیت: وه بو ئه وهی له پایه ی خودا که ی ده ترسیت دوو باخ هه یه، ده سا ئه ی مروف و جنوکه کان به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکو لی ده که ن؟ دره خته کانی ئه م دوو باخه لقوپو پدار و رهنگا ورهنگن.

ابن الجوزی سه بارهت به { ذَوَاتِ أَفْنَانٍ } ده لیت، دوو وتهوت هه یه:

یه که م: لقوپو پداری دریز.

دووهم: رهنگا ورهنگ.

السیوطی له الدر المنثور ده لیت:

ابنُ أَبِي شَيْبَةَ ، وَأَحْمَدُ ، وَابْنُ مَنِيعٍ ، وَالْحَكِيمُ التَّمِيزِيُّ لَهُ «نَوَادِرِ الْأُصُولِ»
وَالنَّسَائِيُّ ، وَالْبَزَّازُ ، وَأَبُو يُعْلَى ، وَابْنُ جَرِيرٍ ، وَابْنُ الْمُنْذِرِ ، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ ،
وَالطَّبْرَانِيُّ ، وَابْنُ مَرْدُوَيْهٍ ، رِوَايَه تِيكِيَانِ ثَامَازَه پِيكِر دُووه كه أَبِي الدَّرْدَاءِ گوتوو يه تي:
پِيغِه مَبَه رِئِه مِ ئَايَه تَه ي خُوِيْنْدِه وه ، { وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ - وَه بُو ئِه وه ي

ئايه تي ۵۲-۵۳

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَوْجَانِ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده لئيت: له م دوو باخه له هه موو ميوه يتيك جووتيك هه يه، ده سا ئه ي مروث و جنوكه كان به كامه له چاكه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن؟

ابن الجوزي له زاد المسير سه بارهت به (رَوْجَانِ- جووتيك) ده لئيت، شروقه كاران ده لئين، واته ميوه ي وشك و ميوه ي تهر.

ئايه تي ۵۴-۵۵

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرْشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پياوان پالينداوه ته وه له سهر راخه ريكي كه سه رچه فه كه ي له ئيسته بره قه، وه لقوپوي دره خته كان شوربوونه ته وه، ده سا ئه ي مروث و جنوكه به كامه له چاكه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن؟

له ۳ ده ق تری قورئان وشه ي {إِسْتَبْرَقٍ} هاتووه:

وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ، (ئايه تي ۳۱ سووره تي الكهف).

وه پياواني به هه شت جليكي سهوز له سوندوس و ئيسته بره ق له بهر ده كه ن.

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ، (ئايه تي ۵۳ سووره تي الدخان).

پياواني به هه شت له سوندوس ئيسته بره ق.

عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ، (ئايه تي ۲۱ سووره تي الانسان).

له بهرینه جلیکی سوندوسی سهوز و ئیسته بهرق.

واته (إِسْتَبْرَقِ) وهك پۆشاك و جلوبه رگ پیاوانی به ههشت له بهری ده کهن، وه وهك چه رچه ف له سه ر راخه ر دانراوه.

الزركشى له البرهان في علوم القرآن و السيوطى له الاتقان في علوم القرآن ده ئين:
الإِسْتَبْرَقِ، وشهيه كى فارسيه و به مانای تهستور ديت.

ابن منظور له لسان العرب ده ئيت:

إِسْتَبْرَقِ: بریتیه له ئاورشمیکی نایابی تهستور، تهسلی وشه که اعجمی فارسیه.

ابن الجوزى له المنتظم في تأريخ الملوك و الامم له بابته تي ابو الحسين الرواندى
الملحد الزنديق – که له سه دهی سیه می کوچی ژیاوه و چه نده ها په رتووکی
ره خنه گرانه ی له سه ر ئیسلام و قورئان نویوووه- ئاماژه به ره خنه کانی ابن
الرواندى ده کات، که له قورئانی گرتوووه و ده ئيت:

سوندوس راده خريت و له بهر ناکريت، وه ههروه ها ئیسته بهرقی تهستور و دره،
وه هه ر که سيك خه يال بکات که له به ههشت ئه م جله تهستور و دره له بهر
ده کات و شیر و زه نجه بیل ده خواته وه ئه وا وهك زاوای کورده کان و نه به تیه کانی
لی ديت.

اللهی عه ره ب و ئیسلام نه یزانیوووه که "استبرق" و "سندس" راخه رن و
تهستورن و له بهر ناکرین. "سوندوس" به رمال و مافوور و راخه ره. وه "استبرق"
تهستور و دره.

وه قورئان له ئایه تی ٥٤ الرحمن ده ئيت "استبرق" راده خريت، به لام له ٣
دهقه که ی تر دا ده ئيت پیاوانی به ههشت له بهری ده کهن.

الطبرى له جامع البيان ده ئيت:

{ عَلَى فُرْشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ }، يَقُولُ - تَعَالَى ذِكْرُهُ : بَطَائِنُ هَذِهِ
الْفُرْشِ مِنْ غَلِيظِ الدِّيبَاجِ ، وَالْإِسْتَبْرَقُ عِنْدَ الْعَرَبِ : مَا غَلِظَ مِنَ الدِّيبَاجِ وَخَشَنَ
اللَّهُ لَهُم نَائِيَتَهُ دَهْلِيَّتِ: سه رچه فی ئەو راخه رانه ئەستورن، وه "الِإِسْتَبْرَقُ" لای
عهرب واته ههر پۆشاکیک که ئەستور و در بوو.

وه سه بارهت به { وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانَ } دهلّیت، محمد له فهرموودهیه کدا
گوتووویه تی:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يَقْطَعُ رَجُلٌ ثَمْرَةً مِنَ الْجَنَّةِ، فَتَصِلُ إِلَى فِيهِ حَتَّى يُبَدِّلَ اللَّهُ
مَكَانَهَا خَيْرًا مِنْهَا

سویند به وهی گیانی منی به دهسته ، هیچ پیاویک له به ههشتدا میوه یه ک لی
ناکاته وه، به لکو ده گاته ده میه وه، وه الله یه کسه ر له شوینی ئە وهی که ده یخوات
دانه یه کی باشتر داده نیت.

القرطبي له الجامع الاحكام القران ده لّیت "الاستبرق" هه ر شتیك له پۆشاک که
در و ئەستور بیت.

نایه تی ۵۶-۵۹

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ إِنَّسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

كَانَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده لّیت: له م دوو باخه دا، حوریه یان تیایه که کورت بینن (ته نه پیاوه کانیان
ده بینن)، وه پیشووتر نه له لایه ن مروّفه وه وه نه له لایه ن جنوکه وه نه گاینراون،
ده سا ئەی مروّف و جنوکه به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟ وه

ئەم حۆريانه وهك ياقووت و مهرجانن، دەسا به كامه له چاكه كاني خوداكه تان
نكوۆي ده كه ن؟

ابن منظور له لسان العرب سه بارهت به وشه ي "طمث" ده لئيت:

الأصلُ الحَيْضُ، ثُمَّ جُعِلَ لِلنِّكَاحِ، وَقَوْلُهُ تَعَالَى: لَمْ يَطْمِئُنْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ
وَقَالَ ثَعْلَبٌ: مَعْنَاهُ لَمْ يَنْكِحْ

وَقَالَ الْفَرَّاءُ: الطَّمْثُ الْإِفْتِضَاضُ، وَهُوَ النَّكَاحُ بِالتَّذْمِيَةِ
أَبُو الْهَيْثَمِ: طَمِثْتُ تُطْمِثُ أَيُّ أَدْمَيْتُ بِالِافْتِضَاضِ

واته: ماناكه ي له ئەسلدا واته خوینی سووری مانگانه، ئینجا دواتر بوگان
به کارهاتوو، وهك الله ده لئيت: نه مروّف وه نه جنوکه کچه کانیا ن ه گاو ه
ثعلب گوتوو یه تی: ماناكه ی واته نه گاینراوه.

الفراء گوتوو یه تی: "الطمث"، واته دراندنی په رده، واته خوین له نیوگه لهینان له
ریگی گانکردن.

ابو الهیثم گوتوو یه تی: خوین لهینان به دراندنی په رده ی کچینی.

القرطبی له الجامع لاحکام لاقران ده لئيت:

{لَمْ يَطْمِئُنْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ} أَيُّ لَمْ يُصِبْنَهُنَّ بِالْجَمَاعِ قَبْلَ أَنْ يَكُنَّ هُنَّ
أَحَدٌ

واته ههچ كه سیک پيش پیاوه کانیا ن له گه لیاندا جووت نه بوون.
وه ده لئيت:

فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْجِنَّ تَغْشَى كَالْإِنْسِ، وَتَدْخُلُ الْجَنَّةَ وَيَكُونُ لَهُمْ فِيهَا
جَنِّيَاتٌ

وه له م ئایه ته به لگه هه یه كه جنوکه کان وهك مروّف گان ده كه ن، وه ده چنه
به هه شته وه حۆریه ی جنوکه یان پێ ده درئیت.

وه ده لئيت:

يُعْلِمُكَ أَنَّ نِسَاءَ الْأَدَمِيَّاتِ قَدْ يَطْمِئُنُّنَّ الْجَانُّ

ئەم ئایه ته پیت ده لئيت، كه جنوکه ده توانن ژنانی مروّف بگین.

وه ده لئيت مجاهد گوتوو یه تی:

إِذَا جَامَعَ الرَّجُلُ وَلَمْ يُسَمَّ أَنْطَوَى الْجَانُّ عَلَى إِحْلِيلِهِ فَجَامَعَ مَعَهُ
 ئە گەر پیاو له گه‌ل ژنه که‌ی جووت بوو، وه ناوی اللهی لی نه‌هینا ئەوا جنۆکه
 خوی له چووکی پیاوه که لوول ده‌دات و له گه‌ل ژنه که جووت ده‌بیت.

الطبری له جامع البیان ده‌لێت:

مه‌به‌ست له (طمث) له‌م ئایه‌ته‌دا ئەوه‌یه که پێشووتر مروّف و جنۆکه له‌گه‌ل
 حۆریه‌کان جووت نه‌بوون.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده‌لێت:

(لَمْ يَطْمِئْتُهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ) واته به‌لکو ئەوانه پاکیزه و "عوروب" و
 هاوته‌مه‌نن، هیچ که‌سیک به‌ر له پیاوه‌کانیان نه‌یانگاون، وه ئەم ئایه‌ته به‌لگه‌یه
 که جنۆکه‌ی ئیماندار ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه.

وه الطبری و ابن کثیر ده‌لێن:

أرطاة بن المنذر گوتووێه‌تی، پرسیارم له صَمْرَةَ بن حبيب کرد: ئایا جنۆکه‌کان
 پاداشتیان ده‌بیت؟ گوتی به‌لی، وه ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه (لَمْ يَطْمِئْتُهُنَّ اِنْسٌ
 قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ) حۆریه‌ی مروّف بو پیاوانی مروّف و حۆریه‌ی جنۆکه بو پیاوانی
 جنۆکه.

وه سه‌باره‌ت به وه‌سفی حۆریه‌کان و کچانی به‌هه‌شت سه‌ده‌ها فه‌رمووده هه‌یه،
 لێره‌دا ئاماژه به هه‌ندیکیان ده‌که‌ین:

له مسند احمد فه‌رمووده‌یه‌ك هاتوو محمد گوتووێه‌تی:

نِسَاءُ أَهْلِ الْجَنَّةِ يُرَى مَخُّ سَوْقِهِنَّ مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ

مۆخی ئیسکی ژنانی به‌هه‌شت له‌سه‌ر گوشت ده‌بینریت.

وه له صحیح البخاری فه‌رمووده‌یه‌کی محمد هاتوو گوتووێه‌تی:

لَا يَبْصُقُونَ فِيهَا وَلَا يَمْتَخِطُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، يُرَى مَخُّ سَوْقِهِمَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ

ژنانی به‌هه‌شت نه‌ تفیان هه‌یه، نه به‌لغه‌میان هه‌یه، وه نه پيسایان هه‌یه، وه

له سه‌ر گوشت مؤخی ئیسکیان ده‌بینریت.

له صحیح مسلم هه‌مان فه‌رمووده‌که‌ی البخاری هاتوو به‌ زیاده‌یه‌ك که

ده‌لێت: میزکردنیش له به‌هه‌شت نییه.

وه له صحيح ابن حبان و مسند احمد (اسناده حسن بتحقيق شعيب
الارناؤوط) فهرموودهيهك هاتووه كه ياوهره كان سه بارهت به بههشت پرسيار
له محمد ده كه ن و ده لئين:

أَنْطَأُ فِي الْجَنَّةِ؟ قَالَ: نَعَمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، دَحْمًا دَحْمًا، فَإِذَا قَامَ عَنْهَا رَجَعْتُ
مُظَهَّرَةً بَكَرًا

ئايا له بههشت گان ده كه ين؟ گوتى سويند به وهى گياني منى به دهسته
ده كوتيت ده كوتيت، كاتيك لى هه لسايته وه ئه وا ده بيته به په رده دار (پاكيزه).
وه فهرموودهيهك له المعجم الكبير للطبراني و صفة الجنة لابي نعيم و البعث و
النشور للبيهقي هاتووه، ياوهره كان پرسيار له محمد ده كه ن و ده لئين:
أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، سُئِلَ أَيُّجَامِعِ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: دَحَامًا
دَحَامًا، وَلَكِنْ لَا مَنِيٍّ، وَلَا مَنِيَّةً

پيغهمبه پرسيارى ليكرا: ئايا پياواني بههشت جووت ده بن؟ گوتى ده كوتيت
ده كوتيت، به لام نه پياو وه نه ژن توواويان ههيه.
وه فهرموودهيهك له صفة الجنة لابي نعيم و المعجم الكبير للطبراني هاتووه كه
ياوهره كان پرسيار له محمد ده كه ن و ده لئين:

يَتَنَاقِحُ أَهْلُ الْجَنَّةِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، بِذَكَرٍ لَا يَمَلُّ، وَشَهْوَةٍ لَا تَنْقَطِعُ دَحْمًا دَحْمًا
ئايا خه لى بههشت گان ده كه ن؟ گوتى به لى به چووكيك كه خاو نابيته وه، وه
شه هوه تيك هه رگيز نابريت، ده كوتيت و ده كوتيت.

وه له سنن ابن ماجه فهرموودهيهك هاتووه محمد ده لئيت:

وَلَهَا قُبْلٌ شَهِيٌّ وَلَهُ ذَكَرٌ لَا يَنْثَنِي

وه ژنان قوزيكي خو شيان ده بيت و پياو انيش كي ريكيان ده بيت خاو نابيته وه و
ناچه ميته وه.

له السلسلة الصحيحة للالباني، فهرموودهيهك هاتووه ياوهره كان پرسيار له
محمد ده كه ن و ده لئين، ئايا له گه ل ژنه كانمان جووت ده بين؟ محمد له وه لامدا
ده لئيت:

نعم والذي بعثني بالحق، بذكر لا يمل، وفرج لا يحفى، وشهوة لاتنقطع

به ئی وه سویند به وهی که منی به ههق ناردوو، به چووکیک که خاو نابیتته وه وه نیوگه ئیک که بیگان نابیت، وه شه هوه تیک که نابیت.

ئایه تی ۶۰-۶۱

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده لیت تهی پاداشتی چاکه مه گهر ههر چاکه نییه، ده سا تهی مروّف و جنوکه به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن؟

ئایه تی ۶۲-۶۵

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
مُدْهَامَّتَانِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده لیت: وه له خواره وهی دوو باخه که، دوو باخی تر ههن، ده سا تهی مروّف و جنوکه کان به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن، (دره خته کانی) سه وزیکی توخن، ده سا تهی مروّف و جنوکه به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده که ن.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

ئه م دوو باخه له خواره وهی دووانه کهی ترن له پله و فه زیلهت و پایه وه ده لیت، ابو موسی گوتوو یه تی دوو دانه کهی یه که م بو ئه وانهن که له الله نزیکن، به لام ئه م دوو دانه یه ئه وا بو "اصحاب الیمین" واته یاوه رانی دهسته راستن.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

چوار باخه که بو که سانیکن که له پایه ی خودا که یان ده ترسن، به لام ئه وانهی ده ترسن پله یان جیاوازه، دوو باخه کهی یه که م بو که سانیکن که پله یه کی بالاتریان هه یه له ترسیان له الله، وه دوو باخه کهی تر بو که سانیکه که که مته رخه م بوون له ترسیان له الله.

{مُدْهَامَّتَانِ} واته درهخته کانی ئەم دوو باخه سهوزیکی تۆخن.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده‌ئیت، ابن عباس گوتووویه‌تی، سهوزیه‌که‌یان به رادهیه‌که تۆخه‌که له ره‌ش ده‌کات.

نوکتیه‌که‌ی خۆش سه‌باره‌ت به {مُدْهَامَّتَانِ}

امام الغزالی له په‌رتووکی المنحول ده‌ئیت: امام ابو حنیفة النعمان گوتووویه‌تی:

ئه‌گه‌ر موسلمانیک خۆی له گو‌ماویک شراب نوقم بکات، ئینجا پیستی سه‌گ بپۆشیت و ده‌ستنویژ نه‌شوات، وه‌ به‌ زمانی توریکی یان هیندی تکبیر بکات، و نو‌یژ بکات، وه‌ له‌ کاتی نو‌یژکردن ته‌نها بلی {مُدْهَامَّتَانِ}، ئینجا نه‌ رکوع بکات، وه‌ نه‌ دانیشن له‌ کاتی نو‌یژکردن ته‌نها دوو جار ملی بله‌قینیت، وه‌ شایه‌تومان نه‌خوینیتته‌وه‌، وه‌ له‌ کو‌تای نو‌یژه‌که‌ی له‌ جیاتی تسلیم تریک لی‌بدا‌ت ئەوا نو‌یژه‌که‌ی قبوله‌.

ئایه‌تی ٦٦-٦٩

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده‌ئیت: ئەو دوو باخه‌ دوو کانیایان تیدایه‌ که‌ ئاوه‌که‌یان هه‌لده‌قولیت، ده‌سا ئە‌ی مرو‌ف و جنۆکه‌ به‌ کامه‌ له‌ چاکه‌ کانی خودا‌که‌تان نکۆ‌لی ده‌که‌ن؟ وه‌ میوه‌ و دارخورما و هه‌ناریان تیدایه‌، ده‌سا ئە‌ی مرو‌ف و جنۆکه‌ به‌ کامه‌ له‌ چاکه‌ کانی خودا‌که‌تان نکۆ‌لی ده‌که‌ن؟

ابن الجوزی له زاد المسیر ده‌ئیت:

{نصّاختان}، واته هه ئیده قولین وهك نافوره، وه چوار وتهوت هه یه سه بارهت بهم شته ی که هه ئیده قولین:

یه کهم: مسك و کافور، (ابن مسعود).

دووه م: ئاو، (ابن عباس).

سیههم: خیره بهره کهت، (الحسن).

چواره م: میوه ی جوراو جور، (سعید بن جبیر).

تکبیر الله اکبر، نافوره میوه ی جوراو جور فری ده دات.

ئایه تی ۷۰-۷۴

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ، فَبَائِيَّ آلاءَ رَبِّكَمَا تُكذِّبَانِ، حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ، فَبَائِيَّ
آلاءَ رَبِّكَمَا تُكذِّبَانِ، لَمْ يَظْمِئْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

ده ئیت ئەم دوو باخه ی خواره وه حۆریه ی چاک و قه شه نگیان تیدایه، ده سا ئه ی مروّف و جنۆکه به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده کهن؟
حۆریه کان له ره شماله کان قه تیس کراون (بۆیان نییه بیینه دهره وه)، ده سا ئه ی مروّف و جنۆکه به کامه له چاکه کانی خودا که تان نکۆلی ده کهن؟ که پیشووتر نه له لایه ن مروّفه وه وه نه لا لایه ن جنۆکه نه گایراون.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده ئیت، له ریوایه تیک هاتوو که ده ئیت:

إِنَّ الْحُورَ الْعَيْنَ يَأْخُذُ بَعْضُهُنَّ بِأَيْدِي بَعْضٍ وَيَتَعَنَّنَ بِأَصْوَاتٍ لَمْ تَسْمَعْ الْخَلَائِقُ
بِأَحْسَنَ مِنْهَا وَلَا بِمِثْلِهَا :

نَحْنُ الرَّاغِبَاتِ فَلَا نَسْخَطُ أَبَدًا وَنَحْنُ الْمُقِيمَاتِ فَلَا نَظَعُنُّ أَبَدًا

وَ نَحْنُ الْخَالِدَاتِ فَلَا نَمُوتُ أَبَدًا وَ نَحْنُ النَّاعِمَاتِ فَلَا نَبُوسُ أَبَدًا

وَ نَحْنُ خَيْرَاتٍ حِسَانٍ حَبِيبَاتٍ لِأَزْوَاجِ كِرَامٍ

حۆريه كان دهستی يه كده گرن، وه به دهنگيك گوراني ده لئين كه هه رگيز هيچ كه سيك گوپي له دهنگي له م چه شنه نه بووه وه ده لئين:

ئيمه رازين و هه رگيز توندوتيز نابين، ئيمه نيشته جيين و هه رگيز ون نابين.

وه ئيمه نه مريين و هه رگيز نامرين، وه ئيمه نه مريين هه رگيز مروموج نابين.

ئيمه چاكه كه راني قه شه ننگين خوشه ويستين بو پياوانيكي ريزدار.

ئايه تي ٧٧-٧٥

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ، مُتَّكِنِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ده سا ئه ي مرووف و جنوكه كان به كامه له چاكه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن؟
پشتان داوه ته وه له سه ر سه ريني سه وز و راخه ري ناياب، ده سا ئه ي مرووف
و جنوكه به كامه له چاكه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن؟

الجلالين له تفسير الجلالين ده لئين

{مُتَّكِنِينَ} واته پياوه كان پشتيان داوه {عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ} به سه ر سه ريني سه وز
{وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ} راخه ري ناياب.

ئايه تي ٧٨

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

به به ره كه ته ناوي خودا كه خاوه ن شكو و هه ره به ريزه كه ت.

كو تاي سووره ته كه.

(٤١)

سورهتی الجن (جنۆکه)

١- قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

بلی وه حیم بو هاتوو که له راستیدا چهند نه فه ریک له جنۆکه گوئیان گرت، نه وه بوو گوئیان له راستیدا قورئانیکی سه یرمان بیست.

٢- يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

بو ریکای راست ئاراسته ده کات و ئیمه بروامان پی هیئا، وه هه رگیز به هیچ که سیک شرک به خودا که مان ناکه ین.

٣- وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

وه نه و به رزه با پیره ی خودامانه، نه ژن وه نه کوری به خووه گرتوو.

٤- وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

وه هیچ و پووچه که مان درو بو الله هه لده به ستیت.

٥- وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

وه له راستیدا ئیمه پیمان وابوو که مروف و جنۆکه هه رگیز له سه ر الله قسه ی درو ناکه ن.

٦- وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

وه پیاوانیک له مروف پشتیان ده به ست به پیاوانیک له جنۆکه، سه رکیشیان زیاتر ده کردن.

۷- وَأَنْهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

وه ئهوان پښان و ابوو ههروهك ئيوهش پښان و ابوو كه هه رگيز الله هيچ كه سيك نانيريت .

۸- وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

وه له راستيدا ئيمه دهستمان له ئاسماني دونيا دا، وه بينيمان پر بووه له پاسه واني توندوتول و توبه لهي ئاگر.

۹- وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

وه له راستيدا ئيمه له جييه كي دانيشتن بوخومان داده نيشتين بو گوئگرتن، به لام هه ر كه سيك ئيستا گوئبگريت ئهوا ده بينيت به توبه لهي ئاگر به رپه رچي ده دريته وه.

۱۰- وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

وه له راستيدا ئيمه نازانين، ئايا دهيه ويت خراپه كاري به سه ر ئه وانه بينيت كه له زهويدان، يان خودا كه يان ويستويه تي راسته رپيان نيشان بدات.

۱۱- وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا

وه ئيمه هه مانه ئاكارچاكن وه هه مانه وانويه، وه ريگا و ريبازي جيا جيامان هه بوو.

۱۲- وَأَنَا ظَنْنَا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

وه له راستيدا پيمان و ابووه، ئه وانه ي له زهوين ناتوانن خويان له دهسه لاتي الله به دووربگرن، وه ناتوانن لي رابكه ن.

۱۳- وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

وہ بہ دنیایہ وہ کاتیک گویمان لہ رینماپی بوو باوہرمان پی ہیئا، وہ
 ہر کہسیک پروا بہ خوداکہی بہینیت، ئیتر ناترسیت کہ بہ سووکی
 سہیری بکات، وہ یان ستہمی لیبکات.

۱۴- وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

وہ ئیمہ ہمانہ موسولمانہ وہ ہمانہ لادہرہ، وہ ہر کہسیک ئیسلام
 بووہ ئہوا ئہوانہ ریگای راستیان دوزیوہتہوہ.

۱۵- وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

بہلام لادہرہکان ئہوا بوون بہ دار بو سووتہمہنی دوزہخ.

۱۶- وَأَلَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا

وہ ئہگہر ئہوانہ لہ سہر ریباہہ کہ جیگیر بن ئہوا بہ دنیایہ وہ بہ
 ئاویکی زور تیریان دہکہین.

۱۷- لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

بوئہوہی لہویدا تاقیان بکہینہوہ، وہ ہر کہسیک خوئی لہ یادی
 خوداکہی بہدوور بگریت، ئہوا ئہشکہنجہیہ کی روولہسہری پی
 دہچیڑت.

۱۸- وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

وہ شوینی کرنوشبردن بو اللہن، نہ کہن لہ گہل اللہ ہاوارى کہسیکی تر
 بکہن.

۱۹- وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

وه کاتیک بهندهی الله (محمد) هه‌سایه‌وه نیزای بو الله بکات، خهریک بوو جنوکه کان له سه‌ریدا که له که یان ده کرد.

۲۰- قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

بلی له راستیدا من بانگی خوداکه‌م ده که‌م، وه شرکی به هیچ که سیک پی ناکه‌م.

۲۱- قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

بلی من هیچ ده سه‌لاتیکم نییه تاوه کوزیانم بو تان هه‌بیت، وه رینماییتان بکه‌م.

۲۲- قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

بلی له راستیدا هیچ که سیک جگه له الله په‌ناگه‌م نادات، وه جگه له ئه‌وه که سیکیش نادۆزمه‌وه.

۲۳- إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَن يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

جگه له راگه‌یاندنیک له الله و په‌یامه‌کانی نه‌بیت، وه هه‌ر که سیک سه‌رپیچی الله و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، ئه‌وا به د‌لنیا‌ییه‌وه بو هه‌میشه ئاگری دۆزه‌خی بو ده‌بیت.

۲۴- حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

تاوه کو کاتیک ده‌بینن ئه‌وه‌ی به‌لینیان پیدراوه، ئه‌وسا ده‌زانن که کێ پشتیوانی بیهیژتره و ژماره‌ی که‌متره.

۲۵- قُلْ إِن أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوَعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

بلی نازانم ئه‌وه‌ی به‌لینتان پی ده‌دریت، ئایا نزیکه، وه یان خوداکه‌م بو‌ی درێژ ده‌کاته‌وه.

۲۶- عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا

خۆی زانای نادیاره کانه، وه هیچ کهسیک ئاشنا ناکات به نادیاره کاره کانی.

۲۷- إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

مه گهر بۆ پیغه مبه ریکی که لی رازی بیته، ئه وسا له پیشی و له دواوهی بهرپه رچ دانه وه دهته نیت.

۲۸- لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

بۆ ئه وهی بزانیته که په یامه کانی خودا که یان گه یاندوو، وه دهورهی ئه وهی داوه که لایانه، وه هه موو شتیکی به ژماره هه ژمار کردوو.

شروقه و تبیینی

ئایه تی ۱- ۱۵

له م ۱۵ ئایه ته دا جنۆکه کان قسه ده که ن.

هۆکاری دابه زینی ئه م ئایه تانه له صحیح البخاری و مسند احمد و سنن البیهقی و سنن الترمذی هاتوو که ابن عباس ده ئیت:

پیغه مبه ره له گه ل کۆمه ئیک له یاوه ره کانی بۆ بازاری عوکار به ریکه وتن، له هه مان کاتدا ریگری بۆ شهیتانه کان له ئاسمان هاته ئاراو، که نه توانن هه والی ئاسمانه کان به دهست بهینن، ئه وه بوو تۆپه له ی ئاگر به سه ره شهیتانه کان نیرا، ئینجا شهیتانه کان بۆ لای قه ومه که یان گه رانه وه و لییان پرسین: چیتانه؟ گوتیان ئالۆزی له نیوان ئیمه و فریشته کانی ئاسمان هاته

ئاراه و تۆپەلەي ئاگرينيان تيگرتين، پييان گوتن: ھۆكاري ئەو ئالۆزيەي لە نيوان ئيۋە و ئاسمان دروست بوو، دەبیت شتيك لە زهويدا پروويدابیت، برۆن بە خۆرھەلات و خۆرئاواي زهويدا بگەرپن و سەير بکەن ھۆكار بۆ ئەو ئالۆزيە چي بوو؟ ئەو کۆمەلە شەيتانەي کە بە ئاراستەي تيهامە هاتن، بينيان پيغەمبەر لە ناوچەي نەخلە کە لەسەر رينگاي عوكازە نوپژي بەياني بە ياوەرەکانی دەکات، کاتيک گوپيان لە قورئان خویندەنەو بوو گوتيان سوپند بە اللہ ئەو ھۆكاري ئالۆزي نيوان ئيمە و ئاسمانە، ئەو ھوبو يە کسەر گەرانەو ھوبو لاي قەومە کەيان، و گوتيان:

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ قَامَنَا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

ئەوسا اللہ بۆ پيغەمبەرە کەي دايبەزاند:

قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ، (ئەي محمد بلي چەند نەفەرئیک لە جنۆکە گوپيان لە قورئان بوو).

ابن عباس دەئیت: (وَإِنَّمَا أُوحِيَ إِلَيْهِ قَوْلُ الْجِنِّ) لە راستیدا وتەي جنۆکە کان بۆ پيغەمبەر ھەک ھەحی دابەزی.

ابن الجوزي له زاد المسير دهئیت:

خوینەرانی قورئان لە ۱۲ ھەمزەي "ء" ئەم سوورەتە ناکۆکي و جياوازيان ھەيە کە ئەو وشانەن:

"وَأَنَّهُ تَعَالَى"، "وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ"، "وَأَنَا ظَنَنَّا"، "وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالًا"، "وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا"، "وَأَنَا لَمَسْنَا"، "وَأَنَا كُنَّا"، "وَأَنَا لَا نَدْرِي"، "وَأَنَا مِنَّا"، "وَأَنَا ظَنَنَّا" "أَنْ لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ"، "وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا"، "وَأَنَا مِنَّا"

واتە ھەندیك بە (إِنَّه) بە "كسرة" ھە ھەندیك بە (أَنه) بە "فتحة" خویندوو یە تیانەو ھە.

ثایه تی ۱-۲

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

ئەى محمد بلىٰ وه حيم بۆ هاتوووه كه كۆمه لئيك له جنۆكه گوپيان گرت. ئەوه بوو گوپيان: له راستيدا گوپيان له قورئانيكى سهير بوو، دهتخاته سهير ريگاي راست، وه ئيمه باوهرمان پي هينا، وه ههركيز به هيچ كهسيك شرك به خوداكه مان ناكهين.

{فَامَنَّا بِهِ} باوهرمان پي هينا، واته به قورئان.

{لَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا}، ههركيز شرك به خوداكه مان ناكهين، واته باوهرمان به الله هينا و بوون به يه كتا په رست.

واته بوون به باوهردار و موسلمان.

ابن كثير له تفسير القران العظيم دهئيت:

الله دهئيت و فهрман به پيغه مبه ره كهى ده كات كه به قهومه كهى (كافر و موشريكه كاني مه كه) هه واله كه رابگه يه نيت، كه جنۆكه كان گوپيان له قورئان بوو و باوهرمان پي هينا و برويان پيكر و كرديان به رابهريان.

الطبري له جامع البيان دهئيت:

ئەى محمد بلىٰ، وه حيم بۆ هاتوووه كه چهند نه فهريك له جنۆكه گوپيان لهم قورئانه گرت، وه به قهومه كهيان گوت له راستيدا گوپيان له قورئانيكى سهير بوو، واته رينيشاندهره بۆ ههق و ريگاي راست، وه ئيمه باوهرمان پي هينا و بروامان پي كرد، وه ههركيز به هيچ كهسيك شرك به خوداكه مان ناكهين.

ئايەتى ۳

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

جنۆكە كان بەردەوام دەبن له قسه كردن بۆ قهومە كه يان و دەلێن:
وه اللهى بهرز و بلند باپيرهى خودامانه، وه نه ژنى هه بووه وه نه كور.
چهند تيبينيهك:

يه كه م: جنۆكە كان له ئايەتى ۲ گوتيان: {وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا}، هه رگيز به هيچ
كه سيك شرك به خودا كه مان واته الله ناكهين.

كه چى لهم ئايەته يه كسه ر، "الله" يان كردوو به باپيرهى خودا كه يان.

دووهم: به شى دووهى ئەم ئايەته دەلێت، {مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا}، واته الله
نه ژنى هه بووه وه نه كور.

ئەم برگه يه گوايه، وه لامه به مه سيحيه كان كه بروايان به سيانه كى پيرۆز هه يه.
اللهى عه رهب و ئيسلام و محمد و جنۆكە كان پييان وايه كه مه سيحيه كان
بروايان به بوونى ۳ خودا هه يه: الله و مريه م و عيسا.

ئەوه فه لته يه كى لاهوتى زور گه وره ي اللهى عه رهب و ئيسلامه. وه له چه نده ها
ده قى تر ته ئكيدى له سه ر هه مان هه له كردۆته وه. وه ك ئايەتى ۱۰۱ سووره تى
الانعام كه دەلێت:

أَنِّي يَكُونُ لَهُ وُلْدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً

چۆن ده كريت الله كورپى هه بيت له كاتيكا ژنى نه بووه.

واته ئە گه ر خودا بيه ويت كورپك بۆ خوى بينيته ئاراوه ئەوا ده بيت ژنيكى

هه بيت و سيكى له گه لدا بكات بۆ ئەوه ي كورپكى بيت.

واته اللهى عه رهب و ئيسلام ناتوانييت به كون فيكون كورپك دروست بكات.

هه رچه نده كور له لاهوتى مه سيحى به ماناى كورپك نايه ت كه له ئاكامى زاويزى

دروست بووييت، به لكو به ماناى 'كلمة' واته وته ي خودا يان "كن فيكون"

ديت، ئەو وته يه ي كه هه موو مخلوقاتى پى دروست كردوو وه دروست ده كات.

وه ئايەتى ۷۵ سووره تى المائدة دەلێت:

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ

مه‌سیحی کوری مریه‌م شتیک نییه ته‌نھا پیغهمبه‌ریکه وه‌ک پیغهمبه‌رانی پیش
خوی، وه‌ دایکی ژنیکی راستگویی.

مه‌به‌ستی اللهی عه‌رب و ئیسلام له‌م ده‌قه ئه‌وه‌یه، که نه‌که‌ن بلین مسیح
خودایه‌که و مریه‌م خودایه‌که.

وه‌ ئایه‌تی ۱۱۶ سووره‌تی المائدة ده‌ئیت:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ لِلنَّاسِ آخِذُونَ وَإِنِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ

وه‌ که الله‌ گوتی: ئه‌ی عیسی‌ کوری مه‌ریه‌م، ئایا تو به‌ خه‌کت گوت که خوت
و دایکت وه‌ک دوو خودا جگه‌ له‌ الله‌ به‌خوووه‌ بگرن.

سه‌یرکه‌ن له‌ روانگه‌ی اللهی عه‌رب و ئیسلام سیانه‌کی پیروز واته‌ ۳ خودا: الله‌،
مریه‌م و عیسا.

ئه‌وه‌ پیمان ده‌ئیت که اللهی عه‌رب و ئیسلام له‌ لاهوتی مه‌سیحی

تینه‌گه‌یشتوووه‌. چونکه‌ مه‌سیحیه‌کان بروایان به‌ یه‌ک خودا هه‌یه‌ و بروایان به‌ ۳
خودا نییه‌.

{جَدُّ} له‌ زمانی عه‌رهبی واته‌ باپیره‌.

شروقه‌کاران هه‌موو ریگایه‌کیان گرتوته‌ به‌ر بو ئه‌وه‌ی مانایه‌کی تر به‌م وشه‌یه
بدهن.

الطبری له‌ جامع‌البیان، ئاماژه‌ به‌ وته‌ی چه‌نده‌ها که‌س ده‌کات که هه‌وئیان داوه
له‌ مانای وشه‌ی (جد) لابده‌ن. ئینجا ده‌ئیت:

وه‌ هه‌ندیک، وه‌ک ابو جعفر و مجاهید ده‌ئین: مه‌به‌ست له‌ (جَدُّ) باپیره‌یه، واته
باوکی باوک، وه‌ ده‌ئین ئه‌وه‌ی قسه‌ی جنوکه‌ نه‌زانه‌کان بوو.

وه‌ الطبری باش به‌م فه‌ئته‌ی قورئانه‌ی زانیوووه‌، هه‌روه‌ک ده‌ئیت:

(الجد) له‌ زمانی عه‌رب دوو مانا ده‌به‌خشیت: یه‌ کیکیان باپیره‌ که ده‌کاته‌ باوکی

باوک یان باوکی دایک، وه‌ ناکریت ئه‌م مانایه‌ به‌خشیت چونکه‌ ئه‌م جنوکه‌

گوتووایانه‌ (فَأَمَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا) - باوه‌رمان پی هینا وه‌ شرک به‌ الله‌

ناکه‌ین)، وه‌ هه‌ر که‌سێک بلیت الله‌ کوری هه‌یه‌ یان باپیره‌یه، هه‌چ گومانی

تیدانییه‌ که‌ موشریکه‌.

وه ده لئیت، ده کریت مانایه کی تری هه بیټ: (الجَدّ) به مانای "الحظّ" بهخت بیټ، وهك ده لئین "فلان ذو جدّ فی هذا الأمر" واته فولانه کهس خاوهن جهده لهم بابهته، وه به زمانی فارسی پیی ده گوتریت «البخت» واته بهخت. باشه گریمان (جدّ) واته بهخت.

با ئایهته که دابریژینه وه و له شوینی (جد- باپیره) بهخت دابنئین.

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا

وَأَنَّهُ تَعَالَى حَظُّ رَبِّنَا

واته: له راستیدا اللهی بهرز بهختی خودامانه.

زۆر بی مانایه. وه له راستیدا ههر وشهیه کی تر له شوینی وشهیه "جد" دابنئیت ئهوا ئایهته که بیمانا دهکات. ابن الجوزی ده لئیت، سه بارهت به "تعالی جَدُّ رَبِّنَا" چهوت وتهوت ههیه. من چند نموونهیه که لهم وتانه دینمه وه:

(ابن عباس) قُدْرَةُ رَبِّنَا، واته توانای خودامانه (له راستیدا الله توانای خودامانه) واته دوو خودا ههیه.

(قتادة) عَظْمَةُ رَبِّنَا، واته مهزنی خودامانه (له راستیدا الله مهزنی خودامانه)، واته دوو خودا ههیه.

(السدي) أَمْرُ رَبِّنَا، واته فهрман و بپیاردهری خودامانه. ههم دیسان واته دوو خودا ههیه.

له بهر ئه وه ئه م ئایهته ده لئیت: اللهی بهرز باپیره ی خودامانه. واته دوو خودا ههیه.

جنۆکه کان هه رکه ئیمانیا هیناوه یه کسه ر شریکان کردووه.

ئایهتی ٤

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

ده لئیت:

وه هیچ و پووچه که مان قسه ی تروهاتی له سه ر الله ده کرد.

من پیم وایه که ئه م ئایهته ده بیټ له بنه ره ته وه ئایهتی ژماره ٣ بووبیټ و ئایهتی ژماره ٣ ئایهتی ژماره ٤ بووبیټ. وه بهم شیوهیه ئایهتی ژماره ٣ مانای ته وای

خوی دهبه خشیت. به تایبته تی له م ئایه ته وشه ی (یقول- واته دهیگوت) هاتوو. واته ریزبه ندیه که به م شیویه بیت:

۳- وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

۴- وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

واته:

هیچ و پووچه که مان دروی بو الله هه لده به ست و دهیگوت: له راستیدا اللهی بهرز و بلند باپیره ی خودامانه (نووسراوه به سوور).

ئینجا جنۆکه ئیمانداره که ن له دوا به شی ئایه تی ژماره ۴ وه لامی دهبه نه وه و ده لئین: الله نه ژنی هه بووه وه نه کور (نووسراوه به رهنگی شین).

له ۱۴ سه ده ی رابردوو ملیونه ها زانا له ئیسلامدا هات و رویشته، هه ره موویان کیشه یان له گه ل ئه م برگه یه هه بووه که ده لئیت (الله باپیری خودامانه)، وه ، بو پینه و په رو کردنی ئه م ئایه ته ده یه ها درویان هیئا و کرد، به لام نه یانزانی که ده بیت شوینی ئه م دوو ئایه ته ئالوگور پی بکریت.

سه باره ت به " سَفِيهُنَا " دوو وته وت هه یه:

یه که م: **هیچ و پووچ** واته "هیچ و پووچه که مان دهیگوت الله باپیره ی خودامانه" دووه م: **ئیبلیس** واته "ئیبلیس دهیگوت الله باپیره ی خودامانه"

ئه وه تیروانیی هه ندیک له خه لکی دوورگه ی عه ره ب بووه، وه ک ئایه تی ۱۰۰ سووره تی الانعام ده لئیت:

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ

واته: جنۆکه یان کردوو به هاوبه شی الله، له کاتیکدا الله دروستی کردوون، وه بی هیچ زانیاریه ک کوران و کچانیان بو ی هیئاوه ته ئاراوه.

وه ئایه تی ۵۷ سووره تی النحل ده لئیت:

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ، واته، وه کچان دهبه نه پال الله.

واته الله کچی هه یه که فریشته کانن.

وه ههروه ها ئایه تی ۱۴۹ سووره تی الصافات که ده لئیت:

أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُنُونَ. واته: ئایا کچ بو خودا که تان و کور بوخوتان.

امام الشنقیطی له اضواء البیان ده لئیت:

أَنَّ خُرَاعَةَ، وَكِنَانَةَ كَانُوا يَقُولُونَ: الْمَلَائِكَةُ بَنَاتُ اللَّهِ
 هُوَ زِي خوزاعة و كنانة دهیانگوت: فریشته کان کچانی الله ن.
 وه ئایه تی ۱۵۸ سووره تی الصافات ده ئیت:
 وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا، وَاتَهُ، لَهُ نِيَوَانُ اللَّهِ وَ جَنُوكَهُ كَانُ نَه سَه بِيَان
 (خزمايه تی) بوونی هه يه.

له لبا ب النقول للسيوطي، ريوايه تيك هاتووه كه ده ئيت:
 قال كبار قريش: الملائكة بنات الله فقال لهم أبو بكر الصديق: فمن أمهاتهم؟
 قالوا بنات سراة الجن
 گه وره پياواني قوره يش گوتيان: فریشته کان کچانی الله ن، ئه وه بوو ابوبکر گوتی:
 ئه ی کي دايکیانه؟ گوتيان: کچی گه وره ی جنوکه کان.
 ئه وه به لگانه پیمان ده ئین که ئه م ئایه ته { وَأَنَّ تَعَالَى جَدُّ رَبَّنَا } واته الله باپیره ی
 خودامانه.

ئایه تی ۵

وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
 وه جنوکه ئیمانداره کان به رده وام ده بن و ده ئین: وه له راستیدا ئیمه پیمان و ابوو
 که هه رگیز مروّف و جنوکه درو به سه ر الله وه ناکه ن.
 وه ئه م ئایه ته ش پشتراستی ئه و بو چوونه ی من ده کاته وه که ده بیت شوینی
 ئایه تی ۳ و ۴ بگوردريت، چونکه ئه م ئایه ته ده ئیت، جنوکه ئیمانداره کان
 گوتوویانه: ئیمه هه رگیز پیمان وانه بوو که مروّف و جنوکه درو به سه ر الله وه
 بکه ن. (وهك الله باپیره و ژنی هه يه و کوری هه يه).
 ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئیت:

گوتوویانه { وَأَنَّ كَانْ يَقُولُ سَفِيهُنَا – هيج و پووچه کانمان ده یانگوت }، واته پيش
 ئیسلام بوونیان { عَلَى اللَّهِ شَطَطًا – له سه ر الله درو و ده له سه }، واته قسه ی بی
 بنه ما و پروپوچ و درو، وه له به ر ئه وه گوتوویانه { وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ
 وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا – له راستیدا ئیمه پیمان وانه بوو که مروّف و جنوکه درو
 له سه ر الله بکه ن }، واته پیمان وانه بوو که مروّف و جنوکه مه یلی درویان هه بیت

به سهر الله وه، كه بلين الله زنى ههيه و كورى ههيه، وه كاتيگ گويمان له قورئان بوو زانيامان كه درو ده كه ن.

ئايه تي 6

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا
ده لیت:

وه له راستيدا پياوانيك له مروف په ناگه يان ده برده بهر پياوانيك له جنوكه، وه سه ركيشيان زياد ده كردن.

جواد على له المفصل في تاريخ العرب قبل الاسلام، له به شي تسخير عالم الارواح ده لیت:

برو ابوون به جنوكه كار كرديكي ترسناكي هه بوو له سهر عه قیده ی خه لکی جاهیلی (پيش ئيسلام).

وه ده لیت: بروايان هه بوو كه هه نديك له روچه كان باش و چاكن وه هه نديكيان خراب و پيسن. وه روچه كان به فريشته و جنوكه و شه يتانه كان ده توانن خويان به رجه سته بكن و بو مروف به دياركه ون.

روچه پيس و خراپه كان وهك شه يتانه كان و هه نديك له جنوكه كان، وه روچه باش و چاكه كان وهك فريشته كان و هه نديك له جنوكه كان.

وه پييان وابوو كه شه يتانه كان و جنوكه شه رانگيز و خراپه كان ده توانن زيان و نازار به مروف بگه يه نن و له هه موو ئان و ساتيكددا مروف ده بينن.

ده لیت: پييان وابوو كه سه گي رهش جنوكه ی شه رانگيزه.

وه ده لیت، بهو جنوكانه ی كه له گه ل خه لك ده زيان ده گوت، "عامر" وهك مار، وه به جنوكه هه ره به هيزه كانيان ده گوت عفريت

ده لیت، عه ره به جاهيليه كان پييان وابوو ده كریت جنوكه له گه ل مروف جووت بيت و مندالی بيت، وه هه روه ها پييان وابوو كه جنوكه ده توانیت مروف بكوژیت.

هه روه ها بروايان وابوو كه جنوكه ده توانیت زن و مندال و پياو برفينیت، وه ده كریت جنوكه ئاشقی مروف بيت.

هەر له بهر ئه وه عه ره ب پێیان وابوو که ژنه پادشای سبأ له جنۆکه و مروّف بوو، وه ده لئیت، له روانگه ی خه لکی جاهیلیه وه، شوینی ژیا نی جنۆکه دۆل و زبلدان و شوینی خوشۆرین و پیساییکردن، گۆرستان و که لاهه کان و شوینه تاریکه کان بوو. ده لئیت کاتیک عه ره ب گه شتیان ده کرد و ده گه یشتنه دۆلئیک ئه وا په ناگه یان ده برده بهر گه وره ی جنۆکه کانی ئه و دۆله بو ئه وه ی سه لامهت بن. ده یانگوت

قد استعدنا بعظیم الوادي من شر ما فيه من الأعادي

سویند بئیت په ناگه مان برد بو گه وره ی ئه م دۆله، له شه ری هه ر شتیکی زیانبه خش که تئیدایه.

وه ده لئیت، شاعیره کانیا ن ده چوونه دۆله کان بو ئه وه ی جنۆکه ئیلهامیا ن پێ به خشن. (ته واو).

سه رتاپای ئه م ئه فسانه و خورافه نه له ناو ئیسلامدا ره گ و پیشه یان هه یه. ابن الجوزی له زاد المسیر ده لئیت:

پیاو له سه رده می جاهیلی کاتیک سه فه ری ده کرد و ئیواره ی له بیابان به سه ر ده برد ده یگوت:

أعوذ بِسَيِّدِ هَذَا الْوَادِي مِنْ شَرِّ سَفَهَاءِ قَوْمِهِ

واته: په ناگه ده به مه بهر گه وره ی ئه م دۆله له شه ری هه یج و پووچه کانی قه ومه که ی. ئینجا تاوه کو به یانی ده بووه له دۆله که ده مایه وه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لئیت:

واته، جنۆکه کان وایان ده بینی که چاکه یان به سه ر مروّفه وه هه یه، چونکه مؤفه کان کاتیک له گه شته کانیا ن له چۆله وانیه ک یان دۆلئیک داده به زین په نایان ده برده بهر گه وره که یان بو ئه وه ی هه یج و پووچه کانی جنۆکه کان ئازار و زیانیا ن پێنه گه یه نن. وه دابونه ریتی عه ره ب له سه رده می جاهیلی وابوو که په ناگه یان ده برد بو گه وره ی پیاوی جنۆکه ی شوینه که، ئینجا کاتیک جنۆکه کان بینیا ن که مروّف به هۆی ترسیانه وه زیاتر په نایان بو ده بن، مروّفه کانیا ن زیاتر تووشی گومرایی و بیباوه ری کرد.

امام الماوردی له النکت و العیون ده لئیت، سه بارهت به {فَرَّادُوهُمْ رَهَقًا} هه شت شوّفه بو ماناکه ی هه یه:

یه که م: سه رکیشی

دووهم: گونا

سیههم: ترس

چوارهم: کوفر

پینجه م: نازار

شه شه م: سه ریچی

حه وته م: مه زنی

هه شته م: ده به نگی

به کیفی خۆت دانه یه ک هه لبریره. وه بریار وایه قورئان به زمانیکی عهره بی روون دابه زیبیت.

{ فزادوهم رهقا } سه بارهت به ماناکه ی، ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، دوو وتهوت هه یه:

یه که م: مروّف له گومرایی و سه رکیشی جنۆکه کانیا ن زیاد کرد.

دووهم: جنۆکه کان له گومرایی و سه رکیشی مروّفیا ن زیاد کرد.

وه ئه م ئایه ته ده لیت، { بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ } پیاوانیک له جنۆکه، واته جنۆکه ژن و

پیاویان هه یه. وه ههروهک له سوورهتی الرحمن ده لیت، حۆریه کان پیشوو تر له

لایه ن پیاوانی مروّف و پیاوانی جنۆکه نه گاینراون.

ئایه تی ۷

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

وه جنۆکه کان وهك ئیوهی مروّف پیاوانی و ابوو که الله هه رگیز که سیك وهك

پیغه مبه ر نانی ریت.

(لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا) واته به شیوهیه کی رهها، وه هه رگیز الله پیغه مبه ریک

نانی ریت.

ئه وه چیمان پی ده لیت؟ پیمان ده لیت، که جنۆکه کان ئاگاداری هاتنی ۱۲۴ هه زار

پیغه مبه ر نه بوون. چونکه له زمانی عهره بی (لن) بو " نفی و جزم " به کاردی ت.

واته پیغه مبه رانی پیش محمد، ههروهک په رتووکه ئاسمانیه کانی پیشوو پیمان

ده لیت، پیغه مبه ری جنۆکه نه بوون.

وه ئهم دهقه پيمان دهئيت: كه چيروكي سليمان و جنوکه درويه.
گرنګ محمد دهبيت به پيغهمبهری جنوکه بهر له وهی بيت به پيغهمبهری
مروّف.

ئايه تي ۸-۱۰

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا
وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا
وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا
جنوکه ئيمانداره كان دهئین:

وه له راستيدا ئيمه دهستمان له ئاسمانی دونيادا، وه بينيمان كه پر بووه له
پاسهواني توندوتول و توبه لهی ئاگرين.

وه ئيمه پيشوو له جينشينيك له ئاسمانی دونيا داده نيشتين بو گوښگرتن له
فريشته كان، كه چي ئيستا هر كه سيك بچيت گوښگريت ئه وا ده بينيت به
توبه لهی ئاگر بهرپه رچي ده دري ته وه.

وه له راستيدا ئيمه نازانين له مه دا مه به ست خراپه به بو ئه وانه ی له زه ويدا ده زين
يان خودا كه يان مه به ستیه تي ريگای راستيان نيشان بدات.
چهند تيبينيه ك:

يه كه م: وشه ی {لَمَسْ}، وه ك ابن منظور له لسان العرب دهئيت:
اللَّمْسُ الْمَسُّ بِالْيَدِ، واته ده ستليدان به ده ست.

وه په رتووكي معجم المصطلحات و الالفاظ الفقهية، سه باره ت به وشه ی
(لمس) دهئيت:

ابن دريد گوتوويه تي: ئه سلی وشه ی "اللمس" به دهسته بو ئه وهی بزانيت
شته كه چيه.

الجوهري گوتوويه تي: واته ده ستليدان به ده ست.

وه ئايه تي ۷ سووره تي الانعام دهئيت:

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ

وه ئه گهر په رتووكيكت بو دابه زينين له قرتاسيه، ئينجا ده ستی ليبدن به
دهسته كانيان.

وه ئايه تي ٤٣ سووره تي النساء ده لئيت:

أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً

وه يان دهستان له ژندا و ئاوتان دهستنه كهوت.

واته جنوکه کان دهستیان له ئاسمان داوه. واته ئاسمان ئاسمانیکی فیزیکیه.

وه وشه ی { مَقَاعِدَ }، واته شوینیک که بو دانیشتن بیت، جا چ له سه زهوی بیت

وه یان له سه کورسی یان قه نه فه، هتد.. ئه سلّی وشه که (قعد) واته دانیشتنه.

وهك ئايه تي ١٢١ سووره تي ال عمران ده لئيت:

تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ

شوینت بو ئیمانداران دیاریکرد بو کوشتار.

ئايه تي ٨-٩ پیمان ده لئيت:

یه کهم: جنوکه کان گه یشتونه ته ئاسمانی دنیا و دهستیان لی داوه.

دووهم: له شوینیک له ژیر ئاسمانی دنیا دانیشتوون.

ئهم دوو ئايه ته، جگه له هه موو ئايه ته کانی تر که باس له ئاسمان ده کهن،

به لگه ی کافین که دهیسه لمین له روانگه ی قورئانه وه ئاسمان بنمیچه و

فیزیکیه.

سیههم: جنوکه کان ده لئین بهر له ناردنی محمد وهك پیغه مبهر، هیزی بهرگری

ئاسمانه کان فشۆل و لاواز بوون، چونکه بو خوومان ده چووین لی داده نیشتین و

گویمان له قسه ی فریشته کان ده گرت. رهنگ بیت قسه یان له گه ل یه کیش

کرد بیت و فستق و گوله بهر ژۆه و کیشکه ی کوراشیان به یه که وه خوارد بیت. و

الله اعلم

به لام له گه ل ناردنی محمد، ئه وا الله هیزی ئاسمان پر ده کات له پاسه وانی به هیز

و توندوتۆل، وهك جنوکه کان ده لئین: به لام ئیستا ده بینین که ئاسمانه کان پر

بوون له پاسه وانی توندوتۆل، وه به " شهب " و " ئه ستیره " بومبارانمان ده کهن.

وهك ئايه تي ٦-١٠ سووره تي الصافات ده لئيت:

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ، وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ، لَا يَسْمَعُونَ إِلَى

الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ، دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ، إِلَّا مَنْ خَطِفَ

الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ

ئىمه به دئىيايه وه ئاسمانى دونيامان به جوانى ئەستېره كان رازاندۆته وه، وه بۆ پاراستنى له هه موو شه يتانىكى سه ركيش، هه ركه گوئده گرن له دهستهى بالاي فريشته كان ئەوا له هه موو لايه كه وه بۆمباران ده كرئىن، پاشه كشه ده كه ن و ئازارىكى مسۆگه ر ده درئىن، ته نها ئەوه يان نه بئيت كه چرپه يه ك ده بات، ئەوه شيان تۆپه ئىكى ئاگرينى كونكه ر به شوئىندا ده كه وئيت.

وه هه روه ها ئايه تى ١٦-١٨ سووره تى الحجر ده ئئيت:
 وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ، وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ،
 إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ

وه به دئىيايه وه ئاسمانه كانى دونيامان كر دووه به بورجى ئەستېره كان و رازاندوو مانه ته وه بۆ ته ماشا كه ران، وه بۆ پاراستنى ئاسمان له هه موو شه يتانىكى ترۆكراو، ته نها ئەوه يان نه بئيت كه چرپه يه ك ده فرئىت، ئەوا تۆپه ئىكى ئاگرينى روون به دوايه وه ده كه وئيت.

واته: به گوئره ي ئەم ده قانه ي سووره تى الصافات و الحجر، الله ئەستېره كانى له ئاسمانى دونيا داناوه بۆ دوو مه به ست:
 يه كه م: وه ك هيزى به رگرى ئاسمانى دژ به جنۆكه و شه يتانه كان بۆ رئىگرى كر دنيان له نزيك بوونه وه له ئاسمان و دزىنى چرپه ي فريشته كان.
 دووه م: بۆ رو مانتيك و جوانى.

وه ئايه تى ٩٧ سووره تى الانعام پيمان ده ئئيت، ئەستېره كان كارئىكى تريشيان هه يه:
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
 وه هه ر الله بوو ئەستېره كانى بۆ ئيوه كرد به رئينيشانده ر له تاريكاي وشكاي و ده ريا كان.

واته بۆ ئەوه ي ئاراسته كانتان پي بلئيت.

الطبرى له جامع البيان ده ئئيت:

{ وشُهْبَاءٌ } كۆي "شهاب" ه، وه ئەو ئەستېرانه يه كه شه يتانه كانى پي بۆمباران ده كرئيت.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئئيت:

الله ئاگادار ده کاته وه سه بارهت به جنوکه کاتیک پیغه مبه ره که ی، محمدی نارد و قورئانی بو دابه زاند، وه بو پاراستنی محمد و قورئان، تهوا ئاسمانی پر کرد له پاسه وانی توندوتول، وه له سه رتاپای ئاسمان فریشته کانی بلاو کرده وه و شهیتانه کانی، لهو شوینه ی که پیشوو تیایدا داده نیشن ده رکرد، نه کاشتیک له قورئان بدزن و بیده ن به جادوو گه ره کان (الکهنه)، وه پرسه که له خه لک تیکه ل و پیکه ل بیت، وه کهس نه زانیت که کی راستگوویه، وه ته وه یه کیکه له چاکه و ره حمه ته کانی الله به رامبه ر به بنده کانی، وه بو پاراستنی په رتووکه ئازیزه که ی واته قورئان.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

و «مَقَاعِدَ» شوینه بو دانیشن بو گوینگرتن له هه واله کانی ئاسمان، واته جنوکه سه رکیشه کان ته م کاره یان ده کرد، بو گوینگرتن له فریشته کان بو به ده سه تهینانی هه واله کان، وه ده یانهینا بو جادوو گه ره کان، ته وه بو وه ره که الله پیغه مبه ره که ی نارد ئاسمانه کانی به ته ستیره ی سووتینه ر پاراست.

جنوکه و شهیتانه کان له گری ئاگرن، وه الله به گری ئاگر ده یان سووتینیت. لایه نی که م بتگوتبایه به ئاو یان به دووهم ئوکسیدی کاربون یان ئوکسجینمان لیان ده بری. ئاخر چون ئاگر به ئاگر ده سووتیت. و الله اعلم.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت:

جنوکه کان ده لین، { وَاَنَا لِمَسْنَا السَّمَاءِ - وَهْ نَيْمَهْ دَه سَتَمَانْ لَهْ نَاسْمَانْدَا }، واته هاتین بو ئاسمان { فوجدناها ملئت حرساً شديداً - بینیمان پر بووه له پاسه وانی توندوتول }، وه پاسه وانه کان فریشته ن که ئاسمان ده پاریزن له دزینی چرپه، { وَشُهْبًا }، کوی " شهاب " ه، که ته ستیره ی پرشنگداره { وَاَنَا كُنَّا نَقْعِدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلْسَّمْعِ - وَهْ نَيْمَهْ پِشوو دَادَه نِشْتِیْن بُوْ گُوْیْنِگْرْتِن }، واته گویمانده گرت، به لام ئیستا کاتیک هه ولماندا گوینگرین، له دوا ی ناردنی محمد صلعم، تهوا بو مباران کراین به ته ستیره.

ئینجا جنوکه کان ده لین:

وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

له راستيدا ئيمه نازانين كه ئايا مه بهست له ناردني محمد چييه؟ ئايا ئه نجامداني خراپه كاريه له زهويدا وه يان خوداكه ي (عه رب) دهيه ويت ريگاي هيدا يه تيان نيشان بدات؟

ابن الجوزي له زاد المسير و القرطبي له الجامع لاحكام القران ده ئين:
 {وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ- وَه لَه رَاسْتِيدَا نَازَانِين كَه ئَايَا مَه بَه سْتِي
 خَراپَه كَارِيَه بُو ئَه وَا نَه ي لَه زَهْوِيدَان} بَه نَارْدَنِي مَحْمَد، ئِينْجَا بَرَوَاي پِي نَاكَه ن وَ
 تِيَادَه چَن {أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشْدًا- يَان خُودَاكَه يَان وَيَسْتَوِيَه تِي رِيگَايَان نِي شَان
 بَدَات}، يَان ئِي مَان دَه هِي نِين وَ هِي دَا يَه ت دَه دَرِي ن.

ئايه تي ۱۱

وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا
 جنۆكه ئيمانداره كان ده ئين:

له راستيدا ئيمه ي جنۆكه، تياماندا يه پياوچا كه وه هه مانه وانويه، له پيشوودا
 ئيمه خاوه ن ريباز و ريگاي جياواز بووين.

الطبري له جامع البيان و ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئيت:
 (وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحُونَ)، ئه وانه جنۆكه موسلمانه كانن كه كار ده كه ن به گوئرايه ئي بو
 الله، (وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ)، ده ئيت: وه هه مانه چاك نويه، (كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا)،
 ده ئيت: وه ئيمه ريباز و كوومه ئي جياواز بووين، هه مانه ئيماندار و هه مانه كافره.
 امام الماوردى له النكت و العيون، سه باره ت به (كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا) ده ئيت، ۳
 وتهوت هه يه:

يه كه م: كوومه ئي جياواز

دووهم: ئايي جياواز

سيههم: هه وه سي جياواز

وه له فه رمووده يه كي له صحيح الترمذى (بتحقيق الالبانى)، فه رمووده يه كي
 محمد صلعم هاتووه گوتوويه تي:

وتفترق أمتي على ثلاثٍ وسبعينَ ملةً ، كلهم في النارِ إلا ملةً واحدةً ، قالوا : مَنْ
 هي يا رسولَ الله ؟ قالَ : ما أنا عليهِ وأصحابي

میلله ته کهم دابهش دهبن بو ۷۳ کومه ل، هر هه موویان له دوزه خ دهبن ته نها کومه لیکیان نه بیت. گوتیان نه و کومه له کین نه ییغه مبهری الله؟ گوتی نه وهن که له سهر ریباری خوم و یاوهره کانمن.

پرسیار: هه لبه ته جنوکه موسلمانان کانیش سهر به میلله ته که ی محمدن، ئایا نه وانیش بوون به ۷۳ کومه ل؟

ئایه تی ۱۲

وَأَنَا ظَنَنْتَ أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا
جنوکه ئیمانداره کان ده لئین:

وه له راستیدا ئیمه پیمان وابوو که ناتوانین له دهسه لاتی الله ده ریچین له زه ویدا، وه ناتوانین لی رابکه یین. الطبری له جامع البیان ده لئیت:

وه زانیمان که ئیمه ناتوانین له زهوی له چه په ئوکی الله ده ریچین نه گهر ویستی خراپه مان له گه لدا بکات. وه نه گهر ئیمه ی بویت نه و ناتوانین رابکه یین. القرطبی له الجامع الاحکام القران ده لئیت:

ئیمه له ژیر چه په ئوک و دهسه لاتی الله یین، ناتوانین لی رابکه یین.

ئایه تی ۱۳

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا
ده لئین:

وه ئیمه کاتیک گویمان له قورئان بوو نه و باوهرمان پی هینا، وه هر که سیك باوهر به خودا که ی بهینیت نه و ناترسیت که چاکه کانی کهم بکریته وه وله سهر گونا هه کانیشی سزا بدریت.

الطبری و ابن کثیر و القرطبی ده لئین، سه بارهت به {فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا} ابن عباس گوتوویه تی؛ واته:

با نه ترسیت که پاداشته کانی کهم ببنه وه، وه یان خراپه کانی بو زیاد بکریت.

ئايه تي ۱۴-۱۵

وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا
وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا
جنۆكه كان ده لئین:

وه به دئنيایيه وه ئيمه ی جنۆكه هه مانه موسلمانه، وه هه مانه سته مكاره، وه
ئه وه ی ببیت به موسلمان ئه وا رینگای رزگاری دۆزیوه ته وه.
به لام سته مكاره كان ئه وا ده بن به (داری) سووته مه نی دۆزه خ.
الطبری له جامع البیان ده لئیت:

الله ئاگادارمان ده کاته وه سه باره ت به وته ی نه فه ریک له جنۆكه كان که
گوتوویه تی:

(وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ- وه له راستیدا هه مانه موسلمانه)، ئه وانه ی پابه ند و
ملکه چی الله بوون، (وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ)، ئه وانه ن که سه رکیشن به رامبه ر به
ئیسلام.

(فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا- وه ئه وه ی بوو به موسلمان ئه وا رینگای رزگاری
دۆزیوه ته وه) ده لئیت: ئه وه ی بوو به موسلمان و ملکه چی الله بوو، ئه وانه رینگای
ئاینی راست و ریبازی راستیان دۆزیوه ته وه. به لام ئه وانه ی به رامبه ر به ئیسلام
سه رکیش بوون، ئه وانه ده بنه سووته مه نی دۆزه خ.

پێغه مبه ری ناسکو له و نازدار به شیویه که له خه می ئه و جنۆكه موسلمانانه بووه
که ته نانه ت فیره قورئان خویندنه وه ی کردوون، وه خواردنی بۆیان دابین کردووه.
له صحیح البخاری و مسلم، فه رمووده یه کی محمد صلعم هاتووه گوتوویه تی:

أَتَانِي دَاعِي الْجِنِّ فَذَهَبْتُ مَعَهُ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ،
فَقَالَ لَكُمْ كُلُّ عَظْمٍ ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقَعُ فِي أَيْدِيكُمْ أَوْ فَرَّ مَا يَكُونُ لَحْمًا وَكُلُّ
بَعْرَةٍ عَلَفٌ لِدَوَابِّكُمْ

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا فَإِنَّهُمَا طَعَامٌ إِخْوَانِكُمْ
بانگیشه ری ئسلامی جنۆكه كان هات بۆ لام ئه وه بوو له گه لی رۆیشتم و قورئانم
بۆیان خویندنه وه.

ئینجا ده لئیت:

پیانم گوت: هه موو ئیسقانیك كه ناوی اللهی له سه ر هینراوه و ده كه ویتته ده ستانه وه ئه وا بیخۆن، وه هه موو پیسای و پاشه روویه ك وهك ئالیکی ئازه له كانتان به كار بهینن.

ئینجا ناسكووله و نازدار ئاموژگاری موسلمانانی مروف دهكات و ده ئیت: نه كه ن قونتان له دواي پیساییکردن به ئیسك و پاشه رووی ئازه ل پاك بكه نه وه. چونكه ئه و دوانه خواردنی براكانتان له جنوکه كان.

ئه م فه رمووده یه چه ند خالیك ده خاته روو: یه كه م: جنوکه موسلمانان له كان برای موسلمانانی مروفن.

وهك ئایه تی ۱۰ سووره تی الحجات ده ئیت:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

له راستیدا ئیمانداران برای یه كن.

وه ئایه تی ۲۹ سووره تی الفتح ده ئیت:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

محمد پیغه مبهری الله، وه ئه وانهی له گه ئیدان توندوتیژن به رامبه ر به كافر ه كان و به به زه بین له نیوان خویندا.

وه له صحیح البخاری و مسلم فه رمووده یه کی محمد هاتوه گوتوو یه تی:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى شَيْئًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى.

نموونه ی ئیمانداران له مه چه به ت و ره حم و سوژ، وهك لاشه یه كه ئه گه ر به شیکی نه خووش بوو، هه بوو ئه وا هه موو لاشه كه ناخه ویت و تای ده بیت.

دووهم: جنوکه موسلمانان له كان مروفه موسلمانان له مه لا و پیشنوئیژ و بانگیشه ری ئیسلامیان هه یه، هه ره كه محمدی ناسكووله و نازدار گوتوو یه تی، بانگیشه ری (داعیه) جنوکه هات و چووم قورئانم بویان خوینده وه.

له بهر ئه وه، ده بیت وهك ئیوه ی موسلمان، گروپ و تاقم و مه زه به بی جیاواز بن: وهك شیعه و سونه و اباضیه و مه زه به کانیان.

وه ژن له سه ر كامه مه زه به ماره ده كه ن؟ ئایا ماره به جاشیان هه یه؟

پرسیار ئایا ئەوانیش داعش و بوکو حرام و شباب و الجماعة الاسلامیة، اخوان المسلمین و قاعدة و طالبان و جبهة النصرة و کۆمهلهی دادوهری و بزوتنهوهی ئیسلامیان ههیه؟

سیههم: ئیسک خواردنی برا جنۆکه کانتانه و پیسای و پاشهرۆی ئازهلێش ئەوا ئالیکی ئازهلێه کانیانه. وادیاره ئازهلێشیان ههیه.

چوارهم: له بهر ئەوه پیغه مبهری ناسکۆله و نازدار فهرمانی به موسلمانان کردووه که نه کهن ئیسک و پاشهرۆی ئازهل به کاربهێنن بۆ قوون پاککردنهوه له دواي پیساییکردن.

ههه له بهر ئەوه پیغه مبهر، کۆمی تهنها به ۳ بهرد پاککردۆتهوه له دواي پیساییکردن.

وهك له صحیح مسلم ریوايه تیک هاتووه، که موشريك و کافره کان به سلمان الفارسی دهلین:

قَدْ عَلَّمَكُم نَبِيُّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى الْخِرَاءَةَ قَالَ: فَقَالَ: أَجَلٌ لَقَدْ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ لِغَائِطٍ، أَوْ بَوْلٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ، أَوْ بَعْظِمٍ

پیغه مبهره که تان ئیوهی فیره هه موو شتیک کردووه، ته نانهت چۆنیه تی

گووکردنیش. سه لمان گوتی: به ئی، نه هی لیمان کردووه که به ئاراسته ی قیبله

گوو یان میز نه کهین، وه به دهستی راسته قوونمان پاک نه کهینه وه، وه خۆمان پاکنه کهینه وه به که متر له ۳ بهر وه یان به پاشهرۆی ئازهل و ئیسک.

واته: ههه شتیک بۆ خواردن و خواردنهوهی جنۆکه و مروّف بیت نابیت قوونی

پێ پاک بکریته وه، ههه له بهر ئەوه پیغه مبهر هه رگیز کۆمی به ئاو پاک

نه کردۆته وه، چونکه ئاو به دهقی قورئان و به گویره ی فهرمووده کانی محمد پێ

ده گوتریت: ماء طهور- ئاوێکی پاک.

وه به حوکمی ئەوهی چال و قوالت شوینی ژیا نی جنۆکه یه، ئەوا محمدی ناسکۆله

و نازدار نه هی کردووه که میز له چال و قوالتدا بکریت.

له صحیح ابن خزيمة و سنن ابوداود و سنن النسائی و البدر المنیر لابن الملحن،

فهرمووده یه کی صحیح هاتووه که دهلیت:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يُبَالَ فِي الْجُحْرِ
بِغِهِ مَبْعَرٌ نَهَى كَرْدٌ لَهُ مِيزٌ لَهُ جَالٌ وَقَوْلُهَا بَكْرِيَّتٌ.

له الموسوعة الفقهية هاتووه:

يُكْرَهُ التَّبَوُّلُ فِي ثَقْبٍ أَوْ سَرَبٍ ، وَهَذَا بِاتِّفَاقِ الْمَدَاهِبِ الْأَرْبَعَةِ
كَارِيكِي نَاطِهْ سَهْنَدَهْ كَهْ مِيزْ لَهُ كُونْ وَقَوْلْتْ وَزَيْرَابْ بَكْرِيَّتْ بَهْ هَاوْرَايِي هَهْ رَجْوَارْ
مَهْ زَهْ بَهْ كَهْ.

بُوْجِي نَابِيَّتْ مِيزْ لَهُ قَوْلْتْ وَ جَالْ بَكْرِيَّتْ؟

له المستدرک علی الصحیحین و سنن ابی داود هاتووه، که پرسیار له قتاده
ده کریت، که بُوْجِي پِیْغِهْ مَبْعَرٌ نَهَى کَرْدُووهْ له قَوْلْتْ وَ جَالْ مِيزْ بَكْرِيَّتْ؟ له
وه لامدا قتاده گوتوویه تی:

مَاِنَّهَا مَسَاكِنُ الْجِنِّ

چونکه مالی جنوکه کانه.

وه رهنگ بیټ جنوکه ی موسلمانان تیدا بیټ، وهك قورئان ده لیت موسلمانان
برای یه کن و مه حهب و سۆز و ره حم ده بیټ له نیوانیان هه بیټ. ئایا ده کریت
گو و میز به سهر که سیکدا فری بدهیت که براته و خوشت ده ویت؟
وه ته نانهت ئه گهر ئه و جنوکه نه ی له قَوْلْتْ وَ چاله کان ده ژین کافر بن و
موسلمان نه بن، ئه و خراپتر، چونکه توله ده که نه وه و له کونیک له کونه کانتان
دینه ناو له شتانه وه. ئه وسا ده بیټ بچن بۆ لای مه لایهك روقیه تان بۆ بکات بۆ
ده رپه راندنی جنوکه کافره که.

رهنگ بیټ ئاودهستی مالان هوکاری ئه وه بیټ که زوربه ی موسلمانان جنوکه ی
کافر ده چیتته له شیانه وه.

ابن عثیمین له الشرح الممتع علی زاد المستقنع ده لیت:

أَنَّ سَيِّدَ الْخَزْرَجِ سَعْدَ بْنَ عَبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بَالَ فِي جُحْرٍ بِالشَّامِ، وَمَا إِنْ فَرَّغَ
مِنْ بَوْلِهِ حَتَّى اسْتَلْقَى مِيْتًا، فَسَمِعُوا هَاتِفًا يَهْتَفُ فِي الْمَدِينَةِ يَقُولُ:

نَحْنُ قَتَلْنَا سَيِّدَ الْخَزْرَجِ سَعْدَ بْنَ عَبَادَةَ

وَرَمَيْنَاهُ بِسَهْمَيْهِ فَلَمْ نُحْطِئْ فُؤَادَهُ

گهورهی هۆزی خزرج، سعد بن عبادة رهزای اللهی لیبتیت، له شام له ئاودهست میزی کرد، وه ههرکه له میزکردنه کهی تهواو بوو، یه کسه ر کهوت و مرد، خه لک گوئیان له جنۆکه بوو هاواریان ده کرد و دهیانگوت:

ئیمه گهورهی خه زه ج سعد بن عباده مان کوشت.

دوو تیرمان تی گرت و ریک له دلیماندا.

سه یرکه ن موسلمانان یاوه ریک له یاوه ره کانی محمد، چونکه میزی کردوو له ئاودهست، جنۆکه کان کوشتوو یانه.

ده که واته موسلمانان، ئاودهستی ماله کانتان تیکبدهن و پابه ندی محمدی پیغه مبهرتان بن.

له کوی پیسای بکه ن؟ وه ک محمد و ژنه کانی و یاوه ره کان و ژنه کانیان له دهشت و دهر.

له صحیح البخاری هاتوو، دایکه عائیشه رهزای الله له خوی و له باوکی بیت ده لیت:

فخرجت مع أم مسطح قبل المناصب، وكان متبرزنا ناوچهی مناصع (ناوچهیه کی چۆله وانی بوو) شوینی گووکردنمان بوو. وه ههروهها پیغه مبه ر خوی میزی له چال نه کردوو به لکو له قاپ کردوو یه تی، له صحیح سنن ابوداود و النسائی و ابن حبان، ریوایه تیک هاتوو که ده لیت:

كان للنبي صلى الله عليه وسلم قدح من عيدان تحت سريره يبول فيه بالليل پیغه مبه ر له قاپیک میزی ده کرد و له ژیر قه ره و یله کهی داده نا.

موسلمانان تکایه ئاودهسته کانتان تیکبدهن، ماله کانتان مه که ن به مؤلگه ی جنۆکه کان.

ئایه تی ۱۵ دوا ئایه ته که که جنۆکه کان قسه ده که ن.

ئایه تی ۱۶-۱۷

وَأَلُو اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لِأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا
اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت:

جا ئه گهر له سههر رېبازه كهى ئىسلام جيگير بن ئهوا بارانيكى زوريان به سهردا دهبارينين، بو ئه وهى تاقبيان بكهينه وه، وه ههر كه سيك خوى به دوور بگريت له يادكرنه وهى خودا كهى، ئهوا ئازاريكى روله زيادى پي ده چيژين.

ئايه تي ١٦ پيمان ده ئيت: بارانيكى زور دهبارينين بو ئه وانه ي ريبازى ئىسلام ده گرنه بهر. جا نازانم ئه وه موو نوژه به بارانه له پاى چي؟ له ولاتانى كافر و ناموسلمان كيشه ي وشكه سالى و بارانبارين و كه م ئاوى بوونى نيه، به لام له ولاتانى ئىسلامى ناوه ناوه وشكه ساليه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئيت:

وه ئه گهر جنوكه سهركيشه كان ريبازى ئىسلام بگرنه بهر و له سهري جيگير بن و بهردهوام بن، ئهوا بارانيكى زوريان بو دهبارينين، وه مه بهست له بارانى زور رزقيكى زوره، ههروهك الله له ئايه تي ٦٦ سووره تي المائدة ده ئيت:

{وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ}، واته {ئه گهر جوو و مه سيحيه كان تهورات و ئينجيل و ئه وهى له لايه ن خودا كه يانه وه بويان دابه زيوو جيبه جي بكه ن، ئهوا له سه ره وه يان و له ژير پيكانيان ده خون}، وه وهك ئايه تي ٩٦ سووره تي الاعراف ده ئيت:

{وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ}، واته {وه ئه گهر خه لكي گونده كان باوه ر بين و بترسن، ئهوا ده رگايه كيان له ئاسمان و زهويدا بو ده كهينه وه}.

واته: الله به جنوكه كافره كان ده ئيت، ئه گهر ئيمان بهين ئهوا بارانيكى زورتان بو دهبارينين و رزقيكى زورتان پي ده دهين. واته ئيسقانيكى زور به ئيوه و پاشه پويه كي زور به ئازه له كانتان ده دهين.

الطبري له جامع البيان ده ئيت:

وه ئه گهر سهركيشه كان جيگير بن له سههر رينگاي ههق و راستي ئهوا رزقيان بو زور ده كهين، وه زيانيان له دونيا ئاسان ده كهين، {لِنُقْتِنَهُمْ فِيهِ} بو ئه وهى تاييدا تاقيان بكهينه وه.

وه سه بارهت به {يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعَدًا}، بيروراكان جياوازن سه باره به وشه ي {صَعَدًا} وهك:

یه کهم: سزایه کی توندوتیژ و سهخت.
 دووهم: چیایه که له دۆزه خ که دهبیت به سهریدا سهرکهویت، ههروهک له ئایه تی
 ۱۷ سووره تی المدثر هاتوو: سَأْرَهْقُهُ صَعُوْدًا، واته هیلاک و ماندووی ده کهم به
 سهرکهوتن به سهریدا.
 تیبینییهک: له سهره تای ئایه تی ۱۶ نووسراوه (أَلُو)، ئه وه هه له یه و دهبیت
 بنووسریت (أَنْ لَّو).

ئایه تی ۱۸

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا
 وه مزگه وته کان بو الله، جا نه کهن نیزا بو که سیک بکهن جگه له الله
 الطبری له جامع البیان ده ئیت:
 الله به پیغه مبه ره که ی ده ئیت: بلی وه حیم بو هاتوو که کو مه لیک جنوکه
 گوئیان له قورئان بووه و گوتوو یانه: ئه ی خه لکینه مزگه وته کان بو الله، نه کهن
 بانگیشه بو که سیک بکهن جگه له الله، وه نه کهن شرک له شتیکدا به الله
 بکهن، به لکو پابه ندی یه کتای بن بو الله، وه ته نها الله بپه رستن.
 ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت، قتاده گوتوو یه تی:
 (وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) کاتیک جووه کان و مه سیحیه کان
 ده چوونه که لیساکانیانه وه شرکیان به الله ده کرد، لیره دا الله فه رمان به
 پیغه مبه ره که ی ده کات که ته نها الله بپه رستیت.

وه ابن عباس گوتوو یه تی، کاتیک ئه م ئایه ته دابه زی جگه له مزگه وته که ی که عبه
 (مسجد الحرام) و مزگه وتی ئیلیا (بیت المقدس) مزگه وتیکی تر بوونیان نه بووه.
 له صحیح البخاری فه رمووده یه ک هاتوو، که ابی الذر پرسیار له محمد صلعم
 ده کات، که کام مزگه وت یه کهم مزگه وت بوو که له زه ویدا دروست کرا:
 الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ قَالَ قُلْتُ ثُمَّ أَيُّ قَالَ الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى قُلْتُ كَمْ كَانَ بَيْنَهُمَا قَالَ
 أَرْبَعُونَ سَنَةً

محمد له وه لامدا ده ئیت: یه کهم مزگه وت مزگه وتی که عبه بوو. ابو ذر ده ئیت
 گوتم ئینجا کامه مزگه وت بوو؟ محمد ده ئیت مزگه وتی الاقصی. ده ئیت گوتم
 چه ند سال نیوانیان بوو؟ ده ئیت پیغه مبه ره گوئی چل سال.

مزگهوتی ئەقسا که له قودسه، عبدالملك بن مروان له سالی ۷۳ کۆچی دروستی دهکات واته ۶۳ ساڵ له دواى مردنی محمد. ئومهويه کان کيشه‌ی دهسه‌لاتيان له گه‌ل عبدالله بن الزبير ده‌بیت که خه‌لافه‌تی خوی له حيجاز راده‌گه‌یه‌نیت و دژایه‌تی بنی ئومه‌یه ده‌کات.

عبدالملك بن مروان مزگهوتی ئەقسا له قودس دروست ده‌کات بۆ دوورخستنه‌وه‌ی خه‌لکی شام له حه‌جکردن بۆ مه‌که‌ه. له‌به‌ر ئەوه محمد هه‌له‌ی کردووه.

خۆ ئە‌گه‌ر محمد مه‌به‌ستی هه‌یکه‌لی سلیمان بووبیت، وه ئە‌گه‌ر پێی وابوو بیت که ابراهیم که‌عه‌ی دروست کردووه، ئە‌وا ابراهیم ۱۲۰۰ ساڵ پێش سلیمان بووه، که‌واته هه‌م دیسان محمد هه‌له‌ بووه.

ئایه‌تی ۱۹

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

وه کاتیک به‌نده‌ی الله نوێژی دابه‌ست و نیزای بۆی کرد، خه‌ریک بوو له‌سه‌ریدا گردببنه‌وه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده‌ئیت:

لَمَّا سَمِعُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتْلُوا الْقُرْآنَ كَادُوا يَزْكُبُونَهُ

ابن عباس گوتوووه‌تی: کاتیک جنۆکه‌کان گوێیان له‌ خوێندنه‌وه‌ی قورئانی پێغه‌مبه‌ر بوو خه‌ریک بوو سواری بن.

وه له مسند احمد و مجمع الزوائد للهيثمي و دلائل النبوة لابي نعيم، ريوایه‌تیکی ابن مسعود هاتوووه، که باسی شه‌ویک ده‌کات که له‌ گه‌ل محمد ده‌بیت.

كَانَهُمُ الرُّطُّ، لَيْسَ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ وَلَا أَرَى سَوَاتِيَهُمْ طَوَّالًا قَلِيلٌ لِحْمِهِمْ قَالَ فَاتُّوا فَجَعَلُوا يَزْكُبُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَجَعَلَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ عَلَيْهِمْ

ده‌ئیت: کۆمه‌ئیک پیاوی "زط - ره‌ش" که جلیان له‌به‌ر نه‌بوو و نیوگه‌ئیانم نه‌ده‌بینی و گوشتیکی که‌میان هه‌بوو، هاتن سواری پێغه‌مبه‌ر بوون کاتیک قورئانی ده‌خوێنده‌وه.

وه له الدر لمنثور للسيوطی هاتوووه، که ده‌ئیت ابن مسعود گوتوووه‌تی

فَإِذَا رَجَلُ سُودٌ كَانَتْهُمْ رِجَالُ الرُّطِّ وَكَانُوا كَمَا قَالَ اللهُ تَعَالَى : كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ
لِبَدًّا

ئەو مانای ئەو ئایەتە یە کە دەئیت: خەریک بوو جنۆکە کان لە سەریدا کە ئە کە
بکەن.

الطبری له جامع البيان دهئیت:

سعيد بن جبیر و ابن زید سه بارهت به (كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًّا) واللبد: شتیک
له سەر شتانیکی تر کویتتهوه و کە ئە کە بکات.

ئایهتی ۲۰-۲۱

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

ئە ی محمد بلی، بە لکو من بانگیشە ی خوداکەم دە کەم، وە شرکی پی ناکەم
ئە ی محمد بلی: من بو ئیوه نە زیانیکم هە یە، وە نە ریگی هیدایەت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، سه بارهت به ئایهتی ۲۱ دهئیت: واته
له راستیدا من مروفیکم وهك ئیوه، وە بەنده یە کم له بەنده کانی الله، هیچ شتیک
له هیدایهتتان و به لارید ابردنتان به دهست من نییه، به لکو هەر هه مووی
ده گه ریته وه بو الله.

ئایهتی ۲۲-۲۴

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
أَبَدًا

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

واته:

ئە ی محمد بلی: هیچ کەسیک په ناگەم نادات جگە له الله، وە هیچ کەسیک
جگە له الله پشتیوانم نییه.

من تەنھا په یامه کانی الله راده گه یه نم، وە هەر کەسیک سەرپیچی الله و
پیغه مبه ره کە ی بکات، ئەوا به دنیاییه وه، بو هه میشه ناگری دۆزه خی بو ده بییت.

تاوه کو ئه وه ده بېنين که به ئېنيان پېدراوه – واته کاتيک دۆزه خ ده بېنين- ئه وسا ده زانن که کي پشتيواني لاوازتر و ژماره ي که متر بوو.

ابن کثير سه بارهت به ئايه تي ۲۴ ده ئيت:

کاتيک موشريکه کان له جنوکه و مروّف، روژي قيامهت ده بېنين، ئه وسا ده زانن که کي پشتيوانيه که ي لاوازتره و ژماره که ي که متره، واته ئه وسا ده زانن که ئه وان به هيترن و ژماره يان زياتره يان ئيمانداره يه کتاييه کان؟، واته موشريکه کان به هيچ پشتيوانيان نابيت، وه ژماره ي سه ربازه کاني الله زياتر ده بيت له موشريکه کاني جنوکه و مروّف.

الطبري له جامع البيان ده ئيت:

کاتيک به چاوي خويان نازار و ئه شکه نجه و روژي قيامهت ده بېنين که الله به ئيني پېيانداوه، ئه وسا ده بېنين که سه ربازه کاني الله زياتر يان ئه وان.

ئايه تي ۲۵-۲۷

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مِمَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا
عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا

إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

ئهي محمد بلي: ئه گهر نزيك بيت ئه وه ي به ئينتتان پېده دريت- واته روژي

قيامهت، يان خودا که م روژي قيامهت دريژ ده کاته وه (دووري ده خاته وه)

هه ر خو ي له ناديار-غه يب- ده زانيت، وه که س له نه ئينه کاني ئاگادار ناکات،

مه گهر پيغه مبه ريك نه بيت که خو ي لي رازيه، ئه وسا الله فريشته له پيشيدا و

له دواوهيدا ده چنيت بو به رپه رچ دانه وه (بو پاراستني)

الطبري له جامع البيان ده ئيت:

ئهي محمد، به موشريکه کاني قه ومه که ت بلي: نازانم ئه وه ئه شکه نجه يه و روژي

قيامه ته ي که خودا که م به ئيني پيتان داوه نزيکه، وه يان ماوه که ي

دوورخستوته وه؟

چونکه هه ر خو ي له نادياره کان و غه يب ده زانيت، وه ريگا به هيچ که سيک

نادات که ئاگاداري نه ئينه کاني بيت، مه گهر پيغه مبه ريك نه بيت که الله خو ي لي

رازیه، ئینجا الله فریشتهی پاسبان له پیشی و له دواوهی ئه و پیغه مبهره
داده نیت بو پاراستنی.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده نیت:

الله پیش و پاشی ئه و پیغه مبهره ده ته نیت به فریشته بو پاراستنی بو ئه وهی
شهیتان نه توانیت لی نزیك بیته وه.

وه ده نیت، ابن عباس گوتوویتی: فریشته له پیش و له پاش ده پاریزن له جنوکه
و شهیتانه کان.

چهند خالیك سه بارهت به م ۳ ئایه ته:

یه که م: محمد ده نیت، من غهیب نازانم، که واته هه موو ئه و فهرموودانهی که
هاتوون و گوایه محمد ئاماژهی به داهاتوو کردوو دروون و دروست کراون.

وه ئایه تی ۱۸۸ سووره تی العراف ته ئکید ده کاته وه که محمد له غهیب نازانیت:
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخِي

ده نیت: ئه گهر له نهینیه کانم (غهیب) بزانیایه، ئه و له چاکه کانم زور ده کرد.

(بگه ریوه بو سووره تی الاعراف)

وه ئایه تی ۵۰ سووره تی الانعام، ته ئکید ده کاته وه که محمد له غهیب نازانیت:

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ

ئه هی محمد بلی، پیتان نائیم که گه نجینه کانی الله م لایه و له غهیب ده زانم
دووهم: الله پیغه مبهریک به غهیب ئاشنا ده کات که لی رازییه.

واته: هه ندیک پیغه مبهره هه ن که الله لیان رازی نییه. جا ده بیت الله اکبر چ
جوړه خودایه ک بیت که پیغه مبهرانیک بنیړیت له هه مان کاتدا خووشی لیان رازی
نییه.

ههر به راستی سهیره. که چی ده یان نیړیت بو ئه وهی مروّف ئیمانان پی بینن.

ئه م ئایه ته پیمان ده نیت، که الله له محمد رازی نه بووه، ههر له بهر ئه وهش به
غهیب ئاشنای نه کردوو.

به لام الله له المسیح کوری مریه م رازی بووه، چونکه به اعترافی قورئان، المسیح

له غهیبی زانیوو، وه ک ئایه تی ۴۹ سووره تی ال عمران سه بارهت به المسیح

(عیسا) ده نیت:

وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ

وه پیتان راده گه یه نم که چی ده خوون و چیتان له ماله کانتان کوگاپی کردووه. واته المیسح له غهیی زانیووه، بوچی؟ چونکه الله لیی رازی بووه. محمد غهیی نه زانیووه. بوچی؟ چونکه الله لیی رازی نه بووه.

پرسیار: که واته چون محمد اشرف الانبیاءه؟

سیههم: ئەم ئایه تانه ده لێن، وه ههر پیغه مبه ریک الله لیی رازی بیت ئەوا فریشته ده کات به پاسه وانی له پیش و له دواوهی، بو بهر په رچ دانه وهی شهیتانه کان له جنوکه و مرووف.

الله فریشتهی بو محمد دانه ناوه. وه محمد بهرده وام گیرودهی دهستی شهیتان بووه. (بگه رینه وه بو ئایه تی شهیتانی له سوره تی النجم که شهیتان دهق بو محمد داده به زینیت و محمد واده زانیت جبرایله).

وه شهیتان واز له محمد ناهینیت تاوه کو الله یارمه تی محمد ده دات و ده یکه ن به موسلمان.

وه ئە گهر محمد فریشته له پیش و له دواوهی بیان پاراستبایه ئەوا له شه ری ئوحد بریندار نه ده بوو.

وه ئە گهر فریشته محمدیان بپاراستبایه ئەوا ژنیکی جوو له خه یبه ر ژهر خواردی نه ده کرد.

وه محمد بهرده وام چهنده ها پاسه وانی مرووفی هه بووه. یه کیک له و پاسه وانا نه ابو ایوب الانصاری بووه.

وه ده یه ها به لگه ی تر که له شوینی پیویستی ئەم په رتووکه ئاماژه ی پی ده که یین.

ئایه تی ۲۸

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا
اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ئایه ته ده لیت:

وه پاسه وان له پیش و له دواوهی ئەو پیغه مبه ر داده نینین بو ئەوهی بزانی که په یامه کانی خودا که ی گه یاندووه، وه ده وره ی ئەوهی داوه که ده یکه ن، وه الله هه موو شتیکی به ژماره هه ژمار کردووه.

ئەم دەقە تەئكىد دەكاتەووە كە كارىك لە كارەكانى فریشتە پارێزەرەكان ئەووەیە كە پێغەمبەرە كە پەيامى خوداكەى دەگەیهنیت. ئایەتى ٦٧ المائدة دەئیت، محمد پەيامى خوداكەى نەگەیاندوووە، هەئبەتە، چونكە فریشتەى پارێزەرى نەبوووە، ئایەتە كە دەئیت:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

ئەى پێغەمبەر، ئەووە رابگەیهنە كە لە لایەن خوداكەتەووە بۆت دابەزیوووە، وە ئەگەر ئەم كارە نەكەیت ئەوا پەيامى خوداكەت نەگەیاندوووە، وە مەترسە اللە لە خەلك دەتپاریزیت.

واتە پەيامىك لە خوداكەى محمد بۆ محمد هاتوووە، بەلام محمد لە ترسى خەلك نەوێراوە رابگەیهنیت. بۆ لە ترسى خەلك؟ چونكە فریشتەى پارێزەرى نەبوووە. بۆ نەیبوووە؟ چونكە اللە لى پارزى نەبوووە.

ئینجا گالته جارێكى ئەم دەقە ئەووەیە، اللە دەئیت فریشتەى پارێزەرمان داناووە لە پێش و پاشى پێغەمبەر، بۆ ئەووەى بزانی كە ئەو پەيامانە دەگەیهنیت كە اللە بۆ دادەبەزینیت. واتە اللە نازانیت

(لیعلم) واتە بۆ ئەووەى بزانییت. كەواتە اللە نازانیت.

موفەسیرهكان هەموو هەولێکیان داووە بۆ پینه کردنى وشەى (لیعلم)، وەك ابن الجوزى لە زاد المسیر دەئیت، پێنج وتەوت هەیه:

یه كەم: (لیعلم)، واتە بۆ ئەووەى محمد بزانییت كە جبرائیل پەيامە كەى پى گەیاندوووە.

واتە ئایەتە كە بەم شیووەیهى لى دیت: بۆ ئەووەى محمد بزانییت كە جبرائیل پەيامە كانی خوداكەى راگەیاندوووە.

كێشه كە گەرەتر دەبیت: واتە جبرائیل فریشتەیه كى "امین" نەبوووە لە گەیاندى پەيامى خوداكەى.

دووهم: (لیعلم)، بۆ ئەووەى محمد بزانییت كە پێغەمبەرانی پێش خۆى پەيامە كەیان گەیاندوووە.

هەمان كێشه دیتە ئاراووە.

سَيِّهَم: بۆ ئه وهی نكۆلی كه ران له پیغه مبه رایه تی بزانی که پیغه مبه ر په یامه که ی گه یاندوو ه.

چوارهم: بۆ ئه وهی الله بزانی ت، بۆ ئه وهی پاداشتی بداته وه.
پینجه م: بۆ ئه وهی پیغه مبه ر بزانی ت که نیردراوی الله (واته جبرایل) هاتوو ه بۆ لای.

دهقه که زۆر رۆشنه و ده لیت:

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ

بۆ ئه وهی الله بزانی ت که په یامه کانی خودا که یان را گه یاندوو ه.
ئیسلام له سه ر بنه مای درۆ و کوشتن و نیکاح بنیات نراوه و هه ر له سه ر بنه مای درۆ و هه ره شه و کوشتن و نیکاح تا ئیستا به رده وام بووه.
وه درۆ کردن له پیناو خودایه کی وه همی و محمد و ئیسلام نه ک هه ر حه رام نییه، به لکو درۆ که ر و درۆزان پاداشتیش به درۆ کردن وه رده گریت.

کۆتای سوورته که.

(۴۲)

سوره‌تی یس (یاسین)

۱- یس

سویند به یاسین.

۲- وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

وه سویند به قورئانی ژیرمه‌ند.

۳- إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

به راستی تو له نیردراوه کانیت.

۴- عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

له سه‌ر ریگای راستیت.

۵- تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

العزیز الرحیم دایبه‌زاندووه.

۶- لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

بو ئاگادارکردنه‌وهی خه‌لکانیک که باوکانیان ئاگادارنه‌کرآونه‌ته‌وه له‌به‌ر ئه‌وه

ئه‌وانه بیئاگابوون.

۷- لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

به‌ئینه‌که‌ی به‌سه‌ر زوربه‌یان دیته‌دی، چونکه ئه‌وانه برآوا ناهینن.

۸- إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

له راستیدا ئیمه کو‌توبه‌ندمان کردوته ملیانه‌وه که تاوه‌کو چه‌ناگه‌یان هاتووه،

له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وانه سه‌ریان به‌رزراگیراوه.

۹- وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

وه له پیشیان به‌به‌ستیک و له دواوه‌یان به‌به‌ستیکمان داناوه، په‌رده‌مان

هیناوه به‌سه‌ریاندا، له‌به‌ر ئه‌وه نابینن.

۱۰- وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وه بؤيان وهك يه كه نه گهر ئاگاداريان بكه يته وه يان نه كه يته وه نه وا باوهر
ناهيئن.

۱۱- اِنَّمَا تُنذِرُ مَنْ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ
له راستيدا نه وه يان بيدارده كر يته وه كه پياده ي زيكرده كات و به نه يني له
الرحمان ده ترسيٽ، جا مزده به وه يان بده به لي بورده ي و پاداشتيكي ناياب.
۱۲- اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ
مُّبِينٍ

له راستيدا هر ئيمه مردوو زيندوو ده كه ينه وه و نه وانه ي پيشكه شيان
كردوو و به جيان هيشتوو ده نووسين، وه هه موو شتيك له تو ماريكي رووندا
هه ژمار ده كه ين.

۱۳- وَاصْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
وه نمونه ي خه لكي گونده يان بو بينه وه كه نيردراوانيان بو هات.
۱۴- إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ
كه دوو دانه نيردراومان بؤيان نارد، نه وه بوو نكوئيان لبيان كرد، ئينجا
يه كسه ر به سيه هم دانه پشتيوانيمان له دوو دانه كه كرد، گوتيان ئيمه بو ئيوه
نيردراوين.

۱۵- قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ
گوتيان ئيوه شتيك نين جگه له وه ي وهك ئيمه مروفن، وه الرحمان له هيچ
شتيكي دانه به زاندوو، له راستيدا ئيوه ته نها درؤ ده كه ن.

۱۶- قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لِنَا أَلْفَ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ وَإِن تَبَخَّرْتُمَا فَاصْرَبْ أَلَيْسَ لَكَ بِالْأَشْيَاءِ حَقِيرًا
گوتيان خودا كه مان ده زانيت كه ئيمه به راستي بو ئيوه نيردراوين.

۱۷- وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

وه هيچمان له سه ر نيبه ته نها ئاگادار كرده وه يه كي رووني ئيوه نه بيت.
۱۸- قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ
گوتيان ئيمه به ئيوه تووشي شوم ده بين، وه نه گهر كو تايي پي نه هيئن، سوئند
بيت به ردبارانتان بكه ين و سوئند بيت له ئيمه وه نه شكه نجه يه كي نازار به خشتان
پي بگات.

۱۹- قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

گوئیان شوم له گه ل خوتاندايه، ئايا ته گهر (الله تان) به يادتان بهيئريته وه (شومه)؟ له راستيدا ئيوه خه لکانيكي له خوده رچوون.

۲۰- وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

وه له وپه ر شاره كه پياويك به گورجي دههات، گوټي: ئه ي قهومه كه م شوين نيردراوه كان بكهون.

۲۱- اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

شوين ئه وه بكهون كه داواي كريتان لي ناكات، وه ئه وانه خويان ريئماييكراون.

۲۲- وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

جا بوچي ئه وه نه په رستم كه مني به ديهيئاوه، وه ههر بو ئه وه ده گه رينه وه.

۲۳- اتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ

ئايا جگه له ئه وه خوداوه ند به خومه وه بگرم، ته گهر الرحمان بيه وئيت زيانيكم به سه ردا بهيئيت، شه فاعه تي ئه وانه هيچ سووديكي نابيت و ناتوانن رزگارم بكه ن.

۲۴- إِيَّايَ إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُّبِينٍ

ده كه واته له راستيدا من له گومرايه كي رووندام.

۲۵- إِيَّايَ آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ

له راستيدا من باوه ريم هيئا، جا ئيوه گوي بگرن.

۲۶- قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

پي گوټرا: برو به هه شته وه، گوټي: خوژگه قهومه كه م بيانزانيايه.

۲۷- بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

به وه ي خودا كه م لييبووريم، وه مني كرده يه كيك له ريژداره كان.

۲۸- وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

وه له دواي ئه وه، هيچ سه ربازيكمان له ئاسمان بو قهومه كه ي دانه به زاند، وه

ههر شتيك كه پيشوو دامانده به زاند.

۲۹- إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

جا جگه له گهرمیهك هیچی تر نه بوو، ئینجا یه کسه ر دامرکانه وه و مردن.
 ۳۰- يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 ئاخ له دهست بهنده کانم، پیغه مبه ر نییه بو یان نه یه ت که گالته یان پی
 نه کرد بیت.

۳۱- أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ
 ئه ی نابین که چهنده ها نه وه مان له پیش ئه وان قهرکرد، وه ئه وان ه بو لیان
 ناگه ری نه وه.

۳۲- وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ
 وه هه ر هه موو کو مه ئیک لای ئیمه ئاماده ده کری ن.
 ۳۳- وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ
 وه نیشان هیه ک بو یان، زهوی مرد بوو، بو وژان دمانه وه، ئینجا دانه و ئیله مان لی
 ده رکرد که لیه وه ده خو ن.

۳۴- وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ
 وه تیایدا باختمان له دارخورما و میو هینایه ئاراهه، وه کانیاوه کانمان تیادا
 ته قانده وه.

۳۵- لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
 بو ئه وه ی له به روو بوومه که ی و ئه وه ی دهسته کانیا ن دروستی کردو وه
 بخو ن، ده سا هیشتا سو پاسگوزار نابن؟
 ۳۶- سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا
 يَعْلَمُونَ

شکو مه نده ئه وه ی هه موو ئه و جووتانه ی دروست کردو وه که له زه ویدا
 ده روین، وه له خودی خو یان، وه له وان ه ی که لی بیئاگان.
 ۳۷- وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلَمُونَ
 وه نیشان هیه ک بو یان شه وه، که روژی لی داده مالین، ئینجا یه کسه ر بو یان
 تاریک ده بیت.

۳۸- وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وه خور بؤ شوینی جیگیربوونی ده‌روات، وه ئه‌وه بریاری (الله) ی ده‌سه‌لاتدار زانایه.

۳۹- وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَا مِنْ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

وه مانگ قوناغمان بؤی دیاری کردوووه تاوه‌کو وهک لقیکی که‌وانه‌بی وشکی دارخورما ده‌گه‌ریته‌وه.

۴۰- لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

نابیت که خور فریای مانگ بکه‌ویت، وه نابیت شه‌و پیش روژ بکه‌ویت، وه هر هه‌موویان له ئاسمانیک مه‌له ده‌که‌ن.

۴۱- وَإِيَّاهُ لَّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ

وه نیشانه‌یک بویان؛ له راستیدا ئیمه وه‌چه کانیا‌نمان له که‌شتیه کی بارکراو هه‌لگرت.

۴۲- وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

وه شتی ها‌وچه‌شنی که‌شتیه که‌مان بویان دروستکرد که سواری ده‌بن.

۴۳- وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ

وه ئه‌گه‌ر ئاره‌زوو بکه‌ین ئه‌وا نوقمیان ده‌که‌ین، نه فریاد‌ره‌سیان ده‌بیت وه نه‌ر‌زگار ده‌کرین.

۴۴- إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

ته‌ن‌ها وه‌ک ره‌حمه‌تیک له ئیمه‌وه نه‌بیت، وه خو‌شیکردن بؤ ماوه‌یه‌ک.

۴۵- وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وه کاتیک پیان ده‌گوتریت، له‌وه‌ی له‌پ‌شته‌نه و له‌وه‌ی له‌دواتانه خو‌تان بپاریزن، به‌شکو ره‌حمتان پ‌ ده‌کریت.

۴۶- وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وه هیچ نیشانه‌یه‌ک نییه له نیشانه‌کانی خودا‌که‌یان کاتیک بویان دیت، پ‌شتی لی نه‌که‌ن.

۴۷- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ

مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

وه كاتيك پيان ده گوتريت، لهو بژئويهى الله پيداون ببه خشن، نه وانهى
كفرن به وانهى كه باورپان هيناوه ده لپن، ئايا خوراك به وانه بدهين كه نه گهر
الله بيويستايه خوراكي پيان ده دا؟ له راستيدا ئيوه له گومراييه كى روندان.

٤٨- وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وه ده لپن كهى ته م به لپنه يه، نه گهر هاتوو راستگون.

٤٩- مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

چاوه رپي هيچ ناكهن ته نها يه كه گرمه نه بيت، ده يانگريت كاتيك مشتومر

ده كه ن.

٥٠- فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

نه وسا ناتوانن نه راسپارده بكن، وه نه بو لاي خانه واده كانيان بگه رپنه وه.

٥١- وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

وه له كه ره ناكه فوكرا، نه وسا يه كسه ر له گوره كانيان وه بو لاي خودا كه يان

به شله ژاوى ده روون.

٥٢- قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

گوتيان نهى هاوار له خومان كى ئيمه ي له گوره كانمان زيندوو كردو ته وه،

نه وه (نهو روژه يه) كه الرحمان به لپنى دابوو وه نيردراوه كانيان راستيان كرد.

٥٣- إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

ته نها يه كه گرمه يه، ئينجا هر هر موويان لاي ئيمه ناماده ده كرپن.

٥٤- فَالْيَوْمَ لَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ئينجا له م روژه دا هيچ خوديك به هيچ شتتاك سته مى لى ناكريت، وه ته نها

به وه پاداشت ده كرپنه وه كه ده يانكردن.

٥٥- إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ

وه پياوانى به ههشت لهو روژه دا به خوشيه وه سه رقالن.

٥٦- هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِوُونَ

خويان و هاوسه ره كانيان له سيبه ردا له سه ر قه نه فه پاليان داوه ته وه.

٥٧- لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ

تيايدا بويان ميوه، وه هر شتتاك داواى بكن هه يه.

۵۸- سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ

له خودای میهره بان سلاویکیان بو دیت.

۵۹- وَامْتَارُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

وه له م روزه دا خوتان دهرخن ئه ی تاوانباران.

۶۰- أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ئهی په یمانم لیتان وهرنه گرت ئهی نه وه کانی ئاده م که شهیتان نه په رستن؟

ئهو بو ئیوه دوژمنیکی ئاشکرایه.

۶۱- وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وه من په رستن، ئه وه ریگی راستمه.

۶۲- وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

وه نه وه یه کی زوری له ئیوه گومرا کرد، ئهی بوچی درکتان نه ده کرد؟

۶۳- هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

ئهو ده دوزه خه که یه که به لیتان پیدرابوو.

۶۴- اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

ئیمرو بیخه نه ناویه وه به هوئی ئه وه ی کوفرتان پی ده کرد.

۶۵- الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ

ئیمرو مور دهنین به سهر ده میاندا، وه ده سته کانیان قسه مان بو ده که ن و

قاچه کانیان شایه تیمان بو دهن سه باره ت به وه ی به ده ستیان ده هینا.

۶۶- وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ

جا خو ئه گهر بمانه ویت چاوه کانیان ده سپینه وه، ئه وسا که له ریگا که

پیشبرکی ده که ن، چون ده توان بینن؟

۶۷- وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

وه ئه گهر ئاره زوو بکه ین له شوینی خو یان ره قیان ده که ینه وه، ئه وسا نه توانن

نه بینه پیش و نه بچنه دواوه.

۶۸- وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

وه ههر که سیک که ته مه نی زوری پی ده دهن، ئه وا نابودی ده که ین.

٦٩- وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ

وه ئيمه محمدمان فيره شيعر نه كردووه، وه بويشي نيه، له راستيدا ئه وه
تهنها يادهينانه وه يهك و قورثانيكي روونه.

٧٠- لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

بو ئاگادار كردنه وهى ئه وانهى زيندوون، وه بو هاتنه دى وته كه به سه ر
كافره كان.

٧١- أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

ئهى نه يانبينيووه كه ئيمه له راستيدا به كارى دهسته كانمان مه رومالاتمان
بويان دروست كردووه، وه ئه وان بوون به خاوه نيان.

٧٢- وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

وه بويان دهسته مؤمان كردوون، سواري هه نديكيان ده بن و له هه نديكيان
ده خون.

٧٣- وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

وه ليسان سوود ده بين و ده خونته وه، ده سا هيشتا سوپاسمان ناكه ن؟

٧٤- وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

وه جگه له الله، خودا وه ند به خوتانه وه ده گرن به شكو سهريان بخه ن؟

٧٥- لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ

وه ناتوانن سهريان بخه ن، وه خويان بويان بوون به سه ربازيكي ئاماده باش.

٧٦- فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

وته كانيان دلته نگت نه كا، له راستيدا ئيمه ده زانين كه چى ده شارنه وه و چى
ئاشكرا ده كه ن.

٧٧- أَوْلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

ئهرى ئه وه مرووف نابينيت كه له راستيدا ئيمه له توواويك دروستمان كردووه،
كه چى ئيستا ليمان بووه به دوورثمنيكي ئاشكرا.

٧٨- وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

وه نموونه مان بو دينيته وه له كاتيكا دروست كردنى خوئى له بير كردووه و

گوئي: كى ئه م ئيسقانه زيندوو ده كاته وه له كاتيكا بوون به خوئى؟

۷۹- قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

بلی ئه وه یان زیندووی ده کاته وه که یه کهم جار دروستی کردووه، وه خوئی له هه موو دروستکردنیک شاره زایه.

۸۰- الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ

ئه وهی که له درهختی سهوز ئاگری بو تان هیناوه ته ئاراهه، که ئیوه له ئه و ئاگر هه لده گیرسین.

۸۱- أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

ئایا ئه وهی ئاسمانه کان و زهوی دروستکردووه، توانایی نییه که وهک نمووهی ئه وان دروستکاته وه؟ به لی وه هه ر خوئی له دروستکردندا شاره زایه.

۸۲- إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

هه لبه ته هه ر کاتیک شتیکی بو بیته پیش و بیهویت بیکات ئه وای پی ده لیت ببه وه یه کسه ر ده بیت.

۸۳- فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

ده شکومه نده ئه وهی شانشین هه موو شتیکی به دهسته، وه بو ئه و ده گه ریینه وه.

شروقه و تبیینی

ئایه تی ۱-۵

یس، وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ، إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ، عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

اللهی عه ره ب و ئیسلام له ئایه تی ۱-۲ سویند ده خوات به: یاسین و قورئانی ژیرمه ند.

له وه لامی ئه و دوو سوینده ی ده لیت:

به دنیاییه وه ئه ی محمد تو له نیردراوه کانیت و له سه ر ریگای راستیت.

ئینجا ده لیت: دابه زیندراوه له لایه ن اللهی العزیز الرحیم.

له گه لئو هوش اللهی عه رهب و ئیسلام سویند به (یس) ده خوات، به لام یاوه ره کان و تابعین و شروقه کاران، سه بارهت به مانا که ی ناکوکن. ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، سه بارهت به مانای (یس) پینج وتهوت هه یه: یه که م: ابن عباس، الحسن، وسعید بن جبیر، وعکرمة، ومقاتل گوتوو یانه "یس" واته ئه ی مروّف به زمانی حه به شی. دووهم: ابن عباس گوتوو یه تی "یس" ناویکه له ناوه کانی الله، وه الله سویندی پی خوار دووه.

سیههم: ابن الحنفیه، والضحاك گوتوو یانه ناویکه له ناوه کانی پیغه مبه ر واته مه بهستی الله له "یس"، واته ئه ی محمد. چواره م: الحسن گوتوو یه تی "یس" واته ئه ی پایو. پینجه م: قتاده گوتوو یه تی "یس" ناویکه له ناوه کانی قورئان. پوخته: واته "یس" ناوی الله و ناوی محمده و ناوی قورئانه. من یم وایه اللهی عه رهب و ئیسلام سویند به ئیلیاس "ئیلیا" ده خوات. ئه گهر بگه ریینه وه بو په رتووکی پیروزی جووه کان ده بینین "إلیا" که عه رهب به "إلیاس" ناوی ده بن، پیغه مبه ریکی مه زنی بنی ئیسرائیل بووه و خاوه ن چهنده ها موعجیزه بووه.

وه ههروه ها له په رتووکی ملاخی، که دوا په رتووکی پیروزی جووه کان هاتوو، ده لیت:

به رله وه ی روژی گه وره و ترسناکی یه زدان بیت، من ئه لیاسی پیغه مبه رتان بو ده نیرم.

وه له په رتووکی پیروز- په یمانی نوئ هاتوو که یوحنا معمدان (که قورئان به ناوی یحیا کوری زه که ریا ناوی ده بات) که یوحنا به روح و هیزی ئیلیاس پیش المسیح (عیسا) هاتوو.

وه له ۳ ئایه تی قورئاندا ئاماژه به "إلیاس" کراوه:

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ، (ئایه تی ۱۲۳ سووره تی الصافات).

وه به دئنیاییه وه ئیلیاس له نیردراوه کان بوو.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ، (ئایه تی ۸۵ سووره تی الانعام).

وه زه كهريان و يحيا و عيسا و ئيلياس، ههر هه موويان له پياوچا كه كان بوون.
 ئايه تي ۱۳۰ سووره تي الصافات ده ئيت:

سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ

سلاو له خوداي ياسين

(إل) واته خودا، (ياسين) واته (يس) واته (ئيلياس).

وه "إلياس" واته خودا كه ميه هوهيه، وه به گوپره ي پرتووكي پيروزي جووه كان و
 زماني عيبري "اليا" يان "الياس" واته خودا كه ميه هوهيه.

وه له شروقه ي سووره ته كان پيشوو، گوتمان وشه ي "قورئان" وشه يه كي سرياني
 ئاراميه كه له "قريانه" واته "خويندنه وه ي ده قي پيروز" وه رگراوه.

واته الله ي عه رب و ئيسلام ده ئيت:

سوئند به ئيلياس و سوئند به خويندنه وه ي ده قي پيروزي ژيرمه ند.

ئينجا له ئايه تي ۳-۴ ده ئيت:

ئهي محمد، ههر به راستي تو له نيردراوه كانيت و له سهر ريگاي راستيت.

ئينجا له ئايه تي ۵ ده ئيت:

ئهم ده قانه (قورئان) دابه زينيكه له الله العزيز الرحيم.

الطبري له جامع البيان سه باره ت به شروقه ي ئايه تي ۵ ده ئيت:

ئهي محمد، تو يه كيكيت له نيردراواني خوداي به ده سه لات بو تو له سه ندن له
 كافره كان، وه ره حمه ت كردن به كه سانيك كه توبه ده كه ن و له كوفره كه يان و
 خراپه كاريه كه يان په شيمان ده بنه وه.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده ئيت:

" العزيز ": واته تو له سينه ره له كه سانيك كه ناكوكن به فه رمانه كان " الرحيم ".

واته به ره حمه ته به رامبه ر به كه سانيك كه ملكه چي ده بن.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئيت:

(تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ) واته ئهم ريگا و ريباز و ئاينه كه من هيناومه له لايه ن

خوداي عه زيزه وه دابه زيووه به ره حمه ته بو به نده باوه رداره كان.

ئايەتى ۶

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ
ئەم قورئانە دابەزىندراوہ بۆ ئاگادارکردنەوہى خەلکانىك كە پيشوو باوكانيان
ئاگادار نە كراونەتەوہ، لەبەر ئەوہ خوڤيان بىئاگان.
واتە: قورئان بۆ عەرەبە.

البغوى له معالم التنزيل دەئيت:
لَمْ يُنذِرْ آبَاؤُهُمْ، لِأَنَّ قُرَيْشًا لَمْ يَأْتِهِمْ نَبِيُّ قَبْلِ مُحَمَّدٍ
باوكانيان ئاگادار نە كراونەتەوہ، چونكە قورەيش پيش محمد پىغەمبەريان بۆ
نەهاتبوو.

ابن كثير له تفسير القران العظيم دەئيت:
(لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ) يَعْنِي بِهِمُ الْعَرَبَ، فَإِنَّهُ مَا أَتَاهُمْ مِنْ
نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِهِ

واتە عەرەب، چونكە پيشوو تر نىردراويان بۆ نەهاتبوو.
وہ زۆر دەق لە قورئاندا تەئكىد دەكەنەوہ كە قورئان و محمد تەنھا بۆ عەرەبن.
رەنگ بىت كەسىك بلىت، ئەى ئايەتى ۱۵۸ سوورەتى الاعراف ناليت:
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
ئەى محمد بلى، ئەى خەلکينە لە راستیدا من پىغەمبەرى اللہم بۆ ئيوە گشتتان.
مەبەست لەم دەقە ئەوہىە كە محمد تەنھا بۆ قورەيش نەنىردراوہ بەلكو بۆ
هەموو ھۆز و خىل و تىرەکانى عەرەب نىردراوہ.
چونكە قورئان پيمان دەئيت كە پىغەمبەرانى عەرەبى زمان وەك صالح و ھود و
شەيب، تەنھا بۆ ھۆزەکانيان نىردرابوون.

صالح بۆ ھۆزى ثمود نىردرابوو، ھود بۆ ھۆزى عاد نىردرابوو، شەيب بۆ
ناوچەى مدين نىردرابوو. بەلام محمد تەنھا بۆ قورەيش نەنىردراوہ بەلكو بۆ
ھەموو تىرە و ھۆز و خىلەکانى عەرەب نىردراوہ.
پرسيارىكى لوجىكى:

ئەم دەقە دەئيت، (مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ- باوكانيان ئاگادار نە كرابوونەوہ) ئەى عيسا
پىغەمبەر نەبوو بۆ ھەموو مروفايەتى؟ كەواتە چۆن ئاگادار نە كرابوونەوہ. وە ئەو

کاتهی محمد خوی وهک پیغهمبه ریک راگه یاند، له دوورگهی عهره بی وه به تایبه تی ناوچهی نجران، سه رتاپایان مه سیحی بوون. جا شروقه کاران نازانن به چ پینه و په روویه ک خویان له م فه لته یه ی قورئان رزگار بکه ن. ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، سه بارهت به {مَا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ} دوو وتهوت هه یه:

یه که م: (ما) نه فییه واته باوکانیان ئاگادار نه کرابوونه وه. دووهم: (ما) واته **(کَمَا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ)** ههروهک چوون باوکیانیان ئاگادار کرابوونه وه.

به لام ئه گهر دهقه که به ته واوی بخوینیتته وه ئه وا ده لیت: **لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ** واته: ئه م قورئانه دابه زیووه بو ئاگادار کردنه وه ی خه لکانیک که باوکانیان ئاگادار نه کرابوونه وه ، **له بهر ئه وه خویان بیئاگان.**

واته: ئه وانهی سه رده می محمد له عهره به کان لومه نا کرین که بتپه رستیان کردووه، چونکه باوکان و باپیرانیان سه بارهت به یه کتایی له پیشوودا ئاگادار نه کرابوونه وه، چونکه پیغهمبه ریان بو نه هاتبوو.

وه ئایه تی ۱۵۶ سووره تی الانعام ده لیت: **أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَي طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ** ئه ی عهره ب ئیتر نه که ن بلین که پیش ئیمه په رتووک بو دوو تایفه (جوو و مه سیحی) دابه زیووه، وه ئیمه بیئاگا بووین له خویندنه وه ی ئه و دوو په رتووکه. وه ئه وه ده یسه لمینیت که عهره ب پیان وابووه، ده بیت پیغهمبه ریک له خویان بو یان دابه زیت، وه په رتووکیک عهره بیان بو دابه زیت. وه ههروه ها ئه م دهقه {لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ} ده یسه لمینیت که قورئان و ئیسلام بو خه لکانیک نییه که پیشوو پیغهمبه ر و نیردراویان بو هاتووه، بو نموونه وهک جوو و مه سیحی. چونکه ده لیت، ئه م قورئانه بو ئاگادار کردنه وه ی خه لکانیکه که پیشووتر باوکانیان ئاگادار نه کراونه ته وه.

ئايه تي ۷

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
اللهى عه رهب و ئيسلام ده ئيت:

له گه ل ئه وهش قورئانيكى عه ره بيمان بو عه رهب دابه زاند و پيغه مبه ريكي
عه ره بمان بو يان نارد، به لام وته كه ي من به سهر زوربه يان هاته دى چونكه
زوربه ي عه رهب باوه ر ناهين و له سهر شركى خو يان به رده وام ده بن.

{لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ - وته كه م به هه ق هاته دى} ماناى چييه؟

الله سويندى خواردوه كه ده بيت دوزه خ له جنوكه و مروف پر بكات، وهك له
ئايه تي ۱۳ سووره تي السجدة هاتوه ده ئيت:

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

ئه گه ر ويستان له سهر بو ايه ئه وا هه موو كه سيكمان هيدا يه ت ده دا، به لام
ده بيت وته كه م بيته دى، سويند بيت، ده بيت دوزه خ له گشت جنوكه و مروف
پر بكه م.

وه هه لبه ته عه رهب باوه ريان به محمد نه هينا، ته نها به زهر و تيغى شمشير
نه بيت، وه كاتيك محمد مرد، ئه وا زوربه ي زورى خيل و هوزه كاني دوورگه ي
عه رهب له ئيسلام هه لگه رانه وه.

الطبري له جامع البيان ده ئيت: {لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ}
الله ده ئيت: سزاي دوزه خ پيوست ده كات له سهر زوربه يان چونكه الله له دا يكي
په رتوو كه كان- تابلوي پاريزراو- نووسيو يه تي كه زوربه يان بروا به الله ناهين و
بروا به پيغه مبه ره كه ي ناكه ن.

جا هه ر موسلمانيك بليت له سهر ده مي محمد زوربه ي عه رهب ئيمان يان هينا،
ئه وا ئه م ده قه ي قورئان به درو ده خاته وه.

{فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} واته زوربه ي عه رهب ئيمان ناهين.

ئايه تي ۸

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ
ئينجا الله ي عه رهب و ئيسلام ده ئيت:

له راستیدا ئیمه کۆتوبه ندمان کردۆته ملیانهوه، وه ئەم کۆتوبه نده تاوه کو چه ناگه یان هاتوو، له بهر ئەوه سهریان بهرز بۆتهوه.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده ئین:

{إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا- ئیمه کۆتوبه ندمان کردۆته ملیانهوه}، وه دهسته کان به ملهوه کۆتوبه ند کران، {فَهِيَ}، واته دهسته کان {إِلَى الْأَذْقَانِ- بۆ چه ناگه کان}، دهسته کانیا بۆ چه ناگه یان هاتوو، {فَهُمْ مُقَمَّحُونَ}، له بهر ئەوه سهریان بهرز بۆتهوه و ناتوان دایه زین.

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئین، ابن عباس گوتوو یه تی:

{إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقَمَّحُونَ}، ئەم ئایه ته وهك ئەو ئایه ته وایه كه الله گوتوو یه تی {وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنُقِكَ- نه كه یه تی دهسته كه ت کۆتوبه ند بکریت به ملتهوه}، واته دهسته کانیا ب به ملیانهوه به ستراره ته وه و کۆتوبه ند کراوه.

ئایه تی ۹

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت:

وه له پیش و له دواوهی ئەوانه ی باوهر ناھین به ره به ستمان داناوه و دامانپۆشیون له بهر ئەوه نابین.

سهیری ئەم هونه ربازیه و خه یاله سهیروسه مه ره یه ی اللهی عه ره ب بکه ن: یه که م: ده ستیانی به و کۆتوبه نده وه کردوو که به ملیانه وه یه بۆ ئەوه ی نه توان ملیان بجوو ئین.

دووهم: به ره به ستیکی له دواوه و پیشه وه یان داناوه.

سپههم: ئینجا به شتیک دایپۆشیون بۆ ئەوه ی نه بین.

ئینجا وهك له ئایه تی ۳۰-۳۲ سووره تی الحاقه هاتوو، فه رمان به فریشته کانی ده کات و ده ئیت:

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ، ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ، ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ،
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

بیبهن ئینجا له دۆزه خ بیسووتینن، ئینجا سکه زنجیریکی ۷۰ باسکی تیپرن، چونکه بروای به الله مهزن نه دههینا. سه بارهت به تیپرینی سکه زنجیره ۷۰ باسکیه که، شروقه کاران ناکۆکن که ئایا له کۆمی دهبرن و له لووتی دیتته دهرهوه؟ یان له کۆمی دهبرن و له دهمی دیتته دهرهوه؟ وه یان له لووتی دهبرن و له کۆمی دیتته دهرهوه؟ وه یان له دهمی دهبرن و له کۆمی دیتته دهرهوه؟

ئایهتی ۱۰

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
ئینجا اللهی عه رهب و ئیسلام به محمد ده لیت:
ئهوانه ی که باوهر ناهینن و به ربه ستم له پیش و له دواوه یان داناوه و دامپۆشیون بو ئه وهی رینگای ههق نه بینن، ئه ی محمد ئه گهر ئهوانه ئاگادار که یته وه وه یان ئاگادار نه که یته وه وهک یهک وایه، چونکه باوهر ناهینن.
الطبری له جامع البیان ده لیت:

وه وهک یهک وایه ئه ی محمد، بو ئهوانه ی که وته ی الله یان به سه ردا هاتوته دی، واته ئه گهر ئاگاداریان که یته وه وه یان ئاگاداریان نه که یته وه، ئهوا باوهر ناهینن، چونکه الله بهم شیوهیه بریاری له سه ریان داوه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

{ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ } واته الله موری گومر ابوونی له سه ریان داوه، له بهر ئه وه ئاگادار کردنه وه سوودی بو یان نابیت و کاریان لی ناکات.

سه یری ئه م گالته جاریه:

الله بریاری داوه که باوهر نه هینن، به لام چونکه باوهرتان نه هیناوه ئهوا سزا دهرین. ئه وه پی ده گوتریت حوکی قهره قوش.

ثایه تی ۱۱

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذُّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ
به لکو له راستیدا نهوانه ئاگادار ده کرینه وه که شوینکه وه تهی قورئانن و به نهیئی
له الرحمان (الله) ده ترسن، جا تو ئه ی محمد مزده ی له گوناوه خو شبوون و
پاداشتیکی نایاب به م که سانه بده

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت:

{إِنَّمَا تُنذِرُ}، واته نهو که سه سوود ده بینیت له ئاگادار کردنه وه ی تو ئه ی محمد،
که {مَنِ اتَّبَعَ الذُّكْرَ} شوینکه وه تهی قورئانه و کاری پی ده کات.
الطبری له جامع البیان ده لیت:

{إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذُّكْرَ}، الله ده لیت ئه ی محمد، که سانیک سوود له
ئاگادار کردنه وه که ت وهرده گرن که باوه رپان به قورئان هیناوه و پیاده ی نهو
حوکمانه ی الله ده که ن که تیایدا هاتووه {وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ}، وه له الله ده ترسیت
کاتیک خه لک نایبین، واته وه ک دوورووپیکی نییه که گالته به ئاینی الله ده کات
کاتیک به ته نهییه، وه له بهر چاوی خه لک وانیشان ده دات که باوه رداره، وه وه ک
موشریکیکی نییه که الله مؤری له دلی داوه.
{فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ}، وه ئه ی محمد مزده به و که سه بده که پیاده ی قورئان ده کات و
به نهیئی له الله ده ترسیت، که الله له گوناوه کانی ده بووریت.
{وَأَجْرٍ كَرِيمٍ}، وه پاداشتی نایابی که الله له به هشت پیی ده دات.
هه ر به راستی لوجیکیکی سهیره:

ده لیت: ئاگادار کردنه وه سه باره ت به روژی قیامه ت و دوزه خ ته نها بو که سانیکه
که بروایان به قورئان هیناوه.

ئای لهو لوجیکه سهیره. وه که ئه وه ی ماموستایه ک بلیت قوتابخانه ته نها بو
که سانیکه که خوینه وارن و نه خوینه وار له قوتابخانه وهرناگرین.

ثایه تی ۱۲

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ
ده لیت:

له راستیدا هەر ئیمهین که مردوو زیندوو ده کهینه وه و ئه و کارانه ی کردوو یانه کاتیک له ژياندا بوون و ئه وانه ی له دوا ی مه رگیان جییان هیشتوو ده نووسین، وه هه موو شتیک هه ژمار ده کهین له تو ماریکی روون.

اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ئایه ته ئامازه به ۳ خال ده کات: یه که م: که هه ر خو ی مردوو زیندوو ده کاته وه.

دووهم: هه موو ئه و کار و کرده وانه ی که مرو ف کاتیک له ژياندا ده یکت، وه کارکرد و کاریگه ری کاره کانی له دوا ی مردنی، الله تو ماریان ده کات و ده یان نووسی. (هه لبه ته له ریگی فریشته کانی رقیب و عتید).

سیههم: وه هه موو کار و کرده وه کانی به بچووک و گه وره هه ژماره و تو مار کردوو. الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، سه باره ت به {وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ} ده لێن، واته الله هه موو شتیک لای خو ی له دایکی په رتووکان واته له تابلوی پارێزراو تو مار کردوو.

من پیم وایه مه به ست له {وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ} تو ماری فریشته کانه که کار و کرده وه ی مرو فه کان ده نووسین، وه ک له ئایه تی ۱۳ سووره تی الاسراء هاتوو ده لیت:

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا

وه هه موو مرو فیکمان پابه ندی نوشتیه ک کردوو که به ملیه وه یه تی، وه له روژی قیامه ت نووسینه که ده رده هینین و ده یکه ینه وه.

وه ک ئایه تی ۴۹ سووره تی الکهف ده لیت:

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا

وه کاتیک په رتووکه که یان داده نریت، ده بینیت که تاوانباره کان نیگه رانن به وه ی که تیایدایه و ده لێن خو مان روو، ئه م په رتووکه چییه؟ خو نه بچووکیک و نه گه وره یه کی تیپه ر نه کردوو به لکو هه مووی هه ژمار کردوو.

که واته {وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ}، مه به ستی په رتوکوی کار و کرده وه ی مرو فه کانه که فریشته کانی عتید و رقیب ده نووسن.

ئايه تي ۱۳-۲۹

باسی چيروکی گونديک-شاريک ده کات که ئه و پيغه مبهريان بو ده نيرديت. له سهره تا دوو پيغه مبهر به يه که وه ده نيردرين ئينجا سيهه م دانه شيان ده نيرديت بو پالپشتي و پشتيواني دوو دانه که ی تر.

ئايه تي ۱۳-۱۹

وَاصْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ
 قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ
 قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَعَلَّكُمْ لِمُرْسَلُونَ
 وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ
 قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
 واته:

ئهی محمد، نموونه یه کیان بو بینه وه: نموونه ی خه لکی گونده که که په یامبه رانیان بو هات.

له سهره تا دوو په یامبه رمان بو یان نارد، ئه وه بوو خه لکی گونده که نکولیان لیان کرد. ئیمه ش په یامبه ری سیهه ممان نارد بو پشتیواني کردن له دوو په یامبه ره که، ئینجا هه رسیک په یامبه ره که به خه لکی گونده که یان گوت: ئیمه بو ئیوه نیردراوین.

خه لکی گونده که گوتیان: ئیوه ته نها مروقیکن وه ک ئیمه، وه الرحمان (الله) هیچ شتیکی دانه به زاندووه، له راستیدا ئیوه ته نها درو ده که ن. په یامبه ره کان گوتیان: خودا که مان ده زانیت که ئیمه به راستی بو ئیوه نیردراوین، وه ئیمه هیچ شتیکیمان له سهر نییه ته نها په یامیکی روون نه بیت بو ئیوه. خه لکی گونده که گوتیان: ئیمه به هوی ئیوه وه تووشی شووم و نه گبه تی بووین، وه ئه گهر واز نه هینن ئه و سویند بیت به ردبارانتان بکه یین و سویند بیت له ئیمه وه ئازاریکی سه ختتان پی بگات.

په يامنيړه كان گوتيان: شووم و نه گبه تي له گه ل خوتاندايه. ئايا به هو ي ئه وه ي
ياده وه ي كراون؟ له راستيدا ئيوه خه لكاننيكي سه ره روڼ.
القرطبي له الجامع لاحاكم القران ده لئيت:
به وته ي هه موو شوو فقه كاران ئه م گونده ئه نتاكيا بووه.
وه شوو فقه كاران هاوران كه ئه و په يامنيړانه له لايه ن المسيح (عيسا) نيړدراون.
به لام ناكوكي هه يه سه باره ت به ناوه كانيان. ابن الجوزي سه باره ت به ناوي دوو
په يامنيړه كه ي به كه م ده لئيت، ۳ وته وت هه يه:
يه كه م: ناويان صادق و صدوق بووه.
دووه م: ناويان يوحنا و پولس بووه.
سيهه م: تومان و پولس بووه.
وه هاوران كه سيهه م دانه يان ناوي شمعون بووه.

٢٠-٢٥ ئايه تي

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهِتَدُونَ
وَمَا لِي لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
يُنْقِذُونِ
إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ
چيروكه كه به رده وام ده بيت و ده لئيت:

وه پياويك له ئه وپه ري شاره كه وه به گورجيه وه هات، به خه لكي گونده كه ي
گوت: ئه ي قه ومه كه م شوينكه وته ي په يامنيړه كان بن، شوينكه وته ي ئه و كه سه
بن كه داواي كريتان لي ناكات، وه ئه و په يامنيړانه خويان هيدايه ت كراون، جا من
بوچي ئه و نه په رستم كه مني هيناوته ئاراهه، وه (له داواي مهرگ) بو لاي
ئهو (الله) ده گه رينه وه. ئايا جگه له ئه و خوداوه ند به خوومه وه بگرم، له كاتيكد
ئه گهر الرحمان (الله) بيه وئيت زياننيكم پي بگه يه نييت، ئه و خوداوه ندانه (بت) نه

دهتوانن تکام (له لای الله) بۆ بکهن، وه نه دهتوانن (له ئهشکهنجه) پزگارم بکهن. (ئه گهر وابکهن) ده که واته من له گومراییه کی رووندام. ئینجا ئهم پیاوه به په یامنیږه کان ده لیت: له راستیدا من باوه ږم هینا به خوداکه تان.

تیبینییه ک:

ئایه تی ۱۳ ده لیت، {أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ}، واته گوندیک. به لام ئایه تی ۲۰ ده لیت، {وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ}، واته شار. ئیستا ئه و ۳ په یامنیږه بۆ گوندیک یان بۆ شاریک نیردرابوون؟

ئایه تی ۲۶-۲۷

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ
ده لیت:

به و پیاوه گوترا برۆ به هه شته وه، (پیاو چاکه که) گوتی خۆزگه قه و مه که م ده یانزانی، که خوداکه م له گونا هه کانم خوش بووه و منی کردووه له پزداره کان دیاره له گه ل ئیمان هینانی، ئه و پیاو چاکه یه کسه ر ده کوژریت یان ده مریت، ئینجا ده چیتته به هه شته وه.

موفه سیره کان هاوران که ئه و پیاوه ناوی حبیب النجار (حه بیی دارتاش) بووه. الالوسی البغدادی له تفسیر الروح المعانی ده لیت:

وَالظَّاهِرُ أَنَّ الْأَمْرَ إِذْنُ لَهُ بِدُخُولِ الْجَنَّةِ حَقِيقَةً، وَفِي ذَلِكَ إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّ الرَّجُلَ قَدْ فَارَقَ الدُّنْيَا

وه له ئایه ته که روونه که به راستی مؤله تی پیدراوه بچیتته به هه شته وه، وه له م ئایه ته ئاماژه هه یه که ئه و پیاوه مردووه و دونیای جیهیشتووه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و الوسی البغدادی له تفسیر الروح المعانی ده لیت:

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ بَعْدَ أَنْ قَالَ مَا قَالَ قَتْلُوهُ بِوَطْءِ الْأَرْجْلِ حَتَّى خَرَجَ قَصْبُهُ مِنْ دُبُرِهِ وَالْقِي فِي بَطْنٍ؛ وَهِيَ الرَّسُّ، ابْنُ مَسْعُودٍ كَوْتُووِيه تِي: دَوَايِ تَهْ وَهِي تَهْ مِ پیاوه

قسه کانی کرد، به پی خه لک که و تنه سه ری و کوشتیان تاوه کو قامیشیان له قوونی دهرهینا، ئینجا فرییان دایه بیریکه که پیی ده گوتریت بیری "رهس".

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

وَالظَّاهِرُ مِنَ الْآيَةِ أَنَّهُ لَمَّا قُتِلَ قَيْلَ لَهُ ادْخُلِ الْجَنَّةَ . قَالَ قَتَادَةُ : ادْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَهُوَ فِيهَا حَيٌّ يُرْزَقُ ، أَرَادَ قَوْلُهُ تَعَالَى : وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

وه له ئایه ته که روونه که کاتیک (حبیب النجار) کوژرا، پیی گوترا برۆ به هه شته وه، وه قتاده گوتوو یه تی: الله بردوو یه تیه به هه شته وه و تیایدا زیندوو وه و ده خوات وهك الله ده لیت:

پیتان وانه بیت ئه وانه ی ده کوژرین له پیناو الله مردوون، به لکو لای خودا که یان رزقیان پی ده دریت.

القرطبی له الجامع الاحکام القران، چیرۆکی ئه و ۳ په یامنیڤه له گه ل خه لکی ئه نتاکیا ده گپرتته وه و ده لیت:

عیسا دوو په یامنیڤی بو خه لکی ئه نتاکیا نارد، ئه م دوو په یامنیڤه تووشی پیاویکی شوانکاره هاتن که ناوی حبیب النجار بوو، گوتیان ئیمه په یامنیڤی الله یین و داوایان لیکرد که باوهر به الله بهینیت، حبیب داوای موعجیزه ی لیبیان کرد، گوتیان ئیمه نه خووش شیفا ده دهین، حبیب کورپکی هه بوو که شیت بوو یان نه خووش بوو و له ناو جیگا که وتبوو، ئه وه بوو ئه م دوو په یامنیڤه ده ستیان له کوره که یدا، و یه کسه ر به مؤله تی الله چاکیان کرده وه ، حبیب یه کسه ر باوهری هینا.

حبیب ئه و پیاوه بوو که به گورجی له وپه ری شاره که وه هات، ئه م دوو په یامبه ره له ئه نتاکیا نه خووشیکی زوریان شیفا دا و چاک کرده وه، پادشای شاره که که بت په رست بوو، به دوای دوو په یامنیڤه که ی نارد، کاتیک هاتن گوتیان ئیمه په یامنیڤی عیساین، پادشاکه گوتی به لگه تان چیه؟ گوتیان نه خووش شیفا ده دهین و چاکی ده که ینه وه. دوو په یامنیڤه که داوایان له پادشا کرد که واز له بت په رستی بهینیت و باوهر به الله بهینیت. پادشا هه ردووکیانی به ند کرد، وه ۱۰۰

جهلدى له ههر دانه يه كيان دا. هه وائه كه به عيسا گه يشته وه، ئه وه بوو عيسا په يامنيږى سيهه مى بو ئه نتاكيا نارد كه ناوى شمعون بوو. وه ده لئيت، پادشا داواى له شمعون كرد مندائيك زيندوو بكا ته وه كه كهوت روژ بوو مردبوو، ئه وه بوو شمعون زيندووى كرده وه، له ئاكامدا پادشا و خه لكانيكى زور باوهر دههين و ده لئين: شايه تي دهدهم كه هيچ خودايه ك نيه ته نها الله نه بيت، وه عيسا روحي الله و وته كه يه تي.

ئايه تي ۲۸-۲۹

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ
إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

ده لئيت: داواى (حبیب النجار) له ئاسمان هيچ سهربازيك و ههر شتيك كه پيشوو دامانده به زاند بو سهر قهومه كهى، داماننه به زاند.

ته نها يه ك گرمه نه بيت كه به هوويه وه خاموش و مردار بوونه وه.

ابن الجوزى له زاد المسير ده لئيت:

كاتيك كوشتيان، الله به په له ئازارى به سهرباندا باراند، وه ئه وه مه به ستى الله يه

كه ده لئيت، {وما أنزلنا على قومه- وه به سهر قهومه كهى داماننه به زاند}، واته

قهومى حبیب النجار {مِنْ بَعْدِهِ- له داواى ئه و}، واته له داواى كوشتى {مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ- سهربازانيك له ئاسمان}، واته فريشته. واته مانا كهى: له داواى ئه و

هيچ په يامنيږيكمان بويان نه نارد، وه هيچ په ياميكمان بويان دانه به زاندن.

{إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً} شروفه كاران ده لئين: جبرائيل هه ردوولاي

چوارچيوه ي ده رگاي شاره كهى گرت و يه ك هاواري كرد، ههر هه موويان

خاموش بوون و مردار بوونه وه.

پرسياريكى لوجيكى:

په يامنيږان له لايه ن خوداوه ده نيږدريڼ، به لام ئه م چنده ئايه ته پيمان ده لئين كه

المسيح (عيسا) ئه و په يامنيږانه ي ناردووه. كه واته ده بيت المسيح كي بيت؟

وه لامه كهى بو موسلماننه كان جيده هيلم.

ئايه تي ۳۰

اللهى عه رهب و ئىسلام له م ئايه ته ئاخ و حه سره تيك هه لده كيشيت و ده لئيت:

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

ئاخ و حه سره ت له ده ست به نده كانم، هيچ پيغه مبهريك نه بووه كه بويان بچيت، مه گهر گالته يان پي نه كرد بيت.

جوانه، الله ناله و ئاخ و حه سره ت هه لده كيشيت.

ئاخ و حه سره ت نيشانه ي په شيمانيه. رهنگ بيت الله ئه م ئاخ و ناله و

حه سره ته ي هه لكيشا بيت به هو ي ئه وه په شيمان بوته وه له دروست كردني

مرو ف. واته گوتوويه تي: ئاخ چيم كرد به ده ستى خوم، ئه و تروها تانه م بو

دروست كرد، بزانه پيغه مبه ر نه ما گالته ي پي نه كه ن.

هه موو شرو فه كاره كان ئه و پهر هه و لي خو يان داوه، بو ئه وه ي ئه م ده قه له مه تن

و ماناي خو ي ده ربكيشن.

ابن الجوزي له زاد المسير ده لئيت:

{يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ}، الفراء، گوتوويه تي: مانا كه ي: وا ي له م په شيمانيه له

به نده كانم. الزجاج گوتوويه تي: "الحَسْرَةُ" حه سره ت ئه وه يه كاتيك مرو ف كار يكي

كردو وه كه ئه و پهر لي په شيمانه تا وه كو دلي پر ده بيت له ئاخ و ناله. وه

سه باره ت به وه ي كه كييه حه سره تي كيشا وه له م ئايه ته دوو وته وت هه يه:

يه كه م: به نده كان حه سره ت له خودي خو يان ده كه ن.

وه هه روه ها ده لئيت، به نده كان حه سره ت له پيغه مبه ره كان ده كه ن.

دووهم: فريشته كانن حه سره ت هه لده كيشن بو به نده كان.

پرسيار: ئايا قورئان وته ي فريشته كانه تا وه كو ماناي ئايه ته كه بيت به حه سره ت

و ئاخى فريشته كان بو به نده كان؟

دواتر بو چي به نده كان حه سره ت ده كه ن، ئه وه نييه ئايه ته كه ده لئيت، گالته به

پيغه مبه ره كان ده كه ن.

وه ابن كثير له تفسير القران العظيم، درويه كي بي به لگه ده كات و ده لئيت:

وَفِي بَعْضِ الْقِرَاءَةِ {يَا حَسْرَةً الْعِبَادِ عَلَى أَنْفُسِهِا}.

وه له هه نديك خو يندنه وه كاني قورئاندا ئه م ئايه ته به م شيويه هاتووه:

ئاخ و حەسرەتی بەندەکانم بەسەر خودی خویمان.
 ابن کثیر، بۆ پینەکردنی ئەم دەقە درۆیەکی بێ بەلگە دەکات، بەلام بیری لەو
 نەکردۆتەووە ئەم قسەییە دەیسەلمینیت کە قورئان دەستکاری کراوە.
 وه القرطبي له الجامع لاحكام القران دەئیت:
 وَفِي حَرْفِ أُبَيٍّ { يَا حَسْرَةَ الْعِبَادِ }.
 وه ابي بن كعب دهخویندەووە { ئاخ و حەسرەتی بەندەکانم }، واتە بەندەکان ئاخ و
 نالە دەکەن.

ئایەتی ۳۱

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ
 ئەى نەیانبینوووە کە چەند لە نەووەکانمان قەرکرد، وە ئەوانەى قەرمان کردن بۆ
 لایان ناگەرینەووە.
 سەیری ئەم لۆجیکە هیچ و پووچەى اللەى عەرەب و ئیسلام بکەن، دەئیت:
 ئەى خەلکی دوورگەى عەرەب ئەى نابین چەند لە نەووەکانی پیش ئیوهمان قەر
 کرد؟ وهك عاد و ثمود و قهومی نوح و لوط، هتد، وه ئەوانەى قەرمان کردن
 زیندوونابنەووە بۆ ئەوەى بۆلاتان بگەرینەووە.
 ئەگەر کەسێک کافر بێت و بروای بە زیندووبوونەووە نەبێت، هەلبەتە دەزانیت
 کاتیک کەسێک مرد ناگەریتەووە. مندالیش ئەو راستیە دەزانیت.
 القرطبي له الجامع لاحكام القران دەئیت:
 ئەم ئایەتە وەلامیکە بۆ کەسانیک کە پێیان وایە بەر لە رۆژی قیامت، ئەوانەى
 مردوون بۆ لایان دەگەرینەووە.
 ابن کثیر لە تفسیر القران العظیم دەئیت:
 لایەنگرانی عەقیدەى " الدَّهْرِيَّةِ "، پێیان وابوو کە مرۆف بە بازەى دووبارە
 بوونەووەى ژیان و مەرگ تێپەر دەبێت، واتە دەژی ئینجا دەمریت و ئینجا دەژی،
 هتد، هەر وهك له ئایەتی ۳۷ سوورەتی المؤمنون هاتوووە دەئیت، { إِنَّ هِيَ إِلَّا
 حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا - له راستیدا ئەووە شتیک بوونی نییە جگە لە ژیا
 دنیا، دەمرین و دەژینەووە }، لەم ئایەتە اللە وەلامیان دەداتە و دەئیت { أَنَّهُمْ
 إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ - ئەوانەى قەرمان کردن بۆ لاتان ناگەرینەووە }.

ئايه تي ۳۲

وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

وه هر هه موو كوومه ليكيان لمان كووده كرينه وه.

لهم ئايه ته دوو هه له هه يه:

يه كه م: (لَمَّا) بيمانا يه و زياده يه.

دووه م: له شويني (جَمِيعٌ) واته "گشت" ده بيت (جَمْعٌ) واته "كومه ل" بيت. وه

له راستيدا هه مان ئايه ت له ئايه تي ۵۳ ئەم سوورته دووباره بوته وه، به لام بي

هه له:

فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

ئايه تي ۳۳-۴۴

اللهي عه رب و ئيسلام ئماژه به و چاكه و نيعمه تانه ده كات كه مروفي

به خشيو وه.

ئايه تي ۳۳-۳۵

وَأَيُّ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

ده لپت:

وه به لگه يه كه بو مروفي، زهويه، كه مردبوو و بووژاندمانه وه، وه دانه وه ئيله مان لي

ده رهينا كه لي ده خون.

وه له زهويدا باخاتمان له دارخورما و داري ميو فه راهم كرد، وه كانياوه كانمان

تاييدا هه لقولاندو وه.

بو ئه وه ي له به روو بوومه كاني بخون، وه ئه وه ي به دهسته كاني خويان كردوويانن،

ده سا هيشتا سوپاسگوزارم نابن؟

چهند تيبينيه كه و پرسياريك:

يه كه م: الله خوي به خولقينه ري دانه وييله و باخاتي دارخورما و تري داده نيپت.

دووهم: الله ده لیت ئیمه کانیاهه کانمان له زهویدا ته قاندهوه.

سپههم: وه له ئایه تی ۳۸ سووره تی النور ده لیت:

وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

الله بژیوی زور و بیراهه به که سیک ده دات که خوی دهیه ویت.

پرسیار: بچی رزقت به محمد نه دا؟ خوشه ویسته که ت، تاوه کو دهستی بو

شمشیر نه برد؟ یان رهنګ بیت مه به ست له (يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ) ئه وه بیت: يَرْزُقُ

بالسيف و القتل مَنْ يَشَاءُ، واته به شمشیر و کوشتن رزقیکی بیسنور به

که سانیک ده دهیت که خوت ده ته ویت.

وهك محمد له فهرموودهیه کی صحیحدا، که له زاد المعاد هاتوووه گوتووویه تی:

بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي

تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي

له سه رووبه ندی روژی قیامهت به شمشیر نیردرام تاوه کو ته نها الله به رستریت

وه بژیوه که م خرایه ژیر سیبهری رمه که م.

واته، الله محمدی به شمشیر نار دووه و بژیوی بوی به ده ست هیناوه له ژیر

سیبهری رمه که ی.

وه محمد تیر جو و خورما نه بوو تاوه کو به شمشیر یهودیه کانی قتل عام نه کرد.

له صحیح مسلم و مسند احمد، فهرموودهیه کی عائشه هاتوووه ده لیت:

مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ مِنْ خُبْرِ الشَّعِيرِ يَوْمَئِذٍ مُتَتَابِعِينَ حَتَّى قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ

خانه واده ی محمد تیر جو خواردن نه بوو بو دوو روژ له دوا ی یه ک تاوه کو

پیغه مبه ر مرد.

وه پیغه مبه ر ئاوی بیریکی خواردوته وه که گووی تیدا فری دراوه، وه ک له سنن ابو

داود و جامع الترمذی و سنن النسائی و مسند احمد، ریوایه تیک هاتوووه که

شعیب الارناؤوط ده لیت، (صحیح بطرقه و شواهده)، ابو سعید الخدری

ده لیت:

قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ يُسْتَقَى لَكَ مِنْ بئرِ

بُضَاعَةَ - بئرِ بني ساعدة - وهي بئرٌ يُطْرَحُ فِيهَا مَحَائِضُ النِّسَاءِ وَلَحْمُ الْكِلَابِ وَعَذِرُ

النَّاسِ؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْمَاءَ ظَهورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

به پیغهمبهری الله گوترا: ئەى پیغهمبهری الله تۆ چۆن ئاوى بیری بوزاعه دهخۆیتتهوه، که بیریکه پهرووی سووری مانگانهی ژنان و گوشتی سهگ و گووی تیايدا فری دهریت؟ پیغهمبهری گوتی ئاو پاکه و هیچ شتیک پیسی ناکات. پرساری من اللهی عه ره ب و ئیسلام ئەوهیه: له م ئایه تانه و دهیه ها ئایه تی تر ده لیت: خۆت باخ و باخاتی دارخورما و تریت له زهویدا هیناوه ته ئاراهه، خۆت کانیاوه کانت ته قاندۆته وه، خۆت دانه ولیتته ت له زهویدا هیناوه ته دهره وه. بۆچی خورما و جووی زیاترت نه دا به پیغهمبهره که ت؟ بۆچی بیریکت بۆی نه ده ته قاندوه که ئاوی پاک بخواته وه، نه ک گوواو بخواته وه؟

ئایه تی ۳۶

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ
شکۆمه نده ئەو اللهیهی که هه موو جووته کانی دروستکردوو، ئەو جووتانهی که له زهویدا دهرۆین، وه له خودی خویان وه له شتانیک که نایزانن و ئاگیان لپی نییه.

اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ئایه ته ده لیت، هه موو شتیکم به جووت (نیرینه و میننه) دروستکردوو: له روهک و مروف.

وه له ئایه تی ۴۹ سووره تی الذاریات ده لیت:
وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وه له هه موو شتیک جووتیکمان (نیرینه و میننه) دروستکردوو به شکو یادمان ده که نه وه واته اللهیان به بیردیتته وه.

له روانگه ی اللهی عه ره ب و ئیسلام، هه موو شتیک نیرینه و میننه ی ههیه، وه ئەوه هه لهیه کی زانستیه. زۆر زینده وه ره هه ن که یه ک ره گه زهن، واته نیرینه و میننه یان نییه.

ئايەتى ۳۷-۴۰

وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسَلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ
وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ
لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ

دەلىت:

وہ بەنگەيە کى تر بۆيان، شەوہ، کہ رۆژى لى دادەمالين، ئينجا تاريكيان بەسەردا ديت، واتە دەبیتە شەو.

وہ خۆر دەروات بۆ شوینی جيگيربوونی، وہ ئەو پيوەرە اللہى بە دەسلات و زانا بۆى داناوہ.

وہ مانگ پيگەمان بۆى ديارى کردووہ، تاوہ کو (لە سەرەتاي مانگ) وەك لقە دارخورمايە کى چەماوہى وشک دەگەریتەوہ، واتە هيلال.

وہ نابيت نہ خۆر بە مانگ بگات، وہ نہ شەو پيش رۆژ بکەويت، وہ ھەر ھەموويان لە خۆر و مانگ و شەو و رۆژ لە فەلە کيکدا دەخولیتەوہ.

سەرتاپاي ئەم دەقانە پيچەوانەى زانستن:

يە کەم: اللہى عەرەب و ئيسلام باس لە شەو و رۆژ دەکات، وہ کو دوو دياردە کہ بە ھيچ جورنيک پەيوەنديان نہ بيت بە خولانەوہى زەوى بە دەورەى خويدا.
چونکہ لە قورئاندا زەوى تەختە و ناجوليت. وہ ئەوہ خۆرە کہ بە دەورەى زەويدا دەخولیتەوہ.

لە ئايەتى ۱۳ سوورەتى فاطر دەليت:

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى

شەو لە رۆژ دەبريت و رۆژ لە شەو دەبريت، وہ خۆر و مانگى دەستەمۆ کردووہ، وہ ھەر ھەموويان بە شەو و رۆژ و خۆر و مانگ دەپۆن بۆ کاتيکى دياريکراو.

وہ ئايەتى ۵۴ سوورەتى الاعراف:

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ

شهو رۆژ دادهپۆشیت.

دووهم: وه خۆر ده‌روات و ده‌روات تاوه‌كو له كاتى ئاوابوون له شوينيك ئوقره ده‌گریت. محمد پیمان ده‌لێت ئەو شوینه ژیر عرشى اللهیه. له صحیح مسلم و البخارى فه‌رمووده‌یه‌ك هاتوو محمد گوتوو‌یه‌تى:

إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخِرُّ سَاجِدَةً فَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا ارْتَفِعِي ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَرْجِعُ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَظْلِعِهَا

ئەم خۆره ده‌روات تاوه‌كو ده‌گاته شوینی سرهوتنى كه ژیر عه‌رشه، له ژیر عه‌رش كرنۆش ده‌بات، وه به‌رده‌وام له‌ حاله‌تى كرنۆشدايه تاوه‌كو پيى ده‌گوتريت هه‌لسه‌وه و بگه‌رپوه بو‌ئەو شوینه‌ى كه لى هاتوویت، ئینجا له شوینی هه‌لهاتنى هه‌لدیت.

القرطبی له الجامع الاحكام القران ده‌لێت: ابن مسعود و ابن عباس، به شیوه‌یه‌كى تر ئەم ئایه‌ته‌یان ده‌خوینده‌وه:

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لَا مُسْتَقَرَّ لَهَا واته خۆر ده‌روات سرهوتنى نییه.

القرطبی ده‌لێت، واته به‌رده‌وام به‌ شه‌و و رۆژ ده‌خولیته‌وه و وه‌ستان و سرهوتنى نییه، تاوه‌كو له رۆژی قیامه‌ت الله لوولى ده‌دات و ده‌پيچیته‌وه.

سیههم: مانگ وه‌ك شه‌مه‌نده‌فه‌ر و ئیستگه‌ى وه‌ستان و سرهوتنى هه‌یه.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده‌لین:

{وَأَلْقَمَرَ}، وه مانگ {قَدَّرْنَاهُ}، رپه‌وه‌كه‌یمان دیارى كرده‌وه، {مَنَازِلَ} و ئیستگه‌ى هه‌یه كه بیست و هه‌شت و ئیستگه‌ن له ۲۸ شه‌ودا، وه ئە‌گه‌ر مانگ ۳۰ رۆژ بوو ، ئە‌وا له‌م دوو رۆژه‌دا خۆى ده‌شاریته‌وه، خو ئە‌گه‌ر مانگ ۲۹ رۆژ بوو ئە‌وا ته‌نها یه‌ك شه‌و خۆى ده‌شاریته‌وه {حَتَّى عَادَ} تاوه‌كو له سه‌ره‌تای مانگ ده‌گه‌ریته‌وه و به‌ چاو ده‌بیزیت.

{كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ}، وه‌ك چیلکه‌یه‌كى چه‌ماوه و وشك، واته وه‌ك هیلال.

السیوطی له الدر المنثور، ئاماژه به‌ ناوی ۲۸ و ئیستگه‌کانى مانگ ده‌كات و ده‌لێت:

۱۴ دانەیان شامین، ۱۴ دانەیان یەمەنین. شامیەکان: السرطین، والبطین، والثریا، والدبران، والهقعة، والهنة، والذراع، والنثرة، والطرف، والجبهة، والزبرة، والصرفة، والعواء، والسماك. وه یەمەنیەکان: والعقرب، والزبانین، والاکلیل، والقلب، والشولة، والنعائم، والبلدة، وسعد الذابح، وسعد بلع، وسعد السعود، وسعد الأخبية، ومقدم الدلو، ومؤخر الدلو، والحوث. کاتیک ئەم ۲۸ ویستگەییە تەواوکرد {عاد کالعرجون القديم}، ئەوا لە یەكەم رۆژی مانگی قەمەری وهك هیلال دەگەریتەوه.

ئایەتی ۴۰ دەئیت:

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ
نَابِيتْ خَوْرَ بِهِ مَانْگَ بْگَات.

چونکه بەیەك گەیشتن تەنها لە رۆژی قیامەت روودەدات، وه کاتیک خۆریان مانگ گیران بووه، محمد زۆر ترساوه، وایزانیوووه تەواو رۆژی قیامەتە. (بگەریتۆه بۆ سوورەتەکانی پیشوو)

ئایەتی ۴۱-۴۴

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ
وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ
وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ
إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ
دەئیت:

وه بەلگەییەکی تر بۆیان (بۆخەلکی مەكکه) بە دنیایییەوه، ئیمە وهچەکانیانمان لە کەشتیە بارکراوه کە هەلگرت.

وه هاوچەشنی کەشتیە کەمان بۆیان دروستکرد کە سواری بن.

وه ئەگەر بمانویستایە نوqmیان بکەین، ئەوا نە فریاگوزاریان دەبوو وه نە رزگاریان دەبوو،

تەنها وهك رهحمەتیک لە ئیمەوه بوو، وه ژیانمان پێیان دا بۆ ماوهیەك.

اللہی عەرەب و ئیسلام، لەم چەند ئایەتە، وهك ئایەتەکانی پیشوو بەلگە دەخاتە روو بۆ کافرەکان و موشریکەکانی مەكکه کە باوهری پێ بینن، وه دەئیت:

یه که م: ئه ی خه لکی مه ککه، ئیمه وه چه کانی ئیوه مان له که شتیه که ی نوح له کاتی لافاوه که هه لگرت.

ئه م ئایه ته هه له یه ده بوایه بلیت، باوکانی ئیوه، نه ک نه وه کانی ئیوه مان له که شتیه که هه لگرت.

چونکه نوح و کوره کانی به باوکانی دووه می مرؤفایه تی داده نرین. واته ده بوایه بلیت:

أَنَا حَمَلْنَا آبَاؤَكُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

واته: به دلنیا ییه وه ئیمه باوکانی ئیوه مان له که شتیه بارکراوه که هه لگرت. وه القرطبی له الجامع لاحکام القران، پشتراستی ئه م هه له یه ده کات، چونکه ده لیت:

مِنْ أَشْكَلِ مَا فِي السُّورَةِ

ئه م ئایه ته به کیشه ترین ئایه ته له م سوره ته دا.

دووهم: وه شتیکی هاوچه شنی که شتیه که ی نوح مان بو ئیوه خلق کرد. وه له سووره ته کانی رابردوو ئاماژه مان به وه کرد، که خوداوه ندی قورئان زور سه رسامی که شتی بووه، له بهر ئه وه ده لیت، من که شتیم دروست کردوو. وه له م ئایه ته ده لیت، شتیکی هاوچه شنی که شتیم بو خه لکی دوورگه ی عه ره بی دروست کرد.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه باره ت به {وَحَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ- وه شتیکی هاوچه شنی که شتیه که ی نوح مان بو یان دروست کرد} ده لیت، دوو وته وت هه یه: یه که م: واته که شتیه کی هاوچه شنی که شتیه که ی نوح مان بو یان دروست کرد. دووه م: واته وشترمان بو یان دروست کرد.

ئایه تی ٤٥-٤٦

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
ده لیت:

وه كاتيك به بيباوه ره كان ده گوتريت، له وه بترسن كه له پيشتانه و له پيشتانه به شكور همتان پي ده كريت، وه هيچ به لگه يه ك نه بووه له به لگه كاني خودا كه يان كه بويان ديت، كه پشتي لي نه كه ن.

ابن الجوزي له زاد المسير، سه بارهت به {اتقوا ما بين ايديكم وما خلفكم} ده ليت، چوار وتهوت هه يه:

يه كه م: {ئه وه ي له پيشتانه} واته گونا هه كاني رابردووتان، {وه ئه وه ي له پيشتانه}، واته ئه و گونا هه ي له داهاتوو ده يكه ن (مجاهد).
دووه م: {ئه وه ي له پيشتانه}، ئه و ميلله تانه ي پيشوو كه الله ئه شكه نجه و نازاري داون، {وه ئه وه ي له پيشتانه}، واته روژي قيامهت (قتاده).
سيهه م: {له پيشتانه}، واته له دنيا، {وه ئه وه ي له پيشتانه}، له ئه شكه نجه ي روژي قيامهت (سفيان).

چواره م: {له پيشتانه} له كاروباره كاني روژي قيامهت، {وه ئه وه ي له پيشتانه}، له كاروباره كاني دنيا (ابن عباس والكلبي).

ئايه تي ٤٧

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
ده ليت:

وه كاتيك پييان ده گوتريت له و بزويوه ي الله پي تاني داوه ببه خشن، كافره كان به باوه رداران ده لين: ئايا خوراك بده ين به كه سانتيك كه ئه گهر الله بيوستايه خوراكي پييان ده دا. له راستيدا ئيوه ته نها له گومرايه كي رووندان.

{إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ} - له راستيدا ئيوه ته نها له گومرايه كي رووندان، ديار نيه كه كافره كان واين گوتوه، وه يان موسلمانان وه لامي كافره كانيان داوه ته وه، وه يان الله يه ئه م قسه يه ده كات.

ابن الجوزي ده ليت، دوو وتهوت هه يه:

يه كه م: وته ي كافره كانه بو باوه رداران.

دووه م: وته ي الله يه بو كافره كان.

ثایه تی ۴۸

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 وه کافره کان به ئیمانداره کان ده لاین، که یه نه و به لینه (رؤژی قیامت) نه گهر ئیوه
 راستگون؟

ثایه تی ۴۹-۵۰

الله وه لامیان ده داته وه و ده لیت:
 مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
 نه وهی سهیری ده کهن ته نها یه ک هاوارو گرمه یه که ده یانگریت له کاتیکدا
 مشتومر ده کهن.
 ئینجا ناتوانن نه راسپارده بکهن، وه نه بو لای خانه واده کانیاں بگه ریینه وه.
 ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:
 الله فه رمان به ئیسرافیل ده کات که فوو بکاته که ره ناکه، وه که فووی پیادا
 ده کات، فوو که دریز ده کاته وه بو نه وهی هه موو که سیک له زه ویدا گوئی لی
 بیت.

الطبری له جامع البیان، ئاماژه به ریوایه تیک ده کات که ابو هریره ده لیت:
 پیغه مبه رگوتویه تی:

إِنَّ اللَّهَ لَمَّا فَرَعَ مِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَلَقَ الصُّورَ، فَأَعْطَاهُ إِسْرَافِيلَ، فَهَوَّ
 وَاضِعُهُ عَلَىٰ فِيهِ شَاحِصٌ بِبَصَرِهِ إِلَى الْعَرْشِ يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: يَا
 رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا الصُّورُ؟ قَالَ: قَرْنٌ قَالَ: وَكَيْفَ هُوَ؟ قَالَ: قَرْنٌ عَظِيمٌ يُنْفَخُ فِيهِ
 ثَلَاثُ نَفَخَاتٍ، الْأُولَى نَفْحَةُ الْفَرْعِ، وَالثَّانِيَةُ نَفْحَةُ الصَّعْقِ، وَالثَّلَاثَةُ نَفْحَةُ الْقِيَامِ
 کاتیک الله دهستی به تال بوو له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی، که ره نایه کی
 دروستکرد و دای به ئیسرافیل، وه ئیسرافیل قوچه کهی خستوته سه ر
 لیوه کانیه وه و چاوی له سه ر الله یه بو نه وهی بزانیت کهی فه رمانی پیده کات
 فووی پیادا بکات. ابو هریره گوتی نهی پیغه مبه ری الله "الصور- که ره نا" چیه؟
 گوتی قوچی ئازه له. ابو هریره گوتی نه م قوچه چونه؟ گوتی قوچیکی مه زنه، وه

سى فووی پيادا ده کریت: یه کهم فووی تو قاندنه، دووهم فووی مردنه، سیههم فووی زیندووبوونه وهیه (قیامت).

تایه تی ۵۱-۵۳

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
إِن كَانَتْ إِلَّا صَحِيحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ
اللهی عهره ب و ئیسلام ده لیت:

فوو ده کریته که ره ناکه، مردووه کان له گوره کانیاں دینه دهره وه و به خیرایی بو لای خودا که یان ره وه ده کهن.

وه کافره کان ده لیت: له خوومان روو، کی ئیمه ی له گوره کانمان زیندوو کرده وه؟
ئه وه ئه وه به لیتنه بوو که الرحمن (الله) پیمانی دابوو- به لیتی روژی قیامت- وه پیغهمبه ران راستیان کرد.

وه ته نها یه که گرمه یه، ئینجا هر هر موو کوومه له کان لمان کووده کرینه وه.
ئه م تایه ته دوو شت ده لیت:

یه کهم: فوو ده کریته که ره ناکه.

دووهم: ده لیت گرمه یه که.

واته ده بیت فوو کردنه که ره ناکه گرمه بیت.

ئه م گرمه یه گرمه ی زیندوو بوونه وه و روژی قیامت ته.

خودا له م روژه بمانپاریت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

ئه وه فوو پیا کردنه، فوو پیا کردنی سیههمه، که فوو پیا کردنی زیندووبوونه وه و روژی قیامت ته.

تایه تی ۵۴

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
ده لیت:

له م روژه دا، روژی قیامت، هیچ که سیک به هیچ شتیک سته می لینا کریت، وه پاداشت نادرینه وه ته نها ئه وه کارانه نه بیت که ده تانکردن.

ئايه تي ۵۵-۵۸

اللهى عه رهب و ئىسلام باسى هه ندىك لهو پادا شتانه ده كات كه ده يدات به پياوانى ئيماندار.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ
هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكُونُونَ
لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ
سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ

واته:

لهم رۆژهدا، پياوانى به ههشت به خوشحاليه وه سه رقالن، خويان و هاوسه ره كانيان له ژير سي بهر له سه ر قه نه فه پال كه وتوون، وه له به هه شتدا ميوه يان هه يه، وه هه ر شتيك كه داواى ده كهن، وه خوداى ميه ره بان سلاويكيان بو ده نيړيت.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لیت:

عبد الله بن مسعود وابن عباس وسعيد بن المسيب وعكرمة والحسن وقتادة والأعمش وسليمان التيمي والأوزاعي، سه بارهت به {إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ} لهم رۆژهدا پياوانى به ههشت به خوشحاليه وه سه رقالن.

گوتوو يانه كاريان دراندني په ردهى كچيني ده بيت.

الطبري له جامع البيان ده لیت، كومه لتيك وهك ابن مسعود و ابن عباس و سعيد بن المسيب، گوتوو يانه، كاري پياوانى به ههشت دراندني په ردهى كچيني ده بيت.

ئينجا الطبري، بيروبوچوونى خوى سه بارهت به شروقهى ئايه ته كه ده لیت:

ثهو شروقه يه من به راسترينى ده زانم ته وه يه، وهك الله ده لیت، {إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ}، ياوه راني به ههشت، {فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ}، ئه م كاره يان بريتي ده بيت لهو خوشيانه ي تيايدان و دراندني په ردهى كچيني و هه وهس و له زهت.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لیت:

ابن مسعود و ابن عباس و مجاهد و قتادة، گوتوو يانه، كاريان دراندني په ردهى كچيني ده بيت.

الجلالين له تفسير الجلالين ده لیت:

خوشی و لهزهت له شتانیک ده کهن وهک دراندنی په ردهی کچینی.

وه له الدر المنثور للسيوطی و مسند البزار و معجم الصغير للطبرانی و العظمة لابي الشيخ، فهرموودهیهک هاتووه محمد گوتوویه تی:

أَهْلُ الْجَنَّةِ إِذَا جَامَعُوا نِسَاءَهُمْ عَادُوا أَبْكَارًا

پیاوانی بههشت هه ر چهند جاریک له گهل ژنه کانیاں جووت دهن، ژنه کانیاں ده بنه وه به په رده دار (پاکیزه).

السيوطی له الدر المنثور، ثمازه به فهرموودهیه کی محمد ده کات، که له لایه ن یاوهره کانیه وه پرسیاوی لیکراوه:

أَنْطَأُ فِي الْجَنَّةِ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ دَحْمًا دَحْمًا، فَإِذَا قَامَ عَنْهَا رَجَعَتْ مُطَهَّرَةً بَكْرًا

ثایاگان ده کهین له بههشت؟ گوتی به لی، وه سویند به وهی گیانی منی به دهسته ده کوتیت ده کوتیت، کاتیک ته واو بوویت پاک ده بیته وه و ده بیته وه به په رده دار.

القرطبی ثمازه به ریوایه تیکی ابن عباس ده کات، که گوتوویه تی:

هه ر چهند جاریک پیاو دهیه ویت له گهل ژنه کهی جووت بیت شه هوه تی بو ده گه ریته وه و به هیزی ۷۰ پیاو گانی له گهلدا ده کات.

ریوایه تیک له سنن ابن ماجه و البعث و النشور للبيهقي و مجمع الزوائد للهيثمي و مسند البزار هاتووه، که محمد گوتوویه تی:

بينما أهل الجنة في نعيمهم إذا سطع لهم نورٌ فرفعوا رؤوسهم فإذا الربُّ جلَّ جلاله قد أشرفَ عليهم من فوقهم فقالَ السَّلامُ عليكم يا أهلَ الجنةِ فذلكَ قولُه عزَّ وجلَّ سَلامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ

کاتیک خه لکی بههشت له خوشیه کانیاندان رووناکیهک به سه ریاندا هه ل دیت، کاتیک سه ریاں به رزده که نه وه ده بینین اللهیه له سه ره وه سه ریاں ده کات و پیاں ده لیت سلاوتان لی بیت تهی پیاوانی بههشت، وه نه وه مانای نه و ثایه تهیه که ده لیت، {سَلامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ- سَلاو وتهی خودایه کی به خشندهیه}.

ئايه تي ۵۹-۶۲

اللہی عہرب و ئیسلام، لہم ئایہ تانہ باسی بارودوخی کافرہ کان دہ کات لہ روژی
قیامت و دہ لیت:

وَأَمْتَارُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ
أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ
واته:

دہ ئیمرؤ خوٲان دہرخن ئہی تاوانبارہ کان، ئہی نہوہ کانی ئادہم، ئہی سوژم
پیتان نہدا کہ شہیتان مہ پہرستن، وہ شہیتان بو ئیوہ دوژمنیکی روونہ؟
وہ تہنہا من بپہرستن، وہ ئہوہ ریگی راستہ، وہ نہوہیہ کی زوری لہ ئیوہ گومرا
کرد، ئایا دہرکتان نہدہ کرد؟ ئہوہ ئہو دوزہخہیہ کہ بہ ئینتان پیدرابوو.
الجلالین لہ تفسیر الجلالین دہ لیت:

{ وَ } دہ لیت، { وَأَمْتَارُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ }، واتہ تاوانبارہ کان خوٲان لہ
ئیماندارہ کان جیابکہ نہوہ و تیکہ لیان مہ بن.

ئايه تي ۶۳-۶۴

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
واته:

ئہوہ دوزہخہ کہ بہ ئینتان پیدرابوو، تیایدا بسووتین بہ هوئی ئہوہی کوفرتان پی
دہ کرد.

تیبینی:

ئایہ تی ۶۴ ھہ لہیہ.

وشہی (اصلوہا) واتہ دوزہخ بسووتین. بہ لام دوزہخ ناسووتیت بہ لکو دوزہخ
کافرہ کان دہسووتینیت. لہ بہر ئہوہ ئایہ تہ کہ دہ بیت بلیت:

اصْلُوا فِيهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
واته: ئیمرؤ تیایدا بسووتین.

وه يان دهبيت بهم شيويه بيت:

ادخلوها اليوم

واته ئيمرو برونه ناويه وه، واته ناو دوزه خ.

ئايه تي ٦٥

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

دهئيت:

ئيمرو- روژي قيامهت- مور له سهر ده ميان ده دهين و دهسته كانيان قسه مان له گه لدا ده كه ن و قاچه كانيان شايه تي ده دن له سهر ئه و كاروبارانه ي كه ئه نجامي ده دن.

وه له ئايه تي ٢٠-٢١ سووره تي فصلت دهئيت:

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ،

وَقَالُوا لَوْلَا جُلُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا؟ قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ

كاتيك هاتن بو دوزه خ، گوچكه كانيان و چاوه كانيان و پيسته كانيان شايه تيان

له سهر ده دن به و كارانه ي كه ده يان كرد، (كافره كان) ده ئين، بوچي شايه تيتان

له سه رماندا؟ (گوچكه كانيان و چاوه كانيان و پيسته كانيان) ده ئين: ئه و الله يه

ئيمه ي به قسه هيئا كه هه موو شتيك به قسه دينيت.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهئيت:

السدي وعبيد الله بن أبي جعفر والفراء، گوتوو يانه، مه به ست له پيست واته

نيوگه ل.

خه يال بکه ن، الله قوز و کير به قسه ده هينيت و ده بن به شايه ت له سهر

خاوه نه که يان.

القرطبي له الجامع لاحكام القران و الثعالبي له جواهر الحسان ئاماژه يان به

ريوايه تيك کردوه که دهئيت:

أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْإِنْسَانِ فَرْجَهُ وَقَالَ هَذِهِ أَمَانَةٌ اسْتَوْدَعْتُكَهَا ، فَلَا

تَلْبَسُهَا إِلَّا بِحَقِّ . فَإِنْ حَفِظْتَهَا حَفِظْتُكَ ، فَالْفَرْجُ أَمَانَةٌ

یہ کہم شت کہ اللہ دروستیکرد ئهوا نیوگه ل بوو، وه گوئی: ئه وه ئه مانه تی منه به
 ئیوهی ده سپیرم، جا نه کهیت به بی هه ق به کاری بهینیت. له بهر ئه وه پاراستنی
 پاراستنی تویه، وه نیوگه ل ئه مانه ته.

ئایه تی ٦٥ یس و ٢٠ فصلت ده ئین:

یہ کهم: اللہ مؤر له سهر ده می کافره کان ده دات و ناتوانن قسه بکه ن.

دووهم: ده ست و قاچ و گوئیچکه و چاو و پیست قسه ده که ن و ده بن به شایه تی
 له سهر خاوه نه که یان.

ئایه تی ٢٤ سووره تی النور ده ئیت:

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ئهو روژه ی که زمانه کانیا ن و ده سته کانیا ن و پیکانیا ن شایه تیا ن له سهر ده دن
 له سهر ئهو کارانه ی ده یانکردن.

زمانیش شایه تی ده دات!

پرسیار: ئه گهر ده م بگیری ت، زمان ده توانی ت بجوئی ت و ده نگی بی ت و شایه تی
 بدات؟

کاتیك نووسه ری قورئان، سووره تی النوری نووسیوه، که سووره تیکی مه دینه یه،
 له یادی نه ماوه که چی گو تووه له سوهر تی یس و سوهر تی فصلت.

وه له صحیح مسلم فه رمووده یه کی محمد هاتوو ه که گو توو یه تی:

فِيخْتَمُ عَلَىٰ فِيهِ فَيَقَالُ لِأَرْكَانِهِ انْطِقِي قَالٍ فَتَنْطِقُ بِأَعْمَالِهِ

اللہ مؤر له سهر ده می که سه که ده دات، و به ده ستو پیکانی ده ئیت قسه بکه ن،
 یه که سه ده ست ده که ن به قسه کردن سه باره ت به کارو کرده وه کانی که سه که.

امام احمد و مردویه و الطبری و ابن ابی حاتم و الطبرانی، ئاماژه یان به

فه رمووده یه کی محمد کردوو ه که گو توو یه تی:

إِنَّ أَوَّلَ عَظْمٍ مِنَ الْإِنْسَانِ يَتَكَلَّمُ يَوْمَ يُخْتَمُ عَلَى الْأَفْوَاهِ، فَخِذْهُ مِنَ الرَّجْلِ الشَّمَالِ

یہ که م ئیسیکی مرو ف که قسه ده کات کاتیك اللہ مؤر له سهر ده می ده دات، ئه وا
 رانی چه په یه.

ئايه تي ٦٦

وَلَوْ نَشَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ
دهلئيت:

ئە گەر بمانه وئيت ئەوا چاوه كانيان دەسپينه وه ئينجا كاتيك پيشبركي ده كه ن به
سه رپنگا كه (پرسی سیراط) ئە وکات چۆن دەبین.
القرطبي له الجامع الاحكام القران دهلئيت:
كاتيك رۆژی قيامه ته و پرسى سیراط داده نرئيت بانگده ريك بانگ ده کات و
دهلئيت: با محمد و ميلله ته که ی به سه ر پرده که دا تپه ر بن، ئينجا به باش و
خراپ به سه ر پرده که تپه ر ده بن، به لام ئە گەر چاوی خراپه کاران بسپندرئيته وه،
ئەوا ئە وکات به بی چا و چۆن ده توانن ببین و به سه ر پرده که دا تپه ر بن؟
به لام زوریک له شروقه کاران ده لئین، مه به ست له (سیراط) له م ئايه ته رینگايه کی
ئاساييه و مه به ست پردی سیراط نيه، وه الجلالين له تفسير الجلالين ده لئین:
{وَلَوْ نَشَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ}، ئە گەر چاوه كانيان بسپينه وه {فَاسْتَبَقُوا}،
ده ستیان کرد {الصِّرَاطَ}، به رۆيشتن له سه ر رپنگا {فَأَنَّى}، ئە وکات چۆن {يُبْصِرُونَ}
ده بین؟ واته نابین.

ئايه تي ٦٧

وَلَوْ نَشَاءَ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مَوْجِيًّا وَلَا يُرْجَعُونَ
دهلئيت:

وه ئە گەر بمانه وئيت له شويني خويان متوره قيان ده كه ين، كه نه توانن نه به ره و
پيشه وه برۆن، وه نه بو دواوه بگه رينه وه.
ابن الجوزي له زاد المسير ده لئيت، چوار وته وت هه يه سه باره ت به مانای
(لَمَسَخْنَاهُمْ):
يه كه م: قريان ده كه ين.
دووهم: ده يانكه ين به به رد.
سيههم: له سه ر قاچه كانيان دا يانده نيشين.
چوارهم: ده يانكه ين به مه يموون و به راز.

٦٨ ئايه تي

وَمَنْ نَعْمَرُهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ
ده لئيت:

وه ئه وهى پيرى ده كه مين ئه وا له شيوه دا نابووتى ده كه مين، كه چى هيشتا تيناگه ن؟
ئايه تي ٧٠ سووره تي النحل، شتيكي هاوچه شن ده لئيت:
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا
وه هه تانه كه ده گيردريته وه بو ريسواترين ته مه ن، بو ئه وهى هيچ شتيك
في رنه بيت، دواى ئه وهى شت في ريبوو.
واته ئه وه كه سهى كه الله ته مه ني پيده دات له رووى ئه قل و شيوازه وه نابووت و
ريسواى ده كات.

٧٠-٦٩ ئايه تي

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ
لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
اللهى عه رب و ئيسلام ده لئيت:

وه ئيمه محمدمان في ره شيعر نه كردوو، وه بوى نبيه شيعر في ربيت، چونكه له
راستيدا ئه مه ته نها وه بيره يناوه و قورئانيكي روونه بو ناگدار كردنه وهى كه سانيك
زيندوون، وه به لئنه كه به هه ق له سه ر كافر ه كان بيته دى.
له م ئايه ته روونه كه كافر و موشريكه كان گوتوو يانه، محمد شاعيره، وه قورئان
شيعره.

وه له چه ند ده قيكي قورئاندا هاتوو كه كافر و موشريكه كان گوتوو يانه محمد
شاعيره و قورئان شيعره، وهك ئايه تي ٣٠ سووره تي الطور:

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ

يان ده لئن محمد شاعيره

ئايه تي ١٤ سووره تي الحاقة ده لئيت:

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ

وه قورئان قسهى شاعيريك نبيه.

گرنگ نییه محمد خوی شاعیر بیت یان شاعیر نه بوو بیت، به لام قورئان شاعر و په خشانه، وه نووسه رانی قورئان زوربه ی دهقه کانی له شاعیرانی جاهیلی و تهورات و ئینجیل و ئه فسانه کانی دوورگه ی عه ره بی و ئیسرائیلی و هرگرتوو. له سووره ته کانی رابردوو ئاماژه مان کرد که چون محمد به دواى شيعره کانی امیه بن ابی الصلت گه راوه، وه زوریک له شيعره کانی امیه کراون به ئایه تی قورئان. له دائرة المعارف الاسلامیه به شی چواره م هاتوو ده لیت:

والآراء الدينية ومعالجة هذه الموضوعات في كلام أمية مطابقة لما جاء في القرآن إلى حد كبير. ويكاد الاتفاق يقع كلمة كلمة في كثير من الأقوال. أن أشعار أمية بن أبي الصلت هي من المصادر الصحيحة التي استمد منها القرآن رأساً. بيروباوه ری ئانی و چاره سه ری بابه ته کان له وته کانی ئومه یه کوری ابی الصلت تا سنووریکي زور کتومت وهک قورئانه، وه ته نانهت له زوریک له دهقه کان وشه به وشه له گه ئیدا کوکه. له راستیدا شيعره کانی ئومه یه کوری ابی الصلت یه کیکه له و سه رچاوه راستانه ی که قورئان دهقی لی و هرگرتوو. هه ول دهدهم ئاماژه به شيعره کانی امیه بکه م له و دهقانه ی قورئان که نووسه رانی قورئان له شيعره کانی امیه یان و هرگرتوو. ئایه تی ۷۰ ده لیت:

ئهم قورئانه بو که سيکه که زيندوو. ئه ی قابيله خو بو مردووش نيه. خودايه کی سهيره. شروفه کاران هاتوون ده لین، مه به ستي الله له زيندوو که سيکه که دلی زيندوو. من ده لیم بو الله نه يده توانی بلیت:

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ قَلْبُهُ حَيًّا
واته بو که سيکه که دلی زيندوو.

ئایه تی ۷۱-۷۳

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ
وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

لهم ۳ ئایه ته دا اللهی عه رهب و ئیسلام، باس له و چاكانه ده كات كه به رامبهر به مروّفی (كافر و موشریكى) كردوو و ده ئیت:

ئهی نه یانبینیوو كه هه ر ئیمه، له و شتانه ی كه به دهسته كانمان كردوو مانن، ئازهلن كه بۆیانمان دروست كردوو، وه ئه وان (مروّف) بوون به خاوه نیان، وه بۆیان دهسته مۆمان كردوون، هه ندیكیان بۆ ئه وه ی سواریان بن، وه هه یانه (گۆشته كه یان) بخۆن.

وه هه یانه سوودی تریان هه یه و هه یانه لێ ده خۆنه وه، كه چی هه یشتا سوپاسگوزار نابن؟

{مَشَارِبُ- خواردنه وه} وهك شیرى ئازهل و شیر و میزی و شتر.

ابن كثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت:

{وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ- وه بۆیان تیا یاندا سوود هه یه}، واته خوری و تووك {وَمَشَارِبُ} واته شیر و میزیان.

{وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ- وه هه ندیكیا نمان دهسته مۆ كردوو بۆ ئه وه ی سواریان بن} مه به ستی له ئه سپ و هه یستر و كه ره، وهك له ئایه تی ۸ النحل هاتوو ده ئیت:

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكُبُوهَا وَزِينَةً

وه ئه سپ و هه یستر و كه رمان بۆ سواربوون وه وهك جوانی دروست كردوو.

ئایه تی ۷۴-۷۵

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

لَا يَسْتَطِيعُونَ نصرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ

اللهی عه رهب و ئیسلام ده ئیت، له گه ل ئه وه ش ئه وه موو چا كه و نیعمه ته م پێیان به خشیوه، كه چی موشریكه كان:

خوداوه ندیان جگه له الله به خۆوه گرتوو به شكه م سه ریان ده خه ن و بیانپاریزن له ئازار و ئه شكه نجه ی الله.

به لām ناتوانن سه ریان بخه ن له گه ل ئه وه ش ئه وه موشریكه كانه خۆیان بۆ

خوداوه نده كانیان كردوو به سه ربازی ئاماده باش.

ئايه تي ۷۶

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
دياره كه موشريك و كافره كان دلى محمديان تهنگ كردوو، چونكه خوداوهندى
عهرب و ئيسلام ده لئيت

ئەى محمد دلتهنگ نه بيت به قسه كانيان، له راستيدا ئيمه بوه ده زانين كه
دهيشارنه وه وه به وهى ئاشكرای ده كهن.

الطبرى له جامع البيان ده لئيت:

(فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ - قسه كانيان دلته توند نه كات) الله به پيغه مبه ره كه
ده لئيت: قسهى ئەو موشريكانهى قه ومه كهت دلته تهنگ و توند نه كات كه
ده لئين: تو شاعيريت، وه ئەوهى هيناوته شيعره.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

(فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ - قسه كانيان دلته توند نه كات) واته: نكو ليكرديان له
پيغه مبه رايه تيت و كوفريان به الله.

القرطبي له الجامع الاحكام القران ده لئيت:

دلتهنگ نه بيت به قسه كانيان كه ده لئين، محمد شاعيريكي ساحيره.

ئايه تي ۷۷-۷۹

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ
وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ
قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
ده لئيت:

ئەى مروف نه يينيوه كه له ئيمه له تو زيك ئاو (توواو) دروستمان كردوو، به لام
له گه ل ئەوه شدا دژايه تيه كي سه رسه ختمان ده كات.

وه نموويه كي بو مان هيناوه ته وه، وه دروستبووني خو ي له بير كردوو، گو تي كي
ئەم ئيسقانه زيندوو ده كاته وه له كاتي كدا بووه به پروسك و خو ل.

ئەى محمد بلي ئەوه يان زيندووي ده كاته وه كه يه كه م جار دروستي كردوو، وه
هەر ئەو به هه موو دروستكر دنيك شاره زايه.

هو كاري دابه زيني ئەم ده قه:

الواحدی النیسابوری له اسباب النزول ده لیت:

شروقه کاران گوتوویانه: اَبِيّ بِنِ خَلْفِ هَاتِ بُو لای پیغه مبهر به ئیسقانیکی
هه ئوه شاهه و گوتی: ئە هی محمد ئایا الله ئەم ئیسقه زیندوو ده کاته وه دوا ی
ئه وهی هه ئوه شاهه ته وه و بووه به پروسک؟ پیغه مبهری گوتی به ئی، وه توش
زیندوو ده کاته وه و ده تخاته دۆزه خه وه، ئە وه بوو الله ئەم ئایه ته هی دابه زاند:

{ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ }

له المصنف للعبدرزاق الصنعانی و منهاج السنة النبویة لابن تیمیة هاتوو، که
محمد به دهستی خو ی له شهری ئوحد اَبِيّ بِنِ خَلْفِ ده کوژی ت.

ئایه تی ۸۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ
ده لیت:

(ئە و الله یه زیندوو ی ده کاته وه) که له درهختی سهوز ئاگری بو تان هینا وه ته
ئاراهه، که ئیوه له درهخته که ئاگر ده که نه وه.

هاهاهاهاها کهس هه یه له درهختی سهوز ئاگر بکاته وه؟

گوایه ده یه ویت له ریگی ئەم دهقه خودابوونی خو ی بسه لیت،

یه کهم: له درهخت ئاگر ناکریتته وه، به لکو له لق و پوپ و داری وشک.

دووهم: لهم سهرده مه دا، هه ر که سیک درهخت بسووتینیت ئەوا سزا ده دریت،

چونکه به کاریکی دژ به ژینگه داده نریت.

سپههم: به لام به حوکی ئە وهی الله ی عه رهب و ئیسلام خودایه کی تیکده ره و دژ

به ژینگه یه، به لایه وه ئاساییه درهختی سهوز بسووتینریت. وه ته نانهت وهک له

سوره تی الحشر هاتوو، فه رمان به موسلمانان ده کات دارخورماکانی بنی نضیر

بپرته وه و بسووتینن، وهک له ئایه تی ۵ سووره تی الحشر هاتوو:

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

وه هه ر دارخورمایهک که بریتانه وه، وه یان له سه ر قه ده که ی جیتان هیشته،

ئەوا به مؤله تی الله بوو، وه با خراپه کاران ریسوا بن.

جا نازانم کی خراپه کاره؟ ئە وهی دارخورماکانی بریوه ته وه و سووتاندویه تی یان بنی

نضیر؟

له صحيح البخارى و مسلم هاتووہ کہ ابن عمر گوتوويه تي:
 أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطَعَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ وَحَرَّقَ وَلَهَا يَقُولُ
 حَسَانُ

وَهَانَ عَلَى سَرَاةِ بَنِي لُؤَيٍّ حَرِيقٌ بِالْبُؤَيْرَةِ مُسْتَطِيرٌ
 پیغمبرى الله دارخورماکانى بنى نضیرى بریه وه و سووتاندنى، وه سه بارهت بهم
 کاره حسان بن ثابت گوتى:

وه ئاگرىك گه وه پياوانى بنى لؤي ريسوا كرد.
 ئاگره كه پريشكى ده كرد به چوارده وه ريدا.

ثايه تي ۸۱-۸۲

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 ده لیت:

ئهى ئه وهى كه ئاسمانه كان و زهوى دروستكردوو، له تواناييدا نيه كه
 هاوچه شنيان دروستبكات؟ (الله ههر خوئ وه لام ده داته وه و ده لیت)، به لئ، وه
 ههر ئه و دروستكه ريكي ليها توو و شاره زايه.
 له راستيدا ئه گهر شتيكى بویت (بهينيته ئاراهه) ئه وا به شته كه ده لیت ببه، وه
 ده بیّت.

ثايه تي ۸۲ هه له يه كي گه وه ي تيدايه، چونكه ده لیت، به شته كه ده لیت، واته
 شته كه بووني هه يه. {كن فيكون}، ده بیّت خه لقکردن بیّت له هه يه وه نه ك له
 شتيكى تره وه.

ده لیت به شته كه ده لیت ببه وه ده بیّت.

ئه وه هه له يه كي لاهوتى گه وه يه، ده قه كه ده بیّت بهم شيوه يه بیّت:
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

ئه گهر بيه ويّت شتيك بهينيته ئاراهه، ده لیت ببه، يه كسه ت ده بیّت.

رهنگه ههر له بهر ئه وه ش بیّت له سه رتا پای قورئان نه ميينيوه، الله ي عه ره ب و
 ئيسلام شتيكى له هه يه وه هينايته ئاراهه.

وه هه له يه كي تر كه له م ده قه دا هه يه (فيكون) بو داهاتوو، واته ماويه كي پي ده چي ت تاوه كو ده بيت. له بهر ئه وه ده بيت بليت:

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا يَقُولُ كُنْ فَكَانَ

ئه گهر بيه وي ت شتيك بهينيته ئاراه، ده ليت ببه، يه كسه ر بوو.

ئايه تي ٨٣

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

ئينجا له دوا ئايه تدا الله ي عه رهب و ئيسلام به خويدا هه لده دات و ده ليت:

ده سا شكومه نده ئه وه ي خاوه نداري تي هه موو شتيكي به ده سته، وه بو لاي ئه وه ده گه ري نه وه.

{مَلَكُوتُ}، به ماناي خاوه نداري تي نايه ت، به لكو به ماناي شانشين دي ت، وه ئه م وشه يه ئارامي- سريانيه. له بهر ئه وه ئه گهر ئه م ده قه مه به ستي خاوه نداري تي بيت، ئه وا ده بيت (مَلِكُ) بيت:

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

خو ئه گهر مه به ستي شي شانشين بيت، ئه وا شانشيني خودا له ئاسمانه و له هه موو شتيكدا نيه. چونكه هه موو شتيك زبلدان و ئاوده ستيش ده گري ته وه.

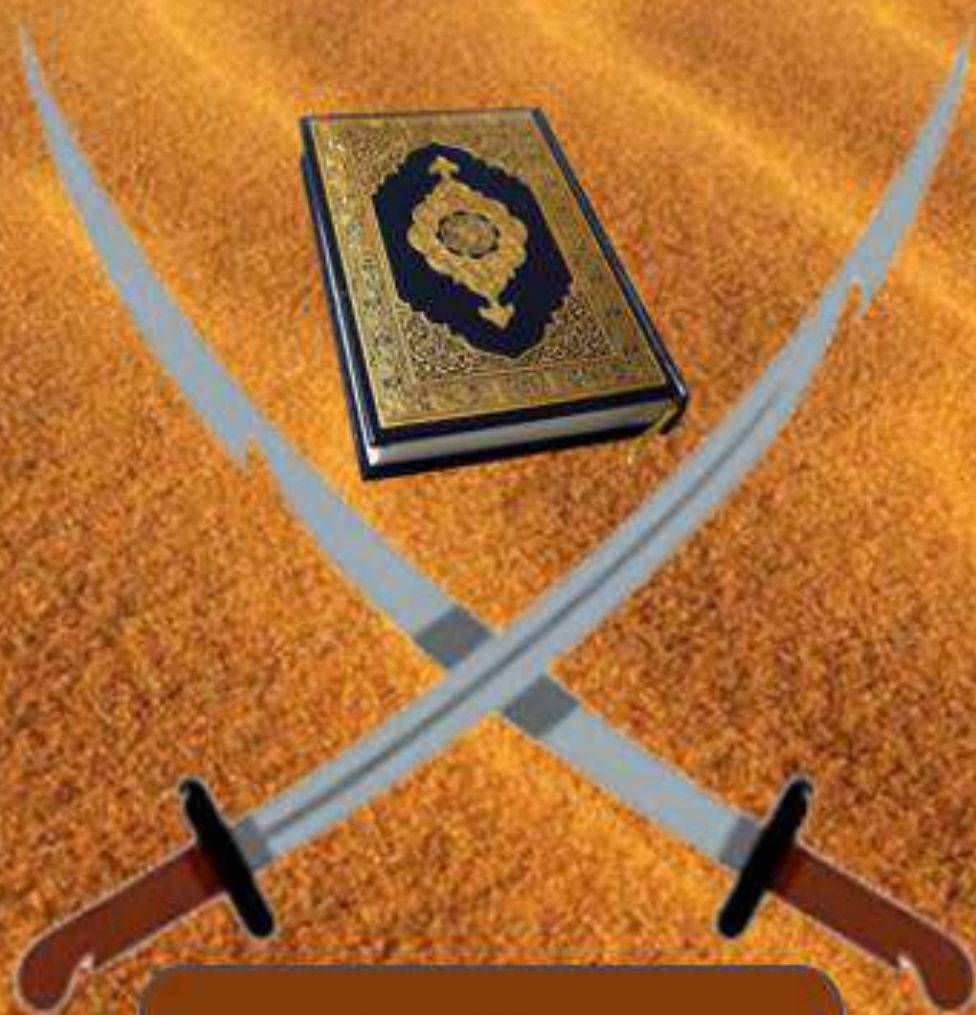
كو تاي سووره ته كه

كو تاي به شي يه كه م به رگي سي هه م

قورئان وەك خۇي

وەرگىران و شرۆشە و ھۆكارى دابەزىن

نوسىن : دكتور پشتيوان عەبدوﻻ

بەشى شەشەم

قورئان وهك خوۆى

وهرگيران و شروقه و هوكارى دابهزين

بهشى شهشهم

نووسينى

دكتور پشتيوان عهبدوئا

پياچوونه وهى نووسين

جه بار جهمهه

له بلاوكراره كانى دهزگاي رينسانسى كوردى

(۴۳)

سورهتی الفرقان (جیاکه ره وه)

۱- تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

به به ره که ته ئه وهی فورقانی بو سهر بهنده که ی دابه زاند بو ئه وهی ببیت به
ئاگادار که ره وه بو جیهانه کان.

۲- الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

ئه وهی که خاوه ندریتی ئاسمانه کان و زهوی ههر بو ئه وه، وه نه کوری به خووه
گرتووه وه نه شهریکی له خاوه ندریتی هه بووه، وه هه موو شتیکی دروست کردووه،
ئینجا بر و چاره نووسیانی دیاری کردووه.

۳- وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

وه جگه له ئه و خوداوه ندیان به خووه گرتووه که هیچ شتیکی دروستناکه ن، وه
دهسه لاتیان، نه له زیان وه نه له سوود، به سهر خویندا نییه، وه نه خاوه نی مه رگن
و نه زیان و نه زیندوو بوونه وه.

۴- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا هَذَا إِلَّا آفِكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا
ظُلْمًا وَزُورًا

وه ئه وانهی باوه ریان نه هینا گوتیان ئه وه ته نها درووده له سه یه که که محمد
خوی هینایه تیه ئاراهه، وه خه لکانیکی تر یارمه تی داو، جا ئه وانه سته م و ناراستیان
کرد.

۵- وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

وه گوتیان ئه فسانه ی پیشینه، نووسیویه تیه وه، وه دهقه کان به یان و ئیواران بو
ده گوتریته وه.

٦- قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

ئەى محمد بلى، ئەو دەىبەزاندووە كە لە نەهینی ئاسمانە كان و زەوى دەزانیت، وە لە راستیدا ئەو هەمیشە لیبوورده بوو.

٧- وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا

وە گوتیان ئەو پێغەمبەرە چىیە خواردن دەخوات و لە بازارە كان دەروات، ئەگەر فریشتەیهك لە گەلیدا دانەبەزیت بۆ ئەوەى لە گەلیدا ببیت بە ئاگادارکەرەو (باوەر ناهین).

٨- أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

وە یان کەزىكى پى دریت، وە یان باخىكى هەبیت كە لیبهوە بخوات، وە ستهمكارە كان گوتیان ئیوه تەنھا بە دوای پیاویكى سحر لیکراو كەوتوون.

٩- انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

سەیركە چۆن نموونەیان بۆ تۆ هیناوەتەو، گومرا بوون، دەسا ناتوان رینگ بگرن.

١٠- تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا

بە بەرەكەتە ئەوەى ئەگەر بیهویت ئەوا باشترت پى دەدات، باخىك كە لە ژیریدا رووبارە كان دەروون، وە كۆشكوتەلاریك بۆ دینیتە ئاراو.

١١- بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

بەلام ئەوانە نكۆلیان كرد لە روژی قیامەت، وە بۆ ئەوانەى نكۆلى دەكەن لە روژی قیامەت، دۆزەخمان بۆیان ئامادە كردوو.

١٢- إِذَا رَأَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا

كاتیک دۆزەخ لە شوینىكى دوور کافرە كان دەبینیت، لرفە و نیلەى دیتە گوێیان.

۱۳- وَإِذَا أُلْفُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعُوا هُنَالِكَ تَبُورًا

وه کاتیک به کۆتوو به ندکراوی فریده درینه شوینیکی تهسکی دۆزه خه وه، له ویدا واوهیلا ده کهن.

۱۴- لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ تَبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا تَبُورًا كَثِيرًا

ئیمرۆ یه ک جار واوهیلا مه کهن به لکو واوهیلا ییکی زۆر بکهن.

۱۵- قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا

بلی ئایا ئەمه باشتره یان به ههشی نه مری که خوداترسان به ئینیان پیدرابوو؟ وه ئەوه بۆیان پاداشت و ئاکام بوو.

۱۶- لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا

هه رچیه ک ئاره زوو بکهن بۆیان ههیه، تیایدا نه مرن، ئەمه پهیمان و بهرپرسیاریه تی خوداکهت بوو.

۱۷- وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

لهو رۆژه دا خۆیان و ئەوانه ی جگه له الله دهیان په رستن کۆیان ده کهینه وه، وه الله ده ئیت: ئایا ئیوه ئەو به ندانه ی منتان گومرا کرد وه یان خۆیان رینگاکه یان ون کرد؟

۱۸- قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

ده ئین شکۆمه ندیت، بۆ ئیمه نه بووه جگه له تۆ پشتیوانیکی دیکه به خۆمانه وه بگرین، به لام تۆ خوشیت به خۆیان و باوکانیان به خشیبوو تاوه کویاده وهه ریان له بیر کرد، و بوون به خه لکانیکی بیکه لک.

۱۹- فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا

ئەوا ئىۋەيان بە درۆ خستەوہ سەبارەت بەم قسانەى دەیکەن، جا خو نہ دەتوانن سزاتان لەسەر وەلاوہ بنین وە نہ پشتیوانیتان بکەن، وە ھەر کەسیکتان ستەمییکی کربیت ئەوا ئەشکەنجەیە کی گەرەى دەدەین.

۲۰- وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

وہ پیش تو ھیچ نیردراویکمان نہناردووہ کہ خواردنیان نہخواردبیت و لە بازارەکان نہرۆیشتبن، وە ھەندیکتانمان کردووہ بە تاقیکردنەوہ بو ھەندیکی تر: کہ ئاخو خوراگر دەبن؟ وە خوداکەت ھەمیشە چاودیر بووہ

۲۱- وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا

وہ ئەوانەى ئاواتەخواز نین بە دیدەنمان گوتیان: ئەگەر فریشتەى کی بو دانەبەزیت یان خوداکەمان نہبینن (ئەوا باوەر ناھینین). ئەوانە لە خودیاندا خۆبەزلزان بوون، وە پیشیلیان کرد پیشیلیە کی مەزن.

۲۲- يَوْمَ يَرُونَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ لَوْمِمْدٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا

وہ ئەو رۆژەى فریشتە دەبینن، ئەوا لەم رۆژەدا مژەدەىەک بو تاوانباران نابیت، وە دەلین: بو خانەىە کی قەتیس کراو.

۲۳- وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا

وہ ھەر کاریک کردوویانە بو مان دیت، وە دەیکەین بە توژیکی پەرشوبلاو.

۲۴- أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا

لەم رۆژەدا یاوہرانی بەھەشت لە چاکترین و باشترین جیگا نیشتەجین.

۲۵- وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءِ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

وہ رۆژی ئاسمان بە ھور وردوخاش دەبیت و فریشتەکان پۆل بە پۆل دادەبەزیرین.

۲۶- الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا

لهم رۆژهدا خاوهندارێتی به راستی بۆ په‌رحمانه، وه ئه‌و رۆژه زۆر سه‌خت ده‌بیت بۆ کافره‌کان.

۲۷- وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

وه ئه‌و رۆژه سته‌مکاران گازی له ده‌سته‌کانیان ده‌گرن و ده‌لێن: خۆزگه له گه‌ل پێغه‌مبه‌ر رێبازه‌که‌م بگرتایه.

۲۸- يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

وا‌ی له خۆم خۆزگه فولانه که‌سم نه‌کردبایه به دۆست و هاوڕێم.

۲۹- لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

له دوا‌ی ئه‌وه‌ی یادکه‌ره‌وه‌م بۆ هات، منی گومرا کرد، وه شه‌یتان بۆ مرو‌ف هه‌میشه له که‌دارکه‌ر بووه

۳۰- وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

وه پێغه‌مبه‌ر گو‌تی، ئه‌ی خوداکه‌م له راستیدا قه‌ومه‌که‌م ئه‌م قورئانه‌یان به گالته‌ وه‌رگرتووه.

۳۱- وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا

وه به‌م جو‌ره بۆ هه‌موو پێغه‌مبه‌ریک دو‌ژمنیکمان له تاوانباران هه‌یناوه‌ته ئاراوه، جا خوداکه‌ت به‌سه بۆ رێنمایی و پشتیوانیکردن.

۳۲- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

وه ئه‌وانه‌ی بر‌وایان نه‌هه‌ینا گو‌تیان: ئه‌گه‌ر قورئان به‌ ته‌واوی و به‌یه‌ کجار بو‌ی دانه‌به‌زیت (ئه‌وا باوه‌ر ناهه‌ین). ئه‌یبه‌ به‌م جو‌ره دامانه‌زاند بۆ ئه‌وه‌ی له دلت جیگه‌ری بکه‌ین و به‌ش به‌ش بو‌ت بله‌ینه‌وه.

۳۳- وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

وه هاوچه‌شنیت بۆ ناهه‌ین به‌لام ئه‌یبه‌ راستی و باشترین له‌یکدانه‌وه‌مان بو‌ت هه‌یناوه.

۳۴- الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُورًا مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

ئهوانه ی له سهر ده موچاویان بو دوزخ کوده کرینه وه، ئهوانه خراپترین شوین و گومراترین ریگیان ده بیت.

۳۵- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

وه به دنیاییه وه ئیمه په رتوو کمان به موسا به خشی و هارونی برایمان له گه لیدا کرد به بریکار.

۳۶- فَقلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدمَرْنَاهُمْ تدمِيرًا

جا پیانمان گوت برۆن بو لای ئه و قه و مه ی که نکۆلیان له نیشانه کانمان کردوه، ئه وه بوو به ویرانکردن ویرانمان کردن.

۳۷- وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ اَعْرِفْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا

وه قهومی نوح کاتیک نکۆلیان له نیردراوه کانمان کرد، نو قمان کردن، وه کردمان به نیشانه یه ک بو خه لک، وه بو سته مکاران سزایه کی نازاربه خشان ناماده کردوه.

۳۸- وَعَادًا وَاَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

وه عاد و ته مود و خاوه نانی رهس، وه نه وه یه کی زور له نیوانیاندا.

۳۹- وَكَلَّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكَلَّا تَبَرَّنَا تَتَبِيرًا

وه بو ههر یه کیکیان چهنده ها نمونه مان هیناوه ته وه، وه ههر هه موویانمان هه نجن به هه نجن کرد.

۴۰- وَلَقَدْ آتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

وه به دنیاییه وه به سهر ئه و گونده دا تپه ریوون که بارانیکی خراپی به سهر دا باریووه، ئایا نه یانبینیووه؟ به لکو خوژگه یان ده کهن که زیندوو بوونه وه نه بیت؟

۴۱- وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

وه كاتيك تۆ ده بينن ئەوا تەنھا گالەت پى دە كەن، (دەلین) ئايا ئەو وەيە كە اللّٰه
وهك پىغەمبەر ناردوو وەيە تى؟

٤٢- إِنْ كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

وه خەرىكە گومرمان بکات لە خوداوەندە کانمان ئە گەر خۆراگر نە بین
لە سەریاندا. وه هەر دەزانن کاتیک ئە شکەنجە کە دە بینن، کە کى ریبازە کە ی ون
کردوو وە؟

٤٣- أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

ئە ی ئەو وەت بینو وە کە خودا کە ی بە لافوگوزاف وەرگرتوو وە؟ دە سا تۆ لە سە رى
دە بیت بە بە رپرس؟

٤٤- أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ
سَبِيلًا

وه یان پیتوایە کە زۆر بە یان دە بیستن یان تیدە گەن؟ لە راستیدا ئەوانە تەنھا
وهك ئازەلن، بە لکو لە ئازەل خراپتر رینگاکە یان ون کردوو وە.

٤٥- أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ
دَلِيلًا

ئە ی سە رى خودا کە تە نە کردوو وە کە چۆن سیبە رى درێژ کردۆتە وە؟ خو
ئە گەر ئارە زوو ی بکرایە ئەوا سیبە رى جیگیر دە کرد، ئینجا خۆرمان لە سە ریدا
کردوو وە بە بە لگە.

٤٦- ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

ئینجا زۆر بە ئاسانی (سیبە رە کە) بو لای خۆمان دە گێرینە وە.

٤٧- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وه هەر ئەو وە کە شە وى بو تان کردوو وە بە پۆشاک و خەوتنى کردوو وە بە پشوو، وه
رۆژى کردوو وە بو هە لسانە وە تان.

٤٨- وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

وه هه ر ئه وه كه باى وهك مژده له نيوان دهسته كاني ره حمه تيه وه ناردووه، وه له ئاسمان ئاويكي پاكمان دابه زاندووه.

٤٩- لِنُحْيِي بِهِ بَلَدَةً مَّيِّتًا وَنُسْقِيهِ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْبِيَ كَثِيرًا

بو ئه وهى پييه وه زيديكي مردوو زيندوو بيته وه، وه ئاو بدهين به و ئاژه لانهى دروستمان كردوون، وه خه لكانيكى زور.

٥٠- وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي بَيْنِهِمْ لِيُذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وه له نيوانيان دابه شمان كرد بو ئه وهى ياد بكه نه وه، به لام زوربهى خه لك ره تيان كردووه (ياد بكه نه وه)، وه ته نها ناسوپاسگوزار بوون.

٥١- وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا

وه ئه گه ر ئاره زوومان بكردايه ئه وا بو هه موو گونديك ئاگادار كه ره وه يه كمان ده نارد.

٥٢- فَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

ده سا نه كه يت گوپرايه ئى كافره كان بيت، وه مملانيان له كه لدا بكه مملانيه كى كه وره.

٥٣- وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا

وه هه ر ئه و بوو كه شه پوئى دوو ده ريا كه ي به يه ك گه ياند، ئه وه سازگار و شيرينه، وه ئه وه سوپر و تاله، وه له نيوانيان به ربه ستيكى داناوه، وه هه ر يه كيكيان له چاليكى قه تيسكراوه.

٥٤- وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

وه هه ر ئه و بوو كه له توواو مروئى دروستكرد، وه توواوى كرد به بنه ماي ره چه له ك و خزميه تي، وه خودا كه ت به توانا بوو.

٥٥- وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا

وه شتانیک جگه له الله دهپهستن که نه سوود وه نه زیانیان ههیه، وه کافر هه میسه دژ به خودا که یه تی.

۵۶- وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

وه تۆمان نه ناردوو ته نهها وهك مزده به خشیک و ئاگادار که ره وه یه ك نه بیته.

۵۷- قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بلی من بو ئاگادار کردنه وه تان داوای کریکتان لی ناکه م ته نهها بو ئه و که سه نه بیته که ئاره زوو ده کات ریبازی خودا که ی بگریته.

۵۸- وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

وه پشت به و هه میسه زیندوو بگره که هه رگیز نامریته، وه به ستایش کردن پییادا هه ئبده، وه ئه وه به سه که به گوناھی به نده کانی ئاگاداره.

۵۹- الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا

ئه وهی که ئاسمانه کان و زهوی و ئه وهی نیوانیانی له شهش رۆژ دروست کرد، ئینجا الرحمان له سه ر عه رشه که ی به رزیوو و دانیشته، ده سا ده توانیته له که سینی شاره زا بپرسیته.

۶۰- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا

وه کاتیک پییان ده گوتریته کرنۆش بو ره حمان بهن، گوتیان: الرحمان کییه؟ کرنۆش بو ئه وه به بهین که فه رمانمان پی ده که یته؟ ئه وه سلکردنه وه یانی زیاتر کرد.

۶۱- تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

به به ره که ته ئه وهی له ئاسمان ته لاری داناوه و تیایدا چرایه ك و مانگیکی رونا که ده ری داناوه.

۶۲- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

وه ههر ئه و بوو كه شه و روژى هيناوته ئاروه، وه ك نيشانهيك بو كه سيك
كه بيهويت يادبكاتوه يان بيهويت سوپاس بكات.

٦٣- وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
سَلَامًا

وه بهنده كانى رهحمان كه له زهويدا بي فيز دهروڤ، وه كاتيک نهزانه كان
له گه لياندا دهئاخوتن ده ليين سلاو.

٦٤- وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا

وه ئهوانه ي شه و له ماله كانيان بو خوداكه يان كرنوش و هه لسانه وه ده كه ن.

٦٥- وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

وه ئهوانه ي ده ليين خوداكه مان ئه شكه نجه ي دوزه خمان لى به دوور بگه،
چونكه ئه شكه نجه كه ي كو تاپي نايه ت.

٦٦- إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

دوزه خ له راستيدا شوين و پايه گايه كى خراپه.

٦٧- وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

وه ئهوانه ي كه ده به خشن نه زيده روپي ده كه ن، وه نه ده گرنه وه به لكو پابه ندى
نيوان ئه م دوانه ن.

٦٨- وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

وه ئهوانه ي كه جگه له الله بانگيشه بو خودايه كى ديكه ناكه ن و ئه و كه سه
ناكوژن كه الله قه ده غه ي كردووه ته نها به هه ق نه بيت، وه زينا ناكه ن، وه ههر
كه سيك ئه وه بكات ئه وا گوناھى كردووه.

٦٩- يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا

ئه شكه نجه كه ي له روژى قيامه ت چه ند جار ده بيته وه، وه به ريسواي بو
هه ميشه تيايدا ده مينيتته وه.

۷۰- إِيَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَمَا كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

تهنها ئه وهيان نه بئت كه توبه ده كات و كارى چاك ده كات، الله كاره خراپه كانى
ئه وانه ده گوربت به كارى چاك، وه الله هه ميشه لئبوورده و ميه ره بان بووه.

۷۱- وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

وه هه ر كه سيك توبه بكات و كارى چاك بكات، ئه وا به توبه كردن بو لاي الله
ده گه ر يتته وه.

۷۲- وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

وه ئه وانه ي شايه تي به درو نادهن، وه كاتيک به لاي گالته جارى تيپه رده بن ئه وا
به ريزه وه تيپه ر ده بن.

۷۳- وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

وه ئه وانه ي كه نيشانه كانى خودا كه يان به بيرده هين ر يتته وه، به كه رى و كوئر كرنوشي
بو نابه ن.

۷۴- وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا

وه ئه وانه ي ده لئن: خودا كه مان ژنانيك و منالان يكمان پي به خشه كه ببنه
مايه ي چاوهر و انيمان وه بو خوداناسان بمانكه به پيشه وا.

۷۵- أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا

ئه وانه ن كه ژووره كانى به هه شتيان پي ده دريت به هو ي ئه وه ي خو را گر بوون
وه تيايدا به خير هاتن و سلاويان ئاراسته ده كريت.

۷۶- خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

بو هه ميشه تيايدا ده ميننه وه، كه باشتين جيگه و پايه يه.

۷۷- قُلْ مَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

ئەي محمد بلى، خودا كەم بارتان ناكات، ئەگەر نيزاكانتان نەبىت، دەسا درۆتان كرد، ئەو لەسەرتان دەبىت بە مال.

شروقه و تىبىنى

ئايەتى ۱

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

بە بەرە كەتە ئەو اللەيەي كە فورقانى دابەزاند بۆ سەر بەندە كەي بۆ ئەوئەي بىت بە ئاگادار كەرەو بە بۆ جنوكە و مروقه كان.

وشەي {لُفْرَقَانَ}، رەگە كەي 'فَرَقَ' يە واتە جيا كەردنەو و بەش كەردن.

{فُرْقَانَ}، واتە بەش كراو {الْفُرْقَانَ} بەش بەش كراو كە. وەك ئايەتى ۱۰۶ سوورەتى الاسراء دەئىت:

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ

وہ قورئانىك بەش بەشمان كەردو، بۆ ئەوئەي بىخوئىتەو بەسەر خەلكدا.

وہ لە چەند ئايەت كى قورئاندا هاتووە كە اللە اكبر تەورات و فورقانى بە موسا داوہ. وەك ئايەتى ۵۳ سوورەتى البقرة:

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ

وہ كە پەرتوك و فورقانمان بە موسادا.

وہ ئايەتى ۴۸ سوورەتى الانبياء كە دەئىت:

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

وہ بە دئىيەوہ فورقان و رووناكىمان وەك وەبىرەيئەوہيەك بۆ خوداپەرستان بە موسا و هارون دا.

وہ ئايەتى ۳-۴ سوورەتى ال عمران دەئىت:

وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ، مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ

وه پیشوو تهورات و ئینجیل و فورقانی دابهزاند، وهك هیدایهت بو خهلك.

القرطبی له الجامع الاحكام القران، سه بارهت به شروفهی {تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا} دهئیت:

هۆکاری ناولینانی بو فرقان ده گهریتهوه بو دوو خال:

یه کهم: چونکه جیاکاری کردوو له نیوان ههق و باتل، وه ئیماندار و کافر.

دووهم: چونکه حلال و حرامی راگه یاندوو.

الطبری له جامع البيان دهئیت:

به بهر که ته ئه وهی که جیاکاری له نیوان ههق و باتل دابهزاند، بهش له دواى بهش و سوورته له دواى سوورته بو سهر بهنده کهى محمد صلعم، بو ئه وهى ببیت به ئاگادار که ره وه بو جنۆکه کان و مروّقه کان.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم دهئیت:

په رتوو که کانی پیشوو به یه کجار و به ته واوی داده به زین، به لام قورئان بهش بهش، ئایهت له دواى ئایهت، و حوکم له دواى حوکم و سوورته له دواى سوورته دابه زیوو، ههروهك الله لهم سوورته دا دهئیت {وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً، وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا}، واته {وه کافره کان گوئیان ئه گهر قورئان به یه کجار و به ته واوی بوى دانه به زیت (ئهوا باوهر ناهینین)، ئیمه بهم جوړه دامانه زاند بو ئه وهی له دلتدا جیگیری بکهین و به ریکوپیکترین شیوه بو ت بخوینینه وه، وه ناتوانن هاوچه شنی بهینن، چونکه ئیمه به ههق و باشتین لیکدانه وه بو مان هیناویت}، وه له بهر ئه وه الله ناوی لئی ناوه فورقان. چونکه جیاکاری ده کات له نیوان ههق و باتل و هیدایهت و گومرایی و سه رکیشی و ریگای راست و حلال و حرام.

الماوردی له النکت و العیون، سه بارهت به {لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا} دهئیت، مه بهست له جنۆکه و مروّقه چونکه پیغه مبهر بو ههردووکیان نیردرابوو، وه ئاگادار که ره وهی ههردووکیان بوو.

ثابته تي ۲

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا
دهلٽيت:

(به بهره كه ته) ئه وهى خاوه نداريتي ئاسمانه كان و زهوى به دهسته، وه هيچ كورپيكي به خووه نه گرتووه و هيچ شريكپيكي له خاوه نداريتي نه بووه، وه ههر خووى هه موو شتيكي دروست كردووه و بره كه يان و چاره نووسه كه ياني دياريكردووه.
ابن كثير له تفسير القران العظيم دهلٽيت:

{الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ} لهم ثابته ته دا الله خووى پاك كردوته وه له وهى كور و شهريكي هه بيت.

ئينجا دهلٽيت، {وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا}، واته هه موو شتيك دروستكراوه و خاوه ن خودايه، وه ههر خووى هه موو شتيكي دروستكردووه و خاوه نيه تي و خودايه تي، وه هه موو شتيك له ژير دهسه لات و هه لسوران و چاره نووسيه تي.
القرطبي له الجامع الاحكام القران دهلٽيت:

{الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} - خووى خاوه ني ئاسمانه كان و زهوييه {لهم ثابته ته دا الله به خويدا هه لده دات. {وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا} - وه كورپي نه بووه، لهم دهقه دا خووى پاك كردوته وه له و قسه يه مو شريكه كان كه ده يانگوت، فريشته كان مندالي الله ن واته كچي الله ن، وه هه روه ها له قسه ي جووه كان كه ده يانگوت: عوزه ير كورپي الله يه، وه له قسه ي مه سيحيه كان كه ده يانگوت المسيح كورپي الله يه. {وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ} - وه هيچ شريكپيكي نه بووه له خاوه نداريتي {هه روه ك بتپه رسته كان ده يانگوت. {وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ} - وه هه موو شتيكي دروستكردووه، وه لام به زه رده شتيه كان - مجووسيه كان و ثانهويه كان - ده داته وه كه ده لٽين شه يتان يان تاريكي هه نديك شتي دروستكردووه.

تبييني: الثانويه: ئه وانهن كه بروايان وايه دوو هيژ هه يه: هيژي تاريكي و هيژي روونايي، به مانايه كي تر: ئاهورامازدا و ئه هريمهن.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به {فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا} ده لیت، ۳ وتهوت هه یه:

یه که م: ریکوپیک و چاکی کردوووه بو ئه وهی به که لک به کارهینان بیت، نه که موکوری وه نه ناریکوپیکی تیدایه.

دووهم: ئه وهی بو دیار کردوووه که سوودی بو هه بیت.

سیههم: چاره نووس و بژیوی دیاری کردوووه.

ئایهتی ۳

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

ده لیت:

وه جگه له الله خوداوه ندیان به خویانه وه گرتوووه و ده یه پرستن که هیچ شتیک دروستناکه ن، وه خویان ئه وه خوداوه ندانه (بتانه) دروست ده که ن، وه ئه وه خوداوه ندانه نه ده سه لاتی زیان گه یاندن وه نه سوود گه یاندن هه یه، وه نه ده سه لاتی مهرگ، وه نه ژیانان وه نه زیندوو کردنه وه یان هه یه.

اللهی عه رهب و ئیسلام، وهك هه میشه لوجیک و به لگه کانی بو سه لماندنی خوداوه ندیتی زور ساکارن و له ئاستیکی نزم، له م ئایه ته دا خوی به راورد ده کات به بته کان و ده لیت:

یه که م: ئه و بت و خوداوه ندانه ی که ده یان په رستن هیچ شتیک دروست ناکه ن و ئیوه خوتان دروستیان ده که ن. له کاتیکدا الله ئیوهی دروست کردوووه و خوی دروستنه کراوه به لکو ئه زه لی و ئه به دییه.

دووهم: وه ئه و بت و خوداوه ندانه هیچ ده سه لاتیکیان نییه وهك زیان گه یاندن و سوود گه یاندن، له کاتیکدا الله زیان ده گه یه نیت و سوود ده گه یه نیت.

سیههم: ئه وه خوداوه ند و بتانه نه ده توانن بمرین وه نه ده توانن ژیان به خشن، وه نه ده توانن زیندوووتان بکه نه وه.

ثایه تی ۴-۵

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا
وَزُورًا

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا
ده لیت:

وه ئهوانه ی بیباوه ر بوون گوتیان ئه م قورئانه ته نها درووده له سه یه کی محمد
خویه تی و خه لکانیک یارمه تیان داوه. له راستیدا ئهوانه سته م و بوهتانیان کرد.
وه گوتیان قورئان ته نها ئه فسانه ی پیشینانه که محمد دهینووسیتته وه کاتیک
به یانیان و ئیواران که سانیک بو ی ده خویننه وه.
ئه م دوو ئایه ته پیمان ده لیت، که خه لکی مه ککه سه باره ت به محمد و قورئان
گوتوو یانه:

یه که م: محمد که سیکی دروزنه و قورئان له لایه ن خوداوه نییه، به لکو کومه لیک
خه لک یارمه تی محمد ده دن بو نووسینه وه ی ده قه کان.

دووهم: قورئان ته نها ئه فسانیه کی پیشینانه. واته چیرۆکه کانی قورئان لای خه لکی
دووورگی عه ره بی زانراو بووه.

سیههم: کومه لیک خه لک ده قه کانی قورئان بو محمد ده لیتته وه، وه محمد
ده یاننووسیتته وه. واته محمد خویننه واره و ده زانیت بنووسیت.

{قَالَ- گوتی} که له سه ره تای ئایه تی ۴ هاتوو هه له یه و ده بیت {قَالُوا- گوتیان}
بیت، وه ک له سه ره تای ئایه تی پینج هاتوو ه. چونکه ده لیت، {الَّذِينَ كَفَرُوا-
ئهوانه ی باوه ریان نه هینا}، واته کومه لیک نه ک یه ک که س.
ئه گه ر یه ک که س وایگوتبیت ئه وا ده بوایه ده قه که بلیت:

وَقَالَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

واته: وه یه کیک لهوانه ی که بیباوه ر بوو گوتی.

ئای که خوشه کاتیک هه لهی زمانه وانی بو الله اکبر راست ده که یته وه. ئای که خوشی له وه ده بینم.

امام الماوردی له النکت و العیون سه بارهت به {وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ-
خه لکانیکی تر یارمه تیان داوه} ده لئین، مه به ستیان ئه و که سانه بووه که یارمه تی
محمدیان داوه:

یه که م: خه لکانیک له جووه کان

دووهم: عبدالله الحضرمی

سپههم: عداس کوپله ی عوتبه

چوارهم: ابو فکیهه الرومی

القرطبی له الجامع الاحکام القران ده لئیت: ابن عباس گوتوو یه تی مه به ست له {قَوْمٌ
آخَرُونَ- خه لکانیکی دیکه}، واته: ابو فکیهه خزمه تکاری بنی الحضرمی و عداس و
جبر، که ههر سینکیان له ئه هلی په رتووک (جوو یان مه سیحی) بوون.

الطبری له جامع البیان ده لئیت:

{وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ}، ئاماژه کراوه که ده یانگوت: له راستیدا ئه وه ی محمد
فیرده کات خه لکانیکی جووله که ن.

البغوی له معالم التنزیل ده لئیت:

{وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ} موجهید گوتوو یه تی واته جووه کان . وه الحسن
گوتوو یه تی واته عبید کوری الخضر الحبشی، (پیاویکی ئایینی مسیحی بوو) .

وه ده لئین : جبر، ویسار، عداس بن عبید که له مه ککه ده ژیان و له ئه هلی په رتووک
(مه سیحی یان یهودی) بوون، قوره یشه کان ده یانگوت که محمد له وانه ده قه کانی
قورئان وهرده گریت.

وه له ئایه تی ۱۰۳ سووره تی النحل ئایه تیکی هاوچه شن هاتوو که ده لئیت:

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا
لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

وه ئيمه دهزانين كه دهلپن له راستيدا ئهوهى محمد فير دهكات مروقه. زمانى
ئهوهى ئاماژهى بو ده كه ن ئه عجه ميبه (عه رهبى نيبه)، وه ئه وه قورئانيكى عه رهبيبه.

ابن الجوزى له زاد المسير، سه بارهت به {إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ} له راستيدا مروفتيك
فيرى دهكات، نو وتهوت سه بارهت به وه مروقه ههيه:

يه كه م: ناوى "يعيش" بوو كه كويله يه كى بنى المغيرة بوو، وه تهوراتى دهخوينده وه
(ابن عباس).

وه هه نديك دهلپن، كه يعيش، به ره چه لهك روومى بوو.

دووهم: ناوى "بلعام" بوو كه گه نجيكي مه سيجى عه جه مى بوو و له مه ككه دهژيا. وه
پيغه مبه ر سهردانى ده كرد (ابن عباس).

سيههم: نوو سه ريكي وه حى بوو كه بو پيغه مبه ر وه حى ده نووسى، كاتيكي پيغه مبه ر
ده يگوت بنووسه "سميع عليم" نوو سه ره كه دهينووسى "عزيز حكيم" وه شتى له م
جو ره.

چاره م: ناوى "جابر" بوو كه كويله يه كى عه جه مى ژنيكى قوره يشى بوو.

پينجه م: سلمان الفارسى بوو، به لام ئه وه دووره له راستى چونكه سلمان له مه دينه
په يوه ست بوو به پيغه مبه ر.

شه شه م: ناوى "بحس" بوو كه كارى ئاسنگه رى ده كرد و مه سيجى بوو.

حه وته م: ناوى "يسار" بوو كه نازناوى "ابو فكيهة" بوو، پياويكى عه جه مى جوو بوو،
كه كويله ي عامر بن الحضرمى بوو.

هه شته م: ناوى "عايش" بوو كه كويله ي حويطب بوو، وه عه جه مى بوو.

نوويه م: دوو كويله بوون، كه خه لكى "عين تمر" بوون، به ناوى "يسار" و "جبر" كه
شمشيريان له مه ككه دروست ده كرد و ئينجيليان دهخوينده وه.

الطبرى له جامع البيان، سه بارهت به {قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ} گوتيان ئه فسانه ي
پيشينانه {ده لپت، ابن عباس گوتوو يه تى:

النضر بن الحارث يه كيك بوو له شه يتانه كانى قوره يش، وه ئازارى پيغه مبه رى ده دا
و دزايه تى ده كرد، وه النضر له "الحيرة" گه رابوو وه له "الحيرة" فيره وته كانى

پادشاکانی فارس و روستهم و ئەسفەندیار ببوو. کاتیک پیغەمبەر لە شوئینیک دادەنیشت، وه الله و ئەو بەلایەنەى به بیر خەلك دەهینایه وه که میلله تانی پیشوو تووشی ببوون، ئینجا دەرویشت. النضر دههات و دهیگوت: سویند به الله ئەى پیاوانی قورەیش و ته کانی من باشترو چاکترن له وته کانی محمد. ئینجا سه بارهت به پادشاکانی فارس و روستهم و ئەسفەندیار قسهی بۆیان ده کرد.

وه ابن عباس گوتوو یه تی: ۸ ئایهت له ئایهته کانی قورئانی له سهر النضر دابه زاندوو، هه موو ئەو ئایه تانهی که ئاماژه به "أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ- ئەفسانهی پیشینان" ده کهن.

الطبری ده ئیت، که واته مانای ئایهته که بهم شیوهیه:

ئەو موشریکانه ده ئین، ئەم قورئانه دروو ده له سهیه که که محمد خۆی هیناویه تیه ئاراوه، وه ئەوهی محمد دهیه ئیت ته نها ئەفسانهی پیشینانه، وه محمد له جووه کان دهینوو سیته وه که به یانیان و ئیواران بۆی ده خویندریته وه.

القرطبی له الجامع الاحکام القران ده ئیت:

واته محمد نووسیویه تیه وه، وه به یانیان و ئیواران بۆی ده گوتریته وه و ده خویندریته وه بۆ ئەوهی له بهری بکات.

ئایهتی ۶

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ئایهته فه رمان به محمد ده کات، که وه لامی ئیدعای بیباوه ره کانی مه که که بداته وه و ده ئیت:

ئەى محمد بلئ، ئەوه، دایبه زاندوو که ده زانیته به نهیى له ئاسمانه کان و زهوى، وه هه ره ئەو به خشنده و میهره بان بووه.

واته: قورئان له وتهی اللهیه.

ئایهتی ۷-۸

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَّسْحُورًا

وه بېباوهره کان گوتوو یانه ئه و پیغه مبهره چیه خواردن ده خوات و له بازاره کان
ده روات، ئه گهر فریشته یه ک بوی دانه به زیت و له گه لیدا نه بیت به ئاگادار که ره وه،
یان گه نجینه یه کی پی نه دریت یان باخیکی نه بیت که لیه وه بخوات (ئه و باوهری پی
ناهیینن)، وه سته مکاره کان گوتوو یانه: له راستیدا (ئه ی باوهر داران) ئیوه ته نها
شوینکه و تووی پیاویکی جادولیکراون.

له م دوو ئایه ته دا بېباوهران چهنده لېژارده یه ک ده خه نه پیش محمد بو ئه وه ی
ئه نجامی بدات، بو ئه وه ی باوهری پی بینن:

یه که م: فریشته یه ک بو محمد دابه زیت و له گه لیدا خه لک ئاگادار بکاته وه.

دووهم: خودا که ی گه نجینه یه کی پی بدات.

سیههم: خودا که ی باخیکی پی بدات که محمد له به رو بوومه که ی بخوات.

بېباوهران داوا له محمد ده که ن که یه کی که له م موعجیزانه ئه نجام بدات. وه پی
ده لپن، ئه گینا تو ته نها که سیکیته وه ک ئیمه ده خویت و له بازاره کان پیاسه
ده که یت.

سه بارهت به ئایه تی ۷ {وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ-
بېباوهران گوتیان ئه و پیغه مبهره چیه خواردن ده خوات و له بازاره کان ده روات}.
اللهی عه ره ب و ئیسلام له ئایه تی ۲۰ وه لام ده داته وه و ده لیت:

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ

ئه ی محمد، پیش تو پیغه مبهرمان نه نار دووه که خواردن یان نه خوارد بیت و له
بازاره کان پیاسه یان نه کرد بیت.

وه سه بارهت به دابه زینی فریشته {لَوْ لَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا- ئه گهر
فریشته ی بو دانه به زیت بو ئه وه ی له گه لیدا ئاگادار کردنه وه بکات}، اللهی عه ره ب و
ئیسلام له ئایه تی ۲۱-۲۲ وه لامی داوه ته وه:

لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا

واته: به دنيايييه وه ئهوانه له ناخياندا لوتبه رزن و سنووری خويان به شيويه كي گهوره به زان دووه، ئه و روزهی فریشته ده بین روزهی که هیچ مزدهیه کی تیدانییه بو تاوانباران و ده لپن، خانهیه کی قه تیس کراو.

اللهی عه رهب و ئیسلام، خوداوهندیکی سهیره، وه سه رتاپای ده قه کانی نا کوکیه. له وه لامه کهیدا ده لپت: ته نها له روزهی قیامهت فریشته داده به زن، وه ئه و کات تاوانباران له خانهیه کدا قه تیس ده کرین.

دیاره نووسه ری قورئان له مه دینه کاتیک سووره تی الانفالی نووسیوه، ئه م ئایه ته ی له یاد کردوو، چونکه له شه ری بدر هه زار فریشته داده به زن بو ئه وه ی له ته ک موسلمانان شه ر بکه ن دژ به کافره کان.

وه ک ئایه تی ۹ سووره تی الانفال ده لپت:

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ

که هاوارتان کرد بو خودا که تان، ئه وه بو وه لامی به هاواره که تان دایه وه: من پشتیوانیتان ده که م به هه زار فریشته ی له دوا ی یه ک دابه زیوو.

ئایه تی ۱۲ سووره تی الانفال ده لپت:

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

که خودا که ت وه حی نارد بو فریشته کان که من له گه لتانم، باوه رداران جیگیر بکه ن، وه من تو قان دن ده خه مه دلی کافره کان، ده ئیوه ش ئه ی فریشته کان له سه ره وه ی ملیان و له هه موو په نجه کانیان بده ن.

به ۳۱۳ موسلمان و ۱۰۰۰ فریشته ی دابه زیوو، ۷۰ کافر ده کوژن.

وه هه روه ها له سووره تی ال عمران هاتوو، که الله له شه ری ئوحد، ۳ هه زار فریشته بو پشتیوانی موسلمانان داده به زینیت و دواتر ده ی کات به ۵ هه زار، به لام موسلمانان ده شکین.

وه ههروهها له سوورهتی الاحزاب هاتوو، که الله فریشته داده به زینیت دژ به موشریکه کان له شه ری خندق.

وه سه بارهت به داواکاریه کی تری موشریکه کان که له ئایه تی ۸ هاتوو و گوتوو یانه، {تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا- يان محمد باخیکی هه بیت و لیه وه بخوات}، اللهی عه رب و ئیسلام له ئایه تی ۱۰ وه لامی داوه ته وه و ده ئیت، {تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ فُصُورًا- به به ره که ته ئه وهی که ئه گهر بیه ویت چاکترت له وهی بو دینیته ئاراوه، باخاتیک که له ژیریانه وه رووباره کان ده روون، وه کوشکوته لاریکی پی ده به خشیت}.

الطبری له جامع البیان له شروقهی ئایه تی ۷-۸ ده ئیت:

موشریکه کان گوتیان، ئه و پیغه مبه ره واته محمد، چیه که ئیدعا ده کات که الله بو ئیمه ی ناردوو، به لام وهک ئیمه خوراک ده خوات و له بازاره کان وهک ئیمه ده روات، {لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ- ئه گهر بو ی دانه به زیت}، بوچی فریشته یه ک بو ی دانه به زیت له ئاسمان ئه گهر راستگو یه، بو ئه وهی له گه ئیدا خه لک ئاگادار بکاته وه، وهک راستیه ک بو ئه و قسانه ی ده ی کات، وه یان گه نجینه یه ک له زیو یان زیو بو ی دابه زیت، ئه وکات پیویستی به وه نابیت به دوای دابینکردنی ژیان و بزئیوی بکه ویت.

{وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا- وه سته مکاران گوتیان له راستیدا ئیوه شوینکه وته ی پیاویکی جادوولیکراون}، واته سته مکارانی بیباوه ر به ئیماندارانیان گوت، که ئیوه به دوای پیاویک که محمده که وتوون که جادووی لیکراوه.

{قَالَ} هه له یه و ده بیت {قالوا} بیت چونکه {الظَّالِمُونَ} (سته مکاران) کو یه و تاک نییه.

ئایه تی ۹

انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

اللهی عه رب و ئیسلام ده ئیت:

ئه ی محمد سه یرکه چ نموونه یه کیان بو تو هیناوه ته وه، ده سا ئه وانه گومرا بوون، وه هه رگیز ناتوانن ریبازی (هیدایهت) بگرنه بهر.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

الله به پیغه مبهره که ی ده لیت: نه ی محمد سهیری نه و موشریکانه بکه که بیت ده لیت: سیحر و جادولیکراو، بهم قسه یه یان له گرتنه بهری ریباری الله گومر ابون، وه ریگای هیدایهت و راستیان له ده ستدا و ناتوانن ریگای هه ق بدوزنه وه.

ئایه تی . ۱

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا

ده لیت:

به بهره که ته نه وه ی نه گهر بیهویت شتیکی چاکرت بو دینیته ئاراهه، که باخاتیک بیت له ژیرییه وه چه نده ها رووبار پروات، وه کوشکوته لارت پی ده دات.

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و القرطبی له الجامع الاحکام القران، ئامارزه به ریوایه تیک ده که ن که خئیمة گوتوو یه تی:

قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنْ شِئْتَ أَنْ نُعْطِيَكَ خَزَائِنَ الْأَرْضِ وَمَفَاتِيحَهَا مَا لَمْ يُعْطَ نَبِيٌّ قَبْلَكَ ، وَلَا يُعْطَى أَحَدٌ مِنْ بَعْدِكَ ، وَلَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِمَّا لَكَ عِنْدَ اللَّهِ ؟ فَقَالَ : أَجْمَعُوهَا لِي فِي الْآخِرَةِ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي ذَلِكَ : (تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا

به پیغه مبهریان گوت: نه گهر ئاره زوو بکه یته نه واهه موو کوگا کانی زهوی و کلیله کانیانت پی ده دهین که له پیشوو نه مانداوه به هیچ که سیک، وه هیچیک له یاداشته کانت که له لای الله لی که مناکه ینه وه؟ نه وه بوو پیغه مبهر گوتی بووم کوکه نه وه بوو روژی قیامهت، نه وه بوو الله نه م ئایه ته ی دابه زاند.

هاهاهاهاها. یه کیک له خوزگه کانی محمد نه وه بوو که وهک پیغه مبهرانی تر مو عجزیه یه کی پی بدریت.

به لام ئیسلام له سه ر بنه مای درو هاتوو، وه تاوه کو دروی هه بیت به رده وام ده بیت. به لگه بو نه م قسه یه ئایه تی ۳۵ سووره تی الانعامه که الله ی عه رب و ئیسلام به محمد ده لیت:

فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ

ئەى محمد، ئەگەر بتوانايە ئەوا رېرەوئىكت لە ژير زهوى دروست دەکرد، وه يان پليکانئىکت بەدەست دەهئنا بو ئەوهى بگهئته ئاسمان بو ئەوهى موعجيزهيه کيان بو بهئيت.

ئايه تي ۱۱-۱۲

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا

دەئيت:

بەلکو ئەوانە نکۆليان لە رۆژى قيامەت کرد، وه بو ئەوانەى نکۆلى دەکەن لە رۆژى قيامەت، ئەوا ئاگرمان ئامادە کردوو.

وه کاتىک لە شوئىنئىکى دوور ئەو ئاگرەى دۆزەخ دەبينن، گوئيان لە لرفه و هه ناسەى ئاگره که دەبئت.

وهك ئايه تي ۷ سوورەتى الملك دەئيت:

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

کاتىک فریدەدرینە ناو دۆزەخهوه، گوئيان لە دەنگى هه ناسەى ئاگر دەبئت که قولپ دەدات.

ئايه تي ۱۳-۱۴

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

دەئيت:

وه کاتىک بە کوئوبەندکراوى فریدەدرینە شوئىنئىکى تەسکى دۆزەخهوه، له وئیدا واوهيلا دەکەن.

لهو رۆژهدا يهك جار واوهيلا مه کهن، بهلکو واوهيلايه کى زور بکهن.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به { تُبُورًا } ده لیت: ابن عباس گوتووہ تی واتہ واوہیلا { واوہیلا ده کهن } وه الضحاک گوتووہ تی، واتہ مهرگ { واتہ خوزگه به مهرگ ده کهن }.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، سه بارهت به { لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ تُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا تُبُورًا كَثِيرًا } ده لیت، ابن عباس گوتووہ تی واتہ: له م رُوْزَهْدَا يَهْكَ جَارَ وَاوَهْيَلَا مه کهن، به لکو زور واوہیلا بکهن }.

تایه تی ۱۵-۱۶

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا
ده لیت:

ئهی محمد، بلی ئه وه یان (دوزه خ) باشتره یان به هه شتی نه مری که خوداپه رستان به لینیان پی دراوه، که بویان بووه وهک پاداشت و ئاکام. که له به هه شتدا هه رچییه ک ئاره زوو بکهن بویان هه یه، وه هه میشه تیایدا ده بن، وه ئه وه په یمانیکه که الله له به رامبه رییدا به رپرسه و پابه ندی ده بیت. الطبری له جامع البیان ده لیت:

الله ده لیت، ئهی محمد به وانه بلی که نکوئی له قیامهت ده کهن : ئایا ئه و ئاگره باشتره که الله بو تان وه سفی کردوو ه یان بیستانه کانی نه مری، که خوشیه کانی به رده و امن و کو تایان نایهت، که الله بو ئه وانه دایناوه که له دنیا ملکه چی نه هی و فه رمانه کانی ده بن؟

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، سه بارهت به (كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا - وه ئه وه له سهر خوداکهت به لینیکه که خوئی لیی به رپرسه)، واته هه ر ده بیت رووبدات و ببیت.

وهک له تایه تی ۸ سووره تی غافرهاتوو ه فریشته کان به الله ده لیت:

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ

خودا که مان ده بیان به ئه و به هه شته ی که به ئینیت پیمان داوه.

ئایه تی ۱۷-۱۹

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ
صَلُّوا السَّبِيلَ

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ
حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا

ده ئیت:

وه له و رۆژه دا خۆیان و ئه و شتانه ی که جگه له الله ده یان په رستن کۆیانده که نه وه،
ئینجا ده گوتریت: ئایا ئیوه به نده کانی منتان گومرا کرد یان خۆیان ریگا که یان ون
کردبوو؟

گوتیان: شکۆمه ندیت بو ئیمه نه بووه که جگه له تو پشتیوانیک به خۆوه بگرین،
به لام ههر خۆت خۆشیت به خۆیان و باوکانیان دا، تاوه کو یاده وه ریان له بیرکرد،
وه خۆیان خه لکانیکی بیکه لک بوون.

ده سا ئیوه یان به درۆ خسته وه سه باره ت به وه ی ده یلین، چونکه ئه و شتانه (که
ده تان په رستن)، ناتوانن ئازارتان له سه ر لابه رن و پشتیوانیتان بکه ن، وه ههر
یه کیکتان سته میکی کردبیت ئه و ئه شکه نجه یه کی گه وره ی پیده چیژین.

هه له کانی ئه م چه ند ده قه له رووی زمانه وانیه وه:

یه که م: {وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ}، واته له و رۆژه که کۆیانده کاته وه، ئه وه ی کۆیان ده کاته وه
که سی سیه مه و نادیاره. کی کۆیان ده کاته وه؟ له بهر ئه وه ده بیت ئه م برگه یه به م
شیوه یه بیت

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ واته له و رۆژه دا کۆیان ده که یه نه وه.

واته، الله کۆیان ده کاته وه له گۆره پانی مه حشر.

دووهم: {فَيَقُولُ} واته دهئیت. کی دهئیت؟ له بهر ئه وه ده بیته دهقه که بلئیت:
{فَنَقُولُ} واته دهئین.

واته، ئایه تی ۱۸ بهم دوو راستکردنه وهیه بهم شیوهیهی لی دئیت:

وه لهو رۆژه خویان و ئه وهی جگه له الله دهیانپه رستن کۆده کهینه وه، ئینجا پییان دهئین: ئایا ئیوه بهنده کانی منتان گومرا کرد یان خویان ریگا که یان ون کرد؟
وه به لگه بو ئه و راستکردنه وهیه دوو شته:

۱- چونکه دهئیت، ئیوه بوون بهنده کانی منتان گومرا کرد؟ که واته ده بیته الله بیت قسه ی کرد بیته.

۲- ئایه تی دواتر دهئیت وه لای الله دهدهنه وه: قَالُوا سُبْحَانَكَ: گوتیان شکومه ندیت. سیههم: {قَالُوا سُبْحَانَكَ}، واته گوتیان، که بو رابردوو به کاردیت. ناکریت پرسیاره که به "يقول" ئیستا بیت و وه لایمه که رابردوو بیت. له بهر ئه وه ده بیته ئه م برگه یه بلئیت:

يقولوا سُبْحَانَكَ واته دهئین، شکومه ندیت.

چاره م: {مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ}، واته بو ئیمه نه بووه که جگه له تو پشتیوانی به خومانه وه بگرین.

به م شیوهیهی نووسراوه بته کان شتیکی تریان جگه له الله وهك پشتیوانی به خویانه وه گرتووه، وه ئه وه هه له یه. به لکو ده بیته دهقه که بهم شیوهیه بیت:

مَا كَانَ يَنْبَغِي أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ

واته: نه ده بوایه موشریکه کان جگه له تو-الله- ئیمه بپه رستن.

به پیوستی ده زانم که ئه م ۳ دهقه زیاتر روون بکه مه وه، چونکه سه رتاپای تیکه لوپیکه له.

الله دهئیت، له رۆژی قیامهت موشریکه کان و ئه و شتانه ی که دهیانپه رستن (وهك بته کان) له گۆره پانی مه حشه ر کۆده کهینه وه، ئینجا له و شتانه ده پرسین که

دهيانپه رستن: ئايا ئيوه بوون كه بهنده كاني منتان گومرا كرد، وه يان خويان ريڭگاي هيدايه تيان ون كردبوو؟

شته په رستراوه كان (بت)، له وه لامدا ده لئين: الله گيان تو شوومه ندیت هه رگيز نه ده بوايه جگه له تو ئيمه په رستن، به لام خووت خوشيت به خويان و باوكانيان دا، ئه وه بوو يادي تو يان له بير كرد، وه خويان خه لكاننيكي بيكه لك بوون.

ئينجا الله به موشريكه كان ده لئيت: ئه واشته په رستراوه كان ئيوه يان به درو خسته وه. ئه واشته په رستراوانه ناتوانن نه نازارتان له سهر لابه رن وه نه پشتيوانيتان بکه ن، وه هه ر كه سيكتان سته ميكي كرد بيت ئه واشته كه نجه يه كي گه وره ي پیده چيزين.

٢٠ ئايه تي

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

له م ئايه ته دا الله ي عه رب و ئيسلام وه لامي بيباوه ره كاني مه ككه ده داته كه وهك له ئايه تي ٧ هاتوو ه گوتوو يانه، {مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ- ئه وه پيغه مبه ره چييه خواردن ده خوات و له بازاره كان ده روات}. الله اكبر له له وه لامدا ده لئيت:

ئهي محمد، پيش تو پيغه مبه رمان نه نار دووه كه خوار دن يان نه خوار د بيت و له بازاره كان نه رو يشتين، وه هه نديكتانمان كردوو به تا قيكردنه وه بو هه نديكي تر تان: كه ئايا خوړاگر ده بن؟ وه خودا كه ت هه ميشه ده يبن.

ابن الجوزي له زاد المسير و الماوردى له النكت و العيون ده لئين:

{فِتْنَةٌ}، به دوو مانا دي:

يه كه م: به لا

دووهم: تا قيكردنه وه

الطبري له جامع البيان، سه باره ت به (وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً- هه نديكتانمان بو هه نديكي تر تان كردوو به به لا و تا قيكردنه وه) ده لئيت، الله ده لئيت:

وه ئه‌ی خه‌لكينه هه‌ندىكتانمان به هه‌ندىكى دىكه تاقيكردۆتهوه، يه كىيمان كردوو به پىغه‌مبه‌ر و تايبه‌تمان كردوو به په‌يام، وه دانه‌يه‌يمان كردوو به پادشا و تايبه‌تمان كردوو به دونيا، وه دانه‌يه‌يمان هه‌زار كردوو و خوشيه‌كانى دونيامان لى حرام كردوو بو ئه‌وه‌ى تاقيبه‌كه‌ينه‌وه به‌وه‌ى لى بىبه‌ش بووه و دراوه به ده‌وله‌مه‌ندان.

الجلالين له تفسير الجلالين ده‌ئىن:

{وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً}، واته ده‌وله‌مه‌ند به هه‌زار، و له‌ش ساغ به نه‌خوش، وه شه‌رافه‌تمه‌ند به ئاست نزم تاقيده‌كاته‌وه.

{أَتَصْبِرُونَ}، بو ئه‌وه‌ى بزانيه‌كه ئايا خو‌راگر ده‌بن له‌م تاقيكردنه‌وه‌يه‌دا؟

{وَكَانَ رَبُّكَ بِصِيرًا} - وه خوداكه‌ت سه‌ير ده‌كات، ئىنجا كاتىك به ده‌رد و به‌لا تاقيمان ده‌كاته‌وه، ئه‌وا خو‌ى له‌سه‌ر عرش دانىشتوو و سه‌يرمان ده‌كات.

وه‌ك زانايه‌كى بايولو‌جى چون له مايكرو‌سكوپه‌وه سه‌يرى به‌كتريا ده‌كات، به هه‌مان شيوه، الله سه‌يرمان ده‌كات.

ئايه‌تى ۲۱-۲۳

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا

وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا

ده‌ئىت:

وه ئه‌وانه‌ى كه ئاواته‌خواز نىن به دىده‌نمان گو‌تيان: ئه‌گه‌ر فرىشته به‌سه‌رماندا دانه‌به‌زىت يان خوداكه‌مان نه‌بينىن، (ئه‌وا بروا به محمد ناكه‌ين).

ئىنجا الله ده‌ئىت: ئه‌و بىباوه‌رانه‌ خو‌به‌زلزان له خودى خو‌ياندا، وه سنوورى خو‌يان به‌زاندوو به شيوه‌يكي گه‌وره و به‌رچاو.

ئەو رۆژەى كە فرىشته دەبىن ئەو رۆژەى كە هېچ مژدەى كى (باش و چاك) بۆ تاوانباران نابىت، و دەلېن خانەى كى قەتیسكراو.

وہ دین بۆ لای ھەر كاریك كە كردوویانە، ئىنجا كارە كانیان دەكەین بە تەپوتۆز واتە، تری ژیر گۆم.

{قَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا- هاتین بۆ لای ئەو كارانەى كە كردبوویان}، ھەئەى و لە راستیدا دەبیت بلېت:

قَدِمِ إِلَيْنَا مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ

واتە: ئەو كارانەى كە كردبوویان ھینران بۆ لامان.

چۆن دەكریت شكۆمەند اللھ، خۆى بە قاچە كانیەو بەچیت بۆ لای كاری كافرەكان، دەبیت كارە كانیان بەھینریت بۆ لای خاوەنشكۆ.

الطبری، سەبارەت بە (وَعَتُّوا عُنُقًا كَبِيرًا) دەلېت:

بەم داواكارىیان كە فرىشته دابەزیت، وە یان اللھ ببینن ئەو سنوورى خۆبەزلزانیان تېپەراندوو.

الماوردی لە النكت و العیون، سەبارەت بە {حَجْرًا مَّحْجُورًا- خانەى كى قەتیسكراو} دەلېت، دوو وتەوت ھەى كە كى ئەم قسەى كى كردوو:

یەكەم: فرىشته كان بە كافرەكان دەلېن.

دووەم: كافرەكان بە خودى خویان دەلېن.

من ڤیم وایە فرىشته كان بە كافرەكان دەلېن، یەلا، بۆ خانەى كى قەتیسكراو، واتە بۆ سجن الانفرادى، واتە بەندىخانەى تاك نەفەرى.

ئایەتى ۲۴

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا

دەلېت:

لەم رۆژەدا، لە رۆژى قیامەت، یاوەرانی بەھەشت، لە شوین و پایەگایە كى باش و چاكن.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت، ابن عباس و ابن مسعود گوتووینانه:
روژ ناگاته نیوه له روژی قیامت، تاوه کو ئه هلی به ههشت دهچنه ناو به ههشتهوه،
وه ئه هلی دوزهخ دهچنه دوزهخهوه.

ئایه تی ۲۵-۲۶

وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا
الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا
دهلیت:

وه روژی ئاسمان به هه ور وردوخاش ده بیته و فریشته کان پۆل به پۆل
داده به زینرین.

وه خاوه ندریتی له م روژهدا بو رهحمان راستیه، وه روژیک ده بیته که بو کافره کان
سهخت ده بیته.

واته بنمیچی ئاسمان که فیزیکه، له روژی قیامت، وردوخاش و پارچه پارچه
ده بیته.

به چی پارچه پارچه ده بیته؟ به هه ور.

بو هه وره که قورسه؟ به ئی، چونکه الله له هه وردا داده به زیت. وهك ئایه تی ۲۱۰
سووره تی البقرة دهلیت:

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ

ئایا بیباوه ران چاوه ری ئه و ساته ده که ن که الله له سیبه ری هه ور و فریشته کان
داده به زن؟

الجلالین له تفسیر الجلالین ده ئین:

{وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ- وه روژی که ئاسمان وردوخاش ده بیته}، واته هه موو
ئاسمانه کان {بِالْغَمَامِ- به هه ور}، واته الله به هه ور داده به زیت که هه ور یکی
سپییه، {وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ- وه فریشته کان داده به زینرین}، له هه موو ئاسمانیک {تَنْزِيلًا-
به دابه زاندن}، له روژی قیامت.

له صحیح الجامع (للالبانی) و مجمع الزوائد للهيثمی، ریوایه تیک هاتووہ محمد صلعم گوتووہ تی:

يَطْوِي اللهُ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِبِيَدِهِ الْيُمْنَى ، ثُمَّ يَقُولُ : أَنَا الْمَلِكُ
أَيْنَ الْجَبَّارُونَ ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ ؟ ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ ، ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِشِمَالِهِ ، ثُمَّ
يقولُ : أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ ؟

الله له رۆژی قیامت ئاسمانه کان لوول دهدات، ئینجا به دهستی راسته وه دهیانگریت، ئینجا ده لیت: من پادشام کوان به توانا کان؟ کوان خو به زلزانه کان؟ ئینجا زهویه کان لوول دهدات و به دهستی چه په دهیانگریت و ده لیت: ههر خو م پادشام کوان به توانا کان؟ کوان خو به زلزانه کان؟

ئایا ئاسمان وردوخاش ده بیت؟ وه یان الله لوولیان دهدات؟ و الله اعلم.

ئایه تی ۲۷-۲۹

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا
يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

ده لیت:

وه له و رۆژه دا سته مکار (کافر)، دهستی خو ی ده گه زیت و ده لیت: خو زگه له گه ل پیغه مبه ر یگام ده گرت.

وای له خو م، خو زگه فولانه که سم نه ده کرد به دوست و هاوریم.

له دوای ئه وه ی یاد کردنه وه م (قورئان) بو هات، منی گومرا کرد، وه شهیتان بو مروف له که دارکه ر بووه.

القرطبی له الجامع لاحکام القران و الطبری له جامع البیان و الرازی له مفاتیح الغیب و ابن الجوزی له زاد المسیر و الواحدی له اسباب النزول ده لیتن، ابن عباس گوتووہ تی، ئەم ۳ ئایه ته له مه دینه له دوای شه ری به در سه بارهت به عقبه بن ابي معیط دابه زیوون.

ابن عباس دهلیت:

ئومەیه کوری خلف ھاوری و دۆستی عوقبە بوو، عوقبە لە شەری بەدر بە دیل گیرا، پیغەمبەر فەرمانی بە علی کرد بیکوژیت، عوقبە گوتی ئەی محمد تەنھا من دەکوژیت؟ گوتی بە ئی بە ھۆی کوفر و سنوربەزاندنت. عوقبە گوتی ئەی کئی ئاگای لە منالە بچووکه کەم دەبیت؟ پیغەمبەر گوتی ئەویش بۆ دۆزەخ. ئەو بوو علی کوشتی.

وہ محمد خوی ئومەیه کوری خە لە فی کوشت.

ئایەتی ۳۰-۳۱

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا
دهلیت:

پیغەمبەر گوتی، ئەی خوداکەم قەومە کەم ئەم قورئانەیان بە گالته وەرگرتوو و سووکایەتی پێدە کەن.

وہ بہم جوڑہ بۆ ھەموو پیغەمبەریک دوژمنیکمان لە تاوانباران داناوہ، وہ ئەی محمد خوداکەت بەسە بۆ ھیدایەت و پشتیوانی.

{مَهْجُورًا}، لە رەگی {ھجر} ھاتووہ، کە بە مانای دەستبەردار بوون و بە مانای سوکایەتی دیت. وہ ماناکە ی پەیوہستە بە مەتنی رستە کەوہ.

{الْهَجْرُ}: الْهَدْيَانُ وَالْقَبِيحُ مِنَ الْقَوْلِ، واتە سوکایەتی و قیزەوہنی لە قسەدا.

وہ ئایەتی ۶۷ سوورەتی المؤمنون دەلیت:

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ

خویان لە ئاست قورئاندا بە گەورە دەزانن و لە شەوگەرەکانیادا سوکایەتی پێ دەکەن.

وہ ئایەتی ۳۰ سوورەتی الفرقان، بە مانای دەستبەردار بوون نایەت، چونکە ئایەتە کە دەلیت:

{اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ}، ئەم قورئانهيان گرتوو، ئىنجا دەئیت، {مَهْجُورًا}، واتە گالته و سوکایه تی.

امام الماوردی له النکت و العیون، سه بارهت به شروقهی ئەم دهقه دهئیت ۳ و تهوت ههیه:

یه کهم: دهستبهرداری بوون.

دووهم: قسهی ناشیریان له سه ر کردوو.

سێههم: قسهی سووک به قسه.

الطبری له جامع البیان دهئیت:

دهیانگوت، {لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ} - گوی لهم قورئانه مه گرن و هویهای لی بکهن، (ئایه تی ۲۶ سووره تی فصلت).

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به ئایه تی ۳۱ دهئیت:

(وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ - وه بهم جوړه بو هه موو پیغه مبه ریک دوژمنیکمان له تاوانباران هیناوه ته ئاراوه)، الله به پیغه مبه ره که ی دهئیت: ههروه ک چون دوژمنیکمان له موشریکه کانی قهومه که ت بو تو هیناوه ته ئاراوه، ئەوا پیغه مبه رانی پیش توش دوژمنیان له موشریکی قهومه که یان هه بووه.

وه ئایه تی ۱۱۲ سووره تی الانعام شتیکی هاوچه شن دهئیت:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفِ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ

وه بهم جوړه بو هه موو پیغه مبه ریک دوژمنیکمان له شهیتانه کانی مروف و جنوکه هیناوه ته ئاراوه که وه حی به وته ی جوان به یه کتر دهدهن، خو ئە گه ر خوداکه ت ئاره زووی بکر دایه نه یان ده توانی وابکه ن.

ئایه تی ۳۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

لهم ئايه ته دا بيباوه ره كان داواي ئيعجازيكي تر له محمد ده كهن و ده لئين:

وه ئه وانهي بيباوه ر بوون گوتيان: ئه گهر قورئان به ته واوي و به يه كجار بو ي دانه به زيت (ئه وا باوه ر ناهيين). (الله ده لئيت)، به م شيويه يه (به ش به ش) دايد به زيتين بو ئه وه ي له دلتدا جيگيري بكهين، وه به خوئندنه وه بو ت بخوئنيينه وه.

چهند تيبينيه ك سه باره ت به م ده قه:

يه كه م: {قَالَ}، هه له يه يان ده بيت {قالوا} بيت چونكه {الَّذِينَ كَفَرُوا} - ئه وانهي بيباوه ر بوون {كُومه لئكن، يان ده بيت ئايه ته كه بلئيت:

وَقَالَ **مِن** الَّذِينَ كَفَرُوا

واته وه يه كئيك له وانهي بيباوه ر بوون گوتي.

دووهم: الله ي عه رب و ئيسلام، له وه لامدا ده لئيت به ش به ش، ئايه ت به ئايه ت دايد به زيتين بو ئه وه ي له دلي محمدا جيگيري بكهين.

ئه م ده قه ش ده يسه لمينئيت كه به گويره ي قورئان شويني بيركردنه وه و زاكيره دله نه ك ميشك.

سيههم: بوچي داوايان كردوو كه قورئان وهك يهك په رتوو كي كامل و ته واو دابه زيت؟

چونكه قورئان ده لئيت ئينجيل و ته ورات له سه ره تاوه وهك يهك په رتوو كي كامل و ته واو دابه زيوو

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

بوچي محمد قورئاني وهك يهك په رتوو كي كامل و ته واو بو دانا به زيت، هه روهك چون په رتوو كه كاني پيشوو له ته ورات و ئينجيل و زه بوور و په رتوو كه ئاسمانيه كاني تر به كاملي و يه كجار دابه زيوون؟ الله وه لام ي داونه ته وه و ده لئيت: به لكو به ش به ش له ميانه ي ۲۳ سال دابه زيت دراوه به گويره ي روداو و پيشهاته كان، بو ئه وه ي له دلي ئيمانداران جيگيري بكهين.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت:

دهيانگوت: بۆچى قورئان به يه كجار و به ته واوى ههروهك چۆن تهورات بۆ موسا و ئينجيل بۆ عيسا و زه بوور بۆ داود دابهزى، بۆ محمد دانا به زىت؟ الله ده لىت: بۆ ئه وهى له دلى محمد جيگيرى بكهين، چونكه په رتوو كه كاني پيشوو بۆ پيغه مبه رانيكى خوينه وار دابهزى به لام قورئان بۆ پيغه مبه ريكي نه خوينه وار دابه زيوو، چونكه قورئان ناسخ و منسوخي تيدايه.

الماوردى له النكت و العيون، سه بارهت به {وَرْتَلْنَاهُ تَرْتِيلاً} ده لىت، پينج وتهوت ههيه:

يه كه م: شتىك له دواى شتىك دامانبه زاند (ابن عباس).

دووهم: به ش به شمان كرد (ابراهيم).

سه يههم: به دوورودريژى (السدي).

الرابع: شروفه مان كردوو (بن زيد).

الخامس: روونمان كردوته وه (قتادة).

ئايه تي ۳۳-۳۴

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا
الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا
ده لىت:

وه ناتوان شتىكى هاوچه شنى قورئان بهين، وهك ئه وهى كه ئيمه به ههق و باشتري شروفه بومان هيناويت.

ئه وانهى كه له سه ر ده موچاويان بۆ دوزه خ كوده كرينه وه، ئه وانه خراپترين شوين و ونترين ريگيان ده بيت.

اللهى عه رهب و ئيسلام له م دوو ده قه دا ده لىت:

ئه وانهى كه له رۆژى قيامهت له سه ر ده موچاويان حه شريان ده كهين بۆ دوزه خ، كه خراپترين شوينه و گومراترين ريگايه، ناتوان هاوچه شنى قورئان بهين، وهك ئه وهى كه ئيمه به ههق و باشتري شروفه هيناومانه.

جا نازانم اللهی عه رب و ئیسلام مه بهستی چیه له شروفه ی قورئان؟ مه بهستت له کامه شروفه یه؟ له و سه ده ها شروفه ی قورئان؟

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به (وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا- باشتین شروفه) ده لیت: وه باشتین نموونه یان هیناوه له به یان و روونکردنه وه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

قورئان شه رافه تمه ندرتین په رتووکه الله دایبه زانددیت و محمد شه رافه تمه ندرتین و مه زنتین پیغه مبه ره الله ناردبیتی، وه الله له قورئاندا دوو سیماتی به یه که وه کۆکردۆته وه: له تابلوی پارێزراو دایبه زانددوو به مالی "العزة" له ئاسمانی دونیا، ئینجا له ئاسمانی دونیا بهش بهش به گویره ی رووداوه کان و پیشهاته کان دایبه زانددوو.

له صحیح البخاری و مسند احمد، ریوایه تیک هاتوو هانس گوتوو یه تی:

أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، كَيْفَ يُحْشَرُ الْكَافِرُ عَلَى وَجْهِهِ؟ قَالَ: أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَاهُ عَلَى الرَّجُلَيْنِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمَشِّيَهُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

پیاویک گوتی، نه ی پیغه مبه ره ی الله چۆن کافره کان له سه ر ده موچاویان حه شر ده کرین؟ پیغه مبه ره گوتی، نه و الله یه ی که واده کات که مروف له م دونیا یه له سه ر قاچه کانی بروات، ده توانیت وابکات له روژی قیامهت له سه ر چاوه کانی بروات.

ئایه تی ۳۵-۳۶

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا

ئینجا اللهی عه رب و ئیسلام، بیباوه ران ده ترسینیت که چۆن میله تانی پیشووی قر کردوو. له م دوو ئایه ته دا ده لیت:

وه په رتووکمان به موسا دا و هارونی برایمان، له گه لیدا کرد به بریکار، گوتمان برون بو لای قه ومیک که نکۆلیان له نیشانه کانمان کردوو، نه وه بوو به ویرانکردن ویرانمان کردن.

مه بهستی له ویرانکردنی فیرعه ون و قه ومه که یه تی.

ئايه تي ۷۵ سووره تي يونس ده لئيت، موسا و هارونمان به يه كه وه نارد بو لاي فيرعه ون:

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا

ئينجا له دوايان (له دواي نوح) موسا و هارونمان بو لاي فيرعه ون و داروده سته كه ي نارد به نيشانه كانمانه وه (موعجيزه كانمانه وه).

ئايه تي ۹۷-۹۶ سووره تي هود ده لئيت، تهنها موسامان نارد:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ، إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

وه موسامان نارد به نيشانه كانمان (موعجيزه كانمان)، به لگه ي پروون بو لاي فيرعه ون و داروده سته كه ي.

ئايه تي ۳۷

وَقَوْمِ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَغْرَقْنَا هُمْ وَجَعَلْنَا هُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

ده لئيت:

وه قه ومي نوح كاتيک نكو ليان له پيغه مبه ره كانمان كرد، نوقممان كردن و كردمانن به نيشانه يه كه بو خه لك، وه ئه شكه نجه يه كي نازار به خشمان بو سته مكاران ناماده كردووه.

ئهم ده قه هه له يه كي پرووني تي دايه، چونكه ده لئيت، (الرسل- پيغه مبه ران).

واته چه نده ها پيغه مبه ري بو قه ومي نوح ناردووه، به ئيعترافي قورئان تهنها نوح بو قه ومه كه ي نوح چووه. له بهر ئه وه ئهم ده قه هه له يه و ده بيت بلئيت: (الرسل- پيغه مبه ر) واته يه كه پيغه مبه ر.

وَقَوْمِ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَغْرَقْنَا هُمْ

هه لبه ته هه موو شروقه كاران هه ستيان به و هه له يه كردووه، بو نموونه القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئيت:

{ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ }، مه بهست له نوحه چونکه له و کاته دا هیچ پیغه مبه ریک نه بووه ته نها نوح نه بیت.

تایه تی ۳۸-۳۹

وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرِّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا
وَكُلًّا صَبَرْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيرًا

ده لیت:

وه ههروه ها عاد و ثمود و خاوه نانی رهس، وه نه وهی زور له نیوانیاندا (ههر هه موویانمان قر کرد)، وه بو هر یه کیکیان نمونه مان هیئاو ته وه، وه هر هه موویانمان هه نجن هه نجن کرد.

(له سووره تا کانی پیشوو به دریزی باسی عاد و ثمود و خاوه نانی رهس مان کرد).

القرطبی له جامع البیان، سه بارهت به {اصحاب الرس} چهنده ها ریوایه تی جیاواز ده هیئته، یه کیک له و ریواتانه ده لیت:

خاوه نانی الرس خه لکانیک بوون که هاوره گه زخوازی ژنانیان به لاهه کاریکی باش بوو، وه هه موو ژنه کانیان هاوره گه زخواز بوون.

له المستدرک للحاکم و شعب الایمان للبيهقي، ریوایه تیک هاتوو که محمد صلعم هاتی روژی قیامه تی په یوهست کردوو به هاوره گه زخوازیه وه و ده لیت:

وَاسْتَعْنَى النِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ، وَالرِّجَالُ بِالرِّجَالِ

ئه گه ر ژن ژنی بهس بیت و پیاو پیاوی بهس بیت.

وه له صحیح البخاری و صحیح مسلم، ریوایه تیک محمد صلعم هاتوو گو توویه تی:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرِبَ أَلْيَاتُ نِسَاءٍ دَوْسٍ عَلَى ذِي الْخَلْصَةِ

روژی قیامهت نایهت تاوه کو سمتی ژنانی دهوس به بتی ذی الخلصة نه که ویت، (کاتیک به دهوریدا دهسورینه وه).

واته هاتی روژی قیامهت په یوهسته به نیوگه ل و سمتی ژنانه وه.

تكبير الله اكبر تكبير الله اكبر تكبير الله اكبر.

ئايهتي . ٤

وَلَقَدْ آتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْتُ مَطَرَ السَّوِّءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَزُجُونُ
نُشُورًا

دهلييت:

وه بيباوه ران هاتوون به سهر ئه و گونده ي که بارانيکي خراپيان به سهر دا باري. ئه ي
خو ناکريت نه يان بيبيت؟ به لام ئه وانه ئاواته خواز نين که زيندووبوونه وه هه بيت.
ابن کثير له تفسير القران العظيم، سه بارهت به {وَلَقَدْ آتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْتُ
مَطَرَ السَّوِّءِ} دهلييت، واته قهومي لوط که الله به بهردي دوزهخي به سهرياندا باراند
و قري کردن.

{وَلَقَدْ آتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ}، واته به دنياييه وه هاتوون بو گونده که ي قهومي لوط.

ئه گهر مه به ست له بازگانان قوره يش بيت، به لي ده کريت ئه و گونده ي قهومي
لوطيان بينيبيت. به لام ئه گهر مه به ست له گشت بيباوه ران بيت، ئه و که واته
قورئان له مه که دانه به زيووه به لکو له پيترا (ئوردن) دابه زيووه.

وه ئايه تي ١٣٧-١٣٨ سووره تي الصافات ده يسه لميئيت که قورئان سه ره تا که ي له
پيترا بووه، چونکه دهلييت:

وَإِنَّكُمْ لَتَمْرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ، وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وه ئيوه به دنياييه وه به سهرياندا تپهر دهن به به يانيان و به شه وان، که چي هيشتا
تينگاهن؟

به سهر کي تپهر دهن؟ به سهر شوين و گونده کاني قهومي لوط که له ئوردنه.

وه قورئان قسه ده کات بو خه لکانیک که خزم و که سوکاري محمد بوون.

ئه گهر بگه رپيته وه بو سه ره تا ي سووره تي الصافات ده بينيت که ده قه کان قسه بو
بازگانان ناکهن، به لکو قسه بو خه لکي عه وام ده کات.

ئەم دەقە و دەپەھا دەقى تری قورئان دەپسەلمینن که قورئان سەرەتاکەى دەگەرپیتەوہ بو شام، وە بەتایبەتی ئوردن.

ئایەتی ۴۱

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا
دەئیت:

ئەى محمد، وە کاتیک دەتبینن ئەوا تەنھا وەك گالتە جاریک دەتگرن و دەئین ئایا ئەوہیە کہ اللہ وەك پیغەمبەر ناردووہیەتی؟
الطبری لە جامع البیان دەئیت:

ئەى محمد تۆ ناگرن تەنھا وەك گالتە جار نەبیت و گالتەت پی دەکەن.
چەند دەقیکی لەم چەشنە لە قورئاندا ھاتوون کہ بیباوہران گالتەیان بە محمد کردووہ، وەك ئایەتی ۳۶ سوورەتی الانبیاء کہ دەئیت:

وَإِذَا رَأَوْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا أَهَذَا الَّذِي يَذُكُرُ آلِهَتَكُمْ
وہ کاتیک ئەوانەى بیباوہرن دەتبینن ئەوا تەنھا وەك گالتە جار دەتگرن و دەئین ئەوہیە کہ ئاماژە بە خوداوەندەکانمان دەکات.

وہ ئایەتی ۱۰ سوورەتی الانعام دەئیت:

وَلَقَدْ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ

وہ ئەى محمد گالتەیان کردووہ بە پیغەمبەرانى پيش توش.

ھەر وەك رپوونە لەم ئایەتانە کہ خەئکی دوورگەى عەرەب گالتەیان بە محمد کردووہ.

بەلام زانایانى درۆزنى ئیسلام دەئین، کافرەکان بە محمدیان دەگوت "الصادق الامین" واتە راستگۆی دەستپاک.

من تحدایان دەکەم کہ یەك دەقى قورئان بەینن کہ بیباوہران بە محمدیان گوتبیت "الصادق" و "الامین". لە راستیدا بوونی نییە.

ئەم درۆيە دەجالتيك كرددويەتي بە ناوی ابن اسحاق لە السيرة النبوية.
 وه "الصادق" و "الامين" نازناويكە لە نازناوه كاني المسيح كه له پەرتووکی
 پيروژ(ئینجیل) هاتوو و ابن اسحاق دزیویەتی و كرددويەتی بە نازناوی محمد.
 ئەگینا ئەگەر سهیری قورئان بکهیت دەبینیت كه خەلکی مه ککه به محمدیان
 گوتوه: شیت، جادووگەر، ساحیر، شاعیریکی شیت، گالته جار هتد.

ئایهتی ٤٢

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ
 أَضَلُّ سَبِيلًا

دەلێت بێباوەرەکان دەیانگوت:

محمد خەریکە لە خوداوەندەکانمان گومرامان بکات ئەگەر لەسەریان خۆراگر
 نەبین. (ئینجا الله اکبر دەلێت)، لە داهاوو دەزانن کاتیک ئەشکەنجە دەبینن،
 ئەوسا دەزانن که کێ ریبازه کهی گومراتر بوو؟

{مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا}، وهك القرطبي له الجامع الاحكام القران دەلێت، واتە ئایینی
 بێباوەرەکان یان محمد گومراترە؟

ئایهتی ٤٣

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا

اللهی عەرەب و ئیسلام دەلێت:

ئەهێ محمد ئەهێ ئەوهیانت نەبینیوه که هه وهس و ئاره زوووه کانی كرددوو به
 خوداکهی؟ ئایا تۆ دەتوانیت بهرپرسیاریهتی له ئەستۆ بگریت (بۆ ئەوهی ریگی
 هیدایهتی نیشان بدهیت)؟

الطبری له جامع البيان دەلێت:

(أَرَأَيْتَ) ئەهێ محمد بینووته (مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ)، که هه ز و ئاره زوی كرددوو به
 خوداکهی؟ چونکه پیاویک له پیاوانی موشریکه کان بهردی دهپهرست، وه کاتیک
 بهردیکی باشتري دەدۆزیهوه، ئەوا کۆنه کهی فری دەدا و بهرده کهی تری

دهپهرست، بهم شیوهیه خوداکه‌ی شتیک بوو که خو‌ی ئاره‌زووی ده‌کرد
بیپهرستیت. له‌بهر ئه‌وه الله ده‌لئیت (أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ)، وه ده‌لئیت (أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا) واته ئه‌ی محمد تو ده‌توانیت بیت به پاریزهر به‌سه‌ر
کاروکرده‌وه‌کانی ئه‌و که‌سه که زور نه‌زان و جاهیله‌؟

له صحیح البخاری ریوایه‌تیک هاتوو که ابا رجاء العطاردی گوتوو یه‌تی:

كُنَّا نَعْبُدُ الْحَجَرَ فَإِذَا وَجَدْنَا حَجْرًا هُوَ أَحْيَرُ مِنْهُ أَلْقَيْنَاهُ وَأَخَذْنَا الْآخَرَ فَإِذَا لَمْ نَجِدْ
حَجْرًا جَمَعْنَا جُثُوهَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ جِئْنَا بِالشَّاةِ فَحَلَبْنَا عَلَيْهِ ثُمَّ طُفْنَا بِهِ

ئیمه به‌ردمان ده‌پهرست، وه کاتیک به‌ردیکمان ده‌دۆزیه‌وه که باشر بوو، ئه‌وا به‌رده
کونه که‌مان فری‌ده‌دا و ئه‌وه‌ی ترمان به‌خۆمانه‌وه ده‌گرت، خو‌ئه‌گه‌ر به‌ردمان
نه‌دۆزیبایه‌ته‌وه ئه‌وا تو‌زیک خو‌لمان ده‌هینا و شیریه‌مان به‌سه‌ردا ده‌کرد (بو
ئه‌وه‌ی تو‌په‌ل بکات و سپی بیت)، ئینجا به‌ده‌وره‌یدا ده‌سووراینه‌وه.

محمد پیمان ده‌لئیت، نابیت به‌رد به‌ردانی بکه‌ن، وه‌رن با یه‌ک به‌رد بیپهرستین که
به‌رده ره‌شه‌که‌یه. وه بالفعل ۱۴ سه‌ده‌یه موسلمانان به‌ردیکی ره‌ش ده‌پهرستن.

له صحیح البخاری ریوایه‌تیک هاتوو، که عومه‌ری کوری خه‌تاب به‌رده
ره‌شه‌که‌ی ماچ کردوو ئینجا گوتوو یه‌تی:

أَنَّهُ جَاءَ إِلَى الْحَجْرِ الْأَسْوَدِ فَقَبَّلَهُ فَقَالَ إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجْرٌ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ وَلَوْلَا أَنِّي
رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَبِّلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ

ده‌زانم که تو به‌ردیکیت نه‌زیانت هه‌یه وه نه‌سوود، وه ئه‌گه‌ر نه‌مبینایه‌که
پیغه‌مبه‌ر ماچی ده‌کردیت ئه‌وا ماچم نه‌ده‌کردیت.

وه له‌ئایه‌تی ۲۲ سووره‌تی مریه‌م هاتوو که ابراهیم به‌باوکی ده‌لئیت:

يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

ئه‌ی باوکه‌بوچی شتیک ده‌پهرستیت که نه‌ده‌بیستیت و نه‌ده‌بینیت و نه‌به‌هیچ
شتیک سوودت پیده‌گه‌یه‌نیت؟

وه له‌ئایه‌تی ۲۳ سووره‌تی النجم هاتوو که ده‌لئیت:

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيئُتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ

(بته کان) تهنه ناویکن که خوٲان و باوکانٲان ناویان لیان ناوه، وه هیچ دهسه لاتیکیان له لایهن الله وه بوٲ دانه به زیووه.

وه له ئایه تی ٦٦ سووره تی الانبیاء هاتووه که ابراهیم ده لیت:

أَفْتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

ئایا جگه له الله شتانیك (بت) ده په رستن که نه سوودتان پیده گه یه نیت، وه نه زیان؟

به لام فهرمووده یه کی محمد له صحیح الجامع (للالبانی) هاتووه، که گوتوو یه تی:

إِنَّ مَسْحَ الْحَجْرِ الْأَسْوَدِ ، وَ الرُّكْنَ الْيَمَانِيِّ ، يُحْطَانِ الْخَطَايَا حَطًّا

ده ستدان له بهرده ره شه که و روکنی یه مه نی کعبه، گونا به هه لوه رین هه لده وه رین.

به لئ بهرده ره شه که روئی خودا ده بینیت و گونا هه لده وه رینیت.

وه له صحیح الجامع و صحیح الترمذی، فهرمووده یه کی محمد هاتووه که سه باره ت به بهرده ره شه که گوتوو یه تی:

وَاللَّهِ لِيُبْعَثَنَّهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، لَهُ عَيْنَانِ يَبْصُرُ بِهِمَا ، وَلِسَانٌ يَنْطِقُ بِهِ ، يَشْهَدُ عَلَيَّ مَنْ اسْتَلَمَهُ بِحَقِّ

سویند به الله، الله له روژی قیامه ت بهرده ره شه که زیندوو ده کاته وه، دوو چاوی ده بیت پیه وه ده بینیت، وه زمانیک پیه وه قسه ده کات، وه شایه تی بوٲ که سانیک ده دات که به هق سه ردانیان کردوو.

ئیسلام که لیتیکه تا سه ر ئیسقان بته رسته یه.

ئایه تی ٤٤

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ده قه دا سوکایه تی ده کات و ده لیت:

ئهی محمد، یان پیت وایه که زوره ی ئه و بیباوه رانه ده بیستن یان تیده گهن؟ له راستیدا ئه وانه وهك ئاژهل وان، به لکو له ئاژهل خراپتر رینگا که یان ون کردوو.

الزمخشری له الکشاف ده لیت:

ئه گهر بلیت چۆن بیباوه ران گومراترن له ئازهلان؟ ده لیم چونکه مالات پابه ندی خاوه نه که ی ده بیت که ئالیکی ده داتی، وه ده زانیت کی له گه لیدا باشه و کی له گه لیدا خراپه، وه داوای ئه وه ده کات که بوی باشه و خوی له وه به دوور ده گریت که خراپه بوی، وه ریگی له وه ریگا و ئاودانی ده گریت، به لام بیباوه ره کان پابه ندی خودا که یان نابن، وه به چاکه کانی نازانن له خراپه کاریه کانی شه یان که دووژمنیانه، وه داوای ئه وه پاداشته ناکهن که مه زنتین سووده، وه خویان له سزا ناپاریزن که زیانی هه یه بویان و به هویه وه تیا ده چن، وه ریگی ئه وه هه قه ناگرن.

ئایه تی ٤٥-٤٦

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

ئینجا اللهی عه ره ب و ئیسلام، دوا ی بابه تی قهرکردن و جویندان و سوکایه تی، له کتوپرئیکدا باسی سیبه رمان بو ده کات و ده لیت:

ئه ی محمد، ئه ی سه یری خودا که ت نه کردوو ه که چۆن سیبه ری درئژ کردۆته وه، خو ئه گهر بیوستایه ئه وا جیگیری ده کرد، ئینجا خو رمان به سه ر سیبه ره که وه کردوو ه به به لگه .

ئینجا سیبه ره که زور به ئاسانی بو لای خو مان ده گیرینه وه.

وهك كورد گوته نی، تر له کوی ته ورداس له کوی؟

ئاخر چی وایکرد له بابه تی کوشتو کوشتار و سوکایه تی و ئازاری دۆزه خ و قهرکردن، له کتوپرئیکدا بیت باسی ئه و زانسته گرنگه مان بو بکه یت؟ زانستی سیبه ر.

ئه وه ی سه یره، له م دوو ده قه:

یه که م: الله سیبه ری خه لق کردوو ه، وه سیبه ر هه یچ په یوه ندی به به ره به ست بو رووناکی و تیشکه وه نییه.

دوو ه م: به پیغه مبه ره که ی ده لیت ئه ی محمد، ئه ی نه تیبینیوه سیبه رم چۆن درئژ کردۆته وه؟

سَيِّهَم: ده لئیت، خۆرم له سهر سیبهر کردوو به به لگه، نهك ئه وهی سیبهر دروست بیټ به هوی بهر بهست بو تیشکی خۆر.

چاره م: پیمان ده لئیت، بوچی هه ندیک کات سیبهر بوونی نامینیت؟ الله ده لئیت چونکه من بو لای خۆم ده یگێرمه وه و گلی ده ده مه وه، ئه وهی راستی بیټ وه ئه گهر به ویزدانه وه قسه بکهین، ده لئیت زۆر به ئاسانی سیبهره که بو لای خۆم ده گێرمه وه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لئیت:

له م ئایه ته دا الله به لگه ی بوونی و به لگه بو توانای ته وای خوی بو دروستکردنی شته جیاواز و دژه کان ده خاته روو، ده لئیت، {أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ- ئه ی نابینیت که خوداکهت چۆن سیبهری درێژ کردۆته وه}، ابن عباس و ابن عمر و ابو العالیة و ابو مالک، مسروق، مجاهید و سعید بن جبیر، ابراهیم النخعی، الضحاک، الحسن البصری، قتاده، السدی و ئه وانیتر گوتوو یانه: سیبهر له نیوان هه لاتنی به یانی بو هه لاتنی خۆر رووده دات، {وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا- وه ئه گهر بیویستایه جیگیری ده کرد} واته سیبهری هه میشه پی ده کرد که ون نه بووایه. {ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا- ئینجا خۆرمان کردوو به به لگه له سهر سیبهره که}، واته ئه گهر خۆر به سهر سیبهره که دا هه ئنه یهت، ئه وا سیبهر نه ده زانرا، چونکه دژ ته نها به دژه که ی ده ناسریت.

الطبری له جامع البیان ده لئیت:

{أَلَمْ تَرَ}، ئه ی محمد نابینیت (كَيْفَ مَدَّ) که چۆن خوداکهت درێژی کردۆته وه (الظِّلَّ) سیبهر؟ وه سیبهر له نیوان هه لهاتنی به ره به یان بو هه لهاتنی خۆره، {وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا}، وه ئه گهر خوداکهت بیویستایه ئه وا سیبهری هه میشه پی و به رده وام ده کرد تا ون نه بیټ، واته له گه ل ونبووینی خۆر ون نه بیټ و که م نه بیټه وه. {ثُمَّ قَبَّضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا}، ئینجا سیبهره که بو لای خۆمان ده گێرینه وه له دوای ئاوابوونی خۆر.

البغوی له معالم التنزیل ده لئیت:

واته ئه‌ی نابینیت که خوداکهت چون سیبهری دریژ کردۆته‌وه، وه سیبهر له نیوان ده‌رکه‌وتنی به‌ره‌به‌یان بۆ هه‌لهاتنی خۆره، وه دریژی کردۆته‌وه چونکه سیبهره و خۆری له‌گه‌لدا نییه.

الرازی له مفاتیح الغیب ده‌لێت:

اللّه ده‌لێت، {ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا}، واته سیبهرمان به‌وه‌ی هه‌یه‌تی له سوود و خوشیه‌کانی یه‌که‌م جار خه‌لق کرد، ئینجا واما‌ن کرد که ئه‌قل ده‌رک به ناسینی سیبهر بکات به‌وه‌ی که خۆرمان به‌سه‌ریدا وه‌ک به‌لگه و نیشانه‌یه‌ک هه‌له‌ینا، ئینجا سیبهره‌که‌مان نه‌ه‌یشت، به‌لام نه‌ک به‌یه‌کجار و به‌یه‌که‌وه به‌لگه هه‌یواش هه‌یواش.

الجلالین له تفسیر الجلالین:

{الْم تَر}، ئه‌ی سه‌یری {إِلَى}، کاری {رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ} خوداکهت نه‌کردوو؟ له به‌ره‌به‌یان تاوه‌کو کاتی هه‌لهاتنی خۆر {وَلَوْ شَاءَ} ئه‌گه‌ر خوداکهت بیویستایه {لَجَعَلَهُ سَاكِنًا} جینگیری ده‌کرد. وه به‌هه‌لهاتنی خۆر نه‌ده‌رۆیشت {ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ}، ئینجا خۆرمان به‌سه‌ر سیبهره‌که‌وه کردوو به‌نیشانه و به‌لگه {دَلِيلًا}، ئه‌گه‌ر خۆر نه‌بوایه ئه‌وا سیبهر نه‌ده‌زانرا.

امام الماوردی له‌ النکت و العیون ده‌لێت، سه‌بارهت به {قَبْضًا يَسِيرًا}، سی تێروانین هه‌یه:

یه‌که‌م: به‌خه‌یرایی (ابن عباس).

دووهم: به‌ئاسانی (ابو مالک).

سه‌هه‌م: به‌هه‌یواشی (مجاهید).

خالقی گه‌ردوونه به‌لام نه‌یزانیوووه که سیبهر چون دروست ده‌بیت، وه ده‌لێت سیبهرم وه‌ک خۆر و مانگ و زه‌وی هتد خه‌لق کردوووه.

وه محمد نه‌هی کردوووه که مروّف به‌شیکێ له‌شی له‌سیبهر بیت و به‌شیکێ له‌ژیر خۆردا بیت، وه‌ک له‌صحیح ابن‌ماجه (تحقیق الالبانی) و المصنف لابن‌ابی‌شبه، ریوایه‌تیک هاتوووه ده‌لێت:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يُقْعَدَ بَيْنَ الظِّلِّ وَالشَّمْسِ
 پيغهمبهر نه هی کرد که که سیك له نیوان سیبهر و خوردا دابنیشیت.
 ئاخو ده بیت هوکاره که ی چی بیت؟

له مسند احمد و المستدرک للحاکم و سنن ابوداود و السنن الکبری للبيهقي
 ریوایه تیك هاتووہ که محمد گوتوو یه تی:
 چونکه ئەم جوړه دانیشتنه (أنه مجلس الشيطان) دانیشتنی شهیتانه.

ئایه تی ٤٧

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا
 ده لیت:

وه ئه وه، که بو ئیوه، شهوی کردووہ به پو شاک و خه وتن به پشوو، وه روژی
 کردووہ به هه لسانه وه.
 پیویست به شروقه ناکات و ئایه ته که زور روونه.

ئایه تی ٤٨

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا
 ده لیت:

وه ئه وه که بای وهک مژده یه ک له نیوان دهسته کانی ره حمه تی نارد، وه له ئاسمان
 ئاوئیکی پاکمان دابه زاند.

(هو) واته "ئه و"، ئینجا له کتوپریکدا ده لیت (أَنْزَلْنَا) واته ئیمه دامانبه زاند.

واته ئایه ته که به که سی سیهه م ده ستپیده کات، له کتوپریکدا ده بیت به که سی
 یه که م. ئایه ته که ده بوایه به یه کیك له م دوو شیوه یه بوایه:

وَأَنَّا أَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِي وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

واته: ئیمه بامان وهک مژده یه ک له نیوان دهسته کانی ره حمه تم نارد و ئاوئیکی پاکم له
 ئاسمان دابه زاند.

یان

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ظَهُورًا

واته: وه ئه وه كه باى وهك مزدهيهك له نيوان دهسته كانى ره حمه تيدا نارد، وه ئاويكى پاكي له ئاسمان دابه زاند.

برگه ي به كه مى ئه و ئايه ته {وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ} پيشووتر له ئايه تي ۵۷ سووره تي الاعراف باس و شروقه مان كرد.

به شى كو تاپي ئه م ئايه ته ده ئيت:

{وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ظَهُورًا} وه له ئاسمان ئاويكى پاكمان دابه زاند.

له روانگه ي الله ي ئيسلام، هه موو ئاويك كه له ئاسمان داده به زيت ئه ووا پاك و سازگار و بيگه رده (ماء ظهورا) كه ئه وه هه له يه و راست نيه. به چه ند هو كارئك يه كه م: كاتيك باران داده به زيت ئه ووا ته پوتوز و به كترى اي زينگه له گه ل خويدا ده ده به زينيت.

دووهم: هه نديك باران، باراني ترشه لوكن (دووهم ئوكسيدي كبريت و نايتروجين ئوكسايديان تيدايه)، كه زيانيان بو روهك و ئازهل و مروف هه يه.

محمد صلعم، پي و ابووه كه ئاو پاكه و هيج شتتلك پيسي ناكات. به پيوستي ده زانم ئامازه به چه ند به لگه يهك بكه م:

يه كه م: بيرتلك كه ئاوه كه ي گواويه پاكه و پيس نيه.

۱- ريوايه تيك به اسناديكي صحيح له المجموع لامام النووي و مجموع الفتاوى لابن تيمية و شرح السنة للبعوي و اغاثة اللهفان لامام احمد و صحيح الترمذي (للالباني) و صحيح سنن ابوداود و ارواء الغليل للالباني هاتووه كه ابو سعيد الخدري ده ئيت:

قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْتَوَصَّأُ مِنْ بَرٍّ بُضَاعَةٌ وَهِيَ بَرٌّ يُطْرَحُ فِيهَا الْحَيْضُ، وَلَحْمُ الْكَلَابِ، وَالنَّثْنُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَاءُ ظَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

به پیغهمبهر گوترا: ئەى پیغهمبهرى الله له بیرى بضاعة دهستنوئیز بگرین، بیریکه پهرووی سووری مانگانه و گوشتی سهگ و پیسای فری دهریتته ناویهوه؟ پیغهمبهر گوتی: ئاو پاکه، هیچ شتیک پیسی ناکات.

ههروهك له فهرمووده که دیاره، یاوهرهکانی محمد زانیویانه که ئاوی بیره که پیسه (سووری مانگانه و گوشتی سهگ و پیسای) له بهر ئهوه پرساریان له محمد کردوه. محمد له وهلامدا گوتوویه تی ئاو پاکه، خوینی سووری مانگانه و گوشتی سهگ و پیسای مروّف پیسی ناکات.

۲- ریوایه تیک له صحیح النسائی (للالبانی) و مسند احمد (شعیب الارناؤوط)، به اسنادیک صحیح هاتوو که ابو سعید الخدری دهئیت:

مَرَرْتُ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَهُوَ يَتَوَضَّأُ مِنْ بُرِّ بُضَاعَةَ ، فَقُلْتُ أَتَتَوَضَّأُ مِنْهَا وَهِيَ يُطْرَحُ فِيهَا مَا يُكْرَهُ مِنَ الثَّنِ ؟ ، فَقَالَ : إِنَّ الْمَاءَ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

به لای پیغهمبهر تیپه ریم بینیم له بیرى بضاعة دهستنوئیز دهگریت، گوتم ئهوه دهستنوئیز به ئاوی ئەم بیره دهشوریت، وه بیریکه که پیسای تیدا فری دهریت؟ گوتی له راستیدا هیچ شتیک ئاو پیس ناکات.

وه له تلخیص الحبیر لابن حجر، ریواتیک به اسنادیک صحیح هاتوو، که سهذ بن سعد دهئیت:

يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تَتَوَضَّأُ مِنْ بُرِّ بُضَاعَةَ وَفِيهَا مَا يُنَجِّجِي النَّاسُ وَالْمَحَائِضُ ، وَالْخَبَثُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْمَاءُ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

ئەى پیغهمبهرى الله له بیرى بضاعة دهستنوئیز دهشوریت که پاشهرووی مروّف و پهرووی سووری مانگانه و پیسای تیدا فری دهریت؟ گوتی هیچ شتیک ئاو پیس ناکات.

(مَا يُنَجِّجِي النَّاسُ) واته گوو.

۳- له مسند احمد (به تحقیق شعیب الارناؤوط، که دهئیت ئەم فهرموودهیه به هه موو ریگاکانیه وه صحیحه) و صحیح سنن ابی داود ریوایه تیک هاتوو ابو سعید الخدری دهئیت، به پیغهمبهر گوترا:

كيف يُسْتَقَى لك من بُرِّ بُضَاعَةٍ وهي بُرٌّ يُطْرَحُ فِيهَا مَحَائِضُ النِّسَاءِ وَلَحْمُ الْكِلَابِ
وَعَذْرُ النَّاسِ؟ قال: فقال رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ المَاءَ ظَهورٌ لا
يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

چون له ئاوی بیرى بضاعة دهخوئته وه که بیریکه په روی سووری مانگانه و گوشتی
سه گ و گووی مروفی تیدا فری دهدریت؟ پیغهمبر گوتی: له راستیدا ئاو پاکه،
هیچ شتیک پیسی ناکات.

جا نازانم بیرى بضاعة ئاوی تیدابووہ یان گواو؟

به لام ژنان که محمد به ناقص العقل ناوی هیناون قیزیان بوته وه ئاوی بیرى
بضاعة بخونه وه. له السنن الکبری للبيهقي ريوایه تیک هاتووہ که دایکی محمد بن
یحیی گوتوو یه تی:

دَخَلْتُ عَلَى سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ فِي نِسْوَةٍ فَقَالَ : لَوْ أَنِّي أَسْقَيْكُمْ مِنْ بُضَاعَةٍ
لَكَرِهْتُمْ ذَلِكَ ، وَقَدْ وَاللَّهِ سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِيَدِي مِنْهَا

له گه ل هه نديک ژن چووم بو لای سهل بن سعد الساعدي، سهل گوتی ئه گهر
ئاوی بیرى بضاعة تان بدهمی بخونه وه ئه وا قیزتان ده بیته وه، وه سویند به الله من
به دهسته کانی خوم ئاوی بیرى بضاعة م داوه به پیغهمبر و خواردییه وه.

دووهم: ئاوی غوسل پاکه.

له مسند احمد (تحقیق احمد شاکر) و صحیح ابن حبان (تحقیق شعيب
الارناؤوط) و صحیح ابن ماجه (لاللانی) و صحیح النسائی و ارواء الغلیل للالبانی،
ریوایه تیک هاتووہ که ابن عباس گوتوو یه تی:

أَنَّ بَعْضَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اغْتَسَلَتْ مِنَ الْجَنَابَةِ ، فَتَوَضَّأَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِفَضْلِهَا ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ ؟ فَقَالَ : إِنَّ المَاءَ لا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

یه کیک له ژنه کانی پیغهمبر له دواى سه رجییکردن خوئی شوری، پیغهمبر به
ئاوی به کارهینراوی ژنه که ی دهستوئیژی شوری. ژنه که ی پیی گوت، بهم ئاوه خوم
شوریوه. پیغهمبر گوتی هیچ شتیک ئاو پیس ناکات.

له روانگه‌ی محمده‌وه ئاو به هیچ شتیك پیس نابیت. وه ته‌نانه‌ت بو موسلمان هه‌یه، ئه‌وه‌و ئاو کۆبکاته‌وه که له دوا‌ی پیساییکردن کۆمی پی پاک ده‌کاته‌وه، ئینجا ئه‌وه‌و ئاو به‌خواته‌وه، چونکه هیچ شتیك ئاو پیس ناکات.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌و ئه‌ی موسلمانان له هه‌ر شوینیك باسی پاک و خاوینی کرا، ئه‌وا سه‌رتان دابگرن و شوینه‌که جیبه‌یلن. نه‌که‌ن باسی پاکو‌خاوینی بکه‌ن.

ئایه‌تی ٤٩

لِخِيٍّ بِهِ بَلَدَةٌ مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْسَابًا كَثِيرًا
ده‌لێت:

به‌ ئاوی باران زیدیکی مردوو‌مان زیندوو‌کرده‌وه، وه له‌وه‌ مه‌رومالاته‌ی که دروستمان‌کردوون و خه‌لکانیکی زۆر ئاو ده‌ده‌ین.
{أَنْسَابًا} هه‌له‌یه و ده‌بیت (اناسا) بیت.

ئایه‌تی ٥٠

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا هُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا
ده‌لێت:

له نیوانیان وه‌رده‌چه‌رخینین بو‌ ئه‌وه‌ی یادبکه‌نه‌وه، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لك ره‌تی کرده‌وه (که یادی الله بکاته‌وه)، وه ته‌نها ناسوپاسگوزار بوون.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده‌لێت:

{وَلَقَدْ صَرَّفْنَا هُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا}، واته له‌م خا‌که بارانمان باراند بیئه‌وه‌ی له خا‌کیکی تر باران ببارین، وه هه‌وره‌کانمان راپیچ کرد به‌سه‌ر خا‌کیک بو‌ خا‌کیکی تر که بارانی تیادا بباریت تاوه‌کو تی‌باران بوو، به‌لام خا‌که‌که‌ی تر یه‌ک دلۆپی تیادا نه‌باری. {لِيَذَّكَّرُوا}، بو‌ ئه‌وه‌ی بزنان که هه‌روه‌ک چۆن الله خا‌کیکی مردوو‌ زیندوو‌ ده‌کاته‌وه‌ ئه‌وا له توانای دایه‌ که مردوو‌ه‌کان به‌ ئیسک و پروسکه‌وه‌ زیندوو‌ بکاته‌وه، وه یان بو‌ ئه‌وه‌ی بزنان که کاتیک باران ناباریت ئه‌وا ئه‌وه‌ به‌ هوی گونا‌هه‌کانیا‌نه‌وه‌یه.

وه له تفسیر ابن ابی حاتم ریوایه تیک هاتووہ کہ محمد پرسیار له جبرایل ده کات سه بارهت به هه ور:

فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا جَبْرِيْلُ إِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَعْلَمَ أَمْرَ السَّحَابِ. قَالَ: فَقَالَ جَبْرِيْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ هَذَا مَلَكُ السَّحَابِ فَسَأَلَهُ قَالَ: تَأْتِينَا صِبَاكَ مُخْتَمَةً اسْقِي بِلَادَ كَذَا وَكَذَا قَطْرَةً

پیغه مبهه به جبرایلی گوت: ئه ی جبرایل ئاره زوو ده که م که له زانستی هه ور بزانه. جبرایل گوتی ئه ی پیغه مبهه ری الله ئه وه فریشته ی هه وره پرسیار ی لی بکه. فریشته ی هه ور گوتی: نووسراوی داخراو و مؤرکراومان بو دیت، ده لیت هه وره که لیبخوره بو فولانه خاک، وه ئه وهنده بر له باران ببارینه.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

وه ئه و ئاوه پاکی که له ئاسمان دامانه زاند بو زیندوو کردنه وه ی خاکیکی مردوو، له نیوان بهنده کانم دابه شم کردوو، بو ئه وه ی چاکه و نیعمه تی منیان له یاد بیت {فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا}، به لام زوربه ی خه لک به رپه رچی چاکه که م ده دهنه وه.

ئایه تی ۵۱

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا

ده لیت:

وه ئه گه ر ئاره زوو بکه یین ئه وا بو هه موو گوندیک ئاگادار که ره وه یه ک ده نیڕین.

{نذیر} واته بو هه موو گوندیک پیغه مبهه ریک ده نیڕین.

ئایه تی ۵۲

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

ده لیت:

ئه ی محمد گویرایه لی کافره کان نه بیت، وه به قورئان ململانییان له گه لدا بکه ململانییه کی گه وره.

امام الماوردی له النکت و العیون، سه بارهت به {وَجَاهِدْهُمْ بِهِ} ده لیت:

دوو تیروانین هه‌یه: یه کهم: به قورئان، دووهم: به ئیسلام
وه ده‌ئیت، مه‌به‌ست له {جِهَادًا کَبِیرًا- جیهادی گه‌وره} دوو شته:

یه کهم: شمشیر

دووهم: توندوتیژی

الطبری له جامع البیان ده‌ئیت:

ابن زید سه‌بارهت به‌م ده‌قه (وَجَاهِدُهُمْ بِهٖ جِهَادًا کَبِیرًا) گوتووێه‌تی، واته ئیسلام.
وه ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویندۆته‌وه که ده‌ئیت، {وَاعْلُظْ عَلَیْهِمْ- له‌گه‌ ئیاندا توندوتیژ به‌}،
وه ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویندۆته‌وه که ده‌ئیت، {وَلَيَجِدُوا فِیْکُمْ غِلْظَةً- بو ئه‌وه‌ی
توندوتیژیت تیا‌دا ببینن}، وه گوتووێه‌تی ئه‌وه جیهادی گه‌وره‌یه.

ابن عباس گوتووێه‌تی، واته قورئان.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده‌ئیت:

ئه‌م سووره‌ته مه‌ککیه، له‌به‌ر ئه‌وه ناکریت ئه‌م ئایه‌ته به‌ مانای کوشتار بێت،
چونکه ئایه‌ته‌کانی کوشتار له مه‌دینه دابه‌زیوون.

ئایه‌تی ۵۳

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَّحْجُورًا

وه ئه‌وه که سنووری (شه‌پۆلی) دوو ده‌ریای به‌یه‌ک گه‌یاند، ئه‌وه شیرین و سازگار،
وه ئه‌وه سویر و تاله، وه له نیوانیان به‌ربه‌ستیکی داناوه (هه‌ر یه‌کیکیان) له چالێکی
قه‌تیس کراون.

(بگه‌رێوه بو سووره‌تی الرحمن ئایه‌تی ۱۹، به‌ درێژی باس‌مان کرد و ئاماژه‌مان به
شروقه‌کان کرد).

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه‌بارهت به {وَحِجْرًا مَّحْجُورًا} ده‌ئیت، الفراء
گوتووێه‌تی: واته قه‌ده‌غه‌یه هه‌ر کامیکیان سنووری ئه‌وه‌ی تریان به‌زینیت.

ثایه تی ۵۴

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا
ده لیت:

وه ئه وه که له توواو مروؤفی دروستکردوو، ئینجا کردوو یه تی به بنه ما بو ره چه له ک و خزمایه تی، وه خودا که ت به توانا بووه.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

وه الله یه که مروؤفی له توواو دروستکردوو، ئینجا کردوو یه تی به (نه سه ب-پشت) ره چه له ک که ۷ دانه ن، وه (صهر-به ر) خزم که پینج دانه ن.

الطبری ده لیت، به گویره ی ئایه تی ۲۳ سووره تی النساء ۷ دانه له پشته وه حه رامن و ۵ دانه له به ریوه حرامن.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

ئه وانه ی که له **پشتن** و حرامن ۷ دانه ن:

دایک و کچ و خوشک و خوشکی دایک و خوشکی باوک و کچی برا و کچی خوشک.

ئه وانه ی که له **به رن** و حرامن ۵ دانه ن:

دایکانی شیره خووری، خوشکی شیره خووری، خه سوو، کچی ژن (زر کچ)، ژنی ئه و کورانه تان که له پشتتانن، خوشکی ژن.

(نسب) ئه وه ده کات که ده گو تریت له پشتیه (نه وه له دوا ی نه وه ی پیاو)

(صهر) ئه وه ده کات که ده گو تریت له به رییه (له ریگی ژن و ژن خوازیه وه ده بیت به خزم).

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

ابن العربی گوتوو یه تی: (نسب- ره چه لهك) بریتیه له تیکه ل بوونی ئاوی نیرینه و میینه به شیوهیه کی شرعی، نه گهر هاتوو نه م تیکه ل بوونه به شیوهیه کی شرعی نه بوو (واته به زینا بوو)، نه واته وهی له دایک ده بیته خه لقیکی ره ها ده بیته، وه نابیته به (نسب) واته ره چه لهك، له بهر نه وه نایه تی ۲۳ سووره تی النساء نه یگوتوو کچانی زینا لیتان حرامه، چونکه به گویره ی راسترین وته ی زاناکانمان کچی زینا نابیته به کچی پیاو، وه راسترین وته یه به گویره ی ئاینی ئیسلام.

له بهر نه وه کچی زینا له پیاو حرام نییه و نابیته، وه دایکی کچی زینا له پیاو حرام نابیته.

رونکردنه وه: واته نه گهر پیاویک زینای له گه ل ژنیک کرد، وه له ئاکامی نه و کاره ژنه که کچیکی بوو، نه و بو نه و پیاوه هه یه که هاوسه رگیری له گه ل نه و کچه بکات، چونکه له روانگه ی نه م نایه ته و شه ریه تی ئیسلامی نه و کچه به کچی پیاوه که دانانریته.

وه القرطبی ده لیت، به تیروانیی امام الشافعی کچی زینا له باوکه زیناکه ره که ی حرام نیه نه گهر بیه ویت هاوسه رگیری له گه لدا بکات.

نایه تی ۵۵

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا
ده لیت:

وه جگه له الله شتانیک ده په رستن که نه سوودیان بویان هه یه وه نه زیان، وه کافره کان دژایه تی خودا که یان کردوو.

نه م ده قه ئاماژه به دوو خال ده کات:

یه که م: موشریکه کان جگه له الله، بت ده په رستن، که نه و بتانه نه سوودیان بویان هه یه وه نه زیان.

دووهم: کافره کان هه میسه سه نگه ریان له الله گرتوو.

ههر به راستی شه رمه خالقی گه ردوون بنوزیته وه و بلیت کافره کان هه میسه سه نگه ریان له خودا که یان گرتوو.

الطبری له جامع البیان دهلیت، ابن عباس سه بارهت به {وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا- کافر دژ به خودا که ی بووه} گوتووویه تی، واته ابا حکم که پیغمبهری ناوی کرد به ابو جهل.

تایه تی ۵۶

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

دهلیت:

وه ئه ی محمد تۆمان نه نار دووه ته نها وهك مژده به خشیک و ئاگادار که ره وه یهك نه بیّت.

واته مژده دان به باوه رداران که به هه شتیان بو ده بیّت و ئاگادار که رکردنه وه ی بیباوه ره کان به ئازار و نه شکه نجه ی دوژه خ.

تایه تی ۵۷

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

دهلیت:

ئه ی محمد بلی، من بو ئه و مژده و ئاگاداریه داوای کریتان لی ناکه م، ته نها که سیك نه بیّت که ئاره زوو ده کات ریبازی خودا که ی بگریته بهر.

الطبری له جامع البیان و القرطبی له الجامع الاحکام القران سه بارهت به {إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا} ده لین، واته به لام ئه وه ی له ئیوه ئاره زوو ی کرد پاره به خشیت بو ئه وه ی له پیناو ریبازی خودا که ی خه رج بگریت، ئه وا با بیبه خشیت.

تایه تی ۵۸-۵۹

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُدُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا
الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا

دهلیت:

وه پشت بهو زیندووه ببهسته که هه رگیز نامریت، وه به شکوکه ی هه لبده، ئهوت بهسه، وه خو ی به گوناھی بهنده کانی شارهزایه.

ئهوه ی که ئاسمانه کان و زهوی و ئهوه ی له نیوانیانه له شهش رۆژدا دروستکردووه، ئینجا الرحمان بهرزبووه و دانیشته لهسه رعه رشه که ی، جا له ئه و بپرسه، هه ر خو ی شارهزایه.

(له سووره ته کانی پێشوو به پێی پیویست قسه مان کرد سه بارهت به ئایه ته کانی دروستبوونی ئاسمانه کان و زهوی، به لام له سووره تی فصلت به درێژی قسه ی لهسه ر ده که ین).

(وه ههروه ها قسه مان کرد سه بارهت به بهرزبوونه وه و دانیشتهی الله ی عه ره ب و ئیسلام لهسه ر عه رش).

ئایه تی ٦٠

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا
ده ئیت:

وه کاتیک پێیان ده گوتریت کرنۆش بو ره حمان ببهن، گو تیان وه الرحمان چیه؟ ئایا کرنۆش بو ئه وه ببهین که فه رمانمان پێ ده که یته؟ وه سلکردنه وه یان زیاد ده کات.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

وه کاتیک بهو که سانه ی که جگه له الله شتانیك ده په رستن که نه سوود وه نه زیانی بو یان هه یه ده گوتریت، {اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ-کرنۆش بو الرحمان ببهن} واته: کرنۆش ته نها بو الله ببهن و بو خودا وهنده کانتان و بته کانتان مه ببهن، گو تیان {أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا- ئایا کرنۆش بو شتیک ببهین که تو فه رمانمان پێ ده که یته}؟ واته: ئه ی محمد ئیمه کرنۆش بو شتیک ببهین که تو فه رمانمان پێ ده که یته کرنۆشی بو ببهین؟ {وَزَادَهُمْ نُفُورًا- وه سلکردنه وه یان زیاد بوو}، ده ئیت: وه دوورکه تنه وه ی موشریکه کان زیاتر بوو.

وه الطبری ده ئیت:

نازناوی مسلیمة، "الرحمن" بوو، کاتیک پیغهمبهر پئیانی گوت: کرنۆش بو الرحمان ببهن، گوتیان: کرنۆش ببهین بو ئهوهی رحمانی یه مامه فه رمانمان پئ ده کات؟ مه به ستیان له کرنۆش بردن بوو بو مسلیمة.

کورتیه باسیک سه بارهت به مسلم بن الحبيب، که محمد وهک سوکایه تی ناوی ده کات به "مسلیمة الکذاب" واته موسه یله مهی درۆزن.

دکتور جواد علی له المفصل فی تاریخ العرب، سه بارهت به مسلم بن الحبيب ده ئیت:

به ته مه ن گه وره تر بوو له محمد صلعم. وه ئیدعای پیغهمبهرایه تی کرد له یه مامه و خه لک به دوا ی کهوت پیش ئه وهی وهی بو محمد دابه زیت. وه خه لکی مه ککه ئاگاداری پیغهمبهرایه تی مسلیمة بوون.

وه مسلم بن الحبيب بانگیشه ی ده کرد بو په رستی خودایه ک به ناوی الرحمن، له بهر ئه وه مسلم (مسلیمة) به ناوی "الرحمن" و "رحمانی یه مامه" ناسراو بوو، وه په رستی الرحمان، ئاینیکه که کاریگه ری یه کتای له سه ره، وه بروای به بوونی یه ک خودا "الرحمان" هه یه که خودای جیهانه کانه.

الثعالی له ثمار القلوب ده ئیت:

موسلمانان ناویان لپی نا "مسلیمة الکذاب" وه ریسوایی و بچووکیان ده رخست.

واته پیغهمبهره که ی یه مامه، که پیش محمد ئیدعای پیغهمبهرایه تی کرد بوو ناویکی تری هه بووه، به لام محمد و یاهه ره کانی وهک سووکایه تیه ک ناویان کردووه به "مسلیمة الکذاب"

له راستیدا پیغهمبهره که ی یه مامه ناوی: "مسلم بن ثمامة بن کثیر بن حبيب الحنفی" یه.

واته نازناوه که ی "مسلم" و "الحنفی" بووه.

"الاحناف" خه لکانیکی ته وحیدی بوون له سه رده می جاهیلی، که بتیان نه ده په رست، وهک زید بن عمرو بن نفیل و ورقه کوری نه و فه ل و امیه بن ابی الصلت هتد. که پئیان وابوو له سه ر رپیازی ئیبراهیمن.

محمد ئەم ۳ ناوہی مسیلمة " الرحمان، مسلم ، الحنفي " بۆ خۆی دەبات
وہك ئايہ تي ۶۷ سوورہ تي ال عمران دەئیت:

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا

ابراہیم نہ جوو وہ نہ مہسیحی بووہ، بہ لکو حەنیفیکی موسلمان بووہ.

وہ محمد وہك سووکایہ تي ناوی پیغەمبەرہ کہی یەمامہ لہ "مسلم" دەکات بە
"مسیلمة" و پاشگری "الکذاب" ی واتە درۆزنی بۆ زیاد دەکات.

"مسیلمة" ہەم میننہ یە وہ ہەم بچووکرآو.

وہ مسیلمة بەر لہ محمد مزگہوت و بانگدان و قورئانی ہەبووہ.

لہ المصنف لابن ابی شیبە و مصنف للعبد الرزاق، ریوایہ تیک ہاتووہ کہ دەئیت:
پیاویک ہات بۆ لای ابن مسعود و گوئی:

من بہ لای مزگہوتی بنی حنیفہ تیپەر بووم ، گویم لہ پیش نوێژہ کہیان بوو
سوورہ تیکی دەخویندہوہ کہ اللہ بۆ محمدی دانہ بەزاندووہ:

وَالطَّاحِنَاتُ طَحْنًا

فَالعَاجِنَاتُ عَجْنًا

فَالخَابِرَاتُ خَبْرًا

والتارادات ثردًا

واللاقمات لقمًا

وہ لہ المصنف لابن ابی شیبە ریوایہ تیکی تر ہاتووہ، حارثہ بن مضرب دەئیت:
پیاویک دەرچوو بہ دواي ئەسپہ کہیدا دەگہرا، بہ تەك مزگہوتی بنی حنیفہ تیپەر
بوو، نوێژی لہ مزگہوتہ کہیان کرد، وہ وتارییژ و پیشنوێژی مزگہوتہ کہ، لہ
سوورہتہ کانی "مسیلمة الکذاب" ی بۆیان خویندہوہ، ئەوہ بوو پیاوہ کہ ہات و ابن
مسعودی ئاگادار کردہوہ.

وہ ابن کثیر لہ الکامل فی التاریخ دەئیت، لہ قورئانہ کہی مسلم بن حبیب ئەم
سوورہتہ ہەبووہ:

والمُبذرات زرعًا
 والحاصدات حصدًا
 والذاريات قمحًا
 والطاحنات طحنًا
 والعاجنات عجنًا
 والخابزات خبزًا
 والثارذات ثردًا
 واللاقمات لقمًا
 إهالة وسمنا
 لقد فضلتكم على أهل الوبر
 وما سبقكم أهل المدر
 ريفكم فامنعوه
 والمعتر فأووه
 والباغي فناوئوه

وه دكتور جواد علی له المفصل فی تاریخ العرب دهلیت:
 بانگدهره که ی مسلم بن حبیب ناوی عبدالله بن نواحه بوو.
 ابن الاعثم الکوفی، له کتاب الفتوح دهلیت، مسلم بن حبیب وتاری بو باوه پردارانی
 پیشککش کرد و گوتی:

جبرایل هه موو روژیک ئه وهم بو دینیت که ده مه ویت.
 مسیلمه له شه ری یه مامه ده کوژریت.

ئه گهر له وه شه ره ی که له دوای مردنی محمد، له نیوان سوپاکه ی ابوبکر الصدیق و
 مسلم بن حبیب روویدا، مسلم بن حبیب سه رکه وتبایه، ئه وا ئیستا موسلمانان، وه
 به تایبه تی موسلمانانی کورد ده یانگوت:

اشهد ان لا اله الا الرحمن و اشهد ان مسلم بن حبيب رسول الله.

ئايهتي ٦١

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا
دهئيت:

به بهره كه ته ئه وهى كه كوشكوته لارى چاوديري له ئاسمان دروست كردوو، وه
له ئاسمان چرايهك و مانگيكي روناكدارى هيناوته ئاراه.

الماوردى له النكت و العيون سه بارهت به ماناي {بُرُوجًا} دهئيت، چوار وتهوت
ههيه:

يه كه م: ئه ستيرهى مه زن.

دووهم: كوشكوته لارى پاسه وانه كانى ئاسمانه.

سيههم: شويني هه ساره كان.

چوارهم: ويستگهى خوهره.

وه له ئايهتي ١٦-١٧ سوورهتي الحجر، اللهى عه رهب و ئيسلام ته ئكيد ده كاته وه كه
بورجى له ئاسمان داناوه و دهئيت:

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ، وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

وه له ئاسمان كوشكوته لارمان داناوه، وه پازاندوو مانه ته وه بو ته ماشا كه ران، وه
ئاسمانمان پاراستوو له هه موو شه يتانيكي ترؤكراو.

ابن الجوزى له زاد المسير، له شروقهى ئه م ئايه ته دهئيت، سه بارهت به (بُرُوجًا)
سى وتهوت ههيه:

يه كه م: ابن عباس و ابو عبیده گوتوو يانه: ويستگهى وه ستان و سه وتنى مانگ و
خوهر، وه ابن قتيبة گوتويه تي ناوه كانيان ئه مانه ن: الحمل، والثور، والجوزاء،
والسّرطان، والأسد، والسّنبله، والميزان، والعقرب، والقوس، والجدي، والدلو،
والحوت.

دووهم: ابن عباس و ابن عطية و ابن قتيبة گوتوو يانه: كۆشكوتته لارن كه
فريشته كانى پاسهوانى تىادا ده كه ن بۆ پاراستنى ئاسمان.

سَيِّهَم: قتادة و مجاهد و مقاتل و ابو صالح گوتوو يانه: هه سار و ئه ستيړه كانن.

له قورئان {بروج}، به ماناي كۆشكوتته لارى پۆلاين هاتوو، وهك ئايه تي ۷۸
سووره تي النساء ده لئيت:

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ

له هه ر كويپهك بن مهرگ فرياتان ده كه وئيت ته نانه ت ئه گهر له كۆشكوتته لاريكي
پۆلاين بن.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

الله له م ده قه دا به شكۆ و مه زنى خوى هه ئده دات سه باره ت به جوانى ئه وهى له
ئاسمان دروستى كردوو له {بروج}، كه ئه ستيړه ي مه زنى به وته ي مجاهيد و
سعيد بن جبير و ابي صالح و الحسن و قتادة.

به لام على كورى ابي طالب و ابن عباس و محمد بن كعب و ابراهيم النخعي،
سليمان بن مهران و الاعمش و ابي صالح گوتوو يانه، {بروج} واته كۆشكوتته لارى
پاسهوانى له ئاسمان.

الطبرى له جامع البيان ئامازه به بيرورا جياوازه كان ده كات ئينجا ده لئيت: ئه وهى
من به راسترين شروقه ي داده نيم ئه وه يانه كه ده لئيت:

واته كۆشكوتته لارى له ئاسمان چونكه (برج) له زمانى عه رب به ماناي
كۆشكوتته لار دئيت هه روهك الله گوتوو يه تي:

{وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ} ته نانه ت ئه گهر له كۆشكوتته لاريكي پۆلاين بن.

وه سه باره ت به {وَقَمْرًا مُّنِيرًا} ده لئيت، ماناي (المنير) واته روناككه ره وه.

السعدى له تفسير كلام المنان ده لئيت:

{وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا} رووناكى و گهرمى هه يه كه خوړه فيه النور، {وَقَمْرًا مُّنِيرًا}-
مانگيكي روناككه ر، رووناكى هه يه به لام گهرمى نيبه.

الرازی له مفاتیح الغیب دهئیت:

به لَام {البروج} شوینی هه ساره گه رۆکه کانه، وه ئه وه به ناوبانگه، وه به {بروج} ناونراوه که کۆشکوته لاری به رزن چونکه ئه وه ئه ستیره و هه سارانه مائیان هه یه ههروهک چۆن مروّف مائی هه یه.

الزمخشری له الکشاف دهئیت:

{بروج} مائی حهوت هه ساره گه رۆکه که (خۆر و مانگ و عهتارد و زوهره و مریخ و زحل و موشتهری)، وه ماله کانیاں بریتن له:

الحمل، والثور، والجوزاء، والسرطان، والأسد، والسنبلة، والمیزان، والعقرب، والقوس، والجدي، والدلو، والحوت.

وه پیاں ده گوتریت (بروج) که بریتین له کۆشکوته لاری بارز چونکه مائی ئه وه هه سارانه یه ههروهک چۆن مروّف مائی هه یه.

الجلالین له تفسیر الجلالین دهئین:

(برج) بریتییه له مائی حهوت ئه ستیره گه رۆکه کان: مریخ که دوو مائی هه یه (کاور و دوو پیشک)، زوهره، دوو مائی هه یه (گا و ته رازوو)، عطارد دوو مائی هه یه (دوووانه و فهریک)، مانگ یه ک مائی هه یه (قرژال)، خۆر یه ک مائی هه یه (شیر)، موشتهری دوو مائی هه یه (کهوان و نههنگ) وه زوحه ل دوو مائی هه یه (گیسک و سه تل).
واته:

الله اکبر کۆشکوته لاری له ئاسمان داناوه بۆ دوو مه به ست:

یه که م: وهک کۆشکوته لاری فریشته کان بۆ پاراستنی ئاسمان له شه یتانه ده رکراوه کان.

دووهم: وهک ویستگهی پشوودانی هه ساره کان، ههروهک چۆن شه مه نده فهر ویستگهی وه ستانی هه یه، ئه وا به هه مان شیوه ۷ هه ساره که ویستگهی پشوودان و وه ستانیان هه یه.

ثایه تی ۶۲

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا
ده لئیت:

وه ئه وه که شهو و رۆژی به دواى یه کدا هیناوه ته ئاراهه بۆ که سیک که دهیه ویت
اللهی به بیر بیته وه یان بیه ویت سوپاسگوزار بیت.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده لئین:

{وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً} واته: شهو و رۆژی داناوه که به دواى
یه که وهی دین.

وهك ثایه تی ۴۰ سووره تی یس ده لئیت:

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

نه بۆ خۆر ههیه بگاته مانگ وه نه بۆ شهو ههیه پيش رۆژ بکه ویت، وه ههر
هه موویان (خۆر و مانگ و شهو و رۆژ) له فه له کیکدا ده سوورینه وه.

ئینجا ههچ شتیک وهك شهو نییه ئه گهر خوشک و برای موسلمان بیه ویت داواى
شتیک، جا گه وه بیت یان بچووک بیت، له الله بکه ن.

له صحیح البخاری و مسلم ریوایه تیک هاتوه که محمد گوتویه تی:

يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، يَقُولُ:
مَنْ يَدْعُونِي، فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ.

خودا که مان هه موو شه ویک بۆ ئاسمانی دنیا داده به زیت، کاتیک سییه کی کۆتایی
شهو ده مینیت، وه الله ده لئیت: کی نزام بۆ بکات وه لام به نیراکه ی ده ده مه وه،
ئه وهی پرساری شتیکم لی بکات ئه وا پئی ده ده م، ئه وهی داواى لی بوورده ییم
لیبکات ئه وا لی ده بوورم.

وه به حوکمی ئه وهی به به رده وامی له شوینیک له شوینه کانی گو ی زهوی، سییه کی
کۆتایی شه وه، ئه وا الله به رده وام له ئاسمانی دنیا یه و عه رشه که ی جیه یشتوه.

ئايه تي ۶۳-۶۴

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا
وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا
ده ئيت:

وه بهنده كاني ره حمان ئه وانه ي بې فيز له زهويدا ده روڼ، وه كاتيك نه زانه كان
ئاخاوتنيان له گه ئدا ده كهن ده ئين سلاو.
وه ئه وانه ي كه له شهو (له ماله كانيان) بو خودا كه يان كړنوښ و هه ئسانه وه ده كهن
الجلالين له تفسير الجلالين ده ئين:

{الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا}، واته به ئارامې و بيده نكي، {وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ}، به قسه يه كي نابه جي، {قَالُوا سَلَامًا}، واته قسه يه ك كه پييه وه گونا هبار
نابن.

ئايه تي ۶۵-۶۶

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا
ده ئيت:

وه ئه وانه بهنده ي ره حمانن كه ده ئين، خودا كه مان ئه شكه نجه ي دوزه خمان له سهر
وه رچه رخينه، له راستيدا ئه شكه نجه ي دوزه خ كوشنده يه، وه له راستيدا دوزه خ
خراپترين مؤلگه و پايه گايه.
الماوردي له النكت و العيون سه باره ت به {غَرَامًا} ده ئيت، به يه كيك له م مانايانه
ديت: پابه نده، تونده، قورسه.

ابن الجوزي له زاد المسير سه باره ت به {غَرَامًا} ده ئيت، چهند مانايه ك
ده به خشيت: نازار به خش، به رده وام، كوشنده يه.

ئايه تي ٦٧

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا
ده لیت:

وه ئه وانه بهندهی رهحمانن، کاتیک سامانیان خه رج ده کهن، نه زیدهرۆپی وه نه
رهزیلی ده کهن، وه له نیوان ئه م دوانه دا (له نیوان زیدهرۆپی و رهزیلیدا) راسته.

ئايه تي ٦٨-٧١

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا
يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

ده لیت:

وه ئه وانه بهندهی رهحمانن که له گه ل الله بانگی خوداوه نديکی دیکه ناکهن، وه
که سانیک ناکوژن که الله حرامی کردوو ته نها به هه ق نه بیت. وه زینا ناکهن. وه
ئه وهی ئه م کاره بکات ئه وا گونا هبار ده بیت

وه ئه شکه نجه که ی چهنده به رامبه ر ده بیته له رۆژی قیامهت، وه به ریسوایی له
دۆزه خدا ده مینیتته وه.

ته نها ئه وه نه بیت که تۆبه ده کات و باوهر ده هی نیت و کاریک له کاری چاک ده کات،
ئه وانهن که الله کاره خراپه کانیا ن به چاکه ده گۆریت، وه الله هه میشه لی بوورده و
میهره بان بووه.

وه که سییک که تۆبه ده کات و کاری چاک ده کات، ئه وا بو الله تۆبه ده کات و بو لای
ئه وه ده گه ریتته وه.

{وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ- كه سيك ناکوژن كه الله حرامی کردووہ تہنہا بہ ہق نہ بیت}، لہ راستیدا ئەم دەقہ کوشتنی ہموو کہ سیکی حەلال کردووہ تہنہا کہ سیکی موسلمان نہ بیت.

وہ موسلمان لہ ۳ حالەتدا کوشتنی رەواو حەلالە:

یہ کہم: ئە گەر لہ ئیسلام ہەنگہ رایہوہ (چونکہ دەبیت بہ کافر، وہ وہک ہەر کافرئیک دیکہ خوینی حەلال دەبیت).

دووہم: ئە گەر موسلمانئیک بہ شیوہیہ کی مہ بہ ستدارانہ بہ بی ہق کوشت.

سپہم: پیاویک و ژنیک کہ ہاوە لیان ہہیہ، وہ یان ہاوسەرگیریان کردووہ کہ زینا دە کہن (بہرد باران تاوہ کو دەمرن).

لہ صحیح البخاری، فہرموودہیہ کی محمد صلعم ہاتووہ گوتووہ تی:

لَا يَحِلُّ دَمٌ أَمْرِي مُسْلِمٍ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ، إِلَّا بِأَخْذِي ثَلَاثٍ: النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالثَّيْبُ الرَّانِي، وَالْمَارِقُ مِنَ الدِّينِ التَّارِكُ لِلْجَمَاعَةِ

خوینی مروقیکی موسلمان، کہ شایہ تی دابیت ہیچ خودایہک نیہ تہنہا الله نہ بیت وہ من پیغہ مہری الله، حلال نیہ، تہنہا بہ یہ کیک لہم سی حالہ تہ نہ بیت:

کوشتن لہ بہ رامبەر بہ کوشتن، زیناکہ ریک کہ ہاوسەرگیری کردبیت، و دەستبەرداری ئاینہ کہی و جہماعەت بووبیت.

الطبری لہ جامع البیان سہ بارہت بہ ہوکاری دابہ زینی ئەم چەند ئایہ تہ دەلئیت:

ئامازہ کراوہ کہ ئەم ئایہ تانہ دابہ زین بو پیغہ مہر لہ سەر ہەندیک خەلکی موشریک کہ دەیانویست ببن بہ موسلمان، وہ گوناہیان ہەبوو، وہ ترسان کہ ئیسلام بوونیان سوودی نہ بیت بہ ہوئی گوناہہ کانی پیشوویانہوہ، ئەوہ بوو پرساریان لہ پیغہ مہر کرد، وہ پیغہ مہر ئەو ئایہ تانہی بو دابہ زی کہ دەلئیت، الله تۆبەیان قبول دەکات.

وہ لہ صحیح مسلم و البخاری و النسائی، رپوایہ تیک ہاتووہ کہ ابن عباس گوتووہ تی:

خه لکانیک له موشریکه کان زۆر خه لکیان کوشتبوو و زینایان کردبوو، هاتن بو لای پیغه مبهر و گوتیان ئه وهی تو ده یلیت و بانگیشهی بو ده کهیت شتیکی باشه، به لام ئایا له وه خوش ده بین که کردوو مانه؟ ئه وه بوو ئه و ئایه تانه دابه زین.

وه له ئایه تی ۳۲ سووره تی النجم ئامازه مان کرد که له ئیسلامدا، هه موو شتیکی له نیوان ژن و پیاوی بیگانه ریگا پیدراوه، وه به زینا دانانریت ته نها ئه و کاته نه بیت که پۆپکه ی چووکی پیاو له نیوگه لی ژندا ده چیتته ژووره وه. ئه گینا ماچوموچ و ده ستلیدان و له باوه شگرتن و مزین بو یه کتر و لیخشان هه ر هه موو ریگا پیدراوه. وه ئیسلام به ده قی قورئان زینای حه لال کردوو، وه ک متعة (گانگانوکی خوشی)، وه ملك الیمین، (که له راستیدا ده ستریری سیکیسه)، له سووره تی النساء قسه یان له سه ر ده که یین.

وه وه ک له صحیح البخاری و مسلم، ریوایه تیکی هاتوو که ابن مسعود له محمد صلعم، پرسیار ده کات که له دوا ی شرک چ گونا هیکی گه وره یه؟ محمد له وه لامدا گوتوو یه تی:

أَنْ تُرَانِي بِحَلِيلَةِ جَارِكِ

که زینا بکهیت به ژنی دراوسیکیه ت.

وه له السلسله الاحادیث الصحیحة للالبانی، ریوایه تیکی هاتوو محمد گوتوو یه تی:

أَنْ يَزْنِي الرَّجُلُ بِعَشْرِ نِسْوَةٍ أَيْسَرَ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَزْنِي بِامْرَأَةٍ جَارِهِ

له سه ر پیاو سوو کتره ئه گه ر زینا له گه ل ۱۰ ژن بکات، له وهی زینا له گه ل ژنی دراوسیکیه ی بکات.

پرسیار: بۆچی محمد گوتوو یه تی ژنی دراوسی و نه یگوتوه هه موو ژنیکی؟

چونکه کاتیکی محمد و یاوه ره کانی بو (غزو) کوشتو کوشتار ده رۆیشتن، هه ندیک پیاو که نه ده چوون و له مه دینه ده مانه وه، خه ریکی ژنانی ئه و پیاوانه بوون که له گه ل محمد بو غه زو ده رۆیشتن.

له صحیح مسلم و صحیح ابن حبان، ریوایه تیک هاتوو سه بارهت به بهردبارانی
ماعز بن مالک که زینای کردبوو له گه ل ژنیک، محمد توره ده بیت و له سه ر
مینبهری مزگهوت ده لیت:

أَمَّا بَعْدُ مَا بَالُ أَقْوَامٍ إِذَا غَزَوْنَا تَخَلَّفَ أَحَدُهُمْ فِي عِيَالِنَا لَهُ نَبِيْبٌ كَنْبِيْبِ التَّيْسِ أَمَّا إِنَّ
عَلِيَّ أَلَّا أُوْتِيَ بِأَحَدٍ فَعَلَ ذَلِكَ إِلَّا نَكَلْتُ بِهِ

ئهو پیاوانه چیانه که هه ر کاتیک ئیمه بو غه زو ده رۆین، له ناو مندا ل و ژنه کانمان
جیده مین، ئینجا وه ک ته گه لووره لوور ده کات، سویند بیت هه ر یه کیک له وانه
بگرم ئه و ده بیت سزای بدهم.

{له نَبِيْبٌ كَنْبِيْبِ التَّيْسِ}، دهنگیکه که ته گه ی بزنه نیر (خرت یان کوور) به ده وری
مییه که دروستی ده کات کاتیک ئاره زووی له جووتبوون.

وه محمد زور ترساوه که ئه م دیاردهیه ببیته هو ی ئه وه ی پیاوان بو غه زو جیهاد
نه چن، وه له ترسی ژنه کانیا ن بمیننه وه.

له بهر ئه وه محمد صلعم، به هه موو شیوهیه ک هه و لئ داوه که داپوشین بکات بو
زینا، وه چهند تاکتیکیک گرتوته بهر، له وانه:

یه که م: ئه و فه رمووده یه ی سه ره وه: که زینا کردن له گه ل دراوسی گونا هیکی
گه وره یه، وه زینا کردن له گه ل ۱۰ ژن گونا هه که ی سوو کتره له زینا کردن له گه ل ژنی
دراوسی.

دووهم: فه رمانی به پیاوه کانی کردوو که ئه گه ر دوا ی ماوه یه ک ون بوون گه رانه وه،
ئه و یه کسه ر مه چوونه وه ماله وه.

له صحیح البخاری کتاب النکاح بابیک هاتوو به ناوی:

لَا يَطْرُقُ أَهْلُهُ لَيْلًا إِذَا أَطَالَ الْغَيْبَةَ

نابیت بچیته وه ماله وه به شه و ئه گه ر بو ماوه یه ک له ماله وه دوور که وتیته وه.

وه جابر بن عبدالله ده لیت: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكْرَهُ أَنْ يَأْتِيَ الرَّجُلُ
أَهْلَهُ طُرُقًا

پيغهمبەر به ناپه سهندى ده زانى كه پياو يه كسهر بگه رپيته وه ماله وه نه گهر بو
ماويه كه له ماله وه دووركه وتته وه.

وه له صحيح مسلم رپوايه تيك هاتوو جابر بن عبدالله ده لئيت:

نَهَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا

پيغهمبەر قه ده ده غه ي كرد كه پياو به شه و بگه رپيته وه ماله وه نه گهر بو ماويه كه
دووركه وتبووه.

ئاخو ده بيت هوكار چي بيت؟

محمد ئاماژه به دوو هوكار ده كات:

هوكارى يه كه م: بو نه وهى ژنه كان بهريان بتاشن و قزيان دابهين.

له صحيح البخارى و مسلم، رپوايه تيك هاتوو جابر بن عبدالله ده لئيت:

كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةٍ ، فَلَمَّا قَدِمْنَا ذَهَبْنَا لِنَدْخُلَ ، فَقَالَ :
أْمَهْلُوا حَتَّى نَدْخُلَ لَيْلًا أَيْ عِشَاءً لِكَيْ تَمْتَشِطَ الشَّعِثَةُ وَتَسْتَحِدَّ الْمُغِيبَةُ

له غه زويك له گه ل پيغهمبەر بووين، كاتيك گه يشتينه وه مه دينه، ويستمان بچينه
ماله وه، پيغهمبەر گوتي: بوهستن تا وه كو شه و ديت بو نه وهى ژنه كانتان بهريان
بتاشن و قزيان دابهين.

واته محمد ويستويه تي هه واله كه له مه دينه بلاويته وه كه له غه زوه كه
گه راونه ته وه، بو نه وهى ژنه كان ئاگادارى خويان وه ربگرن.

برايانى موسلمان پيغهمبهرى ناسكو له و نازدارى خه مى بهرى ژنه كانتانى بووه، وه
حه زى كردوو كه كاتيك له گه ئياندا جووت دهن بهريان لوسوو پووس بيت.

به لام له راستيدا نه وه هوكار نه بووه. هوكارى سه ره كي هوكارى دووه م بووه: بو
نه وهى ژنه كانيان له گه ل پياوانى تر نه گرن.

ابن حجر له فتح البارى رپوايه تيكى ابن عباس و عبدالله بن عمرى گپراوه ته وه كه
گو توويانه:

نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن تطرق النساء ليلا ، فطرق رجلان كلاهما
وجد مع امرأته رجلا

پیغهمبهری الله قهدهغهی کرد که پیوان، دواى ماوهیهك له دوورکهوتنهوهیان،
یه کسه ر له شهودا بگهړینهوه مالهوه، دوو پیاو گهړانهوه مالهوه، ههردووکیان
ژنه کانیاں بینی له گه ل پیاودا.

له المصنف للعبدالرزاق، ریوایه تیک هاتووه ده لیت: کاتیک به پیغهمبهریان گوت
که دوو پیاو ژنه کانیاں له گه ل دوو پیاو گرتووه ، پیغهمبهر گوتی:
ئه ی نه مگوت یه کسه ر مه چوونهوه مالهوه.

واته محمد زانیویه تی که چی له شاره پیروژه که ی له ئارادابووه، وه داپوشینی کردووه
بو زینا.

ئینجا محمد تاکتیکیکى سیهم به کارده هیئت: کاتیک خو ی و سوپاکه ی نزیك
مه دینه ده که ونه وه، پیاویك ده نیړیت به ناو مه دینه هاوار بکات که سوپاکه
له سه روبه ندی گه یشتنه وهن بو مه دینه.

له صحیح ابن خزیمه ریوایه تیک هاتووه عبدالله بن عمر ده لیت:

قدم النبي صلى الله عليه وسلم من غزوة فقال : لا تطرقوا النساء وأرسل من يؤذن
الناس أنهم قادمون

پیغهمبهر له غه زویك گه رایه وه گوتی: نه که ن یه کسه ر بگهړینه وه بو لای ژنه کانتان،
وه که سیکی نارد بو مه دینه بانگ بدات، که محمد و سوپاکه ی نزیکن بگه نه وه
مه دینه.

ئایه تی ۷۲

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
ده لیت:

وه ئه وان به نده ی ره حمانن که شایه تی ناراست نادهن، وه کاتیک به لای چه نه بازی
تیپه ر بوون ئه وا به ریژه وه تیپه ر ده بن.

له گه ل ئه وهش كه مانای ئه وه ده قه روونه به لام شروقه كاران ناكوکیان ههیه، ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به مانای {وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ} ده لیت: ههشت وتهوت ههیه:

یه کهم: بت

دووهم: گورانی

سیههم: شرك

چوارهم: یاری

پینجههم: درۆ

شه شههم: شایه تی ناراست

حه وتههم: جه ژنی موشریکه کان

هه شتههم: چه نه بازی

ئایه تی ۷۳

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

ده لیت:

وه ئه وانه بهنده ی رهحمانن كه كاتیک ئاماره به نیشانه کانی خوداکیان ده کریت به لالی و کویری کرنوشی بو ناکهن.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

وه ئه وانه ی كه كاتیک كه سیک ئاماره به به لگه کانی الله ده کات، ئهوا لال و کویر نابن به لکو دل به ئاگان، وه به ئه قل درك ده کهن، وه لهو شتانه تیده گهن كه الله به بیریان ده هینیتته وه.

گهر و ابیت میلله تانی موسلمانن غهیره عه ره ب زوره ی کهر و لالن، چونکه عه ره بی نازانن و نازانن قورئانه کهیان چی ده لیت.

ئايه تي ۷۴

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا
 وه ئهوانه بهندهی رهحمانن که دهلین خوداکهمان له ژنه کانمان و منداله کانمان
 چاوروونیمان پیبهبهخشه، وه بمانکه به پیشهواي خوداپه‌رستان.
 الطبری له جامع البیان ده‌لئیت:

الله ده‌لئیت: وه ئهوانه‌ی داوا له الله ده‌که‌ن که له نیزاکانیا‌ن ده‌لین: خوداکه‌مان له
 ژنه کانمان و منداله کانمان ته‌وه‌مان پیبهبه‌خشه که ببیته چاوروونیمان به شیوه‌یه‌ک
 که ببینین ملکه‌چی فه‌رمان و کاره‌کانت ده‌بن.
 وه بو خوداپه‌رستان، ته‌وانه‌ی له سه‌ری‌چی‌کردنت و سزاکانت ده‌ترسن، بمانکه به
 پیشه‌وا.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده‌لئیت:

ته‌وانه‌ی که داوا له الله ده‌که‌ن له پشتیان وه‌چه‌یه‌ک بینه دونیاوه که ملکه‌چی الله
 بن، وه ته‌نها الله بپه‌رستن و شرکی پی نه‌که‌ن.

ئايه تي ۷۵-۷۶

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا
 خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

ئینجا الله‌ی عه‌رب و ئیسلام ده‌لئیت، هه‌موو ته‌وانه‌ی که له ۱۰ ئایه‌تی پیشوو
 ئامازه‌م پینان کرد (ئایه‌تی ۶۴-۷۴):

ته‌وانه ژووریک له به‌هه‌شت وه‌ک پاداشت به‌ده‌ست ده‌هینن، به هوی ته‌وه‌ی
 خو‌راگر بوون، وه له به‌هه‌شتدا خو‌شها‌تن و سلاویان پی ده‌گات.
 وه بو هه‌میشه له‌م ژوورهدا ده‌میننه‌وه، که چاکترین مؤلگه و پایه‌یه.

امام الماوردی له النکت و العیون، سه‌باره‌ت به {أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ} ته‌وانه
 پاداشتیان ژوور ده‌بیته‌ت، ده‌لئیت، دوو تیروانین هه‌یه:

یه کهم: الضحاک ده لیت، واته ژووریک له بههشت.

دووهم: ابن شجرة (کوری درخت) گوتوویه تی (الغرفة)، پله یه که له پله کانی بههشت و باشرینیانه، ههروهک چۆن له خانوو ژووری سهروهه باشرینه.

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به {أولئك يُجْرَوْنَ الْغُرْفَةَ} ده لیت، ابن عباس گوتوویه تی، واته بههشت، وه یاوه ره کانی تر گوتوویانه {الغرفة}، هه موو بینایه کی بهرز و بلنده، وه مه بهست له {الغرفة}، ژووری بههشته که له گهوههر و یاقوت و مرواریه.

ئایه تی ۷۷

قُلْ مَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا
ده لیت:

ئهی محمد بلی خوداکه م بارتان ناکات، ئه گهر نیزاکانتان نه بیته، ده سا درۆتان کرد، ئه وه له سه رتان ده بیته به مال.

هه لبه ته ئیشی شروقه کاران درۆ و پینه و په پڕۆکردنی ده قه کانه. ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به {قل ما يعزب عنكم ربّي} ده لیت، سی و تهوت هه یه:

یه کهم: ما یصنع بکم (ابن عباس) واته خوداکه م دروستتان ناکات؟

دووهم: آئی وزن یکنون لکم عند، واته هیچ به ها و کیشیکتان نییه لای خوداکه م. سیهه م: ما یعبأ بعدابکم، واته باکی به ئه شکه نجه تان نییه.

یانی چۆن هیچ کیش و به هایه کمان نییه؟ ئهی له ئایه تی ۷۰ سووره تی الاسراء نه یگوتوه:

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

سویند بیت ریزمان گرتوو له نه وه کانی ئاده م.

وه ههروه ها ئه گهر کیش و به هاما ن نه بیته ئهی بوچی ۱۲۴ هه زار پیغه مبهری بو هیدایه تمان ناردوو ه؟

وه ابن الجوزى سه بارهت به {فقد كذبتم} ده لئيت: ئه و وته يه ئاراسته ي خه لئى
مه ككه كراوه كاتيك نكوليان له پيغه مبه را يه تي پيغه مبه ر كرد.

{فسوف يكون}، واته به هوى نكولئى كردنه كه تان {لزّاماً}، واته ئه شكه نجه تان
مسوگه ره.

كو تاي سووره ته كه.

(٤٤)

سوورەتی فاطر (دەستپیکەر)

١- الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

سوپاس بۆ اللەى دەستپیکەر و داهینەرى ئاسمانە کان و زەوى، که فریشتە کانى کردووہ به نێردراوى خاوەن دوو جووت و سێ جووت و چوار جووت بآل، له دروستکارى زیاد دەکات هەر شتێک بیهوێت، له راستیدا اللە توانایى به سەر هەموو شتێکدا دێت.

٢- مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هەر رەحمەتێک اللە بۆ خەلک بیکاتەوہ، هێچ کەسێک ناتوانێت بێگرتتەوہ، وە هەر شتێک خۆى بێگرتتەوہ ئەوا هێچ کەسێک له دواى ئەو ناتوانێت بەرپىدات، وە هەر خۆى بە دەسەلات و دانایە.

٣- يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

ئەى خەلکینە چاکەى اللە که به ئیوهى به خشیوه له یاد بێت، ئایا جگه له اللە هێچ دروستکەرێک ههیه بژئویتان بدات له ئاسمان و زهوى، هێچ خودایهك نیه تهنها ئەو نه بێت، دەسا چۆن ناههقی دەکەن؟

٤- وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

وہ ئەگەر نکۆلیت لى بکەن ئەوا نکۆلیان له پیغه مبه رانی پیش تۆش کرد، وە بریاره کان بۆ اللە دەگه رینهوہ.

٥- يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

ئەى خەلكىنە بەدئىيايىيەو بەئىنى اللە راستە، نەكەن زىانى دونىا هەلتان بخەلەتەنەت، وە لە خوڭبايىبوونتان بە اللە هەلتان نەخەلەتەنەت.

٦- **إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ**

لە راستىدا شەيتان بو ئىو دەوژمنە، دە ئىو شەش بىن بە دووژمنى، بە دئىيايىيەو دارودەستەكەى بانگ دەكات بو ئەوئەى بىن بە ياوهرانى دۆزەخ.

٧- **الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ**

ئەوانەى كوفريان كرد ئەوا ئەشكەنجەيەكى ئازاربهخش بويان هەيە، وە ئەوانەى باوهرىان هەينا و كارى چاكەيان كرد، لىبووردهي و پاداشتىكى مەزن بويان هەيە.

٨- **أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ**

ئايا ئەوئەى كارە خراپەكانى بو پارىندراوئەو، بە چاكى دەيبىنەت؟ جا اللە كەسانىك گومرا دەكات كە هەر خوئ دەيهوئەت، وە رىنمايى كەسانىك دەكات كە هەر خوئ دەيهوئەت، ئىنجا نەكەيت بە ئاخ و نالە بويان خوئ بفعوئەتەت، اللە خوئ ئاگاداره بەوئەى دەيكەن.

٩- **وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ**

وە اللەيە كە باكانى ناردوو، هەورهكان كۆدەكاتەو، ئىنجا بردمان بو زىدىكى مردوو، وە زەويمان پى بوژاندهو لە دوای ئەوئەى مردبوو، وە زىندووكردنهوئەى مروئ بەهەمان شىو دەكەين.

١٠- **مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ**

ئەوئەى سەرفرازى بوئەت ئەوا اللە سەرفرازى هەمووانى هەيە، بو ئەوئەى وتەى ناياب و كارى چاك سەردهكەوئەت، وە ئەوانەى فرتووئەل بو كارى خراپە دەكەن، ئەوا ئەشكەنجەيەكى توند بويان هەيە، وە فرتووئەلى ئەوانە پووچەلە.

۱۱- وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

وه الله له خۆل دروستیکردوون، ئینجا له تۆواو، ئینجا ئیوهی کردوووه به نیرینه و میننه، وه هیچ میننهك دووگیان نابیت و سکه کهی دانانیت تهنه به ئاگاداری ئه و نه بیت، وه هیچ به ته مه نیک ته مه ن درپژ ناکات و ته مه نی کورت نابیته وه، مه گهرله په رتوو کدا نه بیت، ئه م کاره لای الله ئاسانه.

۱۲- وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وه دوو ده ریاکه وهك یهك نین، ئه وه شیرین و سازگار خواردنه وه کهی خوشه، وه ئه وه سویر و تاله، وه له هه ردووکیان گوشتی تازه ده خون، وه خشل دهرده هیین که له بهریان ده کهن، وه کهشتی ده بینیت تیایدا ئاوه که ده بریت، بو ئه وهی له چاکه کانی فه راهه م بن، وه به شکو سوپاسمان ده کهن.

۱۳- يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

وه شهو له رۆژ ده بریت، وه رۆژ له شهو ده بریت، وه خۆر و مانگی دهسته مو کردوووه، هه ره هه موویان بو کاتیکی دیاریکراو ده رۆن، ئه وه الله یه خودا که تان، خاوه ندری بی بو ئه وه، وه ئه وانهی جگه له الله نیزیان بو ده کهن ته نانته خاوه ن په رده ته نکه کهی ده وره ی ناوکی خورماش نین.

۱۴- إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

که نیزیان بو ده کهن گوئیان له نيزاکانتان نابیت، وه ئه گه ر گویشیان لیبیت ئه وا وه لامتان ناده نه وه، وه له رۆژی قیامهت کوفر به شرکه که تان ده کهن، وه ناتوانن شتانیکتان پی رابگه یه نن وهك الله ی شاره زا.

١٥- يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ئەى خەلكىنە ئىوہ لە چاوا اللہدا ھەژارن، وە اللہ ھەر خۆى دەولەمەندە و بە پياھەلدان شاىستەيە.

١٦- إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

خۆ ئە گەر بىھوئیت ئەوا لەناوتان دەبات و خەلقىكى نوئى دىئیت.

١٧- وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

وہ ئەمە لای اللہ کارىكى سەخت نىيە.

١٨- وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

وہ ھىچ كەسىك بارى گوناھى كەسىكى تر ھەلناگرىت، وە ئە گەر بارگرانىك ھاوار لە كەسىك بكات بارە كەى ھەلېگرى، ئەوا ناتوانىت ھىچى ھەلېگرىت، تەنانەت ئە گەر كەسوکارى نزيكىشى بىت، لە راستيدا ئاگادارى ئەو كەسانە دەكاتەوہ كە بە نھىنى لە خودا كەيان دەترسن و نوئز دە كەن، وە ھەر كەسىك يادبكاتەوہ ئەوا بۆ خۆى ياد دەكاتەوہ، وە ئاكام گەرانەوہ يە بۆ لای اللہ.

١٩- وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

وہ كوئىر و چاوساغ وەك يەك نىن.

٢٠- وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

وہ نە تارىكايى و نە رووكى.

٢١- وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحَرُورُ

وہ نە سىبەر و نە گەرمى.

٢٢- وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ

وه نه زیندوو وه نه مردوو وهك يهك نين، الله گويي له كه سيك دهبيت كه خوي دهيهويت، وه تو ناتوانيت وابكهيت كه ئهوانه ي له گوره كانن بتبيستن.

۲۳- إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

چونكه تو تهنها ئاگاداركه رهوهيت.

۲۴- إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

له راستيدا ئيمه تۆمان به ههق وهك مژدهدهريك و ئاگاداركه رهويهك ناردوو، وه هيچ ميلله تيك نه بووه كه ئاگاداركه ورهوه ي تيدا نه بووييت.

۲۵- وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

وه ئه گهر تو به درۆ دهخه نه وه ئهوا ئهوانه ي پيش خوشيان به درۆ خستوته وه، له گه ل ئه وهش پيغه مبه رانيان بو هات به به لگه كان و زه بوور و به په رتوو كه روناككه رهوه كه.

۲۶- ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

ئينجا ئهوانه م گرت كه كوفريان كرد، دهسا چۆن بوو زه بروزهنگم؟

۲۷- أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

ئه ي نابينيت كه الله له ئاسمان ئاوي دابه زاندوو، له ريگايه وه به روو بوومي رهنگ جياوا زمان دهرهيناوه، وه له چياكان زنجيره ي سپي و سوور و رهنگ جياواز و رهشي توخ.

۲۸- وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

وه له خه لك و ئازه ل و مالاتي رهنگ جياواز، له ناو بهنده كانی، له راستيدا زاناكان كه له الله دهترسن، له راستيدا الله به زهبر و لیبووردهيه.

۲۹- إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

ئەوانەى كە پەرتووكى الله دەخوئىننەو و نوئژ دەكەن و لەوہى وەك بژئوى
پيمان داون بە نەئىنى و بە ئاشكرا دەيبەخشن، ئەوانە ئاواتەخوازى
سەروسەودايە كە هەرگىز لەبرەو نايەت.

۳۰- لِيُوقِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

بۆ ئەوہى پابەندى پيدانى پاداشتيان بيت، وە لە چاكەى خوئى زياتریشان پي
دەدات، لە راستيدا ئەو لىبوورده و سوپاسگوزارە.

۳۱- وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ
لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

وہ ئەوہى وەك وەحى لە پەرتووك بە تۆمان دا، ئەوہ هەقە، وە
پشتراستكەرەوہى ئەوانەى كە لە نيوان دەستەكانىتە، الله بە بەندەكانى ئاگادار و
چاودئيرە.

۳۲- ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

ئىنجا پەرتووكە كەمان كرد بە ميراتى ئەوانەى هەلمانبژاردن لە بەندەكانمان،
هەيانە خوئى ستەمى لە خوئى كردووە، هەيانە مام ناوەنديە، وە هەيانە
دەستپيشخەرە بە (كارە) چاكەكان بە مۆلەتى الله، كە ئەمیان ئەمە كىكى گەورەىە.

۳۳- جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
حَرِيرٌ

دەچنە باخاتى عەدنەو، تيايدا خوئان بە بازنە لە زير و مروارى دەرازينەو، وە
پۆشاكە كەيان تيايدا لە ئاوريشم دەبيت.

۳۴- وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

وہ دەلین سوپاس بۆ الله كە خەموكى تيايدا نەهيشتين، لە راستيدا خوداكەمان
لىبووردهىە و سوپاسگوزارە.

۳۵- الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا
لُغُوبٌ

که به چاکه‌ی خو‌ی ئیمه‌ی له مالی نیشه‌جیبوون دانا، که تیایدا نه ناخو‌شی ده‌بینن، وه تیایدا نه ماندوو‌بوون ده‌بینن.

۳۶- وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

وه ئه‌وانه‌ی کافر بوون ئاگری دۆزه‌خ بو‌یان هه‌یه، نه له‌ناویان ده‌بات بو‌ ئه‌وه‌ی بمرن، وه نه ئازاره‌که‌ی له‌سه‌ریاندا که‌م ده‌کاته‌وه، وه به‌م شیوه‌یه سزای هه‌موو کافرێک ده‌ده‌ین.

۳۷- وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبِّنا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

به زووره‌زوور تیایدا هاوار ده‌که‌ن: خودا‌که‌مان ده‌رمان بکه، کارێکی چاک ده‌که‌ین که جیا بی‌ت له‌وه‌ی ده‌مانکرد. (الله ده‌لێت) ئه‌ی ته‌مه‌نمان پێتان نه‌دا بو‌ ئه‌وه‌ی هه‌رکه‌سێک بیوستایه‌ بیربکاته‌وه‌ ئه‌وا ده‌یکرده‌وه‌؟ وه ئاگاداره‌وه‌تان بو‌ هات، ده‌ ئازار بچێژن، وه بو‌ سته‌مکاران هه‌یچ پشتیوانیه‌ک نییه‌.

۳۸- إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

الله زانایه‌ به‌ نادیاره‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، وه هه‌ر خو‌ی ئاگاداره‌ به‌وه‌ی له‌ سینه‌کانه‌.

۳۹- هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

ئه‌وه‌ که ئیوه‌ی کرد به‌ جێگره‌وه‌ له‌ زه‌ویدا، ئینجا هه‌ر که‌سێک کوفر بکات ئه‌وا کوفره‌که‌ی له‌سه‌ر خو‌ی ده‌که‌وی‌ت، وه کوفری کافره‌کان لای خودا‌که‌یان هه‌یچ شتێک زیاد ناکات ته‌نها رِق و تووره‌ی نه‌بی‌ت، وه زیاد بوونی کوفری کافره‌کان ته‌نها دۆرانی به‌دواوه‌یه‌.

۴- قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَبْغُوا الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

بَلَىٰ ثَايَا تَهُو شَرِيكَانَهُ تَان بَيْنِيوَه كَه جَگَه لَه اللهُ نِيزَايَان بُو دَه كَهَن، دَه پِيَم نِيشَان بَدَه ن چِيَان لَه زَهوِيْدَا دَرُوسْت كَرْدُووَه؟ وَه يَان شَرِيكِيكِيَان لَه ئَاسْمَانَه كَان هَه يَه؟ يَان پَه رَتُووَكِيكِمَان بُو هَاتُووَه، بَه لَگَه يَه بَه دَه سَتِيَانَه وَه؟ بَه لَام سَتَه مَكَارَان هِيچ بَه لِيْنِيك بَه يَه ك نَادَه ن تَه نَهَا يَه كَتَر خَه لَه تَانْدَن نَه بِيْت.

٤١- إِنَّ اللَّهَ يُمَسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكْتَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

له راستيدا الله ئاسمانه كان و زهوى ده گريت بو ته وهى نه كهون، خو ته گهر بكهون ته وا كي هه يه له دواى الله بيان گريته وه؟ له راستيدا الله نه رموونيان و ليبوورده بووه.

٤٢- وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ إِيحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا

وه به راسته يان سوينديان به الله خوارد كه ته گهر ئاگادار كه ره وه يه كيان بو بيت ته وا به دلنيايييه وه پتر له هه موو ميلله تانى تر ريگاي هيدا يه ت ده گرنه بهر، به لام كاتيك ئاگادار كه ره وه يه كيان بو هات، زياتر دوور كه وتنه وه.

٤٣- اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

خوبه زلزان و فرتوو فيلى خراب له خاكه كه دا، وه فرتوو فيلى خراب تهنه به سه ر ته و كه سانه دا ده شكيتته وه كه ته نجامى ده دن، ئايا چاوه رپي هيج ناكه ن تهنه ريچكه ي ته وانه ي پيشوو، ده سا نابيين كه ريچكه ي الله به شتيكي تر بگورديت؟ وه نابيين كه ريچكه ي الله بگورديت؟

٤٤- أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

ئەى لە زەويدا نەرۆيشتوون بۆ ئەوهى بېينن كە ئاكامى ئەو ميللەتانەى پيشيان چۆن بوو؟ وه لەوانيش بههيزتر بوون، وه هيچ شتتېك الله دەستهوستان ناكات نه لەوانەى لە ئاسمانه كانن وه نه لەوانەى لە زەويدان، هەر ئەو زانايە و به توانايە.

٤٥- وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

خۆ ئەگەر الله خەلكى به هۆى ئەو (گوناهانەى) به دەستيان هیناوه بگرتايە، ئەوا زیندەوهرتېك لەسەر پشتي زهوى نه دەما، به لأم (الله) تۆله كهى دواخستوووه بۆ كاتتېكى ديارىكراو، جا هەر كاتتېك ئەو ماوهيه گەيشت، جا لە راستيدا الله به بهنده كانى چاوديرە.

شروقه و تېبىنى

ئايەتى ١

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ئەم ئايەتە لە چەند برگەيهك پېك هاتوووه:

يه كه م: سوپاس بۆ الله، دەستپېكەر و داهيئەرى ئاسمانە كان و زهوى.

دووهم: فريشته كانى كردوووه به پهيامنير كه خاوهن دوو جووت و سى جووت و چوار جووت بالن.

سپههم: وه لە دروستكراوه كانى زياد دهكات ئەوهى الله هەر خۆى دهيهويت.

چوارهم: الله توانايى بهسەر هه موو شتتېكدا ههيه.

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن و ابن كثير له تفسير القرآن العظيم، سه بارهت به وشەى {فاطر} ده ئين ابن عباس گوتووويه تى:

كُنْتُ لَا أَدْرِي مَا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَتَّىٰ أَتَانِي أَعْرَابِيَانِ يَخْتَصِمَانِ فِي بئرٍ ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا : أَنَا فَطَرْتُهَا ، أَيُّ أَنَا ابْتَدَأْتُهَا .

وَالْفَطْرُ حَلْبُ النَّاقَةِ بِالسَّبَابَةِ وَالْإِبْهَامِ

نهمده زانی {فاطر} ی ئاسمانه کان و زهوی چیه، تاوه کو دوو پیاوی کوچه ر
ململانیان بوو سه بارهت به بیریک، دانه یه کیان گوتی: من تهو بیرهم (فطر)
کردوو، واته من دهستم به هه لکوئینی کردوو.

{الفطر} دوشینی وشتره مینه یه به په نجه ی گوره و په نجه ی شایه تومانی.
وه القرطبی ده لیت:

{فَاطِرٌ} وَتَفَطَّرَ الشَّيْءُ تَشَقُّقًا . وَسَيْفٌ فَطَارٌ ، أَي فِيهِ تَشَقُّقٌ

{فاطر} فاطر کردنی شتیک واته دووله تکردنی. شمشیریک فاطر واته به هویه وه
دوولهت ده کهیت.

که واته {فاطر} مانا که ی ده بیته، ده ستپیکه ر و دووله تکه ر.

که واته برگه ی ژماره یه که ده لیت:

سوپاس بو الله که ده ستپیکه ر و دووله تکه ری ئاسمانه کان و زهویه .

دووله تکه ر وه که ئایه تی ۳۰ سووره تی الانبیاء ده لیت:

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا

ئه ی بیباوه ران نه یانبینیوو که ئاسمانه کان و زهوی به یه که وه نووسابوون، وه
لیکمان جیا کردنه وه.

الطبری له جامع البیان سه بارهت به شروفه ی ئهم ده قه ده لیت:

سوپاسی ته واو بو ته و په رستراوه ی که هیچ شتیک شایسته نیه به په رستن ته نها
خوی نه بیت، وه نا کریت که هیچ شتیک جگه له خوی دروستکه ری حهوت
ئاسمانه که و زهوی بیت.

سه بارهت به شروفه ی برگه ی دووه م {جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى
وَتِلْثَاتٍ وَرُبَاعٍ}

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

واته فریشته کانی کردوو به په یامنیر له نیوان خوی-الله- و پیغه مبه ره کانی.

الطبری له جامع البیان ده لئیت:

فریشته کانی کردوو به په یامنیږ بو لای ههر به ندهیه ک که الله ههر خوی دهیه ویت، وه ههر شتیک که خوی دهیه ویت له فرمان و نه هی.

سه بارهت بهم برگه یه {أُولِي الْأَجْنِحَةِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ}، شروفه کاران کوکن له سه ر مانای ئەم دهقه و ده لئین، واته:

فریشته کان خاوهن دوو و سئ و چوار بالن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لئیت:

فریشته کان خاوهن بالن، که به هوویه وه به خیرای ده فرن بو ئەو شوینه ی بو ی بچن، که فرمانیان پیکراوه .

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم و الطبری له جامع البیان ده لئین:

(مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ) واته: فریشته ههیه دوو بالی ههیه، وه ههیه سئ بالی ههیه، وه ههیه چوار بالی ههیه.

که واته بالی فریشته کان بو فرینه.

پرسیار ئه وهیه: ئایا هیچ مه خلوقاتیک ده توانیت به ۳ بال له نگه ر بگریت و بفریت؟ بالیک له لایه ک و دوو بال له لاکه ی تریه وه؟

الزمخشری له الکشاف وه لامی ئەم پرسیاره مان ده داته وه و ده لئیت:

بنه ما دوو باله، چونکه وه ک دوو دهستن، ئینجا بالی سیهه م و چواره م زیاده ن، چونکه هیزی فرینیان زیاد ده کات. وه ئه گه ر لیم پرسیت پیوه ر ئه وهیه که باله کان ده بیټ وه ک یه ک بن له هه ردووک لاهه، که واته شیوه ی بالی سیهه م چونه؟ ئەوا ده لئیم: رهنگ بیت بالی سیهه م له ناوه راستی پشتی بیت له نیوان دوو باله که ی تر که هیزی زیاتری پی ده دات.

هه موو شروفه کاران له مانای راسته قینه ی (مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ) راده کهن.

له زمانی عه ره بی (اثنان و ثلاثة و اربعة) به مانای دوو و سئ و چوار دیت.

به لَام {مَثْنِي} به مانای دوو دوو- دوو جووت- و {ثُلَاث} واته سِي سِي سِي- سِي جووت- و {رُبَاع} واته چوار چوار- چوار جووت- دِيْت.

وه هه موو فه رهه ننگه كاني زماني عه ره بي هاوړان كه (مَثْنِي وَثُلَاث وَرُبَاع) به مانای دوو جووت و سِي جووت و چوار جووت دِيْن.

پرسياړ نه وه يه: بُوچي شروقه كاران له مانای راسته قينه ي نه م دهقه رايان كړدووه؟ له بهر نايه تي ۳ سووره تي النساء كه ده لِيْت:

فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنِي وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ

ده بگيْن (هاوسه رگيري) هه رچه نديك له ژنان بوْتان لوا دوو جووت و سِي جووت و چوار جووت.

واته قورئان ريگاي داوه كه پياوان چوار ژن و شهش ژن و ۸ ژنيان هه بيْت.

هه رله بهر نه وه كاتيك ده گه رپيْتته وه بو سه رده مي ياوهره كان ده بينيت كه زوربه يان له هه مان كاتدا له چوار ژن زياتريان هه بووه.

برگه ي سيهه مي نايه ته كه ده لِيْت:

يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ

ناكوكي هه يه سه باره ت به شروقه و مانای نه م دهقه. امام الماوردی له النكت و العيون ده لِيْت، پيْنج وتهوت هه يه:

يه كه م: دهنگي خوْش

دووهم: قزى لوول

سيهه م: له بالي فريشته كان زياد ده كات.

چوارهم: نه قل و جياكارى.

پيْنجه م: زانست و پيشه.

ابن الجوزي له زاد المسير ده لِيْت، پيْنج وتهوت هه يه:

يه كه م: له بالي فريشته كان زياد ده كات.

دووهم: جوانی و قه‌شه‌نگی به مه‌خلوقاته‌کانی دهدات.

سینه‌م: ده‌نگ‌خو‌شی.

چوارهم: چاو‌جوانی.

پینجه‌م: بالی بو فریشته‌کان زیاد کردوو.

الزمخشری له الکشاف ده‌لئیت:

ئه‌م ئایه‌ته ره‌هایه باسی هه‌موو زیاده‌یه‌ک ده‌کات له پیکهاته‌ی مخلوقات، له درئی‌ی بالآ و ریکی سیما و ته‌واوی ئه‌ندامه‌کان و هیزی بازوو و توانایی ئه‌قل و تیژی بیروورا و بویری دل و لیبوورده‌ی ناخ و زمان شیرینی و ره‌وانی له ئاخوتن، هتد،

به‌لام هه‌ندی‌ک فریشته‌ی تایبه‌ت هه‌ن که له ۳ بال زیاتریان هه‌یه. له صحیح مسلم هاتوو که ابن مسعود گوتوو یه‌تی :

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَهُ سِتُّمِائَةِ جَنَاحٍ

پیغه‌مبه‌ر جبرایی بینی، که ۶۰۰ بالی هه‌بوو.

القرطبی له الجامع لاحکام القران و الزمخشری له الکشاف، ئاماژه‌یان به ریوایه‌تیک کردوو، که جبرایل به محمدی گوتوو:

يَا مُحَمَّدُ ، لَوْ رَأَيْتَ إِسْرَافِيلَ إِنَّ لَهُ لَأَثْنَيْ عَشَرَ أَلْفَ جَنَاحٍ مِنْهَا جَنَاحٌ بِالْمَشْرِقِ وَجَنَاحٌ بِالْمَغْرِبِ وَإِنَّ الْعَرْشَ لَعَلَى كَاهِلِهِ

ئه‌ی محمد، ئه‌گه‌ر ئیسرافیل ببینیت که ۱۲ هه‌زار بالی هه‌یه، بالی هه‌یه له خو‌ره‌لاته و بالی هه‌یه له خو‌رئاوایه، وه عرشى الله له‌سه‌ر شانیه‌تی.

ئایه‌تی ۲

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ده‌لئیت:

هەر پەرحمەتتەیک کە اللە بۆ خەلک دەیکاتەووە ئەوا هیچ کەسێک ناتوانیت بیگریت (دایبخت)، وە ئەوەی اللە دەیگریت (دایدەخت) ئەوا هیچ کەسێک، لە دواى اللە ناتوانیت بەرپيدات (بیکاتەووە)، وە هەر خۆی بە دەسەلات و دانایە.

الطبری له جامع البيان ده‌ئیت:

کردنەووەی دەرگاکانی چاکە و داخستنیان، هەر هەمووی بە دەستی خۆیەتی، هەر دەرگایەکی چاکە کە اللە بەسەر خەلکدا دەیکاتەووە، ئەوا هیچ کەسێک ناتوانیت دایبخت، چونکە ئەووە فەرمانی خۆیەتی، وە هیچ کەسێک ناتوانیت دژ بە فەرمانەکەى بوەستیت، وە هەر وەها هەر دەرگایەکی چاکە بەسەر خەلک دایبخت، ئەوا هیچ کەسێک ناتوانیت بیکاتەووە، چونکە هەموو شتەکان بە دەست خۆیەتی.

(وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ده‌ئیت: وە بە دەسەلاتە لە زەبروزەنگە کەى بەرامبەر بە کەسێک کە دەیه‌وێت تۆلەى لى بکاتەووە بە لیگرتنەووەى رحمت و چاکە، وە (حکیم) هە لە هەلسورانى مەخلوقاتەکانى و کردنەووەى دەرگای پەرحمەت لییان، ئە گەر ئەم کردنەووەیه هۆکارى چاکبوونیان بێت، وە لییان دەگریتەووە ئە گەر لە گرتنەووە کەى حکمەتتەیک هەبێت.

له صحيح البخارى و مسلم، رىوايه تىك هاتوووه كه محمد له نيزاكاني گوتووويه تي:

اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ

اللە هیچ کەسێک ناتوانیت رینگا بگریت لەوەى تۆ دەیدەیت، وە هیچ کەسێک ناتوانیت شتتیک بدات کە تۆ رینگری لى دەکەیت.

وه له صحيح الترمذي و صحيح الجامع، رىوايه تىك هاتوووه محمد گوتووويه تي:

وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ

ئە گەر هاتوو هەموو میللەت کۆییتەووە بۆ ئەوەى بە شتتیک سوودت پێبگەیهنن ئەوا ناتوانن، مە گەر شتتیک بێت کە اللە بۆتى نوسیبت، وە ئە گەر کۆببنەووە و بیانەوێت زیانت بە شتتیک پێبگەیهنن ئەوا ناتوانن مە گەر اللە لەسەرتى نوسیبت، چونکە پینووس هەلگیراوه و لاپەرەکان وشک بوون.

مه بهست له پینووس، ئەو پینووسه یه که الله بهر له دروستکردنی گهردوون
 فهرمانی پیتی کرد، که له تابلوی پارێزراو، هه‌رچی بووه و هه‌رچی ده‌بیت تاوه کو پرۆژی
 قیامهت بنووسیت.

وه مه بهست له لاپه‌ره: ئەو تابلویه یه که پینووسه که له سه‌ریدا چاره‌نووسی هه‌موو
 شتیکی نووسی.

ئایه‌تی ٣

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

ئەم ئایه‌ته له ٣ برگه پیک هاتوه:

یه کهم: ئەه‌ی خه‌لکینه، ئەو چاکه‌یه‌تان له یاد بیت که الله به ئیوه‌ی داوه.

له برگه‌ی دووه‌م پیمان ده‌لێت کامه چاکه.

دووهم: ئایا هیچ دروستکه‌ریک جگه له الله هه‌یه که له ئاسمان و زه‌وی بژیوتان
 بدات؟

سێهه‌م: هیچ خودایه‌ک نییه ته‌نها ئەو- الله- نه‌بیت، ده‌سا چۆن نا‌هه‌قی ده‌که‌ن.

چه‌ند تییینه‌ک سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته:

یه کهم: {نِعْمَتَ}، به‌م شیوه‌یه نووسینی له زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌له‌یه، وه ده‌بیت
 بنه‌سه‌ریت {نِعْمَةٌ}

بۆ نمونه له ئایه‌تی ٧ سووره‌تی المائدة و ٦ سووره‌تی ابراهیم به‌ راستی نووسراوه:

وَ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وه هه‌له‌ی له‌م چه‌شنه زۆره له قورئاندا وه‌ک وشه‌ی (صلاة) نووسراوه (صلوت)،
 وشه‌ی (زكاة) نووسراوه (زکوت)، وشه‌ی (رحمة) نووسراوه (رحمت)، هتد،،،

هۆکاره‌که‌ی چیه‌یه؟ چونکه ئەو قورئانه‌ی که ابوبکر و عمر کو‌یان کرده‌وه و
 نووسیا‌نه‌وه، به‌ پیته‌کانی ئارامی-سریانی نووسرا‌بووه، به‌لام عثمان ده‌ستکاری قورئانی

کرد بۆ ئەو هی بیكات به عهره بی، ئیتر له بیریان کردوو هه ندیك وشه، له چه شنی ئەو وشانه ی ئاماژه م پیدیا کرد بکه ن به عهره بی.

دووهم: الله ده لیت، ئەو نیعمه ته ی منتان له یاد بیت که له ئاسمان و زهوی بژیویم به ئیوه داوه.

پرسیار: ئەه و سه ده ها ملیۆن مرۆفه ی که رۆژانه نانیا نیه بخۆن و ژیا نیکی مه رگه سات ده ژین؟ ئایا ئەوانیش نیعمه تی تویان له یاد بیت؟ وه کامه نیعمه ت؟ نیعمه تی برسیه تی؟

سێهه م: دواتر من چۆن دنیابم که خالق هه یه یان نییه؟ وه ئە گه ر گریمان هه یه، چۆن دنیابم که یه ک دانه یه و زیاتر نییه له یه ک دانه؟

الطبری له جامع البیان سه باره ت به (فَأَيُّ تُوْفِكُونَ) ده لیت:

واته، چۆن پرووی خۆتان له دروستکه ر و بژیوده ره که تان که سوود و زیانی به ده سه ته وه رده گیرن.

القرطبی له الجامع الاحکام القران ده لیت:

له کو یوه نکۆلی کردنتان به یه کتای الله هینا وه؟

کاره ساته خودا به بهنده کانی بپاریته وه و بلیت ده توخوا بمپه سرتن.

ئایه تی ٤

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

ده لیت:

ئەه ی محمد، ئە گه ر تویان به درۆ خستۆته وه، ئەوا پیغه مبه رانی پیش تۆشیا ن به درۆ خستۆته وه، وه بریار و کاروباره کان بۆ لای الله ده گه رینه وه.

القرطبی له الجامع الاحکام القران ده لیت:

وه ئەه ی محمد، که بیبا وه ره کانی قوره ییش تۆ به درۆ ده خه نه وه، ئەوا پیغه مبه رانی پیش تۆشیا ن به درۆ خستۆته وه.

الله لهم ده قه دا دلی پیغه مبه ره که ی دهادته وه و نمونه ی پیغه مبه رانی پیشووی بو ده هیئتته وه که وهک ئه وان خوړاگر بیت.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

الله به پیغه مبه ره که ی محمد ده لیت: وه ئه ی محمد ئه گهر ئه و موشریکانه ی قه و مه که ت به درو ت ده خه نه وه، ئه واپه ست و غه مگین مه به و به لاته وه شتیکی گوره نه بیت، چونکه کافری میلله تانی تری پیشووش ئه و پیغه مبه رانه یان به درو خستوته وه که پیش تو ناردوومان.

(وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ)، الله ده لیت: وه بو الله ده گهریته وه جله وی کاره کانی تو و جله وی کاری موشریکه کان.

قتاده گوتوویه تی، لهم ده قه دا (وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ)، الله دلنه وای پیغه مبه ره که ی دهادته وه ههروهک ده بین.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، سه باره ت به (وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ) ده لیت: واته سزایان ده دین به به رده سترین سزا.

ئایه تی 5-6

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ
إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ
ده لیت:

ئه ی خه لکینه، به دلنیا ییه وه به لینی الله راسته، نه که ن ژیا نی دنیا هه لتان بخه له تینیت، وه له خو بایبوونتان به الله هه لتان نه خه له تینیت.

له راستیدا شهیتان بو ئیوه دووژمنه، ده ئیوه ش بین به دووژمنی، به دلنیا ییه وه دارودهسته که ی بانگ ده کات بو ئه وه ی بین به یاوهرانی دوزه خ.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده لیت:

{يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ- ئهـى خه لکینه به ئینی الله راسته}، واته زیندوو بوونه وه و روژی قیامهت {حَقُّ فَلَا تَغْرَنَّاكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا - ژیا نی دونیا هه لئان نه خه له تینیت}، له باوه رهینان به روژی قیامهت.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

(وَلَا يَغْرَنَّاكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ) ده لیت: شهیتان فرتوو فیلتان لی نه کات سه بارهت به الله، هیوایه کتان پی بدات، وه به ئینیکی دروژنانه تان سه بارهت به الله پی بدات، وه واتان لیبکات پیداکر بن له سه ر کوفر به الله.

ابن عباس، سه بارهت به (وَلَا يَغْرَنَّاكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ)، ده لیت، واته شهیتان.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

(ولا یغرنکم بالله الغرور)، ابن عباس گوتوو یه تی، واته شهیتان.

واته شهیتان به به لاتان نه بات و به دوورتان بخاته وه له وهی شوین پیغه مبه رانی الله بکه ون و بروا به په یامه که ی بهین. وه {غرار}، واته درو و قسه ی ناهه ق.

ابن کثیر ده لیت، ئەم ئایه ته به هه مان شیوه له ئایه تی ۳۳ سووره تی لقمان دووباره بوته وه.

ئەم دهقه له رووی دارشتنه وه ناته واوه :

وَلَا يَغْرَنَّاكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ

چونکه ماناکه ی ده بیت به: فریووتان نه دات به الله فریووکاریک

واته: فریووکاریک فریووتان نه دات به الله

واته الله فریوکاره. له بهر ئەوه ده بیت دهقه که بهم شیوه یه بیت:

وَلَا يَغْرَنَّاكُمْ الشَّيْطَانُ بِغُرُورٍ

واته: شهیتان به فریوودانیک فریووتان نه دات.

وه به لگه بو ئەمه، ئایه تی دواتره (ئایه تی ۶) که ده لیت: له راستیدا شهیتان

دووژمنتانه، ده ئیوهش بیکه ن به دووژمنی خو تان.

هه رچه نده من جیاوازیه ک نابینم، چونکه الله و شهیتان مه نجه ل و سه رمه نجه لن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم سه بارهت به نایه تی ۶ ده لیت:

(إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا)، واته: شهیتان دووژمنتانه، ده ئیوهش زور به سهختی و توندی دزایه تی بکهن، وه پیچه وانهی بکهن و به دروی بخه نه وه به وهی که فریووتان دهدات. (إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ)، واته: به دنناییه وه دهیه ویت گومراتان بکات، تاوه کو له گه لیدا ده چنه دوزخه وه، وه ئه وهیه دووژمنی ناشکرا. داوا له اللهی به هیز و دهسه لات ده کهین که بمانکات به دووژمنی شهیتان، وه بمانکات به شوینه لگری په رتووکهی و پابه ند بوون به ریگی پیغه مبه ره کهی، هه ر خوئی به سهر ئه و شته ی که دهیه ویت توانایی هه یه، وه ئه وه وهك ئه م نایه ته وایه (نایه تی ۵۰ سووره تی الکهف)، که ده لیت، (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا)، واته: وه که به فریشته کانمان گوت، کرنوش بو ئاده م ببهن، ئه وه بوو کرنوشیان برد ته نها ئیبلیس نه بیت که له جنوکه کان بوو، وه سه ریچی فه رمانی خودا که ی کرد، ده سا ئیوه جگه له من، ئیبلیس و وه چه کانی ده کهن به پشتیوانی خو تان؟ له کاتیکدا که دووژمنی ئیوهن. ئای که چ جیگره ویه کی خراپه بو سته مکاران.

ئینجا ابن کثیر ده لیت: هه ندیک له زانایان گوتوو یانه له م نایه ته دا الله به شیوه یه کی نهرم و نیان لومه ی مروف ده کات، وهك ئه وه ی بلیت: من دزایه تی ئیبلیس م کرد له پینا و ئاده می باوکتان و ئیوه دا، که چی ئیوه ده سته رداری من بوون و به دوا ی ئیبلیس که وتوون.

ئی بو واتکرد بو؟ ئی بو واتکرد بو؟ بو دووژمنت بو خو ت دروست کرد هه ی خوا ی گه وره؟

نایه تی ۷

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

ده لیت:

ئەوانەى باوەريان نەهینا ئەشكەنجەیه كى توندىان دەبیت، وه ئەوانەى باوەريان هینا و كارى چاكیان كرد، لیبووردهی و پاداشتییكى گه ورهیان دەبیت.

الطبری له جامع البیان دهئیت:

الله دهئیت: ئەوانەى باوەريان نەهینا به الله و پیغه مبه ره كهی، له لایه ن الله وه ئەشكەنجەى دۆزه خ و ئاگر ده درین. به لام ئەوانەى باوەريان به الله و پیغه مبه ره كهی هینا و ئەو كارانه یان كرد كه الله فه رمانی پێیان كردوو ه بیه كن و ده سته ردارى ئەو كارانه بوون كه الله نه هی لییان كردوو ه، الله له گونا هه كانیان خوش ده بیت و پاداشتیان به هه شت ده بیت.

ئایه تی ۸

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

ئەم ئایه ته له چوار برگه پیک هاتوو ه:

یه که م: ئایا ئەوهی کاره خراپه کانی بۆ رازیندراوه ته وه و به جوانی ده بینیت؟

دوو ه م: به دنیاییه وه الله که سانیک گومرا ده کات که خوی- الله- دهیه ویت، وه که سانیک رینمایي ده کات که خوی- الله- دهیه ویت.

سێهه م: ئەهی محمد، به خه فه تخواردن لییان، نه کهیت خۆت بکوژیت.

چوار ه م: به دنیاییه وه الله ئاگاداره به و شتانه ی بیباوه ره کان ده یکه ن.

سه باره ت به برگه ی یه که م {أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا}:

له م برگه یه دا الله ی عه ره ب و ئیسلام، پرسیاریکی گریمان ه ده کات و ده ئیت: " ئایا ئەوهی کاره خراپه کانی بۆ رازیندراوه ته وه و به جوانی ده بینیت " وه لامی ئەم پرسیاره له ئایه ته که دا بوونی نییه. مه گه ر ده سته کاری ئایه ته که بکهیت به م شیوه یه:

فَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا

واته: ئەوهی کاره خراپه کانی بۆ رازیندراوه ته وه، ئایا به جوانی ده بینیت؟

ابن الجوزی له زاد المسیر پرسیاریک ده کات؟ ده ئیت:

ئەگەر پرسىيار كرا، كوا وه لامي پرسىياره كه؟ {أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ - **ئايا** ئه وهى بۆ رازىندراوه ته وه}، ئەوا دەلئىن، وه لامة كهى له دوو روه وهيه، كه الزجاج ئاماژەى پىكر دووه:

يه كه م: وه لامة كهى سىردراوه ته وه، وه مانا كهى: ئايا ئه وهى كارە خراپه كاني بۆ رازىندراوه ته وه، وهك كه سىك وايه كه الله رىنمايى كردووه؟

دوو م: مانا كهى: ئايا ئه وهى كارە خراپه كاني بۆ رازىندراوه ته وه، ئەوا الله گومرايى كردووه، وه تۆ ئهى محمد به خهفه تخواردن لئيان خهريكه خۆت بكوژيت. الطبرى له جامع البيان ده لئيت:

ئايا ئه وهى شهيتان كارە خراپه كاني له كوفر كردن به الله و سه رىپچى كردنى، وه له په رستى خودا وهند و بته كان باش كردووه، ئەوا به جوانى ده يانبى نيت؟ پىي وايه كه خراب باشه، وه پىي وايه خراپه كاني جوانن، به هوى ئه وهى شهيتان ئه و كارە خراپانهى بۆ رازاندۆته وه.

سه بارهت به برگهى دووهى ئايه ته كه، {فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ}، الطبرى له جامع البيان ده لئيت:

الله كه سانىك ريسوا و گومرا ده كات بۆ ئه وهى رىگاي حهق نه دۆزنه وه و بروا به پىغه مبه رايه تى محمد نه كه ن، وه كه سانىك، رىنمايى ده كات بۆ رىگاي راست و باوه رهيئان به پىغه مبه ره كهى كه هه ر خۆى ده يه وى رىنماييان بكات.

له صحيح الترمذى (للالبانى) رىوايه تىكى محمد صلعم هاتووه گوتوويه تى:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ خَلْقَهُ فِي ظُلْمَةٍ ، فَأَلْقَى عَلَيْهِمْ مِنْ نوره ، فَمَنْ أَصَابَهُ مِنْ ذَلِكَ النُّورِ اهتدى ، ومن أخطأه ضلَّ

الله مه خلوقاته كاني له تاريكايه كدا دروست كرد، ئىنجا رووناكى خسته سه ريان، هه ر كه سىك ئه و رووناكيهى به ركه وتبىت ئەوا هيدايهت كراوه، وه هه ر كه سىك به رى نه كه وتبىت ئەوا گومرا كراوه.

سه بارهت به برگهى سىهه مى ئايه ته كه {فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ} الطبرى له جامع البيان ده لئيت:

ئەى محمد، بە خەفەت خۆت تىانەبەيت بە ھۆى گومراپى و باوەر نەھىنانيان بە اللہ و نکۆلىان لە تۆ.

القرطبي له الجامع الاحكام القران دهليت:

اللہ نەھى لە پىغەمبەرە کەى کردووہ کە زۆر خەفەت بخوات و دلتنەنگ بىت، لەوانەى کە باوەر ناهىن، ھەر وەك اللہ لە ئايەتى ٦ سوورەتى الکەف دەليت، {فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا- ئەى محمد خەرىکە خۆت لەناوبەيت بە ھۆى ئەوہى باوەر ناهىن}.

وہ نەك تەنھا محمد، ئاخ و نالە و حەسرەتى کردووہ بە ھۆى ئەوہى باوەريان پى نەھىناوہ، بەئکو اللہى عەرەب و ئىسلامىش ئاخ و نالە و حەسرەتى کردووہ، وەك لە ئايەتى ٣٠ سوورەتى يس ھاتووہ دەليت:

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ

ئاخ و نالە لە دەست بەندەکانم.

برگەى چوارەمى ئەم ئايەتە دەليت {إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ}

الطبرى له جامع البيان دهليت:

ئەى محمد، اللہ ئاگادارە سەبارەت بەوہى ئەو بىباوەرانە دەيکەن، کە شەيتان کارە خراپەکانيانى بۆ رازاندۆتەوہ، وە اللہ سزايان دەدات.

ئايەتى ٩

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

ئەم ئايەتە لە دوو برگە پىك ھاتووہ:

يە کەم: وە اللہ يە کە بايە کان دەنيرىت و ھەورە کان دەورووژينىت، ئىنجا ھەورە کانمان راپىچکرد بۆ زىديكى مردوو، وە خاکە کە مان پىي زىندوو کردوہ، دواى ئەوہى مردبوو.

دووہم: بە ھەمان شىوہ مردووہ کان زىندوو دە کەينەوہ.

یه که م برگه چند کیشیه کی تیدایه:

۱- {اللَّهُ} وهك كهسى سيهه مه له م برگه يه {وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا}،
واته: وه الله يه كه بايه كان ده نيړت و هه وره كان ده وروژنيټ.

۲- {فَسُقْنَاهُ}، واته {تيمه هه وره كانمان راپيچگرد}، واته الله له كهسى سيهه م
ده بيټ به قسه كه ر و كهسى يه كه م.

۳- {فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا}، واته تيمه خاكيكمان پي زيندوو كرده وه دواى
ئه وهى مردبوو. واته الله كه كهسى سيهه م بوو له برگه يه كه م، له م برگه يه دا
ده بيټ به كهسى يه كه م و قسه كه ر.

له بهر ئه وه نايه ته كه ده بيټ به م شيويه بيټ:

وَإِنَّا نَحْنُ أَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا

واته: وه له راستيدا تيمه بايه كانمان نارد و هه وره كان ده وروژنيټ، ئينجا
راپيچمان كردن بو زيديكى مردوو و خاكيكمان پي زيندوو كرده وه دواى ئه وهى
مردوو بوو.

الطبرى له جامع البيان ده ليټ:

وه الله بايه كان بو وروژاندني هه وره كان ده نيړت بو ئه وهى باران ببارين، ئينجا
هه وره كان بو خاكيكى وشكى بي سه وزاي ده نيړت، ئينجا به باراني ئه وه هه ورانه له
خاكه وشكه كه روهك و سه وزاي ده ونيټ.

سه بارهت به برگه يه دووهى نايه ته كه {كَذَلِكَ أَلْنُشُورُ- وه به هه مان شيوه
زيندوو بوونه وه}.

الجلالين له تفسير الجلاين ده ليټ:

واته به هه مان شيوه زيندوو بوونه وهى مردوو هه كان.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ليټ:

كاتيك هه وري هه لگري ئاوى بو نيټردا و به سه ريدا بارى، هه روهك نايه تي ه
سوره تي الحج ده ليټ، {فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ

{بِهَيْج}، واته {كاتيك} ئاومان به سهریدا باراند، دهله ریتته وه و چه که ره ده کات، وه له هه موو جووتیکی جوان ده رویت}، وه لاشه ی مردوووه کان به هه مان شیوهیه، کاتیک الله بیهویت زیندووی بکاته وه و سه روسیمای پیداته وه، له ژیر عه رش ئاوئیک ده بارینیت که سه رتاپای زهوی ده گریتته وه، که به هویه وه لاشه کان له گوره کان زیندوو ده بنه وه، ههروهک چۆن دانه وئله له زهویدا ده رویت، هه ره له بهر ته وه له فهرمووده صحیحه کاند (صحیح مسلم) هاتوو، که محمد صلعم گوتووویه تی: "كُلُّ ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُهُ التُّرَابُ، إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ مِنْهُ، خُلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ" واته خوئل لاشه ی هه موو مروفتیک ده خوات ته نها کلینجه ی نه بیته، که لیه وه دروست ده بیته وه. له بهر ته وه الله گوتووویه تی:

{كَذَلِكَ النُّشُورُ}.

وه له مسند احمد، ریوایه تیک هاتوو، که ابی رزین، پرسیار له محمد ده کات و ده لیت:

الله چۆن مردوو زیندوو ده کاته وه؟ گوتی: ئه ی ابا رزین، ئایا به دوئی قه ومه که ت تیپه ر بوویت که وشکایی بوو بیت؟ ئینجا پایدا تیپه ر بوویت که سه وزایی چه که ره ی کرد بیت؟ گوتم به ئی. گوتی مردوو به هه مان شیوه، الله مردوووه کان زیندوو ده کاته وه.

الطبری له جامع البیان و ابن الجوزی له زاد المسیر و الزمخشری له الکشاف، ئاماره به ریوایه تیک ده که ن که عبدالله بن مسعود گوتووویه تی:

فَيُرْسِلُ اللَّهُ مَاءً مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ ، مَنِيًّا كَمَنِي الرَّجُلِ ، فَتَنْبُتُ أَجْسَادُهُمْ وَلُحْمَانُهُمْ مِنْ ذَلِكَ ، كَمَا تَنْبُتُ الْأَرْضُ مِنَ الثَّرَى ، ثُمَّ قَرَأَ (وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتَنْثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ) إِلَى قَوْلِهِ (كَذَلِكَ النُّشُورُ).

الله ئاوئیک له ژیر عه ره ش ده نیریت، که توواوه وهک توواوی پیاو، که لاشه و گوشتی مروفت دروسته کاته وه، ههروهک چۆن رهوهک له زهویدا سهوز ده بیته وه، ئینجا ته م ئایه ته ی خوینده وه.

ثایه تی ۱۰

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ
ئەم ئایه ته چه ند برگه یه:

یه که م: هەر که سێک شکۆی بوو ئیت ئەوا اللّە شکۆی هەمووانی هەیه.

دووهم: وتە ی نایاب بو لای -اللّە- سەر دە که ویت.

سێهەم: وه کاری باش به رزی ده کاته وه.

چوارهم: وه ئەوانە ی فرتوو فیلی خراپه کاری ده که ن، ئەشکه نجه یه کی توندیان
ده بیّت، وه فرتوو فیلی ئەوانه پووچه له.

سه بارهت به برگه ی یه که می ئەم ئایه ته، {مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا} ابن
کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده ئیت:

واته: هەر که سێک بیه ویت له دونیا و قیامهت شکۆی هەبیّت، دەبا پابه ندی
گوێرایه لی اللّە ی مه زن بیّت، وه به مه به ست و مه رامی خو ی ده گات، چونکه اللّە
خاوه نی دونیا و قیامه ته و شکۆی هەمووانی هەیه، وه ك اللّە له ئایه تی ۱۳۹
سووره تی النساء گو توو یه تی {الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
أَيَّبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا}، واته (ئەوانه ی کافره کان، جگه له
باوه رداران، ده که ن به یاوه ر و پشتیوانیان، ئایا له کافره کان شکۆ به ده ست
ده هیئن؟ له راستیدا اللّە شکۆی هەمووانی هەیه)، وه ههروه ها له ئایه تی ۶۵
سووره تی یونس گو توو یه تی {وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا}، واته (وته کانیان
نیگه رانت نه کات چونکه اللّە شکۆی هەمووانی هەیه)، وه له ئایه تی ۸ سووره تی
المنافقون گو توو یه تی، {وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا
يَعْلَمُونَ}، واته (وه شکۆ بو اللّە و پیغه مبه ره که ی و باوه ردارانه، به لام دوو رووه کان
نازانن).

سه بارهت به برگه ی دووهم و سێهەمی ئایه ته که {إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ}:

الطبری له جامع البیان ده لئیت:

(إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ) ده لئیت: بۆ لای الله سهرده که ویت یادکردنه وه و پياوه لئانی بهنده کان به الله، (وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ)، ده لئیت: وه کاری باشی بهنده کان بۆ لای الله بهر زده بیته وه، وهك پابه ندبوون به فرهیزه کان و جیبه جی کردنی فرهمانه کانی.

که واته برگیه دووهم و سیههم ده لئین: وتهی باش بۆ لای الله سهرده که ویت، وه کاری چاک بهرزی ده کاته وه.

ئهم دهقه زۆر ناریکوپیک و سهقه ته، چونکه، (يَرْفَعُهُ) واته ئه و-الله- بهرزی ده کاته وه.

پرسیار: الله کاری چاک بۆ کئی و بۆ کوی بهر زده کاته وه؟ جا ئه گهر خودایه کی مهزنتر له الله اکبر بوونی هه بیته، وه الله اکبر کاری چاک بۆ لای خودا که ی تر بهر زبکاته وه.

من ده لئیم (يَرْفَعُهُ) زیاده یه و ده بیته له م ئایه ته دا بسریتته وه. وه ده بیته ئایه ته که به م شیوه یه بیته:

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ

بۆ لای ئه و-الله- وتهی باش و کاری چاک سهرده که ویت.

برگیه چواره می ئهم ئایه ته ده لئیت، {وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ}، واته، وه ئه و بیباوه رانه ی که فرتوو فیلی خراپه ده که ن، ئه و ئه شکه نجه یه کی توندیان ده بیته له دۆزه خ.

الماوردی له النکت و العیون، سه باره ت به {وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ} ده لئیت، ۳ تیروانین هه یه بۆ مانای ئهم دهقه:

یه که م: به خراپه ده چیت لای الله.

دووهم: به تال و پووچه ل ده بیته.

سیههم: له ناوده چیت و نامینیت.

به کوردیه که ی واته: کاری موشریک و بیباوه ره کان لای الله ده بیته به تری ژیر گۆم.

ئايهتي ۱۱

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَرْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

ئەم ئايهتە لە چەند بېرگە يەك پيکھاتووہ:

يەكەم: وە اللہ ئيۆه ي لە خۆل دروستکردووہ، ئينجا لە تۆواو، ئينجا ئيۆه ي کردووہ بە جووتەکان- نيرينه و ميينه کان.

دووہم: وە ميينه يەك دووگيان نابيت و نازيت مەگەر بە ئاگاداري ئەو-اللہ- نەبیت.

سپهەم: وە هيچ تەمەن دريژتيك نە تەمەني دريژ دەبیت، وە نە تەمەني كورت دەبیتەوہ، مەگەر لە پەرتووكدانەبیت.

چوارەم: هەموو ئەو کارانە لای اللہ ئاسانن

الطبری لە جامع البيان سەبارەت بە بېرگە ي يەكەم دەئیت:

ئەي خەلکينە اللہ ئيۆه ي لە خۆل دروستکردووہ، واتە ئادەمي باوکتاني لە خۆل دروستکردووہ، ئينجا ئيۆه ي لە تۆواوي پياو و ژن دروستکردووہ، ئينجا ئيۆه ي کردووہ بە جووتەکان، واتە جووتتيك لە نيرينه و ميينه.

(بگەرئيوە بۆ سوورەتي الطارق، بە دريژي قسەمان کرد سەبارەت بە هەنديك لە هەلەکانی قورئان سەبارەت بە دروستبووني کۆرپەلە).

سەبارەت بە بېرگە ي دووہمي ئەم ئايهتە، {وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ} الطبری لە جامع البيان دەئیت:

وہ ئەي خەلکينە هەر ميينه يەکتان کە دووگيان دەبیت، اللہ بە دووگيانبوونەکەي دەزانیت، وە اللہ دەزانیت کە کۆرپەلە کە چييه؟ نيرينه يەيان ميينه يە؟ هيچ شتتيك لەم شتانە لای شاراوہ نييه.

ابن کثير لە تفسير القران العظيم دەئیت:

واته: الله بهمه دهزانيټ و هيچ شتيك له مانه لاي شراوه نيبه، بهلكو وهك له
 ثانيه تي ۵۹ سووره تي الانعام هاتووه، {وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي
 ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ}، واته (وه هيچ گه لايهك
 ناكه ويټ كه الله پي نه زانيټ، وه نه دهنكه توويك، كه تهر بيت يان وشك بيت كه
 له تاريكاي زهويدايه، ههر دهبيت له پهرتووكي رووندا- تابلوي پاريزراو- بيت). وه له
 ثانيه تي ۸-۹ سووره تي الرعد هاتووه، {اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
 وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ}، واته
 (الله دهزانيټ كه هه موو ميينه يهك به چي دووگيانه، وه مندالدهانه كان چي فري
 دهدهنه دهره وه، وه چهند زياد دهكات، هه موو شتيك لايه وه به پيوانه و
 چاره نووسه، زاناي نادياره كانه، وه شايه تي مهزن و بهرزه).

سه باره ت به برگه ي سيههم {وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ}،
 الجلالين له تفسير الجلالين ده لين:

{وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ- وه ته مهن دريژيك كه ته مهن دريژ ده بيت}، واته نه وه ي زياد
 دهكات له ته مهن كه سيكي ته مهن دريژ، {وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ- وه كه له ته مهن ي
 كورت ده كاته وه}، واته نه وه ته مهن دريژه كه له ته مهن ي خوي يان ته مهن ي كه سيكي
 تر كورت ده بيت وه، {إِلَّا فِي كِتَابٍ- ده بيت له پهرتووكدا بيت}، كه تابلوي پاريزراوه،
 {إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ}، واته نه م كاره لاي الله ئاسانه.

الشوكاني له فتح القدير ده ليت:

واته: كاتيک ته مهن ي كه سيك دريژ دهكات، وه يان ته مهن ي كورت دهكات، نه وه له
 تابلوي پاريزراو نووسراوه.

ثايه تي ۱۲

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ
 لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

نه م ثانيه ته ده ليت:

یه که م: وه دوو دهريا وهك يهك نابن، ئهوه شیرین و سازگار، خواردنه وهی به تامه، وه ئهوه سویر و تاله.

دووهم: وه له ههر دووک دهرياکه گوشتتیکي تهر دهخون، وه خشل دهردين که له بهری ده کهن.

سيههم: وه کهشتي دهبنيت تاييدا (ئاوه که) ده بریت، بو ئه وهی له چاکه و نيعمهت و فهزلی الله به دهسته بهینن (بو بژیوی)، به لکو سوپاسم ده کهن.

اللهی عه رهب و ئيسلام ده لیت:

دوو دهريا ههن که دانه يه کيان ئاوه کهی سازگار و شیرينه، وه ئه وهی تريان ئاوه کهی سویر و تاله، وه ههر دوو کيان مرواری و مهرجانان تيدايه.

له سووره تي الرحمن، به دريژی قسه و باسم کرد سه بارهت بهم دوو دهريايه و دروی ئيعجاز تاشانم به تال کرده وه.

له راستيدا ئه م دهقه و دهقه کاني تري هاوچه شن که باس له دوو دهريا ده کهن، کاره ساتن، چونکه اللهی عه رهب و ئيسلام باس له دهريايه ک دهکات که ئاوه کهی شیرينه و سازگار، وه ده لیت {سَائِعُ شَرَابُهُ} واته خواردنه وهی خوش و به له زهته.

ليزه پرسيارتيک له موسلمانان، وه به تايبه تي ئيعجاز تاشان ده که م: ئايا دهريا هه يه ئاوه کهی شیرين و سازگار بيت و ئاوه کهی بو خواردنه وه به تام و به له زهت بيت؟ ئه م ئايه ته ده لیت (الْبَحْرَانِ)، واته دوو دهريا، {بحر} واته دهريا، وه نا کریت (بحر) به مانای رووبار بيت. له چهنده ها ده قي قورئاندا رووبار به (نهر و انهار) ئاماژه ي پيکراوه.

خو ئه گهر بلین دانه يه کيان به مانای رووبار دي ت، ئه وا ده لیم، دهقه که ده لیت، له ههر دوو کيان مرواری و مهرجان دهرده يینن، {تَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا} - خشل تياياندا دهردين له بهريان ده کهن، ئايا له رووبار مرواری و مهرجان هه يه؟

هه ئبه ته الطبری به م هه له کوشنده يه ی قورئانی زانیووه، له بهر ئه وه له جامع البيان ده لیت:

(وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا) واته: مرواری و مهرجان له ئاوه سویره تاله که دهردینن.

ههچهنده دهقه که دهلیت، له ههردووک دهریاکه گوشتی ته دهخون و خشل دهردینن {وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا}

الطبری، باش زانیویهتی که مرواری و مهرجان له ئاوی شیریندا بوونیان نییه.

الطبری، زانیویهتی له ئاوی شیرین مرواری و مهرجان بوونیان نییه بهلام الله اکبر (خودای عه ره ب و ئیسلام) نهیزانیوو.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دهلیت:

(وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا - له ههردووکیان گوشتیکی تازه دهخون)، واته ماسی (وتستخرجون حلیة تلبسونها- وه خشل دهردینن له بهری ده کهن) دهلیت، وهك الله له سوورهتی الرحمان گوتوویهتی (يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ)، واته له ههردووکیان مرواری و مهرجان دهردینن.

الطبری سه بارهت به {وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ} دهلیت:

وه ده بینیت که که شتی که له م دهریایانه به پیشه وهی ئاوه که دوولهت ده کات کاتیک ده بیریت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دهلیت:

(لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ- له چاکه کانی الله به دهست بهینن) واته: به گه شته بازرگانیه کانیان له ولاتیک بو ولاتیک، وه له هه ریمیک بو هه ریمیک (وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ- به لکو سوپاسمان بکهن)، واته خودا که تان سوپاس بکهن بو دهسته موکردنی نه و شته مهزنه، که دهریایه، به و شیوهیه تیایدا هه لسوکهوت ده کهن که ئارهزوو ده کهن، وه دهروون بو شوینیک که ده تانه ویت، وه هیچ شتی که ریگاتان لی ناگریت.

ئایهتی ۱۳

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

ئەم ئايەتە لە چوار بېرگە پىك ھاتوو:

يەكەم: (اللہ) شەو لە رۆژ دەبىت و رۆژ لە شەو دەبىت.

دووھەم: اللہ خۆر و مانگى رام ھىناوہ.

سپھەم: ھەموويان- شەو و رۆژ و خۆر و مانگ- بۆ كاتىكى ديارىكراو دەرۆن و دەجوولپن.

چوارەم: ئەو اللہ يە خودا كە تان كە خاوەندارىتى بۆ ئەو

پىنجەم: وە ئەوانەى كە جگە لە اللہ نىزايان بۆ دەكەن، ئەوا خاوەن ئەو پەردە يە نىن كە دەكەوتتە نيوان ناوك و تويكى خورما.

بەرگەى يەكەم و دووھەم و سپھەم لە چەندەھا سوورەت لە سوورەتە كانى پيشوو قسەمان لەسەريان كرددووہ.

لە روانەگەى اللہى عەرەب و قورئان شەو و رۆژ وەك دوو دياردە خولقيندراون، ھەر وەك چۆن خۆر و مانگ و زەوى خولقيندراون.

وہ لە روانگەى قورئانەوہ:

يەكەم: زەوى تەختە و جيگيرە.

دووھەم: شەو و رۆژ دوو دياردەن كە خولقيندراون.

سپھەم: كاتىك شەو لەسەرەوہى زەوى دەبىت ئەوا رۆژ لە ژيرەوہى دەبىت، وە كاتىك رۆژ لە سەرەوہى زەوى دەبىت ئەوا شەو لە ژيرەوہى زەوى دەبىت.

چوارەم: كاتىك خۆر لە سەرەوہى زەوى دەبىت ئەوا مانگ لە ژيرەوہى زەوى دەبىت، وە بە پىچەوانەوہ.

پىنجەم: خۆر لە رۆژدا بە ديار دەكەوتت بۆ ئەوہى بزانيں رۆژە، وە مانگ لە شەودا بە ديار دەكەوتت بۆ ئەوہى بزانيں شەوہ.

(بگەرپنەوہ بۆ سوورەتە كانى پيشوو، بۆ وردەكارى زياتر)

اللہى عەرەب و ئىسلام بۆ دياردە سروشتيە كانيش چەمكى سىكىسى بە كارھىناوہ، چونكە (وَلَجَّ) بە ماناى تپيرين ديت.

بۆ نموونه امام النووي له المجموع دهلييت:

وَإِنْ أَوْلَجَ فِي فَرْجِ امْرَأَةٍ مَيِّتَةٍ وَجَبَ عَلَيْهِ الْغُسْلُ ، لِأَنَّهُ فَرْجُ آدَمِيَّةٍ ، فَأَشْبَهَ فَرْجَ الْحَيَّةِ ، وَإِنْ أَوْلَجَ فِي دُبُرِ امْرَأَةٍ أَوْ رَجُلٍ أَوْ بَهِيمَةٍ وَجَبَ عَلَيْهِ الْغُسْلُ ؛ لِأَنَّهُ فَرْجُ حَيَوَانٍ ، فَأَشْبَهَ فَرْجَ الْمَرْأَةِ ، وَإِنْ أَوْلَجَ فِي دُبُرِ خُنْثَى مُشْكِلٍ وَجَبَ عَلَيْهِ الْغُسْلُ ، وَإِنْ أَوْلَجَ فِي فَرْجِهِ لَمْ يَجِبْ ، لِحَوَازِ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ عُضْوًا زَائِدًا فَلَا يَجِبُ الْغُسْلُ بِالشَّكِّ

دهلييت: وه ئه گهر پياو چووكى بريه ناو زي ژنيكى مردوو، ئهوا پياوه كه دهبيت غوسل بكات، چونكه چووكى بردوته ناو زي مروفيكهوه، وه ئه م زييه له زي ژنيكى زيندوو دهچيت، وه ئه گهر پياوه كه چووكى بريه ناو كوومي ژنيكهوه يان پياويكهوه يان ئازهلئيكهوه، ئهوا دهبيت غوسل بكات، چونكه زي ئازهل له زي ژن دهچيت، وه ئه گهر چووكى بريه ناو كوومي نيره مووكيكي تيكهل (واته ئه ندامى زاو زي نيرينه و ميينهى هه بيت)، ئهوا غوسل پيوست دهكات، بهلام ئه گهر چووكى بريه ناو زي نيره مووكه كه ئهوا پيوست به غوسل ناكات، چونكه ئه گهرى ههيه زي نيره مووكه كه ئه نداميكي زياده بيت، له بهر ئهوه پيوست به غوسل ناكات له حاله تي شكوگومان.

ههروهك بينيتان (ولج) واته تيرين، وه چه مكيني سيكسيه. كه چى اللهى عه رهب و ئيسلام، بۆ ديارده سروشتيه كان به كارى هيناوه.

وه ته نانهت وشهى (فرج)ى به كار هيناوه بۆ ئاسمان كاتيكي له ئايه تي 6 سووره تي ق دهلييت:

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

ئهوه سهيرى ئاسمانى سهروهوى خويان نه كردوو كه چۆن دروستمان كردوو و رازاندوو مانه ته وه و هيج {فرج} يكي تيدا نيه.

دهيتوانى له جياتى {فروج} وشهى {فتح-فتوح}، واته (كون و كونه كان) يان {ثقب-ثقوب}، واته (كون و كونه كان) كه له قورئاندا هاتوون به كار بهيئيت.

القرطبي له الجامع لاحكام القران سه بارهت به {وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ} دهلييت:

{الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ- وه ئه وانه ی جگه له الله نیزایان بو ده کهن}، واته بته کان
{مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ}، واته دهسه لاتیان به سه ریدا نییه، وه ناتوان دروستی
بکهن. {قِطْمِيرٍ}، واته په رده یه کی ته نکی سپیه له نیوان ناوک و توئیکلی خورما.

ئایه تی ۱۴

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

ده ئیت:

یه کهم: وه کاتیک نیزایان بو ده کهن (بو بته کان) ئه وا گوئیان له نیزا کانتان نابیت، خو
ئه گهر گویشیان لی بیت ئه وا وه لامتان ناده نه وه.

دووهم: (ئه و بتانه که ئیوه نیزایان بو ده کهن)، ئه وا له روژی قیامهت کوفر به
شرکه کانتان ده کهن.

سپههم: وه هیچ شتیک وهك الله که شاره زیه هه والاکانت پی راناگه یه نییت.

اللهی عه رهب و ئیسلام، له م ئایه ته به راوردی خو ی ده کات به بته کان و ده ئیت:

ئه ی موشریکه کان کاتیک نیزا بو بته کان ده کهن ئه وا گوئیان لیان نابیت، خو ئه گهر
گویشیان لیان بوو ئه وا وه لامتان ناده نه وه.

وه له ئایه تی ۱۹۸ سووره تی الاعراف سه بارهت به بته کان ده ئیت:

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

وه ته نانهت ئه گهر بته کان بانگ بکهن بو پینماپی، ئه وا گوئیان لی نابیت، وه
ده بینیت که سه یرت ده کهن به لام نابین.

واته بته کان سه یرتان ده کهن به لام نابین.

اللهی عه رهب و ئیسلام ده ئیت:

ئه ی موشریکه کان ئه و بتانه له روژی قیامهت خو یان بیبه ری ده کهن له
شرکه کانتان.

ئىنجا دەئيت، {وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ} واتە: ئەو بتانە وەك اللہى شارەزا ناتوانن پيٽ رابگەيەنن.

الطبرى له جامع البيان دەئيت:

ئەى خەلكينە، ئەگەر بانگى ئەو خوداوەندانە بکەن كە جگە لە اللہ دەيانپەرستن، ئەوا گوپيان لە نيزاكانتان نابيت، چونكە جامدە، تيتان ناگەن كە چى دەئين، وە تەنانەت ئەگەر گوپيان لە نيزاكانتان بيت و تىگەيشتن لە قسەكانتان ئەوا ناتوانن وەلامتان بدەنەو، چونكە قسە ناكەن.

وہك ئەوہى موسلمانان رۆزانە گوپيان لە قسەى اللہ اكبر بيت و لەگەئيدا دابنیشن و ترى بخون.

لوجيكي خودای عەرب و ئىسلام زور سەمەرەيە، ئەو بەلگانەى لەسەر بتەكان هیناویەتیەو، هەر هەمووی لەسەر خوشى جیبەجی دەبيت.

ئىنجا ئایەتە كە دەئيت، {وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ}، ئەى محمد هيج كەسيك وەك اللہى شارەزا ئاگادارت ناکاتەو.

لە چى ئاگادارى دەكاتەو؟ ديار نيە. اللہ اعلم.

ئایەتى ۱۵-۱۷

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

إِنْ يَشَأْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

دەئيت:

ئەى خەلكينە ئیوہ هەژارن لە بەراورد بە اللہ، وە اللہ هەر خوی دەولەمەندە و بەپیاھەلدان شایستەيە .

ئەگەر اللہ بیهويت لەناوتان دەبات و خەلكانیكى نوئى لە شوپنى ئیوہ دەهینیت، وە ئەم كارە لەسەر اللہ قورس نيە.

ابن كثیر سەبارەت بە شروڤەى ئایەتى ۱۵ دەئيت:

واته مروف پيويستی به اللهيه له هه موو جوولان و وه ستانه كان، وه الله له خودی خویدا دهوله مهنده، وه له بهر ئه وه گوتوويه تي {اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ} واته ته نها خوئی دهوله مهنده و هيچ شريكی نيه.

الطبری له جامع البيان ده لیت:

ئهی خه لکینه، ئیوه خاوه ن پيداويستين و هه ژارن و پيويستيان به خودا که تان هه يه، وه هه ر ئه و به رستن، وه په له بکه ن له به ده سه تهي تاني ره زامه نديه که ی، ده وله مهنده تان ده کات که هه ژارن، وه پيداويستيه کانتان بو دابين ده کات، وه الله خوئی پيويستی به په رستنتان و خزمه تي ئیوه و شتانيکی تر نيه.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت

{يا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ} ئهی خه لکینه ئیوه هه ژارن بو الله، وه ئیوه پيويستيتان به الله هه يه، {والله هو الغني}، وه ئه و ده وله مهنده له په رستنتان بوئی.

ئایه تي ۱۶-۱۷ ده لین:

ئه گه ر الله ئاره زوو بکات ئه و له ناوتان ده بات و خه لکانیکی نوئی ده هي ني ته شویتان، وه ئه م کاره به لای الله وه قورس نيه.

ئایه تي ۱۸

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلَتِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَرَكِيَ فَاِنَّمَا يَتَرَكَ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

ئه م ئایه ته له سی برکه پیک هاتوو:

یه که م: هیچ که سیک باری گوناھی که سیکی تر هه لناگریت وه ئه گه ر که سیک که سیکی گونا هبار بانگ بکات- هه نديک له گونا هه کانی بو هه لبگریت- ئه و ه هیچی بو هه لناگریت، ته نانه ت ئه گه ر هاتوو که سوکاری نزیکیشی بیت.

دووهم: له راستیدا ئه مه (قورئان) که سانیک ئاگادار ده کاته وه که به نه یی له خودا که یان ده ترسن و نویت ده که ن.

سپهه: وه هه كه سئك يادبكاتوه، ئهوا له راستيدا بو خوى ياد ده كاتهوه، وه گه رانه وه بو لاي خودا كه يانه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئيت:

(وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى - هيج كه سئك بارى گوناھى كه سئكى تر هه ئناگرئت)، له رۆژى قيامهت، (وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا)، واته وه ئه گه ر بانگى كه سئكى گوناھبار بكات كه يارمهتى بدات و به شئك يان هه موو گوناھه كانى بو هه ئبگرئت، (لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى - هيجى بو هه ئناگرئت ته نانهت ئه گه ر كه سوكارى نزيكيشى بيت)، واته ئه گه ر كه سوكارى بن، ته نانهت ئه گه ر باوك و كورى بن، هه ر هه مووى سه رقانن به خويان و باروودوخيان، هه روهك الله له ئايهتى ۳۴-۳۷ سوورهتى عبس ده ئيت، (يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ، وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ، وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ، لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ)، واته (له رۆژى قيامهت پياو له براكه ي و داىكى و باوكى و هاوسه ره كه ي و منداله كانى راده كات، چونكه هه موو كه سئك له م رۆژه دا شتيكى هه يه كه پي سه رقائه).

القرطبي له الجامع الاحكام القران ده ئيت:

الفضيل بن عياض گوتويهتى: ژن له رۆژى قيامهت تووشى كوره كه ي ده بيت و ده ئيت: كوره كه م، ئه ي سكم بو تو وهك مه نجه ئيك وانه بوو؟ ئه ي مه مكه كانم شيريان پيت نه ده دا، ئه ي كوشم بو تو شوپنى لاوانهت نه بوو. كوره كه ده ئيت: به ئى داىكه. داىكه كه ده ئيت: ئه ي كوره كه م گوناھه كانم قورسن، ته نها يهك گوناھه له جياتى هه ئبگره. كوره كه ده ئيت: ليم دووركه وه ئه ي داىكه، من خوم به گوناھه كانى خوم سه رقالم.

ئينجا ابن كثير ده ئيت:

(إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ - له راستيدا ئه و كه سانه ئاگادار ده كاته وه كه به نه پنى له خودا كه يان ده ترسن و نوژ ده كه ن)، واته ئه م قورئانه ته نها كه سانىكى دووربين، ئه وانه ي له خودا كه يان ده ترسن و كار به فه رمانه كانيان ده كه ن ئاگادار ده كاته وه، (وَمَنْ تَزَيَّ فَإِنَّمَا يَتَزَيَّ لِنَفْسِهِ)، واته ئه وه ي كاريكى چاكي كرد ئه وا سووده كه ي بو خوى ده گه ريته وه، (وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ)، واته: وه گه رانه وه بو لاي الله يه كه سزاكه ي خيرايه.

ئايه تي ۱۹-۲۳

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ، وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ، وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحَرُورُ، وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ، إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

اللهى عه رهب و ئيسلام، له چوار ئايه تي يه كه مى ئەم پېنج ئايه ته به رواردى شته پېچه وانه كان ده كات و ده ئيت:

وهك يهك نين كوئير و چاوساغ، وه نه تاريكى و نه روونايكى، وه نه سيبه ر و نه گهرمى، وه وهك يهك نين زيندوو و نه مردوو، الله گوئي له كه سيك ده بيت كه خوئى دهيه وئيت، وه ئهئى محمد گوئيان له تو نابيت ئەوانهئى له گوره كانن، تو هيچ نيت ته نها ئاگادار كه ره وه يهك نه بيت.

چهند تيبينيهك:

يه كه م: ئەو پيت و وشانهئى كه به سوور دياريم كردوون، ههر هه مووى زيادهن، وه له راستيدا ماناي ئايه ته كانيان تيك داوه، چونكه له سه ره تاي ئايه ته كه هاتوو ه كه ده ئيت، {مَا يَسْتَوِي} واته وهك يهك نين، له بهر ئەوه پيوست به (لا) ناكات له پيش وشهئى "الظُّلُمَاتُ" و "النُّورُ" و "الظُّلُّ" و "الْحَرُورُ" و "الْأَمْوَاتُ". وه پيوست به دووباره كردنه وهئى وشهئى {وَمَا يَسْتَوِي} ناكات له سه ره تاي ئايه تي ۲۲.

ده كرا ئايه ته كه به م شيويه به وايه، بو ئەوهئى ماناي ته واو به خشيت:

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ، وَالظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ، وَالظُّلُّ وَالْحَرُورُ، الْأَحْيَاءُ وَالْأَمْوَاتُ
واته: وهك يهك نين، كوئير و چاوساغ، تاريكى و روونايكى، سيبه ر و گهرمى، زيندوو و مردوو.

ئينجا به محمد ده ئيت:

إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ، إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ
به دنيا ييه وه الله گوئي له كه سيك ده بيت كه خوئى-الله- ئاره زوو ده كات، به لام ئەوانهئى له گوئردان، ئەئى محمد گوئيان له تو نابيت، چونكه تو ته نها ئاگادار كه ره وه يهكيت.

ئەم دەقە پېمان دەلئەت:

يەكەم: مردووه كاني گۆر قسه ده كەن، بەلام گويان له محمد نابيت.

دووهم: محمد هيچ نيبه تەنها ئاگادار كەرەوه يەك نەبیت. بەلام ئەگەر بگەر پیتەوه بو توراس و سەرچاوه ئيسلاميه كان، ئەفسانه يان بە دەورەى محمد دا هەلچنیه.

سەرچاوه ئيسلاميه كان پيمان دەلئەن كە محمد بە جورئەك له جورەكان ئاگادارى بارودۆخى مردووه كان بووه. ئەو ريوایەتە تانەى پيمان دەلئەن كە محمد جورئەك له پەيوەندى هەبووه بە مردووه كان، له گۆرەكانيان زۆرن، لێرەدا ئاماژە بە هەندىكان دەكەين:

له صحيح البخارى ريوایەتەك هاتووە ابن عباس گوتووێت:

مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَائِطٍ مِنْ حَيْطَانِ الْمَدِينَةِ أَوْ مَكَّةَ فَسَمِعَ صَوْتَ
إِنْسَانَيْنِ يُعَدَّبَانِ فِي قُبُورِهِمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَدَّبَانِ وَمَا يُعَدَّبَانِ فِي
كَبِيرٍ ثُمَّ قَالَ بَلَى كَانَ أَحَدُهُمَا لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ وَكَانَ الْآخَرُ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ ثُمَّ دَعَا
بِجَرِيدَةٍ فَكَسَرَهَا كِسْرَتَيْنِ فَوَضَعَ عَلَى كُلِّ قَبْرٍ مِنْهُمَا كِسْرَةً فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ
فَعَلْتَ هَذَا قَالَ لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ تَيْبَسَا أَوْ إِلَى أَنْ يَيْبَسَا

پێغه مبهەر به لای گۆرستانێك له گۆرستانه كانی مه دینه یان مه كکه تپه پری، گوی له دهنگی دوو مروف بوو، له گۆرەكانیان ئەشكەنجە دەدران، پێغه مبهەر گوتی، ئەوانه ئەشكەنجە دەدرین، بەلام له سەر گوناھی گهوره ئەشكەنجە نادرین، ئینجا گوتی، بەلێ دانەیه کیان ئەشكەنجە دەدریت چونکه خوی له پروشکه میزی نەدەپاراست، ئەوهی تریان بە فیزهوه دەرویشت، ئینجا پێغه مبهەر داوای دوو گەلای دارخورمای کرد و کردی بە دوو بەشهوه، هەر بەشیکانی خسته سەر گۆرئیک. ئەوه بوو پرساری لیکرا بۆچی ئەم کاره ی کرد؟ گوتی، رەنگ بیت ئەشكەنجە ی گۆریان له سەر سووك بیتەوه، تاوه كو ئەو کاته ی ئەم گەلایه وشك دەبیتەوه.

ئەوه پیمان دەلئەت، محمد گوی له دهنگی مردوو بووه. واتە محمد جورئەك له پەيوەندى هەبووه له گەل رۆحی مردوووه كان.

وه له صحيح ابن ماجه، ريوایەتەك هاتووە محمد گوتووێت:

أَكْثَرُ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ

زۆربهی ئەشکەنجەى گۆر بە ھۆى مېزەوھى.

محمد بېرۆكەى ئازارو ئەشکەنجەى گۆرى لە كۆى ھىناوہ؟ لە صحیح البخارى و مسلم ھاتووہ عائىشە دەلێت، بە پېغەمبەرم گوت:

يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَجُوزَيْنِ مِنْ عَجُزِ يَهُودِ الْمَدِينَةِ دَخَلَتَا عَلَيَّ فَرَعَمَتَا أَنَّ أَهْلَ الْقُبُورِ يُعَذَّبُونَ فِي قُبُورِهِمْ فَقَالَ صَدَقْتَا إِنَّهُنَّ يُعَذَّبُونَ عَذَابًا تَسْمَعُهُ الْبَهَائِمُ. قَالَتْ فَمَا رَأَيْتُهُ بَعْدُ فِي صَلَاةٍ إِلَّا يَتَعَوَّذُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ.

ئەى پېغەمبەرى اللہ، دوو پېرەژنى جوو لە مەدینە ھاتن بۆ لام و گوتیان مردوو لە گۆرەکانیان ئازار دەدرین، پېغەمبەر گوتی، راست دەكەن مردوو لە گۆرەکانیان ئازار دەدرین، بەلام تەنھا ئازەل گۆی لە دەنگیانە. عائىشە دەلێت: دواى ئەو رۆژە پېغەمبەرم نەبىنى كە لە نوێژەکانیدا پەناگە نەباتە بەر اللہ لە ئازار و ئەشکەنجەى گۆر.

واتە محمد بېرۆكەكەى لە دوو پېرەژنى جوو وەرگرتووہ.

كارەساتە كە ئەوھى، مۆسلمانان ھاتوون چەندەھا درۆيان داتاشيووہ و دەلێن، بەئى ئازەل گوتیان لە ئازار و ئەشکەنجەى مردووہ كە لە گۆرەکانیادا، وە ئەوہ موعجىزەھى كە لە موعجىزەكانى پېغەمبەر.

ئەگەر گریمان ئەو گالته جارىہ راست بێت، ئایا موعجىزەكە بۆ محمد دەگەریتەوہ یان بۆ دوو پېرەژنى جوولەكە؟

وہ لە زۆر سەرجاوہى ئىسلامیدا ھاتووہ، كە محمد لە ناو گۆردا لە گەل فاطىمە كچى ئەسەدى ئامۆژنى و داىكى عەلى پال كەوتووہ.

لە الاستعاب لابن عبدالبر ھاتووہ كە دەلێت:

كاتىك فاطمة داىكى على كۆرى ابى طالب مرد، پېغەمبەر كراسەكەى خۆى لەبەر كرد و لەناو گۆرەكەى لە گەلیدا پالکەوت/ جووت بوو. ياوەرەكان گوتیان ھەرگىز شتى وامان نەبينيووہ بىكەيت، ئەوھى لە گەل ئەم ژنەدا كردت. محمد لە وەلامدا دەلێت، ھىچ كەسێك لە دواى ابى طالب وەك ئەو ژنە بۆ من باش نەبوو، كراسەكەم لەبەرى كرد بۆ ئەوھى پۆشاكى بەھەشت لەبەر بكات، وە لە گەلیدا پال كەوتم/ جووت بووم بۆ ئەوھى ئازارى گۆرى لەسەر سووك بكەم.

ئەو كارەى محمد كردوو يە تى كارى جادوو گەرە كانى سەردەمى جاھىلى بووہ.
 ابن كثر له تفسير القرآن العظيم، له شروقهى ئەم چەند ئايەتەدا دەئيت:
 اللہ دەئيت، ئەو شتە جياوازانە له يەك ناچن، وەك كوئير و چاوساغ، وەك يەك
 نابن، بەئكو جياوازيە كى زور و گەرە له نيوانياندا هەيه، وە هەر وەها تاريكى و
 رووناكى، وە سيبەر و گەرمى وەك يەك نين، وە هەر وەها زيندوو و مردوو وەك يەك
 نين، وە ئەم نمونەيه اللہ هيناويه تيه وە بو باوەرداران كە زيندوون، وە كافرەكان كە
 مردوون.

ئايەتى ۲۴-۲۶

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ
 وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ
 الْمُنِيرِ

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

اللہى عەرەب و ئىسلام دەئيت:

ئەى محمد ئيمە توومان وەك مژدە بەخش و ئاگادار كەرەو بە هەق ناردوو، وە
 هېچ ميللەتەك نەبوو كە ئاگادار كەرەو يە كى تيدا نەبوو يەت.

وہ ئە گەر نكوئيت لى بكن ئەوا ئەوانەى پيشيشيان نكوئيان كردوو،
 پيغەمبەرانيان بو هاتوو بە بەئگەكان و زوبر و پەرتوو كى رووناك.

ئينجا ئەوانەم گرت كە باوەريان نەهينا، دەسا چۆن بوو سزا و تۆلە كەم؟

ابن كثر له تفسير القرآن العظيم دەئيت:

(إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا)، واتە مژدە بەخشەك بو باوەرداران و
 ئاگادار كەرەو يەك بو كافرەكان، (وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ)، واتە وە هېچ
 ميللەتەك نەبوو لە نەو كانى ئادەم كە اللہ ئاگادار كەرەو يە بويان نەنارد يەت.

ئايەتى ۲۵ دەئيت:

وَأَن يُكذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ

شروقه کارانی قورئان له شروقهی راستی و درووستی ئەم برگهیه، {جاءتھم رسلھم
بالبینات وبالزُّبر وبالکتاب المُنیر} رایان کردووہ.
{البینات}، واته موعجیزه.

{الزبر}، واته پەرتووکه ئاسمانیە کانی پیشوو، (صحف ابراهیم و زهبووری داود).
وهك ئایهتی ۵۲ سوورەتی القمر دەئیت:

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

واته، وه هەر کارێک که کردیان ئەوا له پەرتووکه کانی پیشوودا بوو.

وه ئایهتی ۱۹۶-۱۹۷ سوورەتی الشعراء دەئیت:

وَأَنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ، أَوْلَم يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه قورئان به دُنیاييەوه له پەرتووکه کانی پیشوودایه، ئەهی نیشانەیه کیان لا نه بوو،
که زاناکانی بنی ئیسرائیل (جووه کان) پێی بزنان؟

واته (زبر الاولین- پەرتووکه کانی پیشوو)، لای زاناکانی بنی ئیسرائیلە.

ئایهتی ۴۳-۴۴ سوورەتی النحل دەئیت:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ ۖ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ،
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ

وه پیش تو که سمان نه نار دووه که پیاو نه بووبن و وه حیمان بویان نه نار دبیت، به
موعجیزه و پەرتووکه، ده پرسیار بکه له ئەهلی الذکر (ئەهلی تەورات و ئینجیل)
ئەگەر نازانن؟

ئایهتی ۶۳ سوورەتی النساء دەئیت:

وَأَتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

وه زهبوورمان به داود دا.

کهواته " الزُّبُرِ " بریتیه لهو په رتووکانه ی که بو پیغه مبه رانی بنی ئیسرائیل (جووه کان) دابه زیووه.

وه {الْكِتَابِ الْمُنِيرِ- په رتووکی روشنکه ره وه}، واته ته ورات.

ثایه تی ۱۸۳-۱۸۴ سووره تی ال عمران:

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

ده لیت: جووه کان گوتیان، الله به لینی لیمان وه رگرتووه که باوهر به هیچ پیغه مبه ریک نه هینین، تاوه کو پیغه مبه ره که قوربانیه کمان بو نه هینیت، وه ئاگریک له ئاسمان داده به زیت و قوربانیه که ده سووتینیت، ئه ی محمد بلی پیش من پیغه مبه رانتان بو هات به موعجیزه، وه به وه ی که داوای ده که ن، ئه ی بوچی ئه و پیغه مبه رانه تان کوشت ئه گهر راست ده که ن؟

ئه ی محمد ئه گهر جووه کان نکوئی له تو ده که ن، ئه و نکوئیان کرد له پیغه مبه رانی پیش توش که به موعجیزه و زوبر و په رتووکیکی روشنکه ره وه هاتبوون.

له م ده قه دا روونه که (بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ)، بو پیغه مبه رانی بنی ئیسرائیل دابه زیووه.

ثایه تی ۹۱ سووره تی الانعام:

قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ

ئه ی محمد بلی، کی ئه و په رتووکه ی بو موسا دابه زاند که **رووناکیه** و هیدایه ته بو خه لک.

ثایه تی ۴۴ سووره تی المائدة:

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ

له راستیدا ئیمه **تهوراتمان** دابه زاند که هیدایه ت و **رووناکی** تیدایه.

ثایه تی ۴۶ سووره تی المائدة:

وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ

وه ئينجيلمان به عيسا دا که هيدايهت و **رووناکی** تيدايه.

کهواته {الکتاب المنير- په رتووی روشنکه ره وه}، تهورات و ئينجيله.

ئینجا له ئايه تي ۲۶ ده لیت:

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

ئینجا بیباوه ره کانم گرت- به زهر و زهنگ سزام دان- ده سا چوون بوو
زه بروزه ننگه که م؟

الطبری له جامع البیان ده لیت:

ئینجا نه وانه مان قر کرد که په یامی نیردراوه کانی ئیمه یان رت کرده وه.

(فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ) ده لیت: ده سهیرکه ئه ی محمد سزا که م به سه ریاندا چوون بوو؟

ئايه تي ۲۷-۲۸

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ
جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَابِيٌّ سُودٌ

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ
الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

ئه م دوو ئايه ته ده لیت:

یه که م: ئه ی محمد ئه ی نابینیت که الله دایبه زاندووه:

۱- ئاو له ئاسمان

۲- له چیاکان

۳- له خه لک و ئاژهل و مالات

دووهم: به ئاوه که ی ئاسمان (باران) به روو بوومی رهنگ جیاوازی هیناوه ته ئاراهه.

سپههم: له چیاکان هیلی سپی و سووری رهنگ جیاواز و رهشی توخی دابه زاندووه.

چوارهم: له مروّف و ئازهل و مالّاتی بهه مان شیوه رهنګ جیاوازی دابه زاندووه.
 پینجه م: ئینجا ده لیت له بهنده کانی، زاناکان له الله ده ترسن.
 شه شه م: الله به ده سه لات و لیبوورده یه.

{أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ}، واته "الله دایبه زاندووه" هه موو ئه و شتانه ده گریته وه که له ئایه تی
 ۲۷ و ۲۸ هاتووه. چونکه ئایه تی ۲۸ به (و) لکینه ر په یوه ست بووه به فه رمانی (أَنَّ
 اللَّهَ أَنْزَلَ) وه ئایه تی ۲۸ به ته نها مانایه ک نادات و ناته واوه.
 واته الله، ئاو و چیا و خه لک و ئازهل و مالّاتی دابه زاندووه.
 وه ئه وه زور سه مه ره و گالته جاریه.

له بهر ئه وه الطبری له جامع البیان و القرطبی له الجامع لاحکام القران، له
 شروقه ی {وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ}، رایان کردووه و که م
 تا زور قسه یان له سه ر نه کردووه، وه ک ئه وه ی ئه م برکه یه له قورئاندا بوونی
 نه بیته.

امام الماوردی له النکت و العیون سه باره ت به {وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ} ده لیت، دوو
 تیروانین هه یه:

یه که م: بریک له زنجیره شتیک

دووهم: هیل و ریگا

{إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ} له راستیدا له ناو بهنده کانی الله، زاناکان که له
 الله ده ترسن، مه به ست له زانا، زانای ئاینیه.

وهک ابن عباس گوتوووه تی: ئه وانهن که ده زانن الله توانای به سه ر هه موو شتیکدا
 ده شکیت.

وه الزمخشری له الکشاف ده لیت عمر بن عبدالعزیز و امام ابو حنیفه، به
 شیوه یه کی تر ئه م ده قه یان ده خوینده وه:

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ

واته: له راستیدا الله له و به ندانه ی ده ترسیت که زانان.

ئايەتى ۲۹-۳۰

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ

لِيُوقِفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

دەلىت:

ئەوانەى پەرتووكى اللّە دەخویننەو و نوپژ دەكەن، وە بە نەيىنى و ئاشكرا ئەو و دەبەخشن كە وەك بژئوى پيمان داو، ئەوانە بەدواى بازرگانىە كە هەرگىز بئىئاكام نابىت.

بۆ ئەوەى (اللّەش) پابەندى پاداشتە كەيان بىت و لە چاكە كانى زياتريان پييدات، لە راستيدا اللّە لىبوورده و سوپاسگوزار بوو.

الطبرى له جامع البيان دەلىت:

ئەوانەى پەرتووكى اللّە دەخویننەو كە دايبەزاندوو و بۆ سەر محمد و ئەو نوپژانە لە كاتى خویدا دەكەن كە فەرزە، وە سەدەقە دەكەن بە نەيىنى و بە ئاشكرا لەو سامانەى پيمان داو، وە مەبەستى زەكاتە كە فەرزە، ئەوانەن كە داواى بازرگانىەك دەكەن كە هەرگىز زەرەرى نابىت و لە ناو ناچىت. وە اللّە وەفادار دەبىت بە پيدانى پاداشت بۆ ئەو كارانەى لە دونيا دەيانكردن، وە زياتريشيان پيدەدات.

سەرتاپاى ئەم شروڤەيەى الطبرى، راست نىيە، چونكە تاو وە كو دابەزىنى ئەم سوورەتە:

يەكەم: نوپژ و زەكات لە ئىسلامدا فەرز نەكرا بوو.

دووەم: قورئانىكى نووسراو بوونى نەبوو.

كەواتە ئەم دەقە دەبىت مەبەستى ئەهلى پەرتووك بىت، لە مەسىحى و جوەكان.

تایه تی ۳۱-۳۲

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

نَمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ
ده لیت:

ئە ی محمد ئەو هی وهك وهی له پەرتووکه که بۆمان رەوانه کردیت، هه ق و راستیه، پشتراستکه ره وهی ئەو پەرتووکانه یه که پیشیایه تی، به دنیاییه وه الله به بنده کانی شارهزا و چاودیره.

ئینجا پەرتووکه که مان به میرات به و که سانه دا که له نیو بنده کانمان هه لمانبژاردن، جا هه یانه سته می له خوی کردوو و هه یانه میانر هه و هه یانه ده ستپیشخه ره له چاکه کان به مؤله تی الله، وه ئەمه یانه که چاکه یه کی گه وره یه. ئەم دوو ئایه ته، له م سووره ته دا، گه وره ترین کیشه یان تیدایه، چونکه:
اللهی عه رب و ئیسلام له ئایه تی ۳۱ ده لیت، {أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ}، ئە ی محمد، وه حیمان به تودا، له پەرتووک.

ئینجا له ئایه تی ژماره ۳۲ ده لیت، {نَمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا} **ئینجا** پەرتووکه که مان به میرات به و به ندانه مان دا که هه لمانبژاردن.
واته پەرتووکیکی به محمد داوه - که قورئانه - ئینجا له دوا ی محمد پەرتووکیکی به میرات به کومه ئیک که س داوه، که له نیو بنده کانیدا هه لیبژاردوون. له بهر ئەوه القرطبی، له جامع البیان گو توویه تی:
هذه الآية مشكلة، واته ئەم ئایه ته کیشه یه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت:

{وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ}، ئە ی محمد، ئەوهی وهك پەرتووک بۆمان ناردیت که قورئانه، {هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ}، هه قه و راستی و دروستی پەرتووکه کانی پیشوو ده سه لمینیت.

الطبری له جامع البیان دهلیت:

{وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ}، ئەى محمد، ئەمە ئەو قورئانەیه که اللہ بۆتی دابەزاندوو، {هُوَ الْحَقُّ} هەقە، دەبیت خۆت و میللەتە کەت کارى پێبکەن، وه پیاوهى بکه، دوور لهو په‌رتووکانه‌ی دیکه، که بۆ که‌سانیکى ترم دابەزاندوو {مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ}، سه‌لمینه‌رى راستى ئەو په‌رتووکانه‌یه که پێش تۆ بۆ پێغه‌مبه‌رانى ترم دابەزاندوو.

من پیم وایه که مانای ئەم دوو ئایه‌ته به‌م شیوه‌یه:

{وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ} واته: ئەى محمد، ئەوه‌ی وه‌ک وه‌حى به‌ تۆمان داوه {مِنْ الْكِتَابِ} – له په‌رتووکه که {هُوَ الْحَقُّ}، ئەوه راستیه {مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ}، ئەوه‌ی وه‌ک وه‌حى به‌ تۆمان داوه، ئەوا هه‌مان شته که له ته‌وراتدا هه‌یه، {إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ}، وه اللّٰه به‌ بنده‌کانى شاره‌زاو وچاودیره. {ثُمَّ}، ئینجا، {أَوْرثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا}، په‌رتووکه که‌مان که ته‌وراته، به‌و به‌ندانه‌مان دا که هه‌لمان‌بژاردن- واته پێغه‌مبه‌رانى بنى ئیسرائیل که له دواى موسا هاتوون. {فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ}، هه‌یان بوو که سته‌مى له خۆى کرد، {وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ} هه‌یان بوو میان‌ره‌و بوو، {وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ}، وه هه‌یانه ده‌ستپێشخه‌ره به‌ چاکه‌کان، {بِإِذْنِ اللَّهِ}، به‌ مۆله‌تى اللّٰه، {ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ}، وه ئەوانه‌ی ده‌ست پێشخه‌رن له چاکه ئەوانه چاکه‌یه کى مه‌زنیان ده‌بیت. ئایه‌تى ٤٤ سووره‌تى المائده ده‌لیت:

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ

له راستیدا ئیمه ته‌وراتمان دابەزاند که هیدایه‌ت و پرووناکی تێدایه، وه پێغه‌مبه‌ران به‌ ته‌ورات حوکمیان ده‌کرد.

واته پێغه‌مبه‌رانى دواى موسا به‌ ته‌ورات حوکمیان ده‌کرد.

وه ئایه‌تى ٣-٤ سووره‌تى الزخرف ده‌لیت:

إِنَّا جَعَلْنَا قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ، وَإِنَّهُ فِي أُمَّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ

له راستیدا ئیمة کردمان به عهره‌بی به‌لکو تیبگهن، وه له راستیدا قورئان له دایکی په‌رتووکدایه، که لای ئیمة به دنیاییه‌وه مه‌زن و حه‌کیمه.

(ه) له {جَعَلْنَا}، واته (هو)، واته ئهو که ته‌وراته. واته ته‌وراتمان کرد به عهره‌بی بۆ ئه‌وه‌ی عهره‌ب تیبگهن، وه قورئان له (أُمِّ الْكِتَابِ) دایکی په‌رتووک، واته ئهو په‌رتووکه‌ی که سه‌ره‌کیه و سه‌رچاوه‌یه، واته ته‌ورات.

ئینجا الله‌ی عهره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت، (ام الکتاب که ته‌وراته) لای ئیمة مه‌زن و ژیرمه‌ندیه.

به‌لام، هه‌موو شو‌فه‌که‌ران وه‌ک هه‌میشه له‌م شو‌فه‌یه راده‌که‌ن و درۆ له‌گه‌ل ده‌قه‌کانی قورئان ده‌که‌ن.

وه ده‌قه‌که به‌و مانایه‌ی که شو‌فه‌که‌ران شو‌فه‌یان بۆ کردووه مانا نادات. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه القرطبی گوتوو‌یه‌تی ئه‌م ئایه‌ته کیشه‌یه، چونکه چۆن ده‌بیت، په‌رتووک به محمد درابیت، ئینجا په‌رتووکه‌که به‌و به‌ندانه درابیت که الله هه‌ئییانی بژاردووه.

ئایه‌تی ۳۳-۳۵

جَنَّاْتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

الله‌ی عهره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت:

ئه‌وانه‌ی که ده‌ست پێشخه‌رن له چاکه‌کان، ئه‌وانه پاداشتی گه‌وره‌یان ده‌بیت که ده‌چنه باخچه‌ی عه‌دن، تیایدا خۆیان به بازنه‌ی زیڕ و مرواری ده‌رازیننه‌وه و جله‌کانیان له ئاویشم ده‌بیت.

وه ده‌ئین: سوپاس بۆ الله که نیگه‌رانی و په‌ژاره‌ی له‌سه‌رمان لابرد، خوداکه‌مان به دنیاییه‌وه لی‌بوورده و سوپاسگوزاره.

که له چاکه‌ی خۆی ئیمه‌ی له مالی نیشته‌جی بوون -به‌هه‌شت- دانا که تیایدا نه‌ ده‌ردوبه‌لا وه نه‌ ماندوو‌بوون تووشمان ده‌بیت.

له مسند احمد و السلسلة الصحيحة للالباني و مجمع الزوائد للهيثمي و العلل لابن ابي حاتم، فهرموودهيه كي محمد هاتووه گوتوويه تي:

يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ جُرْدًا ، مُرْدًا ، مُكْحَلِينَ ، أَبْنَاءَ ثَلَاثِينَ أَوْ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً
پياواني بهه شتي كاتيک ده چنه بهه شته وه لووس و بي تووک ده بن، سميليان
گوگره ده بيت به لام ريشيان نابيت، چاوه کانيان پر له کل ده بيت، وه ده بن به
پياوانيكي ته مه ن ۳۰ يان ۳۳ سال.

وه له ثايه تي ۳۲ سووره تي الحج سه باره ت به پياواني بهه شتي هاتووه:

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

الله نه و پياوانه ي که باوه ريان هي ناوه و کاری چاکه يان کردووه، ده باته باغاتیکه وه
که رووباره کاني به ژيردا ده روات، تي اي دا خو يان به بازنه ي نالتووني و مرواري
ده رزاي نه وه و جلي ناو ريشمي له بهر ده کهن.

جا ناو ريشم شل و خاوه، به رزي و نزمي له شيان به ديار ده که وي ت، وه لووس و بي
تووک ده بن، چاوه کانيان پر له کل ده بيت.

وه محمد له فهرموودهيه ك، که له صحيح البخاري و مسلم هاتووه گوتوويه تي:

لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ؛ فَإِنَّهُ مَنْ لَبَسَهُ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ

ئه ي پياوان ناو ريشم له بهر مه کهن، ههر که سيک له م دونيايه له بهر بکات نه وا له
بهه شت له بهري ناکات.

وه ههروه ها محمد له فهرموودهيه ك، که له صحيح البخاري و مسلم هاتووه
گوتوويه تي:

لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ، وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي
صِحَافِهِمَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ

نه ناو ريشم وه نه ديباج- ناو ريشمي رهنگا ورهنگ- له بهر مه کهن، وه له قاپوقا چاغی
زيرين و زيوين مه خون و مه خون وه، نه وانه (کافره کان) له دونيا هه يانه، ئيوه له
بهه شت ده تانبيت.

ههروهك پروونه هه رشتتیک له دونیا حهرام بیت ئهوا له بههشت حهلاله، چونکه بههشت مالی خووشی و نعیمه و مالی ئهرك و فهریزه نییه. له بهر ئهوه هه موو شتتیک به شیویه کی رهها له بههشتدا حهلاله.

له ئایه تی ژماره ۳۵ هاتوو هه ده لیت، {مِنْ فَضْلِهِ}، واته به چاکه و فه زلی الله ده چنه بهه شته وه، واته کارو کرده وه مه رج نییه. هه ر له بهر ئه وه محمد له فه رموو ده یه ک که له صحیح البخاری و مسلم هاتوو گو توویه تی:

لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ، قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا، وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ بِفَضْلٍ وَرَحْمَةٍ

هیچ که سیکتان به کارو کرده وه چاکه کانی ناچیته بهه شته وه، یاوهره کان گو تیان: ته نانه ت توش ئه ی پیغه مبه ری الله؟ گو تی، نه خیر منیش ناچم، مه گه ر الله من بخاته ژیر چاکه و ره حمه تی خو یه وه.

وه له صحیح البخاری و مسلم، ریوایه تیک هاتوو محمد گو توویه تی:

لَنْ يَنْجُوَ أَحَدٌ مِنْكُمْ بِعَمَلِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْتَ قَالَ وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ

هیچ کامیکتان له دوزه خ رزگاری نابیت به کارو کرده وه باشه کانی، گو تیان توش ئه ی پیغه مبه ری الله؟ گو تی ته نانه ت منیش، مه گه ر الله من بخاته ژیر ره حمه ت و چاکه یه وه.

واته محمد، پشتراستی ده کاته وه که ناچیت بو بههشت و له ناگری دوزه خ رزگاری نابیت ئه گه ر خودا که ی ره حمی پی نه کات.

ئایه تی ۳۶-۳۷

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ

وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أُولَٰئِكَ نَعْمَلُ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت:

به لَامِ تهوانه ی بیباوه رِ بوون، ئاگری دۆزه خیان بو ده بییت که له ناویان نابات و نامرن، وه ئەشکه نجه که ی دۆزه خیان به سەردا سووک ناکریت، به م شیوه یه سزای هه موو بیباوه رِیک ده دهین.

وه له ناو دۆزه خدا قیژه و هاوار ده که ن و ده ئین: خودا که مان له دۆزه خ ده رمان بکه، کارێکی باش ده که ی که جیا بییت له وه ی ده مان کرد. الله ده ئیت: ئە ی ته مه نمان پیتان نه دا که ته وه ی بیه ویت بیریک بکاته وه، ئەوا بیر بکاته وه؟ وه ئاگادار که ره وه تان بو هات. له بهر ته وه بچیزن ئەشکه نجه ی دۆزه خ، وه سته مکاران هه یچ پشتیوانێکیان نابیت.

ئایه تی ۳۶ ده ئیت:

له دۆزه خدا کافره کان نه ده مرن وه نه ده ژین، وه ک ئایه تی ۱۳ سووره تی طه ده ئیت:

لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ
له دۆزه خدا نه ده مریت وه نه ده ژی.

وه له مسند احمد و صحیح مسلم، فه رمووده یه کی محمد هاتوو ه گوتوو یه تی:

إِنَّ أَهْلَ النَّارِ الَّذِينَ لَا يُرِيدُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِخْرَاجَهُمْ لَا يَمُوتُونَ فِيهَا وَلَا يَحْيَوْنَ
ئه هلی دۆزه خ، که الله نایه ویت له دۆزه خ ده ریان بکات، ئەوا تیایدا نه ده مرن، وه نه ده ژین.

القرطبی له الجامع الاحکام القران، سه باره ت به {وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا} ده ئیت: واته: له ناو ئاگر به ده نگی به رز هاوار ده که ن که فریایان بکه ون.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

(وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ)، واته ئەو کافرانه هاوار ده که ن له ناو ئاگر و ده ئین خودا که مان له ناو ئاگر ده رمان بکه، به ئین بییت کارێکی باش بکه یین و ملکه چت بین، (غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ)، وه وه ک پيشوو سه رپيچیت نه که یین.

ئینجا الله له وه لاما دا پیان ده ئیت، {أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا}، ئە ی موشریکه کانی قوره یش، ئە ی ته مه نمان پیتان نه دا بو ته وه ی

وهك خه لكاننيكي خاوهن ئه قَل و هوش يادي الله بكه نه وه؟ وه وهك خه لكاننيك
 ئاموژگاري و راسپارده كاني الله له بهر چاو بگرن؟ وه وهك خه لكاننيك توبه بكه ن كه
 توبه يان كرد؟ وه له لايه ن الله وه ئاگدار كه ره وه تان بو هات ئاگداري ده كردنه وه له
 روژيكي وهك ئيمرو، به لام ئيوه پابه ند نه بوون به راسپارده كاني الله، وه ني در او ه كه ي
 منتان قبول نه كرد. له بهر نه وه ئازار و نه شكه نجه بچيژن.

ئايه تي ٣٨

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ده لئيت:

الله زانايه به نادياره كاني ئاسمانه كان و زه وي، وه هه ر خو ي ئاگداره به وه ي له
 سينه كانه.
 واته الله غه يب ده زانئيت.

ئايه تي ٣٩

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

ئه وه-الله- كه ئيوه ي كرد به جيگره وه له زه وي دا، جا هه ر كه سيك كو فر بكات ئه وا
 كو فره كه له سه ر خو يه تي، وه كو فر ي كا فره كان لاي الله ته نها رق و قين زياد ده كات،
 وه كا فره كان له كو فره كان يان ته نها دو راوتر ده بن.

الطبري له جامع البيان ده لئيت:

ئه ي خه ل كينه الله ئيوه ي كرده وه به جيگره وه له زه وي دا له دو اي قركردني عاد و
 ثمود، و ئه و ميلله تانه ي پيش ئيوه بوون.

(وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا)، الله ده لئيت: وه بي باوه ري بي باوه ران
 لاي خودا كه يان هيج شتيك زياد ناكات ته نها دووركه وتنه وه يان نه بيت له
 ره حمه ته كه ي، (وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا)، ده لئيت: وه بي باوه ري
 بي باوه ران هيج شتيك زياد ناكات ته نها له ناوچوونيان نه بيت.

ثایه تی ۴۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِنِ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

ده لیت:

ئە ی محمد بلی، ئایا شریکه کانی خۆتان که جگه له الله نيزایان بو ده کهن، بینوووه؟ پیم نیشان بدهن چیان له زهویدا دروستکردوووه، یان هیچ به شداریه کیان ههیه له ئاسمانه کان، یان پهرتووکیکمان پینان داوه که به لگهیه به دهستیانهوه، به لکو سته مکاران ههندیکیان هیچ به لینییک به ههندیکیان نادهن تهنها خه له تاندن نه بییت.

ئەم ئایه ته له ۳ برگه پیک هاتوووه:

یه کهم: ئەو بت و خوداوهندانه تان بینوووه که جگه له الله بانگیان ده کهن و نيزایان بو ده کهن؟

دوووه: ئەگەر ئەو بت و خوداوهندانه شتیکیان له زهویدا دروست کردوووه، ئەوا پیم نیشان بدهن.

سێهههه: ئایا ئەم بت و خوداوهندانه به شدارن له (دروست کردنی) ئاسمانه کان؟ چوارههه: یان پهرتووکیکمان بو موشریکه کان دابه زاندوووه که به لگهیه به دهستیانهوه که رهوایه ئەم بت و خوداوهندانه به پرستن.

پینجههه: ئەو سته مکارانه- موشریکانه- ههندیکیان هیچ به لینییک به ههندیکیان نادهن تهنها خه له تاندن نه بییت.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

الله فهрман به محمدی پیغه مبهری ده کات و ده لیت: ئە ی محمد به موشریکه کانی قهومه کهت بلی، ئە ی قهومه کهم نیشانم بدهن ئەگەر ئەو بتانه شتیکیان له زهویدا دروست کردوووه؟ یان ئەگەر ئەو بتانه تان به شدارن له گه ل الله له ئاسمانه کان، ئەگەر له زهویدا هیچیان دروست نه کردوووه، یان ئیمه پهرتووکیکمان بهو موشریکانه

داوه که شرک به الله بکهن به بت و خوداوهنده کانیان؟ به لام هه ندیکیان، هه ندیکی تریان ده خه له تینن، وهک ئایه تی ۳ الزمر، له زمانی موشریکه کانه وه ده لیت، {مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى} ئیمه نایانپه رستین ته نها بو ئه وه نه بیت له ریگی ئه و بتانه وه له الله نزیک بینه وه.

ئایه تی ۴۱

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت:

الله ئاسمانه کان و زهوی گرتوو له شوینی خویان نه جوولین، خو ئه گهر جوولان ئه و جگه له خوئی هیچ که سیک نییه بیانگریته وه، له راستیدا الله نه رموونیان و لیخو شبو وه.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

{إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ - الله ئاسمانه کان و زهوی گرتوو، بو ئه وهی له شوینیان نه جوولین، (وَلَئِن زَالَتَا - خو ئه گهر بجوولین)، واته، وه ئه گهر بجوولین، (إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ - هیچ که سیک جگه له خوئی ناتوانیت بیانگریته وه)، ده لیت: هیچ که سیک جگه له خوئی ناتوانیت بیانگریته وه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

{إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا} واته: ئه گهر بجوولین له شوینی خویان، ههروهک له ئایه تی ۶۵ سووره تی الحج ده لیت، (وَيُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ)، واته: وه ئاسمانی گرتوو که بهرنه بیته وه سه ر زهوی ته نها به مؤله تی خوئی نه بیت، {وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ}، خو ئه گهر جوولان، ئه و جگه له خوئی که سیک نییه بیانگریته وه، واته: هیچ که سیک ناتوانیت بهرده و امیان پی بدات و بیانیه لیتته وه ته نها خوئی نه بیت.

الزمخشری له الکشاف ده لیت:

{أَنْ تَزُولَا- که نه جوولین}، واته پی ناپه سهنده که بجوولین، یان ریگای گرتووه بجوولین، چونکه الله گوتوویه تی بوئه وهی نه جوولین.

الرزای له مفاتیح الغیب دهئیت:

{إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا- له راستیدا الله نهرموونیان و لیبوورده بووه}، واته الله نهرموونیا، چونکه دهستبهردار بوونی نازار و ئه شکه نجه یان ته نها نیشانهی نهرموونیا، ئه گینا شایسته ن به وهی که ئاسمان به سه ریا ندا به ریته وه و له سه ر زهوی تهخت بیت، به لام الله جوولانی ئاسمانه کانی دواخستووه بوو ریژی قیامهت.

امام البیضاوی له انوار التنزیل دهئیت:

{إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا}، به لای الله وه په سه ند نییه که زهوی و ئاسمانه کان بجوولین، وه بوئه وهی نه جوولین ئهوا هه ر ده بیت پاریزه ریک هه بیت بوئه وهی بیگریت و ریگایان لیگریت که بجوولین، {وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ}، خوئه گه ر جوولان ئهوا هیچ که سیک نییه بیانگریته وه، {مِنْ بَعْدِهِ}، له بهنده کانی، جگه له الله.

الجلالین له تفسیر الجلالین دهئین:

{إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا}، واته الله ریگای گرتووه که بجوولین، {وَلَئِنْ}، سویند دهخوات {زَالَتَا إِنْ}، ئه گه ر جوولان، {أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ}، هیچ که سیک جگه له خوئی نییه بیانگریته وه، {إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا}، الله نهرموونیان و لیبووردهیه له دواخستنی سزادانی کافره کان.

ابن کثیر و الطبری و القرطبی، ئاماژه یان به فهرموودهیه کی صحیح کردووه که کعب الاحبار گوتوویه تی:

إِنَّ السَّمَاءَ تَدُورُ عَلَى قُطْبٍ مِّثْلِ قُطْبِ الرَّحَى، واته ئاسمان وهک دهستار له سه ر ته وه ره که ی ده سووریت.

عبدالله بن مسعود له وه لامدا گوتوویه تی: کعب درو ده کات و تا ئیستا وازی له ئاینی یهودی نه هیناوه. الله له قورئاندا گوتوویه تی:

{ إِنَّ اللَّهَ يُمَسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا } إِنَّ السَّمَاوَاتِ لَا تَدُورُ ، وَلَوْ كَانَتْ تَدُورُ لَكَانَتْ قَدْ زَالَتْ

{ الله ئاسمانه كان و زهوى گرتووه كه نه جووئین } له بهر ئه وه ئاسمانه كان ناجووئین، ئه گهر بجووئین ئه وا ده روئیشن و روئده چوون.

ئهم ئایه ته به سه بو ره تکرده وهی سه رتاپای قورئان، چونکه ئاسمانه كان ده جووئین. وه ههروه ها ئهم ئایه ته به سه بو وه لامدانه وهی درو و ده له سهی ئی عجاز تاشه درو زنه كان كه ده ئین، ئایه تی ٤٧ سووره تی الذاریات ئامازهی به کشانی گهردوون کردوه:

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

وه ئیمه ئاسمانمان به ده ستیک (به هیژ) دروست کرد، وه به دنیاییه وه ئیمه له تواناماندایه (ئهم کاره بکهین)

{ لَمُوسِعُونَ } واته له توانامان دایه كه ئاسمان به هیژ دروست بکهین. وه به مانای کشانی ئاسمان نایهت.

ئایه تی ٤٢

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا
ده ئیت:

وه (قورهیش و عه ره ب) سوئیدیان به الله خوارد كه ئه گهر ئاگادار كه ره وهیه کیان بو بیت ئه وا به دنیاییه وه هیدایه تتر ده بن له میلله تانی پیشوو (جوو و مه سیحی)، به لام کاتیک ئاگادار كه ره وه یان بو هات ئه وا زیاتر دوور كه وتنه وه.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت:

الله، سه بارهت قورهیش و عه ره به كان ده ئیت، كه سوئیدیان به الله خوارد بوو، بهر له وهی پیغه مبهریان بو بیت، كه ئه گهر پیغه مبهریان بو هه بیت ئه وا له هه موو ئه و میلله تانه كه پیشوو پیغه مبهریان بو هاتوو هیدایه تتر ده بن. به لام کاتیک

ئاگادار كه ره وه يان بۆ هات كه محمده و له گه ل خۆيدا قورئاني هينا نه وا كوفريان زيادي كرد.

وهك له ئايه تي ۱۵۶-۱۵۷ سووره تي الانعام ده ئيت:

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَيَّ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ، أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ

(قورهيش هيچيتر) نه كه ن بلين له راستيدا پيش ئيمه په رتووك بۆ دوو كو مه ل (جوو و مه سيحي) دابه زي، وه ئيمه له ديراسه كردني (شروقه كردني) نه و دوو په رتووكه نه شارهزا بووين، وه يان بلين نه گهر په رتووكي كمان بۆ دابه زيت، نه وا ئيمه له وان به هيدا يه تر ده بين.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده ئيت:

وه عه رهب ئاواته خواز بوو كه پيغه مبه رتي عه رهب يان هه بيت، هه روهك چۆن بني ئيسرائيل پيغه مبه راني خويان هه بوو، به لام كاتيك نه وه ي له خويان بوو هات كه ئاواته خوازي بوون، نه وا دوور كه وتنه وه و باوه ريان نه هينا.

ئايه تي ۴۳

اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

الله ي عه رهب و ئيسلام ده ئيت:

قورهيش و عه رهب، زياتر دوور كه وتنه وه و باوه ريان به محمد نه هينا چونكه خويان به زل ده زاني، له خاكه كه دا و فرتووفيلي خراپيان كرد، وه فرتووفيلي خراپ ته نها به سه ر خه لكه كه يدا ده شكيتته وه، ئايا ته نها چاوه ري ده كه ن كه وهك ميلله تاني پيشوويان لي بكرت (سزا بدرين و قر بكرين)؟ ده سا نابينيت كه بۆ ريبازي الله گورانكاري هه بيت، وه نابينيت بۆ ريبازي الله لادانيك هه بيت.

الطبري له جامع البيان ده ئيت:

(اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ)، به هو ي لووتبه رزيانه وه موشريكه كاني قورهيش نه ك هه ر باوه ريان به محمد نه هينا، به لكو فرتووفيلي خراپيان ده كرد، واته به رپه رچي نه و

کهسه لاواز و بیهیزانه یان ئەدایه وه که باوه پریان به پیغه مبه رایه تیه که ی هی نابوو. وه {مکر} واته فرتوو فیل، له م ئایه ته به مانای شرک دیت.

(وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ)، ده ئیت: وه فرتوو فیلی خراب ته نها به سه ر خه لکه که یدا ده شکیته وه، واته ئەوانه ی فرتوو فیله که یان ده کرد.

(فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ)، واته وهك ميلله تانی پیشوو سزایان بدهین.

له کو تایی ئەم ئایه ته، الله ی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت:

فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

سونه تی الله نه گورانکاری نه ده ستکاری به سه ردا دیت.

ئایا یه کجار مردن له م دونیا یه سونه تی الله نییه؟ هه ئبه ته سونه تیکه له سونه ته کانی الله.

ئهی چۆنه ئە گهر پیتان بلیم که له قورئاندا هاتوو که که ریک دوو جار ژیاوه و دوو جار مردوو؟

وه ئهی چۆنه ئە گهر پیتان بلیم که له قورئانه که تان هاتوو المسیح مردوو ی زیندوو کردۆته وه؟ واته که سانیک هه بوون که: له دایک بوون، مردوون، مسیح زیندوو ی کردوونه ته وه، ئینجا دوا ی ماوه یه ک مردوون

واته دوو ژیان و دوو مه رگ.

ئایه تی ۲۵۹ سووره تی البقرة ده ئیت:

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ

ۖ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

یان وهك ئەو پیاوه ی که به سه ر گوندیکدا هات که سه رتا پای خانوو که یان ته پی بوون، گو تی الله چۆن ئەوه زیندوو ده کاته وه له دوا ی مردنی، ئەوه بوو الله مرداندنی بو سه د سال ئینجا زیندوو ی کردوو.

ئىنجا الله بهم پياوه ده ئيت: سهىرى كه ره كهت بكه كه چۆن زىندووى ده كه ينه وه.
واته پياويك و كهريك دوو ژيان و دوو مه رگيان بينيوه له م دونيايه.

وه المسيح له نايه تي ٤٩ سووره تي ال عمران ده ئيت:

وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ

وه مردوو زىندوو ده كه مه وه به مؤله تي الله.

وه ده يه ها نمونه هه يه له قورئان كه الله له سونه تي خوئ لايداوه. به لام ئه م دوو
نمونه يه به سه بو به درؤ خستنه وه ي ئه وه ده قه.

ئايه تي ٤٤

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ
قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

ده ئيت:

ئه ي قوره يش و عه ره ب به زهويدا نه رويشتوون بو ئه وه ي سه يركه ن كه چۆن بوو
ئكام و سه ره نجامى ئه وانه ي پيشيان؟ وه ئه وانه له چاو ئه مانه له هيزدا دژوارتر
بوون، وه هيج شتيك له ئاسمانه كان و زهوى، الله دهسته وه ستان ناكات، وه الله
هه ميشه زانا و به توانا بووه.

الطبرى له جامع البيان ده ئيت:

ئه ي محمد، ئه ي ئه و موشريكانه به زهويدا نه رويشتوون، كاتيک بو بازرگاني ريگاي
شام ده گرنه بهر، بو ئه وه ي بينن كه چۆن ئه و خه لكانه ي پيشوومان قر كردوو به
هوى ئه وه ي كوفريان كرد و باوهريان به پيغه مبه ره كان نه هينا.

(فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ)، له و ميلله تانه ي كه كاروانه كانيان
پيااندا ده رويشتن، ئه ي نه يانبينيووه كه چۆن قرمان كردوون و خانوووه كانيانمان
خاپوور كردوووه، وه كردوومانن به دهرس و عيره تيك بو ئه وانه ي دواتريان، بو
ئه وه ي ده ستبه رداری شرك و بتپه رستي بن.

(وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ) ده‌لئیت، ئەو موشریکانه، که بت ده‌په‌رستن و نکۆلی له محمد ده‌که‌ن، ناتوانن له ده‌ستمان رابکه‌ن، ئە‌گەر بمانه‌وئیت سزایان بده‌ین و قریان بکه‌ین.

ئایه‌تی ٤٥

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

اللهی عه‌رهب و ئیسلام ده‌لئیت:

خۆ ئە‌گەر الله خه‌ئک به‌ کاره‌کانیان سزا بدات ئە‌وا هیچ زینده‌وه‌رئیک له‌سه‌ر پشتی زه‌وی نه‌ده‌ما، به‌لام الله سزاکه‌یان دوا ده‌خات بۆ کاتیکی بریار له‌سه‌ردراو، جا هه‌رکه کاته‌که‌یان هات، الله هه‌میشه بۆ به‌نده‌کانی چاودئیر بووه‌.

الطبری له‌ جامع‌البيان ده‌لئیت:

(وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ)، ئە‌گەر الله سزای خه‌ئکی بدایه و پاداشتی کاره‌کانیان له‌سه‌ر پێچی و گونا‌ه‌ بدابایه‌وه، ئە‌وا هیچ زینده‌وه‌رئیک له‌سه‌ر پشتی زه‌وی نه‌ده‌ما که الله له‌ناوی نه‌بات، (وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى)، به‌لام الله سزاکه‌یان دوا ده‌خات بۆ کاتیکی دیاریکراو که هه‌ر خۆی ده‌زانئیت ئە‌و کاته‌که‌یه‌.

برگه‌یه‌ک له‌م ئایه‌ته‌ ده‌لئیت، {مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ}، هیچ زینده‌وه‌رئیک له‌سه‌ر پشتی زه‌وی نه‌ده‌هئیشت که سزای نه‌دات.

ئهم ده‌قه پێمان ده‌لئیت، که زه‌وی پش‌ت و به‌ری هه‌یه، واته‌سه‌ره‌وه و ژیره‌وه‌ی هه‌یه، که‌واته‌ئهمه‌وه‌ک ده‌قه‌کانی تری قورئان ده‌یسه‌لمینیت که زه‌وی ته‌خته‌. ئە‌گەر اللهی عه‌رهب و ئیسلام پێی وابووایه‌ زه‌وی گوئییه‌یان خه‌یه‌یان هیلکه‌یه‌یه، ئە‌وا ده‌یگوت:

مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ

واته‌: له‌سه‌ریدا-له‌سه‌ر زه‌وی- هیچ زینده‌وره‌ئیک نه‌ده‌هئیشت که سزای نه‌دات.

وه‌له‌سه‌یرتر اللهی عه‌رهب و ئیسلام ده‌لئیت، هیچ زینده‌وه‌رئیک نه‌ده‌هئیشت که له‌ناوی نه‌به‌م‌یان سزای نه‌ده‌م.

{دَابَّةٌ} واته ئه وهی له زهویدا ده خشیته و ده روات.

وهك كرم و سيسارك و قالونچه و جورج و مشك و كهو و ئه سپ و مهيموون و مهر و بز و مروّف هتد

پرسیاری من ئه وهیه: جگه له مروّف زینده وه ره کانیش گونا هیان ههیه؟ ئایا ئه وانیش کوفر ده کهن و شرک به الله ده کهن؟ ئایا ئه وانیش کاتیک ده چن بو پیسای و گووکردن، له سه ره تا قاچی چه پ ناخه نه ئاوده سه ته وه؟ کاتیک له گه ل میینه کانیاں جووت ده بن، نالین بسم الله؟

وه له ئایه تی ۳۸ سووره تی الانعام هاتوو ه که الله اکبر، زینده وه ره و بالنده ش له گو ره پانی مه حشه ر بو لیپرسینه وه کو ده کاته وه:

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَّمٌ أَمْثَالُكُمْ ۗ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

وه هیچ زینده وه ریک له زهویدا نییه، وه بالنده یه ک نییه که به دووبال ده فر، وهك ئیوه میلله ت نه بن، له په رتوو کدا هیچمان نه په راندوو ه، وه هه ره ه مووتان (زینده وه ره و بالنده و مروّف)، لای خودا که تان کو ده کرینه وه.

به لام میش و مه گه ز ته نها هه نگ نه بیت ده چنه دۆزه خه وه، ریوایه تیکی محمد له صحیح الجامع (لاللانی) و مجمع الزوائد للهیثمی هاتوو ه گو توویه تی:

الذبابُ كُلُّهُ فِي النَّارِ إِلَّا النحلةُ

میش و مه گه ز هه ره ه موویان بو ناو دۆزه خن ته نها هه نگ نه بیت.

ره نگ بیت هه نگ بچیته به هه شته وه،،،، کو تایی سووره ته که.

(٤٥)

سوورہ تی مریم (مہریہم)

١- کھیعص

کھیعص

٢- ذِکْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكْرِيَّا

ئە ی محمد، ئاماژە بە رەحمەتی خوداکەت بکە بۆ بەندە کە ی کە زە کەریایە.

٣- اِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

کە بانگی خوداکە ی کرد بە دەنگێکی نزم.

٤- قَالَ رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاَسْتَعَلَ الرَّاسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

گو تی خوداکەم لە راستیدا من ئێسکم نەرم بوو و سەرم سپی بوو، وە خوداکەم لە نێزاکانم بەندە یە کی سەرکێش نەبووم.

٥- وَاِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

وہ لە راستیدا من لە دوای خۆم لە ھەوادارەکانم دەترسم و ژنە کەم نەزۆک بوو، جا مندائیکم پێبەخشە کە ببیت بە پیادە کەری خۆت.

٦- يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

میراتگری من و خانەواندە ی یعقوب بیت، وە خوداکەم رازی بکە.

٧- يَا زَكْرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

ئە ی زە کەریا مژدە ی مندائیکت پێ دەدەین کە ناوی یە حیا یە، کە پێشووتر ھیچ کەسێکمان بەو ناوہ نە کردووہ.

٨- قَالَ رَبِّ اَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

گوتی خوداکەم چۆن دەکریت مندالم ببیت، وه ژنه کهم نهزۆکه، وه به هوی گه ورهیم تلپی ته راتیم تیا دا نه ماوه.

۹- قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئُ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

گوتی بهم جو رهیه خوداکهت گوتی بو من ئەوه کاریکی ئاسانه، وه له پیشوو تۆم دروستکردوو، وه تو شتیکی نه بوویت.

۱۰- قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

گوتی خوداکهم نیشانهیه کم بو دابنی، گوتی نیشانه کهت ئەوهیه که قسه له گه ل خه لک نه کهیت بو سی شهو له دوا یه ک.

۱۱- فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

ئەوه بوو له میحراب بو لای خه لکه کهی ده رچوو، جا نیشانه ی بو یان کرد که به یانیان و ئیوان پیا هه لدان بکه ن.

۱۲- يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

ئە ی یه حیا په رتوو که که به هیز بگره، وه ژیرمه ندیمان پی دا له مندالیه وه.

۱۳- وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا

وه سۆز له لایه ن خو مانه وه، وه پاک ی، وه خوداترس بوو.

۱۴- وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

وه چاک بوو له گه ل دایک و باوکی، وه که سیکی توندوو تیژی سه رکیش نه بوو.

۱۵- وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

وه سلاوی لیبیت ئەو رۆژه ی له دایک بوو، وه ئەو رۆژه ی ده مریت و ئەو

رۆژه ی زیندوو ده بیته وه.

۱۶- وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

وه له په رتوو که که ئاماژه به مریه م بکه که له که سوکاری جیا بووه له شوینیکی

رۆژه لاتی.

۱۷- فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

به دوور لهوان په رده په کی کرد، جا گیانی خو مان که له مروفتیکی سه روسیما پیدراو بهرجهسته کرد، بوی نارد.

۱۸- قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

گوئی په نا ده به مه بهر ره حمان له تو، نه گهر تو که سیکی خواترس بیت.

۱۹- قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

گوئی له راستیدا من نیدراوی خودا که تم، هاتووم مندالیکې پاک و بیگهردت پی به خشم.

۲۰- قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

گوئی چوون ده کریت مندالم هه بیت، وه هیچ مروفتیک دهستی لیم نه داوه، وه من له شفرؤش نه بووم.

۲۱- قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

گوئی نه وه یاهه خودا که ت گوئی نه وه ئاسانه بو من، وه بو نه وهی بیکه یین به نیشان هیه که بو خه لک و ره حمه تیک له ئیمه وه، وه نه وه شتیکې بریار له سه ر دراوه.

۲۲- فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا

جا پپی دوو گیان بوو، بو شوینیکې دوور دوور که و ته وه.

۲۳- فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّسِيًّا

جا ئازاری مندالبوونی، وایکرد بیت بو لای قه دی دارخورمایه که، گوئی خو زگه پیش نه وه مردبووام، وه من له یادکراوکی له یادکراوو بووام.

۲۴- فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

جا له ژیریه وه بانگی کرد که دلته نگ نه بیت، به راستی خودا که ت له ژیرتدا جوگه له یه کی دروست کردووه.

۲۵- وَهَزِي إِلَيْكَ بِجُدْعِ النَّخْلَةِ تَسَاقِطِ عَلَيْنِكَ رُطْبًا جَنِيًّا

وه قه دی دارخورماکه بههژینه بو لای خوٚت، وه خورمای تهر بهسه رتدا ده که ویت.

۲۶- فَكَلِي وَاشْرِبِي وَقْرِي عَيْنًا فَمَا تَرِينَ مِنَ الْبَشْرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلَمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

(ئه ی مریه م)، بخو و بخوره وه و (به بینینی کوره کهت) چاوت رو شن بکه وه، وه ئه گهر مروفتیکت بینی ئه وای پی بلی من بو ره حمان نه زرم کردو وه که ئیمرؤ قسه له گهل هیج که سیک ناکه م.

۲۷- فَأَنْتَ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا

جا هینای بو لای که سوکاری هه لیگرتبوو، گوتیان ئه ی مریه م سویند بیت به شتیکی زور خراب هاتوویت.

۲۸- يَا أُخْتِ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعْیًّا

ئه ی خوشکی هارون، نه باوکت پیاویکی خراب بووه، وه نه دایکت قه حبه بووه.

۲۹- فَأَنْشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَكَلُّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

جا نیشانه ی کرد بو کو رپه له که گوتیان چون قسه له گهل که سیک بکه ین که کو رپه له یه کی سهر بيشکه یه.

۳۰- قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

گوتی له راستیدا من بهنده ی الله م، په رتووکی پیمدا وه، وه منی کردو وه به پیغه مبه ر.

۳۱- وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

وه له ههر کو بیه ک بم، منی پیروز کردو وه، وه رایسپاردووم به نوێژ و زه کات تا ئه وکاته ی که زیندووم.

۳۲- وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وه له گه ل داىكم باش بم، وه منى نه كرووه به توندووتيزيكي سه ركيش.

۳۳- وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

وه سلوم لىبيت نهو روژهى له دايك بووم، وه نهو روژهى ده مرم، وه نهو روژهى زيندوو ده بمه وه.

۳۴- ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

نه وه عيساى كورى ماريه مه، قسهى راست كه له سه ريدها مشتومرتانه.

۳۵- مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

وه الله هيچ كورىكي به خووه نه گرتووه، شكومه نده، نه گهر بريارى له سه ر بابه تيكد، ته نها پي ده لىت ببه، وه ده بيت.

۳۶- وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وه الله خوداى من و خوداى ئيوهيه، بيپه رستن، نه وه ريگاي راسته.

۳۷- فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

جا كومه له كان له نيوان خويان ناكوك بوون، واوهيلا له وانهى كافر بوو له نمايشى روژيكي مه زن.

۳۸- أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونََنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

گويم لىيان ده بيت و ده بينم نهو روژهى ده يانهينن، به لام سته مكاران لهو روژه دا له گومرايه كى رووندان.

۳۹- وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وه هو شياريان بده رى روژى په شيماني كه برياره كه جي به جى كرا له كاتيكد، بيئاگان و باوه ر ناهينن.

۴۰- إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجَعُونَ

له راستيدا ئيمه ميراتگري زهوى و نه وهى له سه ريده تي ده بين، وه بو لاي ئيمه ده گه رينه وه.

٤١- وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

وه له پهرتووکه که نامازہ به ابراهیم بکه که که سیکی راستگوی پیغمبر بوو.

٤٢- إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

که به باوکی گوت ئه ی باوکه بوچی ئه وه ده پهرستیت که نابیستیت، وه نابینیت، وه نه هیچ سوودیکی بوت ده بیت؟

٤٣- يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

ئهی باوکه من له زانیاری بوم هاتوو که بو تو نه هاتوو، جا شوینمکه وه، هیدایه تت ده کهم بو ریگایه کی راست.

٤٤- يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

ئهی باوکه شهیتان مه پهرسته، شهیتان بو ره حمان سه رکیش بووه.

٤٥- يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

ئهی باوکه له راستیدا من ده ترسم که شه شکه نجه ی ره حمانت بهرکه ویت، وه بیت به شوینکه وته ی شهیتان.

٤٦- قَالَ أَرَأَيْبُ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

گوتی تو ده سته ردار ده بیت له خوداوهنده کانم ئهی ابراهیم، ئه گهر کو تایی پی نه هینیت، ئه وا سویند بیت به ردبارانت بکه م، ده ده سته جی برؤ و ونه.

٤٧- قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

گوتی سلاوت لیبت، داوای لیبووردهیت بو ده کهم له خوداکه م، ئه گهر لیم قبول بکات.

٤٨- وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

وه لیتان داده بریم، وه له وهی بانگیشه ی بو ده کهن جگه له الله، وه نیزا بو خوداکه م ده کهم، هیوادارم که به نیزاکه م سه پیچی خوداکه م نه کهم.

٤٩- فَلَمَّا اعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا

نَبِيًّا

جا کاتیک لییان دوورکه و ته وه، وه له وهی دهیانپه رست جگه له الله، ئیسحاق و یعقوبمان پیی دا وه ههردووکیان پیغه مبهه ر بوون.

۵۰- وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

وه له رهحه ته خۆمان پییانمان به خشی، وه زمانیکی راستگۆی به زمان پییان به خشی.

۵۱- وَادْخُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

وه له په رتووکه که ئاماژه به موسا بکه که له راستیدا دلسۆز بوو، وه پیغه مبهه ریکی هه والدهر بوو.

۵۲- وَنَادَيْنَاهُ مِن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

وه له لای راستی چیاکه بانگمان کرد و له خۆمان نزیکمان کرده وه.

۵۳- وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

وه که رهحه تیک له ئیمه وه بو موسا براهی که هارونه کردمان به پیغه مبهه ر. وه له رهحه ته خۆمان، براهی هارونمان وه که پیغه مبهه ر پیی به خشی.

۵۴- وَادْخُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

وه له په رتووکه که ئاماژه به ئیسماعیل بکه که له راستیدا پابه ندی به لێن بوو، وه پیغه مبهه ریکی هه والدهر بوو.

۵۵- وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

وه فهرمانی به خانه واده که ی ده کرد که نوێژ بکه ن و زه کات بدهن، وه لای خوداکه ی جیگای ره زامه ندی بوو.

۵۶- وَادْخُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا

وه له په رتووکه که ئاماژه به ئیدریس بکه که له راستیدا هه والدهه ریکی راستگۆ بوو.

۵۷- وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

وه بهر زمان کرده‌وه بو شوینیکی بهرز.

۵۸- أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا

ئهوانه‌ن که الله چاکه‌ی پیمان به‌خشیووه به پیغه‌مبه‌رایه‌تی له وه‌چه‌کانی ئاده‌م، وه ئه‌وانه‌ی که له گه‌ل نوح هه‌لمان گرتن، وه له نه‌وه‌کانی ابراهیم و ئیسرائیل، وه ئه‌وانه‌ی هیدایه‌تمان کردن .

۵۹- فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

وه له دوایان خه‌لکانیک شوینیان گرتنه‌وه که نوژیان ون کرد و به‌دوای هه‌وه‌سه‌کانیان که‌وتن، ئه‌وانه‌ ده‌خرینه‌ دۆزه‌خه‌وه.

۶۰- إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

ته‌نها ئه‌وانه‌یان نه‌بیت که تۆبه‌یان کرد و باوه‌ریان هینا و کاری چاکیان کرد، جا ئه‌وانه‌ ده‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه، وه به‌هیچ شتیک سته‌میان لی‌ناکریت.

۶۱- جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

باخه‌کانی عه‌دن که الرحمن به‌غیب به‌لینی داوه، وه به‌لینیکه و هه‌ر دیتته دی.

۶۲- لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

تیایدا گوئیان له چه‌نه‌بازی نابیت ته‌نها سلاو نه‌بیت، وه تیایدا به‌یانیان و ئیواران خواردنیان هه‌یه.

۶۳- تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

ئه‌مه‌ ئه‌و به‌هه‌شته‌یه که به‌میرات ده‌یده‌ین به‌و به‌ندانه‌مان که خوداناس بوون.

۶۴- وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

وه دانابه‌زین ته‌ن‌ها به فه‌رمانی خوداکه‌ت نه‌بیت، بو‌ئوه‌ئوه‌ی له‌ پێشمانه‌ و ئه‌وه‌ی له‌ دوامانه‌ و له‌ نیوان‌ ئه‌و دوانه‌یه‌، وه‌ خوداکه‌ت هه‌رگیز له‌ بیرى نه‌ کردوو‌ه.

٦٥- رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

خودای ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ نیوانیانه‌، بپه‌رستن، وه‌ خۆراگر به‌ له‌ په‌رستنی، ئایا به‌شتیک ده‌زانیت که‌ هاوشیوه‌ی ئه‌و بیت؟

٦٦- وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَئِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

وه‌ مرو‌ف ده‌لێت ئایا ئه‌ گه‌ر مرده‌م، به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ به‌ زیندوو‌ی (له‌ گۆر) دێمه‌ ده‌ره‌وه‌.

٦٧- أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

ئه‌ی مرو‌ف له‌ یادی نییه‌ که‌ ئێمه‌ پێشو‌و دروستمان کردوو‌ه له‌ کاتیکدا هه‌یچ شتیک نه‌ بووه‌.

٦٨- فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

ده‌سا سوێند به‌ خوداکه‌ت به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ ئه‌وان و شه‌یتانه‌کان کو‌ده‌که‌ینه‌وه‌ ئینجا له‌ ده‌ورووبه‌ری دۆزه‌خ له‌ سه‌ر ئه‌ژنۆکانیان کو‌یان ده‌که‌ینه‌وه‌.

٦٩- ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

ئینجا سوێند بیت له‌ هه‌ر کو‌مه‌لێکیان، کامه‌ که‌سیان دژووارترینیان بووبیت به‌رامبه‌ر به‌ ره‌حمان ده‌رده‌هێنین.

٧٠- ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

ئینجا به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ ئێمه‌ باشت‌ر ده‌زانین که‌ کامه‌یان زیات‌ر شایسته‌یه‌ تیا‌یدا بسووتیت.

٧١- وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

وه‌ له‌ ئیوه‌ هه‌مووتان ده‌بیت بچنه‌ دۆزه‌وه‌ چونکه‌ بریارێکی هه‌تمی خوداکه‌ته‌.

۷۲- ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

ئینجا ئهوانه‌ی که خوداناس بوون رزگار ده‌که‌ین، وه سته‌مکاران تیایدا له سه‌ر ئه‌ژنو جیده‌هیلین.

۷۳- وَإِذَا تَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

وه کاتیک ئایه‌ته به‌لگه‌داره‌کانی ئیمه‌یان بو ده‌خویندریته‌وه، ئه‌وانه‌ی کافر بوون به‌وانه‌یان گوت که ئیماندار بوون: کامه له دوو کۆمه‌له‌که پله‌ی چاکتر و لایه‌نگری باشته‌ه؟

۷۴- وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَانًا وَرِئِيًّا

وه چه‌ند نه‌وه‌مان له پیشیان له ناو‌برد، ئایا ئه‌وانه سامان و راو‌بو‌چوونیان باشته‌ه؟

۷۵- قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

بلی هه‌ر که‌سیک له گومراییدا بیت ئه‌وا ره‌حمان درێژکردنه‌وه‌یه‌ک بو‌ی درێژ ده‌کاته‌وه تاوه‌کو ئه‌وه ده‌بینن که به‌ئینیان پیدراوه، یان سزا و ئه‌شکه‌نجه، وه یان روژی قیامه‌ت، ئینجا ده‌زانن کێ خراپترین شوین و لاوازترین سه‌ربازی ده‌بیت

۷۶- وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

وه الله رینمایی ئه‌وانه زیاد ده‌کات که رینمایی دراون، وه ئه‌وانه‌ی کاری چاکن و ده‌مپینه‌وه، پاداشتی باشته‌ه و سه‌ره‌نجامی چاکتره لای خوداکه‌ت.

۷۷- أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

ئه‌وه‌ت نه‌بینیوه که کوفری به‌نیشانه‌کانمان کرد، وه گوتی سویند بیت منداڵ و سامان به‌ده‌ست به‌ینم؟

۷۸- أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

ئایا سه‌یری نادیاره‌کانی کردووه یان به‌ئینیکی له لایه‌ن ره‌حمانه‌وه وه‌رگرتووه؟

۷۹- كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

نه خیر، نه وهی دهیلیت دهنووسین، وه نه شکه نجه کهی بو دریز ده کهینه وه

۸۰- وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

وه نه وهی دهیلیت (مندال و سامانه کهی) به میرات بو ئیمه ده بیت، وه خوی به تهنها بو لامان دیت.

۸۱- وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

وه جگه له الله خوداوه ندیان به خویانه وه گرتووه بو نه وهی بویان ببیت به شانازی.

۸۲- كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

نه خیر (نه و خوداوه ندانه) حاشا له په رستنه کانیان ده کهن و دهن به دژیان.

۸۳- أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

ئهی نه تبینیوه که له راستیدا ئیمه شهیتانه کانمان بو کافره کان ناردووه که هانیا بدهن؟

۸۴- فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

جا په له یان به سه ردا مه که، له راستیدا ئیمه به ژماردن بویان ده ژمیرین.

۸۵- يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

روژی خوداناسان کوده کهینه وه، به دهسته بو لای ره حمان ده برین.

۸۶- وَنَسُوقَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا

وه تاوانباران بو دوزه خ به تینوی راپیچ ده کهین.

۸۷- لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

هیچ دهسه لاتیکیان نییه بو تکاردن مه گهر نه وانه نه بن که له لای ره حمان به ئینیان وه رگرتووه.

۸۸- وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

وه ده لپن ره حمان رپوله ی به خووه گرتووه.

۸۹- لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

به راستی بوختانیکی ناپه سندی گهوره تان کردووه.

۹۰- تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشِقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

خه ریکه ئاسمانه کان درز ببهن و زهوی شهق ببیت و چیاکان دابته پین.

۹۱- أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

که ده لپن ره حمان رپوله ی هه یه.

۹۲- وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

وه نا کریت ره حمان رپوله به خووه بگریت.

۹۳- إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا

هه رچی هک له ئاسمانه کان و زهویدان ته نها وهک بهنده دین بو لای ره حمان

۹۴- لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

وه به دنلیاییه وه سه رژی می کردوون و به ژماردن ژماردوونی.

۹۵- وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

وه هه ره موویان له رپوژی قیامهت تا کوته نها دین بو لای.

۹۶- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا

ئهوانه ی که باوه ریان هیناوه و کاری چاکیان کردووه ئهوا ره حمان سۆز ده خاته

نیوانیانه وه.

۹۷- فَإِنَّمَا يَسْرُنَاهٗ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

جا له راستیدا ئه و قورئانه مان به زمانی تو ئاسان کرد بو ئه وه ی له رپگیاه وه مزده

به خوداناسان بدهیت و خه لکانیکی سه رسه ختی پی بترسی نیت.

۹۸- وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا

وه چهندهها نه وه مان پيش ئه وان قري كرد، ئايا ههست به كه سيكيان ده كه يت،
وه يان گویت له نووزهيه كيان ده بيت؟

شروقه و تبيني

ئايه تي 1

كهيعص

ابن الجوزي له زاد المسير سه بارهت به ماناي {كهيعص} ده ئيت، چهند وته وتيكت
ههيه:

يه كه م: ابن عباس و علي كوري ابي طالب گوتوو يانه: كهيعص، ناويكه له ناوه كاني
الله و الله سويندي پي خواردوو.

ابن حجر له فتح الباري والطبري له جامع البيان و ابن الجوزي له زاد المسير و
ابن عطية له المحرر الوجيز ده ئين، ده گيرنه وه كه علي كوري ابي طالب نيزاي
ده كرد و ده يگوت:

يا كَهَيْعَصَ اَعْفِرْ لِي

ئه ي كهيعص له گونا هه كانم ببوره.

دووهم: الحسن و مجاهد گوتوو يانه "كهيعص" ناوي ئه م سووره ته يه.

سيههم: قتادة گوتوو يه تي، كهيعص، ناويكه له ناوه كاني قورئان.

وه هه نديك گوتوو يانه، هه ر پيتيكت له پيته كاني "كهيعص" پيتي يه كه مي ناويكه له
ناوه كاني الله:

(كاف)، كريم و (هاء)، هاد و (ياء)، يمين و (عين)، عالم، يان عزيز، يان عادل و
(ص)، صادق.

له السيرة النبوية لابن اسحاق و البداية و النهاية لابن كثير، چيروكيكي دروستكراو
هاتوو، كه كاتيكت موسلمانان كوچ ده كه ن بو لاي النجاشي پادشاي حه به شه كه
مه سيحي بوو، النجاشي به جعفر بن ابي طالب ده ئيت:

ئایا شتیکت لایه ئه وهی محمد له لایه ن الله وه هیناویه تی؟

جعفر ده لیت: به لی

النجاشی ده لیت: بۆم بخوینه وه؟

جعفر، ئایه تی ۱-۲۲ ئه م سووره ته ی بۆ خوینده وه.

ده لیت، یه کسه ر النجاشی دهستی به گریان کرد، تاوه کو ریشی به فرمیسک ته ر بوو، وه قه شه کان له گه لیدا گریان، چونکه سه رسامی ئه م سووره ته بوو.

بۆچی ئه م چیرۆکه دارێژراوه و درۆیه؟ چونکه:

یه که م: ئه م سووره ته سوکایه تی به مریم کردوو.

دووهم: شتی زۆر ناراستی تیدایه سه باره ت به المسیح و مریم.

سێهه م: النجاشی عه ره بی نه زانیوو تاوه کو له سووره ته که تیبگات.

چاره م: هیشتا سووره تی النجم دانه به زیوو کاتیک موسلمانان کوچیان کرد بۆ حه به شه. سووره تی النجم ژماره بیست و سێیه له ریزبه ندی دابه زین، وه سووره تی مریم ژماره چل و پینجه له ریزبه ندی دابه زین. واته ۲۲ سووره ت دواتر دابه زیوو. واته کاتیک موسلمانان کوچیان کردوو بۆ حه به شه سووره تی مریم دانه به زیوو.

ئایه تی ۲-۴

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكِرًا

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت:

ئه ی محمد، ئاماژه به ره حمه تی خوداکه ت بکه بۆ به نده که ی زه که ریا

که هانای بۆ خوداکه ی کرد به دهنگیکی نزم و نهینیه وه.

گو تی: خوداکه م، به راستی من ئیسکم نه رم بووه و قژم سه رتاپای ماشو برنجی بووه، خوداکه م هه رگیز به نزا کردن بۆت سه رکیش نه بووم.

دوو هه لهی دیار و پروونی ئایه تی ۱

یه که م: {ذِكْرُ}، واته "ئاماژه کردن" هه له یه و ده بیته {اذْكَرُ} واته "ئاماژه بکه.
{اذْكَرُ}، واته ئه ی محمد ئاماژه بکه.

ههروه ک له ئایه تی ۱۶ هاتوو ه:

وَ اذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ

واته: ئه ی محمد، له په رتوو کدا **ئاماژه** به مریه م **بکه**.

وه ئه م مانایه له گه ل مانای چهند ئایه تی دواتر دیتته وه، چونکه زه که ریا نیزا بو
خوداکه ی ده کات که کورپکی پی به خشیت.

زه که ریا ناویکی لیکدراوی عیبریه به مانای (ئاماژه ی به رحمه تی خوداکه ی کرد)

ئه گه ر له ئایه ته که وردبینه وه، له روانه ی مانای وشه ی زه که ریا، ده بینین ده لیت،
به نده که ی یادی په رحمه تی خوداکه تی کرده وه،

واته ئه م برگه یه، (**ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ**) به مانای (زَكْرِيَّا) دیت.

دوو ه م: {رَحْمَتِ} هه له یه و ده بیته بنووسریت {رَحْمَةِ}، وه هه ندیک له قورئانه کانی
به رده ست چاکیان کردۆته وه، واته ده ستکاری قورئانیان کردوو ه.

له صحیح مسلم ریوایه تیک هاتوو ه محمد گوتوو یه تی:

كَانَ زَكْرِيَّا نَجَّارًا

زه که ریا دارتاش بوو.

به گویره ی په رتووکی پیروژ، زه که ریا دارتاش نه بووه، به لکو یه کیک بووه له گه وره
پیاوه ئاینیه کان "ره بانی" که خزمه تکاری په رستگا بووه.

وه په رتووکی پیروژ- په یمانی نوی، پیمان ده لیت، که ژنه که ی زه که ریا ناوی
ئه لیسابات بووه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

زه که ریا پیغه مبه ریکی مه زنی بنی ئیسرائیل بوو.

به لّام زه كه ریا بۆ يه ك چاوتروكانيش پيغه مبه ر نه بووه.

گرنگ به گویره ی شروقه كه رانی ئيسلام ئه م ۳ ئايه ته ده لّين:

ئه ی محمد، ئاماژه بکه به ره حمه تی خوداکه ت به زه كه ریا ی به نده كه ی، كه بانگی خوداکه ی کرد به دهنگیگی نزم و به نهینیه وه گو تی: خوداکه م من ئيسکم نه رم بووه و سه رم ماش و برنجی بووه، وه من له نيزاکه م سه رکيشيم تۆم نه کردوووه.

ئايه تی ۵-۶

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

زه كه ریا له نيزاکه ی به رده وام ده بی ت و ده لّیت:

وه من ترساوم له شوین كه وتوانم له دوا ی خو م، وه ژنه كه م نه زوك بووه، سا تۆ له لایه ن خو ته وه مندالّیکم پّی ببه خشه.

میراتگرم بی ت و میراتگری خانه واده ی یعقوب بی ت، خوداکه م تۆش پازی بکه.

ئايه تی ۷

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

دوا ی ئه وه ی زه كه ریا له نيزاکه ی ته واو ده بی ت، الله اكبر وه لّامی نيزاکه ی ده داته وه و ده لّیت:

ئه ی زه كه ریا، ئيمه مژده ی مندالّیک به تۆ ده ده ين كه ناوی به حیا ده بی ت، له پيشوودا، هيچ كه سيكمان به هاوناوی ئه وه نه کردوووه.

امام الماوردی له النکت و العيون و ابن الجوزی له زاد المسیر سه باره ت به {لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا} ده لّين، ۳ وته وت هه يه:

به كه م: ابن عباس گوتوو يه تی: واته هيچ ژنيکی نه زوك مندالّیکی وه ك يوحنا ی نه بووه. واته: هاوشيوه و هاوشانی يوحنا مان نه هيناو ته ئاراوه.

دووهم: مجاهد گوتوو يه تی: پيش يوحنا مندالمان نه دابوو به زه كه ریا.

سپههه: قتاده گوتوووه تی: هیچ که سیک پیشوو ناوی یوحنا نه بووه.

ئایه تی ۸

قَالَ رَبِّ أُنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتْ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

زه که ریا له وه لای ته و مزدهیهی الله که کوری پی ده دات ده لیت:

زه که ریا گوتی: چۆن ده کریت کورم ببیت، وه ژنه کهم نه زۆک بووه، وه خۆم که یشتوو مه ته ئه و په ر ته مه نی پیری.

گالته جاری ته م ده قه له وه دایه، که یه ک ئایه ت پیشوو تر، زه که ریا نیزا بو خودا که ی ده کات که مندالیکی پی ببه خشیت، وه زه که ریا خوی ده لیت:

وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا (ئیسکم نه رم بووه و سه رم سپی بووه).

وَكَانَتْ امْرَأَتِي عَاقِرًا، (وه ژنه کهم نه زۆک بووه).

فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا، (مندالیکم له لای خۆته وه پی ببه خشه).

که چی کاتیک الله اکبر پیی ده لیت: "ئه ی زه که ریا مزده ت پی ده دهین که مندالیکت پی ببه خشین". زه که ریا ده لیت: ئه وه چۆن ده بیت؟!!!!

وه هه مان گالته جاری له ئایه تی ۳۸-۴۰ سووره تی ال عمران دووباره بوته وه که ده لیت:

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى

قَالَ رَبِّ أُنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ

واته:

له وی (له میحراب)، زه که ریا بانگی خودا که ی کرد، گوتی: خودا که م مندالیکی باشم له لایه ن خۆته وه پی ببه خشه، هه ر خۆت گوئیستی نیزایت.

جا یه کسه ر فریشته بانگی زه که ریا ی کرد کاتیک له میحراب وه ستابوو و نوژی ده کرد و پیی گوت: الله مزده ی کوریکت پی ده دات به ناوی یه حیا.

زه كه ریا گوتی: خودا کهم چۆن ده کریت مندالم ببیت له کاتیکدا من ته مه نم گه وره بووه، وه ژنه کهم نه زۆکه.

ئه گهر به راوردی نیزاکه ی زه که ریا بکهین له نیوان سوورهتی مریم و سوورهتی ال عمران ده بینین جیاوازن. وه ناکریت له هه ماندا کاتدا زه که ریا به دوو شیوهی جیاواز نیزاکه ی کردبیت.

که واته: ئایا زه که ریا به و شیوهیه نیزای کردوو که له سوورهتی مریم یان له سوورهتی ال عمران هاتوو؟

پرسیاریکی تر:

ئایا الله وهلامی به نیزاکه ی زه که ریا دایه وه و گوتی:

يَا زَكْرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ

ئه ی زه که ریا ئیمه مژدهی مندالیکت پی ده دهین به ناوی یه حیا.

یان فریشته وه لامیان به نیزاکه ی زه که ریا دایه وه وهک له ئایهتی ۳۹ سوورهتی ال عمران هاتوو:

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ

جا یه کسه فریشته بانگی زه که ریا ی کرد و گوتی: الله مژدهی مندالیکت پی ده دات به ناوی یه حیا.

ئایهتی ۹

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئْ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

ده ئیت:

گوتی بهم جوهریه، خوداکهت گوتی ئەم کاره بو من کاریکی ئاسانه، وه تۆم له پیشوو دروستکردوو، وه تۆ شتیک نه بوویت.

{وَلَمْ تَكُ شَيْئًا- تۆ شتیک نه بوویت}، وهک الطبری له جامع البیان و القرطبی له الجامع لاحکام القران ده ئین، واته وهک چۆن تۆ بوونت نه بوو کاتیک الله تۆی دروستکرد ئەوا به هه مان شیوه الله یه حیا دروستده کات.

ثایه تی ۱۰

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

زه که ریا داوا له خودا که ی ده کات و ده لیت:

خودا که م نیشانه یه کم بو دابن، الله گوتی: نیشانه که ت نه وه یه که بو سی شهوی له دوا یه که قسه له گه ل خه لک نه که یت.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و الطبری له جامع البیان ده لین، ابن عباس سه باره ت به { ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا } گوتوویه تی: واته ۳ شهو له سه ر یه ک.

ثایه تی ۱۱

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

ده لیت:

ئینجا زه که ریا له میحراب بو لای قهومه که ی ده رچوو و به هیما ئاماژه ی بو کردن که به یانیان و ئیواران ستایشی الله بکه ن.

الطبری له جامع البیان، سه باره ت به (فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ) ده لیت: هیمای بو یان کرد، وه هیما کردن ده کریت له ریگای ده ست یان نووسین یان به ریگایه کی تر بیت.

امام الماوردی له النکت و العیون سه باره ت به { فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ } ده لیت، سی و تهوت هه یه:

یه که م: رایسپاردن.

دووه م: به ده ست هیمای بو کردن.

سیهه م: له سه ر زهوی بو یانی نووسی.

نه وه ی گالته جاریه له م ده قه دا نه وه یه که نووسه ری قورئان له پیناو وه زن و قافیه، ستایشکردنی خودای تایبه ت کردوو به به یانیان و ئیواران.

أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

به یانیان و ئیواران ستایشی الله بکه ن.

واته پيوست ناکات کاته کانی تر ستایشی الله بکریت.

ئایه تی ۱۲-۱۵

يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا، وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا

وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

ئینجا یه حیا له دایک ده بیئت و الله اکبر به یه حیا ده ئیت:

ئه ی یه حیا په رتووکه که توندبگره، وه له مندالیدا ژیرمه ندی و سۆز و پاکیمان له لای خو مانه وه پئی به خشی، وه خو پاریز و خوداناس بوو.

ئاکار چاک بوو له گه ل دایک و باوکیدا، وه هه رگیز سه ربزیو و سه ریچکه ر نه بوو

سلاوی لی بیئت رۆژی که له دایک بووه، وه رۆژی که ده مریت، وه رۆژی که زیندووده کریتته وه.

{يَوْمَ يَمُوتُ} هه له یه چونکه یه حیا له سه رده می المسیح ده کوژریت، واته ۶۰۰ سال بهر له دابه زینی ئەم دهقه مردوووه. له بهر ئەوه ده بیئت بیگووتایه:

يَوْمَ مَاتَ، واته رۆژی که مرد.

ئایه تی ۱۲ ده ئیت:

يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ

ئه ی یه حیا، په رتووکه که به توندی بگره، واته پابه ندی به.

الطبری له جامع البیان، له مانا و شروفه ی ئەم برگه یه ده ئیت:

زه که ریا یه حیا ی بوو، وه کاتیک یه حیا بوو، الله پئی گوت: ئه ی یه حیا ئەو په رتووکه به هیز بگره، واته ئەو په رتووکه ی الله بو موسای دابه زاند که ته وراته.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت:

یه حیا مندال بوو ته مه ن بچووک بوو، وه الله فی ره په رتووکی کرد که ته وراته.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده ئیت:

والكتاب التوراة بلا خلاف

واته: {الكتاب} تهوراته، وه نهوه هيچ ناكوكيه كي له سهر نيه.

واته تهورات له سهردهمي يه حيا هيچ كيشه يه كي نه بووه، له بهر نهوه الله ده لئيت،
ئه يه حيا تهورات به توندي بگره و پابه ندي به.

وه هه مان تهورات له سهردهمي محمد بووني هه بووه، كه واته ئيدعاي موسلمانان
كه تهورات ده ستكاري كراوه، به ئيعترافي قورئان درويه كي زلي زاناياني ئيسلامه.

ئه وه ي سهره له برگه ي دووه مي ئايه تي ١٢، الله ي عه رب و ئيسلام ده لئيت:

آتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

وه ژيرمه نديمان پي به خشي كاتيك مندال بوو.

{صَبِيًّا}، له زماني عه ربه ي، واته مندال ئيكي هيشتا شيري دا يكي ده خوات.

به لام له فيقه ي ئيسلامي به ماناي مندال ئيكي ديت هيشتا هه راش نه بووه و پي
نه ناوه ته ته مه ني هه رزه كاري.

كه چي الله ي عه رب و ئيسلام ده لئيت: كاتيك يه حيا مندال بوو ژيرمه نديمان پي
دا.

الطبري له جامع البيان، له مانا و شروقه ي ئه م برگه يه ده لئيت:

واته كاتيك مندال بوو، پيش نه وه ي هه راش بيت، وامان كرد كه له په رتووكي الله
تئبگات.

ابن كثير له تفسير القران العظيم و القرطبي له الجامع الاحكام القران ده لئين معمر
گوتوويه تي:

مندال به يه حيايان گوت، با بچين ياري بكه ين. يه حيا گوتي من بو ياري دروست
نه كراوم، له بهر نه وه الله گوتوويه تي {وَأَتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا}.

الطبري له جامع البيان سه باره ت به {وَزَكَاةً} ده لئيت:

واته: له هه موو گونا هيك پاك بوو واته بي گونا بوو.

ابن كثير له تفسير القران العظيم، سه باره ت به {وَزَكَاةً} ده لئيت:

{زكاة}، واته پاکی له پیسی و گونا و خراپه.

فهرمووده‌یه کی صحیح له مسند احمد و السلسلة الصحيحة للالبانی و مجمع الزوائد للهيثمی، هاتووو که محمد گوتووویه تی:

ما من أحدٍ من ولدِ آدمَ إلا قد أخطأ أو همَّ بخطيئةٍ ليس يحيى بن زكريا وما ينبغي لأحدٍ أن يقولَ : أنا خيرٌ من يونسَ بنِ متى عليه السلامُ

هیچ که سیک له نه وه کانی ئاده م نییه که هه له ی نه کرد بییت، وه یان نه یوست بییت هه له یه ک بکات ته نها یه حیا کوری زه که ریا نه بییت، وه نابیت هیچ که سیک بلیت: من باشترم له یونس کوری مه تا.

الطبری له جامع البيان و ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، ئامازه به فهرمووده‌یه کی محمد ده که ن که گوتووویه تی:

مَا مِنْ أَحَدٍ يَلْقَى اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِلَّا ذَا ذَنْبٍ، إِلَّا يَحْيَىٰ بْنَ زَكَرِيَّا

هیچ که سیک نییه کاتیک له روژی قیامهت به الله ده گات، که گوناھی نه بییت ته نها یه حیا کوری زه که ریا.

له م فهرمووده‌یه دا، محمد پشتراستی ده کاته وه که خویشی گوناھی هه یه. وه محمد گوتووویه تی، نابیت هیچ که سیک بلیت که من باشترم له یونس کوری مه تا.

که واته چۆن ده کریت محمد شه رافه تمه ندترینی خه لقه کانی الله و پیغه مبه ره کانی بییت؟

ابن عدي و الدارقطني و البيهقي و ابن عساكر، ئامازه یان به ریوایه تیکی محمد کردووو که گوتووویه تی:

خَلَقَ اللَّهُ فِرْعَوْنَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ كَافِرًا، وَخَلَقَ يَحْيَىٰ بْنَ زَكَرِيَّا فِي بَطْنِ أُمِّهِ مُؤْمِنًا

الله فیرعه ونی به کافری له سکی دایکی دروستکرد، وه یه حیا کوری زه که ریای به ئیمانداری له سکی دایکی دروستکرد.

وه محمد صلعم، پاك و بیگه ردی و بیگوناھی یه حیا کوری زه که ریای په یوه ست کردیه به چووکی. ابن ابی حاتم و ابن جریر الطبری و ابن عساكر و الحاکم و ابن ابی

شيبه و امام احمد، ئاماژه‌يان به رپوايه‌تيكي محمد كردووه كه گوتووويه تي يه حيا
كوړي زه كه ريا:

كَانَ ذَكَرُهُ مِثْلَ هَذِهِ الْقَدَاةِ

چووکی يه حيا وهك ئه و چيلكه داره بچووك بووه.

وه له رپوايه‌تيكدا محمد گوتووويه تي: وَإِنَّمَا كَانَ ذَكَرُهُ مِثْلَ هُدْبَةِ الثُّوبِ وَأَشَارَ بِأُنْمَلَةٍ

چووکی يه حيا وهك ئه و ليچكه كراسه وابوو، وه هيماي كرد به سه‌ري په نجه‌ي.

واته ههم بچووك بوو، وه ههم خاو بوو و رهق نه‌ده‌بوو.

الطبري له جامع البيان، سه‌بارت به ثايه تي ١٥ {وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا} ده‌ليت، واته:

رؤږي له دايك ده‌بيت پاريزراوه له شهيتان و ئه و خراپه‌كاريانه‌ي كه شهيتان
دهيكات له گهل نه‌وه‌كاني ئادهم، وه پاريزراو ده‌بيت له نازاري گور، وه پاريزراو
ده‌بيت له رؤږي قيامه‌ت.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده‌ليت:

له‌م ٣ حاله‌ته‌دا پاريزراو ده‌بيت واته له كاتي له دايكبوون و له كاتي مردن و له كاتي
زيندوووبونه‌وه.

ثايه تي ١٦-٤٠

باس له چيروكي مريم ده‌كات. وه چيروكي مريمي قورئان به ته‌واوي جياوازه له
چيروكي مريم له په‌رتووكي پيروز.

قورئان چيروكي مريمي له شيعريكي امية بن ابي الصلت وه‌رگرتوووه كه المقدسي له
البدء و التاريخ ئاماژه‌ي به شيعره‌كه كردووه:

وفي دينكم من رب مريم آيةً منبئةً بالعبد عيسى ابن مريم

أنابت لوجه الله ثم تبتللت فسبح عنها لومة المتلوم

فلا هي همّت بالنكاح ولا دنت إلى بشر منها بفرج ولا فم

ولطّٰتْ حجاب البيت من دون أهلها تغيب عنهم في صحاري رمرم
 يحار بها الساري إذا جن ليله
 وليس وإن كان النهار بمعلم
 تدلى عليها بعد ما نام أهلها
رسول فلم يحصر ولم يترمم
فقال ألا لا تجزي وتكذي
ملائكة من رب عادٍ وجرهم
رسول من الرحمن يأتيك بانبم
أنبيي وأعطي ما سئلت فيني
فقال له أني يكون ولم أكن
بغياً ولا حبلى ولا ذات قيم
أخرج بالرحمن إن كنت مسلماً
كلامي فاقعد ما بدا لك أو قم
فسبح ثم اغترها فالتقت به
غلاماً سوي الخلق ليس بتوأم
بنفخته في الصدر من جيب درعها
وما يصرم الرحمن ملأمر يصرم
فلما أتمته وجاءت لوضعه
فأوى لهم من لومهم والتندم
وقال لها من حولها جئت منكرة
فحق بأن تلحي عليه وترجمي
فأدركها من ربها ثم رحمة
بصدق حديث من نبي مكرم
فقال لها إني من الله آية
وَأرسلت لم أرسل غوياً ولم أكن
شقياً ولم أبعث بفحش ومأثم

تايه تي ۱۶-۱۷

وَادكر في الكتاب مريم إذ انتبذت من أهلها مكاناً شرقياً
فأخذت من دونهم حجاباً فأرسلنا إليها روحنا فتمثل لها بشرًا سوي
اللهى عه رب و ئيسلام به محمد ده لیت:

ئهى محمد له قورئان ئاماژه به مريم بکه که دوور له که سوکاری شوينیکی له
 روژهلالات بو خوی هه لبارد.

جا به پهردهیهك خوی لییان دابراند، ئیمهش روحي خوومان بوى نارد، وهك
 مروفيکی تهواو بوى به دیار کهوت.

چەند تېيىنىيەك سەبارەت {فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا}:
 اللّٰهى عەرەب و ئىسلام دەئىت: ئىمە وەك اللّٰه اكبر رّوحي خۆمان بۆ مريەم نارد، بۆ
 ئەوہى لەم رّوحي مندائىكى بىت.
 شروڤە كاران دەئىن، {رُوحَنَا}، واتە جبرائيل.
 ابن الجوزى لە زاد المسير دەئىت:
 {فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا}، جبرائيل بە وتەى كۆمەلئىك لە زانايان و شروڤە كەران.
 وە دەئىت، سەبارەت بە و كاتەى جبرائيل هات بۆ لاى مريەم ۳ وتەوت هەيە:
 يە كەم: مريەم خۆى دەشۆرى.
 دووہم: تەواو ببوو لە خوشۆرىن و جل لە بەر كەردن.
 سىيەم: دواى ئەوہى گەرابۆوہ مالەوہ.
 من دەئىم، ئە گەر {رُوحَنَا} جبرائيل بىت، كە واتە المسيح عيسا دەبىت كورى
 جبرائيل بىت.
 وە ئايەتى ۱۲ سوورەتى التحريم دەئىت:
 وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
 وە مريەمى كچى عيمران پارىزگارى لە نيوگەلى خۆى كرد، ئىمەش يە كسەر رّوحي
 خۆمان فوو كرده نيوگەليەوہ.
 واتە ئە گەر {رُوحَنَا} بە ماناى جبرائيل بىت، كە واتە {فَتَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا} دەبىت
 بە: جبرائيلمان فوو كرده نيوگەلى مريەمەوہ.
 لە بەر ئەوہ {رُوحَنَا}، واتە رّوحي اللّٰه. واتە المسيح لە رّوحي اللّٰه يە.
 موسلمانان دەئىن قورئان بە رادەيەك رّيزى لە مريەم ناوہ كە سوورەتئىكى تەواوى ناو
 ناوہ مريەم . بە لام ئە گەر هەر كەسيك بە تىگەيشتنەوہ قورئان بخوئىتەوہ و
 چاويك بە سەرچاوە ئىسلاميەكان بخشىئىتەوہ دەبينت كە قورئان ئەو پەرى
 سووكايەتى بە مريەم كەردوہ.

القرطبي له الجامع لاحكام القران، له شروقهى ئايهتي ٤٧ سوورهتي ال عمران، {قَالَتْ رَبِّ اَنْىْ يَكُونُ لىِ وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنىِ بَشْرٌ} قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَّا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ}، دهلييت:

ناكريت عيسا تهنها له فووپياكردنى جبرائيل بيت، چونكه نهوكات بهشيكي له فريشته-جبرائيل- دهبيت، وه بهشيكي له مروف-مريه-م- دهبيت، بهلام كاتيك الله ئادهمى دروستكرد و بهلييني له نهوهكانى وهرگرت نهوا ههنديك له توواوى خسته پشتى باوكانهوه، وه ههنديكي خسته مندالدانى دايكانهوه، كاتيك نهو دوو ئاوه- توواوه- بهيه كهوه كوودهبنهوه نهوا مندال دروستدهبيت. وه الله ههردوو ئاوه كهى مندال دروستبوونى له مريه دانابوو، ههنديك له مندالدانى و ههنديك له پشتيدا، نهوهبوو جبرائيل فوى پيا كرد بو نهوهى شههوهتى مريه بورووژينييت چونكه ژنان دووگيان نابن نه گهر شههوهتيان نهوروژييت، كاتيك بهم فوو پياكردنهوهى جبرائيل، مريه شههوهته كهى ورووژا، نهوا نهو ئاوهى پشتى هاته خوارهوه بو ناو مندالدانى و دووگيان بوو.

امام البيضاوى له انوار التنزيل دهلييت:

{فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا} واته پهرده {فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشْرًا سَوِيًّا} دهليين: مريه له پشت پهردهيهك دانيشتبوو خوى دهشورى له سوپى مانگانه. وه كاتيك خهريكي خو شورين بوو، جبرائيل له شيوهى گهنجيكى جوان و قوز و لووس هات، قسهى له گهل مريه كرد بو نهوهى ههوهسى سيكى بورووژينييت و توواو له پشتيهوه دابهزييت بو ناو مندالدانيهوه.

امام البغوى له معالم التنزيل، دهلييت:

كاتيك مريه له سووپى مانگانهى خوى دهشورى و پروت بوو، جبرائيل هات بو لاي له شيوهى گهنجيكى قوزى لووس و سيما جوانى قز لول.

ئايهتي ١٨

قَالَتْ اِنِّىْ اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

دهلييت مريه مپي گوت:

به راستى پهناگه دهگرم به رهحمان له تو نه گهر تو كه سيكى خواترس بيت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دهئیت:

واته کاتیک فریشته که له شیوهی مرؤف بوی به دیار کهوت، وه مریه له شوینیک به ته نها بوو، وه له نیوان خوی و که سوکاری په رده یه که هه بوو، له فریشته که ترسا و وایزانی که داوای گانی لی ده کات، نه وه بوو گوتی په ناگه ده کهم بو ره حمان-الله- نه گهر تو له الله بترسیت.

هه له یه کی پرونی نه م ده قه نه وه یه که مریه م گوتوویه تی په ناگه ده کهم بو الله نه گهر تو خوداترس بیت:

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

کهس هه یه په ناگه بکات به خودا له که سیکی **خودا ترس**؟ هه رگیز.

خه لکی باوه ردار په ناگه ده باته بهر خودا له که سانیکی خودانه ترس.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن، هه ولی داوه پینه ی نه م هه له یه ی قورئان بکات و دهئیت:

تَقِيٌّ اسْمٌ فَاجِرٍ مَعْرُوفٍ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ

{تقی}، ناوی پیاوئیکی خوئیری بوو له و سه رده مه.

الماوردی له النکت و العیون دهئیت، ابن عباس گوتوویه تی:

أنه كان اسماً لرجل فاجر من بني إسرائيل مشهور بالعهر يُسَمَّى تَقِيًّا فُخِيفَتْ أَنْ يَكُونَ الَّذِي جَاءَهَا هُوَ ذَلِكَ الرَّجُلُ الْمَسْمِيُّ تَقِيًّا

{تقی}، ناوی پیاوئیکی خوئیری بوو له بنی ئیسرائیل که به ناوبانگ بوو له خوئیریاتی، مریه م ترسا نه و پیاوه بیت هاتبیت بو لای، که ناوی تقی بوو.

کهواته به قسه ی القرطبی و الماوردی: جبرایل خوی له شیوهی پیاوئیکی خوئیری به رجهسته کردوو.

نه وه گوايه جه نابیان هاتوون نه وه هه له یه ی قورئان پینه و په رو بکه ن به لام کیشه که ی گهره تر کردوو.

له خوئیری نه یانگوتوو دهستی لی مه ده با خراپتر نه بیت.

بهلام ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت:

علی کوری ابي طالب و ابن مسعود و ابي رجاء، نهو برگه یه یان بهم شیوهیه
دهخویندهوه:

إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَقِيًّا

واته: په ناگه ده کهم به ره حمان نه گهر تو **خوداترس نه بیت**.

واته نهوه دهیسه لمینیت قورئان دهستکاری کراوه.

خوداترس و خودا نه ترس پیچه وانیه یه کن.

دهی رهنگ بیت مؤرانه پیتی (إِلَّا) ی خوارد بیت و له بهر نهوه له قورئانی ئیستادا نه م
پیته بوونی نه ماوه.

نایه تی ۱۹

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

جبرایل به مریه می گوت:

له راستیدا من نیردراوی خودا که تم (هاتووم) بو نهوهی مندالیکي پاکت پی
به خشم.

به گویره ی نه م دهقه بیت، عیسا له جبرایله. چونکه جبرایل دهلیت:

لَأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

بو نهوهی مندالیکي پاکت پی به خشم.

هه موو شروفه کاران هه ستیان بهم هه له یه ی قورئان کردووه، بو نموونه الطبری له
جامع البیان دهلیت، أَبُو عَمْرٍو کوری العلاء، بهم شیوهیه نه م برگه یه یه
دهخویندهوه:

{**لِيَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا**، واته : له راستیدا من نیردراوی خودا که تم، منی ناردووه بو
نهوهی الله مندالیکي پاکت پی به خشیت.

{**لِيَهَبَ لَكِ**، واته نهو-الله- پیت به خشیت.

به لَام {لَأَهَبَ لَكَ}، واته من- جبرایل- بیت به خشم.

الطبری له جامع البیان و ابن الجوزی له زاد المسیر و البغوی له معالم التنزیل، سه بارهت به {غلاماً زکياً} ده لاین:

واته: پاک له گونا.

له صحیح البخاری ریوایه تیکی محمد هاتوو گوتوو یه تی:

مَا مِنْ بَنِي آدَمَ مَوْلُودٌ إِلَّا يَمَسُّهُ الشَّيْطَانُ حِينَ يُوَلَّدُ، فَيَسْتَهْلُ صَارِحًا مِنْ مَسِّ الشَّيْطَانِ، غَيْرَ مَرِيَمَ وَابْنَهَا.

هیچ مندائیک نییه که شهیتان دهستی لی نه دات کاتیک له دایک ده بیت، جا منداله که به هوی دهستلیدانی شهیتانه وه هاوار ده کات و ده گرییت ته نها مریه م و کوره که ی نه بیت شهیتان دهستی لیان نه داوه.

وه له ئایه تی ۳۶ سووره تی ال عمران هاتوو که دایکی مریه م کاتیک مریه می ده بیت، بانگی الله ده کات و ده لیت:

وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

وه له راستیدا من مریه م و منداله کانی به تو ده سپیرم له شهیتانی ترؤکراو.

وه له صحیح البخاری و مسلم فهرمووده یه کی محمد هاتوو گوتوو یه تی:

مَا مِنْ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ إِلَّا نَحَسَهُ الشَّيْطَانُ، فَيَسْتَهْلُ صَارِحًا مِنْ نَحْسَةِ الشَّيْطَانِ، إِلَّا ابْنَ مَرِيَمَ وَأُمَّهُ

هیچ مندائیک نییه که له دایک ده بیت شهیتان نووقوورچی لی نه گرییت، له بهر نووقوورچه که ی شهیتان منداله که به هاوار ده گرییت ته نها مریه م و کوره که ی نه بیت.

زانست چیمان پی ده لیت سه بارهت به گریانی مندال کاتیک له دایک ده بیت؟

ئه گهر مندال نه گرییت کاتیک له دایک ده بیت مانای وایه منداله که کیشه ی هه یه، وه بارودوخی دژواره.

گریانی مندال راسته و خو دوا ی له دایک بوون، بو چه ند هوکاریک ده گه ریته وه:

یه که م: سیه کانی له و شله یه ی که کاتیک له ناو پهرده ی ویلاشه پاک ده کاته وه.
 دووهم: کاتیک له دایک ده بیت پله ی گهرمی له شی داده به زیت و هه وای سارد
 ده چیتته سیه کانیه وه.

ئایه تی ۲۰

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشْرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

مریه م وه لامی جبرایل ده داته وه و ده لیت:

چۆن مندالم ده بیت له کاتیکدا مروفتیک توخنم نه که وتوو ه و من که سیکی قه حیه
 نه بووم.

البغوی له معالم التنزیل ده لیت:

مریه م گو تی چۆن ده کریت مندالم ببیت وه پیاویک – میرد- لیم نزیک نه بوته وه،
 {وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا} و قه حیه نه بووم؟

الطبری له جامع البیان و الجلالین له تفسیر الجلالین ده لین:

{وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا}، واته زیناکهر.

الشوکانی له فتح القدر ده لیت:

{وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا}، واته زیناکهر که له گه ل پیاوان زینا ده کات.

{بَغِيًّا}، واته له شفرۆش، وه ک له ئایه تی ۳۳ سووره تی النور هاتوو ده لیت:

وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا

زۆری مه که ن له کچه کوپله کانتان بو کاری له شفرۆشی ئه گهر ویستیان پاک بن.

ئایه تی ۲۱

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

جبرایل له وه لامدا به مریه م ده لیت:

به م جوړه، خوداکهت گوټی: ئه وه کاریکی ئاسانه بو من، وه بو ئه وهی منداله که- عیسا- بکهین به موعجیزه یهک و رهمه تیک له ئیمه وه بو خه لک، وه ئه م کاره له لایهن الله وه بریاری له سهر دراوه که ده بیټ بیټ.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

(قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ) ده لیت: جبرایل به مریه می گوټ: پرسه که به م شیوه یه ههروهک تو وه سفی ده کهیت که هیچ پیاویک توخت نه که وتوو و تو قه حبه نه بوویت، به لام خوداکهت ده لیت ئه و کاره، که مندالیکت پی به خشم، کاریکی ئاسانه.

(وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ) ده لیت: بو ئه وهی ئه و منداله ی پیت ده به خشین بیټ به نیشانه یهک و به لگه یهک بو خه لک (وَرَحْمَةً مِّنَّا)، ده لیت: وه رهمه تیک له ئیمه وه بو تو و هه ر که سیک که بروای پی دینیت، (وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا)، ده لیت: وه دروستکردنی ئه و منداله له تودا، له لایهن الله وه بریاری له سهرداراوه و براوه ته وه.

القرطبی له الجامع لاحکام القران و الزمخشری له الکشاف، سه بارهت به {وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا} ده لیت:

واته له تابلوی پاریزراو نوسراوه که ده بیټ ئه م کاره بیټ.

قورئان ئه م چند ئایه ته ی سهره وهی له م دیره شیعرانه ی امیه کوری ابی الصلت وه رگرتوو:

وفي دينكم من رب مريم آيةٌ منبئةٌ بالعبد عيسى ابن مريم

له خودای مریه موعجیزه ی مزده ی له دایک بوونی عیسا کوری مریه م هه یه.

فلا هي همت بالنكاح ولا دنت إلى بشر منها بفرج ولا فم

مریه م نه بیرى له گان کردبووه، وه نه له مروفتیک نزیک ببوو نه به نیوگه لی نه به ده می.

ولطت حجاب البيت من دون أهلها تغيب عنهم في صحاري رمم

وه په رده یه کی هه لدا له نیوان خو ی و که سوکاری له ده شتایی.

تدلى عليها بعد ما نام أهلها رسول فلم يحصر ولم يترمم

کاتیک که سوکاری مریه م خه وتبون نیردراویک لی نزیك بۆوه.

أنيبي وأعطي ما سُئلتِ **فإنني رسول من الرحمن يأتيكِ بانبم**

گوتی له راستیدا من نیردراوی ره حمانم مندائیکت پی ده به خشم.

فقلت له أني يكون ولم أكن بغياً ولا حبلى ولا ذات قيم

مریه م پی گوت چون ده کریت له کاتیکدا من قه حبه نه بووم وه میردم نییه.

فسبح ثم اغترها فالتقت به غلاماً سويّ الخلق ليس بتوأم

له کتوپریکدا پری دای و مندائیکی بۆی دروستکرد.

نوسه ری قورئان هه ندیک له شیعره کانی امیه بن ابی الصلت وه ک خوی کردوو به

ئایه تی قورئان و هه ندیکی که مئیک ده ستکاری کردوو.

ئایه تی ۲۲

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا

ده لئیت:

جبرایل ده سته جی مریه می دووگیان کرد، جا مریه م بۆ شوینیکی دوور خوی

دوورخسته وه.

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده لئیت:

واته به دووگیانیه وه بۆ شوینیکی دوور رۆیشت. ابن عباس گوتوو یه تی: بۆ ئه و په ر

دۆله که، دۆلئیکه له " بیت لحم " که نیوانی و نیوان " ئیلیا " چوار میله، له راستیدا

له ترسی که سوکاره که ی رایکرد بۆ شوینیکی دوور، چونکه دووگیان بوو و میردی

نه بوو، ابن عباس گوتوو یه تی: هه رکه دووگیان بوو یه کسه ر مندالی بوو. وه

ئایه ته که روونه که واده لئیت. چونکه الله گوتوو یه تی هه رکه دووگیان بوو یه کسه ر

دوورکه ته وه له که سوکاری.

هه رکه دووگیان بوو یه کسه ر دوورکه وته وه. دیاره یه کسه ر سکی گه وره بووه، ئه گینا

پیویستی نه ده کرد یه کسه ر له که سوکاری دوورکه ویتته وه.

ئایه ته که ده لئیت:

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ وَاتَه يه كسهر دووگيانی کرد، وه يه كسهر دووركهوته وه.

(ف)، له زماني عه ره بی بو عطف و تعقيب، واته به يه كه وه لكاندن و به دواي يه كدا هاتن دیت.

امام الماوردی له النکت و العیون ده لیت:

أن جبریل نفخ فی جیب درعها وکَمَّهَا فَحَمَلَتْ، قاله ابن جریج، منه قول أمیه بن أبي الصلت:

فأهوی لها بالنفخ فی جیب درعها فألقت سوی الخلق لیس بتوأم

واته: ابن جریج گوتوو یه تی جبرایل فووی به گیرفانی کراسه ی مریه مدا کرد و یه کسهر دووگيانی کرد، ههروهك امیه بن ابی الصلت گوتوو یه تی

مندالئیکی بو ی دروست کرد که دوانه نه بوو، لی نزیك بووه و فووئیکی کرد به گیرفانی کراسه که ی

وه ده لیت: ابن عباس گوتوو یه تی: هه رکه دووگيانی کرد یه کسهر منداله که ی بوو.

هه لبه ته شو فقه که ران درو ده که ن چونکه ئایه تی ۱۲ سووره تی التحريم زور پوونه که ده لیت:

وَمَرْيَمَ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا

وه مریه م کچی عیمران که پاریزگاری له قوزی خو ی کرد، جا ئیمه ش یه کسهر پوچی خو مان فوو کرده قوزیه وه.

ئه گه ر بلین {فَرْج} له م ئایه ته به مانای گیرفان دیت. که واته ئایه ته که ده بیت ببیت به:

مریه م کچی عیمران که پاریزگاری له گیرفانی کرد، جا ئیمه ش یه کسهر پوچی خو مان کرده گیرفانیه وه.

ده قه که زور پوونه. وه هه ره موو پیاوانی ئاینی ئیسلام ئه و راستیه باش ده زانن.

ئايەتى ۲۳

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّسِيًّا
دەلئیت:

جا يە كسەر ژانى مندالبوون ھىناى بۆ لای قەدى دارخورماكە، مریەم گوتى: خۆزگە
پیش ئەوہ بمردبام و دایکم منى لەبەر بچوايە.

الجلالین له تفسیر الجلالین دەلئین:

ژانى مندالبوون مریەمی ھینا بۆ لای قەدى دارخورماكە تاوہ كو خۆی پیوہ بگریت،
ئەوہبوو مندالی بوو. دووگیان بوون و دروستبوون و لە دایک بوونی عیسا تەنھا یەك
كاتزیمیڤی خایاند، مریەم گوتى خۆزگە پیش ئەو مندالبوونەم بمردایەم { وَكُنْتُ نَسِيًّا
مَّسِيًّا }، شتیكى ھیچ بوومايە كەس ئاماژەى پی نە کردایەم و لە یاد بچووبایەم.

امام الماوردی له النکت و العیون، سەبارەت بە { يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا - خۆزگە
پیش ئەوہ دەمردم } سى وتەوت ھەيە:

یە كەم: مریەم ترسا كە خەلك بە خراپ سەیری بكەن.

دووہم: لە ترسی ئەوہی نەوہك خەلك بوختانى خراپی بۆ بكەن.

سێھەم: چونكە مریەم وايدەبینى كە كەسوکاری بەرگری لێناكەن لەو خراپەى
دراوہتە پائىھوہ.

وہ سەبارەت بە { وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّسِيًّا }، دەلئیت، پینچ وتەوت ھەيە:

یە كەم: دروستنە كرایەم و ھیچ نەبوایەم.

دووہم: كەس نەیزانیایە كە من كیم.

سێھەم: دایکم منى لەبار بچوايە.

چوارەم: خوینی سوورپی مانگانە بووایەم

پینجەم: ھیچ شتیكم لە بیر نەمايەم.

ئايه تي ۲۴-۲۶

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا
 وَهَزِي إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا
 فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنَّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا
 فَلَنْ أَكَلَمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

ده لئيت:

جا يه كسهر له ژيره وه مريه مي بانگ كرد، كه دلته نگ نه بيت، خودا كه ت له ژيرتدا
 جوگه له يكي هيناو ته تاراوه.

وه قه دي دارخورما كه به لاي خو تدا بهه ژينه، خورماي تازه ت به سهر دا
 بهرده بيته وه.

جا بخو و بخوو و چاوت روشن، وه نه گهر كه سيكت له مروف بيني ته وا يبي بلي،
 من نه زرم بو ره حمان كردوو، كه ئيمرو به روژوو بم و قسه له گه ل هيچ مروفتيك
 نه كه م.

ابن الجوزي له زاد المسير، سه باره ت به ماناي {سرييا}، ده لئيت، كوومه لئيك له
 شروفه كاران و زمانانان گوتوو يانه، واته روو بار يكي بچووك. ابو صالح و ابن جريج
 گوتوو يانه، واته جوگه له يه كه به زما ني سرياني.
 واته قورئان وشه ي سرياني تيدا يه.

ابن الجوزي له زاد المسير، سه باره ت به {فناداها من تحتها الا تحزني} - جا له
 ژيره وه بانگي مريه مي كرد كه دلته نگ نه بيت، ده لئيت، دوو وته وت هه يه
 سه باره ت به و كه سه ي كه مريه مي له ژيره وه بانگ كردوو:

يه كه م: جبرائيل

دوو وه م: عيسا

جا نازانم جبرائيل چي ده كرد له ژير مريه م؟ ئايا كاري ماماني ده كرد؟

به گویرهی ئایه تی ۲۹-۳۰ عیسا بووه که قسهی کردوو. چونکه به گویرهی قورئان ههرکه عیسا له دایک بووه، یه کسه قسهی کردوو.

واته ئایه تی ۲۴-۲۶ دهئیت:

عیسا له ژیرهوه بانگی مریه می کرد و گوئی: نیگه ران مه به، خوداکهت له ژیرتدا جوگه له یه کی هیناوه ته ئاراهه، قه دی دارخورماکه بو لای خۆت بهه ژینه، خورمای تازهت بو بهرده بیته وه، جا بخۆ و بخۆوه و چاوت روون، جا ئه گهر که سیکت له مروّف بینی ئه واپی بلی من نه زرم بو ره حمان-الله- کردوو که ئیمرو به روژوو بم و له گه ل کهس قسه نه کهم.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به (وَهْزِي إِلَيْكَ بِجَذَعِ النَّخْلَةِ- وه قه دی دارخورماکه بو لای خۆت بهه ژینه)، دهئیت:

ئاماژه کراوه که دارخورماکه وشک بووه، چونکه زستان بووه، وه فهرمانی به مریه م کردوو که باش بیهه ژینیت تاوه کو بیجوولینیت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دهئیت:

له ئایه ته که روونه که درهخت بووه، وه وه رزی به رووبووم نه بووه.

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم و القرطبی له الجامع لاحکام القرآن، دهئین: أنس بن مالك و أبي بن كعب بهم شیوه یه ئه م برگه یه یان {إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا}، ده خوینده وه :

إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا صَمْتًا

واته من نه زرم بو ره حمان کردوو که به روژوو بم به قسه نه کردن.

چهند هه له یه که ی بهرچاو و روونی ئه م ۳ ئایه ته:

یه کهم: ئایا ژنیک که تازه مندالی بوویت ده توانیت دارخورما بهه ژینیت؟

نهك به ژنیک که تازه مندالی بوویت به لکو به چهنده ها پیاویش دارخورما ناهه ژیت.

دووهم: عیسا به زستان له دایک بووه (به گویرهی په رتووکی پیروژ وه به گویرهی ابن کثیر و الطبری)، ئایا به زستان دارخورما به رووبوومی هه یه؟

سپهههه: ئایه تی ۲۶ ده لیت:

فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا **فَقُولِي** إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا
 نه گهر مروفتیکت بینی نه وای پی بلی که من نه زرم له گهل ره حمان کردووه که ئیمرو
 قسه نه که م.

{فَقُولِي}، واته به قسه پی بلی، که واته چون نه زری کردووه که قسه نه کات.
 بو نمونه ئایه تی ۱۱ پیمان ده لیت، کاتیک زه که ریا ۳ رۆز به رۆزوو بوو که قسه
 نه کات، له میحراب بو قه ومه که ی دهرچوو

فَأُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ

واته هیمای بو یان کرد.

نووسه ری قورئان ده یتوانی {فَأُوْحَىٰ لَهُ} به کاربه ینیت له جیاتی {فَقُولِي}. واته:
 فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا **فَأُوحِي** إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا
 واته: نه گهر مروفتیکت بینی نه وای هیمای بو بکه: نه زرم بو ره حمان کردووه که
 ئیمرو قسه له گهل هیچ مروفتیک نه که م.

{قَرِّي عَيْنًا}، واته چاوت رۆشه ن به کوره که ت.

نه گهر سه یری ئایه ته ی ۲۲-۲۷ بکه ین ده بینن که دووگیان بوون و مندال بوونی
 مریه م له هه مان کاتدا بووه.

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَّتْ، فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ، فَنَادَاهَا

دووگیانی کرد و دوورکه وته وه و ژانی هاتی و منداله که ی بوو و بانگی کرد.

ئایه تی ۲۷-۲۸

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
 يَا **أُخْتِ هَارُونَ** مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا

ده لیت:

مريمه كوره كهى هينا بو لاي كه سوكارى، كه سوكارى گوتيان: نهى مريمه به راستى كارىكى ناله بارت نه نجامداوه.

نهى خوشكى هارون باوكت پياويكى خراب نه بووه، وه دايكت ژنيكى قه حبه نه بووه. الطبرى له جامع البيان، سه بارهت به (قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا) ده لئيت: الله ده لئيت كاتيك مريمه و كوره كهيان بينى، كه سوكاره كهى به مريمه ميان گوت: مريمه به راستى كارىكى سهيرت كردووه، وه تاوانىكى مهزنت كردووه.

نووسه رى قورئان (اللهى عه رب و ئيسلام)، له ئايه تي ۲۸ لىي تىكچووه و شته كاني لى تىكه ل بووه، وايزانيووه كه مريمه مى دايكى عيسا، خوشكى هارون و موسايه، له گه ل نه وهش هارون و موسا ۱۵ سه ده پيش مريمه ژياون.

هه لبه ته شروفه كاران هه ولى زوريان داوه بو پينه كردنى نه م هه له يه ي قورئان، به لام سه ركه وتوو نه بوون.

ابن الجوزى له زاد المسير، سه بارهت به {يَا أُخْتِ هَارُونَ- نهى خوشكى هارون} ده لئيت، چوار ليكدانه وه و وتهوت هه يه:

يه كه م: هارون پياوچاكيك بوو له بنى ئيسرائيل، به هه موو كه سيكى ئاكارچاكيان بو هارون ده گه رانده وه.

دووهم: هارون برائى موسايه، به مريمه ميان گوتوه خوشكى هارون چونكه مريمه له نه وه كاني هارون بووه.

من ده لئيم: نه گه ر مريمه له نه وه كاني هارون بيت، كه واته ده بيت پي بگوتريت كچى هارون، نهك خوشكى هارون.

سيههم: هارون برائى مريمه بووه.

من ده لئيم درو ده كه ن چونكه قورئان ده لئيت دايك و باوكى مريمه كورپان نه بووه تاوه كو كورپكيان هه بوو بيت به ناوى هارون. وهك ئايه تي ۳۶ سووره تي ال عمران ده لئيت:

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

كاتيك منداله كهى بوو گوتى خودا كهم له راستيدا من كچم بوو، الله ده زانيت كه چيت بووه، وه كچ وهك كور نيبه، وه ناوم لى ناوه ميريهم كه خوى و نه وه كاني به تو ده سپيرم له شهيتانى ترؤكراو.

ههروهك لهم ئايه ته دياره، كه داىكى ميريهم كاتيك ميريهمى ده بيت تووشى جوړيك له بيهيوايى بووه چونكه كورى نه بووه.

چاره م: هارون پياويكى خراب بوو له بنى ئيسرائيل، هه موو كه سيكى ئاكار خراپيان بو هارون ده گه رانده وه.

له مسند احمد و صحيح مسلم و جامع الترمذى و سنن النسائى رىوايه تيك هاتووه، كه الْمُغِيرَةَ كورى شُعْبَةَ گوتوويه تى:

بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَهْلِ نَجْرَانَ، فَقَالُوا: أَرَأَيْتَ مَا تَقْرَأُونَ (يَا أُخْتِ هَارُونَ) وَمُوسَى قَبْلَ عِيسَى بِكَذَا وَكَذَا؟ قَالَ: فَرَجَعْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَلَا أَخْبَرْتَهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا يُسْمُونَ بِالْأَنْبِيَاءِ وَالصَّالِحِينَ قَبْلَهُمْ

پيغه مبهه منى نارد بو لاي خه لى نه جران {مه سيحى بوون} گوتيان، بينيووته كه له قورئانه كه تان ده خوئينه وه {ئهى خوشكى هارون}، وه موسا و هارون پيش عيسا بوون ئه وهنده سال؟ المغيره ده لىت، گه رامه وه لاي پيغه مبهه و پيم گوت، پيغه مبهه گوتى: بو پيت نه گوتن كه جووه كان به ناوى پيغه مبهه ران و پياوچا كه كانيان ناويان لى دهنرا.

محمد راست ناكات و ئه م كه لتووره له ناو عه ره ب بوونى ههيه به لام له ناو جووه كان بوونى نيبه. به تايبه تى هارون وهك موسا كه سيكى پيروزه لاي جووه كان، وه وهك قورئان ده لىت، ميريهميان به خراپه كارى و داوين پيسى تاوانبار كردووه، كه واته چون ده كرپت به ميريهميان گوتبيت ئهى خوشكى هارون؟

وه له الدر المنثور للسيوطى، رىوايه تيك هاتووه كه كعب الاحبار سه بارهت به {يا أُخْتِ هَارُونَ} گوتوويه تى:

لَيْسَ بِهَارُونَ أَخِي مُوسَى . فَقَالَتْ لَهُ عَائِشَةُ : كَذَبْتَ ، فَقَالَ : يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ كَانَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَهُ : فَهُوَ أَعْلَمُ وَخَيْرٌ، وَإِلَّا فَإِنِّي أَجِدُ بَيْنَهُمَا سِتْمَاءَةً
سَنَةً، فَسَكَتَتْ

مريم خوشکی هارونی برای موسا نییه، عائیشه به کعبی گوت درؤ ده کهیت. کعب
گوتی ئەی دایکی ئیمانداران ئە گەر پیغەمبەر گوتووێه تی خوشکیه تی ئەوا پیغەمبەر
باشتر دەزانیت، بەلام من دەبینیم ۶۰۰ سال له نیوانیان بووه. ئەوه بوو عائیشه بی
دەنگ بوو.

وه له الدر المنثور هاتوووه که علی بن ابی طلحة، سه بارهت به {يَا أُخْتِ هَارُونَ}
گوتووێه تی:

مريم ره چه له كهی بو هارون كوری عیمران گه راندر اووه ته وه چونكه مريم و هارون
له هه مان هۆزی جووله كهن، وهك چۆن عه رهب ده لێن ئەی برای ئەنسا.
وه السدي گوتووێه تی:

ره چه له کی گه ریندر اووه ته وه بو هۆزه كهی هارون، ههروهك چۆن پیاویك به پیاویك
ده لیت: ئەی برای بنی لیث ئەی برای بنی فولان.
هه لبه ته ئەمهش راست نییه چونكه:

یه کهم: عورف و دابونه ریتی جووه کان جیاوازه له عه رهب.

دووهم: به گوێرهی په رتووکی پیروژ، مريم له هۆزی یهوذا بووه، وه هارون و موسا
له هۆزی لاوین بوون. واته سهر به هه مان هۆز نین.

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، ده لێن قتاده گوتووێه تی:

كَانَ هَارُونُ مُضْلِحًا مُحَبَّبًا فِي عَشِيرَتِهِ وَلَيْسَ بِهَارُونَ أَخِي مُوسَى وَلَكِنْ هَارُونُ آخِرُ ،
ذِكْرَ لَنَا أَنَّهُ تَبَعَ جِنَازَتَهُ يَوْمَ مَاتَ أَرْبَعُونَ أَلْفًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كُلُّهُمْ يُسَمَّى هَارُونَ

هارون پیاویکی ئاکار باش بوو، خوشه ویست بوو له ناو خێله کهی، وه هارونی برای
موسا نییه به لکو هارونیکێ تره، پێیان گوتین ئەو رۆژهی هارون مرد چل هه زار پیاو
له گه ل ته رمه کهی که وتن که هه ر هه موویان ناویان هارون بوو.

سهیری ئەم درۆیه بکەن؛ چل هەزار پیاو که هەر هەموویان ناویان هارون بوو ،
 نزیك به ۲ هەزار ساڵ بەر له ئیستا بەدوای تهرمی مردوێك كه وتوون كه مردوو هه که
 ناوی هارون بووه.

ئیستا نه مانزانی هارون پیاوێکی خراب بوو یان پیاوێکی باش؟

نووسه‌ری قورئان وایزانیوو هه‌ریه‌می دایکی عیسا، هه‌مان مریه‌می خوشکی موسا و
 هارونه.

ته‌ورات پیمان ده‌ئیت:

عمرام و یوکابد کچی لاوی، هه‌وسه‌رگیری ده‌که‌ن، دوو کور و کچیکیان ده‌بیت:
 هارون و موسا و مریه‌م

وه‌ ئه‌وه‌ له‌ کاتیکدا ده‌بیت که هه‌شتا بنی ئیسرائل له‌ میسر ده‌بن، واته‌ نزیك به
 ۱۵۰۰ ساڵ به‌ر له‌ زاین.

محمد وایزانیوو هه‌ریه‌می دایکی عیسا، هه‌مان مریه‌می خوشکی هارون و موسایه‌،
 له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ش ۱۵۰۰ ساڵ له‌ نیوانیاندا بووه‌.

به‌ لگه‌یه‌ کی تر، ئایه‌تی ۱۲ سووره‌تی التحريم که ده‌ئیت:

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا

وه‌ مریه‌می کچی عیمران پارێزگاری له‌ نیوگه‌لی خۆی کرد، وه‌ ئیمه‌ پۆچی خۆمان فوو
 کرده‌ نیوگه‌لیه‌وه‌.

ته‌نانه‌ت قورئان "عیمران" ی کردوو هه‌ باوکی مریه‌می دایکی عیسا.

"عیمران" هه‌مان "عیمرام" ی باوکی موسا و هارون و مریه‌مه‌.

به‌لام قورئان (ن) کردوو هه‌ (م). وه‌ قورئان ده‌ستکاری زۆر ناوی عییری کردوو هه‌، بۆ
 نموونه‌: یه‌حیا کورپی زه‌ که‌ریا له‌ په‌رتووکی پیروژ ناوی "یوحنا کورپی زه‌ که‌رایا" یه‌. وه‌
 "یسوع" ی کردوو هه‌ "عیسا" هتد.

وه‌ له‌ ئایه‌تی ۳۵ سووره‌تی ال عمران ناوی دایکی مریه‌می هه‌یناوه‌ به‌ ناوی ژنی
 عیمران:

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي

که ژنی عیمران گوئی، خوداکه م له راستیدا من نه زرم کردوو سه بارهت به وهی له سکمدایه.

ئه و نه زرهی کردوو کاتیک مریه م له سکیدا بووه.

وه قورئان ئاماژهی به خانه وادهی "عیمرام" کردوو به "عیمران" وهک ئایه تی ۳۳ سووره تی ال عمران ده ئیت:

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

الله ئاده م و نوح و خانه وادهی ئیبراهیم و خانه وادهی عیمرانی هه لئژارد به سه ر جیهانه کان.

مه به ست له خانه وادهی عیمران: موسا و هارونه.

گوایه اللهی عه ره ب و ئیسلام هه مان خودای ئاینه ئیبراهیمیه کانه به لام نه یزانیوو ه که مریه می دایکی عیسا، هه مان مریه می خوشکی هارون و موسا نییه.

ئایه تی ۲۹

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

ده ئیت:

مریه م هیما ی کرد بو کۆرپه له تازه له دایک بووه که ی، که سوکاری مریه م گوئیان: چون قسه له گه ل مندالیکی سه ر بئشکه بکه ین؟

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

کاتیک که سوکاری ئه و قسانه یان (قسه کانی ئایه تی ۲۷-۲۸) به مریه م گوت، مریه م ئه و کاره ی کرد که عیسا پی گوئبوو بیکات، ئه وه بوو هیما ی بو یان کرد که قسه له گه ل عیسا بکه ن.

ئه وه بوو گوئیان چون قسه له گه ل مندالیکی بکه ین که له سه ر بئشکه یه.

وهک ئایه تی ۴۶ سووره تی ال عمران ده ئیت:

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ

عیسا له سه ر بئشكه قسه ی له گه ل خه نکدا ده کرد.

ئایه تی ۳۰-۳۳

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

عیسا دئته قسه و قسه له گه ل که سوکاری مریه م ده کات و ده لئیت:

له راستیدا من بهنده ی الله م، الله په رتووکی- ئینجیل- پیم داوه و منی کردوو به پیغه مبه ر.

وه له هه ر کوئیه ک بم منی پیروز کردوو، وه رایسپاردوو به نوئز و زه کات، تا ئه وکاته ی زیندوو م.

وه ئاکاری باش له گه ل دایکم، وه منی نه کردوو به سه ربزئویکی سه ریچکه ر.

وه سلوم لیبت روژی له دایک بووم و روژی ده مر م و روژی زیندوو ده بمه وه

چه ند تئیینیه ک:

یه که م: به گویره ی ئایه تی ۲۴-۲۶ هه رکه له نیوگه لی دایکی به ربوته وه عیسا دهستی به قسه کردن کردوو.

دووهم: هه رکه تازه له دایک بووه، الله اکبر (خوداوهندی عه رب و ئیسلام)

ئینجیلی بوی دابه زاندوو و کردوو یه تی به پیغه مبه ر.

سئهم: هه رکه تازه له دایک بووه، الله رایسپاردوو که نوئز بکات و زه کات بدات.

ئهم گالته جاریانه هیچی له ئه نجیلدا بوونیا نئیه. به گویره ی ئینجیل

یه که م: مریه م ده ستگیرانی هه بووه به ناوی یوسفی دارتاش، که قورئان به هیچ

جوریک ئازمازه ی به ناوی نه کردوو، بو؟

چونکه ویستویه تی له که داری بکات به زینا و داوین پیسی.

به گویره ی په رتووی پیروز په یمانی نوی هیچ که سیک مریه می نه تاوانبار کردووه به زینا، وه نه شکوگومانی له مریه م کردووه، چونکه یوسفی دارتاش ده ستگیرانی بووه.

وه ته نانه ت به گویره ی په رتووی پیروز خه لک وایان زانیووه المسیح (عیسا) کوری یوسفی دارتاشه.

وهک له ئینجیل مه تا هاتووه :

أَلَيْسَ هَذَا ابْنُ النَّجَّارِ؟ أَلَيْسَتْ أُمُّهُ تُدْعَى مَرْيَمَ، وَإِخْوَتُهُ يَعْقُوبَ وَيُوسِي وَسِمْعَانَ وَيَهُوذَا

ئهی ئه وه کوری دارتاشه که نییه؟ ئهی دایکی به مریه م بانگ ناکریت؟ وه براكانی ناویان یعقوب و یوسی و سمعان و یهوذا نییه؟

دووهم: ئه گهر جووه کان مریه میان به زینا تاوانبار بکردایه، ئه وا به ردبارانیان ده کرد، چونکه به گویره ی ته ورات، زیناکهر ده بیت به ردباران بکریت.

سپههم: به گویره ی ئینجیله کان المسیح (عیسا) وهک ههر مندائیکی تر ئه و ماوه ی پیویست بووه له سکی دایکی ماوه ته وه ، ئینجا له دایک بووه نهک وهک قورئان ده لیت، له چاوتروکانیک مریه م دووگیان بووه و سکه که ی ته واو بووه و عیسا له دایک بووه.

چوارهم: به گویره ی ئینجیله کان عیسا له گه ل له دایک بوونی دهستی به قسه کردن نه کردووه.

پینجه م: المسیح له ته مه نی ۳۰ سالی دهستی به په یامه که ی کردووه نهک هه رکه له دایک بووه.

ئه وه ی قورئان هیناویه تی زیاتر له فیلمی کارتونی مندالان ده چیت.

وه قورئان ئه م خورافانه ی له ئه فسانه و شیعی شاعیره کانی جاهیلی وه رگرتووه، بو نمونه امیه بن ابی الصلت گوتوویه تی:

فَلَمَّا أَتَمَّتْهُ وَجَاءَتْ لَوْضَعَهُ فَأَوَى لَهُمْ مِنْ لَوْمِهِمُ وَالتَّنْدُمِ

کاتیک منداله که ی سکی مریه م ته او بوو هات بو ئه وه ی بیبیت، دوورکه و ته وه به هوی لومه و سه رکونه کردنیان.

وقال لها من حولها جئت منکرا فحق بأن تلجی علیه وترجمی

وه که سوکاری به مریه میان گوت: به راستی شتیکی ناپه سەندت کرد، شایسته یه که ئازار بدریت و ره جم بکریت.

فأدرکها من ربها ثم رحمة بصدق حدیث من نبی مکلم

ئه وه بوو خودا که ی وه که ره حمه تیک فریای مریه م که وت: عیسا دهستی به قسه کرد.

فقال لها إني من الله آية وعلمني والله خير معلم

پیی گوت: له راستیدا من موعجیزه یه کی الله م، وه الله منی فی رکردوو، وه الله خو ی باشتین مامۆستایه.

وأرسلت لم أرسل غویاً ولم أکن شقیاً ولم أبعث بفحش ومأثم

وه وه که پیغه مبه ر نیژدراوم، وه وه که له خشته به ریک نه نیژدراوم، وه من که سیکی سه ربزیو نیم، وه بو کاری خراپه و گونا هکردن نه نیژدراوم.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

عیسا شیر ی ده خوارد کاتیک گوپی له قسه ی که سوکاری مریه م بوو، ئه وه بوو وازی له شیر خواردن هینا و سهیری کردن و له سه ر دهسته چه پی پال که وت و په نجه ی دووه می دهسته راستی لیان شه قاند و گوتی:

له راستیدا من بهنده ی الله م، وه ئه وه یه که م وشه بوو له ده میه وه ده رچوو، که داننانه به به ندایه تی بو الله ی مه زن، وه ده سته جی الله ئینجیلی بو ی نارد، و تی یگه یاند و فی ری کرد، وه کردی به پیغه مبه ر، ههروه که چون ئاده می فی ره هه موو ناوه کان کرد، به هه مان شیوه ی عیسا ی فی ره هه موو ناوه کان کرد، وه عیسا نوژی ده کرد و به روژوو ده بوو.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

عیسا له جیاتی دایکی هاته قسه و گوتی (إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ)، له راستیدا من بهندهی الله و الله پهرتووی بوم دابه زاندووه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، ده لیت، انس بن مالک گوتوویه تی: عیسی کوری مریه م، ئینجیلی له سکی دایکیدا دیراسه کردبوو و له بهری کردبوو.

ئایه تی ۳۴-۳۵

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ
مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
ده لیت:

ئه وه عیسی کوری مریه م، قسه ی راستیه، که له سه ریدا مشتومر ده که ن و نا کو کیتان هه یه.

نه شیاه بو الله که کوریک به خو یه وه بگریت- واته بیكات به کوری خو ی- الله ی شکومه ند هه ر کاتیک بریاریک بدات، پی ده لیت به، وه یه کسه ر ده بیت. الماوردی له النکت و العیون سه باره ت به {الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ}، ده لیت، دوو تیروانین هه یه:

یه که م: واته گومان ده که ن (الکلبی).

دووهم: واته نا کو کن سه باره ت به الله و سه باره ت به عیسا. هه ندیک له مه سیحیه کان ده لین الله یه، وه هه ندیک ده لین ابن الله یه، وه هه ندیک ده لین سیانه که.

من ده لیم هیچ مه سیحیه ک نییه که:

یه که م: بروای به وه نه بیت که خودا سیانه کی پیروزه به لام ته نها یه ک خودا هه یه.

دووهم: بروای به وه نه بیت که خودا وته ی خو ی له المسیح به رجه سته نه کردبیت، له بهر ئه وه المسیح که، رۆله ی خودا و رۆله ی مرۆفه، خودایه.

ئايه تي ۳۶

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

گوايه عيسا ئەم قسه يه ي کردووہ:

له راستيدا الله خوداي من و خوداي ئيوه يه، جا بيپه رستن، ئەوہ ريگاي راسته

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده ئيت:

وه ئەوہ ي عيسا فەرمان ي به قه ومه كه ي کرد له كاتيكد تازہ له دايك ببوو، ئەوہ ببوو
گوت ي الله خوداي من و خوداي ئيوه، وه فەرمان ي پييان کرد بيپه رستن، ئينجا گوت ي
ئەوہ ي هيناومه له لايەن الله وه، ئەوہ ريگاي راسته.

ئايه تي ۳۷-۳۸

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوتُنَّا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

الله ي عه رهب و ئيسلام ده ئيت:

جا كو مه ل و ده سته كان له نيوانيان ناكوك ي درووست بوو، جا واوه يلا له

بيباوه ره كان له ديمه ني روژيكي مه زن (روژي قيامه ت).

گوچكه كانيان و بينينيان هه ستيار ده كه م روژي - كافر ه كان - ده هينرين بو لامان،
به لام سته مكاران ئەو روژه له گومرايه كي رووندان.

ابن كثير له تفسير القران العظيم، سه باره ت به {فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ}
ده ئيت:

واته : بوچووني ئەهلي په رتووك جياواز بووه سه باره ت به عيسا، له دوای ئەوہ ي

پرسه كه ي روونكراوه ته وه و حاله ته كه ي روشن كراوه ته وه كه عيسا به نده و

پيغه مبهري الله يه، وه وته ي الله روحيه تي، كه داويه تي به مريه م، به لام گرووپيك

له جووه كان - نه فره تي الله يان ليبات، پيداگر بوون كه عيسا كوري زينايه، وه گوتيان

قسه كاني سيحرن، وه كو مه ليكيان گوتيان: قسه ي له گه ل الله کردووہ، وه

هه نديكيان گوتيان: كوري اللهيه، وه هه نديكيان گوتيان سيانهك، وه هه نديكيان گوتيان: به لكو به ندهى الله و پيغه مبهريه تي، وه ئه وه يان قسه ي هه قه.

{ مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ }، واته رۆژى قيامهت.

الطبرى له جامع البيان سه بارهت به { أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوتَنَّا }، ده لئيت: الله له رۆژى قيامهت واده كات كه كافر هكان باش ببيستن و باش ببينن، له كاتي كدا ببيستن و بينين له رۆژى قيامهت سوودى نابيت.

ئايه تي ۳۹-۴۰

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

ئينجا الله ي عه رهب و ئيسلام فه رمان به محمد ده كات و ده لئيت:

ئهى محمد ئاگاداريان بكه وه سه بارهت به رۆژى ئاخ و ناله كه، كه كار له كارترازاوه، وه ئه وان-بيباوه ران- له بيتاگايين و باوه ر ناهيين.

له راستيدا هه ر ئيمه ده بين به ميراتگري زهوى و ئه وان ه ي له سه رين، وه بو لاي ئيمه ده گه رينه وه.

الطبرى له جامع البيان ده لئيت:

الله به پيغه مبه ره كه ي محمد ده لئيت: ئهى محمد ئاگاداري موشريكه كان بكه وه سه بارهت به رۆژى ناله و په شيماني، كه له م رۆژه دا باوه رداران ماله كانيان له به هه شت ده بيت، وه بيباوه ران شويني ژيانيان له دوزه خ ده بيت، وه هه ر كومه ئيكيان بو هه ميشه تاييدا ده ميننه وه، وه مه رگي تيدا نابيت، واي له م ئاخ و ناله و په شيمانيه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

{ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ } واته: خه لك ئاگادار بكه وه سه بارهت به رۆژى قيامهت { إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ } واته: خه لكي به هه شت له خه لكي دوزه خ جياكرايه وه، وه هه ر يه كيكيان بو شويني دياريكراوى خوى ده روات. { وَهُمْ }، واته بيباوه ران { فِي غَفْلَةٍ } له م رۆژه بيتاگان، { وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ }، واته بروا به و رۆژه ناهيين و برواي پي ناكه ن.

له صحيح البخارى و مسلم و مسند احمد، ريوايه تيك هاتوو كه محمد گوتوو يه تي:

إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ ، وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ - يُجَاءُ بِالْمَوْتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ كَبْشٌ أَمْلَحٌ ، فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ، فَيُقَالُ : يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ ، هَلْ تَعْرِفُونَ مَنْ هَذَا ؟ فَيَشْرَبُونَ فَيَنْظُرُونَ ، فَيَقُولُونَ : نَعَمْ ، هَذَا الْمَوْتُ ، قَالَ : وَيُقَالُ : يَا أَهْلَ النَّارِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا ؟ قَالَ : فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ فَيَقُولُونَ : نَعَمْ ، هَذَا الْمَوْتُ . قَالَ : فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُدْبَحُ ، قَالَ : ثُمَّ يُقَالُ : يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ . ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ } وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى الدُّنْيَا.

كاتيك له روژى قيامت خه لكى به ههشت چوونه به ههشت و خه لكى دوزه خ چوونه دوزه خه وه، مهرگ ده هينريت وهك ئه وهى به رانيكى سپى بيت، له نيوان به ههشت و دوزه خ راده گيريت، ده گوتريت: ئه ي خه لكى به ههشت، ئايا ده زانن ئه وه كييه؟ سه رى خويان هه لده برن و سه يرده كهن و ده لپن به لى ئه وه مهرگه، وه ده گوتريت: ئه ي خه لكى دوزه خ ئايا ده زانن ئه وه كييه؟ سه رى خويان هه لده برن و سه يرده كهن و ده لپن به لى ئه وه مهرگه، ئينجا فه رمان ده كريت و به رانه كه سه رده برديت. ئينجا ده گوتريت: ئه ي خه لكى به ههشت له ئيستاوه نه مريه و مهرگ نييه، وه ئه ي خه لكى دوزه خ له ئيستاوه نه مريه و مهرگ نييه، ئينجا پيغه مبه ر ئه م ئايه ته ي خوينده وه:

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وه به ده ستى هيماى كرد بو دونيا.

الطبرى له جامع البيان سه باره ت به {إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ} ده لپت:

الله به پيغه مبه ره كه ي ده لپت، به نكو لي كردنى موشريكه كان له تو ئه ي محمد، نيگه ران مه به، گه رانه وه يان و سه ره نجاميان و سه ره نجامى هه موو مه خلوقاتيك بو لاي ئيمه يه، ئيمه ده بين به ميراتگري زهوى و ئه و خه لكه ي له سه ريديايه، به وانه ي مردوون و به وانه ي زيندوون، هيچ كه سيك خاوه ني نابيت ته نها ئيمه نه بيت، ئينجا

پاداشتی هه موو که سێک ده دهینه وه به گوێره ی کاره کانی، کاتیک بو لای ئیمه ده گه رینه وه.

ئایه تی ٤١

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت:

ئه ی محمد، وه ئاماژه به ئیبراهیم بکه له په رتووکه که-قورئان- که له راستیدا هه ولده ریکێ راستگۆ بوو.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

(وَأَذْكُرُ) ئه ی محمد له په رتووکی الله ئاماژه به (إِبْرَاهِيمَ)، ابراهیم دۆستی ره حمان-الله- بکه، بو ئه و موشریکانه چیرۆکی خۆی و باوکیان بو بگێره وه (إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا)، که که سێکی راستگۆ بوو له قسه کانی و هه واله کانی و به ئینه کانیدا، وه درۆی نه ده کرد.

ئایه تی ٤٢

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

ده ئیت:

که ئیبراهیم به باوکی گوت ئه ی باوکه بوچی شتانیک ده په رستیت که نه ده بیستن و نه ده بینن و نه به هیچ شتیک سوودیان بو ت ده بیت.

به گوێره ی ته ورات باوکی ئیبراهیم بته په رست نه بووه، وه له گه ل ئیبراهیمی کوری و سارا (ژنی ئیبراهیم) و لوط (برازای ئیبراهیم) ئوری کلدانیه کان جیده هیلیت و دین بو ناوچه ی حه ران-له کوردستانی باکوور، ماوه یه ک له حه ران ده مینه وه، باوکی ئیبراهیم له حه ران ده مریت، ئینجا ئیبراهیم و سارا و لوط دین بو خاکی که نعانیه کان.

وه به گوێره ی ته ورات باوکی ئیبراهیم ناوی تارح ده بیت به لام قورئان کردوویه تی به ئازر.

به لَام نووسه ری قورئان باوکی ئیبراهیمی کردوو به بتپه رست.

الطبری له جامع البیان ده لئیت:

ئهی محمد، ئاماژە بکە که ئیبراهیم به باوکی گوت: ئهی باوکه بۆچی ئه و بتانه ده پهرستیت که نه ده بیستن، وه نه ده بینن، وه نه ده توانن هیچ زیانیکت له سه ر وه لاوه بنینن، له راستیدا ته نها په یکه ریکی دروستکراون نه زیانیا ن هه یه، وه نه سوود.

ئایه تی ٤٣

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

ئیبراهیم به رده وام ده بیته و به باوکی ده لئیت:

ئهی باوکه، له راستیدا من له زانیاریم بۆ هاتوو ه که بۆ تۆ نه هاتوو ه، جا شوینکه وته ی من به، پینمایت ده که م بۆ ریگایه کی راست.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لئیت:

واته: یه قین و زانیاری سه بارهت به الله، وه چی ده بیته له دوا ی مه رگ، شوینم که وه بۆ ئه وه ی داوات لیده که م، وه من پینمایت ده که م بۆ ریگایه کی راست که رزگار بوونی تیدایه.

ئایه تی ٤٤

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

ئیبراهیم به رده وام ده بیته له ئامۆژگاری باوکی و ده لئیت:

ئهی باوکه شهیتان مه پهرسته، له راستیدا شهیتان بۆ ره حمان سه رکیشکه ر بووه

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لئیت:

(يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ- ئهی باوکه شهیتان مه پهرسته) واته: ملکه چی شهیتان مه به له ریگای پهرستنی ئه و بتانه، چونکه شهیتانه داوا ی ئه وهت لی ده کات و به م کارهت پازیه، ههروهک الله له ئایه تی ٦٠ سووره تی یس ده لئیت:

(أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ) واته: ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م ئه‌ی رامنه‌سپاردن که شه‌یتان نه‌په‌رستن؟

(إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا) واته: شه‌یتان دژ به‌الله بوو و خو به‌زلزان بوو له‌گوپرایه‌ل بوونی بو خوداکه‌ی، ئه‌وه‌بوو ده‌ریکرد و دووری خسته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه شوینی مه‌که‌وه ئه‌گینا وه‌ک ئه‌وت لی دیت.

ئایه‌تی ٤٥

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

ئیراهیم به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ئاموژگاری کردنی باوکی و ده‌لئیت:

ئه‌ی باوکه له‌راستیدا من ده‌ترسم که ئه‌شکه‌نجه له‌لایه‌ن ره‌حمانه‌وه بتگریت، جا بو شه‌یتان ببیت به‌پشتیوانی.

الطبری له‌جامع‌البيان ده‌لئیت:

ئه‌ی باوکه له‌راستیدا من ده‌زانم که ئه‌گه‌ر تو بمیریت له‌کاتی‌کدا شه‌یتان ده‌په‌رستیت، ئه‌وا الله ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ت ده‌دات، چونکه بو شه‌یتان ده‌بیت به‌پشتیوان، وه‌الله ده‌ستبه‌ردارت ده‌بیت، جا له‌ناوده‌چیت.

ئایه‌تی ٤٦

قَالَ أَرَاغِبُ أَنْتَ عَنِ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

باوکی دیته‌قسه و وه‌لامی ئیراهیم ده‌داته‌وه و ده‌لئیت:

ئه‌ی ئیراهیم ئایا تو ده‌ستبه‌رداری خوداوه‌نده‌کانم ده‌بیت؟ ئه‌گه‌ر کووتایی نه‌هینیت ئه‌وا سویند بیت به‌ردبارانت بکه‌م، برۆ و ونه‌.

امام‌الماوردی له‌النکت و العیون سه‌باره‌ت به‌{وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا} ده‌لئیت، سی و ته‌وت هه‌یه:

یه‌که‌م: بو‌ماوه‌یه‌کی زۆرون به‌.

دووهم: به‌سه‌لامه‌تی برۆ له‌سزاکه‌م.

سَيِّهَم: بۆ ماوه يهك ون به.

ئايه تي ٤٧-٤٨

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا
وَأَعْتَرْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا
ئىبراهيم وهلامى باوكى ده داته وه و ده لئيت:

سلاوت لئيت، داواى لئبووردهيت بۆ ده كه م له خودا كه م، له راستيدا خودا كه م بۆ
من هه ميشه ريزدار بووه.

وه لئتان و له وهى جگه له الله ده يپه رستن دوور ده كه ومه وه، وه نيزا بۆ خودا كه م
ده كه م، ئاواته خوازم به نيزا كه م سه ركيش نه بوويم بۆ خودا كه م.

امام الماوردى له النكت و العيون سه بارهت به {إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا} ده لئيت، پينج
وتهوت هه يه:

يه كه م: نزيك

دوو وه م: ريزدار

سئيه م: به به زه يي

چواره م: ئاگدار

پينجه م: په يمانده ر

الطبرى له جامع البيان سه بارهت به ئايه تي ٤٨ ده لئيت:

(وَأَعْتَرْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) ده لئيت: له ئيوه و له وهى جگه له الله
ده يپه رستن له بت و خودا وهند دوورده كه ومه وه (وَأَدْعُو رَبِّي) ده لئيت: وه نيزا بۆ
خودا كه م ده كه م، و ته نها ئه وه ده يه رستم، وه ته نها ئه وه به خودا ده ناسم (عَسَىٰ أَلَّا
أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا)، ده لئيت: ئاواته خوازم به م نيزايه م سه رپيچى خودا كه م
نه كه م، به لكو وه لام به نيزا كه م بداته وه و ئه وه م پى بدات كه داواى لى ده كه م.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

واته له ئیوه دوورده کهومهوه و حاشاتان لی ده کهم، وه له و خوداوه ندانهی که جگه له الله دهیپه رستن (وَأَدْعُو رَبِّي)، واته: وه ته نها خودا کهم دهیپه رستم و شرکی پی ناکه م (عَسَىٰ أَلَا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا- ئاواته خوازم که به م نیزایه م سه رکیشی خودا کهم نه که م)، وه نه و ئاواته ی هه ر ده بیته و نه سته م نییه، وه ئیبراهیم له دوا ی محمد صلعم گه وره ی پیغه مبه ران بووه.

ئایه تی ۴۹-۵۰

فَلَمَّا اعْتَرَاهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا
وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا
ده لئیت:

جا کاتیک ئیبراهیم لییان و له وهی که جگه له الله ده یانپه رست دوور که وته وه، ئیسحاق و یعقوبمان پی به خشی، هه ریه که له وانه شمان کرد به هه واده ر (پیغه مبه ر).

وه له ره حمه تی خو مانمان، پییان به خشی و بو یان زمانیکی راستگو و به ر زمان پییاندا.

الطبری له جامع البیان ده لئیت:

کاتیک ئیبراهیم له که وسوکاره که ی و نه وهی جگه له الله ده یانپه رست له بته کان خو ی دوورخسته وه، هه سته به دلته نگی کرد به هو ی دوور که وته وه لییان وه، وه که سوکاریمان بو ی به که سیک گو ریه وه که با شتر و چاکتر و ریزدارتر بوو لای الله، نه وه بوو ئیسحاقمان پی به خشی، وه یعقوب کوری ئیسحاقمان پی به خشی، وه هه ردووکیانمان کرد به پیغه مبه ر.

(وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا)، ده لئیت: وه بژیویمان به هه موویان به خشی، واته ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوب وه که ره حمه تیک له ئیمه وه.

(وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا)، ده لئیت: وامان کرد که خه لک پییان هه لبدن و به شیوهیه کی جوان ئاماژه یان پی بکه ن.

ابن الجوزی له زاد المسیر سه باره ت به {وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا} ده لئیت:

شروقه کهران گوتووینانه واته: سامان و مندال و زانست و کاری چاک.

ئایهتی ۵۱

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت:

ئه ی محمد، له په رتووکه که-قورئان- ئاماژه به موسا بکه، له راستیدا دئسۆز بوو وه پیغه مبه ریکی هه والدهر بوو.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

ئه ی محمد، له په رتووکه که مان که بو تۆمان دابه زاندوو، ئاماژه به موسا بکه، وه چیرۆکی موسا بو قه ومه که ت بگپه وه که که سیکی دئسۆز بوو، واته: دئسۆز بوو بو په رستی الله و دئسۆز بوو له په یامه که ی و پیغه مبه رایه تیه که ی بو بنی ئیسرائیل.

ئایهتی ۵۲

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت:

وه موسامان له لای راسته ی چیا که بانگ کرد، وه له خو مان بو گفتوگو ی تایبه ت نزیکمان کرده وه.

گالته جاری ئەم دهقه: {جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ- لای راسته ی چیا که}

بو چیا لای راسته و چه په ی هه یه؟ مرؤف دهسته چه پ و دهسته راستی هه یه به لام لای راسته ی چیا که مانای چیه؟

لای راسته و چه په ی چیا، به گویره ی ئاراسته ی مرؤف ده گوړیت، له بهر ئه وه لای راسته ده کریت لای چه په ی چیا که بیته، وه به پیچه وانه وه.

ئه م دهقه روونه که ده ئیت لای راستی چیا که، شروقه کاران بو پینه کردنی ئەم دهقه ده ئیت واته: لای دهستی راستی موسا.

{قَرَّبْنَا نَجِيًّا}، واته كاتيك خودا وادهی چل شهوهی له گه‌ل موسا دانا و کۆبوونهوهی تايبه‌تيان له گه‌ل يه كدا هه‌بوو. (بگه‌رپوه بو ئايه‌تي ۱۴۲ سووره‌تي الاعراف).

ئايه‌تي ۵۳

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

اللهی عه‌ره‌ب و ئيسلام ده‌ئيت:

وه به موسامان به‌خشی، وهك ره‌حمه‌تيك له خو‌مانه‌وه، هاروني براييمان كرده پيغه‌مبه‌ر.

وهك ئايه‌تي ۲۹-۳۰ طه ده‌ئيت:

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي

موسا گو‌تي، ئه‌ی خودا‌که‌م بريكار‌ي‌کم له که‌سو‌کاره‌که‌م بو دا‌بين بکه، که هاروني برام بي‌ت.

ئايه‌تي ۵۴-۵۵

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

اللهی عه‌ره‌ب و ئيسلام ده‌ئيت:

ئه‌ی محمد، وه له په‌رتوو‌که‌که‌-قورئان- ئاماژه به ئيسماعيل بکه، له راستيدا پابه‌ندی به‌ئین بوو، وه پيغه‌مبه‌ر‌ي‌کی هه‌والده‌ر بوو.

وه فه‌رماني به که‌سو‌کاره‌که‌ی ده‌کرد به نو‌ي‌تر‌کردن و زه‌کات، وه خودا‌که‌ی لي‌ي رازي بوو.

پيويست به شرو‌فه‌ ناکات و ده‌قه‌کان رو‌شنن، هه‌رچه‌نده به گو‌يره‌ی په‌رتوو‌کی پيرو‌ز ئيسماعيل بو يه‌ك چاو‌تروکانيش پيغه‌مبه‌ر نه‌بووه.

تایه تی ۵۶-۵۷

وَأَذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت:

ئه ی محمد، وه له په رتووکه که-قورئان- ئاماژه بکه به ئیدریس که له راستیدا هه واندهریکی راستگو بوو.

وه به رزمان کرده وه بو شوینیکی بهرز.

امام الماوردی له النکت و العیون، سه باره ت به {وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا- به رزمان کرده وه بو شوینیکی بهرز}، ده لیت، دوو وتهوت هه یه:

یه که م: ئیدریس بهرز کرایه وه بو ئاسمانی چواره م.

دووهم: ئیدریس بهرز کرایه وه بو ئاسمانی شه شه م.

له صحیح البخاری ریوایه تی میعراج هاتوو ه که محمد گوتوو یه تی:

ثم صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الرَّابِعَةَ فَاسْتَفْتَحَ. قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيْلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قِيلَ: أَوْقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فِينَعَمَ الْمَجِيءُ جَاءَ. فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا إِدْرِيسُ، قَالَ هَذَا إِدْرِيسُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ

ئینجا جبرایل منی بهرز کرده وه بو ئاسمانی چواره م، جبرایل له ده رگای ئاسمانی چواره می دا، پاسه وانی ده رگاکه گوتی: کییه؟ گوتی جبرایل، گوتی کیت له گه لدا یه؟ گوتی محمد، گوتی: بو وه ک پیغه مبه ر نیردرا؟ گوتی به ئی، پاسه وانه که گوتی: یاخوا به خیر بییت، ده لیت کاتیک گه یشتمه ئاسمانی چواره م، ئیدریسی لی بوو، جبرایل گوتی ئه وه ئیدریسه، سلاوم لی کرد و وه لامی سلاوه که ی دامه وه و گوتی: مرحبا به برای ئاکارچاک و پیغه مبه ری ئاکارچاک.

هیچ پیغه مبه ریک به ناوی ادریس له په رتووکی پیروز به په یمانی کون و نوی ئاماژه ی پی نه کراوه.

به لَام "الصابئة المندائية" که په رتووی پیرۆزیان ناوی "کنز ربا" یه و سه دهی سیههم نووسراوه ته وه، پیغه مبه ریکیان هه یه به ناوی "دناخوخت" که گوايه بۆ ئاسمانی حه وتهم به رز کراوه ته وه و دواتر بۆ زهوی گه راوه ته وه و مردووه.

وه ئیدریس دووجار له قورئان ئاماژه به ناوی کراوه، جارێکیان له ئایه تی ٥٦ ی ئهم سووره ته، وه جاری دووهم له ئایه تی ٨٥ سووره تی الانبیاء:

وَاسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ

وه ئیسماعیل و ئیدریس و ذاکفل هه موویان له خۆراگره کان بوون.

قورئان هه یچ شتیکی تر سه باره ت به ئیدریس ناییت.

موفه سیره کان هه وئیان داوه ئه و که لینه به درۆ و ده له سه پر بکه نه وه، ته نانه ت سه باره ت به وهی که ئیدریس کییه ناکۆکن.

الرازی له مفاتیح الغیب ده ئیت:

ئیدریس باپیره ی باوکی نوحه، وه نوح کوری له ملک کوری متوه شلخ کوری ئه خنوخه، وه ده ئین ئه خنوخ به ئیدریس ناوبراوه به هۆی زۆری دیراسه کردنی، وه الله به سی شت وه سفی کردووه:

یه کهم: که که سیکی راستگۆ بووه.

دووهم: هاوالدهر (پیغه مبه ر) بووه.

سیههم: {وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا} بۆ شوینیکی بلند به زمان کرده وه، وه سه باره ت بهم دهقه دوو وتهوت هه یه:

یه کهم: پله وپایه ی وهك محمد صلعم به رز کراوه ته وه، ههروهك الله به محمد ده ئیت، له ئایه تی ٤ سووره تی الشرح، {وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ} - ئاماژه کردنمان به تۆ به رز کردۆته وه. الله شه رافه تمه ندی کردووه به پیغه مبه رایه تی، وه سی په راو بۆی دابه زاندووه، وه یه کهم کهس بووه که به پینووس نووسیویه تی، وه لیها توو بووه له بواری زانستی ئه ستیره کان و ژمیاری، وه یه کهم کهس بووه که جلی دوریوووه و له بهری کردووه، که پیش ئه و کات پیستیان له بهر ده کرد.

دووهم: مه بهست له بهرزکردنه وه ئه وه بردنیه تی بو شوینیک بئند و بهرز، وه ئه وه یان راستره . هه ندیک ده لێن: الله به رزی کرده وه بو ئاسمانه کان و به هه شت، وه تاوه کو ئیستا زیندوو و نه مردوو. وه هه ندیک ده لێن الله به رزی کرده وه بو ئاسمانه کان ئینجا له ئاسمانه کان رۆحی کیشا.

الرازی له مفاتیح الغیب و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و الطبری له جامع البیان ده لێن:

ابن عباس، پرسیاری کرد له کعب الاحبار، سه بارهت به {وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا}. کعب گوتی: یه کیک له فریشته هاوړیکانی هات بو لای ئیدریس، داوا ی لیکرد که قسه له گه ل فریشته ی مه رگ بکات بو ئه وه ی رۆحکیشانی دوا بخت. ئه وه بوو ئه م فریشته یه ئیدریسی له نیوان دوو باله که ی هه لگرت بو ئاسمان، کاتیک ئیدریس له ئاسمانی چواره م بوو، تووشی فریشته ی مه رگ بوو که گوتی: نێردراوم له ئاسمانی چواره م رۆح بکیشم. ئه وه بوو فریشته ی مه رگ له نیو هه ردوو بالی فریشته که رۆحی ئیدریسی کیشا.

ئایه تی ٥٨

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَنِ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا

ئه م ئایه ته بیسه روبره له چوار برگه پیک هاتوه:

یه که م: ئه وانه له و پیغه مبه رانه ن که له وه چه کانی ئاده من که الله چاکه ی پێیان به خشیوو.

دووهم: وه له وانه ی که له گه ل نوح هه لمان گرتن.

سیهه م: وه له نه وه کانی ئیبراهیم و ئیسرا ئیل.

چواره م: وه له وانه ی هیدایه تمان دان و هه لمان بژاردن، کاتیک ئایه ته کانی ره حمانیان به سه ردا ده خویندریته وه ده که ون، کړنۆش ده به ن و ده گریین.

برگه‌ی یه کهم ده‌لئیت {أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ-
 ئه‌وانه‌ن که الله چاکه‌ی به‌سهریاندای باراندوو له پیغه‌مبه‌ره‌کان له نه‌وه‌کانی ئاده‌م}،
 مه‌به‌ست ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یه که له ئایه‌تی ۱-۵۷ ئاماژه‌یان پیکراوه که بریتین له :

یه کهم: زه‌که‌ریا و یه‌حیا

دووهم: عیسی‌ای کوری مه‌ریه‌م

سیه‌ه‌م: ئیبراهیم و ئیسحاق و یعقوب

چوارهم: موسا و هارون

پینجه‌م: ئیسماعیل

شه‌شه‌م: ئیدریس

برگه‌ی دووهم ده‌لئیت، {وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ- وه له‌وانه‌ی له‌گه‌ل نوح
 هه‌لمانگرتن}، واته له که‌شته‌یه که‌ی نوح هه‌لمانگرتن.

الطبری ده‌لئیت، مه‌به‌ست له نه‌وه‌کانی نوح ئیبراهیمه.

برگه‌ی سیه‌ه‌م ده‌لئیت، {وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ- وه له نه‌وه‌کانی ئیبراهیم و
 ئیسرائیل}، واته نه‌وه‌کانی ئیبراهیم و یعقوب.

به‌گوێره‌ی قورئان ئیبراهیم دوو کوری هه‌بووه، ئیسحاق که له سارای ژنی بووه، وه
 ئیسماعیل که له هاجرة بووه که که‌نیزه‌ی ئیبراهیم بووه.

وه ئیسرائیل (یعقوب) کوری ئیسحاق کوری ئیبراهیمه.

یعقوب، به‌گوێره‌ی په‌رتووکی پیروز، یه‌هوه‌ی نازناوی "ئیسرائیل" ی پێ
 ده‌به‌خشیت، که له دوو برگه‌ پێک هاتوو: "ئیسراء" به‌شه‌و رویشتن وه "ئیل"
 واته خودا. خودا به‌شه‌و به‌رییان ده‌کات (کاتیک به‌سه‌رکردایه‌تی موسا له‌خاکی
 میسر ده‌ریکردن و رزگاری کردن).

وه به‌حوکمی ئه‌وه‌ی جووه‌کان له‌دوا کوره‌که‌ی یعقوب "ئیسرائیل" ن، ئه‌وا به
 جووه‌کان ده‌گوتریت "بنی ئیسرائیل" واته نه‌وه‌کانی ئیسرائیل، نه‌وه‌کانی یعقوب.

که‌واته هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی بنی ئیسرائیل له‌یعقوبن.

به لَام قورئان ئاماژهی به هیچیک لهم زانیاریانه نه کردوو. له کتوپرئیکدا هاتوو ده لئیت، "ئیسرائیل". پیمان نالیت بۆچی ناوی یعقوب گۆردراوه بۆ ئیسرائیل. برگیه چوارهم ده لئیت، {وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا- وه لهوانه ی رینمایمان کردن و هه لمانبژاردن کاتیک ئایه ته کانی ره حمانیان به سه ردا ده گوتریته وه که وتن به کرنۆشبردن و گریانه وه} واته ئهوانه ی که باورپان به الله هینا و هیدایه تمان دان، کاتیک ئایه ته کانی الله یان بۆ ده گوتریته وه یه کسه ر له سه ر چاو ده که ون و ده ست به گریان ده که ن، بۆ نموونه کاتیک ئایه تی ۵۶ سووره تی الرحمن به ده نگیک خشوع و ترسه وه بۆیان ده خویندریته وه:

فِيهِنَّ قاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

ره شماله کانی به هه شت حوره یه ی تیدایه که چاو هه لئابرن، وه له پیشوودا نه پیاوانی مروّف نه جنۆکه نه یانگا ون.

یه کسه ر کاکي موسلمان و خوشکی موسلمان ده بیت له سه ر چاو بکه ویت و کرنۆش ببات و ده ست به گریان بکات.

ئایه تی ۵۹-۶۰

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا
اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لئیت:

له دوا ی ئه وان- ئهوانه ی له سه ره وه ئاماژه یان پیکرا- خه لکانیک بوون به جینشین، نوژیان چواند و به دوا ی هه وه سه کانیا ن که وتن، ئهوانه فری ده درینه دۆزه خه وه. جگه لهوانه ی تۆبه ده که ن و باوه ر دین و کاری چاک ده که ن، ئا ئهوانه ده چنه به هه شته وه و هیچ سته میکیان لی ناکریت.

الطبری له جامع البیان ده لئیت:

ئىنجا له دوای ئه و پىغهمبه رانه ی که ئاماژه م پىيان کرد و چاکه م پىيان به خشى و له م سوورته ته دا وه سفیانم کرد، خه لکانىكى خراپ هاتن که ده سته بردارى نوژکردن بوون و به دوای هه وه سه کانیا ن که وتن.

ئه وانه فرى ده درینه دوزه خه وه

الطبرى سه باره ت به {فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا} ده لىت: واته ئه وانه فریده دهینه (غَيًّا)، که ناوى دو لىکه له دۆله کانی دۆزه خ يان ناوى بىرىکه له بیره کانی دۆزه خ.

الطبرى له جامع البيان و ابن کثير له تفسير القران العظیم، ئاماژه به رىوايه تىک ده کات، که ابا أمامة صدى بن عجلان الباهلى ده لىت، محمد صلعم گوتوويه تى:

لَوْ أَنَّ صَخْرَةَ زَنْةَ عَشْرِ أَوْاقٍ قُذِفَ بِهَا مِنْ شَفِيرِ جَهَنَّمَ مَا بَلَغَتْ قَعْرَهَا حَمْسِينَ حَرِيفًا، ثُمَّ تَنَّتْهُي إِلَى غَيٍّ وَأَثَامٍ، قَالَ: قُلْتُ وَمَا غَيٌّ وَمَا أَثَامٌ؟ قَالَ: بِيْرَانٍ فِي أَسْفَلِ جَهَنَّمَ يَسِيلُ فِيهِمَا صَدِيدُ أَهْلِ النَّارِ، وَهُمَا اللَّتَانِ ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ (أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا) ، وقوله في الفرقان وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

ئه گهر به ردىک که کيشه که ی ۱۰ ئوقيه بىت و له لىوارىكى دۆزه خ فرى بدرىته ناويه وه ئه وا به ۵۰ پايز ناگاته بنیه وه، ئىنجا ده گات به (غَيٍّ وَأَثَامٍ). گوتم ئه ی پىغهمبه ر (غَيٍّ وَأَثَامٍ) چىيه؟ گوتى دوو بىرن له بنى دۆزه خ که کىماوى خه لکی دۆزه خى به ناودا ده روات. وه ئه م دوو بیره الله له قورئاندا ئاماژه ی پىيان کردووه، له ئايه تى ۵۹ سوورته تى مریم، {أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا} و ئايه تى ۶۰ سوورته تى الفرقان {وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا}.

وه سه باره ت به {وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ} شوينکه وته ی هه وه سبازى بوون، فه رمووده يه که له تفسير القران العظیم لابن کثير و مسند احمد و المستدرک على الصحيحين للحاکم، هاتووه که محمد صلعم گوتوويه تى:

يَكُونُ خَلْفُ مَنْ بَعْدَ سِتِّينَ سَنَةً أَضَاعُوا الصَّلَاةَ ، وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ، ثُمَّ يَكُونُ خَلْفُ بَعْدَ سِتِّينَ سَنَةً يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ لَا يَعْدُو تَرَاقِيَهُمْ ، وَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ ثَلَاثَةَ مُؤَمِّنٍ وَمُنَافِقٌ وَفَاجِرٌ " قَالَ بَشِيرٌ : فَقُلْتُ لِلْوَلِيدِ : مَا هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةُ ؟ قَالَ : " الْمُنَافِقُ كَافِرٌ بِهِ ، وَالْفَاجِرُ يَتَأَكَّلُ بِهِ ، وَالْمُؤَمِّنُ يُؤْمِنُ بِهِ

له دواى ۶۰ سال خه لكانيك دهن كه نويز له دهست ددهن و به دواى هه وه سه كانيان ده كه ون، ئه وانه فریده درينه (عَي)، ئینجا دواى ئه وه بو ماوهى ۶۰ سال خه لكانيك دين كه قورئان ده خویننه وه، به لام له قورگیان تیپه ر نابیت، وه سی جور كه س قورئان ده خویننه وه: ئیماندار و دووروو و خویری. بشیر ده لیت، له وه لیدم پرسى ئه و ۳ جور كه سانه كین؟ گوتى دوورووه كه بروای به قورئان نییه، خویرییه كه لپی ده خوات، ئیمانداره كه بروای پییه تی.

جوری دووه میان زورن به تایبه تی له ناو میلله تی كورد.

الطبری له جامع البیان ده لیت، مجاهد سه باره ت به {وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ} گوتوویه تی:

هُمْ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ ، يَتْرَاكِبُونَ تَرَائِبَ الْأَنْعَامِ وَالْحُمْرِ فِي الطَّرِيقِ ، لَا يَخَافُونَ اللَّهَ فِي السَّمَاءِ ، وَلَا يَسْتَحْيُونَ النَّاسَ فِي الْأَرْضِ

ئه وانه ی به دواى هه وه سبازی ده كه ون له میلله تی ئیسلامن، وهك ئازهل و كه ر له سه ر رینگاكان سواری یهك دهن و له الله ناترسن، وه له خه لك شه رم ناكهن.

له صحیح الجامع و سنن ابن ماجه و سنن النسائی و صحیح الترغیب، فه رمووده یه کی محمد هاتوو كه گوتوویه تی:

العَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ

ئه و په یمانه ی له نیوان ئیمه و ئه وانه، نویزه، هه ر كه سیك ده سته ردارى نويز بی ت ئه وه كافره.

ابن كثیر له تفسیر القران العظیم له شروقه ی ئایه تی ۶۰ ده لیت:

جگه له كه سیك كه ده گه ریته وه له نويزنه كردن و پیاده كردنی هه وه سه كانی، ئه وا الله توبه كه ی قبول ده كات و سه ره نجامه كه ی باش ده كات و ده یكات به میراتگری به هه شت، له بهر ئه وه گوتوویه تی:

فَأَوْلَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا، وَاثَهُ نَأْئِهِ وَانَهُ دَهْجَنَهُ بَهْهَشْتَهُ، وَه هِيَجْ سْتَهْمِيكِيَان لِي نَاكْرِيْت. وَهْكَ لَه فَهْرْمُوودَهْيَهْكَ هَاتُووهْ كَه پِيْغَهْمَبَهْر گوتوویه تی:

التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ
 توبه کار له گونا، وهك كه سيكه كه گوناھی نه بیت.
 ئەم فەرموودهیه که له صحیح ابن ماجه (بتحقیق الالبانی) هاتوو.

ئایهتی ۶۱-۶۳

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا
 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لُعْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا
 تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

ئەو ۳ ئایهتە تەواوکەری ئەو بەشە ئایهتی ۶۰ که دەئیت، {فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ}، ئەوانەن که دەچنە بەهەشتەوه، ئینجا لەم ۳ ئایهتەدا اللھی عەرەب و
 ئیسلام وەسفی بەهەشت دەکات و دەئیت:
 باخەکانی عەدن که الرحمان-الله- بەنهیئنی بەئینی داوه بە بەندهکانی، وه له راستیدا
 بەئینهکانی هەر دیتە دی.

له بەهەشتدا گوئیان له چەنەچەن نابیت تەنها سلاو نه بیت، وه تیايدا خواردنی
 به یانیان و ئیوارانیان دەبیت.

ئەمە ئەو بەهەشتەیه که به میرات دەیدهین به هەر بەندهیهك که خوداترسه
 چەند تیبینیەك سه بارهت بهم ۳ ئایهتە:

یه کهم: {وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ- الرحمن به نهیئنی بهئینی داوه به بەندهکانی}،
 یانی چۆن به نهیئنی بهئینی پییان داوه که بههشتیان بو دەبیت؟ ئەوه نییه لهم
 دهقه و سهدهها دهقی قورئان ئاماژهی پیکراوه که ئیمانداران بههشتیان بو
 دهبیت؟

یان الله له ریگی ئینتەرنیتەوه په یوهندی تایهتی له گەل یه ک به یه کی موسلمانان
 ههیه که بههشتیکیان پی دەدات زور تایهته و ئیمه ی پی نازانین؟

دووهم: {وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا- رۆزیان (خواردن) له بههشت پی
 دهدریت به یانیان و ئیواران}.

بههشت دهبيت له دهرهوهی کات و شوین بیت، {له میتافیزیک}، کهواته بهیانان و ئیواران مانای چیه؟

دیاره له بههشت ئەزمه و قهیرانی خۆراک ههیه، له بهر ئهوه دهئیت بهیانان و ئیواران خواردنیان پێ دهدریت.

له مسند احمد و سنن الدارمی، ریوایهتیک هاتوو محمد گوتوو یه تی:
 إِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يُعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ وَالشَّهْوَةِ وَالْجِمَاعِ
 ههر پیاویکی بههشت هیزی سه د پیاوی پێ دهدریت له خواردن و خواردنهوه و شههوت و گانکردن.

وه بهردهوام خهریکی دراندنی پهردهی کچینی حۆریه کان و گانکردن دهبن.
 پرسیار ئایا گانکردن به سکی برسی ده کریت؟

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم له شروقهی ئایه تی 61 دهئیت:

ئهو بههشتهی که تۆبه کاران دهچنه ناویهوه باخه کانی عه دن دهبيت که الرحمان-
 الله- به غهیب بهئینی پێیان داوه {بِالْغَيْبِ}، واته له شاراوه کانهوه که بروایان پێیه تی
 و نه یانبینیوو، وه ئهوه به هوی توندی برابوو نیان و هیزی باوهریان، {إِنَّهُ كَانَ
 وَعَدُهُ مَأْتِيًّا}، واته الله ته ئکید ده کاتهوه که ئهوه رووده دات، چونکه الله پێشیل
 بهئینه کان ناکات و نایگۆریت. وهك له ئایه تی 18 سووره تی المزل هاتوو دهئیت:
 كَانَ وَعَدُهُ مَفْعُولًا وَاتَه بِهِ لِيَنِي اللَّهُ هَاتُوتَه دِي.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به {وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا}، دهئیت:

وه خۆراکه کانیان و ئهوهی ئارهزوو ده کهن له خۆراک و خواردنهوه له بهر بهیان و
 ئیواران پێیان دهدریت که ته خمین کراوه به کاتی رۆژه کانی دونیا.

الطبری دهئیت، ته خمین کراوه به کاته کانی دونیا چونکه ده زانییت له بههشت کات
 بوونی نییه. وهك دهئیت:

وذلك لأنه لا ليل في الجنة ولا نهار

چونکه له بههشت نه شهو ههیه، وه نه رۆژ.

وه القرطبي له الجامع لاحكام القران به هه مان شيوه هه ستى بهم هه له يهى قورئان
کردوووه، وهك ده لئيت:

أي لهم ما يشتهون من المطاعم والمشارب بكرة وعشيا؛ أي قدر هذين الوقتين؛
إذ لا بكرة ثم ولا عشيا

واته ئه وهى ئاره زوو ده كه ن له خواردن و خواردنه وه له به يانيان و ئيواران ده بيت،
واته نزيك بهم دوو كاته، چونكه له به ههشت نه به ياني و نه ئيواره بوونيان هه يه.

ئايه تي ٦٤

وَمَا نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا
اللهى عه رهب و ئيسلام ده لئيت:

وه ئيمه دانابه زين ته نها به فه رماني خودا كهت نه بيت، بو ئه وه ئه وهى له پيشمانه و
ئه وهى له دوامانه و ئه وهى له نيوان ئه و دوانه يه، وه خودا كهت له يادي
نه كردوووه.

الواحدى النيسابورى، ئامازه به چه ند هو كاريك ده كات سه بارهت به هو كاري
دابه زيني ئه م ئايه ته:

يه كه م: له صحيح البخارى هاتوووه، ابن عباس گوتوو يه تي: پيغه مبه ر به جبرائلي
گوت بو چي زياتر سه ردانمان ناكه يت؟ جبرائيل گوتي:

وَمَا نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِحَبْرِيْلَ مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَزُورَنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا
فَنَزَلَتْ وَمَا نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا
كه واته ئه م ئايه ته قسه ي جبرائيله و قسه ي الله نبيه.

دوووه م: مجاهيد گوتوو يه تي:

أبْطَأَ الْمَلِكُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ أَتَاهُ فَقَالَ: لَعَلِّي أَبْطَأْتُ، قَالَ:
قَدْ فَعَلْتُ، قَالَ: وَلَمْ لَا أَفْعَلْ، وَأَنْتُمْ لَا تَتَسَوَّكُونَ، وَلَا تَقْضُونَ أَظْفَارَكُمْ، وَلَا تُنْقُونَ
بَرَاجِمَكُمْ؟ قَالَ: {وَمَا نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ} قَالَ مُجَاهِدٌ: فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ

ماوهیهك جبرایل نههات بۆ لای پیغهمبهر ئینجا هات، جبرایل گوتی، لهوانهیه
 ماوهیهك ون بووبم، پیغهمبهر گوتی به ئی، جبرایل گوتی: جا بۆ ون نهبم، ئیوه نه
 سیواک به کاردههینن و نه نینۆکتان کورت ده کهن و نه نیوان په نجه کانتان پاک
 ده که نهوه، ئه وه بوو ئه م ئایه ته دابه زی.

سێههم: عکرمة و الضحاک و قتادة و مقاتل و الکلبی گوتوو یانه: کاتیک پرسیار له
 پیغهمبهر کرا سه بارهت به یاوهرانی ئه شکهوت و ذالقرنین و رۆح، جبرایل بۆ
 ماوهیهك نههات، وه پیغهمبهر نه یزانی چ وه لāmیکیان بداته وه، ئه وه بوو دوای
 ماوهیهك جبرایل به دیارکهوت، پیغهمبهر پێی گوت: خۆت ون کرد ته نانهت
 فیکره ی خراپم ده کرد، وه بیرم ده کردیت، جبرایل گوتی منیش بیرم ده کردیت،
 به لām خۆت ده زانیت منیش به ندهیه کم کارم پێ ده سپێردیت (واته له خۆمه وه
 ناتوانم هه ئسوکهوت بکه م)، ئه گهر داوام لیبکریت بێم ئه وا داده به زم، وه ئه گهر
 فه رمانم پێ نه کریت ئه وا دانا به زم، ئه وه بوو ئه م ئایه ته دابه زی.

احتبس جبریل علیه السلام عن النبي صلى الله عليه وسلم، حين سأله قومه عن
 قصة أصحاب الكهف وذي القرنين والرّوح، فلم يدر ما يجيبهم، ورجا أن يأتيه
 جبريل عليه السلام بجواب ما سأله فأبطأ عليه، فشقّ على رسول الله صلى الله
 عليه وسلم، مشقّة شديدة، فلما نزل جبريل عليه السلام، قال له: أبطأت عليّ
 حتى ساء ظني. واشتقت إليك. فقال جبريل عليه السلام: إني كنت إليك أشوق
 ولكني عبد مأمور: إذا بُعثت نزلت، وإذا حُبِسْتُ احتَبَسْتُ، فأنزل الله تعالى: {وَمَا
 نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ}

هه ر کامیک بێت هۆکاره کانی دابه زین، ده قه که ئاماژه ی به وه نه کردوو ه که جبرایل
 ئه و قسه یه ی کردوو ه، وه به حوکمی ئه وه ی موسلمانان ده لێن قورئان قسه ی
 الله یه، که واته له م ده قه دا الله ده لیت:

وَمَا نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ

دانا به زین ته نها به فه رمانی خودا کهت نه بێت.

واته خودایه کی بالتر له الله بوونی هه یه.

هه لبه ته ئه هلی سونه ده توانن له ریڤگای اسباب النزول و تفاسیر پینه ی ئه م ده قه
 بکه ن، به لām قورئانیه کان چۆن ئه م ده قه پینه ده که ن؟

امام الماوردی له النکت و العیون، سه بارهت به {لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا} ده لیت سی و تهوت هه یه:

یه که م: {مَا بَيْنَ أَيْدِينَا}، واته قیامهت {وَمَا خَلْفَنَا}، له دونیا {وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ}، واته نیوان دوو جار فووکردنه که ره ناکه.

دووهم: {مَا بَيْنَ أَيْدِينَا}، واته ئه وهی تیپه ربووه له کاروباره کانی دونیا، {وَمَا خَلْفَنَا}، ئه وهی له دواتر ده بیت له دونیا و له قیامهت، {وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ}، ئه وهی روویداوه و ئه وهی ده بیت.

سیههم: {مَا بَيْنَ أَيْدِينَا}، واته ئاسمان، {وَمَا خَلْفَنَا}، واته زهوی {وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ}، له نیوان ئاسمان و زهوی.

هه ر کامیک له وانه بیت ئه و دهقه که هه ر بی مانا ده بیت.

ئایهتی ٦٥

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا
ده لیت:

خودای ئاسمانه کان و زهوی و ئه وهی نیوانیانه، جا بیپه رسته و بو په رستنی خوراگره، ئایا که سیک ده ناسیت که هاوتای ئه و بیت؟
امام الماوردی له النکت و العیون، سه بارهت به {هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا}، ده لیت، چوار تیروانین هه یه:

یه که م: وه کو ئه و بیت و هاوشیوهی بیت.
دووهم: هیچ که سیک پی ناگوتریت الله جگه له ئه و نه بیت.
سیههم: هیچ که سیک شایسته نییه به خوداوهندی ته نها ئه و نه بیت.
چوارهم: ئایا شک ده بهیت مندالیک هه بیت.

ئایهتی ٦٦-٦٧

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

أَوَّلًا يَذْكُرُ الْإِنْسَانَ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

وه مروّف دهئیت که ئایا نه گهر مردم به دنئیاییه وه به زیندوویی دئیمه دهره وه.
ئهی مروّف له بیرى نایهت که ئیمه له پیشوو دروستمانکرد له کاتیکدا هیچ شتیک
نه بوو؟

الطبری له جامع البیان له شروقهی ئایهتی ۶۶ دهئیت:

مروّفی کافر که بروای به زیندووبوونه وهی دواى مهرگ نییه دهئیت، ئایا له دواى
مهرگ زیندوو دهبمه وه؟

الله له وه لامدا له ئایهتی ۶۷ دهئیت:

أَوَّلًا يَذْكُرُ الْإِنْسَانَ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

ئایا مروّف له بیرى نایهت که ئیمه له پیشوو دروستمانکردوو، له کاتیکدا شتیک
نه بووه.

پرسیاری من ئه وهیه: چۆن به بیرم بیت که تو منت دروستکردوو؟
ئه گهر بیگوتبایه:

أَفَلَا يَنْظُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

واته: ئهی مروّف سهیرناکات که ئیمه پیشوو دروستمانکردوو له کاتیکدا شتیک
نه بووه؟

ئهمه یان لوجیکیتره، چونکه مروّف دهزانیت مروّف له ئاکامی زاوژی و نطفه
دروستده بیت.

به لام ئهم ئایهته زور بیمانایه چونکه دهئیت: ئهی مروّف بیرى نایهت؟
ئاخر چۆن بیرمان بیت؟

ئایهتی ۶۸

فَوَرَّبَّكَ لَنُحْشِرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

دهئیت:

جا سوئند به خوداکهت ئه‌ی محمد، به دنیاییه‌وه کافره‌کان و شه‌یتانه‌کان
 کۆده‌که‌ینه‌وه ئینجا له ده‌وره‌ی دۆزه‌خدا له سه‌ر چۆکیان ئاماده‌یان ده‌که‌ین.
 ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، سه‌بارهت به {ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّ لَهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا}،
 ده‌لئیت:

ابن عباس گوتووێه‌تی، واته به دانیشتن.

ابن مسعود گوتووێه‌تی، واته به وه‌ستان.

به‌لام امام الماوردی له النکت و العیون، ده‌لئیت: عطیة گوتووێه‌تی، واته له سه‌ر
 ئه‌ژنۆ (چۆک).

ئایه‌تی ٦٩

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام بۆمان روونده‌کاته‌وه که بۆچی کافره‌کان و شه‌یتانه‌کان له
 ده‌وره‌ی دۆزه‌خ کۆده‌کاته‌وه، ده‌لئیت:

ئینجا سوئند بێت له هه‌ر کۆمه‌لێکی کافره‌کان، ئه‌وه‌یان ده‌ردی‌نین که دژوارترینیان
 بووه له دژایه‌تیکردنی الله.

بۆچی ده‌ریده‌هینیت؟

ره‌نگ بێت الله بیه‌وێت زۆرانبازی له‌گه‌ندا بکات. الله اعلم.

الطبری له جامع البیان ده‌لئیت:

ئینجا له هه‌ر کۆمه‌لێکیان ئه‌وه‌یان ده‌گرین که دژوارترینیان بوو له دژایه‌تی کردنی
 الله، ئینجا به‌وانه ده‌ست پێده‌که‌ین.

امام الماوردی له النکت و العیون، سه‌بارهت به {عِتِيًّا} ده‌لئیت، پینج تیروانین هه‌یه
 بۆ ماناکه‌ی:

یه‌که‌م: بویری

دووهم: کوفر

سټهههه: ياخيبيوون

چوارهم: سهريپچي

پينجههه: درو به ناوي اللهوه

٧٠ نايه تي

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

ده لئيت:

ئينجا ئيمه باش بهوانه ده زانين كه شايسته ترن له دوزه خدا بسووتينرين.

كه واته: الله له سهره تا نه يده زاني كه كامه له كافر هكان شياسته تره به سووتاندين له دوزه خ، تاوه كو له دهوره ي دوزه خ كو ي نه كرده وه، ئينجا دژوار ترين ياني دهرنه هيئا.

البغوي له معالم التنزيل ده لئيت:

واته كييان شايسته تره به چوونه دوزه خه وه.

٧١-٧٢ نايه تي

وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

الله ي عه رب و ئيسلام ده لئيت:

وه ئيوه ي موسلمان كه ستان نيه كه نه چيته ناو دوزه خه وه، ئه ي محمد، ئه مه برياريكه خودا كه ت داويه تي و هر ده بيت جي به جي بيت.

ئينجا ئهوانه له دوزه خ رزگار ده كه ين كه خواناس بوون، وه سته مكاران له دوزه خدا له سه رچوك جيده هيئين.

الطبري له جامع البيان ده لئيت:

هر هه مووي ده چيته ناو دوزه خه وه ئينجا ئيمانداران لي دينه دهره وه و الله له دوزه خ رزگاريان ده كات.

الطبري، ئاماژە بە رېوايه تېك دەكات كە محمد له مالى حفصه ى ژنى گوتوويه تي: لا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ شَهِدَ بَدْرًا وَالْحُدَيْبِيَّةَ ، قالت: فقالت حفصة: يا رسول الله، أليس الله يقول (وَإِنَّ مِنْكُمْ لِرِجَالٍ لَّيْسَ لَهُمْ شَأْنٌ مِّمَّا يَفْعَلُ الْكَاذِبُونَ) ؟ فقال رسول الله: " فَمَهْ (ثُمَّ يُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا)

ئەوانەى بەشدار بوون لە شەرى بدر و پەيمانى حودەيبىيە ناچنە ناو دۆزەخەو، حفصە گوتى، ئەى پيغەمبەرى اللە، ئەى اللە نائيت، كەستان نيبه كە نه چيته ناو دۆزەخەو؟ پيغەمبەر گوتى اللە دەلييت، ئينجا اللە ئەوانە رزگار دەكات كە خواناس بوون.

وہ ابن عباس گوتوويه تي، {وَارِدُهَا}، واتە چوونە ناو دۆزەخ.

السيوطى له الدر المنثور دهلييت: عبد الرزاق وسعيد بن منصور وعبد بن حميد وابن جرير وابن المنذر وابن أبي حاتم والبيهقي في البعث، ئاماژەيان بە رېوايه تېك كەردووه كە مجاهد گوتوويه تي: نافع بن الأزرق و ابن عباس مشتومريان بوو، ابن عباس گوتى: {الورود}، واتە چوونە ناو، بەلام نافع گوتى: نه خير. ئەو بوو ابن عباس ئايه تي ٩٨ سوورە تي "الانبياء" ى خویندەو:

{إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ}، واتە {له راستيدا ئيوه و ئەو ى جگه له اللە دەيانپەرستن دەبن بە سووتەمەنى دۆزەخ، وە ئيوه **دەچنە ناو** دۆزەخەو}، ابن عباس گوتى: ئايا ئەوانە چوون يان نه چوون؟ ئينجا ئايه تي ٩٨ سوورە تي "هود" ى خویندەو {يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ}، واتە {له رۆژى قيامەت -فيرەون- پيش قەومە كەى دەكەويت جا **دەيانباتە ناو** دۆزەخەو}. ابن عباس گوتى: چوونە دۆزەخ، يان نه چوون؟ ئينجا باش بزانه كە من و تۆ دەچينه دۆزەخەو، ئينجا چاوهرى دەكەين بزاني لى دەردەچين يان دەرناچين؟ وە نابينم كە اللە تۆ له دۆزەخ دەربكات بە هوى نكوئيكردنت، دەلييت: ئەو بوو نافع پيکهنى.

محمد له فەرمووده كانيدا تەئکید دەکاتەو، كە دەبيت هەموو موسلماننيك بچيته دۆزەخەو. له مسند أحمد و "البعث" للبيهقي و سنن عبد بن حميد و جامع الترمذي و المستدرک على الصحيحين الحاکم، (دەلييت فەرمووده كە صحيحه) و ابن كثير له تفسير القرآن العظيم، فەرموودهيهك هاتوو، **أبي سميّة** گوتوويه تي،

ناکوک بووین سه بارهت به چوونه دۆزه خه وه، هه ندىکمان گوتمان، ئيماندار ناچيته دۆزه خه وه، هه ندىک گوتيان، هه هه موو ئيمانداريک ده چيته دۆزه خه وه، ئينجا الله ئه وانه رزگار ده کات که خوداناسن، ئه وه بوو چاوم به جابر بن عبدالله که وت، پيم گوت که ناکوکيمان هه به سه بارهت به چوونه دۆزه خه وه، جابر گوتی:

يَرُدُونَهَا جَمِيعًا وَأَهْوَى بِأَضْبَعِيهِ إِلَى أُذُنِيهِ ، وَقَالَ : صَمْتًا ، إِنْ لَمْ أَكُنْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : لَا يَبْقَى بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ إِلَّا دَخَلَهَا ، فَتَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِ بَرْدًا وَسَلَامًا ، كَمَا كَانَتْ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، حَتَّى إِنْ لِلنَّارِ ضَحِيحًا مِنْ بَرْدِهِمْ ، ثُمَّ يُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا ، وَيَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جثيًا

هه هه موو ئيمانداريک ده چيته دۆزه خه وه، ئينجا دوو په نجهى خسته ناوگوئىکانيه وه و گوتى بيدهنگ بن، گويم له پيغه مبهرى الله بوو گوتى: هيچ موسلمانىكى چاك و خوئرى نيه كه نه چيته ناويه وه، به لام سارد و سه لامهت ده بيت بو ئيماندار، هه روهك چون بو ئيبراهيم سارد و سه لامهت بوو، ته نانهت به هوى سارديه وه، ئاگر چه قه چه قى ديت، ئينجا الله ئه وانه له دۆزه خ رزگار ده کات که خوداناس بوون، وه سته مكاره كان له دۆزه خ له سه ر ئه ژنوكانيان جيده هيئيت. وه الحاكم له المستدرک على الصحيحن، ئاماژهى به رپوايه تىكى صحيح کردوو كه ده لئيت:

كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ وَاضِعًا رَأْسَهُ فِي حِجْرِ امْرَأَتِهِ فَبَكَى فَبَكَتِ امْرَأَتُهُ فَقَالَ : مَا يُبْكِيكَ ؟ قَالَتْ : رَأَيْتَكَ تَبْكِي فَبَكَيتُ ، قَالَ : إِيَّيْ ذَكَرْتُ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ : (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا) فَلَا أُدْرِي أَنْتَجُو مِنْهَا أَمْ لَا

عبدالله بن رواحة، سه رى خستبووه سه ر كووشى ژنه كهى، ده ستى كرد به گريان، ئه وه بوو ژنه كه شى گريا، عبدالله به ژنه كهى گوت: بو ده گريت؟ گوتى بينيم تو ده گريت له بهر ئه وه منيش گريام، عبدالله گوتى: من ئه و ئايه تهى الله م بيرهاته وه كه ده لئيت: { وه هيچ كه سيكتان نيه نه چيته ناو دۆزه خه وه }، جا نازانم لى رزگارم ده بيت، وه يان نابيت؟

له المستدرک على الصحيحن للحاكم و جامع البيان للطبرى، رپوايه تىكى هاتوو ده لئيت:

كَانَ أَبُو مَيْسِرَةَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ قَالَ : يَا لَيْتَ أُمِّي لَمْ تَلِدْنِي ثُمَّ يَبْكِي ، فَقِيلَ : مَا يُبْكِيكَ يَا أَبَا مَيْسِرَةَ ؟ فَقَالَ : أَخْبَرْنَا أَنَا وَارِدُوهَا ، وَلَمْ نُخْبِرْ أَنَا صَادِرُونَ عَنْهَا

کاتیک ابو میسرة له سهر جیگا که ی پالده که وت دهیگوت: خوزگه دایکم منی نه بووایه، ئینجا دهستی به گریان ده کرد، پرساری لیکرا: ابو میسرة بۆچی ده گریت؟ گوتی: پیمان گوتراوه ده چینه دۆزه خه وه به لام پیمان نه گوتراوه که لی دهرده چین.

وه ابن كثير له تفسير القرآن العظيم ده لیت، الحسن البصری گوتوو یه تی:

قَالَ رَجُلٌ لِأَخِيهِ : هَلْ أَتَاكَ أَنَّكَ وَارِدُ النَّارِ ؟ قَالَ : نَعَمْ . قَالَ : فَهَلْ أَتَاكَ أَنَّكَ صَادِرٌ عَنْهَا ؟ قَالَ : لَا . قَالَ : فَفِيمَ الضَّحِكُ ؟ قَالَ : فَمَا رُئِيَ ضَاحِكًا حَتَّى لَحِقَ بِاللَّهِ .

پیاویک به براهی گوت: ئایا هه وائت پی گه یشتوو ه که تو ده چیته دۆزه خه وه؟ گوتی به لی. لی پرسی: ئه ی هه وائت پی گه یشتوو ه که لیه وه دهرده چیت؟ گوتی نه خیر. براهی پی گوت: ئه ی ئه وه موو پیکه نینهت له چیه؟ ئه وه بوو ئه وه پیاوه نه بینرا جار یکی تر پیکه نیت تاوه کو مرد.

وه ابن كثير له تفسير القرآن العظيم ده لیت، له مسند احمد و جامع الترمذی، ریوایه تیک هاتوو ه که ابن مسعود سه بارهت به وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا { گوتوو یه تی، پیغه مبهری الله گوتی:

يَرِدُ النَّاسُ النَّارَ كُلُّهُمْ ، ثُمَّ يَصْدُرُونَ عَنْهَا بِأَعْمَالِهِمْ

خه لك هه مووی ده چیته ناو دۆزه خه وه، ئینجا لیه وه دهرده چن به کارو کرده وه کانیانه وه.

وه ابن كثير له تفسير القرآن العظيم، ئاماژه ی به ریوایه تیک محمد صلعم کردوو ه که گوتوو یه تی، الله ده لیت:

هِيَ نَارِي أُسْلِطَهَا عَلَى عَبْدِي الْمُؤْمِنِ ; لِتَكُونَ حَظَّهُ مِنَ النَّارِ فِي الْآخِرَةِ

ئه وه ئاگره که مه ده یسه پینم به سهر به نده ئیمانداره که م، بۆ ئه وه ی به شه ئاگری بینیت له قیامهت.

ثایه تی ۷۳

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا
وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت:

وه کاتیک ئایه ته به لگه داره کانی ئیمه یان به سه ردا ده گو تریتته وه، ئه وانه ی بیباوه رن
به باوه رداران ده ئین: کامه له دوو کومه له که پایه چاکتر و دانیشتنیکی باشتری هه یه.

الطبری له جامع البیان ده ئیت:

(وَإِذَا تُلَىٰ)، وه کاتیک به سه ر خه لکدا ده خویندریتته وه (آیاتنا)، ئایه ته کانمان که بو
محمدی پیغه مبه ر دامانبه زاندوو (بَيِّنَاتٍ)، روونن بو هه ر که سیک که بیریان لی
بکاته وه، ده بینیت که الله به لگه ی تیایاندا خستوته روو بو به نده کانی (قال الذين
كفروا بالله)، ئه وانه ی کوفریان به په رتووکه که ی و نیشانه کانی کرد که قوره یشه کان
(لِلَّذِينَ آمَنُوا) بروایان پی هیئا که یاوه ره کانی محمدن (أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا)
مه به ست له پایه: واته شوینی ژیان و خانوویان (وَأَحْسَنُ نَدِيًّا)، واته
مه جلیسه که یان باشتره.

امام الماوردی له النکت و العیون، سه باره ت به مانای {وَأَحْسَنُ نَدِيًّا} ده ئیت، دوو
بوچوون هه یه:

یه که م: مه جلیسه که ی باشتره

دووهم: ژیانی باشتره

ثایه تی ۷۴

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاًا وَرِئِيًّا

ده ئیت:

وه چه نده ها نه وه مان پیش قوره یشه له ناو برد و قر کرد، ئه وان له قوره یشه کان
ته داره ک و سیمایان باشتر بوو.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، سه باره ت به {هُم أَحْسَنُ أَثَاًا وَرِئِيًّا} ده ئیت:

واته: باشتربوون لهوانه-له قورهيش- له رووی پاره و سامان و شتوومهك و شیوه و سیما.

واته قورهيش ناشیرین، وه ئه وهۆز و میلله تانهی الله له پیشوودا له ناوی بردن له قورهیشه کان جوانتر و به توانا تر بوون.

الطبری له جامع البیان دهئیت:

ئهی محمد پیش ئه و کفرانه چهندهها نه وه مان له ناو برد و قرمان کرد، له گه ل ئه وهش له ماله کانیا ن که لوه پهلین زیاتر بوو و شیوه یان جوانتر بوو، به لام له ناومان بردن.

ئایهتی ۷۵

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

اللهی عه ره ب و ئیسلام به محمد دهئیت:

بلی هه ر که سیک له گومراییدایه، ده با الرحمان-الله- درێژکردنیک بوی درێژ بکاته وه، تا وه کو کاتیک ئه وه ده بینیت که به ئینیا ن پێ دراوه: یان ئه شکه نجه وه یان قیامهت، ئه وسا ده زانن که که کێ خراپترین شوینی هه یه و لاوازترین سه ربازی هه یه.

ده قیکی زۆر کرچوکال و بیمانایه:

یه که م: ئه و شته چیه الله بو که سیک که گومرایه درێژ بکاته وه؟

دووهم: با بوی درێژ بکاته وه تا وه کو ئه شکه نجه له م دونیا یه یان رۆژی قیامهت ده بینیت؟

سپههم: چون تا وه کو رۆژی قیامهت بوی درێژ بکاته وه؟ واته کاتیک مرد و له ناو گۆریشدایه، الله بوی درێژ ده کاته وه.

چاره م: ئینجا له رۆژی قیامهت ده زانیت که کێ خراپترین شوین و لاوازترین سه ربازی هه یه.

الله خوی هه‌ده کیشی و شانازی ده‌کات که ژماره‌ی سه‌ریازه‌کانی- که فریشته‌کانن- زۆرن، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که گومرایه و الله بۆی درێژ کردۆته‌وه ئه‌وا سه‌ریازه‌کانی که‌من، وه ئه‌و که‌سه ده‌چیتته خراپترین شوین که دۆزه‌خه.

شروقه‌کاران سه‌بارهت به {فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا- ده‌با الرحمان درێژکردنه‌وه‌یه‌ک بۆی درێژ بکاته‌وه} ده‌ئین:

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده‌ئیت:

واته الله مۆله‌تی پیده‌دات به‌رده‌وام بێت له‌سه‌ر گومرایه‌که‌ی.

الطبری له جامع البیان ده‌ئیت:

واته: الله گومرایه‌که‌ی درێژ ده‌کاته‌وه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن و البغوی له منازل التنزیل ده‌ئین:

واته الله له سه‌رکیشی نه‌زانی و بی‌باوه‌ری وازی لی دینیت.

الرازی له مفاتیح الغیب ده‌ئیت:

الله مۆله‌تی داوه‌تی و کاتی مه‌رگی درێژ کردۆته‌وه.

الشوکانی له فتح القدر ده‌ئیت:

الله سزای گومرایه‌که‌ی کردوو به‌ وازلیه‌ینانی بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بێت له گومرایه‌ی.

ئه‌گه‌ر ماناکه‌ی به‌م شیوه‌یه بێت که شروقه‌کاران ده‌ئین، که‌واته بۆچی الله‌ی عه‌ره‌ب و ئیسلام نه‌یده‌گوت:

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْهَلْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَهْلًا

وه‌ک له ئایه‌تی ۱۷ سووره‌تی الطارق هاتوو:

فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا

جا مۆله‌تیک به‌ کافره‌کان بده مۆله‌تیان پیده‌ بۆ ماوه‌یه‌ک.

الطبری له جامع البیان ده‌ئیت:

{حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ} ده لیت: ئه ی محمد بلی، ههر یه کیک له ئیمه- ئیمانداران- یان له ئیوه- بیباوه ران- له گومراییدا بیت، ئه و الله با گومراییه که ی بو دریز بکاته وه تاوه کو فه رمانی الله دیته دی، که یان ئه شکه نجه یه که به په له و خیرا دیته دی، یان تاوه کو ئه و کاته ی له رۆژی قیامت چاویان به خودا که یان ده که ویت، وه کاتیک به یه کیک له م دوو ریگیه به لینه که ی الله هاته دی ئه و {فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا}، ده زانن که کی خراپترین شوینی ده بیت له نیوان ئیمه و ئیوه دا؟ {وَأَضَعُ جُنْدًا}، وه سه ربازه کانی کی لاوازتره؟ سه ربازه کانی ئیمه، وه یان ئیوه؟

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن، سه بارهت به {حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ} تاوه کو کاتیک ئه و به لینه ده بینن که پیدان دراوه که یان ئه شکه نجه یه وه یان قیامت {ده لیت:

وَالْعَذَابُ هُنَا إِمَّا أَنْ يَكُونَ بِنَصْرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِمْ فَيُعَذَّبُونَهُمْ بِالسَّيْفِ وَالْأَسْرِ؛ وَإِمَّا أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ فَيَصِيرُونَ إِلَى النَّارِ

وه ئه شکه نجه له م ئایه ته، یان به سه رکه وتنی موسلمانان به سه ر بیباوه ران دیته دی، که ئه و کات موسلمانان به شمشیر و به دیلگرتنیان ئه شکه نجه یان ده دن، وه یان له گه ل به رپابوونی رۆژی قیامت کاتیک ده چنه ناو دۆزه خ.

ئایه تی ۷۶

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا
ده لیت:

وه الله رینمای ئه و که سانه زیاد ده کات که رینمای کران، وه ئه و کرده وانه ی چاکه ن ده میننه وه، پاداشتی باشترو سه ره نجامی باشتری لای خودا که ت ده بیت. {الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ}، واته ئه و کارو کرده وه باشانه ی که مرؤف ده یکه ن و بویان ده نووسریت، وه ک له ئایه تی ۴۶ سووره تی الکهف ده لیت:

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا

سامان و کور جوانی ژبانی دونیان، به لام کرده‌وهی چاک که ده‌مینیت‌ه‌وه پاداشته‌که‌ی باشتره لای خوداکه‌ت.

واته سامان و کور و هتد، شتی دونیان و سوودیان بو مروّف نابیت بو روژی دواپی، نه‌وهی سوودی ده‌بیت کاروکرده‌وهی چاکه‌یه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم و الطبری له جامع البیان، ئاماژه به فهرمووده‌یه کی محمد ده‌که‌ن که به "ابو الدرداء" ی گوتووه:

إِنَّ قَوْلَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ ، تَحُطُّ الْخَطَايَا كَمَا تَحُطُّ وَرَقَ هَذِهِ الشَّجَرَةِ الرِّيحُ ، هُنَّ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ ، وَهُنَّ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ وَتَهَى: هیچ خودایه‌ک نییه ته‌ن‌ها الله نه‌بیت، الله گه‌وره‌ترینه و سوپاس بو الله، شکومه‌نده الله، گونا هه‌لده‌وه‌رینیت هه‌روه‌ک چوّن با‌گه‌لای درخت هه‌لده‌وه‌رینیت، نه‌وانه پیمان ده‌گوت‌ریت {الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ}، وه نه‌وانه گه‌نجینه‌یه کن له گه‌نجینه‌کانی به‌ه‌شت.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه‌بارت به {وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى- وه الله رینمای نه‌وانه زیاد ده‌کات که رینمای کراون} ده‌لیت، پینج وتهوت هه‌یه:

یه که‌م: الله باوه‌ری نه‌وه‌که‌سانه‌ی که رینمای کراون به یه‌کتایی زید ده‌کات.

دووهم: دوورینایان سه‌بارت به ئاینه‌که‌یان زیاد ده‌کات.

سپه‌هم: به وه‌حی زیاتر بو محمد باوه‌ریان زیاد ده‌کات، هه‌رچه‌ند جاریک سووره‌تیک داده‌به‌زی باوه‌ریان زیاتر ده‌بوو.

چوارهم: باوه‌ریان به ناسخ و منسوخ زیاد ده‌کات.

پینجه‌م: نه‌وانه‌ی به منسوخ هیدایه‌ت دراوّن نه‌وا به ناسخ هیدایه‌تیان زیاد ده‌کات.

{منسوخ}، نه‌وه‌ئایه‌تانه‌ی قورئانن که کارکردن پیمان له کارخراوّن به ئایه‌تیک تری که دواتر دابه‌زیوو.

{ناسخ}، نه‌وه‌ئایه‌ته‌ی قورئانه‌ که ده‌قیکی تری له کارخستوو.

ثایه تی ۷۷-۸۰

أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا
أَظْلَعَ الْعَيْبِ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا
كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا
وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

اللهی عه رب و ئیسلام له چوار ثایه ته باسی که سیکی بیباور ده کات و ده لیت:
ئه ی محمد، ئه وه یانت بینووه که کوفری کرد به نیشانه کانمان و گوتی سویند بیت
من سامان و مندالم ههر پی ده دریت.

ثایا سهیری نادیاره کانی-غیب-ی کردووه، وه یان لای ره حمان-الله- به لینی
پیدراوه؟

نه خیر، ئه وه ده نووسین که ده لیت، وه ماوهی سزادانی دریز ده کهینه وه.
وه ئه وهی ئه وه ده لیت به میرات بو ئیمه ده بیت و ئه وه به ته نیایی دیت بو لامان.
هوکاری دابه زینی ئه م چوار ثایه ته له صحیح البخاری و مسلم هاتووه، که خباب
بن الارت گوتوویه تی:

كُنْتُ رَجُلًا قَيْنًا، وَكَانَ لِي عَلَى الْعَاصِي بْنِ وَايِلٍ دَيْنٌ فَاتَّيْتُهُ أَنْقَاضَهُ، فَقَالَ لِي لَا
أَفْضِيكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ. قَالَ قُلْتُ لَنْ أَكْفُرَ بِهِ حَتَّى تَمُوتَ ثُمَّ تُبْعَثَ. قَالَ وَإِنِّي
لَمَبْعُوثٌ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ فَسَوْفَ أَفْضِيكَ إِذَا رَجَعْتُ إِلَى مَالٍ وَوَلَدٍ. قَالَ فَزَلْتُ
{أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا * أَظْلَعَ الْعَيْبِ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ
الرَّحْمَنِ عَهْدًا * كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا * وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ
وَيَأْتِينَا فَرْدًا}.

پیاوینی ئاسنگهر بووم و العاص بن وائل پارهم قه رزار بوو، هاتم بو لای داوای
پاره کهم کرد. العاص گوتی، پاره کهت ناده مه وه تاوه کو کوفر به محمد نه کهیت.
گوتم کوفری پی ناکه م تاوه کو ده مرم و زیندوو ده بمه وه. العاص گوتی، وه ئه گهر
راست بیت که زیندوو ده بمه وه ئه وا له روژی قیامهت پاره کهت ده ده مه وه کاتیک
مندال و سامانه کهم بو ده گه ریته وه. الله له وه لامدا ئه وه چوار ثایه ته ی دابه زاند،

{أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا، أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا، كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا، وَنَرِيَّهٗ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا}.

واته الله، له ریگای محمدهوه وهلامی العاص بن وائل ده داته وه و ده لیت:

ئه ی محمد، تو العاص بن وائلت بینوه که کوفری کرد به روژی قیامت، وه گوتی سویند بیت مندال و سامانم ده بیت، ئایا سهیری غهیی کردوه یان به لیتیکی له الله وه رگرتووه؟ نه خیر هه رگیز وانیه، ئه وه ده نووسین که ده لیت، وه ئه شکه نجه که ی له دوزه خدا دریز ده کهینه وه، وه ده ست به سهر سامان و منداله کانیدا ده گرین، وه خوی به ته نها دیت بو لامان له روژی قیامت. سهیری ئه و گالته ته جاریه تان کردوه!!!! میلیه تی کوردم روؤو، ئه قلی مروؤه موسلمانه کانم روؤو

العاص بن وائل باوکی عمرو بن العاص بوو که له سه رده می عمر بن الخطاب میسری داگیر کرد و په رتوو کخانه ی ئه سکه نده رونه ی سووتاند.

الطبری له جامع البیان و الالوسی البغدادی له روح المعانی و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، ئاماژیان به ریوایه تیکی ابن عباس کردوه که گوتوو یه تی، کومه لیک له ئیمانداران هاتن بو لای العاص بن وائل داوای قهردی لی بکه ن:

أَلَسْتُمْ تَزْعُمُونَ أَنَّ فِي الْجَنَّةِ ذَهَبًا وَفِضَّةً وَحَرِيرًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ؟ قَالُوا بَلَى قَالَ: مَوْعِدُكُمْ الْآخِرَةُ وَاللَّهِ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا وَلَأُوتِيَنَّ مِثْلَ كِتَابِكُمْ الَّذِي جِئْتُمْ بِهِ

العاص بن وائل پئیانی گوت: ئه ی ئیوه نالین له به هه شت زیر و زیوو و ئاوریشم و له هه موو جوړه میوه یه کتان پی ده دریت؟ ئیمانداره کان گوتیان: به لی. العاص بن وائل گوتی باشه، بو خوتان بوهستن تاوه کو روژی قیامت، وه من سویند بیت له م دونیا یه م مندال و سامان به ده ست ده هیتم، وه په رتوو کیک وه ک قورئان ده هیتم. ئه وه بوو الله ئه م چوار ئایه ته ی دابه زاند.

العاص بن وائل له م ریوایه ته وهلامی تحدا ی الله ی عه رب و ئیسلامی داوه ته وه که ده توانیت شتیک بلیت هاوچه شنی ده قه کانی قورئان بیت.

الطبری له جامع البیان سه باره ت به {وَنَرِيَّهٗ مَا يَقُولُ} ده لیت:

الله لیره‌دا ده‌ئیت، له رۆژی قیامت ده‌ست ده‌گرین به سهر مندال و سامانه‌که‌ی و ئیمه ده‌بین به میراتگری، وه کاتیک دیت بو لامان ئەوا به تهنه‌ا دیت، نه سامانی له‌گه‌لدا ده‌بیت، وه نه مندال.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده‌ئیت:

واته مندال و سامانه‌که‌ی لی زهوت ده‌که‌ین له رۆژی قیامت.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده‌ئیت:

واته: الله ده‌ئیت ئیمه ده‌بین به میراتگری مندال و سامانه‌که‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ناوی ده‌به‌ین.

ئایه‌تی ۸۱-۸۲

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

الله‌ی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت:

وه جگه له الله، خوداوه‌ندیان به خۆیانه‌وه گرتوو، بو ئه‌وه‌ی بو‌یان ببیت به شکۆمه‌ندی و سه‌ره‌رزی.

نه‌خیر، ئەو خوداوه‌ندانه‌یان – له رۆژی قیامت- حاشا له په‌رستنیان ده‌که‌ن و له دزیان ده‌وه‌ستن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده‌ئیت، واته:

بته‌کانیان جگه له الله به‌خۆیانه‌وه گرتوو و ده‌په‌رستن و شانازیان پێ ده‌که‌ن.

الطبری له جامع البیان ده‌ئیت، واته:

ئه‌ی محمد، ئەو موشریکانه‌ی هۆزه‌که‌ت جگه له الله بتیان به‌خۆیانه‌وه گرتوو و ده‌یانپه‌رستن، بو ئه‌وه‌ی ببیت به‌مایه‌ی سه‌ره‌رزی و بیانپاریزیت له سزای الله، وه ده‌یانپه‌رستن بو ئه‌وه‌ی له الله نزیکیان بکاته‌وه.

(سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ) ده‌ئیت: وه ئەو بت و خوداوه‌ندانه له رۆژی قیامت حاشا ده‌که‌ن له‌و موشریکانه‌ی که ده‌یانپه‌رستن. (وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا- وه دژ به

موشریکه کان دهبن)، واته ئه و بتانه له رۆژی قیامهت دژ به موشریکه کان دهبن که دهیانپه رستن.

سهیری ئه و گالته جاریه بکه:

واته بته کانی وهك مناة و العزی و اللات و نائلة و اساف، له رۆژی قیامهت حاشا له و موشریکه ده کهن که دهیانپه رستن. واته ئه و بتانه لای الله ده وهستن و ده لاین: الله گیان حاشا حاشا ئیمه داوامان لیان نه کردوو که بمانپه رستن.

ئایهتی ۸۳

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَضُّعُهُمْ أَزًّا

ده لیت:

ئه ی محمد، تو نه تبینیوو که ئیمه شهیتانه کانمان ناردۆته سهر بیباوه ره کان هانیا ن ده ده ن؟

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت: خو م شهیتانه کانمان ناردۆته سهر بیباوه ره کان

الطبری له جامع البیان ده لیت:

الله به پیغه مبه ره که ی ده لیت: ئه ی محمد نه تبینیوو که ئیمه یین شهیتانه کانمان بو سهر بیباوه ره کان ناردوو بو ئه وه ی بیانجوو لاین و هانیا ن بده ن بو سهر بزیوی و گومرای و سه پیچیکردنی الله.

پرسیاریک: محمد، پشتراستی ئه وه ی کردۆته وه که شهیتانیکی هه بووه و دواتر به یارمه تی الله کردوو یه تی به موسلمان، وه گو توو یه تی که هه موو موسلمانیک شهیتانیکی هه یه. ئایا ئه وه نایسه لمینیت که محمد کافر بووه و موسلمانان کافر ن؟

چونکه اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ئایه ته ده لیت: ئیمه شهیتانه کانمان ناردۆته سهر کافره کان بو ئه وه ی هانی سهر پیچی و سهر بزیویان بده ن.

له صحیح مسلم و مسند احمد، ریوایه تیک هاتوو، محمد به عائشة ده لیت:

أَقْدُ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ مَعِيَ شَيْطَانٌ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَ كُلِّ
إِنْسَانٍ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ نَعَمْ وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى
أَسْلَمَ

ئەى عائىشە ئەو شەيتانە كەت هاتۆتە لات؟ دەئيت گوتم: ئەى پيغەمبەرى اللّە
بۆ شەيتانم لە گەلدايه؟ گوتى بەئى، گوتم لە گەل هەموو مروؤفيك؟ گوتى بەئى،
گوتم لە گەل تۆش؟ گوتى بەئى، بەلام اللّە يارمەتى دام تاوہ كو بوو بە موسلمان.

ئايەتى ٨٤

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

اللّەى عەرەب و ئىسلام بە محمد دەئيت:

ئەى محمد پەلەيان لى مەكە، لە راستيدا ئيمە بە ژماردن بۆيان دەژميړين.

ابن الجوزى له زاد المسير، سەبارەت بە {فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ} ئەى محمد پەلەيان لى
مەكە {دەئيت، واتە ئەى محمد، پەلەپەل مەكە لە سزادانيان. وە دەئيت،
هەنديك دەئين ئەم ئايەتە بە ئايەتى شمشير (ئايەتى ٥ سوورەتى التوبە لە كار
خراوہ).

الطبرى له جامع البيان و ابن كثير له تفسير القرآن العظيم دەئين: واتە

ئەى محمد پەلە مەكە لە داواكردى ئەشكەنجە بەسەر ئەو بيباوہرانه و
لەناوبردنيان.

واتە ئەم ئايەتە پيمان دەئيت، كە محمد داواى لە خوداكەى كردووہ ئازاريك بە
سەردا بيباوہران دەبەزينيّت، بەلام خوداكەى گوتووويهتى پەلە مەكە.

ابن الجوزى سەبارەت بە {إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا} لە راستيدا ئيمە بە ژماردن بۆيان
دەژميړين {دەئيت، سى وتەوت هەيه:

يەكەم: هەناسەكانيان دەژميړين (ابن عباس و طاوس و مقاتل).

دووہم: رۆژ و شەو و مانگ و ساڵ و كاتژميړەكانيان (ابن عباس).

سپهەم: كارەكانيان (قطرب).

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهليت:

دهلین ژماره‌ی هه‌ناسه‌دانی نه‌وه‌کانی ئاده‌م له شه‌و و روژیکدا ۲۴ هه‌زار هه‌ناسه‌یه،
۱۲ هه‌زاری له شه‌وه، وه ۱۲ هه‌زاری له روژه. الله اعلم.

ئایه‌تی ۸۵-۸۷

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به محمد ده‌لێت، په‌له‌مه‌که له ئازاردانیان بو‌هسته بو
روژی قیامه‌ت، ده‌لێت:

بو‌روژی که خوداناسان کو‌ده‌کینه‌وه، ده‌سته ده‌سته به وه‌فد ده‌یانبه‌ین بو‌لای
ره‌حمان، واته‌الله.

ئه‌وانه ده‌سه‌لاتی تکیان نییه مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له لای ره‌حمان به‌لێنی وه‌رگرتبیت.
وه تاوانباران راپیچ ده‌که‌ین بو‌ناو دوژه‌خ.

الطبری له جامع البیان ده‌لێت:

ابوهريرة و سفیان الثوری و علی کوری ابی طالب و ابن عباس، گوتوو‌یانه که
خوداناسان به وه‌فد به سواری و شتر ده‌چن بو‌لای الله.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و القرطبی له الجامع لاحكام القران ده‌لێن،
عبدالله بن احمد له مسندی امام احمد، ئاماژه‌ی به ریوایه‌تیکی علی کوری ابی
طالب کردوو‌ه، که کاتیک ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویندو‌ته‌وه (يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى
الرَّحْمَنِ وَفْدًا) گوتوو‌یه‌تی:

لَا وَاللَّهِ مَا عَلَىٰ أَرْجُلِهِمْ يُحْشَرُونَ ، وَلَا يُحْشَرُ الْوَفْدُ عَلَىٰ أَرْجُلِهِمْ ، وَلَكِنْ بِنُوقٍ لَمْ يَرَ
الْخَلَائِقُ مِثْلَهَا ، عَلَيْهَا رَحَائِلُ مِنْ ذَهَبٍ ، فَيَزْكَبُونَ عَلَيْهَا حَتَّىٰ يَضْرِبُوا أَبْوَابَ الْجَنَّةِ .

نه‌خیر سویند به الله ئیمانداران له‌سه‌ر قاچه‌کانیان شه‌ر نا‌کرین و وه‌فده‌کان له
سه‌ر قاچه‌کانیان نارون به‌لکو له‌سه‌ر جو‌ریک له و شتر که هه‌رگیز هاوچه‌شنیان

نه بېنراوه، وه کورتانی ئالتونيان له سهره، سواری دهبن تاوه کو دین له ده رگای به ههشت ددهن.

وه ابن کثیر، ئامازه به فهرمووده یه کی درېژی محمد ده کات که له به شیکیدا گوتوویه تی:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُمْ إِذَا خَرَجُوا مِنْ قُبُورِهِمْ يُسْتَقْبَلُونَ - أَوْ : يُؤْتُونَ - بِنُوقٍ بِيضٍ لَهَا أَجْنَحَةٌ ، وَعَلَيْهَا رِحَالُ الذَّهَبِ

سویند به وهی گیانی منی به دهسته، هه ر که له گوره کانیاں ده رچوون ئهوا به وشتری سپی بالدار که کورتانی ئالتوونی له سهره، دین بو لای ده رگای به ههشت، وه به ده رگاگوته له ده رگای به ههشت ددهن.

القرطبي له الجامع الاحكام القران ده لیت، ابن عباس گوتوویه تی:

مَنْ كَانَ يُحِبُّ الْخَيْلَ وَقَدَّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَى خَيْلٍ لَا تَرَوْتُ وَلَا تَبُولُ ، وَمَنْ كَانَ يُحِبُّ رُكُوبَ الْإِبِلِ فَعَلَى نَجَائِبَ لَا تَبْعُرُ وَلَا تَبُولُ وَمَنْ كَانَ يُحِبُّ رُكُوبَ السُّفُنِ فَعَلَى سُفُنٍ

به لام هه ر که سیک چه زی له ئه سپ بیت، ئهوا به ئه سپیک ده چیت بو لای الله که نه میزی هه یه نه پیسای، وه ئه وهی چه زی له وشتر بیت ئهوا به وشتریک ده چیت بو لای الله که نه پیسای هه یه وه نه میز، هه ر که سیک ئاره زوو بکات سواری که شتی بیت ئهوا به که شتی ده چیت بو لای الله.

امام الماوردی له النکت و العیون سه بارهت به { وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًا - وه تاوانباران راپیچ ده کرین بو ناو دوزهخ } ده لیت، سی بوچوون هه یه:

یه که م: به پیاده

دووه م: به تینووی

سیهه م: تاك تاك ده بردرین

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به ئایه تی ده لیت:

ئهی محمد، ئه و کافره تاوانبارانه له رۆژی قیامهت شه فاعه تیان نابیت، له کاتی کدا خوداناسان به دهسته ده بردرین بو لای الله و شه فاعه تیان بو ده کریت که خه لکی

ئيمانداربو يه كتر تڪا له الله ده كهن، تاوه كو له گوناهاهه كانيان خوش بيت، چونكه له دونيا په يمانيان له الله وهرگرتووه، كه شه فاعه تيان قبول بيت، به هوى باوهر هينانيان به الله و بروا كردنيان به پيغه مبه ره كه ي و پابه ند بوون به په يامه كه ي و كار كردن به فرمانه كاني الله.

وه له صحيح مسلم، ريوايه تيك هاتووه محمد گوتوويه تي:

إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، دَفَعَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، يَهُودِيًّا، أَوْ نَصْرَانِيًّا، فَيَقُولُ:
هَذَا فِكَائِكَ مِنَ النَّارِ

له روژي قيامهت الله جوويك يان مه سيحيه ك ده دات به هه موو موسلمانيك و ده لئيت: نه وه له شويني خوت بخه دوزه خه وه.

وه هه روه ها له صحيح مسلم فه رمووده يه كي تری محمد هاتووه كه گوتوويه تي:

يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَاسٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ بِذُنُوبٍ أَمْثَالِ الْجِبَالِ، فَيَغْفِرُهَا اللَّهُ لَهُمْ
وَيَضَعُهَا عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى

له روژي قيامهت خه لكانيك موسلمان به كوئيك گوناهاهه وه دين كه وهك چيا كه وره يه، الله لئيان ده بووريت و گوناهاهه كان ده خاته سهر جووه كان و مه سيحيه كان.

ثايه تي ۸۸-۹۲

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا، لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا، تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا، أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا، وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

اللهي عه رهب و ئيسلام ده لئيت:

وه گوتيان ره حمان رو له ي به خووه گرتووه، به راستي قسه يه كي ناپه سه ندي كه وره تان كردووه، خه ريكه ئاسمانه كان به هوى نه و قسه وه درز به ن و زه وي شق بيت و چيا كان داته پن، به هوى نه وه ي گوتيان ره حمان رو له ي هه يه، وه ناكريت ره حمان رو له به خوويه وه بگريت.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت، نه و پينج ثايه ته وه لامه بو مه سيحيه كان كه ده يانگوت عيسا رو له ي الله يه.

القرطبی له الجامع الاحکام القران دهلیت:

مه به ست له م چهن د نایه ته جوو و مه سیحیه کانه، که ده یانگوت الله کوری هه یه،
وه هه روه ها ئه وانیه - عه رب - که ده یانگوت فریشته کان کچی الله ن.

الطبری له جامع البیان دهلیت:

کافره کان گوتیان (اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا)، ره حمان رۆله ی به خووه گرتووه، الله له
وه لامدا دهلیت، (لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا)، ئه ی خه لکینه به راستی شتیکی مه زنی
ناپه سه ندتان گوتووه

الماوردی له النکت و العیون سه بارهت به {شَيْئًا إِدًّا} دهلیت، دوو وتهوت هه یه:

یه که م: ناپه سه ند

دووهم: مه زن (گوناهیکی مه زن)

القرطبی له الجامع الاحکام القران و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم سه بارهت به
ئایه تی {تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا} دهلین:

ابن مسعود گوتوویه تی: چیا یه ک به چیا یه ک دهلیت، ئه ی فولان، ئایا ئمیرۆ
که سیک به لاته وه تیپه ر بووه که زیکی الله ی کردبیت؟ ئه گه ر له وه لامدا بلیت
به لی، ئه وا چیا که دلی خووش ده بیت، وه ابن مسعود ئه وه ئایه ته که ی خوینده وه که
دهلیت، {وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا} وه گوتیان ره حمان رۆله ی به خووه گرتووه.

وه القرطبی و ابن کثیر دهلین:

کاتیک الله زهوی دروستکرد و درهختی تیدا دروستکرد، هیچ درهختیک نه بوو که
نه وه کانی ئاده م سوودی لی نه بینن، وه زهوی و درهخته کان به م جو ره بوون، تاوه کو
خویرییه کانی نه وه کانی ئاده م ئه و بوختانه گه وره یان کرد {اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا} ره حمان
رۆله ی به خووه گرتووه. کاتیک ئه وه یان گوت زهوی درز بوو و درهختی درکاوی بوو.

وه ابن عباس گوتوویه تی: چیاکان شهقیان برد و درهخته کان درکاوی بوون، وه
ماسیه کانی ده ریا درکاوی بوون.

واته پیش ئه وکات درهختی درکاوی و ماسی درکاوی بوونیا نه بوو.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به ئایهتی { وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وُلْدًا - وه ناشیت بو رهحمان رۆلهی هه بییت } ده ئیت:

وه له الله ناوه شیته وه که کوری هه بییت، چونکه وهك مخلوقات نییه که شه هوهت به سه ریدا زال بوو بییت و وایان لیبکات که له گه ل میینه جووت بن، وه به بی جووت بوون له گه ل میینه، کور نابیت.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت:

له شکو و مه زنی الله ناوه شیته وه که کوری هه بییت.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده ئیت:

ناشیت و نابیت الله کوری هه بییت چونکه بو ئه وهی کورت هه بییت ده بییت جووت بیت.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده ئین:

واته له الله ناوه شیته وه کوری هه بییت.

به لام اللهی عه ره ب و ئیسلام له ئایهتی ۱۷ سوورهتی الانبیاء، ریک پیچه وانه کهی ده ئیت:

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُوًّا لَّاتَّخَذْنَا مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

ئه گه ر ئاره زوومان له رابواردن (ژن) بوایه ئه وا به دنیا ییه وه دانه یه کمان لای خو مان ده گرت، ئه گه ر هاتوو بمان کردایه.

{ لَهُوًّا } به مانای ژن و رابواردن و جووت بوون دی.

ئایهتی ۹۳

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

ده ئیت:

هه ره هه موو ئه وانه ی له ئاسمانه کان و زه ویدان، ئه وا وهك بهنده دین بو لای رهحمان.

الطبری له جامع البیان دهئیت:

هەر هه‌موو ئه‌وانه‌ی له ئاسمانه‌کانن له فریشته‌کان و ئه‌وانه‌ی له زه‌ویدان له مروّف و جنوکه، له روژی قیامه‌ت دین بو لای خودا که یان، وه‌ک به‌نده‌یه‌کی ریسوای ملکه‌چ و پابه‌ند ده‌بن به به‌ندایه‌تی بو‌ی.

ئایه‌تی ۹۴

لَقَدْ أَخْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌ئیت:

سویند بی‌ت هه‌ر هه‌موویانم – ئه‌وانه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان- سه‌رژمیر کردوو و دانه به دانه یانم ژماردوو.

الطبری له جامع البیان ده‌ئیت:

الله هه‌موو مه‌خلوقاته‌کانی ژماردوو، له‌به‌ر ئه‌وه ژماره‌یانی لی وون نابیت و ده‌زانیت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده‌ئیت:

به ژماره‌ی هه‌موویانی زانیوو له‌و روژه‌ی دروستیکردوون تاوه‌کو روژی قیامه‌ت به منداڵ و گه‌وره و میننه و نیرینه‌وه.

هه‌لبه‌ته خوداوه‌ندی عه‌ره‌ب و ئیسلام به دووره‌گه‌زه و نیره‌مووکی نه‌زانیوو.

ئایه‌تی ۹۵

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

ده‌ئیت:

وه هه‌ر هه‌موویان له روژی قیامه‌ت به تاک دین بو لام.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده‌ئیت:

واته به ته‌نیایی دیت بو لای الله، نه پشتیوانی له‌گه‌لدا ده‌بی‌ت، وه نه سامان و پاره.

الطبری له جامع البیان ده‌ئیت:

به تهنیا دیت، هیچ که سیکي له گه لدا نابیت لای الله پشتیوانی لی بکات.

تایه تی ۹۶

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا
ده لیت:

ئه وانهی باوه ریان هی ناوه و کاری چاکیان کردووه ئه وا ره حمان-الله- سوزیان بو ده هی نیتته ئا راه.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

الله خوشه ویستی و مه حه بهت له دلی ئیمانداران ده چینیت.

له صحیح مسلم و البخاری، فه رمووده یه ک هاتووه محمد گو تووه تی:

إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَقَالَ إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبَّهُ قَالَ فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ يُتَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ قَالَ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ

ئه گهر الله به نده ییکی خوشوسیت ئه وا بانگی جبرایل ده کات و ده لیت، من فولانه به ندهم خوشده ویت توش خوشتبوویت، جا جبرایل خوشیده ویت، ئینجا له ئاسمان بانگ ده کات و ده لیت: الله فولانه که سی خوشویستووه ئیوهش خوشتانبوویت، جا فریشته کان خوشیاندوویت، ئینجا قبوولکردنی له زه ویدا بو ده هی نیتته ئا راه.

تایه تی ۹۷

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت:

جا له راستیدا ئه و- قورئانه مان- به زمانی تو ئه ی محمد ئاسان کردووه بو ئه وهی مزده به خوداناسان بدهیت و خه لکانیکی سه رسه ختیشی پی بترسی نیت و ئا گادار بکه یته وه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

{فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ}، واته قورئان، واته قورئانمان به زمانی عهره بی پروونمان کردوته وه و بو تیگه یشتن ئاسان کردووه. بو ئه وهی مزده بدهیت به خه لکانیکی خواناس، وه خه لکانیکی سه رسهخت که باوهر ناهین پیی بترسینیت.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

(وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا) ده لیت: وه بو ئه وهی بهم قورئانه خه لکانیک له قه ومه کهت بترسینیت به ئه شکه نجهی الله، ئه وانهی سه رسهختن و مشتومره کانیان باتله و ههق قبول ناکهن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

(وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا)، واته : لادهر له ههق بو باتل.

ئایهتی ۹۸

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

اللهی عهره ب و ئیسلام ده لیت:

وه چهنده ها نه وه مان پیش (قوره یش و عهره ب) له ناو برد و قر کرد، ئایا ههست به هیچ کامیکیان ده کهیت؟ یان گویت له نوزه یان ده بیت؟

الطبری له جامع البیان ده لیت:

ئهی محمد، پیش قه ومه کهت له موشریکه کانی قوره یش زور میللهت و هو زمان قر کرد و له ناو برد، که ریبازیکی ناووک له گه ل منیان گرتبیت و خه ریکی سه ریچی کردن بووین، ئایا ههست به کهسیان ده کهیت له وانهی له ناو بردن؟ وه ئایا نوزه یه کیان ده بیست؟

خودایه کی سهیره: یانی چون نوزه یان بیستیت؟ ئهی چهنده ها سه ده پیشوو قرت نه کردوون؟

کو تایی به شی شه شه م

